

ACADEMIA ROMÂNĂ

PUBLICATIUNILE FONDULUI PRINCESA ALINA STIRBEI

No. III.

ACTE ȘI DOCUMENTE

RELATIVE LA

ISTORIA RENASCEREI ROMANIEI

PUBLICATE

DE

DIMITRIE A. STURDZA și J. J. SKUPIEWSKI

VOLUMUL VIII.

1858 — 1859

PREȚUL 15 LEI

BUCURESCI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE, CAROL GÖBL
Furnizor al Curții Regale

16, STRADA DOAMNEI, 16

1900

ACADEMIA ROMÂNĂ

PUBLICATIUNILE FONDULUI PRINCESA ALINA STIRBEI

No. III.

ACTES ET DOCUMENTS

RELATIFS A

L'HISTOIRE DE LA RÉGÉNÉRATION

DE LA ROUMANIE

PUBLIÉS

PAR

DÉMÈTRE A. STURDZA ET J. J. SKUPIEWSKI

TOME VIII.

1858 — 1859

PRIX 15 FRCS.

BUCAREST

L'INSTITUT D'ARTS GRAPHIQUES CHARLES GOBL

Fournisseur de la Cour Royale

16, STRADA DOAMNEI, 16

1900.

ACADEMIA ROMÂNĂ

PUBLICATIUNILE FONDULUI PRINCESA ALINA STIRBEI

No. III.

ACTE ȘI DOCUMENTE

RELATIVE LA

ISTORIA RENASCEREI ROMANIEI

PUBLICATE

DE

DIMITRIE A. STURDZA și J. J. SKUPIEWSKI

VOLUMUL VIII.

1858 — 1859

PREȚUL 15 LEI

BUCUREȘCI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE, CAROL GÖBL
Furnisor al Curții Regale

16 STRADA DOAMNEI, 16

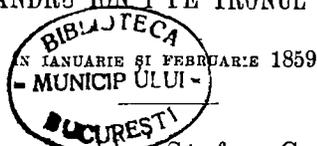
1900

XV

ACTE ȘI DOCUMENTE

DIN ANII 1858 ȘI 1859 PÂNĂ LA

AȘEZAREA LUI ALEXANDRU ION I PE TRONUL PRINCIPATELOR-UNITE

No. 2357.— Scrisoarea lui Ștefan Catargi, V. Sturdza și A. Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei, către Marele-Vizir, din 21 Octombrie (2 Noiembrie) 1858. Iași.

Monseigneur, | Nous avons l'honneur d'informer Votre Altesse que, le 19 (31) Octobre 1858, à la suite de la lecture de l'auguste Hatti-Chérif ¹⁾, promulguant les dispositions de la Convention du 19 Août 1858, relativement à l'organisation fondamentale des Principautés-Unies, ainsi que du haut Firman Impérial ²⁾, émané au sujet de notre nomination collective à la Caïmacamie de Moldavie, nous avons reçu entre nos mains, par l'intermédiaire du conseil des ministres de l'ex-Caïmacam, les rênes du gouvernement. || Jaloux de justifier la confiance que S. M. le Sultan, d'accord avec les augustes Puissances signataires du traité de Paris, ont placée en nous, nous nous ferons un devoir sacré d'apporter, dans l'accomplissement de notre mandat, tous nos efforts et tout notre zèle. || Que V. A. daigne être l'interprète auprès de S. M. le Sultan, et déposer aux pieds de son Trône, l'expression de nos sentiments de reconnaissance et de dévouement. | Nous avons l'honneur d'être de Votre Altesse Sérénissime, etc...

(signé:) Le logothète Etienne Catargi.

Le vornik B. Sturdza.

Le vornik A. Pano.

¹⁾ Cf. Vol VII, No 2104, p. 569.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2105, p. 571.

No. 2358.— Scrisoarea d-lor Ștefan Catargi, V. Sturdza și A. Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei, către Marele-Vizir, din 21 Octombrie (2 Noembrie) 1858. Iași.

No. 2358.
1858
2 Noemb. Monseigneur, || Nous avons eu l'honneur de recevoir des mains de S. E. Atif-Bey, la lettre que Votre Altesse a bien voulu nous adresser pour nous informer, par ordre de S. M. le Sultan, de la mission dont S. E. était chargée en Moldavie. ¹⁾ || Nous nous ferons un devoir de donner de notre part tout notre concours, à l'effet de recevoir le Commissaire Impérial avec tous les égards qui lui sont dûs personnellement et que comporte sa haute mission. Ce concours nous l'eussions donné avec empressement dès l'arrivée de S. E. dans notre capitale; mais, à notre profond regret, n'ayant reçu la lettre de Votre Altesse qu'après la lecture de l'auguste Firman Impérial ²⁾, qui nous appelle collectivement à la Caïmacamie, ce n'est qu'à partir de ce moment qu'ayant eu connaissance officielle et positive des devoirs qui nous incombaient, nous avons été en mesure de nous y conformer. || Nous sommes heureux d'avoir ici l'occasion d'exprimer à V. A. les sentiments de reconnaissance et de dévouement que nous portons à votre personne; et c'est avec respect que nous avons l'honneur d'être, de Votre Altesse Sérénissime, etc...

(signé:) E. Catargi | B. Sturdza | A. Pano.

No.2359.—Scrisoarea d-lui G. Cuciureanu către Căimăcămia Moldovei, din 24 Octombrie (5 Noembrie) 1858. Iași.

Inalt Onorabilei Căimăcămiei a Principatului Moldovei.

No. 2359.
1858
5 Noemb. Primind acum ofisul Inalt Onorabilei Căimăcămiei, sub No. 8, prin care ea bine-voesce a mă onora cu numirea de ministru provizoriu de culte și de instrucție publică ³⁾, și cunoscând că sdruncinata stare a sănătății mele, care abia 'mi îngăduie obiceiurile mele

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2091, p. 495.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2111, p. 583.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2127, p. 610.

ocupații, nu mă iartă acum de a primi asupra-mi o sarcină atât de No. 2359.
importantă, plecat mă rog Înalt Onorabilei Căimăcămii ca, bine- 1858
voind a lua în privire aceste împrejurări, să fiu scutit de astă-dată ⁵ Noemb.
de asemenea sarcină.

(subscris:) G. Cuciuranu.

(Traducțiune.)

A la très honorable Caïmacamie de la Principauté de
Moldavie.

Je viens de recevoir l'office de la très honorable Caïmacamie
sous No. 8, par lequel elle a bien voulu m'honorer de la nomina-
tion au poste de ministre provisoire des cultes et de l'instruction
publique ¹⁾. L'état de ma santé étant ébranlé et me permettant
à peine de vaquer à mes occupations ordinaires, m'empêche d'as-
sumer cette charge importante. Je prie donc humblement la très
honorable Caïmacamie de vouloir bien prendre en considération
cette circonstance et me dispenser, cette fois, de cette charge.

(s.) G. Coutchourano.

No. 2360.— Protestația adresată Marelui-Vizir de către
mai mulți boeri mari din Moldova în contra
celor doi Caimacamii, V. Sturdza și An. Panu,
în... Noembrie 1858. Iași.

(«Steaua Dunărei», No. 5, din 10 Ianuarie 1859.)

Alteței Sale Ali-Pașa. || Alteță Serenisiimă! Cu toată adinca îngri- No. 2360.
jire ce ne pricinuesce situația vrednică de plâns în care se află pusă 1858
țara noastră, de când Căimăcămia desbinată lucrează afară din mar- ... Noemb.
ginele Firnianului, care a regulat puterea, și a Regulamentului nos-
tru organic, noi așteptăm cu respect deslegarea pe care va bine-
voi a o da Sublima Poartă unei stări de lucruri care n'ar putea
să se prelungească un timp îndelungat fără primejdie. || Cu
toate acestea, Alteță, noi nu ne putem apăra de a descoperi
înaintea ochilor Alteței Voastre oare-cară acte importante cară,

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2227, p. 610.

No. 2360. tot spiritul de parțialitate și personalitate fiind pus la o parte, ni se par a compromite în chipul cel mai grav libertatea alegerilor viitoare, și cu dînsa viitorul Principatului. | Ast-fel, am trebuit să vedem cu adîncă mirare, în momentul publicării de către Cai-macamia actuală a textului moldav al Hatișerifului, că, în toată întinderea sa, modificări numeroase și însemnate s'aũ introdus în traducerea primitivă, aprobată de către Excelența Sa Comisarul imperial, citită oficial, singură în sfîrșit care înaintea țerii poate avea putere de lege ¹⁾. || Ni se pare cu asprime oprit de a atinge în chipul acesta un act cu suveranitate, eșit sub o formă primită, și noi credem că n'ar fi de competența nimēnui de a arunca astfel nehotărârea și îndoiala în spirite, sub pretextul de a înființa o traducere mai credincioasă. Nu-ı aici locul, Monseniore, de a face vederate numeroasele nuanțe de limbagiũ cari s'aũ introdus în noul text; noi supunem numai lapta însăși luminatei voastre judecãți, care va sci mai bine de cãt noi de a prețui serioasele consecințe. După acest inēxplicabil abus de putere, noi am fost, fie ne ıertat a spune, întristați de chipul cum s'a organizat libertatea presei ²⁾, această libertate pe care nu o desaproabăm de cãt pentru că este fără control și așa de imperfectă pentru țările nōstre. Abia a fost datã, și îndatã fapte politice, insuflata prin guvernãmînt și ațîtate în felurite înțelesuri, după interesele partidelor, aũ venit să arunce turburarea în spirite. | Zilnicele personalitãți, cari umplu paginile acelea vîndute unei cauze sau alteia, puțin ne supērã. Acei din noi cari aũ avut onoarea de a figura în viața publicã, recunosc țerei dreptul de a ı judeca și sciũ a nu primi nici un alt censor; dar Alteța Voastrã scie bine că o publicitate așa de desordonatã, făcēnd mai des apel la patimi de cãt la dreptate, înriũreazã masele puțin luminate și turburã dreapta judecatã a națiunii, în minutul cãnd, mai mult de cãt tot-d'auna, ea este chematã de a intra în sine și a nu se inspira de cãt de la sine însuși. Ast-fel, Monseniore, noi vedem cu o durere profundã ceea ce se petrece împrejurul nostru, sub ocrotirea unui guvernãmînt nebãgãtor de seamã a celor d'întãi datorinți ale sale. | Și chiar de ne-am refusa de a vedea o hotãrire culpeșã luatã în nisce urmãririi așa de contrari legilor buneı rîndueli, cea de pe urmã publicare,

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2104, p. 570; No. 2114, p. 587; No. 2115, p. 587; No. 2121, p. 600.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2133, p. 621.

făcută de către Căimăcămie, ar întări toate neliniștirile noastre. || No. 2360.
 Un «Monitor Oficial» fu creat sub epigraful de «Principatele-U- 1858
 nite», fără alt titlu, într'ăsa chip în cât s'ar crede a fi «Monitorul» ... Noemb.
 ambelor țări. El fu înființat pe d'asupra vechiului nostru «Bu-
 letin Oficial» moldav, și a publicat sub titlul de «Instrucțiunii» 1)
 o lungă desfășurare a legii electorale, pe care Comisia inter-
 mară era îndatorată a o aplica din cuvînt în cuvînt și care fi-
 gurează ca anex la Hatîșerif 2) cu amănunțimi limpezi și lămu-
 rite. | Era oare treaba comisiei interimare de a interpreta ast-fel pe
 placul său un document scris, care represintă el însuși instrucțiile
 date de către marele puteri și solemnel vămuite de către curtea
 suzerană? || Această comisie avea ea dreptul de a amesteca cu-
 getarea sa și aprețuirile sale către apreciațiile și cugetările Hatî-
 șerifului? Și nu suntem noi în drept, în fața unui manș de respect
 atât de flagrant, de a ne teme că instrucțiile adevărate să fie încă
 denaturate în spiritul și litera lor? | De ne ar fi ertat, stăpâne,
 de a intra, articol către articol, în desbaterea unui act a căruia
 importanță nu va fi scăpată din vederea Alteței Voastre, noi am
 putea descoperi la fie-care pas intențiile indirecte, cari au împins
 pe Căimăcămie la facerea acelor instrucții arbitrării, de cari avem
 onoarea de a alătura aci copie. | Cu textul Hatîșerifului, omul
 care în adevăr are titlul de alegător este arătat respicat, dreptu-
 rile sale se pot lesne controla și nu sunt supuse nici unei îndoeli;
 aplicarea instrucțiilor sfărâmă cu o singură lovitură această pre-
 țioasă limpezire. Spre a așeza censul electoral, ea intră pe o cale
 de prețeluire din cele mai grele; ea strămută centrurile electorale
 în voia noilor alegători ast-fel chemați; ea face cu neputință
 orî-ce control serios și orî-ce verificare aspră ulterioară a puterilor
 deputaților. Dacă adevăratul spirit al instrucțiilor electorale, pro-
 mulgate cu Hatîșeriful era ast-fel, d-niș membri ai comisiei nu avea-
 u-l desfășura și el se arată de sine. Dacă acel spirit era și rămâne
 însă în opoziție cu acela al instrucțiilor, de ce fără nici un drept
 funcționarilor, însărcinați de a executa, iar nu de a interpreta porunci,
 au călcat mandatul lor? Acestea sunt observațiile generale pe
 cari subsemnații au onoarea a le supune prea umilit Alteței Voastre
 Serenissime. Simțimîntul de dreptate și patriotism sincer care ne
 inspiră, ne dă speranță că ele vor fi primite cu bună-voință de

1) Cf. Vol. VII, No. 2144, p. 668.

2) Cf. Vol. VII, No. 2104, p. 569.

No. 2360. către curtea suzerană, de la care țara așteaptă încă odată liniștea
 1858 și siguranța. || Pătrunși de această speranță, vă rugăm, stăpâne, de
 ... Noemb. a bine-voi să primiți expresiunea adîncului respect cu care suntem,
 ș. c. l.

(Urmează subscrierile a mai mult de 60 proprietari din cei
 mai însemnați din țară, între numele cărora se înseamnă acele de
 Catargiū, Balș, Pașcanu ș. c. l.)

(Traducțiune.)

A Son Altesse Aali-Pacha. || Altesse Sérénissime, Malgré le
 profond souci que nous cause la situation déplorable dans laquelle
 notre pays se trouve, depuis que la Caïmacamie, en désaccord dans
 son sein, agit en dehors des limites du Firman qui a réglé le gou-
 vernement, et de notre Règlement organique, nous attendons
 avec respect la solution que la Sublime Porte daignera donner à un
 état de choses qui ne saurait se prolonger plus longtemps sans
 danger. || Nous ne pouvons cependant pas, Altesse, nous abstenir
 de mettre sous les yeux de Votre Altesse certains actes impor-
 tants qui, tout esprit de partialité et de personnalité à part, nous
 semblent compromettre de la façon la plus grave la liberté des
 futures élections et, avec elle, l'avenir de la Principauté. | Ainsi,
 nous avons vu avec un profond étonnement, qu'on a introduit
 dans la publication par la Caïmacamie actuelle du texte moldave
 du Hatti-Chérif, de nombreuses et importantes modifications, s'é-
 loignant du texte de la traduction primitive, approuvée par S. E.
 M. le Commissaire impérial et lue officiellement, bref, la seule
 qui, pour le pays, peut avoir force de loi. ¹⁾ || Il nous semble
 qu'il est sévèrement défendu de toucher de cette façon à un acte
 de souveraineté, paru sous une forme adoptée, et nous croyons
 qu'il n'est de la compétence de personne, de jeter ainsi dans les
 esprits l'indécision et le doute, sous prétexte d'établir une traduc-
 tion plus fidèle. || Ce n'est pas ici le lieu, Monseigneur, de faire
 ressortir les nombreuses nuances de langage introduites dans le
 nouveau texte; nous soumettons seulement le fait à votre juge-
 ment éclairé qui saura, mieux que nous, en apprécier les sérieuses
 conséquences. || Après cet inexplicable abus de pouvoir, nous

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2104, p. 570; No. 2114, p. 587; No. 2115, p. 587; No.
 2121, p. 600.

avons été — qu'il nous soit permis de le dire — attristés de la No. 2360.
 façon dont on a organisé la liberté de la presse ¹⁾, liberté que nous 1858
 ne désapprouvons, que parce qu'elle est sans contrôle et si im... Noemb.
 parfaite pour notre pays. A peine a-t-elle été accordée, et, immé-
 diatement, des actes politiques, suggérés par le gouvernement et
 agités en sens divers, selon les intérêts des partis, sont venus
 jeter le trouble dans les esprits. || Les questions personnelles,
 qui remplissent journellement ces pages vendues à telle ou telle
 cause, nous importent peu. Ceux parmi nous qui ont eu l'honneur
 de figurer dans la vie publique, reconnaissent au pays le droit de
 les juger et n'acceptent pas d'autre censeur; mais Votre Altesse
 sait qu'une publicité si désordonnée, faisant appel aux passions
 plutôt qu'à la justice, exerce de l'influence sur les masses peu
 éclairées et trouble le jugement droit de la nation, au moment où
 celle-ci est appelée à entrer, plus que jamais, en elle-même et à ne
 s'inspirer que d'elle-même. || Nous voyons donc avec la plus pro-
 fonde douleur, Monseigneur, ce qui se passe autour de nous, sous les
 auspices d'un gouvernement oublieux de son premier devoir. Si
 nous nous refusions même à voir la décision coupable, reflétée par
 des actes si contraires aux lois et au bon ordre, la dernière
 publication, faite par la Caïmacamie, confirmerait toutes nos inquié-
 tudes. || Un «Moniteur officiel» a été créé, portant le titre de «Prin-
 cipautés-Unies», de sorte qu'on croirait que c'est là le «Moniteur» des
 deux Principautés. Il a été fondé en dehors de notre ancien «Bul-
 letin Officiel» moldave et a publié, sous le titre d'«Instructions» ²⁾,
 un long développement de la loi électorale, que la Commission inté-
 rimaire avait le devoir d'appliquer à la lettre et qui figure comme
 annexe au Hatti-Chérif ³⁾, portant des détails parfaitement clairs. ||
 Etait-ce l'affaire de la Commission intérimaire d'interpréter ainsi,
 selon son bon plaisir, un document qui contient, en lui-même, les
 instructions données par les grandes Puissances et solennellement
 octroyées par la cour suzeraine? || Cette Commission avait-elle le
 droit de mêler ses idées et ses appréciations aux idées et aux appré-
 ciations du Hatti-Chérif? || Et, en présence d'un manque si flagrant
 de respect, ne sommes-nous pas en droit de craindre que les vé-
 ritables instructions ne soient encore dénaturées dans leur esprit

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2133, p. 621.

²⁾ Cf. Vol. VII, 2144, p. 668.

³⁾ Cf. Vol. VII, 2104, p. 570.

No. 2360. et dans leur lettre? || S'il nous était permis d'entrer, prince, dans
 1858 la discussion, article par article, d'un acte dont l'importance n'é-
 ... Noemb. chappera pas à Votre Altesse, nous pourrions découvrir à chaque
 pas les intentions cachées qui ont poussé la Caïmacamie à la
 confection de ces instructions arbitraires, dont nous avons l'hon-
 neur de transmettre ci-joint copie. || Selon le texte du Hatti-
 Chérif, les personnes ayant des titres électoraux sont nettement in-
 diquées, leurs droits peuvent être facilement controlés et ne sau-
 raient être mis en doute; l'application des instructions détruit d'un
 seul coup cette précieuse clarté. Pour établir le cens électoral, les in-
 structions ont recours aux taxations, excessivement difficiles; elles
 transfèrent les centres électoraux, selon la volonté des nouveaux
 électeurs, créés de la sorte; elles rendent impossible tout contrôle
 sérieux et toute vérification sévère ultérieure des pouvoirs des députés.
 | Si le véritable esprit des instructions électorales, promulguées
 par le Hatti-Chérif, était tel, MM. les membres de la Commission
 n'avaient pas à le développer; il ressort de lui-même. Si cet es-
 prit est et reste en opposition avec l'esprit des instructions, pour-
 quoi, sans aucun droit, les fonctionnaires, chargés d'exécuter et
 non d'interpréter l'ordre, ont-ils dépassé leur mandat? Voici
 les observations générales que les soussignés ont l'honneur de sou-
 mettre humblement à Votre Altesse Sérénissime. Le senti-
 ment de justice et de sincère patriotisme qui nous inspire, nous
 donne l'espoir qu'elles seront accueillies avec bienveillance par
 la cour suzeraine, de laquelle le pays attend, encore une fois, la
 tranquillité et la sécurité. | Pénétrés de cet espoir, nous vous
 prions, prince, d'agréer l'expression de notre profond respect, avec
 lequel, etc.

(Suivent les signatures de plus de 60 propriétaires des plus
 importants du pays, parmi lesquels on distingue les noms de MM.
 Catargi, Balche, Pashcano, etc.)

No. 2361.— Raportul Administrației de Fălciū, sub No.
 11883, din... Noembrie 1858, către Ministeriul
 din năuntru. Huși.

No. 2361. Luminarea Sa prințul Grigorie Sturdza, prin reclamația din
 1858 18 a corenteî, primită la 20 tot acestei luni, și care în copie se
 ... Noemb. prezintă onorabilului Minister, cere înregistrarea în lista ale-

gătorilor direcți, adăugând că netrecerea sa este mai mult decât No. 2361. neînțeleasă. Apoi, fiind-că neînregistrarea nici cum prin liste a Lu- 1858 minării Sale a urmat: | 1) Pe baza raportului priveghetorului ... Noemb. de ocolul Podolenii sub No. 1137, prin care arată că la moșia Duda nu scie ce anume proprietari să însemneze, adică: sau pe Luminarea Sa, sau pe maica Luminărei Sale Dumneaei Hătmăneasa Săftița Palade; | 2) Referatul biuroului I-iu din 14 a curenteî, făcut în urmarea rezoluției pusă pe citatul raport a priveghetorului, lămuritor amintitul referat că, după officia onorabilului Minister din anul 1854 No. 6.763, moșia Duda se cunoasce proprietate a Dumisale Hătmănesii Săftița Palade; || 3) Că din alt raport tot a priveghetorului de Podoleni din anul 1854 No. 101, când, după ordinul iarășt al onorabilului Minister din 20 Ghenar tot anul 1854 No. 1.275 și a Departamentului Financiar din 25 Ghenar [tot acel an No. 537, urma a sevestra averea luminatului prinț, să ia lămurire că acea moșie Duda a fost împosesuită dumisale spătarului Petrache Cosmiță, pe timp de opt ani de zile, cu contractul din 30 Iunie 1849, cu preț de 900 ₰ pe an; | 4) In necunoscința dănuirei publicată prin «Buletinul» citat în reclamația Luminării Sale. Acestea fiind motivele administrației, nici a mai înaintat mai departe lucrarea, ci s'a mărginit, prin rezoluția pusă pe amintitul referat al biuroului I-iu, că nu se va trece nici pe (vre) un proprietar la moșia Duda. Decî, fiind că acum Luminarea Sa, pe lângă că-și arată validitatea proprietății, dice că o și are dată în posesie prin legiuit contract cu prețu de 3.100 ₰ pe an, Admistrația fiind dar în nedumerire: A. Că contractul de înposesuire cu 3100 ₰ pe an nu i s'a înfățișat spre a i se vedea validitatea, și || B. Avënd de pravăț denumeratul raport a priveghetorului, care arată că pe opt ani de zile, cu contractul de la 1849, a fost împosesuită câte 900 ₰ pe an, prin urmare luându-se aminte că, dacă acel contract a fost de la 30 Iunie 1849, apoi lucrarea lui s'a început de la 23 April 1850, care a expirat la 23 April anul curent, se pare a fi un preț prea progresiv de la 900 până la 3.100 ₰; Administrația, spre a fi strictă în lucrările ei, și spre a nu rămâne cuvînt nici Luminărei Sale că l-ar fi nepărtinit, așa precum ea nu are altă legală dovadă, că zisa moșie are mai mult venit pe an de cât 900 ₰, pe de o parte, cu descrierea împrejurărilor, supune în cunoscința onorabilului Minister, rugându-l a regula publicarea Luminărei Sale între alegătorii primari la ocolul Podoleni, iar pe alta, tot acum închiindu-se cuvenitul jurnal, s'a trimes localei judecătoriai, împreună

No. 2361. cu reclamația, spre a l avea în privire, la cas de apel, când Lumi-
1858 narea Sa ar remâne nemulțumit cu lucrarea Administrației.
.. Noemb.

Anexă. Resoluția însemnată de Departament pe acest raport.

Să se răspundă Administrației că, după dovezile înfățișate guvernului, recunoscându-se prințului Grigorie Sturdza dritul de alegător direct, s'a și înscris în lista aceluși district, despre care se face cunoscut acei Administrației spre regulă.

(Traducțiune.)

S. A. le princo Grégoire Sturdza, par une réclamation en date du 18 c., reçue le 20 du même mois, transmise en copie à l'honorable Ministère, demande son inscripition dans la liste des électeurs directs, en ajoutant que son omission est plus qu'incompréhensible. S. A. n'a pas été inscrite sur les listes pour les motifs suivants: || 1° Sur la base du rapport du sous-préfet de l'arrondissement de Podoleni, No. 1137, qui rapporte qu'il ne sait pas qui il doit inscrire comme propriétaire de la terre de Duda: Son Altesse ou bien la mère de Son Altesse, Madame l'hetmane Salfitsa Palade; || 2° Sur la base du référé du 1-er bureau du 14 c., fait à la suite de la résolution apposée sur le rapport précité du sous-préfet; ce référé explique que, conformément à l'office de l'honorable Ministère No. 6763 de 1854, la terre de Duda est connue comme propriété de Madame l'hetmane Salfitsa Palade; || 3° Selon un autre rapport du même sous préfet de Podoleni, No. 101 de 1854, lorsque, sur l'ordre de l'honorable Ministère du 20 Janvier 1854, No. 1275, et du Département des finances du 25 Janvier de la même année, No. 537, on allait séquestrer l'avoir du prince, il a été établi que la dite terre de Duda était affermée pour huit ans à M. le spatar Petraki Cosmitsa, en vertu d'un contrat du 30 Juin 1849, au prix de 900 ducats par an; || 4° Ne connaissant pas la donation, publiée dans le «Bulletin» cité dans la réclamation de Son Altesse, la préfecture s'est guidée par les considérations ci-dessus et n'a donné à l'affaire aucun cours ultérieur, en se limitant à apposer sur le rapport sus-mentionné du 1-er bureau la résolution, que personne ne serait passé dans les listes électorales comme propriétaire de la terre de Duda. Toutefois, comme maintenant Son

Altesse affirme la validité de ses droits de propriété et dit qu'il a No. 2361. affirmé cette terre à raison de 3100 ducats par an, la préfecture 1858 se trouve devant les doutes suivants: A. Le contrat d'affermage ... Noemb. au prix de 3100 ducats par an n'a pas été présenté, afin qu'on puisse juger de sa validité; et B. Le rapport précité du sous-préfet indique que, par un contrat de 1849, la dite terre avait été affermée pour huit ans au prix de 900 ducats par an; ce contrat étant du 30 juin 1849, est entré en vigueur le 23 avril 1850 et a expiré le 23 avril de l'année courante; il semble donc que l'augmentation du prix de fermage de 900 à 3100 ducats est de beaucoup exagérée. Voulant être stricte dans ses procédés et ne voulant pas donner à Son Altesse le droit de l'accuser de partialité, n'ayant pas, d'autre part, de preuve que la dite terre a un revenu annuel supérieur à 900 ducats, la préfecture soumet toutes ces circonstances à l'honorable ministère, en le priant de vouloir bien régler la publication de Son Altesse parmi les électeurs primaires de l'arrondissement de Podoleni; d'autre part et en même temps avec le présent procès-verbal, la préfecture communique la réclamation au Tribunal de la localité, pour que celui-ci décide, dans le cas où Son Altesse ferait appel, n'étant pas satisfait de la décision de la préfecture.

Annexe.—Résolution du Ministère apposée sur ce rapport.

On répondra à la préfecture que, sur la base des preuves présentées au gouvernement, on a reconnu au prince Grégoire Sturdza le droit d'électeur direct et on l'a inscrit dans la liste de ce district; ceci sera porté à la connaissance de la préfecture, pour qu'elle s'y conforme.

No. 2362. — Petiția vorniculuî Grigorie Krupenski către Căimăcămia Moldovei, din 1 (13) Decembrie 1858. Iași.

Onoratei Căimăcămii a Principatuluî Moldovei.

Vornic Grigorie Krupenski.

Din copia alăturată a adresei priveghetoruluî din ocolul Bistri-No. 2362. ței, ținutul Neamț, sub No 1860, se va lămuri Căimăcămiei că 1858 D-luî administrator de Neamț, postelnicul Mihăiță Jora, m'a scos 13 Dec.

No. 2362. cu silnicie dintre proprietarii mari, și m'a pus în cei mici, amenințând pe priveghetor că-l va depărta din slujbă. || Rog pe Căimăcămie să poruncească trecerea mea între proprietarii mari, și să supuie pe d. administrator la răspundere, depărtându-l din slujbă, nemaî înfățișându-ne nici o garanție de nepărtinire.

1858
13 Dec.

(subscris:) Grigorie Krupenski, vornic.

Anexă. Copie de pe adresa No. 1860 a d-lui Iancu Albu, priveghetor al ocolului Bistrița, către vornicul Grigorie Krupenski.

Onoraț d-sale vornicului Grigorie Krupenski.

Primind adresa d-voastre din 28 a trecutei luni Noembrie, prin care îmi faceți întrebare de ce nu v'am trecut între proprietarii mari, când câștiul moșiei, cu produsele și alte venituri, se suie mai mult decât una mie galbeni, subscrisul, priveghetor al ocolului Bistrița, cu tot onorul vă răspund, că eu, cunoscându-mi datoria, am trecut în listă pe toți alegătorii la adevăratul rost, și la adevăratul venit ce-mi eră cunoscut; asemenea și pe d-voastră v'am trecut în lista proprietarilor mari, și pe d-lui Costache Ghenadiu între proprietarii mici, trimițând lista administrației. Inșă, în urmă, am fost chemat de d-lui dregătorul, și mi-a poruncit ca să șterg din listă pe d-lui Ghenadiu, și pe d-voastră să vă scot dintre proprietarii mari și să vă pun între cei mici, și să adaog între alegătorii de residenție pe d-lui Costache Șuțu, tovarăș pe a treia parte la moșia Podoleni, pe care nu se găsește mai mult de 6000 ₰ capital a toți trei tovarășii. Eu, deși am vroit a mă împotivi de a nu preface acea listă, îngrijindu-mă de vre-o grea răspundere după convenție, inșă, după amenințările ce mi-a făcut d-lui dregătorul că mă va depărta din slujbă, am tost silit de a preface lista, după cum d-lui mi-a poruncit.

(subscris:) Iancu Albu,
Priveghetor al ocolului Bistrița.

(Traducțiune.)

A l'honorable Caïmacamie de la Principanté de Moldavie. || Le vornic Grégoire Krupenski. Par la copie ci-jointe de l'adresse

du sous-préfet de l'arrondissement de Bistritza, district de Neamtz, No. 2362. 1858
 No. 1860, la Caïmacamie se convaincra que M. le préfet de Neamtz, 13 Dec.
 le postelnik Michel Jora, m'a rayé arbitrairement de la liste des
 grands propriétaires et m'a inscrit parmi les petits propriétaires,
 en menaçant le sous-préfet de le destituer. || Je prie la Caïmacamie
 d'ordonner mon inscription parmi les grands propriétaires et de
 punir M. le préfet en le destituant, du moment qu'il ne présente
 aucune garantie d'impartialité.

(s.) Grégoire Krupenski, vornik.

Annexe. Copie de l'adresse No. 1860 de M. Iancou Albu,
 sous-préfet de l'arrondissement de Bistritza, au vornik
 Grégoire Krupenski.

A l'honorable M. le vornik Grégoire Krupenski. || A la suite
 de votre adresse du 28 Novembre dernier, par laquelle vous me
 demandez pourquoi je ne vous ai pas passé parmi les grands pro-
 priétaires, du moment que le fermage de votre terre, avec les pro-
 duits et autres revenus, s'élève à plus de mille ducats, le sous-
 signé, sous-préfet de l'arrondissement de Bistritza, j'ai l'honneur
 de vous répondre que, conformément à mon devoir, j'avais passé
 dans les listes tous les électeurs d'après leurs véritables droits et
 leur véritable revenu qui m'était connu; de même, je vous avais
 passé dans la liste des grands propriétaires, et M. Kostaki Ghe-
 nadiu dans celle des petits propriétaires; ensuite, j'ai envoyé la
 liste à la préfecture. Mais, depuis, j'ai été appelé par M. le préfet
 qui m'a ordonné de rayer de la liste M. Kostaki Ghenadiu et de
 vous transférer, vous, Monsieur, de la liste des grands propriétaires
 sur celle des petits propriétaires, ainsi que d'ajouter sur la liste
 des électeurs du chef-lieu M. Kostaki Soutzo, associé pour un tiers
 dans la terre de Podoleni, sur laquelle on ne trouve pas plus de
 6.000 ducats de capital pour tous les trois associés. Bien que
 j'eusse voulu m'opposer à la modification de cette liste, craignant
 une lourde responsabilité, conformément à la convention, cependant,
 devant la menace de M. le préfet qu'il allait me destituer, j'ai été
 forcé de modifier la liste selon ses ordres.

(s.) Iancou Albu,
 Sous préfet de l'arrondissement de Bistritza.

No. 2363. — Petițiunea mai multor proprietari mari și mici către Isprăvnicia ținutului Dorohoiu, din 1 (13) Decembrie 1858. Dorohoiu.

Onoratei Isprăvnicii a ținutului Dorohoiu.

O parte din îndrituiții proprietari mari și mici din ținutul Dorohoiu.

No. 2363. Prin «Monitorul Oficial» No. 3, Noembrie în 2, 1858, înalta
1858 Căimăcămie la 12-a linie adresază către toți dregătorii ținuturilor
13 Dec. următoarele porunci ¹⁾: «Spiritul de nepărtinire, de loialitate și de «sinceritate, este condiția principală a acestor instrucții. Domnia-
«ta te vei pătrunde de acest spirit, și vei face a se simți în toate
«lucrările ce vei înainta.» Având deci în privire aceste predicate
de Căimăcămie, cât și instrucțiile alăturate către această poruncă
adresată în genere tuturor ispravnicilor din țară, făcându-li-se în-
demnare de a se ocupa, cu cea mai mare silință și în chipul cel
mai conștiincios, cu alcătuirea listelor tuturor ținutașilor îndrituiți
de a lua parte la alegerea deputaților ceruți de art. 3 și 4 din con-
venție, anexa 2 din legea electorală; având însă în privire nele-
gala înjghebare a colegiilor electorale din acest ținut, cu compu-
nerea listelor electorale, publicate prin «Monitorul Oficial» No. 8 ²⁾,
|| Noi, subscriși, cerem, în puterea art. 8 din legea electorală, și
a art. 6 și 7 din instrucțiile Căimăcămiei: 1. Lămurirea valorii
fie-căruia din ținutași, fie primari sau direcți, precum și acelor ce
au dreptul lor lămurit prin art. 4 din instrucții, lit. A. B. C.; căci,
fără o asemenea lămurire, e cu neputință de a se aplica în tot în-
țelesul art. 9 din convenție. 2. Cerem înscrierea nepărtinitore acelor
cari, în contra adevărului, s'au trecut în numărul proprietarilor
mici, și anume: a d-lui căm. Enachi Lipan, care are, în moșia
sa Bivolul, la 900 făleci pământ lucrător, 50 locuitori, iazuri cu
pesci, și prin urmare posedază dreptul de proprietar mare; a
d-lui agă Iancu Anastasiu, care posedază, în moșia Miclăușeni, 500
făleci pământ lucrător, 40 locuitori, orîndă, moară, pădure, vie,
iazuri cu pesci; și a d-sale col. Gheorghie Stroici, care pose-
dează o moșie de 900 făleci pământ, înzestrat cu apă trecătoare,
(Prutul), cu mori, orîndi și pădure, producătoare de un însem-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2144, p. 668.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2233, p. 981.

nător venit; în cît toate aceste însușesc la acești sus numiți trei No. 2363. proprietarii drepturile de alegători proprietari mari, dacă s'ar aplica cu scumpătate art. 2 din instrucțiunii, și s'ar lua în privire asemăluirea fondosurilor unora din persoanele ce s'au înscris de către d-lui dregătorul între proprietarii mari. 3. Cerem să se înscrie între proprietari mici, pe d-nii: Alecu Mavrodin, Dimitrie Buzne, Dimitrie Davidel, N. Timuș, Grigorie Pancu și Enachi Vartic, cari au toate însușirile acordate prin art. 3 din convenție. Iar 4. Cerem, în puterea art. 6 din convenție, și în privirea art. 20 și 21 din convenție tot a aceleiași legi electorale, precum și în sprijinul art. 15 din instrucție, ca să se înlătoreze din listele electorale ale colegiului electoral al proprietarilor mici, și a colegiului electoral al alegătorilor din oraș, pe d-nii: Teodor Kiriac, falit; Iorgu Țigara, Vornicul Mihail Kogălniceanu (trecuți în listă, fără să aibă proprietăți în ținut); Iancu Ilescu care n'are venitul cerut de 100 ₰, și s'a protestat în anul trecut de către d-lui însuși dregătorul de astă-zî, contestându-și însușirea de a lua parte la alegeri; pe d-lui D. Brahă, care 'și-a trecut dritul de proprietate catre D. Holban; și pe d-lui stoln. Enachi Korne, care de asemenea și-a trecut dritul său de proprietar, prin un contract de 99 ani, către un armean; iar din lista alegătorilor de la oraș, cerem să se șteargă pe d-nii: Alecu Pelcic, sârd. Grigorie Hermeziu, D. Mălinescu, cari nu pot dovedi valoarea de 6.000 ₰. Și în sfîrșit, al 5. Cerem ca fie-căruia dintre noi toți, fără deosebire, să ni se însemne și numele proprietăților, pe lîngă valoarea venitului anual, precum și capitalul funciar, industrial și comercial, de 6.000 ₰ cel puțin. Căci în alt fel, nici legea electorală, nici porunca cu instrucțiile înaltei Căimăcămii, nu sînt legal aplicate de către autoritățile competente din acest ținut, și ne rămîne tot dreptul de a protesta. contra uneltirilor jignitoare drepturilor noastre, acordate de puterile garante.

(subscriși): Dimitrie Miclescu | N. Chiriac | G. Gherghel | M. Gherghel | D. Gherghel | I. Curt | I. Manole | A. Mavrodin | Spăt. Gavril | N. Gherghel | C. Truțeti.

(Traducțiune.)

A l'honorable Préfecture du district de Dorohoiu. || Une partie des grands et petits propriétaires du district de Dorohoiu, possédant.

No. 2363, les droits électoraux. | Par le «Moniteur Officiel» No. 3 du 2
 1858 Novembre 1858, ligne 12, la haute Caïmacamie adresse aux préfets
 13 Dec. des districts les ordres suivants ¹⁾: «L'esprit d'impartialité, de lo-
 «yauté et de sincérité a inspiré ces instructions. Pénétré de cet
 «esprit, vous l'apporterez dans tous vos actes». Prenant en considération ces principes prônés par la Caïmacamie, ainsi que les instructions jointes à ces ordres, adressés à toutes les préfectures en général et leur enjoignant de s'occuper, avec la plus grande diligence et de la façon la plus consciencieuse, de la confection des listes de tous les habitants du district ayant droit de prendre part à l'élection des députés indiqués dans l'art. 3 et 4 de la convention, annexe 2 contenant la loi électorale; prenant en considération la constitution illégale des collèges électoraux de ce district, d'après les listes électorales publiées dans le «Moniteur Officiel» No. 8 ²⁾; || Nous, soussignés, en vertu de l'art. 8 de la loi électorale et des art. 6 et 7 des instructions de la Caïmacamie, demandons: 1° L'indication de la valeur sur la base de laquelle ont été inscrits tous les électeurs du district, tant primaires que directs, ainsi que ceux qui ont été inscrits en vertu de l'art. 4, alinéas 1, 2, 3 des instructions, car, sans cette indication, il est impossible d'appliquer dans toute sa force l'art. 9 de la convention. 2° Nous demandons l'inscription impartiale de ceux qui, contrairement à la vérité, ont été inscrits parmi les petits propriétaires, savoir: M. le commis Ienaki Lipan qui, dans sa terre de Bivol, possède jusqu'à 900 falches de terres arables, 50 paysans, des étangs et des pêcheries, et qui, par conséquent, possède les droits de grand propriétaire; M. l'aga Iancou Anastasiu qui, dans la terre de Miclausheni, possède 500 falches de terres arables, 40 paysans, un cabaret, un moulin, une forêt, une vigne, des étangs poissonneux; et M. Grégoire Stroici qui possède une terre de 900 falches, ayant une eau courante (le Pruth), avec des moulins, des cabarets, des forêts, rapportant un revenu annuel considérable; tous les trois propriétaires sus-nommés ont donc les droits de grands propriétaires, si on leur applique strictement l'art. 2 des instructions et si on fait la comparaison avec la fortune de certaines personnes inscrites par M. le préfet parmi les grands propriétaires. 3°. Nous demandons que l'on inscrive parmi les petits propriétaires: M. Alecou Mavrodin; M. Démètre Buzné; M. Démètre Davidel; M. N. Timush; M. Grégoire

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2144, p. 668.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2233, p. 981.

Pancou et M. Ienakaki Vartic, qui possèdent toutes les qualités exi-No. 2363.
gées par l'art. 3 de la convention. 4°. En vertu de l'art. 6 de la 1858
convention, et des art. 20 et 21 de la même loi électorale, ainsi 13 Dec.
que sur la base de l'art. 15 des instructions, nous demandons qu'on
élimine des listes électorales du collège des petits propriétaires,
ainsi que du collège des électeurs urbains: MM. Théodore Kiriak,
failli; Iorgou Tsigara, le vornik Michel Kogalniceano (inscrits dans
les listes sans qu'ils aient des propriétés dans ce district); Iancou
Iliesco qui n'a pas de revenu exigé de 100 ducats et contre l'in-
scription duquel M. le préfet actuel a protesté l'année dernière, en
lui contestant le droit de prendre part aux élections; M. Braha
qui a cédé ses droits de propriété à M. Holban; M. le stolnik Ie-
naki Korné qui, également, a cédé ses droits de propriété à un
Arménien, par un contrat de 99 ans; quant au collège des élec-
teurs urbains, nous demandons qu'on élimine: M. le serdar Alecou
Pelcic, M. Grégoire Hermeziu, M. Malinesco, qui ne possèdent pas
la fortune de 6.000 ducats exigée par l'art. 4 de la convention;
ainsi que M. Gr. Holban auquel aussi nous contestons la fortune
de 6.000 ducats. 5°. Enfin, nous demandons qu'à côté du nom de
chacun de nous, sans distinction, on indique les noms des pro-
priétés et la somme du revenu annuel, ainsi que le capital fon-
cier, industriel et commercial de 6.000 ducats au moins. D'ail-
leurs, ni la loi électorale ni les ordres contenus dans les instruc-
tions de la haute Caïmacamie ne sont légalement appliqués par les
autorités compétentes de ce district et nous avons tout le droit de
protester contre les manœuvres préjudiciables aux droits qui nous
ont été accordés par les Puissances garantes.

(Suivent les signatures.)

No. 2364.— Protestul d-lui Iorgu Curt și alții alegători
către Tribunalul ținutului Dorohoiu, din 1 (13)
Decembrie 1858. Dorohoiu.

Onorabilei Judecătorii a ținutului Dorohoiu. | Protest. || 1. Din com- No. 2364.
punerea listelor electorale publicate prin «Monitorul Oficial» No. 8, 1858
pentru care și urmează reclamațiunile noastre colective și personale 13 Dec.
date administrației; | 2. Din chipul expeditiv cu care se resping de
isprăvnicie acele reclamații; și || 3. Cu înjghebarea personalului

No. 2364. ce alcătuesce acele trei comisii de prețaluitori, poruncite prin art. 9, 1850 din instrucțiunile Căimăcămiei, publicate în «Monitorul Oficial» No. 3, 13 Dec. lit. A. ¹⁾, căci acei prețaluitori s'au rînduit cu vîrsta, și nu cu anume însărcinare de soiul obiectului ce ei au a prețalui, adică s'au urmat și în cazul acesta ca și în planul de a trece în liste pe indrituiții alegătorii fără a-i împărți pe ocoale, fără a le trece numele moșiilor și fără a însemna cîtimele capitalurilor funciare, industriale și comerciale ce ei posedază; In cîtdin toate aceste dovedindu-se curat că tôte instanțele locale din acest ținut țintesc către a paralisa libertatea votului adevăratei majorității a indrituiților alegătorii a 4 deputați ceruți de-a ținutul Dorohoiu; | Protestăm prin aceasta și pe d-lor rînduiții prețaluitori, și cerem, în numele Europei garante, și pe sprijinul convenției, ca potrivit regulamentului, la caz de nedumirire despre valoarea averei venitului anual saū a averei funciare, industriale și comerciale a persoanelor reclamate, să se rînduiască megieșii proprietari, pentru a desăvîrși prețaluirile poruncite de art. 9 din instrucții, și nici cum nu primim prețaluitori pe posesori, cari sunt numaī, cu împrejurări de negoț, oploșiți prin ținutul nostru.

(subscriși:) Iorgu Curt | Iorgu Manole | Căp. Stroici | Dim. Miclescu | Maiorul Țintilă | Nicolae Marcu.

(Traducțiune.)

A l'honorable Tribunal du district de Dorohoiu. Protestation. | Prenant en considération: | 1. La composition des listes électorales publiées dans le «Moniteur Officiel» No. 8, contre lesquelles nous avons protesté collectivement et personnellement devant l'administration; || 2. La façon expéditive dont nos réclamations sont repoussées par la préfecture; et || 3. L'institution des taxateurs qui composent les trois commissions, ordonnées par l'art. 9, lit. A. des instructions de la Caïmacamie, publiées dans le «Moniteur Officiel» No. 3 ²⁾, ces taxateurs ayant été nommés d'après l'âge et non avec la mission spéciale indiquant l'objet à taxer, c'est-à-dire que, dans ce cas-ci aussi, on a poursuivi le système consistant à passer dans les listes les électeurs légitimes sans les répartir par arron-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2144 p. 668.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2144 p. 668.

dissements, sans indiquer les noms de leurs terres, les capitaux No. 2364.
 fonciers, industriels et commerciaux qu'ils possèdent; || De tout 1858
 cela il est évident que toutes les instances locales de ce district 13 Dec.
 tendent à paralyser la liberté du vote de la véritable majorité des
 électeurs ayant le droit d'élire les quatre députés assignés au dis-
 trict de Dorohoiu. | Nous protestons donc par la présente contre la
 nomination de MM. les taxateurs et nous demandons, au nom de
 l'Europe garante et sur la base de la convention, que, conformé-
 ment au Règlement, dans le cas de doute au sujet de la somme
 du revenu annuel ou de la fortune foncière, industrielle et com-
 merciale des personnes contre l'inscription desquelles il y a des
 réclamations, on charge les propriétaires voisins d'opérer la ta-
 xation exigée par l'art. 9 de la convention; et nous n'acceptons
 point, comme taxateurs, des fermiers qui ne sont établis dans notre
 district que par les hasards de leur négoce.

(Suivent les signatures.)

No. 2365.— Petițiunea d-lui logofăt G. Sturdza către Căi-
 măcămia Moldovei, din 3 (15) Decembrie 1858.
 Iași.

Onoratei Căimăcămii. || Ispravnicul ținutului Neamț, d-l No. 2365.
 Mihăiță Jora, a ridicat în iveală steagul unei partide cunoscute, a- 1858
 lergând din ținut în ținut, când la Iași, când la Roman, când la 15 Dec.
 Bacău, spre a face propagandă, a ține sfaturi cu funcționarii în-
 sărcinați cu facerea listelor și cu cercetarea reclamațiilor, a le da
 povățuirii, etc., etc.. || Acest regretabil spirit de partid a pre-
 dominat și la facerea listelor electorale ale ținutului încredințat
 d-sale. Dovadă declarațiile unora din priveghetorii, trimise la Iași, spre
 a se arăta onoratei Căimăcămii. Dovadă netrecerea mea în listele
 ținutului Neamț, unde, de aproape de 50 de ani, eu stăpânesc
 moșiile Români și Mănoia cari, după contractul de moșie, lucră-
 tor de mai mulți ani, îmi aduc, numai în bani gata, 1.400 ₰, iar
 cu produse și alte îndemnări aproape de 2000 ₰. La recla-
 mația mea, adresată numitului ispravnic, d-lui mi-a răspuns: să
 înfățișez titlurile proprietății. | Urmarea d-lui Jora este o vede-
 rată părtinire și persecutare a opiniilor contrarii opiniei d-sale. Ea
 este cu atât mai arbitrară, mai necuviincioasă și mai condamna-

No. 2365. bilă, cu cât d-lui n'a putut avea nici umbră de îndoială despre legitimitatea proprietăților mele și despre câtimea venitului lor: ||
1858
15 Dec.

1. Pentru că moșiile mele Români și Mănoaia, se hotărâsc cu moșia d-sale Siliștea. || 2. Pentru că chiar d-lui a încheiat cu mine, prin mijlocirea d-sale vornicului Anastasiș Panu, o învoială, prin care am statornicit hotarul între numitele mele moși și moșia d sale Siliștea, și 'i-am redat chiar și o bucată de pământ ; și
3. Pentru că nu s'a ivit nici o reclamație în contra mea și a stăpânirii mele de 50 de an. | Când d-l Jora povățuesce isprăvnicile și judecătoriile din mai multe ținuturi, și când spiritul de partid este așa de predominant, apoi nici am vre-o speranță că reclamația ce aş face la judecătorie, ar avea rezultatul cuvenit. Pentru aceasta mă vîd nevoit a protesta la onorata Căimăcamie, care, după art. 49 din convenție, este însărcinată cu facerea listelor, și, prin urmare, este și răspunzătoare pentru ele. Tot odată reclam neîntârziata mea înscriere în liste, și tragerea la răspundere a mai sus numitului administrator.

(subscris:) G. Sturdza, logofet.

(Traducțiune.)

A l'honorable Caïmacamie Le préfet du district de Neamtz,
M. le postelnic Michel Jora, a ouvertement arboré le drapeau d'un parti connu, courant de district en district, tantôt à Iassy, tantôt à Roman, tantôt à Bakéo, pour faire de la propagande, tenir des conciliabules avec les fonctionnaires chargés de la confection des listes électorales et de l'examen des réclamations, leur donner des conseils, etc., etc. | Ce regrettable esprit de parti a présidé aussi à la confection des listes électorales du district confié à M. Jora. La preuve en est dans les déclarations des sous-préfets, envoyées à Iassy pour être présentées à l'honorable Caïmacamie. Une autre preuve c'est mon omission dans les listes du district de Neamtz où je possède, depuis près de cinquante ans, les terres de Români et de Manoia, lesquelles, selon le contract de fermage, en exécution depuis plusieurs années, me donnent, rien qu'en argent comptant, un revenu de 1.400 ducats, ce qui, ajouté à d'autres avantages, produit près de 2.000 ducats par an. | A ma réclamation, adressée au dit préfet, celui-ci m'a répondu que je devais présenter mes titres de propriété. || Le procédé de M. Jora est évi-

demment plein de partialité et a pour le but de persécuter les opinions No. 2365.
 contraires à la sienne. Il est d'autant plus arbitraire, plus inconvenant 1858
 et plus condamnable que M. le préfet n'a pas pu avoir même l'ombre 15 Dec.
 d'un doute au sujet de mes titres de propriété et de leur revenu: |
 1. Parce que mes terres de Români et de Mânioaiașă sont limitrophes
 avec sa terre de Silishtia; | 2. Parce que M. Jora lui-même,
 par l'intermédiaire de M. le vornik Anastase Pano, a conclu avec
 moi un arrangement établissant la délimitation entre mes terres sus-
 nommées et sa terre de Silishtia, et même je lui ai rendu un morceau
 de terrain; et || 3. Parce qu'aucune réclamation ne s'est produite
 contre moi ni contre ma possession depuis cinquante ans. || Du
 moment que M. Jora donne des conseils aux préfets et aux tribu-
 naux de plusieurs districts et que son esprit de parti est tellement
 prédominant, je n'ai aucun espoir que la réclamation que je pourrais
 porter devant le Tribunal obtienne un résultat satisfaisant. Je me
 vois donc forcé de protester devant l'honorable Căimăcamie qui,
 selon l'art. 49 de la convention, est chargée de la confection des
 listes électorales et qui, par conséquent, en est responsable. En
 même temps, je réclame mon inscription immédiate dans les listes,
 et la punition du préfet sus-nommé.

(s.) G. Sturdza, logothète.

No 2366.—Petiția d-lor I. Scorțescu și N. N. Ghika către
 Căimăcămia Moldovei, din 5 (17) Decembrie
 1858 Iași.

Onoratei Căimăcămii a Principatului Moldovei. | Subscrișiți ală- No. 2366.
 turează aici în copie adresa ce ați primit de la priveghetorul oco- 1858
 lului de mijloc, ținutul Neamțului, sub No. 2628, prin care se do- 15 Dec.
 vedesce oficial că d-l administrator, prin amenințări și silnicii,
 ne-a scos din lista electorală. Judece Căimăcămia dacă, cu ase-
 menea amployați, cine-va mai poate avea curaj de a se adresa la
 administratorii săi judecătorești, și dacă acești administratori și ju-
 decătorești nu sunt de mai înainte hotărâți a ne tăgădui drepturile
 noastre. Noi rugăm pe onorata Căimăcămie ca să bine-voiască
 a trage la răspundere pe d-l administrator după art. . . . din con-
 venție, spre vederea și a altoră, și să poruncească a ne trece în
 listele electorale.

(subscrișiți:) I. Scorțescu | N. N. Ghika.

No. 2366 *Anexă.* Copie de pe adresa priveghetorului ocolului
1858 de Mijloc, ținutul Neamțului, către d-nii N. N.
15 Dec. Ghika și I. Scorțescu.

D-lor sale Domnilor N. N. Ghika și I. Scorțescu. || Sub-iscălitul priveghetor al ocolului Mijlocul, primind adresa d-voastre prin care vă jăluieți că nu v'am trecut în listă, cu onoare vă fac cunoscut, că eu în lista, ce pristavlisem Administrației, v'am trecut ca uniți ce vă sciam că părțile ce aveți în moșia Budescii-Ghicăi, răspund la venitul anual, fie-care 1000#, mai degrabă decât Hoișăscii d-sale C. C. Alecu Jora, precum este dovadă copia ce vă dau de pe lista ce am pristavlisit Administrației. Inșă d-l Administrator, post. Mihăiță Jora, chemându-mă cu înadins jandarm, m'a amenințat că mă va da afară din slujbă, dacă d-voastre veți fi trecuți în listă. Așa dar, eu temându-mă ca să nu-mi pierd driturile anilor de slujbă, am prefăcut lista precum a poruncit, și i-am dat-o. D-voastră dar reclamați la înalta ocârmuire, care va îndrepta negreșit acest abus.

Priveghetorul ocolului, (subscris) D. Calapod, serdar.

(*Traducțiune.*)

A l'honorable Caïmacamie de la Principauté de Moldavie. |
Les soussignés présentent ci-joint en copie l'adresse No. 2628 qu'ils ont reçue du sous-préfet de l'arrondissement du Centre, district de Neamtz, par laquelle il est prouvé officiellement que M. le préfet, par des menaces et des violences, nous a fait rayer des listes électorales. Que la Caïmacamie juge si, avec de tels fonctionnaires, on peut encore avoir le courage de s'adresser à la préfecture ou au tribunal, et si de tels préfets et juges ne sont pas décidés d'avance à nous dépouiller de nos droits. Nous prions l'honorable Caïmacamie de vouloir bien demander compte de pareils actes à M. le préfet, conformément à l'art. ... de la convention, pour donner à d'autres un exemple, et d'ordonner notre inscription dans les listes électorales.

(s.) I. Scortzesco | N. N. Ghika.

Annexe. Copie de l'adresse de sous-préfet de l'arrondissement du Centre, district de Neamtz, à MM. N. N. Ghica et I. Scortzesco. No. 2366. 1858 15 Dec.

A Messieurs N. N. Ghica et I. Scortzesco. || Le soussigné, sous-préfet de l'arrondissement du Centre, ayant reçu votre adresse, dans laquelle vous vous plaignez que je ne vous aie pas passés dans la liste, j'ai l'honneur de vous faire savoir que, dans la liste que j'ai présentée à la préfecture, je vous ai passés, car je savais que les parts que vous possédez dans la terre de Budeshti-Ghica, représentent, chacune, un revenu annuel de 1.000 ducats, et ce plus sûrement que la terre de Hoiseshti appartenant à M. Alecou Jora. Comme preuve, je vous joins une copie de la liste que j'ai présentée à la préfecture. Mais M. le préfet, le postelnik Michel Jora, m'a appelé par un gendarme exprès et m'a menacé de me destituer, si vous étiez passés dans la liste. Craignant de perdre les droits que me donnent mes années de service, j'ai refait la liste conformément aux ordres reçus et je l'ai remise à M. le préfet. Vous pouvez donc, Messieurs, réclamer devant le haut gouvernement qui, certainement, redressera cet abus.

Le sous-préfet de l'arrondissement,
(s.) D. Calapod, serdar.

No. 2367. — Protestul adresat Căimăcămiei Moldovei de către mai mulți alegători din județul Roman, în 8 (20) Decembrie 1858. Roman.

Onoratei Căimăcămii a Principatului Moldovei.

Luând în privire: | 1. Că art. 49 al convenției din 7 (19) August, pentru astă-dată, a încredințat administrația provizorie a țerei unei comisii interimare (Căimăcămie), compusă potrivit cu dispozițiile Regulamentului organic, astă-zî încă în putere; || Luând în privire: || 2. Că același art. 49 îndatoresce pe Căimăcămia regulamentară a se ocupa cu facerea listelor electorale; || Luând în privire: || 3. Că prin adoptarea acestor cuvinte textual din Regulamentul organic, cap. I, secția 2, art. 20, convenția a voit a pune toată răspunderea pentru spiritul ce ar predomină la facerea

No. 2367. listelor electorale, asupra Căimăcămiei, iar nu asupra isprăvniciei și judecătoriei ținutale, cari, după cum era foarte bine cunoscut congresului, erau încredințate numai aceloră cari promiteau a sprijini candidatura la domnie a fostului căimacam Vogorides, și cari datorau posturile lor numai vederatei călcării a art. 19, din cap. I, secția 2 din Regulamentul organic; || Luând în privire: || 4. Că pe lângă acest cuvânt, și neputința de a aplica astă-dată art. 7 din stipulațiile electorale, care cere afișarea listelor în cea întâia duminică a lunii Ianuarie și celelalte, a trebuit să motiveze și o dispoziție excepțională, dispoziție cuprinsă în art. 49 a convenției, care îi pune de-a-dreptul Căimăcămiei de astă-qi îndatorirea de a face de astă-dată listele electorale, care îndatorire, chiar după Regulamentul organic, nu exclude ajutorul isprăvniciei; || Luând în privire: | 5. Că convenția n'ar cuprinde cuvintele «Căimăcămiea de astăzi se va ocupa îndată cu facerea listelor electorale», dacă ea ar fi înțeles că modul prescripționat în art. 7 a stipulațiilor electorale are a se aplica chiar astă-dată; || Luând în privire: | 6. Că modul adoptat de guvernul provisoriu face cu totul ilusorie dispoziția art. 49 a convenției, care îndatorează pe Căimăcămie a face astă-dată listele și a răspunde pentru ele; || Luând în privire: | 7. Că convenția nu a voit a supune soarta drepturilor electorale voinței funcționarilor Vogoridesci, cari nu numai nu înfățișau nici o garanție morală, și după art. 19, cap. I, secția II din Regulamentul organic, cunoscut și congresului, chiar nici se puteau depărta de către un guvern provisoriu, alt-mintrelea de cât cu vină dovedită; Luând în privire: | 8. Că modul adoptat de către Căimăcămia de astăzi a încurajat foarte mult spiritul de partidă a isprăvnicilor și a judecătorilor, nu numai al acelor vechi, ci și al celor de curind rînduiți, cari fiind-că ei, și numai ei, au a hotărî în cea mai de pe urmă instanță soarta drepturilor electorale ale fie-căruia, și-au permis cele mai strigătoare abateri și cele mai arbitrare proceduri, prin netrecerea în liste a persoanelor îndrituite, prin trecerea a multor altor neîndrituiți, și prin mutarea de la un colegiu la altul a mai multor alegători, cu vederat scop de a favorisa o partidă cunoscută, și o candidatură încă asemenea, precum se dovedește din alăturata listă; || Luând în privire: || 9. Că de la asemenea funcționari nici se poate aștepta o îndreptare nepărtinitoare a listelor arbitrare, pe drumul reclamațiilor însemnate prin instrucțiile electorale; | Pe temeiul convenției din 7 (19) August 1858, care a înființat nu numai două Căimăcămii:

una pentru astă dată, care este cea reglementară, și alta pentru viitor, ci și două instanțe pentru facerea listelor electorale: una pentru astă-dată, care este Căimăcămia de astăzi, și alta pentru viitor, care este administrația — cuvînt ce are o întindere mult mai mare de cât aceia ce i s'a dat prin instrucțiunile electorale ale Căimăcămiei de astăzi; || Subscriși, alegători îndrituiți ai ținutului Roman, protesteză în contra vederatei părtiniri cu care isprăvniciele au făcut listele electorale, rugînd tot-odată pe Căimăcămie să binevoiască a face fără întîrziere îndreptarea cuvenită. || Tot odată, declarăm că, în cas de neîndreptare a listelor făcute cu atîta părtinire, noi vom contesta atît alegerile ce s'ar face pe temeiul lor, cât și rezultatul unor asemenea alegeri, care rezultat nici-odată nu va putea fi considerat ca o expresie adevărată, liberă și legală a țerei.

(subscriși:) Gheorghe Sturdza, logof. | C. Sturdza | C. Hurmuzaki | Gr. Hermeziu | Gheorghe Mardarie, agă | Aga D. Stan | D. Poliz, spăt. | I. Scorțescu | A. Scorțescu | N. Tulburi | Ioan Ciucureanu | Gr. Mardarie, spăt. | Hermeziu | A. I. Miclescu | Hristea Ovanes, căminar.

Aneaxă. Lista persoanelor trecute saŭ neînscrise fără drept în listele electorale din districtul Roman.

Persoane cu drituri reale și neînscrși. | D. aga Dimitrie Strat, cu casă în tîrg și speculă de posesie la ținutul Bacău. || D. spăt. Grigorie Mardarie, cu casă în tîrg, asemenea la ținutul Bacău posesie. | D. spăt. Ioan Istrati, cu casă în tîrg și avere la ținutul Bacău. | D. căm. Ioan Ciucureanu, cu casă în tîrg, posesie în acest ținut și proprietar la ținutul Tutovei. || D. spăt. Dimitrie Poliz, cu casă în tîrg și speculație. || D. pah. Vasile Iordan, cu casă și un hambar de negoț în tîrg; vezi posesie la ținutul Neamțu. || D. slug. Manole Cilibiŭ, cu casă în tîrg, vezi posesie. | D. pit. Ioan Iosepescu, cu 150 stîngenți moșie în Bășești, după isvodul de zestre. || D. Hagi Eamandi, cu 14 dughenți din dosul uliței și o crișmă, precum și osebite două dughenți la ulița mare, cu marfă, blănărie de capital.

Persoane cu drituri închipte înscrși. || D. Dimitrie Tiron, are numai 7 stîngenți moșie. || D. spăt. Iordachi Gheorghidi, deși cu domiciliu în tîrg, o singură prisacă la Averești; moșia Dra-

No. 2367. gomirescilor pe numele D. aga Burchi, și numai posesia Avereștilor. || D. com. David Litinski, și D. Nicolai Alex. Chirilă, su-puși străini pînă în anul trecut, și neîmpămîntenii încă. | D. stoln. Mihalachi Căzlariu, numai cu posesiile în acest ținut, în tovărășie cu doi jidovi din capitală, și cu domiciliul tot în capitală. || D. căm. Petrachi Costandin, nici acaretale nu au valoarea trecută prin listele publicate, fiind prețaluite de Judecătoria, în anul trecut, cu 40.000 lei, și îmbunătățire nu a mai făcut; speculă de rachiu nu are, că-i lipsește capitalul, și de va fi vre-un contract, este iconomic; iară antrepriza căsăpiei și a mungeriei, o are în tovărășie cu căm. Nicolae Naum, al căruia capital și este.

Persoane mutate dintr'un colegiu la altul. | D. aga Nicolai Delimarcu, cu fondos de 700 fălci pădure întregă, cu osebite vite, și alt venit care este peste 1000 #; și se găsește acum trecut între proprietari primari după convenție și instrucții. D. vorn. Dimitrie Vas. Miclescu, cu fondos asemenea și pădure. D. căm. Șerban Boteanu, cu fondos de 900 fălci în ținutul Roman; și osebită posesie cu fondos în ținutul Bacău, și osebită posesie cu fondos în ținutul Tecuci; deși doi frați, precum prin liste se arată, dar chiar amîndoi au valoarea cerută de un proprietar direct, după convenție și instrucție. || D. spăt. Iorgu Dimitriu, cu fondos, venit peste 1000 #, în ținutul Roman, și osebit fondos în ținutul Neamțului, dovadă: 250 # posesie, jumătate de moșia Zbereștii; și 800 #, Brănișteni; de pus în proprietari mari. D. căm. Gavril Cilibi, cu fondos pus la tovărășie, în preț de 1100 #, după contract osebit, acareturi din tîrg și tovărășia moșiei Belceștii. D. aga Panait Cazimir, cu fondos de proprietar primar în moșia Iucșeștii, trecut între proprietari direcți.

Tot cu drituri închipuite, înscriși. D. post. Scarlat Vîrnav, cu o singură casă în tîrg, drept 3400 #, și cu un contract iconomic de 2650 #, cumpărat produse de la moșia Săcuenii. D. maior Dimitrie Vîrnav, cu două acareturi în tîrg, drept 1200 # și postul în posesia moșiei Sofrăceștii, a fratelui d-sale, cu cîștiul de 500 pe an. || D. spat. Grigorie Giosanu, cu case din tîrg, 40.000 lei, și restul în antrepriza ocupului rachiului. | D. maior Nicu Buzdugan, cu casă în tîrg, și restul în tovărășia moșiei Stolniceni, de la ținutul Suceava. | D. căm. Nicolai Naum, ce-i zice și Tomșa, dughenele ce le are în uliță sînt pe jumătate ale chironomilor fratelui său, sârd. Vălcu Naum; hanul din șosea este al fratelui său Iordachi, care se găsește interzis și a căruia avcre, atît cea v-

zută, cît și cea de bani ȳ-a răpit-o. || D. căm. Toderașcu Solo-No. 2367.
 mon, D. căm. Andronic Simionovicȳ; aceștia sunt supușȳ greceșȳ; 1858
 pașaporturile sînt lăsate la d. post. Dimitrie Dan, spre a stăruii să 20 Dec.
 scape de sudeție.

(Traducțiune.)

A l'honorable Caïmacamie de la Principauté de Moldavie. ||
 Considérant || 1. Que l'art. 49 de la convention du (7) 19 Août a
 confié, pour cette fois, l'administration provisoire du pays à une
 commission intérimaire (Caïmacamie), composée conformément aux
 dispositions du Règlement organique, aujourd'hui encore en vi-
 gueur; || Considérant | 2. Que le même l'art. 49 impose à la Caï-
 macamie réglementaire le devoir de s'occuper de la confection des
 listes électorales; | Considérant || 3. Qu'en adoptant les paroles
 textuelles du Règlement organique — chap. I, sect. 2, art. 20 —
 la convention a voulu faire retomber la responsabilité de l'esprit
 dans lequel les listes électorales seraient confectionnées sur la Caïma-
 camie et non sur les préfectures ou les tribunaux de districts, les-
 quels, ainsi que le Congrès le savait très bien, n'étaient confiés
 qu'à ceux qui promettaient d'appuyer la candidature au trône de l'an-
 cien caïmacam Vogoridès et qui ne devaient leurs postes qu'à la vio-
 lation évidente de l'art. 19, chap. I, sect. 2 du Règlement organique; ||
 Considérant || 4. Qu'en dehors de ces considérations, l'impossibilité
 d'appliquer cette fois l'art. 7 des stipulations électorales, qui exige l'af-
 fichage des listes le premier dimanche de Janvier, et autres formalités,
 a dû motiver une disposition exceptionnelle, disposition comprise
 dans l'art. 49 de la convention, et qui impose directement à la Caïma-
 camie actuelle le devoir de confectionner, pour cette fois, les listes
 électorales, devoir qui, d'après le Règlement organique, n'exclut pas
 le concours des préfectures; || Considérant || 5. Que la convention
 n'aurait pas employé les mots: «la Caïmacamie actuelle s'occupera
 immédiatement de la confection des listes électorales», si elle avait
 voulu que la procédure prescrite par l'art. 7 des stipulations élec-
 torales fût appliquée cette fois; || Considérant | 6. Que la façon
 de procéder adoptée par le gouvernement provisoire rend absolu-
 ment illusoire la disposition de l'art. 49 de la convention qui
 charge, pour cette fois, la Caïmacamie de la confection des listes
 électorales et la rend responsable de celles ci; | Considérant ||

No. 2367. 7. Que la convention n'a pas voulu confier le sort des droits électoraux aux fonctionnaires de Vogoridès qui non seulement ne présentent aucune garantie morale, mais qui, de plus, selon l'art. 19, chap. I, sect. 2 du Règlement organique, connu au Congrès, ne pouvaient être éliminés par un gouvernement provisoire qu'en cas de culpabilité prouvée; | Considérant | 8. Que la façon de procéder adoptée par la Caïmacamie actuelle a encouragé beaucoup l'esprit de parti des préfets et des juges, non seulement anciens mais aussi récemment nommés, qui voyant que ce sont eux, et seulement eux, qui décident en dernière instance du sort des droits électoraux de chacun, se sont permis les écarts les plus criants et les procédés les plus arbitraires, en omettant dans les listes les personnes ayant les droits incontestables, en inscrivant plusieurs autres n'ayant aucun droit, et en transférant d'un collège à l'autre plusieurs électeurs, dans le but évident de favoriser un parti connu et une candidature plus connue encore, ainsi qu'il est prouvé par la liste ci-jointe; | Considérant | 9. Qu'on ne saurait s'attendre, de la part de tels fonctionnaires, à un redressement impartial des listes arbitraires, par la voie de réclamations indiquée dans les instructions électorales; Sur la base de la convention du 7 (19) Août 1858, qui a institué non seulement deux Caïmacamies—l'une pour cette fois-ci, caïmacamie réglementaire, et l'autre pour l'avenir,—mais aussi deux instances pour la confection des listes électorales—l'une pour cette fois-ci, la Caïmacamie actuelle, et l'autre pour l'avenir, l'administration,—mot comportant une extension beaucoup plus large que celle que les instructions électorales de la Caïmacamie actuelle lui ont donnée; Les soussignés, électeurs du district de Roman, protestent contre la partialité évidente avec laquelle les préfectures ont confectionné les listes électorales, et prient, en même temps, l'honorable Caïmacamie de les redresser sans retard. En outre, nous déclarons que, dans le cas où les listes électorales, confectionnés avec tant de partialité, ne seraient pas redressées, nous contesterions tant les élections, faites sur leur base, que les résultats de telles élections, résultats qui ne pourraient jamais être considérés comme une expression véritable, libre et légale de la volonté du pays.

(Suivent les signatures.)

Annexe. Liste des personnes passées ou omises, con- No. 2367.
trairement à la loi, dans les listes électorales 1858
du district de Roman. 20 Dec.

Personnes ayant des droits réels et non inscrites. || M. l'aga Démètre Strat,—maison en ville et ferme dans le district de Bakéo. || M. le spatar Grégoire Mardarie,—maison en ville et ferme dans le district de Bakéo. || M. le spatar Jean Istrati,—maison en ville et ferme dans le district de Bakéo. | M. le caminar Jean Ciuhoreano,—maison en ville, ferme dans ce district et propriété dans le district de Tutova. | M. le spatar Démètre Poliz,—maison en ville et négoce. | M. le paharnic Basile Iordaki,—maison et magasin commercial en ville, ferme dans le district de Neamtz. || M. le sluger Manole Cilibiu,—maison en ville et ferme. | M. le pitar Jean Iosepesco,—150 st. de terrain à Beleseshti, d'après le contrat de mariage. | M. Hadji Iamandi,—14 magasins sur la rue de derrière et deux magasins dans la grande rue, avec marchandises, pelleterie de valeur.

Personnes inscrites avec des droits imaginaires. | M. Démètre Tiron,—n'a que 7 st. de terrain. || M. le spatar Iordaki Gheorghidi, — bien qu'il ait un domicile en ville, il n'a qu'un rucher à Avershti; la ferme de Dragomireshti est au nom de M. l'aga Borki et seulement la ferme d'Albeshti au sien. | M. le commis Litinski, || M. Nicolas Alex. Kirila, — sujets étrangers jusqu'à l'année dernière et encore non naturalisés. || M. le stolnik Mihalaki Kezlariu, n'est que fermier dans ce district, en association avec deux juifs de la capitale; domicilié aussi dans la capitale. || M. le caminar Petraki Constandin,—les immeubles n'ont pas la valeur inscrite dans les listes publiées, car, l'année dernière, le tribunal les a taxés à 40.000 lei, et aucune amélioration n'a été faite; n'a pas de commerce d'eau-de-vie, car il manque de capital; s'il possède un contrat, celui-ci est simulé; en ce qui concerne l'entreprise de boucherie et de minoterie, il y est associé avec le caminar Nicolas Naum, auquel appartient le capital.

Personnes transférées d'un collège dans l'autre. || M. l'aga Nicolas Delimarco,—possède 700 falches de forêt intact, du bétail, et autres revenus dépassant 1000 ducats; cependant, il n'est inscrit que parmi les électeurs primaires, malgré la convention et les instructions. || M. le vornik Démètre Bas. Miclesco, possède également des fonds et des forêts. || M. le caminar Sherban Boteano, possède 900 falches dans le

No. 2367. district de Roman, outre une ferme dans le district de Bakéo et une
 1858 terme dans le district de Técouteche; bien qu'ils soient deux frères,
 20 Dec. ainsi qu'il est indiqué dans les listes, tous les deux cependant ont
 la fortune exigée pour être compris parmi les grands propriétaires. ||
 M. le spatar Iorgu Dimitriu, possédant dans le district de Roman
 un fonds donnant plus de 1000 ducats de revenu et un fonds dans
 le district de Neamtz, à preuve: 250 ducats de fermage pour la
 moitié de la terre de Zbereshti et 800 ducats pour la terre de
 Branishteni; doit être inscrit entre les grands propriétaires. |
 M. le caminar Gabriel Cilibiu, un fonds mis en association pour
 1.100 ducats, selon le contrat; en outre, des immeubles en ville
 et une part d'associé dans la terre de Belceshti. | M. l'aga Pa-
 naït Cazimir, un fonds de petite propriété dans la terre de Iuc-
 seshti; passé parmi les grands propriétaires.

Autres personnes inscrites n'ayant que des droits imaginaires.

M. le postelnic Scarlat Vârnnav, n'ayant qu'une maison en ville de
 3.400 ducats et un contrat simulé de 2.650 ducats pour la vente des
 produits de la terre de Sucuienî. | M. le major Démètre Vârnnav,
 deux immeubles en ville, inscrits pour la somme de 1.200 ducats et
 le reste dans l'affermage de la terre de Sofraceshti, appartenant à
 son frère, au bail de 500 ducats par an. | M. le spatar Grégoire
 Giosano, maison en ville de 40.000 lei, le reste dans l'entreprise
 d'eau-de-vie. || M. le major Nicolas Buzdugan, maison en ville,
 et le reste dans l'affermage de la terre de Stolniceni, district de
 Suceava. | M. le caminar Nicolas Naum, dit Tomsha, les magasins
 qu'il possède dans la rue appartiennent par moitié aux héritiers de
 son frère le sardar Vâlco Naum. L'auberge de la chaussée appar-
 tient à son frère Iordaki, qui est interdit et dont il s'est approprié
 la fortune, tant en immeubles qu'en argent. | M. le caminar To-
 derashco Solomon; M. le caminar Andronic Simonovici, — sujets
 grecs; leurs passeports se trouvent chez M. le postelnic Démètre
 Dan, pour qu'il fasse des démarches en vue de les libérer de la
 sujétion.

No. 2368.—Primul articol al ziarului «Patria» din 8 (20)
Decembrie 1858. Iași.

(„Patria“, No. 4, din 8 Decembrie 1858.)

No. 2368.

1858

20 Dec.

Partida obștește numită conservatoare, pentru că a ținut la păstrarea Moldovei, adică a administrației ei deosebite, precum din vechime a esistat, se vede de cât-va timp espusă atacurilor a oarecărora jurnale, cari o acasă că ar fi retrogradă, reacționară, că ar voi, într'un cuvînt, să readucă vechea stare de lucruri desființată prin convenția din 7 (19) August. || Scopul unei asemenea acusații este prea învederat; caută a trage ura țării asupra unei partide care reprezintă în cea mai mare parte elementul marelui proprietăți; caută a paraliza înrîurirea morală ce această partidă ar putea esersa asupra masei alegătorilor, și a o face ast-fel să nu isbutească în lupta electorală ce se pregătește. | În orî-care alt timp, tăcerea ar fi fost cel mai bun răspuns de făcut acestor imputări calomnioase; partea cea mai cu minte a nației le-ar fi osîndit, căci ea știe ce valoare se cuvine să dea unor ziceri întrebuințate în limbajul presei noastre, ziceri cari, repetându-se prea adese, perd pînă în sfîrșit adevărata lor semnificație. | Astăzi însă, când țara e chemată a esersa niște drepturi sfinte, niște drepturi seculare, de a cărora întrebuințare au fost lipsit'o prefacerile timpurilor, acele de a constitui representația ei națională, și a-și alege Domnitorul, de datoria noastră este, ca organ al partidei așa zise conservatoare, de a lumina pe acei a cărora opinie ar fi putut o minută fi rătăcită prin reaua voință a unor din organele publicității. || Mai întâi dar declarăm că nu suntem nici cum conservatori, în înțelesul ce place unor jurnale a da acesteia denumiri, care în Iași este nepotrivită. Cuvîntul separatiști ar fi mai bine întrebuințat în privința noastră, căci principiul nostru a fost tot-d'a-una despărțirea politică a ambelor principate. Nunaî din acest punct de vedere am fost și vom fi conservatori; dar nici odinioară nu înțelegem a păstra vechiul regim cu vicile lui. || Și acum, după ce am spus ce nu suntem, să spunem ce suntem și ce voim. || Suntem amici ai progresului, însă ai progresului resonat și sistematic; suntem partizanii ai reformelor, însă ai reformelor treptate și metodice. Voim și noi a umbla cu secolul; însă, spre a a-ajunge sigur la țelul nostru, socotim să imităm umblarea broaștei țestoase; nu voim cotiturile epurelui. «Festina lente» (gră-bește-te încetișor) este și va fi statornic devisa noastră. || Voim

No. 2368. legi și instituții în armonie cu moravurile și datinele noastre, căci
 1858 legile, cum zice Montesquieu, «trebuie să fie așa de potrivite po-
 20 Dec. porului pentru care ele sînt făcute, încât e un prea mare hasard
 dacă acele ale unei nații pot să se potrivească unei altei». || Însă,
 mai înainte de toate, voim o Adunare bună, pentru ca să se facă
 legile noastre, și un bun Domn, pentru ca să le esecutive. | Nu
 fără intenție am dat întăitate chestiei Adunării. Noi suntem, în a-
 această privință, cu totul de opinia adversarilor noștri politici. În
 adevăr, suntem convinși că de la buna constituire a întăiei noastre
 Adunări reprezentative, atîrnă nimerita alegere a unui Domn capa-
 bil de a conlucra, împreună cu dînsa, la facerea legilor noastre și
 de a veghia pentru stricta lor aplicație. Mai este o chestie a-
 supra căreia iarăși sîntem de aceeași opinie cu adversarii noștri
 politici: este aceea a mandatelor imperative, lăudate și apărute cu
 atîta căldură de către unii. Chestia aceasta, care a ridicat o a-
 devărată polemică între jurnale, a fost puternic combătută de
 «Steaoa Dunării», de «România» și a. De aceea nici că pre-
 tindem a aduce nouă lumină în această discuție; dar ne vom în-
 cerca cel puțin a spune socotința noastră asupra acestui sujet. Vom
 trage argumentele și concluziile noastre chiar din textul conven-
 ției din 7 (19) August. | Art. 10 din această convenție zice, în
 adevăr, că Domnul va fi ales pe viață de către Adunare; însă,
 art. 16 zice că Adunarea va fi aleasă pe șapte ani; iar art. 5, 6,
 14, 15, 20, 22 și alt. determină competența acestei Adunări, că nu e
 mărginită numai la alegerea Domnului. Lucrarea aceasta nu e de
 cât transitorie, în timp ce cele-lalte atribuții ale Camerei electivă sînt
 menite a avea urmare neîncetată. Să vedem acuma ce este un
 mandat? | Mandatul, în înțelesul juridic, este un act prin care
 o persoană dă unei alteia putere de a face ceva pentru mandatorul
 (încredințătorul) și în numele lui. El este ori special și pentru o
 treabă sau unele treburi numai, ori general și pentru toate treburile
 mandantului. | Adunarea fiind chemată a esersa puterea legisla-
 tivă, după alegerea Domnului, și împreună cu dînsul și cu comi-
 sia centrală, și a se ocupa cu așezarea dărilor, cu regularea anuală
 a budgetelor, cu controlul lucrărilor administrației și alt., se înțelege
 că ea este mandatară sau reprezentantă generală a țării, și că mem-
 bria ei nu vor putea primi mandate imperative, căci numai man-
 datele speciale pot cuprinde clause restrîngătoare. Dar, dacă
 vom admite astăzi principiul mandatelor imperative, ce vom face
 oare la întîmplare de o nouă alegere a Domnului, în timpul când Adu-

narea este întrunită în sesie? Oare fi-vor atunci deputații datorii a se înfățișa înaintea colegiilor, spre a fi înzestrați cu noi mandate? Inșă art. 12 din convenție nu prevede acest cas; el stipulează numai că «la cas de vacanție (a tronului) întâmplându-se ca Adunarea să «fie întrunită, ea va proceda până la opt zile la alegerea Domnului», ș. c. a. || Acelaș articol zice mai jos că: prezența a trei pătrimi din numărul membrilor înscriși va fi cerută spre a procede la alegere; și mai jos încă că: în cas când în opt zile nu s'ar face alegerea, în a noua zi la amiază, Adunarea va pași la alegere, orș și care ar fi numărul membrilor de față. | Ce cer apărătorii mandatorilor imperative? Ca Domnul să fie alesul nației și nu al Adunării. Inșă, în casul unei noi alegeri a Domnului, și presupuind chiar pentru un moment că toate colegiile să se fi înțeles despre alegerea unei persoane de recomandat mandatarilor lor (lucru ce cu toată buna-voință din lume nu-l putem crede putincios), ce s'ar întâmpla oare? Saū că deputații se vor găsi atunci îndatoriți a cere reînnoirea mandatorilor lor, și atunci ar fi o contravenție la articolul ce l'am citat, o lovire în convenție; saū că Domnul nu va întruni voturile mandatarilor a tuturor circumscripțiilor electorale, fiind-că articolul sus pomenit îngrădesce pe Adunare a pași la alegere a noua zi, orș-care ar fi numărul membrilor de față, și atunci Domnul nu va fi alesul nației, ci al minorității Adunării. || Dacă inșă suntem contrari mandatorilor imperative, nu mai puțin voim ca deputații să consulte opinia mandanților (încredințătorilor) lor asupra persoanei Domnului ce are să fie ales; nu mai puțin voim ca colegiile electorale să investeze cu încrederea lor pe nisce oameni probi, neinteresăți, înzestrați cu o judecată sănătósă, având în vedere binele patriei lor, posedând principii de religie și de morală și cunoscințe de ajuns spre a împlini cu demnitate mandatul lor. || De aceea, în ajunul zilei solenele, când avem să punem întâia piatră a noului nostru edificiu social, al zilei în care aū să se arunce sorții ce aū să hotărască viitorul nostru, înălțăm și noi umilitul nostru glas, spre a face un apel la conștiința concetățenilor noștri. | Toți acei ce sunt chemăți a esersa cel mai frumos, cel mai sacru din drepturile politice, pătrundă-se bine de simțimintul datoriiilor lor; desbrace-se de orș-ce patimă, de orș-ce spirit de partid; gândească că deputații, ce ei aū a numi pentru șapte ani, aū o misie pe cât de serioasă pe atât de grea de împlinit: aceea de a alege pe șeful puterei executive, de a face legile, acest suflet al națiilor, de a așeza dările, de a controla întrebuințarea banilor

No. 2368.

1858

20 Dec.

No. 2368. publicî; gândească ca viitorul lor, acel al copiilor lor, este în mâna
 1858 acestor deputați și voteze pentru cei mai capabili, pentru cei mai
 20 Dec. demni de încrederea lor.

(Traducțiune.)

Le parti communément appelé conservateur, parce qu'il a tenu à la conservation de la Moldavie, c'est-à-dire à son administration séparée, telle qu'elle a existé ab antiquo, se voit depuis quelque temps en butte aux attaques de certains journaux qui l'accusent d'être rétrograde, réactionnaire, de vouloir, en un mot, ramener l'ancien état de choses, aboli par la convention du 7 (19) Août. | Le but de pareilles accusations n'est que trop évident: on cherche à égarer l'opinion et à rendre odieux au pays un parti qui représente en majeure partie d'élément de la grande propriété; on cherche à paralyser l'influence morale que ce parti pourrait exercer sur la masse des électeurs et à le faire ainsi échouer dans la lutte électorale qui se prépare. || Dans d'autres temps, le silence eût été la meilleure réponse à faire à ces imputations calomnieuses; la partie saine de la nation en eût fait justice, car elle sait quelle valeur on doit attacher à certaines expressions usitées dans le langage de notre presse, expressions qui, à force d'être répétées, finissent par perdre leur véritable signification. | Mais, aujourd'hui, que le pays est appelé à exercer des droits sacrés, des droits séculaires, dont les vicissitudes des temps lui avaient retiré l'usage, ceux de constituer la représentation nationale et d'élire son prince, il est de notre devoir, comme organe du parti conservateur, d'éclairer ceux dont l'opinion aurait pu être un instant égarée par la malveillance de certains organes de publicité. Nous commençons donc par déclarer que nous ne sommes pas conservateurs, dans le sens qu'on se plaît à donner à cette dénomination qui, à l'assy, est déplacée. Le mot séparatistes eût été employé plus à propos à notre égard, car notre principe a toujours été la séparation politique des deux Principautés. Ce n'est qu'à ce point de vue que nous avons été et que nous sommes toujours conservateurs; mais nous n'entendons jamais conserver l'ancien régime avec ses abus. | Et maintenant que nous avons dit ce que nous ne sommes pas, disons ce que nous sommes, ce que nous voulons. | Nous sommes amis du progrès, mais d'un progrès raisonné et systématique. Nous sommes partisans des réformes graduées et méthodiques. Nous

voulons aussi marcher avec le siècle, mais pour atteindre sûrement notre but, nous entendons imiter la marche de la tortue; nous ne voulons pas des écarts du lièvre. Festina lente (hâtez vous lentement) est et sera constamment notre devise. || Nous voulons des lois et des institutions en harmonie avec nos moeurs et nos traditions; car les lois, comme dit Montesquieu, «doivent être tellement propres au peuple pour lequel elles sont faites, que c'est un très grand hasard si celles d'une nation peuvent convenir à une autre.» (Esprit des lois, L. I, Ch. 3.) || Mais, avant tout, nous voulons une bonne Chambre pour faire nos lois et un bon hospodar pour les exécuter. || Ce n'est pas sans intention que nous avons fait précéder la question de l'hospodar de celle de la Chambre. Nous partageons, à cet égard, l'opinion de nos adversaires politiques. En effet, nous sommes convaincus que c'est de la bonne constitution de notre première Assemblée représentative que dépend le choix d'un hospodar, capable de coopérer, avec elle et la commission centrale, à l'élaboration de nos lois et de veiller à leur stricte application. || Il est encore une autre question au sujet de laquelle nous nous rencontrons sur le même terrain avec nos adversaires politiques: c'est celle des mandats impératifs prônés et défendus avec tant de chaleur par quelques personnes. Cette question a soulevé une vive polémique entre les journaux et elle a été puissamment combattue par «l'Etoile du Danube», la «Roumanie», etc. Aussi, ne prétendons-nous pas apporter de nouvelles lumières dans cette discussion, mais nous essayerons pour le moins de dire notre manière de penser sur ce sujet. Nous tirerons nos arguments et nos conclusions du texte même de la convention du 7 (19) Août. || L'art 10 de cette convention dit, il est vrai, que l'hospodar sera élu à vie par l'Assemblée; mais l'art. 16 dit aussi que l'Assemblée sera élue pour sept ans, et les art. 5, 6, 14, 15, 20, 22, etc. déterminent la compétence de cette Assemblée, qui n'est pas limitée à l'élection de l'hospodar seulement. Cet acte n'est que transitoire, tandis que les autres attributions de la Chambre élective impliquent continuité. || Voyons maintenant ce que c'est qu'un mandat. | Le mandat, juridiquement parlant, est un acte par lequel une personne donne à une autre le pouvoir de faire quelque chose pour le mandant et en son nom. Il est ou spécial et pour une affaire ou pour certaines affaires seulement, ou général et pour toutes les affaires du mandant. | Comme l'Assemblée est appelée à exercer le pouvoir législatif après l'élection de l'hospodar, et à

No. 2368.
1858
20 Dec.

No. 2368. s'occuper de l'assiette des impôts, du règlement annuel des budgets, du contrôle des actes de l'administration, etc., il s'ensuit qu'elle est mandataire générale du pays et que ses membres ne sauraient accepter des mandats impératifs; il n'y a que les mandats spéciaux qui puissent contenir des clauses restrictives. || Mais, si nous admettons aujourd'hui le principe des mandats impératifs, que ferons nous dans l'éventualité d'une nouvelle élection de l'hospodar, pendant que l'Assemblée est réunie? Est-ce à dire que les députés seront tenus de se présenter alors devant leurs collèges électoraux pour être munis de nouveaux mandats? Mais l'art. 12 de la convention ne prévoit pas ce cas; il stipule seulement et simplement que «lorsque la vacance (du trône) se produira, si l'Assemblée est réunie, elle devra avoir procédé dans les huit jours à l'élection de l'hospodar», etc. | Le même article dit plus bas que la présence des trois quarts du nombre des membres inscrits sera exigée pour qu'il soit procédé à l'élection. Et, plus bas encore, que «dans le cas où, pendant les huit jours, l'élection n'aurait pas lieu, le neuvième jour à midi, l'Assemblée procédera à l'élection, quel que soit le nombre des membres présents.» || Que demandent les défenseurs des mandats impératifs? Que l'hospodar soit l'élu de la nation et non de l'Assemblée. Mais, dans le cas d'une nouvelle élection de l'hospodar, et en supposant même, pour un instant, que tous les collèges électoraux se soient entendus sur le choix de la personne à recommander à leurs mandataires,—ce qu'avec la meilleure volonté du monde nous ne saurions croire possible,—qu'arriverait-il? Ou que les députés se trouveraient dans l'obligation de faire renouveler leurs mandats, et alors ce serait une contravention à l'article que nous venons de citer, un coup de canif dans la convention; ou bien que l'hospodar ne réunirait pas les suffrages des mandataires de toutes les circonscriptions électorales, — l'article sus-mentionné astreignant l'Assemblée à procéder à l'élection le neuvième jour, quel que soit le nombre des membres présents,—et alors l'hospodar ne serait pas l'élu de la nation, mais de la minorité de la Chambre. || Mais, si nous sommes contraires aux mandats impératifs, nous n'en voulons pas moins que les députés consultent l'opinion de leur mandants sur le choix du prince à élire; nous n'en voulons pas moins que les collèges électoraux investissent de leur confiance des hommes probes, désintéressés, doués d'un jugement sain, ayant en vue le bien de leur patrie, possédant des

principes de religion et de morale et des connaissances suffisantes No. 2368.
 pour remplir dignement leur mandat. || Aussi, à la veille du 1858
 jour solennel où nous allons poser la première pierre de notre 20 Dec.
 nouvel édifice social, de ce jour où vont être jetés les dés qui
 vont décider de notre avenir, élevons notre humble voix pour
 faire un appel à la conscience de nos concitoyens. || Que tous
 ceux qui sont appelés à exercer le plus sacré des droits politiques,
 se pénètrent bien du sentiment de leurs devoirs; qu'ils se dé-
 pouillent de toute passion, de tout esprit de parti, qu'ils réflé-
 chissent que les députés qu'ils vont nommer pour sept ans, ont
 une mission aussi grave que difficile à remplir — celle d'élire le
 chef du pouvoir exécutif, de faire des lois, cette âme des na-
 tions, d'asseoir les impôts, de contrôler le maniement des deniers
 publics; qu'ils réfléchissent que leur avenir, celui de leurs enfants,
 est dans les mains de ces députés, et qu'ils votent, en toute li-
 berté de conscience, pour les plus capables, pour les plus dignes
 de leur confiance.

No. 2369.— Articolul d-luî Saint-Marc-Girardin asupra
 Principatelor-Unite, publicat de ziarul «Jour-
 nal des Débats» din 9 (21) Decembrie 1858.
 Paris.

(„Românul“, No. 10, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1858.)

Nous avons sous les yeux la protestation envoyée par les Va- No. 2369.
 laques contre les actes de la Caïmacamie de Bucarest¹⁾, et comme 1858
 nous pouvons donner créance aux plaintes comprises dans cette 21 Dec.
 protestation, nous nous demandons quelle est la triste comédie
 qui se joue en ce moment sur les bords du Danube. || Nous
 apprenons en outre que la Caïmacamie, par un décret du 27 No-
 vembre (9 Décembre) dernier²⁾, a menacé de traduire devant la
 justice criminelle quiconque oserait protester contre ses actes et
 s'adresserait aux Puissances garantes. Nous comprenons facilement
 que la Caïmacamie ait peur que la vérité n'arrive jusqu'aux sou-
 verains qui, d'après les traités, sont les protecteurs des Princi-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2261, p. 1053.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2255, p. 1043.

No. 2369. 1858
21 Dec. pautés-Unies ; nous espérons cependant que, malgré toutes les menaces de la Caïmacamie de Bucarest, la vérité parviendra jusqu'aux trônes européens. Et nous sommes certains qu'elle sera bien accueillie. || Le droit des souverains garants est de savoir tout; le droit des Valaques opprimés est de faire connaître tout; et ceux qui cherchent à étouffer la vérité, soit en supprimant illégalement la liberté de la presse, soit en traduisant en justice criminelle ceux qui protestent contre l'oppression, non seulement violent la convention du 19 Août 1858, mais encore déshonorent la majesté des souverains de l'Europe, car ils leur imposent la complicité de leur fourberie, par la terreur qu'ils répandent autour d'eux. || Le traité de Paris du 30 Mars 1856 et la convention du 19 Août 1858 ont voulu que les Principautés-Unies Danubiennes élisent elles-mêmes leurs hospodars; mais qui ne comprend pas que, si cette élection n'est pas libre, l'Europe est trompée, et ce non seulement dans ses bons sentiments, mais aussi dans ses intérêts. En effet, l'Europe a de l'intérêt à ce que les Principautés-Unies du Danube se créent une force définitive, par une élection libre et régulière, et cherche à faire cesser le provisoire qui menace l'avenir des Principautés, entretient l'inquiétude en Europe et trouble la paix européenne. | Tout le monde sentait, en 1856, combien il était important que les hospodars moldaves et valaques fussent élus en toute liberté, sincèrement et régulièrement. Dans le protocole de la séance du Congrès de Paris du 8 Avril 1856, le comte de Clarendon «fait remarquer que le Congrès s'est avant tout proposé, en s'occupant des Provinces Danubiennes, de provoquer l'expression, librement émise, des vœux des populations, et que cet objet pourrait ne pas se réaliser, si les hospodars restaient en possession des pouvoirs dont ils disposent, et qu'il y aurait lieu, peut-être, de rechercher une combinaison de nature à assurer une liberté complète aux Divans ad-hoc.» ¹⁾ Le même jour, Aalipacha, plénipotentiaire turc, reconnaît «que l'administration actuelle «(c'est-à dire celle de l'hospodar valaque de 1856 et de ses ministres) ne présente pas, peut-être, toutes les garanties que le Congrès pourrait désirer.» ²⁾ Les hospodars de 1856 cédèrent donc le pouvoir à des caïmacams, sous lesquels furent élus les Divans de Valachie et de Moldavie, chargés de rédiger les vœux des po-

¹⁾ Cf. Vol. II, No. 490, Protocole No. 22, p. 1055.

²⁾ Cf. l. c.

pulations danubiennes. Nous regrettons que les Divans, chargés No. 2369.
d'exprimer les vœux politiques et sociaux des Principautés, ne fus- 1858
sent pas investis en même temps du droit d'élire les hospodars. 21 Dec.
Nous savons bien qu'à cette époque là, on espérait plus qu'un hos-
podarat dans les Principautés: on espérait l'Union sous un prince
étranger. Quoi qu'il en soit, de nouvelles élections sont maintenant
nécessaires pour élire des hospodars, et la Porte a nommé une nou-
velle Caïmacamie pour administrer le pays pendant ces élections.
Mais s'il est vrai, ainsi que nous nous en sommes persuadés, que
la Caïmacamie de Bucarest, nommée par la Porte ottomane, est
composée d'hommes qui, en 1856, étaient ministres de l'hospodar
écarté par la décision du Congrès, que devons-nous croire de la
combinaison de cette sorte? Voilà des hommes qui, en 1856, ont
été écartés, parce qu'on craignait qu'ils ne se servissent du pouvoir
dont ils disposaient dans le but d'empêcher la libre expression des
vœux des populations; et les mêmes hommes précisément sont
chargés, en 1858, d'administrer le pays pendant les élections hos-
podarales! L'Europe tiendrait-elle moins à la liberté et à la sincérité
aux élections hospodarales qu'aux élections de 1856? L'élection de
l'hospodar n'aurait-elle pas une influence immense sur l'avenir du
pays? Et la Caïmacamie n'agit-elle pas précisément dans ce sens,
si nous en croyons la protestation adressée aux Puissances ga-
rantes? Elle compose les listes électorales, en s'efforçant d'en ex-
clure tous les électeurs qui ne lui plaisent pas; elle supprime les
journaux et la liberté de la presse; elle modifie les conditions d'é-
ligibilité, selon son bon plaisir; elle destitue d'une façon arbitraire
les sous-préfets et les remplace par ses créatures, bien qu'en Va-
lachie, les sous-préfets soient des magistrats électifs; elle envoie
dans les préfectures des officiers généraux de l'armée, pour inti-
mider et diriger l'administration civile. Nous ne parlons ici que
des mesures les plus récentes. Voilà comment la Caïmacamie pré-
pare les élections hospodarales. Elle est persuadée qu'avec l'aide
de la Turquie et le consentement de l'Autriche, elle n'a pas
à craindre l'Europe et qu'elle peut violer la convention du 19
Août 1858 comme il lui plaît. Elle va à son but sans scrupule;
ce but est de faire élire à tout prix son candidat, pour pouvoir
ensuite répondre à l'Europe: Tout est fini; l'hospodar est nommé;
maintenant, il n'est plus question des Principautés. En faisant
ce calcul, la Caïmacamie compte sur la lassitude de l'Europe.
Elle pense que beaucoup de monde sera enchanté de voir la

No. 2369. question des Principautés terminée. Y a-t-il quelque chose de plus fatigant que de s'occuper toujours de la même question? Et y a-t-il quelque chose de plus commode que de se dire que c'est fini? Oui; mais si la question se termine par une illégalité, ne recommencera-t-elle pas par une révolution? Quel avantage y aurait-il à cela? Qu'est ce que la paix européenne y gagnerait? N'est il pas dans l'intérêt de tous les amis de la paix d'étouffer plus que jamais toutes les causes d'une révolution qui puissent exister en Europe? La conduite illégale et violente de la Caïmacamie de Bucarest est une cause de révolution. || Nous sommes de ceux qui restent convaincus que la solution que le gouvernement français proposait dans la question des Principautés, savoir l'Union et l'élection d'un prince étranger, était la meilleure solution et celle qui supprimait de la façon la plus énergique toutes les causes de troubles et de révolution dans ce malheureux pays; nous sommes même assurés que l'expérience prouvera d'une façon chaque jour plus évidente la sagesse de cette solution; mais c'est là un débat clos et qu'il est inutile de rouvrir. Ce qui est certain, c'est que la France, qui, par esprit de conciliation, a trouvé dans la convention du 19 Août 1858 une compensation suffisante pour les sacrifices qu'elle fait; c'est que l'Angleterre, qui a pris à cette convention une si grande part; c'est que ces deux Puissances ont le droit d'exiger que cette convention soit respectée dans sa lettre et dans son esprit et qu'il ne dépende pas de subalternes audacieux de violer sans vergogne ses prescriptions. On a dit que cette convention donne aux Principautés les principes de 1789. Ne convient-il pas de veiller à ce qu'on les mette aussi en pratique? Si les principes de 1789 sont pratiqués dans les Principautés, ils le sont en ce moment par des créatures de la Turquie et par des disciples de l'Autriche. Les Roumains seront excusables d'ignorer le prix du cadeau que nous avons voulu leur faire.

Saint-Marc-Girardin.

No. 2370.— Depeşa telegrafică a Administraţiei de Fălciū, cu No. 12534, din 10 (22) Decembrie 1858, către Ministerul din năuntru. Huşi.

D. L. Rosset a protestat înscrierea D-lui bezade Grigorie Sturdza între alegătorii cu venit de 3.100 #. Inscrierea aceasta, ne-

cunoscută Administrației și contra raportului No. 11883 ¹⁾, nepu-
 tând fi decât greșală tipografică, se încunosciițează spre îndreptare
 în cuprinderea raportului. 1878
 22 Dec.

Administrator, (subscris) Lambrino.

Anexă. Resoluția însemnată de Departament pe citata
 depeșă.

Se va răspunde Administrației că ea trebuie să se conformeze
 ordinului ce s'a dat întru aceasta sub No. . . , ²⁾ nefiindu-și iertat
 a controla lucrările guvernului.

(Traducțiune.)

M. L. Rosset a protesté contre l'inscription du prince Grégoire
 Sturdza parmi les électeurs avec un revenu de 3.100 ducats. Cette
 inscription étant inconnue à la préfecture et contraire à son rap-
 port No. 11883 ³⁾, ne peut être qu'une faute d'impression. Ceci est
 porté à la connaissance du Ministère, aux fins de redressement
 dans le sens du rapport.

Le préfet, (s.) Lambrino.

Annexe. Résolution mise sur cette dépêche par le Mi-
 nistère.

On répondra à la préfecture qu'elle doit se conformer à l'ordre
 donné à ce sujet sous No. . . ⁴⁾ et qu'il ne lui est pas permis de
 contrôler les actes du gouvernement.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2361, p. 8.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2361, *Anexă*, p. 10.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2361, p. 8.●

⁴⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2361, *Annexe*, p. 10.

No. 2371. — Articolul ziarului «Patria» din 11 (23) Decembrie 1858, asupra scrisoarei d-lui Ștefan Catargiu către d-nii Vasilie Sturdza și Anastasie Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei, din 10 (22) Decembrie 1858. ¹⁾ Iași.

(„Patria“, No. 5, din 11 Decembrie 1858.)

No. 2371. Aceste acte de mare însemnătate sunt provocate numai și
1878 numai din conflictul fatal prorupt între miniștrii, membri ai co-
23 Dec. misiei interimare, și din violările fățișe făcute legii electorale ane-
sate la convenție. Și dacă ar fi fost în adevăr o dorință sinceră
spre a se feri autonomia țerei de oricare amestec străin, precum
a plăcut unora a manifesta prin aparențe, atunci cu bună seamă
s'ar fi cumpănit mai cu multă conștiință faptele, mărginindu-se ele
în legalitate, adică numai în simpla expedire a lucrărilor corente,
și în stricta priveghere asupra facerei listelor, fără nici o abatere
de la convenție. | Atunci, n'ar fi avut loc schimbarea în masă
a miniștrilor, a administratorilor și a membrilor tribunalelor, a
funcționarilor, în sfârșit, de cari atîrnă operațiile electorale, fără
vinovății constatate judecătorește. | Nici s'ar fi înlocuit ei peste
tot cu un element de partid. Atunci, cu bună seamă, nu s'ar
fi resturnat atât de fățiș dispozițiile electorale garantate de marile
Puteri, prin îndrituirea celor ce nu locuiesc în residenții de a fi
înscrisi ca orașeni și a li se înființa domiciliul fictive. Și pen-
tru că totă îngrijirea miniștrilor interimari era chiebată mai cu
seamă ca alcătuirea listelor să fie conformă convenției, dacă s'ar
fi ținut credința de a nu se da motive de nici un amestec străin,
atunci, cu bună seamă, listele electorale n'ar fi cuprins pre cei ne-
îndrituiți după convenție, însă n'ar fi lăsat afară pre cei îndrituiți.
Și prin urmare nu s'ar fi provocat numeroasele și dreptele protes-
tații ridicate din partea ținuturilor, sau mai bine, din partea tuturor
colegiilor electorale. | Și tot asemenea membrii comisiei inte-
rimare nu 'și-ar fi ertat a da porunci administratorilor ca dovada
dritului a fi cine-va înscris să nu aibă a se cere, după art. 3 și 4
din legea electorală, dar o asemenea dovadă să fie datorii a o da
cei îndrituiți după art. 8 a reclama ștergerea cui-va înscris pe
nedrept, cu vederat scop de a se face cu totul nepuțincoase ase-

¹⁾ C. Vol. VII, No. 2327, p. 1290; No. 2173, p. 759; No. 2297, p. 1211.

menea reclamațiilor, deși îndrituite prin convenție. || Toți acei cari
 serios țin la autonomie ca la existența țării, au așteptat cu încre-
 dere ca miniștrii interimari, după dispozițiile convenției și a fir-
 manului imperial prin care s'a constituit provisorul, cu atribuții
 numai curat administrative și mărginit numai curat la expedierea
 lucrărilor curente, să nu încerce a face abuzuri de putere, și să
 compromită viitoarele alegeri într'un grad atât de dureros, încât să
 ajungă a fi amenințate că ele nu vor avea cea mai mică valoare. ||
 Este, în adevăr, știut că, dacă stipulațiile legii electorale erau ob-
 servate cu toată punctualitatea, atunci partida care manevrează a
 se constitui în viitoarea obștească Adunare n'ar fi avut șansa de
 isbitire. Inșă membrii comisiei interimare erau datorți a se înălța
 deasupra partizilor, a fi nepărtinitori în fapte și a lucra legal și
 credincios cu misiunea ce hasardul le-a confiat. Pentru că marile Puteri
 au hărăzit convenția întregii populații din Moldova, iar nu numai
 unei singure partizi, în al căreia favor și isbîndă să se poată erta acum
 a se face aplicația, prin sacrificarea dispozițiilor stipulate și solemnel
 garantate. | La ce ajută a se respinge cu nătângie sfaturile și îndem-
 nurile câte s'au făcut sau în parte de către curtea suzerană, sau în
 unanimitate cu reprezentanții Puterilor garante? Cred-oare domni
 membri ai comisiei interimare că respingerea sistematică la toate
 invitațiile de a se întorce în legalitate și a se îndrepta abaterile,
 lumea noastră o atribuiază unui sentiment național, unei hotăriri
 statornice pentru apărarea autonomiei țării de amestec străin? Din
 contra, toți oamenii gânditori și cu adevărată durere pentru țară,
 judecă numai după adevăr, numai după fapte, dar nu după coloan-
 rele ce se caută a se da faptelor; și ei rămân deplin convinși că
 tocmai abaterile flagrante făcute în convenție, au motivat ames-
 tecul străin. Și tocmai respingerea îndemnurilor de a se îndrepta
 abaterile, va motiva și mai serios amestec de din afară, și mai e-
 sențială lovire în autonomia țării, pentru că, cu bună seamă, marele
 Puteri n'au făcut numai o glumă dându-ne și garantându-ne con-
 venția, ca să îngăduie a ajunge ea din capul locului denaturată, și
 să nu pătrundă scopul în care se face atâta larmă în numele au-
 tonomiei țării, de câte ori vine cazul a se pretinde îndreptarea aba-
 terilor de la convenție.

No. 2371.

1858

23 Dec.

No. 2371.

*(Traduction).*1858
23 Dec.

Les actes ci dessus ¹⁾, de grande importance, ne sont provoqués que par le conflit fatal qui a éclaté entre les ministres, membres de la commission intérimaire, ainsi que par les violations flagrantes commises contre la loi électorale annexée à la convention. Si, en effet, il y avait eu un désir sincère de sauvegarder l'autonomie du pays de toute immixtion étrangère, ainsi qu'il a plu à certains de le vouloir faire croire, on aurait certainement procédé avec plus de conscience, en restant dans la légalité, c'est-à-dire en se limitant à la simple expédition des affaires courantes et en surveillant strictement la confection des listes, sans se départir de prescriptions de la convention. || Alors, nous n'aurions vu destituer en masse ni les ministres, ni les préfets, ni les membres des tribunaux, ni, en un mot, aucun des fonctionnaires dont relèvent les opérations électorales, avant que leur culpabilité ne fût légalement constatée, partant, on ne les aurait pas remplacés partout par des hommes de parti. | Il est certain qu'alors, on n'aurait pas bouleversé d'une façon si flagrante les dispositions électorales garanties par les grandes Puissances; on n'aurait pas reconnu des droits électoraux à tous ceux qui n'habitent pas les villes, dans lesquelles cependant on leur a créé des domiciles politiques fictifs. Toute la sollicitude des ministres intérimaires aurait dû porter sur la confection des listes, afin que celles-ci fussent conformes à la convention. Si on avait tenu à ne pas donner de motif à une immixtion étrangère, nous ne trouverions certainement pas inscrits dans les listes électorales ceux qui, d'après la convention, n'y ont pas droit; on n'aurait pas, non plus, omis ceux qui ont droit d'y figurer. Par conséquent, on n'aurait pas provoqué les nombreuses et justes protestations formulées par les districts, ou plutôt par tous les collèges électoraux. Alors, de même, les membres de la commission intérimaire ne se seraient pas permis de donner aux préfets l'ordre que la preuve du droit à l'inscription ne soit pas requise, conformément aux art. 3 et 4 de la loi électorale. mais que, en vertu de l'art. 8, une preuve soit fournie par ceux qui se croient en droit de réclamer la radiation de celui qui aurait été indûment inscrit, et cela évidemment dans le but de rendre impossible toute réclamation de cette nature, bien

¹⁾ Il s'agit de la correspondance échangée entre M. Etienne Catargi et les deux autres caimacams, MM. Basile Sturdza et A. Pano. Cf. Vol. VII. No. 2327, p. 1290; No. 2173, p. 759; No. 2297, p. 1211.

qu'elle soit autorisée par la convention. || Tous ceux qui tiennent sérieusement à l'autonomie, comme à l'existence même du pays, ont espéré avec confiance que les ministres intérimaires, en conformité des dispositions de la convention et du firman impérial, en vertu desquels ils se trouvent provisoirement constitués, avec des attributions purement administratives et limitées uniquement à l'expédition des affaires courantes, n'abuseraient pas de leur pouvoir, pour influencer les élections jusqu'à un tel degré, qu'elles n'auraient pas la moindre valeur légale. || Il est connu, en effet, que, si les stipulations de la loi électorale étaient fidèlement observées, le parti qui manœuvre dans le but de se faire une place dans la prochaine Assemblée, n'aurait pas de chances de réussite. Mais les membres de la commission intérimaire auraient dû s'élever au-dessus des partis, rester impartiaux, agir légalement et remplir avec conscience la mission que le hasard leur avait confiée. Les grandes Puissances ont octroyé la convention à la population entière de la Moldavie, et non à un seul parti, auquel il serait permis d'en faire l'application, en sacrifiant les dispositions stipulées et solennellement garanties. | Pourquoi repousser avec obstination les avis et les exhortations faites tantôt par la cour suzeraine, tantôt, à l'unanimité, par les représentants des Puissances garantes? Est-ce que, par hasard, MM. les membres de la commission intérimaire croient que l'opposition systématique à toutes les invitations qu'on leur a adressées pour rentrer dans la légalité et mettre un terme aux abus, est attribuée à un sentiment national, à une décision inébranlable de défendre l'autonomie du pays contre une immixtion étrangère? Au contraire, tous les hommes qui réfléchissent et ont vraiment à cœur l'intérêt du pays ne jugent que d'après les faits et non d'après la couleur qu'on cherche à leur donner. Tout le monde est complètement convaincu que ce sont précisément les violations flagrantes infligées à la convention qui ont motivé l'immixtion des étrangers, et que le refus de redresser ces abus occasionnera une immixtion étrangère encore plus sérieuse et une atteinte bien plus grande à l'autonomie du pays; car il est certain que ce n'est pas par plaisanterie que les grandes Puissances nous ont octroyé et garanti la convention, et qu'elles ne souffriront pas que, dès le début, on la dénature. Les Puissances savent très bien pourquoi on fait tant de bruit au nom de l'autonomie du pays, chaque fois que l'on exige la redressement des infractions faites à la convention.

No. 2371.
1858
23 Dec.

No. 2372.—Publicația Ministerului de Justiție al Moldovei, privitoare la hotărîrea Tribunalului de Ismail din 13 (25) Decembrie 1858, asupra reclamațiunei electorale a prințului Alexandru Cantacuzino. Ismail

(„Monitorul Oficial“ al Moldovei, No. 23, din 8 Ianuarie 1859.)

Ministerul Dreptății.

No. 2372. 11,907. Pe lângă raportul Tribunalului de Ismail, No. 2.194, primitu-se la acest Minister jurnalul încheiat pentru respingerea reclamațiilor d-sale prințului Alecsandru Cantacuzin, prin care cere a fi înscris în lista alegătorilor direcți, el se publică spre sciință.

1858
25 Dec.

Anul 1858, luna Decembrie, în 13 zile. || Tribunalul Județian al Basarabiei moldovene, primind astăzi suplica de apel a Luminării Sale prințului Alecsandru Cantacuzin, cu cerere de a fi înscris în lista alegătorilor direcți a orașului Ismail, pe baza art. 4 litera B., ca unul ce ar avea antreprisa poștelor, în o sumă mai mare de cât acea de 6.000 galbeni, cerută de lege, în privire că administrația locală ar fi dat un răspuns negativ; spre constatarea însă a drepturilor sale, cerându-i-se de Tribunal dovadă contractul antreprizei, a arătat că originalul îl are dat unuia din angloații poștii, dar s'ar găsi publicat în foile oficiale, încheiat fiind la 10 Iunie anul curent. În urmarea acestei declarații s'au cercetat dar foile oficiale și nu s'a aflat publicația propusă. După aceasta, Luminarea Sa prințul, prin osebită suplică, voind a pune în evidență că motivul respingerii sale de către administrație nu ar fi lipsa capitalului, fiind că ar fi foarte bine cunoscută întinderea zisei antreprize publice, a cerut a se deslega dacă administrația generală a unei asemenea întinse antreprize constituie un domiciliu de negoț speculantului, fiind că, ca unul ce ar avea așezată o casă pentru centrala priveghere și administrație a poștelor din partea anecsată către Moldova, locuința sa comercială ar fi tirgul Ismailului. Tribunalul repetindu-i iarăși că trebuie a înlățișa titlul pe carele își bazază cererea, prințul a eșit din cameră, promițând că, pe la patru ore după amiază, va aduce de la casa poștei copia contractului. În așteptarea Luminării Sale, ședința nu s'a ridicat de cât după patru oare. Spre a nu da prințului nici un motiv de tînguire, membrii s'au reunit în seanță completă și la șase ore seara, unde, așteptând mai mult timp, nu s'a vădut

pe Luminarea Sa. In urmare a acestei împrejurări dar, Tribunalul, No. 2372. având în vedere că, după avisul înaltei Căimăcămiî al Moldovei din 23 ale trecutei luni Noembrie ¹⁾, termenul de trei săptămâni incuviințat pentru reclamație expiră astăzi, n'a putut mai mult amâna cercetarea cererei prințului Cantacuzin, și a luat în de aproape observație jurnalul de respingere, încheiat de administrația locală la 9 ale corenteî, comunicat Tribunalului pe lângă adresa No. 7.311, de care act s'a lămurit, cum că temeiul pe care se reazămă administrația în lucrarea sa, este art. 4 din regulele electorale, publicate în «Monitorul Oficial» No. 3 ²⁾, în privire că Luminarea Sa prințul nu s'ar cunoasce a fi având vr'o locuință statornică în acest ținut; Tribunalul considerând dar: || 1. Că, pentru a constata venitul său averea ce dă dreptul de alegător, după rostirea litera B. art. 5 din instrucțiile pentru aplicarea stipulațiilor electorale, trebuie a se avea în vedere contractele de posesie, de închiriere, de antrepriză; || 2. Că, după rostirea litera A. din art. 9, Judecătoriile sunt chemate a se pronunța în asemenea casuri, în conformitatea legilor, pe temeiul doveșilor înfățișate de reclamantî; || Inchee și hotăresce: || Că de oare-ce L. S. prințul Alecsandru Cantacuzin, întru sprijinarea propunerii cu care a intrat în apel, n'a înfățișat nici o dovadă, pe temeiul căreia numai s'ar fi putut deslega chestia domiciliului, temeiul adoptat și de administrație, întru respingerea cererii ce-î se adresase, apoi nu-î se poate recunoasce dreptul de a fi înscris în colegiul alegătorilor direcți ai orașului Ismail. Pentru care încheindu-se acest jurnal, se regulează, pe de o parte, a se răspunde Luminării Sale prințului Cantacuzin, iar pe de alta, după ce se va opri copie la actă, a se comunica cu cea întâi poștă onor. Minister al dreptăței, spre deplinirea art. 10 din mai sus zisele instrucții.

(subscriși:) T. Țiușcă | Logadi | G. Teodor.

(Traducțiune.)

Ministère de la justice.

No. 11.907. Le Tribunal d'Ismail, par son rapport No. 2.194, a communiqué au Ministère le procès-verbal dressé au sujet du rejet de la réclamation du prince Alexandre Cantacuzino, par laquelle

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2232, p. 978.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2144, p. 668.

No. 2372. celui-ci demandait son inscription dans les listes des électeurs directs. Ce procès-verbal est porté par la présente publication à la
 1858
 25 Dec. connaissance publique:

L'an 1858, ce 13 (25) Décembre. || Le Tribunal districtuel de la Bessarabie moldave a reçu aujourd'hui la pétition d'appel de S. A. le prince Alexandre Cantacuzino, demandant son inscription dans la liste des électeurs directs de la ville d'Ismaïl, en vertu de l'art. 4 lit. B., comme ayant une entreprise de postes, dépassant la somme de 6 000 ducats exigée par la loi, appel interjeté à la suite d'une réponse négative de la part de la préfecture locale. Pour constater les droits de l'appelant, le Tribunal lui a demandé de produire le contrat de l'entreprise; l'appelant a répondu que le contrat se trouve entre les mains d'un des fonctionnaires de la poste, mais qu'on peut la retrouver en publication dans les feuilles officielles, ce contrat ayant été conclu le 10 Juin de l'année courante. A la suite de cette déclaration, on a fait des recherches dans les feuilles officielles, mais on n'y a pas trouvé la publication en question. Ensuite, S. A. le prince, dans le but de mettre en évidence que le motif du refus de la part de la préfecture n'aurait pas été le manque de capital, car l'extension de la dite entreprise serait très bien connue, a demandé, par une pétition séparée, que le Tribunal décide si l'administration générale d'une si vaste entreprise constitue un domicile commercial du négociant, parce que, ayant un domicile établi dans le siège central et pour la surveillance de l'administration des postes dans la Bessarabie annexée à la Moldavie, il considère la ville d'Ismaïl comme son domicile commercial. Le Tribunal lui ayant répété qu'il fallait présenter le titre formant la base de sa demande, le prince a quitté la salle d'audience, en promettant de présenter à 4 heures le contrat qui se trouve dans la caisse de la poste. En attendant l'arrivée de Son Altesse, l'audience n'a été levée qu'après 4 heures. Pour ne donner au prince aucun motif de plainte, les membres du Tribunal se sont encore réunis en audience complète à 6 heures du soir; cependant, malgré une longue attente, ils n'ont pas vu paraître Son Altesse. En conséquence, le Tribunal, considérant que, d'après l'office de la haute Caïmacamie du 23 Novembre dernier ¹⁾, le terme de trois semaines, accordé pour les réclamations, expire aujourd'hui, n'a pas pu ajourner l'examen de

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2232, p. 978.

1a demande du prince Cantacuzino et a procédé à un examen scrupuleux du procès-verbal de la préfecture locale du 9 c., communiqué au Tribunal par l'adresse No. 7.311, duquel il ressort que la préfecture s'est basée dans sa décision sur l'art. 4 des règles électorales publiées dans le «Moniteur Officiel» No. 3 ¹⁾, S. A. le prince n'ayant pas un domicile permanent connu dans ce district.

| Le Tribunal, considérant | 1. Que, pour constater le revenu ou la fortune conférant les droits électoraux, d'après les dispositions de l'art. 5, lit. B. des instructions pour l'application des stipulations électorales, il faut prendre pour base les contracts d'affermage, de bail, d'entreprise; || 2. Que, d'après les dispositions de l'art. 9 lit. A., les Tribunaux sont appelés à se prononcer dans de tels cas, en conformité des lois, sur la base des preuves présentées par les réclamants; | Conclue et décide: | Que S. A. le prince Alexandre Cantacuzino, pour appuyer sa demande d'appel n'a présenté aucune preuve sur la base de laquelle uniquement on pourrait résoudre la question du domicile, motif adopté aussi par la préfecture pour rejeter la demande qui lui avait été adressée; on ne peut donc pas lui reconnaître le droit d'être inscrit dans le collège des électeurs directs de la ville d'Ismaïl. En foi de quoi le présent procès-verbal a été dressé, à la suite duquel il sera, d'une part, répondu à S. A. le prince Cantacuzino, et, de l'autre, après avoir gardé une copie dans le dossier, on communiquera cette décision à l'honorable Ministère de la justice, en conformité de l'art. 10 des instructions précitées.

(Suivent les signatures.)

No. 2373.— Listele de alegători pentru Adunarea electivă a Valahiei.

(„Buletinul oficial“ No. 101, din 15 Decembrie 1858; No. 102, din 18 Decembrie 1858; No. 103, din 19 Decembrie 1858 și No. 107, din 31 Decembrie 1858. „Anunțatorul Român“ No. 98, din 13 Decembrie 1858; No. 99, din 17 Decembrie 1858 și No. 100, din 20 Decembrie 1858.)

Districtul Ilfov. (District d'Ilfov.)

No. 2373.

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

1858

25 Dec.

Plasa Oltenița 1. Parucicul Alecu Tașeanu.

Plasa Negoesci. 2. Ang. Gh. Sulacolu, boer de neam. 3. Iachovache Murgulescu, idem. 4. Pitar Iordache Pitișteanu.

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2144, p. 668.

No. 2373. 1858
25 Dec. Plasa Sabarului. 5. Vistier al 2-lea Anton Vasca. 6. D. Ioan Constantin Bălăceanu. 7. Caloian Ceaușescu. 8. Iancu Căpriță, boer de neam. 9. Ioniță Minculescu, idem. 10. Barbu Ionescu. 11. Pitar Tănase Bolintineanu. 12. Postelnic Costache Săvulescu. 13. Barbu Stegărescu, boer de neam. 14. Florea Stegărescu, idem.

Plasa Snagovului. 15. Gheorghe Protopopescu. 16. Marin Dănăilescu. 17. Parucicul Costache Presan. 18. Polcovn. al 2-lea Hristo Ioan. 19. Pitarul Nicolae Tărtășescu. 20. Pitarul Tache Rădulescu. 21. Serdarul Ghiță Rătescu. 22. Căpitan Grigorie Caracaș. 23. Pitarul Ioan Goruneanu.

Plasa Dîmbovița. 24. Serd. Costache Greceanu. 25. Mihalache Durma. 26. Pitarul Grigorie Macri. 27. Parucicul Scarlat Bărcănescu. 28. Căpitan Cost Vispescu. 29. Pitarul Panait Săvescu. 30. Clucerul Aristid Ghica. 31. Pitarul Iorgu Tătăranu. 32. Pitarul Ioan Cojescu. 33. Pitarul C. Filitis Rădulescu. 34. Pitarul Matache Brezoianu. 35. Pitarul Radu Serghiescu. 36. Anastase Serghiescu. 37. Pitarul Ioan Brezoianu. 38. Pitarul Ioan Bărbătescu. 39. Costache Serghiescu. 40. Serdarul Grig. Pandelescu.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Clucerul Costache Ștefănescu. 2. Doctorul Ioan Rasti. 3. Gheorghe D. Zisu. 4. Prințul D. Grigorie Ghica. 5. Serdar Scarlat Petrovič. 6. Logofătul Barbu Catargiu. 7. Locotenent Vladimir Ghica. 8. Clucerul Alecu Samurcaș. 9. Clucerul Anghelache Samurcaș. 10. Logof. Ioan Alecu Filipescu. 11. Vorn. Ioan Manu. 12. Postelnicul Grigorie Racovița. 13. Aga Costache Brăiloiu. 14. Logof. Costache Krețulescu. 15. Pitarul Nicolae Ștefănescu. 16. Clucerul Emanoil Făca. 17. Pahar. Vasilache Polizu. 18. Prințul Panait Grigore Ghica. 19. Aga Nicolae Nicolescu. 20. Vornicul Ioan Văcărescu. 21. Serdarul Ioan Eliad Românul. 22. Logof. Nicolae Bibescu. 23. Logof. Costache Fălcoianu. 24. Aga Alexandru Condurat. 25. Pitarul Eftime Diamandescu, nepotul repos. Mărgărit Ivanovič. 26. Aga Manolache Krețulescu. 27. Pitarul Costache Gheorghidi, 28. Paharn. Stanciu Predescu. 29. Pitarul Spirache Gazoti. 30. Parucicul Costache Zamfirescu. 31. Serdarul Costache Păltineanu. 32. Serdarul Costache Vilara. 33. Serdarul Costache Constantinescu. 34. Pitarul Gh. H. Tudorache. 35. Pitarul Matache Popescu. 36. Clucerul Scarlat N. Ghica. 37. Logof. Nicolae Manu. 38. Vorn. Alex. Scarlat Ghica. 39. Pitarul Costea Papadopolu. 40. Pitarul Ioan Iorgulescu. 41. Clucerul Costache Fălcoianu. 42. Prințul Alexandru Ghica.

Cei cu drept de a fi aleși. (Eligibles.)

1. Anghel Grigore Solacolu, boer de neam. 2. Iacovachi Murgulescu, idem. 3. Pitarul Iordache Piteșteanu. 4. D-ul Ioan C. Bălăceanu. 5. Pitarul Tănase Bolintineanu. 6. Postelnicul C. Săvulescu. 7. Gheorghe Protopopescu. 8. Marin Dănăilescu. 9. Parucicul C. Presan. 10. Pitarul Tache Rădulescu. 11. Serdarul Ghiță Rătescu. 12. Pitarul Ioan Goruneanu. 13. Serdarul C. Greceanu. 14. Serdarul Mihalache Durma. 15. Căpitanul C. Vispescu. 16. Clucerul Aristid Ghica. 17. Pitarul Iorgu Tătăranu. 18. Pitarul Ioan Cojescu. 19. Pitarul C. Filitis Rădulescu.

20. Ioan Brezoianu. 21. Pitarul Ioan Bărbătescu. 22. Clucerul C. Ștefănescu. No. 2373.
 23. Doctorul Ioan Rasti. 24. Gheorge D. Zisu. 25. Prințul D. Grigorie Ghica. 1858
 26. Serdarul Scarlat Petrovič. 27. Logof. Barbu Catargiu. 28 Clucerul Alecu Sa- 25 Dec.
 murcaș. 29. Clucerul Anghelache Samurcaș. 30. Logof. Ioan Alexandru Fili-
 pescu. 31. Vornicul Ioan Manu. 32. Postelnicul Grigorie Racoviță. 33. Aga C.
 Brăiloiu. 34. Logof. C. Krețulescu. 35 Pitarul N. Ștefănescu. 36. Clucerul Ema-
 noil Faca. 37. Pahar. V. Polizu. 38. Prințul Panait Grigore Ghica. 39. Aga N. Ni-
 colescu. 40. Vornicul Ioan Văcărescu. 41. Serdarul Ioan Eliad Românul. 42. Lo-
 gofătul N. Bibescu. 43. Logof. C. Fălcoianu. 44. Aga Alecu Conduratu. 45. Pitarul
 Eftimie Diamandescu, nepotul răpos. Mărgărit Ivanovič. 46. Aga Manolache
 Krețulescu. 47. Pitarul Hristache Gheorgliadi. 48. Pahar. Stanciu Predescu. 49. Pi-
 tarul Spirache Gazoti. 50. Parucicul C. Zamfirescu. 51. Serd. C. Vilara. 52. Serd.
 C. Păltineanu. 53. Serd. C. Constantinescu. 54. Pitarul Gh. H Tudorache. 55. Pita-
 rul Matache Popescu. 56. Clucerul Scarlat N. Ghica. 57. Logofătul N. Manu. 58. Vorn-
 nicul Alexandru Scarlat Ghica. 59. Pitarul C. Papadopol. 60. Pitarul Ioan Iorgu-
 lescu. 61. Clucerul C. Fălcoianu. 62. Prințul Alexandru Ghica.

Observații. Cesar Boliac și Preotul Alexandru, s'aū scos de o cam dată
 din lista respectivă pentru pricină bine cuvintate, pînă la a doua punere la
 cale. Rotmaistrul Caramanliu ce se află în slujba oștirii rusești.

(Observations. César Boliac et le prêtre Alexandru ont été éliminés pro-
 visoirement, pour des motifs justifiés, jusqu'à une décision ultérieure. Le capi-
 taine Caramanlu, qui se trouve au service de l'armée russe.)

Scoși de tot.

1. Paharnicul Enache Gherman ; 2. Serdarul N. Gherman ; 3. Pitarul G.
 Gherman, nefiind naturalizați, 4. D. Hrisenghie, fiind fost sudit elinesc și ne
 naturalizat

Eliminés complètement.

1. Le paharnik Icnaki Gherman ; 2. le serdar N. Gherman ; 3. le pitar G.
 Gherman, car ils ne sont pas naturalisés ; 4. D. Hrisenghi, ancien sujet grec,
 non naturalisé.

Alegătorii direcți ai orașului Bucuresci cu capital de 6.000 galb.
 (Electeurs directs de la ville de Bucarest, ayant un capital de
 6,000 ducats.)

1. D. Serd. Anghelovič Mihail. 2. Atanasiu Stamate. 3. Atanasiu Iordache.
 4. Atanasiu Christache. 5. Atanasiu Ilie. 6. Pit. Alexiad Stănică. 7. Anghelovič
 Costache. 8. Clucer Algiu Costache. 9. Anton Rafael. 10. Avram Matache. 11.
 Atanasiade Constantin. 12. Anghel Ioan Anastase. 13. Anton Tănase. 14. Ale-
 xandrescu Iordache. 15. Arghir Teodoru. 16. Pah. Bobescu Nicolae. 17. Bazaca
 Grigore 18. Serd. Boiaroglu Dimitrie. 19. Col. Boteanu Emanoil. 20. Birzescu
 Gheorghe. 21. Teodorache. 22. Pah. Bozianu Constantin. 23. Bechianu R. Stancu.

- No. 2373. 24. Pit. Bălăci Atanase Ioan. 25. Serd. Bonis Ioan. 26. Bișceanu Ioan. 27. Pah. 1858 Burchi Alecu. 28. Badovici Ghiță. 29. Bucici Dimitrie. 30. Serd. Bucșan Dimitrie. 25 Dec. 31. Ciupagea Iord. 32. Pah. Ciornovădeanu Cos. 33. Boerescu Vasilache. 34. Danilopolu Nicolae. 35. Serd. Disescu Costache. 36. Dobrovici Teodor. 37. Dumitru Elefterie. 38. Dănescu Pandele. 39. Dumitru Gheorghe. 40. Cluc. Done Iancu. 41. Dinescu Dimitrie. 42. Dimitrie Petre. 43. Serd. Dumitrescu Matache. 44. Filitis Anastase. 45. Elefteriu Ghiță. 46. Pit. Ehad Ștefan. 47. Eliad Gheorghe. 48. Dumitrescu Iancu. 49. Enciulescu Petre. 50. Serd. Eclisierescu Dimitrie. 51. Elefterescu Nicolae. 52. Elefterescu Costache. 53. Cluc. Gianoglu Scarlat. 54. Serd. Gianoglu Dimitrie. 55. Pit. Greceanu Costache. 56. Serd. Gugiu Vasilache. 57. Grigoriu Gheorghe. 58. Serd. Gărdescu Alecsandru. 59. Ghioca Teodosie Gheorghe. 60. Gusi Nicolae. 61. Gherasi P. Gheorghe. 62. Gheorghiu Avram. 63. Gheorghiu Enache. 64. Goga Costache. 65. Georgescu Nicolae. 66. Gheorghiu Atanasie. 67. Gheorghiu Ioniță. 68. Ganovici Ioan. 69. Giuvara Nicolae. 70. Grăjdan Costache. 71. Cluc. Ferichide Ștefan. 72. Pit. Hagi Pandele Ștefan. 73. Serd. Herișescu Nicolae. 74. Hagi Vasile Dumitru. 75. Hagi Tudorache Ioan. 76. Hagi Ștefan Mihail. 77. Hagiopolu Ioan. 78. Pit. Hagi Bacaloglu Ioan. 79. Hagi Pandele Constantin. 80. Hagi Pandele Nicolae. 81. Hagi Anghel Gheorghe. 82. Hagi Tudorache Gheorghiu Nicolau. 83. Ioan Chiriță. 84. Ioan Ioniță. 85. Posteln. Ilie Smarandachi. 86. Ionescu Constantin. 87. Pit. Ioanidi Ioan. 88. Ionescu Dragomir. 89. Ionescu Alecu. 90. Ionescu Panait. 91. Paharn. Ioanid Gheorghe. 92. Serd. Iliescu Costache. 93. Ioan Dumitru. 94. Pit. Iarcu Dimitrie. 95. Ioanid Gheorghe. 96. Constantin Vasile. 97. logof. Cornescu Constantin. 98. Constantin Ioan. 99. Constantin Teodor. 100. Serd. Culoglu Ioan. 101. Pahar. Califarov Mihail. 102. Culoglu Dimitrie. 103. Serd. Comănescu Constantin. 104. Serd. Costiescu Hristodor. 105. Constantin Răducanu. 106. Parucicul Cătuneanu Nicolae. 107. Pahar. Kalenderoglu Lazăr. 108. Clucerul Krețulescu Iancu. 109. Pit. Crețescu Alecu. 110. Lambru Vasile. 111. Marin Gheorghe. 112. Pit. Mincu Dimitrie. 113. Pit. Mustacov Hristofor. 114. Matei Petre Brumar. 115. Aga Marcovici Simion. 116. Sub-locot. Movilă Constantin. 117. Pitar. Mareș Matache. 118. Pit. Moescu Costachi. 119. Maier I. Nepomuc, doctor. 120. Mateescu Ghiță. 121. Căpit. Mareș Scarlat. 122. Mihaï Petre. 123. Serd. Notara Gheorghe. 124. Nicolau Dobre. 125. Nicolau Panait. 126. Nuțu Costachi. 127. Nicolau Nicolae. 128. Pit. Nicolescu Costache. 129. Nenoveanu Ioan. 130. Niță Nedea. 131. Nicolau Constantin. 132. Log. Obedeanu Grigorie. 133. Opran Teodor Nicolae. 134. Serd. Orăscu Hristache. 135. Oprescu H. Neagu. 136. Papa Vasilache. 137. Palada Grigoriu Ioan. 138. Petrovici Nicolac. 139. Prijbeanu Ioan. 140. Penciuulescu Hristache. 141. Maior Porumbaru Grigore. 142. Serd. Pop Dimitrie. 143. Petrescu Dimitrie. 144. Pencovici Mihail. 145. Pah. Iordache Pop. 146. Protopopescu Ioan. 147. Pah. Petrescu C. Ioan. 148. Pah. Pascal Scarlat. 149. Cluc. Picleanu Nicolae. 150. Profiriad Dimitrie. 151. Poenaru Alecu. 152. Polizu Pană. 153. Polizu Constantin. 154. Petrovici Dimitrie. 155. Popovici Gheorghe. 156. Pavel Dimitrie. 157. Panait Chiriac. 158. Serd. Papazoglu Mihailache. 159. Petrovici Marinescu. 160. Popescu Antoniu. 161. Petrovici S. Dimitrie. 162. Petru Manov Ioan. 163. Pencu Ștefan. 164. Rosetti Constantin. 165. Rădulescu Teodor. 166. Ruse Costache. 167. Rolovici Zane. 168. Pit. Roșu Nicolae. 169. Pit. Rădulescu Ioan. 170. Graf. Roset Scarlat. 171. Pit. Rimniceanu N. Constantin. 172. Solacolu Dimitrie. 173. Serd. Stănulescu Gheorghe. 174.

Spirescu Costache. 175. Stoianoviĉ Anton. 176. Ștefan Petre. 177. Sotir Ioan No. 2373. 178. Selișteanu Ghiță. 179. Ștefănescu Nae. 180. Stoianoviĉ Vasile. 181. Ștefan 1858 Dimitrie. 182. Sebe Ioniță Algiu. 183. Ștefănescu Dimitrie. 184. Stoianoviĉ 25 Dec. Hristache. 185. Pah. Slăniceanu Nicu. 186. Șalvaragiu H. Simion. 187. Serdarul Slătineanu Alexandru. 188. Stelescu Mătăchină. 189. Pit. Ștefescu Teodor. 190. Stravolca Scarlat. 191. Pit. Șabeke Lazăr. 192. Ștefănescu Gheorghe. 193. Teodor Apostol. 194. Doctor Turnescu Nicolae. 195. Toncoviĉ Gheorghe. 196. Pit. Tartăș. 197. Ioan Toma. 198. Pit. Tătărescu Gheorghe. 199. Pah. Titeanu Ghiță. 200. Triandafil Nicolae. 201. Tănăsescu Ioan. 202. Pit. Trestinescu Dim. 203. Teșleanu Niță. 204. Voreas Dimitrie. 205. Serd. Vlădescu Ștefan. 206. Valter Fotache. 207. Voicu Dumitru. 208. Doctorul Vasiliad Nicolae. 209. Vasiliad Gheorghe. 210. Vasilopolu Gheorghe. 211. Serd. Vasilescu Lambru. 212. Vlădescu Vasile. 213. Slug. Vuțopolu Panaiotache. 214. Pit. Viereșanu Iorgu. 215. Zamfirescu Ilie. 216. Zisu Dimitrie. 217. Pit. Zotoviĉ Petrache. 218. Serd. Zalomit Ioan. 219. Pit. Zăgănescu Dimitrie. 220. Serd. Gheorghe Zefkari. 221. Conțip. Profire Dimitrie.

Cei cu drept de a fi aleși în ori-ce parte și colegiū.
(Eligibles partout et dans tous les collèges.)

1. D. Serd. Angheloviĉ Mihail. 2. Pah. Bozianu Constantin. 3. Danielopolu Nicolaū. 4. Dănescu Pande. 5. Donie Iancu. 6. Elefterie Ghiță. 7. Cluc. Geanoglu Scarlat. 8. Serd. Gugiu Vasilache. 9. Grigore Gheorghe. 10. Serd. Gărdescu Alexandru. 11. Doctor Gusi Nicolae. 12. P. Vasile Dimitrie. 13. H. Teodorache. Ioan. 14. Hristopolu Ștefan. 15. H. Anghel Gheorghe. 16. Serd. Hêrișescu Nicolae. 17. Constantin Vasile. 18. Pah. Califarof Mihail. 19. Serd. Costescu Hristodor. 20. Pah. Kalenderoglu Lazăr. 21. Cluc. Krețulescu Iancu. 22. Marin Gheorghe. 23. Serd. Notara Gheorghe. 24. Colonel Nicolescu Costache. 25. Pană Vasilache. 26. Pribeanu Ioan. 27. Penciucescu Hristache. 28. Pah. Pascal Scarlat. 29. Graf Roset Scarlat. 30. Pit. Solacolu Dimitrie. 31. Stravolca Scarlat. 32. Pah. Titeanu Ghiță. 33. Vasiliad Nicolae. 34. Vasiliad Gheorghe. 35. Valter Fotache. 36. Cluc. Ștefan Ferichdi.

Insemnare de tôte persoanele ce se scot din lista alegătorilor, potrivit deslușirilor coprinse în observație. (Listes de toutes les personnes éliminées des listes des électeurs, suivant les explications comprises dans les observations.)

1. D. Dobroviĉ Tănase. 2. Dobroviĉ Andrei. 3. Dumitru Mihail, scoși să-și dovedească capitalul la tribunal, nefiind dovedit în conformitate cu bazele stipulate prin instrucții. (Rayés pour prouver le capital devant le tribunal, ne l'ayant pas prouvé conformément aux instructions.) 4. Gheorghiu Grigore, se scoate nefiind capitalul constatat potrivit instrucțiilor. (Rayé le capital n'étant pas constaté conformément aux instructions.) 5. Hristu Toma, scos, ca să-și dovedească proprietatea și naturalisația la judecătorie. (Rayé pour prouver devant le tribunal la propriété et la naturalisation.) 6. Mustacov N. Constantin,

No. 2373. scos ca să dovedească la judecătoria posesia caselor și prețul lămurit, fiind ipotecată pentru 648 galbeni. (Rayé pour prouver devant le tribunal la propriété de la maison et le prix exact, la maison étant hypothéquée pour 648 ducats.) 25 Dec. 7. Praporț. Urlățeanu Cost., scos a dovedi comerțul la judecătoria, nefiind aceasta dovedită. (Rayé pour faire devant le tribunal la preuve de son commerce, celui-ci n'étant pas prouvé.) 8. Pah. Orăscu Alexandru, scos să dovedească întreținea capitalului fonciar, căci cel pecuniar nu se consideră. (Rayé pour prouver le total du capital foncier, car le capital en argent n'est pas pris en considération.) 9. Pateologu Ioan, se scoate, ca să înfățișeze la judecătoria actul de posesie, prin care să constate acaretul. (Est rayé pour présenter au tribunal l'acte de propriété de l'immeuble.) 10. Protopopescu Lefterie, scos să dovedească la judecătoria capitalul din comerț. (Rayé pour prouver devant le tribunal le capital de son commerce.) 11. Stoianovici lancu, scos să dovedească la judecătoria posesia acareturilor și naționalitatea, fiind încă și ipotocate pentru 1.300 galbeni. (Rayé pour prouver au tribunal la propriété des immeubles et la nationalité, les immeubles étant hypothéqués pour 1.300 ducats.) 12. Voiculescu Stan, scos, să dovedească la judecătoria capitalul comercial. (Rayé pour prouver devant le tribunal le capital commercial.) 13. Vermescu Răducanu, scos să dovedească la judecătoria capitalul fonciar și posesia. (Rayé pour prouver au tribunal le capital foncier et la propriété.)

Cei ce se scot de o cam dată pînă își vor dovedi la judecătoria împămîntenirea.

(Rayés provisoirement jusqu'à ce qu'ils feront preuve devant le tribunal de leur naturalisation.)

1. Hagi Simeon Dimcea. 2. Hagi Ioan A. Costantin. 3. Iconomu Vasile. 4. Ioan Lazăr. 5. Iconomu Stoica. 6. Ioan Crăciun. 7. Ioan Ghiță. 8. Ioan Dimitrie. 9. Ibrîșingiu St. Gheorghe. 10. Ioan Anastase. 11. Iliad Gheorghe. 12. Ioan Mihalache. 13. Constantin Gavrilă. 14. Coengeopolu Gheorghe. 15. Chirilov Alexandru. 16. Costandin Antoniu. 17. Constantin Ioan. 18. Costantin Teodor. 19. Costantin M. Petre. 20. Costandin Răducanu. 21. Manole Nicolae. 22. Mincov Dumitrache. 23. Marinovici Dimitria. 24. Mitu Tache. 25. Nicolaș Chiru. 26. Nicolaș Manole. 27. Pascu Tănase. 28. Petrovici Ștefan. 29. Radovici Dimitrie. 30. Ștefan Hagi Simion. 31. Solacolu Gheorghe. 32. Sofi H. Mihalache. 33. Trandafir Ghiță. 34. Teodor Dimitrie. 35. Teodor Iordache. 36. Vasile Nicolae. 37. Vornicul Vasile. 38. Zaharia Gheorghe. 39. Zaharia Andrei. 40. Zaharia Enache. 41. Efstatie Ioan. 42. Epifanie Teodor.

Cei ce se scot de tot dintre alegătorii.

(Rayés définitivement)

1. Serd. Bădescu Iorgu, neavînd proprietate în oraș și pentru că nu se deslușește de are prăvălie cu comerț. (N'a pas de propriété dans la ville et ne prouve pas avoir un magasin de commerce.) 2. Dristorian Alecu. Neavînd capital fonciar, industrie sau comerț. (N'a pas de capital foncier, industrie, ni commerce.)

3. Serd. Donescu Costache, numerariul nu se consideră. (Le numéraire n'est pas pris en considération.) 4. Pit. Dimitrescu Alecu, căci are drept capital numai 5.564 galb. și acela ipotecat pentru 2.385 galbeni. (N'a comme capital que 5.564 ducats et cela encore hypothéqué pour 2385 ducats.) 5. Gherasie L. Nicolae, numerar nu se consideră. (Le numéraire n'est pas pris en considération.) 6. Pit. Furcă Nicolae, pentru că capitalul este în numerar, și acaretul dobîndit la 23 Octomvrie. (Capital en numéraire. Immeuble acheté le 23 Octobre.) 7. Cluc. Ioan G. Florescu, n'are drept în oraș, neposedând vre-un acaret nici întreprindere de comerț. (N'a pas de droits dans la ville, ne possédant ni immeuble, ni entreprise commerciale.) 8. Hristu Nicolae, sudit elin. (Sujet grec.) 9. Serd. Cacaleteanu Dobre, neavînd capital fonciar de cât de 2.500 galbeni. (N'a que 2.500 ducats de capital foncier.) 10. Cirjianofski M. Gheorghe, fiind fost supus elin (Sujet grec) 11. Pit. Lucovici Dimitrie, avînd capital pecuniar iar nu în comerț sau industrie. (Son capital est en numéraire et non en commerce ou industrie.) 12. Pit. Manolescu Răducanu, fiind-că acaretul este numai de 2 750 galbeni, iar numerarul nu se consideră. (L'immeuble ne vaut que 2.750 ducats et le numéraire n'est pas pris en considération.) 13. Maimarolu Ivancea, fiind acareturile ipotocate, din care pricină nu se compune capitalul de 6.000 galbeni. (Les immeubles étant hypothéqués, il n'a pas le capital de 6.000 ducats.) 14. Serd. Manolache Alecu, n'are capital fonciar de cit numai de 4.500 galbeni, căci numerarul nu se consideră. (N'a que 4.500 ducats de capital foncier et le numéraire n'est pas pris en considération.) 15. Mehedințeanu N. Teodor, nu are capital fonciar, ci în obiecte mișcătoare. (N'a pas de capital foncier, mais des biens meubles.) 16. Nicolici Vasilachie, capitalul fonciar întreg este ipotecat (Tout le capital foncier est hypothéqué.) 17. Nedelcovici Anghel, are capital fonciar numai de 2.000 galbeni, căci numerariul nu se consideră. (N'a que 2.000 ducats de capital foncier, le numéraire ne compte pas.) 18. Anghelovici Dimitrie, deși este însemnat cu capital de 6.000 galbeni, însă este ipotecat pentru 5 150 galbeni. (Quoique son capital soit indiqué à 6 000 ducats, mais il est hypothéqué pour 5,150 ducats.) 19. Anghelovici Diamandi, idem ipotecat pentru 5.500 galbeni. (De même hypothéqué pour 5.500 ducats.) 20. Boambă Ioan, idem pentru 3 560 galbeni. (De même pour 3.560 ducats.) 21. Bozianu Ghiță, are capital fonciar numai 5.000 galb. (N'a que 5.000 ducats de capital foncier.) 22. Orășcu Scarlat, neavînd deplin capital de 6.000 galb. (N'a pas un capital 6.000 ducats pleins.) 23. Polizu Ioan, fiind acareturile ipotocate pentru 4.000 galbeni din care pricină nu compune capitalul de 6.000 galbeni. (Les immeubles étant hypothéqués pour 4.000 ducats, il n'a pas le capital de 6.000 ducats.) 24. Serd. Rusescu Răducanu, neavînd capital fonciar, ci numerar. (Capital en numéraire et non foncier.) 25. Stoenescu Gheorghe, idem. 26. Tetorian Nicolae, fiindu-î capitalul în numerar. (Capital en numéraire.) 27. Tetorian Pavel, idem. 28. Triandafil N. Ioan, sudit austriac. (sujet autrichien.) 29. Zefkari Costache, nu are nici casă, nici comerț sau industrie, căci capitalul zestral în numerar nu se consideră. (N'a ni maison, ni commerce, ni industrie, car le capital dotal en numéraire ne compte pas.) 30. Zosima Costache, idem, idem. 31. Anuș Garabet, sudit austriac (sujet autrichien.) 32. Pah. Ciupescu Dimitrie, fiind acareturile ipotocate pentru 3.050 galbeni. (Les immeubles sont hypothéqués pour 3.050 ducats.)

No. 2373.
1858
25 Dec.

No. 2373. Ceî ce se scot deocamdată dintre eligibilî pînă ce vor dovedi la
 1858 judecătorie venitul fonciar de 400 galbenî. (Rayés provisoirement
 35 Dec. de la liste des éligibles jusqu'à ce qu'ils prouvent au Tribunal un
 revenu foncier de 400 ducats.)

34. Bărzescu Gheorghe Teodorache, va dovedi încă și act de posesia caselor.
 (Doit prouver encore la propriété de la maison.) 35. Ștefan Mihail. 36. Chirilov
 Alexandru. 37. Culoğlu Dimitrie. 38. Doctor I. Nepomuc Maier. 39. Aga Simeon
 Marcoviçi. 40. Ionescu Constandin. 41. H. Anghel Gheorghe.

Ceî ce se scot de tot dintre eligibilî. (Rayés définitivement du
 nombre des éligibles.)

1. Boerescu Vasilache, fiind-că nu are venit fonciar de 400 galbenî. (N'a-
 yant pas de revenu foncier de 400 ducats.) 2. Donescu Costache, idem. 3.
 Pit. H. Ștefan H. Pandele, idem. 4. Petrescu Alexandru, neavînd venit fonciar.
 (N'ayant pas de revenu foncier.) 5. Constantin Rosetti, idem. 6. Pit. Nicolae
 Roșu, idem. 7. Serd. Răducanu Rusescu, idem. 8. Gheorghe Stănulescu, idem.
 9. Pit. Tetorian Nicolae, idem.

Inscriși în alte județe. (Inscrits dans d'autres districts.)

1. Logof. Nicolae Golescu, la Muscel. 2. Pit. Gheorghe H. Teodorache, la
 Ilfov. 3. Serd. Ioan Eliad, idem. 4. Pah. Gheorghe Costaforu, la Teleorman. 5.
 Serd. Grigorie Cantacuzino, idem. 6. Cluc. C. Ștefănescu, la Ilfov. 7. Logof. Ioan
 A. Filipescu, idem. 8. Serd. Alecu Anghelleanu, la Muscel.

Districtul Vlașca. (District de Vlashca.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Călniștei. 1. D. Avram Vladu Burcea. 2. Neagu Răsuceanu. 3. Mi-
 hail Paplica. 4. Iancu Paplica. 5. Ivan Popescu. 6. Petrache Perețu.

Plasa Glavacioc. 7. Iancu Grăjdănescu. 8. Enache Grăjdănescu. 9. Anton
 Grăjdănescu. 10. Gheorghie Grăjdănescu. 11. Ioniță Grăjdănescu. 12. Gheorghie
 Polihrone.

Plasa Neajlovului. 13. Nae Priboianul. 14. Dragomir Vișănescu. 15. Dra-
 gomir Diaconescu. 16. Ioniță Grindel. 17. Vasile Mihai. 18. Gheorghe Boerescu.
 19. Matei Vija. 20. Marin Diaconescu. 21. Neața Bilea. 22. Iordache Bilea. 23.
 Dinu Diaconescu. 24. Ștefan Bolintineanu. 25. Christache Țigara. 26. Iordache
 Ciupagea.

Alegători direcți. (Electeurs directs.)

1. Costache Steriade. 2. Apostol Arsache. 3. Manolache Lahovary. 4. Ioan
 Arion. 5. Iorgu Arion. 6. Nae Tătăranu. 7. Iordache Grecescu. 8. Manolache

Grădișteanu. 9. Uliș Crețeanu. 10. Stamați Paris. 11. Grigorie Lăcusteanu. 12. No. 2373. Mihalache Bițcoveanu. 13. Scarlat Racotă. 14. Nicolae Alexandrescu. 15. Nae 1858 Bițcoveanu. 16. Răducanu Dumitru. 17. G. M. Ghica. 18. Nicolae G. Slătineanu. 25 Dec. 19. Emanoil Pangăl. 20. Ioan Pangăl. 21. Constantin Rădulescu. 22. Apostol Grăjdănescu. 23. Ștefan Hrisopolu. 24. Dimitrie Parianos.

Alegătorii direcți ai orașului Giurgiu. (Electeurs directs de la ville de Giurgevo.)

1. Peu Minciu. 2. Iordan Ștefan. 3. State Tomulescu. 4. Dumitru Minciu. 5. Dimitrie Bădulescu. 6. Nicolae Ghecu. 7. Mihaï Stoicescu. 8. State Anton. 9. Hagi Tănase Manciu. 10. Costache Ciocan. 11. Niculăiță Alexescu. 12. Nicolae Ioan. 13. Milea Velcu. 14. Grigorie Popovici. 15. Gheorghe Ionescu. 16. Petrace Derbescu.

Cei cu drept de a fi aleși în toate colegiurile. (Eligibles dans tous les collèges.)

1. Hristache Țigara, pitar. 2. Iordache Ciupagea, logofăt. 3. Clucer Costache Steriade. 4. Doctor Apostol Arsache. 5. Aga Manolache Lahovari. 6. Pah. Nae Tătăranul. 7. Serd. Iordache Grecescu. 8. Aga Manolache Grădișteanu. 9. Serd. Uliș Crețeanul. 10. Pit. Dimitrie Parianos. 11. Pit. Stamați Paris. 12. Col. Grigore Lăcusteanu. 13. Cluc. Mihalache Bițcoveanu. 14. Slug. Scarlat Racotă. 15. Cluc. N. C. Alexandrescu. 16. Pah. N. C. Bițcoveanu. 17. Răducan Dumitrie, boer de neam. 18. Pitaru Nicolae G. Slătineanu. 19. Emanoil Pangăl. 20. Pitarul Ioan Pangăl. 21. Postelnicul Cost. Rădulescu. 22. Apostol Grăjdănescu. 23. Pit. Ștefan Hrisopolu. 24. State Tomulescu, pitar. 25. Nicolae Ghecu. 26. State Anton. 27. Hagi Tănase Manciu. 28. Post. de Moldova C. Ciocan. 29. Pitarul Grigore Popovici.

Lazăr Angheliescu și Anghel Angheliescu, cărora le mai dăce și Doicoiu, s'au scos dintre alegătorii orașeni pentru cuvint că capitalurile declarate în acareturi nu corespund cu țifra cerută pentru un orașan. (Lazar Angheliescu et Anghel Angheliescu, dits Doicoiu, ont été rayés du nombre des électeurs urbains, car leurs capitaux en immeubles ne répondent pas au chiffre exigé pour la ville.)

Districtul Ialomița. (District de Ialomitza.)

Alegătorii primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Câmpului. 1. Colonel Ștefan Stoica. 2. Locotenent G. Condeescu. 3. Clucerul Miltiad Mărculescu. 4. Spătar de Moldova Gheorghe Sion. 5. Pitar Dimitrie Borănescu. 6. Serdar Gheorghe Lupescu. 7. Tănase Carabulea, boer de neam. 8. Costache Speteanu Mazil. 9. Ioniță Pantoru, boer de neam.

No. 2373. 10. Paharnu. Iordache Zosima. 11. Pitar. Dimitrie Costacopolu. 12. Grigorie Ulescul. 13. Dimitrie Ranetescu Mazil. 14. Ioniță Ionescul. 15. Barbu Slătineanu.

25 Dec. Plasa Bălți. 16. Pitar Nae Bulgaru 17. Pitar Nicolae Cămărășescu. 18. Pitar Nicolae Colceac. 19. Conțipist Scarlat Doicescu. 20. Ghiță Dănescu. 21. Pitar Răducanu Pribegeanu. 22. Pitar Gheorghe Murgeanu. 23. Pitar Ioan Murgeanu. 24. Scarlat Maltezeanu.

Plasa Ialomiței. 25. Paharnicul Dimitrie Lehliu. 26. Dimitrie Panait, boer de neam. 27. Barbu Poenaru. 28. Pitar Ștefan Hristodorescu 29. Răducanu Cruțul, boer de neam. 30. Teodorache Cruțul, idem. 31. Pitar Răducanu Meteleanu. 32. Pitar Scarlat Periețeanu.

Plasa Borci. 33. Pitar Ioan Fișescu. 34. Iancu Urlățeanu. 35. Costache, și 36. Dimitrie, frați Tănășești. 37. Iancu Toneanu.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Serdar Grigorie Arion. 2. Aga Alexandru Florescu. 3. Paharnic Barbu Slătineanu. 4. Logofăt al dreptății Scarlat Krețulescu. 5. Pitar Alecu Cruțescu. 6. Tudorache Doicescu. 7. Pitar Nicolae Mustacov. 8. Colonel Nicolae Conescu. 9. Clucer Ioan Grădișteanu. 10. Serdar Matache Piteșteanu. 11. Căpitan Alecu Brătășeanu. 12. Clucer Ispas Făgărășeanul. 13. Paharnic Ioan Costacopolu. 14. Logofătul Ioan Costache Roset. 15. Paharnic Ghiță Brătescu. 16. Clucerul Ioan Lenș. 17. Paharnic Constantin Piteșteanu. 18. Serdar Teodor Arion.

Alegătorii direcți ai orașului Știrbeiul cu capital de 6.000 galbeni. (Electeurs directs de la ville de Stirbei ayant un capital de 6.000 ducats.)

1. Costache Dinescu, boer de neam. 2. Pitarul Mihalache Păcleanu. 3. Stănică Donici. 4. Stan Trifon. 5. David Mușetescu. 6. Costache Maltezeanu. 7. Pitarul Scarlat Periețeanu. 8. Dimitriu Ene. 9. Tănase Andrei. 10. Pitarul Ioan Vasiliu.

Cei cu drept de a fi aleși. (Eligibles)

1. Colonel Ștefan Stoica. 2. Clucerul Miltiad Mărculescu. 3. Spătarul de Moldova Gheorghe Sion. 4. Pitarul Dimitrie Borănescu. 5. Serdarul Gheorghe Lupescu. 6. Pitarul Nicolae Cămărășescu. 7. Pitarul Nicolae Colceac. 8. Paharnicul Dimitrie Lehliu. 9. Pitarul Ștefan Hristodorescu. 10. Serdarul Grigorie Arion. 11. Aga Alexandru Florescu. 12. Paharnicul Barbu Slătineanu. 13. Logofătul Scarlat Krețulescu. 14. Pitarul Al. Cruțescu. 15. Tudorache Doicescu. 16. Pitarul Nic. Mustacov. 17. Col. Nic. Conescu. 18. Clucerul Ioan Grădișteanu. 19. Serdarul Matache Piteșteanu. 20. Căpitan Alecu Brătășeanu. 21. Clucerul Ispas Făgărășeanu. 22. Paharnicul Ioan Costacopolu. 23. Logofătul Ioan C. Roset. 24. Paharnicul Ghiță Brătescu. 25. Clucerul Ioan Lenș. 26. Paharnicul Costache Piteșteanu.

Observații. (Observations) Gheorghe Opran și 2. Gheorghe Opran, No. 2373.
din orașul Știrbeiului, aceștia s'au scos amândoi, rămând a-și da dovețile la tri- 1858
bunal, de vreme ce n'au voit a le da sub-cârmuirii. (Rayés tous les deux, ayant 25 Dec.
à présenter au tribunal les preuves qu'ils n'ont pas voulu présenter à la sous-
préfecture.) 3. Petrache Orbescu, s'a scos din lista, nevězându-se cu vr'o proprie-
tate într'acest județ, rămând a cere înscrierea la județul Argeș, unde 'și are moșia
cu drepturile sale. (Rayé, sa propriété dans ce district n'étant pas connue ; doit
demander son inscription dans le district d'Argesh où est située sa terre.)

Districtul Brăila. (District de Braïla.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Bălți. 1. Paharnicul Ioan Băbeanu. 2. Nistor Filoti. 3. Pitarul
Alexandru Chiriac.

Plasa Vădeni. 4. Spătarul de Moldova Iordache Șerbănescu. 5. Serdarul
Costache Berlescu.

Alegători direcți. (Electeurs directs.)

1. Logofătul Constantin Grigorie Suțu. 2. Paharnicul Grigorie C. Suțu. 3.
Aga Constantin A. Krețulescu. 4. Clucer Gr. Filipescu. 5. Clucer Constantin Ni-
culescu Drugănescu. 6. Clucer Dimitrie Polizo. 7. Gheorghe Papazolu. 8. Clu-
cer Scarlat Iarca. 9. Pitar Iamandache Chiriac. 10. Pitar Ilie Vrăbescu. 11. Toma
Tâmpeanu. 12. Pitar Paraschiv Gheorghe. 13. Iancu Borănescu.

Alegători direcți ai orașului Brăila. (Electeurs directs de la ville de Braïla)

1. Conțpist Filip D. Stancu. 2. Ioan Vasilescu. 3. Costache Ioan. 4. Gheor-
ghe Constantin. 5. Conțpist Barbu Dimitrescu. 6. Hristache Vrăbescu. 7. Pa-
harnicul Constantin Crimbu. 8. Nedelcu Gavrilescu. 9. Gheorghe Georgescu. 10.
Constantin Giuvara. 11. Mihalache Marghiloman. 12. Dinu Nicolau. 13. Nicolae
Gheorghiu Tetorian. 14. Mihalache Ioan. 15. Costache Polihroniadi. 16. Serdarul
C. C. Epites. 17. Pitarul Nicolae Segărcianu.

Cei cu drept de a fi aleși. (Eligibles.)

1. Spătarul de Moldova Iordache Șerbănescu. 2. Serdarul Costache Berlescu.
3. Paharnicul Ioan Băbeanu. 4. Pitarul Alexandru Chiriac. 5. Logofătul Con-
stantin Gr. Suțu. 6. Paharnicul Gr. C. Suțu. 7. Aga Const. A. Krețulescu. 8.
Clucer Grigorie Filipescu. 9. Clucer Constantin Nicolescu Drugănescu. 10. Clu-
cer Dimitrie Polizo. 11. Gheorghe Papazolu. 12. Clucer Scarlat Iarca. 13. Pitar
Iamandache Chiriac. 14. Pitar Ilie Vrăbescu. 15. Toma Tâmpianu. 16. Pitar Pa-
raschiv Gheorghe. 17. Iancu Borănescu. 18. Ioan Vasilescu. 19. Costache Ioan.
20. Gheorghe Constantin. 21. Constantin Giuvara.

No. 2373.
1858
25 Dec.

Districtul Dîmbovița. (District de Dîmbovitza.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Dîmboviții. 1. Pit. Ioan Racoviță Damari. 2. Marin Parniea.

Plasa Dealului. 3. Pit. Nae Stărostescu. 4. Pit. Anton Fotino. 5. Colon. Ioan Ghica. 6. Ghiță Dobrogeanu. 7. Dimitrie Sachelarie. 8. Vasilache Hiotu. 9. Pah. Constantin Bălăcescu. 10. Dimitrache Brăteșteanu. 11. Pit. Nica Dărmănescu.

Plasa Ialomița. 12. Serd. Matei Coțescu. 13. Pah. Ioan Coțescu. 14. Serd. Grigore Coțescu. 15. Maior Cost. Coțescu. 16. Coț. Ghiță Stăncescu. 17. Nae Dimitrescu, boer de neam. 18. Pit. Ioan Cătuneanu. 19. Grigore Bilciurescu. 20. Stan Cojescu, boer de neam. 21. Parucic Cost. Cătuneanu. 22. Ghiță Popescu. 23. Mihail C. Atanasiu. 24. Serd. Vasile Varlam. 25. Sub-locot. Mihaï Mora. 26. Pitar Ioan Săulescu. 27. Pit. Ioniță Constantinescu. 28. Serd. Ioan Rusu.

Plasa Dîmboviții. 29. Clucer. Gheorghe Nițescu. 30. Toma Diaconescu.

Plasa Bolintinu. 31. Costache Cioranu. 32. Ion Grecescu. 33. Pitar Ioan Dobrescu. 34. Pit. Tache Cioranu. 35. Pah. Tache Lețu. 36. Serd. Costache Persiceanu. 37. Maior Ioan Costescu. 38. Gheorghe Georgescu. 39. Pitar Pană Matraca. 40. Pitar Miltiadi Săulescu. 41. Hristache Fusea. 42. Pit. Ioan Persiceanu. 43. Pah. Nae Persiceanu. 44. Căpitan Stavri Brătianu. 45. Serd. Costache Arion. 46. Pit. Toma Potlogeanu. 47. Pit. Mihaï Drăghiceanu. 48. Pahar. Vasile Orăscu. 49. Tache Brăiloiu. 50. Ilie Ioan Gogeamuș. 51. Colonel C. Racoviță. 52. Prap. Ioan Vulpescu.

Plasa Cobiș. 53. Hristache Pleșescu, boer de neam. 54. Clucer Evghenie Predescu. 55. Serdar Mihaï Furduescu. 56. Iordache Mavrodolu. 57. Stefan Cojocărescu. 58. Serd. Iord. Alec. Paladie. 59. Serd. Panait Cojocăreanu. 60. Pitar Petre Băduleșteanu. 61. Pit. Iancu Vasilescu. 62. Căpitan Căpescu. 63. Colonel Ioan Voinescu. 64. Pah. Matache Clucerescu. 65. Pit. Vasilache Cuțarida. 66. Ioan Vasiescu. 67. Mitică Cărpinișanu. 68. Iancu Lerescu, boer de neam. 69. Pitarul Grigorie Lerescu. 70. Pit. Ilie Lerescu. 71. Pit. Isaia Lerescu.

Plasa Ialomiții. 72. Pit. Nicolae Marinescu. 73. Iordache Diaconescu. 74. Nic. Diaconescu, boer de neam. 75. Niță Dinu Diaconescu. 76. Vasile Dinu Diaconescu. 77. Grigore Dinu Diaconescu. 78. Ioan Nicolaescu. 79. Niță Baltac, boer de neam. 80. Radu Diaconu, postelnic. 81. Grigorie Mircescu. 82. Niță Oprescu.

Alegători direcți. (Electeurs directs.)

1. Pit. Alexandru Nicolae Suțu. 2. Colonel Ioan E. Florescu. 3. Pit. Stan Gheorghiu. 4. Clucer Ioan Mihălescu. 5. Log. Nicolae Băleanu. 6. Ioan Ghica, beț de Samos. 7. Log. Dimitrie Belu. 8. Clucer Cost. Costescu. 9. Așa Alecu Costescu. 10. Log. Const. Văcărescu. 11. Pit. Șerban Popescu. 12. Pah. Dimitrie Mala. 13. Ștefan Greceanu. 14. Pah. Pană Olănescu. 15. Dimitrie Ghica. 16. Cluc. Cost. Pencovic. 17. Pit. Dimitrie Dobrogeanu. 18. Sub-locot. V. Pleșoianu.

Alegătorii direcți ai orașului Tîrgoviște cu capital de 6.000 galb. No. 2373.
 (Electeurs directs de la ville de Tîrgoviste ayant un capital de 6.000 ducats.)
 1858
 25 Dec.

1. Grigorie Stefănescu. 2. Petrache Gheorghiu. 3. Dimitrie Gheorghiu. 4. Iancu Filip. 5. Serd. Mihaï Vlădescu. 6. Maior Scarlat Lăzureanu. 7. Ilie Hagi Grigorie. 8. Pit. Niță Andronescu. 9. Alecsan. Ducea. 10. Nae Fundățeanu. 11. Pit. Alecu Brătescu. 12. Cost. Gh. Cosma, boer de neam.

Cei cu drept a fi aleși în orî-ce parte și colegii. (Eligibles partout et dans tous les collèges.)

1. Pit. Nae Stărostescu. 2. Colonel Ioan Ghica. 3. Matei Conțescu. 4. Pahar. Ioan Conțescu. 5. Serd. Grigorie Conțescu. 6. Maior Constantin Conțescu. 7. Pit. Ioan Constantinescu. 8. Costache Cioranu. 9. Pit. Ioan Dobrescu. 10. Pit. Tache Cioranu. 11. Maior Ioan Costescu. 12. Pit. Pană Matraca. 13. Pit. Miltiad Săulescu. 14. Hristache Fusea. 15. Pit. Iancu Persiceanu. 16. Pah. Nae Persiceanu. 17. Căpitan Stavri Brătianu. 18. Serd. Costache Arion. 19. Pitar Toma Potlogeanu. 20. Pit. Mihalache Drăghiceanu. 21. Clucer Evghenie Predescu. 22. Serd. Mihaï Furduescu. 23. Colonel Ioan Voinescu. 24. Pit. Alexandru N. Șuțu. 25. Colonel Ioan E. Florescu. 26. Pit. Stan Gheorghiu. 27. Cluc. Ioan Mihălescu. 28. Log. Nicolae Băleanu. 29. Serd. Ioan Ghica. 30. Log. Dimitrie Belu. 31. Colonel Costache Racoviță. 32. Cluc. Cost. Costescu. 33. Aga Alecu Costescu. 34. Logof. Cost. Văcărescu. 35. Pit. Șerban Popescu. 36. Pahar. Dimitrie Mala. 37. Stefan Greceanu. 38. Pahar. Pană Olănescu. 39. Dimitrie Ghica. 40. Cluc. Costache Pencovicî. 41. Pit. Dimitrie Dobrogeanu. 42. Cluc. Gheorghe Nițescu. 43. Parucic Constant. Cătuneanu. 44. Pit. Al. Brătescu, (netrecut în listă din greșală; non inscrit par erreur.)

Observații (Observations.) 1. Preotul Gheorghe Diaconescu. 2. Preotul Gheorghe Șerbănescu. S'au scos de ocamdată din lista respectivă pentru pricină bine cuvintate pînă la a doua punere în cale. (Rayés provisoirement de la liste respective pour des causes justifiées jusqu'à une décision ultérieure.) 3. Zamfir Maltezeanu. Să dea dovezi la tribunal pentru actele ce a înfățișat. (Doit fournir des preuves devant le tribunal en ce qui concerne les actes présentés.) 4. Ilie Arsenescu. Rămâne la tribunal a dovedi posesia și venitul. (Doit prouver, devant le tribunal la propriété et le revenu.) 5. George Rădescu. Se va da dovezi la tribunal pentru posesie. (Doit fournir devant le tribunal les preuves de sa propriété.) 6. Nicolae Ioniță, 7. Popa Gheorghe. La tribunal a dovedi posesia și venitul. (A prouver au tribunal la propriété et le revenu.) 8. Gheorghe Serif Rămâne a-și dovedi la tribunal pămîntenirea și posesia, rămîind pentru venit de-l va contesta cine-va. (Doit prouver devant le tribunal la naturalisation et la propriété; de même pour la revenu, si celui-ci est contesté.) 9. Dimitrie Macri. Nu poate fi trecut, de vreme ce nu s'a pămîntenit. (Ne peut être passé dans les listes, n'étant pas naturalisé.) 10. Răducanu Ioan. 11. Chivu Dimitriu. 12. Alecu Tănăsescu. 13. Dimitrie Popescu. 14. Ioniță Ioan. Fiind-că n'au îndeplinit condițiile prescrise în jurnalul Administrației. (N'ont pas rempli les conditions prescrites

No. 2373. par la décision de la préfecture.) 15. Conț. Noicu Buzilovič. Nefiind naturalizat 1858 (Non naturalisé.) 16. Ghiță Pietroșanu. Să dea dovezi la tribunalul de posesie 25 Dec. (Doit fournir au tribunal les preuves de la propriété.)

Districtul Mehedinți. (District de Mehedintzi.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Ocolului. 1. Pitarul Ioviță Pavlovič. 2. Constantin Popescu. 3. Nicolae Șarpe, 4. Grigore Colibășanu. 5. Pitarul Ioniță Iordăchescu. 6. Pitarul Nicolae Bălțeanu. 7. Costache Dragoman. 8. Grigore Severinescu. 9. Serd. Constantin Hristescu. 10. Vasile Silișteanu. 11. Gheorghe Petrovič, parucic. 12. Ștefan Bilciurescu. 13. Ioan Țaci. 14. Pitarul Ștefan Strâmbeanu. 15. Ioniță Ioan Stretcu. 16. Pitarul Ștefan Gărdescu. 17. Nae Calotescu, 18. Nedelcu Cucu.

Plasa Motrului-de-sus. 19. Mihail Nișulescu. 20. Alecu Bălăcescu. 21. Dumitrache Nișulescu. 22. Badea Popescu. 23. Nicolae Crăiniceanu. 24. Cost. Căldărușă. 25. Dimitrie Căldărușă. 26. Pitarul Sandu Scântee. 27. Ghiță Giurescu. 28. Ioan Burnazu. 29. Matei Păunescu. 30. Petrache Hărgot. 31. Ioan Mănăstireanu. 32. Dimitrie Steiceanu. 33. Dimitrie Cioabă. 34. Nicolae Țepârdea. 35. D. Ioniță Sărbulescu. 36. Costache Petrescu. 37. Ioan Rușeș. 38. Ioan Chițulescu. 39. Barbu Giurgescu. 40. Ioan Cuțu. 41. Părvu Vâlceanu. 42. Nicolae Cioabă. 43. Ghiță Scântee. 44. Părvu Nișulescu. 45. Ghiță Borcoș. 46. Alecu Bengulescu. 47. D. Nicolae Chițulescu. 48. Iancu C. Mongescu. 49. Mihalache Ruțui. 50. Ioniță Trotea. 51. Barbu Croitorul. 52. Gheorghe sin Gh. Benga. 53. Conțipistu Nae Hărgot. 54. D. Răducan Ploșoreanu. 55. Pah. Iosif Clineanu. 56. Maior Manolache Clineanu.

Plasa Motrului-de-jos. 57. Ioan Nicolescu. 58. Pitar Vasilache Caloian. 59. Mihalache Iorgulescu. 60. Dimitrie Petrescu. 61. Ioan Ioan Proorocu. 62. Mihail Melcu Miroveanu. 63. Alexandru Cernăianu. 64. Ghiță Enescu. 65. Pitar Ștefan Hristescu. 66. Dimitrie Părvulescu. 67. Barbu Ciorăianu. 68. Costache Țăpârdea. 69. Ioan Socolescu. 70. Ioan Popescu. 71. Mihalache Chirculescu. 72. Pit. Atanasie Aldescu. 73. Ioan sin Costache. 74. Ioan Jilcu Jiroveanu. 75. Ioan Caidac. 76. Ioan Boboc. 77. Căpitan Gheorghe Poroineanu. 78. Manolache Cercăianu. 79. Dimitrie G. Bobăiceanu. 80. Nicolae Popa Ioan. 81. Constantin Popescu. 82. Radu Boiangiu. 83. Costache Zgondea. 84. Ștefan Scafeși. 85. Ioan Isvoranu. 86. Ioan Negreanu. 87. Costache Ercianu. 88. Parucic Anton Novoșibțov. 89. Dumitrache Protopopescu.

Plasa Dumbrăveii. 90. Pandele Colbășanu. 91. Enache Opran. 92. Nicolae Zaharia. 93. Constantin Opran. 94. Dincă Pleșoianu. 95. Mihalache C. Caramzulea. 96. Stanciū Cioc. 97. Constantin Gaspăr. 98. Căpitan Tudor Păianu. 99. Iorgu Păianu. 100. Paharnicul Nicolae Păianu. 101. Pit. Iorgu Ipceanu. 102. Ghiță Poenaru. 103. Barbu Poenaru. 104. Costache Poenaru. 105. Pit. Chiriță Zmadoviceanu. 106. Vasilache Grecescu. 107. Ioan Bălțăteanu. 108. Ioan Popa Răducan. 109. Grigore Constantin Chiosan Grecescu. 110. Iacov Săceanu. 111. Ioan N. Crăiniceanu. 112. C. Tudorache Grecescu. 113. Filip Ciupagea. 114. Dimitrie Gh. Boboiceanu.

Plasa Câmpului. 115. Spătarul Barbu Vlădoianu. 116. Costache Broscăianu.

117. Petrache Mișoiu. 118. Barbu Dinu Protopopescu. 119. Dinu Protopopescu. No. 2378.
120. Anastase Drinceanu. 121. Mihalache Drinceanu. 122. State Genescu. 1858

Plasa Blahniței. 123 Ioniță Burileanu. 124. Dimitrie Boșogescu. 125. Costache 25 Dec.
Păpescu Burileanu. 126. Dinu Pănescu. 127. Ioan G. Mateiș. 128. Pănescu Burileanu.
129. Ioan Neagu Pănescu. 130. Ioan Pănescu Burileanu. 131. Mateiș Iordan. 132. Ioan
Mihai Caminiș. 133. Ioan Filip. 134. Părvu Caminiș. 135. Ghiță Poroineanu. 136.
Ghiță Ioan Cameniș. 137. Ioan Preda Cameniș. 138. Niță Protopopescu Buri-
leanu. 139. Nicolae Mărgescu. 140. Ioan Dinu Cameniș. 141. Vasile Zguraș. 142. Ni-
colae Neagu Pănescu. 143. Ioan I. Barbu Cameniș. 144. Ioan Dunărință. 145. Con-
stantin Popescu. 146. Nicu Ciupagea. 147. Lepădat Popescu. 148. Tache Burileanu,
conțipist. 149. Grigore Colibășanu. 150. Toma Rovinaru. 151. Ioan G. Grecescu. 152.
Locotenent St. Burileanu. 153. Nicolae Sârbu. 154. Mihalache Isvoranu. 155. Ștefan
Ioan Ciupagea. 156. Gheorghe Barcoș. 157. Gheorghe Braghinu. 158. Gheorghe
Rocșoreanu. 159. Dinu Ioan Mazălu. 160. Serdarul Ioan Cernătescu.

Plasa Cloșani. 161. Ioan Băbăiceanu. 162. Nicolae Țivru. 163. Ioan Drăgli-
ceanu Hirgot. 164. Costache Moinoiu. 165. Ioan Hildan. 166. Gheorghe Popescu.
167. Constantin Bălțeanu. 168. Nicolae Colibășeanu. 169. Dinu Zoican. 170. Mihaș
Anițescu. 171. Gheorghe sin Popa Lupul Dârpeș.

Alegători direcți. (Electeurs directs.)

1. Costache Savoiu. 2. Serd. Grigore Simboteanu. 3. Ianache Scafeș. 4. Pit.
Nicolae Mihail. 5. Costache Dima Popoviș. 6. Barbu Izvoranu. 7. Pitar Cos-
tache Poenaru. 8. Pitar Nicu Gărdăreanu. 9. Paharnic Scarlat Paris. 10. Ioan
Grecescu. 11. Pitar Tănase Rătezeanu. 12. Sub-locotenent Scarlat Gănescu.
13. Serd. Mihail Ciocăzeanu. 14. Pitar Marin Cliintescu. 15. Colonel Alexandru
Banov. 16. Pal. Dimitrie Pleniceanu. 17. Pit. Nic. Fratoșțițeanu. 18. Emanuel
Fratoșțițeanu. 19. Răducan Izvoranu. 20. Pit. Grigorie Miculescu. 21. Marin
Drinceanu.

Alegători direcți ai orașului Severin cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville de Severin, ayant 6.000 ducats de
capital.)

1. Ioan I. Bobăiceanu. 2. Dimitrie Genescu. 3. Pitar Constantin Mongescu.
4. Pitar Dimitrie Caluda. 5. Serd Pană Gărdăreanu. 6. Costache Popescu. 7.
Ioan Stretcu. 8. Gheorghe Poenaru. 9. Pitar Gheorghe Boboiceanu. 10. Pitar
Dimitrie Vișoreanu. 11. Radu Popescu. 12. Pitar Ioan Izvoranu. 13. Serdar
Costache Roșianu. 14. Pitar Alex. Pestișu. 15. Ioan Izvoranu. 16. Ioan Cărjău.
17. Nicolae Izvoranu.

Cei cu drept de a fi aleși în orî-ce parte și colegiș. (Eligibles
partout et dans tous les collèges.)

1. Spătarul Barbu Vlădoianu. 2. Mihaș Milcu Jiroveanu. 3. Pitar Vasile Ca-
loian. 4. Căpitan Gheorghe Poroineanu. 5. Dimitrie Gheorghe Băboiceanu. 6.

- No. 2373. Pandeles Colibășeanu. 7. Paharnic Nicolae Păianu. 8. Pitar Iorgu Ipceanu. 9. 1858 Costache Broscăreanu. 10. Anastasie Drinceanu. 11. Mihai Izvoranu. 12. Serd. 25 Dec. Ioan Cernătescu. 13. Costache Săvoiu. 14. Serd. Grigorie Sîmboteanu. 15. Enache Scafeș. 16. Pitar Nicolae Mihail. 17. Costache Dima Popovici. 18. Barbu Izvoranu. 19. Pitar Costache Poenaru. 20. Nicu Gărdăreanu. 21. Paharnic Scarlat Paris. 22. Ioan Grecescu. 23. Sub-locot. Sc. Gănescu. 24. Serd. Mihail Ciocăzeanu. 25. Colonel Alex. Banov. 26. Pah. Dimitrie Plimiceanu. 27. Pitar Nicolae Fratoștițeanu. 28. Emanoil Fratoștițeanu. 29. Răducan Izvoranu. 30. Pitarul Gheorghe Miculescu. 31. Marin Drinceanu. 32 I. G. Boboiceanu. 33. Mihalache Drinceanu. 34. State Genescu. 35. Dimitrie Genescu. 36. Pitar C. Mongescu. 37. Costea Popescu. 38. Pitar Dimitrie Caluda. 39. Ioan Stretcu. 40. Gheorghe Poenaru. 41. Pitar Gheorghe Bobăiceanu. 42. Pitar Ioan Izvoranu. 43. Serd. Costache Roșianu. 44. Pitar Al. Pestrițu. 45. Ioan Izvoranu. 46. Ioan Cârjeu. 47. Nicolae Izvoranu. 48. Serd. Ioan Ipceanu. 49. Pit. Marin Chintescu. 50. Pit. Tănase Rătezeanu.

Observații. (Observations.) 1. Log. Grigorie Racoviță. s'a scos fiind trecut la Ilfov. (Rayé, étant inscrit dans le district d'Ilfov.) 2. Serd. Toma Ipceanu, idem, fiind dat în judecată criminală. (Rayé, étant traduit devant la justice criminelle.) 3. Pah. Iosif Clinceanu, idem, pentru cuvinte cuprinse în contestația Administrației dintre aleși numai. (Rayé pour les motifs compris dans la décision de la préfecture, seulement du nombre des élus.) 4. Maior Macovache Clinceanu, idem. 5. Maior pah. Costache Romanescu, idem, fiind trecut și domiciliat la orașul Târgu-Jiului. (Rayé, étant inscrit et domicilié à T.-Jiu.) 6. Maior P. Tănase Rătezeanu, idem, necompletează venitul de 400 galbeni, fiind ipotecat. (Rayé, n'ayant pas 400 ducats de revenu, à cause des hypothèques.) 7. Maior P. D. Vișoreanu, idem, având venit din comerț ce nu dă drept de eligibilitate. (Rayé, tirant les revenus du commerce ne donnant pas le droit à l'éligibilité.) 8. Maior Petre Barbovici, idem, ca să constateze de este venit în țară înainte de Regulament. (Rayé, à cause de la contestation s'il était établi dans le pays avant le Règlement.) 9. Gheorghe Hrisoshoide, idem, ca să dovedească prin tribunal de este însurat cu pămîntencă. (Rayé, pour prouver devant le tribunal qu'il est marié à une indigène.) 10. Nicolae Furtună, idem, ca să dovedească prin tribunal că are capital în comerț de 5.600. (Rayé, pour prouver devant le tribunal qu'il a dans son commerce 5.600 ducats de capital.)

Districtul Argeșul. (District d'Argesh.)

Alegătorii primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Argeșului. 1. Pit. State Micescu. 2. Teodosie Nanoescu. 3. Posteln. Marin Năstăsou. 4. Mazilu Ioan Steroiu. 5. Pit. Nicolae Balotă. 6. Mazilu Hristache Nițul. 7. Fostul iuncăr Ioniță Balotă.

Plasa Cotmenii. 8. Tablaș Baicea Popescu. 9. Pitar Crăciun Stoian. 10. Post. Cârstea Ioan. 11. Ionescu Mazilu. 12. Const. Mazilu. 13. Serd. Scarlat Turnavitu. 14. Ștefan Milicescu. 15. Pit. Vasilache Urzescu.

Plasa Pitești. 16. Prap. Nicolae Beștelei, 17. Ștefan Babihi. 18. Ioan Budișteanu. 19. Ioan Petrăchescu. 20. Vistier Petrache Tigveanu. 21. Pavlache Ră-

tescu. 22. Pit. Constantin Enculescu. 23. Parucic Petrică Rătescu. 24. Fotache To-No. 2373.
mescu. 25. Pit. Petre Teodoru. 26. Daniil Chirițescu. 27. Ilie Trifonescu. 28. A- 1858
postol Pănciulescu. 29. Gheorghe Dimitrescu. 30. Nae T. Grigorescu. 31. Radu 25 Dec.
Ionescu. 32. Serd. Toma Furduescu. 33. Prap. Apostol Beștelei. 34. Prap. Dimi-
trie Budișteanu.

Plasa Loviștei. 35. Ioan Teodosiu, boer de neam. 36. C. Hodoroagă. 37. Pit.
Grigore Chirițescu. 38. Daniil Cantarolu. 39. Ioan Văleanu. 40. Mihaï Brătianu. 41.
Anton Șuiceanu. 42. Cluc. d'arie Nic. Brătianu.

Plasa Topologu. 43. Serdar C. Minculescu. 44. Conț. Ghiță Balotă. 45. Di-
mitrie Tigveanu. 46. Tache Rudeanu. 47. Răducanu Drăguțescu. 48. Costică Băl-
teanu. 49. Grigorie Balotă. 50. Matache Furduescu. 51. Pit. Nae Slăvescu. 52. Pit.
Mihalache Predescu. 53. Prap. Alecu Bălteanu. 54. Alecu Balotă. 55. Ștefan Ba-
lotă. 56. Pană Balotă.

Plasa Oltului. 57. Tudorache Ceaușescu. 58. N. Oprițescu. 59. Ioan Opri-
țescu. 60. Ioan Burdescu. 61. Panait Popescu. 62. Trandafir H. Anastasie. 63. Ioan
Popescu. 64. Din Schideanu. 65. Tudor Cernătescu. 66. Anghel Ceaușescu.

Plasa Gălășești. 67. Pah. Costache Perdicaru. 68. Pit. Ioan Rovinaru. 69. Căp.
Dimitrie Budișteanu. 70. Petrache Popescu. 71. Maior At. Călinescu. 72. Ioan Ră-
tescu. 73. Șerban Șerbănescu. 74. Voicu Popescu. 75. Pah. Gheorghe Enescu. 76.
Constantin Tărtășescu. 77. Vâlcea Ploeșteanu.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Aga Teodor Brătianu. 2. Pit. Drăghici Budișteanu. 3. Pah. Gheorche Per-
dicaru. 4. Aga Ștefan Burchi. 5. Pah. Gheorghe Baldwin. 6. Dimitrie Brătianu.
7. Log. Ioan Bălăceanu. 8. Pit. Ioan Meculescu. 9. Ioan Nicolopolu. 10. Nicolae
Roset. 11. Pit. Ioan Vărzaru. 12. Pah. Dimitrie Drăgoescu. 13. Post. Ștefan
Belu. 14. Pit. Alecu Petrescu. 15. Pah. Mihail Berendei. 16. Serdar Gheorghe
Lerescu. 17. Pit. Enache Cornățeanu. 18. Răducanu Bucșănescu. 19. Matei Cio-
ranul. 20. Grigorie Bădulescu. 21. Constandin Budișteanu. 22. Costică Racoviță.
23. Dimitrie Racoviță.

Alegătorii direcți ai orașului Pitești, cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville de Piteshti, ayant 6.000 ducats
de capital.)

1. Pit. Bogdan Mihail. 2. Constantin Carabelea. 3. Nicolae Coculescu. 4. Pi-
tar Răducanu Paraschivescu. 5. Marinache Dimitrii. 6. Tudorache Constantin.
7. Tache Dobreanu. 8. Ioan C. Morait. 9. Dimitrie C. Morait. 10. Pit. Pande
Popescu. 11. Vistier Mihaï Popescu. 12. Pande Petre. 13. Simion Pande.
14. Ghiță Dobreanu. 15. Florea Dancovi. 16. Nicolae Gherman. 17. Dimitrie
Petrescu. 18. Dimitrie Brădeanu. 19. Aristache Petrovi. 20. Serd. Costică Văr-
zaru. 21. Toma Pleșoianu. 22. Ion Borănescu. 23. Pitar Ștefu Nicolae. 24. Pav-
lache Marcovi. 25. Serd. Pavlică Rătescu. 26. Petcu Gheorghiu. 27. Pit. Ioan
Condescu. 28. Nicolae TâmpEANU.

No. 2373. Persoanele cu drept de a fi alese în orî-ce parte și în toate co-
1858 legiile. (Eligibles partout et dans tous les collèges.)
25 Dec.

1. Aga Teodor Brătianu. 2. Pit. Drăghici Budișteanu. 3. Pah. Gheorghe Perdicaru. 4. Aga Ștefan Burchi. 5. Pah. Gheorghe Baldovin. 6. Dimitrie Brătianu. 7. Logof. Ioan Bălăceanu. 8. Pit. Ioan Meculescu. 9. Ioan Nicolopolu. 10. Pah. Nicolae Rosteti. 11. Pit. Ioan Vărzaru. 12. Pah. Dimitrie Drăgoescu. 13. Post. Ștefan Belu. 14. Pit. Alecu Petrescu. 15. Pah. Mihail Berendei. 16. Serd. Gheorghe Lerescu. 17. Pitar Ienache Cornățeanu. 18. Pit. Răducanu Bucșănescu. 19. Matei Cioranu. 20. Constantin Budișteanu. 21. Costică Racoviță. 22. Dimitrie Racoviță. 23. Pah. Gheorghe Enescu. 24. Prap. Dimitrie Budișteanu. 25. Serd. Scarlat Turnavitu. 26. Pah. Costache Perdicaru. 27. Pit. Ioan Rovinaru. 28. Căp. Dimitrie Budișteanu. 29. Maior Atanasie Călinescu. 30. Pit. Mih. Predescu. 31. Serd. Costică Vărzaru.

Observații. (Observations.) 1. Prap Ioan Brătianu. 2. Preotu Voicu Popescu. 3. Tudorache Diaconul. 4. Preotul Costache. 5. Ex-protopopul Gheorghe Coculescu. 6. C. Brădeanu, scoși din liste de o cam dată pentru pricină bine-cuvîntate, pînă la a doua punere la cale. (Rayés des listes pour des causes justifiées, provisoirement jusqu'à une nouvelle décision.) 7. Pit. Gheorghe Negulescu. 8. Ghiță Petrescu. 9. Nicolae Antonescu. 10. Conț. Ioan Diamandi, nu s'au trecut în listă, fiind-că n'au constatat după instrucții posesiile și venitul proprietății lor, rămîind a se face aceasta inaintea tribunalului. (N'ont pas été inscrits, n'ayant pas constaté conformément aux instructions leurs droits de propriété et leurs revenus, ce qui sera prouvé devant le tribunal.) 11. Constantin Morait. 12. Gheorghe Zisisidis. 13. Eftimie Nicolaă, s'au scos din liste, urmînd a-și dovedi naturalizația și capitalurile inaintea tribunalului. (Rayés, pour prouver devant le tribunal la naturalisation et le capital.) 14. Mihail Simionescu. 15. Constantin Bogan. 16. Pit. Eftimie Dimitriu. 17. Toma Ștefănescu. 18. Andrei Ștefan. 19. Ioan Pirvanovicî. 20. Petcu Dobrian. 21. Neagu Popescu, s'au scos din liste, urmînd a-și nfățișa la tribunal actele de posesie și valoarea acareturilor și comerțului după instrucții. (Rayés des listes, pour présenter au tribunal les actes de propriété et prouver la valeur des immeubles et du commerce, conformément aux instructions.) 22. Stoian Părvanovicî. 23. Odisef Ioanid. 24. Dimitrie Antonescu. 25. Gh. Papadopol. 26. Ghiță Ganciu. 27. Gheorghe Protopopescu, s'au scos din liste, pentru că n'au capitalul de 6.000 galbeni, după cum se cere prin instrucții. (Rayés des listes, n'ayant pas 6.000 ducats de capital, ainsi que les instructions l'exigent.)

Districtul Muscel (District de Muscel.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Nucșoara. 1. Pandelache Rucăreanu. 2. Procopie Constantin.

Plasa Podgorii. 3. Ioan Mărgărit. 4. Conțip. Constantin Mărgăritescu. 5. Gheorghe Tănănescu. 6. Alexandru Gheorghe Golescu. 7. Aga Nicolae Krețulescu. 8. Pitar Nae Călinescu.

Plasa Dîmboviții. 9. Ioan Livaditul.

Plasa Argeșului. 10. Alecu Vlădescu. 11. Apostol Vlădescu. 12. Dincă Vlădescu. 13. Ioan Constantin Lerescu. 14. Costache Crasan.

Plasa Rîurilor. 15. Bucur Chirvasia. 16. Nicolae Năstăsoiu. 17. Constantin Zamfir. 18. Alexandru Rimniceanu. 19. Grigorie Lănțescu. 20. Răducanu Gogulescu. 21. Maior Emanoil Culoglu. 22. Nicolae Micescu. 23. Pah. Nicolae Brătianu. 24. Pit. Nicolae Rudeanu. 25. Manolache Brătianu. 26. Petrache Crasan. 27. Apostol Micescu. 28. Costache Balotă. 29. Stefan Stilpeanu. 30. Tănăsache Stilpeanu. 31. Dumitrache Brătianu. 32. Serdar I. Urianu.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Pah. Barbu Belu. 2. Postelnicul Stefan Golescu. 3. Logofăt Nicolae Golescu. 4. Nicolae Rucăreanu. 5. Clucer Ioan S. Urlățeanu. 6. Serdar Al. Angheleanu. 7. Căpitan Iorgu Filip Lenș.

Alegătorii direcți ai orașului Câmpu-Lung. (Electeurs directs de la ville de Câmpu-Lung.)

1. Scarlat Angheleanu. 2. Ghiță Gheorghiu. 3. Grigorie Angheleanu. 4. Conțip. Constantin Popescu. 5. Pitar Nicolae Nicolaș. 6. Ioan Ciolan. 7. Pitar Mihail Rucăreanu. 8. Sterie Steriu. 9. Ioan Ienache Hristodor. 10. Ioan Nicolae Gheorghiu. 11. Constantin Aninoșanu. 12. Ioan Argeșanu.

Cei cu drept de a fi aleși. (Eligibles)

1. Pandelache Rucăreanu. 2. Alexandru Gheorghe Golescu. 3. Pitar Nae Călinescu. 4. Serdar Ioan Livaditu. 5. Pah. Barbu Belu. 6. Posteln. Golescu. 7. Logofăt. Nicolae Golescu. 8. Nicolae Rucăreanu. 9. Clucerul I. Scarlat Urlățeanu. 10. Căpitan Iorgu Filip Lenș. 11. Serdar Alexandru Angheleanu.

Observații (Observations.) Serd. Ioan Rudeanu. S'a scos din listă, neputându-se sluji cu actul de danie în urmă de 19 August de la o persoană, pentru care numai atunci i s'ar putea socoti posesia temeinică, când după trecere de vreme s'ar dovedi de d-lui că ecersează posesia absolută asupra acestor proprietăți. (Rayé de la liste, car il ne peut pas se servir d'un acte de donation fait après le 19 Août; ce n'est que quand il aura prouvé qu'il exerce le droit de propriété absolu, que ce droit pourra être pris en considération.)

Districtul Buzău. (District de Buzéo.)

Alegătorii primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Tohani. 1. Serdarul Iordache Tomescu. 2. Iorga Dolete. 3. D. Matei Dimitrescu. 4. Parucic Vasilache Rudeanu. 5. Pit. Iancu Brezeanu. 6. Ghiță Brezeanu. 7. Vasilache Brezeanu. 8. Nae Brăileanu. 9. Alexandru Bădeanu. 10.

No. 2373. Pit. Stavri Dimboviceanu. 11. Grigorie Drăgaică. 12. Nestor sin Nestor. 13. Alecu 1858 Dănescu. 14. Pit. Ghiță Păltineanu. 15. Iordache Teișanu. 16. Răducanu Luțcan. 25 Dec. 17. Maior Istrate Sămeșescu. 18. Ilie Luțcan. 19. Nae Mareș.

Plasa Pîrscovul. 20. Pit. Mihalache Pleșoianu. 21. Silivestru Antonescu. 22. Ioan Nicolae Antonescu. 23. Costache Iarca. 24. Iancu Coloescu. 25. Damian Popescu. 26. Năstase Pietraru. 27. Gheorghe Călăvescu. 28. Ioan Proca. 29. Serd. Mihail N. Mihăescu. 30. Agapie Sfinteși. 31. Nicolae Pleșoianu. 32. Ioan Antonescu. 33. Mincu Vișan.

Plasa Buzăului. 34. Serdar Ștefan Borănescu. 35. Iancu Rușavițeanu. 36. Nae Rușavițeanu. 37. Maior Carp. 38. Pit. Nicolae Cărbunescu. 39. Gheorghită Sibiceanu. 40. Dimitrie Gavriloiu. 41. Dragulin Popa Drăgoi. 42. Constantin Florescu. 43. Stan Drăgoescu. 44. Mihaiu Ripeanu. 45. Dimitrie Popescu. 46. Dimitrie Sinescu. 47. Ghiță Dușescu. 48. Petre Popescu. 49. Const. Săseanu. 50. Matache Săseanu. 51. Gheorghe Goța. 52. Nicola Goța. 53. Ilie Andronescu. 54. Dumitru Goța. 55. Dobre Moldoveanu. 56. Ioan Postelnicescu. 57. Costache Dimitriu. 58. Bratu Dimitriu. 59. Ilie sin Cârstea Cătuneanu. 60. Badea Izbășoiu. 61. Tudor Izbășoiu. 59. Anghel Izbășoiu. 63. Oprea Izbășoiu. 64. Bănică Izbășoiu. 65. Gheorghe Izbășoiu.

Plasa Sărații. 66. Răducanu Ținculescu. 67. Grigorie Alexandrescu. 68. Hristea Gheorghescu. 69. Nicu Sărățeanu. 70. Apostol Simionescu. 71. Iancu Nușescu. 72. Căniță Alexandrescu. 73. Dinică Alexandrescu. 74. Tache Critianu. 75. Gheorghe Protopopescu. 76. Ghiță Chirculescu. 77. D. Iancu Vernescu. 78. Sterian Tomescu. 79. Caloian Conta. 80. Constantin Popa. 81. Pit. Ghiță Popa. 82. Vasile Conta. 83. Costache Stoicescu. 84. Grigorie Popa. 85. Iancu Rimniceanu. 86. Ghioacă Tomescu. 87. Sandulache Mușceleanu. 88. Vasilache Ripeanu. 89. State Ivănescu.

Plasa Slănic. 90. Nicolae Vișan. 91. Ghiță Frunză Verde. 92. Conț. Iancu Dăscălescu. 93. Iosif Băescu. 94. Gheorghe Mereu. 95. Ioan Oană Merei. 96. Mihaï Alexandrescu. 97. Ghiță Săteanu. 98. Mihalache Racoviță. 99. Nic. Periețeanu. 100. Const. Periețeanu. 101. Dim. Buescu. 102. Cl. de Mold. I. Costinescu.

Plasa Câmpului. 103. Ienache Murgescu. 104. Ghiță Sălciianu. 105. Pit. Alecu I. Porumbaru. 106. Dimitrie Vernescu. 107. Coman Lărgeanu.

Alegătorii direcți (Electeurs directs.)

1. Pah. Alex. Hrisoscoleu. 2. Pah. Costache Cârlova. 3. Pit. Teodor Costiescu. 4. Căpitan Ioan Brăiloiu. 5. Pit. Spirăa Anastasiu. 6. Prap. Scarlat Voinescu. 7. Serd. Nicolae Slătineanu. 8. Pit. Ioan Carp. 9. Aga Pană Băbeanu. 10. Ban Constantin Ghica. 11. Pah. Ghiță Zisu. 12. Costache Trestianu. 13. Pah. N. Picleanu. 14. Serd. Nicolae Homoriceanu. 15. Serd. Costache Deșliu. 16. Toma Bagdat. 17. Pit. Grigore Mărăcineanu. 18. Pit. Ioan Manolescu. 19. Serd. Antonie Dobrogeanu. 20. Dimitrie Iconomu. 21. Serd. Costache Sibiceanu. 22. Pit. Ioan Păltineanu. 23. Pit. Moisi Păltineanu. 24. Mihail Păltineanu. 25. P. Costache Ioan Macovei. 26. Dumitrache Macovei. 27. Aga Petrache Poenaru. 28. Iorgu

Vernescu. 29. Pah. Costache Vernescu. 30. Serd. Hristodor Filitis. 31. Căpitan No. 2373. Nicolae Greceanu. 32. Serd. Ioan Marghiloman. 33. Dimitrie Paicu. 34. Nicolae Iatropolu. 1858
25 Dec.

Alegătorii direcți ai orașului Buzău cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville de Buzéou, ayant 6.000 ducats
de capital.)

1. Pit. Nicolae Aur. Gr. Vlădescu. 2. Dimitrie Stoicescu. 3. Luca Șapcaliu. 4. Ghiță Poenaru. 5. Dimitrie Iachim. 6. Conțipist Radu Sireanu. 7. Pitar Nic. Poenaru. 8. Costache Dimitriu. 9. Pit. Costache Canela. 10. Costache Iliescu. 11. Costache Chirculescu. 12. Iane Iconomu. 13. Dimitrie Belea. 14. Maior C. Crăsnăr. 15. Pit. Stan Stănescu. 16. Conțipist Grig. Mehtupciu. 17. Dimitrie Mehtupciu. 18. Emanoil Mehtupciu. 19. Pit. Ghiță Dăscălescu. 20. Ioan Ioachim. 21. Ioan Pleșcoianu.

Cei cu drept de a fi aleși (Eligibles.)

1. Parucic Vasilache Rudeanu. 2. Maior Istrate Sămeșescu. 3. Serdar Ștefan Borănescu. 4. Ghiță Sălciuanu. 5. Pit. Alecu Porumbaru. 6. Dimitrie Vernescu. 7. Pah. Alexandru Hrisoscoleu. 8. Pah. Costache Cârlova. 9. Pit. Teodorache Costescu. 10. Căpitan Ioan Brăiloiu. 11. Pit. Spirea Anastasiu. 12. Praporcic Scarlat Voinescu. 13. Serd. Nicolae Slătineanu. 14. Pit. Ioan Carp. 15. Agă Pană Băbeanu. 16. Ban Costache Ghica. 17. Pah. Ghiță Zisu. 18. Pit. Ioan Păltineanu. 19. Pit. Moise Păltineanu. 20. Mihail Păltineanu. 21. Costache Ioan Macovei. 22. Dumitrache Macovei. 23. Aga Petrache Poenaru. 24. Iorgu Vernescu. 25. Pah. Costache Vernescu. 26. Serd. Hristodor Filitis. 27. Căpitan Nicolae Greceanu. 28. Serd. Ioan Marghiloman. 29. Dimitrie Paicu. 30. Nicolae Iatropolu. 31. Luca Șapcaliu. 32. Ghiță Poenaru. 33. Costache Canela. 34. Costache Iliescu. 35. Ghiță Dăscălescu. 36. Ioan Pleșcoianu. 37. Costache Trestianu. 38. Pah. N. Picleanu. 39. Serd. Nicolae Homoricianu. 40. Serd. Costache Deșliu. 41. Toma Bagdat. 42. Pit. Grigore Mărăcineanu. 43. Pit. Ioan Manolescu. 44. Serd. Anton Dobrogeanu. 45. Dimitrie Economu. 46. Serd. Costache Sibiceanu.

Observații. (Observations.) 1. Tache Crăciunescu. 2. Costache Dimboviceanu și 3. Mareș Mărășescu, s'au scos din liste, rămâind a'și da dovezile la tribunal. (Rayés des listes pour fournir des preuves au tribunal). 4. Bănică Ciocirdia, scos după a sa cerere. (Rayé sur sa demande). 5. Nae Mareș, idem. 6. Prap. Iordache Tocilescu, s'a scos rămânând a'și dovedi drepturile la tribunalul Prahova. (Rayé, pour prouver ses droits devant le tribunal de Prahova). 7. Istrate Săulescu, s'a scos, rămânând a se adresa la tribunal. (Rayé, doit s'adresser au tribunal). 8. Niță Crăciunescu, idem. 9. Ștefan Solomon, s'a scos, spre a se înfățișa la tribunal, fiind-că n'are act de vîrstă. (Rayé, doit s'adresser au tribunal, n'ayant pas prouvé son âge) 10. Serd. Anton Dobrogeanu, s'a scos după cererea sa. (Rayé sur sa demande.) 11. Serd. Grig. Hrisoscoleu, s'a scos pentru că nu-î prisosesc venit peste dobânda banilor de 2030 ce urmează a se scădea din venitul datoriei de 41.200 pentru care îi sunt ipotecate proprietățile.

No. 2373. (Rayé, car son revenu n'est pas suffisant, déduction faite de la somme de 1858 2.030 représentant les intérêts de la somme de 41.200 pour laquelle ses propriétés sont hypothéquées.) 12. Hristachie Nicolaŭ, s'aŭ scos nefiind pământenit. (Rayé, comme non naturalisé.) 13. Costache Dobrovici, s'a scos până va dovedi la tribunal actul de naturalizație. (Rayé jusqu'à ce qu'il présente au tribunal l'acte de naturalisation.) 14. Nicolae Drăgan. 15. Alecu Stamboliu. 16. H. Zaharia Petre—*asemenea* (De même.) 17. Neagu Vlădescu—*asemenea*, pentru constatarea averii. (Rayé, jusqu'à la constatation de sa fortune.) 18. Toma Păcleanu, scos spre a'și constata starea la tribunal. (Rayé pour constater devant le tribunal la situation de sa fortune.) 19. Alecu Păcleanu. 20. Ghiță Mărgărit. 21. Ghiță Robescu. 22. Caloian Cătunescu. 23. Gheorghe Popa. 24. Costache Târgoveanu. 25. Damian Frățîșescu,—s'aŭ scos spre a infățișa la tribunal dovețile. (Rayés, pour présenter au tribunal les preuves; 26. Mihalache Andronescu. 27. Petrache Andronescu,—s'aŭ scos, fiind-că nu și-aŭ constatat venitul, rămăind a se adresa la tribunal. (Rayés, n'ayant pas prouvé le revenu, doivent s'adresser au tribunal.) 28. Pit. Mihail Hristodol,—s'a scos, fiind-că nu și-a constatat naturalizația. (Rayé, n'ayant pas prouvé sa naturalisation.) 29. Pah. Ioan Al. Ghica,—s'a scos, căci moșia Stilpu cu alte trupuri s'a găsit ipotecată pentru suma de 64.000 galbeni de către soția d-lui, păhărnicăsa Alexandrina Ghica, ca o escoprică a sa. Iar d-lui paharnicul va rămănea a-și valora drepturile sale la județul unde va avea proprietate a sa ohavnică saŭ zestrală (Rayé, parce que la terre de Stilpu avec les attenances se trouve hypothéquée pour 64.000 ducats en faveur de sa femme M-me Alexandrine Ghica, comme dot. M. le paharnic doit faire valoir ses droits dans le district où il a ses propriétés à lui ou dotales.)

Districtul Prahova. (District de Prahova.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Câmpului. 1. Alexandru Filitis. 2. Serd. Grigorie Filitis. 3. Pah. Ioan Chișoranu. 4. Costache Filitis. 5. Ahl Filitis. 6. Parucic Pană Cotopulea. 7. Pah. Grigorie Colfescu. 8. Alecu Cioceanu.

Plasa Tîrșorului. 9. Banul Stan Dăjbanu. 10. Grigorie Burchi.

Plasa Filipești. 11. Serd. Anton Ioan Arion. 12. Serd. Nicolae Ogrădeanu. 13. Pit. Toma Vasilescu. 14. Ioniță Enăchescu. 15. Ștefan Aricescu. 16. Serd. Nae Rătescu. 17. Serd. Ioan I. Filipescu. 18. Conțip. Dimitrie Gealep. 19. Pană Constantinescu. 20. Iordache Roată. 21. Serd. Ioan Scorțeanu. 21. Nae Bordeanu. 23. Ioan Constantinescu. 24. Constantin Grigorescu. 25. Grigore Marin Negru. 26. Marin Poica. 27. Maior Costache Călinescu. 28. Nuță Bisceanu. 29. Badea Furtună.

Plasa Prahovei. 30. Pit. Dimitrie Racotă. 31. Tănase Iorgulescu, boer de neam. 32. Alecu Dobrogeanu, boer de neam. 33. Iorgu Lobrogeanu, boer de neam. 34. Pit. Iorgu Nicolescu. 35. Căpit. Dimitrie Nicolescu. 36. Ioan Bănescu.

Plasa Teleajenului. 37. Serd. Grigorie Florescu. 38. Grigore Mirzea. 39. Prap. Toma Mirzea. 40. Toma Cirișanu. 41. Pit. Ștefan Cirișanu. 42. Stan Cașca, boer de neam. 43. Gheorghe Manu. 44. Grigore Dinu Panait, boer de neam. 45. Nicolae Stan Gaștoiu, boer de neam. 46. Manta Ioan, boer de neam. 47. Conțip.

Apostol Dimitrescu. 48. Ioniță Mihăescu. 49. Stănică Tuğui, boer de neam. 50. No. 2373.
Iancu Teoharescu. 51. Ivancea Nanciovică. 52. Tudorache Zapleş. 53. Ioniță Cărbunescu. 54. Toma Podeanu, boer de neam. 55. Ioan Predeleanu. 56. Gheorghe Bărbulescu, boer de neam. 57. Pit. Gheorghe Goța. 58. Pit. Matache Cirișanu. 25 Dec.
59. Stanciu Miricescu, boer de neam.

Plasa Podgoriș. 60. Cluc. Grigore Lipănescu. 61. Nicolae Podeanu, boer de neam. 62. Cernat Avrănescu, boer de neam. 63. Anton Podeanu. 64. Nicolae Ionescu. 65. Stan Dinescu. 66. Dinu Podeanu, boer de neam. 67. Martin Banu. 68. Dumitrache Popescu, boer de neam. 69. Toma Drăgulinescu. 70. Antonică Sălciănu. 71. Pit. Gheorghe Mateescu. 72. Dincă Goțulescu. 73. Nicolae Mateescu. 74. Alexandru Botescu, boer de neam. 75. Simion Ioan. 76. Dumitru Ioan. 77. Ghiță Năstănescu, boer de neam. 78. Pitarul Dobre Podeanu. 79. Pitarul Eftimie Grecescu.

Plasa Cricovului. 80. Pit. Grigore Plăvianu. 81. Pit. Gheorghe Plăvianu. 82. Căp. Constantin Mateescu. 83. Dimitrie Mirzea. 84. Mihalache Cirișanu. 85. Tănase Hristea. 86. Grigorie Dimbovicianu. 87. Maior Nicolae Borănescu. 88. Pitar Constantin Borănescu. 89. Andreiș Borănescu. 90. Pit. Iancu Mihuleș. 91. Dimitrie Grigorie Teișanu, boer de neam. 92. Medelnicer Ior. Gazota. 93. Dimitrie Plăvălescu. 94. Nae Mareș. 95. Nică. Filip.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Marele Ban Manoil Băleanu. 2. Aga Const. I. Filipescu. 3. Logofăt a dreptății Costache Bălăceanu. 4. Serd. Teodor Asan. 5. Dimitrie Niculescu. 6. Pit. Scarlat Cocorășcu. 7. Paharn. Alecu Cocorășcu. 8. Gheorghe Niculescu. 9. Constantin Movilă. 10. Ilie Niculescu. 11. Aga Ioan Cantacuzino. 12. Logofăt Dimitrie Ioanidi. 13. Vasile Clinceanu. 14. Dimitrie Clinceanu. 15. Cluc. C. G. Cantacuzino. 16. Pah. G. G. Cantacuzino. 17. Cluc. Mih. Ractivanu. 18. Pah. Ioan Mirzea. 19. Serd. Nicolae Mirzea. 20. Pit. Manolache Șoimescu. 21. Maior Nicolae Burchi. 22. Cluc. Alecu I. Filipescu. 23. Ioan Angheliescu. 24. Pitar Costache Cirișanu. 25. Pit. Moise Pănculescu. 26. Alexandru Sorescu. 27. Bănică Cărbunescu. 28. Costache I. Macoveiș. 29. Serd. Matache Drăgulinescu.

Alegătorii direcți ai orașului Ploești cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville le Ploieshti, ayant 6,000 ducats de capital.)

1. C. Conțip. Bănică Ioan. 2. Ioan Gavrilescu, boer de neam. 3. Tudor Stoiian. 4. Alecu Sava, boer de neam. 5. Ioniță Gheorghiu, boer de neam. 6. Mihaï Constantinescu, boer de neam. 7. Ilie Mincu. 8. Hagi Anton Vasiliu, boer de neam. 9. Nichifor Barbu. 10. Vasile Mihalopol. 11. Dimitriu Sava, boer de neam. 12. Lazăr Manea. 13. Nicolae Drosescu. 14. Enache Murgulescu, boer de neam. 15. Stamate Dumitru Oescu, boer de neam. 16. Marin Mehedințeanu, boer de neam. 17. Pavel Predescu. 18. Ghiță Alexiu. 19. Hagi Matache Slăvicescu, boer de neam. 20. Hagi State Călin, boer de neam. 21. Dumitrache Nicolaș. 22. Pit. Stănică Marin. 23. Conțip. Bogdan Petrescu. 24. Gheorghe Cri-

No. 2373. vețeanu. 25. Pit. Ioan Baldovin. 26. Conțip. Ioan Poicescu. 27. Ioan Marinescu. 1858 28. Petre Andreescu. 29. Serd. Panait Hagi Hristu. 30. Logof. al dreptății Scarlat Bărcănescu. 31. Nicolae Hagi Ilie, boer de neam. 32. Vasilache Murgulescu. 33. Michalache Murgulescu. 34. Ilie Murgulescu. 35. Hagi Ioan Pitiș. 36. Ioan Hagi Hristu Cantili. 37. Pit. Teodor Corlătescu. 38. Alecu Tulea, boer de neam. 39. Pit. Dimitrie Hariton. 40. Dincă Calotă. 41. Petrică Stoian. 42. Marinciu Stanciu. 43. Sfetcu Căldăraru. 44. Dumitrache Carastan. 45. Matache Nicolaă. 46. Tache Stănescu. 47. Nicolcea Picovicî. 48. Teodor Dancovici. 49. Ghiță Nicolaă. 50. Nicolae Stănescu. 51. Costache Staicovicî 52. Ivancea Constantin. 53. Dumitrache Panait. 54. Costache Constantinescu. 55. Nicolae Tomescu. 56. Vasile Zaplanu. 57. Vasilache Ioanidi. 58. Ghiță Hagi Anton. 59. Tudorache Barbu. 60. Nicolae Ioan Topuzliu. 61. Vasile Rădulescu. 62. Pandele Vulpescu. 63. Niță Radovicî. 64. Ghiță Vasilescu. 65. Dinu Dobrescu. 66. Tudor Bunescu. 67. Gheorghe Maliu. 68. Petrache Polihroniad. 69. Hristache Polihroniad. 70. Hagi Petre Buzilă.

Persoanele cu drept de a fi alese în orî-ce parte și în toate colegiile. (Eligibles partout et dans tous les collèges.)

1. Alexandru Filitis 2. Serd. Grigorie Filitis. 3. Pah. Ioan Chițoran. 4. Costache Filitis. 5. Ahil Filitis. 6. Grigorie Burchi. 7. Serd. Anton Ioan Arion, 8. Serd. Nicolae Ogrădeanu. 9. Serd. Nae Rătescu. 10. Serd. Ioan I. Filipescu. 11. Maior Costache Călinescu. 12. Căpitan Constantin Mateescu. 13. Tănase Hristea. 14. Pit. Iancu Mihuleț. 15. Marele Ban Manoil Băleanu. 16. Aga Constantin I. Filipescu. 17. Logof. al dreptății Costache Bălăceanu. 18. Serd. Teodor Asan. 19. Dimitrie Nicolescu. 20. Pah. Alecu Cocorăscu. 21. Pit. Scarlat Cocorăscu. 22. Gheorghe Niculescu. 23. Constantin Movilă. 24. Aga Ioan Cantacuzino. 25. Logof. Dimitrie Ioanidi. 26. Cluc. Costache G. Cantacuzino. 27. Pah. Gheorghe G. Cantacuzino. 28. Clucer Mihalache Ractivanu. 29. Pah. Ioan Mirzea. 30. Serd. Nicolae Mirzea. 31. Pit. Manolache Șoimescu. 32. Maior Nicolae Burchi 33. Cluc. Alecu I. Filipescu. 34. Ioan Anghelescu. 35. Pit. Costache Cirișeanu. 36. Pit. Moise Panculescu. 37. Alexandru Sorescu. 38. Bănică Cărbunescu. 39. Costache I. Macovei. 40. Serd. Matache Drăgulinescu. 41. Conțip. Bănică Ioan. 42. Ioan Gavrilescu. 43. Tudor Stoian. 44. Ilie Mincu. 45. Marin Mehedintețeanu. 46. Pavel Predescu. 47. Ghiță Alexiu. 48. Pit. Stănică Marin. 49. Logof. al dreptății Scarlat Bărcănescu. 50. Nicolae Hagi Ilie. 51. Hagi Ioan Pitiș. 52. Pit. Teodor Corlătescu. 53. Hristache Polihroniad.

Observații (Observations.) 1. Serd. Ioan Arion. 2. Iorgu Arion, s'a scos, fiind trecutî la Vlașca. (Rayés comme inscrits dans le district de Vlashca.) 3. Costică Carbolu, s'a scos, fiind trecut la Teleorman. (Rayé, comme inscrit dans le district de Teleorman.) 4. Serd. Vasilache Paapă, s'a scos, fiind trecut la București. (Rayé, comme inscrit à Bucarest.) 5. Pit. Dimitrie Dobrogeanu, se scoate, fiind trecut la Dâmbovița. (Rayé, comme inscrit dans le district de Dâmbovitza.) 6. Logof. Ioan Bălceanu, se scoate, fiind trecut la Argeș. (Rayé étant inscrit dans le district d'Argesh.) 7. Ghiță Popescu. 8. Nache Nanciovici. 9. Ghica Nanciovici. 10. Matache Costescu. 11. Ivancea Mitran. 12. Ghiță Ciorăneanu, nu

s'au trecut în listă, pentru-că capitalul în numerar nu s'a considerat, ci rămâne No. 2373. a-și valora capitalul după instrucții la tribunal. (N'ont pas été inscrits, car le capital en numéraire n'a pas été pris en considération; ils doivent faire valoir leur capital devant le tribunal, conformément aux instructions.) 13. Simion Nedelcu. 14. Triandafir Giuvăra, s'au scos, trebuind a-și constata naturalizația la tribunal. (Rayés, car ils doivent prouver, devant le tribunal, leur naturalisation.) 15. Mihail Micșunescu, nu s'au trecut, nefiind constatat venitul de 100 galbeni, ci rămâne a o face aceasta la tribunal. (N'a pas été inscrit, car il n'a pas prouvé avoir un revenu de 100 ducats; il doit le faire devant le tribunal.)

Districtul Oltul. (District d'Olt.)

Alegătorii primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Șerbănesci. 1. Conțip. I. Vișoreanu. 2. Post. Mih. Alimănescu. 3. Serd. Iancu Petrescu. 4. Ioan Poenaru. 5. Nae I. Milcoveanu. 6. Nae Milcoveanu, prap. 7. Manolache Vulturescu. 8. Răducanu Burdianu. 9. Pit. S. C. Vișulă. 10. Pit. Iancu Istiotu. 11. Andrei Berendei. 12. Gheorghe Cherea. 13. Iamandache Berendei. 14. Ioan Gioneanu. 15. Drăghiceanu Gioneanu.

Plasa Oltului. 16. Mazil Nicolae Popescu. 17. Fiū de mazil Dincă Nicolae. 18. Fiū de post. Grigore Locusteanu. 19. Pit. Dimitrie Dumba. 20. Patentar Dumitru Dinculescu. 21. Birnic Gheorghe zet Diaconu. 22. Vasile Popescu, osebit haracter. 23. Birnic Radu Sinda Cocuvișeanu. 24. Patentar Dimitrie Petrescu. 25. Birnic Marin Popescu. 26. Birnic Ioan Oprescu. 27. Boer de neam Dumitru Chirițescu. 28. Boer de neam Iancu Chirițescu. 29. Boer de neam Gheorghe Veșleanu. 30. Osebit haracter Dimitrie Gheorghiu. 31. Fiū de posteln. Dumitrache Locusteanu. 32. Boer de neam Iordache Căpitănescu. 33. Boer de neam Stan Bădescu. 34. Pit. Costache Petrescu. 35. Boer de neam Ioan Căpitănescu. 36. Radu Popa Zamfir. 37. Vasile Popescu.

Plasa Bezi. 38. Iancu C. Ghimba. 39. Marin Scărlătescu. 40. Dimitrie Vișoranu, conțip. 41. Ștefan Protopopescu. 42. Prap. Ioan Slăvitescu. 43. Nicolae Păucescu. 44. Răducanu Martinescu. 45. Stan Teodosie. 46. Andrei Crețeanu. 47. Nicolae Deleanu, pit. 48. Constantin Pantazi, boer de neam. 49. Pit. Șerban Vlădoianu.

Plasa Mijlocu. 50. Post. Marin Ciuciu. 51. Marin Sinescu. 52. Anghel Rusu. 53. Mihalache Tonescu. 54. Vasile Periețeanu. 55. Nae Dumitrescu. 56. Const. Cumpănășescu. 57. Conțip. Costache Dimitriu.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Mihalache Izvoranu. 2. Maior Ioan Munteanu. 3. Serd. C. Izvoranu. 4. Pit. Răducanu Simonid. 5. Pah. Nae C. Izvoranu. 6. Pit. C. Deleanu. 7. Pit. Alecu Plopeanu. 8. Pit. Mihăiță Plopeanu. 9. Pah. Iorgu Văleanu. 10. Pah. C. Văleanu. 11. Căpitan Ioan Izvoranu. 12. Iordache Const. Mărgăritescu. 13. Iordache Băluță Băcănoiu. 14. Iordache Petrache Manolescu. 15. Pah. Ioan Gigărtu. 16. Pit. Vasilache Jorj. 17. Pit. Gheorghe Caracostea. 18. Pit. Nae Racoviceanu.

No. 2373. Alegători direcți ai orașului Slatina cu capital de 6.000 galbeni.
1858 (Electeurs directs de la ville de Slatina, ayant 6.000 ducats de
25 Dec. capital.)

1. Ioan Polihron. 2. Pit. Ștefan Milcoveanu. 3. Niță Milcoveanu. 4. Pit. Dimitrie Găbunea. 5. Conțip. Ioan Popescu. 6. Ilie Angheliu. 7. Niță Constantin. 8. Hristodor Caracostea.

Cei cu drept de a fi aleși în ori-ce parte și colegiū. (Eligibles par-tout et dans tous les collèges.)

1. Conțip. Ioan Viișoreanu. 2. Ioan Poenaru. 3. Ioan Gioneanu. 4. Dimitrie Dumba, pitar. 5. Costache Petrescu, pitar. 6. Ioan Căpitănescu, pitar. 7. Prap. Ioan Slăvitescu. 8. Mihalache Tonescu. 9. Nae Dumitrescu. 10. Mihalache Isvoranu. 11. Maior Ioan Munteanu. 12. Costache Izvoranu, serd. 13. Pit. Răducănu Simonid. 14. Pah. Nae C. Isvoranu. 15. Const. Deleanu, pit. 16. Pit. Alecu Plopeanu. 17. Pah. C. Văleanu. 18. Pah. Iorgu Văleanu. 19. Mih. Plopeanu. 20. Căpitan Ioan Isvoranu. 21. Serd. Constantin Mărgăritescu. 22. Serd. Băluță Băicănoiū. 23. Petrache Manolescu. 24. Vasilache Jorj. 25. Pah. Ioan Gigărtu. 26. Pit. Gheorghe Caracostea. 27. Pit. Nae Racoviceanu. 28. Ioan Polihron. 29. Pitar Dimitrie Găbunea.

Observații. (Observations.) 1 Logofătul credinței Ioan Solomon, se scoate fiind trecut la Dolj. (Rayé étant inscrit dans le district de Dolj.) 2. Logofătul Constantin Krețulescu, se scôte, fiind trecut la Ilfov. (Rayé, étant inscrit dans le district d'Ilfov.) 3. Ilie Angheliu, se scôte, fiind-că nu însumează capital de șase mi galbeni, căci pahtul și cazanele nu se consideră. (Rayé, n'ayant pas 6.000 ducats de capital, car le bail du bétail et les boulleries du crû ne sont pas pris en considération.) 4. Hristodor Caracostea, se scoate dintre alegătorii, neavând venit hotărît de 400 galbeni, după scăderea dobândii la datoria de 13.873 galbeni. (Rayé n'ayant pas 400 ducats de revenu, déduction faite des intérêts de la dette de 13.873 ducats.)

Districtul Gorj. (District de Gorj.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Ocolului. 1. Serd. Manolache Lascar. 2. Pit. Manolache Mihăescu. 3. Pit. Mihalache Bălțeanu. 4. Dumitrașcu Tetoii. 5. Gh. C. Rovinaru. 6. Ioan Bălăcescu. 7. Corniță Bălăcescu. 8. Ioan Leoveanu. 9. Pit. Dimitrie C. Frumușeanu. 10. Serd. Costache Mihuleț. 11. Pit. Răducănu Brătuiianu. 12. Pit. Barbu Bălăcescu. 13. Costache Bengheu. 14. Conțip. Părvu Cămăreșescu. 15. Ioan Zgarboară.

Plasa Gilortu. 16. Pah. Ștefan Romăneanu. 17. Pit. Dimitrie Golumbeanu. 18. Prap. Grigore Rudeanu. 19. Costache N. Moscu al 2-lea. 20. Șerban Scântee. 21. Nicolae Gârbea. 22. Zamfir Gârbea. 23. Pit. Ioan Vladimirescu. 24. Costache Gârbea. 25. Costache Romauescu. 26. Nae Romanescu. 27. Ioniță

Busuioceanu. 28. Vasile Urșan. 29. Barbu Popescu. 30. Constantin Groșereanu. No. 2373.
31. Barbu Gălcescu. 32. Constantin Mutulescu. 33. Bănică Tindelescu 34. Gheorghe 1858
Birjeanu. 35. Paruc. Dimitrie Pleșoianu. 25 Dec.

Plasa Jiului. 36. Pit. Constantin Stolojan 37. Ghiță D. Urdăreanu. 38.
Pit. Alecu S. Broșteanu. 39. Ioan Drulescu. 40. Serd. Corniță Sărdănescu. 41.
Costache Mărculescu. 42. Dimitrie Borcoși. 43. Ahil Gh. Crâsnaru. 44. Pit.
Zamfir Ioan Broșteanu. 45. Ioan Urdăreanu. 46. Ioan Brăiloiu. 47. Nae Cara-
batescu. 48. Pit. Costache Gărdescu. 49. Gheorghe Bălăcescu. 50. Dimitrie Ur-
dăreanu.

Plasa Vilcanului. 51. Serd Dimitrie Măldărescu. 52. Dimitrie R. Sănă-
tescu. 53. Anton Ciuchi Calfoglu. 54. Maior Ioan Iconomu. 55. Ioan Crâsnaru.
56. Grigore Poenaru. 57. Costache Poenaru. 58. Enache Cărtianu. 59. Nicolae
Săftoiu. 60. Costache Vulpescu.

Plasa Amărăziilor. 61. Ghiță G. Magheru. 62. Marin Scioreanu. 63. Pe-
trache Roșianu. 64. Alecu Roșianu. 65. Nicu Teodoru. 66. Nicolae Dobrotescu.
67. Ioan Horhoianu. 68. Dumitrache Suceleanu. 69. Cluc. Anton Guțu.

Plasa Novaci. 70. Pit. Constantin Negreanu. 71. Matei Scorei. 72. Ioan
Mongescu. 73. Petrache Colbășeanu.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Pah. Gheorghe Bibescu. 2. Pit. Ghiță Crâsnaru. 3. Pit. Zamfir Părvianu.
4. Ștefan Frumușeanu. 5. Grigore Răducanu Busuiceanu. 6. Serd. Nicolae Măl-
dărescu 7. Pah. Zamfir Broșteanu. 8. Serd. Ioan Caribolu. 9. Pit. Constantin Să-
voiu. 10. Clucer Ioan Sâmboteanu. 11. Alexandru Vulturescu. 12. Pah. Gheorghe
Magheru. 13. Pah. Gr. Arghiropol.

Alegătorii direcți ai orașului Tîrgu-Jiului cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville de Tîrgu-Jiu, ayant 6.000 ducats de
capital.)

1. Pit. Ioan Z. Broșteanu. 2. Pit. Ioan Pană. 3. Pit. Grigorie Săftoiu. 4.
Șerban Horezeanu. 5. Matei Păunovic. 6. Conțip. Ioan D. Zăstreanu. 7. Pit.
Ioan Bălțeanu. 8. Pit. Tănăsache Stănculescu. 9. Serd. Costache Stanciovic. 10.
Pit. Hristache Ioanidi. 11. Dimitrie Mihail. 12. Pah. Costache Romanescu.

Cei cu drept de a fi aleși în orice parte și colegiu. (Eligibles par-
tout et dans tous les collèges.)

1. Serd Manolache Lascăr. 2. Serd. Costache Mihuleț. 3. Pit. Grigorie
Săftoiu. 4. Costache N. Moscu. 5. Ghiță D. Urdăreanu. 6. Serd. Cornelia Sărdă-
nescu. 7. Pit. Zamfir I. Broștianu. 8. Anton Ciuchi Calfoglu. 9. Costache Vul-
pescu. 10. Marin Scioreanu. 11. Nicu Teodoru. 12. Cluc. Antonache Gugiu. 13.
Pit. Hristache Ioanid. 14. Pah. Gheorghe Bibescu 15. Pit. Ghiță Crâsnaru. 16.
Pit. Zamfir Părăianu. 17. Pit. Ștefan Frumușeanu. 18. Serd. Nicu Măldărescu.
19. Pah. Zamfir Broșteanu. 20. Serd. Ioan Caribolu. 21. Pit. Constantin Săvoiu.

No. 2373. 22. Cluc. Ioan Sâmboteanu 23. Alexandru Vulturescu. 24. Pah. Grigore Arghi-
1858 ropol. 25. Pah. Gheorghe Magheru. 26. Petrache Roșianu. 27. Pah. C. Roma-
25 Dec. nescu.

Observții. (Observations.) 1. Pah. Scarlat Paris, nu s'a trecut în această listă, găsindu-se înscris la Mehedinți. (Non inscrit dans cette liste, étant inscrit dans le district de Mehedinți.) 2. Pah. Gheorghe Roșianu, nu s'a înscris, fiind-că n'a constatat capitalul de 6 000 galbeni, după instrucții, ci rămâne a face aceasta înaintea tribunalului. (Non inscrit, car il n'a pas prouvé son capital de 6.000 ducats, il peut le faire devant le tribunal.)

Districtul Teleorman. (District de Teleorman.)

Alegători primari. (Electeurs primaires)

Plasa Călmățuiului. 1. Boerul de neam C. Slăvitescu. 2. Iancu Slăvitescu. 3. Pitarul Ghiță Ploeanu. 4. Serd. Dincu Isvoranu. 5. Pitarul Mihalache Isvoranu.

Plasa Tîrgului. 6. Maior Dimitrie Stefanopol. 7. Căpitan Ioan Vlădoianu. 8. Serd. Gheorghe Isvoranu. 9. Andrei Fotescu. 10. Anghelache Brătășanu. 11. Pit. Gheorghe Antonescu. 12. Serd. Costache Apostolescu. 13. Iordache Ciupagea. 14. Sluger Stefan Ioan. 15. Pit. Mihalache Apostolescu. 16. Pandele Antonescu. 17. Mihail Goleșescu. 18. Dimitrie Protopopescu. 19. Dimitrache Popescu. 20. Petrache Lazăr. 21. Nicolae Protopopescu. 22. Constantin Bujorescu. 23. Marin Ioana Oarba. 24. Nicolae Soare. 25. Radu Soare. 26. Matei Vasiliu. 27. Dumitru Ovedinie.

Plasa Teleorman. 28. Maior Ioan Păucescu. 29. Pitar Mincu Slăvescu. 30. Alexandru Slăvescu. 31. Dimitrie Slăvescu. 32. Ioan Slăvescu. 33. Nicolae Slăvescu, boer de neam. 34. Ioniță Zlotescu. 35. Badea Jurea. 36. Algor Dobrescu. 37. Constantin Caribolu. 38. Căpitan Eleodor Lapati. 39. Serd. Corneliu Lapati. 40. Alexandru Lapati. 41. Pit. Nicolae Bârleanu. 42. Serd. Mihalache Papadopulu. 43. Pit. Marin Mălurescu. 44. Alecu Merișanu. 45. Ioan Slăvescu. 46. Conțip. Savu Bălșanu. 47. Ioan Varipate. 48. Pit. Dimitrie Zosima.

Plasa Margineii. 49. Costache Protopopescu 50. Paruc. Hariton Racotă. 51. Constantin Racotă. 52. Paruc. Ioan Racotă. 53. Prap. Vasilache Racotă. 54. Conțip. Gheorghe Săndulescu. 55. Marin Nenoveanu. 56. Pană Nenoveanu, boer de neam. 57. Andrei Petrescu. 58. Ianache Furculescu. 59. Ioan Moșneanu. 60. Costache Furculescu. 61. Sluger Dimitrie Maican.

Alegători direcți. (Electeurs directs.)

1. Pit. Emanoil Constantinescu. 2. Mihail Pancu, boer de neam. 3. Pitarul Dimitrie Pancu. 4. Banul Constantin Herescu. 5. Marele vornic Constantin Cantacuzino. 6. Cluc. Grigore Constantin Cantacuzino. 7. Pah. Adolf C. Cantacuzino. 8. Căpitan Gheorghe Ion Manu. 9. Pah. Tănase Roșianu. 10. Colon. de Moldova Teodor Casimir. 11. Prap. Nicolae Zădăriceanu. 12. Maior Radu Gheorghe Goleșcu. 13. Maior Pavel Zăgănescu. 14. Pah. Costache Butculescu.

15. Marele logofăt Ioan Slătineanu. 16. Colonel Ioan Gigărtu. 17. Prap. Nicolae No. 2373. Butculescu. 18. Căpitan Alecu Racotă. 19. Costache Belu. 20. Gheorghe Belu. 21. 1858 Costache Pancu, boer de neam. 22. Alexandru Sachelarie. 23. Maior Alexandru 25 Dec. Zădăriceanu. 24. Pah. Gheorghe Costaforu. 25. Pit. Nicolae Gherasim. 26. Paruc. Constantin Constantinescu. 27. Costache Poenărescu. 28. Pit. Costache Poenărescu.

Alegătorii direcți ai orașului Turnu, cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville de Turnu, ayant 6.000 ducats de capital.)

1. Stan Roșca. 2. Pitarul Ghiță Stoenescu. 3. Panait Marinescu. 4. Serdar Dimitrie Bildirescu. 5. Tănase Andrei. 6. Zlatea Popescu. 7. Panait Christea. 8. Diamandi Teodorescu. 9. Sterie Țima.

Cei cu drept a fi aleși în orî-ce parte și în toate colegiurile.
(Eligibles partout et dans tous les collèges.)

1. Pitarul Ghiță Plopeanu. 2. Costache Furculescu. 3. Dimitrie Maican. 4. Maior Dimitrie Ștefanopolu. 5. Căp. Ioan Vlădoianu. 6. Serdarul Gheorghe Isvoranu. 7. Andrei Fotescu. 8. Anghelache Brătășanu. 9. Pit. George Antonescu. 10. Serd. Costache Antonescu. 11. Iordache Ciupagea. 12. Sluger Ștefan Ioan. 13. Maior Ioan Păucescu. 14. Alexandru Slăvescu. 15. Ioniță Smotescu. 16. Constantin Caribol. 17. Pitarul Nicolae Bârleanu. 18. Pitarul Marin Mălărescu. 19. Conțip. Savu Bălșanu. 20. Ioan Varipate. 21. Pitarul Emanoil Constantinescu. 22. Mihail Pancu, boer de neam. 23. Pitarul Dimitrie Pancu. 24. Marele ban Constantin Herăscu. 25. Marele vornic Constantin Cantacuzino. 26. Cluc. Grigorie C. Cantacuzino. 27. Paharn. Tănase Roșianu. 28. Pitarul Costache Poenărescu. 29. Colonel de Moldova Teodor Casimir. 30. Prap. Nicolae Zădăriceanu. 31. Maior Radu Gheorghe Golescu. 32. Maior Pavel Zăgănescu. 33. Pah. Costache Butculescu. 34. Logof. Ioan Slătineanu. 35. Colonel I. Gigărtu. 36. Paruc. Nicolae Butculescu. 37. Căpitan Alecu Racotă. 38. Costache Belu. 39. Gheorghe Belu. 40. Costache Pancu, boer de neam. 41. Alexandru Sachelarie. 42. Maior Alexandru Zădăriceanu. 43. Paharn. George Costaforu. 44. Paharn. Constantin Constantinescu.

Observații. (Observations.) 1. Mihail Ajderoglu, s'a scos, ca să-și dovedească la tribunal pămîntenirea. (Rayé pour prouver devant le tribunal sa naturalisation.) 2. Preotul Constantin Ostreanu. 3. Preotul George Sfîntescu, s'a scos deo-cam-dată până la a doua punere la cale. (Rayés provisoirement jusqu'à une décision ultérieure.) 4. Eraclie Dimba, s'a scos, fiind-că n'a înfățișat, potrivit instrucțiilor, acte legale, spre a-și constata capitalul său industrial și comercial. (Rayé, car il n'a pas présenté, conformément aux instructions, les actes constatant son capital industriel et commercial.) 5. Alecu Petrescu, s'a scos, fiind-că n'a înfățișat acte legale, potrivit instrucțiilor, precum și pentru cuvîntul că actele de care se vorbește în rigla de observațiile administrației,

No. 2373. sunt formăluite in urna datei de 19 August. (Rayé, car il n'a pas présenté d'actes
1858 conformes aux instructions, parce que les actes énumérés dans la rubrique des
25 Dec. observations de la préfecture ont été confectionnés après le 19 Août.)

Districtul Dolj. (District de Dolj.)

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Câmpului. 1. Serdarul Ștefan Gioroceanu. 2. Pit. Ioan Rudăreanu. 3. Mihalache Moțățeanu. 4. Tache Tejanu, boer de neam. 5. Neagoe Mucica. 6. Petru Mucica. 7. Iancu Mucica, 8. Stancu Mucica.

Plasa Bălți. 9. Pit. Mateișă Portărescu. 10. Spiridon Portărescu. 11. Pit. Enache Tirnoveanu, 12. Pit. Ioan G. Cernătescu.

Plasa Jiul-de-jos. 13. Serd. Hristodor Săndulache. 14. Pit. Nicolae Dicu-lescu. 15. Gh. Păianu. 16. Grigore Dobrescu. 17. Amza Mihălescu, boer de neam. 18. Pit. Constantin Lăcusteanu. 19. Teodor Lăcusteanu, boer de neam. 20. Ioan Amărescu, idem. 21. Nae Provizianu. 22. Const. Puțoreanu. 23. Alecu Amărăscu, boer de neam. 24. Iacov Dobrescu, idem. 25. Ioan Dobrescu, idem. 26. Chiriac Zonă. 27. State Melinescu, boer de neam.

Plasa Ocolu. 28. Iancu Gheorghiu Coșoveanu. 29. Pit. Mili. Baldovin, 30. Pit. Hristodor Girleşteanu. 31. Matei Șimnicianu. 32. Ghiță Săndoiu, boer de neam. 33. Anastasie Cosma, idem. 34. Pit. Nicolae Guranov, idem. 35. Emanoil Cnezu. 36. Ștefan Nicolae Rusănescu. 37. Aga N. Prisăceanu.

Plasa Amărăzi. 38. Pit. Ioan Murgășanu. 39. Nicolae Golumbeanu, boer de neam. 40. Dincă Fărcășanu, idem. 41. Costache Bulăcioiu. 42. Ghiță Fratoșițeanu, boer de neam. 43. Pit. Grigore Vălăcioiu. 44. Ioan Popa Ioan Bouleanu. 45. Ghiță Popa Ioan Bouleanu. 46. Zamfir Popa Toma. 47. Ioan Fărcășanu. 48. Nicolae Melinescu. 49. Pit. Godeanu. 50. Prap. N. I. Sefendache. 51. Colonel Alexanru Macedonschi. 52. Serd. Dimitrie Pirieanu. 53. Pit. Nicolae Pirieanu. 54. Ioan Căpreanu. 55. Locotenent Gheorghe Măinescu. 56. Praporcic Tache Măinescu. 75. Locotenent C. G. Andronescu.

Plasa Jiului-de-sus. 58. Costache Vrădescu. 59. Ioan C. Cernătescu, boer de neam. 60. Gheorghe C. Cernătescu idem. 61. Manolache Iovipali. 62. Pah. Panait Capcea. 63. Ioan R. Ploșoreanu, boer de neam. 64. Pit. Grigorie Coțofeanu. 65. Manolache Cernătescu, pit. 66. Dimitru Ploșoianu, boer de neam. 67. Ghiță Săulescu, idem. 68. Grigorie N. Cernătescu, idem. 69. Gogu I. Stoensescu. 70. Pit. Ioan Iorgulescu. 71. Ioan Stoensescu, 72. Nicolae Robanescu. 73. Nicolae Fratoșițeanu. 74. Nae Săulescu. 75. Pit. Mihăiță Bibescu. 76. Dimitrie C. Opran. 77. Iacov C. Cernătescu, boer de neam. 78. Costică Ioan Moscu. 79. Pit. Ghiță Coțofeanu.

Plasa Dumbrava. 80. Const. Dobrescu. 81. Pit. Const. Ploșoreanu. 82. Ioan Const. Fierariu. 83. Vasilache Căciulătescu. 84. Ioniță Geblescu. 85. Const. Ilie Geblescu. 86. Nicolae Popescu. 87. Dimitrașcu Veleanu. 88. Dumitru Trandafirescu. 89. Const. Virbeceanu. 90. Manolache Poenaru. 91. Mihalache Caragile. 92. Alexandru Nenciu. 93. Gheorghe Constantin. 94. Udrea Veleanu. 95. Dincă Furtună. 96. Marin Popescu. 97. Stan Logofetu. 98. Preda Popescu, boer

de neam. 99. Ioniță Pitrea. 100. Gheorghe Pitrea, boer de neam. 101. Dimitrie No. 2373. Barbu Cernătescu. 102. Serd. Dimitrie Portărescu. 103. Serd. Toma Strimbeanu. 1858
104. Tache Isvoranu. 105. Gheorghe Vraboveanu, boer de neam. 106. Nicu Zara, 25 Dec.
idem. 107. Ștefan Popescu, idem. 108. Dinu Ciorocan Veleanu. 109. Iacov Ma-
ghilea, boer de neam. 110. Ioan Haralamb. 111. Pit. Nicolae Ienovicî. 112. Gheor-
ghe Mirescu. 113. Dimitrie Ciorocan Veleanu.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Parucic Gheorghe Cacaletănu. 2. Nicolae Scafeși. 3. Colonel Ioan So-
lomon. 4. Pah. Ioan R. Golfineanu. 5. Aga Grigorie Bengescu. 6. Dimitrie Leo-
veanu. 7. Aga Dimitrie Filișanu. 8. Pah. Ioan Caragic. 9. Serd. Alecu Delgeanu.
10. Pit. Ioan Socolescu. 11. Pah. Nicolae Dobriceanu. 12. Serd. Nicolae Poenaru.
13. Costache Vălănărescu. 14. Pit. V. Gârleșteanu. 15. Serd. Pera Opran. 16.
Pit. V. David. 17. Prap. Gheorghe Diculescu. 18. Log. Petrache Obedeanu. 19.
Gheorghe Aman. 20. Pit. Costache Păianu. 21. Serd. Ilie Albuiescu. 22. Pit.
Gr. Brădescu. 23. Cluc. N. Păianu. 24. Log. D. Bibescu. 25. Pit. Stan Paliu. 26.
Costache Braboveanu. 27. Cluc. Gr. Bengescu. 28. Pit. D. Zătoreanu. 29. Cos-
tache Tirnoveanu.

Alegătorii direcți ai orașului Craiova cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville de Craïova, ayant 6.000 ducats de capital.)

1. Parucic C. Fratoștițeanu. 2. Maior Ioan Greceanu. 3. Pitar N. Greceanu.
4. Iancu Gh. Coandă. 5. Petrache Constantin. 6. Panait Teodor. 7. Pitar Gh.
Pleșea. 8. Serd. Alecu Măcescu. 9. Ioniță Cernătescu. 10. D. H. Preda. 11. Pa-
nache Urdăreanu, boer de neam. 12. Pitar Alexie Papazu. 13. Ghiță Alexan-
drescu. 14. Serd. Cost. Oteteleșeanu. 15. Gr. Pirvu, boer de neam. 16. Serdar-
Grigorie Lăceanu. 17. Fiera Macavei. 18. Pavel Teodor, boer de neam. 19. Marin
Nicolău. 20. Dimitrie Ignatovicî. 21. Pit. Marin Petrescu. 22. Pit. Dimitrie
Nenciu. 23. Pit. Hristea Voicescu. 24. Pit. Mincă Leoveanu. 25. Gh. Calangiu,
boer de neam. 26. Leonte Teodor. 27. Grig. Stăncescu, boer de neam. 28. Pit.
Anton Brăiloiu. 29. Serd. N. Vladimirescu. 30. Serd. D. Nicolaidis. 31. Barbu
Bălcescu. 32. Serd. Al. Aman. 33. Serd. Chiriac Chintescu. 34. Statie Stoinescu.
35. Serd. Costache Arescu. 36. Pitar Sandu Guran. 37. Lefterie Crăciun Co-
rentie. 38. Grigorie Virvoreanu. 39. Ioan Dumba. 40. Pit. C. Ploșoreanu. 41.
Serd. Stefan Giorocianu. 42. Pah. C. Vișoreanu. 43. Nae Cernătescu. 44. Cost.
Gblescu. 45. Pah. Stefan Romaneanu. 46. Pit. Nae C. Zătoreanu. 47. Căpitan
Grigore Marghiloman. 48. Gheorghe Mirescu. 49. Serd. Grigore Vrățășanu. 50.
Aga Gr. Oteteleșanu. 51. Vancu Lubici. 52. Log. C. Glogoveanu. 53. Costache
N. Moscu. 54. Petre N. Constantin. 55. I. Gheorghe Coșoveanu. 56. H. Ioan H.
Preda. 57. Nae D. Dianu. 58. Constantin Ghemba. 59. Anastase V. Gârleșteanu.
60. Hristea Curti. 61. Petrache Mihail. 62. Stefan H. Gheorghiu. 63. Costache
Gheorghe Coandă. 64. Nicolae Gh. Coandă. 65. Mihalache Gh. Coandă. 66. Gh.
Gheorghe Coandă. 67. Marin Viscioreanu, boer de neam. 68. Ioan Constantino-
vicî. 69. Căncea Teodoru. 70. Cost. Vrăbiescu. 71. Florea Frăsneanu. 72. Toma
D. Carapanca, boer de neam. 73. Timiță Gancea. 74. Teodor Coman. 75. Va-

No. 2373. silie Peia. 76. Ioniță Popescu. 77. Pit. Al. Gioroceanu. 78. Mihale Ciolia. 79. 1858 Enache Andrei. 80. Pit. Sava D. Gioroceanu. 81. Iordache Cuțanas. 82. Enache 25 Dec. Piscan. 83. Cost. N. Pișacov. 84. Nicolae I. Chițu. 85. Teodorache Preda. 86. Dumitru Ghețoiu. 87. Cost. Vlădescu. 88. Pit. Tănăsache Dimitrescu. 89. Teodor Ceatalepolu. 90. Hristea Iosif. 91. Costache Vasiliu. 92. Pitar Ioan H. Dumitru. 93. Pit. Marin Chintescu. 94. Nicolae P. Pișacov. 95. Dumitru Petroviči. 96. Marin C. Calafateanu. 97. Iancu Peia. 98. Ianache P. Pișacov. 99. Ioncea Ionciovici. 100. Vasile Pădeanu. 101. Dimitrie Miha. 102. Dima Sima. 103. Petrache Trișcu. 104. Costache D. Icălași. 105. Mihalcu Iancovici. 106. Aga Nae Prisăceanu. 107. Pah. Barbu Prisăceanu. 108. Filipache Dumitru. 109. Ioniță Văescu. 110. Pitar Nică Celăreanu. 111. Serdar Iorgu Bengescu. 112. Ioan Vișoreanu. 113. Colonel Boboc. 114. Ioniță Badea.

Cei cu drept de a fi aleși în orî-ce parte și colegiū. (Eligibles partout et dans tous les collèges.)

1. Pitar Stan Paliu. 2. Serd. Stefan Gioroceanu. 3. Pit. Ioan Rudăreanu. 4. Mihalache Moțățeanu. 5. Tache Teianu. 6. Pit. Mateiță Portărescu. 7. Spiridon Portărescu. 8. Pitar Enache Tîrnoveanu. 9. Pit. Ioan Gh. Cernătescu. 10. Serd. Hristodor Săndulache. 11. Pitar Nicolae Diculescu. 12. Gh. Păianu. 13. Clucer N. Păianu. 14. Pah. Ioan Goltineanu. 15. Costache Tîrnoveanu. 16. Par. Iorgu Cacaliceanu. 17. Iancu Gheorghiu Coșoveanu. 18. Pit. Hristodor Gârleșteanu. 19. Anastasie Cosma, boer de neam. 20. Pit. Nicolae Guranov. 21. Pitarul Nicolae Pîrceanu. 22. Ioan C. Cernătescu, boer de neam. 23. Manolache Iovinali. 24. Pit. Gheorghe Coțofanu. 25. Ghiță Săulescu, boer de neam. 26. Nae Săulescu, boer de neam. 27. Pit. Mihăiță Bibescu. 28. Pit. Ghiță Coțofanu. 29. Nicolae Scafeși. 30. Colonel Ioan Solomon. 31. Pah. Ioan R. Goltineanu. 32. Aga Gr. Bengescu. 33. Dimitrie Leoveanu. 34. Aga Dimitrie Filipescu. 35. Pah. Ioan Caragic. 36. Serd. Alecu Dilgeașu. 37. Pit. Ioan Socolescu. 38. Pah. N. Dobriceanu. 39. Serd. N. Poenaru. 40. Costache Vălemărescu. 41. Pit. V. Gârleșteanu. 42. Serd. Pera Opran. 43. Pit. V. David. 44. Prap. Gheorghe Diculescu. 45. Log. Petrache Obdeanu. 46. Gheorghe Aman. 47. Pit. Cost. Păianu. 48. Serd. Ilie Albuiescu. 49. Pit. Gr. Vrădescu. 50. Cluc. N. Păianu. 51. Log. Dimitrie Bibescu. 52. Cluc. Gr. Bengescu. 53. Pit. D. Zătreanu. 54. Col. Al. Macedonschi. 55. Cost. Ferariu. 56. V. Căciulătescu. 57. I. Geblescu. 58. Manolache Poenaru. 59. Mihalache Caragic. 60. Barbu Cernătescu. 61. Serd. Dimitrie Portărescu. 62. Serd. Toma Strimbeanu.

Observații. (Observations.) 1. Serd. Ioan Hagiadi. Iși va dovedi la tribunal împămintenirea. (Doit prouver devant le tribunal sa naturalisation.) 2. Preotul Vasilie. S'a scos din liste pentru pricină bine-cuvîntate, pînă la a doua punere la cale. (Rayé pour des motifs justifiés, jusqu'à une décision ultérieure.) 3. Constantin Cibi. 4. Naum Panait. 5. Enache Prejbeanu. 6. Teohar Cupa. 7. Dimitrie Apostol. 8. Vasile Hristu. Vor dovedi împămintenirea la tribunal. (Doivent prouver devant le tribunal leur naturalisation.) 9. Paharnic Scarlat Paris. Nu s'atrecut aci, fiind înscris la Mehedinți. (N'a pas été inscrit, étant inscrit dans le

district de Mehedintzi.) 10. Parucic Alexandru Hrisofie. S'a scos, neconside- No. 2373.
rându-se capitalul în numerar. (Rayé, le capital en numéraire n'étant pas pris 1858
en considération.) 25 Dec.

Districutul Rîmnicu Sărat. (District de Rîmnic Sărat.)

Alegătorii primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Oraşului. 1. Dărică Pastia, fiu de boer. 2. Dumitru Gurănescu, fiu de boer. 3. Serd. Alexandru Cotescu. 4. Pit. Costache Cotescu. 5. Nicolae Potop, boer de neam. 6. Pascale Potop, boer de neam. 7. Tudorache Zotescu, boer de neam. 8. Costache Tătăreanu, fiu de boer. 9. Zaharia Ionescu. 10. Pit. Matache Georgescu. 11. Dumitru Cara, boer de neam. 12. Pitar Ghiţă Panaitescu.

Plasa Marginea-de-sus. 13. Pitar Gheorghe Orleanu. 14. Enache Năstăsescu. 15. Grigorie Angelescu. 16. Constantin Zilişteanu. 17. Mărgărit Dimitriu. 18. Pit. Gheorghe Poenaru. 19. Pit. Alecu Chesat. 20. Iancu Chesat.

Plasa Rîmnic. 21. Căp. Grigore D. Marghiloman. 22. Tache Dimitriu, boer de neam. 23. Pit. Ioan Brăileanu. 24. Pit. Ioniţă Popescu. 25. Nicolae Dănulescu.

Plasa Rîmnicul-de-sus. 26. Ioan N. Iarca, boer de neam. 27. Asănache Damian. 28. Dinu Damian. 29. Manolache Mălescu. 30. Serd. Pantazi Chirţoiu. 31. Pit. Ghiţă Petrescu. 32. Costache Petrescu. 33. Pit. Dimitrie Orăşeanu. 34. Scarlat Copcea. 35. Nicolae Iuga. 36. Constantin Belea.

Plasa Rîmnicul-de-jos. 37. Pit. Costache Dascu. 38. Grigore Necoară. 39. Oprişan Vernescu. 40. Pitarul Iordache Iarca. 41. Alecu Iarca.

Plasa Marginea-de-jos. 42. Serd. Scarlat D. Fălcoianu. 43. Par. Constantin Olănescu. 44. Iancu Tătăranu. 45. Pit. Iorgu Măicănescu. 46. Nicu Tătăranu. 47. Prap. Dimitrie Perieşteanu. 48. Iordache Călesescu. 49. Dimitrie Gurănescu. 50. Panait Tătăranu. 51. Alecu Tătăranu.

Plasa Grădiştea. 52. Năstase Bagdat. 53. Enache Bagdat. 54. Grigore Bagdat. 55. Pah. Costică Robescu.

Alegătorii direcţi. (Electeurs directs.)

1. Maior Scarlat Filipescu. 2. Pit. Mihalache Ionescu. 3. Cluc. Anastasie Dedulescu. 4. Serd. Antonie Greceanu. 5. Pah. Costache Ghiuloglu. 6. Cluc. Costache Nicolescu. 7. Log. Alexandru Plaiano. 8. Spătarul de Moldova Costache Sihleanu. 9. Spătarul de Moldova Ştefan Sihleanu. 10. Aga Dimitrie Topliceanu. 11. Costache Grădişteanu. 12. Pah. Gheorghe Nicolescu. 13. Costache Borănescu. 14. Pah. Iancu Ghica. 15. Matache Borănescu. 16. Alecu Borănescu.

Alegătorii direcţi ai oraşului Focşani cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeurs directs de la ville de Focshani, ayant un capital de
6.000 ducats.)

1. Pitar Bănică Penescu. 2. Spătar de Moldova Anastasie Lascar. 3. Clucerul Alexandru Borănescu. 4. Căp. Nicu Şonţu. 5. Tache Pastia, fiu de boer de neam.

No. 2373. 6. Ghiță Pastia, fiu de boer de neam. 7. Dimitrie Robescu. 8. Pit. Costache Ar-
1858 gintoianu. 9. Serd. de Moldova Panait Costea. 10. Iorgu Costescu. 11. Costache
25 Dec. Mărgărit. 12. Pit. Mărgărit Dumitriu. 13. Pit. Alecu Alexandrescu. 14. Alexandru
Mărgăritescu. 15. Pit. Costache Zamfirescu. 16. Mincu Pavel. 17. Năstase Du-
mitriu. 18. Petrică Constantin. 19. Pit. Iancu Pastia. 20. Radu Spălățelul, 21. Enea
Bulea. 22. Panait Mărculescu. 23. Alecu Vernescu.

Cei cu drept de a fi aleși în orî-ce parte. (Eligibles partout.)

1. Dimitrie Gurănescu. 2. Serd. Alexandru Cotescu. 3. Pit. Costache Co-
tescu. 4. Tudorache Zotescu. 5. Costache Tătăranu. 6. Căpit. Grigore G. Marghi-
loman. 7. Pit. Ioniță Popescu. 8. Pit. Dumitru Orășanu. 9. Serd. Scarlat D.
Fălcoianu. 10. Par. Costache Olănescu. 11. Pit. Iorgu Măicănescu. 12. Nicu Tă-
tăranu. 13. Enache Bagdat. 14. Maior Scarlat Filipescu. 15. Pit. Mihalache Io-
nescu. 16. Cluc. Anastasie Dedulescu. 17. Serd. Antonie Greceanu. 18. Pah. Cos-
tache Ghiuloglu. 19. Cluc. Costache Nicolescu. 20. Log. Alexandru Plaiano. 21.
Spătar de Moldova Costache Sihleanu. 22. Aga Dumitru Topliceanu. 23. Toma
Tâmpeanu. 24. Pah. Gheorghe Nicolescu. 25. Costache, 26. Matache, 27. Alecu,
și 28. Ioan Borănescu, fiu de boer. 29. Pitarul Bănică Penescu. 30. Cluc. Alexandru
Borănescu. 31. Tache Pastia, fiu de boer. 32. Pit. Costache Argintoiu. 33. Cos-
tache Mărgărit. 34. Alexandru Mărgăritescu, fiu de boer. 35. Mincu Pavel. 36.
Pit. Costache Zamfirescu. 37. Pit. Iancu Pastia. 38. Alecu Vernescu, fiu de boer
39. Pah. Iancu Ghica.

Observații. (Observations.) 1. Logof. Costache Suțu, s'a scos, fiind
trecut la Brăila. (Rayé, étant inscrit dans le district de Braïla.) 2. Paharn. Gri-
gorie C. Suțu, idem la Brăila. 3. Logof. Scarlat Krețulescu, s'a scos fiind în-
scris la Ialomița. (Rayé, étant inscrit dans le district de Ialomitza.) 4. Logofăt.
Ioan Cămpineanu, se scoate, nefiind moșia d-sale. (Rayé, la terre n'étant pas
sa propriété.) 5. Paharn. Vasile Polizu, se scoate fiind trecut la Ilfov. (Rayé,
étant inscrit dans le district d'Ilfov.) 6. Aga Costache Krețulescu, se scoate, fiind
trecut la Brăila. (Rayé, étant inscrit dans le district de Braïla.) 7. Paharn. Cos-
tache Vernescu, se scoate, fiind trecut la Buzău. (Rayé, étant inscrit dans le
district de Buzéou.) 8. Logof. Ioan Slătineanu, se scoate, fiind înscris la Teleor-
man. (Rayé, étant inscrit dans le district de Teleorman.) 9. Paharnicul Barbu
Slătineanu, s'a scos, fiind înscris la Ialomița. (Rayé, étant inscrit dans le dis-
trict de Ialomitza.) 10. Logof. Dimitrie Ioanid, s'a scos, fiind trecut la Prahova.
(Rayé, étant inscrit dans le district de Prahova.) 11. Log. Costache Fălcoianu,
s'a scos, fiind trecut la Ilfov. (Rayé, étant inscrit dans le district d'Ilfov.) 12.
Paharn. Iorgu Iorgulescu, se scoate, fiind-că capitalul numerar nu se consideră.
(Rayé, car le capital en numéraire n'est pas pris en considération.) 13. Cluc.
Constantin N. Drugănescu, s'a scos, fiind trecut la Brăila. (Rayé, étant inscrit
dans le district de Braïla.) 14. Toma Tîmpeanu, se scoate, fiind trecut la Brăila.
(Rayé, étant inscrit dans le district de Braïla.) 15. Ioan Borănescu, asemenea.
(De même.) 16. Paharn. Alexandru Nicolescu, s'a scos, fiind trecut la Buzău.
(Rayé, étant inscrit dans le district de Buzéou.)

Districtul Vâlcea. (Le district de Vâlcea.)

No. 2373.

1858

25 Dec.

Alegători primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Oraşului. 1. Gheorghe Curărescu. 2. Florea Grigore Gărdescu. 3. Neaţă Voicescu. 4. Gheorghe Voicescu. 5. Dimitrie Voicescu. 6. Hristache Dimitrescu. 7. Niţă Greceanu. 8. Dimitrie G. Simulescu.

Plasa Olteţului-de sus. 9. Pitar. Constantin Pleşoianu. 10. Pit. Ioan Pleşoianu. 11. Nae Copăceanu. 12. Mihaî Copăceanu. 13. Ştefan V. Părăianu. 14. Costache Ştefan Părăianu. 15. Ioan Părăianu. 16. Barbu Udrea Pleşoianu. 17. Conţip. Vasile Părăianu. 18. Simion Părăianu. 19. Ghiţă Pleşoianu. 20. Ştefan Udrea Pleşoianu. 21. Ghiţă Sinescu. 22. Petrache Sinescu. 23. Alexandru Iguveanu.

Plasa Otăsăului. 24. Nicolae Stavrescu. 25. Radu Craioveanu. 26. Ioan Răscăiatu. 27. Ioan Dăncel. 28. Pit. Constantin Vladimirescu. 29. Trancă Părcălăbescu. 30. Manu Măciuceanu. 31. Matei Măciuceanu. 32. Conţip. Ioan P. Olănescu. 33. Ghiţă Diaconescu. 34. Păun Marica. 35. Paruc. Hristodor Cato-polu. 36. Fotache Radoviçi. 37. Vasile Bonciu.

Plasa Horezului. 38. Radu Broscărescu. 39. Nicolae Iancovescu. 40. Nicolae Măldărescu. 41. Niţă Prodescu, 42. Ghiţă Filcu. 43. Badea Stătescu. 44. Dumitru Radu. 45. Ioan Mazălescu. 46. Serd. N. Măldărescu. 47. Prap. Alecu Măldărescu. 48. Stănică Bălănescu. 49. Pit. C. Greceanu. 50. Serdar Costache Vlădescu.

Plasa Ocolului. 51. Pit. Matache Filip. 52. Dincă Vlădescu. 53. Ioan Bărsescu. 54. Statache Bărsescu. 55. Iacovache Bujoreanu. 56. Serd. Petrache Bărsescu.

Plasa Cozia. 57. Dimitrie Popoviçi. 58. Pit. Ghiţă Pietraru. 59. Serdar Iordache Olănescu. 60. Serdar Dimitrie Dobriceanu. 61. Dimitrie Măldărescu. 62. Radu Răspopescu.

Alegători direcţi. (Electeurs directs.)

1. Log. Ioan Oteteleşeanu. 2. Clucer Nicolae Lahovari. 3. Ioan Dimitriu. 4. Cluc. Costache Oteteleşeanu. 5. Pit. Dimitrie Paţa. 6. Barbu Caragic. 7. Pah. Costache Lahovari. 8. Aga Cost. Cerchez.

Alegători direcţi ai oraşului Rîmnicu cu capital de 6.000 galbeni.
(Electeur directs de la ville de Rîmnic, ayant 6.000 ducats
de capital.)

1. Pit. Nic. Iancovescu. 2. Conţ. Cost. Avrămescu. 3. Serd. Zisu Dimitrescu. 4. Gh. Ioan Temelie. 5. Pah. Alecu Bujoreanu. 6. Pit. Anast. Leculescu.

No. 2373.
1858

Cei cu drept de a fi aleși. (Eligibles.)

25 Dec.

1. Parucic Hristodor Catopol. 2. Pit. C. Greceanu. 3. Serd. Cost. Vlădescu. 4. Pit. Matache Filip. 5. Serd. Iordache Olănescu. 6. Log. Ioan Oteteleşeanu. 7. Cluc. Nicolae Lahovari. 8. Pit. Ioan Dimitriu. 9. Clucer Costache Oteteleşeanu. 10. Pit. Dimitrie Pața. 11. Barbu Caragic. 12. Pah. Costache Lahovari. 13. Aga Costache Cerchez. 14. Nicolae Stavrescu. 15. Pit. Costache Slăvitescu. 16. Matache Urșanu.

Observații (Observations.) 1. Preotul Ioan Mitricioiu, s'a scos de ocamdată din lista respectivă pentru pricină bine cuvintate, pînă la o nouă punere la cale. (Rayé provisoirement de la liste respective, pour des motifs justifiés, jusqu'à une décision ultérieure.) 2. Vasile Pleșoianu, se scoate ca defăimat în vină criminală. (Rayé, étant accusé des faits criminels.) 3. Nae Lațcu, va dovedi la tribunal virsta. (Doit prouver son âge devant le tribunal.)

Districtul Romanați (District de Romanatzi).

Alegătorii primari. (Electeurs primaires.)

Plasa Ocolul. 1. Serdar Dobre Cacaliceanu. 2. Serd. Costache Apostolescu. 3. Pit. Grigorie Berindei. 4. Nae Berindei. 5. Pit. Mihalache Prijbeanu. 6. Dimitrie Rusu. 7. Nae Dobruneanu. 8. Andrei Manzilu. 9. Radu Nițu. 10. Pah. Nicolae Chintescu. 11. Pit. Scarlat Murgășeanu. 12. Bănică Diculescu.

Plasa Oltul-de-sus. 13. Ștefan Dobruneanu. 14. Pavlache Brătășanu. 15. Ioan Toma Brătășanu. 16. Efstatie Grămățicescu, pitar. 17. Pit. Toma Mărgăritescu. 18. Grigorie Brătășanu, serd. 19. Marin Nicolau. 20. Niculin Amărăscu. 21. Grigore Matraca, pitar. 22. Dincă Brătășanu. 23. Ioan Gheorghe Brătășanu. 24. Pit. Eliodor Periețeanu. 25. Ioan Brătianu. 26. Pit. Ștefan N. Răsănescu. 27. Pah. Ioan Vișoreanu. 28. Conț. Ioan Protopopescu. 29. Căp. Dimitrie Călinescu. 30. Serdar Gheorghe Opran. 31. Costache Dima Popovici. 32. Ioniță Crețu Virzanul.

Plasa Balta. 33. Pitarul Grigore Jianu. 34. Pit. Șerban Jianu. 35. Eliodor Voruzăscu.

Plasa Oltețului. 36. Iorgu Băbeanu. 37. Pit. N. Socolescu. 38. Costache Dimitrescu. 39. Pit. Ghiță Urdăreanu, 40. Nae Măldăreanu. 41. Alecu Măldăreanu. 42. Par. Nicolae Bonciu. 43. Nicolae Dincă. 44. Tudor Florea. 45. Nicolae Florea. 46. Bănică Vasile. 47. Pit. Eliodor Periețeanu. 48. Ștefan Obogeanu. 49. Dimitrie Lăzăreșcu. 50. Vasile Lilea Donovici. 51. Petrache Obogeanu. 52. Serdar Ștefan Mușceleanu.

Plasa Oltului de jos. 53. Pit. Mihalache Dimitrie Zaman.

Alegătorii direcți. (Electeurs directs.)

1. Clucerul Costache Slătineanu. 2. Căpit. Haralambie Fundățeanu. 3. Aga Ioan Vlădoianu. 4. Par. Petrache Iagiopol. 5. Cluc. Dimitrie Zoianu. 6. Serd.

Stănuță Cezianu. 7. Pah. Cănuț Zianu. 8. Col. Ștefan Vlădoianu. 9. Grigorie No. 2373. Fărcășeanu. 10. Prințul Gheorghe B. Știrbei. 11. Apostol Zianu. 12. Căpitan Drăghicean Fărcășanu. 13. Par. Petrache Măinescu. 14. Pit. Costache Vlădoianu. 15. Căp. Ahil Teohari. 16. Pitar Nicolae Zianu. 17. Serd. Ștefan Zianu. 18. Serd. Nicolae Strâmbeanu.

Alegătorii direcți ai orașului Caracal, cu capital de 6.000 galbeni. (Electeurs directs de la ville de Caracal, ayant 6.000 ducats de capital.)

1. Mihalache Ioan. 2. Nicolae Guran. 3. Conțipist Ioan Dimitriu. 4. Pit. Toma Vasiliu. 5. Bancu Ganov. 6. Ilie Suditu. 7. Nicolae Demetriu. 8. Anton Puricescu. 9. Pantelie Tudor. 10. Ghiță Băluță. 11. Dimitrie Guran. 12. Ioan Puricescu. 13. Andrei Prejebeanu.

Cei cu drept de a fi aleși. (Eligibles.)

1. Clucetul Costache Slătineanu. 2. Căp. Haralambie Fundățeanu. 3. Aga Ioan Vlădoianu. 4. Par. Petrache Hagiopolu. 5. Cluc. Dimitrie Zianu. 6. Serd. Stănuț Cezianu. 7. Pah. Cănuț Zianu. 8. Col. Ștefan Vlădoianu. 9. Grigorie Fărcășeanu. 10. Prințul Gheorghe B. Știrbei. 11. Apostol Zianu. 12. Căpitan Drăghicean Fărcășanu. 13. Par. Petrache Măinescu. 14. Pit. Cost. Vlădoianu. 15. Căp. Ahil Teohari. 16. Pit. Nicolae Zianu. 17. Serdarul Ștefan Zianu. 18. Pah. Ioan Prijbeanu. 19. Pah. Nicolae Chintescu. 20. Pit. Scarlat Murgășeanu. 21. Bănică Diculescu. 22. Pit. Grigorie Zianu. 23. Serd. Grigorie Brătășanu. 24. Pit. Grigorie Matraca. 25. Pah. Ioan Vișoreanu. 26. Căpit. Dimitrie Călinescu. 27. Serdarul Gheorghe Opran. 28. Costache Dima Popovici. 29. Pit. Nae Socolescu. 30. Costache Dimitrescu. 31. Ghiță Urdăreanu. 32. Serd. Ștefan Mușceleanu. 33. Pit. Mihalache Dimitrie Zaman. 34. Serdarul Nicolae Strâmbeanu.

Observații. (Observations.) 1. Prințul Grigorie Brâncoveanu, s'a scos de o cam dată, până va dovedi că nu se mai află înrolat în slujba străină. (Rayé provisoirement, jusqu'à ce qu'il prouve qu'il n'est plus au service à l'étranger.) 2. Alecu Constantin Goleșcu, se scoate, rămăind a dovedi la tribunal posesia și venitul, după care se va face urmare. (Rayé, doit prouver devant le tribunal la propriété et le revenu; on avisera ensuite.) 3. Gheorghe Ioan, s'a scos de tot, fiind supus elin. (Rayé définitivement, étant sujet grec.)

No. 2374.—Raportul d-lui B. Catargiu, ministru de finanțe al Țerei Românești, către Căimăcămia Valahiei, despre starea financiară a țerei, din 16 (28) Decembrie 1858, No. 8.267. București.

(„Buletinul Oficial“, No. 2, din 5 Ianuarie 1859.)

Onor. Căimăcămii A. Principatului Țerii Românești. || Mini-No. 2374. 1858
sterul Finanțelor. || In urma decretului No. 5, cu onoare se 28 Dec.

No. 2374 îndrepteză Onor. Căimăcămiș, cerutele socotelii ale anului curent, 1858 în patru tabele sub litera A, B, C, și D, și o listă cu No. 1. || 28 Dec. Spre a putea însă atât subscrisul încheia aceste socotelii și constata adevărata stare a vistieriei la sfârșitul acestuia din urmă an, cât și onor. Căimăcămie a se pătrunde mai cu înlesnire de această stare a finanțelor și de pricinile din care a isvorât, subscrisul s'a vădut silit a se întoarce înapoi, a îmbrățișa toată epoca ce ne desparte de 1856 pînă acum, și a adăuga tot într'o vreme șirul împrejurărilor ce au adus tesaurul în critica poziție în care se află astăzi, și care este aceasta: || 1. Că în casele vistieriei, în care, la August 1856, se afla în numerariu lei 5.343.256, nu s'a găsit, la 1 Noembrie, de cât lei 242.356, oșebit depozitele tribunalelor în suma de lei 1.539.192. || 2. Că în casa specială a datoriilor a intrat în cursul acestei epoci, din fondul destinat, după chibzuirea obștescului Divan, pentru desfacerea datoriilor țerii, lei 6.472.218. || 3. Că din aceste două sume, se găsesc răspunși, în cursul acestei epoci, peste lei 11 milioane, însă lei 5.649.478, pe seama diferitelor fonduri peste veniturile anuale, iar lei 6.195.827, ^{20/40}, luați de vistierie spre acoperirea deficitului încercat în această epocă. || 4. Că prin urmare, reducerea făcută prin budgetul anului curent deficitului de lei 6.465.965, încercat în cursul anilor 1856 și 1857, la suma de lei 3.825.254, nu este reală, pentru că, și în cursul acestui an, s'au făcut cheltueli, unele în covârșire peste sumele alocate în budget, iar altele fără a fi prevădute printr'insul și anume:

Pentru miliție	lei 740.396
In progoane	» 109.844
In cheltueli de transport	» 4.210
In cheltueli extraordinare	» 1.235.346
	<u>2.089.796.</u>

Oșebit de cele care sunt a se face pînă la sfârșitul anului din aceste paragrafuri, din care cea mai mare parte sunt exigibile, după cereri făcute înainte de 1 Noembrie, precum:

Pentru cheltueli extraordinare.	lei 264.000
Pentru progoane	» 102.000
Pentru cheltueli de transport	» 8.210
	<u>374.210.</u>

Și așa aceste două sume, adăogându-se la suma de lei 3.825 254,

fac ca deficitul real al visteriei, în cursul acestei epoce, să se urce No. 2374.
 la suma de peste 6 milioane, fără a se lua în considerație și ose- 1858
 bita pagubă de peste 600 miș lei, ce amenință pe visterie din baniș 28 Dec.
 dați pentru aprovizionarea capitalei cu grâu pe anul 1856. || 5. Că
 pricinele cari au provocat acest deficit, se ved a fi, pe de o parte,
 multele despăgubiri făcute nu pe drumul legal, iar pe de alta,
 însemnătoarele cheltueli cu covârșire peste sumele alocate în budget
 și nici de cum în raport cu trebuința sa, deși unele din ele după
 trebuință, dar care ar fi putut a se amâna pentru o vreme mai în-
 lesnicioasă. Aceste cheltueli sunt: || A. Despăgubiri acordate la
 diferiți antreprenori, precum ai vânilor, ai poștelor, ai domeniilor
 Brăila și Giurgiu, sub titlu pentru pagubele încercate în anii 1853 și
 1854, cu ocazia ocupației străine. || Lista No. 1. Lei 1.663.538. || In
 vința acestor despăgubiri însă, se găsesc jurnalele Consiliului Admi-
 nistrativ extra-ordinar din 1854 și 1855, aprobate de guvernele de
 atunci, prin cari au respins cu desăvârșire aceste pretenții ca neînțe-
 meiate și ilegale. Dacă dar s'ar fi respectat principiurile adoptate de
 acele consiliuri, despăgubirile sus menționate nu s'ar fi putut face de
 cât prin canalurile judecătorești, iar nu numai după o simplă incu-
 viințare a unui alt consiliu, ce, în asemenea caz, nu mai putea
 pipăi pe aceea a predecesorului său. || B. Pentru construirea
 namestiilor poștelor diferitelor drumuri. || Lista No. 1. Lei 404.116. ||
 C. In reparații de case ale Statului. || Idem. Lei 342.453. || D. Pentru
 misiuni exterioare și cheltueli de corespondență prin secretariat. ||
 Lei 265.850. || E. In adaos de lefuri. || Lei 283.620. || F. In adaos
 de cai de poștă peste cei hotărâți prin contract, când nici o pri-
 cină bine cuvîntată nu reclamă un asemenea adaos, mai cu seamă
 că, cu numărul cailor ce fuseseră pînă atunci, se îndeplineseră
 toate trebuințele, în nisce vremi mult mai iuți de cât ale anului
 1856 și 1857. || Lista No. 1. Lei 115.672. || G. Pentru mobilarea cas-
 selor ocupate de membrii comisiei internaționale (din a cărora vîn-
 zare s'a primit înapoi abia suma de lei 198.997.) || Lei 834.933. ||
 H. In chiriile și reparațiile acestor case, între cari se găsesc unele
 a cărora chirie se urcă la însemnătoarea cifră de 4.500 galbeni. ||
 Lista No. 1. Lei 448.025. || I. Pentru cumpărarea de case. Lista No. 1.
 Lei 320.670. || J. In despăgubiri de chirii și reparații de case
 ocupate de oștiri (osebit de lei 1.206.716 ce s'au dat prin comisia
 cuartirelor în asemenea trebuințe și altele cu care aceste sume se
 întrupează simțitoarea cifră de lei 3.014.028.) || Lei 1.807.312. || K.
 Dați miliției peste sumele alocate în budget. || Lei 1.402.037. || In

No. 2374. sfârșit, alte asemenea mai multe despăgubiri și cheltueli covârșitoare, precum progoane, cheltueli de transport, cari neputându-se acoperi cu ș cheltuelilor extraordinare și cu cele-lalte paragrafură respective, au dat deficitul sus menționat. || 6. Că pe seama diferitelor servicii, ale cărora fonduri se păstrează la vistierie, s'a cheltuit peste veniturile lor anuale, suma de lei 4.793.478, care s'a luat din rezervele ce au avut la 1856, precum urmează :

Pentru poduri și șosele	Lei 1.828.351,31
Pentru dorobanți și grăniceri	» 798.372,29
Pentru școalele comunale și de agricultură »	833.133,38
Din beneficiul recruților	» 1.333.620,00

7. Că în gratificații, după ce s'a întrebuințat rezerva de lei 173.000 lăsată la 1856, de fostul guvern, și tot venitul acestui fond, atât de însemnat, adunate în această epocă, pînă la 17 Octombrie, în sumă de lei 3.821.558, s'au mai răspuns încă lei 160.000, cari s'au luat cu chip de împrumutare din diferite case și osebit o altă sumă de lei 393.729 din fondul dorobanților și grănicerilor, pe lângă cari acestea se mai găsesc decrete încă pentru o sumă de lei 52.000 cu data din 15 și 16 Octombrie, și care, din pricina lipsei de numerariu, se vede că nu s'a putut efectua. | 8. Că fondul emancipațiilor datoresce suma de lei 1.173.125, la particulari, cu dobândă de 7 și 8 % . || Din cele espuse, rezultă : a). Că toate casele din vistierie se găsesc sleite, din singura pricină a necumpănirii cheltuelilor. In adevăr, cele mai multe din aceste cheltueli nu se ved făcute nici în cercul prescrierilor budgetelor, nici pe temeiul de neapărată trebuință, ci numai în raport cu numerariul ce se găsea în vistierie, fie din orî-ce fond. | b). Că peste veniturile anuale ale Statului și ale diferitelor case, s'a mai cheltuit pe seama vistieriei și a acelor case împovărătoarea sumă de lei 11 milioane aproape, într'un spațiu de vreme așa de scurt, într'un timp când țara se evacuasă de oștirile străine, încă de la începutul anului 1857, fără ca lucrările diferitelor servicii să fi luat vre-o desvoltare în raport cu însemnătoarele sume ce au absorbit, și când, pe lângă acestea toate, veniturile Statului, prin arenduirea domeniilor, efectuată în cel din urmă an, a avut o adăogire însemnată. Dacă, din potrivă, aceste cheltueli s'ar fi făcut după o mai matură chibzuință, după nisce principii mai primitive, negreșit că s'ar fi mărginit cel mult în veniturile anuale, după cum și poziția țării povățuia și după cum respectul către legile în ființă o cerea, ca

adică cheltuelile să nu covârșască nici o dată veniturile țării, atunci nu e îndoială că aceste 11 milioane ar fi astăzi în numerar în casele vistieriei, și așa Statul nu s'ar afla suferind o nouă datorie de peste 6 milioane, ce vine în povara țării, nici diferitele fonduri n'ar fi încercat o împușinare a rezervelor lor aproape de 5 milioane; iar fondul emancipațiilor ar fi fost scutit de împrumutarea de un milion ce a fost silit a face de la particulari cu dobândă de 7 și 8 0/0. || c). Că datoria țerei către diferitele case publice, se găsește mai în aceeași stare ca în 1856, pentru că suma de peste lei 6 milioane ce s'a adunat în cursul acestei epoci din fondul hotărît în desfacerea ei, s'a luat de vistierie spre acoperirea deficitului mai sus pomenit. || d). Că peste lei 4.600.000, se găsesc dați în gratificații într'un curs de două ani și patru luni, în acoperirea cărora, după ce s'a întrebuițat tot fondul cerealelor, adunat până la 17 Octombrie 1858, și rezerva de lei 173.632, lăsată de fostul guvern, și care urma a rămânea neaparat ca economie pe seama Statului, apoi s'a luat cu anticipație și din venitul viitor al acestui fond lei 212.000 iar ceia ce e mai vrednic de mirare, este că s'a dat și suma de lei 393.729, precum s'a mai zis, din fondurile grănicerilor, fonduri ce nu este pildă să se fi atins vre-odinioară pentru asemenea cheltueli; și toate acestea s'a'au săvârșit fără cum-pănire, dându se la unele persoane de la 3.500 pînă la 4.500 gal-beni gratificații, într'un timp când tesaurul era redus la cea mai mare strîmtorare, prin nemăsuratele cheltueli ce i se impusese, și când interesul țării, într'o asemenea gravă situație, reclama ajutorul acestui fond. || În fața unei asemenea stări de lucruri, pen-tru a căreia îndreptare nu se pot lua cuvenitele măsuri, decît după ce se va constata legalitatea tuturor cheltuelilor făcute, subscri-sul, mărginindu-se în ceea ce este de neapărat spre întîmpinarea cheltuelilor diferitelor serviciuri, pentru care lipsește astăzi nu-merariul trebuincios, are onoare a ruga pe Onorabila Căimăcămie ca să bine-voiască a autorisa pe vistierie de a lua cu împrumu-tare din casele ce depind de ministerul cultelor, suma ce-i va fi de trebuință, pînă la intrarea fondurilor acelor serviciuri; căci pen-tru ceia ce privește trebuințele proprii ale vistieriei pînă la sfîr-șitul anului, măsura luată prin jurnalul Onor. Consiliu Adminis-trativ din 20 Noembrie trecut, se crede a fi îndestulătoare.

Ministrul Financelor, (subscris) B. Catargiu.

No. 2374. (Traducțiune.)
1858
28 Dec.

(«Anunțatorul Român», No 5, din 17 Ianuarie 1859.)

Conformément au décret No. 5, le soussigné a l'honneur d'adresser à l'honorable Caïmacamie les comptes relatifs aux revenus et aux dépenses de l'Etat pour l'année courante, divisés en quatre tableaux sous les lettres A. B. C. et D. et un état sous No. 1. || Pour que le soussigné puisse cependant former avec exactitude le bilan de la dernière année, ainsi que cela lui a été demandé, et mettre en même temps l'honorable Caïmacamie à même d'apprécier le véritable état actuel des finances du pays, et reconnaître, de plus, les causes qui ont mis le trésor dans la situation critique où il se trouve, le soussigné s'est vu dans la nécessité de revenir sur le passé et d'embrasser, dans un examen rétrospectif, toute la période qui nous sépare de l'année 1856 inclusivement, en exposant les faits dans toute leur vérité. || Or, ces faits les voici: || 1. La caisse du trésor qui possédait, au mois d'Août 1856, en numéraire la somme de 5.343.256 piastres, provenant des réserves des différentes caisses des services publics, ne contenait, au premier Novembre 1858, que 242.356 piastres, outre les dépôts des tribunaux s'élevant à 1.539.192 piastres. || 2. Il a été versé dans l'intervalle des trois dernières années, dans la caisse spéciale destinée au paiement de la dette de l'Etat, une somme de 6.472 218 piastres, provenant des fonds affectés par le divan général à la liquidation de cette dette. || 3. Sur l'ensemble des deux chiffres sus-mentionnés, il a été effectué des paiements pour plus de 11.000.000 de piastres. | Savoir: || Pour le compte des différents services, en sus de leurs revenus annuels, 5.649.478 pstr., plus la somme de 6.195.827 ²⁶/₄₀ pstr., pour couvrir le déficit éprouvé dans le courant de cette période. || 4. En conséquence, la réduction de 3.825 254 sur le déficit de 6.465 965, qui figure dans le budget de l'année courante, n'a rien de sérieux, vu que, dans le cours de cette dernière année, les dépenses ont dépassé de beaucoup le chiffre des allocations du budget et qu'il en a été encore fait d'autres tout-à-fait imprévues, telles que:

Pour la milice	Pstr. 740.396
Frais de chevaux de poste.	» 109.844
Frais de route	» 4.210
Dépenses extraordinaires	» 1.235.346
Total	<u>2.089.796.</u>

Sans compter d'autres dépenses, qui restent à faire, jusqu'à la fin de l'année, pour le compte des paragraphes ci-dessus et dont la plupart ont été déjà exigibles avant le premier Novembre. || Ces dépenses sont:

No. 2374.
1858
28 Dec.

Pour les dépenses extraordinaires	264.000
Frais de chevaux de poste	102.000
Frais de route	8.210
Total . .	374 210

Ainsi, en ajoutant l'ensemble des deux dernières additions à la somme de 3.825.254 pstr., le chiffre du déficit réel du trésor pendant cette période s'élève à plus de 6.000.000, sans parler d'une perte exceptionnelle au delà de 600.000 pstr. dont le trésor est menacé sur les frais d'approvisionnement en blé de la capitale pour l'année 1856. || 5. Les causes de ce déficit ne sauraient être attribuées que, d'un côté, aux sommes données illégalement et avec profusion à titre de dédommagement à des particuliers, de l'autre, aux dépenses énormes faites en sus des allocations du budget, sans rapport aucun avec les besoins du moment, ou du moins qui auraient pu être ajournées en grande partie à des temps plus propices. || Ces dépenses se résument ainsi: || a). Indemnités accordées aux différents entrepreneurs des douanes, des postes et des domaines de Braïla et de Giurgevo, pour des pertes qu'ils prétendaient avoir subies pendant les années 1853 et 1854, par suite de l'occupation étrangère. Voir l'état No. 1 || Pstr. 1.663.538. || Outre l'importance de ce chiffre, il est à remarquer que, relativement à ces indemnités, il existe des arrêtés du Conseil Administratif extraordinaire, en date de 1854 et 1855, approuvés par le gouvernement d'alors, dans lesquels les prétentions de ces entrepreneurs avaient été repoussées, comme étant illégales et mal fondées. || En conséquence, si ces décisions avaient été respectées, les dédommagements en question n'auraient pu être bonifiés que par sentences judiciaires et nullement par une simple approbation d'un autre conseil, qui n'avait aucun droit en pareil cas de revenir sur les résolutions de celui qui l'avait précédé. || b). Pour la construction de plusieurs locaux de la poste sur différentes routes. || Pstr. 404.116. || c). Réparations de plusieurs bâtisses appartenant à l'Etat. || Pstr. 342.453. || d). Missions extraordinaires et dépenses du Secrétariat d'Etat. || Pstr. 265.850. || e). Suppléments de divers appointements. || Pstr. 283.620. || f). Augmentation du nombre des

No. 2374. chevaux de poste, au delà de celui fixé par les contrats, lorsqu'aucune nécessité ne le réclamait, vu qu'avec le nombre existant, le service postal s'est effectué sans difficulté aucune dans des temps beaucoup plus difficiles. (Voir l'état No. 1.) || Pstr. 115.672. || g). Frais d'ameublement des maisons occupées par les membres de la Commission internationale. || Pstr. 834.933. La revente de cet ameublement n'a produit que la somme modique de 198.997. || h). Locations et réparations des maisons occupées par les commissaires. || Pstr. 448.025. || Pour l'une de ces maisons, on voit figurer le chiffre exorbitant de 4.500 ducats. (V. l'état No. 1.) || i). Achat de bâtisses pour le compte de l'Etat. || Pstr. 320.670. || j). Loyers et indemnités des maisons occupées par les troupes étrangères, outre la somme de 1.206.716, délivrée à cet effet à la commission des quartiers, ce qui fait porter cette dépense à un total de 3.014.028. || Pstr. 1.807.312. || k). Allocation à la milice, en sus du chiffre fixé par le budget. || Pstr. 1.402.037. || En dernier lieu, différentes autres indemnités et dépenses, comme frais de chevaux de poste, frais de route, dépassant les sommes allouées dans leurs §§ respectifs, et qui ne sauraient être couvertes ni par ces paragraphes ni par celui des dépenses extraordinaires, ont donné pour résultat le déficit sus-mentionné. || 6. Outre les revenus annuels, il a été dépensé sur la réserve des différents services publics, restée dans les caisses du trésor en 1856, la somme de pstr. 4.793.478. || Ainsi qu'il suit :

Pour les ponts et chaussées	pstr.	1.828.351,31
Pour les dorobantz et gardes-frontières. »		798.372,29
Pour les écoles communales et celles de l'agriculture	»	833.133,38
Bénéfice des recrues	»	1.333.620,—

7. Sur le fonds de la caisse de l'exportation des céréales, il a été distribué en gratifications, outre 173.000 pstr., laissées en 1856 comme réserve par le précédent gouvernement, tout le revenu de ce fonds considérable qui avait été versé dans la caisse, depuis cette dernière époque, jusqu'au 17 Octobre de l'année courante, formant un total de 3.821.558, plus 160.000 pstr. empruntées à différentes caisses, ainsi qu'une autre somme de 393.729 pstr. prise sur les fonds des dorobantz et des gardes-frontières. || Enfin, à côté de toutes ces prodigalités, effectuées jusqu'au 1 Octobre, il existe encore deux autres décrets, en date du 15 et du 16 du même mois, ordonnant encore

le paiement d'une autre somme de 52.000 pstr, paiement qui n'a-No. 2374.
 vait pu être effectué précédemment, faute de numéraire. || 8. Le ¹⁸⁵⁸
 fonds pour le rachat des bohémiens émancipés doit à des particu- 28 Dec.
 liers la somme considérable de 1.173.125 aux taux de 7 et 8%. ||
 De cet exposé il résulte: || a). que toutes les caisses du trésor
 sont, ainsi que nous venons de le dire, complètement épuisé-
 es, par le seul fait d'une combinaison vicieuse dans les distri-
 butions des dépenses. || En effet, la plupart de ces dépenses, il
 faut bien le reconnaître, n'ont été effectuées ni dans les limites
 des prescriptions du budget ni pour des motifs et des besoins ab-
 solus, mais au hasard et sans autre règle que l'état du numéraire
 existant dans les caisses, sans s'inquiéter à quel fonds ce numéraire
 appartenait. || b). Qu'au delà des revenus annuels de l'Etat, pour les
 divers services publics, il a été dépensé, dans ce court intervalle
 de temps, pour le compte du trésor, la somme énorme d'environ
 11 millions, et cela quoique les armées de l'occupation eussent
 déjà évacué le pays depuis le commencement de 1857, que les
 travaux des différents services en question ne présentaient pas
 un développement en rapport avec les sommes considérables ab-
 sorbées, et que les revenus de l'Etat venaient d'être augmentés
 par le renouvellement du fermage des domaines publics, dans
 le courant de la même année. || Il est donc facile de con-
 stater que, si ces dépenses avaient été précédées d'un examen plus
 mûr et réglées d'après des principes plus réguliers, elles auraient
 été limitées au revenu annuel de l'Etat, ainsi que la position du
 pays le conseillait et ainsi que le respect des lois l'exige, car la
 loi s'oppose catégoriquement à ce que les dépenses puissent ja-
 mais dépasser les revenus de l'Etat. || Il est certain qu'alors, les
 11 millions et au-delà, qui ont disparu de la caisse du trésor,
 s'y trouveraient encore en ce moment, et qu'ainsi l'Etat ne se-
 rait pas réluit à supporter une dette nouvelle de plus de 6 mil-
 lions, qui sans doute viendra à la charge des contribuables; que
 les diverses caisses des différents services n'auraient pas éprouvé
 une diminution de 5.000.000 sur leurs réserves, et qu'enfin, le fonds
 de l'émancipation des bohémiens aurait été dispensé de contracter
 un emprunt de plus de 1.000.000 et de payer des intérêts
 de 7 à 8%. || c). Que la dette de l'Etat envers les caisses pu-
 bliques se trouve dans la même position qu'en 1856, attendu que la
 somme de 6.000.000 et plus, destinée à l'amortissement de cette

No. 2374. dette, a été employée par le ministère des finances à couvrir le
 1858 déficit sus-mentionné. || d). Qu'ainsi qu'on l'a vu plus haut, une
 28 Dec. somme de 4.600.000 a été distribuée, à titre de gratifications, dans
 l'espace de deux ans et quatre mois, et que, pour faire face à ces
 largesses inconvenantes, on a d'abord employé tout le fonds des
 céréales, en caisse jusqu'au 17 Octobre 1858, ainsi que la réserve
 de 173.639 pstr., laissée par le précédent gouvernement princier,
 et qu'il aurait fallu rigoureusement respecter, comme revenant de
 droit à la caisse du trésor, à titre d'économie. || Outre ces
 deux sommes, on a pris par anticipation sur le futur revenu du
 même fonds 212.000 pstr., et ce qui paraît plus incroyable que
 tout le reste, on a osé prendre, de plus, sur le fonds des dor-
 bantz et des gardes-frontières, 393.729 pstr., pour les employer
 également à des gratifications, fait unique et sans exemple jus-
 qu'ici, le fonds en question n'ayant jamais été employé à des dé-
 penses de cette nature. || Ajoutons à cela que même ces gratifi-
 cations ont été faites, non seulement sans nécessité aucune, mais,
 de plus, sans le moindre esprit de justice ni d'équité, vu qu'il y a
 des personnes qui figurent pour des sommes incroyables de 3.500
 à 4.500 ducats, et il est à remarquer que ces gratifications se fai-
 saient lorsque le trésor était réduit à la plus grande détresse et,
 par conséquent, quand le pays se trouvait avoir besoin de faire
 appel à toutes ses ressources. || En présence d'un pareil état
 de choses, auquel l'on ne pourra porter aucun remède, ni aucune
 mesure d'amélioration que lorsque toutes ces dépenses auront
 été légalement réglées, le soussigné croit devoir s'occuper uni-
 quement de ce qui est relatif aux exigences les plus pressantes
 des différents services, auxquelles il ne saurait faire face, faute de
 numéraire. || En conséquence, il prend la liberté de demander à
 l'honorable Caïmacamie de vouloir bien l'autoriser à puiser, à titre
 d'emprunt, dans les caisses du ministère des cultes, les sommes in-
 dispensables, jusqu'à la rentrée des fonds des services en ques-
 tion. || Quant aux dépenses courantes du trésor jusqu'à la fin de
 l'année actuelle, l'honorable Conseil Administratif y a suffisamment
 pourvu, par les mesures contenues dans son arrêté du 20 Novem-
 bre dernier.

Le ministre des finances, (signé) B. Catargi.

No. 2375.—Adresa Secretariatului de Stat al Valahiei către d-l C. A. Rosetti, redactor al ziarului «Românul», din 19 (31) Decembrie 1858. București.

(«Românul», No. 105, din 23 Decembrie (4 Ianuarie) 1858/9.)

Secretariatul Statului. || D-lui C. A. Rosetti, redactorul «Ro-^{No. 2375.}
mânului». || Eri, ați publicat fără voia censurei un anunț ca ¹⁸⁵⁸
protestație pentru cuvîntul că nu vi s'a dat voie a tipări reclama ^{31 Dec.}
mația d-vastră la Tribunalul civil de Ilfov și hotărîrea aceluî Tri-
bunal dată cu ocazia acelei reclamații. || Subiscălitul, urmând
datoriilor și însărcinărilor sale, din funcție vă poftesce a ceti art.
220 și 373 din condica penală, care hotărăsc pedeapsa unor ase-
menea abateri, și cu dinadinsul vă invită a vă arăta supus legii,
căci la din contra urmare, în cas de recidivă, va fi silit guvernul a
se urma în contra nesupunerii ce ați arăta cu toată rigoarea legii.
|| Ca cetățean onest, sunteți dator, d-le redactor, a arata mai na-
inte de toți supunere către legile în ființă, ca unul ce, după misia
de publicist ce ați luat, vă aflați în contact cu publicul, și într'o
odihnită chibzuire să dați pildă de om liniștit.

Secretarul Statului, (subscris) C. N. Brăiloiu.

(Traducțiune.)

Secrétariat d'Etat. || A M. C. A. Rosetti, rédacteur du «Ro-
mânul». || Vous avez publié hier, sans l'autorisation de la cen-
sure, une annonce protestant contre le fait qu'on ne vous a pas
permis de publier votre réclamation portée devant le Tribunal
civil d'Ilfov et la décision du dit Tribunal au sujet de cette récla-
mation. || Le soussigné, conformément à son devoir, vous invite
d'office à lire les art. 220 et 373 du code pénal qui prononcent
des peines pour de tels faits, et vous invite tout spécialement à vous
soumettre à la loi précitée, car dans le cas contraire et en cas de
récidive, le gouvernement sera forcé de vous poursuivre pour in-
soumission avec toute la rigueur de la loi. || Comme citoyen
honnête, vous devez, Monsieur le rédacteur, faire preuve, plus
que tout autre, de l'obéissance aux lois existantes, et comme
homme qui, ayant pris sur soi la mission de publiciste, est en contact
avec le public, vous devez garder votre sang-froid et donner
l'exemple de tranquillité.

Le Secrétaire d'Etat, (s.) C. N. Brăiloiu.

No. 2376. — Adresa No. 4866 a Secretariatului de Stat al Valahiei către redactorul ziarului «Naționalul», din 19 (31) Decembrie 1858. București.

(„Românul”, No. 105, din 23 Decembrie (4 Ianuarie) 1858/9.)

No. 2376. D-lui redactor al jurnalului «Naționalul». || Vi se anunță
1858 că nu aveți permisiune a publica nici acea espunere a împrejurării
31 Dec. protestățiilor pentru care vi s'a acordat voce de către cenzură a o
tipări, pentru cuvântul că ministerul din întru, care a publicat listele
electorale, este și însărcinat a le rectifica după hotărârile judecătorești,
și rectificațiile se vor publica în urmă de jurnalele private după
jurnalul oficial. Cât pentru actele judecătorești, acestea, ca lucrări
oficiale, nu pot trece în nici un jurnal particular, de cât numai după
ce vor fi mai întâi inserate în vre-o foaie oficială. Cu această ocazie,
vă aduc aminte că, după regulamentul presei, nici o publicație nu
poate fi făcută prin tipar, fără învoirea cenzurii, și sunt în nădejde
că vă veți conforma rînduelii acesteia fără abatere.

Secretarul Statului, (subscris) C. N. Brăiloiu.
Censor, (subscris) A. Andronic.

(Traducțiune.)

A. M. le rédacteur du journal le «Naționalul». || Il est porté à votre connaissance qu'il ne vous est pas permis de publier même l'analyse des protestations dont la publication avait été autorisée par la censure, parce que le ministère de l'intérieur, qui a publié les listes électorales, est aussi chargé de les rectifier, conformément aux sentences judiciaires, et que les rectifications seront publiées par les journaux particuliers après qu'elles auront été publiées dans le journal officiel. En ce qui concerne les actes judiciaires, ceux-ci, comme documents officiels, ne peuvent paraître dans aucun journal particulier, si ce n'est qu'après avoir été publiés d'abord par une feuille officielle. || A cette occasion, je vous rappelle que, selon le règlement de la presse, aucune publication ne peut être imprimée sans l'autorisation de la censure, et j'espère que vous vous conformerez sans faute à cette règle.

(Suivent les signatures.)

No. 2377.— Proces-verbal No. XXXII al Căimăcămiei Moldovei, din 20 Decembrie 1858 (1 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 19, din 22 Decembrie 1858.)

Proces-verbal No. XXXII.

Maî multe săptămâni au trecut de când s'a născut o neînțe-No. 2377.
legere regretabilă între membrii Căimăcămiei Moldovei. În această 1859
trecere de vreme, d-lui logofătul Ștefan Catargiu, urmând unor ¹ Ianuar.
fatale înriuriri, a luat în fața colegilor săi o poziție din ce în ce
mai ostilă și a rădicat în contra lor un șir de învinovățiri pre cât ne-
drepte pre atât și violente. Tînguirile și protestațiile sale cele esa-
gerate au răsunit prin toate jurnalele Europei și au avut de scop
a aduce în rătăcire nu numai opinia publică, dar și aceea a curței
suzerane și a ambasadurilor marilor Puteri. Ele au provocat în
adevăr conferințe în Constantinopole și au motivat un Memorandum ¹⁾,
care atribue Căimăcămiei o tendință de a păși peste mar-
ginile puterii sale și o acuză că ar fi lipsit respectului cuvenit că-
tre curtea suzerană. || Totuși, subscrișii cred în conștiință că nu
au făcut alta de cât a se menține în calea celei mai stricte lega-
lități, pe calea ce le era însemnată mai d'inainte prin însă-și con-
venția din 7 (19) August ²⁾ || Ei au destituit (cu împreună lu-
crare a d-sale logofătului Catargiu) ministerul fostului căimacam,
pentru că nu da destule închezășlurii de nepărtinirea cerută prin
firmanul imperial de instalare ³⁾ || Ei au schimbat pe mai mulți
administratori (cari sunt funcționari ai Statului, iar nu amployați
ai departamentului din lăuntru), pentru că contractase, ca și mi-
niștrii fostului căimacam, legăminte serioase în favoarea candida-
torei acestuia. || Ei au depărtat pe directorul departamentului
din lăuntru (un om condamnat chiar de către însuși d-lui logofă-
tul Catargiu), pentru că acesta, urmând exemplul dat de șeful lui,
părăsise postul său, pentru că, din pricina acestei îndoite abțineri
a ministrului și a directorului, administrația țarei rămăsese lip-
sită de șefii săi superiori. || Aceste sunt motivele cari au ținut
pînă acum pre d-lui logofătul Catargiu depărtat de colegii săi. ||
Nici simțirea datoriilor către patrie, nici rugămintele adevăraților

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2069, p. 306.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2111, p. 582.

No. 2377. săi amici, nici sfaturile oficioase a mai mulți dintre domnișii con-
 1859 sulți, nici concesiile propuse de colegii săi ca țel de împăcare, ni-
 1 Ianuar. mic nu a putut învinge îndărătnicia d-sale logofetului, cu atât mai
 vinovată cu cât era vătămătoare intereselor țerei. || O mână as-
 cunsă îl purta negreșit într'o cale atât de nepotrivită cu digni-
 tatea unui om de vîrsta și de poziția sa; căci d-lui a răspuns
 tot-deauna cu cea mai mare violență la moderația colegilor săi,
 și a opus necurmat o rezistență îndărătnică, dacă nu calculată,
 la toate concesiile propuse de către subscrișii, pentru a pune
 capăt unei neînțelegeri de puțină importanță. D-lui a preferat
 mai bine să caute soluția unei chestii de simplă administrație lo-
 cală în intervenția Inaltei Porți. || Înaintea sosirii Memorandului,
 subscrișii au dat o netăgăduită dovadă de spiritul împă-
 cător ce'i însuflă, prin declarația adresată tuturor agenților înal-
 telor Puteri din Iași ¹⁾. De asemenea, după cetirea Memorandului,
 ei au dat dovadă de deferința către d-lui logofetul Catargiu, pro-
 puindu-i de a schimba pe directorul departamentului din lăuntru,
 precum și pe cei-alți funcționari numiți în timpul abținerii sale
 de bună voe de la Căimăcămie, dacă purtarea acestora ar înfățișa
 motive de bănuială. D-lui logofetul Catargiu a combătut toate
 aceste propuneri prin pretenții cari erau cu totul contrarii dispo-
 sițiilor Memorandului; d-lui a cerut reinstalarea ministerului Vo-
 goride, reintegrarea fostului director al ministeriului din lăuntru,
 d-lui Pruncu, depărtarea tuturor funcționarilor numiți fără parti-
 ciparea d-sale, și, în sfîrșit, anularea tuturor actelor majorității
 Căimăcămiei, chiar și acelora săvîrșite mai înainte cu învoirea
 unanimă a tus-trei membri ai Căimăcămiei. || După ce a dat ul-
 timatul acesta, d-l Ștefan Catargiu a părăsit iarăși postul, amenin-
 țând pe subscrișii cu o nouă protestație către Inalta Poartă și, chiar
 în aceiași zi, d-lui le-a împărtășit hotărîrea sa, prin o scrisoare care,
 pe lângă forma atăcătoare pentru dignitatea ocărnuirei, cuprinde
 și formală declarație de a se abținea în viitor de toate lucrările
 cu colegii săi ²⁾. || Nici o îndoială nu mai poate exista dinaintea
 acestor fapte. D-lui logofetul Catargiu a rupt însuși cu mâinele
 sale vîlul ce acoperia proiectele sale și astăzi orî-cine poate vedea
 țelul adevărat al purtării sale politice. D-lui este organul unei par-
 tizi ostile majorității Căimăcămiei, pentru că aceasta, respectând

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2284, p. 1172.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2327, p. 1290.

și voind a face să se respecteze convenția, și-a luat de devisă No. 2377. nepărtinirea, și pentru că nepărtinirea poate face nesigură probabilitatea candidaturii pregătite de mai înainte. || Exagerația pretențiilor d-sale are de scop de a legitima abținerea sa, iar această abținere calculată caută a pune pe Căimăcămie într'o stare anormală, în cât privesce facerea listei viitoare a candidaților pentru domnie, urmare care reclamă conlucrarea a tus-trei membri ai Căimăcămiei, în speranță fiind d-luî logofătul că, cu asemenea chip, s'ar putea invalida alegerile, dacă ele nu vor fi favorabile proiectelor sale. | In urmarea celor mai sus arătate, și || In privire că operația electorală s'a încheiat ; || In privire că Adunarea are a fi în curînd convocată ; || In privire neapărutei trebuințe de a se face lista candidaților la domnie ; || In privire declarației d-sale logofătului Catargiū de a nu lua mai mult parte la lucrările ocârmuirei ; || Subscriși se socot autorisați a considera această declarație ca un caz de vacanție în sînul Căimăcămiei și, cu vie părere de rău, se ved nevoiți de gravitatea împrejurărilor a împlini o mare datorie, completând Căimăcămia cu un al treilea membru, conform rostirei Memorandului. || Prin urmare, în puterea art 9 din Memorandum, subscriși declară vacant postul încredințat de convenție d-sale logofătului Catargiū și chiamă pe d-l ministru de finanțe a îndeplini funcțiunile d sale logofătului în Căimăcămie.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu.

Secretarul Căimăcămiei, (s.) D. Sturdza.

(Traducțiune.)

Plusieurs semaines se sont écoulées depuis qu'une scission regrettable a éclaté entre les membres de la Caïmacamie de Moldavie. Dans cet intervalle, on a vu M. Catargi, cédant à des inspirations fatales, prendre une attitude de plus en plus hostile vis-à-vis de ses collègues et porter contre eux des accusations aussi injustes que violentes. Ses plaintes et ses protestations exagérées ont été répétées par la plupart des organes de la publicité européenne et ont eu pour but d'induire en erreur non seulement l'opinion publique, mais encore celle de la cour suzeraine et des représentants des Puissances garantes. Elles ont, en effet, provoqué à Constantinople des conférences et ont motivé un Mémorandum ¹⁾ qui attribue à la majorité de la Caïmacamie des tendances à outrepasser ses pouvoirs et l'accuse d'avoir manqué de respect à la

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

No. 2377. Sublime-Porte. || Et pourtant, les soussignés croient en leur âme et conscience n'avoir fait que se maintenir dans la voie de la plus stricte légalité, dans la voie qui leur avait été tracée préalablement par la convention du 7 (19) Août elle-même ¹⁾. Ils ont destitué (avec le concours de M. Catargi) les ministres de l'ex-caïmacam, parce qu'ils ne présentaient nulle garantie d'impartialité, requise par le firman impérial d'installation ²⁾. || Ils ont changé plusieurs préfets de districts (lesquels sont des fonctionnaires de l'Etat et non de simples employés du département de l'intérieur), parce que ceux-ci, à l'instar des ministres sus-mentionnés, avaient contracté des engagements sérieux en faveur de la candidature de l'ex-caïmacam. || Ils ont renvoyé le directeur du ministère de l'intérieur (un homme condamné dans l'esprit de M. Catargi lui-même), parce que celui-ci, en suivant l'exemple de son chef, avait déserté son poste et que, par suite de la double abstention du ministre et du directeur, l'administration du pays se trouvait abandonnée de ses chefs supérieurs. | Tels sont les griefs qui ont tenu jusqu'à ce jour M. Catargi éloigné de ses collègues. Ni le sentiment du devoir envers sa patrie, ni les graves obligations que lui imposait la convention, ni les prières de ses amis véritables, ni les avis officieux de plusieurs d'entre MM. les consuls, ni les avances faites par les soussignés en vue d'une réconciliation,— rien n'a pu vaincre chez lui une obstination d'autant plus coupable qu'elle n'était pas justifiée et qu'elle était cruellement préjudiciable aux intérêts de son pays. | Une main occulte le guidait sans doute dans cette ligne de conduite si incompatible avec la dignité d'un homme de son âge et de sa position, car il a toujours répondu par la violence à la modération de ses collègues; il a constamment opposé une résistance opiniâtre, sinon calculée, aux concessions proposées par ceux-ci, dans le but de terminer à l'amiable un différend de peu d'importance et il a préféré chercher la solution d'une question de simple administration locale dans l'intervention de la Sublime-Porte. | Avant l'arrivée du Mémoire, les soussignés ont donné un incontestable témoignage de l'esprit de conciliation qui les anime, dans une déclaration adressée à tous les agents des Puissances à Iassy. ³⁾

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2069, p. 306.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2111, p. 582.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2284, p. 1172.

Après la lecture de cet acte, ils ont également fait preuve de dé- No. 2377.
férence envers M. Catargi, en lui offrant de changer le directeur 1859
du département de l'intérieur et de renvoyer ceux des fonctionnaires, nommés pendant son abstention volontaire, et dont la conduite serait reprehensible. || M. Catargi a combattu toutes ces propositions par des exigences qu'il était impossible de faire concorder avec les dispositions du Mémoire : il a demandé la réinstallation du ministre Vogoridès, la réinstallation de l'ancien directeur de l'intérieur M. Prounkou, la destitution de tous les fonctionnaires nommés en dehors de sa participation et, enfin, l'annulation de tous les actes de la majorité de la Caïmacamie, voire même de ceux émanés précédemment de la volonté unanime des trois Caïmacams. || Après avoir ainsi posé son ultimatum, M. Catargi a, de nouveau, quitté son poste, en menaçant les sous-signés de nouvelles protestations auprès de la Sublime-Porte; et le jour même, il leur a fait connaître sa décision, dans une lettre qui, en dehors de sa forme blessante pour la dignité du gouvernement, renferme la déclaration formelle de s'abstenir à l'avenir de toute collaboration avec ses collègues ¹⁾. || Le doute n'est donc plus permis en présence de tels faits. M. Catargi vient de déchirer de ses propres mains le voile qui couvrait ses projets, et chacun peut voir aujourd'hui le but réel de sa conduite politique. Il est l'organe d'un parti hostile à la Caïmacamie, parce que celle-ci, en respectant et en voulant faire respecter la convention, a pris l'impartialité pour devise et que l'impartialité peut contre-balancer les chances des candidatures préparées de longue main. || L'exagération de ses griefs a pour but de légitimer son abstention, et cette abstention calculée tend à placer la Caïmacamie dans une situation anormale, en vue de la confection prochaine de la liste des candidats au trône, qui réclame la coopération des trois Caïmacams, et dans l'espoir éventuel de faire invalider les élections, pour le cas où celles-ci ne seraient pas de nature à favoriser ses projets. || Pour toutes ces raisons : || Vu la clôture des opérations électorales; || Vu la prochaine convocation de l'Assemblée; || Vu l'urgence de dresser la liste des candidats au trône; || Vu la déclaration faite par M. Catargi de ne plus prendre part aux travaux du gouvernement; | Les sous-signés se croient autorisés à considérer cette déclaration comme constituant un cas de vacance au

1 Januar.

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2327, p. 1290.

No. 2377. sein de la Caïmacamie et, quel que soit le regret profond qu'ils
 1859 en éprouvent, ils se voient obligés par la gravité des circonstances
 1 Ianuar. à céder à un devoir impérieux et à s'adjoindre un nouveau
 membre, à l'effet de compléter la Caïmacamie. || En conséquence
 et en vertu de l'art. 8 du Mémorandum, ils déclarent vacant le
 poste dévolu à M. Catargi par la convention et appellent M. le
 ministre des finances à le remplacer dans ses fonctions de Caï-
 macam.

(Suivent les signatures.)

No. 2378 — Lista deputaților aleși pentru Adunarea
 electivă a Moldovei. (Liste des députés é-
 lus à l'Assemblée électorale de Moldavie.)

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 18, din 20 Decembrie 1858)

Iași.

No. 2378. D. G. Cuciureanu. Deputat al alegătorilor primari. (Député des élec-
 1859 teurs primaires.)

1 Ianuar. » A. Panu }
 Prințul G. M. Sturdza } Deputați ai alegătorilor direcți de oraș.
 D. N. Istrati } (Députés des électeurs directs de la ville.)
 » C. Rola }
 » D. Cornea } Deputați ai alegătorilor direcți de ținut.
 (Députés des électeurs directs du district.)

Dorohoi.

D. D. Miclescu. Aleg. primari. (Electeurs primaires.)
 » G. Hasnaș. Oraș. (Ville.)
 » Ștefan Silion } Alegători direcți de ținut. (Electeurs di-
 » Alecu Grigoriu } rects du district.)

Botoșani.

D. P. Casimir. Aleg. primari. (Electeurs primaires.)
 » N. Canano } Aleg. direcți de ținut. (Electeurs directs
 » N. Mavrocordat } du district.)

Suceava.

D. A. Forăscu. Aleg. primari. (Electeurs primaires.)

- D. A. Ciure. Oraş. (Ville.) No. 2378.
 » I. Vîrnav (Liteanu) } Aleg. direcţi de ţinut. (Electeurs directs 1859
 » Lupu Botez } du district.) 1 Ianuar.

Neamţu.

- D. Gr. Balş. Aleg. primari. (Electeurs primaires.)
 » Şt. Catargiu } Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs di-
 » P. Roseti Bălănescu } rects du district.)

Roman.

- D. A. Scorţescu. Aleg. primari. (Electeurs primaires.)
 » I. Giorgiadi. Oraş. (Ville.)
 » C. Hurmuzaki } Aleg. direcţi de ţinut. (Electeurs directs
 » Maior Iorgu Ghica } du district.)

Bacău.

- D. V. Alecsandri. Oraş. (Ville.)
 » C. Roseti Teţcanu } Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs di-
 » Iancu Donicî } rects du district.)

Putna.

- Prinţul N. Şuţu. Alegători primari. (Electeurs primaires.)
 D. M. Kogălniceanu. Oraş. (Ville.)
 » A. Balş } Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs di-
 » Iord. Pruncu } rects du district.)

Covurlui.

- D. N. Roset Bălănescu. Aleg. primari. (Electeurs primaires.)
 Prinţul A. Moruzi } Oraş. (Ville.)
 D. Şt. Gh. Bacal-Başa }
 » L. Catargiu } Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs di-
 » Cost. Miclescu } rects du district.)

Ismail.

- D. N. Docan. Alegători primari. (Electeurs primaires.)
 » Vergoti } Oraş. (Ville.)
 » Tulceanov }
 » C. Negri } Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs di-
 » Caravasili } rects du district.)

No. 2378.

Cahul.

1859

1 Ianuar.

D. Velchiu. Alegători primari. (Electeurs primaires.)

» Iancu A. Cantacuzino. Oraş. (Ville.)

Prinţul Cost. Gr. Ghica	}	Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs directs du district.)
D. Costache Rolla		

Tecuci.

Prinţul N. Vogoridi. Alegători primari. (Electeurs primaires.)

D. Iacovachi. Oraş. (Ville.)

» Pan. Balş

» Dim. Iamandi

}	Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs directs du district.)

Tutova.

D. Iordache Gane. Alegători primari. (Electeurs primaires.)

» G. Iamandi. Oraş. (Ville.)

» M. Kostaki

» I. Radu

}	Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs directs du district.)

Vaslui.

D. N. Milu. Alegători primari. (Electeurs primaires.)

» Iancu Sturdza

» P. Carp

}	Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs directs du district.)

Fălcu.

D. A. Cuza. Aleg. primari. (Electeurs primaires.)

« N. Catargi. Oraş. (Ville.)

» P. Mavrogheni

» L. A. Roseti.

}	Alegători direcţi de ţinut. (Electeurs directs du district.)

No. 2379.— Adresa No. 36 a Căimăcămiei Moldovei către Mitropolitul Moldovei, din 20 Decembrie 1858 (1 Ianuarie 1859). Iaşi.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 19, din 22 Decembrie 1858.)

No. 2379. Inalt Prea Sfinţiei Sale Domnului Domn Sofronie Miclescu, 1859 Arhiepiscop şi Mitropolit al Moldovei, Cavaler al mai multor ordine. | 1 Ianuar. In conformitate cu dispoziţiile convenţiei încheiate la Paris în

7 (19) August trecut, săvrșindu-se alegerea deputaților cari ur-No. 2379. mează a compune Adunarea electivă a Principatului Moldovei, și 1859 avându-se în privire că, după ziua de 23 ale curenteî, publicată 1 Ianuar. prin «Monitorul Oficial» cu No. 10, pentru întrunirea deputaților în capitală, încep sfintele sărbători ale Nascerii Domnului nostru Isus Christos, în cari, după propunerea Inalt Prea Sfinției Voastre, nu se poate face deschiderea Adunărei, Căimăcămia se unesce cu propunerea Inalt Prea Sfinției Voastre, de a se amâna deschiderea Adunărei la 28 ale curenteî, și prin urmare vă roagă cu tot respectul, ca Inalt Prea Sfinția Voastră, în calitate de president al Adunărei, să bine-voiți a regula cele de cuviință în asemenea, pentru arătata zi de 28 Decembrie.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu.

Contrasemnat, pentru Secretarul Statului, (subscris) A. Fotino

Șeful secției, (subscris) I. Antoniaade.

(Traducțiune.)

A S. S. Sophronius Miclesco, Archevêque et Métropolitain de Moldavie, chevalier de plusieurs ordres. || Les élections des députés qui doivent composer l'Assemblée électorale de la Principauté de Moldavie étant accomplies en conformité de la convention conclue à Paris le 7 (19) Août dernier, et prenant en considération qu'après la journée du 23 c., indiquée, par le «Moniteur Officiel» No. 10, comme date de la réunion des députés dans la capitale, commencent les fêtes de la Nativité de Notre Seigneur Jésus Christ, pendant lesquelles, suivant l'avis de Votre Sainteté, on ne peut pas ouvrir l'Assemblée, la Caïmacamie se rallie à l'avis de Votre Sainteté d'ajourner au 28 c. l'ouverture de l'Assemblée et, par conséquent, vous prie très respectueusement de vouloir bien, en votre qualité de président de l'Assemblée, prendre des mesures nécessaires pour la journée du 28 Décembre.

(Suivent les signatures.)

No. 2380.—Adresa No. 2035 a Mitropolitului Moldovei către vorniciii Vasile Sturdza și Anastasie Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei, din 20 Decembrie 1858 (1 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 21, din 28 Decembrie 1858.)

No. 2380. D. D-sale vorniciii Vasile Sturdza și Anastasie Panu, membri ai Inaltei Căimăcămii. || In urma împărțășirei cu data din 11 Decembrie ce am primit de la d-lui Logofătul Ștăfan Catargiu, cel întâiu membru al Căimăcămiei după rang și vîrstă, eu, prin înscrisul meu din 13 Decembrie, am făcut cunoscut d-voastre că nu voi putea deschide o adunare, a căreia înființare se află pătată de felurite abateri și violații a principiilor hotărîte prin convenția din 7 (19) August. || Pe temeiul făgăduințelor ce mi s'au dat, că acele violații și călcări se vor îndrepta de d-voastră, eu am îngăduit a se pune vremelnicește acel înscris al meu la Mitropolie, dar în loc de a se face făgăduita îndreptare, nu numai nu s'au precurmat ilegalitățile, precum: 1) primirea între alegătorii primari a multor proprietari de vii, cari nu numai nu-și au venitul de 100 galb., cerut de așezămînt, dar nici fondosul lor n'ar putea avea această valoare; al 2) alegerea de persoane fără avere între proprietarii mari; al 3) împărțășirea ce au văduț unii din supușii străini la alegere, sau neimpămîntenii; dar apoi, pe lângă aceste, s'au făcut și două mari răsturnări în cele mai fundamentale principii ale convenției, prin îndrituirea în toate colegiile de residență a posesorilor ținutași, cărora li s'au închipuit în orașe domiciliu fictive; și prin desființarea art. 8 din convenție cu măsuri adoptate de a fi datorii să înfățișeze dovezi acei îndrituiți să reclame ștergerea acelor înscrisi fără drituri, dispoziții cari au făcut neputincioase asemenea reclamații și, din aceasta, au provenit de nu s'au scos nici una din fețele de din rea credință introduse în liste. || Povățuiți de dreapta cugutare, nu veți putea tăgădui însăși d-voastră că eu aflându-mă, în puterea convenției, president permanent al unei Adunări legale, nu voi putea deschide o Adunare înființată prin asemeni închipuirii, și că de a mea datorie este a aștepta hotărîrea ce se va da asupra unei chestii de așa mare însemnătate de către Puterile garante, în înțelegere cu curtea suzerană.

(subscris) Sofronie, Mitropolitul Moldovei.

(Traduction.)

No. 2380.

1859

1° Januar.

A Messieurs les vorniks Basile Sturdza et Anastase Pano, membres de la haute Caïmacamie. || A la suite de la communication, en date du 11 Décembre, qui j'ai reçue de M. le logothète Et. Catargi, premier membre de la Caïmacamie par son rang et son âge, je vous ai fait connaître, par ma lettre en date du 13 Décembre, que je ne saurais procéder à l'ouverture d'une Assemblée, dont la formation se trouve entachée de différentes déviations et violations des principes posés par la convention du 7 (19) Août. || Sur la foi des promesses qui m'ont été faites, que vous redresseriez ces violations et ces empiètements, j'ai consenti à ce que cet écrit fût déposé provisoirement à la Métropole; mais au lieu d'exécuter ce redressement, non seulement on n'a pas écarté les illégalités, telles que: || 1) L'inscription parmi les électeurs primaires de beaucoup de propriétaires de vignes, dont, non seulement le revenu ne se monte pas à la valeur de 100 ₰ voulue par la loi, mais dont le fonds même ne vaut pas cette somme; || 2) L'élection de personnes sans fortune entre les grands propriétaires; || 3) La participation aux élections de quelques sujets étrangers ou non naturalisés; || Mais encore, à côté de tout cela, il a été commis deux grandes violations aux principes les plus fondamentaux de la convention, savoir: d'avoir accordé des droits dans les collèges des villes à des fermiers des districts, en leur créant des domiciles fictifs; et d'avoir annulé l'art. 8 de la convention, par la mesure qui impose à ceux qui ont le droit de réclamer la radiation des personnes inscrites sans avoir des titres l'obligation de fournir des preuves, mesure qui a rendu de pareilles réclamations impossibles, et d'où il est résulté qu'on n'a rayé aucune de ces personnes introduites de mauvaise foi dans les listes. || Guidés par une conscience équitable, vous ne sauriez nier vous-mêmes que, me trouvant, en vertu de la convention, être président permanent d'une Assemblée légale, je ne puis procéder à l'ouverture d'une Assemblée composée à l'aide de semblables manœuvres, et qu'il est de mon devoir d'attendre la décision qui sera émise, dans une question d'une aussi haute importance, par les Puissances garantes, d'accord avec la cour suzeraine.

(s.) Sophronius, Métropolitain de Moldavie.

No. 2381.—Publicațiunea Secretariatului de Stat al Valahiei despre libertatea presei, din 20 Decembrie 1858 (1 Ianuarie 1859). Bucurescî.

(„Anunțatorul Român“, No. 100, din 20 Decembrie 1858.)

No. 2381. Secretariatul Statului. || Domnul C. A. Rosetti, redactorul gazetei «Românul», a dat la lumină fără voia censurei, în ziua de joia, 18 Decembrie curent, un anunț tipărit în chip de protestație în contra censurei, ce este pusă în atribuțiile Secretariatului, pentru că nu i s'a dat voie a reproduce în gazeta sa o reclamație ce zice că ar fi dat către Tribunalul civil de Ilfov și o hotărîre a acestui Tribunal, atingătoare de restatornicirea sa în listele de eligibili. || Această urmare a numitului redactor este împotrivoare cuprinderii articolului 4 din regulamentul asupra presei, regulament ce se află sancționat și prin art. 220 din condica criminală, care supune la penalitate și pe autorii de orî-ce scriere sau publicație, și pe tipografi, când le dau la lumină fără voia censurei. | Pentru un publicist care, în această calitate, se află în contact continuu cu publicul, și care protestă în vorbe și în făgădueli, în jurnalul său, că voește legalitate și că combate pentru legalitate, fapta de lucrare în contra dispozițiilor legii, este nu numai o contradicție, dar încă și o nesupunere și o violație vrednică de osîndă. Ca să se ferească dar pe viitor de asemenea abateri, s'a prevestit prin osebit adres, din partea Secretariatului spre a d-sale regulate ¹⁾, și se publică aceasta, ca și cei-lalți redactori de jurnale să știe a se regula, de vreme ce abaterile, aci însemnate, dovedesc că s'aū perdut din vedere sau din memorie dispozițiile regulamentare ce se ating de regimul presei. | Cât pentru publicarea în sine a actelor judecătorești și a orî-căror alte acte atingătoare de lucrările verî-căreia dregătorii, asemenea acte nu se pot publica de cât numai după cererea și încuviințarea dregătoriei competente, cerere și încuviințare cari aū lipsit cu totul la pricina d-lui Rosetti, și censura, necunoscînd d-lui Rosetti nici-un titlu legal de a da, cu a d-sale singură încuviințare, un caracter de autenticitate lucrării unei judecătorii, care după legi este supusă departamentului dregătorii, a fost în tot dreptul a refusa tipărirea unui act care nu putea să fie cunoscut de cât după o formală declarație și încunoștiințare

1) Cf. Vol. VIII, No. 2375, p. 95

a acelui departament. || Sub-iscălitul, de la intrarea sa în funcția ce No. 2381. ocupă, a voit a stîrpi scandalul ce a oferit presa, în curs de două 1859 ani trecuți, prin violența limbajului și prin tendința de a învrăjbi 1 Ianuar. toate clasele societății, și a impus jurnaliștilor condiția de a fi moderați și a se ține în hotarele cuviinței în polemica lor. Sub această condiție, s'a deschis jurnalelor o carieră mai largă de discuție, și fie-care poate mărturisi că jurnalismul se bucură astăzi de o libertate de cuvînt în comparație mai mare de cât aceea de care s'a bucurat mai 'nainte, fiind-că nu s'a poprit de a discuta chiar actele guvernului, lucru cu totul nou sub regimul censurei. || Pe cât însă dorim ca presa să fie un organ de publicitate folositoare, cu atîta iarășî suntem datorî a respinge și a popri orî-ce pretenție eșită din hotarele cuviinței și legalității.

Secretarul Statului, (subscris) C. N. Brăiloiu.

(Traducțiune).

Secrétariat d'Etat. || M. C. A. Rosetti, rédacteur du journal le «Romanul», a publié, sans l'assentiment de la censure, dans la journée du jeudi, 18 Décembre c., une annonce, imprimée en guise de protestation contre la censure, mise dans les attributions du Secrétariat, parce qu'on ne lui avait pas permis de reproduire dans son journal la réclamation qu'il dit avoir adressée au Tribunal civil d'Ilfov et une décision du dit Tribunal au sujet de son rétablissement dans les listes des éligibles. || Ce procédé du rédacteur sus-nommé est contraire à l'art. 4 du règlement sur la presse, règlement qui est aussi sanctionné par l'art. 220 du code pénal, lequel punit tant les auteurs que les imprimeurs de tout écrit et de toute publication, lorsqu'ils les font paraître sans l'autorisation de la censure. || Pour un publiciste qui, en cette qualité, est en contact continu avec le public et qui, par des paroles et promesses, proteste, dans son journal, qu'il veut la légalité et combat pour la légalité, le fait d'agir contre les dispositions de la loi est non seulement une contradiction, mais encore une désobéissance et une violation condamnables. || Pour éviter à l'avenir de telles infractions, M. Rosetti a été averti par une adresse spéciale du Secrétariat 1), et le fait est publié par la présente, afin que les autres rédacteurs de journaux le sachent et s'y conforment, car les infractions en

1) Cf. Vol. VIII, No. 2375, p. 95.

No. 2381. question prouvent qu'on a perdu de vue ou qu'on a oublié les dispositions réglementaires concernant la presse. || En ce qui regarde la publication des actes judiciaires ou autres se référant aux affaires décidées par n'importe quelle autorité, ces actes ne peuvent être publiés que sur la demande ou avec l'autorisation de l'autorité compétente. Cette demande et cette autorisation ont fait défaut à M. Rosetti dans le cas en question, et la censure ne lui reconnaît aucun titre légal de publier, de sa propre autorité, des actes ayant le caractère d'actes judiciaires authentiques, lesquels, d'après la loi, sont soumis au département de la justice; elle a eu donc parfaitement le droit de refuser l'impression d'un acte qui ne pouvait être connu qu'à la suite d'une déclaration formelle et d'un avis du dit département. || Le soussigné, depuis son entrée dans les fonctions qu'il occupe, a voulu exterminer le scandale que la presse présentait, au cours des deux dernières années, par la violence de langage et par la tendance de semer la haine entre les classes de la société, et a imposé aux journalistes, comme condition, d'être modérés et de garder, dans leurs polémiques, les limites des convenances. Sous cette condition, un champ plus large de discussion a été ouvert aux journaux et tout le monde peut témoigner que le journalisme jouit aujourd'hui d'une liberté de parole plus grande que celle dont il jouissait auparavant, car on n'a pas empêché de discuter même les actes du gouvernement, chose absolument nouvelle sous le régime de la censure. || Mais, tout en désirant que la presse soit un organe utile de publicité, nous devons cependant repousser et enrayer toute prétention qui dépasse les limites des convenances et de la légalité.

Le secrétaire d'Etat, (s.) C. N. Brailoiu.

No. 2382.—Publicațiunea Secretariatului de Stat al Valahiei despre «Regulele asupra presei,» din 20 Decembrie 1858. (1 Ianuarie 1859). Bucuresci.

(„Anunțătorul Român“, No. 100, din 20 Decembrie 1858.)

No. 2382. Spre știința obștească se publică regulele asupra censurei cele 1859 în ființă de mai mulți ani.
1 Ianuar.

Regulii asupra presei.

Art. 1. Nicî un jurnal să scriere periodică ce ar trata des-

pre materiile politice sau despre economie socială, și ar eși sau re-No. 2382.
gulat și la zi hotărâtă, sau prin livrezoane și neregulat, nu se va putea fonda sau publica, fără mai întâiu să aibă autorizația guvernului. || Autorizația guvernului va fi asemenea neapărată a se da pentru toate schimbările ce se vor face în personalul geranților, redactorilor de căpetenie sau proprietarilor de jurnal. 1859
1 Ianuar.

Art. 2. Proprietarii sau giranții lor ai orî-cărui jurnal sau scriere periodică sunt datorii a face o asigurare, prin depunere în casa Statului de o sumă de galbeni patru sute, spre o cheazăuire de paza regulilor, sau la din potrivă întîmplare, spre a fi această sumă ca un acout pentru despăgubirea abonaților și osîndă pentru abatere.

Art. 3. Tot gerantul sau proprietarul va fi dator a publica în cea d'întăiu pagină a jurnalului articolele oficiale, relațiile și alte acte ce i s'ar da de autoritate.

Art. 4. Tot redactorul de jurnal este dator înainte de a publica foaia, a supune censurei corectura tipărită, iar nu manuscripte, spre a dobândi cuvenita voie prin luare de imprimatur. || Numai în urma îndeplinirii sus ziselor formalități, tipograful va putea proceda la tragerea foaiei. După aceea va depune la Secretariat două exemplare, mai nainte de a le împărți. || Jurnalul ce se va tipări în urma imprimatului dat de censure, va fi tot d'auna revestit cu subțînsemnătura redactorului, care își va da titlul de respunzător. Asemenea se va sub-iscăli fie-care articol al foaiei, de cel ce-l va fi redijiat.

Art. 5. Tipograful va fi dator a nu tipări pasagele sau articolele ce vor fi șterse de censure; căci alt-fel i se va închide tipografia și gerantului i se va opri publicarea jurnalului.

Art. 6. Orî-cine va voi să scoată vre-un jurnal sau foae periodică prin capitalele de județe, pe unde se află tipografie, este dator a se supune la toate regulile și îndatoririle de mai sus zise, adresându-se, pentru censurea foaei sau jurnalului său, către însuși cărmuitorul județului în persoană, care la întîmplări de nedumerire, se va adresa cu cerere de deslegare către censura centrală.

Art. 7. Supușii străini, fără excepție, cari vor voi să publice vre-un jurnal, sau vre-o scriere periodică, volnici vor fi a o face, însă numai după ce vor aduce cheazăuire formală, adevărată de consulatul protecțiunii lor, cu îndatorire de a se supune întru toate la regulile censurei locale. și cu condiție că, asupra acestei

No. 2382. măsurii, vor depinde exclusiv de guvernul țării, fără a-și păstra
 1859 dreptul de a chema, în ori-ce împrejurare de această natură, mijlo-
 1 Ianuar. cirea protecției lor.

Art. 8. Proprietarii de jurnale și garanții lor, urmează a avea legiuita vîrstă, căci fără aceasta nu li se va putea da voe.

Aceste reguli vor presida de o camdată la publicația jurnalelor saū a scrierilor periodice, și celor ce vor urma împotrivă, li se va suprima jurnalul, supuindu-se și la osînda ce-și vor trage.

(Traducțiune)

On publie ci-après, pour la connaissance générale les règles existantes depuis plusieurs années au sujet de la censure.

Règles sur la presse.

Art. 1-er. Aucun journal ni écrit périodique traitant de matières politiques ou d'économie sociale, paraisse-t-il régulièrement aux jours indiqués ou par livraisons, ou bien d'une façon irrégulière, ne pourra être fondé sans obtenir préalablement l'autorisation du gouvernement. | L'autorisation du gouvernement sera aussi indispensable pour tous les changements dans le personnel des gérants, des rédacteurs en chef ou des propriétaires des journaux.

Art. 2. Les propriétaires ou les gérants de tout journal ou écrit périodique doivent déposer à la caisse de l'Etat la somme de 400 ducats, comme garantie de l'observation des règles, ou, en cas d'infraction, comme à-compte pour le dédommagement des abonnés et le paiement de l'amende.

Art. 3. Tout gérant ou propriétaire sera obligé de publier, à la première page du journal, les articles officiels, les relations et autres actes communiqués par l'autorité.

Art. 4. Tout rédacteur du journal doit, avant de publier la feuille, soumettre à la censure les épreuves imprimées, et non en manuscrit, pour obtenir l'autorisation nécessaire, par la délivrance d'un «imprimatur». || Ce n'est qu'après l'accomplissement de ces formalités que l'imprimeur pourra procéder au tirage de la feuille. Il en déposera ensuite au Secrétariat d'Etat deux exemplaires, avant de la distribuer. Le journal, tiré à la suite de l'«imprimatur», donné par la censure, sera toujours pourvu de la signature du rédacteur portant le titre de responsable. De même, chaque article sera signé par celui qui l'a rédigé.

Art. 5. L'imprimeur sera obligé de ne pas imprimer les pas-

sagès ou articles rayés par la censure; dans le cas contraire, son No. 2382. imprimerie sera fermée et on interdira au gérant la publication 1859 du journal. 1 Ianuar.

Art. 6. Quiconque voudra faire paraître un journal ou une feuille périodique, dans les chefs-lieux de districts où il y a une imprimerie, doit se soumettre à toutes les règles et à tous les devoirs ci-dessus énoncés, en s'adressant pour la censure de sa feuille ou de son journal au préfet du district, en personne, qui, en cas de doute, s'adressera pour la solution à la censure centrale.

Art. 7. Les sujets étrangers, sans exception, qui voudront publier un journal ou écrit périodique, seront libres de le faire, mais seulement après avoir présenté une assurance formelle, visée par le consulat de leur nationalité, qu'ils s'engagent à se soumettre en tout aux règles de la censure locale, et avec la condition que ces mesures dépendront exclusivement du gouvernement du pays, sans se réserver le droit de faire appel, dans n'importe quelle occasion de cette nature, à la protection de leur consulat.

Art. 8. Les propriétaires de journaux et leurs gérants doivent avoir l'âge légal, sans quoi l'autorisation ne peut leur être accordée.

Ces règles serviront provisoirement de base pour la publication des journaux et écrits périodiques et ceux qui y auront contrevenu, verront leur journaux supprimés et on leur appliquera la peine qu'ils auront encourue.

No. 2383.— Adresa No. 458 a Căimăcămiei Moldovei către logofătul Ștefan Catargiu, din 21 Decembrie 1858 (2 Ianuarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 20, din 24 Decembrie 1858.)

Onorat Domniei Sale Logofătului Ștefan Catargiu. || Sub-No. 2383. scriși așă onoare a vă comunica copie de pe procesul verbal ce 1859 așă încheiat erî ¹⁾ pentru linia de conduită ce s'așă văzut siliși a ²⁾ 1 Ianuar. adopta, conformându-se articolului 8 din Memorandum ²⁾. Aceasta cu onoare vi se comunică spre regula Domniei Voastre.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu.
Secretarul Căimăcămiei, (s.) D. Sturdza.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

No. 2383. *(Traducțiune.)*

1859

2 Ianuar. A l'honorable M. le logothète Etienne Catargi. Les sous-signés ont l'honneur de vous communiquer copie du procès-verbal dressé hier ¹⁾, au sujet de la ligne de conduite qu'ils se sont vus forcés d'adopter, en conformité de l'art. 8 du Memorandum ²⁾. Cette communication vous est faite pour votre gouverne.

(Suivent les signatures.)

No. 2384. — Adresa No. 459 a Căimăcămiei Moldovei către vornicul Iancu A. Cantacuzino, din 21 Decembrie 1858 (2 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 20, din 24 Decembrie 1858.)

No. 2384. Onorat domniei sale vornicului Iancu A. Cantacuzino. In 1859 urmarea procesului-verbal încheiat în 20 a curenteii, ³⁾ Domnia 2 Ianuar, Voastră sunteți invitat a vă întruni cu subscrișii pentru a lua de acum parte la Căimăcămie, ca membru al ei, în locul lăsat vacant de domnia lui logofătul Ștefan Catargiu.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu.
Secretarul Căimăcămiei, (s.) D. Sturdza.

(Traducțiune.)

A l'honorable M. le vornic Jean A. Cantacuzino. | A la suite du procès-verbal dressé le 20 courant ⁴⁾, vous êtes invité à vous réunir avec les soussignés pour faire désormais partie de la Căimăcamie, comme son membre, au poste laissé vacant par M. le logothète Etienne Catargi.

(Suivent les signatures.)

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97.

⁴⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97.

No. 2385.—Scrisoarea vornicilor Vasile Sturdza și Anastasie Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei, către consuliî Puterilor garante la Iași, din 21 Decembrie 1858 (2 Ianuarie 1859). Iași.

Monsieur le consul, || Les soussignés ont l'honneur de vous No. 2385.
 informer, que dans leur désir de se conformer au Mémorandum 1859
 qui leur a été communiqué par S. E. Fuad Pacha ¹⁾, ils ont pro- 2 Ianuar.
 posé à M. Catargi le changement du directeur du ministère de
 l'intérieur, le renvoi de ceux des fonctionnaires de l'Etat dont
 la conduite serait repréhensible, ainsi que la revision des actes qui
 ont été faits pendant l'abstention volontaire de leur collègue. |
 A toutes ces propositions, qui témoignent hautement des sentiments
 de conciliation des soussignés, M. Catargi a répondu par des fins
 de non recevoir, ainsi qu'il est constaté dans les procès-verbaux
 ci-annexés ²⁾, et enfin, par une lettre véhémence, dont copie
 ci-jointe ³⁾, dans laquelle il déclare être décidé à prolonger, par une
 nouvelle abstention, l'état anormal où la Caïmacamie se trouve
 depuis quelque temps. Une semblable déclaration, que rien ne
 peut plus justifier d'ailleurs, équivaut, dans les circonstances ac-
 tuelles, à une démission de sa part du poste de caïmacam, et les
 soussignés, à leur grand regret, se sont vus dans la triste néces-
 sité de la considérer comme telle. || Les élections sont termi-
 nées et doivent être suivies de la convocation de l'Assemblée; aux
 termes de la convention, les députés seront tenus de procéder à
 l'élection du Prince, dans le délai de neuf jours, à partir de l'ou-
 verture de la Chambre, et la Caïmacamie devra leur présenter préa-
 lablement la liste des candidats réunissant les qualités exigées pour
 arriver au trône. || Or, M. Catargi se refusant à prendre part
 désormais aux travaux du gouvernement, les soussignés se sont
 trouvés dans l'obligation d'aviser à compléter la Caïmacamie, en
 vue de la confection de la liste des candidats princiers, et à cet
 effet, ils se sont conformés aux dispositions de l'art. 8 du Mé-
 morandum, en appelant M. le ministre des finances au poste de

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2308, p. 1237; No. 2309, p. 1238; No. 2310, p. 1239;
 No. 2311, p. 1240; No. 2312, p. 1241; No. 2320, p. 1278; No. 2321, p. 1280;
 No. 2322, p. 1281; No. 2323, p. 1283.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2327, p. 1290.

No. 2385. caïmacam, rendu vacant par l'abstention de leur ancien collègue. |
 1859 Les soussignés, en vous signalant ces faits, viennent vous prier de
 2 Ianuar. les porter à la connaissance de S. E. l'ambassadeur de
 à Constantinople. Ils espèrent que S. E. appréciera les motifs qui
 les ont forcés de céder à un devoir impérieux, et voudra bien
 croire aux regrets qu'ils éprouvent d'avoir été mis en demeure
 d'adopter une mesure commandée par la gravité des circonstances.
 Agréez, Monsieur le consul, l'assurance de notre considération la
 plus distinguée.

(s.) B. Sturdza | A. Pano.

No. 2386. — Scrisoarea vornicilor Vasile Sturdza și A-
 nastasie Panu, membri ai Căimăcămiei Mol-
 dovei, către Fuad-Pașa, din 21 Decembrie
 1858 (2 Ianuarie 1859). Iași.

No. 2386. A Son Excellence Fuad-Pacha. En réponse à la lettre que
 1859 V. E. a bien voulu adresser directement à la Caïmacamie, en lui
 2 Ianuar. communiquant le Mémoire du 28 Novembre ¹⁾, les soussignés
 ont l'honneur de vous informer, que dans leur désir de se confor-
 mer à un acte aussi important, émané de l'entente de la S. Porte
 avec les représentants des Puissances garantes à Constantinople,
 ils ont proposé à M. Catargi le changement du directeur du mi-
 nistère de l'intérieur, le renvoi de ceux des fonctionnaires de l'Etat,
 dont la conduite serait reprehensible, ainsi que la revision des
 actes qui ont été faits pendant l'abstention volontaire de leur
 collègue. || A toutes ces propositions qui témoignent hautement
 des sentiments de conciliation des soussignés, M. Catargi a répondu
 par des fins de non-recevoir, ainsi qu'il est constaté dans les
 procès-verbaux ci annexés ²⁾, et enfin par une lettre véhémante,
 dont copie ci-jointe ³⁾, dans laquelle il déclare être décidé à pro-
 longer, par une nouvelle abstention, l'état anormal où la Caïmacamie

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2308, p. 1237; No. 2309, p. 1238; No. 2310, p. 1239;
 No. 2311, p. 1240; No. 2312, p. 1241; No. 2320, p. 1273; No. 2321, p. 1280;
 No. 2322, p. 1281; No. 2323, p. 1283.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2327, p. 1290

se trouve depuis quelque temps. || Une semblable déclaration, No. 2386. que rien ne peut plus justifier d'ailleurs, équivaut, dans les circonstances actuelles à une démission de sa part du poste de Caïmacam, et les soussignés, à leur grand regret, se sont vus dans la triste nécessité de la considérer comme telle. | Les élections sont terminées et doivent être suivies de la convocation de l'Assemblée; aux termes de la convention, les députés seront tenus de procéder à l'élection du Prince, dans le délai de neuf jours, à partir de l'ouverture de la Chambre, et la Caïmacamie devra leur présenter préalablement la liste des candidats réunissant les qualités exigées pour arriver au trône. Or, M. Catargi se refusant à prendre part désormais aux travaux du gouvernement, les soussignés se sont trouvés dans l'obligation d'aviser à compléter la Caïmacamie, en vue de la confection de la liste des candidats princiers, et à cet effet, ils se sont conformés aux dispositions de l'art. 8 du Mémoire, en appelant M. le ministre des finances au poste de caïmacam, rendu vacant par l'abstention de leur ancien collègue. | Les soussignés osent espérer que V. E. appréciera les motifs qui les ont forcés de céder à un devoir impérieux, et qu'elle voudra bien croire aux regrets qu'ils éprouvent d'avoir été mis en demeure d'adopter une mesure commandée par la gravité des circonstances. Dans cet espoir, il prie V. E. d'agréer les assurances de leur haute considération.

(s.) B. Sturdza | A. Pano.

No. 2387.—Ofisul No. 130 al Căimăcămiei Valahiei, către Ministerul Justiției, din 21 Decembrie 1858 (2 Ianuarie 1859). Bucuresci.

(„Buletinul Oficial“, No. 104, din 22 Decembrie 1858.)

Către Ministerul Dreptății. | Ministerul din năuntru a supus No. 2387. Căimăcămiei, prin două raporturi, unul sub No. 9.473, din 16 cu- 1859 rent, altul sub No. 9.561, din 19 tot a acestei luni, trei sentințe 2 Ianuar. ale Tribunalului civil de Ilfov, secția I, una din 15, și două din 17 Decembrie, prin cari numitul Tribunal recunoaște d-lui Cesar Boliac dreptul de alegător și eligibil, și d-lor C. A. Rosetti și V. Boerescu dreptul de eligibilitate. || Căimăcămia luând în considerație că, sub punctul de vedere al procedurii, aceste trei acte

No. 2387. judecătorești sunt de-opotrivă eșite din rînduiala legală: | 1. Pentru
 1859 că, după textul art. 7 din anexul al doilea al convenției, compe-
 2 Ianuar. tința tribunalelor se deschide ca într'o instanță de apel, adică după
 ce mai întâi se vor adresa reclamațiile la administrație și se vor
 lepăda de dînsa — procedură ce s'a deslușit și s'a regulat și prin
 ofișul Căimăcămiei sub No. 102 din 3 Decembrie curent ¹⁾, publicat
 prin «Buletinul Oficial» cu No. 98; | 2. Că după rînduiala așe-
 zată în art. 5 al aceluși ofiș, și după cuviința legală, tribunalul urma
 să ceară și să cunoască motivele ce aū putut determina scoaterea
 din liste a celor mai sus numiți reclamanți, și neavînd vre-un
 jurnal deslușitor din pârtea administrației, să ceară asemenea des-
 lușiri prin departamentul dreptății, de la care atîrnă, ca să aibă
 în vedere toate elementele procesului, precum rînduiala judecăto-
 rească cere, și precum se urmează în toate pricinile de judecată;
 Considerînd, în special, că sentințele date asupra reclamațiilor
 d-lor C. A. Rosetti și V. Boerescu cuprind în sine, osebit de ne-
 regularitatea de procedură, și un esces de putere, prin însușire de
 atribuții ce nu sunt în competența unui tribunal, și către aceasta încă
 o rea aplicație de prăvilă cu interpretația ce a dat art. 9 din anexul al
 2-lea al convenției, atîngător de natura venitului de 400 galbeni cerut
 de la eligibil, care, prin art. 2 din ofișul Căimăcămiei din 13 ale
 acesteia, sub No. 109, comunicat judecătorilor de către departa-
 mentul dreptății, s'a regulat și s'a deslușit fără altă îndoială; și
 nu era ertat unei judecătorii a călca cuviințele și respectul prin-
 cipiului de ordine publică, care cere mărginirea fie-cărei dregătorii
 în atribuțiile sale, și mai cu seamă în chestii de interpretații de
 asemenea fire, rezervate dregătorilor mai înalte; Considerînd
 că atît după art. 25 din Regulamentul organic, cât și după res-
 criptul imperial de instalarea ei ²⁾, Căimăcămia este însărcinată a
 priveghia ca nici-un act său urmare, contrariu legiurii electorale,
 să nu se urmeze, ci să îngrijească de buna esecutare a acestei le-
 giurii, depărtînd ca desevîrșit neprimite orî-ce asemenea acte, în-
 sușire ce nu-î se poate contesta nici reduce; | Că, prin art. 5 din
 Memorandum ³⁾, încheiat la Constantinopol de către ambasadorii Pu-
 terilor garante, și comunicat Căimăcămiei prin nota cu No. 1888
 din 8 Decembrie curent, adresată ei de E. S. ministrul trebilor

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2289, p. 1182.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2105, p. 571.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

din afară al Inaltei Porți, ca organ al lor, interpretația firmanului No. 2387. și a convenției este dată în atribuțiile și căderile esclusive ale Căimăcămiei, și în ceea ce se atinge de natura venitului cerut de la eligibil, interpretația s'a dat de Căimăcămie prin ofisul de la 3 Decembrie, pomenit mai sus, în toată deplina ei cădere, și s'a încuviințat și de Inalta Poartă, ca organ al Puterilor, după depeșile primite de la agentul țării; Considerând că, după firmanul imperial de instalare, toată responsabilitatea pentru paza bunei orândueli și a legilor în ființă, și pentru menținerea fie-cărei dregătorii în cercul legal al atribuțiilor ei, cade în sarcina Căimăcămiei, care este autorizată, spre acest sfârșit, a depărta din funcțiile lor pe toți funcționarii ce s'ar abate din datoriile ce le sunt impuse și ar călca legile prin însușire de drepturi și căderi ce nu le pot avea, ca unele ce sunt rezervate numai Căimăcămiei; | Vădând că tribunalul mai sus numit, prin a sa urmare, a călcat rînduețele ofisului, pe al căruia singur temeiul îi s'a și atribuit dreptul exclusiv de jurisdicție în pricină electorală, și cu aceasta a arătat un duh de rea nesocotință, pe când era dator a lucra mai cu sfială și mai cu îngrijire întru îndeplinirea însărcinării ce îi s'a dat, știind că hotărârile sale sunt fără apel; | Pentru aceste considerații, Căimăcămia declară nule și întru neființă amîndouă sentințele Tribunalului civil de Ilfov, Secția I, în privința d-lor Rosetti și Boerescu; hotărăște, în puterea art. 327 din Regulamentul organic, ca judecătorii ce au luat parte la această judecată și au subscris arătatele sentințe să se dea în judecata Inaltei Curți, și decretă că toate pricinele atingătoare de reclamații electorale să treacă în cercetarea Secției a II-a a aceluiași tribunal, încetând întru aceasta dreptul de jurisdicție ce s'a fost dat Secției I. | Cât pentru hotărîrea dată în privința d-lui Cesar Boliac, își va avea urmarea, trecîndu-se numele său în listele electorale ale capitalei, rămîind ca alegătorii să prețuiască, după științele ce se așteaptă și li se vor comunica în urmă, pricinele bine cuvîntate, pentru cari departamentul din năuntru l'a fost scos vremelnicește din liste. | D-lui șeful departamentului dreptății este învitat a aduce la îndeplinire cuprinderea acestui ofis. || Iar d-lui Secretarul Statului este însărcinat a-l publica, împărțîșindu-l și departamentului din năuntru, spre știință de urmare întru ceea ce se atinge și de ale sale căderi.

(subscriși:) Man. Băleanu | Ioan Manu.
Secretarul Statului, (subscris) C. N. Brăiloiu.

No. 2387. (*Traducțiune.*)

1859

2 Ianuar.

„Anunțătorul Român“, No. 101, din 24 Decembrie 1858.)

Au Département de la Justice. | Le ministre de l'intérieur a présenté à la Caïmacamie, par deux rapports, en date des 16 et 19 de ce mois, sous les Nos. 9.473 et 9.561, trois sentences du Tribunal civil d'Iltoy, 1-re Chambre, qui reconnaissent au sieur C. Bolliac le droit d'électeur et d'éligible, et aux sieurs C. A. Rosetti et B. Boëresco le droit d'éligibles. La Caïmacamie, prenant en considération que, sous le point de vue de la procédure, ces trois actes judiciaires sont également irréguliers: | 1° En ce que, d'après le texte de l'art. 7 de l'annexe 2 de la convention, la compétence des tribunaux, en matière électorale, n'est ouverte que comme une instance d'appel et après que les réclamations des ayant-droit ont été préalablement portées devant l'administration et repoussées par elle, procédure dont l'ordre a été suffisamment expliqué et réglé par l'office sous No. 102 du 3 Décembre courant ¹⁾, publié au «Bulletin Officiel» No. 98; 2° En ce que, d'après la règle posée par l'art. 5 du même office et dans l'ordre légal, le tribunal devait demander à connaître les motifs qui ont pu déterminer l'élimination des listes des noms des dits réclamants; et qu'en l'absence du procès-verbal exigé de l'autorité administrative pour la constatation des motifs d'élimination, le tribunal était en devoir de demander communication d'un pareil acte par l'intermédiaire du ministère de la justice, dont il relève, pour avoir ainsi sous les yeux tous les éléments du procès et se mettre en état de juger, conformément à l'ordre régulièrement suivi pour tous les procès; | Considérant, spécialement, que les sentences rendues sur les réclamations des sieurs C. A. Rosetti et B. Boëresco contiennent en elles mêmes non seulement une irrégularité de procédure, mais encore un excès de pouvoir, en ce que le tribunal s'est attribué un droit d'interprétation, en dehors des attributions de sa compétence, et qu'il y a, au surplus, fausse application de la loi dans l'interprétation qu'il a donnée à l'art 9 de l'annexe 2 de la convention, relatif à la nature du revenu de 400 ducats, exigé des éligibles; | Que cette question a été définitivement réglée par l'office de la Caïmacamie en date du 13 Décembre No. 109, communiqué aux tribunaux par le ministère de la

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2289, p. 1182.

justice, et qu'elle ne pouvait par conséquent plus être mise en doute; | No. 2387.
 Qu'en ne tenant aucun compte des instructions de la Caïmacamie, 1859
 le tribunal a bléssé les convenances et violé un principe d'ordre 2 Januar.
 public qui oblige toute autorité à se tenir dans les limites tracées
 à sa compétence; | Considérant qu'aux termes de l'art. 25 du
 Règlement organique, et aux termes du firman impérial de son
 installation ¹⁾, la Caïmacamie est chargée de veiller à ce qu'aucun
 acte ou procédé contraire au règlement électoral n'ait lieu, de
 porter son attention sur son exacte application et de rejeter comme
 entièrement inadmissibles tous les actes de cette nature; que ce
 droit, réservé à la Caïmacamie, ne peut lui être ni contesté, ni
 réduit; | Considérant qu'aux termes de l'art. 5 du Mémoire ²⁾,
 arrêté à Constantinople par les représentants des Puissances ga-
 rantes et communiqué à la Caïmacamie par l'office sous No. 1858,
 en date du 8 Décembre 1858 de Son Excellence le ministre des
 affaires étrangères de la Sublime-Porte, en qualité d'organe de
 ces Puissances, l'interprétation des dispositions du firman d'instal-
 lation et de la convention est attribuée à la Caïmacamie; || Qu'en
 ce qui concerne la nature du revenu exigé des éligibles, la Caï-
 macamie en a déterminé le sens, par son décret du 3 Décembre
 sus-énoncé, approuvé également par la Sublime Porte, d'après le
 contenu des dépêches de l'agent de la Principauté; Considé-
 rant qu'aux termes du firman impérial d'installation, toute la res-
 ponsabilité pour le maintien de l'ordre public et l'observation des
 lois en vigueur, ainsi que pour le maintien de chaque autorité
 dans le cercle légal de ses attributions, est mise à la charge
 de la Caïmacamie, spécialement autorisée à révoquer de leurs fon-
 ctions tous ceux d'entre les fonctionnaires qui devieraient de leurs
 devoirs et violeraient la loi, en s'attribuant une compétence exces-
 sive et en dehors des prescriptions légales; Considérant que le
 tribunal sus-dit a violé dans cette circonstance les prescriptions
 de l'office en vertu même duquel il avait reçu le droit de ju-
 ridiction exclusive en matière électoral; Qu'il a donné par là
 une preuve manifeste d'un esprit inconsidéré, tandis qu'il était
 tenu à plus de circonspection dans l'accomplissement de ses de-
 voirs, en considération du caractère définitif attribué à ses déci-
 sions sans appel; || Par tous ces motifs, la Caïmacamie déclare

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2105, p. 571.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

No. 2387. nulles et non avenues les sentences du Tribunal civil d'Ilfov, 1-re
 1859 Chambre, dans les affaires Rosetti et Boèresco; décrète, aux termes
 2 Ianuar. de l'art. 327 du Règlement organique, la mise en jugement de
 tous les juges qui ont rendu et signé ces sentences; décide, au
 surplus, que toutes les affaires électorales seront transférées à la
 2-ème Chambre du même tribunal, déclarant éteinte de plein droit
 la juridiction attribuée à la première Chambre. | En ce qui con-
 cerne la sentence relative au sieur C. Bolliac, elle aura son effet;
 le nom de ce dernier sera inscrit dans la liste électorale de la ca-
 pitale, et les causes légitimes qui avaient déterminé la radiation
 provisoire de son nom par le ministère de l'intérieur, seront ul-
 térieurement déferées à l'appréciation des électeurs, après la ré-
 ception des éclaircissements attendus. Le chef du département
 de la justice est invité à mettre à exécution le présent office.
 Le Secrétaire d'Etat est chargé de le faire publier et d'en commu-
 niquer le contenu au département de l'intérieur, chargé, en ce qui
 le concerne, de l'exécution des dispositions rentrant dans ses attri-
 butions.

(Suivent les signatures.)

No. 2388.—Proces-verbal No. XXXIII al Căimăcămiei Mol-
 dovei, din 22 Decembrie 1858 (3 Ianuarie 1859).
 Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 20, din 24 Decembrie 1858)

Proces-verbal XXXIII.

No. 2388. Anul 1858, Decembrie în 22 zile. Conform procesului-ver-
 1859 bal încheiat XXXII ¹⁾, prin care se înlocuește în postul de căma-
 3 Ianuar. cam lăsat vacant de d. logofăt Ștefan Catargiu prin d. vistiernic I. A. Cantacuzino, conform art. al 8-lea din Memorandum ²⁾, subscrisii, vornicul Vasile Sturza, vornicul Anastasie Panu și vistiernicul Iancu Alecu Cantacuzin, s'au întrunit astă-zî și au încheiat acest proces-verbal, după care Căimăcămia, fiind întrunită de tus-trei membrii săi, va păși de acum înainte întru împlinirea ce-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

lor-lalte lucrări relative la competența sa. Procesul acest verbal No. 2388. dimpreună și cu acel de sub No. XXXII se vor comunica Consiliului, spre a regula comunicarea lui locurilor respective și înaintarea celor-lalte lucrări în asemenea. 1859
3 Ianuar.

(subscriși:) V. Sturdza, | A. Panu. | I. A. Cantacuzino.
Secretarul Căimăcămiei, (subscris) D. Sturdza.

(Traducțiune.)

Procès-verbal No. XXXIII.

Conformément au procès-verbal No. XXXII ¹⁾, par lequel M. le visternik I. A. Cantacuzino a été appelé au poste de caïmacam, laissé vacant par M. le logothète Etienne Catargi, conformément à l'art. 8 du Mémorandum ²⁾, les soussignés: le vornik Basile Sturdza, le vornik Anastase Pano et le visternik Jean Alexandre Cantacuzino, se sont réunis et ont dressé le présent procès-verbal, suivant lequel la Caïmacamie, composée maintenant de tous ses trois membres, procédera désormais aux travaux ultérieurs qui sont de sa compétence. Ce procès-verbal, ainsi que celui portant le No. XXXII, sera communiqué au Conseil, pour être communiqué à qui de droit et pour donner suite aux autres travaux.

(Suivent les signatures.)

No. 2389.—Scrisoarea consulului Angliei la Iași, Henry A. Churchill, către membrii Căimăcămiei Moldovei Vasilie Sturdza și Anastasie Panu, din 23 Decembrie 1858 (4 Ianuarie 1859). Iași.

Messieurs, M'ayant fait l'honneur, comme agent d'une des No. 2389. Puissances signataires du traité de Paris, de me faire connaître 1859 les mesures que VV. EE. ont cru devoir prendre dernièrement, ⁴ Ianuar. en mettant de côté M. Catargi, un de vos collègues, et un des membres de la Caïmacamie intérimaire, et en nommant à sa place M. Jean Cantacuzino ³⁾, je pense que vous voudrez bien me

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97; No 2385, p. 115.

No. 2389
1859
4 Ianuar.

permettre de porter à votre connaissance quelques unes des observations que je compte soumettre à l'appréciation de l'ambassadeur de S. M. Britannique auprès la S. P., en transmettant copie de votre dépêche à S. E. | En premier lieu, quel que soit le désappointement que je puisse avoir éprouvé personnellement, d'avoir échoué dans mes instances auprès de M. Catargi pour l'engager de vous prêter sa coopération dans l'exécution des travaux dévolus à la Caïmacamie de cette Principauté, je ne puis apercevoir comment VV. EE. ont pu déduire de la lettre de M. Catargi, datée du 10 (22) Décembre ¹⁾, dont vous m'avez transmis une traduction, que M. Catargi ait, par le contenu de cette lettre, perdu la position haute et respectable qu'il occupe comme membre de la Caïmacamie de Moldavie; bien moins puis-je saisir la véhémence et le langage peu digne auxquels vous faites allusion, comme venant de la part de S. E., soit dans votre traduction, soit dans celle de la lettre sus-mentionnée qui m'a été communiquée par M. Catargi, traductions qui, je dois l'observer, diffèrent assez l'une de l'autre. || Un second fait, sur lequel je ne manquerai pas d'attirer l'attention du gouvernement de S. M. est, que VV. EE. ont laissé passer dix jours entre la réception de la lettre de M. Catargi et la décision à laquelle vous êtes venus, à la dernière heure, et lorsque les travaux de la Caïmacamie intérimaire touchaient à leur proche fin; et que les seules raisons à l'appui de cette décision, sont des raisons que je ne peux équitablement regarder comme indiscutables. | Troisièmement, la représentation faite dans cette partie du procès verbal No. 32, publié dans la gazette officielle de Moldavie, et dont vous m'avez fait l'honneur de me transmettre copie, qui a trait au directeur du département de l'intérieur, ne s'accorde en aucune manière, autant que je puis voir, avec la déclaration faite par VV. EE. dans le 7-me art. sur les délibérations du Mémoire ²⁾; car, dans le premier, il est clairement dit, que VV. EE. auraient destitué M. Prounkou, pour avoir suivi l'exemple de M. Catargi, en désertant son poste, tandis que, dans le second, il est précisé, avec le même degré de clareté, que le directeur du département de l'intérieur aurait été destitué avec le consentement de M. Catargi; de quoi, on doit tirer la conséquence que M. Catargi aurait consenti, avant son ab-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2327, p. 1290.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2323, p. 1284.

stention des affaires, à la destitution de M. Proukou, pour une No. 2389.
 offense commise, selon VV. EE., après que M. Catargi se serait 1859
 retiré des affaires — circonstance matériellement impossible. || 4 Januar.
 Sans entrer en discussion sur les raisons avancées par VV. EE.
 en prenant sur vous, la responsabilité de destituer du poste qui
 lui avait été assigné par la convention de Paris votre honorable
 collègue, je me bornerais à remarquer, et cela avec la plus grande
 déférence, que cette démarche étant d'une haute importance, et
 une démarche qui touche à la convention elle-même, et de plus,
 prenant en considération la fin du 8-me art. du Mémoire en
 question, qui dit, que même le cas d'une vacance se présentant—
 ce qui, d'après mon humble opinion, n'est pas le cas ici — la Caïma-
 camie provisoire doit en référer à la S. P. et aux représentants à
 Constantinople pour leur sanction, je ne puis—jusqu'à la réception
 d'instructions à cet effet de la part de S. E. l'ambassadeur d'An-
 gleterre près la S. P., considérer M. Catargi autrement, que comme
 un des caïmacams de Moldavie, et de plus, comme un fonction-
 naire envers lequel, je dois consciencieusement ajouter, ses col-
 lègues ont des torts considérables à se reprocher. || J'ai l'hon-
 neur, etc..

(s.) Henry A. Churchill.

No. 2390.— Scrisoarea consulului Angliei la Iași, Henry
 A. Churchill, către Ștefan Catargi, din 23 De-
 cembrie 1858 (4 Ianuarie 1859). Iași.

(«Patria», Suppliment la No. 8, din 25 Decembrie 1858.)

Je trouve nécessaire de communiquer en copie à Votre Excellence, No. 2390.
 comme un des caïmacams de cette Principauté, la lettre que j'ai 1859
 eu l'honneur d'adresser aujourd'hui à vos collègues, MM. Basile 4 Januar.
 Sturdza et A. Pano ¹⁾, en réponse à une communication ²⁾ que ces
 Messieurs m'ont faite relativement à la décision prise par eux et
 qui exclut votre Excellence de la Caïmacamie de Moldavie et
 établi, à votre place, comme caïmacam, M. Jean Cantacuzino. ||

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2389, p. 123.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2385, p. 115.

No. 2390. Il est fort regrettable, Monsieur, que vous n'ayez pas suivi le conseil
 1859 que je vous ai donné, des le début, de la part de l'ambassadeur de
 4 Ianuar. Sa Majesté, de continuer votre collaboration avec vos collègues, pour
 la conduite ultérieure des affaires de la Caïmacamie, dont vous
 êtes un membre distingué. J'ai l'honneur, etc.

(s) Henry A. Churchill.

No. 2391 — Circulara No. 72 a Căimăcămiei Moldovei, că-
 tre prefectiilor de Covurlui, Putna, Bacău, Neamț,
 Suceava, Dorohoi, Botoșani și Ismail, din 23
 Decembrie 1858 (4 Ianuarie 1859). Iași.

No. 2391. Domniei sale d-lui administrator, Guvernul a luat știință
 1859 că un nou comisar turcesc are să vie în Moldova cu misiile deo-
 4 Ianuar. sebite din partea Inaltei Porți. De datorica dar a Căimăcămiei fiind
 a se conforma celor prescrise, în asemenea ocaziuni, de capitulații,
 cari sunt sfințite prin convenția din 7 (19) August, se pune d-tale
 în vedere art. 10 din tratatul încheiat de Vasile Lupu, suve-
 ranul Moldovei, cu sultanul Mahomet IV, la anul 1634 ¹⁾. Acest
 articol coprinde: «Turcii, pre cari Poarta îi va trimete cu scrisori
 «adresate Principelui, nu vor trece Dunărea, ci se vor opri pe
 «malul opus al acestui riū, dând depeșile în mâna guvernatorului
 «de la Galați, care le va trimete Principelui, și asemenea va da
 «curierilor Inaltei Porți și răspunsurile de la aceasta.» | Se or-
 donează dar d-tale ca, îndată ce va sosi vre-un trimis sau co-
 misar din partea Inaltei Porți, să te conformezi în totul acelor
 prescrise de citatul mai sus articol și, primind scrisorile ce vor
 fi adresate guvernului, prin stafetă să le trimiți către Căimăcămie
 și, până la primirea răspunsului, te vei sili a da toate cinstirile
 cuvenite, potrivit cu rangul ce va avea trimisul Inaltei Porți, fă-
 cându-i și toate înlesnirile trebuincioase pe țărnul opus de hotarul
 țerei, unde se va afla. || Domnia-ta vei răspunde îndată de pri-
 mirea acestui ofis și de îndeplinirea lui la vreme în totul.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu | I. Cantacuzino.

Secretar de Stat, (subscris) V. Alecsandri.

¹⁾ Cf. Vol. I, part. II, No. 4, p. 6.

(Traducțiune.)

No. 2391.

1859

4 Ianuar.

Monsieur le préfet, | Le gouvernement a appris qu'un nouveau commissaire turc doit venir en Moldavie, avec une mission spéciale de la part de la S. Porte. Il est donc du devoir de la Caïmacamie de se conformer aux règles prescrites pour de telles occasions par les capitulations, consacrées par la convention du 7 (19) Août; aussi, vous rappelle-t elle l'art. 10 du traité conclu par Basile Loupou, souverain de Moldavie, avec le sultan Mahomet IV, en 1634 ¹⁾. Cet article dit: «Les Turcs que la Porte aura envoyée avec des lettres adressées au Prince, ne franchiront pas le Danube et s'arrêteront sur la rive opposée de ce fleuve, en remettant les dépêches entre les mains du gouverneur de Galatz, qui les transmettra au Prince et remettra aux courriers de la S. P. les réponses de ce dernier.» || Il vous est ordonné par conséquent que, dès l'arrivée d'un envoyé ou d'un commissaire de la S. Porte, vous vous conformiez en tout à l'article précité; vous recevrez les lettres adressées au gouvernement, les enverrez par estafette à la Caïmacamie et, jusqu'à la réception d'une réponse, vous vous efforcerez de faire à l'envoyé de la S. Porte les honneurs dûs à son rang et de lui procurer toutes les facilités nécessaires, au delà de la frontière du pays, où il se trouvera. | Vous accuserez, Monsieur, immédiatement, réception de cet office, et, en son temps, vous rapporterez son exact accomplissement.

(Suivent les signatures.)

No. 2392.— Telegrama No. 38 a Căimăcămiei Moldovei către colonelul Steriadi, prefectul porturilor Dunării, din 23 Decembrie 1858 (4 Ianuarie 1859). Iași.

Domniei-sale colonelului Steriadi, prefectul porturilor Dună- No. 2392.
rii. || Guvernul a luat știință că un nou comisar turcesc are să 1859
vie în Moldova cu misiuni deosebite din partea Inaltei Porți. La a- 4 Ianuar.
ceastă ocazie dându-se instrucțiunile convenite d-lor administratori,

¹⁾ Cf. Vol. I, part. II, No. 4, p. 6.

No. 2392 prin ofisul No. 72 ¹⁾, Căimăcămia invită pe d-voastră ca, în înțelegere cu d-lui administratorul ținutului, să îndepliniți întocmai cele
1859
4 Ianuar. prescrise prin citatul ofis.

(subscriși :) V. Sturdza | A. Panu | I. Cantacuzin.
Secretar de Stat, (subscris) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

A M. le colonel Steriadi, préfet des ports danubiens. Le gouvernement a appris qu'un nouveau commissaire turc doit venir en Moldavie, avec une mission spéciale de la part de la S. Porte. Des instructions nécessaires ont été données, pour ce cas, à MM. les préfets, par l'office No. 72 ²⁾, et la Căimăcamie vous invite, Monsieur, à vous entendre avec M. le préfet du district, en vue de la stricte exécution de l'office précité.

(Suivent les signatures.)

No. 2393. — Ofisul No. 135 al Căimăcămiei Valahiei către Consiliul administrativ, din 23 Decembrie 1858 (4 Ianuarie 1859). București.

(„Buletinul Oficial“, No. 105, din 26 Decembrie 1858.)

De la Căimăcămia Țărei Românești către Sfatul
Administrativ.

No. 2393. Sorocul de 20 Decembrie, hotărît prin ofisul Căimăcămiei sub
1459 No. 65 din luna Noembrie expirat ³⁾, pentru încheerea listei de
4 Ianuar. înscrierea acelor ce, după art. 13 al convenției, au dreptul de eligibilitate la domnie, fiind expirat; | Căimăcămia, potrivit îndatoririi ce i se pune de art. 21 din Regulamentul organic, publică prin acesta numele domnilor candidați la domnie, celor ce s'au înfățișat la dînsa cu cerere de a fi înscriși. Aceștia sunt: ||
1. D. banul Emanoil Băleanu; | 2. D. logofătul dreptății Ioan Oteteleșeanu; | 3. D. logofătul dreptății Ioan Slătineanu; ||
4. D. vornicul Constantin Cantacuzino; 5. D. logofătul credinții

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2391, p. 126.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2391, p. 126

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2198, p. 817.

Scarlat Krețulescu; || 6. D. vornicul Ioan Văcărescu; || 7. D. No. 2393. logofătul dreptății Constantin Bălăceanu; || 8. Măria Sa fostul 1859
domn Gheoghe Bibescu; || 9. D. aga Ioan Cantacuzino; || 10. 4 Ianuar.
Măria Sa fostul domn Barbu D. Știrbei; || 11. Luminăția Sa ba-
nul beizade Constantin Ghica. | Toate aceste persoane în număr
de un-spre-zece, după cercetarea făcută, s'a cunoscut că însușesc
calitățile cerute de convenție pentru eligibili la Domnie. || Intre
cei ce aș mai cerut a fi înscriși în această listă de eligibili, figu-
rează și Luminăția Sa aga beizade Dimitrie Ghica. || Nu s'a
putut însă înscrie ca eligibil de o cam dată, pentru cuvîntul că,
deși este dovedit fără contestație că are vîrsta, naturalitatea și ve-
nitul cerut de art. 13 din convenție, nu s'a găsit în posesie și de
a patra condiție, aceia de a fi împlinit funcții publice în timp de
zece ani, sau să fi făcut parte din Adunări, deși este cunoscut că
a fost membru al Divanului ad-hoc din anul 1857, și Căimăcămia
neavînd deslegare dacă acest Divan, care a fost o simplă Adunare
consultativă, poate fi numărat între Adunările de care vorbește
arătutul mai sus art. 13 din convenție, privește contestabilă în-
sușirea acestei a patra calități în persoana Luminăției Sale; și ră-
mâne ca Luminăția Sa, după dreptul ce i-se dă de art. 20 din
Regulamentul organic, să-și îndrepteze reclamația la Obșteasca Adu-
nare prin presidentul ei, în soroc de 22 zile, socotit de la publi-
carea listei acestor eligibili. || Sfatul Administrativ va aduce la
îndeplinire cuprinderea acestui ofis, dându-î tot de odată și cuviin-
cioasa publicitate.

(subscriși): Manoil Băleanu | Ioan Manu.
Secretarul Statului, (subscris) C. N. Brăiloiu.

(Traducțiune.)

Caïmacamie de la Principauté de Valachie. || Au
Conseil Administratif. || Le terme du 20 Décembre, fixé,
par l'office de la Caïmacamie No. 65 du mois de Novembre der-
nier ¹⁾, pour l'établissement de la liste d'inscription de ceux qui, en
vertu de l'art. 13 de la convention, ont le droit d'être élus à la
dignité de prince régnant, ayant expiré; || La Caïmacamie, con-
formément à son devoir imposé par l'art. 21 du Règlement orga-
nique, publie par le présent les noms de MM. les candidats qui

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2198, p. 817.

Mo. 2393 lui ont présenté la demande d'inscription. | Ce sont: 1. M. le
 1859 ban Emmanuel Baleano; | 2. M. le logothète de la justice Jean
 4 Ianuar. Otetelesano; || 3. M. le logothète de la justice Jean Slatineano;
 || 4. M. le vornik Constantin Cantacuzino; 5. M. le logothète
 des cultes Charles Kretzulesco; || 6. M. le vornik Jean Vacaresco;
 || 7. M. le logothète de la justice Constantin Balatchano; 8.
 S. A. l'ancien prince régnant Georges Bibesco; || 9. M. l'aga
 Jean Cantacuzino; || 10. S. A. l'ancien prince régnant Barbo D.
 Stirbey; || 11. S. A. le ban «beïzadé» Constantin Ghika. || Toutes
 ces personnes, au nombre de onze, ont été reconnues, après exa-
 men, réunir les qualités exigées par la convention des candidats au
 trône. || Parmi ceux qui ont encore demandé à être inscrits dans
 cette liste d'éligibles, se trouve aussi S. A. l'aga «beïzadé» Dé-
 mètre Ghika. | Cependant, il n'a pu être, pour le moment, in-
 scrit comme éligible, parce que, quoiqu'il soit prouvé sans con-
 teste qu'il possède l'âge, la naturalisation et le revenu exigés par
 l'art. 13 de la convention, on n'a pas trouvé qu'il possède égale-
 ment la quatrième condition, savoir celle d'avoir rempli des fonc-
 tions publiques pendant dix ans ou d'avoir fait partie d'une As-
 semblée; bien qu'il soit connu qu'il a été membre du Divan ad-
 hoc de 1857, les instructions reçues par la Caïmacamie n'expliquent
 pas si ce Divan, qui n'a été qu'une simple Assemblée consulta-
 tive, peut être compté parmi les Assemblées dont parle le précité
 art. 13 de la convention; elle considère donc que cette quatrième
 condition est contestable chez Son Altesse, qui, en vertu du droit
 accordé par l'art. 20 du Règlement organique, peut adresser, dans
 le délai de 22 jours de la date de cette publication, une réclama-
 tion à l'Assemblée, par l'intermédiaire de son président. Le
 Conseil Administratif est chargé de l'exécution du présent office,
 en lui donnant, en même temps, la publicité nécessaire.

(Suivent les signatures.)

No. 2394.—Extras din ziarul «Românul», din 23 Decem-
 bre 1858 (4 Ianuarie 1859). Bucuresci.

No. 2394. Primim de la Paris știre că amicul nostru d. Dimitrie Bră-
 1859 tianu a avut onoarea a fi primit în audiență de către Maiestatea
 4 Ianuar. Sa Impăratul Napoleon III.

*(Traducțiune.)*No. 2394.
1859

Nous recevons de Paris la nouvelle que notre ami M. Dé-⁴ mètre Bratiano a eu l'honneur d'être reçu en audience par S. M. l'empereur Napoléon III.

No. 2395.—Scrisoarea logofetului Șt. Catargiu către vorniciii V. Sturdza și A. Panu, membrii ai Căimăcămiei Moldovei, din 24 Decembrie 1858 (5 Ianuarie 1859). Iași.

Onor. Domniilor sale vorniciii Vasile Sturdza și Anastasie No. 2395. Panu. Adresa D-voastre din 21 Decembrie ¹⁾ am primit cu alăturata copie a procesului-verbal XXXII ²⁾ din 20 Decembrie. Am ⁵ cetit cele într'însul coprinse, și nici cum nu este deșanțat că d-voastră v'ați luat însușire de a mă congedia din dreptate numirii de Caïmacam. Nimic nu este mai consecvent de cât după ce v'ați îmbrăcat cu dreptul de sine stăpânitorii directori, în loc de a vă mărgini a fi numai membrii Căimăcămiei interimare; după ce subt asemenea putere ați silnicit Regulamentul, ați răstălmăcit convenția, și nu v'ați supus Memorandumului reprezentanților Puterilor garante ³⁾, după cum se ved socotințele d-voastre în protocolul iscălit de noi, apoi fără îndoială a trebuit să-mi luați puterea aceia care prin convenție ne-aū numit Caimacamii, și să destituiți pe acel al treilea membru al Căimăcămiei interimare, ce are asemenea drepturi ca și d-voastră, măcar că ați fi putut și fără a ceastă măsură să alcătuiți listele candidaților la domnie, cari aū să fie cercetate de Adunare, de vreme ce v'ați însușit dreptul a face alegerile deputaților în potrive tuturor protestațiilor, răstălmăcind legea electorală anexată la convenție după plăcerea și scopul d-voastre. | Nu este dar nimic de mirat sborul ce ați făcut din treaptă în treaptă pînă la cea mai înainte putere; dar ceia ce este cu adevărat de mâhnit, ved că d-voastră vă cercați a mă învinovăți pe mine pentru un necunoscut rău ce credeți că aș fi putut face, și nu voiți a vă încredința și a condamna înseși lu-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2383, p. 113.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2377, p. 97.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

No. 2335. crările d-voastre, cari au produs cea mai fățișă părtinire și silnicie, asemenea cu mîhnire citesc în actul d-voastre ce m'au trimis, că
1859
5 Ianuar. au fi făcut concesii ca o înaltă putere către un subaltern, și că m'au înduplecat să mă fac unealtă lucrărilor împreună cu d voastră; însă eu nu am vădut din partea d-voastră de cât îndărătnicie a călca legea, iar din partea mea nu au vădut de cât o liniștită abținere, fără a mă face organul unei închipuite opoziții a d-voastre; ci ca organ apărător legilor și convenției. | Nu, d-lor, nu! Nică o înrîurire, nică o mână taînică (precum ziceți) nu m'au putut abate din drumul legalității; din potrivă, este un mare adevăr de toți cunoscut că o așa mână străină vă împinge cu putere în lucrările d-voastre, povățuindu-vă cu duhul secret, care este condamnat din partea tuturor puterilor Europei. Nu, d-lor, nu! Eu nu am dat demisia mea de membru al comisiei interimare pentru ca să se socotească locul vacant; eu m'am depărtat numai de a lua parte la lucrările pline de părtinire și de ilegalități, dar am arătat toate împrejurările la toate Puterile, care acele numai pot avea dreptul a mă destitui, dacă m'ar fi găsit vinovat, și acum vădend această lucrare arbitrară voi protestă iarăși la toate puterile, de la care atirna soarta nenorocitei țări ocârmuită de o putere dictatorială.

(subscris) Șt. Catargiū.

(Traducțiune.)

Aux honorables Messieurs les vorniks Basile Sturdza et Anastase Pano. || J'ai reçu votre lettre, Messieurs, du 21 Décembre ¹⁾, ainsi que la copie y jointe du procès-verbal No. XXXII ²⁾. J'ai lu leur contenu, et je ne trouve nullement étrange que vous vous êtes attribué le pouvoir de me congédier de mon poste de caïmacam. Rien de plus logique: après avoir revêtu la qualité de dictateurs autocrates, au lieu de vous limiter à rester simplement membres de la Caïmacamie intérimaire; après avoir violé, en cette qualité, le Règlement et interprété la convention; après que vous ne vous êtes pas soumis au Mémorandum des représentants des Puissances garantes ³⁾, ainsi que cela ressort de vos avis consignés dans le protocole signé

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2383, p. 113.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No 2377, p. 97.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

par nous; — il a fallu certainement que vous vous empariez du No. 2395. pouvoir de ceux qui, en vertu de la convention, nous avaient nom 1859
més caïmacains, et que vous destituiez le troisième membre de la 5 Januar.
Caïmacamie intérimaire, lequel a les mêmes droits que vous. Vous auriez pu cependant, même sans cette mesure, établir la liste des candidats au trône, — qui doit être examinée par l'Assemblée — du moment que vous vous êtes arrogé le droit de faire les élections des députés, malgré toutes les protestations, en interprétant, selon votre bon plaisir et conformément à vos buts, la loi électorale annexée à la convention. || Il n'a y a donc rien d'étonnant à vous voir, Messieurs, vous élever, degré par degré, jusqu'au sommet du pouvoir; mais ce qui est vraiment triste, c'est de vous voir essayer de m'accuser d'un mal imaginaire que, selon vous, j'aurais pu causer, et vous obstiner à ne pas condamner vos propres actions, empreintes jusqu'à l'évidence de partialité et d'arbitraire. C'est aussi avec tristesse que je lis, dans l'acte que vous m'avez envoyé, que vous m'auriez fait des concessions — comme une haute Puissance à un subalterne — et que vous m'auriez supplié de me faire, avec vous, l'instrument de vos actions; cependant, je n'ai vu, de votre part, que de l'obstination à violer la loi, et, de la mienne, vous n'avez vu qu'une tranquille abstention, sans que je me sois fait l'organe d'une opposition imaginaire contre vous, en restant le défenseur des lois et de la convention. Non, Messieurs, non; aucune main secrète (ainsi que vous le dites) n'a pu me faire dévier de la voie de la légalité; au contraire, c'est une grande vérité, connue de tout le monde, qu'une main étrangère vous guide puissamment dans vos actions, Messieurs, en vous donnant des conseils en secret, ce qui est condamné par toutes les Puissances de l'Europe. | Non, Messieurs, non; je n'ai pas donné ma démission de membre de la commission intérimaire, pour que ce poste soit considéré comme vacant; je me suis seulement abstenu de prendre part à vos actes, pleins de partialité et d'illégalité. Mais j'ai porté toutes ces circonstances à la connaissance de toutes les Puissances qui, seules, auraient le droit de me destituer, si elles me trouvaient coupable; maintenant aussi, en présence de cet acte arbitraire, je protesterai de nouveau auprès de toutes les Puissances, desquelles dépend le sort du malheureux pays gouverné par un pouvoir dictatorial.

(s.) Et. Catargi.

No. 2396. — Scrisoarea Caîmacamului Ioan Alexandru Filipescu, ministru al dreptății în Valahia, către Căimăcamii: ministru din năuntru ban M. Băleanu și presidentul Inaltei Curții vornic I. Manu, din 24 Decembrie 1858 (5 Ianuarie 1859). București.

(„Buletinul oficial“, No. 106, din 27 Decembrie 1858 (8 Ianuarie 1859).)

No. 2396
1859
5 Ianuar.

Caîmacamul sub-iscălit se grăbește a răspunde la hârtia cu No. 130 de la 21 Decembrie curent anul 1858 ¹⁾ ce a primit tot în acea zi după amiază. | După Memorandum ²⁾, când caimăcamii nu sunt uniți asupra vr'unui punct de căpetenie atingător de convenție, majoritatea nu poate hotărî nimic, până nu va cere deslegare. Aceasta nu s'a urmat, pentru că majoritatea n'a voit să trimită un curier într'adins la Constantinopole, adresându-se către Excelența Sa ministru pricinilor străine al Inaltei Porți, suzerana noastră, și comunicând aceasta onor. reprezentanți ai curților garante, care se află cu rezidența în țară. Atunci, nu s'ar fi urmat nici un exces de putere din partea nimănu și înțelegerea între trei membri ai Căimăcămiei ar fi esistat din norocire. Majoritatea Căimăcămiei a trimis o depeșă telegrafică d-lui Aristarchi, și 'm'i-a arătat un răspuns făcut ast-fel în cât să-mi dea convicția cerută în asemenea grele împrejurări. | Să presupunem că Căimăcămia ar fi întrebuințat mijloacele neapărate pentru împrejurări grele, și că s'ar fi dat o deslegare conformă cu părerea a câtor trei membri; chiar în acest caz, tribunalul n'ar fi putut fi dat în judecată sub cuvînt că ar fi înțeles articolul convenției într'alt chip de cât Căimăcămia întreagă, fiind-că convenția, trimețînd de la administrație plîngerile la hotărîrea tribunalelor fără apel, a voit să dea țarei garanții în potriua actelor administrației. Intr'alt chip, administrația s'ar fi făcut în pricina sa și judecător și parte interesată; și am convicție întinsă că majoritatea Căimăcămiei iubește prea mult țara sa ca să'i ridice garanțiile cu care bunătatea curții suzerane și a curților garante a voit să înzestreze patria noastră. Cu toate acestea, hârtia la care mă vîd silit cu mîhnire a răspunde ridică aceste garanții; face și mai mult: majoritatea Căimăcămiei cerînd ca tribunalul să se conformeze întru toate modului său de vedere,

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

calcă convenția, uitând că convenția recunoaște tribunalelor pu-No. 2396. terea de a hotărî asupra chestiilor electorale și chiar fără apel. 1859
 Dacă tribunalul ar fi fost chemat numai ca să înregistreze mo- 5 Ianuar.
 dul chibzuirii Căimăcămiei, chiar întregi, acest tribunal ar fi fost de prisos și convenția în această împrejurare fără nici un sens. Dacă Căimăcămia ar putea să se bazeze pe vr'un text al convenției, ca să zică că ar avea dreptul a revizui listele, părere ce nu o pot primi în temeiul art. 7 din anex, chiar în acest caz, convenția nu face excepție, dând voce ca cei ce se vor socoti nedreptățiți, să se adreseze (se pourvoir) la tribunal. || Dacă reclamantii s'ar fi adresat întâi la administrație (ceea-ce este lăsat în voia fie-căruia, iar nu îndatoritor) și în urmă la tribunal, s'ar fi întâmplat un lucru prea ciudat: sorocul prescriș de onor. Căimăcămie în care să poată cine-va reclama ar fi expirat, mai virtos că publicarea listelor în parte s'a făcut la 18 ale lunii curente, și atunci orî-ce reclamații ar fi fost în zadar. Textul convenției nu numește pe administrații întâia instanță și pe tribunal curte de apel. Dar art. 7 din anexul al 2-lea întrebuițează zicerea «se pourvoir»; această zicere este termenul ce se întrebuițează când merge cine-va înaintea unei instanțe care are dreptul de a casa. || Datoria administratorilor era ca să nu întârzieze trimiterea la tribunalele respective a dosarelor atingătoare de fie-care reclamant. Unii din d-lor au refuzat aceasta, în cât departamentul dreptății s'a văzut silit a ruga pe acela din năuntru ca să dea poruncile sale într'adins administrației de Buzău în privința aceasta; pe de altă parte, a poruncit, timpul fiind scurt, tribunalelor ca să-și dea hotărârile lor și fără acele dosare, dacă nu le vor primi la vreme. | Regulamentul organic a deosebit puterea administrativă de cea judecătorească; chiar Memorandum nu iartă celor-l-alți Căimacamii a se amesteca întru ceea-ce se atinge de administrația în parte a fie-căruia ministru căimacam. | Căimacamul, șeful actual al ministerului dreptății, cu tot respectul ce are către colegii săi, nu le poate însă recunoaște o asemenea putere, și, prin urmare, se vede silit a socoti fără nici o tărie hârtia la care răspunde. El sprijină un princip și nu intră în amănunturi. Este norocit d'a se folosi de această împrejurare ca să exprime recunoștința sa curței suzerane și curților garante că au dat țării sale asemenea garanții, și crede de a sa datorie a le apera pe acest temei; dar nu poate primi nici de cum părerile exprimate în hârtia la care răspunde, respectând tot într'o vreme convicțiile colegilor săi. Puterile ga-

No. 2396. rante pot da interpretație puncturilor neînțelese din convenție. Dar
 1859 vremea fiind scurtă pentru cerere de interpretații, n'are drept Căimăcămia să facă asemenea interpretații. Din antecedentele sale se
 5 Ianuar. dovedește aceasta îndestul, (îmi place a da dreptate despre aceasta colegilor mei) fiind-că au întreat de câte ori s'a ivit împrejurare, afară de împrejurarea d'acuma. Prin întrebările sale, Căimăcămia a dovedit că este cu bună credință. Nu urmează însă a-și însuși d'acum înainte drept d'a interpreta convenția; întrebând, a recunoscut ea însă-și că n'are un ast-fel de drept; și ceea-ce mă pune în mirare, este că pentru întâia oară își însușește acest drept. Mă grăbesc dar a contesta acest drept onor. mei colegi: 1-iu că d-lor însuși prin întrebările d-lor s'au recunoscut necompetinți; 2-lea că Căimăcămia nu face legi; ea nu este de cât o administrație vremelnică spre a înlesni alegerile. Dacă tribunalele au interpretat rău un punct întunecos al convenției asupra căruia curtea suzerană și curțile garante nu s'au exprimat, rămâne ca viitoarea Adunare să reguleze acel punct. || Art. 17 din anexul al 2 lea zice: «Adunarea singură are a judeca despre validitatea operațiilor electorale» ¹⁾. Ea este chemată a alege pe șeful Statului și a face legi, ei dar îi este dat acest drept. Răspund asemenea unui din onor. mei colegi pe care l'am auzit argumentând în chipul următor: «acolo, unde pravila este întunecoasă, se întrebă domnul». Intâiu, Căimăcămia nu este domnul. Al 2-lea, Pravila lui Caragea de și cuprinde această dispoziție, dar este modificată prin art. 330 din Regulament. Prin urmare, Căimăcămia nu poate face pravili; și tribunalele nu sunt datoare să dea hotăriri după punctul de vedere al Căimăcămiei. Dacă tribunalele s'ar fi depărtat de acel punct, îndreptarea greșalelor lor, întru ceea ce se atinge de interpretație, este păstrată altora; acești alți, după caimacamul ministrul actual al dreptății, și după articolul precitat, în împrejurările de acum, dacă nu se află vr'o interpretație din partea Puterilor, este viitoarea Adunare. | Caimacamul ministru actual al dreptății nu poate și n'are alt drept de cât a priveghea ca procedura să se păzească; fie-î iertat a zice onor. colegi ai săi că nu este legiuitor și că n'a vădut scris în nici un articol al convenției că tribunalele sunt constituite în curți de apel, ci, după art. 7 din anexul al 2-lea, sunt curți de cașație. || Funcționarii nu pot fi dați, în judecată de cât după un raport al șefului departamentului de la care depind. Onor. colegi ai

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2069, *Anexă* art. 17, p. 316.

mei își însușesc acest drept. Se fac înșiși miniștri ai dreptății, No. 2396. judecători, parte interesată și legiuitori. Imi pare rău că lucrul a ajuns până la acest punct; dar, fiind-că am ajuns aci, împotriva nădejdlor mele, zic lor cu mîhnire că nu recunosc colegilor mei asemenea puteri exorbitante. Câte trei ținem puterea de la aceeași origină și suntem de o potrivă; eu nu voi califica lucrurile după ființa lor, dar nu voi face nimic din ceia ce le place a numi hotărîrea d-lor. Dacă onor. mei colegi stăruesc a publica modul d-lor de vedere, comunicat mie prin hîrtia la care răspund, sunt rugați să publice pe lângă hîrtia d-lor și acest răspuns al meu. || Incunoștiințez pe onor. colegi ai mei că acest răspuns, tradus în limba franceză, s'a dat reprezentanților Puterilor garante și comisarului curței suzerane, trimițîndu-i-se la cancelaria sa.

(subscris) Ioan A. Filipescu,
Membru al Căimăcămiei, ministru al dreptăței.

(Traducțiune.)

Le caïmacam soussigné s'empresse de répondre à l'office No. 130 du 21 Décembre courant ¹⁾, reçu le même jour. Selon le Mémo-randum ²⁾, lorsque les caïmacams ne sont pas d'accord sur un des points principaux relatifs à la convention, la majorité ne peut rien décider, avant de demander des instructions. Ceci n'a pas été mis en pratique, parce que la majorité n'a pas voulu envoyer un courrier spécial à Constantinople, pour s'adresser à S. E. le ministre des affaires étrangère de la S. Porte, notre suzeraine, et en faire communication aux honorables représentants des cours garantés, ayant leur résidence dans le pays. Il ne se serait produit alors aucun abus de pouvoir de la part de personne et l'entente entre les trois caïmacams aurait, heureusement, existé. La majorité de la Caïmacamie a envoyé une dépêche télégraphique à M. Aristarhi, et m'a montré une réponse rédigée de façon qu'elle ne pouvait pas inspirer de conviction dans des circonstances aussi difficiles. | Supposons que la Caïmacamie ait employé les moyens indispensables dans ces graves circonstances, afin qu'il fût donné une solution conforme à l'avis de ses trois membres; même dans ce cas, le tribunal n'eût pas pu être mis sous jugement sous prétexte qu'il a

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

No. 2396. compris certains articles de la convention autrement que la Caï-
 1859 macamie entière, car la convention, en conférant aux tribunaux
 5 Januar. le droit de juger sans appel les réclamations contre les décisions
 de l'administration, a voulu donner au pays une garantie contre
 l'arbitraire administratif. Autrement, l'administration serait partie
 et juge dans sa propre cause, et j'ai la conviction intime que la
 majorité de la Caïmacamie aime trop le pays pour vouloir lui en-
 lever les garanties dont la bienveillance de la cour suzeraine et
 des cours garantes a doté notre patrie. Cependant, l'acte auquel, avec
 tristesse, je me vois forcé de répondre, détruit ces garanties. Il
 fait même plus: la majorité de la Caïmacamie, en exigeant que les
 tribunaux se conforment en tout à sa façon de voir, viole la con-
 vention, car elle oublie que celle-ci reconnaît aux tribunaux le
 pouvoir de décider dans les questions électorales, même sans ap-
 pel. Si les tribunaux n'étaient appelés qu'à enregistrer les avis de
 la Caïmacamie, même entière, ils seraient inutiles et la convention
 n'aurait, sur ce point, aucun sens. Si la Caïmacamie pouvait se
 baser sur un texte de la convention, pour prétendre qu'elle a le
 droit de reviser les listes—opinion que, vu l'art. 7 de l'annexe, je
 ne saurais accepter —; même dans ce cas, la convention ne fait
 pas d'exception, car elle donne à ceux qui se croient lésés, le droit de
 se pourvoir devant les tribunaux. Si les réclamants s'étaient
 adressés d'abord à l'administration — ce qui est facultatif et non
 obligatoire — et ensuite aux tribunaux, un cas étrange se serait
 produit, à savoir que le délai, prescrit par l'honorable Caïmacamie
 pour les réclamations, aurait expiré, et ce d'autant plus que la
 publication des listes n'a eu lieu, en partie, que le 18 c., et alors
 la réclamation aurait été déjà tardive. Le texte de la convention
 ne reconnaît pas à l'administration le caractère de première in-
 stance et aux tribunaux celui de cour d'appel; mais l'art 7 de l'an-
 nexes 2 emploie l'expression «se pourvoir», employée lorsqu'on parle
 d'une instance ayant le droit de casser. Le devoir de l'admini-
 stration était de ne pas retarder l'envoi aux tribunaux respectifs
 des dossiers relatifs à toutes les réclamations. Cependant, certains
 préfets s'y sont refusés, de sorte que le département de la justice
 s'est vu forcé de prier le département de l'intérieur de donner à
 ce sujet des ordres exprès à la préfecture de Buzéo; d'autre part,
 le temps étant court, on a donné aux tribunaux l'ordre de décider
 même sans dossiers, si ceux-ci n'arrivaient pas à temps. | Le Règle-
 ment organique a introduit la séparation entre le pouvoir adminis-

tratif et le pouvoir judiciaire; d'autre part, le Mémorandum ne permet No. 2396. pas aux autres caïmacams de se mêler de l'administration ressortissant au département d'un ministre caïmacam. || Le caïmacam, 1859 5 Ianuar. chef actuel du ministère de la justice, malgré tout son respect pour ses collègues, ne saurait leur reconnaître un tel pouvoir et se voit, par conséquent, forcé de considérer comme n'ayant aucune valeur l'office auquel il répond. Il défend un principe et n'entre pas dans les détails. Il est heureux de saisir cette occasion, pour exprimer à la cour suzeraine et aux cours garantes sa reconnaissance d'avoir doté son pays de telles garanties et il croit de son devoir de les défendre. Mais, tout en respectant les convictions de ses collègues, il ne saurait point accepter les opinions exprimées dans l'office auquel il répond. || Les Puissances garantes peuvent donner des interprétations aux points de la convention qui seraient obscurs; mais le temps étant trop court pour demander ces interprétations, la Caïmacamie n'a pas le droit de les faire elle-même. Les antécédents le prouvent suffisamment, puisque—je me plais à le reconnaître à mes collègues—ils ont toujours sollicité une interprétation, chaque fois que les circonstances l'exigeaient, sauf dans le cas présent. Par ces demandes, la Caïmacamie a prouvé qu'elle est de bonne foi; il ne faut donc pas qu'elle s'arroge maintenant le droit d'interpréter la convention; en demandant, elle a reconnu elle-même n'avoir pas ce droit et je m'étonne qu'elle se l'arroge pour la première fois. Je m'empresse de contester ce droit à mes honorables collègues: 1. parce que, par leurs demandes antérieures, ils ont reconnu eux-mêmes leur incompétence; 2. parce que la Caïmacamie ne fait pas des lois, n'étant qu'une administration provisoire, chargée d'organiser les élections. Si les tribunaux ont mal interprété un point obscur de la convention, sur lequel la cour suzeraine et les cours garantes ne se sont pas prononcées, il n'appartient qu'à la future Assemblée de régler ce point. L'art. 17 de l'annexe II dit: «Les opérations électorales seront vérifiées par l'Assemblée qui est, seule, juge de leur validité.» ¹⁾ Appelée à élire le chef de l'Etat et à voter des lois, c'est à elle qu'appartient ce droit. || Je réponds également à l'un de mes honorables collègues que j'ai entendu argumenter comme il suit: «Là où la loi est obscure, on demande au prince de l'interpréter.» D'abord, la Caïmacamie n'a pas la qualité de prince;

Cf. Vol. VII, No. 2069, *Annexe*, art. 17, p. 316.

No. 2396. en second lieu, le code Caragea, qui contient cette disposition, a été modifié par l'art. 330 du Règlement; par conséquent, la Caïmacamie ne peut pas faire des lois et les tribunaux ne sont pas obligés de se conformer, dans leurs jugements, aux opinions de la Caïmacamie. Si les tribunaux s'en écartent, le redressement de leur mauvaise interprétation appartient à d'autres et non à la Caïmacamie; selon le caïmacam, ministre actuel de la justice, et selon l'article cité ci-dessus, s'il n'y a pas d'interprétation de la part des Puissances, ce droit appartient à la future Assemblée. | Le caïmacam, ministre actuel de la justice, ne peut—et n'a d'autre droit—que surveiller l'accomplissement des règles de la procédure; qu'il lui soit permis de dire à ses honorables collègues, qu'il n'est pas législateur et qu'il n'a vu écrit dans aucun article de la convention que les tribunaux sont constitués en cours d'appel; d'après l'art. 7 de l'annexe 2 de la convention, ils ont le caractère de cours de cassation. Les fonctionnaires ne peuvent être mis en jugement qu'à la suite d'un rapport du chef du département dont ils dépendent. Mes honorables collègues s'arrogent ce droit; ils se font eux-mêmes ministre de la justice, juges, partie intéressée et législateurs. Je regrette que les choses en soient arrivées là; mais, puisque c'est ainsi, contre toute mon attente, je leur dis avec tristesse que je ne reconnais pas à mes collègues ces pouvoirs exorbitants. Nos pouvoirs, à nous tous les trois, ont la même origine et nous sommes égaux. Je ne qualifierai pas les choses telles qu'elles sont en réalité, mais je ne ferai rien de ce qu'il leur plaît d'appeler leur décision. | Si mes honorables collègues insistent pour publier leur façon de voir, qui m'a été communiquée par l'office auquel je réponds, je les prie de publier, à côté de leur décision, ma présente réponse. Je prévient mes honorables collègues que cette réponse, traduite en français, a été communiquée aux représentants des Puissances garantes et envoyée à la chancellerie du commissaire de la cour suzeraine.

(s.) Jean A. Filipesco,
Membre de la Caïmacamie, ministre de la justice.

No. 2397. — Corespondență din 24 Decembrie 1858 (5 Ianuarie 1859) adresată din București, ziarului «Steaua Dunărei». Bucurescî.

(„Steaua Dunărei“ No. 1 și 2, din 3 Ianuarie 1859.)

Astă-dată, încep de la fericita impresiune ce a produs asupra Bucureștilor știrea alegerilor de la Moldova. | Abia erî, prin poșta rusească, am primit listă pentru 54 din deputați, din care am văzut triumful listelor partidului național. Aseară, fiind adunare consultativă a alegătorilor din București, am comunicat fericita noutate, și a produs o bucurie frenetică; sper că aceasta, reproducându-se și de jurnale, va da așteptata impulsie în toată țara, numai dacă censura va găsi cu cale a o lăsa să se răspândească. || Fie ca și țara Muntenească să se bucure de asemenea alegeri; dar, din nefericire, ea n'a putut avea în fruntea sa, în capul guvernului, oameni nepărtinitori, naționaliști și onești, ca Panu și V. Sturdza. Partidul național se află în luptă perpetuă, reacțiunea guvernului merge din zi în zi mai cu înverșunare; ast-fel, mulți disesperă de a vedea odată alegerile, și mai mulți se înfioarează cugetând la tristele lor rezultate. || Ași avea să citez mai multe fapte ce au raport cu aserțiunea aceasta, dar îmi trebuie și timp și spațiu mai mult de cât pot să am acum. Intr'adevăr, se petrec lucruri cari n'ar trebui să le scape din vedere istoria, și cari măcar pe scurt trebuie să se însemne pentru memoria posterității. || De la ... ale curentei deschizându-se tribunalele pentru cercetarea contestărilor, acel de București, în capul căruia este un Crețianu, a ajuns a se face cauza de un conflict între caimacamî. Caimacamii, fără a se uni cu capul departamentului dreptăței, cu scop de a restrînge marginile principiului alegerilor, au fost făcut niște instrucțiuni asupra înțelesului articolului atingător de venit ce dă drept la eligibili, căci domniî caimacamî voiau că venitul să fie numai decît funciar pentru ca să facă pe cine-va deputat; putea cine-va să aibă capital în industrie și comerț și de 100.000 galbeni, și dacă nu avea venit de moșie sau chirie de casă, nu putea fi între eligibili. Dar d. Filipescu, înțelegând principiul de alt-fel, a dat o circulară către tribunale ca să se povățuiască numai de convenție, de legile țarei și de Regulament. Așa dar, Tribunalul de Ilfov secția I a trecut pe o mulțime de eligibili cari fuseseră respinși de guvern; între aceia vîzându-se d-nii Rosetti,

No. 2397.
1859
5 Iaeuar.

No. 2397. Boerescu și alții cari au șansa a se alege în București, cei doi cai-
 1859 macamî au dat ofis ¹⁾ prin care strică sentințele și dă pe tot Tri-
 5 Ianuar. bunalul (acela ale căruia hotărîri, după convențiune, sunt neape-
 labile și sacre) în judecată criminală, îndreptând reclamele la Tribu-
 nalul secția II. Caimacamul Filipescu, ca logoiet al dreptății, după
 ce n'a putut face pe colegii săi să înțeleagă că cu aceasta nu fac
 de cât un scandal ce le compromite toate lucrările, în fine, nepu-
 tînd isbuti, luă ofisul, îl puse în buzunar, și plecă la țară; toată
 lumea este în nerăbdare să vadă desnodarea acestui incident. |
 Adunarea alegătorilor din capitală a adresat un act de mulțumire
 caimacamului Filipescu pentru imparțialitatea care a recomandat'o
 tribunalelor în privința cercetării contestațiilor. Tot odată, fiind-
 că cele din urmă liste s'au publicat la 18 Decembrie, adunarea a
 făcut cerere Căimăcămiei, ca să prelungească termenul contestări-
 lor de la această zi până la împlinirea de trei săptămîni; dar Căi-
 măcămia n'a luat în nici-o băgare de seamă adresa, și erî prin un
 ofis a fixat zilele alegerilor pentru 8—13 Ianuarie ²⁾. Un nou
 fapt, care a făcut o impresiune uimitoare în public, este că mai
 alaltă-seară poliția a călcat casa unui onorabil cetățean d-l Orăscu,
 care este arhitect al orașului. Fără a i-se spune nici măcar pira
 ce ar fi asupra sa, îi s'au luat toate hârtiile, compuse din planuri
 și dele, și s'au depus la poliție; erî, a răsuflat vorba că ar fi presu-
 pus că bombele lui Iancu Manu ar fi eșit de la el, și că pentru
 aceasta, au să se cerceteze hârtiile sale. Acesta este actul III al
 comediei bombelor ³⁾. Ziarele voind a publica sentințele Tribu-
 nalului de Ilfov, censura n'a dat voe; după aceasta, «Românul» s'a
 suspens singur pe câte-va zile; dar, în fine, vîzînd că censura avea
 dreptate, de bună oară ce Căimăcămiei nu-î plăcea acele sentințe,
 de erî a început a apărea. Adunarea alegătorilor a cerut și aceasta
 de la Căimăcămie, dar ea a pus cererea la delă. Pentru toate
 abaterile, mai pe toată ziua se dau protesturi în toate părțile, la
 tribunale, la guvern, la consuli; Dumnezeu știe însă ce va eși
 din aceste toate. | De la o persoană bine informată aflăm că as-
 tăzi se și deschide Adunarea la Iași. Nu e oare cu putință să în-
 științați prin telegraf aicea despre principalele hotărîri? Aceasta
 ar fi de mare trebuință, căci lucrările Moldovei au influență asupra
 spiritelor d'aicea.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2340, p. 1327.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2213, p. 859; No. 2224, p. 938; No. 2225, p. 940.

(Traduction.)

No. 2397.

1859

5 Januar.

Je commence aujourd'hui par l'heureuse impression produite, à Bucarest, par la nouvelle des élections en Moldavie. Ce n'est qu'hier à peine que nous avons reçu, par la poste russe, la liste de 54 députés et que nous avons appris le triomphe du parti national. Hier soir, à la réunion consultative des électeurs de Bucarest, nous avons communiqué cette heureuse nouvelle et elle a produit une joie frénétique; j'espère que, reproduite par les journaux, elle donnera dans tout le pays l'impulsion attendue; si, seulement, la censure la laisse répandre. || Puisse la Valachie aussi se féliciter de pareilles élections! Malheureusement, elle n'a pas pu avoir à la tête du gouvernement, des hommes impartiaux, nationalistes et honnêtes, comme Pano et B. Sturdza. Le parti national est en lutte perpétuelle; la réaction gouvernementale devient de jour en jour plus violente; il y en a beaucoup qui désespèrent de voir les élections s'effectuer et tremblent devant la perspective de leurs tristes résultats. | Je pourrais citer plusieurs faits à l'appui de cette assertion, mais il me faudrait plus de temps et d'espace que je n'en dispose maintenant. En effet, il se passe des choses que l'histoire ne devrait pas ignorer et qu'il faudrait enregistrer, brièvement tout au moins, pour la mémoire de la postérité. Depuis le... de ce mois, les tribunaux ont commencé l'examen des contestations électorales. Celui de Bucarest, à la tête duquel se trouve un Cretziano, est devenu la cause d'un conflit entre les caïmacams. Les caïmacams, sans avoir l'assentiment du chef du département de la justice, dans le but de restreindre les limites du principe des élections, ont édicté des instructions interprétant l'article relatif au revenu exigé pour avoir le droit d'éligibilité. MM. les caïmacams ont décidé que le capital doit être uniquement foncier pour donner droit à devenir député; on pourrait avoir, dans une industrie ou dans un commerce, un capital de 100.000 ducats, et on ne pourrait pas être inscrit parmi les éligibles, si on n'avait pas de revenu provenant de l'affermage de terres ou du bail de maisons. Mais M. Filipesco, entendant d'une autre façon ce principe, a adressé aux tribunaux une circulaire, leur conseillant de ne se guider que par la convention, les lois du pays et le Règlement. A la suite de cette circulaire, la 1-re Chambre du Tribunal d'Ilfov a fait inscrire comme éligibles plusieurs personnes éliminées par le gouvernement. Parmi elles se trouvaient MM. Ro-

No. 2397. setti, Boëresco et autres qui ont des chances d'être élus à Bucarest; 1859 les deux caïmacams ont lancé un office ¹⁾ par lequel ils cassent 5 Januar. les jugements en question et traduisent en justice criminelle tout le tribunal, dont les décisions cependant sont, d'après la convention, sans appel et sacrées; en même temps, ils ont déféré à la 2-e Chambre du Tribunal l'examen des réclamations électorales. Le caïmacam Filipesco, comme ministre de la justice, ne pouvant pas convaincre ses collègues qu'ils ne commettent qu'un scandale de nature à compromettre tous leurs actes, et après des efforts inutiles, a pris l'office, l'a mis dans sa poche et est parti pour la campagne. Tout le monde est impatient de voir comment finira cet incident. || La réunion des électeurs de Bucarest a envoyé au caïmacam Filipesco une adresse de remerciements pour l'impartialité qu'il a recommandée aux tribunaux dans l'examen des contestations. || En même temps, comme les dernières listes électorales n'ont été publiées que le 18 Décembre, la réunion a adressé à la Caïmacamie une demande tendant à prolonger le délai pour les contestations, en comptant de cette dernière date jusqu'à l'accomplissement de trois semaines; mais la Caïmacamie n'a pas pris en considération cette demande et elle a fixé hier, par un office, la date des élections du 8 au 13 Janvier ²⁾. Un nouveau fait, qui a produit dans le public une impression d'étonnement. avant-hier soir, la police a violé le domicile d'un honorable citoyen M. Oresco, architecte de la ville. Sans même lui dire de quoi il serait accusé, on lui a enlevé tous les papiers, composés de plans et de dossiers, qui ont été déposés à la police. Hier, le bruit courait que c'est de lui que seraient sorties les bombes de Jean Mano et que c'est pour cela qu'on doit examiner ses papiers. Voilà le 3-e acte de la comédie des bombes ³⁾. | Les journaux ayant voulu publier les jugements du Tribunal d'Ilfov, la censure ne l'a pas permis; à la suite de ce refus, le «Românul» a suspendu pendant quelques jours son apparition; mais, voyant que la censure avait raison, puisque ces jugements déplaisaient à la Caïmacamie, il a recommencé à paraître depuis hier. Le réunion des électeurs a aussi demandé à la Caïmacamie cette publication, mais la demande a été mise au dossier. | Presque

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2340, p. 1327.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2213, p. 859; No, 2224, p 938; No. 2225, p 940.

chaque jour, on présente, à cause de ces abus, des protestations No. 2397. aux tribunaux, au gouvernement, aux consuls; mais Dieu seul sait ce qui en adviendra. || J'apprends d'une personne bien informée qu'aujourd'hui s'ouvre l'Assemblée de Iassy. Ne serait-ce pas possible que vous nous annonciez par télégraphe les décisions principales? Ce serait très utile, car ce qui se passe en Moldavie a, chez nous, une grande influence sur les esprits.

No. 2398.— Scrisoarea consulului Angliei la Iași, Henry A. Churchill, către Secretarul de Stat al Moldovei, din 25 Decembrie 1858 (6 Ianuarie 1859). Iași.

Monsieur le Secrétaire d'Etat, J'ai l'honneur de vous envoyer No. 2393. ci-inclus, en copie, une traduction de la dépêche que j'ai eu l'honneur d'écrire dernièrement à LL. EE. les membres de la Caïmacamie intérimaire, relativement à la destitution de M. Catargi, leur collègue ¹⁾. | Je saisis en même temps cette occasion, pour vous offrir l'assurance de ma considération très distinguée.

(s.) Henry A. Churchill.

No. 2399.— «Presa străină în chestia Principatelor», articol al ziarului «Românul», din 25 Decembrie 1858 (6 Ianuarie 1859). București.

(„Românul” No. 106, din 25 Decembrie 1858 (6 Ianuarie 1859).)

Ziarul «Pester Lloyd» publică o adresă acoperită cu multe subscrieri, ce de la Roma s'a adresat locuitorilor Principatelor Dunărene. || Și noi suntem d'ocamdată locuitori ai Principatelor, și nu cunoaștem să fi sosit aci o asemenea adresă. Și cu toate acestea, acea adresă a fost, căci de n'ar fi, nu s'ar povesti. Ce s'a făcut dar? Ceea ce s'a făcut poate de multe lucruri ce le puteam avea noi și pe cari ni le-au luat alții. || Iacă, în sfârșit, cuprinderea ei. || «Romanii ai Principatelor Dunărene! || «Intîmplările din urmă în «Orient și agitățile ce au isvorît din ele ne-au adus aminte, cu o

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2389, p. 123.

No. 2399. «nouă putere, scumpi frați ai noștri, pozițiunea voastră, vechea
 1859 «noastră rudenie și comunitatea simțimintelor noastre. Aducerea
 6 Ianuar. «aminte de voi, nici-odată stinsă, s'a deșteptat cu mai multă vioi-
 «ciune; ne părea că am auzi viersul vostru; plângeam de bucurie,
 «recunoscând în voi pe verii noștri; părea că vă și vedeam cu ochii
 «noștri, că vă strângeam dreapta voastră. Soarta voastră ne-a mișcat
 «adânc, ca a noastră proprie; am urmat cu cea mai mare atențiune
 «faptele voastre și deliberările Puterilor; fie-care din plăcerile, din spe-
 «ranțele și din întristările voastre, am găsit un răsădit în inimile no-
 «stre. D'aceea nu perdeți curagiul, nici vă întristați prea mult; de ceea
 «ce ați dobândit folosiți-vă cât veți putea mai bine și în toată întin-
 «derea, și păstrați celora ce v'au arătat bună-voință și au apărut cauza
 «voastră, recunoștință; dar în privința celor ce vă lipsesc încă, gân-
 «diți-vă tot-d'auna că întreaga organizare, tot planul s'eu, nu este alt
 «nimic de cât un provisoriu, un expedient, pe care l'au luat în pri-
 «vința greutăților actuale, și că astăzi nu putea eși nimic mai bun
 «din conflictul deosebitelor opinii contradictorii. Conformați-vă dar
 «presentului și vă întăriți într'însul; nu desperați de viitor, care,
 «negreșit, va fi al nostru. Înainte de toate, nu perdeți o isbândă
 «sigură, prin niște fapte nemature, cari, isvorite din nerăbdare,
 «n'ar putea de cât să vă fie vătămătoare și să întârzie scopul do-
 «rit. Noi vă vorbim, nu numai ca niște amici, ci ca niște frați, cari
 «tot-d'auna s'au iubit și se iubesc; este poporul simplu și onest
 «al Romei, care aci, într'un chip sincer și nestudiat, își exprimă,
 «cu viersul său liber, înclinarea sa. Așa dar, voi, Romanii Dunării,
 «voi cari ați dobândit meritul a purta tot-d'auna cu onoare numele
 «nostru și origina latină, primiți, din câte-și patru-spre-dece districte
 «ale eternului oraș, salutarea de frate; să înnodăm din nou vechea
 «legătură, care împreună fiii uneia și aceleiași patrie; și mulțumiți-vă
 «d'ocamdată cu această ușoară manifestare, cu această arătare a
 «simțirilor noastre, singură putincioasă astăzi, încredințați fiind că,
 «deși nu ne este ȳertat a-i da solemnitatea unui act public, totuși
 «nu este mai puțin expresia generală a fiilor Romei și împlinirea
 «unei dorințe împărțită de toată comunitatea. | «Roma, în luna
 «lui Noembre 1858, în al 2600-lea an de la zidirea orașului».

«Romanii Capitalei».

(Traducțiune.)

Le journal «Pester Lloyd» publie une adresse, couverte de nom-
 breuses signatures, qui aurait été adressée, de Rome, aux habi-

tants des Principautés Danubiennes. || Bien que nous soyons No. 2399. aussi, pour le moment, habitants des Principautés, nous n'avons aucune connaissance de cette adresse. Toutefois, cette adresse a dû exister, puisque, comme dit un dicton roumain, si elle n'avait pas existé, on n'en parlerait pas. Qu'est-il donc arrivé? Il est arrivé ce qui est arrivé, peut-être, avec beaucoup de choses, que nous pourrions avoir et que d'autres nous ont enlevées. || Enfin, voici le contenu de cette adresse. || «Romains des Principautés Danubiennes! || «Les derniers événements en Orient et «les agitations qui en ont découlé nous ont rappelé avec une nouvelle force, nos chers frères, votre position, notre ancienne parenté et la communauté de nos sentiments. Le souvenir de «vous, qui n'a jamais été éteint, s'est réveillé avec plus de vigueur: il nous semblait entendre votre voix; nous pleurions en «reconnaisant en vous nos cousins; il paraissait que nous vous «voyions devant nos yeux, que nous serrions votre main. Votre «sort nous a profondément émus, comme s'il était le nôtre propre. «Nous avons suivi avec la plus grande attention vos actes et les «délibérations des Puissances; chacune de vos joies, chacune de «vos espérances, chacune de vos tristesses, a trouvé un écho dans «nos cœurs. Ne perdez donc pas courage, ne vous attristez pas «trop. Jouissez le mieux possible et dans la plus grande mesure «de ce que vous avez conquis, et gardez de la reconnaissance à «ceux qui vous ont donné des preuves de bienveillance et qui ont «défendu votre cause. Quant à ce qui vous manque encore, songez «toujours que toute cette organisation, tout ce plan, n'est qu'un «provisoire, un expédient, adopté en présence des difficultés actuelles «et qu'aujourd'hui, rien de meilleur ne pouvait résulter du conflit «des différentes opinions contradictoires. Conformez-vous donc au «présent et consolidez-vous; ne désespérez pas de l'avenir qui, «certainement, sera à nous. Surtout, ne perdez pas le succès certain, par des actes inconsidérés, qui, résultat de l'impatience, «ne sauraient que vous nuire et reculer le but désiré. Nous vous «parlons non seulement comme amis, mais comme frères qui vous «ont toujours aimés et vous aiment. C'est le peuple simple et honnête de Rome qui exprime d'une façon sincère et non étudiée, «de sa voix libre, son amitié. Romains du Danube, vous qui «avez conquis le droit de porter avec honneur le nom de votre «origine latine, agréez un salut fraternel des quatorze arrondissements de la ville éternelle. Resserrons de nouveau les anciens

1859

6 Ianuar.

No. 2399. «liens des enfants de la même patrie. Contentez-vous, pour le mo-
 1859 «ment, de cette faible manifestation, de cette expression de nos
 6 Ianuar. «sentiments, la seule possible aujourd'hui; et soyez persuadés que,
 «quoiqu'il ne nous soit pas permis de lui donner la solennité d'un
 «acte public, elle n'en est pas moins l'expression des sentiments
 «de tous les fils de Rome, en général, et d'un vœu partagé par
 «toute la communauté. || «Rome, au mois de Novembre 1858,
 «l'an de la fondation de la ville 2600.»
 «Les Romains de la Capitale.»

No. 2400.— Adresa No. 478 a Căimăcămiei Moldovei către
 Mitropolitul Moldovei, din 26 Decembrie 1858
 (7 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovei“, No. 21, din 28 Decembrie 1858.)

No. 2400. Inalt Prea Sfințite Părinte! Subscrișiil s'aũ pătruns de o
 1859 adincă mihnire la cetirea scrisoarei Prea Sfinției Voastre din 20
 7 Ianuar. Decembrie ¹⁾ și care cuprinde declarația că, «în calitate de pre-
 sident permanent al unei Adunări legale», nu veți putea deschide
 această Adunare, a cărei înființare ar fi pătată de felurite abateri și
 violații ale principiilor hotărâte prin convenția din 7 (19) August.» |
 Fără a intra în examenul validității acestor imputări, la care Prea
 Sfinția Voastră ați plecat urechia în defavorul guvernului, sub-
 scrișiil se vor mărgini a vă comunica următoarele observații înte-
 meiate pe cuprinsul Regulamentului organic și al convenției: || Adu-
 narea generală este singură îndrituită a constata legalitatea și validi-
 tatea fie-cărei alegeri. | Nicî un deputat în parte, nicî presidentul, nu-și
 pot atribui însușirile Adunării; căci, dacă ar atârna de la president
 a invalida după voință alegerile deputaților și a deschide Adunarea
 când va voi, atunci principiul de mandatarî ai nației ar deveni ilu-
 soriu și Adunarea, în loc să fie expresia țării, ar fi numai resul-
 tatul voinței absolute a presidentului. || Presidentul Adunării nu
 are mai mult de cât un singur glas. || Presidentul Adunării nu
 poartă titlul de president permanent, căci funcțiile sale aũ putere
 numai în timpul cât este Adunarea convocată. | Abținerea orî-cărui
 deputat și chiar a presidentului nu poate aduce nicî o împiedicare
 lucrărilor Adunării; căci convocarea și deschiderea Adunării nu

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2380, p. 106.

se face de către president, ci de către guvern, și că prin urmare No. 2400. Prea Sfinția Voastră nu sunteți chemați prin postul vostru de a deschide Camera || In privirea decîi a acestor considerații și în numele moralei evanghelice, care cere ca păstorul să nu se depărteze de turma sa, subscrișiți cu toată smerenia vin a vă ruga, ca să reveniți asupra unei hotărîri vătămătoare caracterului înalt al Prea Sfinției Voastre, luând îndrăsneală a vă face cunoscut că, deschiderea Adunării avînd a se face Duminica viitoare, în lipsa Prea Sfinției Voastre, acea Adunare va fi presidată de către acel mai vechi în vîrstă, pînă la alegerea vice-presidentului.

(subscrișiți) V. Sturdza | A. Panu | I. A. Cantacuzino.

(Traducțiune.)

Très-saint Père, || Les soussignés ont été frappés d'une profonde douleur, en lisant la lettre de Votre Sainteté du 20 Décembre ¹⁾, contenant la déclaration qu'en qualité de président permanent d'une Assemblée légale, vous ne pourriez pas ouvrir l'Assemblée dont la formation serait entachée de différentes illégalités et violations de principes établis par la convention du 7 (19) Août. | Sans entrer dans l'examen de la légitimité des imputations auxquelles Votre Sainteté a prêté l'oreille en défaveur du gouvernement, les soussignés se bornent à vous communiquer les observations suivantes, basées sur le Règlement organique et sur la convention. | L'Assemblée générale est seule en droit de constater la légalité et la validité de chaque élection. || Aucun député ni même le président ne peuvent s'arroger la compétence de l'Assemblée; car s'il dépendait du président d'invalider à son gré les élections des députés et d'ouvrir l'Assemblée quand il le voudrait, alors le principe que les députés sont des mandataires du pays deviendrait illusoire, et l'Assemblée, au lieu d'être l'expression du pays, ne serait que le résultat de la volonté absolue du président. || Le président de l'Assemblée n'a pas plus d'une seule voix. | Le président de l'Assemblée ne porte pas de titre de président permanent, car ses fonctions n'ont d'autorité que tant que l'Assemblée est convoquée. | L'abstention de tout député — ou même celle du président — ne peut constituer aucun empêchement pour les travaux de l'Assemblée, car la convocation et l'ouverture de l'Assemblée ne sont

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2380, p. 106.

No. 2400. pas faites par le président, mais par le gouvernement; par conséquent, Votre Sainteté n'est pas chargée de par sa situation à ouvrir l'Assemblée. || En vertu de ses considérations, et au nom de la morale évangélique, qui demande que le pasteur ne se sépare pas de son troupeau, les soussignés vous demandent, avec toute humilité, de revenir sur une décision nuisible au caractère élevé de Votre Sainteté, et prennent la liberté de vous faire savoir que, l'ouverture de l'Assemblée étant fixée au dimanche prochain, l'Assemblée, en l'absence de Votre Sainteté, sera présidée par le député le plus âgé, jusqu'à l'élection du vice-président.

(Suivent les signatures.)

No. 2401.—Scrisoarea vornicilor V. Sturdza și A. Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei către d. Henry Churchill, consul al Marei-Britanii la Iași, din 26 Decembrie 1858 (7 Ianuarie 1859). Iași.

No. 2401 Monsieur Henry Churchill, consul de S. M. Britannique à 1859 Iassy. || Monsieur le consul, | Les soussignés, membres de la 7 Ianuar. Caïmacamie, ont eu l'honneur de recevoir votre note en date du 4 Janvier ¹⁾, relative à la mesure qu'ils ont cru devoir prendre pour pourvoir à la vacance partielle de la Caïmacamie. | Sans entrer ici dans la discussion des observations qui y sont contenues, et sans parler de la forme inusitée que vous avez cru devoir donner à cette note, soit quant à la langue dans laquelle elle est écrite, soit quant à son caractère tout privé, les soussignés se borneront à vous faire observer, combien ils ont été surpris de vous voir entrer en discussion avec eux sur le contenu d'une communication qu'ils vous avaient adressée comme à l'intermédiaire naturel entre eux et l'ambassadeur de S. M. la Reine à Constantinople, surtout en l'état présent des choses, où le défaut d'un agent moldave à Constantinople devait tout naturellement les amener à s'adresser à votre concours officieux. | Si les soussignés avaient pu s'attendre à voir s'ouvrir, de votre part, une polémique aussi irrégulière et une immixtion aussi peu justifiée, ils auraient certainement eu recours à un envoi direct à Constantinople de

¹⁾ Cf. Vol. VIII. No. 2389, p. 123.

leurs communications à Son Excellence sir Henry Bulwer, mesure No. 2401. qu'ils croient nécessaire d'adopter dans l'avenir. || Agréez, Monsieur le consul, l'assurance de notre considération la plus distinguée. 1859 7 Ianuar.

(subscriși:) B. Sturdza | A. Pano.

No. 2402.—Raportul prefectului de Putna către Căimăcămia Moldovei, din 26 Decembrie 1858 (7 Ianuarie 1859). Focșani.

Onorabilei Căimăcămii a Moldovei. || Administrația de Putna. || No. 2402. Primindu-se ofișul onorab. Căimăcămii cu No. 72 ¹⁾, sub-iscălitul, înțelegând cele cuprinse în el, se va contorma în totul cu dispozițiile hotărâte de înaltul guvern. 1859 7 Ianuar.

Administrator, (subscris) D. Dăscălescu.

(Traducțiune.)

A l'honorable Caïmacamie. | La préfecture de Putna. || Ayant reçu l'office de l'honorable Caïmacamie, No. 72 ²⁾, le sous-signé, ayant compris son contenu, se contormera en tout aux dispositions du haut gouvernement.

Le préfet, (s.) D. Dascalesco.

No. 2403. — Răspunsul Caïmacamilor banul M. Băleanu, ministru de interne, și vornicul Ioan Manu, președinte al Inaltei Curți, dat în 26 Decembrie 1858 (7 Ianuarie 1859), la scrisoarea Caïmacamului Ioan A. Filipescu. București.

(„Anunțatorul Român“, No. 102, din 27 Decembrie 1858.)

Din răspunsul ce ați bine-voit a ne adresa cu data de 24 Decembrie ³⁾ la ofișul nostru sub No. 130 din 21 ale acestei luni ⁴⁾, 1858 7 Ianuar.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2391, p. 126.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2391, p. 126.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2396, p. 134.

⁴⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

No. 2403. vedem cu mîhnire și întristare, că ați luat o poziție, în fața noastră, 1859 contrarie principiurilor de ordine și de autoritate, ce trebuie să slujească de normă în orî-ce organizație guvernamentală. ||

7 Ianuar. Vedem, în adevăr, că, în relațiile d-voastre de ministru al dreptății cu Căimăcămia, nu voiți să deosebiți în persoana d-voastră pe ministru din caimacam, ci, transportând pe caimacam în ministerul dreptății, cugetați a face din acel departament un guvern deosebit, pe care îl puneți în luptă cu guvernul mai înalt, ca să paralizați lucrările sale într'un moment așa de greu și critic. ||

Plecând de la principiul metafizic al nedespărțirei acestor două calități ce însușiți, nu voiți a înțelege slăbiciunea ce altoiți în acția guvernului, ci, procedând cu lucrări în parte, insuflați tribunalelor, sub frumosul nume de garanție legală, încurajare la nesupunere, invitându-le a nu asculta ordinele guvernului și a funcționa în contra rînduelilor sale. | Să venim însă la imputările ce ne faceți. ||

Ziceți mai întâiu, că n'ați fost uniți caimacami, că la neunire, după Memorandum ¹⁾, majoritatea nu poate hotărî nimic pînă nu va cere deslegare, și că deslegare nu s'a cerut, fiindcă majoritatea n'a voit să trimeată curier într'adins la Constantinopol. ||

Aci, ne vedem siliți a vă arăta că faceți o confuzie asupra cazurilor de limitare a puterii Căimăcămiei, și puneți în uitare ceea ce ați lucrat cu noi în unanimitate și în unire. Art. 5

din Memorandum zice: «In privința chestiilor ce se ating de interpretarea tractatului său a firmanului, urmează a se refera la «Inalta Poartă când va mijloci (între caimacami) serioasă neînțelegere.» ||

De ce este vorba între noi și d-voastră astăzi? De neînțelegere asupra sensului convenției în privința naturii venitului cerut de la eligibili, sau de neînțelegere asupra măsurilor numai trebuincioase a se lua, spre a nu se abate tribunalele de la convenție? | Pentru sensul convenției, împrejurare ce cade în prevederile art. 5 din Memorandum, n'a mijlocit nici o neînțelegere, ci am fost de la început câte trei uniți, precum ați dovedit-o formal înși-vă, subscriind ofisul sub No. 109 din 8 Decembrie ²⁾, că venitul de 400 galbeni de la eligibili se cere a fi în nemîșcător. Nu

aveți dar pricină a vă raporta la îndatorirea ce ne pune art. 5 al Memorandumului, de vreme ce n'a existat neunire, și de vreme ce interpretarea de la Inalta Poartă se cere numai la caz de neu-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

²⁾ Cf. Vol. VII, No. 2316, p. 1253.

nire între noi pentru interpretare. | Cu toate acestea, știți prea bine că am voit, pentru a noastră liniștire, să cunoaștem și părerea d-lor consuli și a Inaltei Porți, și nu numai că obiecție n'am întâmpinat, dar încă agentul țării s'a grăbit a ne înștiința, prin telegraf, fără îndoială, că este autorizat a ne arăta că Inalta Poartă a probează interpretarea dată de Căimăcămie. || Ce autoritate putea să mai adauge la această unanimitate trimiterea unui curier la Constantinopol? Și ce rezultat puteam aștepta, când tribunalele urmau lucrarea lor fără împiedicare, și când nici timpul material n'aveam ca să dobîndim un act oficial de cancelarie? | Neunirea dar n'a fost pentru interpretarea convenției asupra naturei venitului de 400 galbeni, ci pentru măsurile de luat, spre a se pune un capăt la desordinea insubordinației. Aceste măsuri sunt o chestie de administrație, care atîrnă de la noi și care trebuia să-și ia soluția nu în Constantinopol ci în București, scaunul autorității românești, de la Căimăcămie, care în chestii de administrație poate lucra cu majoritate. | Ca să tăgăduiți însă puterea majorității în această chestie, ziceți «că Memorandum nu iartă celorlalți caîmacamii a se amesteca întru ceea-ce se atinge de administrația în parte a fie-căruia ministru caîmacam.» | La această vă răspundem că sunteți eșit din termenii Memorandumului care, de ar fi așa, ar fi aranjat anarhia în administrație. Acest Memorandum, tot în art. 5, vorbește special de orînduirea în slujbe și de destituții de funcționari, și nu cere cu chip obligatoriu a se urma după părerea caîmacamului de care atîrnă slujbașul, ci povățuiește numai a se lua în seamă părerea sa, povățuire ce rămîne în tot-deauna subordonată la prețuirea majorității, după gravitatea împrejurărilor, căci într'alt chip s'ar găsi guvernul lipsit de cea de căpetenie condiție de autoritate ca să-și poată îndeplini datoriile sale. | Toată argumentația însă a d-voastră, ca să justificați nesupunerea la ordinele Căimăcămiei, o desființați înși-vă, când adăogați a zice că: și chiar părerea unanimă a membrilor Căimăcămiei nu o considerați de fire a obliga pe tribunalele de a primi interpretarea dată de dînsa sensului convenției, sub cuvînt: 1. că tribunalele sunt constituite în curți de casație, după art. 7 al convenției; 2. că în acel drept, ele sunt o garanție în potriua actelor administrației, și al 3. că Regulamentul organic avînd deosebită puterea administrativă de cea judecătorească, nu li se poate impune cu pravila lui Caragea, mai cu seamă că aceasta este modificată de art. 330 din Regulament, și că Căimăcămia nu este Domnul. | Răspundem

No. 2403.
1859
7 Ianuar.

No. 2403. și la aceste puncturi. || Tribunalele nu sunt și nu pot fi curți
 1859 de casație; convenția nu cunoaște de cât una și singură Curte de
 7 Ianuar. casație pentru amîndouă Principatele, precum se deslușește în
 art. 38; acea Curte încă nu și-a luat ființă. Tribunalele, după nici
 o dispoziție a convenției, nu sunt chemate a ține loc de Curte de
 casație, nici înăcar vremelnicește. | Argumentația d-voastră sprijinită pe sensul gramatical al cuvîntului «se pourvoir», întrebuițat de art. 7 din anexul convenției, ca să transformați tribunalele, la pricină electorală, în curți de casație, este greșită în temeiul ei, fiind că ideea de curte de casație cuprinde în sine ideea de o curte mai înaltă, chemată a statornici și a menține o uniformitate de jurisprudență pentru toată țara. Uniformitate nu poate fi cu șapte-spre-zece curți de casație. Din contra, cu această mulțime de curți, am fi expuși a vedea o diversitate de jurisprudență, și unele cazuri electorale primite de un tribunal și lepădate de altul și cetățenii cari s'ar afla în aceleași condiții de capacitate politică, unii să fie primiți, alții depărtați, după tribunalele ce ar judeca cu asemenea plenipotență. | În condiția normală a guvernului, interpretația legilor politice este dată de art. 32, 36 și 37 al convenției în căderile Comisiei centrale. | În condiția anormală și transitorie de astăzi a lucrurilor, când pentru întâia dată se pune în lucrare noua organizație, a căreia basă este sistemul electoral, interpretația este a curților suzerane și garante, dederită de dînsese Căimăcămiei, prin Memorandum, cu rezervă ca, la neunire numai, să se ceară deslegare de la Inalta Poartă. Prin urmare, cele șapte-spre-zece curți de casație de prin județe sunt datoare a primi interpretația primită și formulată cu unanimitate de Căimăcămie în ofisul ei sub No. 109 din 8 Decembrie, la care ați luat parte, și susceptibilitatea curților d-v. de casație, din nou înființate, trebuie să se supue cu liniște unui princip de ordine publică și de necesitate, precum v'ați supus și d-voastră de câte ori v'ați unit cu noi ca să să cereți de la Constantinopol deslușiri la puncturile îndoioase și nedeslușite. | Cu această urmare nu se slăbește întru nimic garanția ce ne asigură convenția în tribunalele în contra actelor administrației și nu se calcă nici atribuțiile lor judecătorești. | Din contra, principiile sănătoase ale organizației judecătorești, cari s'au adoptat și de convenție, sunt că judecătoriile, ca dregătorii chemate a interveni în tot minutul în interesele private ale familiilor, trebuiesc a fi ferite de orî-ce influență politică, și această influență va domni neapărat în tribunale, când li se va da pricină a nesocoti ordinele

de ierarhie și a interpreta dinsele o legiuire în puncturi interpre- No. 2403.
tate de autoritatea specială, însărcinată cu această cădere. || Chiar 1859
art. 330 din Regulamentul organic, cu care voiți a combate că- 7 Ianuar.
derile Căimăcămiei, dovedește că, la puncturile întunecoase sau
neprevăzute de lege, tribunalele nu sunt în cădere a interpreta;
și cu toată însușirea ce le dați de curți de casație, ele, neputând
avea în asemenea casuri mai mare autoritate de cât Curtea Înaltă,
nu puteau să facă alta, de cât ceea-ce este obligată această Curte a
face, adică a-și da părerea și a cere deslegare; și, cu toate că nu
este Domn în ființă, nu puteți tăgădui însă că tribunalele sunt
mai puțin chemate de cât Căimăcămia a lua locul Domnului și a
da interpretație unei legiuii politice în contra interpretației date
de Căimăcămie, când, mai virtos, după firea însărcinărilor ce are
și în condițiile prevădute de Regulamentul organic, de firmanul
instalației ei și de Memorandum, Căimăcămia este însărcinată cu
toată îngrijirea de a se aplica exact legea electorală, îngrijire ce
are în sine și dreptul de interpretație. || Cât pentru reproșul ce
ne mai faceți, că, după Regulamentul organic, nu putem da d'a-
dreptul în judecată pe tribunal, ci numai după raportul d-voastră,
ca ministru al dreptății, vă răspundem că această dispoziție prevede
condiții regulate de subordinație, și nu ridică dregătoriei mai
înalte dreptul de a îndeplini o îndatorire la care se refuză mi-
nistrul dreptății, și cunoașteți că, trei zile d'a-rîndul, v'am rugat
să veniți la palat ca să ne cîmbuim asupra acestei împrejurări.
D'abia ați venit Vineri seară, la 19 ale acesteia, și când am început
vorba, d-voastră, fără să primiți a discuta, v'ați sculat și ați plecat,
cu toate că știați că tribunalul judeca și pronunța sentința, în mij-
locul unei mulțimi de oameni întăritați. || Avem, domnule coleg,
împăcăciunea cugetului nostru, care ne mărturisește că n'am pro-
vocat, cu nici o necuviință, shisma d-voastră. Și urmând deli-
cateței ce ne arătați, zicându-ne că nu voiți a califica lucrările
noastre după ființa lor, asemenea nici noi nu vom califica proce-
durile și lucrările d-voastre, lăsând Puterilor suzerane și garante
și compatrioților noștri nepărtinitori a le califica și a le da fie-cărui
din noi partea de răspundere ce-i se cuvine în această pricină. ||
Isprăvind acest al nostru răspuns, vă înștiințăm că publicitatea ce
cereți să dăm adresei d-voastre, deși ați avut îngrijirea a o da în-
și-vă prin tribunale ca s'o pue în strigare, suntem norociți a o
putea da prin gazeta semi-oficială, însoțită cu acest răspuns care

No. 2403. s'a comunicat și d-lor consuli, și se va expedia asemenea la Constantinopol, ca să fim în regulă cu d-voastră întru toate.
1859
7 Ianuar.

(subscriși): M. Băleanu | I. Manu.

(Traducțiune.)

(„Anunțătorul Român“, No. 102, din 27 Decembrie 1858.)

Dans la réponse que vous avez bien voulu nous adresser, en date du 24 Décembre courant ¹⁾, à l'occasion de notre office sous No. 130 du 21 du même mois ²⁾, nous voyons avec peine et avec tristesse que vous avez pris vis-à-vis de nous une position contraire aux principes d'ordre et d'autorité qui doivent servir de règle à toute organisation de gouvernement. | Nous voyons, en effet, que, dans vos relations de ministre de la justice avec la Caïmacamie, vous ne voulez point séparer, dans votre personne, le ministre du caïmacam, et que, transportant le caïmacam dans le ministère de la justice, vous cherchez à faire de ce département un gouvernement à part, que vous placez en lutte avec le gouvernement supérieur, pour paralyser ses travaux, et cela dans un moment des plus graves et des plus critiques. Partant du principe métaphysique de l'indivisibilité des deux personnes que vous réunissez en vous, vous ne voulez point comprendre que vous inoculez la faiblesse dans l'action du gouvernement, et que, procédant par des travaux à part, vous donnez ainsi aux tribunaux, sous le beau nom de garanties légales, un encouragement à l'insubordination, en les invitant à désobéir aux ordres du gouvernement et à fonctionner contre ses prescriptions | Arrivons cependant aux imputations que vous nous adressez. Vous dites d'abord qu'il n'y a pas eu unanimité entre les caïmacams; qu'en cas de désaccord, la majorité ne peut, aux termes du Mémorandum ³⁾, prendre aucune décision, sans demander préalablement l'avis de la Porte et qu'on n'y a pas référé; et pour preuve de cette allégation, vous ajoutez que la majorité de la Caïmacamie n'a pas voulu envoyer un courrier exprès à Constantinople. | A tout cela nous sommes obligés de vous répondre que vous faites une confusion des cas

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2396, p. 134.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

³⁾ Cf. Vol. VII, No. 2178, p. 774.

de limitation des pouvoirs de la Caïmacamie, et que vous semblez No. 2403.
oublier que vous avez agi d'accord avec nous et à l'unanimité. || 1859
L'art. 5 du Mémoire dit expressément: «quant aux questions 7 Januar.
«qui ont trait à l'interprétation du traité ou du firman, elles doi-
«vent être référées à la Sublime-Porte, en cas de dissentiment
«sérieux.» || Or, quelle est la question entre vous et nous au-
jourd'hui? S'agit-il de dissentiment sur l'interprétation à donner
à la convention, relativement à la nature du capital exigé des éli-
gibles, ou bien de dissentiment sur les mesures à prendre à l'égard
des tribunaux, pour les empêcher de violer la convention? || Nous
devons constater ici qu'aucun dissentiment ne s'est élevé entre
nous, quant au sens de l'art. 9 de l'annexe de la convention, en
ce qui concerne la nature du revenu des éligibles; dès le premier
moment où cette question a été abordée, nous nous sommes trouvés
en accord complet, pour décider que ce revenu devait être foncier,
et cet accord vous l'avez prouvé, en signant avec nous l'office sous
No. 109, en date du 8 Décembre ¹⁾. || Cela étant, vous n'avez
pas le droit d'invoquer l'obligation qui nous est imposée par l'art. 5
du Mémoire de référer à la Sublime-Porte; car il n'y a pas
eu dissentiment entre nous sur une interprétation à donner à la
convention, seul cas où le Mémoire exige un semblable re-
cours. || Malgré cela cependant, vous savez fort bien que, pour
plus de sûreté, nous avons cru devoir consulter aussi l'opi-
nion de MM. les consuls à Bucarest et de la Sublime-Porte à
Constantinople, et que non seulement nous n'avons point trouvé
d'objection nulle part, mais que notre agent à Constantinople
s'est empressé de nous faire connaître par le télégraphe, d'une ma-
nière positive, qu'il était autorisé à nous faire savoir que la Sublime-
Porte approuvait l'interprétation donnée par la Caïmacamie. || Quelle
autorité pouvait encore ajouter à cette unanimité l'envoi d'un courrier
à Constantinople et quel résultat pouvait-on en attendre, pendant
que les tribunaux continuaient à juger sans obstacle et que le
temps matériel même manquait pour avoir une pièce officielle? ||
Donc, il n'y a pas eu dissentiment sur l'interprétation de la con-
vention, relativement à la nature du revenu de 400 ducats. ||
Le dissentiment a porté sur les seules mesures à prendre pour
mettre un terme aux désordres de l'insubordination. Or, ces me-
sures sont une question d'administration dépendant de notre seule

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2316, p. 1253.

No. 2403. autorité; elles devaient recevoir leur solution, non à Constantinople, mais à Bucarest, siège de l'autorité, de la Caïmacamie. || 1859
 7 Januar. Pour nier le pouvoir de la majorité dans cette question, vous dites que «le Mémorandum ne permet pas aux caïmacams de s'immiscer «dans les affaires du département de l'un de leurs collègues.» || A cela nous répondons que vous sortez des termes du Mémorandum, qui aurait, à ce compte, organisé l'anarchie dans l'administration. Cet acte, dans son art. 5, parle spécialement de la nomination aux emplois et des destitutions de fonctionnaires. Il ne contient aucune clause obligatoire pour les caïmacams de s'en tenir à l'opinion exclusive du caïmacam ministre; il conseille simplement de s'assurer l'approbation «unanime de tous les membres de la «Caïmacamie,» sauf, y est-il dit, «à tenir un compte particulier de «l'avis du caïmacam dont relève directement l'agent qu'il s'agit «de nommer ou de destituer»—conseil qui doit nécessairement être subordonné à l'appréciation de la gravité des circonstances par la majorité des caïmacams. S'il en pouvait être autrement, le gouvernement se trouverait privé d'une des conditions essentielles pour toute autorité qui a des obligations à remplir. Toute cette argumentation cependant, dont vous usez pour justifier votre opposition à exécuter les ordres de la Caïmacamie, vous prenez soin de la détruire vous-même, lorsque vous ajoutez que vous n'admettez point que l'avis, même unanime, des caïmacams puisse obliger les tribunaux à adopter l'interprétation donnée par la Caïmacamie au sens de la convention. | Pour soutenir cette nouvelle thèse, vous donnez pour raison: 1. que les tribunaux sont constitués en cours de cassation par l'art. 7 de l'annexe électorale; 2. que ce droit leur aurait été accordé, comme garantie contre les actes de l'administration; et 3. que le Règlement organique ayant séparé les pouvoirs administratif et judiciaire, les tribunaux ne peuvent être assujettis, en matière d'interprétation, aux prescriptions du code Caradja qui les oblige, dans ces cas, à avoir recours au Prince, lorsque surtout ces prescriptions ont été modifiées par l'art. 330 du Règlement organique, et qu'en définitive, la Caïmacamie n'est point le Prince. || Nous vous répondons à cela: || Que les tribunaux de première instance ne sont ni ne peuvent être des cours de cassation, même en matière électorale où ils jugent sans appel; || Que la convention ne reconnaît qu'une seule et unique Cour de cassation pour les deux Principautés, ainsi que cela résulte de son art. 38; | Que cette Cour

n'a pas encore d'existence et que les tribunaux de districts ne No 2403.
sont appelés, par aucune disposition de la convention, à tenir lieu 1859
de Cour de cassation, pas même temporairement. || Pour trans- 7 Ianuar.
former les tribunaux de districts en cours de cassation dans
les matières électorales, vous argumentez du mot «se pourvoir»,
employé par l'art. 7 de l'annexe de la convention. || Cette ma-
nière d'argumenter pêche par sa base, car l'idée d'une cour
de cassation comporte celle d'une cour supérieure, régulatrice
et unique, appelée à fixer et à maintenir l'uniformité de juris-
prudence pour tout le pays, uniformité qu'on ne peut rencontrer
dans dix-sept tribunaux disséminés en autant de districts. Loin de là,
cette multitude de cours de cassation nous exposerait à voir une
diversité de jurisprudence, des réclamations électorales identiques
admisses par les unes, rejetées par les autres, et des citoyens ayant
les mêmes capacités électorales, les uns reçus, les autres repoussés
par des tribunaux omnipotents. || Dans la condition normale et
régulière des pouvoirs constitués, l'interprétation des lois politiques
est attribuée, par les art. 32, 36 et 37 de la convention, à la Com-
mission centrale, appelée à tenir sous sa sauvegarde les disposi-
tions constitutives de la nouvelle organisation et à apprécier la
compatibilité de toute mesure avec ces mêmes dispositions. ||
Dans la condition anormale et transitoire où se trouve aujourd'hui
le gouvernement, lorsqu'il s'agit de mettre à exécution, pour la
première fois, la nouvelle organisation, qui a sa base dans le sys-
tème électoral, le droit d'interprétation appartient aux cours suze-
raine et garantes, qui l'ont déféré, par leur Mémoire, à la
Caïmacamie, sous la réserve qu'en cas de dissentiment sérieux, il
en serait référé à la Sublime-Porte. Par conséquent, vos dix-sept
cours de cassation de districts sont tenues d'adopter l'interpréta-
tion adoptée et formulée par la Caïmacamie à l'unanimité de ses
membres, dans son office sous No. 109 du 8 Décembre dernier,
auquel vous avez pris part, en le signant. || La susceptibilité de
ces cours de cassation doit céder devant un principe d'ordre pu-
blic, de la même manière que vous avez cédé vous-même, d'ac-
cord avec nous, lorsqu'il a fallu demander à Constantinople des
éclaircissements sur des points litigieux ou obscurs. || En procé-
dant ainsi, les tribunaux ne détruisent en rien la garantie contre
les actes de l'administration que la convention a voulu nous as-
surer dans leur action et aucune de leurs attributions n'est violée. ||
Bien au contraire, les principes tutélaires de toute organisation

No. 2403. judiciaire, adoptés par la convention, demandent que les tribunaux, appelés, par la nature de leurs fonctions, à intervenir à chaque instant dans les relations d'intérêt privé des familles, soient à l'abri de toute influence politique ; ils ne pourront jamais se soustraire à cette influence, toutes les fois qu'on leur offrira l'occasion de méconnaître l'ordre hiérarchique, en s'arrogeant la faculté d'interpréter une loi dans des dispositions dont le sens est fixé par l'autorité spécialement investie du droit d'interprétation. || L'art. 330 du Règlement organique même, par lequel vous voulez combattre le droit de la Caïmacamie, prouve surabondamment que, dans les cas d'obscurité ou d'insuffisance de la loi, les tribunaux n'ont pas le droit d'interprétation ; et malgré le caractère de cours de cassation que vous leur attribuez, il ne peuvent, même en ce cas, avoir plus d'autorité que la haute Cour à laquelle cet article impose l'obligation de formuler un avis et de le soumettre au Prince. | Et quoique nous n'ayons pas le Prince en fonction, ce que nous sommes loin de vous contester, vous ne pouvez nier que les tribunaux sont moins appelés que la Caïmacamie à tenir la place du Prince, que par conséquent, ces mêmes tribunaux ont aussi un droit moindre que celui de la Caïmacamie pour interpréter une loi politique, lorsque, surtout, la Caïmacamie, par la nature de ses pouvoirs et de ses obligations, et dans les conditions où la placent et le Règlement organique et le firman et le Mémoire, est appelée à veiller sur l'exacte application de la loi électorale, obligation qui comporte aussi, par elle-même, le droit d'interprétation. | Vous nous faites observer encore qu'aux termes du Règlement organique, nous ne pouvons ordonner directement la mise en jugement du tribunal, sans l'intervention d'un rapport de votre part, qui aurait provoqué cette mesure. A cela nous vous faisons observer que cette disposition de la loi se rapporte à une situation régulière, mais qu'en définitive, le ministre de la justice n'étant qu'un simple intermédiaire entre le gouvernement et les tribunaux, aucune disposition de la loi n'empêche le gouvernement de prendre l'initiative pour l'accomplissement d'un devoir que le ministre néglige ; et vous savez, Monsieur, que, malgré les invitations réitérées que nous vous avons faites, pendant trois jours consécutifs, de venir au palais, c'est à peine si vous avez accepté de vous y rendre le Vendredi soir, 19 de ce mois. Et à peine avons-nous entamé la question, que vous vous êtes levé et retiré, sans vouloir accepter de discussion.

Vous n'ignoriez pourtant pas que le tribunal rendait des sentences, No. 2403. au milieu des applaudissements d'une foule ameutée. || Nous avons, 1859
Monsieur et collègue, le témoignage de notre conscience de n'avoir 7 Ianuar.
rien fait pour provoquer ou pour amener votre séparation de nous. Et lorsque vous nous dites, avec une délicatesse marquée, que vous ne voulez point qualifier notre conduite, nous ne faisons qu'imiter votre exemple, en vous déclarant, à notre tour, que nous nous abstenons de qualifier la vôtre. | Nous laissons aux cours suzeraine et garantes, ainsi qu'à la partie saine et impartiale de nos compatriotes, le soin de se prononcer entre nous et d'attribuer à chacun la part de responsabilité qui lui revient dans la situation. { En terminant cette réponse, nous sommes heureux de pouvoir déférer à votre demande de donner toute publicité à votre lettre. Elle sera indubitablement publiée par le journal semi-officiel, quoique vous ayez pris soin de lui donner vous même plus que de la publicité, en la communiquant aux tribunaux, avec ordre de la publier à la criée. Mais, pour être en tout en règle avec vous, elle sera accompagnée de la présente réponse que nous avons également communiquée à MM. les consuls des Puissances et que nous expédierons aussi à Constantinople par le prochain courrier.

No. 2404.—Corespondență din Bucurescî, din 26 Decembrie 1858 (7 Ianuarie 1859), publicată de ziarul «Steaua Dunărei». Bucurescî.

(„Steaua Dunărei“, No. 3, din 5 Ianuarie 1859.)

Alaltăferi, v'am scris, prin poșta românească, despre conflictul No. 2404. iscat în Căimăcămie ¹⁾. Vă comunic ofisul Căimăcămiei ce a pro- 1859
vocat conflictul ²⁾, precum și ofisul cu care l'a întâmpinat căima- 7 Ianuar.
camul, ministru al dreptăței ³⁾. Scrisoarea a trebuit să o expediez dimineața; n'am putut dar să descriu cele ce s'au întâmplat peste zi. Așa dar, tot alaltăferi, pe la oră 1 după prînz, s'a citit în Tribunalul de Ilfov secț. I ofisul lui Filipescu, în auzul unui public numeros, care și-a manifestat bucuria prin repetate strigăte de ura!

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2397, p. 141.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2396, p. 134.

No. 2404. și bravo! Acest ofis, litografiat în litografia departamentului drep-
 1859 tăței, fu trimis pe la toate tribunalele, și negreșit că a făcut mare
 7 Ianuar. popularitate lui Filipescu. Se vorbește că Căimăoămia o să răs-
 punță la aceasta prin arestarea judecătorilor pe la casele lor prin
 poliție, pentru ca să nu se convoace tribunalul. || Aceasta fiind
 unica noutate recentă de la București, vă mai anunț că, despre
 alegerile din Moldova, încă n'a venit la nimeni vre'o știre sigură.
 Eă, cu poșta trecută, am fost primit o listă necomplectă, după care
 socotind 29 deputați din partidul național, am înveselit puțin pe
 Bucureștenii. Cu toate acestea, reacționarii inventează în toate zilele
 minciuni. Erî, s'aă pus și prinsorî despre triumful lui M. Sturdza.
 Se dice că partidul Grigorian s'ar fi unit cu cel Mihăilean și ast-fel
 este în majoritate de trei voturi mai mare decât acea a partidului
 național. Eă, să văd cu ochii, încă nu voiă crede că d-l Hurmuzaki
 (carele zicea că mai bine să-î tae cine-va mâinile, decât ar vota
 pentru M. Sturdza) acum să nu se întoarcă la partidul național;
 eă n'oi crede nici chiar de beizedea Grigore că nu va prefera a
 da mâna cu partidul progresist, dacă în adevăr are în inima sa
 reînvierea saă renașterea României; eă n'oi crede că redactorul
 fundator al «Constituționiului», și alți partizani zeloși ai lui be-
 zidea Grigorie vor sacrifica simțimintele lor pentru binele viitor
 al țării, și se vor uni a ridica iarășî pe tron sistema incarnată
 a corupțiunei și a demoralisației. Este adevăr că jurnalele aă
 aruncat multe săgeți în d-lor; dar acele săgeți n'aă fost atât de
 veninoase încât să le smulgă din sîn și inima cu tot. Nu, eă sper
 că, de nu va urma o trădare foarte mare, un ticălos joc de banî,
 din urna Adunării va eși un om nou, carele să închezeșluiască
 fericirea care o dorește țara. || Se mai zice că Adunarea s'ar fi
 și convocat în ajunul Crăciunului, și se mai zic atâtea lucruri cari
 nu pot să le crez.

(Traducțiune.)

Je vous ai écrit hier, par la poste roumaine, au sujet du con-
 flit qui a éclaté entre les caïmacams ¹⁾. Je vous communique l'of-
 fice de la Caïmacamie qui a provoqué le conflit ²⁾, ainsi que l'of-
 fice par lequel le caïmacam ministre de la justice y a répondu ³⁾.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2397, p. 141.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2387, p. 117.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2396, p. 134.

J'ai dû expédier ma lettre dans la matinée et je n'ai pas pu vous raconter ce qui s'est passé dans la journée. Or, le même jour, vers une heure de l'après-midi, on a donné lecture, à la 1ère Chambre du Tribunal d'Ilfov, de l'office de Filipesco, en présence d'un nombreux public qui a manifesté sa joie par des cris répétés de hurra ! et de bravo ! Cet office, lithographié à la lithographie du département de la justice, a été envoyé à tous les tribunaux et il a fait, certainement, à Filipesco une grande popularité. On dit que la Caïmacamie va y répondre par l'arrestation des juges, dans leurs maisons, par la police, pour qu'ils ne puissent pas convoquer le tribunal. | C'est là la seule nouvelle récente de Bucarest. Je vous annoncerai encore que personne n'a reçu ici d'informations positives au sujet des élections en Moldavie. Par l'avant-dernière poste, j'ai reçu une liste incomplète, suivant laquelle j'ai compté 29 députés du parti national; les Bucarestois s'en sont un peu réjouis. Cependant, les réactionnaires inventent chaque jour des mensonges. Hier, on s'est mis à parier pour le succès de Michel Sturdza. On dit que le parti Grégorien se serait uni au parti Michelien, et qu'ainsi, il aurait une majorité de trois voix sur le parti national. Si je voyais même de mes propres yeux M. Hurmuzaki (qui disait qu'il se laisserait couper la main plutôt que de voter pour Michel Sturdza) ne pas revenir maintenant au parti national, je ne le croirais pas ; je ne croirais même pas, non plus, que le prince Grégoire ne préfère pas tendre la main au parti progressiste, s'il a vraiment à cœur la résurrection et la renaissance de la Roumanie; je ne croirais pas que le rédacteur-fondateur du «Constituționariul» et autres partisans zélés du prince Grégoire sacrifient leurs sentiments pour le bien futur du pays et contribuent à élever de nouveau au trône le système de la corruption et de la démoralisation. Il est vrai que les journaux ont lancé à ces messieurs beaucoup de flèches ; mais ces flèches n'étaient pas assez vénéneuses pour tuer, dans leurs cœurs, tous les bons sentiments. Non ; j'espère que, si une très grande trahison, un misérable jeu d'argent, ne se produit pas, de l'urne de l'Assemblée sortira le nom d'un homme nouveau qui assurera le bonheur auquel le pays aspire. || On dit encore que l'Assemblée aurait été convoquée pour la veille de Noël ; on dit aussi d'autres choses que je ne saurais croire.

No. 2404.
1859
7 Ianuar.

No. 2405.—Adresa No. 2055 a Mitropolitului Moldovei către Căimăcămia Moldovei, din 27 Decembrie 1858 (8 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovii”, No. 21, din 28 Decembrie 1859.)

No. 2405. Inaltei Căimăcămii a Principatului Moldovei. | Adresa Inaltei
1859 Căimăcămii din 26 Decembrie No. 478 ¹⁾, cu onor am primit. Am
8 Ianuar. văzut cele într'însa cuprinse, întru ceea-ce se atinge de deschide-
rea Adunării, care neaperat ar urma a se face la 28 zile, adică Du-
menică, și fără a intra în mai întinse explicații asupra celor cu-
prinse în adresa noastră din 20 Decembrie ²⁾, ne mărginim a răs-
punde cu cinste că nici cum, prin acea adresă către Inalta Căi-
măcămie, n'am propus că ne-am depărta de la președinția Adunării,
după dritul recunoscut nouă de către convenție, și nici ne depăr-
tăm după invitarea ce ni se face. Dar, așa precum ne găsim obosit
de sfintele slujbe după datoria religiei, și încă mai urmează a mai
face asemeni osteneți de slujbă Bisericei pînă la șease zile a vi-
itoareii luni Ghenarie, când se sfîrșesc aceste praznice ale Bisericei
noastre, încât, spre o asemenea îndeplinire de datorie, bine-voiască
Inalta Căimăcămie a se prelungi deschiderea Adunării pe la șapte
zile a viitoareii luni Ghenarie, iar când Inalta Căimăcămie silește
deschiderea Adunării fără mai multă prelungire, precum prin a-
dresa către noi se rostește, nu putem să oprim această voință a
Căimăcămiei, și îndată ce sănătatea ne va ȳerta, vom păși a presidui
Adunarea după dritul recunoscut nouă de convenție.

(subscris) Sofronie, Mitropolitul Moldovei.

(Traducțiune.)

A la haute Caïmacamie de la Principauté de Moldavie. |
Nous avons eu l'honneur de recevoir l'adresse de la haute Caï-
macamie du 26 Décembre, No. 478 ³⁾. Nous avons vu que l'ou-
verture de l'Assemblée doit avoir lieu, sans faute, le 28, c'est-à-
dire Dimanche. Sans entrer dans des explications plus étendues
sur le contenu de notre adresse du 20 Décembre ⁴⁾, nous nous
bornerons à l'honneur de répondre que, par cette dernière adresse,

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2400, p. 148.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2380, p. 106.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2400, p. 148.

⁴⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2380, p. 106.

nous n'avons nullement exprimé l'intention de nous soustraire à No. 2405. la présidence de l'Assemblée, droit qui nous est reconnu par la convention et que nous ne déclinons point l'invitation que vous nous faites. Mais, comme nous nous trouvons fatigué par le service sacré de notre sainte religion et comme ces fatigues continueront jusqu'au 6 Janvier prochain, date à laquelle les fêtes de notre Eglise prennent fin, que la Caïmacamie, pour que nous puissions remplir ces devoirs, veuille bien ajourner l'ouverture de l'Assemblée au 7 Janvier prochain. Si la Caïmacamie insiste, comme elle le dit dans son adresse, pour que l'Assemblée soit ouverte sans ajournement, nous ne pouvons pas nous opposer à cette décision de la Caïmacamie, et, dès que notre santé nous le permettra, nous viendrons présider l'Assemblée, selon notre droit, reconnu par la convention.

(s.) Sophronius, Métropolitain de Moldavie.

No. 2406. — Adresa No. 484 a Căimăcămiei Moldovei către Mitropolitul Moldovei, din 27 Decembrie 1858 (8 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“, No. 21, din 28 Decembrie 1858.)

Cu o vie părere de rău Căimăcămia a cetit adresa Inalt Prea No. 2406. Sfinției Voastre din 27 Decembrie, No. 2055 ¹⁾, prin care faceți cunoscut că, din cauza ostenelelor sfințelor slujbe, nu veți putea păși a presida mâine Adunarea. Fiind însă că Adunarea se află deschisă, prin ofisul sub No. 36 din 20 Decembrie a. c. ²⁾, pentru ziua de 28, și toate lucrările sunt înaintate pentru îndeplinirea solemnității, subscriși, cu respectul cuvenit, vă încunoștiințază că deschiderea Adunării nu se poate prelungi de mâine. || Așa dar, Inalt Prea Sfinția Voastră veți bine-voi a orîndui cele de cuviință pentru serbarea Tedeumului, potrivit programului, presidându-se, în cas când starea sănătății nu v'ar ȳerta a veni mâine la Adunare, de către cel mai în vîrstă dintre deputați.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu | I. A. Cantacuzin.

Secretarul Căimăcămiei, (subscris) D. Sturdza.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2405, p. 164.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2379, p. 104.

No. 2406 (Traducțiune.)

1859

8 Ianuar.

La Caïmacamie a lu avec un vif regret l'adresse de Votre Sainteté du 27 Décembre, No. 2055 ¹⁾, par laquelle vous lui faites savoir qu'à cause de la fatigue occasionnée par le service divin, vous ne pourrez pas présider demain l'Assemblée. Mais, comme, par l'office No. 36 du 20 Décembre ²⁾, l'ouverture de l'Assemblée est fixée au 28 c., et comme tout est préparé pour cette solennité, les soussignés portent avec respect à votre connaissance que cette ouverture ne saurait être ajournée. Votre Sainteté voudra donc bien ordonner les mesures nécessaires en vue de la célébration d'un Te-Deum, conformément au programme. Si l'état de votre santé ne vous permet pas de présider demain l'Assemblée, celle-ci sera présidée par le plus âgé des députés.

(Suivent les signatures.)

No. 2407. — Program pentru deschiderea Adunării electivă a Principatului Moldovei, în ziua de 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”), No. 21, din 28 Decembrie 1858.)

No. 2407. 1. La 7 ore dimineață, nouă detunături de artilerie vor vesti capitalei ziua numită pentru deschiderea Adunării.

1859

9 Ianuar.

2. La 10 ore, se va celebra, în vechia Biserică a Sf. Nicolae cel Mare, un Te-Deum la care vor asista Escelențele Lor d-niilor membri ai Căimăcămiei, cu miniștrii, funcționarii Statului și înaltului ștab. Vornicia de aprozi va face poftire d-lor deputați de a se aduna la această serbare religioasă, menită pentru a chema bine-cuvîntarea Cerului asupra lucrărilor reprezentanților națiunii.

3. Oastea de toate armele, în mare uniformă, va fi înșirată pe ambele părți, de la ușile bisericii până la scara cea mare, conducătoare la sala seanțelor Adunării.

4. După săvîrșirea Tedeumului, d-niilor deputați, în sunetul clopotelor, se vor îndrepta pe jos spre sala seanțelor; la eșirea lor din biserică, vor fi salutați de o bandă de musică militară. Artileria

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2405, p. 164.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No 2379, p 104.

va slobozi 101 tunuri, și în trecerea Adunărei până la palat, oas- No. 2407.
tea va presenta armele. O altă bandă de musică, pusă la scara cea 1859
mare, va saluta Adunarea. 9 Ianuar.

5. Ajungând la palat, d-niș deputați vor fi întâmpinați la scară de patru domnești adjutanți cari-și vor preceda pînă la sala se- anțelor.

6. Intrarea publicului în sala Adunărei va fi liberă, cu bilete date mai 'nainte de presidentul ei și de vornicul de aprozi. Lo- curi deosebite vor fi rezervate pentru d-niș reprezentanți ai Pute- rilor, cari vor fi invitați la această solemnitate prin ministerul tre- bilor străine.

7. După ce d-niș deputați se vor așeza la locurile lor, se va face cetirea ofisului de deschiderea Adunării, dat de Escelențele Lor d-niș membri ai Căimăcămiei, după care se va proceda la cele mai departe lucrări.

8. Seara, tot orașul va fi iluminat. Ministerul lucrărilor publice și municipalitatea se vor îngriji de iluminarea zidurilor publice ; la 8 ore seară, un foc de artificie va arde pe piața palatului.

9. Ministerul din năuntru va da ordine tuturor administrații- lor ținutale, ca prin toate orașele să se serbeze ziua de 28 De- cembrie, ca o serbare națională. Dimineața, se va celebra Te-Deum, la care funcționarii Statului vor asista în uniformă. Seara, orașele vor fi iluminate. Municipalitățile vor face distribuție de pâine și de carne la săraci și la arestanți.

Ministerele din năuntru, ostășesc, bisericesc și al lucrărilor pu- blice, fie-care în ceea ce-l privește, sunt însărcinate cu punerea în lucrare a acestui program. Polițiile, atât a capitalei cât și ale ora- șelor ținutale, sunt ordonate a păzi cea mai bună orînduială în tot cursul serbărei.

(Traducțiune.)

1. A 7 heures du matin, neuf coups de canon annonceront à la capitale le jour fixé pour l'ouverture de l'Assemblée.

2. A 10 heures, sera célébré, à l'ancienne église St. Nicolas-le-Grand, un Te-Deum, auquel assisteront LL. EE. Messieurs les caïmacams, avec les ministres, les fonctionnaires de l'Etat et le grand état-major. La direction des huissiers fera à MM. les députés des invitations d'assister à cette fête religieuse qui doit ap-

No. 2407. peler la bénédiction du Ciel sur les travaux de la représentation nationale.
1859

9 Ianuar.

3. Les troupes de toutes les armes, en grand uniforme, seront rangées des deux côtés de la porte de l'église, jusqu'au grand escalier conduisant à la salle des séances de l'Assemblée.

4. Après la célébration du Te-Deum, MM. les députés se dirigeront à pied, aux sons des cloches, vers la salle des séances ; à leur sortie de l'église, ils seront salués par une musique militaire. L'artillerie tirera 101 coups de canon, et, pendant le passage des membres de l'Assemblée jusqu'au palais, les troupes présenteront les armes. Une autre musique, placée sur le grand escalier, saluera l'Assemblée.

5. Arrivés au palais, MM. les députés seront reçus, sur l'escalier, par quatre aides-de-camp princiers, qui les précéderont jusqu'à la salle des séances.

6. Le public aura l'entrée libre dans la salle des séances, muni de billets délivrés d'avance par le président et par le chef des huissiers. Des places spéciales seront réservées à MM. les représentants des Puissances qui seront invités à cette solennité par le ministre des affaires étrangères.

7. Après que MM. les députés auront occupé leurs places, il sera donné lecture de l'office d'ouverture, adressé à l'Assemblée par LL. EE. Messieurs les membres de la Caïmacamie; on procédera ensuite aux travaux ultérieurs.

8. Le soir, toute la ville sera illuminée. Le ministère des travaux publics et la municipalité prendront soin d'illuminer les édifices publics. A 8 heures du soir, un feu d'artifice sera brûlé sur la place du palais.

9. Le ministère de l'intérieur donnera à toutes les préfectures l'ordre de faire célébrer, dans toutes les villes, le jour du 28 Décembre, comme une fête nationale. Dans la matinée, on célébrera un Te-Deum, auquel assisteront, en uniforme, tous les fonctionnaires de l'Etat. Le soir, les villes seront illuminées. Les municipalités distribueront du pain et de la viande aux pauvres et aux prisonniers.

Les ministères de l'intérieur, de la guerre, des cultes et des travaux publics sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution de ce programme. La police, tant dans la capitale que dans les chefs-lieux des districts, est chargée de maintenir le bon ordre pendant toute la fête.

No. 2408.— Mesajul Căimăcămiei Moldovei pentru deschiderea Adunării electivă a Moldovei, în 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 21, din 28 Decembrie 1858.)

Domnilor deputați! | În puterea convenției de Paris din 7 No. 2408.
 (19) August, și al dreptului autonom ic înscris în acest act; țara 1859
 noastră a săvârșit operațiile electorale. Deși greutatea acestei gin- 9 Ianuar.
 gașe lucrării au fost mari din mai multe cauze, iar mai cu seamă
 din lipsa de cadastru lămuritor al câtimei averilor, și din pricina
 scurtului timp hotărât de convenție pentru aplicarea legii electorale,
 totuși, în totalul alegerilor, s'au prezentat numai trei cazuri mai grele,
 asupra cărora sunteți chemați a lua o grabnică hotărâre. || Ele sunt
 următoarele: 1. Cazul vacanței produsă prin alegerea ca deputat a
 d sale vorn. Costachi Rolla în două colegiuri de proprietari mari, în
 districtul capitalei și în acel al Cahulului. || 2. Cazul de nesăvârșire a
 alegerii deputatului de orașul Peatra din pricina unei neînțelegeri is-
 cate între d-nii alegători și a retragerii acestora din sala administra-
 ției, când au fost a se scoate biletele din urnă. | 3. Cazul sus-
 pendării alegerii deputatului proprietarilor mici din Bacău, fiind
 voturile alegătorilor deopotrivă împărțite între doi candidați. ||
 Domnilor deputați! Țara a însemnat în persoanele d-voastre pe
 aleșii săi și v'a trimis în această Cameră pentru ca să-i pregătiți
 un viitor de zile fericite, după atâte zile amare și dureroase! Che-
 marea d-voastră este cu atât mai serioasă, cu atât mai sfântă, că
 astăzi sunteți depositarii voințelor și ai speranțelor unui popor
 întreg! || În adevăr, nu este act mai mareț pe lume de cât re-
 învierea unei nații, care cere și merită a se pune în rîndul na-
 țiilor demne și respectate; dar nu este misie mai frumoasă, mai
 nobilă, decât aceia de a conlucra la realizarea unui asemenea act.
 Ferice de acela care este chemat a îndeplini o așa mare misiune!
 Ferice de d-voastră, domnilor! || Cât pentru noi, avem de fală că
 am fost meniți de împrejurări a vă deschide porțile Camerei și a
 proclama deschiderea Adunării Moldovei! Ziua aceasta de 28 De-
 cembrie va fi înscrisă în istorie ca o zi de renaștere, ca ziua re-
 dobândirii unui drept vechi și de mare însemnătate, dreptul de a
 avea o putere legislativă alături cu puterea executivă, dreptul
 a avea reprezentanții nației în față cu persoana Domnului. || Ca-
 mera Moldovei este deschisă! Iată-vă acum cu toții dinaintea al-

No. 2408. tarului patriei! Misia d-voastră începe. La lucru, d-lor, căci fie-care
 1859 zi trebuie să aducă un rezultat folositor Principatelor-Unite! La lucru
 9 Ianuar. cu energie, căci aveți de martori nația română, ce v'a numit aleși
 săi, Puterile garante cari au consfințit, prin tratatul de Paris, ve-
 chile noastre drepturi, și, mai presus de ele, pe Dumnezeu care
 citește în inimile oamenilor și judecă faptele lor!

(subscriși:) V. Sturdza. | A. Panu. | I. A. Cantacuzin.
 Contrasemnat: Secretarul Statului, (subscris) V. Alecsandri.
 Șeful secției, (subscris) Antoniad.

(Traducțiune.)

Messieurs les députés, || En vertu de la convention de Paris du 7 (19) Août, et du droit d'autonomie inscrit dans cet acte, notre pays a accompli les opérations électorales. Bien que les difficultés de ce travail délicat aient été grandes pour plusieurs causes et surtout à la suite du manque d'un cadastre indiquant la valeur de la fortune des électeurs, ainsi qu'à cause de la brièveté du temps fixé par la convention pour l'application de la loi électorale, cependant, dans l'ensemble des élections, ne se sont présentés que trois cas plus difficiles, auxquels vous êtes appelés à donner une prompte solution. Ces cas sont: 1: Le cas de la vacance qui s'est produite à la suite de l'élection de M. Costaki Rolla dans deux collèges des grands propriétaires, celui de la capitale et celui du district de Cahoul. | 2. Le cas du non accomplissement de l'élection d'un député de la ville de Piatra, à cause d'une mésintelligence entre MM. les électeurs, et de leur retraite de la salle de la préfecture au moment où on allait dépouiller le scrutin. | 3. Le cas de la suspension de l'élection d'un député du collège des petits propriétaires de Bakéo, les voix des électeurs s'étant réparties par moitié en faveur de chacun des deux candidats. || Messieurs les députés, Le pays vous a élus et envoyés dans cette Chambre, pour que vous lui prépariez un avenir heureux, après tant de malheurs et de douleurs. Votre mission est d'autant plus sérieuse. d'autant plus sacrée, que vous êtes aujourd'hui les dépositaires des vœux et des espérances d'un peuple tout entier. | En vérité, il n'y a pas au monde d'acte plus grandiose que la résurrection d'une nation qui demande et mérite d'être placée parmi les nations dignes et respectées; mais,

aussi, il n'y a pas de mission plus belle et plus noble, que celle de collaborer à la réalisation d'un tel acte. Heureux ceux qui sont appelés à remplir une si grande mission ! C'est le bonheur que vous avez, Messieurs ! | Quant à nous, nous sommes fiers d'avoir été désignés par les circonstances pour vous ouvrir les portes de cette Chambre et proclamer ouverte l'Assemblée de Moldavie. La journée du 28 Décembre sera inscrite dans l'histoire comme une date de notre renaissance, comme une date à laquelle nous avons reconquis un droit ancien et très important, le droit d'avoir un pouvoir législatif, à côté d'un pouvoir exécutif, le droit d'avoir des représentants de la nation en face de la personne du Prince. || La Chambre de Moldavie est ouverte ! Vous voilà tous devant l'autel de la Patrie ! Votre mission commence. Au travail ! Messieurs ; car chaque jour doit donner un résultat utile pour les Principautés-Unies ! Au travail avec énergie ! car vous avez pour témoins la nation roumaine qui vous a nommés ses élus, les Puissances garantes qui, par le traité de Paris, ont consacré nos anciens droits et surtout Dieu qui lit dans les cœurs des hommes et juge leurs actes.

(Suivent les signatures.)

No. 2409.—Proces-verbal No. I al Adunăreii electivă a Moldovei, din 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859).
Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 23, din 8 Ianuarie 1859.)

Proces-verbal I.

Anul una mie opt sute cincî-zeci și opt, Decembrie în douăzeci și opt zile. | Astăzi, Duminecă, după un Te-Deum serbat în biserica Sfîntului, Niculae cel-mare, vechia catedrală a Moldovei, deputații se întrunesc în sala ședințelor Adunăreii, la 11 ore de dimineață. | D-l ministru secretar de Stat citește de pe tribună mesagiul de deschidere, adresat Adunăreii de către Comisia interimară. După citirea acestui mesagiu, d-lui anunță că, în privire că Înalt Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit este împedecat, din cauza ostenelelor sfîntelor slujbe, a presida Adunarea, pofteste pe cel mai în vîrstă dintre deputați a ocupa provisoriu scaunul președintelui, alegînd tot-odată de secretari pe cei mai tineri dintre membrii Adunăreii.

No. 2409. D. Mihail Kogălniceanu. Fiind că Adunarea nu este încă
1859 deplin constituită, apoi după verificarea titlurilor deputaților, în
9 Ianuar. păstrez dreptul de a interpela pe guvernămînt asupra absenței
Părintelui Mitropolit și corespondenței ce a urmat cu Prea Sfinția
Sa în privirea aceasta.

Adunarea acceptând această propunere, d-lui logofătul Petrach
Roset Bălănescu iea loc la scaunul președintelui, și chiamă ca se-
cretari provizorii pe d-lor vornici Nicu Catargiu și Nicu Canano,
postelnicul Nicu Roset Bălănescu, și maiorul Iorgu Ghica.

Se citește apelul nominal, la care s'au aflat față cinci-zeci și
opt de membri, iar absenți patru, și anume: Inalt Prea Sfinția Sa
Părintele Mitropolit, vorn. Iorgu Vărnav Liteanu, aga Dimitrie Ia-
mandi și vorn. Costache Negri.

Se deschide discuție asupra neînscrierii în apelul nominal a
Prea Sfințiilor Sale locotenenții de episcopii de Roman și Huși.

D. Grigorie Balș. Văd că locotenenții de episcopii de Roman
și Huși nu s'au citit la apelul nominal. Rog să mi se dea lămu-
rire despre aceasta, fiind-că, după convenție, episcopii de Roman și
Huși sunt de drit membri ai Adunării.

D. president provizoriu. Lista deputaților am găsit-o pe
biurou, făcută de către ocârmuire, și cred că numai ea poate fi va-
labilă, pînă la verificarea titlurilor deputaților.

D. Grigorie Balș. Convenția este mai mare de cât lista ocâr-
muirii. După convenție, episcopii sunt membri ai Adunării; prin
urmare, cer ca să se înscrie în apelul nominal.

D. Vasile Alecsandri. Convenția vorbește de episcopii, iar
nu de locotenenții de episcopii.

D. Grigorie Balș. Aceasta este tot una. Scaunele trebuie să
fie reprezentate, și așa și este, judecând după analogie, că astăzi
d-l Panu a fost chemat la postul ce ocupă, cu toate că nu era
logofăt al dreptății, ci numai locuitor al acestui minister.

D. Anastasie Panu. Mă aflu interelat pe nume și de aceea
cer voie de la Adunare ca să răspund. După convenție, Adunarea
urmează a se completa de mandatarii țării, de acei cari au fost
aleși de către diferitele colegiuri electorale. Inalt Prea Sfinția Sa
Părintele Mitropolit și părinții episcopii eparhioți se află membri
de drit ai Adunării. Părinții locotenenții de astăzi însă, nefiind
episcopii eparhioți definitivii, ci rînduiți de-a dreptul numai de
către Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit, Căimăcămia n'a putut
de la sine a le recunoaște dritul acel prescriș de convenție,

pentru a-î număra între mandatarii nației, căci și episcopii epar. No. 2409. hioți trebuie să fie aleși, iar nu rînduiți de-a dreptul. Căimăcămia 1859 a socotit de a sa datorie a lăsa cazul acesta în hotărîrea Adunărei. 9 Ianuar. Căimăcămia, prin aceasta, a vroit a da o dovadă că pune suveranitatea Adunărei mai presus de competența Căimăcămiei. Adunarea este singură în drept a judeca despre admiterea sa și scoaterea vre-unui membru al Adunărei. Ea este chieamată a judeca și despre chestia de față. Prin lista guvernului, întru nimic nu s'au invalidat drepturile cui-va. Adunarea va păși la verificarea titlurilor și atunci va hotări.

D. Manolachi Kostaki Epureanu combate admiterea locțiitorilor de episcopii în Adunare. Episcopii sunt numiți de către Adunarea obștească, în lipsa căreia nu s'a putut face o alegere. Locțiitorii sunt însărcinați cu administrația bisericilor eparhiei. Adunarea ad-hoc era consultativă; Adunarea de față are un caracter cu totul deosebit: ea este legislativă. Prin urmare, locotenenții de episcopii nu se pot admite.

D. Dimitrie Sc. Miclescu. Noi nu trebuie să jignim votul cel mare al Unirei, zicînd acum că locotenenții s'au admis rău atunci.

D. Grigorie Balș. Vrea să adăug încă un fapt. În Adunarea ad-hoc din domnia lui Grigorie Ghica, locțiitorii de episcopii au fost chemați a lua parte la ea. Ei au votat cu noi, în Adunarea ad-hoc, marele vot al Unirei. Cum putem să-î respingem acum?

D. Costache Rolla. Ei au fost atunci chemați a desbata numai în chestia privitoare asupra intereselor clerului.

D. Iancu A. Cantacuzin. Eă doresc a privi chestia din punctul de vedere al principiilor. Într'o Adunare cu o misie așa de mare, fie-care vot trebuie să aibă greutatea sa, independența sa. Această independență, cum am putea-o găsi în niște funcționari, ce sunt poate foarte onorabili, dar a cărora rînduire, și prin urmare și mandatul lor de deputați, atîrnă de la șeful lor spiritual. Aceasta o zic fără a vroi cât de puțin să ridic aici vre-o chestie personală, sau să jignesc pe cine-va. Condiția neatîrnării o pot avea numai adevărații episcopii eparhioți, cari sunt inamovibili, iar nu locotenenții, cari sunt revocabili după plac.

D. Mihail Kogălniceanu. Nu mă voi pronunța acum pentru admiterea sa și neadmiterea locotenenților de episcopii; voi aminti numai că Adunarea, pînă la verificarea titlurilor, nu este constituită ca Adunare, pentru a putea hotări prin vot admiterea sa

No. 2409 respingerea lor. Guvernul a dat lista deputaților, și îndată ce părinții locotenenți nu sunt pe lista guvernului, noi nu-i putem primi, până la desăvârșita constituire a Adunării. Părinții locotenenți, în tocmai ca toți ceilalți deputați, ale cărora calități sunt contestate, n'au de cât a se înfățișa înaintea comisiilor de verificare și, în urmă, Adunarea, definitiv constituită, va hotărî. Până atunci, pe băncile Adunării și la lucrările ei, nu pot șede și lua parte alți membri, de cât acei înscrși pe lista guvernului.

D. president provizoriu. Discuția rămâne acum închisă și chestia se va hotărî pe urmă.

D. Dimitrie Miclescu. Cer ca toată discuția să se înscrie în procesul-verbal.

D. Grigorie Balș. Am o petiție de la Piatra în cauza alegerii d-lui Alecu Catargiu.

D. Anastasie Panu. Eu cred că cazul acesta are a se hotărî de către Adunare la verificarea titlurilor.

D-l Grigorie Balș depune acea petiție pe biuro.

D-l secretar provizoriu maiorul Iorgu Ghica, citește dimisia d-sale vornicului Costachi Negri, ca deputat al alegătorilor direcți din ținutul Ismailului.

D. Costachi Hurmuzaki. Propun ca Adunarea să poftască, prin biuroul ei, pe d-nul Negri ca să-și retragă demisia; și sunt convins că această propunere exprimă dorința unanimă a Adunării, în care nu se găsește un singur om ca să se opui.

Biuroul întreaabă pe Adunare, care din toate părțile răspunde că primește propunerea d-lui Hurmuzaki.

Adunarea hotărăște a păși la alegerea a două comisii, compuse de câte șapte membri și însărcinate cu verificarea titlurilor deputaților Adunării electivă. Se aleg, cu majoritatea absolută, membri ai comisiei I-a, însărcinată cu verificarea titlurilor deputaților țării de sus, adică a ținuturilor: Dorohoi, Botoșani, Suceava, Piatra, Bacău, Roman, Iași, și anume ă-lor: Iordache Gane, cu cinci-zeci și șapte voturi; Nicu Catargiu, cu patru-zeci voturi; Iancu Sturdza, cu trei-zeci și două voturi; Costachi Miclescu, cu trei-zeci și două voturi; Constantin Iacovachi, cu trei-zeci și două voturi; Nicolae Docan, cu trei-zeci și două voturi, și Costachi Ghica, cu trei-zeci și două voturi.

Se aleg, cu majoritatea absolută, membri ai comisiei II-a, însărcinată cu verificarea titlurilor deputaților țării de jos, adică a ținuturilor: Tecuci, Covurlui, Ismail, Cahul, Fălciu, Bêlad și Vas-

lui și anume, d-lor Nicu Canano, cu patru zeci și două voturi; No. 2409.
C. Rolla cu trei-zeci și patru voturi; Niculae Pisoski, cu trei-zeci ¹⁸⁵⁹
și patru voturi; Gheorghe Cuciureanu, cu trei-zeci și trei voturi, ⁹ Ianuar.
și Panait Casimir, cu trei-zeci și două voturi.

Adunarea pășește la alegerea unei comisii, însărcinată cu compunerea unui proiect de regulament al Adunării. Se aleg membri ai acestei comisii, compusă din cinci: d-lor Mihail Kogălniceanu, cu cinci-zeci și opt voturi; Petru Mavrogheni, cu patru-zeci și patru voturi; Manolache Kostaki, cu patru-zeci și patru voturi; Lascar Rosetti, cu patru-zeci și patru voturi și Alecu Grigoriu, cu patru-zeci și trei voturi. || Biuroul roagă comisiile a se întruni cât mai în grabă, pentru a săvârși lucrările lor.

Cu încuviințarea Adunării, presidentul provizoriu ridică ședința la 3 ore după amiază-zi, și anunță viitoarea întrunire pe Mercuri, 31 Decembrie.

Presidentul provizoriu, (subscris) Petrachi Roset, logofăt.

Secretarii provizorii, (subscriși :) N. Catargiu, N. Canano,
N. Roset, Iorgu Ghica.

(Traducțiune.)

Procès-verbal No I.

L'an 1858, le 28 Décembre. || Aujourd'hui, dimanche, après un Te-Deum célébré à l'église St. Nicolas-le-Grand, ancienne cathédrale de Moldavie, les députés se réunissent dans la salle des séances, à 11 heures du matin. || M. le ministre secrétaire d'Etat donne, de la tribune, lecture du message d'ouverture, adressé à l'Assemblée par la Commission intérimaire. Après cette lecture, il annonce que S. S. le Métropolitain, par suite des fatigues du service divin, est empêché de présider l'Assemblée et il invite le plus âgé des députés à occuper provisoirement le fauteuil présidentiel, en appelant, comme secrétaires, les plus jeunes des membres de l'Assemblée.

M. Michel Kogalniceano: Comme l'Assemblée n'est pas encore définitivement constituée, je me réserve le droit d'interpeller le gouvernement, après la vérification des pouvoirs, au sujet de l'absence du Métropolitain et de la correspondance qui a eu lieu, à ce sujet, avec Sa Sainteté.

En attendant cette interpellation, M. le logothète Petrachi Roset-Balanescu occupe le fauteuil de la présidence et désigne,

No. 2409. comme secrétaires provisoires, MM. les vorniks Nicou Catargi
1859 et Nicou Canano, le postelnik Nicou Roset-Balanesco et le
9 januar. major Iorgou Ghica.

On donne lecture de l'appel nominal, auquel sont présents cinquante huit membres; il y a quatre absents, savoir: S. S. le Métropolitain, le vornik Iorgou Várnnav-Liteano, l'aga Démètre Iamandi et le vornik Costaki Negri.

La discussion est ouverte sur la non inscription dans l'appel nominal de LL. SS. les lieutenants d'évêques de Roman et de Houche.

M. Grégoire Balche: Je vois que les lieutenants d'évêques de Roman et de Houche n'ont pas été inscrits dans l'appel nominal. Je désire que ce fait soit expliqué, car d'après la convention, les évêques de Roman et de Houche sont de droit membres de l'Assemblée.

M. le président provisoire: J'ai trouvé sur le bureau la liste des députés faite par le gouvernement et je crois que c'est elle seule qui puisse être valable jusqu'à la vérification des pouvoirs des députés.

M. Grégoire Balche: La convention est plus forte que la liste du gouvernement. D'après la convention, les évêques sont membres de l'Assemblée; je demande, par conséquent, leur inscription dans l'appel nominal.

M. Basile Alecsandri: La convention parle d'évêques, mais non pas de lieutenants d'évêques.

M. Grégoire Balche: C'est la même chose. Les sièges épiscopaux doivent être représentés; aussi, est-ce ainsi d'après l'analogie: M. Pano n'a-t-il pas été appelé au poste qu'il occupe, bien qu'il ne fût pas logothète de la justice, mais seulement chargé de ce ministère?

M. Anastase Pano: Je suis personnellement interpellé; je demande donc à répondre. D'après la convention, l'Assemblée doit être composée des mandataires du pays, élus par les différents collèges. S. S. le Métropolitain et les évêques diocésains sont, de droit, membres de l'Assemblée. Mais les lieutenants d'évêques, n'étant pas évêques diocésains, mais seulement chargés, directement par le Métropolitain, de gérer les diocèses, la Caïmacamie n'a pas pu, de sa propre autorité, les faire comprendre parmi les mandataires de la nation, car les évêques diocésains sont choisis par une élection et ne sont pas nommés directement. La Caïmacamie

a cru de son devoir de laisser le cas à la décision de l'Assemblée. No. 2409. Elle a voulu donner ainsi une preuve qu'elle met la souveraineté ¹⁸⁵⁹ de l'Assemblée au dessus de la compétence de la Caïmacamie. ⁹ Ianuar. L'Assemblée seule est en droit de se prononcer sur l'admission ou l'exclusion d'un de ses membres. Elle est appelée aussi à se prononcer sur la question en discussion. La liste du gouvernement n'invalide les droits de personne. L'Assemblée procédera à la vérification des pouvoirs et alors elle décidera.

M. Manolaki Kostaki Iepureano combat l'admission des lieutenants d'évêques. Les évêques sont nommés par l'Assemblée générale, en l'absence de laquelle l'élection n'a pas pu avoir lieu. Les lieutenants d'évêques ne sont que chargés d'administrer les églises du diocèse. Le Divan ad-hoc n'était que consultatif; l'Assemblée actuelle a un caractère tout différent: elle est législative; par conséquent, les lieutenants d'évêques ne sauraient être admis.

M. Démètre Miclesco: Il ne faut pas que nous attaquions maintenant le grand vote de l'Union, en disant qu'alors, les lieutenants d'évêques ont été admis à tort.

M. Grégoire Balche: Je veux ajouter encore un fait. Dans le Divan ad-hoc du règne de Grégoire Ghica, les lieutenants d'évêques ont été admis. Ils ont voté avec nous, dans le Divan ad-hoc, le grand vœu de l'Union. Comment pouvons-nous les repousser maintenant?

M. Costaki Rolla: Alors, ils n'ont été admis à discuter que les questions relatives aux intérêts du clergé.

M. Jean A. Cantacuzino: Je veux envisager la question au point de vue des principes. Dans une Assemblée ayant une si grande mission, chaque vote doit avoir sa valeur, son indépendance. Comment pouvons-nous trouver cette indépendance chez des fonctionnaires qui peuvent être très honorables, mais dont la nomination, et, par conséquent, le mandat dépendent de leur chef spirituel. Je le dis, sans vouloir le moins du monde faire des questions de personnes, ni atteindre qui que ce soit. Seuls, les évêques diocésains, qui sont inamovibles, peuvent posséder les conditions d'indépendance, et non les lieutenants d'évêques, révocables selon le bon plaisir.

M. Michel Kogalniceano: Je ne me prononcerai pas maintenant sur la question de l'admission ou de la non admission des lieutenants d'évêques; je rappellerai seulement que, jusqu'à la vérification des pouvoirs, l'Assemblée n'est pas constituée pour pou-

No. 2409. voir se prononcer sur cette question. Le gouvernement a présenté
 1859 la liste des députés; du moment que les lieutenants d'évêques ne
 9 januar. figurent pas sur la liste du gouvernement, nous ne pouvons pas
 les admettre, jusqu'à la constitution définitive de l'Assemblée. De
 même que d'autres députés, dont les titres sont contestés, les lieutenants d'évêques n'ont qu'à se présenter devant les commissions de vérification et, ensuite, l'Assemblée, définitivement constituée, décidera. Jusqu'alors, ne peuvent rester sur les bancs de l'Assemblée, ni prendre part à ses travaux que les membres inscrits sur la liste du gouvernement.

M. le président provisoire: La discussion est close; la question sera décidée plus tard.

M. Démètre Miclesco: Je demande que toute cette discussion soit inscrite au procès-verbal.

M. Grégoire Balche: J'ai une pétition de Piatra, dans l'affaire de l'élection de M. Alecou Catargi.

M. Anastase Pano: Je crois que ce cas sera décidé par l'Assemblée, lors de la vérification des pouvoirs.

M. Grégoire Balche dépose au bureau la pétition en question.

M. le major Iorgou Ghica, secrétaire provisoire, donne lecture de la démission de M. le vornik Costaki Negri du siège de député du collège des électeurs directs du district d'Ismail.

M. Costaki Hurmuzaki: Je propose que l'Assemblée invite, par son bureau, M. Negri à retirer sa démission et je crois que cette proposition est l'expression du vœu unanime de l'Assemblée, dont aucun membre ne s'y opposera.

Le bureau consulte l'Assemblée qui répond, de toutes parts, qu'elle accepte la proposition de M. Hurmuzaki.

L'Assemblée décide de procéder à l'élection de deux commissions, de sept membres chacune, chargées de la vérification des pouvoirs des députés à l'Assemblée élective.

Sont élus, à la majorité absolue, membres de la 1-re commission, chargée de vérifier les pouvoirs des députés de la Haute-Moldavie, c'est-à-dire des districts de: Dorohoi, Botoshani, Soutchava, Niamtz, Bakéo, Roman et Iassy,—MM. Iordaki Gané, par 57 voix; Nicou Catargi, par 40 voix; Iancou Sturdza, par 32 voix; Costaki Miclesco, par 32 voix; Constantin Iacovaki, par 32 voix; Nicolas Docan, par 32 voix et Costaki Ghica, par 32 voix.

Sont élus, à la majorité absolue, membres de la 2-ème commission, chargée de vérifier les pouvoirs des députés, de la Basse-

Moldavie, c'est-à-dire des districts de Télecouteche, Covurlui, Ismail, No. 2409. Cahoul, Faltchi, Toutova et Vaslui, — MM. Nicou Canano, par 42 1859 voix; C. Rolla, par 34 voix; Nicolas Pisoski, par 34 voix; Georges Couthouriano, par 33 voix, Etienne Silion, par 33 voix; Georges Hasnash, par 33 voix; et Panaït Casimir, par 32 voix. || 9 Ianuar.

L'Assemblée procède à l'élection d'une commission chargée de rédiger un projet de règlement de l'Assemblée et composée de cinq membres. Sont élus: MM. Michel Kogalniceano, par 58 voix; Pierre Mavrogheni, par 44 voix; Manolaki Kostaki, par 44 voix; Lascar Roset, par 44 voix et Alecou Grigoriu, par 43 voix.

Le bureau prie les commissions de se réunir le plus tôt possible pour terminer leurs travaux.

Le président provisoire, avec le consentement de l'Assemblée, lève la séance à 3 heures de l'après-midi et annonce la prochaine réunion pour le mercredi, 31 Décembre.

(Suivent les signatures.)

No. 2410.—Publicațiunea Secretariatului de Stat al Moldovei, din 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859), în privința candidaților la Domnie. Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovei”, No. 21, din 28 Decembrie 1858.)

Secretariatul de Stat.

Conform firmanului de instalare ¹⁾, Căimăcămia s'a ocupat cu No. 2410. cea mai serioasă luare aminte cu facerea listei acelor cu însușiri 1859 de a fi aleși la Domnie. || Această listă care se publică acum, 9 Ianuar. cu toate silințele Căimăcămiei, n'a putut fi complectă, din lipsa izvoarelor, cari ar fi putut să'i dea lămuriri exacte asupra tuturor persoanelor ce pot avea însușirile prescrise de art. 13 din convenție. Toate persoanele cari, având însușirile încuviințate, nu se vor vedea trecute în lista Căimăcămiei, sunt poftite a înfățișa Căimăcămiei dovețile dritului ce ar avea pentru a se număra între candidații la Domnie, și Căimăcămia se va grăbi a înscrie pe toate fețele cari din scăpare de vedere nu s'ar fi însoris. || Dritul re-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2111, p. 582.

No. 2410. clamației persoanelor cari ar avea driturii la Domnie, este deschis
 1859 a se face și la Adunare, și dar Secretariatul de Stat va publica
 9 Ianuar. acest ofis dimpreună cu lista.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu | I. A. Cantacuzin.
 Secretarul Statului, (subscris) V. Alecsandri.
 Șeful secției, (subscris) Antoniadi.

Anexă.—Lista candidaților la Domnie.

1. Prințul Mihail Sturdza. 2. Beizade Costachi Gr. Ghica. Logofeți: 3. Teodor Balș. 4. Alecu Balș. 5. Ștefan Catargiü. 6. Petrachi Roset Bălănescu. 7. Costin Catargiü. 8. Alecu Sturdza. 9. Nicolae Milu. 10. Costachi D. Sturdza. 11. Anastasie Bașotă. 12. Iordachi Beldiman. 13. Vasilie Ghica. 14. Răducanu Roset. Vorniciii: 15. Alecu Botez Forăscu. 16. Iorgu Vârnab Liteanu. 17. Vasile Sturdza. 18. Lascar Bogdan. 19. Teodor Ghica. 20. Alexandru Catargiü. 21. Lascar Roset. 22. Lascar Catargiü. 23. Scarlat Roset. 24. Grigorie Balș. 25. Iancu Prăjăscu. 26. Iancu A. Cantacuzin. 27. Alecu C. Sturdza. 28. Costachi Ciolac. 29. Manolaki Kostaki Epu-reanu. 30. Dimitrie Mavrocordat. 31. Mihail Kogălniceanu. Hatmani: 32. Nicu Mavrocordat. 33. Iorgu Ghica. 34. Alecu Aslan. 35. Colonelul Nicolae Iamandi. 36. Postelnicul Vasile Alecsandri. 37. Aga Costachi Roset Tețcanu. 38. Aga Grigorie Kostaki. Adică 38 persoane.

Secretarul Căimăcămiei, (subscris) D. Sturdza.

(Traducțiune.)

Secrétariat d'Etat.

Conformément au firman d'instalation ¹⁾, la Caïmacamie s'est occupée avec la plus grande attention de la confection de la liste de ceux qui possèdent les qualités requises pour être élus à la dignité de Prince. | Cette liste, qui est publiée ci-dessous, n'a pas pu, malgré tous les efforts de la Caïmacamie, être complète, faute de sources qui pouvaient donner des renseignements exacts sur toutes les personnes ayant les qualités prescrites par l'art.

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2111, p. 582

13 de la convention. Toutes les personnes qui réuniraient ces No. 2410. qualités et qui ne seraient pas passées dans la liste de la Caïmacamie, sont invitées à présenter à la Caïmacamie les preuves de 1859 leur droit d'être comprises parmi les candidats au trône, et la 9 Ianuar. Caïmacamie s'empresera d'inscrire tous ceux qui, par mégarde, n'auraient pas été inscrits. | Les personnes ayant ce droit peuvent aussi réclamer à l'Assemblée. || Le secrétariat d'Etat publiera le présent office, ainsi que la liste.

(Suivent les signatures.)

Annexe. — Liste des candidats au trône.

1. Le prince Michel Sturdza. 2. Le «beizadé» Costaki Gr. Ghica. Les logothètes: 3. Théodore Balche. 4. Alecou Balche. 5. Etienne Catargi. 6. Petraki Roset-Balanesco. 7. Costin Catargi. 8. Alecou Sturdza. 9. Nicolas Milo. 10. Costaki D. Sturdza. 11. Anastase Bashota. 12. Iordaki Beldiman. 13. Basile Ghica. 14. Raducan Roset. Les vorniks: 15. Alecou Botez Foresco. 16. Iorgou Vârnnav-Liteano. 17. Basile Sturdza. 18. Lascar Bogdan. 19. Théodore Ghica. 20. Alecou Catargi. 21. Lascar Roset. 22. Lascar Catargi. 23. Scarlat Roset. 24. Grégoire Balche. 25. Iancou Prejesco. 26. Iancou A. Cantacuzino. 27. Alecou C. Sturdza. 28. Costaki Ciolac. 29. Manolaki Kostaki Iepureano. 30. Démètre Mavrocordat. 31. Michel Kogalniceano. Les hetmans: 32. Nicou Mavrocordat. 33. Iorgou Ghica. 34. Alecou Aslan. 35. Le colonel Nicolas Iamandi. 36. Le postelnik Basile Alecsandri. 37. L'aga Costaki Roset-Tetzcano. 38. L'aga Grégoire Kostaki. | En tout 38 personnes.

Le secrétaire de la Caïmacamie, (s.) D. Sturdza.

No. 2411. — Petiția spătarului Teodor Aslan, către Căimăcămia Moldovei, din 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859). Iași.

Inaltei Căimăcămii a Moldovei. | Spătarul Teodor Aslan. || No. 2411. Am toate calitățile cerute de art. 13 al convenției din 7 (19) Au- 1859 gust. Prin «Monitorul oficial» de astăzi, No. 21, nu m'am văzut 9 Ianuar. trecut între candidații de Domnie. Isprăvnicia de Iași a descoperit la mine un venit de peste trei mii galbeni. Am făcut parte de la

No. 2411. Începătoreea Adunare obștească din 1832, deputat al desființatului
 1859 în urmă ținut Hîrlăul. Am mai mult de zece ani de slujbe pu-
 9 Ianuar. blice, precum în dos se arată, și măcar deși unele din asemenea
 acte în trei-zeci și șapte de ani nici eă, precum mulți alții, n'am
 știut a le păstra, archiva Statului însă dovedește toate representa-
 țile mele. || Rog supus pe înalta Căimăcămie să bine-voiască a
 cerceta și a realiza adevărul, ca să nu rămân netrecut în lista
 acelor ce aă asemenea calități, pentru toată probabilitatea.

(subscris) Teodor Aslan.

Anexă. Memuar.

Anul: 1821. Sameș la isprăvnicia ținutului Hîrlăul. | 1822.
 Ispravnic la ținutul Herței. | 1823—24. Armaș mare. 1825.
 Ispravnic la ținutul Hîrlăul. | 1829. President la comisia cvar-
 tirilor în capitală în vremea ocupației oștirilor rusești. | 1829.
 Cinci luni spre curățirea boalei ciumei în capitală. 1832. De-
 putat de ținutul Hîrlăului la începătoreea obștească Adunare. ||
 1833. President judecătoriei ținutului Hîrlăul. | 1836. Șlen la
 criminal. 1842. Șlen la Divanul țarei de sus.

(Traducțiune.)

A la haute Caïmacamie de Moldavie. Le spatar Théodore
 Aslan. || Je possède toutes les qualités requises par l'art 13 de
 la convention du 7 (19) Août. Je vois dans le «Moniteur officiel» d'au-
 jourd'hui, No. 21, que je ne suis pas passé parmi les candidats au
 trône. La préfecture de Iassy a constaté que j'ai plus de 3.000 du-
 cats de revenu. J'ai fait partie de la première Assemblée générale
 de 1832, comme député de l'ancien district de Hîrlău. J'ai plus de
 dix ans de service dans les fonctions publiques, ainsi qu'il est in-
 diqué plus bas et quoique je n'aie pas pu, comme plusieurs autres,
 garder tous les actes de cette période de trente sept ans, les ar-
 chives de l'Etat contiennent les preuves de ma carrière de fonc-
 tionnaire. Je prie humblement la haute Caïmacamie de faire une
 enquête et de constater la vérité, pour que je ne reste pas éli-
 miné de la liste de ceux qui possèdent de telles qualités.

(s.) Théodore Aslan.

Annexe. Mémoire.

No. 2411.
1859

1821. Percepteur à la préfecture du district de Hîrlau. || 1822. 9 Ianuar. Prétet du district de Hertz. | 1823 — 1824. Grand prévôt. || 1825. Préfet du district de Hîrlau. || 1829. Président de la commission des quartiers dans la capitale pendant l'occupation par les armées russes. 1829. Pendant cinq mois délégué à la commission contre la peste dans la capitale. | 1832. Député du district de Hîrlau à la première Assemblée générale. | 1833. Président du tribunal du district de Hîrlau. | 1836. Membre de la cour criminelle. | 1842. Membre du Divan de la Haute-Moldavie.

No. 2412.— Extras din ziarul «Românul» din 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859). București.

(„Românul“, No. 107, din 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859).)

Amicul nostru Dimitrie Brătianu, prevenit de noi de ziua ho- No. 2412.
tărîță pentru alegeri, ne trimite printr'o depeșă electrică următoarea adresă către concetățenii săi alegători din Pitești. Credem și 1859
noi a împlini a noastră datorie, atât către domnul Brătianu cât și 9 Ianuar.
către onorabilii săi concetățeni, alegători, comunicându-le-o prin
viersul acestei foi.

(s.) C. A. Rosetti.

Anexă.

Depeșă telegrafică.

Paris, 5 Ianuarie 1859. | Concetățenii Piteșteni. | Implinesc în acest oraș datorii imperioase și trebuie, sunt dator, a mai amâna plecarea mea. | Am convingerea că și d-voastră veți împlini p'ale voastre în ziua alegerilor. Salutare.

(s.) Dimitrie Brătianu.

(Traducțiune.)

Notre ami Dêmètre Bratiano, prévenu par nous du jour fixé pour les élections, nous envoie, par dépêche télégraphique, l'appel suivant à ses concitoyens, électeurs de Piteshti. Nous croyons, à

No. 2412. notre tour, remplir notre devoir, tant envers M. Bratiano qu'en-
 1859 vers ses honorables concitoyens électeurs, en le communiquant par
 9 Ianuar. l'organe de ce journal.

(s.) C. A. Rosetti.

Annexe.

Dépêche télégraphique.

Paris, 5 Janvier 1859. | Citoyens de Piteshti! || Je remplis dans cette ville des devoirs impérieux, et il faut, je dois, ajourner encore mon départ. | J'ai la conviction que vous, Messieurs, remplirez aussi le vôtre, le jour de l'élection. Saluts.

(s.) Démètre Bratiano.

No. 2413. — Primul articol al ziarului «Românul», din 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859). Bucuresci.

(„Românul“, No. 107, din 28 Decembrie 1858 (9 Ianuarie 1859).)

No. 2413. Onorabilul tribunal de Ilfov, secția I, afară de ziua Nașterii
 1859 Domnului, n'a curmat nici de cum lucrările sale și a dat, până a-
 9 Ianuar. cum, de nu ne înșelăm, mai la vr-o 50 de sentințe, din cari, afară din una, pentru cauză de împămîntenire, toate aũ fost în favoarea reclamanților. Ne vom sili a publica în numărul viitor, de ne va fi cu putință, numele tuturor celor înfățișați și admiși. | Reclamările electorale, deși nu cu aceiași iuțeală ca aici, aflăm însă că se lichidează cu o egală dreptate și conformitate cu spiritul convenției și în capitalele județelor, dintre cari aflăm reînscirerea în liste a d-luî Melic la Vlașca și a d-luî Ioan Brătianu la Argeș. In București, colegiul electoral a ținut pînă acum mai multe ședințe și, la 21 ale acesteia, a și numit un comitet electoral de un-sprezece membri, care se compune ast-fel: D. V. Boerescu, cu 131 voturi; | D. C. A. Rosetti, cu 126 voturi; | D. C. Bosianu, cu 120 voturi; | D. Dimitrie Ghica, cu 108 voturi; D. Ioan H. Tudorache, cu 94 voturi; || D. Vasilie Constantin, cu 86 voturi; || D. Nicolae Golescu, cu 83 voturi; D. Romanov, cu 83 voturi; D. V. Pană, cu 83 voturi; D. A. Arion, cu 74 voturi; D. G.

Costaforu, cu 68 voturi. || Cei trei doctori în legi din membrii No. 2413. comitetului, d-nii Boerescu, Bosianu și Costaforu, au fost necurmat, 1859 în toate zilele, în sala înfățișărilor Tribunalului de Ilfov, secția I, 9 Ianuar. și au pledat în favoarea tuturor celor ce s'au înfățișat cu reclamări electorale; d-lor vor stăruii pînă în ziua după urmă a se afla acolo în toate zilele la dispoziția orî-cărui cetățean. | Colegiul electoral din București a votat și o adresă de mulțumire onorabilului caimacam și ministru al dreptății d. Ioan Filipescu, pentru independența și demnitatea ce a știut să păstreze tribunalelor, puindu-le ast-fel, pentru întâia oară, poate, în țara noastră, în locul cel înalt și inviolabil în care trebuie să stea tronul dreptății. Reproducem și noi aci acea adresă pe care avurăm onoare a o subscrie, atît pentru că ea este o dovadă pipăită că opinia publică este și domnește acum și la noi, gata în orî-ce minut a da fiecărui ce i se cuvine, cât și pentru a mai avea fericirea a o mai subscrie încă odată: || «Colegiul electoral din București arată a sa «mulțumire d-lui Ioan Filipescu, ministrul justiției, pentru independența și imparțialitatea ce a știut să conserve tribunalelor și pentru «cele două circulări ale sale de la 26 Octombrie și 13 Decembrie, «prin cari se zice că, la pronunțarea sentințelor, tribunalele să aibă «în vedere convenția din Paris.»

(Traducțiune.)

La 1-re Chambre de l'honorable Tribunal d'Ilfov n'a cessé, sauf le jour de Noël, ses travaux, et a prononcé jusqu'à présent, si nous ne nous trompons, environ 50 sentences, toutes — à l'exception d'une seule, à cause du manque de naturalisation—favorables aux réclamants. Nous tâcherons, si c'est possible, de publier, dans notre prochain numéro, les noms de tous les réclamants admis. | Quoique pas avec la même rapidité, les réclamations électorales sont aussi liquidées dans les chefs-lieux des districts, avec une égale justice et conformément à l'esprit de la convention; nous apprenons, entre autres, la réinscription dans les listes de M. Melic, dans le Vlascha, et de M. Jean Bratiano, dans l'Argesh. || A Bucarest, le collège électoral a tenu jusqu'à présent plusieurs séances. Le 21 c., il a nommé un comité électoral, composé de onze personnes. Ont été élus: | MM. Boèresco, par 131 voix; | C. A. Rosetti, par 126; || C. Bosiano, par 120; || Démètre Ghica, par 108; || Jean H. Tudorachi, par 94; ||

No. 2413. Basile Constantin, par 86; || Nicolas Golesco, par 83; || Romanov
 1859 par 83; | V. Pana, par 83; | A. Arion. par 74; | G. Costaforo,
 9 Ianuar. par 68. | Les trois docteurs en droit, élus membres du comité —
 MM. Boëresco, Bosiano et Costaforo—se trouvaient sans cesse, tous
 les jours, dans la salle d'audiences de la 1-re Chambre du Tri-
 bunal d'Ilfof et ont plaidé pour tous ceux qui se sont présentés
 avec des réclamations électorales; ils continueront jusqu'au dernier
 jour à se trouver à la disposition de tout citoyen. | Le collège
 électoral de Bucarest a voté une adresse de remerciements à l'ho-
 norable caïmacam et ministre de la justice, M. Jean Filipesco,
 pour l'indépendance et la dignité qu'il a su garder aux tribunaux,
 en les mettant ainsi, pour la première fois, peut-être, dans notre
 pays, à la hauteur inviolable où doit s'élever le trône de la justice.
 | Nous reproduisons plus bas cette adresse, que nous avons eu
 l'honneur de signer, parce que, d'abord, elle est une preuve palpable
 que, chez nous aussi, l'opinion publique existe et prédomine, prête,
 à tout moment, de rendre à chacun ce qui lui est dû, puis, pour
 avoir le bonheur de la signer encore une fois. La voici: «Le
 «collège électoral de Bucarest, exprime ses remerciements à M. Jean
 «Filipesco, ministre de la justice, pour l'indépendance et l'impar-
 «tialité qu'il a su conserver aux tribunaux et pour ses deux cir-
 «culaires, du 26 Octobre et du 13 Décembre, disant qu'en pronon-
 «çant leurs jugements, les tribunaux doivent avoir en vue la con-
 «vention de Paris.»

No. 2414.— Proces-verbal No. XXXIV al Căimăcămiei
 Moldovei, din 29 Decembrie 1858 (10 Ianua-
 rie 1859). Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovei“, No. 23, din 8 Ianuarie 1859.)

Proces-verbal XXXIV.

No. 2414. Anul 1858, Decembrie în 29 zile. D-luï postelnicul Nicolae
 1859 Istrati și d-luï spătarul Teodor Aslan, înfățișând Căimăcămiei lă-
 10 Ian. muriri, că posedează însușirile prescrise în art. 13 din convenție,
 Căimăcămia trece pe d-lor în lista candidaților la domnie.

(subscriși) V. Sturdza | A. Panu | I. A. Cantacuzino.
 Secretarul Căimăcămiei, (subscris) D. Sturdza.

(Traducțiune.)

No. 2414.

1859

10 Ian.

Procès-verbal No. XXXIV.

L'an 1858, le 29 Décembre. | M. le postelnik Nicolas Istrati et M. le spatar Théodore Aslan ayant présenté à la Caïmacamie des explications démontrant qu'ils possèdent les qualités requises par l'art. 13 de la convention, la Caïmacamie décide de 'es inscrire dans la liste des candidats au trône.

(Suivent les signatures.)

No. 2415.—Primul articol al ziarului «Rômânul», din 30 Decembrie 1858 (11 Ianuarie 1859). Bucurescî.

(„Rômânul“, No. 109, din 30 Decembrie 1858 (11 Ianuarie 1859).)

Aflăm că s'aũ găsit oameni căroră le-a plăcut să zică că știrea No 2415. dată de noi că împăratul Napoleon a bine-voit a onora pe dl Di- 1859
mitrie Brătianu, primindu-l în audiență, ar fi o știre neadeverată 11 Ian.
și peste puțină. Acei carî aũ zis aceste cuvinte n'aũ cetit negre-
șit înșiși liniile în carî noi am publicat această știre, căci ar fi
văzut că noi n'o dăm ca o noutate auzită, ci că o afirmăm. Decî,
rugăm pe acei domni a afla, o dată pentru tot-d'auna, că noi am
contractat rēul obiceiũ d'a nu amăgi pe nimenî, și a nu înșela saũ
minți nici pe inimizii noștri; pentru că dacă meprizăm pe acești
din urmă, ne stimăm îndestul pe noi înși-ne, spre a nu ne înjosi
nici-odată d'a le minți, și ne credem destul de tarî, prin dreptul
nostru și prin aprecierea opiniei publice, spre a nu ne teme de
nici-un fel de inimizii. Ast-fel fiind, când afirmăm un lucru, orî-
cine poate fi sigur că este așa. Nu ne sfiim a o zice și a o scrie
aceasta aci, cu litere tipărite și sub-liniate; să facă tot așa, de pot,
și inimizii noștri politici. Înțelegem că le pare rău d-lor de onoa-
rea ce împăratul Napoleon a făcut unui om, carele nu este nici
nobil, nici bogat, ba încă nici măcar pitar; înțelegem că aceasta
le ucide cu totul agerul d-lor ducipal de bătălie, cu care se silesc
mereũ să ne combată de zece ani trecuți; putem zice chiar că, ca
oamenî, compătimim de mîhnirea d-lor; dar n'avem ce să le facem;
adevărul mai 'nainte de toate, și adevărul este că Dumitru Bră-
tianu, din orașul Pitești, a avut onoarea a fi primit în audiență de
Maiestatea Sa împăratul Francezilor.

No. 2415. (Traducțiune.)

1859

11 Ian.

Nous apprenons qu'il s'est trouvé des gens auxquels il a plu de dire que la nouvelle, donnée par nous, que l'empereur Napoléon a daigné faire à M. Démètre Bratiano l'honneur de le recevoir en audience, serait une nouvelle fausse et impossible. Ceux qui le disent n'ont, certainement, pas lu les lignes contenant cette nouvelle; car ils sauraient que nous ne l'avons pas donnée comme un bruit, mais que nous l'avons affirmée comme positive. Nous prions donc ces messieurs de prendre note, une fois pour toutes, que nous avons la mauvaise habitude de ne tromper personne ni de mentir, pas même envers nos ennemis, car, si nous méprisons ceux-ci, nous nous respectons assez, nous-mêmes, pour ne jamais nous abaisser au mensonge et nous nous croyons assez forts, par notre droit et par l'estime de l'opinion publique, pour ne craindre aucune sorte d'ennemi. Par conséquent, lorsque nous affirmons une chose, tout le monde peut être sûr qu'elle est ainsi. Nous ne craignons pas de le dire et de l'imprimer ici en gros caractères; que nos adversaires politiques fassent de même, s'ils le peuvent. Nous comprenons que l'honneur fait par l'empereur Napoléon à un homme qui n'est ni noble, ni riche, ni boyard, pas même «pitar», ne soit pas du goût de ces messieurs; nous comprenons que cela fasse crever leur bouillant cheval de bataille, qu'ils enfourchent pour nous combattre depuis plus de dix ans; comme hommes, nous compatissons même à leur douleur; mais nous n'avons que faire: la vérité avant tout; et la vérité c'est que Démètre Bratiano, de la ville de Piteshti, a eu l'honneur d'être reçu en audience par Sa Majesté l'empereur des Français.

No. 2416.— Proces-verbal No. II al Adunărei electivă a Moldovei, din 31 Decembrie 1858 (12 Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul oficial al Moldoviei”, No. 24, din 15 Ianuarie 1859.)

Proces-verbal II.

No. 2416. Anul 1858, Decembrie în 31 zile.

1859

12 Ian.

Ședința a doua a Adunării se deschide sub președinția președintelui provizoriu logofătul Petrachi Roset-Bălănescu, la 11 ore de dimineață.

D. secretar provizoriu Nicu Catargiu citește apelul nominal la care au fost față 60 membri, iar absenți 2, și anume Inalt Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit, bolnav, și d-lui C. Negri n'a venit. 1859
12 Ian.

D. secretar Nicu Catargiu citește procesul-verbal al ședinței trecute, care se adoptează de Adunare fără vre-o modificare.

D. secretar provizoriu Nicu Canano citește o adresă a d. vorn. Costache Negri către președintele Adunării, prin care d-lui declară că nu va putea lua parte la lucrările acesteia. (Anexă.) | Adunarea hotărăște ca biourul să încunoștiințeze pe guvern ca, potrivit art. 19 din legea electorală, să ordoneze, fără întârziere, întrunirea colegiului electoral al alegătorilor direcți din ținutul Ismailului, pentru a păși la o nouă alegere.

Biourul anunță că pînă la adoptarea regulamentului definitiv al Adunării, Adunarea se va conforma, pentru a păzi o bună rînduială în deliberațiile sale, după regulamentul Adunării ad-hoc.

D. Hasnaș, raportorul comisiei II, însărcinată cu verificarea deputaților țerei de jos, citește raportul acelei comisii. (Anexă.)

Adunarea hotărăște a recunoaște de deputați pe toți acei care nu au nici un fel de contestație după raportul comisiilor, rămîind a discuta în urmă asupra diferitelor cazuri contestate. Tot odată, se hotărăște că vor lua parte la vot numai acei ce se vor proclama de deputați.

D. președinte provizoriu proclamă dar de deputați ai ținuturilor țării de jos pe d-lor:

1. Prin. N. Conachi Vogoride. 2. C. Iacovachi. 3. D. Iamandi. 4. P. Balș. 5. N. Suțu. 6. M. Kogălniceanu. 7. A. Balș. 8. I. Pruncu. 9. N. Roset Bălănescu. 10. A. Moruzi. 11. L. Catargiu. 12. C. Miclescu. 13. I. A. Cantacuzin. 14. C. Ghica. 15. A. Rolla. 16. A. Cuza. 17. N. Catargiu. 18. P. Mavrogheni. 19. L. Roset. 20. I. Gane. 21. I. Iamandi. 22. M. Kostaki. 23. I. Radu. 24. N. Milu. 25. I. Sturdza. 26. P. Carp.

Iar cazurile contestate sunt ale d-lor St. Gheorghiu Velciu, A. Mavrocordat, Vergati, Tulcianov, Caravasile, N. Docan.

D. C. Iacovachi, raportorul comisiei I însărcinată cu verificarea titlurilor deputaților țării de sus, citește raportul acelei comisii. (Anexă.)

D. P. Casimir. Ca alegător direct din ținutul Romanului, am protestat și protestez în contra alegerii d-lui Hurmuzaki, ca ilegală:

No. 2416. || 1. Pentru că d. Hurmuzaki nu a putut să fie împămîntenit
1859 de către Divanul ad-hoc din timpul principelui Ghica, care nu pu-
12 Ian. tea să dea împămîntenire. || 2. Pentru că d. Hurmuzaki nu are
400 galbeni venit, căci dania pe care d-lui se sprijine ¹⁾ e nelegală,
nefiind îndeplinită după forme, și fiind că există un testament an-
terior cu alte dispoziții.

D. N. Catargiu. În numele comisiei, declar că d. Hurmuzaki,
ca alegător, nu a luat parte la alegere; ca ales, are venit 400 galbeni,
căci a arătat bilete necontestate în valoare de 14.000 galbeni; în
cât privește naționalitatea sa, ea este recunoscută de toți.

D. M. Kostaki. De dignitatea Camerei este să fie cu lealitate
și nepărtinire. Desaprobez urmarea d-lui Casimir. Legile funda-
mentale ale țării trebuie să rămâe neatînse de patimele personale.
Dacă am putea reveni asupra actelor de indigenat, atunci ar fi
alte acte care ar atrage deosebita luare aminte a Adunării. D. Hur-
muzaki a luat o parte însemnată la lucrările Adunării trecute,
a-l apăra este cerut de solidaritatea ce avem. D. Hurmuzaki este
legiuit și deplin deputat.

D. Kogălniceanu. Mai presus de lege este voința nației, rostită
prin Adunarea generală. După fatala convenție de Balta-Liman ²⁾,
atribuțiile Adunării au fost trecute către Divanul general. Acesta
a recunoscut pe D. Hurmuzaki de pămîntean și cu drept cuvînt.
Nația a plătit prin aceasta un tribut de recunoștință. Pe când, în
o tristă epocă, mulți din pămîntenii ne prigoneau și ne urmăreau
ca oameni eșii din lege, familia d-lui Hurmuzaki ne-a deschis ușile
casei sale cu cel mai mare patriotism. Nimeni astăzi nu mai poate
trata de străin pe un bărbat care a scris marele act din 7 Oc-
tombrie 1857 ³⁾. Eu sunt adversar politic al d-lui Hurmuzaki, dar
mai presus de toate sunt pentru dreptate și recunoștința patriotică.

D. C. Hurmuzaki. Divanul ad-hoc în timpul lui Grigorie
Ghica a avut toate drepturile și atribuțiile Adunării obștești sus-
pendate prin convenția de Balta-Liman; acel Divan a făcut legi
care sunt pînă astăzi în vigoare; a putut dar și împămînteni. Acel
Divan a recunoscut că nici eu nici tatăl meu nu am pierdut cali-
tatea de pămînteni. În cât privește dania de care e vorba, chiar
Căimăcămia a găsit-o de bună. La alegere nu am fost de față, și

¹⁾ Ct. Vol. VII, No. 2205, p. 837.

²⁾ Cf. Vol. I, part. II, No. 72, p. 357.

³⁾ Cf. Vol. VI, part. I, No. 12, p. 63.

nu am fost ales în puterea daniei. De sunt străin saū român, fap-No. 2416.
tele mele aū dovedit și vor dovedi și de acum înainte.

1859
12 Ian.

După mai multe vorbe pentru și contra, d. Casimir își retrage propunerea sa.

D. președinte provizoriū proclamă dar de deputați ai ținuturilor țarei de sus pe d-lor: | 1. G. Cuciureanu, 2. A. Panu. 3. N. Istrati. 4. C. Rolla. 5. D. Corne. 6. D. Miclescu. 7. G. Hasnaș. 8. St. Sillion. 9. A. Grigoriu. 10. P. Casimir. 11. N. Pisoski. 12. N. Mavrocordat. 13. N. Canano. 14. A. Botez Forescu. 15. A. Ciurea. 16. L. Botez. 17. G. Balș. 18. St. Catargiu. 19. P. Roset (Bălănescu). 20. A. Scorțescu. 21. I. Gheorghiad. 22. C. Hurmuzaki. 23. I. Ghica. 24. V. Alecsandri. 25. C. Roset Tețcanu. 26. I. Donici. | Iar cazurile contestate sunt ale d-lor pr. Grigorie Sturdza, și Iorgu Vârnăv Liteanu.

D. președinte provizoriū. Recunoscându-se titlurile a 52 deputați, prin urmare Adunarea compusă fiind de $\frac{3}{4}$ a membrilor săi, în puterea art. 12 din convenția din 7 (19) August, declar această Adunare de constituită și începem de acum a lucra cele de cuviință, potrivit convenției.

Discuția se începe asupra cazurilor alegerilor constestate.

Cazul întâiū este al d-sale Ștefan Gheorghiu din colegiul electoral al alegătorilor direcți din orașul Galați. Se citește din nou raportul comisiei II asupra acestei alegeri, din care se dovedește că, din 31 voturi, numai 15 aū fost ale d sale Ștefan Gheorghiu, un vot anulându-se, fiind scris: Ștefan Gheorghiu Bacal-bașa.

Intre discuția asupra acestei alegeri, Adunarea hotărăște a decide chestiile personale, ce urmează a se desbata, prin punere de bile.

Se pășește la punere de bile pentru d. Ștefan Gheorghiu, a căruia alegere se recunoaște de nevalabilă, fiind 28 bile negre și 23 albe.

Discuția urmează asupra cazului d-lui Velciū, din colegiul electoral al alegătorilor primari din ținutul Cahul. Se citește raportul comisiei II asupra acestui caz.

D. C. Hurmuzaki. Dacă legea electorală vorbește de majoritate, nu zice că trebuie să fie majoritatea absolută. D. Velciū a avut acea relativă, prin urmare nu-i se poate contesta dreptul de deputat.

D. Kogălniceanu. După principiul exprimat de d. Hurmu-

No. 2416. zaki, deputații ai orașului Iași am fi d. colonel Alcaz și eu, și nu
1859 trebuia pășit la un al doilea scrutin.
12 Ian.

Secretarul provizoriu N. Catargiu. Când convenția este de față, socot că nu mai încapе votaje.

Se pășește la punere de bile pentru d. Velciu, a căruia alegere se socoate de nevalabilă, fiind 33 bile negre și 18 bile albe.

Biourul anunță că alegerea d-lui C. Rolla fiind valabilă în amîndouă colegiile în cari a fost ales, d-lui are a se conforma art. 18 din legea electorală.

Discuția urmează asupra cazului d-lui A. Mavrocordat, din colegiul electoral al alegătorilor direcți din orașul Vaslui. | Se citește raportul comisiei II asupra acestui caz. || Mai mulți deputați întrebă dacă după exclusia din colegiul electoral a unui membru în urma întâieii votări, s'a făcut cunoscut d-lui Străjescu pășirea la o nouă alegere. | Biourul face cunoscut că, în urma încunoștiințării făcute de către administrația d-lui Străjescu, acesta a răspuns cu protestația d-sale.

D. I. Sturdza. D. Vasiliu a fost înscris în toate listele în ajunul alegerilor, în cât nimenui nu-ı a fost cunoscută acea înscriere, pentru a o putea cerceta, mai ales că d. dregător, ca alegător primar, se dusese la oculul unde era înscris ca să ia parte la alegere. Tocmai când voturile au fost de o potrivă, două și două, s'a descoperit că d. Vasiliu este supus străin.

D. A. Forăscu. Socot că dregătorul trebuia să cunoască supușii ținutului său.

D. St. Catargiu. De două ori s'a votat cu dînsul, tocmai pe urmă în vot nu cred că se putea respinge.

D. Gr. Balș. Eu sunt de opinie că noi avem a judeca asupra alegerii a două, făcută de guvern, și nu cea d'întăiu, care s'a cunoscut de nevalabilă de către guvern.

D. St. Catargiu. Guvernul trebuia să se țină de convenție.

D. A. Panu. Ca membru al guvernului, mă găsesc dator a sta-tornici lucrurile în adevărata lor ființă. După cum vi s'a arătat, înscrierea d-lui Vasiliu fiind tocmai asupra zilei când avea să urmeze scrutinul, protestație în contra acestei înscrieri n'a putut a se face în cele trei săptămâni; alegerea începînd și voturile fiind împărțite, fie-care din alegătorii au început a cerceta unul pe altul, pentru a cunoaște calitățile și drepturile fie-căruia dintre votanți; atunci, s'a lămurit că d. Vasiliu este supus elinesc și, îndată, adevărații alegători s'au arătat cu reclamație către guvern. Ce tre-

bua să facă guvernul în asemenea împrejurări? Să înlătoreze oare **No. 2416.**
 reclamația aceea legiuită ce i-se înfățișează și să lase să se facă o ¹⁸⁵⁹
 violație fățișă a convenției, prin admiterea în colegiul electoral a ^{12 Ian.}
 unei persoane neîndrituite, sau să se îndrepte abuzul îndată ce
 l'a știut? Guvernul a găsit de datoria sa a ordona de îndată pă-
 zirea legii electorale și înlăturarea din colegiul a unei persoane
 care fără de dreptate se introdusese. D. Străjescu s'a încercat apoi
 să protesteze urmarea alegerii ce trebuia să se facă din nou după
 incidentul arătat. O asemenea protestație nu putea împedica apli-
 cația legii; s'a convocat dar din nou colegiul alegătorilor, s'a făcut
 cunoscut d-lui Străjescu, atât de-a dreptul din partea administra-
 ției de district, cât și din partea departamentului din năuntru, ca
 să meargă la ziua însemnată să ia parte la alegere. D-lui nu a
 voit a merge. Intrunindu-se dar colegiul, a ales de deputat pe d-lui
 colonelul A. Mavrocordat, care, după toate formele, se recunoaște
 a fi deputat al acelui colegiul. Pe ce dar se întemeiază recrimina-
 țiile ce ved că se încearcă unii a face în contra guvernului? Le-
 gea s'a păzit și nimic mai mult. Am convicția că guvernul și-a
 îndeplinit datoria în cazul de față, ca în toate cele-lalte împreju-
 rări. Aceasta o sprijin în fața Adunării.

Se pășește la punere de bile pentru d-lui A. Mavrocordat, a
 căruia alegere se proclamă de bună, fiind 44 bile albe și 7 bile
 negre.

Discuția urmează asupra cazului d lui vorn. Iorgu Vârnăv, din
 colegiul electoral al alegătorilor direcți din ținutul Suceava. || Se ci-
 tește din nou raportul comisiunii I asupra acestui caz, și acta alege-
 rei, care lămurește că d-lui vorn. Iorgu Vârnăv a avut numai 6 voturi,
 un vot anulându-se, fiind trecut sub numele de Liteanu; că în urmă,
 nu s'a urmat un al doilea scrutin, potrivit art. 16 din legea electorală,
 ci balotagiul numai între acei trei cu mai multe voturi la întâiul scru-
 tin. Se pășește la punerea de bile pentru d-lui vornicul Iorgu
 Vârnăv, a căruia alegere se socoate de nevalabilă, fiind 36 bile
 negre și 16 bile albe.

Discuția urmează asupra cazului prințului Grigorie Sturdza
 din colegiul electoral al alegătorilor direcți din orașul Iași.

Pr. Gr. Sturdza. Sunt încredințat că o Adunare națională
 nu va contesta driturile unui pămîntean ce a luat parte la un rebel
 și la o delimitație, care a fost folositoare patriei noastre. După
 capitulațiile noastre, jurisdicție turcească în Principate nu poate
 exista. Dovadă că eu mi-am dat demisia, o depun în traducere pe

No. 2416. biuroŭ. (Anexă.) Dacă Adunarea ar admite jurisdicția Inaltei Porți
1859 în Principate, atunci ea ar invalida capitulațiile, baza existenței
12 Ian. noastre politice și naționale.

D. I. A. Cantacuzin. Am o datorie de conștiință de împlinit. Datoria este grea, mai ales că ar putea avea un color de partidă. Trebuie să spun de la început că votez în contra validării alegerii prințului Sturdza. Demisia sa este un act privat, particular. Până acum, nu vedem vre'un răspuns. O demisie, pînă nu este primită, se poate retrage. O demisie valabilă trebuie făcută prin ocârmuirea locală, pentru a înlătura orî-ce reclamație din partea Inaltei Porți. La noi, legea fiind mută în asemenea caz, tot ce putem face este de a considera ca reintrat în driturile sale de pămîntean pe acel Român în slujbă străină, care 'și dă demisia și aceasta este primită; aceasta este o mare concesie încă, pentru că, în legislația celor-lalte țări, prin o demisie primită nu recapătă încă cine-va naționalitatea ce a perdut'o prin intrarea în funcții militare la o Putere străină. Apelul făcut de prințul Sturdza la serviciul făcut țarei la delimitarea Basarabiei, este o dovadă mai mult de sujeția sa, căci, la aceia delimitație, a luat parte ca general de divisie în armia otomană.

Pr. N. Conachi Vogoride. E. S. Muhlis-pașa, feric turcesc, mî-a telegrafiat în luna lui August ca Muhlis-pașa. Demisia trebuie să o adreseze la ministrul de resbel, nu la Sultan.

Pr. Gr. Sturdza. Depeșa de care este vorba a fost subscrisă «Prințul Grigorie Sturdza, general de divisie în armia otomană». Atunci eram în serviciul otoman; în urmă însă am dat demisia mea. La cele spuse de D. Cantacuzin, voi răspunde că nu cred ca o Adunare românească să poată cere o teșchiere turcească. Generalii de divisie își dau demisia împăratului. Demisia am trimis'o Sultanului, prin mijlocirea ministrului de resbel.

D. A. Cuza. Chestia este dacă prințul Sturdza, ca funcționar turcesc, își perde naționalitatea sa nu, și dacă, ca funcționar turc, ar putea îndeplini datoria de Moldovean astăzi. Funcțiile sale ca general de divisie ar veni în conflict cu driturile de Moldovean. Cred că prințul Sturdza este slobod a veni să facă declarația sa guvernului Moldovei, și că atunci această declarație este îndestulătoare.

Pr. Grigorie Sturdza. Declar guvernului și Adunării Moldovei că nu sunt în serviciu turcesc. Am servit în armia otomană pentru patria noastră, când ea fu luată amanet de către Rusia.

Acum, am dat demisia, și declar Adunărei și țarei că sunt des-
 făcut de orî-ce îndatorire de funcționar către Inalta Poartă.

No. 2416.
 1859
 12 Ian.

D. M. Kostaki. Simțul național mă împinge a susține a dritu-
 rile ce ne a dat convenția și a respinge pe prințul Sturdza. În
 cât se atinge de prințul Sturdza, ca candidat la domnie, aceasta este
 un teren politic pe care nu vreaș acum să intru. Voiș trata ches-
 tia de drit, aceia a Constituției. Nu-ı vorba că Constituția nu cu-
 prinde tot ce puteam spera. Avem părere de rău că nu ni s'a a-
 cordat prințul străin, că Europa nu a ținut seamă de această do-
 rință a noastră. Un nou argument pentru a susține această dorință
 sunt nenorocitele lupte ce vedem astă-zî între noi. Inșă, în acea
 Constituție, găsim garanții, mijloace de a desvolta țara, de a păși
 în viitor spre unire. Conferințele aș vrut să înlătoreze orî-ce înriuri
 din afară; ele aș înconjurat cu garanții persoana Domnului și aș
 hotărît să avem capu-kehaiale români. Un mare număr de pămîntenî
 adevărați, negăsind apărare de guvernele trecute, s'aș făcut supuși.
 Acum, mulți aș dat declarații a intra iarăș sub legile țării și to-
 tușî nu aș fost admiși a lua parte la operațiile electorale. Prin ad-
 miterea prințului Sturdza s'ar lovi Constituția. Legătura cu care
 prințul Sturdza este legat către Inalta Poartă trebuie să fie desle-
 gată și numai atunci poate să fie primit în Statul nostru.

D. A. Cuza. Eș cred că un Moldovan, servind un drapel străin,
 nu-șî perde dreptul naționalității. Chiar comisia I declară că nu există
 la noi vre-o lege în această privire. Când prințul Sturdza declară
 Adunărei că nu-ı maș mult în serviciu turcesc, aceasta este în des-
 tul; căci, când Turcia l'ar rechema, atunci Moldova l'ar sprijini, în
 puterea capitulațiilor. Socot, în sfîrșit, că trebuie să punem patimile
 de oparte, și să deschidem era Constituției prin dreptate și frăție.

D. A. Panu. Nu m'am cugetat, domnilor, a avea onoarea să iaș
 cuvîntul astăzi la această tribună. Discuția inșă ce s'a încins mă
 silește a reclama atenția Adunărei pentru puține momente. Escluzia
 prințului Sturdza din dreptul de deputat se motivează pe un jurn-
 al încheiat de judecătoria de Fălciu ¹⁾. Sentința aceasta aș consi-
 dera-o de valabilă, de neatacabilă, când ea s'ar sprijini pe anume
 capete de legi, cari ar rosti categoric asupra cazului cum, să se con-
 sidereze Românul care merge să iea serviciu într'o țară străină.
 Dacă nu mă înșel, domnilor, acesta este cazul care trebuie lămurit.
 Legile noastre nu zic nimic în asemenea; ce trebuie dar să facă

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2222, p. 933.

No. 2416. Adunarea? O Adunare eșită din sînul nației, a doua zi după subscrierea convenției care sfințește drepturile și autonomia țerei, o
 1859
 12 Ian. Adunare care vine astăzi, după atîta timp, să împlînte suveranitatea poporului român pe pămîntul său strămoșesc, trebuie să fie măreață și dreaptă în sentințele sale. Dreptatea lui Dumnezeu stă astăzi, d-lor, în mâinile d-voastre, și țara așteaptă ca să-i dați fapte demne de respect și de admirație. De dignitatea dar a Adunării este ca să deschideți porțile acestui templu tuturor fiilor țării, acei aleși, ori din ce parte a lumii vor veni. Prințul Grigorie Sturdza poartă un mandat al alegătorilor săi; acel mandat este sacru, căci el are caracterul suveranității, care residează în popor. Prințul Grigorie Sturdza a servit în Turcia și astăzi se leapadă de titlurile ce a avut acolo și vine aici, ca Român, ales de Români; eu îi zic: bine ai venit. Ce dovedește o asemenea urmare, de nu că titlul de mandatar al națiunii române este mai pre sus de ori-ce titlu ce ar avea un Român în altă țară? Noi nu avem de cercetat dacă prințul Grigorie Sturdza a dat sau nu demisia sa din armata turcească, dacă acea demisie a fost acceptată; este destul ca să zică acum Adunării: țara mi-a făcut onoarea să mă aleagă de deputat; mă lepăd de rangurile, de driturile, de toate onorurile străine și vrea, de acum, să fiu numai Român. Această declarație, prințul Sturdza a făcut-o astăzi; el s'a lepădat de funcțiile sale din armata turcească și vroește să rămâie în funcțiile acele sfinte, acele neatîrnate, de deputat; eu îl primesc de coleg al nostru și tot-d'a-una, când prințul va lucra în sentimentul naționalității, în sprijinirea drepturilor și a autonomiei patriei, în împlinirea scopurilor de mîntuirea nației române, eu îi dau mîna mea.

D. M. Kogălniceanu. Legea noastră nu prevede nimic pentru Români care primesc servicii în țări străine. Prin urmare, în caz de îndoială, interpretația trebuie să fie în favoarea, iar nu în neafvoarea prințului Grigorie Sturdza. Eu dar nu pot combate mandatul său de deputat; însă, să se înțeleagă bine, numai de deputat. Tot odată însă, declar că trebuie, îndată după constituirea guvernămîntului definitiv, să căutăm serios la facerea legii care există în toate Statele, și după care, îndată ce un pămîntean primește serviciu în străinătate fără voia ocărmuirii, el perde drepturile cetățenești. O țară mică trebuie să fie mai geloasă în apărarea naționalității sale de cât de ori-ce alt lucru. Moldova a fost sfîșiată din toate părțile. Să judecăm câte înrîuriri pot esercita Statele megieșite în trebile noastre. Multe din familiile noastre își au fiii lor în

serviciul rusesc, alții în serviciul austriac, alții în acel otoman. No. 2416.
 Dacă vom lăsa și în viitor ca slujba în străinătate să nu fie o
 escluzie de la întrebuintărea driturilor cetățenești, atunci am putea
 vedea pe băncile Adunărei, acest templu al naționalității noastre,
 cum a zis așa de nemerit d. Panu, am putea vedea deputați în
 uniformă rusească, austriecească, otomană. De aceia, încă odată, să
 ne gândim la nevoia unei legi în privirea Românilor ce primesc
 serviciu în străinătate. Până atunci, nefiind lege în asemenea, d.
 Grigorie Sturdza nu poate fi esclus din exercițiul mandatului său
 de deputat.

1859
 12 Ian.

D. M. Kostaki. La București, Iancu Ghica, care a fost prinț
 de Samos, a fost respins de tribunale, fiind în serviciu otoman.
 Dacă dăm dreptul de deputat prințului Sturdza, nu putem să-i luăm
 cele-lalte drepturi.

Să pășește la tragere de bile și pr. Gr. Sturdza se proclamă
 de deputat fiind 32 bile albe și 20 negre.

D. Hurmuzaki cere cuvântul spre a face o propunere atin-
 gătoare de guvern. || Biouroul îi dă învoirea.

D. C. Hurmuzaki. Sunt convins că rostesc opinia și dorința
 întregii țări, dacă vă propun ca Adunarea să rostească Căimăcă-
 miei de astă-zî omagiul recunoștinței sale pentru curagiul, energia,
 zelul și perseverința, cu cari ea a apărat și susținut paladiul în-
 credințat patriotismului său, autonomia țării, și să declare că, prin
 această patriotică urmare, Căimăcămia și-a câștigat cele mai fru-
 moase titluri de stima și recunoștința nu numai a țării, ci chiar a
 întregii nații române.

D. M. Kogălniceanu. Și eu simțesc această recunoștință pentru
 patriotismul desvoltat de guvernul de astăzi. Inșă cred ca să ve-
 rificăm titlurile tuturor deputaților, și apoi să facem guvernului
 o mulțămire demnă de nație, de țară și de persoanele la cari se
 adresează.

In cât privește contestațiile făcute asupra deputaților de Is-
 mail, Adunarea hotărește a aștepta venirea dosarului acestei alegeri,
 care nu s'a primit încă de către departamentul din năuntru și nu
 s'a comunicat prin urmare biuroului.

Discuția urmează asupra contestației d-lui A. Catargiu din co-
 legiul alegătorilor direcți din orașul Piatra. || Se citește din nou
 raportul comisiunei I asupra acestui caz, și o petiție a nouă alegă-
 tori, adresată Adunărei.

D. I. A. Cantacuzin. Am fost față la Piatra când s'a făcut

No. 2416. aceea alegere. Chiar din petiție se vede confuzia ce a fost. Petițio-
 1859 narii vor să valideze alt ceva de cât aceia ce s'a făcut. || Recla-
 12 Ian. mațiile sunt de urmărit la tribunalele competente. Acele ziceri nu
 au înrîurire asupra soartei alegerilor. Trebuia să se retragă peti-
 ționarii înainte de a depune biletele în urnă; cazurile din petiție
 sunt înaintea scrutinului. Faptele întâmplăte n'au înrîuriri asupra bi-
 letelor din urnă. Necuviințele sunt de urmărit. Manevrelor politice
 există în toate țările; așa și în cazul de față. Un bilet a eșit cu
 rangul și o pată de cerneală; unul cu vorn. A. Catargiu, vroiau
 unul din secretari și mai mulți alegători a-l înscrie în rostul pos-
 telnicului A. Catargiu. Alții s'au împotrivit la aceasta; atunci se
 retrag cei-l'alți. Adunarea prin urmare trebuie să hotărască tra-
 gerea scrutinului.

D. M. Kogălniceanu. Apăr sfîntenia votului. Nimeni n'a votat siluit la Piatra; dacă petiționarii au scris în public opunerea lor, cu atât mai mult o puteau face în scrutin tațnic. Pîrile au a se face la instanțele competente.

Adunarea hotărăște, prin sculare și ședere, adoptarea propunerii din raportul comisiei I în acest caz.

Adunarea hotărăște, prin sculare și ședere, adoptarea propunerii din raportul comisiei I în cazul alegerii alegătorilor primari de Bacău.

Biuroul citește adresele a Inalt Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit și a Prea Sfințiilor lor locotenenții de episcopi de Roman și Huși către Adunare.

Aceasta hotărăște ca discuția asupra acestora să rămâie pe viitoarea ședință.

Cu încuviințarea Adunării, d. președinte provizoriu ridică la 3 ore și jumătate ședința, și anunță viitoarea întrunire pe Vineri, în 2 Ianuarie.

(Urmează iscăliturile Președintelui provizoriu și ale secretarilor Adunării.)

Anexa A. Petiția d-lui C. Negri către Președintele Adunării electivă a Moldovei, din 29 Decembrie 1858 (10 Ianuarie 1859). Iași.

Domnule President. || Bine-voiți, rogu-vă, a supune onoratei Adunări adîncă mea recunoștință pentru votul care întru atîta m'a cinstit în seanța sa de ieri. Tot odată asemenea a l arăta că

durerea mea cea mai mare este că mă aflu în neputință de a lua No. 2416. parte la lucrările sale, ne rămându-mi alta de cât ferbinte a o însoți cu voturile mele afară din sînul ei, în viitoarele sale hotăriri pentru binele țerei noastre. || Cu cea mai mare considerație am onoare a vă fi, domnule President, plecată slugă.

(subscris) C. Negri.

Anexa B. Raportul comisiei a 2-a de verificare a titlurilor deputaților Adunării electivă a Moldovei.

Onorabilei Adunări electivă. || Comisia No. 2 însărcinată cu lucrarea operațiilor electivă din districtele: Putna, Covurlui, Tecuci, Cahul, Ismail, Tutova, Vaslui și Fălciu, îndeplinind misiunea pusă asupra ei de către Adunarea electivă și încheiînd jurnal de lucrările sale, are onoare pe lângă aceasta a prezenta Camerei atât actele alegerilor de pe la districte, primite de la departamentul din năuntru, cât și acta comisiei, împreună cu jurnalul ei arătător pe larg despre lucrările sale. | Iar raportor comisiei s'a însărcinat pe d. aga Gheorghie Hasnaș.

(subscriși:) C. Rolla | G. Cuciureanu | Silon | P. Casimir | N. Pisoski | G. Hasnaș.

Anexa C. Jurnalul comisiei a 2-a de verificare a titlurilor deputaților Adunării electivă a Moldovei, din 30 Decembrie 1858 (11 Ianuarie 1859). Iași.

Jurnal.

Anul 1858 luna Decembrie în 30 zile. Camera, întrunită în șeanța 1-a din 28 Decembrie, constituind a doua comisie de verificare pentru districtele țării de jos, a numit pe subscrișii membri ai acelei comisii, precum aceasta li s'a făcut cunoscut prin adresa biuroului No. 3, pe lângă care adresă, în ziua de 29 Decembrie, trimițându-se actele operațiilor electorale, precum și lista deputaților recomandați acestei comisii. În vederea formalităților procedate la alegeri și în convingerea validității titlurilor pe cari d-nii deputați au sprijinit însușirile cerute de legea electorală, s'a desvilit ca aleșii districtelor Putna, Covurlui, Tecuci, Cahul, Tutova, Vaslui și Fălciu sunt în regula cuvenită, cu excepție numai de districtul Ismail, pentru care departamentul din năuntru, prin a-

No. 2416. dresa No. 39.313, încredințează că nu s'a trimis încă de la administrație acea actă și cu excepție iarăși de incidentele următoare: ||
 1859
 12 Ian. I. La districtul Covurlui, în colegiul alegătorilor de târg, fiind întruniți 31 de alegători, din acel număr numai 15 au votat pentru d. clucer Ștefan Gheorghiu, și cu acele voturi numai, întrunind majoritatea relativă, fără să fi pășit la al doilea scrutin, comisia privește neîndeplinită și prin urmare ilegală alegerea d-sale Gheorghiu. | II-a. Tot asemenea caz esclude și pe d-lui Velciu Cetacliu, care, în colegiul alegătorilor primari din districtul Cahul, s'a ales numai cu majoritate relativă, fără să fi pășit la al doilea rînd de scrutin. | III-lea. D. vorn. C. Rolla, fiind ales în două deosebite districte, precum din oficiul Căimăcămiei No. ... se lămurește, după art. din legea electorală, d-lui Rolla datorește ca, în termenul prescris, să opteze prin declarația sa către presidentul Camerei, spre a se putea păși la a doua alegere pentru districtul vacant. || IV le. După alegerea nehotărîtă a colegiului electoral din orașul Vaslui, și după protestația ivită asupra unuia din acei alegători, escludându-se pe cuvîntul că era supus străin, între doi alegători numai s'a ales pe d. colonel Alecu Mavrocordat, fără să fi luat parte la alegere și d. aga P. Străjescu, care, prin osebită protestație, a reclamat că, prin esclusia supusului străin, d-lui s'ar cunoaște în driturile de ales și că majoritatea voturilor ar fi fost întrunite pentru d-lui. Prin urmare, asemenea caz se supune în deliberația onorabilei Camere spre hotărîre. Aceste fiind lucrările comisiei, s'a încheiat jurnalul de față, care, pe lângă raport, se va supune Camerei. || Iar de raportor acestei comisii s'a însărcinat pe d-lui aga Gheorghie Hasnaș.

(subscriși:) C. Rolla | G. Cuciureanu | N. Canano | P. Casimir | A. Silion | N. Pisoski | G. Hasnaș.

Anexa D. Raportul comisiei I-a de verificare a titlurilor deputaților Adunării electivă a Moldovei.

Onoratei Adunări electivă. || Comisia I însărcinată cu verificarea operațiilor electivă din districtele Iași, Dorohoi, Botoșani, Suceava, Neamțu, Roman și Bacău, îndeplinind însărcinarea pusă asupra-i de către Cameră și încheiînd jurnalul lucrărilor sale, are onoare pe lângă aceasta a încunoștiința ca de raportor comisia a însărcinat pe d-l spătar Costachi Iacovachi, iar actele primite de

la departament ale alegerilor cât și acta comisiei cu jurnal pre larg No. 2416. arătător de lucrările sale, s'aũ alăturat la actă și s'aũ trădat biuroului. 1859
12 Ian.

(subscriși:) N. Catargiu | Iacovachi.

Anexa E. Jurnalul comisiunii I-a de verificarea titlurilor deputațiilor Adunărei electivă a Moldovei, din 30 Decembrie 1858 (11 Ianuarie 1859). Iași.

Jurnal.

Anul 1858, Decembrie în 30 zile. Subscriși membri ai comisiei No. 1 pentru verificarea titlurilor deputațiilor țării de sus de la ținuturile Iași, Botoșani, Dorohoiu, Suceava, Neamț, Roman și Bacău, conform jurnalului de constituire, încheiat la 29 ale următoarei luni și după ce mai întâi titlurile membrilor acestei comisii au fost verificate de comisia de țara de jos, afară de acela a d-sale vorn. Nicolae Docan, deputatul proprietarilor primari de la ținutul Ismail, care, din pricina neființei actelor de la acel ținut, a rămas neverificat, caz pentru care comisia a primit a avea în privire și a refera Adunărei, numai atunci când, opiniile membrilor ei fiind desbinate, aceea a d-sale vorn. Docan ar fi fost chemată a face majoritate. || După cercetarea dar a titlurilor și a actelor cuprinzătoare operațiilor electorale, trimise de la departamentul din năuntru, găsind că toate mandatele deputațiilor aleși de la ținuturile arătate sunt urmate în marginea legii și a instrucțiilor electorale și că toți aleși deputați au însușirile cerute de zisa legiuire, certificatele s'aũ și adevărit de comisie, afară de două și anume al d-sale vorn. Iorgu Vârnav, unul din deputații proprietarilor direcți de la ținutul Sucevei și al prințului Grigorie Sturdza, unul din deputații alegătorilor direcți de la orașul Iași, asupra cărora s'aũ aflat următoarele împrejurări: || I. Din acta operațiilor electorale a ținutului Sucevei, s'a aflat că alegerea d-sale vornic. Vârnav este urmată în contra dispozițiilor art. 16 din legea electorală, căci după ce la întâiul scrutin d-lui nu a împlinit majoritatea cerută din voturile rostite, în loc de a se proceda la un al doilea scrutin, conform dispozițiilor art. citat, alegerea d-sale s'a urmat prin balotare cu alte două persoane ce au avut la întâiul scrutin același număr de voturi. || Prin urmare, după asemenea descoperiri, comisia s'a oprit a verifica alegerea d-sale vorn. Vârnav.

No. 2416. || II. Alegerea prințului Grigorie Sturdza, deși operațiile ei s'au găsit îndeplinite, din «Monitorul oficial» No. 20 din 24 Decembrie, 1859
12 Ian. v'zându-se însă că, după jurnalul judecătorei ținutului Fălciu ¹⁾, Luminarea Sa este lipsit, pe puterea art. 6 din legea electorală, de dreptul de alegător și eligibil ca supus unei jurisdicții străine, prin ocuparea de serviciu în armata otomană, comisia, în cazul acesta, av'nd în privire, pe de o parte, arătarea verbală ce-î s'a făcut de Luminarea Sa că 'șî-a cerut demisionarea din asemenea serviciu, iar pe de alta, că vre-o legiuire specială întru aceasta nu urmează, supune împrejurarea aceasta la deliberația Adunărei, spre a hotărî dacă prințul Sturdza, prin ocuparea de serviciu în armata otomană, se poate socoti supus la o jurisdicție străină | Cercetându-se apoi și cazurile de la puncturile I, II și III, cuprinse în ofisul Căimăcămiei de deschiderea Adunărei ²⁾, comisia a găsit: | I. Că, în cât privește cazul de la punctul I-iu din citatul ofis, pentru vacanța produsă prin alegerea ca deputat a d-sale vornic Costache Rolla în două colegiuri, să se urmeze după art. 18 din legea electorală, care anume prevede asemenea cazuri. II. Cazul nedesăvîrșirei alegerii deputatului orașului Piatra cercetându-se, atît din acta operațiilor electorale, din aceia a comisiei rînduite de Căimăcămie, cât și din înscrisul unora din alegătorii, înfățișat de d-lui post. Alecu Catargiu, prin care îl împuternicesc de deputat, precum și din adresa dată Adunărei și împărțită comisiei, v'zându-se că alegerea d-lui post. Alecu Catargiu nu este urmată în conformitate cu legea electorală și cu art. 1, lit. B din instrucțiile Căimăcămiei, comisia, în puterea acestor descoperiri, nu a putut recunoaște pe d-lui postelnicul de ales deputat al orașului Piatra. Cât însă se atinge de desăvîrșirea scrutinului care se vede că a rămas neîndeplinit, comisia, după lămurirea ce a luat din citatele acte, iar mai cu seamă din aceia a comisiei rînduită de Căimăcămie, v'z'nd că retragerea din camera alegerilor a parte din alegătorii nu a fost motivată de vre-o pricină bine-cuvîntată; că pecetluirea scrutinului în ființa a trei din alegătorii cari mai apoi au pornit reclamații, nu lasă nici o îndoială că biletele pot să fie falsificate; că după asemenea împrejurări, scrutinul trebuind a fi deschis spre desăvîrșita împlinire a operației electorale începută odată, găsește că autoritatea competentă, însemnând un anume termen, despre care toți

¹⁾ Cf. Vol. VII. No. 2222, p. 933.

²⁾ Cf. Vol. VIII. No. 2408, p. 169.

membrii colegiului să poată avea știință, să-î convoace din nou, No. 2416. spre a desăvîrși operația alegerii prin deschiderea scrutinului și tragerea biletelor; bine înțelegându-se că asemenea operații se vor desăvîrși numai în ființa persoanelor ce vor urma la termenul însemnat. Cât se atinge de acuzațiile ce se vîd pornite de alegătorii aceluî colegiū, cazul acesta fiind prevăcut de art. 22 din legea electorală, comisia găsește că așa trebuie să urmeze. || III. Incât privește cazul de la punctul al 3-lea pentru nedeșăvîrșirea alegerii de la Bacău, după luarea aminte făcută operațiilor acelei alegeri, vîzînd comisia că, de vreme ce, după urmarea a mai multe rînduri de scrutine, voturile totuși aū rămas de o potrivă împărțite între două persoane; că cazul acesta nefiind prevăzut în legea electorală; că o asemenea alegere nefiind săvîrșită în vremea hotărîtă de lege, lipsa deputatului aceluî colegiū nu poate de cât a fi aplicată la cuprinderea art. 19 din legea electorală și că, prin urmare, operația acelei alegeri trebuie a se face din nou. prin convocarea colegiului electoral în mîrginirea art. citat mai sus. || In aceste cuprinzîndu-se lucrările comisiei, s'a încheiat acest jurnal. Iar de raportor s'a însărcinat pe d-luî spătarul Constantin Iacovachi.

1859
12 Ian.

(subscriși:) C. Gr. Ghica | N. Catargiu | C. Miclescu |
I. Gane | C. Iacovachi.

Anexa F. Petiția prințului Grigorie Sturdza către Adunarea electivă a Moldovei, din 31 Decembrie 1858 (12 Ianuarie 1859). Iași.

Onorabilei Adunări electivă a Principatului Moldovei. || Prin aceasta am onoare a face cunoscut Adunării naționale că, de la 25 Septemvrie (6 Octombrie) 1858, eu mî-am dat demisia din armata otomană, în care am servit în timpul resbelului de Orient, fără a fi renunțat vre-odată la drepturile mele de Român, de care demisie alăturez și copie încredințată cu a mea iscălitură. || Tot odată declar că, din ziua aceea, mă cunosc și sunt desfăcut de orice îndatorire de funcționar către Inalta Poartă.

(subscris) Prințul Grigorie Sturdza.

Anexa G. Petiția prințului Grigorie Sturdza către Sultanul.

Sire, | De la începutul resbelului de Orient, servesc în armata Impărăteștei Voastre Măririi. Astăzi, fiind-că trebile mele nu

No. 2416. mă eartă a măi prelungi serviciul militar, vă rog, Sire, să bine-
 1859 voiți a accepta demisia mea. || Primiți, Sire, omagiul celui măi
 12 Ian. adinc respect cu care am onoare a fi Imp r te tei Voastre M ririi
 prea plecat  și ascult toare slug .

(subscris) Prin . Grigorie Sturdza.

(Traduc iune.)

Procès-verbal No. II.

L'an 1858, le 31 Décembre.

La deuxième séance de l'Assemblée est ouverte, à 11 h. du matin, sous le présidence du président provisoire, M. le logothète Petraki Roset Balanescu.

M. le secrétaire provisoire Nicou Catargi donne lecture de l'appel nominal, auquel répondent 60 membres; il y a 2 absents, savoir: S. S. le Métropolitain, malade, et M. C. Negri, qui ne s'est pas présenté.

M. le secrétaire Nicou Catargi donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopt  sans modification par l'Assemblée.

M. le secrétaire Nicou Canano donne lecture d'une lettre adressée au président de l'Assemblée par M. le vornik Costaki Negri, par laquelle celui-ci déclare ne pas pouvoir prendre part aux travaux de l'Assemblée. (Annexe.)

L'Assemblée décide que le bureau avisera immédiatement le gouvernement, afin que, conformément à l'art. 19 de la loi électorale, la réunion du collège électoral des électeurs directs du district d'Ismail soit ordonnée sans retard, en vue de procéder à une nouvelle élection.

Le bureau annonce que, jusqu'à l'adoption d'un règlement définitif de l'Assemblée, celle-ci se conformera au règlement du Divan ad-hoc.

M. Hasnash, rapporteur de la II-e commission, chargée de la vérification des pouvoirs des députés de la Basse-Moldavie, donne lecture de son rapport. (Annexe.)

L'Assemblée décide de valider tous les députés dont l'élection, d'après le rapport de la commission, n'a pas été contestée; les contestations seront discutées ensuite. Il est décidé aussi que, seuls, les députés proclamés élus prendront part aux votes.

M. le président provisoire proclame donc comme dé- No. 2416.
 putés MM. : 1. Le prince N. Conaki Vogoridès. 2. C. Iacovaki. 3. 1859
 D. Iamandi. 4. P. Balche. 5. N. Soutzo. 6. M. Kogalniceano. 7. A. 12 Jan.
 Balche. 8. I. Prouncou. 9. N. Roset-Balanesco. 10. A. Morouzi. 11.
 L. Catargi. 12. C. Miclesco. 13. I. A. Cantacuzino. 14. C. Ghica. 15.
 C. Rolla. 16. A. Couza. 17. N. Catargi. 18. P. Mavrogheni. 19. L.
 Rosseti. 20. I. Gané. 21. I. Iamandi. 22. M. Kostaki. 23. I. Radou.
 24. N. Milo. 25. I. Sturdza. 26. P. Carp. | Les élections contestées
 sont celles de MM. St. Gheorghiu Velciu, A. Mavrocordat, Vergati,
 Toultschanov, Caravassile et N. Docan.

M. C. Iacovaki, rapporteur de la I re commission chargée de
 la vérification des pouvoirs des députés de la Haute-Moldavie,
 donne lecture du rapport de cette commission. (Annexe.)

M. P. Casimir: Comme électeur direct dans le district de
 Roman, j'ai protesté et je proteste contre l'élection de M. Hurmu-
 zaki, cette élection étant illégale: 1. parce que M. Hurmuzaki n'a
 pas pu être naturalisé par le Divan ad-hoc du temps du prince
 Ghica qui ne pouvait pas accorder de naturalisations; 2. parce
 que M. Hurmuzaki n'a pas 400 ducats de revenu, puisque la do-
 nation sur laquelle il se base ¹⁾ est illégale, car elle n'a pas été
 accomplie dans les formes voulues et qu'il existe un testament
 antérieur contenant d'autres dispositions.

M. N. Catargi: Je déclare, au nom de la commission, que
 M. Hurmuzaki, en qualité d'électeur, n'a pas pris part au vote;
 comme élu, il a un revenu de 400 ducats, puisqu'il a présenté des
 billets non contestés pour la somme de 14.000 ducats; quant à
 sa nationalité, celle-ci est reconnue par tout le monde.

M. M. Kostaki: Il est de la dignité de la Chambre d'être tou-
 jours loyale et impartiale. Je désapprouve le procédé de M. Ca-
 simir. Les lois fondamentales du pays doivent rester à l'abri des
 passions personnelles. Si nous pouvions revenir sur les actes d'in-
 digénat, il y aurait alors d'autres actes qui devraient attirer une
 attention particulière de l'Assemblée. M. Hurmuzaki a pris une
 part considérable aux travaux de la dernière Assemblée; notre so-
 lidarité nous impose de le défendre. Il est député légal et parfait.

M. Kogalniceano: Au-dessus de la loi, il y a la volonté de
 la nation, exprimée par l'Assemblée générale. Après la fatale con-
 vention de Balta-Liman ²⁾, les attributions de l'Assemblée ont passé

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2205, p. 837.

²⁾ Cf. Vol. I, II-e partie, No. 72, p. 357.

No. 2416. au Divan général. Celui-ci a reconnu M. Hurmuzaki comme indigène, et il a eu raison. La nation a payé par là un tribut de reconnaissance. Tandis que, pendant une triste époque, des indigènes nous persécutaient et nous poursuivaient comme des gens hors la loi, la famille de M. Hurmuzaki nous ouvrit les portes de sa maison avec le plus grand patriotisme. Personne ne peut aujourd'hui traiter d'étranger un homme qui a signé le grand acte du 7 Octobre 1857 ¹⁾. Je suis l'adversaire politique de M. Hurmuzaki, mais, avant tout, je suis pour la justice et la reconnaissance patriotique.

1859
12 Jan.

M. C. Hurmuzaki: Le Divan ad-hoc du temps de Grég. Ghica a eu tous les droits et toutes les attributions de l'Assemblée générale, suspendue par la convention de Balta-Liman. Ce Divan a fait des lois qui, aujourd'hui encore, sont en vigueur; il a donc pu aussi accorder la naturalisation. Ce Divan a reconnu que ni mon père ni moi nous n'avons perdu la qualité d'indigènes. En ce qui concerne la donation dont on a parlé, la Caïmacamie l'a trouvée valable. Je n'assistais pas à l'élection et ce n'est pas en vertu de la donation que j'ai été élu. Mes actes ont prouvé et prouveront encore si je suis étranger ou Roumain.

Après plusieurs discours pour et contre, M. Casimir retire sa proposition.

M. le président provisoire déclare donc élus les députés des districts de la Haute-Moldavie, savoir MM.: 1. G. Coutchouriano. 2. A. Pano. 3. N. Istrati. 4. C. Rolla. 5. D. Corné. 6. D. Miclesco. 7. G. Hasnash. 8. St. Sillion. 9. A. Grigoriu. 10. P. Casimir. 11. N. Pisoski. 12. N. Mavrocordat. 13. N. Canano. 14. A. Botez Foresco. 15. A. Ciurea. 16. L. Botez. 17. G. Balche. 18. St. Catargi. 19. P. Roset (Balanesco). 20. A. A. Scortzesco. 21. I. Gheorghyadi. 22. C. Hurmuzaki. 23. I. Ghica. 24. B. Alecsandri. 25. C. Roset-Tetzcano. 26. I. Donicî. | Les élections contestées sont celles de MM. le prince Grégoire Sturdza et Iorgou Vârnăv-Liteano.

M. le président provisoire: 52 députés ayant été validés et l'Assemblée se composant des trois quarts de ses membres, en vertu de l'art. 12 de la convention du 7 (19) Août, je déclare l'Assemblée constituée et nous commençons désormais nos travaux conformément à la convention.

On aborde la discussion des élections contestées.

¹⁾ Cf. Vol. VI, I-re part. No. 12, p. 550.

Le premier cas est celui de M. St. Gheorghiu du collège des No. 2416. électeurs directs de la ville de Galatz. || On donne de nouveau 1859 lecture du rapport de la 2-ème commission au sujet de cette élec- 12 Jan. tion. Il en résulte que, sur 31 voix, il n'y a eu que 15 bulletins au nom de M. St. Gheorghiu; un bulletin, portant le nom «Stefan Gheorghiu Bacalbasha» a été annulé. || Au cours de la discussion sur cette élection, l'Assemblée décide de résoudre par un scrutin par boules les questions personnelles qui se présentent.

A la suite de ce scrutin, l'élection de M. St. Gheorghiu est invalidée, par 28 boules noires, contre 23 boules blanches.

On aborde la discussion sur l'élection de M. Velciu du collège des électeurs primaires du district de Cahoul. || On donne lecture du rapport de la 2-ème commission de vérification au sujet de cette élection.

M. C. Hurmuzaki: La loi électorale, en parlant de majorité, ne parle pas de majorité absolue. M. Velciu a eu la majorité relative; par conséquent, son élection ne saurait être contestée.

M. Kogalniceano: Selon la théorie de M. Hurmuzaki, M. le colonel Alcaz et moi nous serions élus députés de Iassy et il n'aurait pas fallu procéder à un second scrutin.

M. N. Catargi, secrétaire provisoire: Je crois qu'en présence de la convention, il n'y a pas lieu à voter.

On procède au scrutin par boules sur l'élection de M. Velciu, qui est invalidée par 33 boules noires contre 18 boules blanches.

Le bureau annonce que l'élection de M. Rolla dans les deux collèges étant validée, ce député doit se conformer à l'art. 18 de la loi électorale.

On aborde la discussion de l'élection de M. A. Mavrocordat dans le collège des électeurs directs de la ville de Vaslui. Il est donné lecture du rapport de la 2-ème commission de vérification au sujet de cette élection. || Plusieurs députés demandent si, à la suite de l'exclusion d'un membre du collège électoral après le premier scrutin, on a avisé M. Strejesco que l'on procéderait à une nouvelle élection. | Le bureau fait savoir qu'à la suite de l'avis de la préfecture, M. Strejesco a répondu par sa protestation.

M. I. Sturdza: M. Vasiliu a été inscrit dans les listes à la veille des élections, de sorte que personne ne connaissait cette inscription pour pouvoir l'examiner, d'autant plus que M. le préfet, comme électeur primaire, était allé prendre part à l'élection dans l'arrondissement où il était inscrit. Ce n'est que lorsqu'il y a eu pa-

No. 2416 rité des voix, deux contre deux, que l'on a découvert que M. Vassiliu est sujet étranger.
1859

12 Jan.

M. A. Foresco: Je crois que le préfet devait connaître la nationalité de ses administrés.

M. St. Catargi: Il a voté à deux reprises et je ne crois pas qu'on puisse l'éliminer après le vote seulement.

M. Gr. Balche: Je suis d'avis que nous avons à nous prononcer sur la seconde élection, faite par le gouvernement et non sur la première que le gouvernement a reconnue non valable.

M. St. Catargi: Le gouvernement doit obéir à la convention.

M. A. Pano. Comme membre du gouvernement, je crois devoir présenter les choses sous leur véritable aspect. Ainsi qu'on vous l'a dit, l'inscription de M. Vassiliu ayant été faite à la veille de l'élection, on n'a pas pu protester contre elle dans le terme prescrit de trois semaines; lorsque le scrutin commença et les votes se partagèrent en deux, chacun des électeurs commença à examiner les qualités des autres électeurs; c'est alors qu'il fut constaté que M. Vassiliu est sujet grec et, immédiatement, les vrais électeurs présentèrent une réclamation au gouvernement. Que devait faire le gouvernement dans une telle circonstance? Devait-il repousser cette réclamation légitime et laisser commettre une violation évidente de la convention par l'admission dans le collège électoral d'une personne qui n'y avait pas droit? Ou bien devait-il redresser l'abus, dès qu'il en eut connaissance? Le gouvernement a cru qu'il était de son devoir d'ordonner immédiatement l'observation de la loi électorale, c'est-à-dire l'exclusion du collège de la personne qui y avait été indûment introduite. M. Strejesco essaya ensuite de protester contre la nouvelle élection, rendue nécessaire par l'incident en question. Cette protestation ne pouvait pas empêcher l'application de la loi; le collège fut de nouveau convoqué; la préfecture du district, d'une part, et le ministère de l'intérieur de l'autre, en avisèrent M. Strejesco et l'invitèrent à se présenter au jour fixé pour prendre part à l'élection. Le collège se réunit et élut M. le colonel Mavrocordat qui doit être reconnu élu député de ce collège, selon toutes les formes. Sur quoi donc se basent les récriminations contre le gouvernement que certains font entendre? On a observé la loi et rien de plus. J'ai la conviction que le gouvernement a rempli son devoir dans ce cas-ci, comme dans tous les autres. Je l'affirme devant l'Assemblée.

On procède au vote par boules et l'élection de M. A. Mavrocordat No. 2416. est validée par 44 boules blanches contre 7 boules noires. 1859

On aborde la discussion sur l'élection de M. le vornik Iorgou Vârnâv-Liteano dans le collège des électeurs directs du district de Soutchava. || On donne de nouveau lecture du rapport de la 1-re commission de vérification au sujet de cette élection. Il en résulte que M. le vornik Iorgou Vârnâv n'a eu que 6 voix, un bulletin au nom de «Liteano» ayant été annulé; qu'ensuite, on n'a pas procédé à un second scrutin, conformément à l'art. 16 de la loi électorale, mais à un ballottage entre les trois candidats seulement qui ont eu le plus de voix au premier scrutin. || On procède au vote par boules et l'élection de M. le vornik Iorgu Vârnâv est invalidée, par 36 boules noires, contre 16 boules blanches. 12 Jan.

On aborde la discussion sur l'élection du prince Grégoire Sturdza au collège des électeurs directs de la ville de Iassy.

Le prince Grégoire Sturdza: Je suis persuadé que l'Assemblée nationale ne contestera pas le droit d'indigénat à un homme qui a pris part à une guerre et à une délimitation avantageuses à notre patrie. Selon nos capitulations, aucune juridiction turque ne peut exister dans les Principautés. Je dépose sur le bureau, en traduction, la preuve que j'ai donné ma démission. (Annexe.) Si l'Assemblée admet la juridiction de la S. Porte dans les Principautés, elle invalidera les capitulations, base de notre existence politique et nationale.

M. I. A. Cantacuzino: J'ai à remplir un devoir de conscience; ce devoir est difficile, surtout parce qu'il pourrait prendre l'aspect d'une opinion de parti. Je dois déclarer, dès le début, que je voterai contre la validation de l'élection du prince Sturdza. Sa démission est un acte privé, particulier. Jusqu'à présent, nous ne voyons pas qu'il y ait été répondu. Une démission peut être retirée, tant qu'elle n'est pas acceptée. Une démission valable ne saurait être donnée que par l'intermédiaire du gouvernement local, pour éviter toute réclamation de la part de la S. Porte. Nos lois étant muettes sur un tel cas, tout ce que nous pouvons faire, c'est de considérer comme rentré dans ses droits d'indigène le Roumain qui donne sa démission du service étranger et dont la démission est acceptée; c'est là encore une grande concession, car, dans la législation d'autres pays, on ne regagne pas encore, par une démission acceptée, la nationalité, perdue à la suite de l'entrée au service militaire d'une Puissance étrangère. L'appel fait par le prince

No. 2416. Sturdza aux services rendus lors de la délimitation de la Bessarabie, constitue une preuve de plus de sa sujétion étrangère, car
 1859
 12 Jan. c'est en qualité de général de division dans l'armée ottomane qu'il a pris part à cette délimitation.

Le prince N. Conaki-Vogoridès: S. E. Muhlis-pacha, «ferik» (général de division) turc, m'a télégraphié, au mois d'Août, comme Muhlis-pacha. Il doit adresser sa démission au ministère de la guerre et non au Sultan.

Le prince Gr. Sturdza: La dépêche en question a été signée: «prince Grégoire Sturdza, général de division de l'armée ottomane». J'étais alors au service ottoman, mais, ensuite, j'ai donné ma démission. En ce qui concerne les arguments de M. Cantacuzino, je répondrai que je ne crois pas qu'une Assemblée roumaine puisse exiger une «teskéré» (patente) turque. Les généraux de division, remettent leur démission à l'empereur. J'ai envoyé ma démission au Sultan, par l'intermédiaire du ministre de la guerre.

M. A. Couza: Il s'agit de savoir si le prince Sturdza, comme fonctionnaire turc, perd sa nationalité ou non, et si, comme fonctionnaire turc, il peut remplir aujourd'hui son devoir de Moldave. Ses fonctions de général de division seraient en conflit avec ses droits de Moldave. Je crois que le prince Sturdza est libre de faire sa déclaration au gouvernement moldave et que cette déclaration serait suffisante.

Le prince Grégoire Sturdza: Je déclare au gouvernement et à l'Assemblée de Moldavie que je ne suis pas au service de la Turquie. J'ai servi dans l'armée ottomane pour le bien de notre patrie, lorsque celle-ci a été prise comme gage par la Russie. Maintenant, j'ai donné ma démission et je déclare à l'Assemblée et au pays que je suis libre de tout engagement envers la S. Porte, comme son fonctionnaire.

M. M. Kostaki: Mon sentiment national me dicte de soutenir les droits que la convention nous a donnés et de repousser le prince Grégoire Sturdza. En ce qui concerne sa candidature au trône, c'est là un terrain politique sur lequel je ne veux pas m'engager. Je vais traiter la question de droit, celle de la Constitution. Il est vrai que la Constitution ne contient pas tout ce que nous avons pu espérer. Nous regrettons qu'on ne nous ait pas accordé le prince étranger, que l'Europe n'ait pas tenu compte de notre vœu à ce sujet. Les luttes malheureuses que nous voyons s'engager autour du trône sont un nouvel argument à l'appui de

ce vœu. Cependant, même dans cette Constitution, nous trou-^{No. 2416.}
vons des garanties et des moyens du développement du pays, pour ¹⁸⁵⁹
arriver à l'Union. La conférence de Paris a voulu écarter toute in- ^{12 Jan.}
fluence étrangère; elle a entouré de garanties la personne du prince
et a décidé que nous aurions des «kapou-kéhaïas» (représentants
à Constantinople) roumains. Un grand nombre de Roumains, ne
se sentant pas suffisamment défendus par les gouvernements pré-
cédents, se sont faits sujets ottomans. Plusieurs d'entre eux dé-
clarent qu'ils reprennent leur nationalité et se soumettent de nou-
veau aux lois du pays; cependant, ils n'ont pas été admis à pren-
dre part aux opérations électorales. Ce serait une atteinte à la
Constitution, si on admettait le prince Sturdza. Il ne saurait être
admis au sein de notre Etat, que lorsque les liens qu'il a noués
avec la S. Porte, auront été rompus.

M. A. Couza: Je crois qu'un Moldave qui sert dans l'armée
étrangère ne perd pas sa nationalité. La 1-re commission de véri-
fication déclare elle-même qu'il n'y a chez nous aucune loi à ce sujet.
Du moment que le prince Sturdza déclare à l'Assemblée qu'il n'est
plus au service turc, cela suffit; et si la Turquie le rappelait sous les
drapeaux, la Moldavie le soutiendrait, en s'appuyant sur les capi-
tulations. Enfin, je crois que nous devons mettre de côté nos pas-
sions et inaugurer l'ère constitutionnelle par la justice et la fra-
ternité.

M. A. Pano: Je ne croyais pas, Messieurs, avoir l'honneur
de prendre aujourd'hui la parole. Mais la discussion qui vient de
s'engager me force à demander à l'Assemblée quelques moments
d'attention. L'exclusion du prince Sturdza comme député est mo-
tivée par une décision du tribunal de Falchi ¹⁾. Je considérerais
cette décision comme valable, comme inattaquable, si elle s'ap-
puyait sur des articles de loi se prononçant catégoriquement
sur ce cas, savoir qu'un Roumain qui prend du service dans une
armée étrangère perd sa nationalité. Si je ne me trompe, Mes-
sieurs, c'est là le point à élucider. Nos lois ne disent rien de
tel; qu'est-ce que l'Assemblée doit donc faire? Une Assemblée
issue du sein de la nation, une Assemblée qui, après un temps
si long, doit rétablir la souveraineté du peuple roumain sur le
territoire de nos aïeux, cette Assemblée doit être généreuse et juste
dans ses décisions. La justice divine est aujourd'hui entre vos

¹⁾ Cf. Vol, VII, No. 2222, p. 933.

No. 2416. mains, Messieurs, et le pays attend, de votre part, des actes
 1859 dignes de respect et d'admiration. Il est donc de la dignité de
 12 Jan. l'Assemblée d'ouvrir les portes de ce temple à tous les fils du
 pays, d'où qu'ils viennent. Le prince Grégoire Sturdza est investi d'un mandat accordé par ses électeurs; ce mandat est sacré, car il porte en soi une partie de la souveraineté du peuple. Le prince Grégoire Sturdza a servi en Turquie; aujourd'hui, il abandonne les titres de là-bas et vient ici comme un Roumain élu par des Roumains; quant à moi, je lui dis: soyez le bienvenu. Ce procédé ne prouve-t-il pas que le titre de mandataire de la nation roumaine est au dessus de tout autre titre qu'un Roumain puisse avoir à l'étranger. Nous n'avons pas à rechercher si le prince Sturdza a donné ou non sa démission de l'armée turque et si cette démission a été acceptée ou non; il suffit qu'il dise maintenant à l'Assemblée: le pays m'a fait l'honneur de m'élire député; j'abandonne tous les rangs, tous les titres, tous les honneurs étrangers et je veux rester Roumain. Cette déclaration, le prince Sturdza l'a faite aujourd'hui; il a renoncé à ses fonctions dans l'armée turque et il veut garder ses fonctions de député, sacrées, indépendantes; je l'accepte comme notre collègue, et, toutes les fois que le prince Sturdza se guidera par ses sentiments nationaux, pour défendre les droits et l'autonomie du pays, pour assurer le salut de la nation roumaine, je lui tendrai la main.

M. M. Kogalniceano: Nos lois ne prévoient rien au sujet des Roumains qui prennent du service à l'étranger. Par conséquent, comme il y a doute, l'interprétation doit être en faveur et non en défaveur du prince Grégoire Sturdza. Je ne peux donc pas combattre son admission comme député, mais comme député seulement, qu'il soit bien entendu. En même temps, je déclare que, dès qu'un gouvernement définitif aura été constitué, nous devons nous préoccuper sérieusement de voter une loi qui existe dans tous les Etats et qui statue qu'un indigène qui prend du service à l'étranger sans une autorisation du gouvernement, perd ses droits de citoyen. Un petit pays doit être plus jaloux de défendre la nationalité que toute autre chose. La Moldavie a été opprimée de toutes parts. N'oublions pas combien d'influences les Etats voisins exercent chez nous. Plusieurs de nos familles ont leurs fils au service de la Russie, d'autres au service de l'Autriche, d'autres encore au service de la Turquie. Si nous permettons qu'à l'avenir aussi, le service à l'étranger ne prive pas de la jouissance des droits civiques, nous

pourrons alors voir sur les bancs de l'Assemblée, de ce temple de No. 2416.
notre nationalité, selon l'excellente expression de M. Pano, nous 1859
pourrons voir, dis-je, des députés en uniforme russe, autrichien, 12 Jan.
ottoman. Donc, encore une fois, pensons à la nécessité d'une loi au
sujet des Romains qui prennent du service à l'étranger. Jusqu'alors,
en l'absence d'une telle loi, M. Grégoire Sturdza ne saurait être
privé de son mandat de député.

M. M. Kostaki. A Bucarest, M. Jean Ghica, ancien prince de
Samos, a été repoussé par les tribunaux, pour avoir pris du ser-
vice ottoman. Si nous accordons au prince Sturdza le droit d'être
député, nous ne pouvons pas lui refuser d'autres droits.

On procède au vote par boules et le prince Grégoire Sturdza
est proclamé député, par 32 boules blanches contre 20 boules
noires.

M. Hurmuzaki demande la parole pour faire une proposition
à l'adresse du gouvernement. || Le bureau la lui accorde.

M. C. Hurmuzaki: Je crois répondre à l'opinion et au vœu
du pays entier, en proposant que l'Assemblée exprime à la Caïma-
camie actuelle l'hommage de sa reconnaissance pour le courage,
l'énergie, le zèle et la persévérance avec lesquels elle a défendu
le palladium qui lui a été confié, l'autonomie du pays, et que la
Chambre dise que, par sa conduite patriotique, la Caïmacamie a
gagné de beaux titres à la reconnaissance non seulement du pays,
mais de la nation roumaine toute entière.

M. M. Kogalniceano: Je partage la reconnaissance pour le
patriotisme dont le gouvernement actuel a fait preuve. Je crois
cependant qu'il faut procéder d'abord à la vérification des pouvoirs
de tous les députés et ensuite exprimer au gouvernement nos re-
merciements d'une façon digne de la nation, du pays et de ceux
à qui ils s'adressent.

L'Assemblée décide d'ajourner la discussion sur les élections
d'Ismail jusqu'à l'arrivée du dossier de ces élections que le dépar-
tement de l'intérieur n'a pas encore reçu et n'a pas pu, par consé-
quent, communiquer au bureau de la Chambre.

On prend en discussion l'élection de M. A. Catargi dans le col-
lège des électeurs directs de la ville de Piatra. || Il est donné
lecture du rapport de la 1-re commission de vérification en ce qui
concerne cette élection et d'une pétition de neuf électeurs adressée
à l'Assemblée.

M. I. A. Cantacuzino: J'ai été présent à Piatra lors de cette

No. 2416. élection. De la pétition elle-même on peut voir la confusion qu'il y a eu. Les pétitionnaires demandent qu'on valide autre chose que ce qui a été fait. Les réclamations auraient dû être faites au tribunal compétent. Les affirmations n'ont pas d'influence sur le sort des élections. Il fallait que les pétitionnaires se retirassent avant de déposer leurs bulletins dans l'urne, les faits incriminés s'étant passés avant le scrutin. Mais les faits qui se sont passés n'ont pas eu d'influence. Les inconvenances doivent être poursuivies. Les manœuvres politiques existent dans tous les pays; il en a été ainsi dans ce cas-ci. Un bulletin a été trouvé ayant un trait et une tache d'encre. Un autre bulletin portait le nom du vornik A. Catargi et le secrétaire et plusieurs électeurs ont voulu l'attribuer au postelnik A. Catargi; d'autres s'y sont opposés et alors ceux-là se sont retirés. Par conséquent, l'Assemblée doit décider que le scrutin doit être repris.

M. M. Kogalniceano : Je défends la sainteté du vote. A Piatra, personne n'a voté forcé; si les pétitionnaires ont signé publiquement leur protestation, ils pouvaient d'autant plus facilement protester par leurs bulletins dans un vote secret. Les plaintes doivent être adressées aux instances compétentes.

L'Assemblée adopte, par assis et levés, les conclusions à ce sujet de la 1-ère commission de vérification.

L'Assemblée adopte aussi, par assis et levés, les conclusions de la 1-re commission de vérification au sujet de l'élection dans le collège des électeurs primaires de Bakéo.

Le bureau donne lecture des adresses de S. S. le Métropolitains et de LL. SS. les lieutenants d'évêques de Roman et de Houche. || L'Assemblée décide que la discussion là-dessus aura lieu dans la prochaine séance.

Avec l'assentiment de l'Assemblée, M. le président provisoire lève la séance à 3 heures et demie et annonce que la prochaine séance aura lieu le vendredi, 2 Janvier.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. Pétition de M. C. Negri au président de l'Assemblée élective de Moldavie, du 29 Décembre 1858 (10 Janvier 1859) Iassy.

Monsieur le président, || Veuillez bien, je vous prie, exprimer à l'honorable Assemblée ma profonde reconnaissance pour

le vote dont elle m'a tellement honoré dans la séance d'hier, et No. 2416
 lui faire connaître, en même temps, ma grande douleur de me 1859
 trouver dans l'impossibilité de prendre part à ses travaux. Il ne 12 Ian.
 me reste que de l'accompagner de mes vœux chaleureux, en dehors
 de son sein, dans ses futures décisions pour le bien de notre pays.
 Avec la plus grande considération, j'ai l'honneur d'être, M. le pré-
 sident, votre humble serviteur.

(s.) C. Negri.

Annexe B. Rapport de la 2-e commission de vérification
 des pouvoirs des députés à l'Assemblée elective
 de Moldavie.

A l'honorable Assemblée électorale. || La 2-e commission chargée
 de la vérification des opérations électorales des districts de: Poutna,
 Covurlui, Técoutche, Cahoul, Ismaïl, Toutova, Vaslui et Faltchi, après
 avoir rempli la mission imposée par l'Assemblée, et dressé un
 procès-verbal de ses travaux, a l'honneur de présenter ci-joint à
 la Chambre les dossiers des élections, reçus du département de
 l'intérieur, ainsi que les dossiers de la commission, et un procès-
 verbal exposant en détail ses travaux. || M. l'aga Georges Has-
 nash a été chargé des fonctions de rapporteur.

(Suivent les signatures.)

Annexe C. Procès-verbal de la 2-e commission de vérifi-
 cation des pouvoirs des députés à l'Assemblée
 électorale de Moldavie, du 30 Décembre 1858 (11
 Janvier 1859). Iassy.

Procès-verbal.

L'an 1858, le 30 Décembre. La Chambre, dans sa première
 séance du 28 Décembre, a constitué la 2-e commission de vérifi-
 cation pour les districts de la Basse-Moldavie et a nommé mem-
 bres de cette commission les soussignés, ainsi qu'ils en ont été
 avisés par l'adresse No. 3 du bureau de l'Assemblée. Ensuite, le
 29 Décembre, les dossiers des élections à vérifier par la commis-
 sion ont été communiqués. Prenant en considération les formalis-
 tés remplies lors des élections et la validité des titres exhibés par
 MM. les députés, conformément aux exigences de la loi électorale,
 il a été reconnu que les députés des district de: Poutna, Covurlui,

№. 2416. Técoutche, Cahoul, Toutova, Vaslui et Faltchi ont été régulièrement élus, sauf le district d'Ismaïl, au sujet duquel le département
 1859
 12 Jan. de l'intérieur, par son adresse No. 39.313, assure que les dossiers n'ont pas encore été communiqués par la préfecture, et sauf les exceptions énumérées plus bas: | 1. Dans le district de Covurlui, au collège des électeurs de la ville, il s'est présenté 31 électeurs, dont 15 ont voté pour M. le clucer Etienne Gheorghiu; bien que ce nombre de voix ne constituât qu'une majorité relative, on n'a pas procédé à un second scrutin. Par conséquent, la commission considère l'élection de M. Gheorghiu comme incomplète et illégale. || 2. Le même cas présente l'élection de M. Velciu Cetacliu qui, dans le collège des électeurs primaires du district de Cahoul, n'a réuni qu'une majorité relative, sans qu'on ait procédé à un second scrutin. || 3. M. le vornik C. Rolla a été élu dans deux districts différents, ainsi que cela ressort de l'office de la Caïmacamie No . . . ; conformément à la loi électorale, M. Rolla doit, dans le terme prescrit, opter pour l'un des deux sièges, par une déclaration adressée au président de la Chambre, afin qu'on puisse procéder à une nouvelle élection pour le siège vacant. || 4. L'élection dans le collège électoral de la ville de Vaslui est douteuse. A la suite d'une protestation contre un des électeurs, celui-ci a été exclu comme sujet étranger. Par suite, M. le colonel Alecou Mavrocordat a été élu par deux voix seulement, sans que son concurrent M. l'aga P. Strejesco ait pris part au scrutin. M. Strejesco, par une protestation spéciale, a réclamé, disant qu'à la suite de l'exclusion d'un électeur sujet étranger, c'est lui qui se considère comme élu, car il aurait eu la majorité des voix. Ce cas est, par conséquent, soumis aux délibérations et à la décision de l'honorable Chambre. || Le présent procès-verbal des travaux de la commission est dressé pour être soumis, avec un rapport, à la Chambre. || M. l'aga Georges Hasnash a été chargé des fonctions de rapporteur.

(Suivent les signatures.)

Annexe D. Rapport de la 1-re commission de vérification des pouvoirs des députés à l'Assemblée électorale de Moldavie, du 30 Décembre 1858 (11 Janvier 1859). Iassy.

A l'honorable Assemblée électorale. | La 1-re commission chargée de la vérification des opérations électorales des districts de: Iassy,

Dorohoï, Botoshani, Soutchava, Niamtz, Roman et Bakéo, après avoir rempli la mission imposée par la Chambre et dressé un procès-verbal de ses travaux, a l'honneur d'annoncer qu'elle a élu rapporteur M. le spatar Costaki Iacovaki. Les dossiers des élections, communiqués par le département, les dossiers de la commission et le procès-verbal exposant en détail les travaux de la commission, sont transmis ci-joint au bureau de l'Assemblée.

(Suivent les signatures.)

Annexe E. Procès-verbal de la 1-re commission de vérification des pouvoirs des députés à l'Assemblée élective de Moldavie, du 30 Décembre 1858 (11 Janvier 1859). Iassy.

Procès-verbal.

L'an 1858, le 30 Décembre. Les soussignés, membres de la commission No. 1 pour la vérification des pouvoirs des députés de la Haute-Moldavie, savoir des districts de Iassy, Botoshani, Dorohoï, Soutchava, Niamtz, Roman et Bakéo, se sont constitués conformément au procès verbal de constitution, dressé le 29 c.; la vérification préalable des pouvoirs des membres de cette commission a eu lieu par la commission de vérification de la Basse-Moldavie, sauf l'élection de M. Docan, élu dans le collège des électeurs primaires du district d'Ismaïl, à cause du manque des dossiers de ce district—circonstance dont la commission a pris acte et dont elle réfèrera à l'Assemblée si, en cas de divergence d'opinions, le vote de M. Docan doit décider de la majorité. || Après l'examen des titres et des dossiers relatifs aux opérations électorales, communiqués par le département de l'intérieur, la commission a trouvé que les mandats de tous les députés des dits districts ont été obtenus en conformité de la loi et des instructions électorales et que tous les députés élus réunissent les qualités exigées par les prescriptions sus-mentionnées. Aussi, la commission a-t-elle confirmé tous les certificats d'élection, sauf deux, savoir : celui de M. le vornik Iorgou Vârnava, un des députés des électeurs directs du district de Soutchava et celui du prince Grégoire Sturdza, un des députés des électeurs de la ville de Iassy, au sujet desquels la commission a trouvé ce qui suit : | 1. Il résulte du dossier des opérations électorales du district de Soutchava que l'élection de

No. 2416. M. le vornik Vârnâv n'a pas été effectuée en conformité des dispositions de l'art. 16 de la loi électorale ; en effet, au premier scrutin, la majorité requise n'ayant pas été obtenue, au lieu de procéder à un second scrutin, conformément à l'article précité, on a procédé à un ballottage entre M. Vârnâv et deux autres candidats qui avaient obtenu le même nombre de voix. || A la suite de cette constatation, la commission s'est abstenue de la vérification de l'élection de M. le vornik Vârnâv. || 2. Quant à l'élection du prince Grégoire Sturdza, bien que les formalités aient été remplies, on voit cependant, par le «Moniteur officiel». No. 20, du 20 Décembre, que, selon la décision du tribunal de Faltchi ¹⁾, Son Altesse, en vertu de l'art. 6 de la loi électorale, est privée du droit d'être électeur et éligible, comme étant sujet étranger, à la suite de son entrée au service de l'armée ottomane. Prenant en considération, d'une part, la déclaration verbale du prince Sturdza, affirmant qu'il a donné sa démission de l'armée turque, et de l'autre, l'absence d'une loi spéciale à cet égard, la commission soumet le cas aux délibérations de l'Assemblée qui décidera si le prince Sturdza, par le fait de son entrée au service dans l'armée ottomane, doit être considéré comme sujet étranger. || Ayant procédé ensuite à l'examen des cas indiqués dans les points I, II et III de l'office de la Caïmacamie, adressé à l'Assemblée, lors de son ouverture ²⁾, la commission a trouvé : 1. En ce qui concerne le 1-er point de l'office précité, relativement à la vacance qui se produit par suite de l'élection de M. le vornik Costaki Rolla dans deux collèges, on doit se conformer à l'art. 18 de la loi électorale qui prévoit spécialement ce cas. | 2. La commission a procédé à l'examen de l'élection incomplète dans le collège des électeurs de la ville de Piatra. Elle a examiné le dossier des opérations électorales, celui de la commission instituée par la Caïmacamie, ainsi que la déclaration d'un certain nombre d'électeurs confirmant le mandat de député de M. le postelnik Alecou Catargi et l'adresse envoyée à l'Assemblée et communiquée à la commission. Il en résulte que l'élection de M. le postelnik Alecou Catargi n'a pas été effectuée en conformité de la loi électorale et de l'art. 1er, lit. B des instructions données par la Caïmacamie. Devant ces constatations, la commission n'a pas pu reconnaître M. Catargi comme député de

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2222, p. 933.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2408, p. 169.

la ville de Piatra. En ce qui concerne la nécessité de compléter No. 2416.
le scrutin, resté incomplet, la commission, guidée par les explica- 1859
tions puisées dans les dossiers précités et surtout dans le dossier 12 Jan.
de la commission instituée par la Caïmacamie, trouve que la re-
traite de la salle du vote d'une partie des électeurs n'a pas eu de
motif justifié; que la mise des scellés sur l'urne, en présence des
trois électeurs qui ont ensuite protesté, ne laisse aucun doute sur
l'impossibilité de la falsification des bulletins; que, dans ces cir-
constances, le vote doit être repris jusqu'à l'accomplissement dé-
finitif de l'opération électorale commencée alors. La commission
trouve donc que l'autorité compétente doit fixer un terme, en a-
viser tous les membres du collège, et les convoquer de nouveau,
afin de terminer l'opération électorale, en procédant à l'ouverture
de l'urne et à son dépouillement. || Il est bien entendu que cette
opération sera effectuée en présence uniquement des personnes
qui viendront y assister au terme fixé. || Quant aux accusations for-
mulées contre les électeurs de ce collège, le cas est prévu par
l'art. 22 de la loi électorale et on doit s'y conformer. || 3. En ce
qui concerne le 3-e point exposé dans le message de la Caïmaca-
mie, savoir le non accomplissement de l'élection dans le collège
des électeurs primaires de Bakéo, la commission, après avoir exa-
miné les opérations de cette élection, trouve que, du moment que,
malgré plusieurs tours de scrutin, les voix sont toujours restées
partagées en nombre égal entre les deux candidats et le cas n'é-
tant pas prévu par la loi électorale, l'élection n'a pas été accom-
plie au jour fixé; comme ce collège doit avoir un député, il faut
appliquer l'art. 19 de la loi électorale et faire une nouvelle élec-
tion, en convoquant de nouveau ce collège, d'après les prescrip-
tions de l'article précité. | Le présent procès-verbal des travaux
de la commission a été dressé et M. le spatar Constantin Iacovaki
a été chargé des fonctions de rapporteur.

(Suivent les signatures.)

Annexe F. Pétition du prince Grégoire Sturdza à l'Assem-
blée élective de Moldavie, du 31 Décembre 1858
(12 Janvier 1859) Iassy.

A l'honorable Assemblée élective de la Principauté de Mol-
davie. || Par la présente, j'ai l'honneur de faire savoir à l'Assem-
blée nationale que, depuis le 25 Septembre (6 Octobre) 1858, j'ai

No. 2373. donné ma démission de l'armée ottomane, dans laquelle j'ai servi pendant la guerre d'Orient, sans avoir jamais renoncé à mes droits de Roumain. Je présente ci-joint une copie de cette démission, certifiée conforme par ma signature. | En même temps, je déclare que, depuis cette date là, je me crois et je suis délié de tout engagement de fonctionnaire envers la S. Porte.

(s.) Prince Grégoire Sturdza.

Annexe G. Pétition du prince Grégoire Sturdza au Sultan.

Sire, Depuis le commencement de la guerre d'Orient, je sers dans l'armée de V. M. I. Aujourd'hui, mes affaires personnelles ne me permettant plus de continuer le service militaire, je vous prie, Sire, de vouloir bien accepter ma démission. Agréez, Sire, l'hommage de mon plus profond respect, avec lequel j'ai l'honneur d'être de V. M. I. le très humble et obéissant serviteur.

(s.) Prince Grégoire Sturdza.

No. 2417. — Ofis No. 154 al Căimăcămiei Valahiei către Consiliul Administrativ, din 31 Decembrie 1858 (12 Ianuarie 1859). București.

(„Buletinul Oficial“, No. 107, din 31 Decembrie 1958.)

De la Căimăcămia Țărei Românești.
Către Sfatul Administrativ.

No. 2417. După înțelegerea urmată, la Constantinopol, între reprezentanții Puterilor garante cu Inalta Poartă, comunicată Căimăcămiei prin agentul țării, și după declarația colectivă primită de la domniul consuli ai Puterilor în București, Căimăcămia aduce la cunoștința Sfatului că judecătorii, fiind chemate de legea electorală (art. 2, 3, 4, 5, 6, 7 și 8 din anexul al 2-lea din convenție) a constata numai calitățile alegătorilor, în condițiile și după temeiurile acestei legiuiri, ele n'au nici o cădere de competență a judeca chestii de eligibilitate, cari, după art. 7 din arătatul anex, sunt rezervate căderii obșteștei Adunări. || Impărtășind dar Sfatului aceasta, Căimăcămia decretă cele următoare: | Toate hotărârile judecătorești atingătoare de eligibilitate se consideră fără

tărie și desăvârșit nule, și nu vor fi primiți eligibili de cât aceia No. 2417. numai al căroră nume figurează în lista eligibililor publicată prin foile oficiale și prin specială broșură, ce s'a întocmit spre a se pune în vederea colegiilor electorale. Pe lângă aceștia va mai adăoga administrația și pe toți aceia cari, în sorocul determinat pentru reclamații, vor fi dat dovadă de averea ce le pot însuși această calitate, conform însă cu deslușirile date articolului 9 din convenție, prin ofisul sub No 109 din 8 Decembrie curent. ¹⁾ || Căderea tribunalelor fiind mărginită numai întru a judeca reclamațiile atingătoare de alegători, numai hotărârile de asemenea fire se vor considera; orî câte reclamații însă vor fi ivite și în contra hotărârilor de această categorie, se vor trimete departamentului dreptății, spre a le lua în băgare de seamă, ca mijlocind abateri în potrive legilor, să facă legiuita îndreptare și îndeustulare. || D-lor șefii departamentelor din năuntru și al dreptății sunt chemați a aduce fie-care la îndeplinire, întru ceia ce-l privește, cuprinderea acestui ofis.

(subscriși:) Manoil Băleanu | Ioan Manu | I. Al. Filipescu.
Secretarul Statului, (subscris) C. N. Brăiloiu.

(Traducțiune.)

La Caïmacamie de la Principauté de Valachie.
Au Conseil Administratif.

Selon l'entente qui a eu lieu, à Constantinople, entre les représentants des Puissances garantes et la S. Porte, communiquée à la Caïmacamie par l'agent de la Principauté, et à la suite d'une déclaration collective remise par MM. les consuls à Bucarest; || La Caïmacamie porte à la connaissance du Conseil que les tribunaux, étant appelés par la loi électorale (art. 2, 3, 4, 5, 6, 7 et 8 de l'annexe 2 de la convention) à constater seulement la qualité des électeurs, dans les conditions et sur la base de cette loi, n'ont aucune compétence de juger les questions d'éligibilité, lesquelles, selon l'art. 17 de la dite annexe, sont réservées à la compétence de l'Assemblée générale. || En communiquant ce qui précède au Conseil, la Caïmacamie décrète ce qui suit: || Toutes les sentences judiciaires concernant l'éligibilité sont considérées sans valeur et ab-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2316, p. 1253.

No. 2417. solument nulles et ne seront admis comme éligibles que ceux
 1859 dont les noms figurent dans la liste des éligibles, publiée dans
 12 Ian. les feuilles officielles et dans la brochure spéciale, imprimée pour
 l'information des collègues électoraux. Outre ceux-ci, l'administration
 ajoutera tous ceux qui, dans le terme prescrit pour les réclama-
 tions, auront fourni la preuve de posséder la fortune qui leur
 donne cette qualité, mais conformément aux explications données
 à l'art. 9 de la convention par l'office No. 109 du 8 Décembre
 c. 1). || La compétence des tribunaux étant limitée à juger les
 réclamations des électeurs, seuls, les jugements de cette nature
 seront pris en considération; chaque fois cependant qu'une récla-
 mation se sera produite à ce sujet, elle sera communiquée au dé-
 partement de la justice qui l'examinera, afin de redresser les dé-
 viations à la loi. || MM. les chefs des départements de l'intérieur
 et de la justice sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de
 l'exécution du présent office.

(Suivent les signatures.)

No. 2418.—Ofis No. 155 al Căimăcămiei Valahiei către
 Consiliul Administrativ extraordinar, din 31
 Decembrie 1858 (12 Ianuarie 1859). București.

(„Buletinul Oficial“, No. 2, din 5 Ianuarie 1859.)

De la Căimăcămia Țerei Românești. || Onor. Consiliu
 Administrativ extraordinar.

No. 2418. Asupra raportului ministrului finanțelor, No. 8267 2); || Vězënd
 1859 contabilitățile alăturate cari au circulat în epoca interimară anteedentă;
 12 Ian. || Vězënd bilanțele anexate; || Vězënd deficitul de lei 6.195.827
 și $\frac{20}{40}$, făcut în acea epocă interimară; || Vězënd motivele; | Luând
 în băgare de seamă raportul ministerului finanțelor în această pri-
 vință; || Vězënd răspunderile făcute în acea epocă, fără control și tact; |
 Vězënd dările fără mărginire în cercul budgetelor și cu prisos; |
 Vězënd altele în urmă cereri cari, respinse de guvernul de altă
 dată, și anulate prin acte oficiale, au fost îngăduite din contră

1) Cf. Vol. VII, No. 2316, p. 1253.

2) Cf. Vol. VIII, No. 2374, p. 85.

sub guvernul interimar, și ș'aă fost solvate; || Vězënd sumele No. 2418. cară aă servit în această privință, că ele sunt trase din fondurile diferitelor case de alt serviciu, cum și din fondul casei zeciuelilor ce plătesc proprietarii, destinat acest fond spre a servi numai pentru amortismentul datoriilor țerei din timpul trecut, constatate de Adunarea Divanului; || Vězënd, cu această ocașie, casele tresoriale de sub administrația vistieriei în deobște golate; || Vězënd aceste diferite case eclipsate de numerariul lor și împedicate în exercițiul serviciului lor; || Vězënd, în fine, lipsa urgentă în care se află vistieria; || Căimăcămia decretă: || Contabilitățile menționate să se trimită la esaminarea Consiliului Administrativ extraordinar; || Consiliul este invitat se procedă îndată spre lămurirea sumelor și constatarea stărei finanței, printr'un bilanț desăvîrșit. || Cu această ocașie, Consiliul va alege și va constata sumele, cară vor cere o maă grabnică îndestulare, și tot într'un timp, va chibzui mijloace necesare spre acest sfîrșit. || Această din urmă dispoșiție va avea întindere și asupra celor-l'alte case de sub jurisdicția vistieriei. | Căt pentru acoperirea deficitului, rămâne ca guvernul, împreună cu viitoarea Adunare, să chibzuiască fondul. || Consiliul nu va întârzia a raporta rezultatul său. || D-luă marele vornic ministru celor din întru este însărcinat pentru cea fără amânare aducere la îndeplinire a dispoșițiilor acestuă oficiu.

(subscriși:) M. Băleanu | I. Manu | I. Al. Filipescu.

Secretarul Statuluă, (subscris) C. N. Brăiloiu.

(Traducțiune.)

La Caïmacamie de la Principauté de Valachie || Au Conseil Administratif extraordinaire.

Sur le rapport du ministre des finances, No. 8267 ¹⁾; || Vu les pièces de comptabilité y jointes, relatives à l'époque du gouvernement intérimaire précédent; || Vu les bilans annexés; || Vu le déficit de lei 6.195.827, ²⁶/₄₀, produit pendant cette époque; || Vu cette dette; || Vu les motifs; || Prenant en considération le rapport du ministre des finances à se sujet; || Vu les paiements faits à cette époque, sans contrôle ni mesure; || Vu les impôts en dehors des limites des budgets et exorbitants; || Vu les autres demandes ultérieures de paiements qui, repoussées par le gouvernement d'autrefois et annulées par des actes officiels, ont

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2374, p. 85.

No. 2418 ¹⁸⁵⁹ été acordées par le gouvernement intérimaire et soldées; | Vu
12 Ian. que les sommes qui ont servi à cet usage ont été prises sur les
fonds de différentes caisses des autres services, ainsi que sur le
fonds de la caisse des décimes payés par les propriétaires et des-
tinés uniquement à l'amortissement des anciennes dettes de la
Principauté, constatées par le Divan; Vu que de la sorte toutes
les caisses du trésor ont été vidées; Vu que ces différentes
caisses sont privées de numéraire et ne peuvent pas fonctionner;
|| Vu, enfin, les besoins urgents du trésor; | La Caïmacamie
décrète: || Les pièces de comptabilité sus-mentionnées seront soumises
à l'examen du conseil administratif extraordinaire; | Le conseil
est invité à procéder immédiatement à l'établissement des sommes
et à la constatation de l'état des finances, par un bilan complet.
| A cette occasion, le conseil choisira et constatera les sommes
qui demandent un paiement plus urgent et, en même temps, dé-
cidera les moyens nécessaires à cette fin. Cette dernière dis-
position s'étendra sur toutes les caisses dépendant du trésor. En
ce qui concerne le déficit, le gouvernement s'entendra avec la fu-
ture Assemblée en vue de trouver des fonds. Le conseil ne
tardera pas à faire un rapport sur le résultat qu'il aura obtenu.
|| M. le grand vornik ministre de l'intérieur est chargé de l'exé-
cution immédiate des dispositions du présent office.

(Suivent les signatures.)

No. 2419.— Primirea de anul nou de către Căimăcămia
Moldovei, în 1 (13) Ianuarie 1859. Iași.

(Supliment la No. 24, al „Monitorului Oficial al Moldovei”, din 16 Ianuarie 1859.)

No. 2419. In ziua de 1-iu Ianuarie, domniî caimacamî V. Sturdza, A. Panu
1859 și I. A. Cantacuzin au primit, după datină, felicitările ampoliașilor
13 Ian. civili și militari. D. A. Panu a rostit, la această ocazie, următoa-
rele cuvinte: | «Incepem, domnilor, un an nou, și toate ne spun
că intrăm cu acest an, într'o vieată nouă, într'o vieată națională.
Româniî au căpătat drepturile lor strămoșești; de la dinșii acum
atîrnă a face întrebuițarea acestor drepturi cu demnitate și spre
mîntuirea patriei noastre. Trecutul dispare în urma noastră, cuprins
de prejudecări și de deosebite slăbăciuni, cari paralizează tot-d'aua
progresul și fericirea; viitorimea ni se deschide astăzi sub noro-

cite auspicii. | «Să ne dăm mâna pentru a lucra la mântuirea No. 2419.
 patriei, la regenerarea nației noastre, lăsând interesul privat la 1859
 oparte și necugetând de cât la interesul acel comun. Priviți alte 13 Ian.
 popoare, cercetați istoria și vedeți cari sunt datoriile adevăraților
 cetățeni, în patria lor. || «Pentru ce dar noi vom rămânea înapoi
 cu faptele naționale, când România este plină de suvenirile de
 glorie și de bărbăție ale strămoșilor, și când simțirile de patrie află
 un ecoî atât de favorabil în inimile tuturor? Ah! să cugetăm adînc
 că avem o misie de împlinit în călătoria noastră pe acest pămînt
 și că avem a da seamă înaintea aceluî mare și drept judecător de
 care nimic nu se poate ascunde. Fie dar începutul acestui an în-
 ceputul contăptuirei noastre la tot ce este național! Fie ca anul
 1859 să se însemneze în analele patriei ca un an plin de fapte
 naționale!»

(Traducțiune.)

Dans la journée du 1-er Janvier, MM. les caïmacams B. Sturdza, A. Pano et I. A. Cantacuzino ont reçu, selon la tradition, les félicitations des fonctionnaires civils et militaires. M. A. Pano a prononcé à cette occasion les paroles suivantes: || «Nous commençons, Messieurs, une nouvelle année et tout annonce qu'avec cette année, nous entrons dans une nouvelle vie, dans une vie nationale. Les Roumains ont reconquis les droits de leurs aïeux; il dépend d'eux, maintenant, de faire un digne usage de ces droits, pour le salut de la patrie. Le passé disparaît derrière nous, ce passé plein de préjugés et de toutes sortes de faiblesses qui paralysent toujours le progrès et la prospérité. L'avenir s'ouvre aujourd'hui devant nous sous d'heureux auspices. || «Donnons-nous tous la main, pour travailler au salut de la patrie, à la régénération de notre nation, laissant de côté l'intérêt privé et ne pensant qu'au bien commun. Regardez les autres peuples, lisez l'histoire et voyez quels sont les devoirs de véritables citoyens envers leur patrie. || «Pourquoi ne nous distinguerions-nous pas par des actes nationaux, lorsque la Roumanie est pleine de souvenirs de la gloire et de la virilité de nos ancêtres et lorsque les sentiments patriotiques trouvent dans nos cœurs un écho si retentissant? Ah! pénétrons-nous profondément de la pensée que, dans notre passage sur cette terre, nous avons une mission à remplir et que nous devons en rendre compte au grand et juste juge auquel rien ne peut être caché. Puisse le

No. 2419. commencement de cette année être le commencement de notre
 1859 collaboration à tout ce qui est national! Puisse l'année 1859 être
 13 Ian. signalée, dans les annales de la patrie, comme une année pleine
 d'actes nationaux!»

No. 2420. — Scrisoarea consulului Angliei la Iași, d. Henry
 A. Churchill, către Căimăcămia Moldovei, din
 2 (14) Ianuarie 1859. Iași.

No. 2420. Messieurs, || Je suis chargé par le très honorable comte de
 1859 Malmesbury de vous informer que le mémoire adressé par vous,
 14 Ian. il y a quelque temps, à Sa Seigneurie ¹⁾, sur la ligne de conduite
 que vous avez jugé à propos de suivre, a été reçu au Foreign-Of-
 fice, mais que, malgré sa modération dans les expressions, il n'a
 pas persuadé le gouvernement de S. M., que vos procédés étaient
 exempts d'illégalités. Je suis, de plus, chargé par Sa Sei-
 gneurie de vous faire connaître, que le canal de toute communication
 entre les autorités moldaves et le gouvernement de S. M. est le
 consulat britannique à Jassy, et qu'aucun cas ne saurait être fait à
 l'avenir des communications faites par un autre moyen quelconque,
 aussi bien par le gouvernement britannique, que par l'ambassadeur
 de S. M. auprès de la Sublime Porte. | J'ai l'honneur, etc.
 (s.) Henry A. Churchill.

No. 2421 — Adresa Căimăcămiei Moldovei către miniș-
 trii afacerilor străine ai Puterilor garante și
 al Porței otomane, din 2 (14) Ianuarie 1859.
 Iași.

No. 2421. Excellence, | En vertu de l'art. 17 du traité du Paris, l'acte
 1859 de navigation du Danube fut élaboré en commun par les délégués
 14 Ian. des Etats riverains indépendants, et par les trois commissaires des
 Principautés Danubiennes, dont la nomination avait été approuvée
 par la cour suzeraine. Les hautes parties contractantes ont trouvé
 juste que les intérêts et les droits des Principautés fussent directe-
 ment représentés dans la Commission permanente instituée pour

¹⁾ Cf. Vol. VII. No. 2270, p. 1084.

régler la navigation d'un fleuve qui constitue, pour elles aussi, une question vitale. || Comment se fait-il, dès lors, que l'acte de navigation, élaboré, négocié, débattu, comme il a été dit, en commun par les délégués et les commissaires des Etats riverains, n'ait été signé que par les délégués seuls, et que la signature d'aucun commissaire n'y figure, quoique l'une au moins des Principautés ait notoirement voulu accéder à l'acte? || Il est consigné dans le protocole de la séance du 7 Novembre 1857, date de l'apposition des signatures des délégués, que les commissaires de la Valachie et de la Serbie se sont abstenus ce jour-là d'associer leurs signatures à celles des délégués, par suite de divergences d'opinions portant sur la forme et sur le fond, tandis que le commissaire de la Moldavie, quoique déjà muni de l'autorisation de signer, avait déclaré devoir différer sa signature, en attendant les nouvelles instructions de son gouvernement, pour le cas non prévu de son isolement de ses collègues des Principautés. Il résulte de ce même protocole que, ce jour-là du moins, les commissaires étaient libres de signer ou non l'acte de navigation, et nul indice n'avait en effet manifesté, jusqu'alors, la tendance de contester aux Principautés la liberté de leurs déterminations à cet égard. || L'ordre de signer, nonobstant l'abstention de la Valachie et de la Serbie, étant parvenu au commissaire moldave, trente six heures à peine après la séance du 7 Novembre, le président fit convoquer une nouvelle séance pour le 10 Novembre, uniquement destinée à ce que le commissaire moldave accomplît l'ordre de son gouvernement. Dans cette séance, une discussion assez vive s'éleva sur le titre auquel signeraient les commissaires représentant les Principautés tributaires de la S. P. à côté des délégués des Etats indépendants. Une phrase insérée dans le protocole de la séance précédente, par la lecture duquel on avait absolument voulu commencer la séance, contrairement à l'habitude suivie jusqu'alors dans la commission, phrase qui semblait faire dépendre la signature des commissaires du bon vouloir des délégués, avait provoqué cette discussion. Il parut à plusieurs délégués qu'il n'était point besoin du consentement des Principautés, pour assurer, sur la partie du Danube qui les arrose, l'exécution de l'acte de navigation, et que la seule adhésion de la cour suzeraine y suffisait amplement. On prit prétexte des doutes suscités à cet égard, pour empêcher le commissaire moldave de signer l'acte. || Cela se passa à Vienne, au moment même où le gouvernement de la S. P. insistait à Iassy, pour que

No. 2421.
1859
14 Ianuar.

No. 2421. le commissaire moldave fût autorisé à signer, sans plus différer la convention citée. || Quoique, le lendemain même de la séance du 1859 10 Novembre, le comte de Buol, désavouant en quelque sorte l'incident de la veille, eût assuré les commissaires que S. E., loin de vouloir les empêcher de signer l'acte de navigation, considérait le consentement des Principautés comme une condition indispensable de sa validité, et que le président de la commission eût déclaré qu'il ne s'agissait point d'empêcher la signature du commissaire moldave, mais de l'ajourner seulement, jusqu'à ce que le titre auquel signeraient les commissaires des Principautés fût bien défini, les instruments de l'acte n'en furent pas moins expédiés, bientôt après, aux gouvernements indépendants et ratifiés par eux, sans se préoccuper davantage du consentement des Principautés. Il paraît donc que des doutes à l'égard de la nécessité de leur adhésion directe, dans cette circonstance, avaient été finalement résolus par la négative, à moins que l'obstination de la Valachie et de la Serbie à refuser leurs adhésions, n'ait déterminé les Etats indépendants à se passer aussi de l'adhésion, déjà acquise, de la Moldavie, afin de ne pas compliquer ou retarder les ratifications. Les détails des incidents relatifs à la signature de l'acte de navigation sont consignés: A) dans le supplément au protocole XXXI des séances de la Commission permanente;—B) dans les réserves que les commissaires des Principautés ont cru devoir ajouter au même protocole;—C) dans la lettre circulaire du président, datée du 22 Novembre, constatant le refus fait au commissaire moldave, et annonçant la suspension des séances de la Commission; et enfin;—D) dans le protocole secret de la séance du 10 Novembre, rédigé par les trois commissaires, lorsqu'ils ne pouvaient plus espérer qu'il en serait dressé un procès-verbal officiel. || Suivant la même appréciation de la position des Principautés dans le droit public de l'Europe, qui avait prévalu dans la question des signatures, il avait été antérieurement déjà décidé qu'il ne serait fait que quatre instruments de l'acte, instruments destinés aux seuls Etats indépendants; les Principautés ne devaient recevoir, et n'ont en effet reçu, après la ratification de la convention, que de simples copies, sous la signature de S. E. le ministre des affaires étrangères de la Sublime Porte. || On a peine à comprendre sur quels principes du droit des gens s'est fondée la procédure adoptée dans cette circonstance. Les anciennes capitulations des Principautés avec la S. P., consacrées par le traité de Paris et la convention qui l'a suivi, conservent formellement aux Principautés le droit de

conclure des traités. Les Principautés ont d'ailleurs exercé ce droit, No. 2421. en mainte circonstance, après la conclusion même des capitulations, et tout récemment encore. Il suffit de citer ici : les traités de 1518 — 1527 — 1539, entre les princes de Moldavie et les rois de Pologne; le traité de commerce, conclu en 1588, entre Pierre-le-Boiteux, prince de Moldavie, et la reine Elisabeth d'Angleterre; les nombreux traités et conventions que les Principautés ont conclus plus tard entre elles et avec d'autres Etats, et enfin, tout récemment encore, la convention télégraphique, conclue, d'abord directement, entre la Moldavie et l'Autriche, en 1855. || Mais quand même on voudrait contester la valeur de ces précédents, tout concluants qu'ils soient, le traité de Paris garantissant expressément aux Principautés une pleine liberté de commerce et de navigation, ainsi que l'indépendance de leur administration intérieure (art. 23), il est clair que, pour tout ce qui a trait à l'administration intérieure, à la navigation et au commerce, les Principautés ont seules qualité pour traiter valablement, qu'à ce titre donc l'acte de navigation, qui ne concerne point d'autres objets, ne saurait engager les Principautés qu'autant qu'elles l'aurent librement négocié, consenti et confirmé. Loin d'affaiblir cette proposition, l'art. 8 de la convention du 7 (19) Août la corrobore plutôt, car, tout en stipulant que les traités internationaux conclus par la cour suzeraine avec les Puissances étrangères seront également applicables aux Principautés, on a eu bien soin d'y ajouter, qu'ils ne le seront qu'autant qu'ils ne portent point atteinte à leurs immunités. || Les soussignés ne nient pas, que le commissaire moldave ait été autorisé par la Caïmacamie précédente à signer l'acte en question, dans la forme adoptée des quatre instruments. Mais cette autorisation étant restée sans effet, puisque la signature du commissaire moldave a été repoussée dans la séance du 10 Novembre, ainsi qu'il a été exposé plus haut, il en résulte que la Moldavie n'est point engagée jusqu'ici, et qu'aujourd'hui, comme au 7 Novembre, elle est libre d'adhérer ou non à l'acte de navigation, signé alors par les seuls délégués des Etats riverains indépendants. || Il est vrai encore que la Caïmacamie précédente a, officiellement, publié par la suite l'acte de navigation en Moldavie, et lui a même donné un semblant d'exécution. Sans scruter les raisons qui l'ont déterminée à le faire, il importe de constater ici qu'aucun désir de déférence pour la S. P. n'a pu l'y engager, puisque la lettre par laquelle S. E. Fuad-Pacha lui communiquait simplement l'acte

1859
14 Januar.

No. 2421. de navigation, ne parle que d'une exécution éventuelle, en temps et lieu. Quoi qu'il en soit, le gouvernement de la S. P. désavouant plus tard l'empressement avec lequel le prince Vogoridès avait publié l'acte et l'invitant même à suspendre les mesures prises en Moldavie pour son exécution, ces mesures impliquent d'autant moins un acquiescement de la Moldavie à l'acte mentionné, qu'elles ne reposaient que sur une détermination personnelle du caïmacam, c'est-à-dire d'un gouvernement essentiellement provisoire et trop incomplet pour traiter au nom de la Principauté, quand, pour des conventions internationales de cette importance, l'adhésion d'une Assemblée nationale, ou tout au moins d'un gouvernement définitif eût été indispensable. | Les soussignés saisissent le moment où les négociations à l'égard de l'acte de navigation du 7 Novembre sont encore pendantes, pour prévenir l'accomplissement d'un précédent préjudiciable aux droits de la Moldavie. Tout provisoire que soit leur mandat, ils croiraient manquer à leur devoir, en ne réclamant pas dans cette occasion, tant qu'il en est temps encore. Il font donc, au nom de la Principauté, toutes réserves à l'égard du dit acte, tant sous le rapport du fond, que sous celui de la forme dans laquelle il a été conclu. Sans se départir du respect dû aux liens qui attachent la Principauté à la cour suzeraine, ils prennent la liberté de représenter que l'indépendance de la Moldavie en fait d'administration intérieure, de commerce et de navigation, étant inscrite dans ses capitulations, et très explicitement garantie par les traités récents, il ne peut appartenir qu'à la Moldavie seule de stipuler valablement d'intérêts si étroitement liés aux rapports mentionnés; l'acte de navigation ne pourra devenir obligatoire pour la Moldavie que lorsqu'il aura été signé par son commissaire, lorsque, surtout, les instruments de l'acte, dûment confirmés par les gouvernements riverains respectifs, auront été échangés entre ces gouvernements et la Moldavie. La S. P. et les hautes Puissances garantes n'admettront pas, les soussignés en sont convaincus, que les droits de la Moldavie soient méconnus, le lendemain précisément de leur nouvelle consécration. Les soussignés ont l'honneur de prier V. E. de vouloir bien agréer, etc.

(s.) B. Sturdza | A. Pano | J. A. Cantacuzino.

No. 2422.— Proces-verbal No. III al Adunăreii electivă a Moldovei, din 2 (14) Ianuarie 1859.

(„Monitorul oficial al Moldovei”, No. 25, din 18 Ianuarie 1859.)

Proces-verbal, III

Anul 1858, Ianuarie în 2 zile.

No. 2422.

A treia ședință a Adunăreii se deschide sub președința d-lui president provizoriu logofet Petrachi Roset Bălănescu.

1859

14 Ian.

D. secretar Nicu Catargiu citește apelul nominal, la care au fost față 55 membri, iar absenți 3, și anume Inalt Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit, vornicul Grigorie Balș și logofetul Ștefan Catargiu, bolnavi.

Se citește procesul verbal al ședinței trecute, care se adoptează de Adunare fără vre-o modificare.

Se citește art. 18 din convenție, privitor la alegerea vice-preșidenților și a secretarilor.

Adunarea hotărăște că se va păși la alegerea de doi vice-preșidenți, patru secretari, doi secretari supleanți și trei chestori.

Se aleg de vice-preșidenți pe d-lor vornicul Petrachi Mavrogheni, cu majoritatea absolută de 48 voturi, și colonelul Alecu Cuza, cu majoritatea absolută de 49 voturi.

Se aleg de secretari pe d-lor post. Alecu Grigoriu, cu 50 voturi, aga Gheorghe Hasnaș, cu 50 voturi, post. Nicu Roset Bălănescu, cu 39 voturi și vornicul Nicu Catargiu, cu 35 voturi.

D-nii vice-preșidenți și secretari definitiv iașă locurile lor la biuroă.

Ședința urmează sub președința d-lui vice-președinte Petrachi Mavrogheni.

Se aleg de secretari supleanți pe d-lor postelnicul Panaite Casimir, cu 50 voturi, și aga Iordachi Gane, cu 50 voturi.

Se aleg de chestori pe d-lor maiorul Nicolae Pisoski, cu 51 voturi, colonelul Alecu Mavrocordat, cu 49 voturi, și vornicul Nicu Canano, cu 37 voturi.

Discuția se deschide asupra admiterii ca deputați a d-lor Tulceanov, Vergati și Caravasile.

D. M. Kogălniceanu. Din acta protestațiilor administrației de Cahul, se vede că d-lui Caravasile este supus rusesc; însuși agentul consular rusesc din Ismail a arătat că d-l Caravasile este înscris între gildierii de clasa întâia din Petersburg. Asemenea con-

No. 2422. testații sunt și asupra celor-l'alți doi. Unul a fost agent consular
1859 rusesc, altul a avut pașaport rusesc. Rog pe Adunare a lua seamă
14 Ian. la marea importanță ce este a primi niște deputați ale căror titluri sunt contestate. | Propun a se cere pentru tus-trei științe de la consulatul rusesc din Iași, de la secretariatul de Stat și de la departamentul din năuntru.

Prințul Grigorie Sturdza. Ghildia nu este o dovadă că cineva ar fi supus; sunt Francezii, Englezii, și alții, cari, făcând neguțătoria în Rusia, plătesc ghildia acolo, fără a se cunoaște prin aceasta lipsiți de naționalitatea lor. Dacă n'om pune înainte netăgăduite dovezi asupra acelor zise, am lovi driturile tuturor locuitorilor vechiului nostru pământ strămoșesc, al Basarabiei anexate. Din minutul tragerii graniței, ei, toți locuitorii de acolo, sunt pămîntenii, și mai ales acum când ei înșiși o declară.

D. C. Hurmuzachi. După tratatul de Paris, locuitorii părții de Basarabia anexată către Moldova au dreptul de a declara, în termen de trei ani, sub ce protecție vor să rămâie. Dacă d-lor se declară acum că vor să rămâie sub protecția Moldovei, atunci trebuie priviți ca pămîntenii.

D. A. Cuza. Chestia n'a fost dacă se lovesc driturile pământului strămoșesc, chestia a fost dacă d-lor sunt liberi sau nu de protecții străine.

D. M. Kostaki. Domniul de la Ismail trebuia să declare, mai înainte de alegeri, că nu mai sunt supuși rusești. Nu este de ajuns că au făcut aceasta tocmai acum, după alegeri.

D. A. Panu. După lămuririle ce am luat, d. Tulceanov a fost sprijinit într'un proces ca supus rusesc. Adunarea, geloasă de drepturile naționale, trebuie să aștepte dovezi; și ori-cine se zice că e Român, nu trebuie să se sliască de a lăsa să-i se cerceteze drepturile.

Adunarea hotărăște că discuția asupra acestui incident rămâne suspendată pînă la căpătarea dovezilor.

Adunarea, consultată de d-lui vice-președinte, hotărăște admiterea d. Nicolae Docan ca deputat.

Discuția urmează asupra adreselor Inalt Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit și a locotenenților de episcopi, citite Adunării în ședința trecută. (Anexele A. B.)

Se citește corespondența urmată între Prea Sfințitul Mitropolit și guvern ¹⁾ și adresele mai sus amintite.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2380, p. 106; No. 2400, p. 148; No. 2405, p. 164; No. 2406; p. 165.

D. M. Kogălniceanu. Nu suntem departe de timpul când, No. 2422. 1859
 chiar aici, la acest biuro, în fața țerei, Prea Sfințitul Mitropolit 14 Ianuar.
 zicea: «unde-î turma acolo-î și păstorul.» Astăzi Prea Sfinția Sa nu
 numai că nu este în mijlocul turmei, dar o și osindește, își însu-
 șește un drit măi pre sus de guvern, căci nici acesta nu are drep-
 tul a se pronunța dacă alegerile sunt rele sau bune. Aceasta a-
 tîrnă, după convenție, numai de Adunare. Dacă am admite cererea
 Prea Sfinției Sale, s'ar duce Constituția noastră. Nici odată n'am
 văzut o măi mare insultă făcută majestății nației. Dacă puterea
 executivă ar fi constituită, aș cere îndată punerea în acușatie a
 Prea Sfinției Sale. Mă mărginesc însă acum a cere numai rîndui-
 rea unei comisii, care să se pronunțe asupra acestui caz.

D. A. Cuza. Socot că Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit,
 scriind adresa către Adunare, n'a avut scopul de a ataca nici ma-
 joritatea nației, nici a lovi alegerile. || Prea Sfinția Sa a fost în-
 șelat de către unii chiar din noi. Clerul a fost tot-deauna, în toate
 momentele cele mari ale nației noastre, în capul nostru. | Astăzi,
 nu cred că acest cler vrea a contesta validitatea alegerii. Departe
 de a acuza pe Prea Sfinția Sa, eu îl plâng, și propun a se numi o
 deputație care să-l invite să vie a discuta împreună cu noi asupra
 chestiilor ce avem a trata. În cât privește pe părinții locotenenți,
 noi îi înlăturăm numai pentru că nu prezentează neatîrnarea
 cerută.

D. M. Kogălniceanu. Noi suntem trimiși de țară să apărăm
 demnitatea nației și a Adunării. Răspund d-lui Cuza chiar prin
 cuvintele din întâia adresă a Părintelui Mitropolit către guvern,
 și în care zice: «nu voi putea deschide o Adunare a căreia înfi-
 «ințare se află pătată de felurite abateri și violații a principiilor
 «hotărâte prin convenția din 7 (19) August.» ¹⁾ În cât timp aceste
 cuvinte nu sunt retrase, trebuie să facem apel numai la dreptate
 și la datoria noastră.

D. V. Alecsandri. Până a nu se adresa către Adunare cu pro-
 testatia ce vi s'a citit, Prea Sfinția Sa a trimis guvernului o în-
 tîiă protestație. Căimăcămia însă, insuflată de spiritul conciliației,
 a găsit de cuviință a însărcina pe unul din miniștri a se tîlmăci
 cu Prea Sfinția Sa asupra gravității actului său. Eu însu-mi am
 fost însărcinat cu această misie, și mărturisesc că am găsit pe Prea
 Sfinția Sa dispus de a veni la o înțelegere împăcătoare cu guvernul.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2380, p. 106.

No. 2422. Dovadă la aceasta este că Prea Sfinția Sa și-a retras hârtia atunci.

1859 Dacă acum o nouă protestație se înfățișează din parte-î, chiar către

14 Ianuar. Adunare, eă o atribui unor sfaturi viclene făcute de niște dușmani ascunși. Prin urmare, sunt de părere ca Adunarea să aleagă o comisie din sînul ei cu însărcinarea de a-l convinge că păstorul nu trebuie să stea depărtat de turmă, precum Prea Sfinția Sa însuși a declarat la Adunarea ad-hoc. Am bună sperare, domnilor, că asemenea cerere de bună cuviință din partea Adunărei va pune capăt unui incident regretabil, și va avea un rezultat mulțamitor pentru toți. | Protestația Mitropolitului nu mă îngrijește domnilor; dar ceea-ce mă miră foarte mult, este insistarea locotenenților de episcopî de a escalada niște posturi la cari nu aă nici un drept, și pretenția lor de a ocupa aici în Adunare niște scaune ce nu sunt ale lor. Deși, în cea întâi seantă, domniî Panu, Kogălniceanu și Cantacuzin aă dovedit, prin argumente puternice, că locotenenții de episcopî nu pot fi membri ai Adunărei: 1. Fiind-că convenția pomeneste de episcopî, iar nu de locotenenți de episcopî; | 2. Fiind-că domniî locotenenți, prin chiar poziția lor de administratori provizorii ai eparhiilor unde aă fost rînduiți, nu înfățișează condițiile de independență absolută, cerută de la fie-care deputat; vedem astăzi pe d-niî locotenenți de episcopî părăsind acea smerenie creștină, ce este atributul cel mai însemnat al tagmei bisericești, și pretinzînd numai de cât a ocupa în Adunare locurile hotărâte de convenție pentru episcopî. Și ce am vedea dar, de s'ar lua în considerație acea pretenție? Dacă am avea un Mitropolit căruia i-ar plăcea a-și schimba locotenenți pe fie-care săptămână, am vedea trecînd în sala Adunărei o adevărată procesie de locotenenți de episcopî. Nu, domnilor, locul locotenenților de episcopî nu este în Cameră; el nu este nici în Iași, unde-î vedem că se află de atâtea zile, amestecându-se în intrigî politice, pe cînd ar trebui să se găsească la eparhiile lor respective, împlinindu-și datorii lor creștinești. Propun dar, domnilor, ca comisia, însărcinată cu combinarea celor de cuviință asupra protestației Mitropolitului, să facă cerere Prea Sfinției Sale ca să poruncească d-lor locotenenți de episcopî a părăsi îndată capitala și a se înturna la eparhiile lor, spre a se ocupa de religie, iar nu de politică.

D. A. Cuza: Eă persist că trebuie să adoptăm mijloace conciliatoare. Am avut ocașie de a vedea, că chiar acei ce contestaă alegerile, și pe cari nu î numesc, dar î privesc, am vîzut că tocmai

ei a venit a mulțami Căimăcămiei pentru purtarea sa. Mitropo-
litul singur, sperăm, că cunoaște acum că sfaturile ce-î s'au dat
sunt rele; căci chiar partida care l'a îndemnat la acest pas, a venit
1859
14 Ianuar.

D. M. Kogălniceanu. Și eu aș dori să putem pune hârtia
aceasta din urmă a părintelui Mitropolit la acte, dar ce facem cu
acea dusă la Constantinopol?

D. V. Alecsandri: Știm acum care este sôrta protestațiilor,
carî purced din Iași și se îndreaptă spre Constantinople, cu scop
de a cere intervenții străine în contra autonomiei țerei. Acele pro-
testații sunt menite a se îneca în Dunare. Și chiar, dacă vre-una
din ele apucă de sosește în Constantinople, și dacă ea atrage
vre-o necumpătată intervenție, aceasta vine de se lovește de con-
venția din 7 (19) August. Această convenție este un zid de apă-
rare, rădicat de jur împrejurul Principatelor-Unite, și în acel zid
nu este nici o poartă, prin care să poată trece în viitor interven-
țiile străine.

D. M. Kostaki. Să nu înveninăm chestia. || Eū propun ca
Adunarea să numiască o comisie, care să puie în vederea părin-
telui Mitropolit că urmarea sa a țintit de a lovi Constituția; și să-î
facă cel de pe urmă apel de a veni să presideze Adunarea, și
aceasta în privirea însemnatelor servicii ce a făcut în anul trecut
causei naționale.

Adunarea hotărăște numirea unei comisii, alcătuită de trei
membri, și însărcinată cu propunerea unui proiect în privirea a-
dresei Prea Sfințitului Mitropolit și a episcopilor locotenenți. | Se
aleg de membri ai acestei comisii d-nii: V. Alecsandri, cu 40 voturi,
L. Roset, cu 40 voturi și M. Kogălniceanu, cu 37 voturi.

Biuroul dă citire declarației prințului Grigorie Sturdza, pentru
retragerea sa din armata otomană ¹⁾.

Adunarea pășește la desbaterea asupra proiectului de regula-
ment înfățișat de dlui Kogălniceanu, raportorul comisiei însărci-
nate cu această lucrare.

D. Kogălniceanu citește capitolul I al acestui proiect.

Se deliberează asupra fie-cărui paragraf din acest capitol în
deosebi.

§§ 1 — 4 se adoptează fără vre-o modificare.

§ 5 se adoptează în următorul mod:

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2416, p. 188, *Anexă F*, p. 203.

No. 2422. «Persoana fie-căruî deputat este neviolabilă în tot timpul sesiunii. Aşa dar, în cursul sesiunii, nici-un deputat nu poate, sub
1859
14 Ianuar. nici un cuvînt, fi urmărit sau arestat» şi c. l.

§ 6 se adoptează în următorul mod :

«In cas de vină vădită (flagrant délit) deputatul făptuitor se poate aresta în timpul sesiunii; însă, atunci, în cele 24 ore, autoritatea este datoare a aduce cazul la cunoştinţa presidentului Adunării, care de îndată convoacă Camera, spre a hotărî. Pentru a se putea încuviinţa menţinerea arestărei, este trebuinţă de încheierea Adunării, dată atunci cu vot public şi cu majoritatea de două treimi a membrilor săi.»

§§ 7 şi 8, se adoptează fără vre-o modificare.

§ 9 se adoptează în următorul mod :

«Miniştrii cari în termenile hotărîte . . . Osînda rostită contra miniştrilor nu va putea fi nici micşorată, nici schimbată, nici ertată de către Domn.»

§§ 10, 11, 12, 13, 14, se adoptă fără vre o modificare.

Se pune la vot întreg capitolul I, care se adoptează de Adunare în unanimitate, cu modificările însemnate.

Se citeşte capul II, care se adoptează de Adunare în unanimitate, cu o singură modificare la § 19, care se adoptează în următorul mod :

«Adunarea se rosteşte prin majoritate absolută, adică : jumătate şi unul peste numărul membrilor,» şi c. l.

Se citeşte capul III, care se adoptează de Adunare în unanimitate, fără vre o modificare.

Se citeşte capul IV, care se adoptează de Adunare în unanimitate, fără vre-o modificare.

Se citeşte capul V, care se adoptează în unanimitate de Adunare, cu o singură modificare la § 62, care se adoptează în următorul mod :

«Când asupra unui proiect, propunere, moţiune sau orî-ce altă chestiune . . . ; iar dacă urmează contestaţie, se votează articolul după cum se va arăta mai departe.»

Adunarea hotărăşte ca urmarea discuţiei asupra proiectului de regulament să se amâne pe viitoarea şedinţă.

Cu încuviinţarea Adunării, d. vice-preşedinte rădică şedinţa la 4 ore după amiază şi anunţă viitoarea întrunire pe Sâmbătă, în 3 Ianuarie.

Vice-preşedinte, (subscris) P. Mavrogheni.

(Urmează iscăliturile secretarilor.)

Anexa A. Adresa No. 2058 a Mitropolitului Moldovei, către No. 2422.
Adunarea electivă a Moldovei, din 29 Decem- 1859
brie 1858 (10 Ianuarie 1859). Iași. 14 Ianuar.

(Supliment la No. 25 al „Monitorului oficial al Moldovei”, din 18 Ianuarie 1859.)

Onoratei obștești Adunări. || În urma dispozițiilor luate de Căimăcămie, împărtășite nouă prin adresul sub No. 484, din 27 Decembrie ¹⁾, deschiderea Adunării s'a și efectuat a doua zi, la 28, în neființa și în potriva cererii noastre. Sub-iscălitul, pe lângă cele împărtășite mai 'nainte în această chestie guvernului provisoriu, se găsește nevoit de a pune înaintea Adunării următoarele: | Art. 18 din convenție rostește lămurit că, dimpreună cu Mitropolitul, vor fi și episcopii eparhioți membri îndrituiți ai Adunării. | Noi am fost pătrunși de o sufletească mîhnire, vîzînd că această Adunare a respins din sînul ei pe acei doi îndrituiți arhierei eparhioți, cari ca locotenenți ai episcopilor de Roman și Huși, s'a convocat de la episcopiile lor prin chemările adresate de chiriarhul țerei și îndrituitul president al acestei Adunări. || Fără să mai cerem explicație cuvintelor pentru care nu s'a trecut în lista apelului nominal pe frații eparhioți, locotenenți ai episcopilor Roman și Huși, și fără ca să mai adaug a aminti Adunării că, la anul 1841, după paretisul fericitului întru pomenire Mitropolitul Veniamin, arhiereul eparhiot al Romanului a fost locțiitor de president al obșteștei Adunări reglementare, până la suirea sa în scaunul Mitropoliei, și că, în anul trecut, tot prin locotenenții episcopii s'a aplicat art. 1 din firmanul imperial de convocarea Divanului ad-hoc ²⁾; | Noi, ca îndrituitul președinte al acestei Adunări, fiind însărcinat cu păzirea întocmai și neabaterea legiuirilor cuprinse prin convenție pentru cazurile privitoare pe Adunare, îndemnăm și rugăm pe toată Adunarea, a nu începe lucrările sale prin jignirea dignității clericale și știrbirea jurisdicției voturilor sprijini-toare marelor principii de autonomie și organizare, statornicite de Puterile garante.

(subscris) Sofronie, Mitropolitul Moldovei.

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2406, p. 165.

²⁾ Cf. Vol. III, No. 790, p. 1049.

No. 2422. *Anexa B.* Petiția No. 1300 a locțiitorilor de episcopî de Roman și de Huși către Adunarea electivă a Moldovei, din 31 Decembrie 1858 (12 Ianuarie 1859). Iași.

(Supliment la No. 25 al „Monitorului oficial al Moldovei”, din 18 Ianuarie 1859.)

Onorabilei obștești Adunări a Principatului Moldovei. || Pe principiul vechilor instituții ale acestui Principat; | Pe principiul regulamentar al obicnutei obștești Adunări; || Pe principiul chiar și al art. 1-iu din împărătescul firman din anul trecut 1857 ¹⁾, după care s'a convocat Divanul ad-hoc, clerul n'a fost depărtat din Adunările naționale; Pe aceste principii dar și convenția din 7 (19) August, prin art. 18, statornicește că Mitropolitul țerei cu episcopii eparhioți sunt de drit chiețați a lua parte ca membri la Adunarea obștească. | In privirea acestor mai de sus acte oficiale; || In privire că, în anul trecut, am făcut parte în corpul Adunării, fără nici o contestare; | In privire că Inalt Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolitul, ca president al acestei onorabile naționale Adunări, prin adresele cu No. 2025 și . . . din 18 ale lunei curente, ne-a făcut invitare ca să venim spre a lua parte la lucrările ei; | In privire că chiar guvernul de astăzi, prin «Monitorul» cu No. . . , deșteptă pe toți membrii Adunării fără excepție să vie spre deschiderea ei; | Noi, ca cei ce ne am cunoscut că suntem membri permanenți ai Adunării, am și venit la ea. In potrivă însă a tot felul de rezon, ne vedem acum respinși din sînul ei. || Această respingere cunoscînd'o de nelegală, subscrișii, în fața acestei onorate Adunări și a nației, o protestăm și rugăm ca protestația noastră să se înregistreze în actele onoratei Adunări.

· Locotenent de Episcop al Romanului, (s.) Nectarie,
Episcop Sotiriopoleos.
Locotenent de Episcop al Hușului, (s.) Calinic,
Episcop Hariopoleos.

Anexa C.—Regulamentul Adunării electivă a Moldovei.

(Supliment la No. 26 al „Monitorului oficial al Moldovei”, din 17 Ianuarie 1859.)

Capul I-iu.

Dispoziții generale.

§ 1. Adunarea electivă (compusă de aleși ai nației) său, după

¹⁾ Cf. Vol. II, No. 790, p. 1049.

vechea denumire, Adunarea generală, reprezintă însăși nația No. 2422. română în Principatul Moldovei.

1859

§ 2. Deputații, în sinul Adunării, reprezintă țara și nația, iar nu numai colegiurile lor respective, 14 Ianuar.

§ 3. Nici un deputat, în tot timpul mandatului său, nu poate primi vr'o funcție salariată, înaintare, rang, decorație, sau gratificație, fără ca însuși prin aceasta să se socotească demisionat și dator a se supune unei a doua elecții. ¹⁾

§ 4. Nici un membru al Adunării nu poate, în orî-ce timp, a fi prigonit, urmărit, sau arestat pentru voturile sau opiniile emise de el în exercițiul mandatului său.

§ 5. Persoana fie-cărui deputat este neviolabilă în tot timpul sesiei. Așa dar, în cursul sesiei, nici un deputat nu poate, sub nici un cuvînt, fi urmărit sau arestat de către vre-o autoritate, fără învoirea dată prin formală încheiere, făcută cu vot public și cu majoritatea de $\frac{2}{3}$ a Adunării.

§ 6. În timpul sesiei, în cas de vină vădită (flagrant délit), deputatul făptuitor se poate aresta; însă, atunci, în cele 24 ore, autoritatea este datoare a aduce cazul la cunoștința presidentului Adunării, carele de 'ndată convoacă Camera, spre a hotărî. Pentru a se putea încuviința menținerea arestării, este trebuință de încheierea Adunării, dată cu vot public și cu majoritatea de $\frac{2}{3}$ a membrilor săi.

§ 7. Călcătorii neviolabilităței deputatului se vor privi și pe-pedepsi ca surpători a însăși reprezentației naționale.

§ 8. Dacă în întâia Duminică a lunii lui Decembrie al fie-cărui an, Adunarea nu va fi convocată, în cuprinderea art. 17 din convenția din 7 (19) August 1858, atunci Adunarea se întrunește de la sine în aceia zi. La caz de soluție a Adunării, dacă până în termenul de trei luni de la soluție, o nouă Adunare nu va fi convocată, potrivit art. 17 din convenție, atunci vechii membri ai Adunării, în ziua expirării termenului mai sus citat, se adună și constituiează legala reprezentație a țerei. Aceasta se va urma și la cazurile prevăzute prin art. 12 din convenție.

§ 9. Miniștrii cari, în termenele hotărîte de art. 12 și 17 din

¹⁾ Se înțelege că condiția unei noi alegeri nu privește pe deputații cari s'au aflat ocupând posturi publice în timpul alegerii lor, neprejudicându-se prin acest regulament chestia incompatibilităței mandatului de deputat cu sarcina de funcționar public.

No. 2422. convenție, nu vor fi convocat Adunarea generală, se vor considera
 1859 ca călcători ai instituțiilor țerei și a reprezentăției naționale, și, ca
 14 Ianuar. asemenea, se vor pune în stare de acuzație de către Adunare, și
 se vor da în judecata Curței de casație, în însușire de Inalta Curte
 de Justiție, potrivit art. 14, 15 și 41 din convenție. Osînda rostită
 contra miniștrilor nu va putea fi nici micșorată, nici schimbată,
 nici ertată de către Domn.

§ 10. Fie-care deputat are drit de a cere de la autoritățile,
 prin biuroul Adunării, toate științele ce i-ar trebui despre orî-ce
 ram al administrației publice.

§ 11. Seanțele Adunării generale sunt publice. Adunările în
 secții sunt închise.

§ 12. Fie-care seanță se constată prin procese-verbale, unul
 de fie-care seanță, și redigiat de către presidentul (sau vice pre-
 sidentul) cu cooperația secretarilor; aceste procese-verbale se aduc
 la cunoștința publică prin «Gazeta» sau «Monitorul Oficial», care,
 în cât privește lucrările Camerei, nu va sta sub altă controlă de
 cât aceea a biuroului Adunării.

§ 13. Dacă un deputat ar vroi să publice în extenso, în «Mo-
 nitor», vr'un cuvînt ținut în Adunare, sau vre-o altă a sa lucrare,
 aceasta nu se va putea face fără învoirea biuroului; la caz de refuz,
 deputatul apelează la hotărîrea Adunării.

§ 14. Adunarea are singură dritul a-și face sau a-și preface
 regulamentul său. Când douăzeci membri ar socoti că este tre-
 buință de a se adăogi sau a se modifica regulamentul, Adunarea
 încuviințează discuția. Aceasta însă nu se poate începe de cât
 după trei citiri a propunerii, făcute din 15 în 15 zile. Hotărîrea
 trebuie să fie dată în majoritatea de două treimi a Adunării.

Capul al II-lea.

Despre biuroul provizoriu și verificarea titlurilor.

§ 15. La deschiderea sesiei, presidentul de drit al Adunării,
 Inalt Prea Sfințitul Mitropolit, sau, în caz de lipsă, cel mai în
 vîrstă dintre deputați, ocupă scaunul presidenției. | Acei patru
 mai tineri dintre deputații de față împlinesc funcțiile de secretari.
 || După citirea mesagiului de deschiderea Adunării, se aleg, cu
 majoritatea glasurilor absolută și cu scrutin taînic și anume cu

bilete, două comisii, compuse fie-care de șapte membri. Aceste No. 2422: comisii sunt însărcinate cu verificarea titlurilor deputaților aleși. 1859

§ 16. Comisia No. 1 cercetează titlurile deputaților din capitală și din șapte ținuturi ale țării de sus. || Comisia No. 2 cercetează titlurile deputaților din cele-lalte opt ținuturi ale țării de jos. || Comisia No. 1 cercetează titlurile membrilor comisiei No. 2 și vice-versa.

§ 17. La cercetarea titlurilor uneia sau mai multor alegeri parțiale, Adunarea rînduește o singură comisie, compusă din șapte membri.

§ 18. Procesele-verbale ale alegerilor, cu certificaturile date deputaților de colegiile electorale, precum și alte acte justificative, se împărtășesc, de către presidentul Adunării, comisiilor de verificare. Fie-care din ele este datoare a chiama înaintea sa pe deputații aleși, și, la caz de protestație, și pe persoanele tânguitoare, și după ce ascultă întîmpinările și ia toate lămuririle, apoi își face raportul către Adunare. || Pentru alegerile necontestate și în care nu s'a găsit neformalități oprite de legi, comisia se mărginește a adevări mandaturile și a raporta că le a găsit conforme cu legea; la alegerile protestate sau lovite de neformalități, comisia este datoare a intra în desvîlire a împrejurărilor, și cu prescrierea lor a lăsa Adunării de a se rosti asupra validității sau a nevalidității alegerii.

§ 19. Adunarea se rosteste prin majoritatea absolută, adică jumătate și unul peste numărul membrilor prezenți ai Adunării, asupra validității alegerilor, și presidentul proclamă deputați pe acei ale cărora titluri s'a găsit bune.

Capul al III-lea.

Despre biuroul definitiv.

§ 20. După verificația titlurilor deputaților aleși, și de'ndată ce $\frac{2}{3}$ din alegeri s'a găsit valabile, presidentul, sculându-se, declară că: Adunarea generală a Moldovei este deschisă și constituită.

§ 21. Indată ce regulamentul s'a desbătut și s'a adoptat, Adunarea procedează la formarea biuroului definitiv.

§ 22. Biuroul se completează prin alegerea: || 1. A doi vice-președinți; || 2. A patru secretari și doi supleanți; || 3. A trei chestori, meniți de a se ocupa cu trebile materiale ale Adunării.

No. 2422. § 23. Alegerea tuturor acestora se face cu scrutin tainic și cu
 1859 majoritatea absolută a glasurilor. || Când însă nu s'a dobândit
 14 Ianuar. majoritatea absolută, atunci se procedează la balotație cu bile între cei care au avut mai multe voturi, fără a avea majoritatea absolută. In caz de egalitate a voturilor, cel mai în vîrstă este numit.

§ 24. Alegerea vice-președinților, a secretarilor și a chestorilor se face pentru o sesiune.

§ 25. Adunarea generală a Moldovei, fiind așa constituită în toate părțile sale, prin mijlocirea președintelui, înștiințează pe guvernămînt, pe Adunarea generală din țara suroră și pe Comisia centrală din Focșani.

§ 26. Funcțiunile președintelui și, în neștință saă prin delegație, ale vice-președinților, sunt de a păstra rînduiala în Adunare, de a priveghia asupra păzirei regulamentului, de a ține rîndul între deputații ce au cerut învoire de a vorbi, de a pune chestii spre lămurirea desbaterilor începute, de a vesti rezultatul voturilor, de a rosti încheierile Adunărei, de a împărtăși Adunărei notațiile ce o privesc, de a se pune în comunicație cu secțiile ei, cu guvernămîntul, cu Adunarea generală din al doilea Principat, și cu Comisia centrală din Focșani.

§ 27. Președintele, și prin urmare și vice-presedintele, nu poate interveni într'o desbatere, de cât pentru a arăta starea chestiei și a o mărgini în cuprinsul ei; dacă un vice-președinte voește a lua parte la discuție, el trebuie să se scoale de pe scaun și să fie înlocuit prin al doilea vice-președinte, și nu poate a reocupa scaunul de cât după ce discuția asupra chestiei s'a sêvîrșit.

§ 28. Funcțiunile secretarilor sunt de a priveghia redacția procesului-verbal, pentru ca să cuprindă relația lămurită și îndestulătoare a tuturor împrejurărilor seanței, de a înscrie după rînd pe deputații ce au cerut voia de a vorbi, de a da citire de proiectele de legi, propunerile, amendamentele și alte asemenea împărtășiri ce trebuie a fi supuse Adunărei, de a însemna rezoluțiile saă încheierile Adunărei, de a face apelul nominal, de a socoti voturile, într'un cuvînt de a îndeplini tot ce privește biuroul.

§ 29. Secretarii pot lua parte la discuție, însă trebuie atunci a se coborî de la biuroă.

§ 30. Secretarii aleg unul dintre ei, ca înadins însărcinat cu privegherea proceselor-verbale ale seanțelor Adunărei și a tuturor tipăririlor menite pentru trebuința Adunărei.

§ 31. Președintele și secretarii votează pururea cei de pe urmă.

Capul al IV-lea.

Despre ținerea seanțelor.

No. 2422.

1859

14 Ianuar.

§ 32. Președintele deschide seanțele. El vestește închiderea lor, în urma încuviințării Adunării. El arată, la sfârșitul fiecăreia din ele, după ce consultă Adunarea, ziua seanței viitoare și ordi-nul zilei, care se va afișa în sală.

§ 33. Afară de casuri grabnice, începutul seanțelor este hotărât la 11 ore dimineața.

§ 34. La 11 ore și un pătrar, președintele, printr'un secretar, face apelul nominal al deputaților; acest apel este urmat de citirea numelor deputaților, cari lipsesc cu concedii și a acelor cari lipsesc fără concedii; lista acestor din urmă se trece în procesul-verbal.

§ 35. Apelul nominal se face pe nume, după ordinul alfabetic al familiei.

§ 36. Înainte de a se începe seanța, președintele și secretarii subscriu lista apelului nominal.

§ 37. Fie-care seanță începe prin citirea procesului-verbal al seanței trecute.

§ 38. Dacă se ridică vre o reclamație în contra redacției procesului-verbal, secretarul cititor dă Adunării lămuririle cuvenite. || Dacă, și după aceste lămuriri, reclamația tot urmează, președintele consultă Adunarea și ea hotărăște.

§ 39. După încuviințarea procesului-verbal, unul din secretari dă citire Adunării de mesaje, scrisorile și alte împărțări ce o privesc, afară de scrisorile anonime.

§ 40. Adunarea trimite la competența secției său amână pentru o altă seanță împărțirile cari au trebuință de a fi studiate mai întâi, și se rostește asupra acelor cari n'au trebuință de a fi suse unei studierii prealabile.

§ 41. În urma acestora, discuția începe asupra obiectelor ce sunt la ordinul zilei, adică cari, în seanța trecută, s'a hotărât de a se supune discuției.

§ 42. Nicî un deputat nu poate vorbi de cât după ce s'a înscris mai înainte la biuroù, său după ce de la locul său a cerut de la president învoirea de a vorbi, și după ce a primit-o. Această învoire se dă după rîndul cererilor și al înscrierilor. || O singură excepție se face de president, pentru a clasifica pe deputați, în

No. 2422. chip ca să vorbească alternativ, adică, după ce unul vorbește pentru, altul să vorbească contra saŭ asupra chestiei. Invoirea pentru a vorbi asupra chestiei se dă numai acelor deputați cari voesc a propune un amendament, și care amendament ei sunt datorii a-l depune de îndată pe biuroŭ.

1859
14 Ianuar.

§ 43. Este învoit fie-cărui deputat de a da rîndul sŭu altui deputat.

§ 44. Deputatul care vorbește, nu poate a se adresa de cît cître president, cître banca miniștrilor, saŭ cître Adunare. Deputații pot vorbi de pe tribună saŭ de la locul lor, însă stînd în picioare. || Raporturile comisiilor, expozițiile de proiecte saŭ de amendamente, și toate propunerile și alte împărtășiri scrise, se citesc însă pururea pe tribună.

§ 45. Orî-ce imputare defăimătoare, orî-ce altă personalitate sunt oprite în discuții. La întăia abatere, presidentul rechiamă pe vorbitor la ordin; la a doua, după ce consultă Adunarea, îi adresează o muștrare personală care se și înscrie în procesul-verbal. La a treia abatere, presidentul, după întrebarea și încuviințarea Adunărei, îl oprește de a mai vorbi în tot cursul acelei seanțe, și interdicția se înscrie în procesul-verbal.

§ 46. Nimeni nu poate fi întrerupt cînd vorbește, atară dacā se atinge de un apel la păzirea regulamentului.

§ 47. Dacā un deputat se depărtează cu totul din chestie, presidentul îl invită ca să reintre în ea. Dacā un deputat se depărtează, după ce a fost rechemat la chestie de două orî și în acelaș discurs, tot urmează înainte a trata chestii străine de discuția de față, presidentul consultă Adunarea, spre a ști dacā aceluși deputat nu trebuie a-i se opri de a mai vorbi asupra acestei chestii în acea seanță. Camera se rostește prin sculare și ședere, fără discuție.

§ 48. Nimeni nu poate vorbi de cît de două orî asupra aceeași chestii, afară dacā Adunarea hotărăște alt-fel.

§ 49. Este pururea liber de a cere învoirea de a vorbi în favoarea regulamentului, pentru o chestie personală, saŭ pentru a da explicație despre rŭul înțeles al cuvintelor sale.

§ 50. Reclamațiile de ordin de zi, de întăietate și de rapel la păzirea regulamentului aŭ pururea preferința asupra chestiei principale și suspendează pururea discuția.

§ 51. Chestia prealabilă, adică chestia cā nu se primește proiectul saŭ propunerea în discuție, chestia de amănare, adică de a se urni discuția pentru altă zi hotărâtă saŭ nehotărâtă, și amen-

damentele sunt puse la glasuri înainte propunerii principale, și No. 2422. sub-amendamentele înainte amendamentelor.

1859

14 Ianuar.

§ 52. Dacă zece deputați cer închiderea discuției, presidentul supune această cerere Adunării. Înainte însă de a se da hotărârea, este învoit fie-cărui deputat de a cere a vorbi pentru sau contra închiderei discuției. | Nu este învoit de a cere a mai vorbi între ambele cercări, adică atunci când Adunarea a și început a se rosti pentru sau contra închiderei discuției.

§ 53. Înainte de a se închide discuția, presidentul întreabă pe Adunare dacă ea este îndestul de lămurită asupra chestiei; la caz de îndoială, discuția urmează.

§ 54. Dacă un membru turbură buna rânduială, el este rechemat la ordin de către președinte; la caz de reclamație din partea deputatului în contra acestei muștrări, președintele consultează Adunarea. Dacă aceasta încuviințează măsura luată de president, cazul se înscrie în procesul-verbal al ședinței.

§ 55. Dacă Adunarea se face turburătoare, sau nu se supune regulamentului ori presidentului în cele de competența lui, atunci presidentul vestește că va suspenda ședința. Dacă turburarea tot urmează, presidentul suspendă ședința pe o oră, în timpul căreia deputații se retrag în sala conferințelor sau în secții. După trecerea acestui timp, ședința se redeschide de drit.

Capul al V-lea.

Despre votare.

§ 56. Votarea asupra unei propuneri nu este legiuită într-un cât nu sunt față în ședință $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor Adunării.

§ 57. Votul se face sau public, prin apel nominal, ori prin sculare și ședere; sau secret prin bilete, ori balotație. Votul asupra proiectelor de lege în totalul lor, se face pururea public și prin apel nominal; iar asupra articolelor în deosebi ale proiectului, votul public se exprimă prin sculare și ședere, afară dacă zece deputați cer apelul nominal.

§ 58. La chestiile de păzirea regulamentului, de închiderea discuției, de prioritate, de chestie prealabilă și alte asemenea, Adunarea își exprimă opinia prin sculare și ședere, sau, după cererea a zece deputați, prin apel nominal. La votul prin sculare și ședere, presidentul invită pe deputații ce sunt pentru a se scula,

No. 2422. și acei contra a ședei. Presidentul și secretarii hotărăsc rezultatul
 1859 votului, care se poate repeta până a treia oară. Dacă și după a-
 14 Ianuar. ceasta tot urmează îndoială, atunci votul se face prin apel nominal.

§ 59. Votul prin apel nominal este iarăși public, sau secret; public, când fie-care deputat își exprimă opinia prin vii grai; secret, când își dă votul prin bile ¹⁾.

§ 60. Resultatul votului se însemnează în scris de doi secretari și se proclamă de către president. Când numărul bilelor albe este egal cu numărul bilelor negre, atunci chestia în discuție este respinsă.

§ 61. Alegerile biuroului, ale secțiilor, ale comisiilor sau oricare alte chestii personale, se fac prin vot sau scrutin tașnic, și anume: 1-iu prin biletele pe cari fie-care deputat scrie numele candidatului sau ale candidașilor seși, și cari apoi se depun în urnă, și al 2-lea prin balotașie sau bile albe și negre, ori când se cere majoritatea absolută și când, pentru unii candidași sau alte chestii, scrutinul cu bilete n'a înfășișat majoritatea absolută.

§ 62. Când asupra unui proiect, propunerii, moșionii sau oricare alte chestii, chiar cuprinzând mai multe părți, nu urmează nici-o contestașie, atunci se votează asupra întregii propoșii sau chestii; iar dacă urmează contestașii, se votează articol după articol, după cum se va arăta mai departe.

§ 63. Presidentul și secretarii sunt însărcinași cu adunarea voturilor; presidentul vestește rezultatul.

Capul al VI-lea.

Despre proiecte de legi și propunerii.

§ 64. Proiectele de legi se adresează Camereii de către puterea executivă, prelucrată de miniștri sau de Comisia centrală, potrivit art. 20, 33, 35 și 36° din convenșie; aceste și alte comunicașii, după

¹⁾ Scrutinul prin bile se face în următorul chip: Un secretar face apelul nominal. Deputatul chemat primește o bilă albă și una neagră. El depune în urna pusă pe tribună bila care exprimă dorinșta sa și aruncă în altă urnă, pusă pe o masă deosebită, bila de care el n'a făcut întrebunșare. Bila albă exprimă încuviinșarea, bila neagră descuviinșarea. Amindouă urnele sunt acoperite. După depunerea bilelor, secretarii aruncă bilele din urna scrutinului într'un paneraș; ei le numără în iveala și despărșesc bilele albe și cele negre.

ce citirea lor se va fi făcut în Adunare, vor fi trimise la secția No. 2422. competentă de către Adunare, spre a fi discutate în forma sta- 1859
tornicită la capul viitor. 14 Ianuar.

§ 65. Fie-care membru al Adunării care voește să facă o propunere, sau să prezenteze un amendament, este dator să subscrie moția sa și să o supuie pe biuroū, carele îndată o clasifică și o afișează spre a fi cunoscută de toți. | Fie-care propunere însă, pentru a putea fi citită în Adunarea generală, trebuie a fi sprijinită de cinci membri; aceastași condiție se impune și amendamente- lor și sub-amendamentelor.

§ 66. După citirea proiectului său a propunerii, după rîndul în care s'a înscris, sprijinitorul ei însemnează ziua în care va voi a da lămuririle cuvenite.

§ 67. În ziua pe care Adunarea o hotărăște pentru discuția aceluși proiect sau propunerii, sprijinitorul se înfățișază spre a-și expune motivele.

§ 68. Înainte de a se pune chestia în discuție, presidentul în- treabă pe Adunare, dacă ia în considerație proiectul său propu- nerea ce-î este înfățișată, dacă o amână sau dacă socoate de prisos de a o primi în deliberație.

§ 69. După ce Adunarea declară că ia propunerea în delibera- ție, atunci hotărăște dacă această propunere sau proiect se cuvine a se trimite spre cercetare uneia sau mai multor secții ori unei comisii deosebite, ori dacă, ca chestie urgentă, o primește de îndată în deliberație.

§ 70. Proiectele de legi, după ce se discutează în secția com- petentă, se tipăresc, se împart la toți deputații și, după un inter- val de trei zile, se trec de către biuroul Adunării la ordinul zilei.

§ 71. Adunarea poate însă amâna ziua pentru discuție.

§ 72. La ziua hotărîită pentru discuție, ministrul ce a înfăți- șat proiectul trebuie a fi față spre a expune motivele proiectului.

§ 73. Discuția se împarte în două: întâi asupra proiectului în total, al doilea asupra fie-cărui articol al proiectului în deosebii.

§ 74. După ce se săvîrșește discuția asupra întregului proiect, se începe discuția asupra fie-cărui articol în parte, unul după al- tul, și asupra amendamentelor ce le privesc.

§ 75. Dacă discuția este amânată pe altă zi, atunci și amen- damentele se afișează sub biuroū spre a se cunoaște de toți mem- brii Adunării.

§ 76. Dacă unele din amendamente sunt încuviințate, sau unele

No. 2422. din articolele proiectului sunt respinse, atunci votul asupra în-
1859
14 Ianuar. tregului proiect se face în altă zi, de cât aceia când cele de pe urmă articole se vor fi votat.

Intre aceste două seanțe, va trebui să treacă cel puțin o zi. | În a doua seanță, s'ă vor supune unei discuții și unui vot definitiv amendamentele încuviințate și articolele respinse. Asemenea se va face și cu amendamentele ce ar fi motivate asupra acestei primiri sau respingeri. Orice amendament străin de aceste două puncte este oprit.

§ 77. Chiar fiind discuția deschisă asupra unui proiect, ministrul îl poate retrage; în cât privește amendamentele, acel ce le-a făcut le poate retrage; dar oricare alt deputat și-le poate însuși.

§ 78. La discuția propunerilor și altor moțiuni făcute de către membrii Adunării, se observează regulile prescrise la paragrafele mai sus citate.

§ 79. Toate încheierile asupra proiectelor, propunerilor și alte moțiuni făcute către Adunare, se fac de către Cameră prin majoritatea absolută a voturilor.

§ 80. În cas când voturile sunt împărțite drept în două, proiectul sau propunerea supusă deliberăției este respinsă.

§ 81. Adunarea nu poate face o încheiere de cât fiind întruniți $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor Adunării, cu excepția prevăzută la art. 12 din convenție.

§ 82. Resultatul deliberațiilor Adunării, adică încheierea, se proclamă de către presidentul prin următoarele cuvinte: «Adunarea încuviințează,» sau «Adunarea nu încuviințează.»

§ 83. Fiecare membru al Adunării ce va vroi a adresa guvernământului interpelații, va fi dator a încunoștiința pe minister cu trei zile mai înainte.

§ 84. Este oprit particularilor de a înfățișa Adunării, în persoană, petiții. Acestea, spre a putea fi primite, trebuie a fi înfățișate și sprijinite cel puțin de cinci deputați. Înainte ca Adunarea să se rostească asupra petiției, aceasta se trimite la secția competentă, afară de cas declarat de Adunare ca urgent.

§ 85. Adunarea va avea dreptul a respinge sau a trimite ministrului competent petițiile ce-i vor fi adresate, și a cere lămurire asupra motivelor tânguiri.

Capul VII.

Despre secțiunile Adunării generale.

No. 2422

1859

14 Ianuar.

§ 86. Adunarea se împarte, prin alegere cu scrutin taġnic, în șease secții, și anume: || Secția 1. Trebile de interes comun Principatelor-Unite, trebile exterioare și trebile militare. || 2. Finanțele. | 3. Administrația lucrărilor publice, trebile municipale și comunale, agricultura, comerțul și industria. || 4. Trebile bisericești și instrucția publică. | 5. Justiția și codurile. || 6. Mesagele, petițiile, adresele, regulamentul Adunării, contabilitatea ei, etc.

§ 87. Cele întâi cinci secții, se compun fie-care de câte șapte deputați, la a șeasa secție, iaă parte toți cel-l'alți deputați, afară de membrii biuroului și de miniștrii deputați, ce nu vor face parte de nici o secție.

§ 88. Secțiunile se aleg pentru o întreagă sesie anuală.

§ 89. Fie-care secție numesce, cu majoritatea absolută a votanților, un president și un secretar.

§ 90. Fie-care secție cercetează proiectele de legi, propunerile și amendamentele ce-i se trimit de Adunare, după ordinul arătat de aceasta. După cercetarea lor, secția numesce, cu majoritatea absolută a votanților, un raportor, însărcinat de a desvolta și a apăra înaintea Camerei lucrarea secției.

§ 91. Raportul fie-cărei secții cuprinde, afară de analiza deliberățiilor secției, și concludii motivate. El va fi tipărit și împărțit la toți deputații, cel puțin trei zile înaintea discuției în Adunarea generală, atară de casurile când Camera hotărește altmintrelea.

§ 92. Adunarea are pururea dreptul de a cere de la respectivele secții grăbire în lucrări și chiar de a fixa pentru aceste a-nume termine.

§ 93. Afară de secțiunile mai sus citate, Adunarea mai poate numi una saă mai multe comisii extraordinare pentru chestii speciale saă cazuri excepționale. Numirea acestora se face cu majoritate absolută, după propunerea presidentului Camerei saă a fie-căruia din deputați.

§ 94. Fie-care din aceste comisii va alege asemenea, din sġnul ei, un president, un secretar și, pentru fie-care treabă, un raportor. Raportul se va tipări și împărți în conformitate cu § 91 din acest regulament.

§ 95. Când un proiect, saă ori ce altă chestie, privesce două

No. 2422. său mai multe secții, atunci ele se întrunesc și se presidează de
1859 cel mai în vîrstă dintre presidenții lor.

14 Ianuar.

§ 96. In cazul când autorul unei propunerii nu este membru al secției său al comisiei însărcinate de a o examina, el are dritul de a asista la ședințele secției său ale comisiei, fără însă a lua parte la vot.

§ 97. Secțiile și comisiile pot chema, spre a le ajuta la lucrări, și alte persoane din său afară de Adunare, și al căror concurs le poate fi folositor. Miniștrii și toți deputații pot asista la lucrările secțiilor și ale comisiilor, fără însă a lua parte la vot.

§ 98. Secțiile și comisiile au dritul de a cere de la guvernămînt, prin concursul biuroului Adunării, toate documentele, actele și lămuririle trebuitoare la lucrările lor.

§ 99. Secțiile și comisiile însărcinate de a examina codici său legi de o mare întindere, pot a-și urma lucrările, cu autorizația Camerei și în înțelegere cu guvernămîntul, și după închiderea sesiei.

§ 100. Comisia petițiilor va fi datoare de a înfățișa Adunării, la sfîrșitul fie-căreia săptămîni, petițiile ce-i s'ar fi adresat prin chipul prevăzut la § 84 și aceasta după ordinul datei inscripției în procesul-verbal al Camerei; în caz de urgență, Camera poate schimba acel ordin.

§ 101. In fie-care secție și comisie se afișează chestiile hotărîte și acele ce sunt la ordinul zilei, precum și ziua în care ele au a se comunica Adunării.

§ 102. Prescripțiile acestui regulament sunt îndatoritoare și pentru secții și comisii, în cât privește ordinul și poliția șanțelor lor.

Capul al VIII-lea.

Despre deputații și adrese.

§ 103. Deputațiile însărcinate de a reprezenta Adunarea se aleg prin scrutin taĭnic. Adunarea hotărăște numărul deputaților ce le compun. Presidentul, său unul din vice-presidenti, este pururea membru de drit al deputației. El ține cuvîntul în numele Adunării, însă după ce s'a înțeles cu deputația asupra cuprinderii.

§ 104. Proiectele de adrese, făcute în numele Adunării, se redijează de o comisie, compusă de presidentul și de șase membri,

aleși de Adunarea generală. Aceste proiecte se supun încuviințării No. 2422. Adunării și, după ce se încuviințează, se trec și în procesul verbal al șanței. 1859
14 Ianuar.

Capul al IX-lea.

Despre redactorii, procese verbale și tipăriri.

§ 105. Biouroul Adunării are dritul de a-și adăogi unul sau mai mulți redactori și scriitori, pururea revocabili de către biourou.

§ 106. Toți acești funcționari ai Adunării sunt opriți de a comunica la străine fețe vre-o hotărîre sau orî-ce relație despre lucrările Camerei, fără ordinul biouroului, și pentru orî-ce călcare vor fi respunzători.

§ 107. Redactorii sunt mai cu deosebire însărcinați cu compunerea proceselor verbale, precum și a încheierilor Adunării; și uneie și altele se vor face sub nemijlocita priveghere a secretarilor.

§ 108. Procesele verbale ale șanțelor, după ce s'aũ aprobat de Adunare, se scriũ și se subscriũ în duplicat.

§ 109. Toate procesele verbale ale șanțelor Adunării generale se publică în «Monitorul Oficial».

§ 110. Apelul nominal, făcut în șanțele publice ale Adunării, se publică pururea înainte procesului verbal, arătându-se, sub anume rubrică, numele deputaților prezenți, ale celor ce lipsesc cu congedii, și ale celor ce lipsesc fără congedii.

§ 111. La toată încheierea făcută de Adunare, fie-care deputat are drit să ceară de a se trece în procesul verbal, nu numai dacă a votat pentru sau contra, dar și partea ce a luat în discuție, reproducându-se cât s'ar putea mai exact însăși cuvintele sale.

§ 112. Biouroul hotărește și încuviințează tipărirea propunerilor ce-i sunt supuse, a raporturilor secțiilor și ale comisiilor, și a altor documente privitoare la lucrările sale, și, în general, a cuvintelor rostite în șanță. La caz de împotrivire din partea biouroului, deputatul său deputații ce se socot jigniți apelează la hotărîrea Adunării generale.

§ 113. Onorarele redactorilor și ale scriitorilor se hotăresc de către biourou, și, trecându-se în budgetul cheltuelilor șesiei, se încuviințează de către Adunarea generală.

No. 2422.
1859
14 Ianuar.

Capul al X-lea.

Despre chestură și Comisia de contabilitate.

§ 114. Chestoriile sunt însărcinați cu toate măsurile materiale, cu ceremonialul, cu privegherea bună rînduieală prin tribunele publice, cu ținerea publicității șanțelor, după condițiunile prevăzute la art. 19 din convenție, și, în deosebire, cu toate cheltuelile Adunării.

§ 115. Secția de contabilitate, după propunerea chestorilor, la începutul fiecărei luni, face bugetul cheltuelilor ordinare ale Adunării, și-l propune Camerei. La sfîrșitul fiecărei luni, ea cercetează cheltuelile făcute de chestorii, și le supune Adunării generale.

§ 116. Chestoriile, după mijlocirea președintelui său a vice-președintelui, primesc de la guvern fondurile trebuitoare pentru cheltuelile Adunării.

Capul al XI-lea.

Despre arhivă și bibliotecă.

§ 117. Bugetul cheltuelilor Adunării cuprinde o sumă menită pentru cumpărarea cărților trebuitoare Adunării.

§ 118. Chestoriile cumpără din această sumă, după trebuința ce urmează, cărțile și documentele ce pot fi mai folositoare lucrărilor Adunării.

§ 119. Biourul rînduește un scriitor însărcinat înadins cu ținerea bibliotecii și a arhivei Adunării.

§ 120. Nică-o carte sau alt document din biblioteca sau arhiva Adunării nu se poate da unui deputat fără recepisă, și nu mai mult de cât pe trei zile.

§ 121. Catalogul cărților aflate în bibliotecă, sau cările se adaugă în ea, este depus atît pe biourul Adunării generale cît și pe masa fiecărei secții.

§ 122. Fiecare membru al Adunării primește de drit un exemplar al «Monitorului» șanțelor Adunării.

Capul al XII-lea.

Despre ușierii și alți funcționarii ai Adunării.

§ 123. Ușierii, aproziții și, în general, toți ceilalți funcționarii

trebitori serviciului Adunării, sunt numiți și revocați, cu majori-No. 2422. tatea absolută, de către președintele, vice-președinții, secretarii și 1859 chestorii Adunării generale. 14 Ianuar.

Capul al XIII-lea.

Despre concedii.

§ 124. Nici-un reprezentant nu poate lipsi de la seanțele Adunării generale, fără un concediu dat de Cameră.

§ 125. Nevenirea unui deputat la una sau mai multe seanțe se înscrie în procesul-verbal. || Dacă însă lipsește șase seanțe de-a rândul, fără a fi primit concediu de la Adunare, sau cel puțin fără să o fi încunostiințat prin înscris despre legiuita împedicare, atunci deputatul, prin însăși lipsirea sa, se socoate demisionat.

126. Deputatul carele, în cele șase întâi ședințe după convocarea Adunării, nu s'a înfățișat spre a împlini mandatul său, se socoate demisionar.

127. În ambele cazuri prevăzute prin §§ 115 și 126, Adunarea, prin presidentul său, mijlocește către puterea executivă convocarea colegiilor electorale, spre a alege alți deputați.

Capul al XIV-lea.

Despre poliția Adunării și a tribunelor.

§ 128. Poliția Adunării este a însăși Adunării. Această poliție se întrebuințează în numele Adunării de către presidentul său, sau de către vice-presidentul, carele singur poate da ordine gardei de serviciu.

§ 129. Este oprit de a intra în sala Adunării înarmat. Nici-o putere înarmată nu se poate pune pe la uși, fără învoirea Adunării.

§ 130. Nici un străin nu poate, sub nici-un pretext, a se introduce în partea sălei rezervată numai membrilor Adunării.

§ 131. Pentru jurnaliști și stenografi sunt locuri însemnate în deosebi, în apropiere de tribună.

§ 132. Tribunele destinate publicului sunt încredințate în special poliției chestorilor.

§ 133. În tot timpul ședinței, persoanele aflate în tribune se țin șezând, cu capul descoperit și în tăcere. În fie-care tribună se

No. 2422. țin câte unul sau doi uşieri, meniţi de a priveghia la păzirea
1859 buneî rînduelî.

14 Ianuar. § 134. Orî-ce persoană din public turbură rînduiala, întrerupe
tăcerea recomandată publicului, dă semne de aprobaţie sau de des-
aprobaţie, din ordinul presidentului se scoate de îndată afară din
tribună, şi la caz de scandal, se trimete sub escortă în judecată,
dinaintea autorităţei competente.

§ 135. §§ de la 128 pînă şi 134 din acest regulament se ti-
păresc şi se afişează în fie-care tribună.

Membrii Comisiei, (subscrişi:) P. Mavrogheni | L. Roset |
M. Kostaki-Epureanu | A. Grigoriu | M. Kogălniceanu.

(Traducţiune.)

Procès-verbal No. III.

L'an 1858, le 2 Janvier.

La troisième séance de l'Assemblée est ouverte sous la pré-
sidence du président provisoire, M. le logothète Petraki Roset
Balanescu.

M. le secrétaire Nicou Catargi donne lecture de l'appel no-
minal, auquel sont présents 55 députés; sont absents; S. S. le Mé-
tropolitain, M. le vornik Grégoire Balche et M. le logothète Etienne
Catargi, malades.

On donne lecture du procès-verbal de la séance précédente,
lequel est adopté sans modification par l'Assemblée.

On donne lecture de l'art. 18 de la convention, relatif à l'élec-
tion des vice-présidents et des secrétaires.

L'Assemblée décide de procéder à l'élection de deux vice-pré-
sidents, de quatre secrétaires, de deux secrétaires suppléants et de
trois questeurs.

Sont élus vice-présidents: M. le vornik Petrachi Mavrogheni,
par 48 voix, et M. le colonel Alecou Couza, par 49 voix.

Sont élus secrétaires: M. le postelnik Alecou Grigoriu, par 50
voix; M. l'aga Georges Hasnash, par 50 voix; M. le postelnik Nicou
Roset Balanescu, par 39 voix, et M. le vornik Nicou Catargi, par
35 voix.

MM. les vice-présidents et MM. les secrétaires définitifs pren-
nent place au bureau.

La séance continue sous la présidence de M. le vice-président No. 2422.
Petraiki Mavrogheni.

Sont élus secrétaires suppléants: M. le postelnik Panaït Ca-¹⁸⁵⁹
simir, par 50 voix, et M. l'aga Iordaki Gané, par 50 voix. ¹⁴Januar.

Sont élus questeurs: M. le major Nicolas Pisoski, par 51 voix;
M. le colonel Alecou Mavrocordat, par 49 voix, et M. le vornik
Nicou Canano, par 37 voix.

La discussion est ouverte sur l'admission, comme députés, de
MM. Toultschanov, Vergati et Caravassile.

M. M. Kogalniceano: On voit du dossier des protestations
formé par la préfecture que M. Caravassile est sujet russe; l'agent
consulaire russe à Ismaïl a déclaré lui-même que M. Caravassile est
inscrit dans les rôles des commerçants de 1-re classe à St. Pé-
tersbourg. Des protestations analogues ont été formulées contre les
deux autres élus: l'un a été agent consulaire russe, l'autre se ser-
vait d'un passeport russe. J'attire l'attention de l'Assemblée sur l'im-
portance de ces contestations. Je propose que l'on demande, au sujet
de tous les trois, des renseignements du consulat russe à Iassy, du
secrétariat d'Etat et du département de l'intérieur.

Le prince Grégoire Sturdza: L'inscription dans les rôles
des commerçants n'est pas une preuve de sujétion; il y a des Fran-
çais, des Anglais et autres qui, faisant du commerce en Russie,
sont inscrits dans les rôles comme contribuables, sans qu'ils se
considèrent pour cela comme ayant perdu leur nationalité. Si nous
ne demandons pas des preuves irréfutables des contestations, nous
frapperons les droits de tous les habitants de la Bessarabie annexée,
du territoire de nos ancêtres. Depuis le moment de la délimitation
de cette province, tous ses habitants ont acquis l'indigénat, sur-
tout lorsqu'ils le déclarent eux-mêmes.

M. C. Hurmuzaki: D'après le traité de Paris, les habitants
de la partie de la Bessarabie annexée à la Moldavie ont le droit
de déclarer, dans un délai de trois ans, pour quelle nationalité ils
optent. Si, maintenant, ces messieurs déclarent opter pour la natio-
nalité moldave, ils doivent être considérés comme indigènes

M. A. Couza: Il ne s'agit pas de frapper un indigène dans
ses droits; il s'agit de savoir si ces messieurs sont libres ou non
de toute protection étrangère.

M. M. Kostaki: Ces messieurs d'Ismaïl auraient dû déclarer,
avant les élections, qu'ils ne sont plus sujets russes. Il ne suffit pas
qu'ils le fassent maintenant, après les élections.

No. 2422. M. A. Pano: D'après mes informations, M. Toulchanov, dans
 1859 un procès, se prévalait de sa qualité de sujet russe. L'Assemblée,
 14 januar. jalouse des droits nationaux, doit attendre des preuves; et celui qui
 se dit Roumain ne doit craindre aucun examen de ses droits.

L'Assemblée décide de suspendre la discussion sur cette question jusqu'à la réunion des preuves.

L'Assemblée, consultée par M. le vice-président, décide de valider l'élection de M. Nicolas Docan.

On aborde la discussion sur les adresses de S.S. le Métropolitain et des lieutenants d'évêques, lues à l'Assemblée dans la séance précédente. (Annexes A. B.)

On donne lecture de la correspondance échangée entre S. S. le Métropolitain et le gouvernement ¹⁾, ainsi que des adresses susmentionnées.

M. M. Kogalniceano: Nous ne sommes pas loin du temps où S. S. le Métropolitain disait, du haut de ce même bureau: «là où il y a le troupeau, il y a aussi le pasteur.» Aujourd'hui, S. S. non seulement n'est pas au milieu du troupeau, mais encore le condamne, s'arroge un droit plus étendu que celui du gouvernement qui, lui-même, n'a pas le droit de juger si les élections sont bonnes ou mauvaises. Selon la convention, cette question ne relève que de l'Assemblée. Si nous admettions la prétention de S. S., notre Constitution disparaîtrait. Je n'ai jamais vu une plus grande insulte lancée à la majesté de la nation. Si le pouvoir exécutif était constitué, je demanderais immédiatement la mise en accusation de S. S. Aujourd'hui, je me borne à demander l'institution d'une commission, chargée de se prononcer sur son cas.

M. A. Couza: Je crois que S. S. le Métropolitain, en écrivant sa lettre, n'a voulu ni offenser la majorité de la nation, ni attaquer les élections. S. S. a été trompée par certains gens qui se trouvent même parmi nous. Dans tous les grands moments nationaux, notre clergé se trouvaient toujours à notre tête. | Je ne crois pas que ce clergé veuille aujourd'hui contester la validité des élections. Loin d'accuser S. S. le Métropolitain, je le plains et je propose de nommer une députation chargée de l'inviter à venir discuter avec nous les questions que nous devons traiter. En ce qui concerne les lieutenants d'évêques, nous les excluons pour le seul motif qu'il ne présentent pas de garanties d'indépendance.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2380. p. 106; No. 2400, p. 148; No. 2405, p. 164; No. 2406, p. 165.

M. M. Kogalniceano. Le pays nous a envoyés ici pour que nous défendions la dignité de la nation et de l'Assemblée. En réponse à M. Couza je citerai les paroles mêmes de la première adresse de S. S. le Métropolitain au gouvernement, dans laquelle il dit: «Je ne saurais procéder à l'ouverture d'une Assemblée dont la formation se trouve entachée de différentes déviations et violations «des principes posés par la convention du 7 (19) Août.» ¹⁸⁵⁹ 1) || Tant que ces paroles ne sont pas rétirées, nous ne devons faire appel qu'à la justice et à notre devoir. ^{14 Januar.}

M. B. Alecsandri: Avant d'adresser à l'Assemblée la protestation dont on vient de donner lecture, S. S. a envoyé une protestation au gouvernement. Mais la Caïmacamie, animée de l'esprit de conciliation, a trouvé convenable de charger un des ministres d'aller s'expliquer avec S. S. sur la gravité de son acte. C'est moi-même qui ai été chargé de cette mission, et j' avoue que j'ai trouvé S. S. disposée à une entente avec le gouvernement. La preuve en est qu'alors, S. S. a retiré sa lettre. Si une nouvelle protestation s'est produite de sa part, je l'attribue à des conseils pervers donnés par des ennemis cachés. Je suis donc d'avis que l'Assemblée doit élire dans son sein une commission chargée de convaincre S. S. que le pasteur ne doit pas se séparer de son troupeau, ainsi que S. S. l'a déclaré elle-même dans l'Assemblée ad-hoc. J'espère, Messieurs, que cette tentative, dictée par les convenances de la part de l'Assemblée, mettra fin à un incident regrettable et aura un résultat satisfaisant pour tout le monde. | La pétition du Métropolitain ne me préoccupe pas; mais ce qui m'étonne beaucoup, c'est l'insistance des lieutenants d'évêques à occuper des postes auxquels ils n'ont aucun droit, et leur prétention d'occuper à l'Assemblée des sièges qui ne sont pas les leurs. || Dans la première séance, MM. Pano, Kogalniceano et Cantacuzino ont démontré, par des arguments puissants, que les lieutenants d'évêques ne peuvent pas être membres de l'Assemblée: | 1. Parce que la convention parle d'évêques et non de lieutenants d'évêques; || 2. Parce que, par leur situation même d'administrateurs provisoires des diocèses où ils ont été nommés, les lieutenants d'évêques ne présentent pas les conditions d'une indépendance absolue, exigée de tout député. | Cependant, nous voyons aujourd'hui MM. les lieutenants d'évêques oublier l'humilité chrétienne qui est le princi-

1) Cf. Vol. VIII, No. 2380 p. 106

No. 2422. pal attribut du sacerdoce, et prétendre occuper les places que la convention a désignées aux évêques. Où arriverions-nous, si nous admettions cette prétention? Il pourra se trouver un Métropolitain qui se plaise à changer les lieutenants d'évêques toutes les semaines; nous verrons alors une véritable procession de lieutenants d'évêques passer par la salle des séances de l'Assemblée. Non, Messieurs; la place des lieutenants d'évêques n'est pas à la Chambre; elle n'est pas, non plus, à Iassy, où nous les voyons, depuis plusieurs jours, se mêler d'intrigues politiques, tandis qu'ils devraient se trouver dans leurs diocèses respectifs pour remplir leurs devoirs chrétiens. Je propose donc, Messieurs, que la commission chargée d'examiner la protestation du Métropolitain, demande à S. S. d'ordonner à MM. les lieutenants d'évêques de quitter immédiatement la capitale et de retourner dans leurs diocèses, pour s'occuper de religion et non de politique.

M. A. Couza: Je persiste dans mon opinion que nous devons adopter des moyens de conciliation. Nous avons eu l'occasion de voir ceux-mêmes qui contestaient les élections— je ne les nomme pas, mais je les regarde — venir remercier la Caïmacamie de sa conduite. Espérons que le Métropolitain lui-même reconnaît maintenant que les conseils qu'on lui a donnés sont mauvais, car le parti même qui l'a poussé à ce procédé, est venu prendre part aux travaux de l'Assemblée.

M. M. Kogalniceano: Je voudrais aussi pouvoir classer l'adresse du Métropolitain; mais que ferons-nous avec celle qui a été envoyée à Constantinople?

M. B. Alecsandri: Nous connaissons maintenant le sort des protestations qui partent de Iassy pour Constantinople, dans le but d'appeler l'intervention étrangère contre l'autonomie du pays. Ces protestations sont destinées à se noyer dans le Danube. Et si même une d'elles parvient à Constantinople et entraîne une intervention irréflichte, elle revient se buter contre la convention du 7 (19) Août. Cette convention est un mur de défense, élevé autour des Principautés-Unies; dans ce mur, il n'y a point de porte par laquelle une intervention étrangère puisse, à l'avenir, se glisser.

M. M. Kostaki: N'envenimons pas la question. Je propose que l'Assemblée nomme une commission, chargée d'exposer à S. S. le Métropolitain que son procédé tend à frapper dans la convention et de faire un dernier appel pour qu'il vienne présider l'Assem-

blée et ce en considération des services considérables qu'il a rendus, No. 2422.
l'année dernière, à la cause nationale. 1859

L'Assemblée décide de nommer une commission, composée de trois membres et chargée de présenter un projet relativement à l'adresse de 14 Ianuar.

S. S. le Métropolitain et à celle des lieutenants d'évêques. || Sont élus membres de cette commission : M. le vornik B. Alecsandri, par 40 voix; M. L. Roset, par 40 voix et M. M. Kogalniceano, par 37 voix.

La bureau donne lecture de la déclaration du prince Grégoire Sturdza portant qu'il s'est retiré de l'armée ottomane. 2)

L'Assemblée aborde la discussion du projet de règlement, présenté par M. Kogalniceano, rapporteur de la commission chargée de ce travail.

M. Kogalniceano donne lecture du chapitre I de ce projet.

On discute séparément chaque paragraphe de ce chapitre.

Les §§ 1 à 4 sont adoptés sans aucune modification.

Le § 5 est adopté dans la rédaction suivante:

«La personne de chaque député est inviolable pendant tout le temps de la session. Au cours de la session donc, aucun député ne peut, pour aucun motif, être poursuivi ni arrêté,» etc.

Le § 6 est adopté dans la rédaction suivante:

«En cas de flagrant délit, le député coupable peut être arrêté pendant la session; mais, alors, dans les 24 heures, l'autorité est tenue à porter le cas à la connaissance du président de l'Assemblée, qui convoque immédiatement la Chambre pour qu'elle décide. Pour qu'on puisse accorder l'autorisation de maintenir l'arrestation, il faut une décision de la Chambre, prononcée à la suite d'un vote public et à la majorité des deux tiers de ses membres.»

Les §§ 7 et 8 sont adoptés sans aucune modification.

Le § 9 est adopté ainsi qu'il suit:

«Les ministres qui dans les délais fixés... La peine prononcée contre les ministres ne pourra être ni réduite ni commuée, ni remise par le Prince.»

Les §§ 10, 11, 12, 13 et 14 sont adoptés sans aucune modification.

L'ensemble du chapitre I-er est mis aux voix et voté à l'unanimité par l'Assemblée, avec les modification ci-dessus.

Il est donné lecture du chapitre II qui est adopté à l'unanimité par l'Assemblée, avec une seule modification, celle du § 19 qui reste rédigé ainsi:

2) Cf. Vol. VIII, No. 2416, p. 188, *Annexe F*, p. 219.

No. 2422. «L'Assemblée se prononce à la majorité absolue, c'est à-dire la
1859 moitié plus un du nombre des membres,» etc.

14 Januar. Il est donné lecture du chapitre III qui est adopté par l'Assemblée, à l'unanimité, sans aucune modification.

Il est donné lecture du chapitre IV qui est adopté par l'Assemblée, à l'unanimité, sans aucune modification.

Il est donné lecture du chapitre V qui est adopté par l'Assemblée, à l'unanimité, avec une seule modification, celle du § 62 qui prend la rédaction suivante:

«Lorsque, au sujet d'un projet, d'une proposition, d'une motion ou autre question . . . ; mais s'il y a contestation, l'article est voté ainsi qu'il est dit plus loin.»

L'Assemblée décide d'ajourner à la prochaine séance la suite de la discussion sur le projet de règlement.

M. le vice-président, avec l'assentiment de la Chambre, lève la séance à 4 heures du soir, et annonce la prochaine séance pour le Samedi, 3 Janvier.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. Adresse No. 2085 du Métropolitain de Moldavie à l'Assemblée électorale de Moldavie, du 29 Décembre 1858 (10 Janvier 1859). Iassy.

A l'honorable Assemblée générale. | A la suite des dispositions prises par la Caïmacamie et qui nous ont été communiquées par l'adresse No. 484 du 27 Décembre ¹⁾, l'ouverture de l'Assemblée a été effectuée le lendemain, 28, en notre absence et contrairement à notre demande. Le soussigné, en dehors de ce qu'il a communiqué antérieurement, à ce sujet, au gouvernement, se trouve forcé à exposer à l'Assemblée ce qui suit: | L'art. 18 de la convention décide qu'outre le Métropolitain, les évêques diocésains seront de droit membres de l'Assemblée. || Nous avons été profondément attristé en voyant cette Assemblée repousser de son sein les deux prélats diocésains qui, en qualité de lieutenants des évêques de Roman et de Houche, ont été appelés de leurs diocèses par l'ordre du Métropolitain du pays et président de droit de cette Assemblée. | Sans demander l'explication des motifs pour lesquels on n'a pas passé dans l'appel nominal

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2406, p. 165.

nos frères diocésains les lieutenants d'évêques de Roman et de Houche et sans rappeler à l'Assemblée qu'en 1841, après la renoncia-¹⁸⁵⁹ tion de feu le Métropolitain Veniamin, de bienheureuse mémoire, le lieutenant d'évêque de Roman tint lieu de président de l'Assemblée générale réglementaire, jusqu'à son avènement au trône métropolitain, et que, l'année dernière, on appliqua aux lieutenants d'évêques aussi l'art. 1-er du firman impérial de convocation du Divan ad-hoc ¹⁴); || Nous, président de droit de cette Assemblée, chargé de veiller à l'application, sans aucune déviation, des prescriptions de la convention relatives à l'Assemblée, conjurons et prions toute l'Assemblée de ne pas commencer ses travaux par un manquement à la dignité du clergé et par une illégalité envers les voix qui sont la base des principes d'autonomie et d'organisation, établis par les Puissances garantes.

(s.) Sophronius, Métropolitain de Moldavie.

Annexe B. — Pétition No. 1.300 des lieutenants d'évêques de Roman et de Houche à l'Assemblée électorale de Moldavie, du 31 Décembre 1858 (12 Janvier 1859). Iassy.

A l'honorable Assemblée générale de la Principauté de Moldavie. Sur la base des anciennes institutions de cette Principauté; Sur la base des principes du Règlement relatifs à l'Assemblée générale ordinaire; || Sur la base de l'art. 1-er du firman impérial de 1857 ²⁾, selon lequel, lors de la convocation du Divan ad-hoc, le clergé n'a pas été exclu des Assemblées nationales; || Considérant que, conformément à ces principes, la convention du 7 (19) Août, dans son art. 18, décide aussi que le Métropolitain et les évêques diocésains sont appelés à prendre part à l'Assemblée générale, en qualité de ses membres de droit; || Prenant en considération les actes officiels ci-dessus; | Considérant que, l'année dernière, nous avons, sans aucune contestation, fait partie de l'Assemblée; | Considérant que le Très-Saint Père Métropolitain, comme président de cette honorable Assemblée nationale, nous a invités, par les adresses No. 2025 et No. . . , du 18 c., à venir prendre part aux travaux de l'Assemblée; || Considérant que le gouvernement lui-même, par le «Moniteur» No. . . . , convoque

¹⁾ Cf. Vol. III, No. 790, p. 1049.

²⁾ Cf. Vol. III, No. 790, p. 1049.

No. 2422. tous les membres de l'Assemblée, sans exception, à l'ouverture de
 1859 cette Assemblée; | Nous considérant comme membres perma-
 14 Januar. nents de l'Assemblée, nous nous sommes présentés. Cependant,
 contre toute raison, nous nous voyons repoussés de son sein. | Nous,
 soussignés, considérons cette mesure comme illégale, et protestons
 contre elle devant l'Assemblée et devant la nation, en priant que
 notre protestation soit enregistrée dans les actes de l'honorable
 Assemblée.

Le lieutenant d'évêque de Roman, (s.) Nectarius,
 Evêque de Sotiriopolis.

Le lieutenant d'évêque de Houche, (s.) Calinic,
 Evêque de Hariopolis.

Annexe C. — Règlement de l'Assemblée élective de Mol-
 davie.

Chapitre I-er

Dispositions générales.

§ 1. L'Assemblée élective (composée des élus de la nation) ou, selon l'ancienne dénomination, l'Assemblée générale, représente la nation roumaine même dans la Principauté de Moldavie.

§ 2. Les députés représentent, au sein de l'Assemblée, le pays et la nation, et non seulement leurs collèges respectifs.

§ 3. Aucun député, pendant la durée de son mandat, ne peut accepter une fonction salariée, un avancement, un rang, une décoration ni une gratification, sans se considérer lui-même, par ce seul fait, comme démissionnaire et obligé de se soumettre à une nouvelle élection ¹⁾.

§ 4. Aucun membre de l'Assemblée ne peut, à aucun moment, être persécuté, poursuivi ni arrêté à cause de ses votes ou des opinions émises par lui dans l'exercice de son mandat.

§ 5. La personne de chaque député est inviolable pendant tout le temps de la session. Au cours de la session, aucun député ne pourra donc, pour aucun motif, être poursuivi ni arrêté par aucune autorité, sans l'autorisation de l'Assemblée, exprimée par une décision formelle, à la suite d'un vote public, à la majorité de deux tiers.

¹⁾ Il est bien entendu que la condition d'une nouvelle élection ne concerne pas les députés qui, à l'époque de leur élection, occupaient déjà des fonctions publiques, sans préjuger par ce règlement la question d'incompatibilité du mandat de député avec la charge de fonctionnaire public.

§ 6. En cas de flagrant délit, le député coupable peut être arrêté, pendant le cours de la session; mais alors, dans les 24 heures, l'autorité est tenue à porter le cas à la connaissance du président de l'Assemblée, qui convoque immédiatement la Chambre, pour qu'elle décide. Pour que le maintien de l'arrestation puisse être autorisé, il faut une décision de la Chambre, prise à la suite d'un vote public à la majorité de deux tiers de ses membres. No. 2422.
1859
14 Januar.

§ 7. Ceux qui attenteront à l'inviolabilité du député, seront jugés et punis comme coupables d'attentat contre la représentation nationale elle-même.

§ 8. Si l'Assemblée n'est pas convoquée pour le premier dimanche du mois de Décembre, en conformité de l'art. 17 de la convention, elle se réunit d'elle-même ce jour là. En cas de dissolution de l'Assemblée, si, dans le délai de trois mois à compter de la date de la dissolution, une nouvelle Assemblée n'est pas convoquée, conformément à l'art. 17 de la convention, les anciens membres de l'Assemblée se réunissent, le jour de l'expiration du délai précité, et constituent la représentation légale du pays. On procédera de même dans le cas prévu dans l'art. 12 de la convention.

§ 9. Les ministres qui n'auront pas convoqué l'Assemblée générale dans les délais prévus par les art. 12 et 17 de la convention, seront considérés comme violateurs des institutions du pays et de la représentation nationale, et, comme tels, seront mis en accusation par l'Assemblée et envoyés devant la cour de cassation, en qualité de haute cour de justice, conformément aux art. 14, 15 et 41 de la convention. La peine prononcée contre les ministres ne pourra être ni réduite, ni commuée, ni remise par le Prince.

§ 10. Chaque député a le droit de demander aux autorités, par l'entremise du bureau de l'Assemblée, tous les renseignements qui lui seront nécessaires sur n'importe quelle branche de l'administration publique.

§ 11. Les séances de l'Assemblée générale sont publiques; les réunions des sections sont fermées.

§ 12. Chaque séance est constatée par des procès-verbaux, un par chaque séance, rédigés par le président ou le vice-président avec le concours des secrétaires; ces procès-verbaux sont portés à la connaissance publique par la «Gazette» ou le «Moniteur officiel», qui, en ce qui concerne les travaux de la Chambre, ne dépendra que du bureau de l'Assemblée.

No. 2422. § 13. Si un député veut publier in extenso dans le «Moniteur» son discours prononcé à la Chambre ou un autre travail, il
1859
14 Januar. ne pourra le faire qu'avec l'autorisation du bureau; en cas de refus, le député en appelle à la décision de l'Assemblée.

§ 14. L'Assemblée est seule en droit de voter ou de modifier son règlement. Si vingt membres croient qu'il est nécessaire de compléter ou de modifier le règlement, l'Assemblée autorise la discussion. Mais celle-ci ne peut commencer qu'après trois lectures de la proposition, faites de quinze en quinze jours. La décision doit être prise à la majorité de deux tiers des membres de l'Assemblée.

Chapitre II.

Du bureau provisoire et de la vérification des pouvoirs.

§ 15. Lors de l'ouverture de la session, le président de droit de l'Assemblée, S. S. le Métropolitain, ou, en son absence, le plus âgé des députés, accupe le fauteuil présidentiel. Quatre députés, les plus jeunes parmi les présents, remplissent les fonctions de secrétaires. | Après la lecture du message d'ouverture de l'Assemblée, on élit, à la majorité absolue et au scrutin secret, par bulletins, deux commissions composées, chacune, de sept membres. Ces commissions sont chargées de la vérification des pouvoirs des députés élus.

§ 16. La commission No. 1 examine les pouvoirs des députés de la capitale et des sept districts de la Haute-Moldavie. | La commission No. 2 examine les pouvoirs des députés des huit autres districts, ceux de la Basse-Moldavie. La commission No. 1 examine les pouvoirs des membres de la commission No. 2 et réciproquement.

§ 17. Pour la vérification des pouvoirs lors d'une ou de plusieurs élections partielles, l'Assemblée nomme une seule commission, composée de sept membres.

§ 18. Les procès-verbaux des élections, avec les certificats délivrés aux députés par les collèges électoraux, ainsi que les autres actes justificatifs, sont envoyés par le président de l'Assemblée aux commissions de vérification. Chacune d'elles est tenue à appeler devant elle les députés élus et, en cas de protestation, les plaignants. Après avoir écouté les objections et réuni tous les renseignements, la commission présente son rapport à l'Assemblée.

Pour les élections non contestées et dans lesquelles les formalités No. 2422. exigées par la loi ont été remplies, la commission se borne à viser les certificats et à rapporter qu'elle les a trouvés conformes à la loi. Pour les élections contestées ou frappées du manque de formalités, la commission doit exposer les circonstances, en laissant à l'Assemblée de se prononcer sur la validité ou la non validité de l'élection. 1859 14 Januar.

§ 19. L'Assemblée décide, à la majorité absolue, c'est-à-dire la moitié plus un des membres présents, de la validité de l'élection et le président proclame députés ceux dont les pouvoirs ont été trouvés en règle.

Chapitre III.

Du bureau définitif.

§ 20. Après la vérification des pouvoirs des députés élus et dès que les deux tiers des élections sont validées, le président se lève et déclare que l'Assemblée générale de Moldavie est ouverte et constituée.

§ 21. Dès que le règlement est débattu et adopté, l'Assemblée procède à la formation du bureau définitif.

§ 22. Le bureau est complété par l'élection: 1. de deux vice-présidents; 2. de quatre secrétaires et deux secrétaires suppléants; 3. de trois questeurs, chargés de s'occuper des affaires matérielles de l'Assemblée.

§ 23. L'élection à tous ces emplois est faite au scrutin secret et à la majorité absolue des voix. || Cependant, si la majorité absolue n'est pas obtenue, on procède au ballottage par boules entre ceux qui ont eu le plus de voix, sans réunir la majorité absolue. En cas de parité des voix, le plus âgé est nommé.

§ 24. Les vice-présidents, les secrétaires et les questeurs sont élus pour la durée d'une session.

§ 25. L'Assemblée générale de Moldavie, ainsi constituée, le sait savoir, par l'organe de son président, au gouvernement, à l'Assemblée générale de la Principauté-sœur et à la Commission centrale de Focshani.

§ 26. La tâche du président et, en son absence ou par délégation, des vice-présidents, est de garder l'ordre au sein de l'Assemblée, de veiller à l'observation du règlement, d'observer le tour

No. 2422. des députés ayant demandé la parole, de poser des questions tendant à éclaircir le débat, d'annoncer le résultat des votes, de prononcer les décisions de l'Assemblée, de communiquer à l'Assemblée les notifications qui la concernent, de se mettre en communication avec les sections, le gouvernement, l'Assemblée générale de l'autre Principauté et la Commission centrale de Focshani.

1859
14 Januar.

§ 27. Le président ou le vice-président ne peut intervenir dans le débat que pour résumer l'état de la question et la limiter à son véritable sens; si un vice-président veut prendre part à la discussion, il doit quitter le fauteuil présidentiel et s'y faire remplacer par un autre vicé-président; il ne peut reprendre la présidence que lorsque le débat sur la question est terminé.

§ 28. La tâche des secrétaires est de surveiller la rédaction du procès-verbal pour qu'il contienne une relation claire et suffisante de toutes les circonstances de la séance, d'inscrire le tour des députés ayant demandé la parole, de donner lecture des projets de lois, propositions, amendements et autres communications à soumettre à l'Assemblée, de consigner les résolutions ou les décisions de l'Assemblée, de faire l'appel nominal, de compter les voix, en un mot, de remplir tout ce qui concerne le bureau.

§ 29. Les secrétaires peuvent prendre part à la discussion, mais alors ils doivent descendre du bureau.

§ 30. Les secrétaires choisissent l'un d'eux qui est spécialement chargé de la surveillance des procès-verbaux des séances de l'Assemblée et de tous les imprimés à son usage.

§ 31. Le président et les secrétaires votent toujours les derniers.

Chapitre IV.

Des séances.

§ 32. Le président ouvre les séances. Il annonce leur clôture, avec l'assentiment de l'Assemblée. A la fin de la séance et après avoir consulté l'Assemblée, il indique la date de la prochaine séance et l'ordre du jour de celle-ci, lequel sera affiché dans la salle.

§ 33. Sauf les cas d'urgence, le commencement des séances est fixé à 11 heures du matin.

§ 34. A 11 heures et quart, le président fait, par un secrétaire, l'appel nominal des députés; cet appel est suivi de la lecture des

noms des députés absents par suite de congés et de ceux qui man-
quent sans congés; la liste de ces derniers est insérée dans le
procès verbal.

No. 2422.
1859
14 Ianuar.

§ 35. L'appel nominal est fait par ordre alphabétique des noms de famille.

§ 36. Avant que la séance commence, le président et les secrétaires signent l'appel nominal.

§ 37. Chaque séance commence par la lecture du procès-verbal de la séance précédente.

§ 38. S'il y a une réclamation contre la rédaction du procès-verbal, le secrétaire qui en fait lecture donne à l'Assemblée les explications nécessaires. Si, après ces explications, la réclamation est maintenue, le président consulte l'Assemblée qui décide.

§ 39. Après l'adoption du procès-verbal, un des secrétaires donne lecture des messages, lettres et autres communications adressées à l'Assemblée, sauf les lettres anonymes.

§ 40. L'Assemblée renvoie aux sections ou ajourne à une autre séance les communications qui ont besoin d'être d'abord étudiées et se prononce sur celles qui n'ont pas besoin d'une étude préalable.

§ 41. Ces formalités remplies, la discussion commence sur les sujets à l'ordre du jour, c'est-à-dire ceux dont la discussion a été décidée dans la séance précédente.

§ 42. Aucun député ne peut parler qu'après s'être d'abord inscrit au bureau ou après avoir, de sa place, demandé au président la parole et après que celle-ci lui a été accordée. La parole est donnée dans l'ordre des demandes et des inscriptions. | La seule exception à cette règle est faite par le président, pour classer les députés de façon à ce qu'ils parlent alternativement, l'un pour, l'autre contre, ou sur la position de la question. Sur la position de la question, la parole n'est accordée qu'à ceux qui veulent proposer un amendement qu'ils doivent déposer immédiatement sur le bureau.

§ 43. Il est permis à tout député de céder à un autre son tour de parole.

§ 44. Le député qui parle ne peut s'adresser qu'au président, au banc des ministres ou à l'Assemblée. Les députés peuvent parler de la tribune ou de leurs places, mais debout. Cependant, les rapports des commissions, les exposés des projets, et toutes les propositions et autres communications écrites sont lus à la tribune.

No. 2422. § 45. Toute imputation diffamante ou autre attaque personnelle est défendue pendant la discussion. Au premier écart, le président rappelle l'orateur à l'ordre ; au deuxième, il lui adresse une observation personnelle qui est inscrite au procès-verbal ; en cas d'un troisième écart, le président consulte l'Assemblée et, avec l'assentiment de celle-ci, enlève à l'orateur la parole pour toute la durée de la séance ; cette interdiction est inscrite au procès-verbal.

1859
14 Januar.

§ 46. Personne ne peut être interrompu lorsqu'il parle, si ce n'est pour un rappel au règlement.

§ 47. Si l'orateur s'écarte complètement de la question, le président l'invite à y rentrer. Si, après deux rappels à la question pendant le même discours, l'orateur continue à s'occuper de questions étrangères au débat, le président consulte l'Assemblée, pour savoir s'il ne faut pas enlever à l'orateur la parole dans cette question au cours de cette séance. La Chambre se prononce par assis et levés, sans discussion.

§ 48. Personne ne peut parler que deux fois sur la même question, sauf une décision contraire de l'Assemblée.

§ 49. Il est toujours permis de demander la parole dans une question du règlement, dans une question personnelle ou pour expliquer ses paroles mal comprises.

§ 50. Les réclamations concernant l'ordre du jour, la priorité et le rappel au règlement ont toujours la préférence sur les questions principales et suspendent toujours la discussion.

§ 51. La question préalable, c'est-à-dire tendant à ne pas admettre la discussion d'un projet ou d'une proposition, ou d'ajourner le débat à une autre date définie ou indéfinie, et les amendements sont mis aux voix avant la proposition principale, les sous-amendements avant les amendements.

§ 52. Si dix députés demandent la clôture de la discussion, le président soumet à l'Assemblée cette demande. Cependant, avant qu'on prenne une décision, chaque député peut parler pour ou contre la clôture. Entre ces deux discours, c'est-à-dire lorsque l'Assemblée a commencé à se prononcer sur la clôture de la discussion, il est interdit de demander la parole.

§ 53. Avant la clôture de la discussion, le président demande à l'Assemblée si elle est suffisamment éclairée sur la question. En cas de doute, la discussion continue.

§ 54. Si un membre trouble le bon ordre, il est rappelé à l'ordre par le président ; si le député réclame contre cette obser-

vation, le président consulte l'Assemblée; si celle-ci confirme la No. 2422. mesure prise par le président, le cas est consigné dans le procès-verbal. 1859
14 Januar.

§ 55. Si l'Assemblée devient tumultueuse ou si elle ne se soumet pas au règlement ou au président en ce qui est de sa compétence, le président annonce qu'il va suspendre la séance. Si le tumulte continue, le président suspend la séance pour une heure, pendant laquelle les députés se retirent dans la salle des conférences ou dans les sections. Ce temps écoulé, la séance est reprise de droit.

Chapitre V.

Du vote.

§ 56. Le vote sur une proposition n'est pas valable, s'il n'y a pas présents les deux tiers du total des membres de l'Assemblée.

§ 57. Le vote est public, par appel nominal ou par assis et levés, ou secret, par bulletins ou par ballottage. Le vote sur l'ensemble des projets de lois est toujours public et par appel nominal; sur les différents articles du projet, le vote public est exprimé par assis et levés, sauf lorsque dix députés demandent l'appel nominal.

§ 58. Dans les questions du règlement, de la clôture, de la priorité, dans la question préalable et autres de cette nature, l'Assemblée exprime son opinion par assis et levés, ou, à la demande de dix députés, par appel nominal. Au vote par assis et levés, le président invite à se lever les députés qui sont pour et à rester assis ceux qui sont contre. Le président et les secrétaires décident du résultat du vote, qui peut être répété jusqu'à trois fois. Si, après trois épreuves, le doute subsiste, on procède au vote par appel nominal.

§ 59. Le vote par appel nominal est public ou secret; public — lorsque chaque député exprime son opinion de vive voix; secret — lorsqu'on vote par boules ¹⁾.

¹⁾ Le scrutin par boules se fait de la façon suivante: Un secrétaire fait l'appel nominal; le député appelé reçoit une boule blanche et une boule noire; il dépose dans l'urne placée sur le bureau la boule qui exprime son opinion et jette l'autre boule, dont il n'a pas fait usage, dans une autre urne, placée sur une table séparée. La boule blanche exprime l'approbation, la boule noire — la désapprobation. Les deux urnes sont couvertes. Lorsque les boules sont déposées, les secrétaires vident l'urne du scrutin dans une sébille; ils les comptent publiquement, en séparant les boules blanches des boules noires.

No. 2422 § 60. Le résultat du vote est consigné par écrit par deux se-
 1859 crétaires et proclamé par le président. Si le nombre de boules
 14 januar. blanches est égal au nombre de boules noires, la question en dis-
 cussion est rejetée.

§ 61. Les élections du bureau, des sections, des commissions et toutes les autres questions personnelles sont décidées par scrutin secret, savoir: 1° par des bulletins sur lesquels chaque député écrit le nom de son candidat ou de ses candidats et qui sont ensuite déposés dans une urne; et 2° par un ballottage ou au moyen de boules blanches et noires, chaque fois que la majorité absolue est exigée et que, pour certains candidats et autres questions, le scrutin par bulletins n'a pas donné de majorité absolue.

§ 62. Si, au sujet d'un projet de loi, d'une proposition, d'une motion ou de toute autre question, même comprenant plusieurs parties, il n'a y a pas de contestation, on vote sur l'ensemble de la proposition ou de la question; mais, s'il y a contestation, on vote article par article, ainsi qu'il est indiqué plus loin.

§ 63. Le président et les secrétaires sont chargés de recueillir les votes; le président annonce le résultat.

Chapitre VI.

Des projets de lois et des propositions.

§ 64. Les projets de lois sont adressés à la Chambre par le pouvoir exécutif, élaborés par les ministres ou par la Commission centrale, conformément aux art. 20, 33, 35 et 36 de la convention. Ces projets, ainsi que les autres communications, après leur lecture à l'Assemblée, sont envoyés par celle-ci à la section compétente pour être discutés dans les formes établies dans le chapitre suivant.

§ 65. Le membre de l'Assemblée qui veut faire une proposition ou présenter un amendement, doit signer sa motion et la déposer au bureau qui la classifie immédiatement et l'affiche, pour qu'elle soit connue de tout le monde. || Mais chaque proposition, pour être lue à l'Assemblée, doit être appuyée par cinq membres; la même condition est imposée aux amendements et sous-amendements.

§ 66. Après la lecture du projet ou de la proposition, dans l'ordre de son inscription, son signataire indique la date à laquelle il veut donner les explications nécessaires.

§ 67. Le jour fixé par l'Assemblée pour la discussion de ce No. 2422. projet ou de cette proposition, le signataire présente un exposé des motifs. 1859
14 Januar.

§ 68. Avant que la question soit mise en discussion, le président demande à l'Assemblée si elle prend en considération le projet ou la proposition présentée, si elle l'ajourne, ou si elle considère qu'il est inutile de la mettre en discussion.

§ 69. Si l'Assemblée déclare qu'elle prend en discussion la proposition, elle décide s'il faut l'envoyer à l'examen d'une ou plusieurs sections ou d'une commission spéciale, ou, si la question est urgente, l'Assemblée la met immédiatement en délibération.

§ 70. Les projets de lois, après avoir été discutés par les sections compétentes, sont imprimés, distribués à tous les députés et, après trois jours, mis à l'ordre du jour par le bureau de l'Assemblée.

§ 71. L'Assemblée peut cependant ajourner la date de la discussion.

§ 72. Le jour fixé pour la discussion, le ministre qui a présenté le projet doit être présent pour exposer les motifs du projet.

§ 73. La discussion est divisée en deux parties: d'abord, sur l'ensemble du projet, puis, sur chaque article séparément.

§ 74. Après que la discussion sur l'ensemble du projet est terminée, commence la discussion de chaque article en particulier, l'un après l'autre, et des amendements qui s'y rapportent.

§ 75. Si la discussion est ajournée à une autre date, alors les amendements sont aussi affichés pour la connaissance de tous les membres de l'Assemblée.

§ 76. Si des amendements sont adoptés ou si certains articles du projet sont rejetés, le vote sur l'ensemble du projet a lieu un autre jour que celui où les derniers articles ont été votés. || Il faut qu'il se passe au moins un jour entre ces deux séances. || Dans la seconde séance, les amendements adoptés et les articles rejetés sont soumis à une discussion définitive. Il en sera de même pour les amendements motivés par cette adoption ou ce rejet. Tout amendement en dehors de ces deux points est interdit.

§ 77. Même après l'ouverture de la discussion d'un projet, le ministre peut le retirer; celui qui a présenté un amendement peut le retirer; mais chaque député peut se l'approprier.

§ 78. Dans la discussion des propositions ou autres motions faites par les membres de l'Assemblée, on observera les règles prescrites dans les paragraphes ci-dessus.

No. 2422. § 79. Toutes les décisions de l'Assemblée sur les projets, propositions et autres motions sont prises à la majorité absolue des voix.
1859

14 Januar. § 80. Si les voix sont réparties en deux exactement, la proposition ou le projet soumis à la délibération est rejeté.

§ 81. L'Assemblée ne peut pas prendre de décision sans la présence des deux tiers du total de ses membres, sauf le cas prévu dans l'art. 12 de la convention.

§ 82. Le résultat des délibérations de l'Assemblée, c'est-à-dire sa décision, est proclamé par le président, dans les termes suivants : « l'Assemblée adopte » ou « l'Assemblée n'adopte pas. »

§ 83. Le membre de l'Assemblée qui veut adresser au gouvernement une interpellation, devra le faire savoir au ministère trois jours d'avance.

§ 84. Il est interdit aux particuliers de présenter personnellement des pétitions à l'Assemblée. Pour être accueillies, ces pétitions doivent être présentées et appuyées par au moins cinq députés. Avant que l'Assemblée se prononce sur une pétition, celle-ci est envoyée à la section compétente, sauf le cas d'urgence déclaré par l'Assemblée.

§ 85. L'Assemblée a le droit de repousser la pétition qui lui est adressée, ou de la renvoyer au ministre compétent et de demander à celui-ci des explications sur les motifs de la plainte.

Chapitre VII.

Des sections de l'Assemblée générale.

§ 86. L'Assemblée se répartit, par élections au scrutin secret, en six sections, savoir : 1-ère section. Les affaires d'un intérêt commun aux Principautés-Unies, les affaires étrangères et les affaires militaires. 2-e section. Les finances. 3-e section. L'administration, les travaux publics, les affaires municipales et communales, l'agriculture, le commerce et l'industrie. 4-e section. Les affaires ecclésiastiques et l'instruction publiques. 5-e section. La justice et les codes. | 6-e section. Les messages, les pétitions, les adresses, le règlement de l'Assemblée, sa comptabilité, etc.

§ 87. Les cinq premières sections se composent de cinq députés chacun; de la sixième section font partie tous les autres députés, sauf les membres du bureau présidentiel et les ministres députés qui ne font partie d'aucune section.

§ 88. Les sections sont élues pour toute la session annuelle. No. 2422.

§ 89. Chaque section nomme, à la majorité absolue des votants, un président et un secrétaire. 1859
14 Januar.

§ 90. Chaque section examine les projets de lois, les propositions et les amendements qui lui sont envoyés par l'Assemblée, selon l'ordre indiqué par celle-ci. Après leur examen, la section nomme, à la majorité absolue des votants, un rapporteur, chargé de développer et de défendre devant la Chambre le travail de la section.

§ 91. Le rapport de la section contient, outre l'analyse des délibérations de la section, ses conclusions motivées. Il est imprimé et distribué à tous les députés, au moins trois jours avant la discussion par l'Assemblée générale, sauf les cas où la Chambre en décide autrement.

§ 92. L'Assemblée a toujours le droit de demander aux sections respectives d'accélérer leurs travaux et même de leur fixer pour cela un terme.

§ 93. En dehors des sections sus-indiquées, l'Assemblée peut encore nommer une ou plusieurs commissions extraordinaires pour des questions spéciales ou des cas exceptionnels. La nomination de ces commissions se fait à la majorité absolue, sur la proposition du président de la Chambre ou d'un député.

§ 94. Chacune de ces commissions élit, dans son sein, un président, un secrétaire et, pour chaque affaire, un rapporteur. Le rapport est imprimé et distribué, conformément au § 91 du présent règlement.

§ 95. Si un projet ou autre question concerne deux ou plusieurs sections, celles-ci se réunissent sous la présidence du plus âgé de leurs présidents.

§ 96. Si l'auteur d'une proposition n'est pas membre de la section ou de la commission chargée de l'examiner, il a le droit d'assister aux séances de la section ou de la commission, sans toutefois prendre part au vote.

§ 97. Les sections et les commissions peuvent faire appel à d'autres personnes, du sein de l'Assemblée ou du dehors, pour demander leur concours, s'il peut être utile. Les ministres et tous les députés peuvent assister aux séances des sections, sans toutefois prendre part au vote.

§ 98. Les sections et les commissions ont le droit de deman-

No. 2422. der au gouvernement, par l'entremise de la présidence, tous les
1859 documents, actes et explications nécessaires à leurs travaux.
14 Januar.

§ 99. Les sections ou les commissions chargées de l'examen des codes ou des lois d'une plus grande extension, peuvent, avec l'autorisation de la Chambre et d'accord avec le gouvernement, continuer leurs travaux même après la clôture de la session.

§ 100. La commission des pétitions doit présenter à l'Assemblée, à la fin de chaque semaine, les pétitions adressées de la façon indiquée dans le § 84, et ce dans l'ordre des dates de l'inscription au procès-verbal de la Chambre; en cas d'urgence, la Chambre peut modifier cet ordre.

§ 101. Dans chaque section ou commission on affiche les questions résolues et celles qui sont à l'ordre du jour, ainsi que la date à laquelle elles doivent être communiquées à l'Assemblée.

§ 102. Les prescriptions de ce règlement, en ce qui concerne l'ordre et la police des séances, s'appliquent aussi aux sections et aux commissions.

Chapitre VIII.

Des députations et des adresses.

§ 103. Les députations chargées de représenter l'Assemblée sont nommées au scrutin secret. L'Assemblée décide le nombre des députés qui les composent. Le président ou un des vice-présidents est toujours, de droit, membre de la 'députation. Il parle au nom de l'Assemblée, mais après s'être entendu avec la députation sur le sens de son allocution.

§ 104. Les projets d'adresses, faits au nom de l'Assemblée, sont rédigés par une commission composée du président ou du vice-président et de six membres, choisis par l'Assemblée générale. Ces projets sont soumis à l'approbation de l'Assemblée et passés, après l'approbation, dans le procès-verbal de la séance.

Chapitre IX.

Des rédacteurs, des procès-verbaux et des imprimés.

§ 105. Le bureau de l'Assemblée a le droit de s'adjoindre un ou plusieurs rédacteurs et copistes, toujours révocables par le bureau.

§ 106. Il est interdit à ces fonctionnaires de l'Assemblée de No. 2422. communiquer aux personnes étrangères les décisions ou les relations sur les travaux de la Chambre, sans l'ordre du bureau; ils 1859 sont responsables pour toute contravention à cette interdiction. 14 januar.

§ 107. Les rédacteurs sont particulièrement chargés de la rédaction des procès-verbaux et des décisions de l'Assemblée, sous la surveillance directe des secrétaires.

§ 108. Les procès-verbaux des séances, après avoir été approuvés par l'Assemblée, sont copiés et signés en double exemplaire.

§ 109. Tous les procès-verbaux des séances de l'Assemblée sont publiés dans le «Moniteur officiel».

§ 110. L'appel nominal, fait dans la séance publique de l'Assemblée, est publié toujours avant le procès-verbal, avec indication, dans des rubriques spéciales, des noms des députés présents, absents par congé et absents sans congé.

§ 111. A toute décision prise par la Chambre, chaque député a le droit de demander qu'il soit mentionné au procès-verbal non seulement s'il a voté pour ou contre, mais aussi la part qu'il a prise à la discussion, par la reproduction la plus exacte possible de ses paroles.

§ 112. Le bureau décide et approuve l'impression des propositions qui lui sont soumises, des rapports des sections et des commissions et d'autres documents relatifs à ses travaux et, en général, des paroles prononcées pendant les séances. En cas de l'opposition du bureau, le député ou les députés qui se croient lésés, en appellent à l'Assemblée générale.

§ 113. Les honoraires des rédacteurs et des copistes sont fixés par le bureau, passés dans le budget des dépenses de la session et approuvés par l'Assemblée générale.

Chapitre X.

De la questure et de la commission de comptabilité.

§ 114. Les questeurs sont chargés de toutes les questions matérielles, du cérémonial, de la surveillance du bon ordre dans les tribunes publiques, de la publicité des séances, conformément aux conditions prévues dans l'art. 19 de la convention, et, particulièrement, de toutes les dépenses de l'Assemblée.

§ 115. La commission de comptabilité prépare, au commen-

No. 2422. cement de chaque mois, sur la proposition des questeurs, le budget des dépenses ordinaires de l'Assemblée et le soumet à la Chambre. A la fin de chaque mois, elle examine les dépenses faites par les questeurs et les soumet à l'Assemblée générale.

1859
14 Januar.

§ 116. Les questeurs reçoivent du gouvernement, sur l'intervention du président ou du vice-président, les fonds nécessaires pour les dépenses de l'Assemblée.

Chapitre XI.

Des archives et de la bibliothèque.

§ 117. Le budget des dépenses de l'Assemblée contient une somme destinée à l'achat des livres nécessaires à l'Assemblée.

§ 118. Sur cette somme, les questeurs achètent, à mesure du besoin, les livres et les documents qui peuvent être utiles aux travaux de l'Assemblée.

§ 119. Le bureau délègue un copiste chargé particulièrement de l'entretien de la bibliothèque et des archives de l'Assemblée.

§ 120. Aucun livre ni document de la bibliothèque ni des archives de l'Assemblée ne peut être délivré à un député sans reçu et pour plus de trois jours.

§ 121. Le catalogue des livres qui se trouvent à la bibliothèque ou qui sont nouvellement acquis est déposé sur le bureau de l'Assemblée générale et sur la table de chaque section.

§ 122. Chaque membre de l'Assemblée reçoit, de droit, le «Moniteur» contenant les séances de l'Assemblée.

Chapitre XII.

Des huissiers et autres fonctionnaires de l'Assemblée.

§ 123. Les portiers, les huissiers et, en général, tous les autres fonctionnaires nécessaires au service de l'Assemblée sont nommés et révoqués, à la majorité absolue, par le président, les vice-présidents, les secrétaires et les questeurs de l'Assemblée nationale.

Chapitre XIII.

Des congés.

§ 124. Aucun représentant ne peut manquer aux séances de l'Assemblée générale, sans un congé accordé par la Chambre

§ 125. L'absence d'un député à une ou plusieurs séances est No. 2422. inscrite au procès-verbal. || Si le député manque à six séances consécutives, sans avoir obtenu un congé de l'Assemblée, ou du moins sans avoir annoncé par écrit la cause légitime de son absence, il est considéré comme démissionnaire, par le fait même de son absence. 1859 14 Ianuar.

§ 126. Le député qui ne se présente pas, pendant les six premières séances après la convocation de l'Assemblée, pour remplir son mandat, est considéré comme démissionnaire.

§ 127. Dans les deux cas prévus dans les §§ 125 et 126, l'Assemblée intervient, par son président, auprès du pouvoir exécutif, afin que le collègue électoral soit convoqué pour élire un autre député.

Chapitre XIV.

De la police de l'Assemblée et des tribunes.

§ 128. La police de l'Assemblée appartient à l'Assemblée elle-même. Cette police est exercée, au nom de l'Assemblée, par le président ou le vice-président qui, seul, peut donner des ordres à la garde de service.

§ 129. Il est défendu d'entrer armé dans la salle de l'Assemblée. Aucune force armée ne peut être postée aux portes, sans l'assentiment de l'Assemblée.

§ 130. Aucun étranger ne peut, sous aucun prétexte, s'introduire dans la partie de la salle réservée uniquement aux membres de l'Assemblée. .

§ 131. Pour les journalistes et les sténographes il y a des places désignées spécialement dans la proximité de la tribune.

§ 132. Les tribunes destinées au public sont confiées spécialement à la police des questeurs.

§ 133. Pendant tout le cours de la séance, les personnes qui se trouvent dans les tribunes doivent rester assises, la tête découverte et garder le silence. Dans chaque tribune, il y a un ou deux huissiers, chargés de surveiller l'ordre.

§ 134. Toute personne du public qui trouble l'ordre, ne garde pas le silence, recommandé au public, donne des signes d'approbation ou de désapprobation, est immédiatement, sur l'ordre du pré-

No. 2422. sident, expulsée de la tribune; si elle fait du scandale, elle est
 1859 renvoyée, sous escorte, à l'autorité compétente, pour être jugée.
 14 Ianuar. § 135. Les §§ 128 à 134 du présent règlement seront imprimés
 et affichés dans chaque tribune.

(Suivent les signatures.)

No. 2423.— Articol program publicat de ziarul «Steaoa Dunărei», în 2 (14) Ianuarie 1859. Iași.

(«Steaoa Dunărei», No. 1 și 2, din 2 și 3 Ianuarie 1859.)

No. 2423. Mulțumită guvernului interimar care, recunoscând principiul
 1859 că toate legiurile făcute de guvernele regulate ale țării erau în
 14 Ianuar. vigoare, «Steaoa Dunărei» și «Zimbrul și Vulturul» au putut, acuma
 două luni, apărea iarăși pe orizontul publicității, sub scutul legii
 presei. Ambele foi intrară în luptă nepregătite, pe un tărîm minat
 de demult de adversari puternici. Inspirare însă de dreptatea cau-
 zeii ce aveau a apărea, ele au pășit înainte, ca păstorul rege cu praș-
 tia în mână spre a înfrunta pe trufașul Goliat. Conștiința publică
 știe dacă ele au combătut cu inimă saă nu; din parte-ne, nu pu-
 tem zice alt decât că ne am silit, cu toate greutatele tipografice și
 altele ce am putut întâmpina, a sprijini, pe cât puterile ne-au ertat,
 cauza țării, cauza cea bună, călcând peste orice interese saă con-
 siderații particulare. Isbândit-am ceva saă nu, în harța aceasta din-
 tăi? Aceasta vom vedea-o în curînd. Dar ceia ce i de sigur,
 este că abea de acuma înainte reformele și progresul vor avea
 a da bătălii regulate în față cu corupția și cetele de abuzuri ce
 o înconjoară. Convinși că acestea vor avea apărătorii lor nume-
 roși, și credincioși macesimei că: în unire stă tăria, redacțiile «Ste-
 lei Dunărei» și a «Zimbrului și Vulturului» s'au întrunit într'o
 singură redacție și de astăzi înainte va apărea o singură foaie
 sub numire de «Steaoa Dunărei, Zimbrul și Vulturul». Principiile
 ce le-au sprijinit ambele foi despărțite, le vor sprijini și întrunite.
 || Combătînd de apururea în fața soarelui, fiind steagul nostru
 sus, îl desfășurăm și acuma pentru ca fie-cine să poată vedea ce
 este scris pe dînsul: || I. Suveranitatea externă: | Unirea Prin-
 cipatelor. || II. Suveranitatea internă (autonomia). | Punct de
 plecare: tratatele noastre vechi cu Poarta și convențiunea din 7
 (19) August: || 1. Imbunătățirea soartei locuitorilor sătenii. | 2. Re-

forma legii electorale. | 3. Secularizarea averilor monastirilor No. 2423. grecești. || 4. Percepțiunea unei singure dări, cu desființarea tuturor dărilor indirecte asupra obiectelor de îndestulare comună. || 5. Darea Statului civil în mâna autorităților civile. || 6. Prevederea cazului unei viitoare revizii a Constituțiunii. || III. Autonomia individuală || Punctul de plecare: convențiunea din 7 (19) August. 1. Libertatea politică și individuală (habeas corpus). || 2. Libertatea de presă, fără cauțiune. || 3. Libertatea de conștiință. | 4. Libertatea de petițiune. || 5. Libertatea de întrunire. || 6. Instrucțiunea gratuită și obligatorie. | 7. Inființarea juriului în materii criminale și de presă. | 8. Desființarea pedepselor corporale de orî-ce fire și a acelei de moarte. || 9. Răsplătiri onorifice naționale să nu se dea decât prin organele Adunării legislative.

(subscriși): M. Kogălniceanu | V. Alexandrescu | V. Mălinescu | I. Codrescu.

(Traducțiune.)

Grâce au gouvernement intérimaire qui a reconnu le principe que toutes les lois faites par les gouvernements réguliers du pays sont en vigueur, la «Steaoa Dunărei» et le «Zimbrul și Vulturul» ont pu paraître, il y a deux mois, sur l'horizon de la publicité, sous la protection de la loi sur la presse. Ces deux feuilles sont entrées en lutte sans avoir été préparées, sur un terrain miné depuis longtemps par des adversaires puissants ; mais, inspirées par la justice de la cause qu'elles avaient à défendre, elles allaient de l'avant, comme David qui, armé d'une fronde, affrontait le terrible Goliath. La conscience publique dira si elles ont combattu avec vaillance ou non ; quant à nous, nous pouvons dire seulement que, malgré les difficultés d'impression et autres que nous avons rencontrées, nous nous sommes efforcés de soutenir de toute notre force la cause du pays, la bonne cause, sans nous arrêter devant aucun intérêt privé, devant aucune considération particulière. Avons-nous réussi ou non dans ce premier combat ? Nous le verrons prochainement. Mais ce qui est certain c'est que c'est maintenant seulement que les réformes et le progrès vont livrer des batailles en règle à la corruption et à la bande des abus qui l'accompagnent. Convaincues que ceux-ci auront de nombreux défenseurs, et fidèles à la maxime : l'union fait la force, les rédactions de la «Steaoa Dunărei» et du «Zimbrul și Vulturul» se sont fondues en une seule rédac-

No. 2423. tion, et, à partir d'aujourd'hui, une seule feuille paraîtra sous le
 1859 titre: «Steaoa Dunărei, Zimbrul și Vulturul». Les feuilles unies
 14 Ianuar. soutiendront les mêmes principes qu'elles ont soutenus en pa-
 raissant séparément. || Combattant sans cesse au grand jour,
 tenant haut notre drapeau, nous le déployons, pour que tout le
 monde sache ce qui est écrit dessus. I. Souveraineté à l'exté-
 rieur. || Union des Principautés. | II. Souveraineté à l'intérieur
 (autonomie). Point de départ: nos anciens traités avec la Porte et
 la convention du 7 (19) Août. || 1. Amélioration du sort des
 paysans. 2. Réforme de la loi électorale. | 3. Sécularisation
 des biens des monastères grecs. 4. Perception d'un impôt
 unique, et abolition de tous les impôts indirects sur la consom-
 mation. || 5. Etat civil aux mains des autorités civiles. 6. Pré-
 vision d'une prochaine revision de la Constitution. III. Auto-
 nomie individuelle. Point de départ: la convention du 7 (19) Août.
 1. Liberté politique et individuelle (habeas corpus). | 2. Liberté
 de la presse, sans caution. 3. Liberté de conscience. 4.
 Liberté du pétitionnement. | 5. Liberté des réunions. 6. In-
 struction gratuite et obligatoire. | 7. Institution du jury en ma-
 tière criminelle et de presse. | 8. Abolition des peines corpo-
 relles de toute nature et de la peine de mort. 9. Récompenses
 honorifiques nationales accordées uniquement par les organes de
 l'Assemblée législative.

(s.) M. Kogalniceano | V. Alexandresco | V. Malinesco—
 I. Codresco.

No. 2424.— Adresa No. 5 a Adunărei electivă a Moldovei
 către Căimăcămia Moldovei, din 3 (15) Ianua-
 rie 1859. Iași.

No. 2424. Inaltei Căimăcămii a Principatului Moldovei. Alăturatele
 1859 copii legalizate în număr de două, una de pe declarația ce prințul
 15 Ianuar. Gr. M. Sturdza a făcut Adunărei generale în ședința din 2 Ia-
 nuarie ¹⁾, și alta de pe demisia ce L. S. a trimis M. S. Sultanului ²⁾,
 jos-iscălitul cu onor le comunică Inaltei Căimăcămii spre regulă.

Vice-presidentul Adunărei generale, (subscris) P. Mavrogheni.

Secretarii, (subscriși:): N. Roset Bălănescu | A. Gri-
 goriu | N. Catargi | Hasnaș.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2416, p. 188, *Anexă F*, p. 203.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2416, p. 188, *Anexă G*, p. 203.

(Traducțiune.)

No. 2424.

1859

15 Ianuar.

A la haute Caïmacamie de la Principauté de Moldavie. || Le soussigné a l'honneur de communiquer à la haute Caïmacamie les deux copies légalisée ci-jointes: de la déclarations faite par le prince Grégoire Sturdza dans le séance de l'Assemblée du 2 Janvier ¹⁾, et de la démission que S. A. a envoyée au Sultan ²⁾.

(Suivent les signatures.)

No. 2425.-- Proces-verbal No. IV al Adunării electivă a Moldovei, din 3 (15) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 26, din 21 Ianuarie 1859)

Proces-verbal IV.

Anul 1859, ședința din 3 Ianuarie.

No. 2425.

Ședința a patra se deschide la 11 ore dimineața, sub președinția d-lui vice-președinte Petru Mavrogheni.

1859

15 Ianuar.

D. secretar Nicu Roset citește apelul nominal, la care sunt față 51 membri, iar absenți 2, și anume Inalt Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit, bolnav, și d-l N. Conachi Vogoride nu a venit.

D. secretar N. Catargiu citește procesul-verbal al ședinței trecute, care se adoptează de Adunare fără vre-o modificare.

D. secretar A. Grigoriu citește o adresă a alegătorilor din colegiul alegătorilor direcți de Suceava. Adunarea hotărăște amânarea discuției asupra acestei adrese.

D. Grigoriu citește o reclamație a d-lui logof. Lascar Cantacuzin Pășcanu, prin care cere înscrierea sa în lista candidaților la domnie. (Anexa A.). Adunarea hotărăște trecerea sa în lista candidaților.

D. secretar G. Hasnaș citește o declarație a d-lui Kogălniceanu, prin care cere a se șterge din lista candidaților la domnie. (Anexa B.)

Discuția se deschide asupra validității titlurilor d-lor Tulcianov, Vergati și Caravasile.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2416, p. 188, *Annexe F*, p. 219.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2416, p. 188, *Annexe G*, p. 220.

No. 2425. D. Hasnaș citește raportul comisiei II asupra deputaților de
1859 Ismail. (Anexa C.)

15 Ianuar. D. Cuciureanu. Ca membru al comisiei II, am eșit cu deosebită socotință. Din acta alegerii urmate în districtul Ismail, se vede un înscris al alegătorilor primari în limba rusească, care nu o am putut înțelege, și un înscris din partea a unui Stoica, prin care dă dreptul de deputat al proprietarilor primari d-sale vornic N. Docan. Alegerea alegătorilor direcți de ținut, în privirea formei, e în regulă; tabloul însă din oraș are o contradicție între numărul alegătorilor și a sumei voturilor adunate. Iar despre chestia de protecție, mi-a lipsit toate materialele spre a dobândi o îndestulă lămurire din actă.

D. P. Casimir. Cu toate mancurile ce se găsesc în alegerile de la Ismail, socot că trebuie să fim mai indulgenți, mai ales în privirea clasei neguțătorilor, care este atât de puțin numeroasă în țara noastră; în cât privește declarația ce au ei a face, potrivit art. 21 din tratat, această declarație o pot face și acum.

D. M. Kostaki. Din acta alegerilor ved, în ceea ce privește pe d-lor Tulcianov și Vergati: 1. Că numărul alegătorilor este de 47, și că numărul voturilor pe tabloă este cu trei mai mult; | 2. Că este o răsătură la numele președintelui; 3. Că fără cele trei voturi, unul din deputați nu ar avea majoritatea. Propun ca guvernul să facă o cercetare în privința aceasta.

Adunarea hotărăște ca prin punere de bile să se decidă anularea sa și validitatea amânduror deputaților orașului Ismail, Tulcianov și Vergati.

Adunarea anulează aceste două alegeri, fiind 35 bile negre și 15 bile albe; iar unul a fost absent, pr. N. Suțu.

Adunarea hotărăște ca să se încunoștiințe guvernul despre acest vot, care va avea a rîndui o cercetare și aplicarea art. 21 din legea electorală.

Discuția urmează asupra validității alegerii d-lui Caravasile, din colegiul alegătorilor direcți din ținutul Ismail.

D. Hasnaș citește raportul comisiei II asupra acestui caz.

D. P. Balș. D. Caravasile nu are proprietate în ținutul Ismailului.

D. M. Kogălniceanu. În alegerea d-lui Caravasile sunt trei neîndepliniri: || 1. D-lui, neavînd proprietate în ținutul Ismailului, nu a putut face parte din colegiul alegătorilor direcți din acel ținut; || 2. D-lui este înscris în ghildia negustorilor rusienești; do-

vadă adresa gerantului consulatului rusienesc din Ismail, asupra No 2425. acestui caz ; || 3. D-lui nu a declarat opția sa dacă vrea să fie pă- 1859
mîntean, cu toate că departamentul din năuntru a publicat, în ase- 15 Ianuar.
menea caz, o dispoziție de care d. Caravasile trebuia să se ție. |
Alegerea aceasta dar nu poate fi valabilă.

D. I. A. Cantacuzin. După lămuririle luate, în Rusia, înscrierea în ghilde nu trage după sine a fi supus. Un străin, pentru a putea fi neguțător, trebuie să fie înscris în ghilde.

D. M. Kogălniceanu. Ori-cum, tot mai rămân încă două reclamații.

D. A. Botez-Forăscu. In cât privește cazul că d. Caravasile nu este proprietar în ținutul Ismailului, eu cred că nu mai încape vorbă, când el este înscris în liste și nu a fost contestat în termenul de trei săptămâni. Dacă nu este acolo proprietar, aceasta rămâne în răspunderea dregătorului.

Se păsește la punerea de bile pentru d. Caravasile, a căruia alegere se declară de nevalabilă, fiind 32 bile negre, 12 bile albe, și 5 deputați abțiindu-se.

Biuroul dă citire următoarei propunerii a d-lui P. Balș, sprijinită de d-lor P. Roset, A. Scorțescu, A. Botez-Forăscu și M. Kogălniceanu:

«Fiind că d-lui Caaravasile a votat în colegiul electoral de proprietari mari ai districtului Ismail, fără a avea proprietate în acel district și fiind că d. administrator l'a înscris în listele electorale, apoi d. Caravasile să fie supus art. 21 din convenție, iar administratorul pedepsei convenite, făcând mijlocire către guvern.»

D. Casimir își retrage un amendament în acest caz, și Adunarea adoptează în majoritate amendamentul d-lor Cuciureanu, C. Ghica, C. Rolla, M. Kostaki și D. Corne, în acest caz și care glăsuește:

«Subscrișii sunt de socotință că Adunarea să se mărginească a împărtăși guvernului factul, rămâind ca guvernul să aplice legea.»

Se urmează discuția asupra proiectului de regulament al Adunărei.

D. Kogălniceanu, raportorul comisiei însărcinate cu această lucrare, citește capitolul VI. || Discuția asupra acestui capitol urmează paragraf câte paragraf.

§§ 14—65 se adoptează.

No. 2425. Aici Adunarea adoptează intercalarea art. 62, 63, 64 și 65 din
1859 regulamentul Adunării ad-hoc ¹⁾.

15 Ianuar.

§ 66. Se adoptează cu următoarea modificare;

« . . . se împart la toți deputații și, după un interval de trei zile, se trec de către biroul Adunării la ordinul zilei.»

§§ 67—68 se adoptează.

§ 69 se suprimă.

§ 70—82 se adoptează fără vre-o modificare.

Se pune la vot capul al VI-lea care se adoptează în unanimitate, cu modificările mai sus arătate și cu intercalarea §§ 62, 63, 64 și 65 din regulamentul Adunării ad-hoc.

Se citește capul al VII-lea și se votează articol câte articol.

§§ 83 pînă 91 se adoptează fără vre o modificare.

§ 92 se adoptează cu următoarea modificare:

«Când un proiect saū orî-ce altă chestie privește două saū mai multe secții . . . de cel mai în vîrstă dintre presidenții lor.»

§§ 93—99 se adoptează fără vre-o modificare.

Se pune la vot capul al VII-lea, care se adoptează în unanimitate, cu modificările însemnate mai sus.

Se citește capul al VIII-lea, capul al IX-lea și capul al X-lea, cari se adoptează de Adunare în unanimitate, fără vre-o modificare.

Se citește capul XI-lea, care se adoptează de Adunare în unanimitate, cu două modificări:

1. La § 117 «...și nu mai mult de cât pe trei zile.»

2. La § 118. «... cât și pe masa fie cărei secții.»

Se citește capul al XII-lea, care se adoptează de Adunare în unanimitate, fără vre-o modificare.

Se citește capul al XIII-lea, care se adoptează de Adunare în unanimitate, cu o modificare la § 122.

«... dacă însă lipsește șase seanse de-a rîndul.»

Se citește capul al XIV-lea, care se adoptează de Adunare în unanimitate, cu o singură modificare la § 131:

«Orî-ce persoană din public turbură rînduiala.»

Se pune la vot întregul regulament, care se adoptează de Adunare cu modificățiile însemnate în acest proces-verbal.

D. I. A. Cantacuzino. Orî cât de mare așî dori să fie întinderea puterii acestei Adunări, totuși trebuie să spun Adunării că articolele privitoare la dritul de a primi petiții cuprind în

¹⁾ Cf. Vol. VI, part. I, p. 54.

sine oare-care pericole cari ar periclita neatîrnarea Adunărei, când No. 2425.
acele petiții s'ar înfățișa acoperite de mii de iscălituri.

1859

15 Ianuar.

D. vice-președinte declară, că nu se mai poate reveni asupra unui vot, și că un articol al regulamentului prescrie cum acestuia poate să-i se facă modificări.

Cu încuviințarea Adunărei, d. vice-președinte ridică ședința la 4 $\frac{1}{2}$ ore după amiază-zi și anunță viitoarea întrunire pe Duminecă, în 4 Ianuarie.

Vice-președinte, (subscris) P. Mavrogheni.

(Urmează iscăliturile secretarilor.)

Anexă A. Petiția logofătului Lascar Cantacuzino către Adunarea electivă a Moldovei, din 30 Decembrie 1858 (11 Ianuarie 1859). Iași.

Onorabilei Adunări electivă. | Subscrisul, cunoscându-se cu însușirile cerute de art. 13 din convenție, nu se vede trecut în lista candidaților la domnie, publicată prin «Monitorul Oficial» sub No. 21. În asemenea privire, cu respect reclamă la Adunare recunoașterea dritului său netăgăduit după însesii actele aflătoare în arhivele guvernului. || Ele dovedesc că am ocupat funcții publice peste două-spre-zece ani, și anume: Înaintea promulgării Regulamentului organic, am fost membru în departamentul pricinilor străine. După punerea în lucrare a acestui așezământ, am fost president judecătoriei din Iași, membru la Divanul de apel, și îndată vornic de aprozi; mai apoi membru al Divanului domnesc, și în cele din urmă, mai mulți ani am fost ministru de finance; pe lângă acestea, am fost și deputat în obșteasca obicinuită Adunare, în sesia începătoare de la 12 Decembrie anul 1841. | Onorabila Căimăcămie declară necomplectarea listei, din lipsa isvoarelor cari ar fi putut să-i dea lămurire exactă. Așa dar, în privirea funcțiilor mele, guvernul posedază actele cari sunt cele mai adevărate isvoare. Cât pentru vîrstă, socot că precăt Căimăcămia pre atâta întreaga Adunare nu are cea mai mică îndoială, căci este un lucru vederat. Iar apoi, pentru condiția venitului, dacă listele electorale a ținuturilor Iași și Botoșani, unde sunt trecute moșiile mele, nu ar fi de ajuns, mă mărginesc a înfățișa pe lângă aceasta un singur contract de împosesuire a uneia din moșiile mele, care se vede timbruit chiar în lipsa mea din patrie, cu mult înaintea promulgării convenției din 7 (19) August.

(subscris) L. Cantacuzino.

No. 2425. *Anexa B.* — Petițiunea d-lui Mihail Kogălniceanu către Adunarea electivă a Moldovei, din 3 (15) Ianuarie 1859. Iași.

Onorabilei Adunări generale a Moldovei. | In memorabila zi din 7 Octombrie 1857, subscrisul, ca deputat al proprietarilor mari ai ținutului Dorohoi, în sînul Adunărei ad-hoc, convocată în puterea tratatului de Paris, spre a rosti dorințele nației române, am avut onoarea de a face o propunere care cu entusiasm s'a adoptat de întreaga Adunare, afară de două glasuri, care apoi, două zile în urmă, s'a aclamat în unanimitate de Adunarea din țara suroră, și, în sfîrșit, s'a salutat de întreaga nație ca marea, vecinica și mîntuitoarea dorință a neamului nostru: unirea Principatelor Române sub un Principe străin. Intre puternicile argumente ce sprijineaă acea propunere, prefăcută apoi în dorință națională, figuraū următoarele considerante: ¹⁾

«Luând în privire că dorința cea mai mare, cea mai generală, aceea hrănită de toate generațiile trecute, aceea care este sufletul generației actuale, aceea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare, este unirea Principatelor într'un singur Stat, o unire care este firească, legiuită și neapărată, pentru că, în Moldova și în Valahia, suntem același popul omogen, identic ca nici un altul, pentru că avem același început, același nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceleași instituții, aceleași legi și obiceiuri, aceleași teineri și aceleași speranțe, aceleași trebuințe de îndestulat, aceleași hotare de păzit, aceleași dureri în trecut, același viitor de asigurat și, în sfîrșit, aceeași misie de împlinit; || «Luând însă în privire că, pentru ca unirea Principatelor să producă tot binele ce se așteaptă și în lăuntru și în afară, este trebuință de a se institua un guvern tare, stabil, respectat în lăuntru de toți, și sprijinit în afară de marea familie a caselor domnitoare; că un asemenea guvern nu ni-l poate da regimul vicios al domniilor electivă și schimbătoare, cari, istoria este mărtoră, n'au produs de cât anarhie prin rivalitățile și ambițiile deșilor și mulților aspiranți, slăbiciune și corupție prin abuzurile și nepotismul lor; | «Luând în privire că Principatele sunt însetate de legalitate, de stabilitate și de dignitate națională, voidnd a trăi cu însăși viața lor, și că aceste nu se pot dobîndi de cît puindu-se în capul

¹⁾ Cf. Vol. VI, partea I, p. 65.

Principatelor-Unite un Prinț străin, ales dintre dinastiile domnitoare No. 2425.
ale Europei, afară de acele ale Staturilor vecine, spre a nu motiva 1859
străine înriuriri...» 15 Ianuar.

Argumentele mai sus citate, departe de a se slăbi de la 7 Octombrie 1857 încoace, n'au făcut de cât a se întări: abuzurile guvernămintelor efemere sub cari am trecut; toată activitatea țării întrebuințată în simple chestii de persoane; rivalitățile și ambițiile deșilor și mulților aspiranți de domnie, cari obosesc țara și corump nația de mai mult de doi ani de zile, toate acestea dovedesc că singurul chip de mîntuire pentru neamul și patria noastră stă în realizarea dorințelor formulate de ambele țări surori în zilele memorabile din 7 și 9 Octombrie 1857. || Europa a putut să nune încuviințeze aceste dorinți, însă ea nu a putut să nimicească convicțiile noastre și aspirațiile noastre. Cu această rezervă, puterile garante, cel puțin în majoritate, au subscris convenția din 7 (19) August 1858; cu această rezervă, și Românii au primit-o ca țelul final, cu toate restricțiile ei; convenția totuși ne recunoaște și ne-o și promite împlinirea marelui dorinți: unirea Principatelor. || Voind dar a rămânea consecuent cu mine însumi, și nevroidind nici măcar indirect a deszice aceia ce odată am zis cu atâta solemnitate, viu dar a ruga pe onorabila Adunare ca să bine-voiască a mă șterge din lista candidaților la domnie.

(subscris) Mihail Kogălniceanu.

Anexă C.—Raportul comisiunei No. 2 de verificare a titlurilor deputaților la Adunarea electivă a Moldovei, asupra alegerilor din orașul și districtul Ismail, din 3 (15) Ianuarie 1859. Iași.

După hotărîrea Camerei, subscriși, intrând în cercetarea actelor ce privesc pe d-nii deputați aleși în orașul și în districtul Ismail, în privirea formalităților procedate la alegere și în privirea titlurilor personale cerute după art... din legea electorală, au descoperit următoarele: || 1. Colegiul alegătorilor direcți de oraș fiind compus de 47 alegători, precum apelul nominal de la fila 238 dovedește, acel număr de alegători, cu majoritate absolută, au ales pe d-lor Gherasim Vergati și Tulcianov. S'a observat însă că, din împărțiala voturilor, precum să ved înscrise în rubricile tabloului de la fila 240, trei voturi au eșit mai mult de cât numărul ce trebuia să întrunească alegătorii. || Către acestea, la observarea tit-

No. 2425 lurilor sunt dezvoltate următoarele considerații: a) D-l Tulcianov, având un proces de pământ, după adresa consulatului rusienesc No...., se vede că, în acel proces, d-l Tulcianov a fost sprijinit cu mijlocirea consulatului. Nu se rosteste însă că este supus rusesc. | b). Tot din adresa consulatului rusienesc, No...., se lămurește că d-l Tulcianov a primit și a esersat funcția de agent rusienesc la Ismail. | c) Departamentul din lăuntru ordonând administrațiilor din Basarabia ca, spre a nu veni în controversie cu rostirea art. 21 al tratatului de Paris, persoanele chemate spre îmbrățișarea misiei de deputați să declare, că sunt și vor rămâne pământeni, iar în aceasta asemenea nu se vede îndeplinită vre-o formalitate. | 2). In cât pentru alegerea deputatului primar, comisia, observând acta acestei alegeri, a găsit-o în regula cuvenită. Cercetând către acestea și alegerea deputaților de proprietari mari, a găsit-o iarăși formală, cu deosebire numai de d-l Caravasile, unul din deputații aleși, care, deși nu se vede că ar fi îndeplinit formalitatea cerută de departament prin ordinul citat, totuși, din actele înfățișate comisiei, nu se dovedește că ar fi supus străin.

(subscriși:) C. Rolla | P. Casimir | G. Hasnaș |
Silion | Pisoski | Canano.

Cu osebită socotință, (subscris) G. Cuciureanu.

(Traducțiune)

Procès-verbal No. IV.

L'an 1859, séance du 3 (15) Janvier.

La quatrième séance est ouverte à 11 heures du matin, sous la présidence de M le vice-président Pierre Mavrogheni.

M. le secrétaire Nicou Roset donne lecture de l'appel nominal, auquel répondent 51 membres; il y a 2 absents: S. S. le Métropolitain, malade, et M. N. Conaki-Vogoridès, qui n'est pas venu.

M. le secrétaire N. Catargi donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté sans modification par l'Assemblée.

M. le secrétaire A. Grigoriu donne lecture d'une adresse des électeurs du collège des électeurs directs du district de Soutchava. L'Assemblée décide d'ajourner la discussion de cette adresse.

M. Grigoriu donne lecture d'une réclamation de M. le logu-

thète Lascar Cantacuzino, par laquelle celui-ci demande son inscription sur la liste des candidats au trône. (Annexe A.) L'Assemblée décide de l'inscrire sur la liste des candidats.

No. 2425.
1859
15 Januar.

M. le secrétaire G. Hasnash donne lecture d'une déclaration de M. Kogalniceano, par laquelle celui-ci demande d'être rayé de la liste des candidats au trône. (Annexe B.)

On aborde la discussion sur la validité des élections de MM. Toulchanov, Vergati et Caravassile.

M. Hasnash donne lecture du rapport de la 2-e commission de vérification, au sujet des élections d'Ismaïl. (Annexe C.)

M. Coutchouriano: Comme membre de la 2-e commission, j'ai émis un avis séparé. Dans le dossier des élections du district d'Ismaïl, je vois une déclaration des électeurs écrite en langue russe, que je n'ai pas pu comprendre, ainsi qu'une déclaration d'un certain Stoïca par laquelle M. le vornik N. Docan est reconnu comme député du collège des électeurs primaires. L'élection faite par les électeurs directs du district est régulière, en ce qui concerne la forme; mais, dans le tableau des électeurs de la ville, il y a une contradiction entre le nombre des électeurs et le nombre des voix exprimées. En ce qui concerne la question de la protection, nous n'avons pas eu dans les dossiers tous les éléments nécessaires pour former notre conviction.

M. P. Casimir: Malgré tous les vices que l'on trouve dans les élections d'Ismaïl, je crois que nous devons être plus indulgents, surtout en ce qui concerne la classe des commerçants, si peu nombreuse dans notre pays; au sujet de la déclaration qu'ils doivent faire, conformément à l'art. 21 du traité de Paris, ils peuvent la faire aussi maintenant.

M. M. Kostaki: En ce qui concerne MM. Toulchanov et Vergati, je vois du dossier des élections: | 1. Que le nombre d'électeurs a été de 47, tandis que, selon le tableau des votants, il y en a eu trois de plus; | 2. Qu'il y a un grattage au dessous du nom du président; || 3. Que, sans ces trois voix, un des députés n'aurait pas eu la majorité. | Je propose que le gouvernement fasse une enquête à ce sujet.

L'Assemblée décide un scrutin par boules au sujet de la validité ou de la nullité de l'élection des deux députés de la ville d'Ismaïl, MM. Toulchanov et Vergati.

L'Assemblée annule ces deux élections, par 35 boules noires,

No. 2425. contre 15 blanches; le prince N. Soutzo a été absent lors du
1859 scrutin.

15 Ianuar.

L'Assemblée décide que ce vote sera porté à la connaissance du gouvernement qui ordonnera une enquête et appliquera l'art. 21 de la loi électorale.

La validité de l'élection de M. Caravassile, élu dans le collège des électeurs directs du district d'Ismail, est mise en discussion.

M. Hasnash donne lecture du rapport, à ce sujet, de la 2e commission de vérification.

M. P. Balche: M. Caravassile n'a pas de propriété dans le district d'Ismail.

M. M. Kogalniceano: Dans l'élection de M. Caravassile il y a trois vices: || 1. N'ayant pas de propriété dans le district d'Ismail, il ne pouvait pas faire partie du collège des électeurs directs de ce district; 2. M. Caravassile est inscrit dans les rôles des commerçants russes; la preuve en découle de l'adresse, à ce sujet, du consulat russe d'Ismail; 3. M. Caravassile n'a pas fait de déclaration d'option pour la nationalité moldave, bien que le département de l'intérieur ait publié, à ce sujet, une disposition que M. Caravassile doit connaître. Par conséquent, cette élection ne saurait être valable.

M. I. A. Cantacuzino: Selon les informations prises, l'inscription dans les rôles des commerçants n'entraîne pas, en Russie, la sujétion. Tout étranger doit être inscrit dans les rôles, s'il veut être commerçant.

M. M. Kogalniceano: Quoi qu'il en soit, deux autres griefs restent toujours.

M. A. Botez-Foresco: Je crois qu'on ne saurait plus discuter le fait que M. Caravassile n'a pas de propriété dans le district d'Ismail, du moment que son inscription dans les listes électorales n'a pas été contestée devant le tribunal dans le terme de trois semaines. S'il n'y est pas propriétaire, c'est le préfet qui est responsable de son inscription.

On procède au vote par boules. L'élection de M. Caravassile est invalidée par 32 boules noires, contre 12 blanches et 5 abstentions.

On donne lecture de la proposition suivante, présentée par M. P. Balche et appuyée par MM. P. Rosetti, A. Scortzesco, A. Botez-Foresco et M. Kogalniceano:

«M. Caravassile ayant voté dans le collège des grands propriétaires du district d'Ismail, sans avoir de propriété dans ce

district, et M. le préfet l'ayant inscrit dans les listes électorales, No. 2425. on doit appliquer à M. Caravassile l'art. 21 de la convention, et, 1859
au préfet une peine convenable; on interviendra à ce sujet auprès 15 Januar. du gouvernement.»

M. Casimir retire son amendement présenté à ce sujet, et l'Assemblée adopte à la majorité l'amendement présenté par MM. Cantacuzino, C. Ghica, C. Rolla, M. Kostaki et D. Corné ainsi conçu :

«Les soussignés sont d'avis que l'Assemblée se borne à communiquer le fait au gouvernement, qui appliquera la loi.»

La discussion du projet de règlement de l'Assemblée est continuée.

M. Kogalniceano, rapporteur de la commission chargée de ce travail, donne lecture du chapitre VI. Ce chapitre est discuté paragraphe par paragraphe.

Les §§ 14 à 65 sont adoptés.

Ici, l'Assemblée décide d'intercaler les art. 62, 63, 64 et 65 du règlement de l'Assemblée ad-hoc ¹⁾).

§ 66 est adopté avec la modification suivante:

« sont distribués à tous les députés et, dans le terme de trois jours, mis à l'ordre du jour par le bureau de l'Assemblée.»

Les §§ 67 et 68 sont adoptés.

Le § 69 est supprimé.

Les §§ 70 à 82 sont adoptés sans aucune modification.

Le chapitre VI est mis aux voix et adopté à l'unanimité, avec les modifications ci-dessus et avec l'intercalation de §§ 62, 63, 64, et 65 du règlement de l'Assemblée ad-hoc.

On donne lecture du chapitre VII et on le vote paragraphe par paragraphe.

Les §§ 83 à 91 sont votés sans aucune modification.

Le § 92 est voté avec la modification suivante:

«Lorsqu'un projet ou autre question concerne deux ou plusieurs sections par le plus âgé de leurs présidents.»

Les §§ 93 à 99 sont adoptés sans aucune modification.

Le chapitre VII est mis au voix et adopté à l'unanimité, avec les modifications indiquées plus haut.

On donne lecture des chapitres VIII, IX et X qui sont adoptés par l'Assemblée à l'unanimité sans aucune modification.

¹⁾ Cf. Vol. VI, 1-re partie, p. 54.

No. 2425. On donne lecture du chapitre XI que l'Assemblée adopte à
1859 l'unanimité, avec les deux modifications suivantes :
15 Januar.

1. Au § 117: «...et pour un terme ne dépassant pas trois jours.»
2. Au § 118: «...ainsi que sur la table de chaque section.»

On donne lecture du chapitre XII qui est adopté par l'Assemblée à l'unanimité sans aucune modification.

Il est donné lecture du chapitre XIII qui est adopté à l'unanimité avec la modification suivante au § 122 :

«... mais s'il est absent pendant six séances consécutives.»

Il est donné lecture du chapitre XIV qui est adopté à l'unanimité, avec la seule modification suivante au § 131 :

«Toute personne du public qui trouble l'ordre...»

L'ensemble du règlement est mis aux voix et adopté par l'Assemblée, avec les modifications indiquées dans ce procès-verbal.

M. I. A. Cantacuzino: Malgré mon désir que le pouvoir de cette Assemblée soit aussi étendu que possible, je dois lui faire observer que les articles concernant les pétitions présentent un certain danger et pourraient nuire à l'indépendance de l'Assemblée, dans le cas où ces pétitions seraient couvertes de milliers de signatures.

M. le vice-président déclare qu'on ne peut pas revenir sur un vote et qu'un article du règlement dispose que celui-ci peut être modifié.

Avec l'assentiment de l'Assemblée, M. le vice-président lève la séance à 4 heures et demie et annonce la prochaine réunion pour le Dimanche, 4 Janvier.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. — Pétition du logothète Lascar Cantacuzino à l'Assemblée électorale de Moldavie, du 30 Décembre 1858 (11 Janvier 1859). Iassy.

A l'honorable Assemblée électorale. | Le soussigné, bien qu'il possède les qualités exigées par l'art. 13 de la convention, ne se voit pas passé dans la liste des candidats au trône, publiée dans le «Moniteur officiel» No. 21. Dans ces circonstances, il réclame à l'Assemblée de reconnaître son droit incontesté, selon même les actes qui se trouvent aux archives du gouvernement. | Ces actes prouvent que j'ai occupé des fonctions publiques pendant plus de douze ans, savoir: Avant la promulgation du Rè-

glement organique, j'ai été membre au département des affaires No. 2425. étrangères. Après la mise en vigueur de ce Règlement, j'ai été ¹⁸⁵⁹ président du tribunal de Iassy, membre du Divan d'appel et, en ¹⁵ même temps, chef des huissiers; plus tard — membre du Divan princier, et, enfin, j'ai été pendant plusieurs années ministre des finances. En outre, j'ai été aussi député à l'Assemblée générale ordinaire, dans la session qui a commencé le 12 Décembre 1841. L'honorable Caïmacamie a déclaré que sa liste est incomplète à cause du manque de sources qui pourraient lui fournir des renseignements exacts. Mais, en ce qui concerne mes fonctions, le gouvernement possède des actes qui sont les sources les plus exactes. En ce qui concerne mon âge, je crois que ni la Caïmacamie ni l'Assemblée entière n'ont le moindre doute, la chose étant évidente. En ce qui concerne le revenu, si les listes électorales des districts de Iassy et de Botoshani, où mes terres sont situées, n'étaient pas suffisantes, je me bornerais à présenter un seul contrat, celui de l'affermage de l'une de mes terres, contrat timbré, conclu en mon absence du pays et de beaucoup antérieur à la promulgation de la convention du 7 (19) Août.

(s.) L. Cantacuzino.

Annexe B. — Pétition de M. Michel Kogălniceano à l'Assemblée électorale de Moldavie, du 3 (15) Janvier 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée générale de Moldavie. | Dans la mémorable journée du 7 Octobre 1857, le soussigné, comme député des grands propriétaires du district de Dorohoi, au sein de l'Assemblée ad-hoc, convoquée en vertu du traité de Paris, pour se prononcer sur les vœux de la nation roumaine, j'ai eu l'honneur de faire une proposition qui a été adoptée avec enthousiasme par l'Assemblée toute entière, sauf deux voix, qui, deux jours après, a été acclamée à l'unanimité par l'Assemblée de la Principauté-sœur et qui, enfin, a été saluée par toute la nation comme un grand, constant et salutaire vœu de notre peuple, proposition portant: union des Principautés Roumaines sous un Prince étranger. Parmi les arguments puissants à l'appui de cette proposition, transformée ensuite en vœu national, figurent les considérants suivants: ¹⁾

¹⁾ Cf. Vol. VI, I-re partie, p. 553.

No. 2425. «Considérant que le vœu le plus important, le plus général, celui qui a bercé les générations passées, qui inspire la génération présente et qui, accompli, fera la prospérité des générations futures, est l'union des Principautés en un seul Etat, union qui est indispensable, union légale, union naturelle, car, en Moldavie et en Valachie, nous sommes un même peuple homogène, identique comme nul autre peuple ne l'est, parce que nous avons la même origine, le même nom, la même langue, la même religion, la même histoire, la même civilisation, les mêmes institutions, les mêmes lois, les mêmes mœurs, les mêmes craintes et les mêmes espérances, les mêmes intérêts, les mêmes besoins à satisfaire, les mêmes frontières à garder, les mêmes douleurs dans le passé, le même avenir à assurer et, enfin, la même mission à remplir; | «Considérant que, pour que l'union produise, au dehors et au dedans, tous les heureux résultats qu'on en attend, il est nécessaire d'établir un gouvernement fort, stable, respecté de tous à l'intérieur et soutenu au dehors par la grande famille des maisons régnantes, et qu'un pareil gouvernement ne saurait s'obtenir par le régime vicieux des hospodars électifs et déposables, qui, l'histoire en est témoin, n'a produit qu'anarchie par les rivalités et les ambitions des fréquents et nombreux aspirants au trône, que faiblesse et corruption par leurs abus et leur népotisme; «Considérant que les Principautés ont soif de légalité, de stabilité et de dignité nationale, qu'elles demandent à vivre de leur vie propre et qu'elles ne peuvent y arriver qu'en plaçant à leur tête un prince étranger, choisi parmi les dynasties régnantes en Europe, à l'exclusion des Etats avoisinants, afin d'écarter les influences du dehors...»

Les arguments ci-dessus, loin d'avoir faibli depuis le 7 Octobre 1857, n'ont fait que s'affirmer: les abus des gouvernements éphémères que nous avons eus, toute l'activité du pays employée au service des personnes, des rivalités et des ambitions des fréquents et nombreux aspirants au trône, qui fatiguent le pays et corrompent la nation depuis plus de deux ans, tout cela prouve que le seul moyen de salut pour notre race et notre patrie, se trouve dans la réalisation des vœux formulés par les deux Principautés-sœurs dans les journées mémorables des 7 et 9 Octobre 1857. | L'Europe a pu ne pas nous accorder ces vœux, mais elle n'a pas pu détruire nos convictions et nos aspirations. C'est avec cette réserve que les Puissances garantes, ou du moins la majeure partie d'elles, ont signé la convention du 7 (19) Août 1858; c'est aussi

avec cette réserve que les Roumains l'ont acceptée comme défi-No. 2425. native, malgré ses restrictions; toutefois, la convention reconnaît 1859 et promet la réalisation de notre grand vœu: l'union des Princi- 15 Ianuar. pautés. || Voulant rester conséquent avec moi-même et ne voulant pas, même indirectement, contredire ce que j'ai dit un jour si solennellement, je viens prier l'honorable Assemblée de vouloir bien me rayer de la liste des candidats au trône.

(s.) Michel Kogalniceano.

Annexe C.—Rapport de la 2-e commission de vérification des pouvoirs des députés à l'Assemblée elective de Moldavie au sujet des élections dans la ville et le district d'Ismaïl, du 3 (15) Janvier 1859. lassy.

Conformément à la décision de la Chambre, les soussignés ont examiné les actes relatifs à MM. les députés élus dans la ville et le district d'Ismaïl. || En ce qui concerne les formalités remplies lors des élections et les titres personnels exigés par l'art. . . de la loi électorale, il a été constaté ce qui suit: || 1. Le collège des électeurs directs de la ville était composé de 47 électeurs, ainsi que cela est prouvé par l'appel nominal, p. 238. Ces électeurs ont élu, à la majorité absolue, MM. Gérassime Ver-gati et Toulchanov; on a observé cependant qu'à la répartition des voix, on a constaté trois voix de plus que le nombre des élec-teurs. | En outre, en ce qui concerne les titres, on a constaté ce qui suit: a) De l'adresse du consulat russe No. . , il résulte que M. Toulchanov, dans un procès au sujet d'un terrain, a eu recours à l'intervention du dit consulat. Il n'y est cependant pas dit qu'il soit sujet russe. || b) De l'adresse du consulat russe No. . . , il ressort également que M. Toulchanov a accepté et exercé les fonctions d'agent russe à Ismaïl. || c) Le département, de l'in-térieur a ordonné aux préfectures de Bessarabie que, pour ne pas contrevenir aux dispositions de l'art. 21 du traité de Paris, ceux qui briguent le mandat de député déclarent qu'ils sont et veulent rester indigènes; cependant, on ne voit pas qu'on ait rempli cette formalité. || 2. En ce qui concerne* l'élection dans le collège des électeurs primaires, la commission, après l'examen du dossier, l'a trouvée en règle. Après avoir examiné l'élection dans le collège des grands propriétaires, elle l'a trouvée aussi régulière, avec cette

No. 2425. observation, quant à M. Caravassile, l'un des députés élus, qu'on-
 1859 ne voit pas qu'il ait rempli la formalité exigée par l'ordre pré-
 15 Ianuar. cité du département de l'intérieur; cependant, il ne résulte pas
 des dossiers présentés à la commission que M. Caravassile soit
 sujet étranger.

(s.) C. Rolla | P. Casimir | G. Hasnash | Silion |
 Pisoski | Canano.

Avec opinion séparée, (s.) G. Couthouriano.

No. 2426.—«Fisiologia alegerilor din Moldova». Articol
 al d-lui Sion, publicat în ziarul «Românul»,
 din 3 (15) Ianuarie 1859. București.

(„Românul“, No. 1, din 3 (15) Ianuarie 1859.)

No. 2426. Ceî ce aû primit ziarele de peste Milcov, aû putut să urmă-
 1859 rească evenimentele din Moldova în aceste de pe urmă timpuri,
 15 Ianuar. adică de la instalarea guvernului interimar după convențiunea de
 la Paris. | Intr'adevăr, luptele între partizî, avënd fie-care drept
 armă libertatea preseî, aû înfățișat cea mai cumplită revoluțiune.
 Nicî-o mișcare românească, din nicî-un timp, nu se poate compara
 cu mișcarea care a fost și este încă în Moldova. Dar întreba-va
 cine-va ce fel de mișcare este aceasta? Este mișcare liberală, de-
 mocratică, socialistă, conservatistă sau comunistă? Nu! aceasta n'a
 fost de cât o mișcare națională de principii, cu tendința de a ur-
 mări tema cea mai bună pentru viitorul țerei, și de a efectua sco-
 pul cel mai principal al convențiunei ce ne-aû dat cele șapte Puteri
 europene. În Moldova, până la convențiunea din 7 (19) August,
 erau două partiduri distincte: unul unionist, care represinta pro-
 gresul, liberalismul, patriotismul, regenerarea; altul separatist, care
 represinta corupțiunea, trădarea, furberia, într'un cuvînt toate vi-
 țturile sociale. Cel d'întâi se compunea din bărbații cei mai cu-
 ragioși, mai copleși și mai pozitivi, și purta în ziua mare stindardul
 seû desvelit, măreț și mîndru; cel de al doilea se compunea din
 oamenii cari aveau tot-d'auna câte o pată pe viața lor, și cari, ca
 nemernici, se făceau instrumente străinilor, inimici ai naționali-
 tăței române. Aceste două partiduri erau foarte distincte până a
 venit soluțiunea supremă, determinată prin convențiune. Indată ce
 aû venit lucrurile acolo ca să rămăe fie-care Principat cu tronul

său, și acest tron să fie ocupat de câte un pămîntean, de îndată No. 2426.
 și culoarea partidurilor s'a schimbat. Mare parte din țară, nu destul 1859
 de luminată încă în politică, se văzu de-odată ameteită de convin- 15 Ianuar.
 gerea unică, că numai și numai la Domn să cugete. Dar către cine
 trebuie să-și întoarcă privirile? Bărbați cu autoritate demnă pentru
 tron, mai nu sunt în țară; apoi, țara nu alesese de mulți secolî pe
 Domnul său; perduse deprinderea aceasta. Iacă ambițiunile înainte!
 Iacă stindardul nou, al unui aspirant! Iacă stindardul vechi, al
 unui fost Domn! Iacă intrigile! Iacă de-odată partidurile de unio-
 niști și separatiști se disolvă, și se formează: unul, liberal, carele
 cugetă numai la compunerea unei Adunări capabile; altul, ambi-
 țios, care poartă numai stindardul domniei; dar acesta de pe urmă
 despărțit în două tabere pronunțate, una a tatălui și una a fiului. ||
 Sub regimul liberal al preseii, fie-care partid își înființă organul
 său. Partidul național avu de-odată trei ziare: «Steaua Dunărei»,
 «România», «Zimbrul și Vulturul». Partidul Grigorian -- «Consti-
 tuționarul». Partidul Mihăilean — mai întâiu păcătoasa «Gazeta de
 Moldova», iar pe urmă «Patria», sub direcția celui întâiu stegar al
 separatismului. Pe cât este de dureros a ști că este o censură care
 împedică libera manifestare a cugetărei omului, pe atâta este de
 dureros a vedea licența la care patimele au adus pe aceste organe.
 Dar libertatea aduce roadele sale cele bune: vociferările, acuzările
 fățișe, atacurile personale au dat jos atâtea măști, au dat pe față
 atâtea adevăruri, au stigmatizat atâtea frunți, în cât omul cel mai
 moderat, precum și cel mai liberal, rămâne în uimire. Pentru niște
 așa împrejurări, pentru niște așa lupte, o asemenea licență era
 poate neapărată. De nu era arma condeiului, Moldovenii ar fi venit
 poate la armele secolului de mijloc, la lupta brutală, la resbelul ci-
 vil. Dar, ast-tel, înverșunarea și stîșierile s'au petrecut numai între
 capi partidelor inteligente, și revoluțiunea s'a operat între clasele
 superioare, fără vîrsare de sânge, fără sminteala ordinului public.

După atâtea sbuciumări și frămîntări, alegerile s'au făcut între
 14—18 ale lunii Decembrie. După listele cele mai de curînd ve-
 nite, 60 deputați sunt cunoscuți; trei încă nu s'au ales, după di-
 verse împrejurări: la Botoșani ispravnicul făcuse o neorînduială,
 voină a fi ales, după care este a se face alegerea; la Bacău,
 voturile delegaților proprietarilor mici împărțindu-se, și nepu-
 tînd căpăta majoritate nici-unul din candidați, alegerea nu s'a
 putut face; la Vaslui, după un asemenea caz, deputatul de oraș
 nu s'a ales. Pentru acestea se speră că se va fi luat măsuri ca,

No. 2426. până la deschiderea Adunării, să se aleagă deputații. | Acel
 1859 ce cunoaște oamenii și partidele din Moldova rămâne uimit de
 15 Ianuar. alegerile ce s'au făcut. După ele, vede nu numai sinceritatea și
 nepărtinirea guvernului provisoriu, dar tot d'odată tendința spiri-
 ritului public de a alege, ca reprezentanți ai țării, tot ce este
 mai prob și mai capabil în țară. În unele locuri, ce e drept, se vede
 că corupțiunea a jucat mare rol, că voturile s'au cumpărat cu bani,
 că conștiințele s'au vîndut, și cu drept cuvînt ziarele au demascat
 atât pe cumpărătorii cât și pe vînzătorii cugetelor. Dar în alte locuri,
 se vede că alegerile au urmat fără altă înrîurire decât a combi-
 nării alegătorilor. La județele Iași, Botoșani, Bârlad și Fălcieni,
 proprietarii mari au ales câte unul din partidul național și altul
 din partidul Grigorian; județele Ismail, Vaslui, câte unul național,
 și altul Mihăilean; orașul Iași câte unul din toate partidele; Galații
 un național și un Mihăilean. *E vederat dar că, deși spiritele au
 fost destul de preocupate de chestiunea Domnului, însă în multe
 din ele a predominat convingerea despre capacitatea Camerei. Iacă
 cum ni se comunică din țară clasificarea deputaților după culorile
 lor pronunțate. || Proprietarii mari naționaliști: C. Rola ¹⁾, || L. Rosetti
 || I. Sillion, || P. Mavrogheni, | A. Grigoriu, | N. Canano, C. Negri,
 || I. Sturdza, || Em. Epureanu, | L. Catargiu, | C. Miclescu, || C.
 Rosetti (Tețcan), | I. Donici, I. Vârnăv Liteanu. | Proprietarii
 mici: || P. Casimir, || G. Cuciureanu, N. Șuțu, A. Cuza, D.
 Miclescu, N. Docan. | Orășeni: | C. Iacovachi, A. Panu, | M.
 Kogălniceanu, || I. Gheorghidi, || A. Muruzi, V. Alecsandri, | N.
 Catargiu, || I. Cantacuzin. | Proprietarii mari Mihăileni: | P. Rosetti
 Bălănescu, | St. Catargiu, || A. Balș, I. Pruncu, | Caravasile, ||
 P. Carp, | P. Balș, || D. Iamandi. | Proprietarii mici: | Iordachi
 Ganea, || N. Vogoride, | N. Milu, | N. Rosetti Bălănescu, | Ce-
 tacliu. | Orășeni: Gheorghieș Iamandi, N. Istrati, | St. Grigoriu
 (Bacalbașa), | Tulceanov, || Vergati, A. S. Catargiu, C. Ghica.
 Insemnare. Uimirea mă prinde când văz pe această listă unele per-
 soane cari tot-d'auna au jucat rol de liberali și de oameni onești
 în țară. | Nu mă mir de oamenii cari au jucat tot-d'auna rol de Mefis-
 tofeli și cari au căutat să exploateze ori-ce timpuri și împrejurări,
 nici de un Vergati, un Ceatacliu, un Caravasile sau un Bacalbașa, cari,
 negreșit, după rangurile primite de la caimacamul Vogoridi, sau

¹⁾ Acesta se vede ales la două județe: la Cahul și la Iași. Prin urmare, la unul
 din aceste județe, trebuie să se facă a doua alegere.

după multe miș de galbeni, s'aŭ tras în această clică; dar mă mir de un Carp, de un A. S. Catargiu, cari s'aŭ bucurat tot-d'auna de stima publică. | Să venim la lista Grigorienilor. Iacă o: | Proprietari mari: | D. Cornea, || C. Hurmuzaki, || I. Ghica, | N. Mavrocordat, | I. Radu, || Lupu Botez. || Proprietari mici: || Gr. Balș, | A. Scorțescu, | A. Forăscu. || Orășeni: | G. M. Sturdza, || A. Ciurea, || G. Hasnaș. | Precum se vede din lista aceasta, partidul național, fără a socoti pe cler (carele se zice că nu s'ar fi pronunțat încă de ce partid este), este acela carele are majoritatea mai mare. Dar acei cari 'și întemeiază și-și leagă speranțele în triumful acestui partid se îngrijesc ca nu cum-va cele-lalte două partiduri să-și dea mâna și să precumpănească; sau ca nu cum-va, vărându-se o sumă de galbeni (precum s'a și răspîndit vorba). să se vadă că câte-va voturi sboară din partidul național. Asemenea temeri nu sunt de îngrijit. Cei mai mulți oameni din partidul Grigorian, parte până mai alaltăeri, erau sub stindardul partidului național; și dacă și-aŭ părăsit stindardul pentru un moment, cauza a fost numai convicțiunea că prințul Grigorie ar fi cel mai demn ca să fie în capul țarei. Cu toate săgețile și loviturile cari le-aŭ primit Grigorienii de la ziarele liberale, nu voi crede că un Hurmuzaki, un Balș, un Scorțescu, un Iorgu Radu, un Hasnaș vor vota în favoarea vreunei alte candidaturi. Pasiunile acestor oameni nu-î vor orbi până acolo. Am auzit cu urechile mele pe unii din aceștia zicând că vor preferi să-și tae mâinile de cît să voteze pentru ex Domnul. Aș putea încă încredința că însuși prințul Grigorie Sturdza va prefera a da mâna partidului național, ca să dovedească sinceritatea principiilor sale din profesiunea de credință ce a făcut-o. Cât despre vorba banilor cari sunt gata a se vărta, trădarea ar fi prea neagră, prea dureroasă, pentru ca să o bănuim; și apoi, în partidul liberal nu sunt oameni accesibili pentru asemenea trădare. Atunci n'ar mai fi nimic de așteptat pentru viitorul națiunii. | Asta e starea lucrurilor din Moldavia. Partidul național încă nu s'a pronunțat pentru viitorul Domn. Opiniunile sunt nelămurite, dar cuvîntul tuturor este ca toate voturile să se întrunească pentru unul singur. Bărbații cari se cred capabili pentru asemenea demnitate sunt: Mavrogheni, V. Sturdza, Pănu, Lascar Rosetti, Lascar Catargiu, Negri, V. Alecsandri. || Aceștia toți sunt cu însușiri și cu calități eminente; oricare va eși din urna Adunării, va fi bine primit de majoritatea țarei.

G. Sion.

No. 2426.
1859
15 Ianuar.

No. 2426.

(Traducțiune.)

1859

15 Ianuar.

La physiologie des élections en Moldavie.

Ceux qui reçoivent les journaux d'au-delà du Milcov, ont pu suivre le cours des événements récents en Moldavie, c'est-à-dire depuis l'installation du gouvernement provisoire institué par la convention de Paris. En vérité, les partis, avec la liberté de la presse comme arme de combat, ont présenté une complète révolution. Aucun mouvement roumain, d'aucune époque, ne saurait être comparé avec ce qui s'est passé et se passe encore en Moldavie. Mais, demandera-t-on, de quelle nature est ce mouvement? Est-ce un mouvement libéral, démocratique, socialiste, conservateur ou communiste? Non. C'est, par principe, un mouvement national, avec la tendance de poursuivre le mieux possible le développement futur du pays, d'atteindre le but principal de la convention que les sept Puissances européennes nous ont octroyée. || Jusqu'à la convention de Paris, il y avait, en Moldavie, deux partis distincts: l'un, dit unioniste, représentait le progrès, le libéralisme, le patriotisme, la régénération; l'autre, dit séparatiste, représentait la corruption, la trahison, la fourberie, en un mot, tous les vices sociaux. Le premier se composait des hommes les plus courageux, les plus mûrs, les plus positifs et développait au grand jour son drapeau magnifique et fier; le second se composait d'hommes ayant, chacun, une tache quelconque sur sa vie, d'indignes qui se faisaient les instruments des étrangers ennemis de notre nationalité. Ces partis étaient très distincts jusqu'à ce que survint la solution suprême, déterminée par la convention de Paris. Dès que les choses en sont venues à ce que chaque Principauté doive avoir son trône séparé, occupé par un indigène, immédiatement, la couleur des partis a changé. Une grande partie du pays, insuffisamment éclairée en politique, s'est laissée convaincre que la seule question à laquelle on ait à penser, c'est le trône. Mais vers qui doit-on tourner les yeux? Il n'y a presque pas dans le pays d'hommes ayant une autorité digne du trône; puis, depuis plusieurs siècles, le pays n'éli-sait plus à son prince; il en a perdu l'habitude. Et voilà les ambitions qui se mettent en marche! Voilà que le drapeau d'un nouveau candidat est déployé! Voilà que le vieux drapeau d'un ancien prince réapparaît! Voilà les intrigues! Voilà que les partis unioniste et séparatiste se dissolvent et deux autres partis se for-

ment: l'un, libéral, qui ne pense qu'à la formation d'une Assemblée No. 2427. capable; l'autre, parti des ambitieux, qui ne se préoccupe que du drapeau de son candidat au trône; mais ce dernier parti est partagé en deux camps différents, bien prononcés, l'un, celui du père, l'autre, celui du fils. | Sous le régime de la liberté de la presse, chaque parti possède son organe: Le parti national a trois journaux: la «Steaoa Dunărei», la «România» et le «Zimbrul și Vulturul». Le parti Grégorien a le «Constituționariul». Le parti Michélien avait d'abord la misérable «Gazeta de Moldavia» et, maintenant, il a la «Patria», dirigée par le premier porte-drapeau du séparatisme. Il est douloureux lorsque la censure empêche la libre manifestation de la pensée; mais il n'est pas moins douloureux de voir la licence à laquelle les passions poussent ces organes. Mais la liberté produit toujours de bons fruits: les vociférations, les accusations ouvertes, les attaques personnelles ont fait tomber tant de masques, ont dévoilé tant de vérités, ont stigmatisé tant de fronts, que l'homme le plus modéré, le plus libéral, en reste surpris. Dans de telles circonstances, dans de telles luttes, cette licence était, peut-être, indispensable. S'ils n'avaient pas la plume comme arme, les Moldaves en seraient venus, peut-être, aux armes du moyen-âge, à la lutte brutale, à la guerre civile. Mais, de la sorte, l'exaspération et les coups de dents se sont limités aux chefs des partis et la révolution n'a eu pour théâtre que les classes supérieures, sans du sang versé, sans troubles dans l'ordre public. || Après tant d'agitations violentes, les élections ont été faites entre le 14 et le 18 Décembre. Par les listes que nous avons reçues dernièrement, nous connaissons les noms de 60 députés; trois n'ont pas encore été élus, pour différentes causes. A Boșoshani, le préfet qui voulait se faire élire, a provoqué des désordres, à la suite de quoi une nouvelle élection est nécessaire; à Bakéo, dans le collège des petits propriétaires, les voix se sont réparties de la sorte qu'aucun des candidats n'a pu réunir la majorité, et une nouvelle élection s'impose; à Vaslui, dans les mêmes circonstances, le député de la ville n'a pas été élu. On espère que, dans ces collèges, les élections seront faites avant l'ouverture de l'Assemblée. || Celui qui connaît les hommes et les partis de Moldavie reste surpris du résultat des élections. On y voit, outre la sincérité et l'impartialité du gouvernement provisoire, la tendance de l'esprit public à élire, comme représentants de la nation, tout ce qui est le plus probe et le plus capable dans le pays. On s'aperçoit, il est vrai, que dans certaines localités, la corrup-

1859

15 Ianuar.

No. 2426. tion a joué un grand rôle, que des voix ont été achetées, que
 1859 des consciences se sont vendues et que c'est avec raison que les
 15 Januar. journaux ont démasqué tant les acheteurs que les vendeurs des
 consciences. Mais, dans d'autres localités, on voit que les élec-
 tions sont le résultat des convictions des électeurs. A Iassy, à Bo-
 toshani, à Berlad et à Faltitcheni, les grands propriétaires ont élu
 un député du parti national et un du parti Grégorien; les districts
 d'Ismaïl et de Vaslui, un député national et un Michelien; la ville
 de Iassy a donné un député à chacun des trois partis; la ville de
 Galatz, un national et un Michelien. Il est donc évident que, quoique
 les esprits aient été assez préoccupés de la question du futur prince,
 cependant, chez plusieurs, la question de la capacité de la Chambre
 a prédominé. Maintenant, voici la classification que l'on nous
 communique de la couleur des députés: Grands propriétaires
 nationalistes: C. Rola ¹⁾, L. Rosetti, I. Silion, P. Mavrogheni, A. Gri-
 goriu, N. Canano, C. Negri, I. Sturdza, M. Iepureano, L. Catargi,
 C. Miclesco, C. Rosetti-Tetzcano, I. Donitch, I. Vârnăv-Liteano. |
 Petits propriétaires: P. Casimir, G. Couthouriano, N. Soutzo, A.
 Couza, D. Miclesco, N. Docan. Députés des villes: C. Iacovaki,
 A. Pano, M. Kogalniceano, I. Gheorghidi, A. Morouzi, V. Alec-
 sandri, N. Catargi, I. Canfacuzino. | Michelien. Grands proprié-
 taires: P. Rosetti-Balanesco, St. Catargi, A. Balche, I. Prouncou, Ca-
 ravassile, P. Carp, P. Balche, D. Iamandi. Petits propriétaires:
 Iordaki Gané, N. Vogoridès, N. Milo, N. Rosetti-Balanesco, Cetacliu,
 Députés des villes: Gheorghiesh Iamandi, N. Istrati, St. Grigoriu.
 (Bacalbasha), Toulchanov, Vergati, A. S. Catargi, C. Ghica. |
 Observation. Je suis surpris de voir sur cette liste des hommes
 qui ont joué toujours, dans le pays, le rôle de libéraux et d'hon-
 nêtes gens. | Je ne m'étonne pas d'y voir des gens qui ont
 toujours joué le rôle de Méphistophélès et cherché à exploi-
 ter les circonstances, comme les Vergati, les Cetacliu, les Ca-
 ravassile ou les Bacalbasha, qui se sont laissés attirer dans cette
 clique par les rangs distribués par le caïmacam Vogoridès ou
 par plusieurs milliers de ducats; mais je m'étonne d'y voir un Čarp
 ou un A. S. Catargi qui ont toujours joui de l'estime publique. |
 Revenons à notre liste. Voici les députés Grégoriens: || Grands
 propriétaires: D. Corné, C. Hurmuzaki, I. Ghica, N. Mavrocordat,

¹⁾ Il est élu dans deux districts: de Cahoul et de Iassy; par conséquent, dans l'un de ces districts, il y aura une nouvelle élection.

I. Radou, Loupou Botez. Petits propriétaires: Gr. Balche, A. No. 2426.
 Scortzesco, A. Foresco. Députés des villes: Gr. M. Sturdza, A. 1859
 Ciurea, G. Hasnash. || Ainsi qu'on le voit par cette liste, le parti 15 Januar.
 national, sans compter le clergé,—qui, dit-on, n'a pas encore mani-
 festé ses préférences— a une grande majorité en comparaison de
 chacun des deux autres partis. Mais ceux qui mettent leurs espé-
 rances dans ce parti sont préoccupés de la possibilité de l'union
 des deux partis adverses qui, alors, l'emporteraient, ainsi que d'une
 autre possibilité—dont on a déjà lancé le bruit—savoir que, moyen-
 nant quelques milliers de ducats, quelques voix puissent se détacher
 du parti national. Ces craintes ne sont pas fondées. La plupart des
 partisans du prince Grégoire ont été, jusqu'à hier presque, dans
 les rangs du parti national; si, pour un moment, ils ont quitté le
 drapeau, c'est qu'ils ont cru que le prince Grégoire est le plus digne
 d'être à la tête du pays. Malgré toutes les flèches et toutes les at-
 taques dirigées par les journaux libéraux contre les Grégoriens, je
 ne crois pas qu'un Hurmuzaki, un Balche, un Scortzesco, un Iorgou
 Radou, un Hasnash puissent voter pour un autre candidat. Leurs
 passions ne les aveugleront pas jusque là. J'ai entendu de mes
 oreilles certains d'entr'eux dire qu'ils préfèrent qu'on leur coupent
 les mains, plutôt que de voter pour l'ex-prince. Je peux assurer
 aussi que le prince Grégoire Sturdza lui-même préférera tendre la
 main au parti national, pour prouver la sincérité de ses principes
 développés dans sa profession de foi. En ce qui concerne l'argent
 que l'on tient tout prêt, la trahison serait trop noire, trop doulou-
 reuse pour que nous puissions l'admettre; puis, les membres du
 parti libéral y sont inaccessibles. Si pareille chose pouvait arriver,
 il faudrait désespérer de l'avenir de la nation. || Voilà l'état des
 choses en Moldavie. | Le parti national ne s'est pas encore prononcé
 sur le choix du futur Prince. Les opinions ne sont pas formées,
 mais le mot d'ordre de tout le monde est de réunir toutes les voix
 sur un seul candidat. Les hommes que l'on croit qualifiés pour cette
 dignité sont: Mavrogheni, B. Sturdza, Pano, Lascar Rosetti, Lascar
 Catargi, Negri. et Alecsandri. || Ils ont tous des qualités émi-
 nentes; quel que soit celui qui, de leur nombre, sortira de l'urne de
 l'Assemblée, il sera bien accueilli par la majorité du pays.

G. Sion.

No. 2427.—Proces-verbal No. V al Adunării electivă a Moldovei, din 4 (16) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 27, din 25 Ianuarie 1859.)

Proces-verbal V.

No. 2427. Anul 1859, luna Ianuarie, în 4 zile.
1859 Ședința se deschide la 11 ore de dimineață, sub președința
16 Ianuar. Înalt Prea Sf. Sale Părintelui Mitropolit.

Se citește apelul nominal, la care au fost de față 54 membri.

Se citește procesul-verbal al ședinței trecute care se adoptează de Adunare fără vr'o modificare.

Se dă citire a următoarelor petiții: | 1). A d-lui Grigorie Balș (Anexa A.); | 2). A d-lui Iancu Docan (Anexa B.); 3). A d-lui Costache Ghica (Anexa C.); 4). A d-lui I. A. Cantacuzin (Anexa D). Toate cererile acestor petiții, privitoare la înscrierea sa și ștergerea petiționarilor din lista candidaților la domnie, se încuviințează de Adunare cu unanimitate.

Se citește petiția prințului Gr. Sturdza prin care cere a se înscrie în lista candidaților la domnie. (Anexa E.)

Se citește petiția pr. Gr. Sturdza către Adunare cu aceeași cerere. (Anexa F.)

Se deschide discuția asupra admiterii sa și neadmiterii prințului Gr. Sturdza între candidații la domnie.

D. V. Alecsandri. Insuflat de un spirit de conciliare, fac apel la simțimintele prințului Sturdza. Ambiția de a deveni Domn este o ambiție nobilă, însă prințul Sturdza nu și-a căpătat îndestule titluri pentru a pretinde la acest înalt post. Vie mai întâi în mijlocul nostru, lucreze împreună cu noi, arate devotamentul cerut și, atunci numai, va putea aspira și la Domnie.

Pr. Gr. Sturdza. Nu am dat reclamația pe nădejde de a fi ales Domn; știu cum majoritățile se fac într'o Cameră, cum ambițiile se pleacă înaintea unei perspective personale. Din parte-mi, orî-ce sacrificii s'ar cere, sunt gata a le da, pentru a ajunge la un scop mai mare. Voiu da votul meu numai pentru Domnul ce va vota unirea Principatelor.

D. A. Panu. Sunt dator a lămuri cauza pentru care Căimăcămia nu a înscris pe prințul Grigorie Sturdza în lista candidaților la domnie. Căimăcămia a avut din naintea ochilor convenția, care e sfîntă, din care a tras inspirațiile cugetărilor ei. După părerea ei, serviciile

prințului Sturdza nu răspund la condițiile convenției. Ea a mai fost No. 2427. împiedicată de a înscrie în listă pe prințul Sturdza și după jur- 1859
 nalul judecătoreiei de Fălciu, care contestează venitul anual. Căi- 16 Ianuar.
 măcămia dar a trebuit să supună reclamația prințului Sturdza Adunării, fără a prejudeca chestia. Adunarea, inspirată de patriotism și chemată de a pune baza noului edificiu național, va căuta a fi demnă și a hotări ori-ce chestie cu dreptate și nepărtinire. Adunarea să dovedească că nu merge după majoritățile făcute de ambiții; Adunarea să arate că ea va sui pe tronul lui Ștefan-cel-Mare numai pe cei mai demni fii ai săi, cari vor avea încrederea și iubirea țerei. Conjur pe Adunare să fie dreaptă și să înscrie pe prințul Sturdza în lista candidaților la domnie; atunci, va dovedi că ea nu lucrează în spirit de partid, ci numai în acel al dreptății, al înțelepciunii și al demnității unei Adunări naționale.

D. C. Hurmuzaki. În petiția adresată Adunării, prințul Gr. Sturdza a declarat că, dacă un interes mai mare al Românilor ar cere ca fie-care din îndrituiții să renunțe la candidatura sa la domnie, Luminarea Sa s'ar simți fericit a se retrage. Dar, astăzi, când ne aflăm pe tărîmul convenției, Luminarea Sa ar părăsi o datorie cetățenească, dacă n'ar reclama puțința de a fi folositor țerei într'o sferă mai întinsă. Dacă prințul Sturdza nu a făcut îndestul pentru țară spre a avea dreptul de a pretinde la domnia ei, cine din acei înscriși în lista candidaților de domnie a făcut mai mult de cât Luminarea Sa, care a luat parte la resbelul din Orient, alături cu armatele națiilor celor mai civilizate și s'a luptat pentru eliberarea Principatelor? Căci lumea scie că acel resbel s'a întreprins pentru că aceste țeri se ocupați ca amaneturi. Cât pentru venit, Luminarea Sa îl are, dovadă contractul de posesie și prețaluirea făcută de șapte proprietari.

D. L. Catargiu. Prințul Sturdza a făcut mult rău în țară, dovadă cele urmate la 1848. Eū cer să se aplice Constituția în toată puterea ei și nu vreaū indulgență.

Pr. Gr. Sturdza. De vreme ce se amintesc tristele timpuri pentru țara noastră, viū a declara cu francheță și mulțumire purtarea mea de la 1848. Conștiința nu mă mustră că am făcut vr'o faptă rea. Când am venit în țară, înainte de 1848, am vorbit tinerimei înflăcărare de progres tot-d'auna în sensul cel mai liberal. La 1848, ca adiotant, am fost poruncit a conduce o coloană de militari și a aresta, însă nimănuī nu am făcut vre-un atac. La asemenea împrejurări, acei ce apără progresul sufer mai tot-d'auna.

Mo. 2427. D. M. Kostaki. Ca și în rîndul trecut, apelez și acum la sim-
 1859 țămîntul prințului Sturdza, ca să se mulțumească cu simplul rol de
 16 Ianuar. cetățean. Eū contestez drepturile sale de a fi candidat la domnie: |
 1. Pentru că această candidatură este anti-constituțională, căci, prin-
 țul Sturdza nu are zece ani de serviciū, nici n'a fost represen-
 tantul țării trimes de vre-un ținut; | 2. Pentru că această candi-
 datură este anti-națională, căci n'ași vrea ca să avem, în lista candi-
 daților, un om care să fie înscris și în acea a pașilor turcești. |
 Ori-care să fie rolul jucat de prințul Sturdza la 1848, aceasta n'ar
 trebui să aibă înrîurire asupra hotărâreii noastre; cele atunci pe-
 trecute sunt îndestul de triste, însă prințul Sturdza a executat
 numai acele poruncite de mai sus.

Unii din deputați cer închiderea discuției. Se pune la vot
 închiderea discuției, prin sculare și ședere. | Resultatul fiind îndoelnic se pășește la votare prin apel nominal; majoritatea de 35
 voturi este pentru închiderea discuției; contra aū votat 18, iar un
 membru nu a fost față.

Se pășește la votarea prin bile pentru adoptarea saū neprimi-
 rea prințului Sturdza în lista candidaților la domnie.

Prințul Sturdza nu se admite în acea listă, fiind 35 bile negre
 și 19 albe.

Se citește o petiție înfățișată Adunărei de d-lor Kogălni-
 ceanu, Iacovachi, Roset-Tețcanu, Nicu Bălănescu și D.
 Miclescu. (Anexa G. H.)

Se citește o propunere a d-lui Kogălniceanu, sprijinită de
 d-lor Iacovachi, I. Gane, D. Miclescu și C. Ghica și care
 încheie:

«1. Înainte de a proceda la o deliberație privitoare la aplica-
 ția convenției din 7 (19) August, Adunarea declară că cea întâiū
 trebuință, după cum și dorința cea mai aprinsă a poporului întreg,
 este tot unirea Principatelor Moldova și Valahia, sub guvernămîn-
 tul unui Principe străin.

«2. Afară de aceasta, Adunarea declară că Domnul ce este a
 se alege și Comitetul central vor fi meritat bine de la patrie, dacă
 vor întruni silințele lor cu acele ale Adunărei, pentru a asigura
 această unire în cel mai scurt timp.» (Anexa I.)

D. M. Kostaki face un amendament, sprijinit de d-lor Alec-
 sandri, Rolla, L. Rosetti, C. Hurmuzaki, Pisoski, C.
 Miclescu, G. Cuciureanu, A. Moruzi, L. Catargiu, P. Ro-
 setti, A. Cuza și G. Iamandi. (Anexa K.)

Adunarea rînduește o comisie pentru a întruni propunerea cu No. 2427. amendamentul. Membrii acestei comisii, sunt: d-lor Kogălniceanu, 1859
Panu, Hurmuzaki, M. Kostăki și L. Rosetti. 16 Ianuar.

D. Kogălniceanu citește anexa la regulamentul Adunărei, privitoare la alegerea Domnului. (Anexa L.)

D. P. Bălănescu. Nu știu de ce se pune la vot public; conștiința nu trebuie să fie siluită prin nici-un chip; a da vot public ar fi a arăta neîncredere și ar fi a călca legea care zice vot secret.

D. M. Kogălniceanu. Prin o epocă de tranziție, am trecut astăzi de la Regulamentul organic la Constituție; această stare de tranziție ne-a expus la feluri de înrîuriri, la mijloace neertate, la corupție și intrigă. Țara are nevoie de o dovadă solemnă a integrității și a neatîrnării noastre. Dacă Domnul ce va eși din urna alegerii va fi neplăcut țerei, de ce toți deputații să tragă asupra lor ura ei. De ce să nu se vadă pe față cum fie-care din ei își înțelege misia sa? Votul public este garanția cea mai mare de moralitate; tot omul liber și cu curagiul conștiinței lui trebuie să fie pentru un asemenea vot. Constituția în privirea alegerii Domnului nu prescrie scrutinul tăinic. Prin urmare, la vot public, domnilor, și țara să ne judece.

Această anexă a regulamentului se pune la vot, și Adunarea o adoptează în unanimitate, fără vre-o modificare.

Ședința se suspendă și se redeschide sub președința d. vicepreședinte P. Mavrogheni.

Biuroul dă citire unei adrese a d. logof. Ștefan Catargiū. (Anexa M.)

D-nii logof. Petrachi Roset Bălănescu și vornic Forăscu declară că voesc a fi șterși din lista candidaților la domnie.

Se citește comunicația Căimăcămiei pentru înscrierea d-lui colonel A. Cuza în lista candidaților la domnie. (Anexa N.)

Se citește o propunere a d-lui Kogălniceanu privitoare la lista civilă a Domnului. (Anexa O.)

Se citește art. 14 din convenție, privitor la aceasta.

D. V. Alecsandri. Avem un proverb vechiu: «banu ȳ ochiū dracului.» De mulți ani suntem fascinați de acel ochiū. Lista civilă trebuie micșorată; acum au lipsit hărăzirile făcute mai înainte din partea Adunărei, și eu sunt de părere a se însemna pentru lista civilă o sumă mai moderată, însă nici prea mică; propun 30.000 galbeni pe an.

D. I. Radu. Noi avem a alege Domn ca să fie plăcut nației,

No. 2427. el va fi dar de sigur sărac. Să'i dăm o listă civilă cu care să poată
1859 face și milostenii; propun și eu suma de 30.000 galbeni.

16 Ianuar. D. M. Kostaki. Lista civilă a șefului statului trebuie să fie în
proporție cu venitul statului. Presidentul Staturilor-Unite are 50.000
galbeni. Domnul nostru se poate dar mulțumi cu 24.000.

D. M. Kogălniceanu. Pînă acum se da mult Domnilor pentru
că și Domniî dădea mult pe aiurea; acum Domnul n'are să mai
dea nimica; și unde va trebui de dat drept și leguit, va da țara. Cât
pentru mile și pomeni este departamentul bisericesc. Țara noastră
are nevoie de economii; nouă nu ne trebuie un Domn luxos; ne
trebuie un Domn, un cetățean, bun Român, simplu și modest, ca și
țara noastră. Gândiți-vă, domnilor, că acei 6.000 galbeni care voiți a-i
adăogi peste 24.000, nu numai noi avem să'i plătim, ci și acei cari
drept toată averea n'aū de cât trențele.

Se citește amendamentul d-lui V. Alecsandri. (Anexa P.)

Votul prin sculare și ședere fiind îndoelnic, se pășește la vo-
tarea amendamentului prin apel nominal; votează pentru amen-
dament 31, contra 20; n'aū fost față patru membri.

Adunarea adoptează în urmă, în majoritate, propunerea d-lui
Kogălniceanu, cu conclusia din amendamentul d-lui Alecsandri.
Hotărîrea Adunării în aceasta glăsuește:

«Luând în privire trebuința ce este de a se hotărî lista ci-
vilă a Domnului, în conformitate cu art. 14 din convenția din 7
(19) August 1858, într'un chip cu totul îndestulător pentru trebu-
ințele Domnului, însă tot-odată și neatîrnat de orî-ce înriurire străină,
Adunarea încuviințează:

«1. Lista civilă a viitorului Domn, pe tot timpul domniei sale,
se hotărăște a fi de trei-zeci mii galbeni pe an.

«2. Domnului se dă spre locuință partea stîngă din palatul
ocărmuirei, cu mobilația sa, atenanțele și grădina. Reparațiile mari
vor fi pe contul țarei.

«3. Statul nu va plăti altă suită Domnului de cât un șef de
stab și patru adiotanți.»

Cu încuviințarea Adunării, se ridică ședința la 3 oare după
amiază de către d-l vice-president, invitându-se pe domni deputați
a se conforma art. 1 și 2 din anexa regulamentului, privitoare la ale-
gerea Domnului, și se anunță viitoarea întrunire pe Lună, în 5 Ianuarie.

Președintele Adunării, (subscris) Sofronie, Mitropolit.

(Urmează iscăliturile secretarilor.)

Anexa A.—Petiția d-lui Grigorie Balș către Adunarea elec- No. 2427.
tivă a Moldovei, din 3 (15) Ianuarie 1859. Iași. 1859
16 Ianuar.

Onoratei Adunări electivă a Moldovei. || Vezându-mă trecut în lista candidaților de domnie, rog pe Adunare să mă șteargă din listă, fiind-că nu întrunesc toate condițiile prevăzute la art. 13 din convenție, adică vârsta de 35 ani.

(subscris) Grigorie Balș.

Anexa B.—Adresa No. 4 a Căimăcămiei Moldovei către Adunarea electivă a Moldovei, din 3 (15) Ianuarie 1859. Iași.

Onorabilei Adunări electivă a Principatului Moldaviei. || D-l aga Iancu Docan, prin petiția adresată Căimăcămiei, s'a tînguit că d-lui posedând venitul a trei miș galbeni, administrația de Dorohoi nu l-a înscris în numărul persoanelor cu asemenea venit, arătând că, după chiar prețăluirea Băncei, făcută în unire cu judecătoria ținutală și înformăluită de Divanul de întărituri, moșia sa Dimachenii dă venitul citat mai sus. În privire dar că, după lămuririle luate de la Divanul de întărituri, d-l aga Docan are venitul cerut de convenție pentru a fi înscris în lista candidaților la domnie, și fiind-că d-lui întrunește și cele-l'alte calități, Căimăcămia cu onoare poștește pe onorata Adunare a lua în privire asemenea cerere spre a se înscrie pe d-l aga în lista candidaților de domnie.

(subscriși:) V. Șturduza | A. Panu | I. A. Cantacuzin.
Ministru secretar de Stat, (s.) V. Alecsandri.
Șeful secției, (s.) Antoniadi.

Anexa C. — Petiția d-lui C. Gr. Ghica către Căimăcămia Moldovei, din 30 Decembrie 1858 (11 Ianuarie 1859). Iași.

Înaltei Căimăcămii. | Vezând numele meu figurând în lista candidaților la domnie, și neavând vârsta cerută de convenție pentru o asemenea însușire, rog pe înalta Căimăcămie să binevoiască a șterge numele meu din lista pomenită.

(s.) C. Gr. Ghica.

No. 2427 *Anexa D.* — Petiția d-lui I. A. Cantacuzino către Căimăcămia Moldovei, din 29 Decembrie 1858 (10 Ianuarie 1859). Iași.

Onoratei Căimăcămii a Principatului Moldovei. În lista persoanelor cu drituri de eligibilitate la domnie, anexată la ofisul înaltei Căimăcămii din 28 Decembrie, cu No. . . , văzându-mă și pre mine trecut, viū a declara că, lămurindu-mă din metrica ce păstrez că-mi lipsește vârsta cerută de convenție, această a mea înscriere este o scăpare din vedere, pe care rog pe înalta Căimăcămie să bine-voiască a o îndrepta.

(s.) I. A. Cantacuzin.

Anexa E.—Petiția prințului Grigorie Sturdza către Căimăcămia Moldovei, din 29 Decembrie 1858 (10 Ianuarie 1859). Iași.

Înaltei Căimăcămii a Principatului Moldaviei. | Eū, subscrisul, am toate însușirile cerute de Constituția din 19 August 1858 pentru a fi înscris în lista candidaților de domnie, căci am 37 de ani; sunt pămîntean și fiū din părinte născut Moldovan; am ocupat funcții publice în curgere de 15 ani, de la 1834 până la 1849, pentru care serviciul am fost onorat cu rangul de logofet maro; am, chiar după cea mai riguroasă prețaluire, din moșiile mele Duda și Suleni, din ținutul Fălciului, venit de mai bine de 3.000 galbeni pe an, și, în sfîrșit, pentru că nici atîrn, nici pot atîrna de vre-o jurisdicție străină, de vreme ce chiar cînd mă aflam în armata otomană nici odată nu am renunțat la drepturile mele de indigen, lăsînd a zice că după capitulații un Român în patria sa nu poate nici odată atîrna de jurisdicția Înaltei Porți. | Cu toate acestea, nu mă vîd înscris în lista candidaților de domnie, publicată prin No. 21 al «Monitorului Oficial». Pentru aceasta, rog pe înalta Căimăcămie să bine-voiască a lua în considerație necontestabilele mele drepturi și a mă înscrie în lista candidaților de domnie.

(subscris) Prințul Grigorie Sturdza.

Anexa F. - Petiția prințului Grigorie Sturdza către Adunarea electivă a Moldovei, din 3 (15) Ianuarie 1859. Iași.

Onoratei Adunări a Principatului Moldovei. || Dacă vre-un interes mare al națiunii ar cere ca fie-care din îndrituiți să re-

nunțe la candidatura de domnie, eă m'aș simți fericit a face cel No. 2427. înțai această jertfă; însă, când ne aflăm în această privință pe terenul constituțional, eă socot că aș părăsi o datorie de cetățean, dacă nu aș reclama puțința de a fi folositor patriei mele într'o sferă mai întinsă, cu alte cuvinte, dacă nu aș reclama dreptul ce îmi este închezeșluit prin Constituție de a fi înscris în lista candidaților de domnie. Insușirile cerute pentru aceasta de convenția din 19 August 1858, le am toate, căci am 37 de ani; sunt pămîntean și fiu de părinte născut Moldovan; am, din moșiile mele Duda și Suleni, venit de 3.100 galbeni, după cum se dovedește din alăturatul contract de împosuire, lucrător de la Sf. Gheorghe anul trecut și înregistrat de vistierie înainte de iscălitura convenției, iar după cea mai ecsactă prețăluire, făcută la 29 Decembrie anului curent de către șapte proprietari și posesori din ținutașii mei; am ocupat, ca militar, funcții publice, de la 1834 până la 1849, pentru cari serviciu am fost onorat și cu rangul de logofăt mare; și, în sfîrșit, din momentul unde domniile alegători din capitală m'au făcut onoarea a mă numi reprezentant al țarei, din momentul unde această Adunare a recunoscut mandatul meu, eă astă-zî mă aflu cu o însușire mai mult, aceia de a fi făcut parte din Adunare. || Rezemându-mă pe aceste legale temeuri, viă a ruga pe onorata Adunare să bine voiască a lua în considerație necontestabilele mele drepturi și a mă înscrie în lista candidaților la domnie.

(s.) Grigorie Sturdza.

Aneza G. — Comunicarea făcută Adunării electivă a Moldovei de către cinci deputați, în 4 (16) Ianuarie 1859. Iași.

Onorabilei Adunări electivă. | Alăturata petiție de mai mulți onorabili cetățeni către onorabila Adunare o supunem Camerei.

(subscriși:) M. Kogălniceanu | Iacovachi | C. Rosetti-Tețcanu | N. Rosetti-Bălănescu | D. Sc. Miclescu.

Aneza H. — Petiția mai multor cetățeni către Adunarea electivă a Moldovei, din 30 Decembrie 1858 (11 Ianuarie 1859). Iași.

Onoratei Adunări electivă. || Dorința, în unanimitate exprimată de Adunările ad-hoc a Moldovei și a Valahiei, ca aceste

No. 2427. țării surorii să fie întrunite într'un singur stat și sub un singur
 1859 Domn, dorință pe care Puterile europene au recunoscut-o în prin-
 16 Ianuar. cipiū, și către a căreia desăvârșita îndeplinire convenția din 7 Au-
 gust ne pregătește calea, dorința aceasta ne îndeamnă astăzi a
 veni să rugăm pe Adunarea electivă a țerei ca, mai înainte de orî
 ce alte lucrări, să bine-voască, cumpănind împrejurările de față,
 drepturile Principatelor recunoscute de Puterile sub-semnate în
 tratatul de la Paris și tendința spiritului național, a cerceta dacă
 momentul de față este oportun unirei, și, la caz, a hotărî mijloacele
 pentru deplina ei punere în lucrare. Devada practică isvorită din
 punerea în lucrare a unei părți din convenție de către Comisiile
 interimare, prin neidentica aplicare în ambele Principate a același
 dispoziții; fiindcă în sînul Adunării electivă de astăzi a unei treimi
 din numărul total al Adunării de membrii cari, cu un an mai
 înainte, au socotit de oportună unirea aceasta, sunt rezoane plau-
 zibile cari ne fac să credem că Adunarea electivă a țerei va de-
 pune un vot afirmativ în favoarea unei dorinți pe care, putem zice,
 țara întregă o are și care-i singurul mijloc de a asigura prosperi-
 tatea acelor țări. | Subscriși, crezând că, și astăzi ca mai înainte,
 unirea este dorința cea mai vie a nației întregi, și plini de încre-
 dere în înaltul patriotism ce insuflă pe membrii Adunării, speră
 că rugămintea lor va găsi un ecoū răsunător în sînul Adunării
 electivă.

(subscriși:) Dimitrie Petru, Iconomu | F. Lenș | E. Alcaz |
 Nicolae Păun, Iconomu | A. Dimitrache, Spătaru | Ghe-
 nadie Șendrea Tripoleos | P. Maican | C. Corjescu | Arhi-
 mandritul Neofit Scriban | T. Botescu | I. Fétu | N. Al-
 caz | David Slătinescu | L. Ciurea | C. Fétu | Cozoni | S.
 Bonciu | Brăescu | P. Brăescu | C. Constandiniu | Cornea,
 Brănișteanu | C. Iorgulescu | I. Holban | N. M. Quinezu (in-
 descifrabil) | G. Rizu | N. Lenș | Dumitru Sprînceană | C. Al-
 caz | Ioan (indescifrabil) | M. Armașu | N. Măcărescu | G. Cu-
 parencu | Ioan Agarici | G. Mărgineanu | Iancu Cibu | Co-
 stin Brăescu | Ioan Pangrati | Gavrilă Vasiliu, Preot | Ioan
 Lazu | Ioan (indescifrabil) | Nicolae Bosie | I. (indescifrabil) | I.
 Lica | P. Donici | D. Zamfirescu | Gheorghe Dinu | G. Gâlcă
 | Grigorie Cobălcescu | (indescifrabil) | Gheorghe Couțascu
 | G. Cozadini | C. Buța | Neculaș Popovici | Ioan Mihail |
 Gheorghe Cobovici | Ioan Cuparencu | Ioan Ghelțu, | Ni-
 colae Ionescu | (indescifrabil) | Anania Popovici | I. Deivos |

A. Mălinescu | C. Iacovachi | G. Paladi | V. Buhner | (indescifrabil) | Marin Serghiesco, | M. Codreanu, | I. Ionescu, | Gr. 1859
Maca | (indescifrabil) | C. Dumitriu | D. Miller | (indescifrabil) | 16 Ianuar.
(indescifrabil) | D. Combati | I. Panaitiu | G. Guțu, Pitar |
G. Holban | N. Ionescu | V. Panfiliu | C. Rosetti | Vasile
Țugulea | V. Romanescu | Vasile Brăescu | Iconomu D.
Cuparencu | Vasile Popovic, Slugeru | Ioan Gheorghiescu | C. Cuparencu | N. Călimănescu | Ioan Ștefănescu |
Colonel A. (indescifrabil) | Dimitrie Brăescu | D. Cerchez | G.
Cerchez | I. Climent | Iamandi Bașotă | Mihalache J. (indescifrabil | V. Fētu | C. Ulescu | Alexandru, Iconomu | Spătarul (indescifrabil) | Alecsandrescul | S. Dimitriu | V. Dimitriu | (indescifrabil) | A. Vasiliu | I. Nicolau | G. T. Pavlov | C. Paicu | M. Coroiu | I. Codrescu | Costică Carp | V. Scriban | I. Dămienescu | Vasile Lăzărescu | Alecsandrescu Mustea | C. Lazaraki | Vasile Iconomu ot (indescifrabil) | I. Popescu | Arcadii Kiselef | (indescifrabil) | (indescifrabil) | P. Pivniceriu | (indescifrabil) | (indescifrabil) | (indescifrabil) | P. Lalu | (indescifrabil) | T. V. Tăut | St. Mihăilescu | G. Radovic | Ioan David | (indescifrabil) | Ghibănescu | (indescifrabil) | G. Gheorghiu | M. Bălășescu | T. Sofroni | N. Petrini, Sluger | G. Mălinescu | I. M. Codrescu | C. Corbu | D. Jora | N. Dimitriu | N. (indescifrabil) | M. Levantinidu | Ilie Popovic | G. Holban | H. Faca | N. Voinov | Ioan Cartu | V. Alecsandrescu | D. Galin | Măcărescu, Căminar | Em. Filipescu | D. Radovic | (indescifrabil) | Suțianu | (indescifrabil) | (indescifrabil) | Teodorașcu | M. Halunga | N. Meleca | H. Ioan | Pitarul A. Holban | Gheorghiescu | D. Gheorghe | I. Capșa, Clucer | Iancu Măndrescu | (indescifrabil) | Costachi Gheorghiu | C. Bălănescu | P. Chenciu | N. Affendachi, | G. Dimachi | Dumitrescu | Gheorghiu | C. Candrescu | I. Stati | Ștefan Stanciu | Iorgu Grigoriu, Preot | Ierom. A. Petrovic | Dimitrie Sachelariu | Ierom. A. Teodorescu | Vasile Coroiu, Iconomu | Ilie Melintescu, Preot | Dimitrie Neculau, Preot | Preotul Anania Nestor | Ilie Băican, Iconomu | Antoniu, Preot | Ierodiaconu Gheorghiu | Gheorghiu (indescifrabil), Iconomu | Gheorghiu (indescifrabil) | Gheorghe N., Iconomu | Alecu (indescifrabil), Pitaru | Costachi Petru | Ilie, Iconomu | N. Cupar | Constantin, Iconomu | Vasile Pompilian, Iconomu | M. Faca | Ioan Petrea, Diacon | V. Buzdugan | G. Mălinescu | Clucerul Teodor Vasiliu |

No. 2427. Alecu Băiican | Neculai Băiican | Ilie Băiican | (indescifrabil)
 1859 | T. Vasălescu | Vasile Ursov | G. Băiican | (indescifrabil) |
 16 Ianuar. D. indescifrabil | Dumitrachi Codrescu | G. (indescifrabil) |
 Iancu Păvălescu | A. Valint | V. Pavlescu | V. Zmău | C. Pantazoglu | D. Sandovicî, Catihetul ținutul Iași | Zahăria Moldovan | P. Bosie | V. Iconom Savei | C. Clodius | (indescifrabil) | (indescifrabil) | N. Ivanovicî | I. Athanasiu | Iancu Dinescu | P. Alecsandrescu, Medelnicer | G. Leca | Toma Ilevicî, Pitar | Gheorghii Petrovicî | C. Chisica | M. Teodorescu | Alecu Fănuță | M. Poni | G. Dimitriu | N. Burchi | Sc. Borș | Ioan Manoliu | V. D. (indescifrabil) | V. Savin | P. (indescifrabil) | C. Tomșa | G. (indescifrabil) | Ioan Lazarim | H. Marchitano | Ioan Pânzariu | G. Rădăucanu | T. Bonciu | P. Grigor. (indescifrabil), Paharn. | P. Ioan | D. Antonescu | I. Iconomu | G. Constantin | V. Bucicov | T. Zahareano | I. Ghidionescu | I. Lalan, Iconomu | T. Dimitriu | (indescifrabil) | Codrianu | Ierodiacon Gheorghii | I. Corne | Ioan (indescifrabil) | D. Dumitru | Slugerul Gavriil Tufăscu | N. Chiruș.

Anexa I.—Propunerea prezentată Adunăreii electivă a Moldovei de către cinci deputați, în 4 (16) Ianuarie 1859. Iași.

Astăzi, anul una mie opt sute cinci-zeci și nouă, Ianuarie în trei zile. Adunarea ad-hoc trecută, întrunită în virtutea tratatului de Paris, a proclamat în unanimitate, fără două voturi, unirea Moldovei și a Valahiei sub un Principe străin. Mandatul acestei Adunări a fost înscris întreg în marele act internațional din 30 Martie 1856 care i dăduse misiunea de a formula dorințele țării, și când colegiile noastre electorale, cele mai largi și mai independente ce avuserăm până atunci, când ele au numit deputații, cari au avut onoarea de a compune acea Adunare, fie care alegător știa care este fapta importantă, ce era să îndeplinească mandatarii lor. Aceleași simțiminte insuflău pe frații noștri de peste Milcov. Inșă, și amândouă Adunările nu au greșit întru nimica în împlinirea datoriei lor, și fie-care din noi își aduce încă aminte cu ce entuziasm din amândouă părțile s'au aclamat unirea ambelor țări. Adunarea a făcut dar cunoscută în adevăr întâia trebuință, dorința cea mai mare a nației române, și aceasta cu acea putere ce dă tot-d'auna întrebuintărea legală a unui drept recunoscut solemn. De-

parte de a clătina fundamentele acestui drept, cele din urmă conferințe nu au făcut altă decât a le da o nouă consecrare. Nici una dintre puterile Europei, nici măcar acele mai puțin favorabile cauzei noastre, nu au căutat să revie asupra marilor principii, statornicite într'un chip irevocabil prin tratatul de Paris. Dreptul nostru, ca și voturile noastre de atunci, au rămas neatînse și, dacă întreaga realizare a acelei mai scumpe noastre dorinți a fost întârziată, aceasta este numai din cauza unor considerații de interesuri speciale sau a unor temeri himerice. Încă și aceasta, mulțămirea intervenției Puterilor amice, o putere fatală a silit a ni se da în faptă mai toate cele ce ceream: unitate de legislație, de finanțe, de armie, de justiție, fuzia amînduror Adunărilor într'un Comitet central, și într'un oraș care este destinat de Providență, prin poziția sa particulară, a servi de legămînt între noi; într'un cuvînt, noi putem zice că s'a așezat toate bazele noului edificiu a viitorului nostru, și că pe frontonul său însuși este înscris numele destinat a uni de acum înainte amîndouă țările. Nimic nu lipsia, de cît încoronarea mărețului edificiu, adică unitatea guvernămîntului, cînd inimiile noștri au triumfat, și edificiul a rămas nesfîrșit. | Însă, un popor care suferă de secolî, un popor a căruia desnădejde ar deveni cu atît mai mare, cu cît speranțele sale au fost vii, un popor care așteaptă, care voește regenerarea sa, acel popor ar trebui să știe să facă și el ceva pentru sine. Puind supremul țel al tuturor aspirațiilor nu departe de mîna noastră, Europa pare că a voit a ne zice să facem o de pe urmă cercare. Am trebui să justificăm astăzi speranța amicilor noștri, și această Adunare, arătîndu-se fiica demnă a aceleia care a precedat'o, ar trebui să întrunească toate forțele sale, pentru a așeza pe culmea monumentului cheia cea puternică, care va face edificiul nedestructibil. Dar ne voind, mai înainte de timp, a arunca patria, care a suferit atîta, într'o soartă întîmplătoare, noi ne mărginim în acest moment a propune ca un vot foarte lămurit, foarte unanim, să facă cunoscut țerei și Europei că noi persistăm a voi unirea sub un Principe străin. Să uităm, pentru un moment măcar, împărecherea dintre noi; să cugetăm la frații noștri din țara muntenească, cu cari nu ar trebui să facem de cît o singură nație, după cum nu avem de cît aceeași limbă, aceeași religie, același interes; și să rostim dorința ca, cît se va putea mai curînd, noul și însemnătorul nume al patriei noastre de Principate-Unite să se transforme într'un fact definitiv, irevocabil.

No. 2427.
1859
16 Ianuar.

No. 2427. | Dacă oare-carî spirite speriate vor veni și vor zice că o
 1859 astfel de manifestare este cel puțin zadarnică, noi le vom răs-
 16 Ianuar. punde că nici o dată reprezentanții poporului nu fac în zadar cu-
 noscute trebuințele și dorințele nației. Afară de aceasta, noi avem
 să numim un Domn, și cu dînsul va naște Comitetul central din
 Focșani. Să știe dar Domnul și Comitetul dinainte carî sunt vo-
 ințele acestei Adunări. Să nu uite Domnul nici odată, să nu uite
 că, ales de deputații nației, pentru că totul nu era încă pre-
 gătit pentru a se face unirea, el trebuie să considereze ca cea mai
 sacră a sa datorie a grăbi făptuirea acestei uniri, pentru a se jus-
 tifica speranțele noastre și pentru ca ziua cea mai frumoasă a
 domniei sale să fie aceea când se va scobori de pe tron, după ce
 va fi pus cea de pe urmă peatră pe edificiu. Tot odată, să nu
 peardă din vedere nici un minut Comitetul central, carele cel întâi
 va avea fericirea a lucra în comun cu frații noștri de peste Milcov,
 că el are, mai mult de cât orî-care din nouile noastre instituții,
 misia de a pregăti fuzia și de a funda unitatea României. || Așa
 dar subscrișii aū onoare a propune Adunării următoarele pro-
 puneri:

1. Inainte de a proceda la o deliberație privitoare la apli-
 cația convenției din 7 (19) August, Adunarea declară că cea întâia
 trebuință, după cum și dorința cea mai aprinsă a poporului întreg,
 este tot unirea Principatelor Moldovei și a Valahiei sub guver-
 nământul unui Principe străin.

2. Afară de aceasta, Adunarea declară că Domnul ce este a se
 alege și Comitetul central vor fi meritat bine de patrie, dacă vor
 intruni silințele lor pentru a asigura această unire în cel mai
 scurt timp.

(subscriși:) M. Kogălniceanu | Iacovachi | I. Gane |
 D. Sc. Miclescu. | C. Gr. Ghica.

Anexa K.—Amendament la propunerea de mai sus, prezentat
 Adunării electivă a Moldovei de către mai mulți
 deputați, în 4 (16) Ianuarie 1859 Iași.

A m e n d a m e n t .

In privirea petiției ce s'a citit dinaintea Adunării, subsemnații
 propun un vot de recunoștință Puterilor ce aū scris tratatul
 de Paris pentru recunoașterea și garantarea drepturilor noastre

întemeiate pe capitulații, adăogând că, cu cea mai sacră și vie pă-No. 2427.
rere de rău a văzut că cea mai unanimă dorință a nației române 1859
din ambele Principate, adică: unirea Moldovei și a Valahiei într'un 16 Ianuar.
singur Stat sub un Principe străin, a rămas neîmplinită. Totuși, na-
ția română prețuesce în Constituția dată Principatelor elementele
ce ținesc la realizarea dorințelor rostite de către Adunările țărilor
surorî la 1857.

(subscriși:) M. Kostaki | C. Rolla | Alecsandri | L. Ro-
setti | C. Hurmuzaki Pisoski C. Miclescu
L. Catargiu | A. Moruzi | G. Cuciureanu |
P. Rosetti | A. Cuza | G. Iamandi.

Anexa L.--Instrucții pentru alegerea Domnului, votate de
cătore Adunarea electivă a Moldovei, în 4 (16)
Ianuarie 1859. Iași.

§ 1. In ziua alegelei, se va ține, la 10 ore de dimineață, un
serviciu dumnezeesc în vechia catedrală a Sf. Nicolae, și la care
vor asista toți membrii Adunălei.

§ 2. Săvîrșindu-se serviciul dumnezeesc, Adunarea se va trans-
porta în sala ședințelor sale.

§ 3. Ședința va fi publică; însă publicul va fi admis numai
în tribunele de sus; nici un străin, sub nici un cuvînt și nici o
calitate, afară de cât doi redactori ai procesului-verbal, patru scrii
torî ai biuroului și patru stenografî, nu va putea fi primit în sala
ședințelor, precum nici în acea a conferințelor.

§ 4. Guvernămîntul va lua toate măsurile exterioare spre a
păstra buna orînduială. Garda, pusă pe la ușile din afară a salei
Adunălei, va fi sub nemijlocita ascultare a presidentului Adunălei
și a chestorilor.

§ 5. Odată ce ședința va fi începută, toată comunicația între
deputați și public va fi oprită pînă la săvîrșirea votului.

§ 6. Ședința se va deschide prin facerea apelului nominal și
citirea procesului verbal al ședinței trecute.

§ 7. După subscrierea procesului-verbal, presidentul său, în lipsă,
un vice-președinte, sculându-se în picioare, va arăta că ziua pentru
a se alege Domnul țerei a sosit. El va chiera luarea aminte a
Adunălei asupra marelui misiî pentru care ea este întrunită și va
citi în glas mare formula următorului jurămînt, cuvenit de a se
face de toți deputații și anume:

No 2427. «Jurați că, în votul ce aveți a da, nu veți fi povățuiți de nici
1859 «o privire de interes personal, de nici o îndemnare sau înrîurire
16 Ianuar. «străină, de nici o părtinire și că nu veți avea înaintea ochilor
«voștri de cât binele Principatelor-Unite și viitorul nației române.»

Fie-care deputat, chemat unul după altul cu apel nominal de către unul din secretari, se va apropia de biuroul președinției, pe care va fi pusă Sf. Cruce și, sărutând'o, va zice în auzul tuturor: «Jur, și D-zeu să-mi fie întru ajutor.»

§ 8. După aceasta, se va proceda de 'ndată la alegerea Domnului.

§ 9. Votul pentru alegerea Domnului se va face public, și anume în următorul mod: În mijlocul salei, va fi așezat un biuroș provisoriu în capul căruia se va pune președintele său, în lipsă, un vice-președinte, doi secretari și patru scrutatori; trași în sorț din întregul număr al deputaților. Pe biuroș vor fi de mai înainte pregătite tablouri cu deosebite rubrici spre a se înscrie în ele numele candidaților ce vor avea voturi. Deputații se vor ține la locurile lor respective, până când, prin apel nominal, după ordinul alfabetic, unul după altul va fi chemat de către unul din secretari. Deputatul chemat, sculându-se atunci de pe scaunul său și apropiindu-se de biuroș, va rosti în glas mare: «votez și subscriu pentru ... (cutare)». || După ce va subscrie numele candidatului său în rubrica respectivă, deputatul se va întoarce la locul său și va fi înlocuit prin deputatul ce-l urmează în apelul nominal.

§ 10. După săvârșirea votărei, scrutatorii vor număra voturile dobândite de fie-care candidat și președintele va vesti Adunării rezultatul. Acel ce va fi dobândit mai multe voturi peste majoritatea absolută, adică peste jumătate și unul din numărul deputaților votanți, va fi Domnul ales.

§ 11. Dacă la această votare nici unul din candidați nu va fi dobândit majoritatea absolută, atunci se va proceda la un al doilea vot, asemenea public și deschis, întocmai după procedura descrisă la § 9.

§ 12. Dacă, și după a doua votare publică și deschisă, tot nici unul din candidați nu va fi dobândit majoritatea absolută, atunci să va proceda la balotația cu bile albe și negre, și anume în deosebi pentru fie-care din candidații ce vor fi avut voturi pentru Domnie, începând de la acel care va fi avut cele mai puține glasuri și sfârșind cu acel care va fi adunat mai multe voturi.

§ 13. În timpul balotației, toți deputații se vor ține fie-care la

locurile lor, nesculându-se de cât unul după altul, în urma apelului No. 2427. nominal, spre a lua parte la balotație.

§ 14. La sfîrșitul fie-cărei balotații pentru fie-care candidat, 1859
16 Ianuar.
scrutatorii vor număra în iveală numărul bilelor albe și negre, și președintele va vesti Adunărei rezultatul, înscriindu-se acesta în tabloul anume pregătit și adevărindu-se de întregul biuroū și de scrutătorii. | Acela din toți candidații care va fi dobândit cel mai mare număr de bile albe peste majoritatea absolută va fi alesul Domn.

§ 15. Dacă, după săvîrșirea balotației tuturor candidaților ce vor fi avut voturi la întâia și a doua votare publică, doi sau trei candidați, cari la balotație ar fi adunat cele mai multe bile albe, vor avea un număr egal de bile, atunci se va proceda la o a doua balotație între acești singuri candidați, trăgându-se, la caz de a fi trei sau patru, în sorți numele aceluia care va trebui mai întâiu să se baloteze cu cel-l'altii. Acela care, în urma acestei balotații, va aduna numărul cel mai mare de bile albe va fi definitivul Domn ales.

§ 16. La votul public și deschis, nici un candidat nu poate vota pentru sine. Asemenea el se va abține de la balotație, când numele său va fi supus acestei operații.

§ 17. Balotația sfîrșită și rezultatul anunțat Adunărei, președintele Adunărei va subscrie de îndată procesul-verbal împreună cu secretarii și scrutatorii. | Tot atunci, Adunarea va păși la subscrierea a două acte de mai 'nainte pregătite (lăsându-se numai numele Domnului în alb). Intâiul act va constata alegerea de Domn făcută în persoana... (cutare); al doilea act va fi notificația din partea Adunărei generale a Moldovei către Maiestatea Sa Imperială Sultantul a alegerii de Domn, și cerënd investitura, în conformitate cu articolul 12 din convenția din 7 (19) August 1858 O a treia împărțășire subscrisă de președinte și de secretarii se va face Locotenenței princiare, despre alegerea Domnului, și făcându-se invitație ca de îndată să-î predea frinele ocârmuirii. Aceste trei acturi subscriindu-se, presidentul cu toată Adunarea, sculându-se în picioare, va proclama în glas mare pe alesul Domn al Țărei Moldovei.

§ 18. Dacă Domnul ales va fi față în Adunare, el va fi invitat de către president ca să se sue la tribună și, în fața Adunărei și a țării, să facă jurămîntul cuvenit. Dacă alesul nu va fi față, se va numi de îndată o deputație, compusă de doi-spre-zece membri ai Adunărei, spre a aduce pe Domnul ales în sînul Camerei. Domn.

No. 2427. nul se va sui la tribună și, înfățișându-i-se Crucea și Evangelia, va
1859 face în glas mare următorul jurământ:

16 Ianuar.

«Jur în numele Prea Sfintei Treimi și în fața țării mele că
«voi păzi cu sfințenie drepturile și interesele patriei, că voi fi
«credincios Constituției în textul și spiritul ei, că în toată domnia
«mea voi priveghia la respectarea legilor p. ntru toți și în toate,
«uitând toată prigonirea și toată ura, iubind de o potrivă pe cei
«ce m'aū iubit și pe cei ce m'aū urit, neavând înaintea ochilor mei
«de cât binele și fericirea nației române. Așa Dumnezeu și com-
«patrioții mei să-mi fie întru ajutor!

§ 19. După aceasta, președintele va înmâna Domnului tustrele
actele citate la § 17 și va declara ședința rădicată.

§ 20. Ușile se vor deschide și Domnul, urmat de membrii Adu-
nării generale, va intra în sala tronului unde, suindu-se pe tron,
va primi guvernămîntul din mâinile Comisiei interimare, ale căreia
puteri în acest minut vor conțeni. Miniștrii vor face raporturile lor
Domnului și ordonanțe militare de toată arma 'i se vor înfățișa.

§ 21. În minutul suirei pe tron, o salvă de artilerie de 101
tunuri și clopotele de la toate bisericile vor vesti capitalei insta-
larea Domnului stăpînitor al Țării Moldovei.

§ 22. Aceste instrucții se vor împărtăși de îndată Locotenenței
princiare, pentru ca în timpul convenit să reguleze localitatea cu-
venită și cele-lalte serbări publice pentru întronarea Domnului,
conformându-se întru aceasta la vechile datine însemnate în ar-
hivele și în istoria țării.

Membrii comisiei, (subscriși:) P. Mavrogheni | Kogălni-
ceanu | L. Rosetti | M. Kostaki.

Anexa M. Petiția logofătului Ștefan Catargiū către Adu-
narea electivă a Moldovei, din 4 (16) Ianuarie
1859. Iași.

Onoratei Adunări electiv. Logofătul Ștefan Catargiū. Vē-
zându-mē, în «Monitorul Oficial», trecut în lista candidaților la Dom-
nie, după drepturile ce le am după convenție, eū rog pe onor.
Adunare a mē șterge din această listă pentru această alegere.

(subscris) Șt. Catargiū.

Anexa N. Adresa No. 5 a Căimăcămiei Moldovei către A-No. 2427.
dunarea electivă a Moldovei, din 4 (16) Ianuarie 1859
1859
16 Ianuar.

Onorabilei Adunări electivă a Principatului Moldovei. || Prin scăpare din vedere, netrecându-se în lista candidaților la domnie pe d-lui colonelul Alecu Cuza, care posedă toate calitățile cerute de art. 13 din convenție, Căimăcămia cu onor poștește pe onorabila Adunare de a lua în cuvenita băgare de seamă dreptățile d-sale colonelului Cuza și a-l înscrie între candidații la domnie.

(subscriși:) V. Sturdza | Panu | I. A. Cantacuzin.

Ministru secretar de Stat, (subscris) V. Alecsandri.

Anexa O. — Propunerea presintată Adunării electivă a Moldovei de către mai mulți deputați, în 3 (15) Ianuarie 1859. Iași.

Propunere.

Luând în privire trebuința ce este de a se hotărî lista civilă a Domnului, în conformitate cu art. 14 din convenția din 7 (19) August 1858, într'un chip cu totul îndestulător pentru trebuințele Domnului, însă tot odată și neatârnat de orî-ce înrîurire străină, subscriși propun Adunării ca să încuviințeze următoarele:

I. Lista civilă a viitorului Domn, pe tot timpul domniei sale, se hotărește a fi de două mii galbeni pe lună.

II. Domnului se dă locuința partea stîngă din palatul ocărmuirii cu mobilația sa, atenanțele și grădina; reparațiile mari vor fi pe contul țerei.

III. Statul nu va plăti altă suită Domnului de cât un șef de stab și patru adiutanți.

(subscriși:) M. Kogălniceanu | Iacovachi | Casimir |
N. Canano | C. Gr. Ghica | I. Gane.

Anexa P. — Amendament la propunerea de mai sus, prezentat Adunării electivă a Moldovei de către mai mulți deputați, în 4 (16) Ianuarie 1859. Iași.

Amendament.

Subscriși propun ca lista civilă a Domnului să se hotărească la suma de 30.000 galbeni pe an.

(subscriși:) V. Alecsandri | Panu | I. A. Cantacuzin |
N. Suțu | C. Miclescu | St. Catargiū.

No. 2427. (*Traducțiune.*)
 1859
 16 Ianuar.

Procès-verbal No. V.

L'an 1859, le 4 Janvier.

La séance est ouverte sous la présidence de S. S. le Métropolitain.

Il est donné lecture de l'appel nominal auquel répondent 54 députés.

On donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté par l'Assemblée sans aucune modification.

Il est donné lecture des pétitions suivantes: 1° De M. Gr. Balche. (Annexe A.) | 2° De M. Iancou Docan. (Annexe B.) | 3° De M. Costaki Ghica. (Annexe C.) 4° De M. I. A. Cantacuzino. (Annexe D.) | Toutes ces pétitions se rapportent à l'inscription ou à l'élimination des pétitionnaires de la liste des candidats au trône. Elles sont approuvées à l'unanimité par l'Assemblée.

On donne lecture de la pétition du prince Grégoire Sturdza demandant son inscription sur la liste des candidats au trône. (Annexe E.)

On donne lecture d'une autre pétition du prince Grégoire Sturdza, adressée à l'Assemblée, dans le même sens. (Annexe F.)

La discussion est ouverte au sujet de l'admission ou de la non admission du prince Grégoire Sturdza parmi les candidats au trône.

M. B. Alecsandri: Guidé par l'esprit de conciliation, je fais appel aux sentiments du prince Sturdza. L'ambition de devenir Prince régnant est une noble ambition; mais le prince Sturdza n'a pas encore acquis de titres suffisants pour prétendre à ce poste élevé. Qu'il vienne d'abord au milieu de nous, qu'il travaille avec nous, qu'il donne des preuves de dévouement; alors seulement, il pourra aspirer au trône.

Le prince Grégoire Sturdza: Si j'ai réclamé, ce n'est pas que j'aie l'espoir d'être élu Prince. Je sais comment on forme des majorités dans une Chambre, comment les ambitions s'inclinent devant des perspectives personnelles. Quant à moi, je suis prêt à n'importe quel sacrifice, pour atteindre un but plus élevé. Je ne donnerai ma voix qu'à un Prince qui votera l'union des Principautés.

M. A. Pano: Je dois expliquer pourquoi la Caïmacamie n'a pas

inscrit le prince Grégoire Sturdza sur la liste des candidats au No. 2427. trône. La Caïmacamie s'est guidée par la convention qui est sa- 1859
crée et qui lui a dicté sa conduite. Elle a été d'avis que les fon- 16 Januar.
ctions occupées par le prince Sturdza ne satisfont pas aux condi-
tions exigées par la convention. Un autre obstacle, a été la dé-
cision du tribunal de Faltchi qui conteste au prince Sturdza le
revenu voulu. La Caïmacamie, sans préjuger la question, a donc dû
la soumettre à l'Assemblée. Celle-ci, inspirée de son patriotisme et
appelée à mettre la base du nouvel édifice national, s'appliquera à
être digne et à décider toute question avec équité et impartialité.
L'Assemblée prouvera qu'elle ne forme pas une majorité résultant
d'ambitions, qu'elle n'élève au trône d'Etienne-le-Grand que les fils les
plus dignes, ayant la confiance et l'amour du pays. Je conjure l'As-
semblée d'être juste et d'inscrire le prince Sturdza parmi les can-
didats au trône; elle prouvera ainsi qu'elle n'obéit pas à l'esprit
de parti, mais à l'équité, à la sagesse et au sentiment de la dignité
d'une Assemblée nationale.

M. C. Hurmuzaki: Dans sa pétition adressée à l'Assemblée,
le prince Gr. Sturdza a déclaré que, si un intérêt plus élevé de la na-
tion roumaine demande que tous ceux qui ont le droit au trône ren-
noncent à leurs candidatures, S. A. se sentira heureuse de se re-
tirer. Mais, aujourd'hui, lorsque nous sommes bornés au terrain de
la convention, S. A. négligerait un devoir civique, si elle ne ré-
clamait pas la possibilité d'être utile au pays dans une sphère plus
étendue. Si le prince Sturdza n'a pas fait assez pour le pays pour
avoir le droit de prétendre à régner sur lui, quel est, parmi les
inscrits sur la liste des candidats au trône, celui qui ait fait plus
que S. A., qui a pris part à la guerre d'Orient à côté des armées
des nations les plus civilisées et qui a combattu pour l'émancipa-
tion des Principautés? Car tout le monde sait que le motif de cette
guerre a été le fait que l'on occupait ces Principautés, qu'on les
prenait comme gage. En ce qui concerne le revenu, S. A. le pos-
sède; la preuve en est fournie par le contrat de fermage et l'esti-
mation faite par sept propriétaires.

M. L. Catargi: Le prince Sturdza a fait beaucoup de mal
au pays; ce qui s'est passé en 1848 le prouve. Je demande que la
Constitution soit appliquée strictement, sans indulgence.

Le prince Grégoire Sturdza: Du moment que l'on rap-
pelle ces temps tristes pour le pays, je déclare franchement que
je considère avec satisfaction ma conduite en 1848. Ma conscience

No. 2427 ne me reproche aucune mauvaise action. Lorsque je revins dans le pays, avant 1848, je parlais toujours à la jeunesse avide du progrès dans le sens le plus libéral. En 1848, on m'ordonna, en qualité d'aide-de-camp, de conduire une colonne de troupes et d'opérer des arrestations; mais je ne commandai pas une attaque. Dans les circonstances pareilles, ceux qui défendent le progrès, pâtissent presque toujours.

1859
16 Januar

M. M. Kostaki: Comme précédemment, je fais encore appel aux sentiments du prince Sturdza, pour qu'il se contente du rôle de citoyen; je lui conteste le droit d'être candidat au trône: | 1. Parce que cette candidature est anti-constitutionnelle, car le prince Sturdza n'a pas dix ans de service, et n'a pas été représentant du pays, élu par un collège électoral; 2. Parce que cette candidature est anti-nationale, car je ne veux pas voir figurer sur la liste des candidats au trône un homme qui se trouve aussi sur la liste des pachas turcs. Quel que fût le rôle joué par le prince Sturdza en 1848, il ne devrait pas avoir d'influence sur notre décision; ce qui se passa alors fut assez triste; mais le prince Sturdza ne put qu'exécuter les ordres supérieurs.

Quelques députés demandent la clôture de la discussion. La clôture est mise aux voix par assis et levés. | Le résultat étant douteux, on procède au vote par appel nominal. A la majorité de 35 voix contre 18, la clôture est prononcée. Un député n'a pas été présent au vote.

On procède au vote par boules sur l'admission ou la non admission du prince Sturdza dans la liste des candidats au trône.

Par 35 boules noires contre 18 blanches, le prince Sturdza n'est pas admis.

On donne lecture de la pétition présentée à l'Assemblée par MM. Kogalniceano, Iacovaki, Rosetti-Tetzcano, Nicou Balanescu et D. Miclesco. (Annexes G. H.)

Il est donné lecture d'une proposition de M. Kogalniceano, appuyée par MM. Iacovaki, I. Gané, D. Miclesco et C. Ghica, et qui conclut ainsi:

«1. Avant de procéder à la délibération sur l'application de la convention du 7 (19) Août, l'Assemblée déclare que le premier besoin et le vœu le plus ardent du peuple entier, est toujours l'union des Principautés de Moldavie et de Valachie sous le gouvernement d'un Prince étranger.

«2. En outre, l'Assemblée déclare que le Prince qui va être

élu et la Commission centrale mériteront bien de la patrie, s'ils unissent leurs efforts à ceux de l'Assemblée, en vue d'assurer cette union, dans le temps le plus court possible.» (Annexe I.)

No. 2427.
1859
16 Januar.

M. M. Kostaki, présente un amendement, appuyé par MM. Alecsandri, Rolla, L. Rosetti, C. Hurmuzaki, Pisoski, C. Miclesco, G. Coutchouriano, A. Morouzi, L. Catargi, P. Rosetti, A. Couza et Iamandi. (Annexe K.)

L'Assemblée nomme une commission chargée de fondre l'amendement avec la proposition. Sont nommés membres de cette commission: MM. Kogalniceano, Pano, Hurmuzaki, M. Kostaki et L. Rosetti.

M. Kogalniceano donne lecture d'une annexe au règlement, relative à l'élection du Prince. (Annexe L.)

M. P. Balanescu: Je ne sais pas pourquoi le vote doit être public. Il ne faut point violenter la conscience. Demander le vote public, c'est témoigner de la méfiance et violer la loi qui parle du vote secret.

M. M. Kogalniceano: Nous avons passé, par une époque de transition, du Règlement organique à la Constitution; cet état de transition a amené toute sorte d'influences, l'usage des moyens non permis, la corruption et les intrigues; le pays exige une preuve solennelle de notre intégrité et de notre indépendance. Si le Prince dont le nom va sortir de l'urne, n'est pas agréé par le pays, pourquoi tous les députés doivent-ils s'attirer la réprobation de la nation? Pourquoi ne doit-on pas savoir clairement comment chacun d'eux a compris sa mission? Le vote public est la plus grande garantie de moralité. Tout homme libre et ayant le courage de son opinion doit être partisan de cette façon de voter. La Constitution ne demande pas le vote secret pour l'élection du Prince. Au vote public donc, Messieurs, et que le pays nous juge!

L'annexe au règlement est mise aux voix, et l'Assemblée l'adopte à l'unanimité, sans aucune modification.

La séance est suspendue. Elle est reprise sous la présidence de M. le vice-président P. Mavrogheni.

Le bureau donne lecture d'une adresse de M. le logothète Etienne Catargi. (Annexe M.)

M. le logothète Petraki Rosetti Balanescu et M. le vornik Fioresco déclarent qu'ils désirent être rayés de la liste des candidats au trône.

Il est donné lecture d'une communication de la Caïmacamie,

No. 2427. relative à l'inscription de M. le colonel A. Couza sur la liste des
1859 candidats au trône. (Annexe N.)
16 Januar.

Il est donné lecture d'une proposition de M. Kogalniceano, relative à la liste civile du Prince régnant. (Annexe O.)

On donne lecture de l'art. 14 de la convention relatif à cette matière.

M. B. Alecsandri: Nous avons un vieux dicton: «l'argent c'est l'œil du diable.» Nous sommes depuis longtemps fascinés par cet œil. La liste civile doit être réduite. Les temps des largesses des Assemblées sont passés et je suis d'avis qu'il faut fixer une somme plus modérée, sans qu'elle soit insuffisante; je propose 30.000 ducats par an.

M. I. Radou: Nous devons choisir un Prince qui soit aux ordres de la nation; certainement, il sera pauvre. Donnons lui une liste civile de laquelle il puisse faire aussi des aumônes. Je propose également la somme de 30.000 ducats.

M. M. Kostaki: La liste civile du chef de l'Etat doit être en proportion des revenus de cet Etat. Le président des Etats-Unis touche 50.000 ducats. Notre Prince peut donc se contenter de 24.000.

M. M. Kogalniceano: Jusqu'à présent, on donnait beaucoup aux Princes, parce qu'ils devaient donner beaucoup ailleurs; maintenant, le Prince n'aura rien à donner et là où il faudra donner, légalement et à juste titre, c'est le pays qui donnera. En ce qui concerne les aumônes, il y a le département des cultes. Notre pays a besoin d'économies; il ne nous faut pas un Prince vivant avec luxe; il nous faut un Prince citoyen, un bon Roumain, simple et modeste, comme notre pays. Songez, Messieurs, que ces 6.000 ducats que vous voulez ajouter à la liste civile, ce n'est pas seulement nous qui les paierions, mais aussi ceux qui n'ont que des haillons pour toute fortune.

On donne lecture de l'amendement de M. B. Alecsandri. (Annexe P.)

Le résultat du vote par assis et levés étant douteux, on procède au vote de l'amendement par appel nominal. L'amendement est adopté par 31 voix contre 20; il y a 4 députés absents.

L'Assemblée adopte ensuite, à la majorité, la proposition de M. Kogalniceano, modifiée par l'amendement de M. Alecsandri. La décision de l'Assemblée a ce sujet dit ce qui suit:

«Considérant la nécessité de fixer la liste civile du Prince,

en conformité de l'art. 14 de la convention du 7 (19) Août 1858, No. 2427. d'une façon amplement suffisante aux besoins du Prince, et qui, en même temps, le fasse indépendant de toute influence étrangère, l'Assemblée décide:

«1. La liste civile du futur Prince, pendant tout le temps de son règne, est fixée à 30.000 ducats par an.

«2. Il sera attribué au Prince, comme logement, la partie gauche du palais du gouvernement, avec son mobilier, les atténuances et le jardin. Les grandes réparations seront à la charge du pays.

«3. L'Etat ne paiera d'autre suite du Prince qu'un chef d'état-major et quatre aides-de-camp.»

Avec l'assentiment de l'Assemblée, M. le vice-président lève la séance à 3 heures de l'après midi, en invitant MM. les députés à se conformer à l'art. 1-er de l'annexe au règlement relative à l'élection du Prince, et annonce la prochaine réunion pour le Lundi, 5 Janvier.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. — Pétition de M. Grégoire Balche à l'Assemblée élective de Moldavie, du 3 (15) Janvier 1858. Iassy.

A l'honorable Assemblée élective de Moldavie. Me voyant passé dans la liste des candidats au trône, je prie l'Assemblée de me rayer de cette liste, parce que je ne réunis pas toutes les conditions prévues par l'art. 13 de la convention, savoir que je n'ai pas l'âge de 35 ans.

(s.) Grégoire Balche.

Annexe B. — Adresse No. 4 de la Caïmacamie de Moldavie à l'Assemblée élective de Moldavie, du 3 (15) Janvier 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée élective de Moldavie. | M. l'aga Iancou Docan, par une pétition adressée à la Caïmacamie, s'est plaint de ce que, tout en possédant un revenu de trois mille ducats, la préfecture de Dorohoi ne l'ait pas inscrit sur la liste des personnes ayant ce revenu. Il a expliqué que, selon l'estimation faite par la Banque avec le concours du tribunal du district et authentifiée par le Divan des confirmations, sa terre de Dimakeni donne le revenu sus-

No. 2427. indiqué. Considérant que, selon les informations puisées au Divan
 1859 des confirmations, M. l'aga Docan possède le revenu exigé par la
 16 januar. convention pour être inscrit sur la liste des candidats au trône et
 qu'il réunit aussi les autres qualités, la Caïmacamie a l'honneur
 d'inviter l'honorable Assemblée à prendre en considération cette
 demande et à inscrire M. l'aga dans la dite liste.

(Suivent les signatures.)

Annexe C. — Pétition de M. C. Gr. Ghica à la Caïmacamie
 de Moldavie, du 30 Décembre 1858 (11 Jan-
 vier 1859). Iassy.

A la haute Caïmacamie. | Voyant mon nom figurer dans la liste
 des candidats au trône et n'ayant pas l'âge exigé par la conven-
 tion pour cette dignité, je prie la haute Caïmacamie de vouloir
 bien rayer mon nom de la dite liste.

(s.) C. Gr. Ghica.

Annexe D. — Pétition de M. I. A. Cantacuzino à la Caïmamie
 de Moldavie, du 29 Décembre 1858 (10 Janvier
 1859). Iassy.

A l'honorable Caïmacamie de la Principauté de Moldavie. ||
 Me voyant passé dans la liste des personnes éligibles à la dignité
 de Prince, annexée à l'office de la haute Caïmacamie du 28 Dé-
 cembre, No...., je viens déclarer qu'il résulte de mon acte de nais-
 sance que je n'ai pas l'âge exigé par la convention; mon inscrip-
 tion est donc une erreur que je prie la haute Caïmacamie de vou-
 loir bien redresser.

(s.) I. A. Cantacuzino.

Annexe E. — Pétition du prince Grégoire Sturdza à la Cai-
 macamie de Moldavie, du 29 Décembre 1858 (10
 Janvier 1859). Iassy.

A la haute Caïmacamie de la Principauté de Moldavie. ||
 Le soussigné, je possède toutes les qualités exigées par la Consti-
 tution du 7 (19) Août 1858 pour être inscrit dans la liste des can-
 didats au trône, car j'ai 37 ans; je suis indigène et fils de père né
 Moldave; j'ai occupé des fonctions publiques pendant 15 ans, de

1834 à 1849, services pour lesquels j'ai été honoré du rang de grand logothète; je possède, d'après l'estimation la plus rigoureuse, un revenu de 3.000 ducats de mes terres de Duda et Suleni, dans le district de Faltchi, et, enfin, je ne dépends ni ne peux dépendre d'aucune juridiction étrangère, du moment que, alors même que j'étais dans l'armée ottomane, je n'avais jamais renoncé à mes droits d'indigène, puisque, selon les capitulations, un Roumain ne peut jamais, dans sa patrie, dépendre de la juridiction de la S. Porte. Cependant, je ne me vois pas inscrit sur la liste des candidats au trône, publiée dans le No. 21 du «Moniteur Officiel». Je prie donc la haute Caïmacamie de vouloir bien prendre en considération mes droits incontestables et m'inscrire sur la liste des candidats au trône.

(s.) Prince Grégoire Sturdza.

Annexe F.—Pétition du prince Grégoire Sturdza à l'Assemblée elective de Moldavie, du 3 (15) Janvier 1859 Iassy.

A l'honorable Assemblée de la Principauté de Moldavie. Si un grand intérêt de la nation exigeait que tous ceux qui y ont droit renoncent à la candidature au trône, je me sentirais heureux de faire, le premier, ce sacrifice. Mais du moment que nous nous trouvons, à cet égard, sur le terrain de la convention, je croirais négliger un devoir civique, si je ne réclamaiss pas la possibilité d'être utile à ma patrie dans une sphère plus étendue, en d'autres termes, si je ne réclamaiss pas un droit qui m'est assuré par la Constitution, celui d'être inscrit sur la liste des candidats au trône. Je possède toutes les qualités exigées pour cela par la convention du 19 Août 1858, car j'ai 37 ans; je suis indigène et fils de père né Moldave; j'ai un revenu de 3.000 ducats de mes terres de Duda et Suleni, ainsi que cela est prouvé par le contrat d'affermage ci-joint, entré en vigueur depuis la St. Georges de l'année dernière et enregistré à la caisse du trésor avant la signature de la convention, comme aussi par l'estimation la plus exacte faite, le 29 Décembre c., par sept propriétaires et fermiers de mon district; j'ai occupé, comme militaire, des fonctions publiques depuis 1834 jusqu'à 1849, services pour lesquels j'ai été honoré du rang de grand logothète; et, enfin, du moment que MM. les électeurs de la capitale m'ont fait l'honneur de me nommer représentant du pays, du

No. 2427. moment que l'Assemblée a reconnu mon mandat, je possède au-
 1859 jourd'hui une qualité de plus, celle d'avoir fait partie d'une l'Assem-
 16Januar. blée. | Me fondant sur ces bases légales, je viens prier l'hono-
 rable Assemblée de vouloir bien prendre en considération mes
 droits incontestables et m'inscrire sur la liste des candidats au
 trône.

(s.) Grégoire Sturdza.

Annexe G. — Communication faite par cinq députés à l'As-
 semblée électorale de Moldavie, le 4 (16) Jan-
 vier 1859. Iassy.

Nous soumettons à la Chambre la pétition ci-jointe, adressée à
 l'honorable Assemblée par plusieurs citoyens.

(s.) M. Kogalniceanu | Iacovaki | C. Rosetti-Tetzcano |
 N. Rosetti-Balanesco | D. Sc. Miclesco.

Annexe H. — Pétition adressée à l'Assemblée électorale de
 Moldavie par plusieurs citoyens, le 30 Dé-
 cembre 1858 (11 Janvier 1859). Iassy.

A l'honorable Assemblée électorale. Le vœu, exprimé à l'u-
 nanimité par les Assemblées ad-hoc de Moldavie et de Valachie,
 de voir ces deux Principautés sœurs unies en un seul Etat, sous
 un seul Prince, vœu que les Puissances européennes ont reconnu
 en principe et pour la pleine réalisation duquel la convention du
 7 Août nous prépare la voie, ce vœu nous pousse aujourd'hui à
 venir prier l'Assemblée électorale de vouloir bien, avant tout, pren-
 dre en considération les circonstances actuelles, les droits des
 Principautés reconnus par les Puissances signataires du traité de
 Paris et la tendance de l'esprit national, examiner si le moment actuel
 est favorable à l'union, et, dans le cas d'affirmative, décider les moy-
 ens pour réaliser cette union. Les résultats pratiques de la mise à
 exécution d'une partie de la convention par les Commissions intéri-
 maires; l'application différente des mêmes dispositions dans les deux
 Principautés; la présence au sein de l'Assemblée d'un tiers des mem-
 bres du Divan ad-hoc qui, il y a un an, ont considéré comme oppor-
 tune cette union, — voilà les raisons plausibles qui nous font croire
 que l'Assemblée électorale de Moldavie émettra un vote affirmatif
 en faveur de ce vœu, nourri, nous pouvons le dire, par le pays
 entier et qui est le seul moyen d'assurer la prospérité des Prin-

cipautés. || Les soussignés, convaincus qu'aujourd'hui comme au-^{No. 2427.}
paravant, l'union est le vœu le plus ardent de la nation entière,¹⁸⁵⁹
et pleins de confiance dans le patriotisme dont les membres de^{16 Januar.}
l'Assemblée sont animés, espèrent que leur prière trouvera un écho
retentissant au sein de l'Assemblée élective.

(Suivent les signatures.)

Annexe I.— Proposition présentée par cinq députés à l'As-
semblée élective de Moldavie, le 4 (16) Janvier
1859. Iassy.

L'an mil huit cent cinquante neuf, le quatre (seize) Janvier. ||
La dernière Assemblée ad-hoc, réunie en vertu du traité de Paris,
a proclamé, à l'unanimité moins deux voix, l'union de la Molda-
vie et de la Valachie sous un Prince étranger. La mandat de cette
Assemblée était inscrit en entier dans le grand acte international du
30 Mars 1856 qui lui avait donné la mission d'exprimer les vœux
du pays; et lorsque nos collègues électoraux, les plus larges et les
plus indépendants que nous eussions eu jusqu'alors, nommèrent
les députés qui eurent l'honneur de former cette Assemblée, tous
les électeurs savaient quel était l'acte important que leurs manda-
taires allaient accomplir. Les mêmes sentiments animaient nos
frères d'au-delà du Milcov. Les deux Assemblées n'ont point manqué
à leur devoir; nous nous rappelons tous avec quel enthousiasme
on a acclamé des deux côtés l'union des deux Principautés. L'As-
semblée a donc exprimé le premier besoin, le grand vœu de la
nation roumaine et ce avec la force que produit toujours l'usage
légal d'un droit solennellement reconnu. Loin d'ébranler ce
droit, les dernières conférences n'ont fait que lui donner une
nouvelle consécration. Aucune des Puissances européennes, pas
même de celles qui sont le moins favorables à notre cause,
n'a cherché à revenir sur les grands principes établis d'une façon
irrévocable par le traité de Paris. Notre droit et nos votes d'alors sont
restés intacts, et si la réalisation complète de notre vœu le plus
cher a été retardée, ce n'est que par suite de certaines consi-
dérations d'intérêt spécial ou de certaines craintes chimériques. Ce-
pendant, grâce à l'intervention des Puissances amies, la force de
choses fatale a contraint les autres Puissances à nous accorder en
fait presque tout ce que nous avons demandé: l'unité de la légis-
lation, des finances, de l'armée, de la justice, la fusion des deux

No. 2427. Assemblées en un Comité central dans une ville à laquelle la Providence a donné la position particulière pour servir de lien entre
 1859 nous, en un mot, pouvons-nous dire, on a établi toutes les bases
 16 Januar. du nouvel édifice de notre avenir, au fronton duquel est inscrit le nom destiné à unir désormais les deux Principautés. Il ne manquait plus qu'un couronnement de l'édifice, savoir l'unité de gouvernement, lorsque nos ennemis triomphèrent et l'édifice resta inachevé. | Mais un peuple dont le désespoir deviendrait d'autant plus grand que ses espérances étaient plus vives, un peuple qui attend et veut sa régénération, ce peuple devrait savoir faire lui-même quelque chose pour soi. En mettant à notre portée le but suprême de toutes nos aspirations, l'Europe semble avoir voulu nous dire: faites une dernière tentative. Il faut que nous justifions aujourd'hui l'espoir de nos amis; et cette Assemblée, se montrant une digne fille de celle qui l'a précédée, doit réunir toutes ses forces pour mettre sur le faite du monument la voûte puissante qui fera l'édifice indestructible. Mais ne voulant pas jeter prématurément la patrie à la merci des hasards, nous nous bornons, en ce moment, à proposer que, par un vote très clair, unanime, on fasse savoir au pays et à l'Europe que nous persistons à vouloir l'union sous un Prince étranger. Oublions, pour un instant au moins, nos groupements; pensons à nos frères de Valachie avec lesquels nous ne devrions faire qu'une seule nation, comme nous n'avons qu'une seule langue, qu'une seule religion, qu'un seul intérêt; et exprimons le vœu que la nouvelle et significative dénomination de notre patrie—les Principautés Unies—se transforme, le plus tôt possible, en un fait définitif, irrévocable. Si des esprits craintifs nous disaient qu'une telle manifestation serait tout au moins vaine, nous leur répondrions que ce n'est jamais en vain que les représentants d'un peuple font savoir les besoins et les vœux de la nation. Puis, nous avons à nommer un Prince, et, avec lui, le Comité central de Focshani prendra naissance. Que le Prince et le Comité sachent donc d'avance quelles sont les volontés de cette Assemblée. Que le Prince n'oublie jamais que, élu par les députés de la nation parce que tout n'était pas encore préparé pour faire l'union, il doit considérer comme son devoir sacré de hâter la réalisation de cette union, afin de justifier nos espérances, et que le plus beau jour de son règne sera celui où il descendra du trône, après avoir posé la dernière pierre de l'édifice. En même temps, que le Comité central qui, le premier, aura le bonheur de travailler en commun avec nos frères d'au-delà du

Milcov, n'oublie pas un seul instant qu'il a, plus que toute autre No. 2427.
de nos nouvelles institutions, la mission de préparer la fusion et 1859
de fonder l'unité de la Roumanie. | Les soussignés ont donc l'hon- 16 Januar.
neur de soumettre à l'Assemblée les propositions suivantes:

1. Avant de procéder à la délibération sur l'application de la convention du 7 (19) Août, l'Assemblée déclare que le premier besoin et le vœu le plus ardent du peuple entier est toujours l'union des Principautés de Moldavie et de Valachie sous le gouvernement d'un Prince étranger.

2. En outre, l'Assemblée déclare que le Prince qui va être élu et la Commission centrale auront bien mérité de la patrie s'ils unissent leurs efforts à ceux de l'Assemblée, en vue d'assurer cette union, dans le temps le plus court possible.

(s.) M. Kogalniceano | Iacovaki | I. Gané | D. Sc. Miclesco | C. Gr. Ghica.

Annexe K. Amendement à la proposition ci-dessus, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie par plusieurs députés, le 4 (16) Janvier 1859. Iassy.

Amendement.

En vue de la pétition qui vient d'être lue à l'Assemblée, les soussignés proposent un vote exprimant la gratitude envers les Puissances signataires du traité de Paris pour la reconnaissance et la garantie de nos droits basés sur les capitulations, en ajoutant qu'ils ont vu avec le plus grand regret que le vœu unanime de la nation roumaine des deux Principautés, savoir l'union de la Moldavie et de la Valachie en un seul Etat sous un Prince étranger, n'ait pas été accompli. Malgré cela, la nation roumaine apprécie, dans la Constitution octroyée aux Principautés, les éléments tendant à la réalisation des vœux exprimés par les Assemblées ad-hoc des Principautés-sœurs, en 1857.

(Suivent les signatures.)

Annexe L. Instructions pour l'élection du Prince régnant, votées par l'Assemblée électorale de Moldavie, le 4 (16) Janvier 1859. Iassy.

§ 1. Le jour de l'élection, il sera célébré, à 10 heures du matin, en l'ancienne cathédrale de St. Nicolas, un service divin, auquel assisteront tous les membres de l'Assemblée.

No. 2427. § 2. Après le service divin, l'Assemblée se transportera dans
1859 la salle de ses séances.

16 Januar. § 3. La séance sera publique, mais le public ne sera admis que dans les tribunes du premier étage. Aucun étranger, sauf deux rédacteurs des procès-verbaux, quatre copistes et quatre sténographes, ne pourra, sous aucun prétexte et dans aucune qualité, être admis dans la salle des séances ni dans la salle des conférences.

§ 4. Le gouvernement prendra, à l'extérieur, toutes les mesures nécessaires en vue du maintien de l'ordre. La garde, postée aux portes extérieures de la salle de l'Assemblée, sera sous les ordres directs du président de l'Assemblée et des questeurs.

§ 5. La séance une fois commencée, toute communication entre les députés et le public sera défendue jusqu'à l'accomplissement du vote.

§ 6. La séance commencera par l'appel nominal et par la lecture du procès-verbal de la séance précédente.

§ 7. Après la signature du procès-verbal, le président ou, en son absence, un des vice-présidents se lèvera et annoncera que le jour de l'élection du Prince régnant est arrivé. Il attirera l'attention de l'Assemblée sur l'importance de la mission pour l'accomplissement de laquelle elle est réunie et lira, à haute voix, la formule suivante du serment que tous les députés doivent prêter:

«Vous jurez que, dans le vote que vous allez exprimer, vous ne serez guidés par aucune considération d'intérêt personnel, par aucune pression ni influence étrangère, ni par aucune partialité, et que vous n'aurez en vue que le bien des Principautés-Unies et l'avenir de la nation roumaine.»

Chaque député, appelé, l'un après l'autre, par l'appel nominal lu par un des secrétaires, s'approchera du bureau du président et, baisant la S-te Croix qui y sera posée, prononcera à haute voix: «Je jure et que Dieu vienne à mon aide.»

§ 8. Ensuite, on procédera immédiatement à l'élection du Prince.

§ 9. Le vote pour l'élection du Prince sera public et se fera de la façon suivante: Au milieu de la salle, sera établi un bureau ayant à sa tête le président ou, en son absence, un des vice-présidents, assisté de deux secrétaires et de quatre scrutateurs, indiqués par le tirage au sort parmi tous les députés. Sur le bureau se trouveront, préparés d'avance, des tableaux contenant, dans des rubriques séparées, les noms des candidats. | Les députés resteront

à leurs places respectives, jusqu'à ce que chacun d'eux soit appelé No. 2427.
 par l'appel nominal, fait dans l'ordre alphabétique par un des se- 1859
 crétaires. Le député appelé se lève de son siège, s'approche du 16 Januar.
 bureau et prononce à haute voix: «Je vote et je souscris pour.....
 (un tel).» Après avoir signé sous le nom de son candidat dans la
 rubrique respective, le député retourne à sa place et est remplacé
 par le député suivant, appelé par l'appel nominal.

§ 10. Après l'accomplissement du vote, les scrutateurs compte-
 ront les voix obtenues par chaque candidat, et le président annon-
 cera à l'Assemblée le résultat. Celui qui aura réuni le plus de
 voix au-dessus de la majorité absolue, c'est-à-dire la moitié plus
 un du nombre des députés votants, sera élu Prince.

§ 11. Si, lors de ce vote, aucun des candidats n'obtient la ma-
 jorité absolue, on procédera à un second vote, également public
 et ouvert, de la manière décrite dans le § 9.

§ 12. Si, lors de ce deuxième vote public et ouvert, aucun
 des candidats n'obtient pas non plus la majorité absolue, on pro-
 cédera alors au ballottage par boules blanches et noires, et ce pour
 chacun des candidats qui auront obtenu des voix, en commençant
 par celui qui aura obtenu le moins de voix et en finissant par
 celui qui en aura réuni le plus.

§ 13. Pendant le ballottage, les députés resteront à leurs places
 et ne se lèveront que l'un après l'autre, à la suite de l'appel no-
 minal, pour prendre part au ballottage.

§ 14. A la fin du ballottage pour chaque candidat, les scruta-
 teurs compteront publiquement les boules blanches et noires et
 le président annoncera à l'Assemblée le résultat qui sera inscrit
 dans un tableau spécialement préparé et certifié par le bureau
 entier et les scrutateurs. Le candidat qui aura réuni le plus
 grand nombre de boules blanches au-dessus de la majorité ab-
 solue sera élu Prince.

§ 15. Si, dans le ballottage de tous les candidats qui ont ob-
 tenu des voix au premier et au second votes publics, il y a pa-
 rité de voix entre deux ou plusieurs candidats qui auront réuni
 le plus grand nombre de boules blanches, alors on procédera à
 un second ballottage entre ces candidats seulement; dans le
 cas où il y en aura trois ou quatre, on tirera au sort le nom de
 celui qui sera ballotté le premier en concurrence avec les autres.
 Celui qui, à la suite de ce ballottage, aura réuni le plus grand
 nombre de boules blanches, sera définitivement élu Prince.

No. 2427 § 16. Au vote public et ouvert, aucun candidat ne peut vo-
 1859 ter pour soi même. Il s'abstiendra aussi du ballottage, lorsque son
 16 Januar. nom sera soumis à cette opération.

§ 17. Le ballottage terminé et le résultat annoncé à l'Assemblée, le président, avec les secrétaires et les scrutateurs, signe immédiatement le procès-verbal. L'Assemblée procédera alors à la signature de deux actes, préparés d'avance avec le nom du Prince en blanc. Le premier constatera l'élection du Prince en la personne de... (un tel); le second contiendra une notification de la part de l'Assemblée générale de Moldavie à S. M. I. le Sultan au sujet de l'élection et demandera l'investiture, en conformité de l'art. 12 de la convention du 7 (19) Août 1858. Une troisième communication sera faite à la Lieutenance princière, lui annonçant l'élection du Prince et l'invitant à remettre immédiatement à celui-ci les rênes du gouvernement. Ces trois actes signés, le président se lève avec toute l'Assemblée et proclame à haute voix le Prince de Moldavie élu.

§ 18 Si le Prince élu est présent à la séance de l'Assemblée, il est invité par le président à monter à la tribune et à prêter, à la face de l'Assemblée et du pays, le serment. Si l'élu n'est pas présent, on nomme immédiatement une députation, composée de douze membres de l'Assemblée, pour introduire le Prince élu dans le sein de l'Assemblée. Le Prince monte à la tribune, on lui présente la Croix et l'Évangile et il prête, à haute voix, le serment suivant:

«Je jure, au nom de la Sainte-Trinité et en face de mon pays, «que je garderai religieusement les droits et les intérêts de la patrie, que je serai fidèle à la Constitution dans sa lettre et dans «son esprit, que, pendant tout mon règne, je veillerai au respect «des lois par tous et en tout, oubliant toute persécution et toute «haine, aimant également ceux qui m'ont aimé et ceux qui m'ont «haï, n'ayant en vue que le bien et le bonheur de la nation roumaine. Ainsi, puissent Dieu et mes compatriotes me venir en aide.»

§ 19. Ensuite, le président remettra au Prince les trois actes mentionnés dans le § 17 et déclarera que la séance est levée.

§ 20. Les portes seront alors ouvertes et le Prince, suivi des membres de l'Assemblée générale, entrera dans la salle du trône, où il montera sur le trône et recevra le gouvernement des mains de la Commission intérimaire, dont les pouvoirs cesseront dès ce moment. Les ministres feront leurs rapports au Prince et des ordonnances militaires de toutes les armes lui seront présentées.

§ 21. Au moment où le Prince montera sur le trône, une salve No. 2427.
de 101 coups de canon et le son des cloches de toutes les églises 1859
de la capitale annonceront l'installation du Prince régnant de la 16 Jan.
Principauté de Moldavie.

§ 22. Les présentes instructions seront immédiatement communiquées à la Lieutenance princière, afin que celle-ci prenne à temps les mesures nécessaires quant aux locaux et en vue d'une fête publique à l'occasion de l'installation au trône du Prince régnant, conformément aux anciennes traditions consignées dans les archives et dans l'histoire du pays.

(Suivent les signatures.)

Annexe M. — Pétition du logothète Etienne Catargi à l'Assemblée élective de Moldavie, du 4 (16) Janvier 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée élective. Le logothète Etienne Catargi. Me voyant, dans le «Moniteur officiel», inscrit sur la liste des candidats au trône, conformément aux droits que je possède d'après la convention, je prie l'honorable Assemblée de me rayer de cette liste pour l'élection actuelle.

(s.) Et. Catargi.

Annexe N. — Adresse No. 5 de la Caïmacamie de Moldavie à l'Assemblée élective de Moldavie, du 4 (16) Janvier 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée élective de la Principauté de Moldavie. | Dans la liste des candidats au trône, on a omis, par mégarde, M: le colonel Alecou Couza, qui possède toutes les qualités exigées par l'art. 13 de la convention. La Caïmacamie a donc l'honneur d'inviter l'honorable Assemblée à prendre en considération les droits de M. le colonel Couza et à l'inscrire parmi les candidats au trône.

(Suivent les signatures.)

Annexe O. — Proposition présentée à l'Assemblée élective de Moldavie par plusieurs députés, le 3 (15) Janvier 1859. Iassy.

Proposition.

Considérant la nécessité de fixer la liste civile du Prince, en conformité de l'art. 14 de la convention du 7 (19) Août 1858, d'une

No. 2427. façon amplement suffisante aux besoins du Prince et qui, en
1859 même temps, le fasse indépendant de toute influence étrangère, les
16 Januar. soussignés proposent à l'Assemblée de décider ce qui suit:

I. La liste civile du futur Prince, pendant tout le temps de son règne, est fixée à deux mille ducats par mois;

II. On attribuera au Prince, comme logement, la partie gauche du palais du gouvernement, avec son mobilier, les attenances et le jardin. Les grandes réparations seront à la charge du pays.

III. L'Etat ne paiera d'autre suite du Prince qu'un chef d'état-major et quatre aides-de-camp.

(Suivent les signatures.)

Annexe P. — Amendement à la proposition ci-dessus, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie par plusieurs députés, le 4 (16) Janvier 1859. Iassy.

Amendement.

Les soussignés proposent que la liste civile du Prince soit fixée à 30.000 ducats par an.

(Suivent les signatures.)

No. 2428. — Cuvîntul rostit de către părintele Neofit Scriban, în vechea catedrală a Moldovei, în ziua de 5 (17) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaua Dunăreț”, No. 6, din 10 Ianuarie 1859.)

No. 2428. Fraților, || Isus Christos a zis, «că unde vor fi doi sau trei
1859 adunați întru numele lui, acolo va fi și el în mijlocul lor.» Voi,
17 Januar. fraților, sunteți nu doi, nici trei, ci un corp întreg, adunați aicea în numele lui Dumnezeu. Dumnezeu dar este în mijlocul vostru. | Voi sunteți adunați aicea în numele nației române, nația română dar este în mijlocul vostru. Stindardul sub care stați, este stindardul nației române, pe acest stindard este scris, cu litere mari, fapte mari, credința română, unirea. | Biserica, care este întemeiată pe credință, bine cuvintează stindardul unei asemenea credințe. || Biserica ne spune prin Scriptura însuflată de Dumnezeu că, «sfînții cei prin credință, învins'au împărății, lucrat'au dreptate, «dobîndit'au giuriuințele, astupat'au gurile leilor, stins'au puterea

«focului, fugit'au de ascuțitul săbiei, întăritu-s'au în slăbiciune, fă- No. 2428.
 «cutu-s'au puternici în resbele și au luat taberele străinilor în 1859
 «fugă.» || Voi, fraților, prin credința nației române, de veți fi credin- 17 Ian.
 cioși stindardului ei, veți fi tot atâta de puținți ca și Biserica și
 ca și sfinții săi. || Credința nației române, nu a fost, nu este și
 nu va fi de cât unirea Românilor într'un singur Stat, singura an-
 coră a mîntuirii sale, singurul port în care poate scăpa corabia
 sa națională de furtuna valurilor ce o împresoară. || Voi, fraților,
 v'ați adunat aci în biserica lui Ștefan-cel-Mare; uitându-vă decî
 la altarul ce el l'a ridicat Dumnezeului părinților noștri, cred că,
 prin această însuși, puteți ca să vă pătrundeți de toate dorințele
 acestui mare eroi al patriei noastre. || Voi, eșind de aci, veți pași
 la un act mare, ce de secolî a fost pierdut pentru noi; vreți să
 alegeți un succesor acestui mare eroi; decî, ca adevărați fii ai săi,
 nu puteți fi de cât adevărata expresie a dorințelor lui. || Eü, în
 anul trecut, tot de pe acest amvon, v'am spus și vă spun încă și
 acum, că acest mare eroi a zis că «Dumnezeul părinților noștri
 va trimite nouë un mîngăitor, care va vindeca ranele noastre și
 va realiza dorințele noastre.» || Fie dar ca alesul vostru de astăzi
 să fie acela pe care îl așteaptă nația română! Fie ca el să vindece
 ranele ei, și să realizeze dorințele ei! || Faceți dar, fraților, ca din
 urna alegerei voastre de astăzi să iasă un asemenea Mesia al Ro-
 mâniei. | Dumnezeu și lumea vă privește, Biserica vă bine-cuvin-
 tează și Româniea întreagă vă așteaptă!

(Traducțiune.)

Frères, | Jésus Christ a dit: «où deux ou trois seront réunis
 en mon nom, je serai aussi parmi eux.» || Vous, frères, vous
 n'êtes ni deux ni trois, mais un corps entier, réuni ici au nom de
 Dieu; Dieu est donc parmi vous. || Vous êtes réunis ici au nom de
 la nation roumaine; la nation roumaine est donc parmi vous. ||
 Le drapeau sous lequel vous trouvez, est le drapeau de la
 nation roumaine et il porte, comme inscription, de grands actes,
 la foi roumaine, l'union. || L'Eglise, qui est basée sur la foi, bénit
 ce drapeau. || L'Eglise nous dit par la S-te Ecriture que «par la foi,
 «les Saints ont vaincu des Empires, ont fait justice, sont arrivés
 «à la félicité promise, ont fermé la bouche aux lions, ont éteint
 «la puissance du feu, ont échappé au tranchant du sabre, sont de-
 «venus forts, malgré leur faiblesse, puissants dans les guerres, et

No. 2428. «ont mis en fuite les camps des ennemis.» Vous, frères, par la
 1859 foi de la nation roumaine, si vous restez fidèles à son drapeau,
 17 Ian. vous serez tout aussi puissants que l'Eglise et ses Saints. | La
 croyance de la nation roumaine n'a été, n'est et ne sera autre que
 l'union des Roumains en un seul Etat, seule ancre de son salut, seul
 port où le vaisseau national puisse se réfugier contre la tempête des
 flots qui l'entourent. || Frères, vous êtes réunis ici dans l'église
 d'Etienne-le Grand. Regardez l'autel qu'il a élevé au Dieu de nos
 pères, et je crois que, par là même, vous vous pénétrerez de tous
 les glorieux vœux de ce grand héros de notre patrie. | En sortant
 d'ici, vous allez procéder à un grand acte qui, pendant des siècles,
 était perdu pour nous: vous allez élire un successeur de ce grand
 héros; comme ses véritables fils, vous ne pourrez être que la véri-
 table expression de ses vœux. | De cette même chaire, je vous ai
 dit, l'année dernière, et je vous répète maintenant ce que ce grand
 héros a dit, savoir que «le Dieu de nos pères nous enverra un
 «consolateur qui guérira nos blessures et réalisera nos vœux.» |
 Puisse donc votre élu d'aujourd'hui être celui que la nation rou-
 maine attend! Puisse-t-il guérir ses blessures et réaliser ses vœux!
 || Frères, faites que de l'urne sorte aujourd'hui le Messie de la
 Roumanie! Dieu et le monde vous regardent, l'Eglise vous bénit
 et la nation roumaine entière vous attend à l'œuvre.

No. 2429.— Proces-verbal No. VI al Adunărei electivă a
 Moldovei, din 5 (17) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 28, din 28 Ianuarie 1859.)

Proces-verbal VI.

No. 2429. Anul 1859, Ianuarie, în 5 zile. | Ședința a șasea se des-
 1859 chide sub președința înalt Prea Sf. Sale Părintele Mitropolit.
 17 Ianuar. D. secretar A. Grigoriu citește apelul nominal la care au
 fost față 49 membri, iar absenți șase și anume: bolnavi d-nii
 Ștefan Catargi, P. Roset, N. Șuțu, și nu au venit d-nii P. Balș, N.
 Istrati și Grigorie Sturdza.

D. secretar G. Hasnaș citește procesul verbal al ședinței tre-
 cute, care se adoptează de Adunare fără vre-o modificare.

D. Hurmuzaki, raportorul comisiei însărcinate cu redigiarea
 unui proiect de mulțumire pentru puterile garante, citește acest
 proiect, care se adoptează de către Adunare în unanimitate, fără

două voturi, d-nii A. Balș și Dimitrie Corne, cari s'au abținut de No. 2429. la votare. | El glăsuește în următorul chip:

1859

«Anul una mie opt sute cincî zeci și nouă, luna Ianuarie în ^{17 Ianuar.}
«cincî zile.»

«Adunarea electivă a Moldovei în a șasea sa ședință, înainte «de a proceda la alegerea Domnului, încheie :

«I. Adunarea electivă a Moldovei rostește a sa adîncă recu- «noștință Puterilor ce au subscris tratatul de Paris pentru recunoș- «tarea și garantarea drepturilor Principatelor Române, înscrise în «capitulațiile lor cu Imperiul Otoman.

«II. Adunarea electivă, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, de- «clară că : Unirea Principatelor într'un singur Stat și sub un Prin- «cipe străin din familiile domnitoare ale Europei, cerută în unanimi- «tate de Adunările ad-hoc în memorabilele zile de 7 și 9 Octombrie «1857, a fost, este și va fi dorința cea mai vie, cea mai aprinsă, cea «mai generală a nației române.

«III Adunarea electivă, în numele țerei, rostește adîncă ei pă- «rere de rău, că această mare dorință, singura care, împlinită, poate «asigura fericirea a cincî milioane de Români, nu s'a împlinit ; «totuși ea prețuește și îmbrățișază o Constituție care cuprinde e- «lemente ce ținesc la realizarea dorințelor unanime și constante «ale nației.

«IV Adunarea sperează că Eupropa, în dreptatea sa, va ține seamă «de dorințele rostite, în atâtea rînduri și cu stăruință, de o întreagă «nație.»

D. Gr. Balș. Cer cuvîntul pentru o chestie personală. Con- «vicția mea și a alegătorilor mei este că prințul Grigorie Sturdza, «merită de a se alege Domn al Principatului Moldovei. Majorita- «tea Adunării însă nu a admis pe prințul Sturdza între candidații «la domnie. Nu vreaș să critic hotărîrea majorității și, pentru a «feri țara de amestecurile străinilor, nu vreaș să invalidez hotărî- «rea Camerei și voiș vota pentru unul din candidații primiți de A- «dunare, pe care îl voi socoti mai demn de a împlini această misie.

D. M. Kogălniceanu. Declarația făcută de d. Balș arată o «susceptibilitate demnă de toată lauda. Indată însă ce un deputat «intră în Adunare, el este neatîrnat; numai cugetul și conștiința îl «conduc; mandatele imperative de mult sunt declarate de către «diferite Adunări că nu pot îndatori cugetul deputaților.

Se citește o adresă a d-lui N. Suțu, prin care zice că, fiind «bolnav și neputînd veni, declară a-și da votul pentru d. colonel

No. 2429. Alecu Cuza. || Adunarea hotărăște că un membru absent nu poate
1859 lua parte la votare, asemenea dar și prințul Nicolae Suțu.
17 Ianuar.

Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit, sculându-se în picioare, declară că «ziua pentru a se alege Domnul țerei a sosit.»

Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit. Această Adunare, menită pentru a fi legislativă, se găsește întrunită astăzi numai spre alegerea Domnului țerei. Nu mă îndoesc, iubiiții mei compatrioți, că fie-care din d-voastră prețuește cât de importantă este această operație și în ce grad viitorul țerei se află legat cu rezultatul ei. || Mai înainte de a păși în lucrare, eu rog pe milostivul Dumnezeu ca să ne lumineze și să ne povățuească, spre a nimeri cu ale noastre voturi pe acela din candidații, carele mai mult merită încrederea obștească și ale căruia legături cu țara închezeșluiesc mai mult principioasele cugetări ale sale către compatrioți. Așa dar, fiește-care, povățuit de al său cuget, îndeplinească chemarea sa cu depunerea votului pentru această alegere, care, potrivit cu înțelesul convenției, trebuie neapărat să ia sfârșit în seansa de astăzi.

Atunci Adunarea a repetat de trei ori: «Să trăiască Mitropolitul!»

Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit citește în glas mare formula următorului jurământ:

«Jurați că, în votul ce aveți a da, nu veți fi povățuiți de nici o privire de interes personal, de nici o îndemnare sau înrîurire străină, de nici o părtinire și că nu veți avea dinaintea ochilor voștri de cât binele Principatelor-Unite și viitorul nației române.»

Fie-care deputat, chemat unul după altul cu apel nominal de către d. secretar A. Grigoriu, se apropie de biroul președintelui și, sărutând Evangelia și Sfânta Cruce, zice în auzul tuturor: «Jur și Dumnezeu să-mi fie întru ajutor.»

Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit, asistat de vice-presedintele Adunării P. Mavrogheni și însoțit de doi secretari, d. Nicu Catargiu și A. Grigoriu, constatând timpul de 12 ore, după art. 12 din convenție, se scoboară de la birou în mijlocul sălei la biroul provisoriu așezat acolo.

Se trag la sorți din întregul număr al deputaților patru scrutatori și anume: d-nii Milu, I. Pruncu, L. Catargiu și I. A. Cantacuzin.

Deputații, chemați de către d-l secretar N. Catargiu cu apel nominal după ordinul alfabetic, unul după altul, sculându-se de la locurile lor respective și apropiindu-se de birou, votează în glas

mare, potrivit instrucțiilor pentru alegerea Domnului ¹⁾ și înscriu No. 2429. acel vot în rubrica respectivă a tabloului alegerii.

1859

17 Ian.

Inalt Prea Sf. Sa, votând ca președinte în urmă, a rostit urtoarele cuvinte:

«Aceasta este ziua care o a făcut Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru dînsa. | «Aū trecut sute de ani, iubiiții mei compatrioți, de cînd Moldova perduse dreptul sēu de a-și alege pe Domnul Stăpînitor. || «Acum, cînd mila lui Dumnezeu s'a pogorit peste țara aceasta ca ploaia pe pămînt, însuflînd în inimile prea puternicilor împărați ai Europei (cărora se cuvine din parte-ne adîncă mulțămire) și a căror numai aducere aminte face fericit pe un popor, am câștigat iarăși drepturile noastre. Zic dară cu Pro-rocul «că aceasta este schimbarea dreptei celui Prea Inalt»; și, precum în anul trecut, am zis că unde este turma va fi și păstorul, iarăși mai repetez acelaș cuvînt și, împreună cu toată Adunarea, votez și subscriu pentru d. colonel Alexandru Cuza, pentru Domnul Stăpînitor al Moldovei.»

După săvîrșirea votărei, scrutatorii, numărînd voturile, aū găsit unanimitatea de 48 voturi pentru d. colonel Alecu Cuza, abțî-nîndu-se numai d-lui de a vota, conform § 12 din instrucțiile alegerii.

Adunarea pășește la subscrierea următoarelor acte:

I. Actul care constată alegerea de Domn, făcută în persoana d-lui Alecu Cuza și care glăsuește:

«Anul 1859, luna Ianuarie, în 5 zile, în a șeasa seanță a Adu-nărei și anume în a noua zi după întrunirea sa, procedîndu-se la «alegerea Domnului, în conformitate cu art. 12 și 13 din convenția «subscrisă la Paris între Inalta Poartă Otomană și între Puterile «garante driturilor Principatelor-Unite Moldova și Valahia, s'a ales, «cu majoritate de 48 glasuri, pe d-l colonel Alecu Cuza Domn «Stăpînitor al Moldovei. Despre care s'a făcut acest act de alegere, «subscris de Adunare și care s'a dat, odată cu ocărmuirea țarei, în «măinile Înălțimei Sale Alexandru Ioan Cuza, Domn Stăpînitor «al Moldovei».

II-lea. Notificația, din partea Adunărei generale a Moldovei către Maiestatea Sa Imperială Sultanul, a alegerii Domnului și care glăsuește:

«In conformitate cu art. 12 și 13 ale convenției din Paris sub-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2427, p. 304, *Aneră L*, p. 317.

No. 2429. «scrisă între reprezentantul Maiestăței Voastre Imperiale și între
 1859 «reprezentanții Puterilor garante driturilor Principatelor-Unite Mol-
 17 Ianuar. «dova și Valahia, în a noua zi după convocarea sa, și compusă fiind
 «de patru-zeci și nouă membri, Adunarea generală a Moldovei a
 «procedat astă-zi, în 5 Ianuarie 1859, la alegerea Domnului, și cu uma-
 «nimitatea voturilor, a ales pe domnia lui colonelul Alexandru Ioan
 «Cuza Domn al Țării Moldovei. «Plină de încredere în augusta
 «voastră bună-voință pentru Principatele-Unite și în conformitate
 «cu art. 12 din sus citata convenție, promulgată prin împărătescul
 «vostru hătișerif la 1 a lunei Rebi-ul evel 1275 ¹⁾, Adunarea ge-
 «nerală a Moldovei vine respectuos a cere împărăteasca voastră în-
 «vestitură pentru Domnul nostru. «Dumnezeu să prelungească
 «augustele zile ale Maiestăței Voastre Imperiale, Dumnezeu să bine-
 «cuvinteze Impărăția Voastră! «Aceasta este dorința cea mai vie
 «și cea mai statornică a Adunării electivă a Moldovei și a între-
 «gei nații române.»

Inalt Prea Sfinția Sa, dimpreună cu secretarij, subscie îm-
 părtășirea făcută Locotenentei princiare despre alegerea Domnului și
 care glăsuește:

«In puterea art. 12 din convenția de Paris și a instrucțiilor
 «pentru alegerea de Domn, astă-zi, la 5 Ianuarie 1859, în a nouă zi
 «de la deschiderea Adunării electivă, procedându-se la alegerea
 «Domnului, față fiind patru-zeci și nouă deputați, și cu unanimitatea
 «voturilor alegându-se pe d. colonel Alexandru Ioan Cuza Domn
 «stăpânitor al Țării Moldovei; «Sub-scrisul president al acestei
 «Adunări, comunicând înaltei Căimăcămii această alegere, cu onoare
 «îi face invitație ca, în data trecând înălțimeii Sale Prințului stăpă-
 «nitor frânele guvernămîntului, să facă cunoscut despre aceasta și
 «tuturor autorităților respective.»

Inalt Prea Sfinția Sa Păr. Mitropolit, sculându-se atunci în
 picioare, proclamă în glas mare pe domnia lui colonelul Alexan-
 dru Ioan Cuza Domn al Moldovei.

Domnul Alexandru Cuza, fiind față în Adunare, după invitarea
 ce i-s'a făcut de către președintele, se sue la tribună și în fața
 Adunării și a țării, face următorul jurământ:

«Jur, în numele prea Sfintei Treimi și în fața țării mele, că voi
 «păzi cu sfințenie drepturile și interesele patriei, că voi fi credin-
 «cios Constituției în textul și în spiritul ei, că în toată domnia

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2104, p. 569.

«mea, voiŭ priveghia la respectarea legilor pentru toŭi ŝi în toate, No. 2129.
 «uitând toată prigonirea ŝi toată ura, iubind de o potrivă pe cei 1859
 «ce m'au iubit ŝi pe cei ce m'au urît, neavând înaintea ochilor mei 17 Ianuar.
 «de cât binele ŝi fericirea naŭiei române. | «Aŝa Dumnezeu ŝi com-
 «patrioŭii mei să-mi fie întru ajutor.»

După aceasta, președintele Adunărei, Inalt Prea Sfinŭia Sa Păr. Mitropolit, înmânează Înălŭimei Sale Domnului Alexandru Ioan Cuza actul prin care se constatează alegerea sa, notificaŭia către Majestatea Sa Imperială Sultanul, ŝi împărtășirea către Locotenenŭa princiară.

După care, d. M. Kogălniceanu, în numele Adunărei, adresează Înălŭimei Sale următoarele:

«După una sută cincî-zeci ŝi patru ani de dureri, de umilirî
 «ŝi de degradaŭie naŭională, Moldova a reintrat în vechiul sêu drept,
 «consfinŭit prin capitulaŭiile sale, dreptul de a-ŝi alege pe capul
 «său, pe Domnul. «Prin înălŭarea ta pe tronul lui Ștefan-cel-
 «Mare, s'a reinălŭat însăși naŭionalitatea română. Alegându-te de
 «capul sêu, neamul nostru a voit să împlinească o veche datorie către
 «familia ta, a voit să-i răsplătească sângele strămoșilor tői vërsat pen-
 «tru libertăŭile publice. Alegându-te pe tine domn în ŭara noastră,
 «am vroit să arătăm lumiei aceia ce toată ŭara dorește: la legi nouë om
 «nou. «O Doamne! mare ŝi frumoasă îŭi este misia. Constituŭia din 7
 «(19) August ne însemnează o epocă nouă ŝi Măria Ta ești chemat
 «să o deschizi! Fii dar omul epocei; fă ca legea să înlocuiască arbi-
 «trariul; fă ca legea să fie tare; iar tu, Măria Ta, ca Domn, fi bun,
 «fii blând, fi bun mai ales pentru acei pentru cari mai toŭi Domni
 «trecuŭi au fost nepăsători sau rëi. || «Nu uita că, dacă cincî-zeci
 «de deputaŭi te-am ales Domn, însă ai să domnești peste douë mi-
 «lioane de oameni! «Fă dar ca domnia ta să fie cu totul de pace
 «ŝi de dreptate; împacă patimile ŝi urile dintre noi; ŝi reintrodu
 «în mijlocul nostru strămoșeasca frăție. | «Fii simplu, Măria Ta, fi
 «bun, fi Domn cetățean; urechea ta fie pururea deschisă la adevër,
 «ŝi închisă la minciună ŝi lingușire. «Porŭi un frumos ŝi scump
 «nume, numele lui Alexandru cel-Bun. Să trăești dar mulŭi ani ca
 «ŝi dînsul, ŝi fă, o Doamne, ca prin dreptatea Europei, prin des-
 «voltarea instituŭiilor noastre, prin simŭimîntele tale patriotice, să
 «mai putem ajunge la acele timpuri glorioase ale naŭiei noastre,
 «când Alexandru-cel-Bun zicea ambasadurilor împăratului din Bi-
 «zanŭia, că: | «România nu are alt ocrotitor de cât pe Dumnezeu
 «ŝi sabia sa.» «Să trăești, Măria Ta!»

No. 2429. Cu încuviințarea Adunărei, Înalt Prea Sfinția Sa Părintele
 1859 Mitropolit ridică ședința la două ore după amiază.
 17 Ianuar. Președintele Adunărei, (subscris) Sofronie, Mitropolitul Moldovei.
 Secretarij Adunărei, (subscriși :) N. Catargiu | A. Grigoriu.
 Scrutatori, (subscriși :) N. Milu | I. Pruncu | L. Catargiü | I. A.
 Cantacuzin.

(Traducțiune.)

Procès-verbal No. VI.

L'an 1859, le 5 Janvier. || La sixième séance est ouverte sous la présidence de S. S. le Métropolitain.

M. le secrétaire A. Grigoriu donne lecture de l'appel nominal, auquel répondent 49 membres. Il y a six absents, savoir: MM. Etienne Catargi, P. Rosetti et N. Soutzo, malades, et MM. P. Balche, N. Istrati et Grégoire Sturdza qui ne sont pas venus.

M. le secrétaire G. Hasnash donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté par l'Assemblée, sans modification.

M. Hurmuzaki, rapporteur de la commission chargée de la rédaction d'un projet de résolution de remerciements à l'adresse des Puissances garantes, donne lecture de ce projet, qui est adopté par l'Assemblée à l'unanimité, sauf deux voix, celles de MM. A. Balche et Démètre Corné, qui se sont abstenus du vote.

La résolution est ainsi conçue:

«L'an mil huit cent cinquante neuf, le cinq (dix-sept) Janvier.

«L'Assemblée de Moldavie, dans sa sixième séance, avant de «procéder à l'élection du Prince régnant, décide :

«I. L'Assemblée élective de Moldavie, exprime sa profonde «gratitude aux Puissances signataires du traité de Paris pour la «reconnaissance et la garantie des droits des Principautés Roumaines, inscrits dans leurs capitulations avec l'Empire ottoman.

«II. L'Assemblée élective déclare, devant Dieu et devant les hommes, que : l'union des Principautés en un seul Etat et sous un Prince «étranger d'une des familles régnantes de l'Europe, demandée à «l'unanimité par les Assemblées ad hoc, dans les journées mémorables des 7 et 9 Octobre 1857, a été, est et sera le vœu le plus «vif, le plus ardent, le plus général de la nation roumaine.

«III. L'Assemblée élective exprime, au nom du pays, son pro-

«fond regret que ce grand vœu, le seul qui, réalisé, puisse assurer le bonheur des cinq millions de Roumains, n'ait été accompli. Toutefois, elle apprécie et embrasse une Constitution qui renferme des éléments tendant à la réalisation des vœux unanimes et constants de la nation.

No. 2429.
1859
17 Ianuar.

«IV. L'Assemblée espère que l'Europe, dans son équité, tiendra compte de vœux exprimés, à tant de reprises et avec tant d'insistance, par une nation entière.»

M. Gr. Balche: Je demande la parole dans une question personnelle. Ma conviction, ainsi que celle de mes électeurs, est que le prince Grégoire Sturdza mérite d'être élu Prince régnant de la Principauté de Moldavie. La majorité de l'Assemblée n'a cependant pas admis le prince Sturdza parmi les candidats au trône. Je ne veux pas critiquer la décision de la majorité; pour épargner au pays toute intervention étrangère, je ne désire pas l'invalidation de la décision de la Chambre et je voterai pour celui des candidats agréés par l'Assemblée que je croirai le plus digne de cette mission.

M. M. Kogalniceano: La déclaration faite par M. Balche exprime une susceptibilité digne d'éloges. Cependant, tout député, une fois entré dans l'Assemblée, est indépendant et ne relève que de son jugement et de sa conscience. Différentes Assemblées ont déclaré depuis longtemps que les mandats impératifs ne peuvent pas lier les députés.

On donne lecture d'une lettre de M. N. Soutzo, déclarant qu'étant malade et ne pouvant pas venir, il donne par écrit sa voix à M. le colonel Alecou Couza. L'Assemblée décide qu'un membre absent ne peut pas prendre part au vote; il en est donc de même pour le prince Nicolas Soutzo.

S. S. le Métropolitain se lève et déclare que «le jour de l'élection du Prince régnant est arrivé »

S. S. le Métropolitain: Cette Assemblée législative ne s'est réunie aujourd'hui que pour l'élection du Prince régnant. Je ne doute pas, mes chers compatriotes, que chacun de vous reconnaisse l'importance de cette opération, du résultat de laquelle dépend, dans une grande mesure, l'avenir du pays. | Avant de procéder à cet acte, je prie le Dieu de la miséricorde de nous éclairer et de nous guider, afin que nos votes soient accordés au candidat qui mérite le plus la confiance générale et dont les liens avec le pays assurent à ses compatriotes le plus d'efforts pour le bien général.

No. 2429. Que chacun de nous, conseillé par sa conscience, remplisse sa mission de votant dans cette élection qui, conformément à la convention, doit absolument prendre fin dans la séance d'aujourd'hui.

1859
17 Jan.

L'Assemblée élève, à trois reprises, le cri de «Vive le Métropolitain!»

S. S. le Métropolitain donne, à haute voix, lecture de la suivante formule de serment:

«Vous jurez que, dans le vote que vous allez exprimer, vous ne serez guidés par aucune considération d'intérêt personnel, par aucune pression ni influence étrangère, par aucune partialité et que vous n'aurez en vue que le bien des Principautés-Unies et de l'avenir de la nation roumaine.»

Tous les députés, appelés l'un après l'autre par appel nominal, fait par M. le secrétaire A. Grigoriu, s'approchent du bureau présidentiel, baisent l'Évangile et la Sainte-Croix et prononcent à haute voix: «Je jure et que Dieu me vienne en aide!»

S. S. le Métropolitain, assisté de M. le vice-président P. Mavrogheni et accompagné de deux secrétaires, MM. Nicou Catargi et A. Grigoriu, après avoir constaté qu'il est midi, heure fixée par l'art. 12 de la convention, descend du bureau et prend place au bureau provisoire, établi au milieu de la salle.

On tire au sort, parmi tous les députés, les noms des scrutateurs. Sont indiqués par le sort MM. N. Milo, I. Proncou, L. Catargi et I. A. Cantacuzino.

Les députés, appelés par M. le secrétaire N. Catargi par appel nominal dans l'ordre alphabétique, se lèvent, l'un après l'autre, de leurs places respectives, s'approchent du bureau, votent à haute voix, conformément aux instructions pour l'élection du Prince ¹⁾ et inscrivent leur vote dans la rubrique respective du tableau de l'élection.

S. S. le Métropolitain, en votant le dernier, comme président, prononce les paroles suivantes:

«Voilà le jour que Dieu a accordé pour notre joie et notre allégresse. Des centaines d'années sont passées, mes chers compatriotes, depuis que la Moldavie a perdu son droit d'élire son prince régnant. «Maintenant que la miséricorde de Dieu est tombée sur ce pays, comme la pluie sur la terre, qu'elle a inspiré les cœurs des très puissants souverains de l'Europe, auxquels nous devons une

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2427, p. 304. *Annexe*, p. L, 333.

profonde reconnaissance et dont le fait seul de s'être rappelé cause No. 2429. le bonheur d'un peuple, et que nous avons reconquis nos droits, 1859 je dis avec le prophète; «que c'est là un changement effectué par 17 Januar. la droite du Très-Haut»; et, ainsi que j'ai dit, l'année dernière, que là où est le troupeau là aussi sera le pasteur, je répète ces paroles et, avec toute l'Assemblée, je vote et je souscris pour M. le colonel Alexandre Couza, comme Prince régnant de Moldavie.»

Le vote terminé, les scrutateurs comptent les voix et trouvent que l'unanimité de 48 voix est pour M. le colonel Alexandre Couza qui, seul, s'est abstenu du vote, conformément au § 12 des instructions pour l'élection.

L'Assemblée procède à la signature des actes suivants:

I. L'acte constatant l'élection du Prince régnant en la personne de M. Alexandre Couza et qui est ainsi conçu:

«L'an 1859, le 5 Janvier, dans la sixième séance de l'Assemblée et le neuvième jour depuis sa réunion, il a été procédé à l'élection du Prince régnant, en conformité des art. 12 et 13 de la convention signée à Paris entre la Sublime Porte Ottomane et les Puissances garantes des droits des Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. A la majorité de 48 voix, M. le colonel Alexandre Couza a été élu Prince régnant de Moldavie. En foi de quoi le présent acte de l'élection a été dressé, signé par l'Assemblée, et, conjointement avec le gouvernement du pays, remis entre les mains de S. A. Alexandre Jean Couza, prince régnant de Moldavie.»

II. Une notification de la part de l'Assemblée générale de Moldavie, annonçant à S. M. I. le Sultan l'élection du Prince régnant, dans les termes suivants:

«En conformité des art. 12 et 13 de la convention de Paris, signée entre les représentants de V. M. I. et les représentants des Puissances garantes des droits des Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie, l'Assemblée générale de Moldavie, le neuvième jour après sa convocation, étant composée de quarante neuf membres, a procédé, aujourd'hui, ce 5 Janvier 1859, à l'élection du Prince régnant, et a élu, à l'unanimité des voix, M. le colonel Alexandre Jean Couza Prince régnant de la Principauté de Moldavie. || Pleine de confiance en votre auguste bienveillance pour les Principautés-Unies, et en conformité de l'art. 12 de la convention précitée, promulguée par votre impérial hatti-chérif du 1-er du

No 2429. «mois Rebi-ul-evel 1275 ¹⁾), l'Assemblée générale de Moldavie vient
 1859 «respectueusement demander votre impériale investiture pour no-
 17 Januar. «tre Prince. || «Que Dieu prolonge les jours augustes de V. M. I.
 «et bénisse Votre règne! | «C'est là le vœu le plus vif et le plus
 «constant de l'Assemblée élective de Moldavie et de la nation rou-
 «maine tout entière.»

S. S. le Métropolitain, avec les secrétaires, signe la communi-
 cation suivante adressée à la Lieutenance princière au sujet de l'é-
 lection du Prince:

«En vertu de l'art. 12 de la convention de Paris et des in-
 «structions pour l'élection du Prince, aujourd'hui, 5 Janvier 1859,
 «le neuvième jour après l'ouverture de l'Assemblée élective, il a
 «été procédé à l'élection du Prince régnant, en présence de 49 dé-
 «putés. A l'unanimité des voix, M. le colonel Alexandre Jean Couza
 «a été élu Prince régnant de la Principauté de Moldavie. «Le
 «soussigné président de l'Assemblée, en communiquant cette élec-
 «tion à la haute Caïmacamie, a l'honneur de l'inviter à remettre
 «immédiatement à S. A. les rênes du gouvernement et à com-
 «muniquer ce fait à toutes les autorités du pays.»

S. S. le Métropolitain se lève alors et, à haute voix, pro-
 clame M. le colonel Alexandre Jean Couza Prince régnant de Mol-
 davie.

Le Prince Alexandre Couza, présent à l'Assemblée, monte,
 sur l'invitation du président, à la tribune, et, en face de l'Assemblée
 et du pays, prête le serment suivant:

«Je jure, au nom de la Sainte Trinité et en face de mon pays,
 «que je garderai religieusement les droits et les intérêts de la patrie,
 «que je serai fidèle à la Constitution dans sa lettre et dans son
 «esprit, que, pendant tout mon règne, je veillerai au respect des
 «lois par tous et en tout, oubliant toute persécution et toute haine,
 «aimant également ceux qui m'ont aimé et ceux qui m'ont haï,
 «n'ayant en vue que le bien et le bonheur de la nation roumaine.
 || «Ainsi, puissent Dieu et mes compatriotes me venir en aide.»

Après la prestation du serment, S. S. le Métropolitain, pré-
 sident de l'Assemblée, remet à S. A. le Prince régnant Alexandre
 Jean Couza l'acte constatant son élection, la notification à l'adresse
 de S. M. I. le Sultan et la communication adressée à la Lieute-
 nance princière.

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2104, p. 569.

Ensuite, M. M. Kogalniceano, au nom de l'Assemblée, adresse No. 2429.
à S. A. l'allocution suivante : 1859

«Après 154 ans de douleurs, d'humiliations et de dégradation nationale, la Moldavie est rentrée dans son ancien droit, consacré par ses capitulations, le droit d'élire son chef, son Prince régnant. 17 Januar.

| «Par Votre élévation au trône d'Etienne-le-Grand, la nationalité roumaine elle-même s'est élevée. || «En vous élisant pour chef, notre nation a voulu remplir un ancien devoir envers votre famille, a voulu la récompenser pour le sang de vos aïeux versé pour les libertés publiques. En vous élisant Prince régnant dans notre pays, nous avons voulu montrer au monde ce que le pays désire: aux lois nouvelles, un homme nouveau. || «Prince, votre mission est grande et belle! La Constitution du 7 (19) Août marque pour nous une nouvelle époque et Votre Altesse est appelée à l'ouvrir. Soyez donc l'homme de l'époque! Faites que la loi remplace l'arbitraire! Faites que la loi soit forte! Quant à vous, Altesse, soyez bon, soyez doux, soyez bon pour ceux surtout pour lesquels presque tous les Princes précédents ont été indifférents ou mauvais. «N'oubliez pas que, si nous ne sommes que cinquante députés qui vous avons élu, c'est sur plus de deux millions d'âmes que vous allez régner. || «Faites donc que Votre règne soit tout de paix et de justice; apaisez les passions et les haines qui existent parmi nous et introduisez dans notre sein la fraternité de nos ancêtres. | «Soyez simple, Altesse, soyez bon, soyez un Prince citoyen. Que Votre oreille soit toujours ouverte à la vérité et fermée au mensonge et à la flatterie. || «Vous portez un nom beau et cher, le nom d'Alexandre-le-Bon. Comme lui, vivez de longues années et réglez comme lui. Et faites, Prince, que, grâce à l'équité de l'Europe, au développement de nos institutions, à vos sentiments patriotiques, nous puissions revoir les temps glorieux de notre nation, les temps où Alexandre-le-Bon disait aux ambassadeurs de l'empereur de Byzance: «La Roumanie n'a d'autre protecteur que Dieu et son sabre.» || «Vive Son Altesse!»

Avec l'assentiment de l'Assemblée, S. S. le Métropolitain lève la séance à 2 heures de l'après midi.

(Suivent les signatures.)

No. 2430.— Adresa Căimăcămiei Moldovei către Alexandru Ioan I, ales Domn al Principatului Moldovei, din 5 (17) Ianuarie 1859. Iași.

No. 2430. Prea Înălțate Doamne. | Conform cu comunicația sub No. 8,
1859 din 5 Ianuarie, primită din partea Adunării naționale, întemeiată
17 Ianuar. pe regulamentul votat de Adunare pentru alegerea Domnului, subscriși, membri ai Căimăcămiei, vin cu respect a depune în mâinile Înălțimei Voastre frânele guvernului Moldaviei. Ai Înălțimei Voastre prea plecați servi.

(subscriși:) V. Sturdza | A. Panu | I. A. Cantacuzin.

(Traducțiune.)

Très-haut Prince, Conformément à la communication No. 8, du 5 Janvier, reçue de la part de l'Assemblée nationale et basée sur le règlement voté par cette Assemblée, pour l'élection du Prince, les soussignés, membres de la Caïmacamie, viennent respectueusement remettre entre les mains de Votre Altesse les rênes du gouvernement de la Moldavie. De Votre Altesse, les très humbles serviteurs.

(Suivent les signatures.)

No. 2431.— Adresa Căimăcămiei Moldovei către Marele Vizir și către reprezentanții Puterilor garante la Iași, din 5 (17) Ianuarie 1859. Iași.

No. 2431. A S. A. S. le grand-vizir. | A LL. EE. les représentants de la
1859 France, | de la Grande Bretagne, de la Russie, de la Sardaigne,
17 Ianuar. de l'Autriche. | La Caïmacamie de Moldavie. La Caïmacamie a l'honneur de vous annoncer, qu'aujourd'hui, 5 (17) Janvier, l'Assemblée électorale a élu Prince, à l'unanimité des 49 membres présents, Monsieur le colonel Alexandre Jean Couza, à qui la Caïmacamie, conformément à la décision de l'Assemblée, a aussitôt remis les rênes du gouvernement.

(s.) B. Sturdza | A. Pano | I. A. Cantacuzino.

No. 2432.—Manifestul lui Alexandru Ioan I, Domn al Moldovei, către țară, din 5 (17) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, Supliment 2 la No. 29, din 8 Februarie 1859.)

Noi Alexandru Ioan I || Cu mila lui Dumnezeu și voința No. 2432. națională, || Domn al Moldovei. || La toți de față și viitorii sănătate. || Voința nației, prin legiuitul ei organ, Adunarea electivă, Ne-a ales Domn al Moldovei. Suindu-Ne pe tron cu numele de Alexandru Ioan I, cea întâi datorie a Noastră este de a Ne adresa către voi, iubiților compatrioți, de a vă dori pace și fericire și de a vă spune cari sunt cugetările și țințirile Noastre. || Înainte de a Ne sui pe tronul la care Ne-a chemat încrederea nației, Noi, în fața Adunării, am făcut următorul jurământ: || «Jur, în numele Prea «Sfintei Treimi și în tața țarei Mele, că voi păzi cu sfințenie drepturile și interesele patriei, că voi fi credincios Constituției în «textul și în spiritul ei, că, în toată Domnia Mea, voi priveghia «la respectarea legilor pentru toți și în toate, uitând toată prigonirea și toată ura, iubind de o potrivă pe cei ce M'aș iubit și pe «cei ce M'aș urit, neavând înaintea ochilor Mei de cât binele și «fericirea nației române. Așa Dumnezeu și compatrioții Mei să-Mi «fie întru ajutor!» | Acest jurământ arată linia de purtare ce avem a păzi în Domnia Noastră. Guvernămîntul Nostru va fi, în toată puterea cuvîntului, guvernămîntul precum îl vrea, precum îl statornicește convenția încheiată în 7 (19) August 1858 între Inalta Poartă Otomană și Puterile garante drepturilor patriei noastre. || Vom fi Domn constituțional. | Vom respecta toate drepturile Adunării electivă, și toate stăruințele Noastre vor avea de țel dezvoltarea nouilor instituții, ce ne-a recunoscut Europa, și adevărata și temeinica punere în lucrare a reformelor cerute de citata convenție. | Indată după alegerea fratelui Nostru, Domnul din Valahia, vom păși la înființarea Comisiei centrale din Focșani, menită de a restrînge legăturile dintre două ramuri ale aceleiași nații. Cu concursul acestei Comisii și al Adunării electivă, guvernămîntul Nostru se va grăbi de a face legiuirile organice cerute de convenție, și cari sunt menite de a introduce în societatea noastră marele principii ale Staturilor moderne. Pentru ca aceste mari reforme să aibă drept rezultat fericirea obștească, Noi sfătuim și îndemnăm pe toți compatrioții Noștri de orî-ce stare și condiție ca să uite desbinările și urile trecute. Numai pacea dintre noi, numai iubirea între fiii aceleiași țeri și nații, numai o deplină ar-

1859
17 Ianuar.

No. 2432. monie între toate clasele societăţii, întrunind așa toate puterile,
 1859 poate să ne întărească; și așa și guvernământul și poporul, mână
 17 Ianuar. în mână, să ridicăm patria noastră din căderea în care au adus-o
 nenorocitele întâmplări ale trecutului. || Misia Noastră, deși fru-
 moasă, este mare și foarte grea! Nu vom putea-o împlini de cât
 dacă vom avea îmbrățișarea sinceră și sprijinul puternic al com-
 patrioților Noștri. Toate zilele Noastre vor fi întrebuințate în chip
 de a le merita și dobândi. Noi facem un apel la patriotismul, rîvna
 și activitatea funcționarilor publici, cari sunt legiuitele organe ale
 guvernământului în relațiile sale cu particularii. Legile căzuseră în
 părăsire, și cu dinsele toată puterea ocârmuirei. Legile trebuie să și
 redobîndească toată autoritatea. Puterea executivă avînd a fi în viitor
 organul legalității celei mai stricte, trebuie dar ca să fie tare și res-
 pectată de toți. Trebuie ca, în viitor, fie-care cetățean, fără osebire, să
 fie apărat în onorul, în viață și în averea sa. Aceste mari bunuri sunt
 încredințate ocrotirii autorităților publice. | Precum vom avea
 de bucurie a căuta și a respăti toate meritele, tot devotamentul,
 tot serviciul onorabil al funcționarilor mari și mici, pre atât gu-
 vernământul Nostru este nestrămutat hotărît de a pedepsi fără cru-
 țare și cu toată asprimea legilor tot abuzul și toată călcarea de
 lege. || Tuturor compatrioților Noștri le trimetem Domneasca și
 frățeasca noastră urare, și Dumnezeu să bine-cuvinteze Principatele-
 Unite.

(s.) Alexandru Ioan I.

Ministrul secretar de Stat, (contrasemnat) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Nous Alexandre Jean I-er || Par la grâce de Dieu et la volonté
 nationale, || Prince de Moldavie. || A tous présents et à venir,
 salut! || La volonté nationale, par son organe legal, l'Assemblée
 électorale, Nous a élu Prince de Moldavie! En montant sur le trône
 sous le nom d'Alexandre Jean I-er, Notre premier devoir est de
 Nous adresser à vous, chers compatriotes, pour vous souhai-
 ter paix et prospérité et pour vous exprimer quels sont Nos
 sentiments et Nos intentions. || Avant de monter sur le trône au-
 quel Nous a appelé la confiance de la nation, Nous avons, en pré-
 sence de l'Assemblée, prêté le serment suivant: || «Je jure au
 «nom de la Sainte Trinité et à la face de Mon pays, de gar-
 «der religieusement les droits et les intérêts de la patrie, d'être

«fidèle à la Constitution, dans sa lettre et dans son esprit, de veiller
 «pendant tout Mon règne au respect des lois par tous et en tout,
 «oubliant toute persécution et toute haine, aimant également ceux
 «qui M'ont aimé et ceux qui M'ont haï, n'ayant en vue que le bien
 «et le bonheur de la nation roumaine. Ainsi, puissent Dieu et Mes
 «compatriotes Me venir en aide!» | Ce serment indique la ligne
 de conduite que Nous avons à observer pendant Notre règne. Notre
 gouvernement sera, dans toute la force du terme, le gouvernement
 tel que le veut, tel que l'établit la convention conclue le 7 (19)
 Août 1858 entre la Sublime Porte Ottomane et les Puissances ga-
 rantes des droits de notre patrie. || Nous serons Prince constitu-
 tionnel! || Nous respecterons tous les droits de l'Assemblée élec-
 tive, et tous nos efforts tendront au développement des nouvelles
 institutions que nous a reconnues l'Europe et à la réelle et ferme
 application des réformes requises par la dite convention. || Aus-
 sitôt après l'élection de Notre frère, le Prince de Valachie, Nous
 procéderons à l'institution de la Commission centrale de Foc-
 shani, destinée à resserrer les liens entre deux branches de la
 même nation. Avec le concours de cette Commission et de l'As-
 semblée élective, Notre gouvernement s'empressera d'élaborer les
 lois organiques indiquées par la convention et qui sont destinées à
 introduire dans notre société les grands principes des Etats mo-
 dernes. || Afin que ces grandes réformes aient pour résultat la
 prospérité générale, Nous conseillons à tous Nos compatriotes de
 tout état et de toute condition, et les engageons à oublier les dis-
 cordes et les haines du passé. Ce n'est que la paix entre nous, ce
 n'est que l'amour entre les enfants du même pays et de la même
 nation, ce n'est qu'une parfaite harmonie entre toutes les classes
 de la société, toutes les forces se trouvant ainsi concentrées, qui
 peuvent nous affermir; et de cette manière, gouvernement et peu-
 ple se soutenant l'un l'autre, notre patrie pourra se relever de la
 décadence où les événements néfastes du passé l'ont plongée. ||
 Notre mission, quoique belle et grande, est bien difficile! || Nous
 ne pourrons pas la remplir, si Nous n'avons pas le concours sin-
 cère et le puissant appui de nos compatriotes. Tous Nos jours se-
 ront employés de façon à les mériter et à les obtenir. || Nous fai-
 sons appel au patriotisme, au zèle et à l'activité des fonction-
 naires qui sont les organes légaux du gouvernement dans ses rap-
 ports avec les particuliers. Les lois étaient tombées dans l'abandon
 et avec elles, toute l'autorité du gouvernement. Il faut que les lois

No. 2432.
 1859
 17 Jan.

No. 2432. reprennent toute leur force. Le pouvoir exécutif devant être désormais l'organe de la plus stricte légalité, doit par conséquent être ferme et respecté de tous. Il faut qu'à l'avenir tout citoyen, sans exception, soit protégé dans son honneur, dans sa vie et dans sa fortune. Ces grands biens sont confiés à la protection des autorités publiques. || En conséquence, de même que Nous éprouverons de la satisfaction à rechercher et à récompenser tout mérite, tout dévouement, tout service honorable des fonctionnaires supérieurs et subalternes, de même aussi Notre gouvernement est fermement décidé à punir sans ménagement et avec toute la rigueur des lois tout abus et toute infraction aux lois. | Nous adressons à tous Nos compatriotes Nos vœux Princiars et fraternels, en priant Dieu qu'il veuille accorder sa bénédiction aux Principautés-Unies !

(signé) Alexandre Jean I.

(contresigné) Le ministre secrétaire d'Etat, B. Alesandri.

No. 2433.—Inalt ordin de zi No. 1 către oastea Principatului Moldovei, din 5 (17) Ianuarie 1859 Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 23. din 9 Ianuarie 1859.)

No. 2433. Postul de hatman al oastei găsindu-se vacant, Noi, având în vedere meritele comandirului regimentului de muscheteri colonelul Costache Milicescu, îl întărim ca vremelnic îndeplinător îndatoririlor de șef al oastei, până la definitiva numire a unui hatman, îndeplinind și funcția de comandir regimentului în care se găsesce astăzi. || Aceasta se obștește în oaste spre știință.

(s.) Alexandru Ioan I.

(Traducțiune.)

Le poste d'hetman de l'armée étant vacant, prenant en considération les mérites du commandant du régiment de mousquetaires, le colonel Constantin Militchesco, Nous le confirmons provisoirement dans le poste de lieutenant du chef de l'armée, jusqu'à la nomination définitive de l'hetman, ayant en outre à gérer ses fonctions actuelles de commandant du régiment. || Cet ordre sera porté à la connaissance de l'armée.

(s.) Alexandre Jean I.

No. 2434.— Primul articol al ziarului «Patria» din 5 (17)
Ianuarie 1859. Iași.

(„Patria“, No. 11, din 5 Ianuarie 1859.)

Adunarea alegătoare a plinit astăzi actul cel măreț de alegere No. 2434
a Prințului Domnitor al Moldovei. || Acest drit suveran, de a cărui 1859
aplicație nenorocite evenimente ne-a fost lipsit în curs de una sută 17 Ian.
cinci-zeci de ani, ni s'a înturnat și garantat de convenția constitu-
tivă. Colonelul Alexandru Cuza, loțiitor de șef al oastei, s'a ales
astăzi, în 5 Ianuarie 1859, conform cu prescrierile Constituției, și
s'a proclamat cu numele de: Alexandru Ioan I, cu mila lui Dum-
nezeu și voința națională, Prinț Domnitor al Moldovei. || Modul
înălțării Prințului, împrejurările extraordinare între cari s'a chie-
mat la înalta dignitate și actele cari rămân a le împlini, îi păstrează
o filă importantă în istoria țerei. || Fie ca Prințul, cu conlucrarea
representanților țerei, să facă luzia partizilor în una singură par-
tidă, patriotică, nedespărțită, și să conducă în portul dorit soarta
patriei. | Implinind dorințele publice, în miezul acestei epoce
mărețe, Prințul Alexandru Ioan I, va merita cultul care posteritatea
a acordat gloriosului său antecesor: Alexandru-cel-Bun.

(Traducțiune.)

L'Assemblée électorale a consommé aujourd'hui le grand acte de
l'élection du Prince régnant de Moldavie. || Ce droit souverain,
de la jouissance duquel des événements néfastes nous avaient
privés pendant un siècle et demi, nous a été restitué et garanti
par la convention constitutive. | Le colonel Alexandre Couza,
lieutenant du chef de l'armée, a été élu aujourd'hui, Lundi, 5 (17)
Janvier 1859, conformément à la prescription de la Constitution,
et proclamé sous le nom d'Alexandre Jean I-er, par la grâce de
Dieu et la volonté nationale, Prince régnant de Moldavie. || Le
mode de l'avènement du Prince, les circonstances extraordinaires
au milieu desquelles il a été appelé à cette haute dignité, et les
actes qui lui festent à remplir, lui réservent une page importante
dans l'histoire du pays. | Puisse-t-il, avec le concours de la
Chambre, opérer la fusion des partis en un seul parti, patriotique
et indivisible, et conduire à bon port les destinées de la patrie.
|| En accomplissant les vœux généraux, pendant cette époque su-
prême, le Prince Alexandre Jean I-er méritera le culte que la pos-
térité a consacré à son glorieux prédécesseur Alexandre-le-Bon.

No. 2435.— Telegrama alegătorilor din orașul Botoșani trimisă la Iași Domnitorului Alexandru Ioan I, cu ocazia alegerii sale, în 5 (17) Ianuarie 1859. Botoșani.

(„Steaua Dunărei“, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

No. 2435. Intre cele mai frumoase zile ce-a ^{putut} avea prea iubita
1859 noastră patrie, istoria va trebui să cuprindă în sine cu litere de
17 Ian. aur strălucita zi de 5 Ianuarie 1859, în care mult îndurătoarea Providență a bine-voit a îndeplini lipsa Prințului străin prin suirea Măriei Voastre pe tronul țerei, pe acel mărit tron ce l-au împodobit respectabilii deputați cu însesii adevăratele dorințe ale Românilor din Moldova. || Prin urmare, noi Botoșeneni, în a glasului tărie ne grăbim a felicita pe alesul oblăduitor, pe prea Inaltul Domn Alexandru Ioan Cuza V.V., căruia aducem, din mijlocul bucuriei obștești: deplină credință, adevărată dragoste și întreagă supunere.

(subscriși:) Buzdugan, post. | Post. C. Bobeică | Lieutenantu I. Cocotă | Ion Corus, agă | Gr. Holban, post. | Cornet Mihail Rosetti | Ion Rosetti, post. | Ștefan Gheorghe, agă | Gheorghe Hermeziu | Nicolae Mișoglu | Kostachi Frim, spătar | Vasile Miclescu | Costachi Grigoriadi | Nicolae Șefian | Căpitan Vasile Gherghel | Toma Pisoski, post. | Gheorghe Cocotă | Teodor Matasar | D. Soroceanu, spătar | Vasile Pisoski | Ion Frâncu | Costachi Mavrogheni | Ioan Fētu Ioan Mătăsar Alecu Boldescu, comis | Costachi Grecu.

(Traducțiune.)

Parmi les plux beaux jours que notre patrie bien-aimée a pu avoir, l'histoire doit inscrire en lettres d'or la brillante journée du 5 Janvier 1859, dans laquelle la très miséricordieuse Providence a daigné remplacer l'absence d'un Prince étranger par l'élection de Votre Altesse au trône de la Principauté, à ce trône que les honorables députés ont couronné des véritables vœux des Roumains de Moldavie. || Nous, habitants de Botoshani, nous nous empressons donc de féliciter hautement le Prince élu, S. A. Alexandre Jean Couza Voïvode, auquel nous offrons, au milieu de la joie générale, notre absolue fidélité, notre véritable amour et notre pleine soumission.

(Suivent les signatures.)

No. 2436.—Telegrama adresată Cărmăcămiei Moldovei de către alegătorii din Botoșani, în 5 (17) Ianuarie 1859. Botoșani.

(„Steaua Dunăreji“ No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

Ținutul Botoșani, ca parte din populația țării, vă datorește o No. 2436.
nemuritoare recunoștință pentru jertfirea cu care ați îmbrățișat 1859
principalul interes al nației române și, prin mijlocul atâtor greutăți, 17 Ian.
ați ajutat a ne deschide calea progresului. În ziua de astăzi, 5 Ianuarie, s'a asigurat numele unui Prinț național. O alegere atât de răspunzătoare la dorințele obștiei, o atribuim isvorită de la nepărtinitoarea voastră înțelepciune și de la adevăratul simț patriotic al alegătorilor deputați ce au știut să închezășluească viitoarea fericire a țării. Glasul nostru va răsuna pururea bine-cuvîntând pe Excelențele Voastre, pe alegătorii, pe deputații, adeverați fii ai patriei, și toți într'un glas, felicitând pe alesul Domn, strigăm: Alexandru Ioan Cuza să trăiască mulți ani!

(subscriși:) Post. C. Bobeică | Post. Buzdugan | M. Rosetti | N. Vasiliu, spăt. | M. Holban, post. | I. Rosetti, post. | Gr. Holban, post. | Ștefan Gherghel, aga | I. Carus, aga | Leit. I. Cocota | Nicolae Mișoglu | C. Grigoriadi | Gheorghe Hermeziu | Nicolae Sofian, spăt. | C. Frim, spăt. | V. Miclescu | Căpit. V. Gherghel | T. Pisoski, post. | V. Cocotă | T. Matasar | D. Soroceanu, spăt. | B. Pisoski | Ion Frâncu | C. Mavrogheni | I. Tăutu | I. Matasar | L. Boldescu | C. Grecu.

(Traducțiune.)

Le district de Botoshani, comme partie de la population du pays, vous doit une reconnaissance éternelle pour l'esprit de sacrifice avec lequel vous avez poursuivi la réalisation du principal intérêt de la nation roumaine, et contribué, au milieu de tant de difficultés, à nous ouvrir la voie du progrès. Dans la journée d'aujourd'hui, 5 Janvier, un Prince national a été élu. Cette élection qui correspond parfaitement au vœu général, nous l'attribuons à votre sage impartialité et au sentiment vraiment patriotique des députés électeurs qui ont su assurer l'avenir du pays. Notre voix résonnera toujours pour bénir Vos Excellences, ainsi que les députés électeurs, véritables fils de la patrie. Et, en félicitant le Prince élu, nous élevons un cri unanime: Vive le Prince Alexandre Jean Couza!

(Suivent les signatures.)

No. 2437.—Telegrama comunității armene din Botoșani, către Alexandru Ioan I, cu ocazia alegerii sale, în 5 (17) Ianuarie 1859. Botoșani.

(„Steaua Dunăreii”, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

No. 2437. Comunitatea armeană din orașul Botoșani, pătrunsă de cele
1859 mai adevărate simțiri de bucurie pentru suirea Înălțimei Voastre
17 Ian. pe tronul Moldovei, vine a Vă supune jurământul de credință către patria ce Vi s'a încredințat înțeleptei Voastre oblăduiri și, cu lacrimi de bucurie, bine-cuvintează pe alegătorii români cari au știut a cunoaște necontestatele calități ce Vă caracterizează. || Primiți, Prea Înălțate Doamne, felicitările unor oameni uniți cu sentimentul național al României, cari din inimă curată vă doresc mulți ani de fericire, ani a prea slăvitului veac, ce sub înțeleapta Voastră cârmă negreșit vor produce rodul unei nemuritoare bucurii în toate clasele de societate a Moldovei.

(subscriși:) I. Goilav, spătar | Cristea Manea, căminar | Ariton Pruncu | Iacob Ivanovicî, comis | Iacob Bolfos | Sava Șahanovicî, căminar | Luca Ștefan Goilav | David Ștefan Goilav | Sava Bolfos, căminar | Valerian Misir | S. Serghievicî, serdar | M. Baronți, căminar | M. Manea | Iacob Șahanovicî, căminar | Andrieș Goilav, căminar | N. Cerkez, serdar | Anton Șahan, serdar | Iacob Goilav | Ion Misir, căminar | Iacob Bolfos | Simion Popovicî | G. Misir | T. Goilav | Cristea Goilav, serdar | Luca Goilav, sluger | Ariton Buiuciu, stolnic | Bogdan Buiuciu | Avram Buiuciu | Iacob Buiuciu | Anton Goilav | V. Goilav, căminar | Iacob Manea | David Luca Goilav, sluger | Gheorghe Misir | Iacob Barac Kapri | S. Barac Kapri, căminar | Luca Popovicî | Chr. Ciomag | G. Misir | P. Ciolac, serdar | G. Țăran, paharnic | Ariton Goilav | M. Țăran, serdar | Simion Ciomag | Ariton Iacobovicî | G. I. Ciomag | I. H. Ciomag | Vartan Maximovicî | Paul Maximovicî | Ioan A. Țăranu.

(Traducțiune.)

La communauté arménienne de la ville de Botoshani, pénétrée des sentiments de véritable joie à l'occasion de l'élévation de Votre Altesse au trône de Moldavie, vient présenter le serment de sa fidélité à la patrie, confiée à Votre sage direction et bénit, avec des larmes de joie, les électeurs roumains qui ont su recon-

naître les qualités incontestables qui Vous caractérisent. || Agréez, No. 2437.
très haut Prince, les félicitations de gens qui partagent le sentiment
national roumain et qui de tout cœur vous souhaitent de longues
et heureuses années d'une ère mémorable qui, sous le sage gou-
vernement de Votre Altesse, ne manquera pas de produire un
bonheur infini dans toutes les classes de la société moldave.

(Suivent les signatures.)

1859
17 Jan.

No. 2438. — Telegrama din Tecuci, adresată Domnito-
rului Alexandru Ioan I Cuza, în 5 (17) Ia-
nuarie 1859. Tecuci.

(„Steaua Dunăre”, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

Cu mare entusiasm primindu-se oficiala știre despre alegerea No. 2438.
de Domn Stăpînitör al țării în persoana Înălțimei Voastre, plin de
mulțumire și bucurie, ne grăbim a Vă adresa ale noastre sincere
felicitări, urându-Vă un dulce viitor și o mare prosperitate. Vă ru-
găm, prea înălțate Doamne, primiți aceste cu acea sinceritate cu
care noi cutezăm a Vi le adresa.

1859
17 Jan.

(subscriși:) Protoiereu Gheörghe Dimitriu | Post. N. Bontaș |
Scarlat Motaș | Grigore Iosifescu | Major Diamandescu |
Major Iacovaki | Andrei Prat, șeful biuroului telegrafic | Ioan
Grigorescu | Marin G. Motaș | C. Balănescu | Alexie A-
nastasiu | Cămin. C. Stoenescu | Cămin. D. Giuvara | Elefter
Dumitriu | G. Hagiupulo | G. Istrati | Christodor Ata-
nasescu | V. Tomescu | Hagi Lupu Negoii | V. Motaș | Ta-
nas Stoinescu | Chircor David | N. Vârnav | P. Ciuhu-
reanu.

(Traducțiune.)

Nous avons reçu avec grand enthousiasme la nouvelle officielle
de l'élection de Votre Altesse comme Prince régnant. Pleins de
satisfaction et de joie, nous nous empressons de vous adresser
nos sincères félicitations. En vous souhaitant un avenir heureux
et une pleine prospérité, nous vous prions, très-haut Prince, d'a-
gréer nos vœux avec la même sincérité que celle avec laquelle
nous osons vous les adresser.

(Suivent les signatures.)

No. 2439. — Telegrama din Tecuci către Adunarea electivă a Moldovei, din 5 (17) Ianuarie 1859.
Tecuci.

(„Steaua Dunărei“, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

No. 2439. Ne grăbim cu toții a încorona cu aplaudarea generală fericitul
1859 rezultat eșit din hotărîrea unanimă a onor. Adunării prin alegerea
17 Ian. ocârmuitorului țării în persoana bărbatului cu merite, d. Alexandru Cuza. Exprimăm a noastră mulțumire și felicitări pe cari tot cu acel sentiment le adresăm și guvernului precedent, a cărui neadormită activitate a fost încoronată de tot succesul ce a meritat.

(subscriși:) Protoiereul G. Dimitriu | Post. N. Bontaș | Scarlat Motaș | Grigore Iosifescu | Major Diamandescu | Major Iacovaki | Andrei Prat, șeful biuroului telegrafic | Ion Grigorescu | Marin G. Motaș | C. Bălănescu | Alexe Anastasiu | Căm. C. Stoianescu | Căm. D. Giuvara | Elefter Dimitriu | G. Hagiupulo | G. Istrati | Christodor Atanasescu | V. Tomescu | Hagi Lupu Negoîți | Sterea Sacali | V. Motaș | Tănase Stoianescu | D. Serea | Tendulescu | Chircor David | N. Vârnav | P. Ciuhureanu.

(Traducțiune.)

Nous nous empressons tous d'applaudir l'heureux résultat de la décision unanime de l'honorable Assemblée, par l'élection du Prince régnant du pays en la personne d'un homme de mérite, M. Alexandre Couza. En exprimant notre satisfaction et nos félicitations, nous adressons les mêmes sentiments au gouvernement précédent, dont l'activité infatigable a été couronnée de tout le succès qu'elle a mérité.

(Suivent les signatures.)

No. 2440.—Telegrama din Focșani către Adunarea electivă a Moldovei, din 5 (17) Ianuarie 1859. Focșani.

(„Steaua Dunăreii”, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

Corpul electoral Focșani Munteni, simțind cu d-voastră sentimentele de bucurie pentru norocita alegere a Domnului, vă felicitază, strigând: Glorie vouă, fraților de peste Milcov! Trăiască România unită! 1859
17 Ian.

(subscriși:) Grigore D. Marghiloman | Argintoianu | C. A. Cotescu | Iorgu Costescu | C. Mărgărit | M. Ionescu | D. Gurănescu | A. Lascar | C. Sihleanu | Bănică Penescu | G. Pastia.

(Traducțiune.)

Le corps électoral de Focshani de Valachie, ressent votre joie à l'occasion de l'heureuse élection du Prince et vous félicite, en s'écriant: Gloire à vous, frères d'au-delà du Milcov! Vive la Roumanie unie!

(Suivent les signatures.)

No. 2441.—Cuvîntarea d-lui Iuga Teodor Codrescu, președintele Municipality de Iași, rostită cu ocazia alegerii Domnitorului Alexandru Ioan I Cuza, în 5 (17) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, Supliment la No. 20, din 16 Ianuarie 1859.)

Prea Înălțate Doamne, || În urma unei crunte bătălii care a însăngerat fața Europei, a venit pacea; din sînul păcei a isvorît tratatul de Paris; din tratat, convențiunea din 7 (19) August 1858; din convențiunea aceasta, legămîntul Principatelor-Unite și Adunarea electivă; iar din mijlocul Adunării, Alesul și Domnul Moldovei. || O sută cincizeci de ani a trecut de când drepturile autonome ale noastre se vedeau știrbite. Domniî nu erau mai mult aleși ci impuși țerei. Mulțumită dar și de trei ori mulțumită Puterilor garante, căci astăzi, în ziua de 5 Ianuarie 1859, poporul poate ura în fața Domnului pe Alesul Adunării și al țerei. || Intre vuetul cel solemnel al clopotelor, 1859
17 Ianuar.

No. 2441. între bubuitul cel sgomotos al tunurilor, glasul poporului este mai străbătător, el este mai puternic, pentru-că purcede din inimă :
 1859
 17 Ian. acest glas este glasul țerei întregi, și capitala Moldovei, prin organul Municipalității ei, se simte fericită, putând a ura, în persoana Domnului, prosperitatea țerei și a Înălțimei Voastre. Astăzi, a picat privilegiul acela, pe când Domnul mai întâi la marginea țerei se salută, căci venia din afară de ea; astăzi când el se aclamează în inima țerei și în capitala ei mai întâi se urează. || Prea Înălțate Doamne! este obiceiul, și obiceiul vechiu al țerei este bun și sfânt; după acest obicei, vi se aduce înainte pâine și sare, semnul bogăției pământului nostru Rupeți și gustați din pâinea aceasta, ca să vi să întărească inima în iubirea patriei și să împărțiți cu poporul hrana pe care ea ne-o dă. | Treacă de acuma anii sbuciumărilor noastre, întoarne-să pacea în sînul familiilor noastre și a țerei, reînvieze simțimîntul naționalității române, și așa, plin de bucurie, din capitală până în marginile țerei, va răsuna strigarea de bucurie că «cu noi este Domnul.»

(Traducțiune.)

Très-haut Prince ! A la suite d'une guerre cruelle qui a ensanglanté l'Europe, la paix est venue; la paix a produit le traité de Paris, auquel a succédé la convention du 7 (19) Août, qui a organisé les Principautés-Unies et l'Assemblée électorale, du sein de laquelle est sorti l'Élu et le Prince de la Moldavie. | Un siècle et demi s'est passé depuis que nos droits autonomes étaient étouffés. Nos princes n'étaient plus élus, mais imposés au pays. Grâce donc, trois fois grâce, aux Puissances garantes, puisque aujourd'hui, 5 Janvier 1859, le peuple peut féliciter, dans la personne du Prince, l'Élu de l'Assemblée et du pays. | Au milieu du son solennel des cloches, au milieu du bruit des canons, se fait entendre une voix plus puissante encore, celle du peuple, car elle vient du cœur, car elle est la voix du pays. La capitale de la Moldavie est heureuse de pouvoir, par l'organe de sa Municipalité, exprimer à Votre Altesse ses vœux de bonheur pour le pays et son Prince. Aujourd'hui, nous n'avons plus besoin de saluer à la frontière du pays le Prince venant de l'étranger; nous l'acclamons au cœur même du pays et c'est la capitale qui le salue la première. || Très-haut Prince, il y a chez nous une vieille coutume, et toute vieille coutume nationale est bonne et sacrée; selon cette coutume, nous vous présentons du

pain et du sel, còmme emblème de la richesse de notre sol. Cassez No. 2441.
 un morceau et goûtez de ce pain; il fortifiera dans votre cœur l'amour 1859
 de la patrie; partagez avec le peuple la nourriture que le sol na- 17 Ian.
 tional nous procure. || Puissent les années de nos déchirements
 disparaître! Puisse la paix revenir au sein de nos familles et du
 pays! Puisse revivre le sentiment de la nationalité roumaine! Et
 alors, depuis la capitale jusqu'aux frontières, retentira le cri joyeux:
 «Le Seigneur est avec nous!»

No. 2442.—Ofisul ministrului de interne al Valahiei,
 No. 250, din 5 (17) Ianuarie 1859. Bucuresci.

(„Buletinul Oficial”, No. 2, din 5 Ianuarie 1859.)

Ministerul din năuntru. || Fiind primite o mulțime de sentințe No. 2442.
 judecătorești la ministerul din năuntru, în privința alegerilor, ce 1859
 s'au dat de tribunalul până la sfârșitul sorocului de 31 Decembrie 17 Iannar.
 trecut, și nefiind timp de ajuns a se publica, se face cunoscut că
 hotărârile judecătorilor, date în privința electorilor cu cuprindere
 de admitere sau de escludere, fiind considerate valabile, potrivit
 ofisului onor. Căimăcămii cu No. 154 ¹⁾, cărmuirile județelor sunt
 invitate a se conforma cu a lor cuprindere la zilele hotărâte pentru
 alegeri.

Ministru din năuntru, (subscris) M. Băleanu.

(Traducțiune.)

Ministère de l'intérieur. || Le ministère de l'intérieur a reçu
 une grande quantité de sentences judiciaires en matière électorale,
 prononcées par les tribunaux jusqu'à l'expiration du terme du 31
 Décembre dernier. Faute de temps suffisant pour les publier, le
 ministère fait savoir que ces sentences, ordonnant l'inscription ou
 la radiation des électeurs, sont valables, conformément à l'office de
 l'honorable Căimacemie No. 154 ²⁾; les préfectures des districts
 sont donc invitées à se conformer aux dites décisions, lors des
 élections.

Le ministre de l'intérieur, (s.) Em. Baleano.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2417, p. 220.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2417, p. 220.

No. 2443.— «O zi frumoasă. 5 Ianuarie 1859.» Poesie de
D. Dăscălescu.

(„Steaua Dunăre“, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

No. 2443.
1859
17 Ian.

Vino muza mea română
Să cântăm vesel, ușor,
Sub un cer ce se 'nsenină,
Un mai dulce viitor.
Azi, Românul dovedește
Că'n sfârșit s'a deșteptat,
Și că'n faptă vrednicește
Libertatea ce-a visat.

Dulce soare al țerei mele, vino azi de luminează
Pe un popul ce de seculi ne'ncetat a fost călcat;
Vezi cum saltă 'n veselie, inima-î cum palpitează,
Cum pășește fără grije către țărml depărtat.
Căci el simte că la viață, la lumină se trezește;
A rămas de el departe, un trecut trist dureros.
Cârmuit mai cu blândețe, el cu fală azi simțește
Că într'însul e sēmînța unui popul maestos.
Deputați ai țerei mele, vă urez cu 'nfocare!
Ca să laud eū, arare lira mea am acordat.
Insă fapta-î prea sublimă, ziua asta e prea mare,
Și virtuțile frumoase tot-d'auna am cântat.

Vin deci muza mea română,
Să cântăm, vesel, ușor,
Sub un cer ce se 'nsenină,
Un mai dulce viitor.
Azi, Românul dovedește
Că'n sfârșit s'a deșteptat,
Și că'n faptă 'nvrednicește
Libertatea ce-a visat.

No. 2444.— «Strigoii», poezie de D. Dăscălescu, publicată în ziarul «Steaua Dunărei», din 5 (17) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaua Dunărei”, No. 3 din 5 Ianuarie 1859.)

In obșteasca Adunare
Am văzut câți-va strigoii.
Se strîmbau care de care,
Toți uitându-se la noi.
Deputați! grija e mare,
Cătați bine printre voi;
In obșteasca Adunare
Am văzut câți-va strigoii.

No. 2444.
1859
17 Ian.

Țara noastră reînviează,
Voi sunteți copiii săi;
Ea cu drept acum sperează
Ca să scape azi de răi.
S'a dus vremea tristă 'n care
Ne mânau chiar ca pe boi;
Fraților, în Adunare
Am văzut câți-va strigoii.

Saltă inimile 'n pepturi
Glasul vostru ascultând;
Noi v'am dat a noastre drepturi,
Deci voi mergeți proclamând:
Reînviere, îndreptare,
Mântuire de nevoi.
Fraților, în Adunare
Am văzut câți-va strigoii.

Multe zile amărîte
Peste țară au trecut;
Asupririi nepomenite
Pe Români au fost căzut.
Dar un popul, frați, nu moare;
Cerul cată azi spre noi.
Dragii mei, în Adunare
Am văzut câți-va strigoii.

No. 2444.
1859
17 Ian.

Pept la pept și mână 'n mână,
Toți voiși să 'naintăm.
Mai avem o săptămână,
Binele să-l salutăm.
Lăsați orî-ce cugetare,
Țara cere de la voi.
Fraților, în Adunare
Am văzut câți-va strigoî.

Eü, ce'n trista mea carieră,
N'avui parte să m'unesc,
In așa frumoasă eră,
Cu concertul românesc,
Vă urez cu a mea cântare
Drum scutit de orî-ce nevoi
Și vă zic, în Adunare
Am văzut câți-va strigoî

No. 2445.—Adresa de felicitare din partea corpului profesorilor din Iași, prezentată Domnitorului de d-l Teodor Veïsa, inspector general al școlilor, la ocazia prezentării acestui corp, în 6 (18) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaua Dunăreii”, No. 9, din 14 Ianuarie 1859.)

No. 2445.
1859
18 Ian.

Doamne Măria Ta. Ieri, erai alesul reprezentanților nației; astăzi, ești iubitul nației întregi. In numele corpului profesorilor, care a participat la entuziasmul general ce s'a desvéluit la proclamarea Ta de Domn al Moldovei, îți prezentez ale lui umilite respecte, și-ți exprim adîncă bucurie ce el simte a vedea, astăzi, în capul țerei un cetățean care 'și-a atras încrederea și simpatia unanimă a Românilor, nu prin prestigiul nașterii, nu prin ademeniri amăgitoare, nu prin influență străină, nu prin avuțiile sale, ci prin meritele sale și prin devotamentul către patrie. Țara n'a uitat, Măria Ta, că onorabilul deputat de Galați la Adunarea ad-hoc, în memorabila ei șeață din 29 Octombree, a fost acela care a întrunit unanimitatea la amendamentul în care era înscrisă desființarea pri-

vilegiilor de clasă ¹⁾. Suvenirea este încă vie și ferbinte în inima No. 2445. tuturor celor ce au văzut sau au auzit că, în seansa Adunării electivite, ai ridicat glasul pentru vechile drepturi ale Principatului în fața străinului și pentru concordia între noi. | Aceste patriotice sentimente, cari au atras Măriei Tale glasurile poporului pentru a Te înălța pe tronul țarei, urările ei cele sincere, iubirea ce până acum ai arătat către patrie și făgăduințele cele solemne cari ai dat eri în fața nației că vei apăra drepturile ei, și că vei contribui din toate puterile la propășirea și la prosperitatea ei, dictează corpului profesoral sînta datorie de a ruga Pronia ca să dăruiască Măriei Tale ani îndelungați și fericiți pentru ca să poți înzestra această țară cu toate instituțiile de care ea are nevoie și pentru a o ridica la gloria ce are drit de a ambiționa. | Se află oameni, o știm bine, cari cred că nu toate popoarele sunt chiamate la destinele frumoase, că există o inferioritate de rasă între neamuri; în ochii acelora, Românii n'ar fi destinați la un viitor de glorie și de libertate. Dar noi avem credința tare că Măria Ta, Român înainte de toate, crezi în românism, în renașterea naționalității noastre. Era de constituționalism care se deschide pentru noi, este o garanție mai mult pentru întărirea credinței noastre. | Românismul și constituționalismul va fi devisa corpului profesoral. | Corpul profesoral, destinat de a contribui, în proporție cu mijloacele lui, la răspândirea luminei între tinerile generații române, cari au să serveze la vremea lor de sprijinitori și apărători ai patriei, își va pune toată silința pentru a împlini cu demnitate misia lui. El este gata de a pune la dispoziția guvernului toate cunoștințele și zelul său, pentru a inspira junimei române respectul pentru religie, iubirea binelui, amorul pentru patrie și sentimentele de moralitate din cari isvoresce virtutea cetățeanului. | El este mic la număr, dar speranța lui e mare, că buna lui plecare și ostenețele lui nu vor rămâne fără rezultat, dacă el va fi sprijinit și încurajat în calea lui cea grea de înțeleapta Ta Mărire. Al Măriei Tale prea umilit serv.

(s.) Teodor Veïsa, inspector general al școalelor.

(Traducțiune.)

Altesse, ¹ Hier, vous avez été l'élú des représentans de la nation; aujourd'hui, vous êtes le bien-aimé de la nation entière. Au

¹⁾ Cf. Vol. VI, part. I, p. 134.

No. 2445. nom du corps des professeurs, qui a pris part à l'enthousiasme
 1859 général, dont votre proclamation comme Prince de Moldavie a été
 18 Jan. accompagnée, je vous présente ses humbles respects et vous exprime la profonde joie ressentie par ce corps de voir à la tête du pays un citoyen qui s'est attiré la confiance et les sympathies unanimes des Roumains, non par le prestige de sa naissance, ni par des promesses fallacieuses, ni par des influences étrangères, ni par ses richesses, mais par ses mérites et par son dévouement envers le pays. Le pays n'a pas oublié, Altesse, que l'honorable député de Galatz à l'Assemblée ad-hoc, dans la mémorable séance du 29 Octobre, a réuni l'unanimité pour son amendement portant l'abolition des privilèges de classe ¹⁾. Le souvenir en est encore vif et ardent dans l'esprit de ceux qui ont entendu votre voix s'élever au sein de l'Assemblée électorale en faveur des anciens droits des Principautés vis-à-vis de l'étranger et en faveur de la concorde entre nous. | Ces sentiments patriotiques qui ont attiré à Votre Altesse les voix du peuple, qui vous ont élevé au trône de la Principauté; les sincères félicitations qui vous ont été exprimées; l'amour de la patrie dont vous avez donné jusqu'à présent des preuves, et la promesse solennelle, faite hier par Votre Altesse, en face de la nation, de défendre ses droits, de contribuer de toutes vos forces à ses progrès et à sa prospérité: — tout cela impose au corps des professeurs le devoir sacré d'implorer la Providence de vous accorder de longues et heureuses années, pour que vous puissiez doter ce pays de toutes les institutions dont il a besoin et l'élever à une situation glorieuse qu'il a le droit d'ambitionner. Il y a des gens, nous le savons bien, qui croient que tous les peuples ne sont pas appelés à de belles destinées, qu'il existe entre les nations des races inférieures; à leurs yeux, les Roumains ne seraient pas destinés à un avenir de gloire et de liberté. Mais nous sommes fermement persuadés que Votre Altesse, Roumain avant tout, a confiance dans la race roumaine, dans la renaissance de notre nation. L'ère du régime constitutionnel qui commence pour nous, est une garantie de plus pour confirmer notre foi. Roumanisme et régime constitutionnel, voilà notre devise! | Le corps des professeurs, chargé de contribuer, dans les limites de ses forces, à répandre la lumière parmi les jeunes générations roumaines, qui, en leur temps, devront protéger et défendre la patrie, em-

¹⁾ Cf. Vol. VI, I-re Partie, p. 626.

ploiera tous ses efforts à remplir dignement sa mission. Il est prêt No 2445.
à mettre à la disposition du gouvernement toutes ses connaissances 1859
et tout son zèle, pour inspirer à la jeunesse roumaine le respect 18 Ian.
de la religion, l'affection pour le bien, l'amour de la patrie et le
sentiment de la morale qui sont la source de la vertu civique.
Il est peu nombreux, mais il espère que ses efforts et son labeur
ne seront pas sans résultat, si, dans sa tâche pénible, il est encouragé
par la sagacité de Votre Altesse. | De Votre Altesse le
très humble serviteur.

(s.) Théodore Veïsa
Inspecteur général des écoles.

No. 2446.— Primul articol al ziarului «Românul» din
6 (18) Ianuarie 1859. București.

(„Românul“ No. 2, din 6 (18) Ianuarie 1859.)

România de peste Milcov a numit, în sfârșit, pe Domnul ei și, No. 2446.
precum era de sigur, numele alesului a fost aclamat în toată 1859
România cu un singur viers: să trăiască Alexandru Cuza, alesul 18 Ian.
Românilor! Prințul Alexandru Cuza a fost unul din aceia cari, la
1848, au ridicat stindardul autonomiei și al libertății Principatelor, și
unul dintre cei cari au suferit de arbitrarul guvernului de atunci.

Sub guvernul lui Vogorides, administrator fiind la Galați, a
fost unul dintre acei cari au susținut cu tărie drepturile nației, și
de aceia și nația astăzi, având încredere că și în viitor va susține
autonomia și libertățile țerei contra orî-cui, l'a numit Domn al
Moldovei, cu majoritatea de 48 viersuri. Româniî din București au
hotărît a serba aceasta frumoasă alegere printr'un banchet, ce se
va da Mercuri saü Joi; subscrierea pentru acest banchet se face
la librăria C. A. Rosetti. După o nouă depeșe ce primirăm,
aflăm că Româniî de peste Milcov avură încă fericirea a alege pe
Prințul Principatelor-Unite în unanimitate. Cei l'alți membriî lip-
siaü, unîi fiind-că lipsesc cu totul, alegerile lor fiind fost anulate
de Adunare, alțiî fiind-că erau bolnavi și vre-o trei cari n'au venit
nu se știe de ce. | Colegiul electoral din București a însărcinat,
erî seară, pe comitetul electoral a saluta pe Prințul Alexandru Cuza,
din partea alegătorilor d'aci, prin depeșe electrică, ceea ce s'a făcut
astăzi. Fie-ne ertat și nouă, în numele preseî celeî libere, a
striga: Să trăiască Prințul Alexandru!

No. 2446 (Traducțiune.)

1859

18 Ian.

La Roumanie d'au-delà du Milcov a nommé enfin son Prince et, ainsi que c'était certain, le nom de l'élu a été acclamé dans toute la Roumanie par un seul cri: Vive l'élu des Roumains! Le Prince Alexandre Couza est un de ceux qui, en 1848, ont levé le drapeau de l'autonomie et de la liberté des Principautés et qui par suite ont souffert de l'arbitraire du gouvernement d'alors. || Sous le gouvernement de Vogoridès, étant préfet à Galatz, il a été l'un des fermes défenseurs des droits de la nation. Aussi, la nation, ayant confiance qu'à l'avenir également, il protégera l'autonomie et les libertés du pays contre n'importe qui, l'a-t-elle nommé Prince régnant de Moldavie, à la majorité de 48 voix. Les Roumains de Bucarest ont décidé de célébrer cette belle élection par un banquet qui aura lieu Mercredi ou Jeudi. Les souscriptions pour le banquet sont reçues à la librairie C. A. Rosetti. Par une nouvelle dépêche que nous avons reçue, nous apprenons que les Roumains d'au-delà du Milcov ont eu encore le bonheur d'élire à l'unanimité le Prince des Principautés-Unies. Le reste des membres étaient absents, les uns parce que leurs élections avaient été annulées par l'Assemblée, d'autres parce qu'ils étaient malades, d'autres enfin, environ trois, ne sont pas venus on ne sait pas pourquoi. | Le collège électoral de Bucarest a chargé hier son comité électoral de saluer, de sa part, le Prince Alexandre Couza par un télégramme, ce qui a été fait aujourd'hui. Qu'il nous soit permis aussi de nous écrier, au nom de la presse indépendante: Vive le Prince Alexandre!

No. 2447.—Urarea Domnului Alexandru Ioan I, făcută de neguțătorimea și tinerimea din capitala Moldovei, în 7 (19) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaua Dunărească”, No. 5, din 10 Ianuarie 1859.)

No. 2447. Trei zile eată de-arîndul și manifestările nu se sfîrșesc. Și ce 1859 înseamnă mulțimea asta de lume și strigările aceste entusiaste? 19 Ian. Ele sunt simțimîntul unanim care transpoartă țara în zilele de bucurie, în zilele de mărire ale unui popor întreg. Ale unui popor zic, căcî în mijlocul nostru, se află și nobilul, și țeranul, și soldatul, și cetățeanul, ca unii ce cu toții suntem eșiți din sînul

poporului, din sînul familiei române — singurul nostru titlu de no- No. 2447.
 bilitate. | Măria Ta ești față la această bucurie unanimă. Cerul ne 1859
 este martor și va spune lumii că Moldova este recunoscătoare 19 Ian.
 marilor Puteri ce i-au întins mână și i-au redat vechile ei drepturi,
 îmbrăcând'o în vestmîntul autonomiei sale. Țara Te urează, Doamne,
 și în Tine își pune toate speranțele prosperității sale, || Măria Ta
 auzi cîntîndu-se tot hora unirei, Maria Ta vezi încingîndu-se
 această horă, vezi cum mînile cu căldură se strîng împreună,
 cum danțul se începe, și cum inimile tuturor strigă: să trăiască
 Domnul! || Nu este sărbătoare pentru Român în care el să
 nu joace hora. Această horă însă este o scumpă moștenire stră-
 moșească, ea este simbolul vieții noastre naționale, căci ea închi-
 pește unirea. Să fim dar uniți: ca Domnul să fie una cu țara și
 țara una cu Domnul. Să trăești Măria Ta! Sa trăiască unirea!

D. Gusti.

(Traducțiune.)

Trois jours se sont écoulés et les manifestations ne prennent pas fin. Et que signifient cette foule et ces cris enthousiastes? C'est là l'expression du sentiment unanime qui transporte le pays dans les jours de joie, dans les jours de l'élévation d'un peuple tout entier. Je dis d'un peuple, car parmi nous il y a des nobles et des paysans, des soldats et des citoyens, tous sortis du peuple, tous membres de la famille roumaine, notre seul titre de noblesse. || Vous assistez, Altesse, à cette joie unanime. Le Ciel, qui nous est témoin, attestera la reconnaissance de la Moldavie pour les grandes Puissances qui lui ont tendu la main, lui ont rendu ses anciens droits et l'ont revêtue de son autonomie. Le pays vous félicite, Prince, et met en vous les espérances de sa prospérité. || Vous entendez, Altesse, chanter la «hora» de l'union; vous voyez danser cette «hora»; vous voyez les mains se serrer, la danse s'animer et et vous entendez tout le monde s'écrier: Vive le Prince! || Il n'y a pas de fête pour le Roumain, s'il ne danse pas la «hora». Cette chère «hora» traditionnelle est le symbole de notre vie nationale, car elle est l'image de l'union. Soyons donc unis: le Prince avec le pays, et le pays avec le Prince! Vive le Prince! Vive l'union!

D. Gusti.

No. 2448.— Ordin de zi No. 2 al Domnitorului Alexandru Ioan I către oastea Principatului Moldovei, din 8 (20) Ianuarie 1859). Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 25, din 18 Ianuarie 1859.)

No. 2448. Orașul Iași, luna Ghenarie, în 8 zile, 1859. No. 2. Potrivit mijlocirei Departamentului ostășesc, prin raportul de sub No. 51, și spre îndeplinirea înaltului ordin de zi al Căimăcămiei din 3 a curenteii, No. 1, despre prefacerea caschetelor la toate armele, încuviințăm ca șeful statului general al oastei și șefii de secție, precum și alți stab-ofițeri atârnați de acest stab, să poarte caschetele de postav roșu, ca la stabul domnesc, fiind distincția prin galoane ce sunt la domnescul stab de fir galben. și la stabul general de fir alb; iar adjuncții și rangurile de jos, scriitorii din acest stab, vor purta caschetele tot după cuprinderea aceluși înalt ordin, paragraful 2, punctul B. Aceste ordonăm a se obști prin oaste, spre știință și întocmai urmare.

(subscris) Alexandru Ioan I.

(Traducțiune.)

Vu la demande du Département militaire, faite par son rapport sous No. 51, et dans le but de mettre à exécution l'ordre du jour de la Caïmacamie, en date du 3 courant, No 3, relativement à la réforme des casquettes dans chaque arme, nous ordonnons, que le chef de l'état-major général de l'armée et les chefs de section, de même que les autres officiers relevant de cet état-major général, portent aussi les casquettes de drap écarlate, comme ceux de l'état-major princier, la distinction consistant dans les galons qui sont de fil d'or à l'état-major princier, et de fil d'argent à l'état-major général. Quant aux adjoints et rangs inférieurs, ainsi qu'aux copistes de cet état-major, ils porteront les casquettes suivant la disposition comprise dans le dit ordre du jour § II, lit. B. | Nous ordonnons que le présent ordre soit porté à la connaissance de l'armée, afin qu'elle s'y conforme exactement.

(signé) Alexandre Jean I.

No. 2449.—Primul articol al ziarului «Steaua Dunărei»,
din 8 (20) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaua Dunărei”, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

Toată țara este acum înștiințată despre rezultatul marelui act No. 2449. de suveranitate săvârșit de Adunarea electivă — alegerea Domnului; — poporul pretutindenți serbează cu entusiasm acest triumf ce virtutea și moralitatea reprezentărei naționale au răpurtat în contra corupțiunii și a absolutismului. | De trei ori fericită ziua aceea, când reprezentanții Moldovei, întruniți în Adunare electivă, înainte de a proceda la îndeplinirea punctului din convențiune, au dat Europei și lumii întregi dovada că, deși pleacă capul înaintea unui fapt îndeplinit, respectează însă cu o sfințenie sacrele credinți seculare ale poporului, exprimate cu atâta solemnitate în ziua de 7 Octombrie 1857, — unirea Principatelor. Fericită ziua aceea, când pe tronul țării se înalță bărbatul a căruia inimă simte și aprețuește marele viitor ce este rezervat națiunii sale, când această sfințită unire va fi împlinită. | Înălțarea pe tronul Moldovei a Prea Înălțatului Domn Alexandru Ioan I, este astăzi în ochii tuturor Românilor, în ochii Europei și a lumii întregi, dovadă supremă, că unirea Principatelor este singura viață cu care Românii trăesc. Pretutindenea venirea la tron a Înălțimei Sale a fost salutată cu: vivat unirea! Poporul nu se înșală nici odată; el presimte că splendoarea tronului nu va micșora înaltele simțăminte de fericire națională, ce Înălțimea Sa le are în inimă; și astăzi, fericirea Românilor este unirea Principatelor. Din procesele-verbale ale acestor din urmă ședințe ale Adunărei electivă, pe care în curînd le vom publica, cititorii noștri vor putea vedea frumoasele simțăminte ce inspiraă pe reprezentanții țării, în aceste zile memorabile. Am văzut pe marele proprietar al acelor 80 000 fălci, care, în Adunarea ad-hoc din 1857, a fost cu osebită socotință în votul pentru unirea Principatelor, pe logofetul Alecu Balș, fiind și votând cu glasul mare, înaintea țării, pentru înălțarea la tron a unui unionist infocat, a Măriei Sale Alexandru Ioan I. | Această faptă e iarăși o dovadă vie că ideea unirei este astăzi singura viață a țării; logofetul Alecu Balș, prin averile sale, prin poziția sa socială, ne înfățișează o desăvârșită independență și încredințare că, amîndouă voturile sale au fost sincere și independente. Partizanii ai moralității înainte de toate, noi aplaudăm sinceritatea de simțăminte pretutindenți. Curagiū și credință, națiune română! Nu

1859
20 Ian.

No. 2449. avem unirea, dar avem pe tron un unionist zelos ; dacă Dumnezeu
 1859 ajută și pe frații de dincolo de Milcov a avea unul asemenea, vom
 20 Ian. putea în curînd cufunda glasurile noastre într'o singură strigare,
 mare și frumoasă, ca și viitorul ce ea ne deschide: Vivat Ro-
 mânia unită!

(Traducțiune.)

Tout le pays connaît maintenant le résultat du grand acte de souveraineté accompli par l'Assemblée électorale, — l'élection du Prince ; le peuple fête partout ce triomphe remporté, par la vertu et la moralité de la représentation nationale sur la corruption et l'absolutisme. | Heureux, trois fois heureux ce jour où les représentants de la Moldavie, réunis en Assemblée électorale, avant de procéder à l'accomplissement d'une des prescriptions de la convention, ont donné à l'Europe et au monde entier la preuve que, tout en s'inclinant devant un fait accompli, ils respectent religieusement la croyance sacrée du peuple, exprimée avec tant de solennité dans la journée du 7 Octobre 1857, l'union des Principautés. Heureux le jour où monte sur le trône un homme dont l'âme sent et apprécie le grand avenir réservé à sa nation, lorsque cette sainte union aura été réalisée. | L'élévation au trône de Moldavie de S. A. le Prince Alexandre Jean I-er est aujourd'hui, aux yeux de tous les Roumains, aux yeux de l'Europe et du monde entier, la preuve suprême que l'union des Principautés est la vie même des Roumains. | Partout, l'avènement au trône de Son Altesse est salué par le cri : Vive l'union ! Le peuple ne se trompe jamais ; il pressent que les splendeurs du trône n'affaibliront en rien les sentiments dont Son Altesse est animée pour le bonheur de la nation ; et, aujourd'hui, le bonheur des Roumains, c'est l'union des Principautés. Par les procès-verbaux des dernières séances de l'Assemblée électorale, que nous publierons prochainement, nos lecteurs pourront voir les beaux sentiments qui animaient les représentants du pays dans ces journées mémorables. Nous y avons vu M. le logothète Alecou Balche, le grand propriétaire possédant 80.000 falcches de terres, qui, dans l'Assemblée ad-hoc de 1857, vota contre l'union, voter maintenant, à haute voix, en face du pays, pour l'élévation au trône d'un unioniste ardent, S. A. Alexandre Jean I-er. Ce fait constitue une nouvelle preuve qu'aujourd'hui, l'union des Principautés est la seule

vie du pays. Le logothète Alecou Balche, par sa fortune et par sa situation sociale, présente la garantie d'une indépendance parfaite et d'une sincérité absolue de ses deux votes. Partisans avant tout de la morale, nous applaudirons toujours la sincérité des sentiments | Courage et foi, nation roumaine! Nous n'avons pas d'union; mais nous avons sur le trône un unioniste zélé. Si Dieu aide nos frères d'au-delà du Milcov, pour qu'ils en aient un pareil, nous pourrons prochainement confondre nos voix en un seul cri, grand et beau comme l'avenir qui s'ouvre devant nous, le cri de: Vive la Roumanie unie!

No. 2449.
1859
20 Ian.

No. 2450. — Al doilea articol al ziarului «Steaoa Dunăreii», din 8 (20) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaoa Dunăreii“, No. 4, din 8 Ianuarie 1859.)

Acum ne putem rosti liber, fără ca nimeni să ne poată imputa că tămâiem puterea. Intru cât Locotenența a fost în funcție, tot binele ce am fi zis, ar fi semănat cu lingușirea. Partea aceasta însă am lăsat-o pe seama altora; ea e nedemnă de sacra misiune a unui organ al conștiinței publice. Acum, când membrii ei s'au depus de puterea lor, putem, trebuie, suntem datorii a mărturisi adevărul. Am auzit de multe ori sunând pe la urechile noastre oare-carî nemulțumiri, zicând că nu proferăm laude guvernului, zicând că nu-l combatem în oare-carî acte. N'am făcut nici una, nici alta: n'am lăudat, pentru că faptele frumoase se laudă de sine; n'am combătut unele acte de ale funcționarilor subalterni, pentru că Căimăcămia s'a fost însărcinată a le combate ea însăși. Cât pentru noi, noi n'avem altă misie de cât a combate pe adversarii cauzei celei bune; și întru aceasta, am urmat sfatului ce da eroul de la Râmnic soldaților săi, cari se tînguiau că se înspăimîntează de fioroșii ochi ai ienicerilor: «Nu vă uitați în ochi, le zicea el, «uitați-vă la piept, unde aveți a da cu baioneta.» || Noi însă n'am căutat la ochii nimăruî, ne am uitat țintă la cauză. Acum, chiar ce voim să facem? Să lăudăm? Nu; vrem să îndeplinim un act de recunoștință publică. | Mulțumită inteligenței, patriotismului, înțelepciunii, dreptăței și, mai ales, energiei Locotenenței, Moldova a putut să îndeplinească liber unul din cele mai prețioase din drep-

No. 2450.
1859
20 Ian.

No. 2450. turile sale, acela de a-și constitui prin sine însăși cele întâi puteri legislative și executive ale Statului. Or cât de cu anevoință ar fi fost nașterea, aceste două acte de suveranitate sunt de o fire a întări patrioții în speranțele unui viitor mai fericit. Nu, poporul român nu e căzut; cine se îndoiesce, întrebe pe un oare-care candidat răsuflat, care ca un alt Œdip stă uimit înaintea noului Sfinx a căruia cimilitură nu o poate deslega. Martură i Adunarea electivă, eșită dintr'un cens restrîns pînă la absurd, și Domnițorul pe care l'a dat țerei. | Cui datorim însă acest rezultat fericit? Presa, care trebuie să fie resunetul simțimîntelor generoase și nobile, care în toate și pretutinden i are a fi organul inițiativelor mari și ca un glas moral consfințitor al tuturor măsurilor, al tuturor actelor patriotice, presa care tot-d'a-una trebuie să fie glasul cel mare și sfînt al poporului, are de plătit o datorie de dreptate și recunoștință către oamenii cari au stătut în capul trebilor, în acest critic timp de trecere de la provisoriu la definitiv. | Ca să ne încredințăm despre serviciile ce au făcut ei țerei, să ne punem un minut în fața întîmplărilor de cari aveam a ne teme, întîmplări cari amenințau libertatea, drepturile, moralitatea și, prin urmare, chiar regenerarea sa! Dacă, în asemenea împrejurări, ar fi arătat mai puțină tărie, curaj civic, devotament către lucrul public, într'un cuvînt, dacă s'ar fi arătat cu mai puțină hotărîre înaintea pedicelor de tot felul, cari le a întîlnit în calea lor, cauza cea bună era percută. || A doua zi după o mare și unanimă manifestare, țara, vîzîndu-și amânate dorințele sale și populația împărțită în îndrituiții și plebeii desmoșteniți, se afla aruncată în voia partidelor. Unitatea națională și-a fost pierdută puterea legămintelor. O fierbere întăritătoare bucățelea nația în mici fărîme. Ea era amenințată de o schismă politică, ucigătoare viitorului ei. Impulsia era dată într'un înțeles către un trecut nenorocit și vătămător. Șefii acestei mișcări reacționare ațîtau turburarea și înmulțeau amestecătura. Din toate părțile, ei apela la toate patimile omenesci cele mai înjosite, la prejudeții, la relele porniri, spre a recruta partizani. Ei se înarmase de tot ce era în stare a favorisa proiectele lor de reacție. De o parte, erau înrîuririle străine, nepriincioase țerei și încurajate prin o jumătate de isbîndă. D'altă parte, erau ambițiile cari se foloseau de înrîurirea străină în favoarea intereselor lor particulare, cu paguba drepturilor și a naționalității noastre. Ce s'ar fi întîmplat oare cu toate elementele acestea ucigașe prezentului și viitorului nostru, dacă, în asemenea

împrejurări, s'ar fi aflat în capul guvernului oameni mai puțin sta- No. 2450.
 tornici, mai puțin integri, mai puțin veghietori asupra cauzei țerei 1859
 de cât acei ce s'au arătat cu atâta căldură apărătorii intereselor 20 Ian.
 sale? | Ce ar fi eșit oare din aceste două încercări solemne și
 hotărîtoare, cari ne-au dat puterea legiuitoare și puterea executivă,
 dacă frînele guvernului ar fi fost puse în mâinile unor oameni
 mai puțin zeloși de onoarea și drepturile sale? | Lăsând la o
 parte valoarea ambelor puteri din nou constituite, privind numai
 pericolele la cari era supusă țara și din cari a scăpat prin con-
 cursul oamenilor cari au fost la cârmă, încă am avea de ajuns cu-
 vinte de a le înfrășișă, în numele nației, recunoștința ce ea le da-
 torește pentru serviciile lor. Onoare și recunoștință vecinică
 domnilor V. Sturdza și A. Panu! Aceasta-i datoria inimei pe care
 'și-o plătesce țara. Adunarea, țara legală, va hotărî răsplata ce o
 merită acești bărbați; a ei sarcină este de a hărăzi cununa civică
 ce trebuie să fie pusă peste capetele lor pentru purtarea plină de
 patriotism și de demnitate care au ținut.

(Traducțiune.)

Nous pouvons maintenant parler librement, sans être soup-
 çonnés de vouloir encenser le gouvernement. Tant que la Lieu-
 tenantance princière était en fonctions, tout le bien que nous en au-
 rions dit, aurait ressemblé à de la flatterie; cette besogne, nous l'avons
 laissée à d'autres, car elle est indigne de la mission sacrée d'un or-
 gane de la conscience publique. Maintenant, que les membres de
 la Caïmacamie se sont dessaisis du pouvoir, nous pouvons, nous
 devons attester la vérité. Nous avons souvent entendu nous re-
 procher, tantôt que nous ne prodiguons pas des louanges au gou-
 vernement, tantôt que nous ne critiquons pas certains de ses
 actes. Nous n'avons fait ni l'un ni l'autre: nous n'avons pas
 loué, car les beaux actes se louent eux-mêmes; nous n'avons
 pas combattu certains actes de fonctionnaires subalternes, car la
 Caïmacamie elle-même s'est chargée de les redresser. | Quant
 à nous, nous n'avons à combattre que les adversaires de la bonne
 cause. Et en cela, nous avons suivi le conseil donné par le héros
 de Rîmnic à ses soldats, qui se plaignaient que les terribles yeux des
 Janissaires les effrayaient: «Ne regardez pas dans les yeux, disait-il,
 mais à la poitrine où vous devez frapper avec votre baïonnette.» ||
 Nous n'avons regardé les yeux de personne; nous n'avons visé

No. 2450. que la cause. Maintenant aussi, que voulons-nous faire? Louer?

1859 Non! Nous voulons accomplir un acte de reconnaissance publique.

20 Jan. || Grâce à l'intelligence, au patriotisme, à la sagesse, à l'équité et surtout à l'énergie de la Lieutenance, la Moldavie a pu mettre librement en pratique un de ses droits les plus précieux, celui de constituer elle-même, pour la première fois, les pouvoirs législatif et exécutif de l'Etat. Quelque difficile qu'ait été ce travail, l'accomplissement de ces deux actes de souveraineté est de nature à affermir les patriotes dans leurs espérances d'un avenir plus heureux. | Non! Le peuple roumain n'est pas déchu; si on en doute, que l'on demande à un certain candidat dégomme qui, second Œdipe, reste bouche béante devant le nouveau Sphinx dont il ne peut pas deviner l'énigme. Témoins, l'Assemblée élective issue d'un cens restreint jusqu'à l'absurde, et le Prince qu'elle a donné au pays.

Mais à qui devons-nous cet heureux résultat? La presse, qui doit être l'écho des sentiments nobles et généreux; qui, en tout et partout, doit être l'organe des grandes initiatives et la voix morale consacrant toutes les mesures, tous les actes patriotiques; la presse, qui doit être l'expression retentissante et sacrée du peuple,—la presse a à acquitter un devoir de justice et de reconnaissance envers les hommes qui étaient à la tête des affaires publiques à cette époque critique de transition du provisoire au définitif. |

Pour nous bien persuader des services qu'ils ont rendus au pays, envisageons les événemens que nous avons à craindre, événemens qui menaçaient nos libertés, nos droits, notre moralité et, par conséquent, notre régénération même. Si, dans de telles circonstances, la Lieutenance avait montré moins de fermeté, de courage civique, de dévouement à la chose publique, en un mot, si elle avait montré moins de décision devant les obstacles de toute sorte qu'elle a rencontrés sur sa voie, la bonne cause était perdue. |

Le lendemain de la grande et unanime manifestation, le pays, voyant ses vœux ajournés et sa population répartie en les ayant-droit et la plèbe déshéritée, était livré à la grâce des partis. L'unité nationale avait perdu la puissance de ses liens. Une agitation irritante morcelait la nation en miettes. Un schisme national menaçait de la tuer. | L'impulsion se manifestait vers un passé malheureux et néfaste. Les chefs de ce mouvement réactionnaire incitaient aux troubles et augmentaient la confusion. Partout, ils faisaient appel à toutes les passions humaines les plus basses, aux préjugés, aux mauvais penchants,

pour recruter des partisans. Ils s'armèrent de tout ce qui était de nature à favoriser leurs projets de réaction. D'une part, il y avait les influences étrangères, défavorables au pays et encouragées par un demi-succès; de l'autre—les ambitions qui se servaient de l'influence étrangère en faveur de leurs intérêts particuliers et au préjudice de nos droits et des notre nationalité. || Qu'auraient produit tous ces éléments, meurtriers pour notre présent et pour notre avenir, si, dans ces circonstances, il y avait eu à la tête du pays des hommes moins fermes, moins intègres, moins attentifs à la cause du pays, que ceux qui se sont montrés les défenseurs si chaleureux des intérêts de la nation? | Qu'auraient été les deux épreuves solennelles et décisives, qui nous ont donné le pouvoir législatif et le pouvoir exécutif, si les rênes du gouvernement s'étaient trouvées entre les mains d'hommes moins jaloux de l'honneur et des droits du pays? || Sans parler de la valeur des deux pouvoirs récemment constitués, à ne considérer que les périls auxquels le pays était exposé et auxquels il a échappé grâce au concours des hommes qui se trouvaient au gouvernail, nous avons des raisons suffisantes pour exprimer la reconnaissance que la nation leur doit pour leurs sacrifices. | Honneur et reconnaissance éternelle à MM. Basile Sturdza et Anastase Pano! C'est un devoir du cœur et le pays s'en acquitte. L'Assemblée, le pays légal, décidera de la récompense méritée par ces hommes. C'est à elle de décerner les couronnes civiques à mettre sur leurs têtes, pour leur conduite pleine de patriotisme et de dignité.

1859
20 Jan.

No. 2451.— Articolul ziarului «Naționalul», din 8 (20) Ianuarie 1859. Iași.

Era un secret presimțimînt când, în numărul trecut, ziceam că ziua alegerei Domnului în Moldova va fi pentru noi o sîrbătoare. Așa fu, căci mare fu bucuria Românilor de aci, când aflară că la Moldova, în ziua de 5 Ianuarie, s'a ales Alexandru Cuza, Domn al Principatelor-Unite. În aceeași zi, fostul guvern provizoriu, urmînd neîncetat legalitatea, i-a predat puterea și Măria Sa îndată a și luat cărma Statului. Bucuria Moldovenilor, ca și a Românilor de aci, a fost fără margini. În Iași, cetățenii toată noaptea s'au plimbat pe strade, cu făclii și cu musica, strigînd «Să trăiască

No. 2451.
1859
20 Ianuar.

No. 2451. Prințul Alexandru.» Unul din reprezentanții Puterilor străine de
 1859 acolo, anunțând pe guvernul său despre această numire, adause
 20 Ian. că «Prințul este un radical unionist». În adevăr, acest Prinț, pe
 lângă alte calități, este un sincer amic al unirei, pe care Români
 nu trebuie să o uite nici odată. Dar cea mai mare calitate a acestui
 Prinț, este că se află eșit din sinul poporului. Necunoscând acum
 alte amănunte ale vieții sale, ne mulțumim a arăta că se află în
 vîrstă de vre-o 40 de ani; că a luat parte la evenimentele de la 48,
 pentru emanciparea patriei sale, și, că pentru aceasta, a fost perse-
 cutat de fostul hospodar Mihail Sturdza; că a fost pîrcălab la Ga-
 lați de unde și-a dat o demisie motivată ¹⁾, ne mai putînd suferi
 guvernul lui Vogorides; că, acum, era locțiitor de hatman sau
 spătar al oștinei; rangul său a fost de simplu colonel; este un om
 cu învățătură, pentru progres, apărător al autonomiei patriei sale.
 Credem că va urma același drum, și, ca Prinț, își va îndoi virtuțile,
 spre a da un nobil exemplu de ceea ce poate un Domn eșit din
 popor. | Unii alții se miră pe la noi cum un simplu colonel a
 putut deveni Domn; căci, până acum, nu se auzia vorbindu-se că
 ar fi un pretendent. Iar mirarea cade înaintea realității. Onoare
 fraților Moldoveni! Onoare partidelor din Moldova, că au știut să
 treacă peste toate chestiunile de interes și ambițiune, spre a ri-
 dica la tronul națiunii pe un om nou, eșit din popor și care nu
 intrigase ca pretendent! Adunarea Moldoveană fu în unanimitate
 spre a-l alege. Iar la vot erau 49 de deputați, căci unii se depăr-
 tase, spre a fi aleși de al doilea, fiind-că algerile cele d'întâi fu-
 sese neregulate; alții erau bolnavi; alții nu veniseră. Din 49 vo-
 turii, 48 votară pentru Alexandru Cuza. Numai un singur vot lipsia
 și acest vot era poate al modestului Principe. E. S. Mitropolitul,
 precum și reprezentanții Puterilor străine, se află față la alegere,
 care s'a făcut în cea mai mare ordine și legalitate.

(Traducțiune.)

C'est avec un juste pressentiment que nous disions, dans notre
 dernier numéro, que l'élection du Prince en Moldavie allait être
 pour nous une fête. Il en a été ainsi; car grande a été la joie des
 Roumains d'ici, lorsqu'ils ont appris que, le 5 Janvier, Alexandre
 Couza a été élu Prince de Moldavie. Le même jour, le gouvernement

¹⁾ Cf. Vol. V, No. 1434, p. 47.

provisoire, se conformant toujours à la légalité, lui a remis le pou- No. 2451.
 voir et Son Altesse a pris immédiatement le gouvernail de l'Etat. La 1859
 joie des Moldaves, comme celle des Roumains d'ici, a été sans bornes. 20 Ian.

A Iassy, pendant toute la nuit, les citoyens parcouraient les rues, avec flambeaux et musiques, et criaient: Vive le Prince Alexandre! Un des représentants des Puissances étrangères à Iassy, annonçant cette élection à son gouvernement, a ajouté: «Le Prince est un radical unioniste.» En effet, ce Prince, outre les autres qualités, est un partisan sincère de l'union que les Roumains ne doivent jamais oublier. Mais la plus grande qualité de ce Prince, c'est qu'il sort du sein du peuple. Ne connaissant pas encore les détails de sa vie, nous nous bornons à dire qu'il est âgé de 40 ans; qu'il a pris part au mouvement de 1848 pour l'émancipation de sa patrie; qu'à cause de cela, il a été persécuté par l'ancien hospodar Michel Sturdza; qu'il a été préfet à Galatz; que, ne pouvant pas supporter le gouvernement de Vogoridès, il a donné sa démission motivée¹⁾; qu'il tenait maintenant la place d'hetman ou spatar de l'armée. Il a le rang de simple colonel; il est un homme instruit, ami du progrès, défenseur de l'autonomie de sa patrie. Nous croyons qu'il poursuivra cette voie et que, comme Prince, il doublera ses vertus, pour donner un noble exemple de ce que peut un Prince issu du peuple. | Certains s'étonnent chez nous qu'un simple colonel ait pu devenir Prince régnant; car jusqu'à présent, on n'en a pas entendu parler comme prétendant. Mais l'étonnement cesse devant la réalité. Honneur à nos frères moldaves! Honneur aux partis de Moldavie qui ont su écarter toutes les questions d'intérêt et d'ambition, pour élever au trône un homme nouveau, issu du peuple et qui n'intriguait pas comme prétendant! L'Assemblée moldave l'a élu à l'unanimité. Quarante neuf députés ont pris part au vote, car quelques députés manquaient, ayant à se soumettre à une nouvelle élection, la première ayant été invalidée; d'autres étaient malades, d'autres encore ne sont pas venus. Sur 49 votants, 48 voix se sont portées sur Alexandre Couza; il ne lui manquait qu'une seule voix; c'était peut-être celle du modeste Prince. S. S. le Métropolitain et les représentants des Puissances étrangères assistaient à l'élection, qui s'est opérée dans le plus grand ordre et avec la plus grande légalité.

¹⁾ Cf. Vol. V, No. 1434, p. 47.

No. 2452.—«Trecut și viitor», articol al d-lui C. A. Rosetti, publicat în ziarul «Românul», din 8 (20) Ianuarie 1859. București.

(„Românul”, No. 2, din 8/20 Ianuarie 1859)

Trecut și viitor.

No. 2452. Se zice că s'a sfârșit gluma și că, la 10, 11 și 12 ale acestei
 1859 luni, acei două mii de cetățeni, constituiți, prin legea electorală de
 20 Ian. la 19 August, epitropii a două milioane și jumătate de suflete, se vor aduna și vor alege serios și cu dinadinsul șapte-zeci și trei de oameni în mâna cărora vor încredința, la rîndul lor, toată îngrijirea, toată sarcina și puterea, sau mai deslușit, averea și viața unei nații întregi. Se mai zice că lupta are să fie din ce în ce mai crîncenă în aceste trei zile, și auzim încă pe mulți întrebându-se cu neodihnă și chiar cu frică, cine va fi biruitorul? Si-lindu-ne a ne împlini datoria noastră, cercetărăm această chestie de mai multe ori și o afruntărăm și d'a dreptul în No. 104 sub titlul «Pentru ce este lupta?» Nimeni nu voi sau nu cuteza a ne răspunde și, cu toate acestea, lupta urmează și fără ca să ne fi lămurit cu toții pentru ce este lupta. | Să reîncepem dar astăzi cercetarea și, spre a o lămuri poate mai cu lesnire, s'o reîncepem întrebând: cu cine luptăm? Spre a nu merge mult mai înapoi, iacă doi ani trecuți de când suntem într'o luptă necurmată, de toate zilele și de toate orele, la care au luat parte șapte împărății și din care, după lupta cu armele, isvoriră congresuri, comisari ordinari și extraordinari, programe naționale, alegeri, Adunări ad-hoc, votări unanime, acturi desvoltătoare, conferințe, biruință în sfârșit mai mult sau mai puțin deplină, și o convenție primită, subscrișă și proclamată de șapte împărății, prin care se bagă toți a combate și a înlătura pe inimicii noștri din afară. Când dar nu ne mai rămase de cât a pune în practică acea convenție, sigilată cu sângele altora, cu toată unirea și liniștea cuvenită unei asemenea lucrări uriașe, vedem din nou lupta, și iar lupta. Osteniți, în sfârșit, scârbiți și amenințați d'a ne istovi într'o luptă atât de lungă și seacă, întindem mâna ca să apucăm pe inamic și să-l întrebăm acum, știi, colea, între patru ochi, ce voește cu noi și de la noi și, în loc d'a pune mâna pe un trup viu, nu putem prinde decât vînt; inimicul nu este nicăeri, nu se vede nici într'un loc, nu i s'aude nici un cuvînt. Ciudată și neauzită, în adevăr, întîmplare, ca o nație

de cincî milioane, luminată de flacăra suferințelor și ajutată de No. 2452.
 șapte împărății, să lupte pînă asudă sânge, să ajungă prăvălindu-
 se pînă la gura prăpăstiei . . . iacă'o . . . un brîncî încă și a că-
 zut pentru eternitate (vecie), și când întinde mîna spre a prinde
 p'acel inimic puternic, p'acel smeū uriaș ce pare că nu mai are
 decît să mai sufle odată spre a o șterge din cartea națiilor, să nu
 poată apuca de cât o umbră. || Vêzurăm multe nații biruite și
 multe încă perdute cu totul. Iacă poporul cel celebru al lui Israil
 luptând contra atâtor feluriți și puternici Faraoni, Asirieni, Babiloneni,
 Persieni și în sfîrșit ucis de Romani. Iacă eroica Elada, biruită de Mace-
 doneni, de Romani și în sfîrșit de Otomani. Iacă și nația cea biruitoare
 lumei întregi, biruită la rîndul ei de stoluri nenumărate de barbari. ||
 Iacă, mai încoace, Polonia, Ungaria, Italia, biruite de imperii puter-
 nice, și însăși Franța umilită într'o zi de Europa întreagă, ce, sur-
 prinzând o într'o oră de abatere, năvăli asupra-î cu toată armia ei.
 Și noi înși-ne avurăm luptele noastre, biruințele ca și căderile noas-
 tre; atunci însă, putem zice, că nu numai biruințele, ci chiar și că-
 derile noastre erau onorabile, căci inimiții erau mulți și puternici.
 Vorbirăm încă, în No. 104, și de luptele din năuntru ale feluritelor
 partide politice din toate națiile ce combat fie-care cu stindardul
 său, cu șefii săi, cu învățații săi, cu eroii săi și cu oastea sa. Noi
 însă, pentru ce și cu cine luptăm? Unde ne este inimicul nostru
 din năuntru? Care este stindardul său și șefii săi, și învățați și eroi,
 și martiri și oastea sa? Unde-î este templul și care-î este Evangelia?
 Sunt opt-spre-zece luni de când îl căutăm mereu, strigăm să iasă la
 luptă dreaptă și nu vîzurăm nici un om, n'auzirăm nici un vîers
 să ne zică: «Eū sunt.» | Ce vor zice Europa și mai cu seamă
 Franța, mâine, când vor afla că nația aceea pentru a cărei reconsti-
 tuire se varsă atîta sânge și se făcură atâtea lupte; nația aceea pe
 care împăratul Napoleon a destinat-o, înaintea Senatului, a Corpu-
 lui legislativ și a Europei întregi, «a fi bulevardul armat între Ru-
 sia și Turcia»; nația aceea, în sfîrșit, care, acum un an, ceru cu un
 singur vîers a fi ridicată în rangul unui regat, peri d'odată, fără
 a scoate un singur suspin, sugrumată d'o mână nevîzută, d'un
 smeū său d'un strigoî? Căci, încă odată, nimenea nu poate zice că
 a vîzut cu ochii săi pe inimicul nației, sau că l'a auzit cu ure-
 chile sale zicînd: eacă mē, eū sunt. | Și aci nu facem nici în-
 chipuri, nici acuzări, nici glume. Constatăm un adevăr atît de cu-
 noscut în cât toți, amicii sau inimiți, îl vor afirma împreună cu noi.
 Vîzutu-s'a vre-un stindard pe care să fie scris un alt program, con-

1859
20 Ianuar.

No. 2452. trariu al celui național? Auzitu-s'a vr'un viers carele să zică: «nu
 1859 voiesc autonomia țarei, nu voiesc unirea, nu voesc guvern consti-
 20 Ianuar. tuțional, nu voesc convenția de la 19 August, și cu toate urmările
 ei?» | Eșit'a vr'un partid, sau vr'un organ al vr'unui partid, care
 să ridice un alt stindard, să dea un alt program, și, puind față în
 față stindardul acela și programul acela cu stindardul și progra-
 mul național, să combată cu arme fățișe și egale amăgirea, răuta-
 tea, ipocrisia sau rătăcirea noastră? Și, dacă nu s'a văzut nici un
 stindard și nici un program, afară din cel scris de toată nația;
 dacă, cutezăm a o scrie aci fără sfială, nu s'a găsit un singur om
 cu oare-care merite adevărate și cu nițel respect pentru sine-și,
 carele să cuteze a declara în public că este contrariu dorințelor
 exprimate de nație, și că el crede și luptă sub stindardul cutăru
 individ, cutăru pretendent, amic sau patron al său, n'avem oare
 drept a întreba: pentru ce luptăm și cu cine luptăm? Și n'avem și
 mai mult drept a zice că, de vom cădea și de astă dată, vom da lu-
 meii întâia și neauzită priveriște: peirea unei nații sugrumată de
 mâna nevăzută a unui strigo? | Dar nu! Nația aceasta a Românilor
 care știu a străbate opt-spre-zece sute de ani, și ani de barbarie și de
 întuneric, pe când națiile se înghiția unele pe altele, cum înghit peștii
 cei mari pe cei mici prin fundurile apelor; nația aceasta a Românilor
 care, necunoscută și năpustită de lumea întreagă, știu a lupta sin-
 gură contra atâtor noroade și liftenii, și contra lui Han Tătarul și a
 lui Atila ce-l zicea și biciul lui Dumnezeu, și contra atâtor inimizii
 vînduți când la Unguri, când la Poloni, când la Turci și când la
 Ruși, contra atâtor pretendenți, unui străin de tot și alții și mai
 periculoși, căci erau grecii, turcii și cine mai știe ce; nația aceasta
 a Românilor care știu a afrunta singură atât de multe și felurite
 focuri, potoape și vijelii și rămase în sfârșit tot nația Românilor, —
 nimeni nu ne va mai putea face a crede că, astăzi, în secolul lu-
 minilor și al reînvierei, în secolul înfrățirii tuturor națiilor și al
 unirei tuturor intereselor, în ziua când isbutirăm, în sfârșit, a fi
 cunoscuți de toată Europa și când șapte împărății recunoscure, sub-
 scriseră și proclamară oficial intrarea nației române în concertul
 european, vom mai putea peri sub lovirile unui inimizii necunoscut,
 nevăzut și neauzit, unui strigo în sfârșit. Această asigurare
 însă nu ne poate opri d'a recunoaște că este la noi o luptă, și o
 luptă mare. Inimizii nu se vede, auzim însă toți suflarea vîntului
 ce vijie și urlă pînă în fundurile cele mai adînci ale societății;
 inimizii nu se aude, dar auzim scrișniri de dinți, suflările cele grele

ale unui suflet în luptă și obosit, gemete de furie și agonie și tros- No. 2452.
 netul unor oase ce se rup. | Datoria noastră este, nu a ne spăi- 1859
 mînta, nici a ne abate saŭ a ne pituli pe pămînt și a ne ascunde 20 Ianuar.
 capul în țărîna, ci din contră a ne ridica în sus, a ne uita bine
 în toate unghiurile societăței cu făclia cea mai luminoasă, a cons-
 tata toate sunetele, vijeliile, urletele, suflările, gemetele, scrișnirile
 și trosnirile, și vîzînd tot, să cercetăm apoi în liniște care este
 cauza acestor lupte nenorocite, de unde provin, pentru ce sunt,
 cine este acel inamic necunoscut, nevăzut și neauzit, care-î este și
 cîtă-î este puterea și care este mijlocul cel mai sigur spre a intra
 în sfîrșit și noi în portul cel luminos și sigur pe care ni l'aŭ deschis
 puterile semnate ale tratatului de la Paris. || Împăratul Na-
 poleon zicea la Sfînta Elena: | «Europa nu va forma în curînd
 «de cît două partide inimice. Populii nu se vor mai divisa prin
 «terenuri, ci prin culoare și prin opinii. Și cine poate zice crizele,
 «dăinuirea, amănuntele atîtor furtune? Căci eșirea nu poate fi în
 «doioasă: luminele și seculii (veacurile) nu se vor mai reîntoarce
 «înapoi.» | Ceea-ce zicea strălucitul împărat de pe stîncă ce 'î
 servi de temniță și mormînt, s'a împlinit în mare parte în Europa
 și restul este în ajun d'a se împlini. La noi, cari în toate rēma-
 serăm înapoi, deși lupta a început mai d'a dreptul la 1821, acum
 însă suntem în ajunul biruinței, fiind-că credem, ca și împăratul
 Napoleon, că luminile și seculii nu se mai întorc înapoi și fiind-că
 lupta de astăzi nu este de cît între trecut și viitor. Da, lupta este
 între bătrînul gârbov numit trecut, care voește a-și păstra a lui
 domnie și juna societate care cere ca soarele lui Dumnezeu să
 o încălzească d'acum înainte și să o lumineze și pe dînsa.
 Conservarea vieței este în natura omenească; fie cît de bătrîn
 și istovit omul, nu voește a se supune morței de bună voie.
 Piară sufletul meu, dar să piară împreună cu al vrăjmașilor, zicea
 Samson. După mine vie potopul, a strigat în toată lumea pri-
 vilegiul, și Români știi că bătrîni se hotăresc a muri mai
 cu anevoință de cît tinerii. | Lupta dar la noi, ca pretutindenî,
 o mai repetăm, este între trecut și viitor, între privilegiu și
 egalitate, între abuz și dreptate, între supunere și libertate, între
 domnia străinului și autonomia țerei. Chestia este foarte în-
 semnată și prin urmare înțelegem că lupta trebuie să fie mare,
 căci noi nu voim a tîgădui nimēnuî dreptul d'a nu se supune fără
 luptă la ceea ce el crede că este nedrept. Inșă, cu mîna pe cu-
 get, cum ne putem teme noi că putem fi biruiți de un rēgim pe

No. 2452. care nici un om carele să respectă n'a cutezat și nu cutează
 1859 a-l apăra în fața lumii? Negreșit că acel regim a avut și poate
 20 Ianuar. că mai are încă partizani de ai săi, pe toți acei cari profitaū de
 dînsul. Ca tot regimul ce-a fost în putere, el are negreșit și curtezanii săi. E! nu e învederat că, dacă Muma Pădurei sau Holerei ar avea de dat ranguri, slujbe și gratificări, s'ar găsi negreșit teologi și avocați cari ar susține că domnia Mamei Pădurei și a Holerei sunt legale și bune, și că cei cari vor să fugă de dînsule sunt revoluționari și căpcauni ai familiei și ai proprietății? | Inșă, noi avem raful privilegiū a vedea că nici chiar șefii regimului trecut nu măi cutează să-l susție pe față, atât este de scăzut, de căzut și de ucis. Cum dar să ne îndoim de biruință, când odată știm contra cui luptăm și vedem că potrivnicului nostru îi este lui însuși rușine de dînsul până a-și ascunde numele. Noi nu ne sfiim a spune care ne este credința și pentru ce luptăm; nu ne sfiim încă a spune nici chiar pentru ce luptă potrivnicul nostru, al cărui nume este trecutul său privilegiul. Lupta este astăzi măi cu seamă între cei cari vor să menție trecutul, și 'ntre cei cari vor transformarea societății. Aceasta este învederat pentru cine are ochi. | Starea societății sub. regimul trecutului este cunoscută. Autonomia sdrențuită și în loc de un guvern național, domnia străinilor sub felurite forme. Toate drepturile, toate scutițiile și toate foloasele pentru o singură clasă de câte-va familii, și pentru restul nației toate poverile, angaralele, plățile și suferințele de tot felul. Libertatea numai pentru cel măi tare. Dreptatea rezemată pe așa voiū. Comerțul rezemat pe dobânzi ce sunt camete iar nu dobânzi, pe lipsă de credit, pe neasigurare de plăți, pe lipsă de drumuri, de siguritate și de tot ce constitue viața unui comerț. || Omul, în sfîrșit, redus a fi nu om ci stăpân sau slugă, ciocan sau nicovală, și toată țara redusă în neștiință, în slugărie, în corumpere și expusă de azi până mâine a peri prada celui ce întîmplarea îi va da puterea pentru o zi. || Aceasta este în scurt principiul trecutului, pe care înșă nici odată n'aū cutezat a-l spune pe față, ci numai a-l face. || Sunt unii dintre dînșii cari, siliți a mărturisi ei înșii aceste adevăruri cunoscute de toți, zic: «Așa este, dar ce să facem; ast-fel a voit Dumnezeu: el «a poruncit ca o parte a lumii să mănânce pe cea l'altă, precum «vedem în natură dobitoace ce pare că n'aū fost făcute de cât a servi «de prada altor dobitoace. De ce dar să fie alt-fel și cu oamenii între «dînșii? Este oare ceva măi sfînt în om de cât în insecta ce o stri-

«vește talpa încălțămintelor trecătorului?» || Și, dacă veți fi fiul lor sau No. 2452.
 omul lor, vor adăuga părintește sau stăpânește: || «Crede-mă; nu 1859
 «te lua după cei nebuni. Un singur lucru este trebuincios în lume 20 Ianuar.
 «și care este să-ți faci loc cu orî-ce preț. Cine poate, oase roade;
 «cine nu va ști cu orî-ce preț să fie stăpân, trebuie să fie slugă;
 «cine nu poate să fie lup, trebuie să fie oaie; cine nu are mește-
 «șug să se facă ciocan, să rabde a fi nicovală.» || Aceasta este
 profesia de credință a trecutului. Cât pentru profesia noastră de
 credință, am făcut-o de când suntem în lume, o facem în toate zi-
 lele și o facem și astăzi, căci am voi ca nimenea să nu voteze
 pentru un om pînă nu va ști din nou care este astăzi a lui cre-
 dință. Noi am susținut, susținem și vom susține: || 1. Apărarea
 energetică a naționalității noastre. 2. Menținerea și dezvoltarea
 convenției în sensul autonom al unirei, al dreptului electoral și
 al progresului. Subordonare a puterii esecutive Adunării elec-
 tive. | 3. Libertate adevărată a tiparului și instalarea juraților în
 pricină de presă, ca și în pricină criminale. | Inviolabilitatea drep-
 tului de adunări și asocieri publice. 5. Educație comună, gra-
 tuită, îndatoritoare și întreagă, după aptitudine și capacitate. Largă
 întindere a instrucției primare. Toate funcțiile, și mai cu seamă
 a profesorilor, bine plătite și realtate în demnitatea lor. Indepen-
 dența funcționarilor, atară din funcțiile lor. | 6. Reforme largi
 administrative, judiciare și financiare. Justiția gratuită în adevăr. ||
 7. Reorganizare deplină a armatei și a modului reerutării. || 8.
 Centralizare și exploatare în folosul societății întregi a ocnelor, a
 poștelor și a tuturor celor-lalte asemenea întreprinderi, ce ne lip-
 sesc, și cari trebuiesc făcute îndată, între cari însemnăm Banca și
 încă și Banca funciară. | 9. Largă dezvoltare de agricultură și
 industrie. Regularea și moralisarea comerțului, încurajat în sborul
 său leal și în dezvoltarea sa cea folositoare, dar curățit de toate
 amăgirile și de toate piedicele ce-l desonoară și-l sugrumă. || 10.
 Organizarea și dezvoltarea artelor și meșteșugurilor, aplicate cu
 trebuințele țării și ale societății celei noi. | Alegători români,
 mergeți acum în pace și hotărâți voi înși-vă, de voiți să avem o
 patrie a noastră sau să fim clăcașii vre-unei alte nații, de voește
 fie-care să fie odată om sau să moară slugă, căci este știut acum,
 că «cine caută stăpân, slugă va muri».

C. A. Rosetti.

No. 2452. (Traduction.)
1859
20 Jan.

Le passé et l'avenir.

On dit que la plaisanterie est finie et que, les 10, 11 et 12 de ce mois, les deux mille citoyens, constitués, par la loi électorale du 19 Août, tuteurs de deux millions et demi d'âmes, se réuniront et éliront sérieusement et expressément les soixante-treize hommes entre les mains desquels seront confiés tous les soucis, toutes les charges et tout le pouvoir, c'est-à-dire la fortune et la vie d'une nation entière. | On dit encore que, pendant ces trois jours, la lutte va être des plus acharnées et nous entendons plusieurs qui se demandent avec inquiétude et même avec appréhension qui en sortira vainqueur. Pour remplir notre devoir, nous avons examiné à plusieurs reprises cette question et nous l'avons affrontée carrément, dans notre No. 104, sous le titre: «Quel est l'objet de la lutte?» || Personne n'a voulu ou n'a osé nous répondre; et cependant, la lutte continue, sans que le monde sache exactement quel est son but. || Reprenons donc aujourd'hui notre examen. Pour nous expliquer d'une façon plus claire, peut-être, commençons par la question: contre qui luttons-nous? Voilà plus de deux ans, pour ne pas aller trop loin en arrière, que nous soutenons sans cesse une lutte de tous les jours et de toutes les heures. A cette lutte ont pris part sept Puissances; après des combats effectifs, sont venus des congrès, des commissaires ordinaires et extraordinaires, des programmes nationaux, des élections, des Assemblées ad-hoc, des votes unanimes, des actes explicatifs, des conférences, enfin, une victoire plus ou moins complète et une convention acceptée, signée et proclamée par sept Puissances, par laquelle celles-ci s'engagent à écarter et à combattre nos ennemis extérieurs. Mais, lorsqu'il ne nous reste qu'à mettre en pratique cette convention, scellée du sang des autres, nous voyons, malgré l'union et la tranquillité nécessaires à un pareil travail gigantesque, la lutte et toujours la lutte. Fatigués, enfin, dégoûtés, et menacés d'épuiser nos forces dans une lutte si longue et si vaine, nous tendons la main pour saisir l'ennemi et lui demander, nos yeux dans ses yeux, que nous veut-il, que veut il faire de nous; mais, au lieu de mettre la main sur un corps vif, nous ne pouvons saisir que du vent; l'ennemi n'est nulle part, on ne le voit pas, on ne l'entend pas. En vérité, c'est une

chose étrange et inouïe qu'une nation de cinq millions d'âmes, No. 2452. éclairée par ses anciennes souffrances et soutenue par sept Puissances, lutte jusqu'à suer sang et eau, roule jusqu'au bord du précipice... voilà... encore un coup et elle y tombe pour l'éternité... et lorsqu'elle tend la main pour saisir ce puissant ennemi, ce dragon fabuleux qui paraît n'avoir qu'à souffler pour l'effacer de la carte des nations, elle ne trouve qu'une ombre. || Nous ayons vu beaucoup de nations vaincues et même perdues. Voici le célèbre peuple d'Israël, luttant contre les puissants Pharaons, contre les Assyriens, les Babiloniens, les Persans et tué, enfin, par les Romains. Voici l'héroïque Hellade, vaincue par les Macédoniens, les Romains et, enfin, par les Ottomans. Voici la nation qui avait vaincu toutes les autres, vaincue, à son tour, par des hordes innombrables de barbares. Voici, plus tard, la Pologne, la Hongrie, l'Italie, vaincues par des Empires puissants; voici la France, elle-même, humiliée, un jour, par l'Europe entière qui, l'ayant surprise à une heure d'abattement, s'est ruée sur elle. Nous-mêmes, nous avons eu aussi nos luttes, nos victoires et nos défaites; mais nous pouvons dire qu'alors, non seulement les victoires, mais aussi les défaites ont été honorables, car les ennemis étaient nombreux et puissants. Nous avons déjà parlé des luttes intérieures entre les différents partis de toutes les nations, dont chacun combat sous son drapeau, ayant ses chefs, ses savants, ses héros, son armée. Mais nous, pourquoi et contre qui luttons-nous? Où est notre ennemi intérieur? Quel est son drapeau? Quels sont ses chefs? Quels sont ses savants, ses héros, ses martyrs? Quelle est son armée? Où est son temple? Quel est son Evangile? Depuis dix-huit mois, nous le cherchons sans cesse, nous le provoquons à une lutte loyale; mais nous ne voyons pas un seul homme, nous n'entendons aucune voix qui nous dise: me voici! | Que diront l'Europe, et surtout, la France, si, demain, elles apprennent que la nation pour la reconstitution de laquelle on a versé tant de sang et et on a livré tant de batailles, la nation que l'empereur Napoléon a indiquée, devant le Sénat, le Corps législatif et l'Europe entière, comme destinée à être «un boulevard armé entre la Russie et la Turquie» — la nation, enfin, qui, il y a un an, demandait d'un cri unanime d'être élevée au rang de royaume—que cette nation, dis-je, a disparu, sans pousser même un soupir, brisée par une main invisible, par un dragon ou par un vampire? Car, encore une fois, personne ne peut affirmer avoir vu de ses yeux l'ennemi de la

1859
20 Ianuar.

No. 2452. nation ni l'avoir entendu dire: me voici. Et, ici, nous ne nous livrons
 1859 ni à des fantaisies, ni à des accusations en l'air, ni à des plaisanteries.
 20 Januar. Nous constatons une vérité si connue que tout le monde, amis ou
 adversaires, la constatera avec nous. A-t-on vu un drapeau por-
 tant une devise autre que celle du programme national? A-t-on en-
 tendu une seule voix diré: je ne veux pas l'autonomie du pays, je
 ne veux pas l'union, je ne veux pas un gouvernement constitu-
 tionnel, je ne veux pas la convention du 19 Août, avec toutes ses
 conséquences? Existe-t-il un parti ou un organe de parti qui lève
 un autre drapeau, produise un autre programme, oppose ce dra-
 peau et ce programme au drapeau national et au programme na-
 tional et combatte ouvertement et à armes égales nos illusions,
 notre perversité, notre hypocrisie ou notre égarement? Et, si on
 n'a vu ni un drapeau ni un programme autres que ceux adoptés
 par la nation entière; si, nous osons le dire sans crainte, il n'y
 a pas un seul homme de quelque mérite et ayant un peu de
 respect de soi-même qui ose déclarer publiquement qu'il est ad-
 versaire des vœux exprimés par la nation et qu'il est partisan et
 combat sous le drapeau de tel ou tel individu, de tel ou tel pré-
 tendant, son ami ou patron, — n'avons-nous pas le droit de de-
 mander: pourquoi et contre qui luttons-nous? Et n'avons nous pas,
 plus encore, le droit de dire que, si, cette fois encore, nous suc-
 combons, nous donnerons au monde un spectacle unique et inouï,
 celui de la perte d'une nation, étouffée par la main invisible d'un
 vampire? Mais non! La nation roumaine qui a su traverser
 dix-huit cents ans, des siècles de barbarie et de ténèbres, lorsque
 les nations se dévoraient les unes les autres, comme les grands
 poissons dévorent les petits au fond des eaux; la nation roumaine
 qui, inconnue et abandonnée par tout le monde, a su lutter
 seule contre tant de peuples et de barbares, contre les khans des
 Tatares et contre Attila, dit fléau de Dieu, contre tant d'ennemis,
 vendus tantôt aux Hongrois, tantôt aux Polonais, tantôt aux Turcs,
 tantôt aux Russes, contre tant de prétendants, tantôt complètement
 étrangers, tantôt plus dangereux encore, parcequ'ils étaient tantôt
 grécisés tantôt turcisés; la nation roumaine qui a su affronter seule
 tant d'incendies, de déluges et de tempêtes et cependant est tou-
 jours restée nation roumaine, — cette nation, personne ne nous fera
 croire qu'elle puisse, aujourd'hui, dans le siècle de la lumière et
 de la renaissance, dans le siècle de la fraternité de tous les peu-
 ples et de la communauté de tous les intérêts, au moment où

nous sommes enfin parvenus à être connus de toute l'Europe et où No. 2452. sept Puissances ont reconnu, signé et proclamé officiellement que la nation roumaine est admise dans le concert européen,—que cette nation puisse périr sous les coups d'un ennemi inconnu, invisible, enfin, d'un vampire. Mais cette certitude ne saurait nous empêcher de reconnaître qu'il y a chez nous une lutte et encore une grande lutte. Nous ne voyons pas l'ennemi, mais nous entendons le vent qui mugit et hurle jusqu'aux profondeurs de la société; nous n'entendons pas l'ennemi, mais nous entendons les grincements de dents, la lourde respiration d'un être fatigué par la lutte, les gémissements de furie et d'agonie, le craquement des os qui se brisent. || Notre devoir est de ne pas nous effrayer, de ne pas nous laisser abattre, de ne pas nous cacher, de ne pas fourrer la tête dans le sable, mais de nous relever, de regarder bien de tous les cotés dans la société, d'y jeter le plus de lumière possible, de constater tous les sons, tous les ouragans, tous les hurlements, tous les gémissements, tous les grincements et tous les craquements et, après avoir tout vu, d'examiner froidement la cause de ces luttes malheureuses, leur provenance, leur nature, de reconnaître qui est cet ennemi inconnu, invisible, quelle est sa force et quel est le moyen le plus sûr d'aborder enfin dans le port que les Puissances signataires du traité de Paris nous ont ouvert. | L'empereur Napoléon disait à S-te Hélène: «Prochainement, l'Europe ne formera que deux partis ennemis. Les peuples ne se diviseront plus en territoires, mais en couleurs et en opinions. Et qui peut dire les crises, la durée et les détails de tant de tempêtes? Car l'issue ne saurait être douteuse: la lumière et les siècles ne reviennent pas en arrière.» Ce que disait l'illustre empereur sur le rocher qui lui a servi de prison et de tombeau, s'est réalisé en grande partie en Europe; le reste est à la veille de se réaliser. Chez nous, qui sommes restés arriérés en tout, bien qu'à vrai dire, la lutte ait commencé dès 1821, nous sommes à peine à la veille de la victoire. Nous disons sans crainte que nous sommes à la veille de la victoire, car, avec l'empereur Napoléon, nous croyons que la lumière et les siècles ne reviennent pas en arrière et parce que la lutte d'aujourd'hui n'est qu'une lutte entre le passé et l'avenir. Oui, la lutte se joue entre un vieillard vouté par les siècles, appelé le passé et qui veut maintenir son règne, et une jeune société qui demande que le soleil du bon Dieu la réchauffe et l'éclaircisse désormais. | Le désir de prolonger sa vie est dans la nature humaine; quelque vieux et épuisé que l'on soit, on ne veut

1859

20 Januar.

No. 2452. pas se soumettre de bon gré à la mort. «Que mon âme périsse, 1859 mais que périssent avec elle mes ennemis,» disait Samson. «Après 20 Ianuar. moi le déluge», a crié partout le privilège et on sait que les vieux se résignent plus difficilement à mourir que les jeunes. Chez nous, comme partout, nous le répétons, la lutte est entre le passé et l'avenir, entre le privilège et l'égalité, entre l'abus et la justice, entre la servitude et la liberté, entre le règne de l'étranger et l'autonomie du pays. La question est très importante et, par conséquent, nous comprenons que la lutte soit acharnée, car nous ne contestons à personne le droit de lutter, avant de se soumettre à ce qu'il croit injuste. Mais, la main sur la conscience, pouvons-nous craindre d'être vaincus par un régime qu'aucun homme qui se respecte n'a osé et n'ose défendre ouvertement? Certes, ce régime a eu et peut même avoir encore des partisans, tous ceux qui en profitaient. Comme tout régime qui a détenu le pouvoir, il a certainement aussi ses courtisans. Eh bien, il est évident que si la peste ou le choléra avait à distribuer des rangs, des fonctions et des gratifications, il se trouverait des théologiens et des avocats qui soutiendraient que le règne de la peste ou du choléra est légal et bon et que ceux qui veulent le fuir sont des révolutionnaires et des ogres prêts à dévorer la famille et la propriété. Mais nous avons le rare privilège de voir que même les chefs de l'ancien régime n'osent plus le soutenir ouvertement, tellement il est avili, déchu, agonisant. Comment douterions-nous donc de la victoire, du moment que nous savons contre qui nous luttons et que nous voyons que notre adversaire a honte de soi-même, jusqu'à cacher son nom. | Nous autres, nous ne craignons pas de déclarer nos convictions ainsi que le but de notre adversaire dont le nom est le passé ou le privilège. Aujourd'hui, la lutte est entre ceux qui veulent le maintien du passé et ceux qui veulent la transformation de la société. C'est évident pour quiconque a des yeux. L'état de la société sous le régime du passé est connu: Une autonomie loqueteuse et le règne des étrangers sous différentes formes, au lieu d'un gouvernement national. Tous les droits, toutes les exemptions et tous les avantages pour une seule classe, composée de quelques familles, et pour le reste de la nation, toutes les charges, toutes les corvées, tous les impôts, toutes les souffrances. | La liberté pour le fort seulement. | La justice basée sur le bon plaisir. | Le commerce opprimé par des intérêts qui sont de l'usure, par le manque de crédit, par l'incertitude des paiements, par l'absence de routes, de sécurité et de tout ce qui constitue la

vie du commerce. || L'homme, enfin, réduit à être maître ou No. 2452.
 serviteur, marteau ou enclume; le pays entier réduit à l'ignorance, 1859
 à la servilité, à la corruption et exposé à périr, du jour au len- 20 Jan.
 demain, victime de celui auquel le hasard donnera le pouvoir d'un
 jour. | Voilà, en abrégé, le principe du passé, que l'on pratique,
 mais que l'on n'a jamais osé avouer franchement. | Parmi les
 partisans de ce régime, il y en a qui, forcés de reconnaître ces
 vérités, connues par tout le monde, disent: «c'est ainsi, mais nous
 n'y pouvons rien. C'est Dieu qui l'a voulu; c'est lui qui a ordonné
 qu'une partie du monde dévore l'autre; nous voyons, dans la na-
 ture, des animaux qui semblent n'être créés que pour servir de
 proie à d'autres animaux. Pourquoi en serait-il autrement parmi les
 hommes? L'homme est-il plus sacré qu'un insecte que le talon
 d'un passant écrase?» Et, si vous êtes leur fils ou leur homme, ils
 ajoutent paternellement: «Croyez-moi, n'imitiez pas ces fous. Il n'y
 a qu'une seule chose au monde, c'est de se faire une place, à n'im-
 porte quel prix. Celui qui y parvient, a un os à ronger; celui qui
 n'a pas su devenir maître, doit être serviteur; celui que ne sait
 pas être loup, doit être agneau; celui qui ne sait pas se faire
 marteau, doit rester enclume.» | Voilà la profession de foi du
 passé. Quant à notre profession de foi, à nous, nous l'avons faite
 depuis que nous existons, nous la faisons chaque jour, nous la
 répétons encore aujourd'hui, car nous ne voulons pas qu'on vote
 pour un homme dont on ne connaît pas les convictions. || Nous
 avons soutenu, nous soutenons et nous soutiendrons: || 1. La
 défense énergique de notre nationalité. || 2. Le maintien et le
 développement de la convention, dans le sens de l'autonomie, de
 l'union, du droit électoral et du progrès. La subordination du pou-
 voir exécutif à l'Assemblée électorale. | 3. La liberté véritable de
 la presse et l'institution du jury pour les affaires criminelles et de
 presse. | 4. L'inviolabilité du droit des réunions et des associa-
 tions. 5. L'éducation commune, gratuite, obligatoire et entière,
 selon les aptitudes et la capacité. Une large extension de l'instruc-
 tion primaire. Toutes les fonctions, et surtout celles de professeurs,
 bien payées, avec relèvement de leur dignité. L'indépendance des
 fonctionnaires en dehors de leurs fonctions. || 6. De larges ré-
 formes administratives, judiciaires et financières. || La justice
 vraiment gratuite. || 7. Une réorganisation complète de l'armée
 et du mode du recrutement. | 8. La centralisation et l'exploita-
 tion au profit de la société entière des salines, des postes et de

No. 2452. toutes les entreprises de cette sorte qui nous manquent et qui doivent être immédiatement créées; nous indiquons, entre autres, la
 1859 Banque et la Banque foncière. || 9. Un large développement de
 20 Ianuar. l'agriculture et de l'industrie. La régularisation et la moralisation du commerce, encouragé dans son essor loyal et dans son développement utile, et nettoyé de toutes les tromperies qui le déshonorent et l'étouffent. || 10. L'organisation et le développement des arts et des métiers appliqués aux besoins du pays et de la nouvelle société. Electeurs roumains, maintenant, allez en paix et décidez vous-mêmes si vous voulez que nous ayons une patrie à nous ou bien que nous soyons les corvéables d'une autre nation quelconque; décidez si chacun de vous veut être enfin homme ou mourir serviteur; car on sait bien que celui qui cherche un maître, mourra serviteur.

C. A. Rosetti.

No. 2453. — Revista ziarului «Românul», din 8 (20 Ianuarie 1859. Bucuresci.

(„Românul”, No. 2, din 8 (20) Ianuarie 1859.)

No. 2453. Indată ce s'a sfîrșit alegerea și presidentul Adunărei a proclamat Domn pe colonelul Alexandru Ioan Cuza, d-niș V. Sturdza și A. Panu, membrii Comisiunei interimare, așu depus îndată cărma în mâinile Domnului. Eșind însă din palatul guvernului, d niș V. Sturdza și A. Panu așu lăsat acolo niște urme ce nu se vor mai șterge și pe cari va fi dator în viitor a călca orș-ce guvern. Aceșți doi bărbați sunt singuri ce de sute de ani în țările noastre, intrând în palatul statului, deși vremelnicește, așu știut să ție virtos în mâinile lor stindardul autonomiei și al demnităței naționale. Posiția lor a fost foarte grea, ca a tuturor acelora ce așu fericirea a intra cei d'întâi pe o cale nouă; ei însă nu s'așu sfiit nici un minut nici de sutele de stavili nici de miile de mărăcini ce se grămădiseră de secolii și astupaseră calea națională, nici de urletele bătrânilor paznici ce invaziile, abuzurile de tot felul și sclăvia cu tot alaiul ei grămădiseră la gura acestei căi, nici chiar de slăbiciunea neapărată a unui guvern provisoriu; ci, luând în'r'o mână convenția și ntr'altă stindardul cel sfînt al nației române, merșeră înainte, fără a se mai gândi la persoana lor; și toate stavilele bătrâne se risipiră înaintea lor, ca praful ce-l spulberă vîntul. Dacă ar fi prin puțință ca

România d'acum să nu aibă nici ochi, nici cugetare, nici inimă, No. 2453.
 membrii și miniștrii guvernului provisoriu din Moldova tot vor 1859
 fi cei mai fericiți dintre cetățenii români, căci vor avea, pentru 20 Ianuar.
 astăzi, răsplata în conștiința lor, până ce, mâine, România deșteptată
 va încununa a lor memorie. Dar nu; ei vor avea, cutezăm a zice, că
 aș de astăzi chiar răsplata cea mai mare la care poate aspira un om:
 aceea d'a avea asigurarea, eșită din scrutinul deschis, că dinșii și
 Domnul ales de acea Adunare vor merge, d'acum înainte și fără cea
 mai mică șovăire, pe calea deschisă de dinșii, și că ast-fel România
 va fi, ce zicem? este de astăzi, o nație care își cunoaște toate drepturile
 ei și care va ști a le apăra contra oricărui om va cuteza a se încerca
 măcar să i-le calce. | Moldova dar este constituită; ea nu mai are
 acum de cât a numi și pe membrii Comisiunii centrale, spre a proceda
 apoi la facerea Constituției. Inșă, această mare lucrare, fără de care
 toate cele-l'alte sunt zadarnice, ea nu o poate face. Convenția a făcut
 din aceste două Principate unul numai. Moldova nu poate constitui,
 singură ea, nici Comisia centrală, nici Curtea de casație, și nu poate
 avea nici Constituție, nici legi, nici nimic în sfârșit, până ce nu se
 va deschide cea-l'altă Adunare și nu va numi Comisia centrală, care
 trebuie să sancționeze orî-ce legiuire spre a se putea pune în lucrare.
 | Ast-fel dar, iacă acum măi două milioane de suflete vii, sănătoase
 și pline de viață, ce nu se pot mișca, ce nu pot trăi chiar, de cât
 după cum vom voi noi, cești lalți frați d'aci. Ce le folosește acum
 Românilor Moldoveni dacă și-aș ales o Adunare bună, un Domn
 bun, dacă și-aș urzit și Adunarea și Domnul un plan de Constituție
 din cele măi sănătoase, când nici Adunarea lor, nici Domnul lor, nu
 pot face un singur pas, de cât după voia noastră? Cititorii noștri
 știu că, după articoli 3, 27, 32, 33, 34, 35, 36, 37 ai convenției,
 aceste două Principate sunt atât de strîns legate unul de altul prin
 Comisia centrală, în cât nu pot face nici chiar legile d'un interes
 special pentru fie-care Principat, de nu vor fi sancționate de
 Comisia centrală. Acea Comisie centrală se compune de șase-spre
 zece membri, adică de câte opt numiți de fie-care Principat;
 este știut asemenea ca, după art. 31, orî-ce hotărîre a
 Comisiei centrale trebuie făcută cu majoritatea voturilor.
 Deci, dacă noi vom alege o Adunare a căreia majoritate să
 fie contrarie ideilor de progres ale Adunării Românilor
 Moldoveni și, prin urmare, și un Domn contrariu ideilor
 Domnului din Moldova, (căci Domnul fiind fiul
 Adunării, este învederat că fiul o să fie ce sunt și
 părinții săi) este învederat că cei opt aleși ai

No. 2453. Moldaviei, de vor fi câte opt bunî, ceea-ce este cam rar, tot nu
 1869 vor putea face o singură lucrare bună, fiind-că aleşii noştriî, fiind
 20 Ianuar. rēî, n'o să voteze cu dînşii; şi ast-fel, iacă toată biruinţa Români-
 lor celor bunî din Moldova înecatā de noi. Ast-fel dar, Ro-
 mânii din Moldova n'au sfirşit încă lucrarea lor şi nu pot cânta
 Te-Deumul biruinţei, pînă ce nu vom alege şi noi ast-fel precum au
 ales ei. Noi mai vorbirām de mai multe ori de această mare rēs-
 punderē ce au alegătorii fle-căruia Principat. Şi acum mai aducem
 aminte din nou alegătorilor d'aci că însărcinarea lor este îndoit
 mai grea şi mai sfintā; căci, după cum vor vota, vor hotărî d'acum
 înainte nu numai de soarta noastră, ci şi de soarta celor-l'alte mi-
 lioane de Români de dincolō de Milcov. Să veghiem dar, fraţi
 Români; să veghem îndoit căci acum se uită la noi nu numai Eu-
 ropa, nu numai Români d'aci, ci şi Români din Moldova, şi A-
 dunarea Moldaviei, şi Domnul Moldaviei şi ne privesc cum proce-
 dām şi cum hotărîm nu numai viaţa saū peirea noastră, ci şi viaţa
 saū peirea lor. | Rēspunderē, o mai repetām, este îndoită; să stām
 dar bine, să stām cu credinţă şi să luām aminte, căci fie-care ale-
 gător cu o singură trāsură de condeiū ucide de odatā amîndouā
 Principatele. Români alegători din Bucuresci, vēmēnd că guver-
 nul stāruia în hotărîrea ce luase de a scoāte din listele de alegători
 şi eligibili pe cei reintregiîi într'aceste drepturi după sentinţele
 tribunalului, au adresat din nou o protestare la domniî agenţi şi
 consuli generali ai Puterilor chezaşe şi au hotărît tot de odatā a
 protesta şi prin a lor abţinere de a merge să ia parte la votarea
 ce este a se face. Guvernul, chibzuindu-se din nou şi revenind
 asupra hotărîrei ce luase, publicā ofisul ce-l publicām şi noi mai
 la vale ¹⁾, prin care face cunoscut că toţi cei cari au fost reintre-
 giî prin sentinţele tribunalelor în dreptul lor de alegători şi eli-
 gibili, sunt recunoscuţi şi de guvern în aceste drepturi. Prin ur-
 mare şi hotărîrea ce luaserā alegătorii din Bucuresci de a nu vota,
 rămāne jos, şi invitām pe toţi cei în drept a merge fie-care la
 colegiul sēū în zilele hotărîte pentru alegere şi a-şî împlini da-
 toria cu cea mai deplinā credinţă şi veghiere. In No. 109 de
 la 30 Decembrie, noi am publicat un sub titlu «Călāuza electo-
 ralā» asupra căruia atragem din nou băgarea de seamā a colegi-
 lor electorale. Ne credem datorî a deplini acel articol cu urmā-
 toarele băgări de seamā, ce credem că vor fi adoptate de toate co-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

legiurile electorale, fiind-că toți știu că pentru alegeri trebuie adop- No. 2453.
tat cuvîntul ce a zis împăratul Romanilor pentru soția sa. || «So- 1859
ția lui Cesar, a zis el, nu trebuie să fie nici chiar bânuită.» || 20 Ianuar.

Tot ast-fel și alegerile, spre a putea avea a lor tărie, trebuie să îngrijim că nimene să nu le poată nici bănuî. | Guvernul, spre a asigura această condiție, a poruncit a se trimite la toate colegiurile bileturi tipărite. Măsura este bună; însă, spre a ridica orî-ce bănuială, să facem și noi ceea ce se face pretutindenî. Colegiul electoral, mai 'nainte de a da biletul alegătorului spre a înscrie pe dînsul numele cetățeanului ce va voi el să-l aleagă de deputat, să puie pe acel bilet pecetea colegiului său subscrierea unuia din membrii biuroului. Orî-ce bilet apoi, la deschiderea scrutinului, nu va avea pecetea saŭ subcrierea biuroului, să va lepăda. || Ast-fel, nimeni nu va mai putea bănuî că votarea n'a fost sinceră și că s'a fost impus alegătorului de vr'o dregătorie (cea ce noi suntem siguri că nu va fi nici odată) a vota în contra conștiinței sale; căci este învederat că, în sala alegerei, nimeni nu poate impune alegătorului; nici nu se poate bănuî nimic, când el a scris numele candidatului său pe biletul dat de însuși biuroul, ce este numit iarăși de dînsul. Mai recomandăm asemenea d lor alegători, ceea-ce am mai fost zis și în No. 109, ca listele celor în drept a fi alegători și aleși să fie pe masă și să nu primească a lua la vot oameni ce n'au fost înscriși în termenul hotărît de lege și cu formele prin cari au trecut toți....

C. A. Rosetti.

(Traducțiune.)

Dès que l'élection fut terminée et le président de l'Assemblée eut proclamé Prince le colonel Alexandre Jean Couza, MM. B. Sturdza et A. Pano, membres de la Commission intérimaire, déposèrent immédiatement le pouvoir entre les mains du Prince. Mais, en quittant le palais du gouvernement, MM. B. Sturdza et A. Pano y ont laissé des traces ineffaçables, sur lesquelles tout gouvernement doit marcher désormais. Ces deux hommes sont les seuls qui, depuis des centaines d'années, ont su, étant au gouvernement, même temporairement, tenir ferme le drapeau de l'autonomie et de la dignité nationale. Leur position était très difficile, commel'est toujours la position de ceux qui frayent de nouvelles voies; cependant, ils ne se sont laissés arrêter un seul instant ni par des centaines d'obstacles,

No. 2453. ni par des milliers de ronces, accumulés pendant des siècles et ob-
 1859 struant la route, ni par les hurlements des vieux gardes que les in-
 20 Januar. vasions, les abus de toute sorte et l'esclavage avec tout son cortège
 ont postés à l'entrée de cette route, ni même par la faiblesse iné-
 vitable d'un gouvernement provisoire ; tenant d'une main la con-
 vention et de l'autre le drapeau sacré de la nation roumaine, ils
 ont marché de l'avant, sans penser à leurs personnes ; et tous les
 vieux obstacles se sont dissipés devant eux, comme la poussière
 chassée par le vent. | S'il était même possible que la Roumanie
 actuelle n'ait ni yeux, ni intelligence, ni cœur, les membres et les
 ministres du gouvernement provisoire de Moldavie seraient en-
 core les plus heureux de tous les citoyens roumains, car, au-
 jourd'hui, ils trouvent une récompense dans leur conscience, et
 demain, la Roumanie, réveillée, couronnera leur mémoire. Mais,
 non ; ils auront, ils ont dès maintenant, osons-nous dire, la plus
 grande récompense à laquelle un homme puisse aspirer ; car ils
 ont la certitude, constatée par un scrutin public, que le Prince,
 élu par l'Assemblée, marchera sans hésitation sur la voie qu'ils
 ont ouverte et qu'ainsi, la Roumanie sera, — que disons nous ? est
 dès aujourd'hui, — une nation connaissant tous ses droits et sa-
 chant les défendre contre quiconque tenterait d'y porter la main. |
 La Moldavie est donc constituée ; elle n'a plus qu'à nommer les
 membres de la Commission centrale, pour procéder ensuite à l'éla-
 boration d'une Constitution. Mais cette grande œuvre, sans laquelle
 toutes les autres sont vaines, la Moldavie ne saurait, seule, l'ac-
 complir. La convention a fait des deux Principautés un tout unique.
 La Moldavie ne peut, à elle seule, constituer ni la Commission
 centrale, ni la Cour de cassation ; elle ne peut, non plus avoir Consti-
 tution, lois, en un mot elle ne peut rien avoir, jusqu'à ce que l'autre
 Assemblée ne fonctionne et ne nomme la Commission centrale qui
 doit sanctionner chaque loi avant qu'elle soit mise en application. |
 Ainsi donc, voilà deux millions d'hommes, sains et pleins de vie, qui
 ne peuvent bouger, ne peuvent même pas vivre, sans que nous y co-
 opérions, nous autres, leurs frères d'ici. Quel profit y a-t-il pour
 les Roumains moldaves d'avoir élu une bonne Assemblée et un
 bon Prince, d'avoir un excellent projet de Constitution, si ni leur
 Assemblée ni leur Prince ne peuvent faire un seul pas sans notre
 consentement ? Nos lecteurs savent qu'en vertu des art. 3, 27, 32,
 33, 34, 35, 36 et 37 de la convention, les deux Principautés sont
 si intimement liées l'une à l'autre par la Commission centrale, qu'elles

ne peuvent même pas faire des lois d'un intérêt spécial pour cha- No. 2453.
cune d'elles, si ces lois ne sont pas sanctionnées par la Comis- 1859
sion centrale. Cette Commission se compose de seize membres, 20 Januar.

huit par chaque Principauté; selon l'art. 31, toute décision de la Commission doit être prise à la majorité des voix. Mais si nous autres, nous élisons une Chambre réfractaire aux idées de progrès de l'Assemblée moldave, et, par conséquent, un Prince adverse des idées du Prince de Moldavie (car le Prince étant le fils de l'Assemblée, il est naturel qu'il soit l'image de celle-ci), il est évident que les huit élus moldaves, si bons qu'ils soient tous (ce qui est rare), ne pourront absolument rien faire, car les nôtres, étant mauvais, ne voteront pas avec eux; et de la sorte, tout le succès des bons Roumains de Moldavie sera paralysé par nous.

Les Roumains de Moldavie n'ont donc pas encore fini leur œuvre; ils ne peuvent pas chanter victoire, tant que nous n'aurons pas fait d'élections semblables à celles qu'ils ont faites. Nous avons parlé mainte fois de l'énorme responsabilité des électeurs de chaque Principauté; nous rappelons encore à nos électeurs que leur tâche est doublement difficile et sacrée, car, par leurs votes, ils vont décider non seulement de notre sort à nous, mais aussi de celui des millions de Roumains d'au-delà du Milcov. Veillons donc, frères, veillons doublement, car, maintenant, ce n'est pas seulement l'Europe et les Roumains d'ici qui nous regardent, mais aussi les Roumains moldaves, l'Assemblée et le Prince de Moldavie; ils regardent comment nous procédons et comment nous allons décider non seulement de notre vie ou de notre mort à nous, mais aussi de leur vie ou de leur mort à eux. La responsabilité, nous le répétons encore, est grande; tenons-nous donc bien; et faisons attention, car chaque électeur peut, d'un seul trait de plume, tuer du coup les deux Principautés. Les électeurs de Bucarest, voyant que le gouvernement persistait dans sa décision d'exclure de la listes des électeurs et des éligibles ceux que les tribunaux y avaient rétablis, ont adressé une nouvelle protestation à MM. les agents et consuls généraux des Puissances garantes et ont décidé de protester en même temps par une abstention générale du vote. | Le gouvernement, après une nouvelle réflexion, est revenu sur sa décision antérieure et il publie un office, que nous reproduisons plus loin ¹⁾, par lequel il fait savoir que les

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

No. 2453. droits de tous ceux dont l'inscription, comme électeurs et éligibles, a été ordonnée par des sentences judiciaires, sont reconnus aussi par le gouvernement. || Par conséquent, la décision prise par les électeurs de Bucarest de ne pas voter, perd sa raison d'être, et nous invitons tous les ayant-droit à se présenter dans leurs collèges respectifs le jour fixé pour l'élection et à remplir fidèlement leur devoir avec le plus grand soin. || Dans notre No. 109, du 30 Décembre, nous avons publié un article intitulé: «Guide de l'électeur», sur lequel nous attirons de nouveau l'attention des collèges électoraux. Nous croyons devoir compléter cet article par les observations suivantes qui seront, croyons-nous, bien accueillies par tous les collèges électoraux, car tout le monde désire que les élections soient sincères et sait qu'à l'égard des élections, il faut appliquer ce qu'a dit un empereur romain de sa femme, savoir que «la femme de César ne doit pas être même soupçonnée.» | Il en est de même des élections: pour qu'elles aient leur force morale, il faut que personne ne puisse même les soupçonner. | Pour assurer cette condition, le gouvernement a ordonné d'envoyer à tous les collèges des bulletins imprimés. La mesure est bonne; mais, afin d'écartier tout soupçon, faisons aussi ce qui se fait partout, savoir que le collège électoral, avant de distribuer les bulletins aux électeurs, les pourvoit du sceau du collège ou de la signature d'un des membres du bureau; au dépouillement du scrutin, tout bulletin ne portant pas de sceau ou de signature est rejeté. De la sorte, personne ne pourra soupçonner la sincérité du scrutin et dire que des bulletins ont été imposés aux électeurs par l'administration—ce que nous ne croirons jamais—pour qu'ils votent contre leur conscience; car il est évident que, dans la salle du vote, personne ne peut exercer de pression et qu'on ne saurait soupçonner la sincérité du vote, lorsque l'électeur écrit lui-même le nom de son candidat sur un bulletin donné par le bureau qu'il a nommé lui-même. Nous recommandons encore à MM. les électeurs ce que nous avons dit dans notre No. 109, savoir que les listes des électeurs et des éligibles se trouvent sur la table du bureau et qu'on ne laisse pas voter des gens qui n'ont pas été inscrits dans les délais fixés par la loi et dans les formes observées pour tout le monde....

C A. Rosetti.

No. 2454. — Decret domnesc către colonelul Costache Milicescu, din 9 (21) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 25, din 18 Ianuarie 1859.)

Dumisale colonelului Costache Milicescu. || Cerënd trebuința No. 2454. a se împlini locul ce este vacant de șef al oastei, Noi, luând în 1859 considerație vechimea d-tale în rangul de față, și cunoștințele 21 Ian. ce ai desvilit în ramul militar, vroind tot odată a restatornici ierarhia militară, și a dovedi că acest înalt post ostășesc, de acum înainte, va putea fi ocupat de oricare îl va merita, am găsit de cuviință a te înainta la rangul de general, întărindu-te tot odată la postul de general inspector și șef a toată puterea armată a Principatului, despre care s'au obștit prin oaste prin porunca Noastră de zi No. 7. | Nădăjduim dar că, la acest post, la care te a chemat încrederea ce avem în d-ta, te vei sili a insufla în oaste spiritul de disciplină și de supunere, care este cea întâie condiție a unei armate bine organizate, chemată mai înainte de toate a susține buna orînduială în lăuntru țerei, și a apăra în toată vremea drepturile Principatelor-Unite.

(subscris) Alexandru Ioan.

(Traducțiune.)

A M. le colonel Costaki Militchesco. || Vu la vacance du poste de chef de l'armée, prenant en considération votre ancienneté dans le grade de colonel, ainsi que vos connaissances militaires et voulant, en même temps, rétablir la hiérarchie militaire et donner une preuve que ce haut poste dans l'armée pourra désormais être occupé par quiconque le mérite, Nous avons décidé de vous avancer au grade de général et de vous confirmer dans le poste d'inspecteur général et chef de toute la force armée de la Principauté, ce qui a été porté à la connaissance de l'armée par Notre ordre du jour No. 7. Nous espérons que, dans ce poste auquel Notre confiance vous a appelé, vous vous efforcerez d'inspirer à l'armée l'esprit de discipline et de soumission qui est la première condition d'une armée bien organisée, appelée, avant tout, à maintenir l'ordre à l'intérieur du pays et à défendre toujours les droits des Principautés-Unies.

(s.) Alexandre Jean.

No. 2455.— Răspunsul d-lui doctor N. Krețulescu la raportul ministrului financelor al Valahiei, în privința stărei casei vistieriei, din 9 (21) Ianuarie 1859. Bucuresci.

(„Anunțatorul Român“, No. 5, din 17 Ianuarie 1859.)

No. 2455
1859
21 Ianuar. Raportul ministerului finanțelor de la 16 Decembrie trecut cu No. 8.267 către Căimăcămia țarei ¹⁾, precum și decretul Căimăcămiei de la 31 ale aceleiași luni cu No. 155 ²⁾, amîndouă publicate în «Anunțatorul Român» de la 3 ale curenteii cu No. 1, fiind de natură a produce, poate, în publicul ce n'ar cunoaște mecanismul finanțelor la noi, vre-o neînțelegere asupra chipului cu care s'a administrat vistieria în epoca în care sub-scrisul a fost vistier, adică de la Octombrie 1857 și pînă la Octombrie 1858, și fiind că sub-scrisul a respectat totdeauna și-î place a respecta opinia publică, socotește de a sa datorie a da oarecarî deslușiri. Sub-scrisul, în privata sa poziție de astăzi, nu poate intra în cercetarea nici a esactității cifrelor și a regulei saŭ a felului comptabilităței mai mult sau mai puțin rațional, ce a slujit la întocmirea socotelilor ce figură în art. 1, 2 și 3 din pomenitul mai sus raport, și la grămădirea de sume pe doi ani și trei ani, fără nici o deslușire. Aceste toate nu privesc de loc pe sub-scrisul; el se mărginesce numai a da următoarele mici explicații: | In ceea ce privește cheltuelile ce se însemnează la art. 4 din mai sus pomenitul raport, că unele s'aŭ făcut în covîrșire peste sumele alocate prin budget, iar altele fără a fi prevăzute într'însul, împrejurarea este cea următoare: 1. Pentru paragraful miliției, pe cât ține minte sub-scrisul, încă în cursul anului 1855, după cererea șefului de atuncî al miliției, că suma determinată prin budget pentru întreținerea miliției, din pricina urcării prețurilor îndestulării și furajului, nu poate fi de ajuns, s'a adăogat de Consiliu o sumă de 6 sau 700 miî lei peste budget; acest adaos, care sub-scrisul nu poate ști de s'a făcut și în 1856, se vede a fi urmat în cursul anului 1857, iarăși prin Consiliu; pentru anul 1858, simțindu-se aceeași trebuință, după arătarea iarăși a șefului miliției, s'a chibzuit de Consiliu a se prevedea acest adaos chiar la întocmirea

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2374, p. 85.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2418, p. 222.

budgetului miliției, rămâind ca economiile ce vor resulta din acel No. 2455. adaos, să se întorcă, la sfârșitul anului, în casa vistieriei. || 2. După socotelile până la 1-iul Octombrie trecut, comunicate de sub-scrisul Căimăcămiei la instalarea ei, se află cheltuiți, la paragraful progoanelor, peste cifra budgetului, numai lei 25.300; ăst paragraf figura în toate budgetele anilor trecuți, în sumă de aprópe 700 mił lei, după cum se poate vedea în socotelile acelor ani; la întocmirea budgetului pe anul 1858, sub-scrisul a socotit să reducă ăst paragraf la cifra de 400 mił lei; în cursul anului însă, vėzėnd, după cererile de plată ce i se făceaũ de către direcția poștelor pe fie-care lună, că suma de mai sus apropiă a covârși peste budget, sub-scrisul n'a încetat de a face ministerelor respective, ceea ce se poate vedea în dosare, invitații de a mărgini astă cheltuială în vederea budgetului. De vreme ce însă acele ministere nu s'aũ putut conforma cu zisele invitații, urmėză să fi făcut'o pentru trebuința ce ele cunosc. Căt pentru ceea ce privește pe vistierie în parte, la slobozirea progoanelor, de se va face comparație între sumele întrebuintate în anii precedenți, cu acea epocă despre care este chestia, se va vedea o însemnată diferență în folosul Statului, în această din urmă epocă. 3. Pentru cheltuelile de transport, iarășĩ mai sus pomenitele socotelĩ date Căimăcămiei pĩnă la 1-iul Octombrie trecut, arată că cheltuiala ăstui paragraf, pĩnă atunci, se urcă la 72 mił, în vreme ce după budget este 90 mił. Urez vistieriei ca, în aste douė luni și jumătate de când funcționează Căimăcămia interimară, să nu fi slobozit din ăst paragraf banĩ pentru misii nebine-cuvĩntate. | 4. Pentru cheltuelile extraordinare: la întocmirea budgetului pe 1858, sub-scrisul, voind a mărgini și acest paragraf la o sumă mai mică, și fără a lua de exemplu anii trecuți, în cari cifra cheltuelilor extraordinare, deși sub deosebite numiri, este însă foarte mare, a fixat suma de 2 milioane lei atăt pentru cheltuelile extraordinare proprii ale Statului, căt și pentru altele ce se prevedeaũ a se urma, precum cheltueli cu comisari, despăgubiri provenite din ocupațiile din urmă și alte asemenea. Toate aceste cheltueli sunt făcute după decretul șefului Statului, în urma raporturilor ministerului din năuntru, unele dintr'ınsele încuviințate și prin jurnalele Consiliului. Căt pentru îndeplinirea datoriei din partea vistieriei în privința menajerei ăstui paragraf, lucrările din dosare sunt destulă dovadă. Tot însă ce se mai poate adăoga este că, dacă paragraful extraordinar se vede covârșit pe anul 1858 și foarte mare și în anul 1857, pricina este însemnatele cheltueli

1859
21 Ian.

No. 2455. făcute cu comisarij Puterilor străine, precum și multe despăgubiri
 1859
 21 Ianuar. ce s'au făcut deosebitelor persoane ce aveaū să primească de la
 guvern, sau pentru aprovizionărij făcute pe seama oștirilor din urmă
 de ocupație, sau pentru chirij de case și cele-l-alte, despăgubiri ce
 reclamaū oamenii încă de mai mulți ani și cari nu s'au regulat
 de cât în cursul astor doi ani din urmă. Temeiurile însă ce s'au
 luat pentru aceste despăgubiri, precum și chipul cu care s'a făcut
 aceasta privește în parte pe departamentul din năuntru. Din
 despăgubirile despre cari este vorba la art. 5, unele s'au făcut și
 prin jurnalele Consiliului, altele după raporturile deosebitelor de-
 partamente, iar toate după decretale șefului Statului către vistierie
 de a se plăti banij. La chibzuirea și hotărăirea în Consiliū a acelor de
 la lit. A, B, C, D, F, G și H din acelaș art. 5 din pomenitul mai sus
 raport, sub-scrisul n'a luat parte, sau că nu făcea încă parte din Con-
 siliū, sau că nu s'a unit la părerea de a se face acele despăgubiri.
 Adaosul de lefurij de la litera E, la care a luat parte în Consiliū și
 sub-scrisul, este adaosul bieșilor amploiașij cu leafă de la lei 100 în
 jos, pentru care s'a luat drept princip de a li se adăoga jumătate din
 leafa legiuită ce aveaū. || Despăgubirile iarășij de la lit. I, făcute
 toate prin departamentul din năuntru, urma să se facă, căci oa-
 meni carij închiriaseră guvernului casele lor pentru oștirile stră-
 ine, trebuia să-șij primească banij; precum asemenea și aceia ale că-
 ror case rămăneaū dărămate de oștire, erau iarășij în drept a-șij cere
 cuvenita despăgubire de la guvern care era chiriaș, despăgubiri
 cari nu se pot amăna. || Pentru darea către miliție de la lit.
 K, acelaș art. 5, s'a deslușit mai sus. | Suma de lei 4.793.478,
 ce se zice, la art. 6, că s'a cheltuit «peste venitul anual pe seama
 «diferitelor serviciurij, ale căroro londurij se păstrează de vistierie»,
 se deslușește cu chipul următor: || Vistieria este depozitara de
 deosebite fondurij, ale căror sume se adună și intră în casa ei cu
 acelaș mod ca și cele-lalte veniturij, depind însă de deosebitele mi-
 nistere, precum acela din năuntru, al miliției și al cultului; mai
 toate aceste fondurij au rezerve în casa vistieriei, numai prin so-
 cotelij însă, cari se întocmesc la sfârșitul fie-căruj an. Din pricina,
 negreșit, a neprecurmatelor ocupașij străine, acele rezerve se află
 sleite încă din anij trecușij; vază-se socotelele anilor 1854 și 1855.
 Cu toate acestea, aste rezerve când se cer de ministerele respec-
 tive, vistieria, pe câtă vreme dispune de numerar, urmează a le
 da, sau după cererij d'a dreptul, sau după decretale șefului Statu-
 lui; suma dar de mai sus urmează să se fi dat cu chipul expus,

și se socotește ca o datorie plătită de care s'a desfăcut vistieria, No. 2455. iar nu ca «o cheltuială peste venitul anual»; întrebuintarea însă 1859 a acelor sume privește pe ministerele respective; pe cât însă a pri- 21 Ianuar. vit pe vistierie, despre menajarea casei ei, corespondența cu deosebitele ministere și cu guvernul stă în dosare. || Gratificațiile despre cari tratează art. 7. După legiuirea în ființă, paragraful cerealelor este la dispoziția șefului Statului a-l întrebuinta în gratificații la funcționarii Statului. O greșală însă s'a alunecat la sfârșitul art. 7 de mai sus: suma de lei 51 mii pentru care se zice că se găsesc decrete de la 15 și 16 Octombrie și «nu s'a răspuns din pricina lipsei de numerar»; sub-iscălitul n'a lăsat să se răspundă, nu «din lipsă de numerar» ci din pricină că decretul le-a primit în ziua după ce se instalase Căimăcămia de astăzi, ceea-ce s'a comunicat Căimăcămiei îndată prin raport. || Din împrumuturile făcute de vistierie pe seama fondului emancipaților, înaintea intrării sub-iscălitului în ministerul finanțelor, s'a desfăcut, în cursul anului 1858, mai multe creanțe. || Din cele expuse rezultă că casele vistieriei nu se află sleite din anii 1857 și 1858; că tactul și cumpănirea la cheltueli nu stă în a păstra bani în casa vistieriei și a lăsa pe la ușile ministerului să adaste cei ce au să primească bani de la Stat. Casa vistieriei poate fi fără numerar, și, dacă cei ce au creanțe asupra ei se plătesc, se consideră în bună stare. | În sfârșit, sub-iscălitul n'a fost în drept să introducă în comptabilitatea vistieriei un nou sistem; el a păstrat sistemul urmat mai înainte; o nouă reorganizație în sistemul financiar se adăstă de la nouile instituții, și de la viitoarea obștească Adunare, care singură este și competentă a prețui și a cerceta socotelile și cheltuelile despre care este vorba.

(subscris) Nicolae Krețulescu.

(Traducțiune.)

Le rapport du ministère des finances du 16 Décembre dernier, No. 8267 ¹⁾, adressé à la Caïmacamie de la Principauté, ainsi que le décret de la Caïmacamie du 31 du même mois, No. 155 ²⁾, publiés tous les deux dans l'«Anunțatorul Român» du 3 c., No. 1, étant de nature à produire, peut-être, dans le public ne connais-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2374, p. 85.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2418, p. 222.

No. 2455. sant pas le mécanisme de nos finances, un malentendu relatif
 1859 à la manière dont le trésor a été administré à l'époque où le sous-
 21 Ianuar. signé était ministre des finances, c'est-à-dire depuis le mois d'Octobre 1857 jusqu'au mois d'Octobre 1858, et par respect pour l'opinion publique, le soussigné croit devoir donner certaines explications. Le soussigné, dans sa situation actuelle d'homme privé, ne saurait entrer ni dans l'examen de l'exactitude des chiffres, ni dans l'appréciation des règles de comptabilité, plus ou moins rationnelles, qui ont servi à établir les comptes exposés dans les art. 1, 2 et 3 du rapport précité et à confondre des chiffres de deux et trois ans sans aucune explication. Tout cela ne regarde pas le soussigné, qui se borne à exposer ce qui suit: | En ce qui concerne les dépenses mentionnées dans l'art. 4 du dit rapport, comme faites en dehors des sommes allouées par le budget ou sans y être prévues, voici l'état des choses: 1. Quant au paragraphe de la milice, depuis l'années 1855 déjà, à ce que le soussigné se rappelle, à la suite de la demande du chef de la milice, alléguant qu'à cause de la hausse des prix des articles d'approvisionnement et de fourrage, la somme allouée n'était pas suffisante, le Conseil a ajouté 6 ou 700.000 lei au chiffre indiqué par le budget. Le soussigné ne sait pas si cette augmentation a été maintenue en 1856, mais elle a été renouvelée par le Conseil au cours de l'année 1857. En 1858, le chef de la milice a déclaré que le même besoin était ressenti et le Conseil, lors de l'établissement du budget de la milice, a prévu l'augmentation sus-dite, en décidant que les économies éventuelles qui seraient réalisées, seraient remises au trésor à la fin de l'année. | 2. Selon les comptes arrêtés au 1-er Octobre dernier et communiqués par le soussigné à la Caïmacamie lors de son entrée en fonctions, les dépenses pour les déplacements n'avaient dépassé que de 25.300 lei la somme allouée par le budget. Ce paragraphe figurait dans les budgets de toutes les années précédentes pour la somme de 700.000 lei environ, ainsi qu'on peut s'en persuader par les comptes de ces années. Le soussigné avait eu l'intention de réduire ce paragraphe à la somme de 400.000 lei; mais, dans le cours de l'année, il a vu, par les comptes mensuels présentés par la direction des postes, que cette dépense allait dépasser la somme allouée par le budget; il n'a pas cessé de faire à tous les ministères des représentations en vue d'une diminution de ces frais, ainsi que les dossiers en fournissent la preuve. Mais les ministères n'ont pas pu se con-

former à ces invitations, disant que les dépenses ont été faites No. 2455.
pour des besoins reconnus par eux. En ce qui concerne le mi- 1859
nistère des finances quant aux frais de déplacements, si on com- 21 Januar.
pare les sommes dépensées à l'époque en question avec les som-
mes dépensées au cours des années précédentes, on voit une dif-
férence considérable en faveur de l'Etat. | 3. Quant aux dépenses
de transport, les mêmes comptes jusqu'au 1-er Octobre dernier,
remis à la Caïmacamie, démontrent que, de ce paragraphe, on a
dépensé jusqu'à cette date 72.000 lei, tandis que l'allocation bud-
gétaire était de 90.000 lei. Je souhaite au ministère des finances que,
pendant les deux mois et demi du fonctionnement de la Caïmacamie,
il n'ait fait de ce paragraphe des dépenses inutiles. || 4. En ce
qui concerne les dépenses extraordinaires. Lors de l'établissement
du budget pour 1858, le soussigné, voulant réduire la somme
prévue dans ce paragraphe, sans tenir compte des précédents
établis dans le passé où les dépenses extraordinaires de diffé-
rentes dénominations étaient très grandes, l'a fixée à 2 millions
seulement, tant pour les dépenses extraordinaires de l'Etat propre-
ment dites, que pour celles que l'on devait encore prévoir, comme
frais de commissaires, indemnités à la suite des dernières occu-
pations et autres. Toutes ces dépenses sont faites en vertu des dé-
crets du chef de l'Etat, sur des rapports du ministre de l'intérieur;
il y a en a qui sont autorisées aussi par des décisions du Conseil. Les
dossiers prouvent que le ministre des finances a amplement rempli
son devoir, en s'efforçant de ménager les dépenses de ce paragraphe.
Tout ce qu'on peut dire à ce sujet c'est que, si le paragraphe des
dépenses extraordinaires a été dépassé en 1858 et s'il a été très
élevé en 1857, la cause doit en être attribuée aux dépenses con-
sidérables faites pour les commissaires des Puissances étrangères,
ainsi qu'aux nombreuses indemnités payées à différentes personnes
pour les approvisionnements des troupes d'occupation, pour la lo-
cation des maisons et autres, indemnités réclamées depuis plusieurs
années et qui n'ont été réglées qu'au cours des deux dernières
années. Quant aux motifs de ces indemnités et à la façon dont
elles ont été réglées, ceci regarde spécialement le département de
l'intérieur. | Les indemnités dont il est question dans l'art. 5, ont
été acordées, en partie, par des décisions du Conseil, en partie,
à la suite des rapports de différents départements, mais toutes en
vertu de décrets du chef de l'Etat, enjoignant au ministère des
finances de payer. Le soussigné n'a pas pris part à la discussion

No. 2455. et à la décision du Conseil concernant les dépenses indiquées
 1859 sous les lettres A, B, C, D, F, G et H du dit art. 5, tantôt parce
 21 Januar. qu'il ne faisait pas encore partie du Conseil, tantôt parce qu'il a émis
 une opinion défavorable à ces indemnités. | L'augmentation des
 appointements mentionnée sous la lettre E et que le soussigné
 a consentie comme membre du Conseil, est une augmentation
 accordée à de pauvres employés aux appointements de 100 lei
 et au-dessous, pour lesquels on a adopté le principe d'augmenter
 de 50% les appointements. | Les indemnités énoncées sous
 la lettre I, accordées toutes par le département de l'intérieur, ont
 dû être soldées, puisque les gens qui avaient loué au gouverne-
 ment leurs maisons pour les troupes étrangères devaient être
 payés; il en est de même pour les maisons ruinées par les troupes;
 il était juste que le gouvernement, qui en avait été le locataire, payât
 les indemnités qui ne pouvaient pas être ajournées. || Quant à la
 dépense pour la milice, mentionnée sous la lettre K du dit paragraphe,
 elle a été expliquée plus haut. || La somme de lei 4.793.478 qui, selon
 l'expression de l'art. 6, a été dépensée «au-delà du revenu annuel sur
 «le compte de différents services, dont les fonds sont gardés dans
 «la caisse du trésor», s'explique de la façon suivante : | Le trésor est
 dépositaire de différents fonds qui entrent dans sa caisse de la même
 façon que les autres revenus, mais qui dépendent de différents
 ministères, comme celui de l'intérieur, celui de la milice et celui
 des cultes. Presque tous ces fonds ont, dans la caisse du trésor,
 des réserves, passées simplement dans les écritures et dont le
 montant n'est fixé qu'à la fin de chaque année. A cause des in-
 cessantes occupations étrangères, ces réserves sont épuisées depuis
 des années déjà; comme preuve, il faut voir les comptes des an-
 nées 1854 et 1855. Cependant, lorsque les ministères respectifs de-
 mandent ces réserves, le trésor, tant qu'il dispose du numéraire,
 les délivre, soit sur une demande directe, soit à la suite d'un dé-
 cret du chef de l'Etat. La somme sus-mentionnée doit donc être
 payée de la façon que je viens d'exposer, et est considérée comme
 une dette acquittée par le trésor et nullement comme «une dé-
 pense au-delà du revenu annuel.» Mais l'emploi de ces sommes
 regarde les ministères respectifs; en ce qui concerne le trésor, sa
 correspondance, poursuivie avec les différents ministères et le gou-
 vernement, témoigne qu'il a ménagé la caisse. | En ce qui con-
 cerne les gratifications dont parle l'art. 7. D'après les lois en vi-
 gueur, le paragraphe des céréales est laissé à la disposition du

chef de l'Etat, pour être employé en gratifications aux fonction No. 2455. naires. Mais l'art. 7 commet une erreur lorsqu'il dit qu'il y a des ¹⁸⁵⁹ décrets du 15 et du 16 Octobre pour 51.000 lei, qui n'ont pas été ²¹ payés «faute de numéraire.» Le soussigné n'a pas laissé payer cette somme non pas «faute de numéraire», mais parce qu'il a reçu les décrets le lendemain de l'installation de la Caïmacamie actuelle, à laquelle il a immédiatement rapporté le cas. || Sur les emprunts faits par le trésor au fonds des émancipés, avant l'entrée du soussigné au ministère des finances, on a acquitté plusieurs dettes au cours de l'année 1858. || De ce qui vient d'être exposé il résulte que les caisses du trésor n'ont pas été vidées pendant les années 1857 et 1858; que le «contrôle et la mesure» dans les dépenses ne consistent pas à garder l'argent dans la caisse du trésor, en laissant attendre aux portes du ministère ceux qui ont de l'argent à recevoir de l'Etat. La caisse du trésor peut être vide et cependant son état est bon, si ses créanciers sont payés. | Enfin, le soussigné n'a pas été en droit d'introduire un nouveau système dans la comptabilité du trésor. Il a gardé l'ancien et l'a continué. On attend des nouvelles institutions une réorganisation du système financier. La future Assemblée générale est seule compétente à examiner et à juger les comptes en question.

(s) Nicolas Kretzulesco.

No. 2456.— Ofisul No. 3 al Căimăcămiei Valahiei către Sfatul Administrativ, din 9 (21) Ianuarie 1859. București.

(„Buletinul oficial“, No. 7, din 23 Ianuarie 1859.)

Către Sfatul Administrativ. || Vězënd raportul Departamen- No. 2456. tului din năuntru sub No. 9.851, de la 28 Decembrie anul trecut, ¹⁸⁵⁹ în privința abuzurilor sėvărșite în județul Dâmboviței, sub ²¹ administrarea fostului acolo cărmuitor d. paharnic Pană Olănescu; || Luând în băgare de seamă cuprinderea raportului îndreptat De- partamentului de către comisia ce a fost orînduită spre cerceta- rea acelor abuzuri, și din care cele mai de căpetenie constatate de această comisie sunt: || 1-iū Strămutarea, prin ordinul numitu- lui fost cărmuitor, a pietrelor de hotare despărțitoare dintre moșia Găești, proprietatea sa, și moșia Cobia, a mănăstirei cu acest nume, pe care o ține d-lui în arendă, luând de la mănăstire ca la 120 po-

No. 2456. goane pământ de arătură și livezi de pruni și de fîn; | 2-lea. Silnice îndatoriri puse asupra locuitorilor din mai multe sate de a transporta cu carele lor la Găești, fără plată și rare ori cu prea puțină, însemnătoare poveri de chiristele, tăiate iarăși de ei din pădurea Telești a mănăstirei Pătrea și de la valea Scheiului, cum și un număr de 110.000 șindrilă de la munți, scoasă cu multă anevoință parte dintr'însele după proprietatea mănăstirei Golgota, peatră și altele. || 3-lea. Impovărări de lucru, în facere de pătul și moară la Găiești, la clădirea casei și a grajdului de la poșta Mărunțișului, contracciū al drumului pe care se află zisa aci poștă fiind însuși d. paharnic Olănescu, la scoaterea de buturugi de pe moșia Găești. | 4-lea. Felurite împliniri nedrepte și silnice luări, precum 95 po-goane de loc de la fostul arendaș al moșiei Tomșani în trebuința ceairului cailor de la poșta Mărunțișului, fără voia și despăgubirea posesorului arendaș; neconținute jafuri săvârșite de arendaș, ajutat de execuție neomenoasă asupra locuitorilor mai multor sate, proprietăți ale d-lui logofet Dimitrie Belu, îndatorindu-i a urma după niște înscrisuri de învoeli date la mâna lor fără de voie, din care silnicii se arată că femeia unuia sătean din satul Belu, speriată, a fugit în pădure cu copil mic, unde a șezut ascunsă două zile fără de hrană și i-a murit copilul. | 5-lea. Indemnări de nesupunere către arendași; făcute locuitorilor sătenii prin trimiși ai numitului fost cârmuitor cu verbale ordine ale sale pe de o parte, iar pe de alta executări împilătoare asupra locuitorilor în dreptul folos al arendașilor. 6-lea. Goana de strămutarea locuitorilor de pe o moșie pe alta, la care fostul cârmuitor a căutat a-i supune prin cazne, închisorii și prin punere în lanțuri, săptămâni întregi, dărămându-le, și pereții caselor în timp de iarnă în cât chiar acum s'au găsit acei nenorociți stând expuși la asprimea frigului. || Considerând că o asemenea stare de lucruri, care a adus pe locuitorii bîntuiți de aceste nedreptăți, după arătarea ce face comisia, a se îndoi despre neadormita priveghere a guvernului asupra pazei dreptului fie-căruia și din care pricină un număr însemnător de peste 200 locuitori din satul Belu erau, la sosirea cercetărei, adunați și gata a veni în București ca să reclame dreptate, cere o grabnică și serioasă îndreptare; | Căimăcămia decretă cele următoare: || Departamentul din năuntru va însărcina pe unul din amployații aceluși Departament, ca împreună cu cârmuitorul județului, având în vedere cercetarea făcută de comisia ce a fost orînduită, să lămurească cu deamăruntul, la fața locului, toate pagubele pricinuite locuitori-

lor, atât în transporturile ce fără plată sau cu puțină plată i-au No. 2456.
 făcut, după prețurile ce se obișnuiesc în partea locului asemenea 1859
 transporturi în timpul ce s'a urmat; precum și lucrul, tăiatul che- 21 Ianuar.
 restelelor și a șindrilei, facerea pătulului, scoaterea buturugiilor și
 ori-ce alte asemenea silnice lucrări, cu prețul ce se obișnuiește în
 fața locului de care fel de lucru, și pentru toate acestea se va su-
 pune d. paharnic Olănescu îndată la despăgubire, îngrijind comisia
 această a lua dovezi de pe la sate de și-a primit prețul lor, ade-
 verite de deputați și de sub-cârmuirile respective; iar pentru ceia
 ce privește pogoanele pentru ceairul poștei, dacă luarea aceasta se
 va fi făcut în potriva întocmirii contractului poștelor și arendașul
 acestei moșii reclamă despăgubirea sa, se va face și pentru aceasta
 urmarea, potrivit cu orînduielele cuprinse în contractul poștelor;
 iar pentru ceia-ce privește lucrurile și clădirea nemestelor poștelor
 de care este vorba, Departamentul, avînd în vedere punerea la cale
 ce va fi făcut în privința acestor clădiri, dacă va fi din partea d-lui
 Olănescu vr'o abatere și faptă de abuz în potriva dispozițiilor
 luate de Departament, se va supune și pentru aceasta la despă-
 gubire, tot după orînduielele zise mai sus. Asemenea se vor lămuri
 cu destoinicie și legiuite dovezi și pagubele pricinuite locuitorilor
 în silniciile urmate asupra-le în folosul unora din arendași, și pentru
 toate asemenea abuzuri, urmate în potriva învoelilor ce vor fi avînd
 sătenii cu proprietarii acestor moșii, se vor supune acei arendași
 la despăgubire către sătenii de ori-ce nedreaptă luare vor fi făcut
 de la dînsii. Pentru ceia-ce privește strămutarea prin silnicie a
 acelor țeranî, dacă o asemenea urmare se va fi făcut, nici după a
 lor cerere și în potriva dispozițiilor Departamentului asupra stră-
 mutărilor, se vor cerceta pagubele pricinuite acestor, și se va su-
 pune d-lui Olănescu la despăgubirea lor. Iar pentru ceia ce se atinge
 de strămutarea pietrelor hotare dintre moșiile Găești și Cobia, cum
 și lemnăria luată din pădurile mănăstirești, se vor împărtași cele
 descoperite Departamentului credinței, ca prin într'adins orînduit
 al Departamentului, împreună și cu năstavnicii mănăstirilor, să se
 cerceteze suma și felurimea lemnelor, ce s'au tăiat și cu ce preț se
 obișnuiesc asemenea cherelele, și, după lămurirea aceasta, Depar-
 tamentul credinței să se înțeleagă cu cel din năuntru, spre a
 se împlini banii de la d. paharnic Olănescu, cari se vor depune
 la casa centrală, ca sumă privitoare pe seama ziselor mănăsirii. |
 Departamentul credinței nu va scăpa din vedere și purtarea năs-
 tavnicii mănăstirilor în această împrejurare, cum au lăsat a se

No. 2456. face tăierea fără a încunoștiința aceasta Departamentului, și să arate
 1859 Căimăcămiei cu deslușire; asemenea tot Departamentul credinței
 21 Ianuar. va cerceta și împrejurarea strămutărei pietrelor de hotare dintre moșia
 Găești și Cobia, și să se înțeleagă cu al dreptăței spre restatorni-
 cirea hotarelor moșiei mănăstirei și legiută osindă a săvîrșitorilor
 faptei; iar după terminarea a toatei acesteî operațiî, Departamentul
 va supune rezultatul Căimăcămiei, cu toate deslușirile, spre a se
 chibzui măsurile pentru pedeapsa vinovatului. | Domnul ministru
 din năuntru va aduce la îndeplinire acest ofis.

(Urmează iscăliturile Caimacamilor.)

(Traducțiune.)

Au Conseil. administratif. Vu le rapport du Département de l'intérieur No. 9.851, du 28 Décembre dernier, au sujet des abus commis dans le district de Dâmbovitza, sous l'administration de son ancien préfet M. le paharnik Pana Olanesco; | Vu le rapport adressé au Département par la commission chargée de faire une enquête au sujet de ces abus, dont les principaux, constatés par la commission, sont: | 1° Le transfert, sur l'ordre de cet ancien préfet, des bornes frontières délimitant sa terre de Găești de la terre de Cobia, appartenant au monastère du même nom et affermée par le paharnik Olanesco, à la suite de quoi il s'est emparé de 120 pogones environ de terres arables et de prairies produisant des prunes et du foin; | 2° L'obligation, imposée arbitrairement aux paysans de plusieurs villages, de transporter de Găești, dans leurs chariots, gratuitement et parfois à vil prix, une quantité considérable de bois de construction, abattu par eux dans la forêt de Teleshti, appartenant au monastère de Petroa, dans la vallée de Skeï, ainsi que 110.000 bardeaux abattus avec grande difficulté dans les montagnes, des pierres et autres, provenant d'une propriété du monastère de Golgota; 3° La charge, imposée arbitrairement aux paysans, de faire le canal pour le moulin de Găești, de construire la maison et l'écurie de la poste de Maruntsish, dont le paharnik Olanesco est le fermier et de faire des défrichement sur la terre de Găești; 4° Les différents accaparements, notamment celui de 95 pogones de terrain de l'ancien fermier de la terre de Tomshani, pour le pâturage des chevaux de la poste de Maruntsish, contre le gré du dit fermier, qui n'a pas été indemnisé; les exactions continuelles commises par ce fermier aidé par une exécution inhu-

maine contre les paysans de plusieurs villages appartenant à M. No. 2456. le logothète Démètre Bellio, par lesquelles les paysans étaient forcés à se soumettre à des contrats qu'ils n'avaient pas consenti ; à la suite de ces violences, une paysanne du village de Bellio s'est enfuie avec son enfant dans les bois où elle est restée deux jours sans manger, tandis que l'enfant a succombé ; || 5° Les incitations des paysans à la désobéissance à certains fermiers, faites par les envoyés du dit ancien préfet à la suite de ses ordres verbaux, tandis qu'en faveur d'autres fermiers, on se livrait à des exécutions trop rigoureuses ; | 6° La persécution des paysans pour les forcer à déménager sur d'autres terres, au moyen de tortures, d'arrestations, de mise aux fers pendant des semaines, de destructions de leurs maisons en plein hiver, de façon que, maintenant encore, certains de ces malheureux sont exposés aux rigueurs du froid ; | Considérant que cet état de choses, constaté par la commission, qui a amené les paysans opprimés à douter du souci du gouvernement d'assurer à tout le monde la jouissance de ses droits, jusqu'à tel point qu'au moment de l'arrivée de l'enquête, un grand nombre de paysans, plus de 200, étaient réunis, disposés à aller à Bucarest demander justice, exige un prompt redressement ; || La Caïmacamie décrète ce qui suit : || Le Département de l'intérieur délèguera un de ses fonctionnaires qui, conjointement avec le préfet et se guidant par l'enquête faite par la commission, constatera en détail sur les lieux tous les dommages causés aux paysans, tant par les transports gratuits ou à vil prix, en comparaison avec les prix pratiqués dans la localité à l'époque où ces transports ont été effectués, que par le travail forcé aux bois de construction, aux bardeaux, au canal, aux défrichements et autres, travail qui doit être estimé à sa valeur. M. le paharnik Olanesco sera forcé à dédommager les paysans et la commission aura soin de réunir les preuves du paiement de ces dommages, preuves qui doivent être certifiées par les députés et les sous-préfets respectifs. En ce qui concerne les pogones de terrain occupés pour le pâturage des chevaux de la poste, si cette occupation a été faite contrairement au contrat conclu par la poste et si le fermier de la terre exige un dédommagement, on prendra des mesures conformes au dit contrat. Quant à la construction des locaux de la poste, le Département, ayant en vue les dispositions qu'il a prises au sujet de ces constructions, examinera s'il y a eu des abus de la part de M. Olanesco et, si des abus ont été commis, le coupable devra les dédom-

1859

21 Januar.

No. 2456
1859
21 Januar. mager, conformément aux principes ci-dessus exposés. On constatera également d'une façon exacte et par des preuves légales les dommages causés aux paysans par les exécutions arbitraires au profit de certains fermiers; pour toutes les contraventions aux contrats conclus entre les paysans et propriétaires des terres, les fermiers devront dédommager les paysans. En ce qui concerne le déménagement forcé des paysans, si cette mesure a été prise sans leur consentement, sans leur demande et contrairement aux dispositions du Département à ce sujet, on constatera les dommages causés et on forcera M. Olanesco à payer un dédommagement. Quant au transfert des bornes frontières délimitant les terres de Gașeshti et de Cobia, et quant au bois de construction pris dans les forêts des monastères, on communiquera les résultats de l'enquête au Département des cultes qui, par son délégué, agissant conjointement avec les supérieurs des couvents, constatera la quantité et la nature du bois enlevé, l'estimera aux prix courants dans la localité et s'entendra ensuite avec le ministère de l'intérieur, en vue de percevoir de M. Olanesco les sommes dues, qui seront déposées à la caisse centrale au compte des dits monastères. Le Département des cultes examinera aussi la conduite dans cette question des supérieurs des monastères qui ont laissé faire sans rien porter à la connaissance du Département; il fera là-dessus un rapport à la Caïmacamie. Le même Département examinera aussi l'affaire du transfert des bornes frontières délimitant les terres de Gașeshti et de Cobia et s'entendra avec le Département de la justice, en vue du rétablissement de la délimitation de la terre du monastère et de la punition des auteurs de ce fait. Lorsque toute cette opération aura été terminée, le Département en soumettra les résultats à la Caïmacamie, pour que celle-ci prenne des mesures contre le coupable. | M. le ministre de l'intérieur est chargé de l'exécution du présent office.

(Suivent les signatures.)

No. 2457. — Corespondența din Tîrgu-Ocna, adresată ziarului «Steaoa Dunărei», în 9 (21) Ianuarie 1859. Tîrgul-Ocna.

(„Steaoa Dunărei”, No. 14, din 21 Ianuarie 1859.)

Cu ocasiunea feriilor de Crăciun, eram la Tîrgul-Ocnei. Eram No. 2457. însă neliniștit că nu voi putea afla degrabă și cu securitate de ¹⁸⁵⁹ 21 ianuar. actul acel mare ce trebuia să se plinească pentru țara noastră, de succesul său de căderea partidelor nenaționale. Aveam dreptate: Tîrgul-Ocnelor e o societate mică, lângă hotar, și cam departe de capitala ținutului, unde încetează și firul telegrafic. || Ei bine, trecu o zi, trecu două, trei, o săptămână de la deschiderea Adunării, și toți eram cu nerăbdare și nu puteam ști ce'i de țara noastră. Abia în ziua de Sfîntul Ioan, pe la 9 ore de dimineață, se lăși știrea că colonelul Alexandru Cuza e Principe al Moldovei. Ce'i de aici, îndată, la numele acesta, nimic nu vedeau, ci pretutindenea fie-care tremura și se întreba: aristocrat? cine? din ce partidă e? Noi ce'i ce cunoșteam pe fiul poporului, pe cetățeanul român, grăbiam a le răspunde; multă bucurie s'a făcut atunci, cât toți păreau în veacul al XV și numai cununa de glorie nu se vedea pe capetele lor. || Chiar în acele momente, o parte din public eșia de la biserica Sf. Nicolae; vestitorii de toată starea alergau să ducă știrea fraților lor chiar în casa de rugăciune; se întâlneau cu acești cari eșiau, și cu toți ajunși în culmea entusiasmului, toți, ca prin farmec, odată strigară: Ura! să trăiască România, să trăiască Alexandru Ioan I, ura! Puțin după aceasta, urmă la catedrală un Te-Deum. La fine, garnizoana de militari se puse la linie, făcu mustură, și slobozi o mulțime de împușcături. Ori-care curios sau necredincios n'avea de cât să fie față în ziua aceia și să cunoască lesne în chipul fie-cui aceleași afecte fericite, aceași bucurie, aceași însuflare. Erau bătrâni și tineri, mame cu fiii lor, boeri, neguțători, țeranii, Români și Armeni. Toți au sărbătorit împreună în ziua cea. Comunitatea a dat un banchet strălucit în casele unui boer onorabil, paharnicul V. Codrescu. Cu toți s'au prins la hora cea misterioasă a Românului, au format lanțul de aur, lanțul de egalitate, de libertate, unire și putere; cu toți s'au pus la masă și au ospătat și au închinat. Seara, micul tîrg părea un candelabru: făclii, torțe, iluminății din materii felurite, anunțau inimii o lumină morală salutară durerilor sale. || Mulțime de cuvinte, urări neîntrerupte, aceasta a caracterizat mai cu seamă serbarea în manifestările sale. Ea ținu până

No. 2457. târziū noaptea, până către ziuă. Atunci, la despărțire, clocoteau
 1859 văile de strigări entusiastice, și cea mai de pe urmă a răsunit: să
 21 Ianuar. trăiască Unirea Principatelor! să trăiască România, ca să spue co-
 piilor sēi din neam în neam că, în ziua de botezul Mîntuitorului, s'au
 spelat și țărișoarele noastre de păcatele strămoșilor și că d'atunci
 și-au găsit și mîntuitorul vieței lor! Acum, numai o vorbă. Știu că,
 în ziua aceia, Moldova toată a fost un entusiasm și resunetul a-
 plauzelor sale trecu peste hotar. Eū însă am tras aceste rînduri,
 mai mult și de aceasta că nu puteam tăcea. || Poporul român
 are conștiința de drepturile sale, astăzi ca și totdeauna; știe carī
 sunt elementele de viață ale unei națiuni; el a dovedit'o orī și la
 ce timp; acei carī nu judecă, său carī nu vor să judece istoria așa
 cum se cuvine, vadă chiar și astăzi, cum s'a arătat Românul
 înaintea lumēi. Apoi, străinii dușmanī să știe și aceasta: că dacă,
 precum zic ei, poporul român a îngenuchiat câte odată, aceasta e
 numai o părere, său mai nemerit o judecată rerațională. Poporul
 român, chiar atunci când se pare a fi îngenuchiat, atunci mai cu
 seamă este un popor, o adevărată națiune; el se luptă atunci cu
 toată bărbăția, se apără pe dînsul și drepturile sale. Atunci, nici
 sabia, nici focul, nici cursele, nu sunt armele sale cu care el dă
 piept; pe acestea el le aruncă, și nici vrea să caute la ele. Aceste
 arme sunt slabe și farmicioase chiar din firea lor, de aceea și suc-
 cesul repurtat cu dînsule e numai momentan și astăzi numai un
 vis, o chimeră. Cu puterea cea morală oștește Românul atunci; el
 știe că aceasta e adevărată putere ce a triumfat de la întemeierea
 lumēi și merge triumfând. Cine nu crede, uite-se la firea ome-
 nească, deschidă apoi și cartea popoarelor. Așa e cu viața națiu-
 nilor, așa cată să meargă și națiunea românească.

(Traducțiune.)

A l'occasion des vacances de Noël, je suis allé à Tîrgu-Ocna. Mais j'étais inquiet de ne pas pouvoir apprendre rapidement et sûrement le grand acte qui allait s'accomplir dans notre pays, le succès ou l'insuccès des partis anti-nationaux. J'avais raison: Tîrgu-Ocna ne contient qu'une société très restreinte et est situé à la frontière, assez loin du chef-lieu du district où finit le fil télégraphique. || Eh bien, il s'est passé un jour, deux, trois, une semaine depuis l'ouverture de l'Assemblée, nous étions tous impatients et nous ne savions pas ce qui s'était passé dans le pays! Ce n'est qu'à

peine le jour de la St. Jean, à 9 h. du matin, que la nouvelle No. 2457. s'est répandue que le colonel Alexandre Couza est prince de Moldavie. Ce nom ne disait ici rien à personne. Tout le monde se demandait: est-ce un aristocrate? qui est-ce? de quel parti? Nous autres qui connaissions ce fils du peuple, ce citoyen roumain, nous nous sommes empressés d'éclairer tout le monde. Il y a eu alors une grande joie et il nous semblait que nous étions au XVe siècle; il ne nous manquait qu'une couronne de gloire sur la tête. || Dans ce moment même, le public sortait de l'église St. Nicolas; les porteurs de la nouvelle sont accourus dans l'église même, et rencontrant ceux qui en sortaient, tous, emportés par l'enthousiasme, se sont mis à crier: Hourra! Vive la Roumanie! Vive Alexandre Jean I-er! Quelques instants après, il y a eu à la cathédrale un Te-Deum. Enfin, la garnison s'est mise en ligne, a fait des mouvements et a tiré des coups de fusil. || Pour un curieux ou un sceptique, il était intéressant d'observer ces sentiments de bonheur, cette joie, cette animation. Des vieux et des jeunes, des pères et des fils, des boyards et des négociants, des paysans, des Roumains et des Arméniens, tout le monde s'est réjoui ensemble ce jour-là. La communauté a donné un brillant banquet dans la maison d'un honorable boyard, M. le paharnic V. Codrenesco. Tout le monde a formé la mystérieuse «hora» roumaine, une chaîne d'or, chaîne de l'égalité, de la liberté, de la force, et on s'est mis à table pour banqueter et porter des toasts. Le soir, la petite ville semblait être un candélabre: des flambeaux, des torches, des illuminations de toute sorte reflétaient la lumière qui s'était faite dans l'âme de tous. | Beaucoup de discours, des hourras incessants caractérisaient cette manifestation joyeuse Elle a duré très tard dans la nuit, jusqu'au jour. On s'est séparé au milieu des cris enthousiastes, dont le plus puissant a été: Vive l'union des Principautés! Vive la Roumanie! Que nos descendants sachent, de génération en génération, que, le jour du baptême du Seigneur, nos Principautés se sont lavées du péché des aïeux et ont trouvé leur sauveur. Encore un mot. Je sais que, ce jour-là, la Moldavie entière était en enthousiasme et que ses applaudissements joyeux ont dépassé ses frontières; si j'ai tracé ces lignes, c'est seulement parce que je n'ai pas pu me taire. || Aujourd'hui comme toujours, le peuple roumain a la conscience de ses droits; il sait quels sont les éléments de la vie d'une nation; de tout temps il l'a prouvé. Ceux qui ne jugent pas ou ne veulent pas juger l'histoire comme

1859
21 Januar.

No. 2457. elle est, voient aujourd'hui comment le Roumain se conduit. Puis, les étrangers, les ennemis, doivent savoir encore qu'il est injuste de dire, comme il le font, que le peuple roumain a été humilié parfois; c'est précisément lorsqu'il paraissait humilié qu'il s'est montré un peuple, une véritable nation; il luttait alors avec virilité, se défendait et défendait ses droits. Ce n'est ni au sabre, ni au feu, ni aux pièges qu'il a recours alors; il les rejette et n'en a cure, car se sont des armes faibles et fragiles, dont le succès n'est qu'un instant, un rêve, une chimère. L'arme du Roumain, c'est la force morale; il sait que c'est là une force véritable qui a toujours triomphé et triomphe depuis le commencement du monde. Celui qui ne le croit pas, n'a qu'à examiner la nature humaine et ouvrir l'histoire des peuples. Voilà la véritable règle de la vie des nations; c'est elle qui doit guider la nation roumaine.

No: 2458.—Protestul adresat Căimăcămiei Valahiei de către mai mulți alegători din Buzău, în 9 (21) Ianuarie 1859, Buzău.

(„Steaua Dunărească”, din 23 Ianuarie 1859, No. 16.)

No. 2458. Onoratei Căimăcămii a Țării Române. Noi, alegătorii districtului Buzău, având în vedere cele ce se urmează astăzi de administrație, după o deliberare matură, am hotărât să vă înaintăm protestul nostru, expunându-vă ilegalitățile petrecute aci la numirea delegaților de alegători primari. Onorabili Caimacamii! Ieri, la 8 Ianuarie, alegătorii respectivi ai fiecărei plăși s'au adunat în pretoriile sub-administrațiilor, cari, din nefericire, aveau aparința, în acea zi solemnă, mai mult de închisori de stat de cât încăperi ale unor autorități imposante, unde cetățenii români, potrivit convenției din Paris, în conștiință, fără nici o temere, aveau să exercite drepturile politice ce li s'au recunoscut. Așa, onorabili Caimacamii, vă vom arăta cu o esactitudine strictă cele întâmplate la cinci plăși, ca să puteți înțelege pînă unde arbitrariul s'a întins, pînă unde reaua credință a cutezat. Vom începe cu plaiul Slănic. Pretoriul acestei sub-administrații, onorabili Caimacamii, în ziua alegerii delegaților români, sta amenințator, înconjurat de cete de dorobanți armați. Din momentul intrării alegătorilor în sala de votare, patru dorobanți cu puștile întinse se introduseră în sală,

alții se postară pe la ferestre, în aceeași atitudine militară. Opt din No. 2458. alegători cerură atunci de la d-l sub-administrator să scoată din . 1859
 adunare pe acești oameni armați ce staū între dînșii; dînsul nu ^{21 Ianuar.}
 numai că refușă, dar făcînd apelul nominal, dede afară pe alegătorii reintegrați prin hotărâri judecătorești. Parte din bieții alegători protestară și se rugară să le dea voe să se ducă. După o împotrivire brutală a d-lui sub administrator, dobîndiră acea voe, și-î vîzurăm cu întristare viind în grămadă la orașul Buzău și protestînd cu toată cuviința onorabilei administrații. || In plaiul Pîrscovului, pretoriul sub-administrației presenta aceeași frunte vrăjmașă și înarmată; deosebirea aicea sta în pușin lucru. D-l sub-administrator, la apelul nominal, scoase afară din sala alegerii pe cei reintegrați de tribunal, primi pe cei excluși de dînsul și pe cei înscriși neregulat de administrație, adecă pe cei cari nu se găsesc trecuți nici în listele publicate de onor. minister interior, nici în sentințele judecătorești date asupra reclamațiilor și contestărilor în chestiile electorale. Și aceasta este foarte logic, onorabili Caimacamî, căci, odată pe calea arbitrarității, nimeni nu poate determina punctul unde trebuie să se oprească. | Parte din alegători și aci protestară ca și la plaiul Slănicului, și grămadă alegătorii veniră la administrația de Buzău, să li se facă dreptate. || In plasa Sărăței, pretoriul sub-administrației era asemenea fortificat; și aci d-l sub-administrator, făcînd apelul nominal, porunci celor înscriși prin sentințe judecătorești să iasă afară. Parte din alegători protestară, procedînd însă deosebit de cele-l'alte plăși; ast-fel, ei, formîndu și biuroul în pretoriu, aleseră pe delegații lor; cei-lalți alegători se traseră într'o odae unde aleseră și ei delegați. || In plasa Câmpului, puterea armată, ce se găsia la pretoriul sub-administrației, era, drept vorbind, mult mai puțin numeroasă. Cu toate acestea, puștele se încrucișău și acolo. | D-l sub-administrator, după ce făcu apelul nominal, porunci unuia din alegători, înscris prin sentință judecătorească, să iasă afară. Alegătorii în unanimitate protestară, declarînd că nu vor vota fără dînsul. Atunci, li se presentă, pe la patru ore seara, d-l administrator și porunci din nou să se scoată afară acel alegător. Alegătorii stăruiră în abținerea lor de a vota. In sfîrșit, sub-administratorul în silă scoase afară pe alegătorul de care vorbim. Cei l'alți alegători protestară atunci și, mai înainte de a trece la votare, făcură un proces-verbal prin care se constată toate împrejurările arătate. || In plasa Tohanî, pretoriul sub-administrației era asemenea un câmp de răsboi înfiorător. D-l sub-

No. 2458. administrator, după ce a scos afară pe cei înscriși judecătorește, a
 1859 insultat și a bătut dimpreună cu dorobanții săi pe d-l Istrati Său-
 21 Ianuar. lescu, om în vîrstă de șapte-zeci ani aproape și care, prin purtarea
 sa pașnică și onestă, n'a dat ocazie nici o dată administrației ca
 să-î facă cea mai mică observație. Urmări silnice tură exercitate
 asemenea de dorobanți și asupra liniștitului d-l Nae Mareș. Parte
 din alegătorii, văzînd aceasta, au protestat și au părăsit sala adu-
 nării. || Aceste arbitrarități, suntem siguri, onor. Caimacamî, că
 s'au urmat și la plaiul Buzău, mai depărtat, de unde nu puturăm
 avea știință până acum. | Onorabili Caimacamî, după convenția
 de Paris, încheiată de șapte mari Puteri, după deslegarea dată în
 urmă de ambasadorii acestor Puteri la Constantinople, după cel
 din urmă ordin al ministerului interior, iar dat și publicat la 5 ale
 acestei luni ¹⁾, nu puteam crede că, la ziua alegerii, un adminis-
 trator de district ar fi putut avea curagiul să desființeze pe unele,
 să fie tănuite pe altele (ordinele din urmă ale ministerului interior,
 nu puteam crede că un administrator să aibă curagiul să garoteze
 pe alegătorii români, să trateze pe alegătorii, adecă nația română,
 patria lui, ca pe prinși în război, ca pe arestanți ai statului. E ru-
 șine, onorabili Caimacamî, să ne prezentăm cu asemenea frunți pă-
 lite și veștede înaintea Puterilor garante, ce s'au încrezut în noi,
 și luptă cu generositate și stăruință, ca să ne statornicească drep-
 turile pe cari eram aproape să le perdem. Cărem, onorabili
 Caimacamî, desființarea acestor alegeri făcute sub baionetele admi-
 nistrației. O cerem cu stăruință. O vom cere de la consuli Pute-
 rilor garante, pentru că noi, alegătorii districtului Buzău, nu vrem
 ca nația română să roșească înaintea Puterilor garante.

(Urmează 50 de iscălituri.)

(Traducțiune.)

A l'honorable Caïmacamie de la Principauté de Valachie. | Nous,
 soussignés, électeurs dans le district de Bouzéo, voyant les procé-
 dés de l'administration actuelle, nous nous sommes décidés,
 après mûre délibération, à vous présenter une protestation contre
 les illégalités commises ici, lors de l'élection des délégués par les
 électeurs primaires. | Honorables Messieurs les Caïmacams !

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

Hier, le 8 Janvier, les électeurs respectifs de chaque arrondissement se sont réunis dans les prétoires des sous-préfectures qui, malheureusement, avaient, dans cette journée solennelle, l'apparence plutôt de prisons d'Etat que de sièges de l'autorité où les citoyens roumains devaient, en vertu de la convention de Paris, exercer en toute conscience et sans nulle crainte les droits politiques qui leur ont été reconnus. || Nous allons vous exposer avec une stricte exactitude, Messieurs les Caïmacams, ce qui s'est passé dans cinq arrondissements, afin que vous puissiez savoir jusqu'où est allé l'arbitraire et ce qu'a osé la mauvaise foi. || Nous commençons par l'arrondissement de Slanic. Le jour de l'élection des délégués, le prétoire de cette sous-préfecture était entouré, d'une façon menaçante, par des bandes de «dorobantzi» armés. Dès le moment de l'entrée des électeurs dans la salle du vote, quatre «dorobantzi», armes au bras, furent introduits dans la salle; d'autres furent postés aux fenêtres, dans la même attitude militaire. Huit électeurs demandèrent alors à M. le sous-préfet de faire partir ces hommes armés; non seulement M. le sous-préfet ne satisfit pas à cette demande, mais encore, lors de l'appel nominal, il fit sortir les électeurs qui avaient été inscrits en vertu des sentences judiciaires. Une partie des malheureux électeurs protestèrent et prièrent qu'on les laissât partir. Après une opposition brutale de la part de M. le sous-préfet, ils reçurent enfin la permission et nous le vîmes avec tristesse arriver en groupe à Bouzéo, pour protester d'une façon très convenable devant l'honorable préfecture. || Dans l'arrondissement de Pîrscov, le prétoire de la sous-préfecture présentait le même aspect guerrier et armé, à peu de différence près. Lors de l'appel nominal, M. le sous-préfet expulsa de la salle du vote les électeurs inscrits en vertu des sentences judiciaires et admit ceux qui avaient été rayés par le tribunal, ainsi que ceux que la préfecture avait inscrits d'une façon irrégulière, c'est à-dire ceux qui ne se trouvent ni sur les listes publiées par l'honorable ministère de l'intérieur, ni dans les sentences judiciaires prononcées à la suite des contestations et des réclamations électorales. Et c'est logique, car l'arbitraire une fois commencé, personne ne peut plus dire où il s'arrêtera. | Ici aussi, comme dans l'arrondissement de Slanic, une partie des électeurs protestèrent et vinrent en masse à la préfecture de Bouzéo demander justice. || Dans l'arrondissement de Sarata, le prétoire de la sous-préfecture était également fortifié et M. le sous-préfet, faisant l'appel nominal, ordonna de partir aux électeurs inscrits

1859

21 Januar.

No. 2458. en vertu des sentences judiciaires. Une partie des électeurs protestèrent; mais ils procédèrent d'une manière différente que dans 1859 d'autres arrondissements: le bureau ayant été formé dans la salle, ils 21 Januar. élirent leurs délégués; les autres électeurs se retirèrent dans une autre chambre et élirent aussi des délégués. || Dans l'arrondissement de Câmpou, la force armée était, à vrai dire, moins nombreuse, mais là aussi on croisait les baïonnettes. | Après l'appel nominal, M. le sous-préfet ordonna de sortir à un électeur inscrit en vertu d'une sentence judiciaire. Les électeurs protestèrent à l'unanimité et déclarèrent qu'ils ne voteraient pas sans cet électeur. Vers quatre heures du soir, M. le préfet se présenta et renouvela l'ordre de faire sortir l'électeur en question. Les électeurs persistèrent dans leur décision de s'abstenir. Enfin, le sous-préfet expulsa par force l'électeur dont il s'agissait. Les autres électeurs protestèrent alors et, avant de procéder au vote, signèrent un procès-verbal constatant ce qui s'était passé. | Dans l'arrondissement de Tohani, le prétoire de la sous-préfecture présentait aussi l'aspect d'un camp de guerre. M. le sous-préfet, après avoir expulsé les électeurs inscrits par voie judiciaire, insulta et fit battre par ses «dorobantzi» M. Istrati Seulesco, homme âgé de près de soixante-dix ans et qui, par son attitude paisible et polie, n'a jamais donné à l'administration l'occasion de lui faire la moindre observation. Des actes de violence ont été également exercés par les «dorobantzi» sur la personne du paisible M. Nicolas Marsh. Voyant cela, une partie des électeurs protestèrent et quittèrent la salle de la réunion. Nous sommes certains, Messieurs les Caïmacams, que des actes arbitraires ont été commis aussi dans l'arrondissement plus éloigné de Bouzéo et d'où nous n'avons pas encore reçu d'informations. Messieurs les Caïmacams, selon la convention de Paris, signée par sept grandes Puissances, selon l'explication donnée ensuite par les ambassadeurs de ces Puissances à Constantinople, selon le récent ordre du ministère de l'intérieur, publié le 5 de ce mois ¹⁾, il était inadmissible qu'un préfet de district pût avoir le courage d'annuler les uns de ces actes et de tenir secrets les autres (le dernier ordre du ministère de l'intérieur); nous ne pouvions pas croire qu'un préfet pût oser garrotter des électeurs roumains, traiter ces électeurs, c'est-à-dire sa nation, sa patrie, comme des prisonniers de guerre, comme

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

des prisonniers d'Etat. || C'est une honte, Messieurs les Caïma-^{No. 2458.}
cans, que de nous présenter avec cette tache devant les Puissances ¹⁸⁵⁹
garantes, qui ont eu foi en nous et qui ont lutté généreusement ^{21 Ianuar.}
et constamment pour rétablir des droits que nous étions sur le point
de perdre. | Nous demandons, Messieurs les Caïmacams, l'annu-
lation de ces élections faites sous les baïonnettes de l'adminis-
tration. Nous le demandons avec insistance. Nous le demanderons
aux consuls des Puissances garantes, car nous, électeurs du dis-
trict de Bouzéo, nous ne voulons pas que la nation roumaine rou-
gisse de honte devant les Puissances.

(Suivent 50 signatures.)

No. 2459.— Ordin de zi No. 4 al Domnitorului Moldovei
Alexandru Ioan I Cuza, către oastea Princi-
patului Moldovei, din 10 (22) Ianuarie 1859.
Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovei“, No. 25, din 18 Ianuarie 1859)

Inalt ordin de zi.

Prin toată oastea Principatului Moldovei. | Providența, prin No. 2459.
mâna nației, Ne-a ales din șirurile voastre pentru ca să Ne suie ¹⁸⁵⁹
pe tronul Moldovei. Prin acest act, nația a dovedit că iubește ca ^{22 Ianuar.}
o mamă pe fii săi oșteni, și că are cea mai deplină încredere
în simțirile lor de devotament către patrie. || Vouă, fraților de
arme, este încrezută păzirea ordinului legal, și apărarea întregimei
pământului nostru. Fiți mândri de menirea voastră, căci este nobilă,
mare, serioasă, și meritați iubirea concetățenilor voștri prin obser-
varea disciplinei celei mai stricte, meritați respectul străinilor prin
energia cu care veți ști a susține deviza armiei române: Onor și
Patrie. | Această devisă a fost scrisă cu sângele strămoșilor
noștri pe steagul Moldovei, pe acest steag care a fost purtat din
victorie în victorie în timpurile luptelor, odor scump și glorios ce
se găsește acum în mâinile voastre. || Noi, ca oștean, ca Domn,
ca Român, îl primim cu mândrie, și rugăm pe Dumnezeu să ne
învrednicească a-l păstra locul măreț ce i-se cuvine, în tot timpul
domniei Noastre. Țara noastră a intrat într'o epocă de reînviere;
toți fiii săi cei buni, civili sau militari, să-și dea acum mâna într'o
frățească concordie, ca să ajute la desăvârșirea misiei Noastre. Noi

No. 2459 vom încurajea, vom deosebi, vom răsplăti pe cei buni, dar vom
 1859 depărta de Noi pe cei răi, și îi vom supune asprimei legilor. ||
 22 Ianuar. Decî, fie-care la postul său, de astăzi înainte! Voi, fraților de arme,
 pe lângă steagul Moldovei, căci în viitor, ca și în trecut, devisa
 voastră are a fi: «Onor și Patrie.»

(subscris) Alexandru Ioan.

(Traducțiune).

Ordre du jour princier.

A l'armée de la Principauté de Moldavie. La Providence, par l'organe de la nation, Nous a choisi parmi vos rangs pour Nous placer sur le trône de la Moldavie. Par cet acte, la nation a prouvé qu'elle aime comme une mère ses fils soldats, et qu'elle a la plus parfaite confiance dans leurs sentiments de dévouement envers la patrie. | C'est à vous, mes frères d'armes, qu'est confiée la garde de l'ordre légal, et la défense de l'intégrité de notre territoire. Soyez fiers de votre mission, car elle est noble, grande, sérieuse. Méritez l'amour de vos concitoyens par la plus stricte observation de la discipline; méritez le respect des étrangers par l'énergie avec laquelle vous saurez soutenir la devise de l'armée roumaine: Honneur et Patrie! Cette devise a été écrite avec le sang de nos ancêtres sur le drapeau de la Moldavie, sur ce drapeau porté de victoire en victoire dans les temps des combats, trésor cher et glorieux qui se trouve maintenant entre vos mains. | Comme soldat, comme Prince, comme Roumain, Nous le regardons avec orgueil et Nous prions Dieu qu'il Nous accorde la grâce de lui garder, pendant tout le temps de Notre règne, la place grandiose qui lui est due. Notre pays est entré dans une ère de renaissance; que tous ses bons fils, civils ou militaires, se donnent la main, dans une concorde fraternelle, pour coopérer à l'accomplissement de Notre mission. Nous encouragerons, Nous distinguerons, Nous récompenserons les bons, mais Nous éloignerons de Nous les méchants et Nous les soumettrons à la rigueur des lois. || Ainsi donc, chacun à son poste; dès aujourd'hui, en avant! vous, Mes frères d'armes, auprès du drapeau de la Moldavie, car, à l'avenir comme par le passé, votre devise sera: Honneur et Patrie.

Alexandre Jean I-er.

No. 2460. — Revista ziarului «Steaoa Dunărei», din 10
(22) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaoa Dunărei”, No. 6, din 10 Ianuarie 1859.)

Erī, am publicat testamentul tuturor boerilor mari, precum își No. 2460.
zie d-lor, așa cum l'am aflat în jurnalul «Levant», organul inte- 1859
reselor străine în Principate ¹⁾. Ne pare rău că în acele docu- 22 Ianuar.
mente nu sunt subscrise și numele tuturor acelor boeri mari, ca
să-î putem trece pe toți către nemurire, pentru frumoasa lor faptă. |
Să fie oare adevărat că cea de pe urmă vorbă a boerilor mari, e
chiamarea străinului de a încălca drepturile țerei? Am dori bu-
curoși să nu fie adevărat și totuși nu putem să nu credem ochilor
noștri: este scris limpede și curat că d-lor își așteaptă liniștea și
securitatea de la străin. Așa dar, după ce au avut țara pe mână
aproape de un veac și jumătate și au adus'o în starea în care a
găsit'o tratatul de Paris, acum, la cea de pe urmă oară, la darea
sufletului, cu limbă de moarte tot mai chiamă pe străin în ajutor,
în contra cui? în contra țerei, în contra drepturilor, în contra au-
tonomiei ei. || Așa-î; «încă odată» cereți liniștea și securitatea d-v.
de la intervenirea Porței? Securitatea și liniștea o cereați mai
deună-zi de la Ruși; mai erī, de la Nemiți și astăzi, de la Turci;
măine, veți începe poate iarăși din capăt și așa, din liniște în li-
niște, să ajungeți în sfârșit a asigura țara în mâinile străinului.
«Încă odată!» Credeați că nu erau îndestule sutele de arzmagzaruri
ce le-ați trimis la Inaltul Devlet ca să vă asigure pronomiile? Ați
alergat «încă odată!» Aceasta î prea firește, nici că ne așteptam
la alt-ceva de la d-voastră: văzând că privilegiul, regimul trecu-
tului cu abuzurile sale, nu mai aveți cu cine le sprijini în lăuntru
țerei, alergați la ajutorul străin. Noi nu ne mirăm de urmările
d-v.; suntem deprinși cu dînsele. Dar apoi, de ce vă supărați, când
conștiința publică se indignează în contră-vă, când se dau oare-
carī denumiri oare căror fapte și făptuitorilor acelor fapte? Lumea
s'a deprins a numi lucrurile pe numele lor. De ce țipați așa de
tare, când le auziți numindu-le? Aveți urechia delicată, simțitoare,
plină de pudoare, așa e? Cuvinte ca: trădarea intereselor țerei,
calomniī și altele în felul acesta, nu vă place să le auziți. Ase-
menea vorbe grosolane vă turbură liniștea; ați vrea ca lucrurile
să se petreacă în tăcere, sau cel mult cu șoapte; ați vrea să nu

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2360, p. 3.

No. 2460. se prea spue, să nu se prea vorbească de câte le faceți. O inimă
 1869 blânde și candidă, cum de nu vă seamănă vorbele cu faptele!
 22 Ianuar. Recitiți frumosul act de pîră ce l'ați trimes, cerënd intervenire
 străină, recitiți-l și vedeți înși-vă cu ce delicateță turnați nou
 venin în ranele țerei, neînchise încă deplin. Spuneți-ne ce însem-
 nează vorbele: «Ni se părea cu asprime oprit de a atinge în chipul
 acesta un act (hatîșeriful) cu suveranitate emanat»? Cu alte cuvinte,
 cum putea îndrăzni guvernul autonom al țerei să se gîndească la în-
 țelesul unui act atingător de administrația din lăuntru, pe care el
 era însărcinat a-l pune în lucrare sub răspunderea sa, când acel act era
 cu suveranitate emanat; de unde? de la curtea suzerană! Să pre-
 supunem că guvernul ar fi dat chiar un alt înțeles acelui act
 prin instrucțiunile sale, trebuia ca d-voastră, cărora vă place a vă
 numi stâlpii țerei, să denegați dreptul suveranității ce-l are țara
 acum de curând garantat? Cum credeți că nu se va indigna con-
 știința publică, vîzënd asemenea fapt din parte-vă? Și încă mai
 ziceți că nu recunoașteți alt censor de cât țara, ca să vă judece
 vieața publică! Dar nu v'a judecat îndestul și nu vă judecă în
 toate zilele? Nu credeți că, în jurnale, vă judecă jurnaliștii. Nu ve-
 deți că judecata o fac 1.200 de abonați și alte câte-va mii de ci-
 titorî, și că jurnalul e numai un organ prin care se rostește sen-
 tința. Aceasta o știți prea bine, dar vă trebuia argumente în con-
 tra presei; de aceea ați zis că-i vîndută și că turbură mințile unui
 popor neluminat. Presa! da, presa vă roade la inimă; ați fi voit
 să mai vie, precum a și fost venit, o teșcherea ca s'o înădușe.
 Nu că doar n'ați iubi libertatea presei, ați voi numai să aibă un
 control! Un control, cum am zice o censură, care să se îngrijească
 de a nu lăsa să existe de cât jurnalul censorului, cu însărcinare de
 a vă pune cataplasme pe bubele ce aveți. Atunci să trăiască li-
 bertatea presei! așa-i? O inimă patriote, iubitoare de lumină!
 Dar de unde vine oare că poporul zace în întuneric? N'ați avut
 țara pe mână, cu vistieriile ei, cu tot? Unde vă sînt așezămintele de
 luminare? Nu vorbim de excepții onorabile, demne de toată lauda,
 dar cei mai mulți făcut-ați alt-ceva, decât velniți pentru luminarea
 poporului? | Ia, lăsați gluma, spuneți curat că nu vă place liber-
 tatea, mai bine zicënd legea presei, de care se bucură țara astăzi,
 pentru că nu vreți lumina, nu vreți îmbunătățire, nu vreți prop-
 pășire; ați dori ca nepotismul, hatîrul și abuzurile să rămăe tot
 cum aũ fost în fericirii timpî ai trecutului; ați voi ca putregiunea
 de care-i cuprins trupul societăței să nu o atingă nimeni; v'ar

plăcea o presă simpatică corupției, care să știe pune plasturi și No. 2460.
 alifii peste ranele de cari e cuprinsă țara. Ce-î drept, presa de as- 1859
 tăzi, acea vîndută intereselor țerei, are un sistem nou de lecuire: 22 Ianuar.

ea întrebunțează mijloace energice, cu foarfecile într'o mână și cu
 peatra iadului în cealaltă, de o parte, retează carnea cea rea și de
 alta, arde adînc în rană, ca să împedice lățirea cangrenei. Noi știm
 că metoda aceasta-î dureroasă, pătimașii suferă usturime, ei țipă, dar
 suntem siguri că corpul social se va vindeca !

(Traducțiune.)

Nous avons publié, hier, le testament de tous les grands boyards, ainsi qu'ils s'appellent, tel que nous l'avons trouvé dans le journal «le Levant», organe des intérêts étrangers dans les Principautés. ¹⁾ Nous regrettons de ne pas savoir les noms de tous les signataires de ce document, pour pouvoir immortaliser leur bel acte. Serait il vrai que le dernier mot des grands boyards, c'est l'appel aux étrangers pour violer les droits du pays? Nous serions bien contents si ce n'était pas vrai; cependant, nous ne pouvons pas ne pas croire nos yeux: il est écrit clairement et nettement que c'est de l'étranger que ces Messieurs attendent leur tranquillité et leur sécurité. Ainsi donc, après avoir disposé du pays pendant un siècle et demi et après l'avoir mis dans l'état où le traité de Paris l'a trouvé, maintenant, à la dernière heure, au moment de l'agonie, sur le lit de mort, ils font un appel suprême à l'étranger, pour qu'il leur vienne en aide, contre qui? contre le pays, contre ses droits, contre son autonomie. | Oui, vous demandez, «encore une fois», à l'intervention de la Porte votre tranquillité et votre sécurité. Autrefois, cette tranquillité et cette sécurité vous les demandiez aux Russes, puis, aux Autrichiens, et maintenant, vous les demandez aux Turcs; demain, vous recommencerez peut-être da capo, et, ainsi, de tranquillité en tranquillité, vous arriverez enfin à livrer le pays à l'étranger. «Encore une fois!» Vous avez cru que les centaines de suppliques que vous avez envoyées au haut Divan n'étaient pas suffisantes pour assurer votre situation. Vous y avez fait recours «encore une fois!» C'est très naturel et nous ne nous attendions à rien autre de votre part. Voyant que, dans le pays, vous n'avez plus personne pour défendre les privilèges, l'ancien régime avec ses

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2360, p. 3.

No. 2460. abus, vous appelez à l'aide l'étranger. Votre procédé ne nous étonne pas; nous y sommes habitués. Mais pourquoi vous fâchez-vous ensuite, lorsque la conscience publique s'indigne contre vous et lorsqu'on donne certains qualificatifs à certains actes et à leurs auteurs? Le monde s'est habitué à appeler les choses par leur nom. Pourquoi criez-vous si fort, lorsque vous entendez les nommer? Vous avez l'oreille délicate, sensible, pudibonde, n'est ce pas? Des mots comme: trahison des intérêts du pays, calomnie et autres de cette sorte ne vous plaisent pas. Ces mots grossiers troublent votre quiétude; vous voudriez que les choses se passassent en silence ou tout au plus au milieu d'un murmure; vous ne voulez pas qu'on parle trop de ce que vous faites. O âmes douces et candides! pourquoi vos actes ne ressemblent-ils pas à vos paroles? Relisez le bel acte d'accusation que vous avez envoyé pour demander une intervention étrangère; relisez-le et voyez vous mêmes avec quelle délicatesse vous versez un nouveau poison sur les blessures du pays qui ne sont pas encore bien fermées. Dites quel est le sens des paroles comme celles-ci: «Il nous semble qu'il est sévèrement défendu de toucher de cette façon à un acte de souveraineté (le hattî-chérif).» En d'autres mots: comment le gouvernement autonome du pays a-t-il osé rechercher le sens d'un acte concernant l'administration intérieure et qu'il était chargé d'appliquer sous sa responsabilité, du moment que cet acte était un acte de souveraineté? De quelle souveraineté? De celle de la cour suzeraine. Supposons que le gouvernement, par ses instructions, ait même donné à cet acte un sens différent; était-ce à vous, Messieurs, qui vous prétendez être les piliers du pays, de contester au pays le droit de souveraineté que l'on vient de lui garantir? Croyez vous que la conscience publique ne s'indignera pas, en voyant ce que vous avez fait? Et vous dites encore que vous ne reconnaissez pas d'autre censeur que le pays qui seul peut juger votre vie publique! Mais ne vous a-t-il pas suffisamment jugés, ne vous juge-t-il pas chaque jour? Croyez-vous que ce sont les journalistes qui vous jugent dans leurs journaux? Ce jugement est rendu par les douze cents abonnés et quelques milliers de lecteurs; le journal n'est que l'organe par lequel la sentence est prononcée. Tout cela vous le savez très bien; mais il vous faut des arguments contre la presse; c'est pour cela que vous avez dit qu'elle est vendue et qu'elle trouble les esprits chez un peuple qui n'est pas éclairé. La presse! Mais c'est elle qui vous

tourmente ; aussi, auriez-vous voulu qu'on lançât contre elle, comme No. 2460. auparavant, un édit turc pour l'étouffer. Ce n'est pas que la liberté de la presse vous déplaît ; mais vous voudriez avoir sur elle un contrôle, c'est-à dire, une censure qui tiendrait la main à ce qu'il n'existe que le journal du censeur, chargé de mettre des cataplasmes sur vos abcès. Alors, vive la liberté de la presse ! n'est-ce pas ? O âmes patriotiques et amies de la lumière ! Mais, comment se fait-il que le peuple est dans l'ignorance ? N'avez-vous pas eu à votre disposition le pays, avec toutes ses ressources ? Où sont les établissements d'instruction que vous avez fondés ? Nous ne parlons pas d'exceptions honorables, dignes de tout éloge ; mais la plupart de vous ont-ils bâti pour l'enseignement du peuple autre choses que des distilleries. || Allons ! trêve de plaisanterie ! Avouez franchement plutôt que la liberté ne vous plaît pas, et surtout la liberté de la presse, dont le pays jouit maintenant, parce que vous ne voulez pas de lumière, d'amélioration, de progrès ; vous voudriez maintenir, comme au temps jadis, le népotisme, l'arbitraire, les abus ; vous voudriez que personne ne touchât à la pourriture dont le corps de la société est atteint ; il vous plairait d'avoir une presse sympathisant avec la corruption et mettant des emplâtres et des onguents sur les blessures qui rongent le pays. Il est vrai que la presse d'aujourd'hui, la presse vendue aux intérêts du pays, a un autre système de médication : elle emploie des moyens énergiques ; portant d'une main le bistouri et de l'autre la pierre infernale, elle ampute les parties malades et brûle profondément les blessures pour ne pas laisser s'étendre la gangrène. Nous savons que cette méthode est douloureuse ; les patients sentent la brûlure et crient, mais le corps social sera guéri.

1859
22 Ianuar.

No. 2461.—Corespondența din Bucurescî adresată ziarului «Steaoa Dunăreî», în 10 (22) Ianuarie 1859. Bucurescî.

(„Steaoa Dunăreî“, No 13, din 20 Ianuarie 1859.)

La 8 ale aceștia au avut loc alegerile prin plăși pentru alegătorii de întâiul grad ; la 10 s'au făcut alegerile pentru deputații proprietarilor mari. Nu cunoaștem încă rezultatul din toată țara. || Acele ce cunoaștem din alegerile proprietarilor mari sunt acestea : La Ilfov, s'a ales prințul Alexandru Ghica și prințul Dimitrie Ghica.—

1859
22 Ianuar.

No. 2461. La Brăila, dd. Ioan Slătineanu și Grigorie Filipescu.—La Buzău dd. 1859 Ioan Marghiloman și Grigorie Hrisoscoleu.—La Focșani, dd. Ioan 22 Ianuar. Cantacuzino și Scarlat Fălcoianu.—La Vlașca, dd. Arsache și N. Tătăranu.—La Mehedinți, dd. Filișanu și Nicolae Bibescu.—La Prahova, dd. I. Cantacuzino și G. Filipescu. || La 12 ale aceștia, se vor și face alegerile deputaților de orașe. Până ce aceste linii vor ajunge, la cele mai multe districte alegerile se vor și face. Tot ce putem zice astăzi, este mai ales pentru capitala noastră. Aci, alegătorii să-și aducă încă odată aminte de importanța misiunii lor; să nu uite că au să dea un mare exemplu țerei și străinătății, că adică capitala a știut să aleagă pe bărbații ce sunt mai mult în stare de a servi țara lor. Să bage de seamă că s'a introdus, nu știm de cine, o tactică de a înegri unii pe alții din oamenii națiunii, și aceasta numai cu scop de a depărta de la dânșii încrederea publică. Dacă alegătorii noștri vor asculta vorbele, și nu vor ști să examineze faptele și trecutul, vor da în cursă și vor dovedi că sunt o societate primitivă, care nu are încă o adevărată opinie publică. Se mai vede încă o sumă de nume, figurând între aspiranții la deputăție. Aceasta iarăși poate contribui a împărți voturile, și a da majoritatea la alții ce nu prezintă toate garanțiile cerute. Dacă iarăși alegătorii vor urma astă tactică, și nu vor ști a-și reuni voturile asupra unor nume numai, vor da iarăși în cursă și vor dovedi puțin tact politic. Fie-care alegător să aibă în vedere pentru alesul său aceste trei condițiuni: moralitatea, fără care ori-ce patriotism este o minciună; învățătura, fără care calitatea de deputat nu poate fi de nici un folos țerei, și tăria de caracter, sau curagiul opiniunilor sale, fără de care deputatul devine o statu pasivă, dacă nu un instrument complet al celor ce vcesce să facă rău. Dacă tot alegătorul se va convinge de aste trei calități, dacă fie-care le va căuta să le aibă deputatul său, este multă probabilitate că voturile nu se vor risipi, și se vor concentra asupra unor nume. Noi nu am voit a recomanda aceste nume, nici a le face cunoscute publicului, căci nu voim să impunem conștiinței alegătorilor întru nimic. Voim numai ca fie-care să aibă o convicție curată și luminată, și atunci suntem siguri de bunul rezultat al alegerilor. || Tot ce mai voim încă, este ca nici alții să exerciteze o presiune asupra alegătorilor, și ca voturile să se dea în libertate și cu toată legalitatea. Dar cu mare părere de rău aflăm că aceasta nu s'a urmat pretutindenea. Cel puțin, după câte știm noi, aflăm că, în districtul Buzău, s'au întâmplat mai multe ilegalități

cu ocasiunea alegerilor de întâiul grad ale proprietarilor mici. Aşa, No. 2461. în plasa Pîrscov, sala alegerilor a fost înconjurată de dorobanţii, 1859 cari au intrat chiar în sală şi au dat afară pe alegătorii ce 22 Ianuar. aveau sentinţe judecătoreşti în favoarea lor, şi cari, după decretul de la 5 Ianuarie ¹⁾, trebuiau să voteze; alte persoane, fără a fi înscrise de tribunal, ci de administraţie după 31 Decembrie, au fost vîrite în sală. Alegătorii au protestat şi au eşit din sală. || La plasa Câmpului, d. D. Tomescu admis între alegătorii prin sentinţa judecătorească, s'a scos cu puterea din sală de către administraţie. Alegătorii au protestat. || La plaiul Slănic, trei alegătorii, admişi prin sentinţă judecătorească, s'au scos iarăşi cu puterea şi dorobanţii au năvălit în sală. Alegătorii au protestat şi nu au votat. || În toate este protesturi, alegătorii zic că, dacă dreptate nu li se va face, ei vor veni în capitală, spre a protesta şi la reprezentanţii Puterilor garante. Dacă alegerile se vor fi făcut tot în acest chip şi la celelalte judeţe, apoi, zău, nu vedem unde este legalitatea şi sinceritatea lor.

(Traducţiune.)

Le 8 de ce mois, ont eu lieu, dans les arrondissements, les élections du premier degré, et, le 10, les élections dans les collèges des grands propriétaires. Nous ne connaissons pas encore les résultats de tout le pays. | Voici les élections des grands propriétaires qui sont connues: Dans l'Ilfov, on a élu le prince Alexandre Ghica et le prince Démètre Ghica; à Braïla, MM. Jean Stalineano et Grégoire Hrissoscoléou; à Focshani, MM. Jean Cantacuzino et Charles Falcoyano; dans le Vlashca, MM. Arsaki et N. Tatarano; dans le Ménéhaintzi, MM. Filishano et Nicolas Bibesco; dans le Prahova, MM. I. Cantacuzino et C. Filipesco. || Le 12 de ce mois, il y aura les élections des députés des villes. Avant que ces lignes vous soient parvenues, les élections dans la plupart des districts auront été accomplies. Tout ce que nous pouvons dire maintenant, se rapporte surtout à notre capitale. Ici, les électeurs doivent se rappeler encore une fois l'importance de leur mission et ne pas oublier qu'ils ont à donner au pays et à l'étranger la preuve que la capitale a su élire les hommes les plus capables de servir leur pays. Qu'il fassent attention à la tactique, introduite

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

No. 2461. par on ne sait qui, de dénigrer les hommes dévoués à la nation, dans le seul but de leur aliéner la confiance publique. Si nos électeurs écoutent ce qu'on dit et ne regardent pas les actes et le passé, ils tomberont dans le piège et prouveront qu'ils appartiennent à une société primitive dans laquelle une véritable opinion publique n'existe pas encore. On voit une quantité de noms figurer comme aspirants au mandat de député. Ceci aussi peut contribuer à disséminer les voix et à faciliter le succès de certains gens qui ne présentent pas les garanties voulues. Si les électeurs se prêtent à cette tactique et ne savent pas réunir leurs voix sur certains noms seulement, ils tomberont encore dans le piège et prouveront leur manque de tact politique. Tout électeur doit exiger de son candidat les trois conditions suivantes : l'honnêteté, sans laquelle le patriotisme est un mensonge ; l'instruction, sans laquelle le mandat de député ne peut rapporter au pays aucun avantage, et la fermeté du caractère ou le courage de ses opinions, sans quoi le député devient un mannequin passif, si non un excellent instrument entre les mains de ceux qui veulent faire du mal. Si chaque électeur est convaincu de la nécessité de ces trois qualités, s'il les recherche chez son candidat, il y a grande probabilité que les voix ne se dissémineront pas, mais qu'elles se concentreront sur certains noms. Nous ne voulons ni recommander ni publier des noms, car nous ne voulons peser en rien sur la conscience des électeurs. Nous voulons seulement que chacun ait une conviction claire et raisonnée ; alors, nous serons sûrs du bon résultats des élections. || Nous voulons encore que d'autres n'exercent pas, non plus, de pression sur les électeurs et que les votes soient exprimés librement et légalement. Nous apprenons cependant avec grand regret qu'on ne procède pas de la sorte partout. Du moins, dans le district de Bouzéo, ainsi que nous venons d'apprendre de multiples illégalités ont été commises, lors des élections du premier degré dans le collège des petits propriétaires ; ainsi, dans l'arrondissement de Pîrscov, la salle du vote a été entourée de «dorobantzi», qui sont entrés dans la salle même et ont expulsé les électeurs inscrits en vertu des sentences judiciaires et qui, selon le décret du 5 Janvier ¹⁾ devaient voter ; d'autre part, on a introduit dans la salle d'autres personnes qui n'avaient pas de sentences judiciaires et qui n'avaient été inscrites par la préfec-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365

ture qu'après le 31 Décembre. Les électeurs ont protesté et ont quitté No. 2461. la salle. || Dans l'arrondissement de Câmpu, M. Tomesco, inscrit ¹⁸⁵⁹ dans les listes électorales en vertu d'une sentence judiciaire, a été ²² expulsé de force de la salle du vote par l'administration. Les électeurs ont protesté. | Dans l'arrondissement de Slanic, trois électeurs, inscrits en vertu des sentences judiciaires, ont été expulsés de la salle que les «dorobantzi» ont envahie. Les électeurs ont protesté et n'ont pas voté. || Dans toutes les protestations, les électeurs déclarent que, si on ne leur fait pas justice, ils viendront dans la capitale pour protester auprès des représentants des Puissances garantes. | Si les élections dans d'autres districts ont été faites de la même façon, on ne voit pas bien leur légalité et leur sincérité.

No. 2462.— «Către alegătorii». Articolul d-lui C. A. Rosetti, publicat în ziarul «Românul», în 10 (22) Ianuarie 1859. București.

(„Românul“, No. 4, din 10 (22) Ianuarie 1859.)

Către alegătorii.

Anunțarăm, în numărul trecut, că d-l Nicolae Golescu se pre- No. 2462. sintă ca eligibil numai în București și nicăeri alt. Aci însă se mă- ¹⁸⁵⁹ ginește toată participarea directă asupra alegerilor ce luarăm de ²² astă dată. La alegerile cele-lalte, ziarele de atunci au recomandat, la toate colegiurile, persoanele ce credeaș ele că ar putea îndeplini mai bine marea și frumoasa însărcinare de reprezentanți ai nației. Noi înși-ne atunci, deși ne-am abținut de a combate sau de a recomanda pe candidații propuși, însă susținem atunci pentru colegiul electoral din București pe d-nii Nicolae Golescu, Grigorie Ioran și Dimitrie Culoglu, și avurăm fericirea a vedea, nu numai că fuseserăm organul opiniei alegătorilor, ci încă că alegătorii din București n'au avut de cât a se fericii de alegerea lor. De astă-dată însă, gășirăm de cuviință a ne abține și mai mult de cât atunci, și a nu susține nici-o candidatură, nici chiar în colegiul nostru. | Ziarul «des Débats» zice, în numărul său din urmă, că: «Organele opiniei publice nu trebuie să piarză din vedere că sunt «răspunzătoare nu numai de ceea ce zic, ci și de ceea ce tac, și «că răspunderea tăcerii, când ar fi folositor și prin puțință a o

No. 2462 «rupe, este cea mai grea de îndurat.» || Ne unim cu această mare
 1859 și adevărată opinie a ziarului francez; și noi credem, ca dînsul,
 22 Ianuar. că, dacă orî-ce om este dator a nu fi nepăsător pentru ceea ce se
 atinge de lucrul public, cu atît mai cu seamă această datorie de-
 vine mai neapărată pentru organele opiniei publice. Inșă, această
 datorie, am fi putut oare noi să ne-o împlinim în toată libertatea?
 Negreșit, că nimeni nu ne-ar fi putut opri de a recomanda, la toate
 colegiurile din țară, pe cetățenii ce i-am crede noi că însușesc
 calitățile cerute de a fi reprezentanții nației. Pentru a cuteza înșă
 a lua asupra-ne această mare însărcinare, este învederat că ne-ar
 fi trebuit, mai întâi, să fi avut cel puțin un timp de două luni,
 voia de a ne aduna, de a forma comitete în toate orașele, și pu-
 indu-ne apoi toate în relații necontenite, să putem desbate în toată
 libertatea principiile ce le credem bune sau rele, precum și per-
 soanele ce reprezintă acele principii. Această libertate ne-a lipsit.
 Când dar nu putem combate principiile ce noi le credem rele și
 persoanele ce servesc acele principii; nu ne este prin putință a
 pune înainte nume proprii, nici chiar pentru a le recomanda. Mai
 putem adăoga încă că sunt oameni contra cărora n'avem, în con-
 știință, a zice cel mai mic rău; ocaziile înșă lipsindu-le de a putea
 dovedi prin fapte care este a lor credință politică, și lipsindu-ne
 libertatea convenită spre a putea noi a-i întreba, și ei a ne răs-
 punde, iacă-ne reduși, cu voie fără voie, a nu putea lua cea mai
 mică asigurare de la dînsii despre calea pe care ne-ar conduce,
 de le-am încredința sarcina d'a fi reprezentanții noștri în palatul
 nației. In această poziție critică, neputându-ne împlini în conștiință
 datoria noastră de publicist, spre a nu păcătui, nici respingînd pe
 cel bun, nici adoptînd pe cel rău, pentru că nu ne cunoaștem și
 nu ne putem explica, ne vîzurăm siliți a ne mărgini în studiile
 noastre despre principii, și a nu recomanda pe nimeni la nici un
 colegiu, lăsînd această sarcină pe seama alegătorilor. In adevăr,
 ceea-ce nu putem face noi, orî-care alegător o poate face, atît în
 particular cât și în public în colegiul său. Alegătorul este liber,
 și chiar mai înainte de a-și da votul său, a cere orî-ce explicații
 ar voi, și a-și lua câte chezașii este prin putință a se da, de la
 cela ce el ar cugeta să-l aleagă; și cum mai ziserăm, el o poate
 face și în particular, și în public. Acest sîtat noi l'am dat alegătorilor
 de mai multe ori și chiar în numărul trecut. Și pentru a nu cere
 de la alții ceea-ce noi nu dăm, în ceea-ce mă privește personal
 ne voind a lăsa cea mai mică încurcătură sau bănuială, mărturisesc

din nou lămurit și înscris cari sunt principiile ce voiū susține în No. 2462. Camera electivă, dacă cetățenii alegători vor voi a mă numi al lor mandatar. Aceasta am cerut'o și voiū cere-o, ca alegător, și de la cei cărora voiū da votul meu. || Aceasta sperăm că a făcut'o și vor face-o alegătorii cei conștiincioși din toate colegiurile. || Tot ce avem dar a măi adlăoga astăzi, este a aduce aminte alegătorilor vechia și mult adevărata vorbă: Desbină spre a birui. Toată puterea celor răi, în toată lumea și de când lumea, a fost a desbina pe oamenii prin șoapte, prin calomni, prin bani, prin amenințări, prin orî-ce mijloc în sfîrșit. || Să ne silim dar măi cu seamă a nu ne desbina în votarea noastră, ca să lăsăm ast-fel loc protivnicilor noștri a străbate în tabăra noastră. Stindardul național este puternic, și atât de puternic în cât el n'are nici un vrăjmaș pe față. De vom fi dăr biruiți în unele colegiuri, cauza de căpetenie va fi a noastră desbinare asupra candidaților. || Colegiul electoral al capitalei este măi răspunzător de cât toate, căci în toată lumea, capitala trebuie să serve de model, de pildă. || Auzim circulând măi multe nume de candidați dintre cari unele onorabile. Noi ziserăm că, în această foae, nu vom susține anume pe nimenea, fiind-că nu putem combate în libertate pe cei protivnici. Putem zice însă alegătorilor că trebuie să caute pe cei cari le dau măi multe chezășii că nu vor șovăi; și măi cu seamă să nu șovăiască înșii alegătorii, împinși de oare-cari plăceri sau neplăceri personale, și, spărgându-se unirea, să iasă din colegiul electoral numele vr'unui om al căruia trecut este dovedit prin fapte că a fost rău. Omul carele îl găsim că a trecut în viața sa politică din tabără în tabără, ca musca din farfurie în farfurie, un asemenea om este măi rău de cât cei răi din născare și nu poate fi ales de capitala României, fără a ne înjosi, și putem zice fără a ne sinucide noi înși-ne. | Alegători români! precum creștinul se apropie cu credință și în curățenie de sfîntul potir, spre a se comunica, tot astfel alegătorul este dator a se apropia în curățenie și cu credință de cutia în care depune votul său, căci și acesta se comnică cu nația și cu patria care, după crucea ce este pusă de atâtea sute de ani, ne strigă: || «Luați mâncăți și beți; acesta este trupul meu, carele se frînge și sângele meu, carele se varsă pentru voi.»

C. A. Rosetti.

No. 2462. (Traducțiune.)

1859

22 Ianuar.

Aux électeurs.

Nous avons annoncé dans notre dernier numéro que M. Nicolas Gulesco ne pose sa candidature aux élections qu'à Bucarest seulement. C'est à cela que notre participation à la propagande électorale s'est bornée cette fois-ci. Dans d'autres élections, les journaux ont recommandé à tous les collèges les personnes qu'ils ont cru être capables de remplir le mieux la grande et belle mission de représentants de la nation. Nous-mêmes, bien que nous nous fussions abstenus de combattre ou de recommander les candidats proposés, nous avons soutenu cependant, pour le collège électoral de Bucarest, MM. Nicolas Gulesco, Grégoire Ioran et Démètre Culoglu, et nous avons eu le bonheur de voir non seulement que nous avons été l'organe de l'opinion des électeurs, mais encore que ceux-ci n'ont eu qu'à se féliciter de leur choix. Cette fois-ci cependant, nous avons résolu de nous abstenir plus encore qu'alors et de ne soutenir aucune candidature, même dans notre propre collège. | Le «Journal des Débats» dit, dans son dernier numéro, que «les organes de l'opinion publique ne doivent pas perdre de vue qu'ils sont responsables non seulement de ce qu'ils disent, mais aussi de ce qu'ils taisent et que la responsabilité du silence, «lorsque celui-ci peut être rompu utilement, est la plus lourde à «supporter.» | Nous partageons cette opinion, très juste, du journal français. Nous croyons, comme lui, que, si tout citoyen a le devoir de ne pas être indifférent à tout ce qui concerne la chose publique, ce devoir s'impose d'autant plus à un organe de l'opinion publique. Mais ce devoir pouvons-nous le remplir en toute liberté? Personne, certes, n'aurait pu nous empêcher de recommander à tous les collèges électoraux du pays les citoyens que nous croyons réunir les qualités exigées pour devenir représentants de la nation. Mais pour oser assumer une si grande tâche, il nous aurait fallu avoir au moins deux mois de temps, la liberté de nous réunir, de former des comités dans toutes les villes, de nous mettre en rapports continus, de débattre les principes, et de discuter les personnes qui les représentant. Mais, du moment que nous ne pouvons pas combattre les principes que nous croyons mauvais et les personnes qui servent ces principes, il nous est impossible de mettre en avant des noms propres, même pour les recommander. Nous devons

encore ajouter qu'il y a des gens au sujet desquels nous ne pouvons dire le moindre mal ; mais, d'un côté, l'occasion leur a manqué de prouver par les actes leur foi politique, et, de l'autre, nous n'avons pas eu la liberté nécessaire pour les interroger et recevoir une réponse ; nous sommes donc réduits, bien à contre-cœur, à ne pouvoir nous assurer de la conduite qu'ils tiendraient, si nous leur confiions la mission de représentants de la nation. Dans cette situation critique, ne pouvant pas remplir en conscience notre devoir de publiciste, afin de ne pas nous tromper, en recommandant un mauvais candidat ou en combattant un candidat méritant, puisque nous ne les connaissons pas et ne pouvons pas nous expliquer avec eux, nous nous voyons forcés de nous borner à nos études sur les principes et de ne recommander personne pour aucun collège, en laissant le choix aux électeurs eux-mêmes. En effet, ce que nous ne pouvons pas faire, chaque électeur le fera en particulier et en public, dans son collège. L'électeur est libre de demander, avant d'exprimer son vote, les explications qu'il voudra et toutes les garanties possibles de la part de celui qu'il a l'intention d'élire ; et, ainsi que nous l'avons dit, il peut le faire en particulier et en public. A plusieurs reprises, et même dans notre dernier numéro, nous avons donné aux électeurs ce conseil. Et, pour ne pas demander aux autres ce que nous ne faisons pas nous-mêmes, je ne veux, moi personnellement, laisser aucun malentendu ni soupçon, et je déclare de nouveau, clairement et par écrit, quels sont les principes que je soutiendrai à l'Assemblée élective, si les citoyens électeurs veulent bien me nommer leur mandataire. C'est ce que j'ai demandé aussi et je demanderai, comme électeur, à ceux auxquels je donnerai ma voix. || J'espère que les électeurs consciencieux de tous les collèges ont fait et feront de même. | Tout ce que nous avons aujourd'hui à ajouter, c'est de rappeler aux électeurs le vieux dicton : «Divise, si tu veux régner.» Toute la force des méchants, partout et depuis que le monde existe, consiste à diviser les gens par des bruits, par des calomnies, par de l'argent, par des menaces, enfin par n'importe quel moyen. || Efforçons-nous donc surtout de ne pas diviser nos voix et de ne pas permettre de la sorte à nos adversaires de pénétrer dans notre camp. Le drapeau national est puissant, si puissant qu'il n'a pas d'ennemis ouverts. Si nous sommes battus dans certains collèges, la cause en sera notre discorde au sujet des candidats. Le collège électoral de la capitale a une responsabilité plus

No. 2462.

1859

22 Januar.

No. 2462. grande que tout autre, car, partout. la capitale doit servir de
 1859 modèle et d'exemple. | Il circule plusieurs noms de candidats
 22 Ianuar. dont quelques-uns honorables. Nous avons dit que, dans ce journal, nous ne soutiendrions personne nommément, parce que nous ne pouvons pas combattre librement nos adversaires. Nous pouvons cependant dire aux électeurs qu'ils doivent préférer les candidats qui donnent le plus de garanties de leur fermeté; mais surtout que les électeurs eux-mêmes soient fermes et ne se laissent pas emporter par des sympathies ou des antipathies personnelles, car, si l'union n'est pas maintenue, des gens peuvent réussir dont le passé et les actes sont mauvais. Les hommes qui, dans leur vie politique, ont passé d'un camp à l'autre, comme les mouches d'une assiette à l'autre, sont pires que les gens mauvais de naissance, et ne sauraient être élus dans la capitale de la Roumanie; ce serait pour nous une humiliation, un suicide. Electeurs roumains! Tel qu'un chrétien qui, pur et croyant, approche de la Sainte-Table pour communier, l'électeur doit approcher pur et croyant de l'urne dans laquelle il dépose son bulletin, car il communique avec la nation, avec la patrie qui, de la croix où elle est attachée depuis des siècles, lui crie: «Prenez, mangez et buvez; c'est-là mon corps «qui se brise et mon sang qui se verse pour vous.»

C. A. Rosetti.

No. 2463.—Scrisoarea adresată din Bacău ziarului «Steaoa Dunărei», în 10 (22) Ianuarie 1859. Bacău.

(„Steaoa Dunărei”, No. 13, din 20 Ianuarie 1859.)

Domnule Redactor! | Primiți vă rog, acum acest act doveditor de triumfarea partidului national în elecțiunile deputațiilor districtului Bacău, unde arbitrariul cercase sforțele sale, dar unirea și tăria, acel dar ceresc al adevăraților Români, fii ai luminei, l-a făcut să piară ca o nălucă a nopței cu fiii întunericului, și bine-voiți a-l da publicității prin viersul stimabilului d-voastre ziar. | Primiți vă rog, onorabile domnul meu, încredințarea stimei și respectului credinciosului d-voastre abonat și supus serv.

C. D.

Anexa. — Adresa alegătorilor din Bacău către Domnul No. 2463.
Moldovei Alexandru Ioan I Cuza, din 10 (22) Ianuarie 1859. Bacău. 22 Ianuar.

Prea Înălțate Doamne! || Alegerea Voastră la Domnia iubitei patrii, credeți că nu numai că ne-a pătruns inimile de cea mai vie bucurie, dar chiar o asemenea măreața și patriotică faptă din partea Camerei elective ne-a și fanatisat în simțul nostru către persoana Voastră. Să trăiți dar Prea Înălțate Doamne ani îndelungați și prea fericiți, dimpreună cu soția Voastră, Doamna Elena, și bine-voiți a primi, și din partea acestui ținut Bacău, expresia celui mai adânc devotament de fidelitate, de iubire și supunere. Fiți sigur, Prea Înălțate Doamne, că la orî-ce împrejurare de încercări lăuntrice sau exterioare, ce evenimentele ar putea produce vr'o dată, acest ținut va fi unul din cele întâi a rivaliza întru apărarea tronului Vostru, întru apărarea drepturilor și a dignității patriei noastre, recunoscute de înaltele Puteri ale Europei, dar că devotamentul nostru va fi pînă la cea mai după urmă extremitate, meritând de iubirea Voastră și de adevărați fii ai patriei. Să trăiți, Măria Voastră! Sunteți de nație ales; Domnul nației va fi tot-d'auna cu voi și acest ținut va rivalisa la tot prilejul a prinde cele întâi rînduri, spre gloria Voastră și a iubitei patrii.

(Subscriși:) Aga Dumitru Krupenski | Panait Docan | Comis. C. Krupenski | Grigorie Rosetti | Spăt. D. Rosetti | Spăt. Fotachi Vali | Spăt. Iancu Vasiliu | Spăt. Iordachi Milicescu | Spăt. Gheorghe Nicolau | Doctorul Prodan | Spăt. Ioan Giușcă | Comis. Mihalache Fote | Comis. N. Săcară | Comis. Gr. Obreja | Aga Iacovachi Gorovei | Aga Zaharia Moldovanu | Aga Lascar Moldovanu | Iconomu Ioan Petrovici, protoiereul ținutului | Spăt. C. Pantele | Sărdar D. Morțun | Stolnicul G. Dimitriu | Stolnicul G. Morțun | Stolnicul D. Goga | Spăt. C. Murguleț | Căminarul Ioan Nicolae | Căminarul A. Anastasiu | Căminarul I. Dimitriu | Comis. C. Sacară | Paharn. I. Popovici | Aga Iordachi Lupașcu | Serd. A. Morțun | Stoln. Ghiță Petrovici | Medeln. D. Grigoriu | Sărd. N. Dragoevici | Medeln. N. Dimitriu | Căm. S. Cordeanu | Stoln. G. Sălcănescu | Cluc. Răducanu Manoliu | Grigorie Dimitriu | Sărd. C. Brăescu | I. Gheorghiu | Medeln. Tănăsachi Țirțescu | Medelnicerul Vasile Țirțescu | C. Tuchididi | Medeln. C. Petrovici | Comis. I. Anastasiu | I. Vidrașcu | Căm. C. Handoca | C. Scurtu

No. 2463. | Sărd. C. Anghel | D. Gheorghiu | Slug. I. Frunză | Slug.
 1859 Ghiță Pavli | Sărd. V. Ivanovicî | Comisul G. Costin | G.
 22 Ianuar. Cozoni | C. Cozoni | Sărd. Teodor Tăutu | Comis. C. Iurașcu
 | Clucerul C. Petrovicî | S. Găburicî | N. Damian | Pit. D.
 Christea | D. Bărbu | Teodor M. Eni | A. Sudurin | C. Li-
 vescu | Cluc. I. Buter | Pit. V. Gheorghiu | Sulg. I. Hociung |
 A. Christea | Pit. N. Dimitriu | Slug. G. Livescu | Pit. D. Te-
 lian | G. Botez | I. Constantiniu | V. Șandro | G. Christicî |
 I. Zănescu | Pit. P. Popovicî | V. Tătar | V. Moruzan | N.
 Sandu | Nicolae Niță | Pit. C. Ganea | I. Ganea | C. Stan |
 G. Manoliu | Slug. Spiridon Dimitriu | C. Dimitriu | C. A-
 rapu | T. Bănăilescu | I. Hristea | Măzărescu | Milcom |
 Avram G. Vasiliu | S. Obreja | N. Constandiniu | D. Ionescu
 | P. C. Spiter | I. Abageriu | S. Stanciu | V. Constandiniu |
 I. Șandro | Căpitan Stanciu | C. Calcăntraur | G. Petrovicî |
 C. Pavel | C. Sion | P. Ionescu | I. Iconovicî | A. Vasiliu |
 G. Solomon | G. Mihăilescu | I. Constandiniu | G. Anas-
 tasiu | G. Dimitriu | Căpitan I. Panait | I. Petrovicî | I. Călin
 | N. Icomi | V. Gerasim | D. Țarălună | S. Gaboricî | P.
 Șlibicî | D. Gheorghiu | C. Vartires | C. Balasan | A. Ba-
 lasan | Garabet Vartirez | Garabet Gheorghiu | Garabet
 Tatar | A. Balașan | Iacob Tițu | E. Sucevanu | S. Matos |
 G. Baroncea | Ariton Manea | G. Cerchez | Chircor Foc-
 șeneanu | T. Focșeneanu | I. Marcovicî | I. Zimbatul | Mogo-
 dicî | Gavril S. Cerchez | Ariton Zadic | I. Garabedovicî
 | I. Cerchez | I. Popovicî | I. Trancu | A. Trancu | Ariton
 Trancu | G. Bogdan | Cerchez | T. Goilav | M. Goilav | C.
 Ovanes Mogârdicî | I. Garabet | Z. Gașpar | Mogârdicî
 Christea | Dimitrie Carin | Medelnicerul C. Popovicî | Slu-
 gerul C. Damian | Slugerul I. Popovicî | I. Sente | Nicolae Va-
 siliu | S. Baroncea.

(Traducțiune.)

Monsieur le Rédacteur, || Veuillez accueillir le document ci-
 joint qui prouve le triomphe du parti national dans les élections
 des députés du district de Bakéo. L'arbitraire y a déployé toute
 ses forces; mais l'union et la fermeté, ces dons providentiels des
 véritables Roumains, fils de la lumière, ont dissipé les ténèbres de

la nuit. Veuillez bien publier ce document dans votre estimable No. 2463. journal. Agréez, honorable Monsieur, l'assurance de l'estime et du respect de votre fidèle abonné et humble serviteur.

1859
22 Ianuar.

C. D.

Annexe. — Adresse des électeurs de Bakéo à Alexandre Jean I-er Couza, Prince de Moldavie, du 10 (22) Janvier 1859. Bakéo.

Très-haut Prince, || L'élection de Votre Altesse au trône de notre patrie bien-aimée a rempli nos cœurs de la plus vive joie ; elle constitue un acte grandiose et patriotique de la part de l'Assemblée élective et elle a fanatisé nos sentiments envers la personne de Votre Altesse. Vivez, très-haut Prince, de longues et heureuses années, avec Votre épouse, la Princesse Hélène, et veuillez agréer, de la part du district de Bakéo, l'expression du plus profond dévouement, de fidélité, d'amour et de soumission. Soyez sûr, Altesse, que, dans toutes les épreuves, intérieures et extérieures, que les événements peuvent produire, ce district sera un des premiers et rivalisera à défendre Votre trône, à faire respecter la dignité de la patrie et à protéger ses droits reconnus par les Puissances européennes. Notre dévouement ira jusqu'aux limites extrêmes, pour mériter Votre affection et le nom de véritables fils de la patrie. Altesse, vous êtes élu par la nation ; le Dieu de notre nation sera toujours avec vous et le district de Bakéo tiendra à honneur d'occuper, dans toute occasion, les premiers rangs, pour Votre gloire et celle de notre chère patrie.

(Suivent les signatures)

No. 2464.— Corespondența din Ismail, adresată ziarului «Steaoa Dunărei», în 12 (24) Ianuarie 1859. Ismail.

(„Steaoa Dunărei“, No. 15, din 22 Ianuarie 1859.)

De la primirea norocitei încunoștiințări despre alegerea Dom- nului, în orașul Ismail n'aũ mai conținut întrunirile, balurile și ve- seliile; mai cu osebire, la 11 Ghenarie, s'a dat, la clubul de Ismail, un dineũ strălucit. || Directorul adunărei, d. A. Tulceanov, prin

1859
24 Ianuar.

No. 2464. un discurs, mulțumind Puterilor garante cu un patriotic entusiasm, 1859 a ridicat toaste pentru prosperitatea țării, pentru fericirea și îndelungarea zilelor Prințului Domnitor, pentru fericirea deputaților alegători, pentru înflorirea Principatelor-Unite,—într'un cuvînt cele mai frumoase și patriotice cuvinte s'aũ rostit pentru fericirea țării, a Prințului Domnitor și a soției sale, pentru fericirea și mângâierea a tot Românului, ce pînă acum a vërsat lacrămî' de nenorocire. | Toți într'un cuvînt aũ strigat: Frați Români! iată țărîna strămoșilor noștri a înviat, iată deschisă pentru Români o nouă eră; să ne silim, prin patriotica unire și frăție, a fi demni de țara noastră, care, cu atâta vitejie și vërsare de sânge, s'a păstrat de către strămoșii noștri! Să ne silim dar a fi încununați cu laurî, precum și ei! | Vë rog decî, Domnule Redactor, ca să bine-voiți a publica spre a se încredința Româniî din Moldova și Valahia că frațiî lor din Basarabia Moldovei aũ aceleași dorinți și aceleași sentimente patriotice ca și ei.

(Traducțiune.)

Depuis la réception de l'heureuse nouvelle annonçant l'élection du Prince, les réunions, les bals, les fêtes n'ont pas cessé dans notre ville; le dîner, donné au club d'Ismail le 11 Janvier, a été particulièrement brillant. || Le président de la réunion, M. A. Toulchanov, après avoir remercié, avec un enthousiasme patriotique, les Puissances garantes, a porté des toasts pour la prospérité du pays, pour le bonheur et la longue vie du Prince régnant, pour le bonheur des députés électeurs, pour la prospérité des Principautés-Unies; bref, les plus beaux et les plus patriotiques discours ont été prononcés en l'honneur du pays, du Prince régnant et de son épouse et de la nation roumaine en général, qui, jusqu'à présent, versait des larmes de douleur. || Il n'y avait qu'un cri, unanime: Frères Roumains! voici le pays de nos pères ressuscité! Voici une nouvelle ère pour les Roumains! Par notre patriotisme, par l'union, par la fraternité, efforçons-nous d'être dignes de notre pays qui nous a été conservé par la vaillance et au prix de tant de sang de nos aïeux! Tâchons de mériter leurs lauriers! | Je vous prie, Monsieur le Rédacteur, de vouloir bien publier ces lignes, pour prouver aux Roumains de Moldavie et de Valachie que leurs frères de la Bessarabie Moldave partagent leurs vœux et leurs sentiments patriotiques.

No. 2465.— «Situația». Articol al ziarului «Steaoa Dunărei», din 12 (24) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaoa Dunărei”, No. 7, din 12 Ianuarie 1859.)

Situația.

Partida națională-liberală a dobândit un mare succes. A res-No. 2465. pins candidaturile corupției și ale despotismului și și-a ales un Domn 1859 după chipul și asemănarea sa, un Domn național, popular, energetic și inteligent. 24 Ianuar. | Trebuie însă ca, acum, partida națională-liberală să strige victorii, și—spre a întrebuița o expresie usuală— să se culce pe amîndouă urechile, crezînd că nu-î mai rămîne nimic de făcut? Dacă partida națională ar fi de această opinie, în mare înșelare ar fi, mare greșală ar comite, și cumplită 'î-ar fi deșteptarea. || Generalul, carele, după isbînda ce a câștigat, se mulțumește de a se culca pe câmpul bătăliei, fără a urmări mai departe pe inimic, fără a-l zdrobi cu desăvîrșire, fără a-l pune în neputință de a se mai întruni și a se răscula pentru un nou atac; un asemenea general, nu merită de a fi lăsat în capul unei armii. Așa ar fi și cu șefii partidei naționale; ei ar fi nedemni de încrederea nației și de aplausele populare care 'î-a salutat în trecutele zile, dacă s'ar mărgini în succesul dobîndit, și n'ar urmări victoria în toate consecințele sale, n'ar strîmtori pe dușman, în cele de pe urmă ale sale pîrcane, dacă, în sfîrșit, n'ar pune pe nație în stare să se folosească de toate rezultatele triumfului! Alegînd un Domn după dorințele noastre, mare triumf am dobîndit în adevăr; însă, cu aceasta sfărămatu-s'au partidele trecutului, cari încă sunt puternice și mai întăritate de cât ori și când, în țară și chiar și în Cameră? Așezatu-s'a guvernămîntul precum îl vrem, precum îl vrea Constituția? Articolul 46 din Constituție, prelăcutu-s'a în legi organice și practice? Intr'un cuvînt, regimul privilegiului și al abuzului, al corupției și al nepotismului, regimul degradației naționale, sociale și morale, ucisu-s'a cu desăvîrșire, și înlocuitu-s'a printr'un regim de demnitate națională, de libertate, de egalitate, de rădicarea claselor împilate, regimul precum îl vrea nația, precum îl vrea însăși Constituția? Nimic din acestea nu s'a făcut încă. Prin urmare, rodirile victoriei sunt încă de dobîndit! Încă n'am sfîrșit de a sfărăma, și, prin urmare, cu atîta mai puțin am început de a zidi. || Când Israelii, sub Iuda Macabeul, au reintrat în Ierusalim, ei au găsit zidurile sparte, casele risipite, toate ma-

No. 2465. gasinele sfărâmate. Tot era de rezidit și de îndreptat, și dușmanul
 1859 era la porți. Ei dar trebuia, tot într'un timp, să rezidească și să
 24 Ianuar. apere cetatea; poporul era nevoit să rabde tot-d'odată ostenelele
 resbelului și ostenelele păcei, purtând într'o mână sabia și într'alta
 mistria, mergând de la munca zidarului la lupta soldatului, și
 vice-versa. || Sarcina noastră este asemenea. Trebuie, pe de o parte,
 să respingem regimul vechi, și, pe de alta, să ridicăm edificiul
 viitorului. || Pentru ca să putem îndeplini această îndoită sarcină,
 trebuie dar, mai înainte de toate, să așezăm un guvernământ care
 să fie adevărata expresie a noului ordin de lucruri, creat prin con-
 venția din 7 (19) August 1859, carele să continue și să realizeze
 ideea ce, în ziua de 5 Ianuarie 1859, a făcut din colonelul Ale-
 xandru Cuza, pe Alexandru Ioan I, Domn al Moldovei; care să pue
 în viață sistemul de Constituție, cerut de art. 46 din convenție;
 care, în toate gradurile ordinului social, să întemeeze și să asigure
 pentru de-a-pururea egalitatea constituțională și libertatea legală,
 puind pretutindenți interesele generale în locul intereselor particu-
 lare, nația în locul castei. | Un asemenea guvernământ nu-l vom
 putea avea, decât dacă-l vom compune din bărbații cei mai zeloși,
 cei mai hotărâți, cei mai demni ai partidei naționale. Un guver-
 nământ de fuzie, cum se zice, un guvernământ vinograd, compus
 din elemente eterogene, din oameni din toate colorurile, de toate
 partidele, ar fi zădărnicierea trimfului ce am dobândit în ziua de
 5 Ianuarie, ar fi uciderea partidei naționale, ar fi chiar peirea Con-
 stituției! Suntem dar desăvârșit în contra opiniei care sprijine fu-
 zia. Timpul fuziei va veni, și noi suntem cei d'întâiu cari dorim
 sosirea acestui timp fericit, în care Românii să uite urile trecute,
 desbinările de partide și de clase, și să nu formeze de cât o sin-
 gură familie. Însă, această epocă de o fericire cerească și de o
 pace paradisiacă, din nenorocire, încă n'a sosit. Acum trebuie
 să gândim, mai înainte de toate, să asigurăm și să urmărim izbânda
 dobândită. Partidele vechi, de și n'au triumfat în alegerea Domnului,
 însă ele încă există, ele sunt pretutindenți în țară, și mai ales în
 Cameră. Să luăm dar seama ca să nu intre și în guvernământ. ||
 Însesși stăruințele înjositoare, pe cari mulți din reacționari le fac
 pentru a putea ajunge în funcții, de la minister până la anticameră,
 trebuie să fie tronului o îndemnare mai mult spre a se ține în pază
 în contra acestor devotamente improvizate. D-nii reacționari nu
 solicitează onoarea de a servi unui Domn cetățean, unui Domn al
 căruia însuși numele formează un contrast vederat cu sistemul

ce ne-a ocârmuit pînă acum, doară pentru că s'aŭ pocăit, pentru că No. 2465. s'aŭ hotărît a se lepăda de trecut, pentru că voesc a îmbrățișa cu 1859 căldură și sinceritate noul ordin de lucruri și de idei, introdus 24 Ianuar. în Moldova prin Constituția din 7 (19) August 1858 și prin alege-rea din 5 Ianuarie 1859. Să nu fim așa de simpli pentru a-î crede. Increderea noastră am plăti-o prea scump. D-lor voesc a face parte din ocârmuire, pentru ca, prin puterea ocârmuirii, să isbutească a zădărnici rodirile biruinței noastre, și a paralisa reformele cerute de convenție, și cari, după nemerita expresie a manifestului de instalație, sunt menite de a introduce în societatea noastră marile principii ale staturilor moderne. ¹⁾ || Iată tot secretul exploziei de devotamente ce s'aŭ ridicat în favoarea tronului constituțional din partea acelor cari, pînă în ziua de 5 Ianuarie 1859, aŭ combătut cu cea mai mare nătângie triumful ideilor naționale și libe-rale! Să ne ferim dar de acei ce strigă la fusie. Să ne ferim de o generositate cu totul fără loc și peste timp, care ar introduce în mij-locul nostru niște frați falși ce, nu mai târziu de cât mâine, s'ar pre-face în adversari declarați; și acești, ajunși la putere, negreșit că pentru partida națională s'ar păzi bine de a fi generoși. Avem drept dovadă acești de pe urmă trei ani. | Să fim dar energici și vir-toși, chiar în contra simțirilor inimei noastre! Să gândim că sîm-tem chieamați, că avem datoria—impusă de Europa și de nație—de a pune în lucrare Constituția, și că aceasta nu o vom putea face de cât dacă vom avea un guvernămînt național, liberal, însă tot odată tare, puternic, și în stare de a sdrobi toată rezistența nele-gală, toată uneltirea reacționară! Alegerea unui guvernămînt regu-lat, care să îndeplinească și să asigureze regimul viitorului, este dar cea întâia și cea mai mare din trebuințele noastre. || Un a-semenea guvernămînt, ce este încă de făcut, trebuie neapărat să fie compus de bărbați luați din partida națională și cari, prin trecu-tul lor, prin ideile lor, prin actele lor, să fie adevărată expresie a noului ordin de lucruri, ce este a se introduce în Principatele-Unite. | Articolul 46 din convenție, menit de a întemeia în societatea noas-tră egalitatea de drepturi și de îndatoriri, are să întilnească resis-tența cea mai îndărătnică și cea mai înfuriată din partea tuturor acelor, cari pînă acum, aŭ fost deprinși a se folosi de regimul pri-vilegiului. Cum acest articol se va putea dar pune în lucrare, dacă guvernămîntul va fi compus de osîndiți prin convenția din 7 (19)

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2432, p. 353.

No. 2465. August, de partizanii reacției, de oamenii cari au combătut triumful partidei naționale? Ce mijloace de acție, cu influență regulată, ce unitate de combinație, ar putea avea un guvernământ de fuzie? ||
 1859
 24 Ianuar.

Formele constituționale sunt bune, în acest simț că ele, curînd sau tîrziu, provoacă triumful adevărului; dar, dacă ele nu vor fi sprijinite, mai ales la început, de bărbați din inimă devotați regimului constituțional și dacă, din potrivă, vor fi încredințate în mîni dușmane, aceste forme se pot îndupleca la politica cea mai falsă și cea mai anti-constituțională, se pot întoarce la deprinderile cele mai corupte, se pot pregăti pentru regimul reacției și al absolutismului. Dovadă avem Reglementul, care și el avea forme constituționale, dar care, încredințat unui guvernământ ca acel al lui Mihai Sturdza și a renunțitorilor săi miniștri și unei Camere ca Adunarea obștească de la 1834 pînă la 1848, a produs acel regim de infamie și de corupție, osîndit de toată țara în Martie și în Iunie 1848, și care, după zece ani, îndrăznind a-și rădica încă capul, a fost zdrobit în ziua de 5 Ianuarie 1859. Să luăm dar bine seama la organizarea guvernământului. Să știm cui încredințăm aplicația Constituției. Intr'un număr trecut al «Stelei», am publicat protestația oamenilor trecutului, dată marelui vizir ¹⁾. Acest act, dirigeat nu în contra d-lor Vasile Sturdza și Anastasie Panu, ci în contra libertăților noastre publice, în contra chiar țerei, ne arată într'un chip hotărîtor, ce ar deveni România, dacă vre o dată ar mai cădea în mîinile lor și a creaturilor lor. Tronul dar trebuie să se ferească de asemenea oameni. Să nu creadă că, prin fuzie cu ei, ar putea să-și întărească guvernământul național. Să nu creadă că vre-odată va putea dobîndi oare-care putere statornică, întrunind oamenii demnității naționale, ai legalității și ai libertății cetățenești, cu oamenii străinului, ai înjosirilor, ai împilării și ai abuzului. Un guvernământ ce n'ar întățișa alt princip de cât acel al fuziei, n'ar ținea o singură zi; căci, trebuie să o spunem și toate cele ce se petrec sub ochii noștri o repetează, între trecut și între viitor este o prăpastie, care nu stă în mîna nimănui de a o putea astupa. Să fim dar, mai presus de toate, oameni practici, oameni de prudență și de prevedere! *Salus rei publicae, suprema lex esto.* Mântuirea țerei înainte de toate. Să închidem urechile la toate fîgăduințele, la toate protestațiile, la toate lingușirile, chiar când d-nii reacționari ar lua glasul sirenelor. Precum am ales un Domn după chipul și ase-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2360, p. 3.

mănarea dorințelor naționale, asemenea să-î fie și guvernămîntul: un No. 2465.
guvernămînt omogen, eminent național, eminent liberal, tare și ne- 1859
strămutat în aplicația Constituției, în textul și spiritul ei, spre a ne 24 Ianuar.

servi de însuși cuvintele jurămîntului domnesc. || Timpul guvernă-
mintelor carî trăesc de azi pe mâine, carî sunt desbrăcate de orî-ce
idee și de orî ce țel pentru viitor, carî nu caută de cât de a se
susține prin favor și prin intrigî, a trecut. Nouă, ne trebuie o ocăr-
muire cu voință, cu sistemă, cu viitor, care să deslege, iar nu să
amăe greutățile, și care să îndestuleze zilnic și treptat trebuințele
tronului și ale nației. Să nu creadă oamenii noștri de stat că, de
acum, poporul nostru se poate mulțumi numai cu frumoase cuvinte.
De la vorbe, avem acum a păși la fapte. In clasele de mijloc și
de jos, acele împilate, acele pentru carî Constituția s'a îngrijit,
acele ale căror inimî formează scutul cel mai puternic al lui
Alexandru Ioan I, nu mai există acel entusiasm care le îmbata. Do-
rințele lor sunt aceleași, voințele lor nu sunt astăzi mai puțin ho-
tărâte de cât au fost erî, însă mintea și judecata lor sunt mai reci
și mai prevăzătoare. Ele nici se mai atrag, nici se mai conduc
prin simple făgăduințe. Ele voesc garanții mai complete; ele re-
clamă o administrație, care în toată ziua să prefacă făgăduințele
în fapte; ele aspirează să ocupe în societate locul ce le este în-
semnat prin activitatea, prin luminele, prin interesele, prin numărul
lor—locul ce le este închizeshluit prin Constituție! Mișcarea este
dată și nimenî nu o va putea opri. || Toată știința, tot talentul,
tot patriotismul stă astăzi întru a constitui un guvernămînt
care să ție seamă de aceste trebuințe, și să aibă capacitatea și
energia de a le putea îdestula. || Fuzia nici odată nu va putea
crea un asemenea guvernămînt. Să deschidem fuziei cea mai mică
ușe în minister, în administrație, în finanțe, chiar în anticameră, și
sistemul întreg al Constituției cu toate mașinele ei se va între-
buița în folosul reacției; și instituțiile nouă, încă înainte de a fi
puse în lucrare, vor cădea în discredit, făcându-se antipatice popu-
lului care va imputa Constituției metehnele ce, cu drept cuvînt,
vor trebui a fi imputate numai oamenilor ce nu vor fi știut a o
aplica. || Fuzia dar ar fi anticonstituțională, ar fi antinațională,
ar fi lovirea cea mai fatală ce s'ar putea da ideilor naționale
și liberale, ar fi zădărnicierea victoriei din 5 Ianuarie 1859. ||
Noi nu pretindem că guvernămîntul trebuie să se ție în stare per-
manentă de exclusivism; că trebuie, în dealungul, să păstreze linia
de demarcație între partide și așa să perpetueze urile și discor-

No. 2465. diile dinăuntru. Nu ; aceasta nu poate să fie chemarea guvernă-
 1859 mîntului lui Alexandru Ioan I. «Fă ca Domnia ta să fie cu totul
 24 Ianuar. de pace și de dreptate. Impacă patimele și urile dintre noi și re-
 întrodu în mijlocul nostru strămoșeasca frăție.» ¹⁾ Iată întâiele cu-
 vinte care s'au adresat Domnului, îndată după proclamarea sa; iată
 cuvintele care, din modesta noastră poziție, le vom repeta necon-
 tenit tronului. Pacea și frăția trebuie să fie țelul final al guvernă-
 mîntului Domnului cetățean! Inșă, să ne aducem aminte de vor-
 bele: «Si vis pacem, para bellum», de vroești pacea, fii gata
 pentru resbel. | Fie biruința noastră complectă; prefacă se prin-
 cipile Constituției în instituții practice, în legi eficace; prindă a-
 cestea rădăcinii practice în țara noastră, și nu avem a ne mai teme
 de durerile, de nenorocirile, de abuserile trecutului; și atunci vom
 fi cei întâiu a întinde mîna foștilor noștri adversari; vom putea
 deschide șirurile noastre; și, fără frică și îngrijire, îi vom chema
 la banchetul frăției. Pîna atunci, sentinele credincioase și neadormite,
 să priveghem împrejurul cetății libertăților noastre, căci duș-
 manul ne pîndește. | In tot casul și în tot timpul, guvernămîntul,
 în împlinirea marelui sale misi, să nu uite că el nu poate avea tărie,
 dacă nu va avea și va păstra sprijinul nației; și că, pentru ca să
 fie sprijinit, el trebuie să aibă, drept povăț a lucrărilor sale, legea
 omenirei, progresul. Iar, mai presus de toate, aibă pururea înaintea
 ochilor săi acest mare adevăr, zis de un mare istorian (Guizot):
 «Generațiunile obosite fac loc generațiilor active; viitorul sosește
 «cu mari pași; ce ieri era o gîndire confusă, astăzi este o idee
 «hotărâtă și mâine va fi o neapărată nevoie.»

(Traducțiune.)

La situation.

Le parti national-libéral a remporté un grand succès: il a re-
 poussé les candidatures de la corruption et du despotisme et a
 élu un Prince à son image, un Prince national, populaire, éner-
 gique et intelligent. Cependant, faut-il que, maintenant, ce parti
 crie victoire et, pour employer une expression familière, se livre à
 un profond sommeil, croyant qu'il ne lui reste plus rien à faire ?

Si le parti national-libéral était de cet avis, il se tromperait a-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2429, p. 340, alocuția d-lui M. Kogălniceano, p. 345.

mèrement, il commettrait une grande erreur et son réveil serait No. 2465.
douloureux. || Le général qui, après la victoire, se contente de cou- 1859
cher sur le champ de bataille, sans poursuivre l'ennemi, sans l'é- 24 januar.
craser complètement, sans le mettre dans l'impossibilité de se ré-
former et de livrer une nouvelle attaque, ce général ne mérite pas
de se trouver à la tête de l'armée. Il en serait de même des chefs
du parti national: ils seraient indignes de la confiance de la na-
tion et des applaudissements dont le peuple les a couverts ces
jours-ci, s'ils se bornaient au succès remporté, ne poursuivaient
pas la victoire dans toutes ses conséquences, n'accablaient pas l'en-
nemi dans ses derniers retranchements, s'ils ne mettaient pas enfin
la nation en situation de profiter de tous les résultats du triomphe. ||
Il est vrai que, par l'élection d'un Prince selon notre cœur, nous
avons remporté un grand triomphe. Mais a-t-on écrasé par là les
anciens partis, plus puissants et plus acharnés que jamais, dans le
pays et même à la Chambre? Le gouvernement est-il établi de la
façon que nous désirons et que la Constitution exige? L'art. 46 de
la convention s'est-il transformé en lois organiques et pratiques?
En un mot, le régime du privilège et de l'abus, de la corruption
et du népotisme, le régime de la dégradation nationale, sociale et
morale, est-il abattu et remplacé par un régime de la dignité na-
tionale, de la liberté, de l'égalité, du relèvement des classes op-
primées, par le régime tel que la nation le veut, que la Constitu-
tion elle-même l'indique? Rien de tout cela n'est encore fait. Nous
n'avons pas encore terminé de détruire; d'autant moins, nous
n'avons pas commencé à bâtir. | Lorsque les Israélites, sous
Judas Macchabée, rentrèrent dans Jérusalem, ils trouvèrent tous les
murs abattus, toutes les maisons détruites, tous les magasins ruinés.
Tout était à rebâtir, à redresser et l'ennemi était aux portes. Il
leur fallait en même temps reconstruire et défendre la ville. Le
peuple était forcé de supporter les fatigues de la guerre et celles
de la paix, de tenir d'une main le sabre et de l'autre la truelle, de
passer du travail de maçon aux exercices de soldat. || Notre
tâche est pareille: d'une part, nous devons repousser l'ancien ré-
gime; de l'autre, nous devons élever l'édifice de l'avenir. || Pour
remplir cette double tâche, il nous faut d'abord établir solidement
un gouvernement qui soit la véritable expression du nouvel ordre
de choses créé par la convention du 7 (19) Août 1858; qui continue
et réalise l'idée qui, le 5 Janvier 1859, a fait du colonel Ale-
xandre Couza, le Prince régnant de Moldavie, Alexandre Jean I-er;

No. 2465. qui mette en pratique le système constitutionnel exigé par l'art. 1859 46 de la convention; qui introduise et assure, pour toujours, à 24 januar. tous les échelons de l'ordre social, l'égalité constitutionnelle et la liberté légale, en substituant partout les intérêts généraux aux intérêts particuliers, la nation à la caste. || Nous ne pouvons pas avoir un tel gouvernement, si nous ne le composons pas des hommes les plus zélés, les plus décidés, les plus dignes dans le parti national. Un gouvernement de fusion, comme on dit, un gouvernement ni chair ni poisson, composé d'éléments hétérogènes, d'hommes de toutes les couleurs, de tous les partis, rendrait vain le triomphe que nous avons remporté dans la journée du 5 Janvier, serait la mort du parti national, serait même la perte de la Constitution. Nous sommes donc absolument contraires à l'opinion qui soutient la fusion. Le temps de la fusion viendra et nous sommes les premiers à désirer cet heureux moment où es Roumains auront oublié les haines du passé, les discordes des partis et des classes, pour ne former qu'une seule famille. Mais cette époque de bonheur céleste et de paix paradisiaque n'est pas encore venue, malheureusement. | Maintenant, nous devons penser tout d'abord à assurer et à poursuivre la victoire remportée. Les vieux partis existent encore, bien qu'ils n'aient pas triomphé lors de l'élection du Prince; ils sont partout, dans le pays et particulièrement à la Chambre. Prenons garde qu'ils n'entrent pas dans le gouvernement. | Les humiliantes insistances mêmes, faites par plusieurs réactionnaires pour obtenir des fonctions — depuis le ministère jusqu'à l'antichambre — doivent être pour le trône un avertissement de plus de se tenir en garde contre ces dévouements improvisés. MM. les réactionnaires ne sollicitent pas l'honneur de servir un Prince citoyen, un Prince dont le nom seul forme un contraste évident avec le régime qui nous a gouvernés jusqu'à présent, parce qu'ils se seraient repentis, parce qu'ils auraient renié le passé, parce qu'ils accepteraient chaleureusement et sincèrement le nouvel ordre de choses et d'idées, introduit en Moldavie par la Constitution du 7 (19) Août 1858 et par l'élection du 5 Janvier 1859. Ne soyons pas assez naïfs pour le croire; nous paierions trop cher notre crédulité. Ces messieurs veulent faire partie du gouvernement, pour essayer, étant au pouvoir, de détruire les fruits de notre victoire et de paralyser les réformes exigées par la convention, lesquelles, selon la juste expression du manifeste d'installation, «sont destinées à introduire dans notre so-

ciété les grands principes des Etats modernes» ¹⁾. || Voilà tout le No. 2465. secret de l'explosion du dévotement envers le trône constitutionnel, 1859 manifesté par ceux qui, jusqu'au 5 Janvier 1859, ont combattu obstinément les idées nationales et libérales. || Gardons-nous donc de ceux qui font appel à la fusion. Gardons-nous d'une générosité absolument déplacée et intempestive, qui introduirait dans notre milieu de faux frères qui, pas plus loin que demain, se transformeraient en adversaires déclarés et qui, arrivés au pouvoir, se garderaient bien d'être généreux à l'égard du parti national. Les trois dernières années nous en fournissent la preuve. || Soyons donc énergiques et fermes, même contre les sentiments de notre cœur! N'oublions pas que nous sommes chargés d'un devoir, imposé par l'Europe et par la nation, celui de mettre en œuvre la Constitution, et que nous ne pourrions pas le faire, si nous n'avons pas un gouvernement national, libéral, fort, puissant, et capable de briser toute résistance illégale, toute manœuvre réactionnaire. Notre premier besoin, le plus grand, est donc de constituer un gouvernement régulier qui puisse établir le nouveau régime et en assurer l'existence. | Un tel gouvernement est encore à faire; il doit nécessairement être composé d'hommes pris dans le parti national qui, par leur passé, leurs idées et leurs actes, soient la véritable expression du nouvel ordre de choses à introduire dans les Principautés-Unies. || L'art. 46 de la convention, tendant à établir dans notre société l'égalité des droits et des devoirs, rencontrera la résistance la plus obstinée et la plus furieuse de la part de tous ceux qui, jusqu'à présent, étaient habitués à profiter du régime du privilège. Comment pourra-t-on donc mettre cet article en pratique, si le gouvernement est composé de ceux que la convention du 7 (19) Août a condamnés, de partisans de la réaction, d'hommes qui ont combattu le parti national? Quels moyens d'action, quelle influence régulière, quelle unité de combinaisons un gouvernement de fusion pourrait-il avoir? || Les formes constitutionnelles sont bonnes, dans ce sens que, plus tôt ou plus tard, elles assurent le triomphe de la vérité; mais, si ces formes ne sont pas protégées, surtout au commencement, par des hommes dévoués de tout cœur au régime constitutionnel, si, au contraire, elles sont confiées à des mains ennemies, elles peuvent conduire à la politique la plus fausse, la plus anti-constitutionnelle, faire revivre les

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2432, p. 253.

No. 2465. 1859 24 Januar. habitudes de corruption et préparer le retour du régime de réaction et d'absolutisme. Nous en avons eu une preuve dans le Règlement organique qui, lui aussi, contenait des formes constitutionnelles, mais qui, confié à un gouvernement comme celui de Michel Sturdza et de ses fameux ministres et à une Chambre comme l'Assemblée générale de 1834 à 1848, a produit ce régime d'infamie et de corruption, condamné par le pays entier en Mars et Juin 1848 et qui, dix ans après, ayant osé relever encore la tête, a été écrasé dans la journée du 5 Janvier 1859. || Faisons donc bien attention à l'organisation du gouvernement. Sachons à qui nous confions l'application de la Constitution. Dans un des derniers numéros de notre journal, nous avons publié la protestation adressée au grand vizir par les hommes de l'ancien régime ¹⁾. Cet acte, dirigé non contre MM. Basile Sturdza et Anastase Pano, mais contre nos libertés publiques, contre le pays lui-même, nous indique d'une façon décisive ce que deviendrait la Roumanie, si elle tombait jamais entre les mains de ces gens et de leurs créatures. Le trône doit se bien garder de tels hommes. Qu'il ne croie pas que, par la fusion avec eux, le gouvernement national puisse être consolidé. Qu'il ne croie pas qu'il puisse jamais acquérir une certaine force stable, en réunissant ensemble des hommes dévoués à la dignité nationale, à la légalité et à la liberté civique et des hommes dévoués à l'étranger, à l'humiliation, à l'oppression et à l'abus. Un gouvernement qui ne représenterait d'autre principe que celui de la fusion, ne tiendrait pas debout un seul jour, car,—nous devons le dire et tout ce que nous voyons le confirme,— il y a entre le passé et l'avenir un abîme que personne ne saurait combler. Soyons donc, avant tout, des gens pratiques, prudents. «*Salus rei publicæ suprema lex esto.*» Le salut du pays avant tout! Fermons les oreilles à toutes les promesses, à toutes les protestations, à toutes les flatteries, même si MM. les réactionnaires empruntaient la voie d'une syrène. Nous avons élu un Prince selon les vœux de la nation; que le gouvernement soit à son image: un gouvernement homogène, éminemment national, éminemment libéral, fort et inébranlable dans l'application de la Constitution, conformément à sa lettre et à son esprit, pour nous servir de l'expression du serment princier. || Le temps des gouvernements qui vivent au jour le jour, qui sont dépouillés de toute idée et de toute aspiration pour l'avenir, qui ne se maintiennent

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2360, p. 3.

péniblement que par des faveurs et des intrigues, est passé. Il nous faut un gouvernement ayant une volonté, un système, un avenir; il nous faut un gouvernement qui sache résoudre, et non ajourner, les difficultés et satisfaire journellement les besoins du trône et de la nation. Que nos hommes d'Etat ne croient pas que notre peuple veuille se contenter maintenant de belles phrases. Nous avons eu des phrases; il faut passer aux actes. Dans les classes moyenne et inférieure, classes opprimées et dont la Constitution a pris souci, classes qui forment l'appui le plus puissant d'Alexandre Jean I-er, il n'y a plus cet enthousiasme qui les enivrait. Ils ont les mêmes vœux qu'hier, la volonté non moins ferme; mais leur esprit et leur jugement sont plus froids et plus prévoyants. On ne peut plus ni les attirer ni les conduire par de simples promesses. Elles demandent des garanties plus complètes; elles réclament une administration qui, chaque jour, transforme les promesses en faits; elles aspirent à occuper dans la société la place qui leur est désignée par leur activité, par leurs lumières, par leurs intérêts, par leur nombre, la place qui leur est garantie par la Constitution. L'impulsion est donnée et personne ne saurait l'arrêter. | Toute la science, tout le talent, tout le patriotisme consistent aujourd'hui à constituer un gouvernement qui sache tenir compte de ses besoins et ait l'énergie et l'aptitude de les satisfaire. || La fusion ne saura jamais produire un tel gouvernement. Si nous ouvrons à la fusion la plus petite porte d'entrée au ministère, à l'administration, aux finances, même à l'antichambre, nous verrons que tout le système de la Constitution, avec tout son mécanisme, sera employé au profit de la réaction; et alors, les nouvelles institutions, avant même d'être mises en application, tomberont dans le discrédit, deviendront antipathiques au peuple qui imputera à la Constitution les défauts imputables uniquement aux hommes ne sachant pas l'appliquer. || La fusion serait donc anti-constitutionnelle, anti-nationale, le coup le plus fatal qu'on puisse donner aux idées nationales et libérales, l'anéantissement de la victoire du 5 Janvier 1859. || Nous ne prétendons pas qu'on tienne le gouvernement dans l'état permanent d'exclusivisme, que l'on garde à la longue une ligne de démarcation entre les partis et qu'on perpétue ainsi les haines et les discordes intérieures. Non; telle ne saurait être la mission du gouvernement d'Alexandre Jean I-er. «Faites que votre règne soit tout de paix et de justice; apaisez les passions et les haines qui existent parmi nous et introduisez dans notre sein la fraternité de nos ancé-

No. 2465.

1859

24 Januar.

No. 2465. «tres» ¹⁾. Voilà les premières paroles adressées au Prince après son
 1859 élection; voilà les paroles que, malgré notre humble position, nous
 24 Januar. adresserons sans cesse au trône. Paix et fraternité, voilà le but
 final du gouvernement d'un Prince citoyen. Mais souvenons-nous
 aussi du dicton: «Si vis pacem, para bellum»; si tu veux la paix,
 sois préparé pour la guerre. Que notre victoire soit complète!
 Lorsque les principes de la Constitution se seront transformés en
 lois efficaces; lorsque celles-ci auront pris racine dans notre pays,
 pour que nous n'ayons plus à craindre les souffrances, les malheurs,
 les abus du passé, alors nous serons les premiers à tendre la main
 à nos anciens adversaires, à leur ouvrir nos rangs sans crainte
 ni appréhension et à les inviter au banquet commun de la fraternité.
 Jusqu'alors, sentinelles fidèles et attentives, nous veillerons
 autour de la forteresse de nos libertés, car l'ennemi nous guette.
 || Le gouvernement, conscient de la grandeur de sa mission, ne
 doit jamais oublier qu'il ne saurait être fort sans être appuyé par la
 nation et que, pour être appuyé, il doit être guidé par la loi humaine
 du progrès. Avant tout, qu'il se souvienne de cette vérité, dite par
 le grand historien Guizot que: «les générations fatiguées cèdent
 «la place aux génération actives; l'avenir avance à grands pas; ce
 «qui, hier, n'était qu'une pensée confuse, aujourd'hui, est une idée
 «positive et, demain, sera une nécessité indispensable.»

No. 2466. — Discursul adresat Episcopului Eparhiei Buzău, Filotei, la presintarea aleşilor deputaţi ai acestui district, în 13 (25) Ianuarie 1859. Buzău.

(„Steaoa Dunăre”, No. 13, din 20 Ianuarie 1859.)

No. 2466. Prea Sfinţite Stăpîne, || România, scumpa noastră patrie, şi
 1859 chiar unita ei soră Moldova au aplaudat manifestarea patriotis-
 25 Ianuar. mului Prea Sfinţiei Voastre. Cel mai d'întâiu din capii Bisericeii
 şi păstorii ai norodului, aţi fost Prea Sf. Voastră care aţi îmbră-
 ţişat şi aţi scris programul dorinţelor naţiei noastre către înal-
 tele Puteri ocrotitoare. România dar este datoare simţimintelor
 Prea Sf. Voastre, atît mai mult că, în Divanul ad-hoc, aţi susţinut

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2429, p. 340, allocution de M. Kogalniceano, p. 351.

cu credință dorințele nației și, dacă pînă acuma nu s'a manifestat No. 2466.
 formal vre-un act de recunoștință ce ea vă păstrează, cel puțin po- 1859
 populațiunea acestui district o va avea neștearsă din inimă, cel puțin 25 Ianuar.
 urmașii săi și toate generațiunile o vor respecta, și nepărtinitorii
 istorici ai patriei se vor crede fericiți a le însemna cu cele mai
 frumoase colorii în scrierile ce vor lăsa posterității. || Prea
 Sfințite Stăpîne, noi, cari avem onoarea a ne înfățișa astăzi din
 partea concetățenilor noștri, venim, în numele lor, a vă ruga să
 bine-cuvințați pe aleșii noștri deputați, cari sunt destinați ca, îm-
 preună cu colegii din cele-lalte districte, să hotărască viitoarea
 soartă a noastră și a urmașilor noștri, ca actele lor să fie pentru
 fericirea și prosperitatea țerei, iar Prea Sfinția Voastră, misionarul
 Evangheliei și părintele nației, căreia sunteți firesc mandatar, să
 trăiți mulți ani împreună cu noi, fiil Prea Sfinției Voastre, ca să
 avem norocirea a încorona cu lauri nobila inimă ce am crezut
 și credem în aleșii noștri. | Trăiască România unită! Trăiască
 Prea Sfinția Sa Episcopul de Buzău!

(Traducțiune)

Très-Saint Père. || La Roumanie, notre chère patrie, et sa
 sœur la Moldavie ont applaudi à la manifestation de patriotisme
 de Votre Sainteté. Parmi les chefs de l'Eglise et les pasteurs du
 peuple, vous avez été le premier à adopter et à signer le pro-
 gramme des vœux de notre nation, adressé aux hautes Puissances
 garantes. La Roumanie doit donc être reconnaissante pour les
 sentiments de Votre Sainteté, et ce d'autant plus qu'au Divan
 ad-hoc, vous avez soutenu fidèlement les vœux de la nation. Si,
 jusqu'à présent, cette reconnaissance n'a pas encore été manifestée
 par un acte formel, la population de ce district la garde dans son
 cœur et les descendants de toutes les générations la conserveront,
 tandis que l'histoire impartiale enregistrera vos actes sur ses plus
 belles pages. || Très-Saint Père, mandataires de nos concitoyens,
 nous nous présentons en leur nom à Votre Sainteté, afin de solli-
 citer votre bénédiction pour les députés de la nation qui, conjointement
 avec leurs collègues des autres districts, auront à décider de notre sort
 et de celui de nos descendants. Puissent-ils travailler au bonheur et à la
 prospérité du pays! Puisse Votre Sainteté, missionnaire de l'Évangile et
 père de la nation, dont vous êtes le mandataire naturel, vivre de
 longues années avec vos fils

No. 2466. spirituels, pour que nous ayons le bonheur de couronner de lau-
 1859 riers les nobles sentiments de nos élus. | Vive la Roumanie unie!
 16 Ianuar. Vive S. S. l'evêque de Bouzéo!

No. 2467.— Revista ziarului «Steaoa Dunărei», din 13 (25
 Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaoa Dunărei“, No. 3, din 13 Ianuarie 1859.)

No. 2467. Convențiunea din 7 (19) August, înscriind în fruntea organi-
 1859 sărei țărilor noastre numele de Principate-Unite, a stabilit, chiar
 25 Ianuar. prin aceasta, și un raport de solidaritate, ce trebuie să existe în-
 tr'aceste două Principate. Această solidaritate este cu atât mai ab-
 solută, cu cât fără dânsa toată organizarea este nulă și fără resul-
 tat. | Comisiunea centrală, comună ambelor țări, este singurul
 mobil de la care atîrnă toată mișcarea guvernamentală din ele; ea
 propune legile de intreres comun, ea revizue legile de interes spe-
 cial, votate de vre-una din Camere, ea este deplină depositară și
 ocrotitoare a dispozițiunilor constitutive, esersând și privegherea
 asupra puterilor executive. Ea însă este compusă în părți egale din
 oameni aleși și numiți din ambele țări. Câtă unitate de tendințe,
 câtă potrivire de principii trebuie dar să cuprindă în sînul ei acea
 Comisiune, pentru ca ea să-și poată îndeplini menirea cu nemerire,
 și cât de lesne ea poate produce desorganizarea cea mai completă,
 paralisarea desăvîrșită a tuturor puterilor statului, când neînțele-
 gerea și desbinarea de principii ar intra în sînul ei. | Ce ar fi
 când opt membri, trimiși de Adunarea și de Domnul de Moldova,
 ar fi toți oameni de progres și doritori de instituțiunii liberale, în
 timp ce ce-lalți opt, trimiși de Adunarea și de Domnul de dincolo,
 ar înfățișa reacțiunea cea mai urîcioasă, și vice-versa? | Con-
 vențiunea zice că, «în caz când în desbaterile acei Comisiuni voturile se
 vor împărți în părți egale, votul președintelui va precumpăni»; și
 iarăși: «când pentru alegerea președintelui sufragiile se vor împărți
 de o potrivă între doi candidați, atunci se va decide prin mijlo-
 cul sorților.» || Așa dar, iată destinele a două țări, a cinci mi-
 lioane de Români, lăsate în caprițiul hasardului, în hotărîrea
 oarbă al unui sort! Oare aceasta să fi fost țelul bine-făcător al ma-
 rilor Puteri subscriitoare convențiunei de Paris? Ne place a crede
 că nu. Ele negreșit, rînduind sortul, au făcut aceasta spre a curma

numai o simplă cestiune de supremație între ambii candidați la No. 2467.
președinție, dar nu și pentru cestiunile vitale ale națiunii. Căci era 1859
prea limpede și sigur că ambele țări, inspirate de aceleași dorinți— 25 Ianuar.
dovadă votul unanim al Adunărilor ad-hoc din 1857,—sub una și
aceiași lege electorală, aplicată de niște guvernăminte interimare
formate după un princip identic, nu pot să trimeată în Adunările
lor electiv decît, cel puțin în majoritate, niște elemente desăvîrșit
omogene și identice. Puterile, stipulând aceasta, n'au ținut seamă însă
de diferitele interese ce ar putea pune în luptă o asemenea stare
de lucruri, că ambele guvernăminte interimare puteau tare bine să
nu fie de o potrivă inspirate de nepărtinirea și loialitatea cerută, și
că tot acea lege electorală, aplicată în o țară cu esactitate, putea să dea
o Adunare cu totul diferită de cea a celei-lalte țări, unde această lege
ar fi aplicată în un țel personal și arbitrar! Tocmai aceasta, din
nenorocire, vedem că se întâmplă acum. Cititorii noștri au putut
vedea, din numerile noastre precedente, ilegalitățile, siluirile, arbi-
traritatea cea mai neînfrînată cu care guvernămîntul interimar de
peste Milcov voește a pune în aplicare stipulările convențiunei.
Chiar de la început, acel guvernămînt s'a arătat ostil nu numai spi-
ritului dar chiar și literei legii. Așa, vedem prelungite după plăcere
termenele electorale anume stipulate prin convențiune; înlăturări
arbitrare ale persoanelor cu drept de alegători și eligibili; în fine,
toate iscodirile ce arbitraritatea și disprețul legii poate produce,
totul a fost pus în lucrare și operațiunile electorale ce se săvîrșesc
acum acolo, presintă un spectacol mult mai reprobabil de cât chiar
acel întîmplat la noi, cu ocasiunea celor întâi alegeri făcute de
Vogoride, pentru Adunarea ad-hoc, condamnate de lumea întreagă.
Apăsați de o tiranie fără margini, strînși într'un cerc de fier, frații
de dincolo de Milcov, vîzînd ast-fel încalcate sacrele lor drepturi,
vîzînd că Adunarea ce va eși din niște asemeni alegeri nu va fi
de cât o adunătură de instrumente, prin cari Căimăcămia de acolo
își va pune în lucrare scopurile ei personale, au protestat cu tărie
cătrec marile Puteri garante, și se abțin de a lua parte la o lucrare
electorală atît de scandaloasă. | Grație fermităței și abnegărei
cu cari au fost puse în lucrare la noi stipulările convențiunei, Adu-
narea electivă de aici este acum în lucrare; o frumoasă perspec-
tivă ni se desvelește și mîngâitoare speranțe învelesc inimile noastre.
Ecoul încă repetează în depărtare sincera salutare a poporului: Vivat
Domnul Alexandru Ioan I! Vivat Adunarea electivă! Vivat Loco-
tenența Princiară! || Dar oare, printre aceste strigări de veselie,

No. 2467. nu auzim noi gemetele dureroase ale fraților noștri de dincolo de
 1859 Milcov? Vivat unirea! strigăm noi din toate părțile; însă, ce va fi
 25 Ianuar. de această unire, când, în Adunarea de peste Milcov, influența străină,
 triumfătoare, va aduce elementul său bastard, pe oamenii periciunei
 și ai trădării? Ce va fi de poporul acel apăsător? Ce va fi chiar de
 bucuria noastră, când frații noștri vor fi gemând în lanțurile tira-
 niei, și prada mașinațiilor străine? || Și apoi, cum zicea mai deunăzi
 d-l Saint-Marc Girardin: «dacă chestiunea alegerilor de dincolo
 «se sfârșește prin ilegalitate, nu reîncepe oare prin revoluții? Ce se
 «va fi câștigat oare? ce va fi câștigat pacea Europei? Nu-i oare in-
 «teresul tuturor amicilor păcii de a înăduși mai mult de cât ori-
 «când toate cauzele unui război revoluționar, care ar putea exista
 «în Europa? Purtarea ilegală și silnică a Căimăcămiei de la Bu-
 «curești, este o cauză de revoluție.»¹⁾ O revoluție însă, în o
 parte a Principatelor Unite, lipsi-va oare a avea tot aceleași conse-
 cințe și în cea l'altă parte? Legămintele ce ne leagă împreună,
 sunt așa de strânse, ele stabilesc între ambele țări o solidaritate
 atât de absolută, precum am văzut-o mai sus, în cât ori-ce cauză,
 nu va lipsi a avea efecte deopotrivă în amândouă părțile. In-
 triga străină, triumfătoare dincolo, va avea tot aceleași rezultate
 funeste și la noi; reacțiunea, ajunsă la putere prin mijloace scan-
 daloase și ilegale dincolo, va paraliza și la noi ori-ce simțiri
 de viață, ori-ce aspirări de progres și de libertate! Nu este
 chestiunea acum numai de asupririle și nedreptățile flagrante
 la cari sunt supuși frații noștri de dincolo, ci chiar de viitorul
 vieții noastre constituționale, de conservarea triumfului căpătat
 cu atâtea osteneți și lupte în contra reacțiunii de aici. Învingă,
 tîrîta în pulbere aici, ea completează în umbră, nu se sfiește
 a lua chiar masca patriotismului celui mai înaintat, se preface
 acum de odată în liberală, unionistă înfocată, spre a putea în-
 zela mai bine, a surprinde buna credință a patrioților, a profita de
 disperarea partidului național de dincolo, a și-l alia și a-și pune
 în lucrare planurile sale de ambițiune personală și de sete de dom-
 nire! Constituiți, precum suntem acum, în o stare legală, da-
 toriile noastre sunt cu atât mai mari, misiunea Adunării și a
 guvernămîntului de aici cu atîta este mai întinsă și mai grea. Adu-
 narea de aici nu este numai a Moldovei. Domnul Alexandru Ioan I
 nu este numai al Moldovei, căci numai sunt două țări, ci o țară

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2369, p. 37.

singură, sub numele de Principatele Unite, având două Adunări generale și doi Domni. || Când puterea guvernamentală de dincolo lucrează potrivit legii, ea este neatârnată; când însă ea calcă legea, sfârșimă principiile constitutive ale Statului,—acea încălcare ne privește foarte de aproape; căci rezultatele ei sunt pernicioase pentru aplicarea Constituțiunei, și nu poate fi privită cu indiferență de noi. De datorita puterilor publice constituite acum în Moldova este de a priveghia exacta aplicare a legii în tot cuprinsul Principatelor Unite, de a slăbăvii reacțiunea sub oricare formă s'ar ivi, a-i smulge masca și a o arunca zdrobită la picioarele nației, pe care o împieșcă și o înșeală de atâta timp. || În urma protestărilor generale, în urma abținerii a celei mai mari părți dintre alegători, alegerile de dincolo de Milcov nu pot avea nici o însemnătate legală. || Ști-va oare Moldova, această parte a Principatelor Unite, constituită acum, a se pune la înălțimea chemării sale? Ști-va oare partidul național a-și urmări cu deplinătate triumful său? Astăzi, după noua Constituțiune, un triumf, pentru ca să fie adevărat, trebuie să fie general. Dacă reacțiunea pare umilită aici, dacă pare a îmbrățișa și a primi noua stare de lucruri, este numai spre a putea lua parte la putere și a paraliza acțiunea partidului național, a-l adormi în cântec de biruință, ca, pe de altă parte, să ajungă a-și îndeplini planurile. Oamenii ai partidului național! lupta nu e sfârșită. Departe de a vă grăbi a tinde mâna dușmanilor cauzei naționale, departe de a crede în călugăria lor, feriți-vă de dinșii, sfărâmați reacția; ea este deprinsă a lua toate formele. Aveți necontenit în vederea voastră că, pentru ca să fie în adevăr triumf, partida națională trebuie să domineze dincoace ca și dincolo de Milcov; alt-fel, toate lucrările vor fi paralizate, tot progresul, toată libertatea vor rămâne numai niște aspirațiuni și toate luptele de pînă acum zadarnice.

(Traducțiune.)

La convention du 7 (19) Août, en inscrivant en tête de l'organisation de nos deux pays la dénomination de «Principautés-Unies», a établi, par cela même, un rapport de solidarité entre ces deux Principautés. Cette solidarité est d'autant plus absolue que, sans elle, toute l'organisation devient nulle et sans effet. || La Commission centrale, commune aux deux pays, est, à elle seule, l'unique moteur dont dépend tout leur mouvement gouvernemental. C'est elle

No. 2467. qui propose les lois d'intérêt commun ; c'est elle qui revise les lois
 1859 d'intérêt spécial, votées par l'une des deux Chambres; c'est elle
 25 Januar. qui est dépositaire et protectrice des institutions constitutionnelles,
 par la surveillance qu'elle exerce sur le pouvoir exécutif de chacune
 des Principautés. | Elle se compose, en parties égales, de membres
 élus et nommés par les deux pays. | Quelle unité de tenden-
 ces, quelle concordance de principes cette Commission ne doit-
 elle présenter, pour pouvoir remplir dignement sa mission et com-
 bien facilement ne peut-elle produire la plus complète désorgani-
 sation, la paralysie absolue de tous les pouvoirs de l'Etat, si la
 mésintelligence et la discorde pénètrent dans son sein! | Qu'ad-
 viendrait-il, si les huit membres de la Commission, envoyés par
 l'Assemblée et le Prince de Moldavie, étaient hommes de progrès
 et partisans des institutions libérales, tandis que les autres huit
 membres, envoyés par l'Assemblée et le Prince de Valachie, re-
 présenteraient la réaction la plus détestable, ou vice-versa. La
 convention dit «qu'en cas de partage égal des voix dans les déli-
 «érations, la voix du président sera prépondérante»; et que «dans
 «le cas où les suffrages (pour l'élection du président) se partage-
 «raient également entre les deux candidats, il sera décidé par la
 «voie du sort.» | Ainsi donc, voilà les destinées de deux pays, de
 cinq millions de Roumains, laissées au caprice du hasard, à la
 décision aveugle d'un tirage au sort! Était-ce là l'intention bien-
 veillante des grandes Puissances signataires de la convention de
 Paris? Nous nous plaçons à croire que non. En établissant le ti-
 rage au sort, elles n'ont voulu certainement qu'écartier la suscep-
 tibilité personnelle des deux candidats à la présidence, mais nul-
 lement en faire dépendre les questions vitales pour la nation. Car il
 paraissait très clair et certain que les deux pays, animés des mêmes
 vœux — à preuve le vote unanime des Assemblées ad-hoc — sous la
 même loi électorale, appliquée par des gouvernements intérimaires
 formés selon un principe identique, ne pouvaient envoyer à leurs As-
 semblées électives que des majorités composées d'éléments complè-
 tement homogènes et identiques. Mais les Puissances, en faisant cette
 stipulation, n'ont pas tenu compte de différents intérêts qu'un tel état
 de choses pouvait mettre en lutte; elles n'ont pas pris en considération
 la possibilité que les deux gouvernements intérimaires puissent très
 bien ne pas être inspirés au même degré de l'impartialité et de
 la loyauté nécessaires; enfin, elles n'ont pas prévu que la même
 loi électorale, appliquée exactement dans l'une des Principautés,

puisse donner une Assemblée tout-à-fait différente de celle de l'autre Principauté, où cette loi serait appliquée dans des vues personnelles et d'une façon arbitraire. || Malheureusement, nous voyons que c'est précisément ce qui arrive maintenant. Nos lecteurs connaissent, par nos numéros précédents, les illégalités, les violences, l'arbitraire effréné avec lesquels le gouvernement intérimaire d'au-delà du Milcov applique les stipulations de la convention. | Ce gouvernement s'est montré, dès le début, hostile non seulement à l'esprit, mais même à la lettre de la loi. Ainsi, les délais des opérations électorales, stipulés expressément par la convention, ont été prolongés selon le bon plaisir de la Caïmacamie; des personnes ayant le droit d'être électeurs et éligibles ont été exclues; enfin, on a mis en œuvre toutes les intrigues que l'arbitraire et le mépris de la loi peuvent inventer. Les opérations électorales qui s'effectuent en Valachie, présentent un spectacle beaucoup plus réprobable que celui que nous avons vu lors des premières élections faites par Vogoridès pour l'Assemblée ad-hoc, condamnées par le monde entier. Opprimés par une tyrannie sans bornes, serrés dans un cercle de fer, nos frères d'au-delà du Milcov, voyant leurs droits sacrés foulés aux pieds, voyant que l'Assemblée qui va sortir de telles élections, ne sera qu'un assemblage des instruments dont la Caïmacamie de là-bas se servira pour ses buts personnels, ont protesté énergiquement auprès des grandes Puissances garantes et ont décidé de s'abstenir d'élections aussi scandaleuses. Grâce à la fermeté et à l'abnégation qui ont présidé chez nous à la mise en application des stipulations de la convention, notre Assemblée élective est en pleine activité; nous avons devant nous une belle perspective et nous nous réjouissons des espérances les plus consolantes. Les échos répètent encore dans le lointain les cris du peuple: Vive le Prince Alexandre Jean I-er! Vive l'Assemblée élective! Vive la Lieutenance princière! | Mais, à travers ces cris d'allégresse, n'entendons-nous pas les gémissements de douleur de nos frères d'au-delà du Milcov? Vive l'union! nous écriions-nous de toute part; mais qu'advient-il de cette union, si l'influence étrangère, triomphante, envoie à l'Assemblée de Valachie ses éléments bâtards, des gens de la perdition et de la trahison? Qu'advient-il de ce peuple opprimé? Qu'advient-il même de notre joie, si nos frères gémissent dans les chaînes de la tyrannie, victimes des machinations étrangères? ||

No. 2467.
1859
25 Januar.

No. 2467. Puis, comme le disait, l'autre jour, M. Saint-Marc-Girardin: «Si
 1859 «la question (des élections en Valachie) se termine par une illéga-
 25 Januar. «lité, ne recommencera-t-elle pas par une révolution? Quel avantage
 «y aurait-il à cela? Qu'est-ce que la paix européenne y gagnerait?
 «N'est-il pas dans l'intérêt de tous les amis de la paix d'étouffer
 «plus que jamais toutes les causes d'une révolution qui peuvent
 «exister en Europe? La conduite illégale et violente de la Caï-
 «macamie de Bucarest est une cause de révolution.» ¹⁾ || Mais une
 révolution dans l'une des parties des Principautés-Unies, manque-
 rait-elle de produire les mêmes conséquence dans l'autre? Les liens
 qui nous unissent sont si intimes et établissent entre les deux
 pays une solidarité si absolue — comme nous l'avons vu plus
 haut — que toute cause produira les mêmes effets dans les deux
 Principautés. L'intrigue étrangère, triomphante là-bas, aura les
 mêmes résultats funestes chez nous; la réaction, arrivée au pou-
 voir par des moyens scandaleux et illégaux au-delà du Milcov,
 paralysera chez nous aussi tout sentiment de vie, toute aspiration
 vers le progrès et la liberté! Maintenant, il ne s'agit pas seule-
 ment de l'oppression et des illégalités flagrantes subies par nos
 frères de là-bas, mais de l'avenir même de notre vie constitu-
 tionnelle, de la conservation du triomphe remporté sur la ré-
 action d'ici, au prix de tant de fatigues et de luttes. Vaincue
 chez nous, réduite en poussière, la réaction complète dans l'om-
 bre, n'hésite même pas à prendre le masque du patriotisme le
 plus avancé, se transforme du coup en libérale, en unioniste ar-
 dente, afin de pouvoir mieux tromper, de surprendre la bonne foi
 des patriotes, de profiter du désespoir du parti national de Vala-
 chie, de le gagner pour soi, de mettre en œuvre ses plans d'am-
 bition personnelle et de satisfaire sa soif de régner. || Nos devoirs
 sont d'autant plus grands que nous sommes maintenant constitués,
 que nous nous trouvons dans une situation légale; la mission de
 notre Assemblée et de notre gouvernement est d'autant plus étendue
 et plus lourde. Notre Assemblée n'est pas seulement celle de la
 Moldavie; le Prince Alexandre Jean I-er n'est pas seulement Prince
 de Moldavie! Car il n'y a plus deux Principautés, mais une seule,
 sous la dénomination de Principautés-Unies, ayant deux Assemblées
 et deux Princes. || Lorsque le gouvernement de là bas agit en
 conformité de la loi, il est indépendant; mais lorsqu'il viole la loi,

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2369, p. 37.

lorsqu'il enfreint les principes constitutifs de l'Etat, cette violation No. 2467. nous regarde de très près, car ses résultats sont préjudiciables à 1859 l'application de la Constitution et ne sauraient être envisagés avec 25 Ian indifférence chez nous. Il est du devoir des pouvoirs publics, constitués maintenant en Moldavie, de veiller à l'application exacte de la loi sur toute l'étendue des Principautés-Unies, de briser la réaction, quelle qu'en soit la forme, de lui arracher le masque, et de la jeter, écrasée, aux pieds de la nation qu'elle opprime et trompe depuis si longtemps. || A la suite des protestations générales, à la suite de l'abstention de la plupart des électeurs, les élections d'au-delà du Milcov ne peuvent avoir aucune valeur légale. || La Moldavie, partie des Principautés-Unies, constituée maintenant, saura-t elle être à la hauteur de sa mission? Le parti national saura t-il poursuivre son triomphe? Aujourd'hui, en présence de la nouvelle Constitution, un triomphe, pour être véritable, doit être général. Si la réaction semble humiliée chez nous, si elle paraît se résigner et accepter le nouvel état de choses, c'est seulement pour pouvoir prendre part au gouvernement et pour paralyser l'action du parti national, l'endormir par des chants de victoire et arriver ainsi à ses fins. Hommes du parti national! la lutte n'est pas terminée; loin de vous empresser de tendre la main aux ennemis de la cause nationale, loin de croire à leur conversion, méfiez-vous d'eux; écrasez la réaction; elle est habituée à prendre toutes les formes. Ayez sans cesse en vue que, pour qu'il y ait un véritable triomphe, il faut que le parti national soit maître au-delà et en-deçà du Milcov; autrement, tout travail sera paralysé, tout progrès et toute liberté resteront à l'état d'aspirations et toutes les luttes que vous avez soutenues demeureront vaines.

No. 2468.— Revista ziarului «Românul», din 13 (25) Ianuarie 1859. Bucuresci.

(„Românul“, No. 5, din 13 (25) Ianuarie 1859.)

Alegerile au început la 8 și ieri s'au sfârșit în toată țara. Nu-No. 2468. mele celor aleși ce puturăm afla, le publicăm mai la vale. Înșă 1859 protesturile din mai multe colegiuri, și mai cu seamă din colegiu- 25 Ianuar. rile proprietarilor mici, aflăm că sunt numeroase. Din aceste călcări și protesturi, nu putem publica astăzi de cât cele următoare.

No. 2468. || În districtul Buzău, plasa Pîrscov, sala alegerilor a fost încunjurată de dorobanți; dorobanții au intrat chiar în sală și au dat afară pe alegătorii ce aveau sentințe judecătorești în favoarea lor, și cari după decretul de la 5 Ianuarie, trebuiau să voteze ¹⁾; alte persoane fără a fi înscrise de tribunal, ci de administrație și după 31 Decembrie, au fost vîrite în sală. Alegătorii au protestat și au eșit din sală. || La plasa Câmpului, d. D. Tomescu, admis între alegători prin sentință judecătorească, s'a scos cu puterea din sală de către administrație. Alegătorii au protestat. | La plaiul Slănic, trei alegători, admiși prin sentință judecătorească, s'au scos iarăși cu puterea, și dorobanții au năvălit în sală. Alegătorii au protestat și nu au votat. || În toate aceste protesturi, alegătorii zic că, dacă dreptate nu li se va face, ei vor veni în capitală, spre a protesta și la reprezentanții Puterilor garante. | La Muscel, majoritatea colegiului proprietarilor mari, vîzînd că d. administrator oprește d'a intra în drepturile lor de alegători doi din cetățenii ce au fost reintegrați în acest drept de tribunal, au protestat în toate formele, au făcut procesul-verbal în care au constatat călcarea legii electorale și s'au abținut apoi a vota. Cei-lalți cari au rămas, în număr de patru, au procedat apoi la votare, și au ales pe d-nii Barbu Belu și Lenș. || Proprietarii cei mari ai colegiului de la Argeș au avut asemenea a protesta. Nicî acolo d. administrator n'a crezut destul de deslușit ordinul domnului ministru din întru publicat în «Buletin», prin care zicea că sentințele tribunalelor trebuiesc a fi recunoscute, și a trimis curier într'adins la guvern spre a cere deslușiri. | Guvernul a răspuns îndată că trebuiesc a fi primiți toți cei reintegrați de tribunal. Însă, pîn'a veni răspunsul, era ora două după amiază și desbaterea era neconținută în colegiu. | Cei cari susțineau convenția, făcuseră procesul verbal convenit, față și cu d. procuror, carele, invitat de d-nii alegători, a venit îndată și șiși a împlinit datoriile ministeriului său. Îndată însă ce a venit ordinul guvernului, lupta în colegiu ș'a schimbat față; acum, cei l'alți începură a protesta că se călca convenția și s'au abținut la rîndul lor d'a lua parte la vot. Negreșit că toți cititorii noștri sunt curioși a afla cu ce o să dovedească aceștii din urmă că s'a călcat convenția? Căci toți știu că, la un vot la care au luat parte cetățenii apărători călduroși ai convenției, este prin neputință ca ea să fie

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

cât de puțin atinsă. Nu putem însă le mulțumi curiozitatea, căci nu aflarăm încă nimic mai mult. || Avem încă a însemna că d. administrator al districtului Prahova, Cornilie Lapati, văzând că sosește în orașul Ploești o companie de oștire, a făcut un raport guvernului, cerând a ei depărtare pentru zilele alegerilor; și văzând că nu este ascultat, și-a dat dimisia în ajunul alegerilor. Guvernul a numit administrator pe d. maior Călinescu pentru acea zi, ș'acum aflăm c'ar fi numit pe d. maior Rahtivanu. || Din Iași n'avem alte știri, decât că Adunarea a trimis o deputație la Constantinopol, prin care, după anticul mod al țerei, face cunoscut Porței alegerea Domnului și cere, conform tratatelor noastre ș'al articolului 12 al convenției, a sa investitură, care trebuie a fi dată în termen de o lună de zile. Membrii deputației sunt onorabilii cetățeni C. Negri și încă doi, al căroro nume nu-l cunoștem încă, dar pe cari vom avea plăcerea a-i îmbrățișa, căci au hotărât a veni mai întâi în București. || Ce avem asemenea interesant din întru, sunt procesurile verbale ale Adunării de peste Milcov, ce le reproducem în extract mai la vale, precum și programul ce publică onorabilii noștri confrăți de la «Stea Dunării, Zimbrul și Vulturul,» întrunite acum și pe care recomandăm cu dinadinsul Românilor după malul Dâmboviței. || Domnul Dimitrie Brătianu a sosit la Pitești vinerea trecută, și credem că astăzi va fi în București. În treacăt prin Berlin, domnul Dimitrie Brătianu a fost primit îndată în audiență de prințul Hohenzollern, presidentul ministerului, și de d. ministru din afară, cu cari a avut o lungă convorbire asupra chestiei noastre a zilei.

(Traducțiune.)

Les élections, commencées le 8 de ce mois, se sont terminées hier dans tout le pays. Nous publions plus loin les noms des élus, autant que nous avons pu les apprendre. Mais on nous annonce de nombreuses protestations dans plusieurs collèges, surtout dans ceux des petits propriétaires. Nous ne sommes en état de donner aujourd'hui que le résumé suivant de ces protestations. Dans le district de Buzéou, arrondissement de Pirscof, la salle du vote a été entourée des «dorobantzi» qui sont entrés à l'intérieur même et ont expulsé les électeurs qui avaient obtenu des sentences judiciaires, bien que, d'après le décret du 5 Janvier, ils aient dû être admis ¹⁾; on a introduit dans la salle d'autres personnes qui

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365

No. 2468. n'avaient pas obtenu de sentences, mais que l'administration a inscrites après le 31 Décembre. || Les électeurs ont protesté et ont
 1859
 25 Januar. quitté la salle. || Dans l'arrondissement de Câmpou, M. Tomesco, inscrit dans les listes électorales en vertu d'une sentence judiciaire, a été expulsé de force par l'administration. Les électeurs ont protesté. || Dans l'arrondissement de Slanic, trois électeurs, admis par des sentences judiciaires, ont été également expulsés de force et les «dorobantzi» ont envahi la salle. Les électeurs ont protesté et n'ont pas voté. | Dans toutes ces protestations, les électeurs disent que, si on ne leur fait pas justice, ils viendront dans la capitale, pour protester auprès des représentants des Puissances garantes. | Dans le Muscel, la majorité du collège des grands propriétaires a protesté formellement contre le procédé du préfet qui a empêché d'exercer les droits électoraux à trois électeurs, inscrits en vertu des sentences judiciaires; un procès-verbal a été dressé, constatant la violation de la loi électorale; puis, la majorité s'est abstenue du vote; les autres électeurs, au nombre de quatre, ont procédé à l'élection et ont élu MM. Barbo Bellio et Linche. Les grands propriétaires du district d'Argesh ont dû aussi protester. | Ici aussi, M. le préfet a cru que le décret de M. le ministre de l'intérieur, publié dans le «Bulletin» et disant que les sentences judiciaires doivent être considérées comme valables, n'était pas suffisamment clair; il a envoyé à Bucarest un courrier spécial, pour demander des explications. Le gouvernement a répondu immédiatement que l'on doit admettre tous ceux qui ont été inscrits par le tribunal. Mais jusqu'à l'arrivée de cette réponse, après 2 h. de l'après-midi, la discussion continuait. Ceux qui soutenaient le sens exact de la convention, ont dressé un procès-verbal en présence de M. le procureur, venu immédiatement sur l'invitation des électeurs, pour remplir son ministère. Dès que la réponse du gouvernement fut arrivée, la lutte changea d'aspect. Les adversaires de la convention commencèrent à crier que l'on violait la loi électorale et, à leur tour, se sont abstenus du vote. Nos lecteurs sont certainement curieux de savoir par quels arguments ces messieurs peuvent prouver qu'il y a eu là une violation de la convention; car il est évident qu'il n'a pas pu y avoir la moindre atteinte à la convention, du moment que ses plus ardents défenseurs ont pris part au vote. Nous ne pouvons pas satisfaire la curiosité de nos lecteurs, car nous manquons nous-mêmes de renseignements. | Nous avons encore à enregistrer le fait suivant: Voyant entrer dans la ville de Ploïeshti une

compagnie de soldats, M. Cornélius Lapati, préfet du district de Prahova, a adressé au gouvernement un rapport, demandant que la troupe fût éloignée pendant la durée des élections; cette demande n'ayant pas été prise en considération, M. Lapati a donné sa démission à la veille des élections. Le gouvernement l'a remplacé immédiatement par M. le major Calinesco; maintenant, nous apprenons que M. le major Rahtivan a été nommé préfet de Prahova. || De Iassy, nous n'avons à enregistrer qu'une seule nouvelle, savoir que l'Assemblée a envoyé à Constantinople une députation, chargée, d'après l'antique coutume du pays, de notifier à la Porte l'élection du Prince et de demander, conformément à nos traités et à l'art. 12 de convention, son investiture, qui doit être donnée dans le délai d'un mois. L'honorable M. C. Negri et deux autres citoyens dont nous ignorons encore les noms composent cette députation; nous aurons le plaisir de les eclamer ici car ils ont décidé de venir d'abord à Bucarest. || En fait des questions intérieures intéressantes, nous signalons encore les procès-verbaux de l'Assemblée d'au-delà du Milcov que nous reproduisons plus loin, ainsi que le programme publié par nos honorables confrères des journaux «Steaoa Dunăreî» et «Zimbrul și Vulturul» qui viennent de fusionner. Nous le recommandons tout particulièrement aux Roumains des bords de la Dîmbovitza. || M. Démètre Bratiano est arrivé à Piteshti vendredi dernier et nous croyons qu'il sera aujourd'hui à Bucarest. En passant par Berlin, M. Démètre Bratiano a été reçu en audience par le prince de Hohenzollern, président du conseil des ministres, et par M. le ministre des affaires étrangères, avec lesquels il a eu une longue conversation au sujet de notre question du jour.

No. 2468
1859
25 Ian.

No. 2469.— Revista ziarului «Steaoa Dunăreî», din 14 (26) Ianuarie 1859. Iași.

(„Steaoa Dunăreî”. No. 9, din 14 Ianuarie 1859.)

Să trăiască unirea ! Ea pășește cu pași grabnici și măreți către îndeplinirea ei. Credincioșii manifestărei opiniei publice, noi am sprijinit-o și am propus decretarea ei Adunărei electivă. Adunarea însă, pentru cuvinte ce nouă ni se par specioase, a crezut să amâne pentru un timp nehotărît această chestie de viață a nației. În minutul de față, nu vom discuta oportunitatea acestei chestii, nici votul eșit din sînul Adunărei. Știm că unul din cuvintelele cari au militat în

No. 2469.
1859
26 Ian.

No. 2469. contra decretării unirei, a fost și acela că, poate, Adunarea din Bu-
 1859 curești nu s'ar uni cu voința Adunării din Iași. Presupunerea-î
 26 Ianuar. destul de tristă, așa însă cum a fost, ea a predominat, putem
 dar s'o lăsăm de ocamdată la o parte. Ceea-ce ne pare rău
 mai mult, sunt oare carî fapte carî se par a compromite cauza
 unirei. De o parte, vedem urzirea unui complot compus din o adu-
 nătură de străini, carî ar voi să-și decoreze scopurile lor crimi-
 nale cu sfîntul nume al unirei! Dar dacă beizadea Grigorie era
 un partizan atît de înfocat al unirei, de ce n'a sprijinit-o în tot
 timpul cînd s'a agitat chestia aceasta în public. Departe însă de
 a o sprijini, partizanii sîi o atacă prin toate mijloacele lor; chiar
 în Adunare, beizadea Grigorie numai după ce și-a văzut candida-
 tura respinsă a aruncat o vorbă că va vota numai pentru Domnul
 ce va face unirea. Se înțelege de sine că vorbele acestea și-le
 adresa sie însuși. Noi ne-am îndoit de-a pururea și ne îndoim încă
 ca, în planurile lui beizadea Grigorie, să poată vre-o dată intra cauza
 nației. Tot ce putem presupune, este că, vîzîndu-și obosit calul de
 bătae ce l'a avut, și-a căutat altul nou, și precum nici unul nu i se
 părea mai bun, a vroit să încalece pe unire, ca să mai poată da un
 desghin dulcîi domniî a Moldovei; dar, tocmai cînd era să în-
 ceapă a bate giredul, poliția puse mîna pe neferi. De va fi ade-
 vîrată lista de uniști ce se aude că ar fi fost scop de a-î curăți,
 apoi de sigur că ținta complotării trebuie să fi fost unirea, căci,
 unirea făcută, nici mai era nevoie să existe uniști! Un alt fapt,
 care ne duce iarăși de-adreptul la unire, este spiritul în care lu-
 crează Locotenența de peste Milcov. Ea încă a căutat, prin toate
 mijloacele cîte le are în mîna, și putem încredința că întrebun-
 țează nu puține, de a înlătura pe cît se poate mai mulți uniști și
 liberali din alegeri. } Tot în acest scop de o mai strînsă unire,
 se zice că biuroul telegrafic de dincolo de Milcov nu mai voește
 să primească depeșile venite de dincoace, așa încît nici pînă astăzi
 nu avem nici o știre despre rezultatul alegerilor de la frații de
 acolo, deși ele trebuie să fie săvîrșite încă de alaltăieri. De vom
 merge tot așa înainte, apoi în curînd trebuie să ne așteptăm la în-
 ființarea unei carantine la Focșani și altor măsuri de asemenea,
 spre complectarea unirei. N'avem oare cuvînt să strigăm: Să
 trăiască unirea!?

(Traduction.)

No. 2469.

1859

26 Januar.

Vive l'union! Elle avance à pas rapides vers sa réalisation. Fidèles aux manifestations de l'opinion publique, nous avons soutenu l'union et avons proposé que l'Assemblée électorale la déclarât. Mais l'Assemblée, pour des raisons qui nous paraissent spécieuses, a cru devoir ajourner à une époque indéfinie cette question vitale pour la nation. A l'heure qu'il est, nous ne discuterons ni l'opportunité de la question ni le vote de l'Assemblée. Nous savons qu'une des raisons qui ont milité contre la proclamation de l'union, a été la crainte que l'Assemblée de Bucarest n'adhérerait peut-être pas au vote de l'Assemblée de Iassy. La supposition est assez triste; cependant, elle l'a emporté; nous pouvons donc la laisser de côté, pour le moment. || Ce que nous regrettons beaucoup plus, ce sont certains faits qui semblent compromettre la cause de l'union. D'un côté, nous voyons ourdir un complot par un assemblage d'étrangers qui voudrait décorer du nom sacré de l'union son action criminelle. Si le «beizadé» Grégoire est un partisan si chaleureux de l'union, pourquoi ne l'a-t-il pas soutenue tout le temps que cette question était agitée dans le public? Mais, loin de la soutenir, ses partisans l'ont combattue par tous les moyens. Au sein de l'Assemblée même, ce n'est qu'après avoir vu sa candidature repoussée, que le «beizadé» Grégoire a lancé sa phrase promettant de ne voter que pour un Prince qui réaliserait l'union. Il est bien entendu que c'est à soi-même qu'il adressait ces paroles. Nous avons toujours douté et nous doutons encore que la cause de la nation ait jamais eu une place dans les plans du «beizadé» Grégoire. Nous supposons simplement que, voyant fatigué son ancien cheval de bataille, il en a cherché un nouveau et croyant qu'il ne pouvait trouver rien de mieux, il a enfourché l'union, pour donner encore un assaut au doux trône de Moldavie; mais au moment précisément où il allait se mettre en marche, la police a mis la main sur les guides. Si la liste des unionistes dont, dit-on, on devait se débarrasser, est authentique, il faut convenir que le but ne pouvait être autre que l'union, car l'union une fois faite, à quoi bon les unionistes? | Un autre fait qui nous conduit aussi directement à l'union, c'est la façon de procéder de la Lieutenance d'au-delà du Milcov. Par tous les moyens dont elle a pu disposer—et nous pouvons assurer qu'ils sont nombreux—elle a cherché à écarter des élections le plus possible d'unionistes et de libéraux. ||

No. 2469. Toujours dans le but d'une union plus étroite, les bureaux télégraphiques d'au-delà du Milcov ne veulent plus, dit-on, transmettre les dépêches venues de chez nous, de sorte que, jusqu'à ce moment, nous n'avons pas encore de nouvelles sur le résultat des élections chez nos frères de là-bas, bien qu'elles aient dû être terminées avant-hier encore. Si c'est ainsi que les choses vont aller, nous pouvons nous attendre à voir prochainement à Focshani une quarantaine et d'autres mesures de ce genre destinées à compléter l'union. | N'avons nous donc pas raison de crier: Vive l'union!?

No. 2470.—Corespondența din Tecuci, adresată ziarului «Steaoa Dunărei», în 14 (26) Ianuarie 1859 Tecuci.

(„Steaoa Dunărei” No. 14, din 21 Ianuarie 1859.)

No. 2470. Să fim oare și noi așa de indulgenți, către distractorii din năuntru și din afară ai naționalității și ai civilizației românești, precum Ercules fu naiv în simplitatea sa de a sculpta pe coloanele ce înfipse la confiniile lumii, de dânsul cunoscutele: Nec plus ultra? Ca să ne explicăm mai bine întrebăm: este ne permis a înscrie și noi pe coloana ce pune capăt vechei lumi a abuzurilor și a suferințelor, ce exclusiv ne a fost sortit a cunoaște: Nec plus ultra! În adevăr: țara a triumfat, cea de pe urmă lovitură s'a dat în capul hidrei trecutului, pe tronul Dragoșilor șade astăzi Principele pe care nația l'a cerut prin unanime strigări, zicând: lăsați-ne să avem Adunare bună, și ea ne va da și un Domn bun și legi bune! În adevăr, nația a biruit și tot acel ce este biruitor, asemănat principiilor evanghelice, datorește a fi indulgent, ertător. Acel căzut însă, de asemenea datorește a da arma ce i se cere. Prin urmare, România poate acum, în generositatea sa, zice cu profitul: «Non volo mortem impii.» Nu voiū moartea păcătosului. Prin urmare, militanții ce s'aū luptat și se luptă pentru deplinul succes al cauzei de civilizare și libertate a Românului, sunt în bunul drept de a zice: momento ad momentum: basta cu personalitățile! Dacă însă și oamenii trecutului vor striga: basta cu reacția! Dar nu! Domniile lor sunt din convicției contrari acestui princip de pace. Puneți, dacă nu credeți, urechea în lume și ascultați șoaptele ce se zic și faptele ce se croesc (pe temelie de nisip) la răsărirea și apunerea soarelui. |

Prin marele act îndeplinit și prin repetata proclamare a Unirei, No. 2470. ce s'a făcut oare, de cât că s'a ușurit armele acelor ce ne apără, 1859 s'a arătat lumii că Românul trăește, că el disprețuește aurul și 26 Ianuar. corupția, spre a i se da viața și civilizarea, în fine, s'a ușurit aserțiunile malicioase ai acelor ce obiectau că reprezentația din 7 (19) Octombrie 1857, n'a fost adevărata expresie a voințelor naționale. || Resultatul ce am căpătat, este așa de însemnat și ne iartă de a avea atâta speranțe, că noi nu le putem după valoare aprecia. Acei ce au perdit simt mai bine.... | Cuprins și eu de viața care dominează de nouă zile sufletul concetățenilor mei, nu vă pot da alte note, de cât că ne simțim din nou născuți. Bucuria obștească însă este încă înveninată prin neștiința rezultatului ce se va dobândi la frații de peste Milcov și prin prezența în coastele noastre a câte-va matahale, cari după cântatul cocoșilor au rămas încă neprăbușite în împărăția lui Lucifer. | Orașul nostru este încă în ruine de când, la 1 Iunie 1858, deveni prada unui foc înfricoșat, care mistui jumătate din el, vrea să zice, partea cea mai principală a comercianților, cu stradă cu tot. Lipsa de bani ce în anii acești din urmă este atât de simțită în țară; căderea creditului, din cauza nesiguranței ce se întâmpină, și a desăvârșitei părăsiri în care puterea administrativă a fost lăsată împlinirea datoriilor, toate acestea au făcut ca bieții neguțătorii de aici, să nu poată găsi nicăierea capitaluri, deși dădeau toate garanțiile putincioase. Și astăzi Tecuciul, care formează unul din centrurile cele mai importante ale comerțului țerei, nu presintă, în cea mai mare parte, de cât o mobilă înegrită, de zid dărâmat, ce sperie mintea și întristează sufletul. || Deo Domnul ca un viitor să repare relele trecutului, ca un guvernământ regulat și drept să presinte mai multe garanții pentru înflorirea comerțului, a industriei și restatornicirea creditului în țară. Dacă guvernele trecute ar fi fost mai consecvente și mai severe, dacă măsurile luate de a se desființa baracele învechite, ar fi fost continuate treptat și cu stăruință, astăzi, după un spațiu de nouă ani, am vedea orașele noastre curățite de felul acela de construcții barbare, ce în tot minutul ne amintesc tristele vârste de degradare prin cari am trecut, și poate că și aici și aiurea am avea mai puțină pierdere de regretat. Dar sistemul eforicesc, ca și toate cele-l'alte ramuri, au fost devenit un monopol de îmbogățit. Avem totul de sperat de la viitor.

No. 2470. (Traducțiune.)

1859

26. Januar.

Hercule était un naïf, lorsque, plaçant les colonnes qui devaient marquer les confins du monde, il avait la simplicité d'y sculpter: «Nec plus ultra.» Allons-nous imiter sa naïveté à l'égard des destructeurs, au dedans et au dehors, de la nationalité et de la civilisation roumaines? Pour nous expliquer plus clairement, nous demandons: Nous est-il permis d'écrire «Nec plus ultra» sur la colonne qui marque la fin de l'ancien monde des abus et des souffrances qu'il nous a été destiné de connaître exclusivement? En effet, le pays a triomphé; l'hydre du passé a reçu le coup de grâce; sur le trône des Dragosh, se trouve aujourd'hui un Prince que la nation a désiré en disant: «faites que nous ayons une bonne Assemblée qui nous donnera un bon Prince et de bonnes lois.» En effet, la nation a vaincu; le vainqueur doit toujours suivre les préceptes de l'Évangile, être indulgent, accorder le pardon. Mais le vaincu ne doit-il pas, à son tour, déposer les armes? La Roumanie, dans sa générosité, peut dire maintenant avec avantage: «Non volo mortem impii», je ne veux pas la mort du pécheur. Les soldats qui ont lutté et qui luttent pour le plein succès de la cause de la civilisation et de la liberté des Roumains, sont donc en droit de dire: *Memento ad momentum*, trêve des personnalités, mais à la condition que les hommes du passé disent aussi: trêve de réaction! Mais non! Ces messieurs sont contre ce principe de paix. Si vous ne le croyez pas, tendez l'oreille et écoutez les bruits qui circulent, regardez les châteaux bâtis sur le sable, projetés du matin au soir. | Le grand acte accompli et la proclamation répétée de l'union n'ont fait qu'encourager ceux qui nous défendent; ils n'ont pu que prouver que le Roumain vit, qu'il dédaigne l'or et la corruption, pour obtenir la vie et la civilisation; qu'enfin il donne un démenti aux assertions des méchants qui disaient que l'Assemblée du 7 (19) Octobre 1857 n'était pas la véritable expression des vœux de la nation. Le résultat que nous avons obtenu est si considérable et nous permet d'avoir tant d'espérances, que nous ne pouvons même pas l'apprécier à sa juste valeur. Ceux qui y ont perdu, le sentent bien..... || Sous l'impression de l'allégresse qui règne, depuis neuf jours, parmi mes concitoyens, je peux vous dire seulement que nous nous sentons renés à la vie. Mais la joie générale est encore empoisonnée par l'incertitude du résultat que nos frères d'au-delà du Milcov vont obtenir, ainsi que par la présence parmi nous

de certains endormis que le chant du coq n'a pas pu tirer de leur sommeil. | Notre ville est encore en ruines, depuis le 1er Juin 1858, date à laquelle il devint la proie d'un terrible incendie qui en dévora la moitié, le quartier des commerçants précisément. Le manque d'argent, si vivement senti dans le pays pendant ces dernières années, la difficulté du crédit à la suite de l'incertitude de la situation et la négligence absolue de l'administration dans le recouvrement des dettes, tout cela a fait que nos pauvres commerçants ne peuvent trouver nulle part des capitaux, bien qu'ils donnent toutes les garanties possibles. Et aujourd'hui, la ville de Técoutche, un des centres les plus importants du commerce du pays, ne présente, dans sa plus grande partie, que des meubles noircis et des murs ruinés qui effrayent et attristent. | Fasse Dieu que l'avenir répare les maux du passé, qu'un gouvernement régulier et juste donne plus de garanties à la reprise du commerce et de l'industrie et au rétablissement du crédit dans le pays. Si les gouvernements précédents avaient eu plus de conséquence et de sévérité; si les mesures prises en vue de la démolition de vieilles baraques avaient été maintenues et exécutées graduellement avec persistance, — aujourd'hui, après neuf ans, nous aurions vu nos villes débarrassées de ces constructions barbares qui nous rappellent à tout moment la triste époque de dégradation par laquelle nous avons passé, et nous aurions, peut-être, par-ci par-là, moins de pertes à regretter. Mais le système communal, comme toutes les autres branches d'administration, est devenu un monopole, destiné à enrichir quelques uns. Nous avons tout à espérer de l'avenir.

1859
26 Ianuar.

No. 2471.—Decretul No. 3 al Domnului Moldovei, din 15 (27) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovii”, No. 25, din 18 Ianuarie 1859.)

Principatele-Unite || Moldova și Valahia. , Noi, Alexandru No. 2471. Ioan I, Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, | Domn al Moldovei. La toți de față și viitori, sănătate. | Am decretat și decretăm următoarele: Art. I. D lui Vasilie Sturdza este numit ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul din năutru, president al Consiliului. Art. II. D-lui Manolachi Kostaki Epureanu este numit ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul dreptăței. | Art. III. D-lui Lascar Rosetti este numit ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul financelor. || Art. IV. D-lui

1859
27 Ianuar.

No. 2471. Costachi Rola este numit ministrul Nostru secretar de Stat, la de-
 1859 partamentul cultului și al instrucției publice. Art. V. D-lui Vasile
 27 Ian. Alecsandri este numit ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor străine. | Art. VI. D-lui Dimitrie Sc. Miclescu este numit ministru Nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice. || Art. VII D-lui generalul Costache Milicescu este numit ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor militare. || Art. VIII și după urmă. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor străine este însărcinat cu executarea ordonanței de față. | Datu-s'a în Dămneasca Noastră residență Iași, în cinci-spre-zece Ianuarie, anul mîntuirii una mie opt sute cinci zeci și nouă, și al Domniei Noastre cel întâi.

(subscris:) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine,

(subscris) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. Nous, Alexandre Jean I-er, | Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, Prince régnant de Moldavie. | A tous présents et à venir, salut. | Nous avons décrété et décrétons ce qui suit: Art. I-er M. Basile Sturdza est nommé Notre ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur et président du conseil. | Art. II. M. Manolaki Kostaki Epureano est nommé Notre ministre secrétaire d'Etat au département de la justice. Art. III. M. Lascar Rosetti est nommé Notre ministre secrétaire d'Etat au département des finances. | Art. IV. M. Costachi Rola est nommé Notre ministre secrétaire d'Etat au département des cultes et de l'instruction publique. | Art. V. M. Basile Alecsandri est nommé Notre ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères. Art. VI. M. Démètre Sc. Miclescu est nommé Notre ministre secrétaires d'Etat au département des travaux publics. Art. VII. M. le général Costachi Militchesco est nommé Notre ministre secrétaire d'Etat au département des affaires militaires. Art. VIII et dernier. Notre ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères est chargé de l'exécution du présent décret. | Donné dans Notre résidence princière de Iassy, le quinze Janvier l'an de grâce mil huit-cent cinquante neuf, premier de Notre règne.

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

No. 2472. — «Alexandru Ioan Cuza, Domnul Moldovei din Principatele Unite.» Articol al d-lui G. Sion, publicat în ziarul «Românul», în 15 (27) Ianuarie 1859. București.

(„Românul”, No. 6, din 15/27 Ianuarie 1859.)

Alegerea Domnului din Moldova în persoana colonelului Ale-
xandru Cuza, a produs o uimire generală, nu numai asupra Moldo-
venilor, dar și asupra fraților lor de dincoace de Milcov. Zic uimire,
fiind-că acest bărbat, după socoteala unora, nu avea scris pe frunte
rangul glorios la care ursita l'a urcat, și fiind-că, măi ales dincoace
de Milcov, acest nume măi nu este cunoscut între numele celebre
ale bărbaților Moldovei. Româniî cei degenerați săi corupți
sufletește s'aŭ deprins a crede că oamenii celebri, și măi virtos
acei ce se cuvine să fie în capul țarei, nu pot să aibă prestigiū
de autoritate, dacă nu vor fi eșiți din sînul a patru, cincî familii
carî, pînă acuma, s'aŭ bucurat de privilegiul a ocupa posturile cele
măi mari și a avea rangurile cele măi mari. Așa dar, dacă Mol-
doveniî n'aŭ dat domnia unui Sturdza, Balș, Rosetti, Catargiu, Can-
tacuzino, apoi vai de ei! În țară nu poate să fie autorități; anar-
hia o să fie permanentă; pe Domn nimeni n'o să-l bage în seamă;
ticăloșia o să fie pururea în culme! Iacă ipoteze, iacă prepur-
suri, iacă calomniî, iacă idei paradoxale, carî măi îndeamnă a lua
condeiul și a face caracteristica Domnului Moldovei! Nu sunt
nici amic intim al Domnului actual al Moldovei. El, în ochii mei,
nu trece de cât ca un principiu: triumful vocei naționale! Nu
voiŭ să scriŭ ceva în favoarea sa, nici cu tendința de a măi reco-
manda favorei sale; căci pana mea nici odată nu a prostituat con-
știința mea; și nimeni nu va cumpăra'o vre-odată! | Voiŭ să arăt
numai fraților Munteni ce este și cine este Alecu Cuza Vodă; atâta
și nimic măi mult. Aceasta o fac, întâiŭ, cu competența unui om
ce cunoaște pe persoana aceasta, al doilea, cu interesul de a des-
volta dreapta alegere și nemerire a partidului național ce astăzi a
triumfat în Moldova. Cercetând genealogia familiei Domnului
A. Cuza, nu putem zice că se trage nici din Dragoș-Vodă, nici din
vre-un Domn care ne-a venit, ca atâți alții, pentru păcatele țarei.
Destul este a arăta că el se trage din o familie patriciană veche,
adeverat românească, care, după istorie și tradițiune, își numără
esistența de doi secolî și măi bine, și care în tot timpul a produs
bărbați eroi de onorabilitate, zeloși apărători ai libertăților pu-

1859
27 Ianuar.

No. 2472. blice. Familia Cuza, întru adevăr, n'a avut prestigiul de aristocratică, prestigiu care-l vedem domnind cu atâta aroganță și mândrie vanitoasă numai între șapte, opt familii din țară; cu toate acestea, numără mai multe generațiuni de nobilitate adevărată, care nici s'a vestejit în alianță cu altele mai umilite, nici s'a mândrit în alianță cu altele mai pompoase. Cuzeștii, se poate zice, sunt personificarea adevăratului boerism al țării, nealterat de corupțiunea fanariotismului; și, în Moldova, au fost tot-d'auna oamenii cei mai populari, mai respectabili și mai iubiți. || Fără a mă întoarce mult îndărăt, voi spune numai aceea ce memoria mi-a conservat, de la 1848 încoace. || În urma evenimentelor de la 29 Martie 1848, atât de cunoscute Românilor, Domnul de astăzi, împreună cu alți doi-spre-zece Girondini moldoveni, fuse destinat a se trimite în exil din țară afară, și dat pe mâna Turcilor. Barca ce trebuia să-l transporte de la Galați la Măcin, fu isbită de furtună pe malurile Brăilei, căci chiar și elementele păreau că se opuneau la expatrierea unor așa suflete. Atunci, dintre baionete, șeșe din junii patrioți (între cari era și A. Cuza) scăpară sub protecțiunea agentului englez, carele apoi le înlesni mijloacele de a emigra în libertate. || După aceasta, a venit în Moldova și comisarul otoman, Talaat Efendi, ca să cerceteze conflictul dintre țară și Domn, tocmai când holera epidemică flagela capitala cu o furie înfricoșată. Atunci, tatăl Domnului de astăzi, venerabilul bătrân postelnicul Ioan Cuza, se făcu victimă patriotismului, pe lângă alte victime. Deși știa și prezicea că se duce la moarte, mergând în Iași, unde holera era în furie, totuși preferă să plătească cu viața sa răsunarea maltratărilor fiului său; și întru adevăr, își lăsă aerul cel sănătos și curat de la moșie, merse la Iași, luă parte la manifestarea generală care oborî pe Mihail Sturdza, și după împlinirea acestei datorii, se întoarse acasă, lovit de cumplita epidemie, care îl trimese către locașul celor drepti. | Nu am zis poate destule despre răposatul tată al Domnului Cuza, dar cea de pe urmă trăsătură a vieții sale este destul, spre a dovedi că alesul Moldovei nu este un om fără de nume, precum le place unora a zice. || Câte nu ar fi încă de zis despre natura aceea catoniană a lui Grigorie Cuza, fostul ministru al răposatului Domn Grigorie Ghica și unchiu al Domnitorului actual, carele are atâtea merite cât și popularitate. | Întru adevăr, Moldova are mai mulți bărbați iluștri, pe cari opiniunea îi adoră și-i veneră, numai pentru capacitatea sa caracterelor lor, fără distincțiune de treapta din care se

coboară. Ar fi de plâns o națiune, când s'ar recomanda numai cu No. 2472. strălucirea rangurilor și a familiilor, iar nu cu caractere solide, cu talente și cu virtuți civile. || Dar Domnul de astăzi al Moldovei nicădată nu s'a mândrit și n'a voit a se mândri cu strălucirea 1859
27 Ianuar. originei familiei sale. Născut atât de nobil, a crescut în ideile secolului, și, tot-d'auna rîzător de prejudițiile vanitoase, s'a produs în lume ca june inteligent, ca om onest, ca funcționar onorabil, ca patriot zelos, ca cavaler desinteresat, ca român originar. || În aceste puține epitete, este toată caracteristica lui morală. Cât despre pozițiunea sa socială, nu este nimic de zis. Moștenind o avere destul de frumoasă de la părinți, căsătorit de vre-o douăsprezece ani cu o persoană din o familie distinsă (Rosetti), a dus, atât în vîrsta cea fragedă cât și în cea matură, viața cea mai neatîrnată. În atâtea împrejurări critice, în cari fără de voie a trebuit să ia parte, el nu s'a plecat nici la ademenirile și consiliurile străinilor, nici la influența coteriilor anti-naționale sau anti-patriotice. | Alecu Cuza n'a ocupat posturi prea mari, din cauză că nici nu le-a ambiționat, nici nu le-a urmărit. A fost president al tribunalului din Galați, director al departamentului din lăuntru, pîrcălab sau administrator la Galați, și, în timpul Căimăcămiei celei din urmă, locotenent de cap al oștinei. Dar în scurta sa carieră de funcționar, a desvoltat o energie laudabilă și o voință nestrămutată, care îi făcuse destulă popularitate. || Partidul național din Moldova, după atâtea lupte ce a avut, pentru ca să ridice demnitatea națională și pentru ca să asigure pe viitor dorințele sale seculare, a trebuit să aleagă de Domn pe un barbat, carele să reprezinte principiile sale: abnegarea, naționalismul, devotamentul, onorabilitatea și curagiul. Așa dar, n'a putut face mai nemerită alegere. Alexandru Cuza represintă toate principiile acestea, el însușește toate calitățile ce se cer de convențiune și interesează pe țară. Este de sperat că, pe cât această frumoasă alegere s'a făcut fără precauțare, asemenea și Domnul Moldovei ne va arăta fapte mai frumoase de cât poate țara își închipuește.

G. Sion.

(Traducțiune.)

L'élection du Prince de Moldavie, en la personne du colonel Alexandre Couza, a produit une surprise générale, non seulement chez les Moldaves, mais aussi chez leurs frères de ce

No. 2472. côté du Milcov. Je dis surprise, parce que, selon quelques-uns, cet
 1859 homme ne paraissait pas prédestiné au rang glorieux auquel le sort
 27 Jan. l'a élevé et que ce nom n'était pas connu, surtout en-deçà du Milcov parmi les noms célèbres des hommes politiques de Moldavie.

| Les Roumains dégénérés ou corrompus moralement étaient habitués à croire que les hommes illustres et surtout ceux qui sont mis à la tête du pays, ne pouvaient avoir de prestige ni d'autorité, s'ils ne sortaient pas des quatre ou cinq familles qui, jusqu'à présent, avaient le privilège des postes les plus importants et des rangs les plus élevés. Malheur donc aux Moldaves de ne pas avoir conféré le trône à un Sturdza, à un Balche, à un Rosetti, à un Côtargi, à un Cantacuzino ! Il ne saurait plus y avoir d'autorité dans le pays ! Ce sera une anarchie permanente ! Personne ne fera attention au Prince ! Ce sera partout le comble de l'abjection ! | Voilà les hypothèses, les propos, les calomnies, les paradoxes qui me poussent à prendre la plume, pour tracer la caractéristique du Prince de Moldavie. Je ne suis point de ses amis intimes. Je ne vois en lui qu'un principe : le triomphe de la volonté nationale. Je ne veux pas écrire en sa faveur, avec la tendance de me recommander à ses faveurs à lui ; car je n'ai jamais prostitué ni ma plume ni ma conscience, que personne n'achètera jamais. Je veux simplement dire aux Roumains de Valachie ce qu'est le Prince Alexandre Couza ; rien de plus. Je le fais, d'abord, avec la compétence d'un homme qui connaît la personne dont-il parle, puis, dans le but d'accentuer l'excellence de l'élection et du choix faits par le parti national, triomphant aujourd'hui en Moldavie. En examinant la généalogie de la famille du Prince Alexandre Couza, nous ne pouvons pas dire qu'il descende du Prince Dragosh, ni de tant d'autres qui, pour notre malheur, ont régné en Moldavie. Il suffit cependant de dire qu'il descend d'une vieille famille patricienne, vraiment roumaine, qui, selon l'histoire et la tradition, compte plus de deux siècles et demi et qui, pendant tout ce temps, a donné des hommes de toute honorabilité, défenseurs ardents des libertés publiques. Il est vrai que la famille des Couza n'a pas eu le prestige des sept ou huit familles aristocratiques que nous voyons briller dans le pays avec tant d'arrogance et tant d'orgueil vaniteux ; cependant, elle compte plusieurs générations d'une véritable noblesse qui ne s'est sentie ni amoindrie par des alliances plus humbles, ni enorgueillie par des alliances plus pompeuses. Les Couza sont en vérité la personnification de la

véritable boyarie du pays, non altérée par la corruption du phanariotisme ; ils ont toujours été, en Moldavie, les plus populaires, les plus respectés, les plus aimés. || Sans aller trop en arrière, je dirai seulement ce que ma mémoire a retenu, depuis 1848. || A la suite des événements du 29 Mars 1848, que les Roumains connaissent si bien, le Prince actuel, avec douze autres Girondins moldaves, devait être envoyé en exil et livré aux Turcs. La barque qui les transportait de Galatz à Matchine, fut jétée par la tempête sur la côte de Braïla ; les éléments eux-mêmes s'opposaient à l'expatriation d'âmes si nobles. Six des jeunes patriotes — et Couza parmi eux — échappèrent de la garde des baïonnettes et se mirent sous la protection du consul britannique, qui leur procura ensuite les moyens d'émigrer librement. Quelques temps après, Talaat-effendi, commissaire ottoman, chargé de faire une enquête sur le conflit entre le pays et le Prince, vint à Iassy, au moment même où l'épidémie du choléra sévissait dans la capitale avec une furie terrible. Alors, le père du Prince actuel, le postelnik Jean Couza, un vénérable veillard, tomba, comme tant d'autres, victime de son patriotisme. Tout en sachant et en prédisant qu'il allait à la mort en se rendant à Iassy où le choléra faisait rage, il préféra payer de sa vie la vengeance des mauvais traitements infligés à son fils ; en effet, il quitta l'air pur et sain de la campagne, se rendit à Iassy, prit part à la manifestation générale qui acheva Michel Sturdza, et, après avoir accompli ce devoir, il revint chez lui, atteint de l'épidémie, qui l'emporta dans le monde des justes. | Peut-être, n'ai-je pas dit assez sur le défunt père du Prince Couza ; mais le dernier trait de sa vie suffit pour prouver que l'élu de la Moldavie n'est pas un homme sans nom, comme certains se plaisent à le dire. | Mais combien n'y aurait-il pas à dire sur ce Caton que fut Grégoire Couza, ancien ministre de feu le Prince Grégoire Ghica et oncle du Prince actuel, homme dont les mérites égalaient la popularité. En vérité, la Moldavie possède plusieurs hommes illustres que l'opinion publique adore et vénère pour leurs aptitudes et leur caractère, sans distinction de l'échelon social dont ils descendent. Une nation serait à plaindre, si elle ne se recommandait que par l'éclat des rangs et des familles et non par des caractères solides, par des talents et par des vertus civiques. || Mais le Prince actuel de Moldavie ne tire pas vanité de la brillante origine de sa famille. Né noble, il a été élevé dans les idées du siècle et s'est toujours moqué des préjugés des vaniteux ; il s'est présenté dans le monde comme un jeune

No. 2472. homme intelligent, comme un honnête homme, comme un fonctionnaire honorable, comme un patriote zélé, comme un caractère désintéressé, comme un Roumain de race. || Ces quelques épithètes forment sa caractéristique morale. Quant à sa position sociale, il n'y a rien à dire. Ayant hérité de ses parents d'une assez belle fortune ; marié, depuis une douzaine d'années, à une personne de famille distinguée (Rosetti), il a mené dans sa jeunesse et dans son âge mûr la vie la plus indépendante. Dans tant de circonstances critiques où il s'est trouvé engagé malgré lui, il n'a jamais écouté ni les promesses ni les conseils des étrangers et a évité l'influence des coteries anti-nationales ou anti-patriotiques. || Alexandre Couza n'a pas occupé de postes élevés, car il ne les a ni ambitionnés ni recherchés. Il a été président du tribunal de Galatz, directeur du département de l'intérieur, préfet de Galatz et, sous la dernière Caïmacamie, tenant lieu du chef de l'armée. Mais, dans sa courte carrière de fonctionnaire, il a développé une énergie digne d'éloge et une volonté inébranlable qui lui ont fait une certaine popularité. | Le parti national de Moldavie, après tant de luttes pour le relèvement de la dignité nationale et pour la réalisation de ses vœux séculaires, devait élire Prince un homme qui représente ses principes: l'abnégation, le nationalisme, le dévouement, l'honorabilité et le courage. Il n'a donc pas pu faire un meilleur choix. Alexandre Couza représente tous ces principes; il personnifie toutes les qualités intéressant le pays et exigées par la convention. Il est à espérer que, de même que cette élection a été inattendue, le Prince de Moldavie accomplira des actes plus beaux que le pays ne l'espérait.

G. Sion.

No. 2473.— Decretul No. 4 al Domnului Moldovei, din 16 (28) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“, No. 26, din 21 Ianuarie 1859)

No. 2473. Principatele-Unite Moldova și Valachia. Noî, Ale-
 1859 xandru Ioan I, || Cu mila lui Dumnezeu și voința națională,
 28 Ianuar. Domn al Moldovei, La toți de față și viitorii sănătate. || Am
 decretat și decretăm următoarele: | Art. I. D-lui Alexandru Te-
 riachiu, este întărit în funcțiile sale de director al ministerului tre-
 bilor din năuntru. || Art. II. D-lui Dimitrie Meleghi este întărit

în funcțiile sale de director al ministerului dreptății. || Art. III. No. 2473. D-lui Costachi Balaș este întărit în funcțiile sale de director al ministerului finanțelor. || Art. IV. D-lui Alexandru A. Fotino este ¹⁸⁵⁹ 28 Ianuar întărit în funcțiile sale de director al ministerului trebilor străine și de secretar al consiliului miniștrilor. | Art. V. Panait Donicț este întărit în funcțiile sale de director al ministerului lucrărilor publice. || Art. VI. D-lui Gheorghe Dulcescu este întărit în funcțiile sale de director al ministerului cultului și al instrucției publice. || Art. VII și de pe urmă. Ministrul nostru din afară este însărcinat cu executarea ordonanței de față. || Datu-s'a în Domneasca Noastră reședință Iași, în 16 ale lunii Ianuarie, anul mîntuirii una mie opt sute cinci zeci și nouă, și al Domniei Noastre cel întâi.

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine,

(subscris) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. || Nous, Alexandre Jean I-er, Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, | Prince régnant de Moldavie, | A tous présents et à venir, salut. | Nous avons décrété et décrétons: | Art. I-er. M. Alexandre Tera-kiu est confirmé dans ses fonctions de directeur du ministère de l'intérieur. | Art. II. M. Démètre Melegli est confirmé dans ses fonctions de directeur du ministère de la justice. | Art. III. M. Costaki Balaïsh est confirmé dans ses fonctions de directeur du ministère des finances. | Art. IV. M. Alexandre A. Fotino est confirmé dans ses fonctions de directeur du ministère des affaires étrangères et de secrétaire du conseil des ministres. Art. V. M. Panait Donitch est confirmé dans ses fonctions de directeur du ministère des travaux publics. | Art. VI. M. Georges Doultchesco est confirmé dans ses fonctions de directeur du ministère des cultes et de l'instruction publique. | Art. VII et dernier. Notre ministre des affaires étrangères est chargé de l'exécution de ce décret. || Donné dans Notre résidence princière de Iassy, le 16 Janvier, l'an de grâce mil huit-cent cinquante neuf, premier de notre règne.

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

No. 2474.— Programul deschiderii Adunării Obștești a Valahiei, publicat în 16 (28) Ianuarie 1859. București.

(„Buletinul Oficial”, No. 5, din 16 Ianuarie 1859.)

No. 2474. Program pentru deschiderea Obșteștei Adunări.

1859

28 Ian.

Art. 1. În ziua de 22 Ianuarie curent, la 9 ore de dimineață, toți d-nii deputați, în haîne de gală, se vor afla adunați la Sf. Mitropolie.

Art. 2. D-nii miniștrii, membrii înaltei Curți și ai Curților apelative și șeful miliției, cu tot statul-major, vornicul de oraș, vornicul de temnițe și șeful poliției, se vor afla asemenea adunați, în uniformă, în sala obșteștei Adunări.

Art. 3. Un batalion de infanterie și un detașament de cavalerie se vor așeza în curtea Sf. Mitropolii.

Art. 4. La 10 ore, se va începe, în prezența Căimăcămiei și a d-lor consuli ai Puterilor străine, slujba Te-Deumului, de către Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit cu părinții Episcopi, față cu d-nii deputați și cu toți ceilalți funcționari.

Art. 5. În vremea săvârșirii Te-Deumului, oștirea, înșirată în curte, va slobozi trei detunări de puști și clopotele se vor trage.

Art. 6. După săvârșirea Te-Deumului, Prea Sfinția Sa Mitropolitul, în capul membrilor Adunării, vor lua loc în curte, și va defila pe dinaintea lor toată oștirea strânsă, prezentând armele.

Art. 7. După defilarea oștirii, d-nii deputați, având în capul lor pe Prea Sfinția Sa Mitropolitul, se vor înainta către sala seanțelor Adunării și vor fi primiți, la intrarea salei, de patru adjutanți domnești.

Art. 8. După sosirea lor în sala seanțelor, d-nii deputați se vor așeza la locurile lor, și apoi se va citi cuvîntul de deschidere din partea Căimăcămiei, după care, retrăgându-se d-nii Caimacamii, Adunarea va proceda la lucrările misiiei sale.

Art. 9. Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit va porunci ca, la aceiași oră, să se citească Te-Deum pe la toate bisericile din țară; și la reședințele de județe, toți funcționarii publici vor fi față la slujba Te-Deumului, în uniformă.

Art. 10. În seara acestei zile, toate edificiiurile publice vor fi iluminate, prin îngrijirea sfaturilor orășenești și a ministerului din năuntru.

Art. 11. Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit va libera bileturi No. 2474. de intrare pentru public, în număr potrivit cu locurile disponibile, ¹⁸⁵⁹ rezervând tribunalele destinate pentru reprezentanții curților străine ^{28 Ianuar.} și înalții funcționari.

(Traducțiune.)

Programme de l'ouverture de l'Assemblée générale.

Art. 1-er Le 22 Janvier, à 9 h. du matin, MM. les députés, en habits de gala, se trouveront réunis à la S-te Métropole.

Art. 2. MM. les ministres, les membres de la haute Cour et des Cours d'appel, le chef de la milice avec l'état major, le maire de la ville, le directeur des prisons et le chef de la police se trouveront réunis, en uniforme, dans la salle de l'Assemblée générale.

Art. 3. Un bataillon d'infanterie et un détachement de cavalerie seront placés dans la cour de la S-te Métropole.

Art. 4. A 10 heures, en présence de la Caïmacamie et de MM. les consuls des Puissances étrangères, commencera le service divin, officié par la S. S. le Métropolitain, assisté de LL. SS. les évêques; MM. les députés et les autres fonctionnaires y assisteront.

Art. 5. Au moment où le Te-Deum sera chanté, les troupes, rangées dans la cour, tireront trois salves de fusil et les cloches sonneront.

Art. 6. Le Te-Deum terminé, les membres de l'Assemblée, ayant à leur tête S. S. le Métropolitain, prendront place dans la cour, où les troupes défilèrent devant eux et présenteront les armes.

Art. 7. Après le défilé, MM. les députés, ayant à leur tête, S. S. le Métropolitain, se dirigeront vers la salle des séances de l'Assemblée; à l'entrée de la salle, ils seront reçus par quatre aides-camp princiers.

Art. 8. Après leur arrivée dans la salle des séances, MM. les députés occuperont leurs places. On donnera ensuite lecture du discours d'ouverture adressé par la Caïmacamie. Puis, MM. les Caïmacams se retireront et l'Assemblée abordera ses travaux.

Art. 9. S. S. le Métropolitain ordonnera qu'à la même heure, un Te-Deum soit chanté dans toutes les églises du pays. Dans les chefs-lieux des districts, tous les fonctionnaires publics, en uniforme, assisteront au Te-Deum.

No. 2474. Art. 10. Dans la soirée, tous les édifices publics seront illuminés, par les soins des conseils municipaux et du ministère de l'intérieur.

1859
28 Ian.

Art. 11. S. S. le Métropolitain délivrera des cartes d'entrée pour le public, en nombre correspondant aux places disponibles, en réservant les tribunes destinées aux représentants des cours étrangères et aux hauts fonctionnaires.

No. 2475.—Primul articol al ziarului «Steaoa Dunărei», din 16 (28) Decembrie 1859. Iași.

(Steaoa Dunărei , No. 11, din 16 Ianuarie 1859.)

No. 2475. In zadar urmează încercări de tăgăduiri și de protestații de nevinovăție. Este un fapt necontestat că un complot s'a urzit în Moldova și poate și peste Milcov, și că acest complot, plăsmuit de străini, avea un șef recunoscut, pe Murad-bei său Verjbitski și pe un alt șef necunoscut, pe care toți Polonii, căzuți până acum sub mâna poliției, declară a fi beizade Grigorie Sturdza ! Luminarea Sa nu ne voiască nouă, ci protocoalelor luate de poliție, ci amicilor străini, cu cari s'a fost înconjurat, ci glasului public, dacă numele său s'a pus înainte. | Faptul pozitiv este că un complot avea să isbucnească în Focșani, în ziua de 13 Ianuarie, cu scop de a se proclama pe beizade Grigorie Sturdza de Domn României ! Fapt pozitiv este că acest complot a fost urzit de străini; că, între conjurați, nu se vede până acum a fi amestecat numele a unui singur alt pămîntean, afară de cât numele d-lui Grigorie Sturdza. Un alt fapt, mai pozitiv și mai trist de cât toate, este că acești străini au mărturisit dinaintea autorității că ei aveau ordinul ca, în trecerea lor până la Focșani, să provoace revoluția prin sate, întărîtând pe țărani ca să se răscoale, pe făgăduința că boerescul se va desființa, și că li se vor da pămînturi degeaba ! Așa dar, complot în contra Statului, complot în contra societății, urzit de străini în numele unui aspirant la Domnie, carele, prin jurnalele partidei sale, (vezi mai multe numere ale «Constituționarului») și prin broșurile publicate de străini, (vezi broșura d-lui Vaillant: «Glasul poporului, glasul lui Dumnezeu») caută ca să câștige pe proprietari în favoarea sa, arătându-li-se ca apărătorul societății și al proprietății, în contra ideilor subversive ale comuniștilor și ale

socialiştilor ! Perdeaoa acum s'a tras ; comedia s'a sfîrşit, înainte No. 2475. încă de a se începe ; şi toţi oamenii cu minte sănătoasă s'aŭ încre- 1859
dînat astăzi că comunismul şi socialismul sunt rele numai ale 28 Ian.
societăţilor bătrâne ; că asemenea plante parazite nu pot creşte, încă multe secoly, în pămîntul mănos şi nou al României ; că cuvintele de comunism şi de socialism s'aŭ introdus pentru întâia dată în limbajul nostru, nu de apărătorii societăţii neameninţate de nimeni, ci de partizanii reacţiei şi ai absolutismului, cari voiau a închide calea la toată reforma şi îmbunătăţirea stărei claselor împilate ; că, în oea de pe urmă, aceste cuvinte s'aŭ întrebuintat ca o perfidă manevră electorală, spre a atrage subscrieri şi simpatii în favoarea candidaturilor de Domnie. Convenţia din 7 (19) August trecut dând numai proprietăţii drepturi politice, şi mai ales drepturi de a înălţa pe tron, trebuia dar neapărat ca să se dobîndească votul d-lor proprietari. Era dar o manevră foarte nemerită de a-i speria mai întâiu, arătându-le pe închipuiţii socialişti şi comunişti, ca balauri gata a înghiţi moşiile ; şi apoi, în mijlocul fricei universale, de a li se înfăţişa ca îngerul mîntuitor al societăţii şi al proprietăţii ! Insa d-nii proprietari, cu toate spaimile, cu toate făgăduinţele, n'aŭ voit să se înşele. Frica despre despotism le-a fost mai mare de cât frica despre socialism, şi Adunarea electivă, aleasă numai de proprietari, compusă numai de proprietari, a respins pe marele apărător al proprietăţii. Partizanii săi, vîzîndu-se respinşi dintr'o parte, aŭ socotit că vor avea mai mult noroc din altă parte. De la proprietari, aŭ socotit dar să se întoarne la ţăranii ! Dacă n'am isbutit cu frica celor d'întăiu, să căutăm a isbuti cu ura celor de al doilea, 'şi-a zis ei. Şi d-l Murad-bei a dat cuvîntul de ordin vagabonzilor străini ca, trecînd prin sate, să răscoale pe ţăranii, făgăduindu-le pămînt de geaba ! || Noi, de o cam dată, ne mărginim a pune simple aceste cuvinte, sub ochii guvernămîntului, ale Adunării legislative şi ale d-lor proprietari. Judece d-lor însuşi gravitatea acelor cuvinte şi neapărata nevoie ce este de a se rădica cât mai în grabă aspiranţilor la putere, partizanilor despotismului, şi, mai ales străinilor, putinţa de a se mai folosi de frica proprietarilor şi de ura ţăranilor, spre a unelti răscoale şi jacherii, şi, aşa, a compromite ţara şi societatea. || Vom mai reveni asupra acestei chestii !

No. 2475. (Traducțiune.)

1859

28 Ianuar.

C'est en vain que l'on essaye de nier et de protester de son innocence. C'est un fait incontestable qu'un complot a été tramé en Moldavie—peut être même au-delà du Milcov—et que ce complot, machiné par des étrangers, avait un chef connu, Mourad-bey ou Vierjbitski, et un autre chef, inconnu, celui que tous les Polonais, tombés maintenant entre les mains de la police, déclarent être le «beïzadé» Grégoire Sturdza. Si son nom est mis en avant, que Son Altesse ne nous en veuille pas à nous, mais aux protocoles de l'enquête faite par la police, à ses amis étrangers qui l'entourent et à la voix de l'opinion publique. || C'est un fait positif qu'un complot devait éclater à Focshani, dans la journée du 13 Janvier, avec le but de proclamer le «beïzadé» Grégoire Sturdza Prince régnant de Roumanie. C'est un fait positif que ce complot a été tramé par des étrangers et que, jusqu'à présent, on n'y voit mêlé aucun nom roumain, sauf celui de M. Grégoire Sturdza. C'est encore un fait positif, plus triste que tous les autres, avoué par ces étrangers devant les autorités, qu'ils avaient l'ordre de provoquer, sur leur passage jusqu'à Focshani, une révolution dans les villages, en excitant les paysans à se soulever par la promesse que les droits seigneuriaux seraient abolis et que les paysans recevraient des terres gratuitement. | Voilà donc un complot contre l'Etat, contre la société, ourdi par des étrangers, au nom d'un aspirant au trône qui, par les journaux de son parti (voir les nombreux numéros du «Constituționariul») et par des brochures publiées par des étrangers (voir la brochure de M. Vaillant intitulée «Voix du peuple, voix de Dieu»), cherche à gagner la faveur des propriétaires, en se disant défenseur de la société et de la propriété contre les idées subversives des communistes et des socialistes. La toile est tombée; la comédie est terminée, avant d'avoir commencé et tous les gens à l'esprit sain sont persuadés aujourd'hui que le communisme et le socialisme sont des maux propres à des sociétés vieilles; que ces plantes parasites ne pourront pas, pendant des siècles encore, prendre racine sur la terre féconde et neuve de la Roumanie; que les mots de communisme et de socialisme ont été introduits dans notre langue, pour la première fois, non pas par les défenseurs de la société, qui n'est menacée par personne, mais par les partisans de la réaction et de l'absolutisme, qui voulaient fermer la voie à toute réforme et à toute

amélioration de la situation des classes opprimées ; que, finalement, No. 2475. ces mots ont été employés comme une perfide manœuvre électo- 1859 rale, pour attirer des signatures et des sympathies à des candidats 28 Januar. au trône. La convention du 7 (19) Août dernier ayant conféré aux propriétaires seuls les droits politiques et surtout le droit d'élire le Prince régnant, il fallait nécessairement gagner les voix de MM. les propriétaires. C'était donc une manœuvre très habile que de les effrayer d'abord, en leur montrant des socialistes et des communistes, comme des monstres prêts à dévorer leurs terres, et de se présenter ensuite, au milieu de la terreur générale, comme un ange sauveur de la société et de la propriété ! Mais, malgré toutes les menaces et toutes les promesses, MM. les propriétaires ne se sont pas laissés tromper. La crainte du despotisme a été plus forte que la crainte du socialisme, et l'Assemblée élective, élue exclusivement par les propriétaires et composée uniquement de propriétaires, a repoussé le grand défenseur de la propriété. Se voyant repoussés d'un côté, ses partisans ont cru qu'ils auraient plus de chance ailleurs. Abandonnant les propriétaires, ils ont cru pouvoir employer les paysans. Ils ont dit: Si nous n'avons pas réussi auprès de ceux-là par la peur, essayons de réussir auprès de ceux-ci par la haine. Et M. Mourad-bey a donné le mot d'ordre à ses vagabonds étrangers pour qu'ils aillent dans les villages et soulèvent les paysans, en leur promettant des terres pour rien ! | Nous nous bornons, pour le moment, à mettre ces quelques lignes sous les yeux du gouvernement, de l'Assemblée et de MM. les propriétaires. Qu'ils jugent eux-mêmes de la gravité de ces paroles et de la nécessité absolue d'enlever sans retard aux aspirants au trône, aux partisans du despotisme et surtout aux étrangers, la possibilité d'exploiter plus longtemps la peur des propriétaires et la haine des paysans, dans le but de fomenter des soulèvements et des jacqueries et de compromettre le pays et la société. Nous reviendrons sur cette question.

No. 2476.— Articolul ziarului «Steaoa Dunărei» asupra scrisoarei ce i-a fost adresată de către d-l Grigorie Sturdza, din 16 (28) Ianuarie 1859, Iași.

(„Steaoa Dunărei” No. 11, din 16 Ianuarie 1859.)

No. 2476. D. Grigorie Sturdza se apără, fără ca încă să fi fost învinovățit de noi. Aceasta e prea firește; d-lui aruncă însă vorbe mari de calomnie și însinuirii, spre desvinovățirea sa; aceasta încă se poate înțelege, dar nu dovedește nimic, din contra. Toate faptele ce am publicat, nu sunt născocirile noastre; ele sunt depunerile celor arestați. Ce e mai mult, noi am zis că așteptăm rezultatul. D-lui Sturdza i-se pare că am făcut rău. Trebuea să-l osîndim chiar din capul locului. | Vorbind apoi de unire, d-lui aduce aminte nefericitele întâmplări din Galiția de la anul 1846, plăcându-i a se teme de o revoluție socială. «Constituționarul», de fericită pomenire, încă nu zicea alt-ceva; n'a putut însă să facă pe nimeni a crede ziselor sale. Oamenii cari vor reformele sociale, au curajul opiniilor lor, ei și le espun fățiș, n'au nevoie de a complota. Dar ce să mai discutăm mult cu cei învinși? Faptele ce am publicat, sunt astăzi de domeniul Adunării și al tribunalelor; ele vor avea a se rosti. Noi vom fi simpli raportori a tuturor faptelor ce se vor descoperi.

Aneră. — Scrisoarea d-lui Grigorie Sturdza către redacția ziarului «Steaoa Dunărei», din 14 (26) Ianuarie 1859. Iași.

Domnule Redactor || In No. 7 al «Stelei», ved' un articol plin de cele mai perfide presupunerii și clevetiri în contra mea; aștept dar de la domnia ta că vei bine-voi a pune în jurnalul d-tale următorul meu răspuns: | Cum poate să se serveze redactorul aceluși articol de simple păreri, de goale arătări a unor străini pe cari nici de cum nu îi cunosc, spre a înfățișa publicului în contra mea o țesătură din cele mai absurde insinuații și clevetiri, când singur acel redactor cunoaște că nu poate ști care va fi rezultatul cercetărei? Cu asemenea chip, ar fi prea ușor a învinovăți orî pe cine, dacă s'ar lua drept dovezi părerile și arătările unor oameni cărora, fără a fi fost în cea mai mică relație cu persoana despre care vorbesc, le place a-i presupune planuri ce trebuie să fi fost rostite de acea persoană pentru a fi știute de cine-va și care nu au putut nici odată a fi rostite către oamenii nevăzuți și neștiuți; prin ur-

mare, eată o vedită clevetire. Tot asemenea de deșartă este și in-No. 2476. sinuația că contele Verjbitski (Murad-hei) a lost atașat pe lângă mine în timpul resbelului de Orient, căci din această nu derează pentru mine nici o solidaritate în cele ce ar judeca de cuviință a face dumnealui Verjbitski. || Cât pentru cele ce am fi vorbit Domnitorului, mă mir mult cum figurează asemenea vorbe în jurnale; însă, de vreme ce ele aū devenit de domeniul public, apoī trebuie arătate în întregimea lor și cu antecedentele care mi-aū dat tot dreptul a vorbi Domnitorului în așa chip. || Este cunoscut că, înainte de alegerea Domnului, s'a tractat, de public și de o mare parte din deputați, chestia de a se proclama unirea Principatelor, instituindu-se un guvern provisoriu, care ar păși la Focșani, spre a se întruni cu guvernul ce s'ar numi și din Valahia pentru asemenea țel. Eū atuncea am arătat că, cu asemenea chip revoluționar, nu s'ar putea de cât arunca în marī învălurī din lăuntru patria noastră, căci ea este încă constituită, în privirea socială, ca și Galiția la 1846, și că, prin urmare, nu s'ar putea încerca la noi o mișcare politică și națională pe calea revoluției, fără ca acea mișcare să devie de îndată, ca și în Galiția, o mișcare socială din cele mai crunte. Propunerea mea a fost că Adunarea, în loc de a se depărta cu totul de la chemarea ei, ea trebuie să aleagă mai întâi pe Domnitor, după convenție, însă cu îndatorire ca acel Domnitor, împreună cu Adunarea și în înțelegere cu Valahia, să proclame unirea Principatelor; de aceea am și declarat în Adunare că nu voiū da votul meu de cât acelui Domnitor carele va face unirea Principatelor. Și socot că fie-care reprezentant național era dator către patrie a avea tot această hotărîre. După alegerea Domnului, mergând să-l felicitez, am dat o dovadă de abnegație, făcându-ī tot aceste propunerī și incredințându-l că m'ași simți fericit să contribuez cu orī și ce sacrificiū la această mare faptă națională, fiind gata a da tot concursul meu Domnitorului, spre a fi ales Măria Sa și în Valahia. Acesta-ī adevărul, acestea sunt zisele și faptele mele, carī, departe de a da loc la presumpții absurde, imī vor face tot-d'auna onoare în ochii orī-căruī patriot bine cugetător.

(subscris) Prințul Grigorie Sturdza.

(Traducțiune.)

M. Grégoire Sturdza se défend, avant d'avoir été accusé par nous. C'est très naturel. En se déclarant innocent, il lance de gros

No. 2476 mots, comme calomnie et insinuations; c'est encore compréhensible, 1859 mais cela ne prouve rien, au contraire. Les faits que nous avons pu-
28 Januar. bliés ne sont pas de notre invention; ce sont les dépositions de ceux qui ont été arrêtés. En outre, nous avons dit que nous attendions le résultat; M. Sturdza croit que nous avons eu tort. Nous aurions dû le condamner dès le début. || En parlant ensuite de l'union, M. Grégoire Sturdza rappelle les malheureux événements de 1846 en Galicie; il se plaît à craindre une révolution sociale. Déjà le «Constitutionariul», de bienheureuse mémoire, ne disait pas autre chose; mais il n'a pu le faire accroire à personne. Ceux qui veulent les réformes sociales, ont le courage de leurs opinions, les exposent ouvertement et n'ont pas besoin de comploter. | Mais à quoi bon discuter encore avec des vaincus? Les faits que nous avons publiés sont aujourd'hui du domaine de l'Assemblée et des tribunaux qui auront à se prononcer. Nous ne serons que de simples rapporteurs des faits qui auront été découverts.

Annexe. — Lettre de M. Grégoire Sturdza à la rédaction du journal «Steaoa Dunărei», du 14 (26) Janvier 1859. lassy.

Monsieur le Rédacteur, Je vois, dans le No. 7 de votre journal, un article plein de perfides suppositions et de calomnies à mon adresse; j'espère donc que vous voudrez bien publier aussi ma réponse. | Comment l'auteur de cet article a-t-il pu se servir de simples opinions et d'affirmations sans preuves d'étrangers que je ne connais nullement, pour présenter au public contre moi un tissu des insinuations et des calomnies les plus absurdes, du moment que l'auteur lui-même reconnaît qu'il ne peut pas savoir le résultat de l'enquête? Il serait trop facile d'accuser quelqu'un, si on prenait pour preuves les opinions et les affirmations de gens qui, sans avoir été dans la moindre relation avec la personne dont ils parlent, se plaisent à lui supposer des plans que, pour les connaître, ils auraient dû entendre révélés, mais qui n'ont jamais pu être exposés à des gens invisibles et inconnus. Voilà donc une calomnie évidente. De même, vaine est l'insinuation d'après laquelle le comte Vierbitski (Mourad-bey) aurait été mon attaché pendant la guerre d'Orient, car il ne ressort pour moi aucune solidarité avec ce que M. Vierbitski jugerait convenable de faire. || Quant à ce que j'aurais dit au Prince régnant, je m'étonne que ces pa-

roles puissent figurer dans les journaux ; cependant, du moment qu'elles sont tombées dans le domaine public, il faut qu'elles soient reproduites en entier et avec les antécédants qui m'ont donné parfaitement le droit de parler de cette façon au Prince. || Il est notoire qu'avant l'élection du Prince, on a discuté, dans le public et parmi un grand nombre de députés, la question de la proclamation de l'union ; on voulait former un gouvernement provisoire, qui irait à Focshani et se réunirait avec le gouvernement nommé par la Valachie dans le même but. J'ai soutenu alors que, de cette façon révolutionnaire, on ne pouvait que provoquer de grands troubles dans notre patrie qui, au point de vue social, a la même constitution que la Galicie de 1846 et que, par conséquent, on ne saurait tenter chez nous un mouvement politique et national par la voie révolutionnaire, sans provoquer, comme en Galicie, un mouvement social des plus terribles. J'ai proposé qu'au lieu de dénaturer sa mission, l'Assemblée procédât d'abord à l'élection du Prince, conformément à la convention, en obligeant ce Prince à s'entendre avec l'Assemblée et avec la Valachie, en vue de la proclamation de l'union des Principautés ; c'est pour cela que j'ai déclaré à l'Assemblée que « je ne donnerais ma voix qu'à un Prince qui ferait l'union des Principautés. » Je crois que le devoir de tout représentant de la nation était de prendre cette décision. Etant allé féliciter le Prince après son élection, j'ai donné une preuve d'abnégation, en lui faisant les mêmes propositions et en l'assurant que je me sentirais heureux de contribuer, par tous les sacrifices, à ce grand acte national et que j'étais prêt à donner au Prince tout mon concours, afin que Son Altesse fût élue aussi en Valachie. Voilà la vérité ; voilà mes paroles et mes actes qui, loin de donner lieu à des présomptions absurdes, me feront toujours honneur aux yeux de tout patriote bien pensant.

(s.) Prince Grégoire Sturdza.

No. 2477.—Primul articol al ziarului «Românul», din 17 (29) Ianuarie 1859. București.

(„Românul“ No. 7, din 17 (29) Ianuarie 1859.)

Nici odată și în nici o parte de loc, n'a fost o poziție critică și ciudată ca cea în care se află astăzi, la noi, omul ce este silit în toate zilele să vorbească publicului întreg asupra stărei politice

No. 2477. a fie-cărei zi. Pue-se în locul nostru fie-care dintre cei cari aş-
 1859 țeaptă cu nerăbdare ziarele lor, spre a le da un analiz și un sfat
 29 Ianuar. despre starea politică a zilei, și suntem încredințați că vor înțe-
 lege și vor erta stîrpicuinea de astăzi a foilor publice, care devine
 și mai mare, de va fi mai cu seamă comparată cu bătăile de inimă
 ale fie-cărui Român, cu neodihnele, fricile și speranțele cu cari
 luptăm. În adevăr, care este starea noastră de astăzi? Avem o con-
 venție, subscrisă de șapte împărății, care ne constituie nație auto-
 nomă și deplin doamnă la dînsa acasa, care convenție, păzită,
 pentru cele din afară, de Puterile semnătoare ale tratatului de Paris,
 este încredințată, între cele din întru, în paza noastră. «Poruncim
 ca toți să vegheze» ș. c. l., zice hatișeriful ce-l punem în toate
 zilele sub ochii nației spre a medita asupra lui. | Implinitu-ne-am
 dar toți ale noastre datorii și păzit-am noi în întru întregimea
 acestei convenții, ast-fel precum au păzit-o și vor păzi-o cele-l'alte
 Puteri întru ceea-ce le privește pe dînsese, adică vegherea din
 afară, ca nimeni să nu mai calce tărâmul nostru cel autonom?
 Aceasta este o chestie însemnată, asupra căreia nouă nu ne este
 ertat a ne exprima cu deplinitate, dar despre care credem că orî-ce
 om își poate răspunde singur. || Convenția conține asemenea o
 lege electorală, pe bazele căreia trebuie să se facă alegerea liberă
 și sinceră a 73 de cetățeni, în mîna cărora țara se va da, cu mâi-
 nile și picioarele legate, în curs de șapte ani. Aceste alegeri fă-
 cutu-s'au precum cerea și poziția cea critică în care ne aflăm, și
 convenția, și dreptatea? Nu putem vorbi în toată libertatea nici
 asupra acestui punct; însă cine nu știe că sunt foarte puține acele
 alegeri ce nu sunt însoțite cel puțin d'o protestare? Decî ce au-
 toritate vor avea în țară acei reprezentanți a cărora alegere sin-
 ceră ar putea fi bănuită măcar? Și, dacă de la nașterea ei, această
 Adunare va fi pătată d'o singură bănuială, ce autoritate va avea
 fiul ei, carele va fi Domnul, și fiica ei, care va fi Constituția și le-
 gile cele noi? Și dacă astăzi, când, pe de o parte, Europa se uită
 la noi, ca să vază de știm în adevăr să susținem și se apărăm li-
 bertățile ce ea ne-a dat, de știm să fim o nație de oameni liberi,
 iar nu o turmă de oi ce se pleacă sub toiagul celui d'întăiu om
 ce le ese înainte; și când, pe d'altă parte, Europa însăși este în
 ajunul uneia din acele cutremure politice a căror sguđuire fac
 une-orî a țîșni noi tărâmurî, și a afundă altele vechi, noi ne vom arăta,
 ca și până acum, desbinați, destrămați, leșinați și nemernici, nu este
 învederat că d'astă dată vom fi perduți pentru tot-d'auna, fără ca

nimeni să mai poată cu cuvînt reclama în favoarea noastră? || No. 2477.
 Aceasta este poziția cea critică a zilei, asupra căreia toți așteaptă
 să le vorbim, și noi înși-ne am dori să desbatem. Ne putînd însă,
 cum ziserăm, a o face în toată libertatea neapărată unor asemenea
 desbateri, preferăm a tăcea și a atrage numai băgarea de seamă a
 tuturor Românilor asupra stărei noastre de astăzi, lăsînd apoi pe
 fie-care a-și hotărî singur calea pe care voește a merge. || Noi
 avem de regulă nestrămutată a combate pe candidați în timpul
 alegerilor; îndată însă ce sunt aleși, uităm trecutul și nu mai ju-
 decăm pe nimeni de cât după faptele sale cele noi. La 22 ale
 acesteia, deputații noștri, așa precum sunt, buni sau răi, aleși sau
 nealeși, se vor aduna și vor hotărî în acea zi despre soarta lor și
 a țării lor. In acea zi, vom ști și noi ce să credem despre fie-care
 și în acea zi, dobîndind și libertatea cuvîntului, pot fi siguri con-
 cetățenii noștri că ne vom împlini cu sfințenie și fără sfială da-
 toria noastră. Pînă atunci, ne mărginim a mai aduce aminte Ro-
 mânilor că suntem o nație autonomă; că nimeni n'are drept a se
 amesteca în trebile noastre din năuntru, nici în bine nici în rău,
 și că, de astă dată, putem zice cu cel mai mare temei că «cum ne
 vom așterne așa ne vom culca». || Deputația fraților noștri de peste
 Milcov, despre care am vorbit în numărul trecut, a și sosit în
 București. Ea este compusă de d-nii C. Negri, Nicu Catargiu și
 colonel Mavrichi. Un număr din cetățenii din București, cei mai
 mulți deputați, profitînd de hotărîrea ce era luată a se da un ban-
 chet pentru serbarea alegerii întăului Prinț al Principatelor-Unite,
 și care banchet a fost amînat din pricina alegerii d'aci, au hotărît
 a se da acest banchet acum, cînd din norocire se află între noi și
 deputația moldavă, și s'a dat ieri seară. | Ne este prin puțință
 a da cititorilor noștri o idee despre sincera și frumoasa veselie ce
 domnea în toate inimile și pe toate fețele; tot ce putem zice este
 că am fi dorit să fi fost față agenții acelor Puteri cari au arătat că se
 îndoesc despre dorința Principatelor de a se contopi unul într'altul;
 căci ar fi avut erî dovada cea mai pipăită că nici o putere ome-
 nească nu va mai putea, în viitor, despărți ceea-ce Dumnezeu a
 unit pentru eternitate. | D. Constantin Cantacuzino a purtat cea
 d'întîi închinare pentru Principatele Unite și întăiul Domn ales,
 în termenii cei mai simțiți. Mai mulți cetățeni au închinat pentru
 Unirea-Principatelor și pentru membrii guvernului provisoriu și a
 ministerului moldav, cari a știut a ridica cel d'întăi stindardul na-
 țional și a-l planta cu atîta tărie în cât Domnii viitori să fie siliți

No. 2477. sau a merge pe calea ce ei le au deschis, sau a le scăpa puterile
 1859 din mână, cum se scurge apa din palmele mâinilor. D. Sion, în
 . 29 Ianuar. sfârșit, a închinat pentru stingerea tuturor frîngerilor de partide în
 acel ocean puternic ce se numește nația, și toți s'au despărțit cu
 lacrimile în ochi și cu credință în inimă. || Publicăm mai la
 vale proclamația Domnului Moldovei ¹⁾ și cuvîntul ce l-a adresat
 d-l M. Kogălniceanu, redactorul «Stelei Dunărei» și deputatul ora-
 șului Focșani ²⁾. Publicăm însă acest cuvînt fără nici un comen-
 tariu, fiind-că vorbește îndestul prin el însuși, și profităm de această
 ocazie, spre a face cunoscut Românilor un tapt din cele mai fru-
 moase și cel d'întâi în Principatele noastre de la scăderea lor în-
 coace. | Unul din candidații la Domnie a oferit d-lui Kogălniceanu,
 spre a dobîndi a sa susținere, una sută-trei-zeci mii galbeni. Este
 de prisos a mai spune aci că d-l Kogălniceanu a refuzat banii, și
 încă că i-a refuzat fără a face cel mai mic sacrificiu. În adevăr, sa-
 crificiul ar fi fost să-i primească și să se sinucidă ast-fel pentru
 tot deauna. Un om care are cât de puțin talent, nu se vinde nici
 odată, căci nimeni nu se vinde pentru a perde, ci pentru a câș-
 tiga; numai oamenii aceia ce nu pot avea nici un rol în societate
 prin ei înșiși, se bag la un stăpân sau se vînd. D. Kogălniceanu
 dar, o mai repetăm, refuzând n'a făcut cel mai mic sacrificiu și
 nici că am fi vorbit de această întîmplare, dacă ea nu ne-ar fi dat
 o ocazie mai mult spre a arăta Românilor mijloacele cu cari știe
 să lupte partidul cel vechiu și tot d'odată următorul fapt. | Nația
 Română de peste Milcov, prețuind nepregetarea și inima cu care
 d-l Kogălniceanu a lucrat pentru isbînda de astăzi, mai cu seamă
 în cești patru ani din urmă, a creat o subscriere națională, prin
 care să dăruască cetățeanului Mihail Kogălniceanu o moșie de va-
 loare de 50.000 galbeni, căreia i se va da numele Kogălnicenii. |
 Ceî răi au răsplătit tot d'auna pe ceî răi, și d'aceia și la noi rēul a
 fost molipsitor. Acest fapt este cel d'întăi carele va face să se
 inimeze și virtutea, și salutăm pe frații de peste Milcov că, și în
 aceasta, ei ceî d'întăi au deschis calea bună. | Alegerea ce s'a făcut
 în Moldova, zice «le Constitutionnel» are, din punctul de vedere
 al intereselor politice ale acestui Principat, o foarte mare însem-
 nătate. Ea pune sfârșit turburărilor făcute de reorganizarea guver-
 nului și consolidează instituțiile cu cari Puterile semnătate ale tra-

¹⁾ Cf. Vol VIII, No. 2432, p. 353.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2429, p. 340, Alocuțiunea d-Jui Kogălniceano, p. 345.

tatului de Paris au înzestrat provinciile Danubiene. Este o chie-No. 2477.
 zășie nouă pentru realizarea speranțelor puse în opera conferinței 1859
 Parisului și guvernul frances are dreptul, mai mult de cât orî-29 Ianuar.
 care altul, poate, a se aplauda de acest fericit rezultat; și mai la vale,
 zice apoî: «Căci această alegere, ast-fel precum ne-au arătat'o depe-
 șile telegrafice, și cum o confirmă depeșa «Monitorului», este un
 triumf pentru partidul unirei. După ce l'a proclamat, Adunarea de-
 putaților a votat ordinea de zi de mulțumire Puterilor chiezașe
 și a reunit espresia dorințelor pentru unirea Principatelor Dunărene.
 Aceste două întâmplări, ce ni le spune «Monitorul», dau încă mai
 multă semnificare faptului principal și justifică din nou politica
 urmată de guvernul frances. Mulțumită acestei politice, Moldavia
 și Valachia poartă acum titlul de Principatele-Unite. De la viitor
 acum trebuie să așteptăm o realizare mai deplină a vederilor ex-
 primate de către reprezentanții Franței în amîndouă conferințele
 de Paris. Pînă atuncî, Europa trebuie să se arate mulțumită de soluția
 dată uneia din chestiile ce preocupau mai mult în Orient; și când
 Valahia va fi terminat acele alegeri, ne va fi iertat să facem să
 iasă partea luată de Franța la evenimentele ce vor aduce în sfîrșit,
 pe țarmurile Dunărei, în provinciile cele avute ale României, or-
 dinea și prosperitatea».

(Traducțiune.)

Jamais et nulle part il n'y a eu de situation aussi critique et étrange que celle dans laquelle se trouve chez nous l'homme qui est forcé de parler chaque jour au public de la situation politique du jour. Que ceux qui attendent avec impatience leurs journaux, pour y trouver un conseil et une analyse de la situation politique, se mettent à notre place, et nous sommes sûrs qu'ils comprendront et excuseront la stérilité des feuilles publiques actuelles, laquelle devient plus grande encore, si on la compare avec les battements du cœur de tout Roumain, avec l'inquiétude, les appréhensions et les espérances avec lesquelles nous luttons. En effet, quelle est aujourd'hui notre situation? Nous avons une convention, signée par sept Puissances, qui nous constitue en nation autonome et pleinement maîtresse d'elle-même, convention qui, gardée, en ce qui concerne les questions extérieures, par les Puissances signataires du traité de Paris, est confiée, en ce qui concerne les questions intérieures, à notre garde. «Nous ordonnons que tous veil-

No. 2477. lent...» etc., dit le hattichérif que nous mettons chaque jour sous
 1859 les yeux de la nation pour qu'elle le médite. || Avons-nous tous
 29 Januar. rempli notre devoir et avons-nous veillé à l'application de la convention à l'intérieur, comme les Puissances y ont veillé en ce qui les concerne, c'est-à-dire à ce que personne n'empiète sur le terrain de notre autonomie? C'est là une question importante que nous ne pouvons pas discuter dans toute sa plénitude, mais à laquelle tout le monde peut donner lui-même une réponse. || La convention contient aussi une loi électorale sur la base de laquelle devaient être faites les élections, libres et sincères, des 73 citoyens auxquels, pendant sept ans, le pays sera livré pieds et poings liés. Ces élections ont-elles été faites de la façon exigée par notre situation critique, par la convention et par la justice? Nous ne pouvons parler en toute liberté même de ce point; mais personne n'ignore qu'il y a peu de ces élections qui n'aient pas été accompagnées au moins d'une protestation. Quelle autorité auront donc dans le pays des représentants, dont la sincérité de l'élection a pu être soupçonnée? Et si, dès sa naissance, cette Assemblée est entachée d'un seul soupçon, quelle autorité aura son fils, le Prince, et sa fille, la Constitution suivie des nouvelles lois? Et si, aujourd'hui, lorsque, d'une part, l'Europe nous regarde pour voir si nous savons vraiment défendre les libertés qu'elle nous a données, si nous savons être une nation d'hommes libres et non un troupeau soumis au bâton du premier venu; lorsque, d'autre part, l'Europe est elle-même à la veille d'une de ces secousses politiques qui parfois découvrent de nouveaux territoires et engloutissent les anciens, — si, aujourd'hui, nous nous montrons, comme auparavant, désunis, débraillés, somnolents et propres à rien, n'est-il pas évident que, cette fois, nous serons perdus pour toujours, sans que personne puisse, avec raison, réclamer en notre faveur? | Telle est aujourd'hui notre situation critique. Tout le monde attend que nous en parlions; nous-mêmes, nous voudrions la discuter. Mais, ainsi que nous l'avons dit, nous ne pouvons pas le faire en toute liberté; nous préférons donc nous taire et attirer l'attention de tous les Roumains sur notre situation actuelle, laissant à chacun le soin de choisir sa voie. | Notre règle constante a été et est de combattre les candidats pendant la période électorale; mais, une fois qu'ils sont élus, nous oublions le passé et ne jugeons personne que selon ses nouveaux actes. Le 22 de ce mois, nos députés, tels qu'ils sont, bons ou mauvais, élus ou imposés, se réuniront et décideront

de leur sort et de celui de leur pays. Alors, nous saurons ce que nous devons penser de chacun d'eux et, ayant ce jour-là reconquis la liberté de la parole, nous remplirons, nos concitoyens peuvent en être certains, religieusement et sans hésiter notre devoir. Jus- qu'alors, nous nous bornons à rappeler encore aux Roumains que nous sommes une nation autonome; que personne n'a le droit de se mêler de nos affaires intérieures, ni en bien ni en mal, et que, cette fois, nous pouvons répéter avec la plus grande raison le dicton: «tu coucheras dans le lit que tu t'auras fait.» || La députation de nos frères d'au-delà du Milcov, dont nous avons parlé dans notre numéro précédent, est arrivée à Bucarest. Elle est composée de MM. C. Negri, Nicou Catargi et le colonel Mavriki. Profitant de la décision, prise auparavant, de donner un banquet pour célébrer l'élection du premier Prince des Principautés-Unies, banquet qui a été ajourné à cause de nos élections, plusieurs citoyens, pour la plupart députés, ont décidé de donner ce banquet maintenant, au moment de l'heureuse arrivée de la députation moldave. Ce banquet a eu lieu hier soir. | Il nous est impossible de donner à nos lecteurs une idée de la belle et sincère joie qui régnait dans tous les cœurs et se reflétait sur tous les visages; nous dirons seulement que nous aurions voulu y voir les agents des Puissances qui ont exprimé des doutes au sujet du vœu des Principautés demandant l'union; ils auraient eu la preuve la plus palpable que personne ne saurait désormais séparer ce que Dieu a uni pour l'éternité. | M. Constantin Cantacuzino a porté le premier toast, en termes le mieux sentis, aux Principautés-Unies et au premier Prince élu. Plusieurs toasts ont été portés à l'union des Principautés et aux membres du gouvernement provisoire et du ministère de Molda- vie qui ont su, les premiers, lever le drapeau national et le plan- ter si solidement que les futurs Princes seront forcés de suivre la voie qu'ils leur ont montrée, s'ils ne veulent pas que le pouvoir leur échappe, comme l'eau que l'on saisit dans la main. Enfin, M. Sion a bu à la réunion de tous les ruisseaux qui se nomment partis en un seul océan qui se nomme nation. On s'est séparé avec des larmes aux yeux et avec de la foi dans l'âme. || Nous publions plus loin la proclamation du Prince de Moldavie ¹⁾ et l'allocution que lui a adressée M. M. Kogalniceano, rédacteur du journal «*Steaoa Dunărei*» et député de Focshani. ²⁾ Nous publions cette allocution

No. 2477.
1859
29 Jan.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2432, p. 353.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2429, p. 340, Allocution de M. Kogalniceano, p. 351.

No. 2477. sans aucun commentaire, car elle parle d'elle-même, et nous profitons de cette occasion, pour communiquer aux Roumains un fait des plus beaux, arrivé pour la première fois dans nos Principautés depuis leur décadence. | Un des candidats au trône a offert à M. Kogalniceano, pour s'assurer son concours, cent trente mille ducats. Il est superflu d'ajouter que M. Kogalniceano a refusé l'argent, sans faire le moindre sacrifice. En effet, il aurait fait un sacrifice, s'il avait accepté cette somme, car il se serait suicidé. Un homme qui a quelque peu de talent ne se vend jamais, parce qu'on ne se vend pas pour perdre, mais pour gagner; seuls les gens qui ne peuvent par eux-mêmes jouer aucun rôle dans la société, entrent au service d'un maître ou se vendent. M. Kogalniceano, nous le répétons encore, n'a donc fait aucun sacrifice et nous n'aurions même pas parlé de cet incident, s'il ne nous fournissait pas l'occasion de montrer aux Roumains les moyens employés par l'ancien régime et de leur raconter le fait suivant: || Appréciant l'infatigable et ardente activité déployée par M. Kogalniceano, surtout pendant ces dernières quatre années, la nation roumaine d'au-delà du Milcov a décidé de faire une souscription nationale, pour offrir au citoyen Michel Kogalniceano une terre de la valeur de 50.000 ducats que l'on doit nommer Kogalniceni. Les méchants paient toujours les méchants qui les servent et c'est pour cela que, chez nous aussi, le mal a été contagieux. Le fait que nous venons de raconter sera le premier de nature à encourager la vertu et nous félicitons nos frères d'au-delà du Milcov d'avoir, cette fois encore, ouvert la bonne voie. | Le «Constitutionnel» dit que l'élection faite en Moldavie a une très grande importance, au point de vue des intérêts politiques de cette Principauté. Elle met un terme au trouble provoqué par la réorganisation du gouvernement et consolide les institutions dont les Puissances signataires du traité de Paris ont doté les Principautés Danubiennes. C'est une nouvelle garantie des espérances mises dans l'œuvre de la conférence de Paris, et le gouvernement français, plus que tout autre, a le droit de s'applaudir de cet heureux résultat. La feuille parisienne dit plus loin: «Cette élection, telle que les dépêches télégraphiques nous l'ont présentée et telle qu'une dépêche du «Moniteur» la confirme, est un triomphe pour le parti de l'union. Après l'avoir proclamée, la Chambre des députés a voté un ordre du jour de gratitude envers les Puissances garantes et a renouvelé l'expression du vœu ayant en vue l'union des Principautés.

1859
29 Januar.

Ces deux événements, rapportés par le «Moniteur», augmentent No. 2477. encore la signification du fait principal et justifient de nouveau ¹³⁵⁹ la politique suivie par le gouvernement français. Grâce à cette ²⁹ Ianuar. politique, la Moldavie et la Valachie portent maintenant le titre de Principautés-Unies. Désormais, on doit attendre de l'avenir une réalisation plus complète des vues exprimées par les représentants de la France dans les deux conférences de Paris. Jusqu'alors, l'Europe doit se montrer satisfaite de la solution donnée à une des questions qui la préoccupaient le plus en Orient, et lorsque la Valachie aura terminé ses élections, il nous sera permis de faire ressortir la part que la France a prise aux événements qui amèneront enfin sur les bords du Danube, dans les riches provinces de la Roumanie, l'ordre et la prospérité.»

No. 2478.— Decretul No. 9 al Domnitorului Moldovei, din 19 (31) Ianuarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 27, din 25 Ianuarie 1859.)

Principatele-Unite | Moldova și Valahia. | Noi, Alexandru No. 2478. Ioan I, Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Mol- ¹⁸⁵⁹ dovei. La toți de față și viitori, sănătate. || După propoziția mi- ³¹ Ianuar. nistrului Nostru, secretar de Stat la ministerul trebilor din năuntru, Am decretat și decretăm următoarele: | Art. 1. D. Dimitrie Dăscălescu, este numit administrator al districtului Putna. || Art. 2. D. colonel Emanoil Frunză, asemenea la districtul Ismail. || Art. 3. D. Vasile Romalo, asemenea la districtul Tecuci. Art. 4. D. Costache Costăchescu, asemenea la districtul Tutova. || Art. 5. D. Scarlat Lambrino, asemenea la districtul Fălci. | Art. 6. D. Alexandru Străjescu, asemenea la districtul Vaslui. | Art. 7. D. Alexandru Beldiman asemenea la districtul Iași. Art. 8. D. Alexandru Millo asemenea la districtul Suceava. || Art. 9. D. Mihăiță Jora asemenea la districtul Neamț. || Art. 10. D. Matei Crupenski asemenea la districtul Bacău. || Art. 11 și cel de pe urmă. Ministrul Nostru din năuntru este însărcinat cu executarea ordonanței de față. | Datu-s'a în domneasca Noastră rezidență Iași, în 19 ale lunii Ianuarie, anul mântuirii una mie opt sute cincî-zeci și nouă și al domniei Noastre cel întâi.

(subscris) Alexandru Ioan.

Ministrul din năuntru, (contrasemnat) V. Sturdza.

No. 2478. (Traducțiune).

1859

31 Ian.

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. || Nous, Alexandre Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, || Prince de Moldavie. | A tous présents et à venir salut. | Sur la proposition de Notre ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur, | Nous avons décrété et décrétons ce qui suit: || Art 1-er. M. Démètre Dascalesco est nommé préfet du district de Putna; || Art. 2. M. le colonel Emmanuel Frounza de même au district d'Ismail. || Art. 3. M. Basile Romalo de même au district de Técoutche. || Art. 4. M. Costaki Costakesco de même au district de Toutova. || Art. 5. M. Charles Lambrino de même au district de Faltchi. | Art. 6. M. Alexandre Strejesco de même au district de Vaslui. Art. 7. M. Alexandre Beldiman de même au district de Iassy. Art. 8. M. Alexandre Millo de même au district de Soutchava. Art. 9. M. Michel Jora de même au district de Neamtz. Art. 10. M. Mathieu Croupenski de même au district de Bakéo. Art. 11 et dernier. Notre ministre de l'intérieur est chargé de l'exécution du présent décret. | Donné dans Notre résidence princière de Iassy, le 19 Janvier, l'an mil huit-cent cinquante neuf, premier de Notre règne.

(s.) Alexandre Jean.

Le ministre de l'intérieur, (contre-signé) B. Sturdza.

No. 2479.—Lista deputațiilor aleși pentru Adunarea electivă a Valahiei, publicată în «Buletinul Oficial», No. 6, din 19 (31) Ianuarie 1859. București.

No. 2479.

Râmnicul-Sărat.

1859

31 Ian.

Aga Ioan Cantacuzino.	} Direcț. (Directs.)
Serdarul Scarlat Fălcoianu.	
Costache Cotescu. Primar. (Primaire.)	
C. Argintoianu. Orașul Focșani. (Ville de Focshani.)	

Brăila.

Logofătul Ioan Slătineanu.	} Direcț. (Directs.)
Clucerul Gr. Filipescu.	
Mihail Marghiloman. Primar. (Primaire.)	
Serdarul Nic. Opran. Orașul Brăila (Ville de Braïla.)	

Buzău.

No. 2479.
1859
31 Ianuar.

Serdarul Ioan Marghiloman. }
Praporcic Scarlat Voinescu. } Direcți. (Directs.)
Pit. Mihail Pleșoianu. Primar. (Primaire.)
Serdarul C. Deșliu. Orașul Buzău. (Ville de Bouzéo.)

Prahova.

Aga Ioan Cantacuzino. }
Aga Cost. I. Filipescu. } Direcți. (Directs.)
Pah. Ioan Mârzea. Primar. (Primaire.)
Ioan I. Filipescu. }
Pitarul G. Grigorescu. } Orașul Ploești. (Ville de Ploieshti.)

Ialomița.

Logof. Scarlat Crețulescu. }
Clucerul Barbu Slătineanu. } Direcți. (Directs.)
Logof. Barbu Catargiu. Primar. (Primaire.)
Aga Alexandru E. Florescu. Orașul Călărași. (Ville de Calarashi.)

Ilfov.

Măria Sa Prințul Al. Ghica. }
Lum. Sa Dimitrie Ghica. } Direcți. (Directs.)
Serdarul Cost. Bozianu. Primar. (Primaire.)
Logof. N. Golescu. }
Pitarul Cost. A. Rosetti. } Capitala București. (Ville de Bucarest.)
Vasile Boerescu. }

Dimbovița.

Logof. Nicolae Băleanu. }
Colonelul I. Florescu. } Direcți. (Directs.)
. Primar. (Primaire.)
Maiorul Scarlat Lăzureanu. Orașul Tîrgoviște (Ville de Tîrgovishté.)

Vlașca.

Doctorul Apostol Arsache. }
Paharn. Nicu Tătăranu. } Direcți (Directs.)
Postelnicul Cost. Rădulescu. Primar. (Primaire.)
Pitarul Petrache Derbescu. Orașul Giurgiu. (Ville de Giurgevo.)

No. 2479.

Teleorman.

1859

31 Ianuar. Constantin Cantăcuzino. }

Log. Ioan Slătineanu. }

} Direcții. (Directs.)

Serd. Cos. Apostolescu. Primar. (Primaire.)

Maiorul Dim. Ștefanopol. Orașul Turnu. (Ville de Tournou.)

Muscel.

Paharn. Barbu Belu. }

Căpit. Iorgu F. Lenș. }

} Direcții. (Directs.)

Paharn. Nicolae Brătianu. Primar. (Primaire.)

Serd. Alexandru Angeleanu. Orașul Câmpulung. (Ville de Câmpulung.)

Argeș.

Graf. N. Rosetti }

Sub-locot. Ioan Brătianu. }

} Direcții. (Directs.)

Serd. Scarlat Turnavitu. Primar. (Primaire.)

Dimitrie Brătianu. Orașul Pitești. (Ville de Pitesthi.)

Olt.

Vorn. Ioan Manu. }

Paharn. Iorgu Băleanu. }

} Direcții. (Directs.)

Serd. I. Petricu. Primar. (Primaire.)

Paharn. Nic. Isvoranu. Orașul Slatina. (Ville de Slatina)

Romanați.

Serd. Stănuță Cezianu. }

L. Sa Pr. Gr. Brancoveanu. }

} Direcții. (Directs.)

Radu Constantin Goleșcu. Primar. (Primaire.)

Alexandru C. Goleșcu. Orașul Caracal. (Ville de Caracal.)

Vâlcea.

Logof. Ioan Oteteleșeanu. }

Clucerul C. Oteteleșeanu. }

} Direcții. (Directs.)

Clucerul N. Lahovary. Primar. (Primaire.)

Prințul Barbu Știrbei. Orașul Râmnicu. (Ville de Râmnic.)

Dolj.

L. S. Gheorghe Știrbei. }

Logofăt D. Bibescu. }

} Direcții. (Directs.)

Pitarul I. Socoleanu. Primar. (Primaire.)		No. 2479.
Colonelul I. Solomon.	} Oraşul Craiova. (Ville de Craïova.)	1859
Serdarul I. Hagiadi.		31 Ian.

Gorj.

Colonelul Nicolae Bibescu.	} Direcţi. (Directs.)
Pitarul Constantin Săvoî.	
Aga C. N. Brăiloiu. Primar. (Primaire.)	
Clucerul Iancu Sîmboteanu. Oraşul Tirgu-Jiului. (Ville de Tirgou-Jiu.)	

Mehedinţi.

Colonelul Nicolae Bibescu.	} Direcţi. (Directs.)
Aga Dimitrie Filişanu.	
Serdarul Ioan Cernătescu. Primar. (Primaire.)	
Spătarul Barbu Vlădoianu. Oraşul Severin. (Ville de Severin.)	

No. 2480.—Proces-verbal No. VII al Adunării electivă a Moldovei, din 20 Ianuarie (1 Februarie) 1859. Iaşi.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 29, din 1 Februarie 1859.)

Proces-verbal VII.

Astăzi, anul 1859, Ianuarie în 20 zile, şedinţa a şaptea, Aduna- No. 2480.
rea se deschide sub preşedinţa Inalt Prea Sf. Sale Păr. Mi- 1859
tropolit, la 11 ore dimineaţa. 1 Febr.

D. secretar N. Rosetti-Bălănescu, citeşte apelul nominal, după care sunt faţă 49 membri; iar absenţi 5 şi anume : d. A. Balş şi d. V. Alecsandri, bolnavi; D. Pisoski, C. Roset-Teţcanu şi N. Catargiu, absenţi.

D. secretar Hasnaş citeşte procesul-verbal al şedinţei trecute, care se adoptează de Adunare fără modificare.

D. secretar A. Grigoriu citeşte adresa d-lui ministru secretar de Stat al treburilor străine către preşedintele Adunării, pe lângă care comunică mesagiul Înălţimei Sale Domnului Stăpânitor. (Anexa A.)

D. Kogălniceanu. Potrivit mesagiului, ved numirea ministrului publicată în foile oficiale; însă ved publicate în acele fo

No. 2480 și mai multe ordonanțe domnești către departamentul ostășesc, 1859 fără a fi contrasemnate de ministrul treburilor militare. In Regulamentul organic, răspunderea miniștrilor este consfințită ca și în noua noastră Constituție, însă nu așa de puternic. Prin lucrări directe, Domnul își însușia niște drepturi cu totul anti-reglementare. Ast-fel, sta Domnul în relație directă cu șeful înaltului ștab, fără știrea ministrului de resbel; ast-fel, în relație cu Epitropia Sf. Spiridon, fără știrea ministrului din lăuntru; ast-fel, hotăra Domnul de-a dreptul asupra anaforalelor Mitropolitului și ale episcopilor, fără intervenirea ministrului de culte. O asemenea stare de lucruri, trebuie să înceteze după noua Constituție. Și de aceea rog pe Adunare să ia în serioasă privire aceasta, căci alt-fel răspunderea miniștrilor ar deveni ilusorie.

D. Ministru al justiției. In privirea răspunsului ce am a face d-lui Kogălniceanu, mă voi consfătuți cu colegii mei. Acuin, voi face cunoscut Adunării principiile ministerului nostru.

D. Ministru al justiției citește următoarea programă a ministerului;

«Mesagiul Domnitorului v'a încunoștiințat compunerea ministerului. || «In gingășimea împrejurărilor de față, noi am avut onorul de a fi chemați de Înălțimea Sa, spre a forma cea d'întâia administrație constituțională și a înconjura pe alesul nației cu un consiliu de miniștri responsabili cu toții în deobște și fie-care în deosebii. | «Sarcina noastră este grea, o știm, dar vom găsi curajul de a o purta în devotamentul ce avem către patria noastră. «Astăzi, când toate ramurile administrației se află în desorganizare prin consecvențele unui trecut dureros, un trecut de ocupări militare, de înrîuri străine vătămătoare autonomiei țarei, de sisteme arbitrar necompatibile cu ordinul legal, de corupție surpătoare moralității, de favoare, de nepotism și de privilegiuri nepotrivite cu spiritul civilizației, astăzi țara noastră așteaptă cu tot dreptul vindecarea relelor sale prin stricta aplicație a legilor și sincera introducere a mîntuitoarelor reforme cerute de convenție. || «Aceste reforme sunt menite a rădica demnitatea națională și a pune patria noastră pe o cale de progres, care să o ducă în rîndul celorlalte staturii civilizate ale Europei. || «Reforma constituțională a instituțiilor, o zicem într'un cuvînt, iată dar programul noului minister. || «Puterile publice sunt acum în parte constituite prin întrunirea Adunării electivă și numirea Domnului. Ele aū în mână mandatul nației de a proceda la acea frumoasă reorganizare ale

cărei principii sunt înscrise în actul constitutiv din 7 August, No. 2480. misie nobilă și măreață, misie ce va găsi negreșit un fericit concurs în toți Români, căci principiile cuprinse în convenție au fost și sunt de mult un obiect de cult în inimile fiilor demni ai României. || «Ministerul de față, organ legitim al guvernului isvorit din voința națională, se reazemă pe sperarea acelui concurs, pentru a combate greutățile îndatoririlor sale, greutatea netăgăduite și pe cari le cunoașteți, domnilor. Ele provin din mai multe cauze, iar mai cu seamă din slăbirea autorității morale a vechilor instituțiilor, produsă de perspectiva nouilor așezăminte, ce ne promite viitorul. Ele provin încă și din luptele neapărate ce au isvorit la privilegiul inaugurării noului așezământ politic. || «Acele lupte, simptome deveditoare de o mare vitalitate națională, impun guvernului plăcuta datorie de a realiza cât mai în curînd apelul către o frățească concordie făcută de Domnitor prin manifestul său ¹⁾. Pășind deci cu toată cumpănirea în esercițiul mandatului său, guvernul va mărgini lucrările sale, mai cu seamă, la chestii de interes local, lăsând toată independența inițiativei, în chestii de interes comun ambelor Principate, Comisiei centrale din Focșani. Acea Comisie, deși, pentru fie-care Principat în deosebi, este numai unul din elementele puterii legiuitoare, însă, pentru Principatele-Unite, ea este puterea superioară, este simbolul unității naționale și a desăvârșitei unificări a tuturor instituțiilor, este într'un cuvînt via imagină a unui viitor dorit de cinci milioane de Români. || «Fiind însă că, după art. 47 din convenție, pînă la complecta punere în aplicație a regimului constituțional, ministerul este legat a menține în vigoare legislația actuală, întru cât ea nu ar fi contrară actului constitutiv din 7 August, ministerul se va sîrgui a aduna cât mai neîntârziat studiile pregătitoare pentru aplicarea principiilor cuprinse în art. 46 din convenție. || «Întru aceasta, ministerul va avea mulțumire a ține seamă de opinia publică, luminată și deșteptată prin discuția demnă și serioasă a presei, căci, în ochii ministerului, publicitatea este un element nedespărțit de viață constituțională a unui Stat, un mijloc puternic pentru răspîndirea luminilor și desbaterea chestiilor de interes public. || «Așa dar, în privirea greutăților lipite către întemeierea noului regim, precum și în privirea menținerii ordinului legal, ministerul, a căruia răspundere este atât de mare, așteaptă de la patriotismul acestei Adu-

1859
1 Febr.

¹⁾ Cf. Vol. VIII. No. 2432, p. 353.

No. 2480. nări împărtășirea luminelor sale și concursul ei bine-voitor. || «O
1859
1 Febr. cale nouă și mîntuitoare este deschisă pasurilor nației române.

O vieață nouă începe pentru toți. Toți dar suntem datorî a ne da
mâna, spre a păși cu energie și frăție către țelul dorit. Cât pen-
tru membrii ministerului, ei nu se cred de cât modești introducē-
torî ai noului regim, pe care Adunarea electivă și Comisia cen-
trală sunt chemate a l consolida prin lucrările lor legiuitoare.»

D. Kogălniceanu. § 25 al regulamentului Adunării zice:
«Adunarea generală a Moldovei, fiind constituită în toate părțile
sale, prin mijlocirea presidentului înștiințează pe guvern, pe Adu-
narea generală din țara suroră și pe Comisia centrală din Foc-
șani. Adunarea din țara suroră fiind constituită, propun punerea
în lucrare a citatului articol în această privință.

Președintele anunță că va înainta cele de cuviință în aceasta.

D. A. Panu. Citește darea de seamă a Comisiei interimare cu
data din 5 Ianuarie. (Anexa B.)

După care, D. Vogoridi, zice: Și eu am găsit lăzile vistieriei
deșarte și datorii; însă am mărit miliția.

D. A. Panu. Comisia interimară a fost departe de a face, în da-
rea de seamă, aluși personale; ea a constatat un adevăr.

D. Ministru de finanțe. In privirea caselor publice și noi
le-am găsit deșarte; nici sămî nu am aflat, nici bugetul pe anul
acesta nu era făcut; poate zilele aceste vor fi gata.

D. I. A. Cantacuzino. In ceia-ce privește seama ultimelor
lunî ale anului 1858, ea nu se poate face decât la începutul anului
1859. Facerea bugetului s'a împedecat de către multele lucrări de
carî erau împăvărate deosebitele departamente, carî tot-d'auna
își formează mai întâi în deosebit bugetul lor, și apoi îl comunică
vistieriei și ea numai atunci face bugetul general. Nu gândeam că
darea de seamă a Comisiei interimare ar fi putut provoca vre o
chestie personală. Inșă, cu mirare vęd două: una a d-lui Vogoride
în contra d-lui Panu, și alta a d-lui ministru de finanțe actual în
contra mea. D-lui va lua în privire că Căimăcămia a căutat a sus-
ține, în scurtul timp cât a ocărmuit, starea lucrurilor cum era,
și prin urmare, nu a putut umplē lăzile, pentru că nu erau mij-
loace.

D. Mininistru de finanțe. Am voit să constatez numai un
fapt, fără să fac vre-o imputare.

Președintele declară incidentul sfîrșit.

D. Kogăniceanu citește următoarea moțiune scrisă de

d-luș și de d-lor Iacovachi, Gheorghiad, P. Casimir, Silion, No. 2480.
C. Hurmuzaki și I. Radu.

1859

1 Febr.

«Propunem Adunărei să bine-voească a încuviința următorul proiect de încheiere :

«I. Adunarea electivă, prețuind patriotismul și curagiul cu care d-lor Vasile Sturdza și A. Panu, foștii Caimacamî, aș apărat autonomia și demnitatea nației în contra lovirilor și înfrîmirilor din lăuntru și din afară, declară că aș bine meritat de la patrie.

«II. O medalie va fi făcută, pe contul statului, pe care va fi înscrisă înhcerea Adunărei, precum și data cât aș cârmuit d-lor V. Sturdza și Anastasie Panu ca Caimacamî.»

D. A. Panu. In uimirea simțirilor în care mă aflu, iertare, domnilor, dacă slabele mele cuvinte nu vor putea rosti toată recunoștința de care mă simt pătruns pentru votul ce aș bine-voit a ne acorda. Bărbații acei maș mari aș lumei aș simțit inima lor tresărind de mîndrie, când o Adunare națională le zicea: că bine aș meritat de patria lor. Inima mea se desface și se îneacă acum în recunoștință, vîzînd atâta bună-voință din partea Adunărei pentru micile servicii ce am făcut. Căci, în adevăr, domnilor, lăsați-ne meritul de a zice că am făcut foarte puțin în greaoa misie ce am avut; și ce poate văslașul neexperimentat, când întîmplarea îl aduce la cărma unui vas care se învâluie de pretutindenî? El sperează atunci numai la Dumnezeu; noi însă am sperat la Dumnezeu și la țara noastră, și speranțele noastre s'aș realizat, căci iată Adunarea aceea națională, suspinată de părinții noștri, iată-o că s'aș întrunit în domniile voastre. Fiți fericiți, domnilor, că purtați caracterul cel maș scump la toate națiile cari voesc și aspiră la un viitor; fiți fericiți că întruniți astăzi speranțele atâtor milioane de Români. Cât pentru noi, vom purta pînă la mormînt și vom lăsa și urmașilor noștri că ne-aș învrednicit Dumnezeu să zicem: Adunarea națională este deschisă, lucrați într'însa, aleși aș țerei, lucrați de acum spre binele și fericirea patriei, spre apărarea driturilor și a autonomiei ei. Tratatul și convenția de Paris aș garantat existența noastră; să trăim dar de acum ca un popor care se simte ce este; să ne apărăm cu toate puterile driturile și autonomia țerei; strămoșii noștri le-aș apărat pînă și cu viața; să facem și noi ori-ce jertfă va cere trebuința, pentru apărarea acestei sacre moșteniri. || Eș propun acum, domnilor, ca, în tabloul ce voiți a face, să nu vî o-priți la numele a doi oameni, căci ce sunt două nume în fața mărețelor principii cari dau viață și duc la mîntuire o nație în-

No. 2480. treagă? — Aă doară individele noastre puterea să se pue în prîjma
 1859 geniului nației care venise să răstoarne piatra mormîntului unde
 1 Febr. România gemuse atîția secolî? Nu! nu! Doi oameni nu aă făcut
 nimic!!! Dumnezeu ținea în mâinile sale soarta României, și, la ora
 însemnată, 'i-a zis ca să se îplinească. Atunci generațiile cari aă
 trecut, aă tresărit în mormintele lor, istoria cu toate tradițiile ei,
 s'a înfățișat înaintea noastră și ne-a arătat să mergem pe calea
 datoriei. Un nu știu ce ne împingea înainte. A trebuit să mergem,
 că nu puteam rămâne înapoi! || Inscrîși dar pe bronzul ce pro-
 puneți, pe România care se renaște la viață, și de-asupra degetul
 lui Dumnezeu, care îi înseamnă să meargă înainte; dar să meargă
 înainte, căci România are o mare misie de împlinit. Eă iaă act,
 domnilor, despre votul de iață, și viă a mă uni cu toți pentru îm-
 plinirea datoriei ce avem. Acum nu e măi mult vorbă de partid;
 noi avem de pus temeliiile edificiului nostru național, avem a ne
 crea o existență, un viitor, avem a ne așterne calea către mîn-
 tuire; toate ambițiunile, toate rivalitățile trebe dar lăsate, ca să
 conlucrăm împreună la sfînta noastră cauză. Căt pentru mine, orî-
 unde va bate o inimă de Român, eă voiă fi pururea alătura, pentru
 ca să mergem înainte la locul unde gloria strămoșească și garan-
 tiile prezentului chiamă nația noastră.

D. M. Kogălniceanu. Cea întăi datorie a unei nații este
 recunoștința; a răsplăti actele patriotice, este a arăta singurul pa-
 triotism. Cuvintele moțiunei mele sunt simple, însă ele arată tot.
 La fapte mari, puține cuvinte. Propun încă că, pe o parte, medalia
 să aibă înscris votul Adunărei, și, pe cea-laltă, să fie România
 cu simbolurî cari arată renașterea ei.

Președintele pune moția d-lui Kogălniceanu la vot și ea se
 adoptează de către Adunare.

Președintele ministerului. Viă și eă a mărturisi adîncea
 mea recunoștință pentru votul Adunărei. Cu toate că nu am cu-
 vinte pentru a exprima acea recunoștință, totuși nu este măi pu-
 țin simțită în fundul inimei mele.

Se citește o cerere de concediū a d-lui N. Catargiu, care
 face parte din deputația trimeasă de Prea Înălțatul Domn la Con-
 stantinopole, pentru a notifica Inaltei Porți alegerea Înălțimei Sale.
 Adunarea încuviințează acest concediū.

Se citește o cerere de concediū a d-lui N. Pisoski, care se
 încuviințează de Adunare pe termen de 15 zile, de la data cere-
 rei, pe rezonul că părintele d-sale se află bolnav.

Se citește o cerere de concediū ilimitat a d-lui C. Rosetti-Teț-^{No. 2480.}
canu, care nu se încuviințează de către Adunare, rămâind a i-se ¹⁸⁵⁹
face cunoscut că, înainte de a părăsi capitala, d-lui trebuia să aște ^{1 Febr.}
tepte încuviințarea concediului de către Adunare.

Din cauza numărului restrîns al deputaților, prin vacanțiile pri-
lejite, Adunarea respinge o cerere de concediū a d-lui Grigorie
Balș.

Adunarea hotărăște că, în privirea lipsei de 18 deputați, să se
amâie, pînă după alegerea acestora, alegerea unui vice-president,
în locul rămas vacant prin suirea Prea Înălțatului Domn pe tron;
asemenea împărțirea Adunării în secții, și alegerea unui nou se-
cretar supleant în locul d-sale P. Casimir, care a demisionat.

Adunarea încuviințează budgetul său pe sesia curentă (Anexa C.),
și numește, după o propunere a d-lui Kogălniceanu, (Anexa D.)
o comisie compusă de dd. A. Panu, M. Kogălniceanu și C.
Hurmuzaki, însărcinată cu facerea unui proiect în privirea for-
mării bibliotecii Adunării.

Se citește demisia d-lor miniștri de justiție, de finanțe,
de culte și al lucrărilor publice. (Anexa E.)

D. M. Kogălniceanu. În mesajul Domnului, citit Camerei, și
în ordonanța publicată prin «Monitor», se zice că d. V. Alecsandri
este numit ministru secretar de Stat al trebilor străine. Art. 3 din
regulamentul Adunării zice: «Nici un deputat, în timpul manda-
tului său, nu poate primi vre-o funcție salariată, înaintire, rang, de-
corație sau gratificație, fără ca însuși prin aceasta să se socoată
demisionat și dator a se supune unei a doua alegeri.» Se naște dar
chestia, dacă miniștrii provisorii ai Căimăcămiei, fiind din nou nu-
miți după predarea frînelor în mâinile noului guvern, trebuie să-și
dea dimisia de deputat sau nu? || Eū cred că trebuie să o dea;
căci d-l Alecsandri, chiar să fi fost ministru definitiv, rînduit de
noul guvern, nu se poate prevala cu însușirea de mai înainte și
să treacă peste § 3 din regulament. Aceasta nu este o chestie de
persoană. Noi trebuie să păstrăm în toată întregimea ei mîntui-
toarea idee coprinsă în § citat.

D. Ministru al dreptăței. D. Kogălniceanu a relevat o
chestie de regulament. Pe lângă art. 3 citat de d-l Kogălniceanu,
se află și o adnotație care glăsuște: «se înțelege că condiția unei
«noui alegeri nu privește pe deputații cari s'aū aflat ocupând pos-
«turī publice în timpul alegerii lor, neprejudicându-se prin acest
«regulament chestia incompatibilităței mandatului de deputat și a

No. 2480. «sarcinei de funcționar public.» || Chestia este dar dacă numirea
 1859 d-lui Alecsandri la postul de față este o înaintare de post sau nu.
 1 Febr. D-l Alecsandri nu și-a dat demisia din postul ce ocupa sub Căimăcămie.
 || D. Alecsandri era funcționar al Statului, când s'a ales deputat;
 astăzi îndeplinește aceleași funcții. || D. Pisoski întrebând dacă,
 ca administrator, se socoate a fi dimisionat, i s'a răspuns, că am-
 ploiatul, ales deputat, nu poate fi supus unei noi alegeri.

D. I. A. Cantacuzino. Aici s'a iscat o chestie de interpreta-
 ție a regulamentului. || De ce este așezat în regulament prin-
 cipiul realegerii? || Miniștrii fiind răspunzători, ei sunt tot-d'a-
 una într'o stare de prepus către țară. Dacă cine-va era ministru
 când Constituția începuse lucrarea ei, și, din funcțiile sale provi-
 sorii, s'a numit definitiv, nu cred că acela trebuie să fie supus unei
 realegeri. Când ar fi o înaintare în post, fără îndoială realegerea
 ar trebui să se îndeplinească; aici însă, intervalul a fost prea mic,
 și în aceste puține zile nu a putut să piardă votul alegătorilor săi;
 asemenea și administratorii provisorii, întăriți de noul guvern, nu
 pot să fie supuși unei noi alegeri.

D. M. Kogălniceanu. Când alegătorii au ales pe d. Alec-
 sandri de deputat, ei au ales pe ministrul provisoriu al Căimăcă-
 mieii; astăzi, d-l Alecsandri este ministru definitiv sub un guvern
 cu totul diterit. D-l Alecsandri nu este întărit în funcțiile ce ocupă
 acuma, ci numit. Inșă, chiar întăritura este o înaintare; de esem-
 plu: d-l Milicescu, fiind colonel, când Domnul din funcția de înde-
 plinitor de hatman se sui pe tron, Măria Sa l'a numit în pos-
 tul ce rămăsese vacant; acuma, s'a numit definitiv ministru de
 resbel, și dacă ar fi fost deputat, trebuia să demisioneze, căci
 a fost înaintat; asemenea este și cu d-l Alecsandri. Noui numiri
 trag după sine noi alegeri. D-l Pisoski a întrebat dacă deputații
 pot fi și administratori și i s'a zis tot d'odată că domnii adminis-
 tratorii deputați se socot demisionați din minutul ce noul guvern
 s'a constituit. Apăr principiul constituțional. In cât privește chestia
 dacă d-nii miniștri au dreptul de a vorbi într'o chestie de regula-
 ment, aceasta mi-o rezervez pentru altă dată.

D. Ministru al dreptăței. Pentru a răspunde d'întâi d-lui Can-
 tacuzino, voi zice că nu cred că, dacă un deputat este chemat din
 partea Domnului la minister, el pică prin această în prepus în
 ochii țarei; mai ales cred că aceasta este o deferență către Adu-
 nare, căci prin aceasta se cere să aibă încrederea Adunării și a
 țarei. || D-l Kogălniceanu a asemănat rău poziția d-lui Alecsandri,

cu aceia a d-lui Milicescu, care, căpătând un rang nou, acel de general, No. 2480. a fost înaintat, de vreme ce d-l Alecsandri menține funcțiile ce a ocupat. D-l Alecsandri să supune însă interpretației Adunării. D-l Kogălniceanu a lăsat în atîrnare chestia dacă miniștrii sunt în drept de a vorbi în chestie de regulament; cred că noi am dat dovadă de deferență către Adunare, adoptând regulamentul, fără ca să fie lege; asemenea deferență arătăm și acum, declarând a ne supune interpretației Adunării.

D. M. Kogălniceanu. D. Milicescu putea să fie ministru și să rămâie colonel; alte sunt funcțiile d-lui Alecsandri sub Căimăcămie, alte sunt funcțiile sale de acum. Să se citească amîndouă decretetele de numire și atunci se va vedea deosebirea.

D. P. Casimir. În poziția d-lui Alecsandri sunt mai mulți funcționari. Socot ca să se amâie chestia, pentru ca d. Alecsandri să-și arate voința sa.

D. Ministru al dreptăței. D. Alecsandri se supune voinței Camerei; însă, în cât timp art. 3 nu e precizat, d-sa nu-și va da demisia. Decizia Adunării va privi firește pe toți deputații în funcție.

D. I. Gheorghiad. Cu toate că promisesem d-lui ministru din năuntru a rămâne în funcțiile de administrator, însă fără de îndoială că voi opta pentru a rămâne în Adunare, rugând pe d. ministru a mă desărcina de funcția mea.

D. Ministru de culte și instrucție publică. Articolul regulamentului este lămurit; chestia este: dacă amploiații provisorii sub Căimăcămie erau amploiați publici sau nu.

D. A. Panu. Aceasta se înțelege de la sine. Eū cred că, dacă un amploiat se întărește din nou de Domn, funcțiile sale de mai înainte conținesc.

Se citește, după aceea, propunerea d-lui Gr. Balș, sprijinită și de d-lor Kogălniceanu, I. Sturdza, Cornea și Scorțescu. (Anexa F.) Care propunere, puindu-se la vot, este adoptată cu majoritate de 29 voturi, fiind contra 14, și abtinuți 2, anume d-lor Suțu și Canano.

D. Kogălniceanu anunță două interpelații, una în privirea păstrării actelor Adunării ad-hoc, și alta în privirea foilor oficiale.

D. I. A. Cantacuzino. Rog pe d. ministru din năuntru să dea lămuriri asupra arestărilor ce s'au făcut, și asupra tendințelor celor arestați. Aceasta o cer pentru liniștea publică, fiind o oarecare îngrijire în această privire.

D. Ministru președinte. Astăzi, nu pot zice alta de cât că

No. 2480. cercetarea își urmează cursul ei regulat. Chestia fiind delicată, în
 1859 este de datorie a fi în rezervă, pînă după săvîrșirea cercetărei. In
 1 Febr. cât privește liniștea publică, guvernul a luat toate măsurile, pen-
 tru ca cu toții să putem fi liniștiți.

Cu încuviințarea Adunărei, Inalt Prea Sfinția Sa ridică șe-
 dința, anunțând viitoarea întrunire pe Sâmbătă, în 24 Ianuarie.

(Urmează iscăliturile președintelui Adunărei și ale secretarilor.)

Anexa A. — Adresa Ministerului trebilor străine către
 Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit Sofronie Mi-
 clescu, presidentul Adunărei electivă.

Mesajul Prea Înălțatului Domn, cu data din 17 ale curenteî, sub
 No. 4, către onorabila Adunare electivă, pentru compunerea minis-
 terului Moldovei, cu tot onorul se trimete Inalt Prea Sfinției
 Voastre, ca să bine-voiți a regula cele de cuviință.

Ministrul trebilor străine, (subscris) V. Alecsandri.
 Șeful secției (s.) Antoniadî.

Mesajul Domnesc No. 4, din 17 (29) Ianuarie 1859. Iași.

Domnilor, || In conformitate cu art. 14 din convenție, mi-
 nisterul Nostru s'a compus în chipul următor: | D. Vasile Sturdza,
 ministru secretar de Stat la departamentul trebilor din năuntru,
 president al consiliului. || D. M. Kostaki Epureanu, ministru se-
 cretar de Stat la departamentul dreptăței. || D. Lascar Rosetti,
 ministru secretar de Stat la departamentul finanțelor. || D. Cos-
 tachi Rola, ministru secretar de Stat la departamentul cultului
 și al instrucției publice. || D. Vasile Alecsandri, ministru secretar
 de Stat la departamentul trebilor străine. || D. Dimitrie Sc. Mi-
 clescu, ministru secretar de Stat la departamentul lucrărilor pu-
 blice. || D. Costachi Milicescu, ministru secretar de Stat la de-
 partamentul trebilor militare. || Vestindu-vă aceasta, vă invit, dom-
 nilor, în puterea art. 17 din zisa convenție, a vă întruni în sesie,
 spre a vă ocupa cu cercetarea budgetului pe anul 1859, și a se-
 milor osebitelor case publice pe anii trecuți, cari aũ a fi supuse
 deliberației Adunărei prin miniștri Noștri. || Dumnezeu să bine-
 cuvinteze lucrările Adunărei.

(subscris) Alexandru Ioan.
 Ministru trebilor străine, (contrasemnăt) V. Alecsandri.

Anexa B. — Darea de seamă a Căimăcămiei Moldovei, adre-No. 2480.
 sată Adunărei electivă, cu data de 5 Ianuarie 1859
 1859
 1 Febr. Iași.

Onoratei Adunări generale a Moldovei. || Domnilor Deputați, ||
 La glasul Adunărei, Căimăcămia a conținut. Suveranitatea nației
 manifestându-se prin votul aleșilor țării, sub-semnații au depus
 de îndată guvernul în mâinile Înălțimei Sale Domnului Stăpânitor
 Alexandru Ioan I. || Acum ne rămâne încă o datorie neapărată
 de împlinit, aceea de a ne înfățișa înaintea Adunărei, și a-i da
 seamă de lucrările noastre. || Vă aduceți aminte, domnilor, în
 ce grele împrejurări Căimăcămia a fost chemată la guvern. Pa-
 timi de tot felul erau în mișcare, speranțe și pretenții, chiar și din
 afară, căutând a-și face loc; de cea întâi a noastră datorie dar am
 crezut ca să ținem o cumpănă egală pentru toate, și să facem ca
 interesul nației să treacă înainte de oricare considerație. || In po-
 litică, noi am luat drept regulă nepărtinirea cea mai riguroasă, și
 avem convingerea că nici un glas nu se va rădăci astăzi, ca să
 ne acuze că noi am combătut sau am sprijinit vre-un partid. ||
 In administrație, ne-am mărginit a face schimbările acele neapă-
 rate, atât pentru a avea în posturi persoane independente, cât și
 pentru a opri ca urmarea administratorilor să nu poată aduce
 vre-o jignire în lucrarea regulată a alegerilor. || In ramul judecă-
 toresc, ne-am povățuit de aceleași principii, și când am crezut că
 trebuie să schimbăm dintre judecători, n'am avut în privire de cât
 numai buna revisie a listelor electorale și aplicația cea mai neme-
 rită a dreptății. || In finanțe, cu toate că lăzile erau desăvârșit
 deșarte și situația cu totul îngreuiată, am întâmpinat precum am
 putut mai bine serviciul public, ferindu-ne cu cea mai mare îngri-
 jire a nu spori însărcinările vistieriei. || In cât privește cele-lalte
 ramuri ale guvernului, n'am putut de cât a ne sili să le întreți-
 nem în starea cea mai bună, ce ne a fost prin putință cu slabele
 mijloace financiare de care dispuneam. || O chestie importantă,
 aceea a libertății presei, s'a înfățișat de la cea întâia a noastră in-
 trare în guvern. Nu ne-am stîmjenit a o rezolva în înțelesul cel
 mai larg, pentru că ne părea neapărat de a obicinui fără întârziere
 spiritele cu luptele, pe cari sistemul constituțional ține în rezervă
 pentru popoarele ce voesc a face o întrebuintare serioasă de li-
 bertate. || Prin publicitatea ce am dat tuturor actelor noastre,
 noi am căutat să indicăm cum înțelegeam întrebuintarea presei,

No. 2480. pentru ca țara să fie tot-d'auna încunoștiințată despre ceea ce o
 1859 interesează mai mult. || Ne ferim de a face cea mai depărtată
 1 Febr. măcar alusie la disimțimîntul regretabil, ce s'a născut în sînul
 Căimăcămiei, și chiar a tăcut-o să se întregească cu unul dintre
 miniștri. || Ori-cât de spinoase aũ fost împrejurările, noi ne-am
 silit să lucrăm cu o mare moderație, păzind tot odată neatinsse
 drepturile carî ne erau încredințate. || Suntem departe, domnilor,
 de a da vre-o valoare silințelor noastre; noi declarăm numai că
 am căutat a ne împlini datoria cu onoare și în convicție înaintea
 lui Dumnezeu și a țarei. || O misie delicată ne-a fost impusă,
 aceea de a începe cea întâi aplicație a unei Constituții care cu-
 prinde în sînul său soarta noastră. || Noi n'am negrijit nimica
 din câte ne-aũ fost prin puțință, pentru a înlătura greutățile ve-
 nite din afară și din lăuntru și carî ar fi putut compromite cei
 întâi pași ai noștri în noua cale în care intrăm. || După ce am
 depus dar mandatul nostru, venim să ne supunem fără de frică la
 verdictul domniei voastre și cu încrederea ce avem despre cură-
 țenia cugetărilor și despre sinceritatea silințelor noastre, noi nu
 ne înpăimîntăm nici de judecata amiciilor noștri, nici de censura
 inimicilor, dacă ne-ar fi mai rămas.

(subscriși) V. Sturdza, A. Panu.

Aneza C.— Budgetul Adunării electivă pe sesia trilunară
 a anului 1859.

	Cursul Vistieriei	
	pe o lună Lei B	pe trei luni. Lei B.
2 stenografi pentru procesele verbale, pe timpul sesiei numai, câte 1.000 lei pe lună .	2.000,—	6.000,—
1 păstrător al arhivei și bibliotecei Adu- nării, statornic anual, câte 800 lei pe lună .	800,—	2.400,—
1 lucrător al hârtiilor curente, pe timpul sesiei numai, câte 1.000 lei pe lună	1.000,—	3.000,—
1 scriitor însărcinat și cu ținerea regis- trilor, pe timpul sesiei numai, câte 800 lei pe lună	800,—	2.400,—
7 ușieri, câte 160 lei pe lună fie-care, pe timpul sesiei numai	1.120,—	3.360,—
De reportat	5.720,—	17.160,—

	Cursul Vistieriei No. 2480.	
	pe o lună	pe trei luni.
	Lei B.	Lei B.
Report .	5.720,—	17.160,—
1 șef al ușierilor, iarăși numai pe timpul sesiei, câte 300 lei pe lună	300,—	900,—
Cheltuiala cancelariei, pe timpul sesiei numai	350,—	1.050,—
	<u>6.370,—</u>	<u>19.110,—</u>

Adică șase mii trei sute șapte-zeci lei cursul Vistieriei face pe o lună, și nouă-spre-zece mii una sută zece lei face pe trei luni, socotit de la 1 Ianuarie.

Cheltueli făcute pentru tot-d'auna.

	Cursul Vistieriei
	Lei B.
Imbrăcămintea ușierilor	2.400,—
Cumpărarea unei urne și a unei cutii pentru balotație	750,—
Pecetea Adunării	94,60
Cumpărarea a patru registruri	94,60
Cumpărarea a două dulapuri, unul pentru arhivă și unul pentru bibliotecă	500,—
Pentru tipărirea făcută pînă acum, după lista încuviințată de Adunare	1,017,—
Plata d-lui Parteni pentru litografierea actului și a două tablouri ce au servit la alegerea Domnului	630 —
	<u>5 486,20</u>

Adică cinci mii patru sute opt-zeci și șase lei 20 bani, în cursul Vistieriei

Adunare.

Lei B.	
19.110,—	Lefile și alte cheltueli cu ținerea cancelariei pe trei luni, începător de la 1 Ianuarie 1859.
<u>19.110,—</u>	De reportat.

No. 2480.	Lei	B.	
1859	19.110,—		Report.
1 Febr.	5.486,20		Cheltuelile făcute și cari au să se mai facă odată pentru tot-d'auna.

24.596,20 Peste tot adică două zeci și patru mii cinci sute nouă zeci și șase lei 20 bani cursul Vistieriei.

Președintele Adunării, (subscris) Sofronie Miclescu Mitropolitul Moldovei.

Secretarul Adunării, (subscris) G. Hasnaș.

Anexa D.— Moțiunea prezentată Adunării electivă a Moldovei de către cinci deputați, în 20 Ianuarie (1 Februarie) 1859. Iași.

Motion.

Spre îndeplinirea art. 118 din reglement, propunem ca, pe lângă biuroș, să se numească o comisie de trei deputați, cari să însemneze cărțile cele mai neapărate pentru formarea întâiului fond a bibliotecii Adunării și a Comisiei centrale, și care apoi să aibă a înfățișa Adunării catalogul.

(subscriși:) Kogălniceanu | C. Gr. Ghica | I. A. Cantacuzin | C. Hurmuzaki | Iacovachi.

Anexa E.— Demisia a patru miniștri ai Moldovei, adresată Adunării electivă a Moldovei, în 19 (31) Ianuarie 1859. Iași.

Domnule President, | Fiind chemați de către Domnitor a ocupa posturile de miniștri, subscrișiți se consideră ca demisionați din mandatul lor de deputați, și vin a vă ruga de a da cunoștința Adunării despre aceasta.

(subscriși:) L. Rosetti | M. Kostaki | D. Sc. Miclescu | C. Rola.

Anexa F.— Propunerea prezentată de către cinci deputați Adunării electivă a Moldovei, în 20 Ianuarie (1 Februarie) 1859. Iași.

Propunere.

Demisia de deputați a d-lor M. Kostaki, L. Rosetti, C. Rola și D. Miclescu, numiți miniștri, înfățișându-se Adunării și văzându-se

că în ea nu este scris și d-l V. Alecsandri, numit ministru al tre-
 bilor din afară, apoi, după discuția ce a urmat în această chestie
 și interpretația art. 3 din regulamentul Adunării—subscriși
 și interpretația art. 3 din regulamentul Adunării—subscriși
 că chestia ce este a se pune Adunării spre hotărîre să fie pusă
 în următoarele cuvinte: || Dacă amployații provisorii și deputații
 tot odată, întărindu-se de guvernământul domnesc, se pot privi ca
 rânduiți din nou funcționari și, în asemenea caz, primind ei func-
 1859
 1 Febr.
 țiile încredințate lor, dacă trebuie să se supue unei noii alegeri?
 (subscriși:) Gr. Balș | M. Kogălniceanu | I. Sturdza | Corne |
 A. Scorțescu.

(Traducțiune.)

Procès-verbal No. VII.

L'an 1859, ce 20 Janvier, la septième séance de l'Assemblée
 est ouverte à 11 heures du matin, sous le présidence de S. S. le
 Métropolitain.

M. le secrétaire N. Rosetti-Balanescu donne lecture de l'ap-
 pel nominal, selon lequel il y a 49 députés présents; il y 5 absents,
 savoir: MM. A. Balche et B. Alecsandri, malades, et MM. Pisoski,
 Rosetti-Tetzeano et N. Catargi, sans indication des motifs.

M. le secrétaire Hasnash donne lecture du procès-verbal de
 la séance précédente, lequel est adopté sans modification par l'As-
 semblée.

M. le secrétaire A. Grigoriu donne lecture de l'adresse de M.
 le secrétaire d'Etat, ministre des affaires étrangères, au président
 de l'Assemblée, communiquant le message de S. A. le Prince ré-
 gnant. (Annexe A.)

M. Kogalniceano: A propos de ce message, je vois que
 la nomination du ministère a été publiée dans les feuilles offici-
 elles; mais je vois encore dans ces feuilles plusieurs ordonnances
 pincières au département de l'armée, sans que ces ordonnances
 aient été contre-signées par le ministre de la guerre. Le Règle-
 ment organique établissait la responsabilité des ministres, mais
 d'une façon moins stricte que ne le fait notre nouvelle Consti-
 tution. Le Prince, par des décrets directs, s'arrogeait des droits
 anti-règlementaires; ainsi, il se mettait en relations directes avec le
 chef de l'état-major, à l'insu du ministre de la guerre ou avec
 l'Epitropie de St. Spiridon, à l'insu du ministre de l'intérieur, de

No. 2480. même qu'il prenait seul des décisions au sujet des «anaphoras»
 1859 du Métropolitain et des évêques, sans l'intervention du ministre des
 1 Febr. cultes. Selon la nouvelle Constitution, il faut qu'un pareil état de choses cesse. Je prie donc l'Assemblée de prendre cette question en sérieuse considération, car, autrement, la responsabilité ministérielle deviendrait illusoire.

M. le ministre de la justice: Je vais me consulter avec mes collègues au sujet de la réponse à donner à M. Kogalniceano. Maintenant, je veux exposer à l'Assemblée le programme de notre ministère.

M. le ministre de la justice donne lecture du suivant programme du ministère:

«Le message princier vous a fait savoir, Messieurs, la composition du ministère. | «Dans les délicates circonstances actuelles, nous avons été appelés par Son Altesse à former la première administration constitutionnelle et à entourer l'Elu de la nation d'un conseil des ministres, responsables tous en général et chacun en particulier. Notre tâche est lourde, nous le savons; mais, dans notre dévouement envers la patrie, nous trouverons le courage de la porter. || «Aujourd'hui que toutes les branches de l'administration sont désorganisées, à la suite d'un passé douloureux, un passé d'occupations militaires, d'influences étrangères préjudiciables à l'autonomie du pays, de systèmes arbitraires incompatibles avec l'ordre légal, de corruption contraire à la morale, de faveurs, de népotisme et de privilèges ne répondant pas à l'esprit de civilisation; aujourd'hui, le pays attend avec raison la guérison de ses maux, par une stricte application des lois et une introduction sincère des réformes salutaires exigées par la convention. || «Ces réformes sont destinées à relever la dignité nationale et à mettre notre patrie sur la voie du progrès, qui la placera dans les rangs des autres Etats civilisés de l'Europe. | «Le programme du nouveau ministère se renferme en un seul mot: la réforme constitutionnelle de nos institutions. || «Les pouvoirs publics sont maintenant constitués en partie, par la réunion de l'Assemblée électorale et par la nomination du Prince. La nation leur a donné le mandat de procéder à la belle réorganisation dont les principes sont inscrits dans la convention du 7 (19) Août, mission noble et grande, mission qui, certainement, trouvera un heureux concours chez tous les Roumains, car les principes contenus dans la convention ont fait depuis longtemps l'objet d'un culte dans les âmes de tous les

fils dignes de la Roumaine. || «Le ministère actuel, organe légitime du gouvernement issu de la volonté nationale, se base sur l'espoir de ce concours, pour combattre les difficultés de sa tâche, difficultés incontestables et que vous connaissez, Messieurs. Elles ont leur source dans des causes multiples, mais surtout dans l'affaiblissement de l'autorité morale des anciennes institutions, produit par la perspective d'un nouvel état de choses dans un avenir prochain. Les difficultés proviennent aussi des luttes inévitables à l'occasion de l'inauguration d'un nouveau régime politique. || «Ces luttes, preuve d'une grande vitalité nationale, imposent au gouvernement l'agréable devoir de réaligner le plus tôt possible l'appel à la concorde fraternelle, fait par le Prince dans son manifeste¹⁾. || «Abordant avec mûre réflexion l'exercice de son mandat, le gouvernement se bornera avant tout aux questions d'intérêt local, en laissant à la Commission centrale de Focshani toute liberté d'initiative dans les questions d'intérêt commun aux deux Principautés. Cette Commission, bien qu'elle ne soit, pour chaque Principauté, qu'un des éléments du pouvoir législatif, est, pour les Principautés-Unies, un pouvoir supérieur, un symbole de l'unité nationale et de l'unification complète de toutes les institutions; elle est, enfin, l'image vivante d'un avenir désiré par cinq millions de Roumains. || «Cependant, comme, d'après l'art. 47 de la convention, jusqu'à la mise complète en application du régime constitutionnel, le ministère est obligé de maintenir en vigueur la législation actuelle, en tant qu'elle n'est pas contraire à l'acte constitutif du 7 (19) Août, le gouvernement s'efforcera de réunir sans retard les études préparatoires en vue de l'application des principes contenus dans l'art. 46 de la convention. || «En cela, le gouvernement tiendra volontiers compte de l'opinion publique, éclairée et édifiée par une discussion digne et sérieuse dans la presse, car, aux yeux du ministère, la publicité est un élément inséparable de la vie constitutionnelle de l'Etat, un moyen puissant pour la propension de la lumière et la discussion des questions d'intérêt public. || «Ainsi donc, en ce qui concerne les difficultés liées avec l'établissement du nouveau régime, ainsi que le maintien de l'ordre légal, le ministère, dont la responsabilité est si grande, attend du patriotisme de l'Assemblée le concours de ses lumières. || «Une voie nouvelle et salutaire est ouverte à la

No. 2480.
 1859
 1 Febr.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2432, p. 353.

No 2480. nation roumaine. Une vie nouvelle commence pour nous tous. Nous
 1859 devons donc nous donner tous la main, pour marcher avec énergie
 1 Febr. et fraternité vers le but désiré. Les membres du ministère ne se
 croient que de modestes introducteurs du nouveau régime, que
 l'Assemblée électorale et la Commission centrale sont appelées à con-
 solider par leur travail législatif.»

M. Kogalniceanu: Le § 25 du règlement de l'Assemblée.
 dit: «L'Assemblée générale de Moldavie, ainsi constituée, le fait
 «savoir, par l'organe de son président, au gouvernement, à l'As-
 «semblée générale de la Principauté-sœur et à la Commission cen-
 «trale de Focshari.» || L'Assemblée de la Principauté-sœur étant
 constituée, je propose que l'article précité soit mis en application
 à cet égard.

M. le président dit qu'il va faire la communication voulue.

M. A. Pano donne lecture du compte-rendu de la Commission
 intérimaire, en date du 5 Janvier. (Annexe B.)

M. Vogoridès dit qu'il a trouvé les caisses de l'Etat vides et
 des dettes, et qu'il a augmenté la milice.

M. A. Pano: La Commission intérimaire, dans son compte rendu,
 n'a pas eu l'intention de faire des allusions personnelles; elle a
 constaté la vérité.

M. le ministre des finances: En ce qui concerne les caisses
 publiques, nous aussi les avons trouvées vides; nous n'avons
 trouvé ni comptes-rendus pour le passé, ni budget pour l'année
 courante. Ce budget sera peut-être prêt ces jours-ci.

M. I. A. Cantacuzino: Quant au compte-rendu pour les der-
 niers mois de l'année 1858, il ne peut être fait qu'au commence-
 ment de l'année 1859. La confection du budget a été retardée par
 suite de l'agglomération du travail dans différents départements qui
 forment toujours leurs budgets particuliers et les communiquent
 ensuite au ministère des finances qui, sur cette base, établit le
 budget général. Je ne croyais pas que le compte-rendu de la Com-
 mission intérimaire pût susciter des questions personnelles. J'en
 vois cependant avec étonnement deux: l'une soulevée par M. Vo-
 goridès contre M. Pano et l'autre par M. le ministre des finances
 contre moi. M. le ministre devrait prendre en considération que la
 Caïmacamie, pendant la courte période de son administration, a
 cherché à maintenir l'état de choses tel qu'elle l'avait trouvé, et
 que, par conséquent, faute de moyens, elle n'a pas pu remplir les
 caisses du trésor.

M. le ministre des finances: J'ai voulu simplement con-No. 2480.
stater un fait, sans accuser personne. 1859

1 Febr.

M. le président déclare l'incident clos.

M. Kogalniceano donne lecture de la motion suivante, signée par lui et par MM. Iacovaki, Gheorghiyadi, P. Casimir, Sillion, C. Hurmuzaki et I. Radou:

«Nous proposons à l'Assemblée de voter la résolution suivante:

«I. L'Assemblée électorale, appréciant le patriotisme et le courage avec lesquels MM. Basile Sturdza et A. Pano, anciens Caïmacams, ont défendu l'autonomie et la dignité de la nation contre les attaques et les influences de l'intérieur et du dehors, déclare qu'ils ont bien mérité de la patrie.

«II. Une médaille sera frappée aux frais de l'Etat, portant gravées la résolution de l'Assemblée et la date du gouvernement de MM. B. Sturdza et A. Pano, comme Caïmacams».

M. A. Pano: Excusez, Messieurs, si, sous le coup des sentiments qui m'agitent, mes faibles paroles ne peuvent pas exprimer toute la reconnaissance dont je suis pénétré devant le vote que vous avez bien voulu nous accorder. Les plus grands hommes politiques du monde ont senti battre leur cœur avec fierté, lorsqu'une Assemblée nationale leur disait qu'ils ont bien mérité de leur patrie. Mon cœur se fond en reconnaissance devant tant de bienveillance de la part de l'Assemblée pour les faibles services que nous avons rendus. Car, en effet, laissez-nous, Messieurs, le mérite de dire que nous avons très peu fait dans la mission difficile dont nous avons été chargés. Nous avons été comme un pilote inexpérimenté, auquel le hasard confie un navire entouré de toutes parts de flots orageux et qui ne met son espoir qu'en Dieu. Nous, nous avons eu l'espoir en Dieu et dans le pays; et nos espérances se sont réalisées, puisque voilà une Assemblée nationale, désirée ardemment par nos pères, réunie en vos personnes, Messieurs. Soyez heureux, Messieurs, d'être investis de ce caractère, le plus cher à toutes les nations qui aspirent à un avenir; soyez heureux de réunir les espérances de tant de millions de Roumains. Quant à nous, nous porterons jusqu'à la tombe et nous léguerons à nos descendants l'honneur que Dieu nous a accordé de pouvoir dire: l'Assemblée nationale est ouverte; travaillez avec entrain, élus de la nation; travaillez pour le bien et le bonheur de la patrie, pour la défense de ses droits et de son autonomie. Le traité et la convention de Paris ont garanti notre existence; vivons donc désormais comme un peuple qui

No. 2480, sent qu'il existe; défendons de toutes nos forces les droits et l'autonomie
 1859 du pays; nos aïeux les ont défendus même au prix de leur vie;
 1 Febr faisons aussi tous les sacrifices pour la défense de cet héritage sacré. || Je propose, Messieurs, de ne pas vous limiter aux noms de deux hommes sur la médaille que vous voulez faire frapper. Qu'est-ce que deux noms, en présence des grands principes qui donnent la vie à une nation et la conduisent au salut? Nos individualités ont-elles de l'importance en comparaison du génie de la nation qui est venu soulever la pierre tumulaire sous laquelle la nation roumaine gémissait depuis tant de siècles? Non! Non! Deux hommes n'ont pu rien faire!... Dieu tenait entre ses mains le sort de la Roumanie et l'a fait s'accomplir à l'heure indiquée. Les générations passées ont alors tressailli dans leurs tombeaux; l'histoire avec toutes ses traditions s'est présentée devant nos yeux et nous a montré la voie du devoir. Un je ne sais quoi nous poussait en avant. Nous devons marcher, nous ne pouvions pas rester en arrière! || Gravez donc, sur le bronze que vous proposez, la Roumanie renaissant à la vie et, au-dessus, le doigt de Dieu lui enjoignant de marcher. Qu'elle marche, toujours en avant, car elle a une grande mission à remplir! Je prends acte, Messieurs, de votre vote et je m'unis à vous tous pour remplir notre devoir. Qu'il ne soit plus question de partis. Nous avons maintenant à poser les bases de notre édifice national, à nous créer une existence, un avenir, à nous frayer la voie qui mène au salut. Toutes les ambitions, toutes les rivalités doivent être abandonnées; nous ne devons que travailler tous au succès de notre sainte cause. Quant à moi, partout où battra un cœur roumain, je serai toujours là, pour que nous puissions marcher vers le but où la gloire de nos ancêtres et les garanties du présent nous appellent.

M. M. Kogalniceano: Le premier devoir d'une nation est d'être reconnaissante; récompenser les actes patriotiques, c'est faire preuve de patriotisme. Les termes de ma motion sont simples, mais ils disent tout. Aux grands actes, peu de paroles! Je propose encore que l'on grave, sur un côté de la médaille, le vote de l'Assemblée et, sur l'autre, la Roumanie avec les symboles de sa renaissance.

M. le président met aux voix la motion de M. Kogalniceano et l'Assemblée l'adopte.

M. le président du conseil des ministres: Je veux aussi témoigner de ma profonde reconnaissance pour le vote de l'Assem-

blée. Je ne trouve pas de paroles pour exprimer cette reconnaissance; je ne la sens pas moins au fond de mon cœur.

On donne lecture de la demande de congé adressée par M. N. Catargi, qui fait partie de la députation envoyée à Constantinople par S. A. le Prince, pour notifier à la S. Porte l'élection de Son Altesse. L'Assemblée accorde ce congé.

On donne lecture de la demande de congé de M. Pisoski pour cause de la maladie de son père. L'Assemblée accorde un congé de quinze jours, à partir de la date de la demande.

On donne lecture de la demande d'un congé illimité à M. C. Rosetti-Tetzcano; l'Assemblée repousse cette demande et décide de faire savoir à M. Rosetti-Tetzcano qu'avant de quitter la capitale, il aurait dû attendre que l'Assemblée lui accordât un congé.

La demande de congé de M. Grégoire Balche est repoussée par l'Assemblée, le nombre de députés étant trop restreint, à cause des vacances qui se sont produites.

Dix-huit sièges de députés étant vacants, l'Assemblée décide que l'élection d'un vice-président, en remplacement de S. A. le Prince, élevé au trône, sera ajournée jusqu'à ce que ces vacances aient été comblées; il en sera de même pour la répartition des députés en sections et pour l'élection d'un secrétaire suppléant, à la place de M. P. Casimir qui a donné sa démission.

L'Assemblée approuve son budget pour l'année courante, (Annexe C.) et, nomme, sur la proposition de M. Kogalniceano, (Annexe D.) une commission, composée de MM. A. Pano, M. Kogalniceano et C. Hurmuzaki, chargée de rédiger un projet relatif à la formation de la bibliothèque de l'Assemblée.

Il est donné lecture de la démission de MM. les ministres de la justice, des finances, des cultes et des travaux publics. (Annexe E.)

M. Kogalniceano: Dans le message princier, lu à la Chambre, et dans le décret princier publié dans le «Moniteur», il est dit que M. B. Alecsandri est nommé ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères. Le § 3 du règlement de l'Assemblée dit: «Aucun député, pendant la durée de son mandat, ne peut accepter une fonction salariée, un avancement, un rang, une décoration ni une gratification, sans se considérer lui-même, par ce seul fait, comme démissionnaire et obligé de se soumettre à une nouvelle élection.» Il s'agit donc de savoir si les ministres

No. 2480.
1859
1 Febr.

No. 2480 provisoires de la Caïmacamie, au cas où ils sont nommés de nouveau après la transmission des rênes du gouvernement, doivent
 1859
 1 Febr. ou non donner leur démission de député? Je crois qu'ils doivent la donner; car M. Alecsandri, s'il était même ministre définitif, venant à être nommé par le nouveau gouvernement, ne pourrait se prévaloir de sa qualité précédente, pour se soustraire au § 3 du règlement. Ce n'est pas là une question personnelle. Nous devons observer dans toute son intégrité l'idée salubre contenue dans le paragraphe précité.

M. le ministre de la justice: M. Kogalniceano a soulevé une question de règlement. Au bas du § 3, se trouve une note disant: «Il est bien entendu que la condition d'une nouvelle élection ne concerne pas les députés qui, à l'époque de leur élection, occupaient déjà des fonctions publiques, sans préjuger par ce règlement la question d'incompatibilité du mandat de député avec «la charge de fonctionnaire public.» || Il s'agit donc de savoir si la nomination de M. Alecsandri au poste actuel est un avancement ou non. M. Alecsandri n'a pas donné de démission du poste qu'il occupait sous la Caïmacamie. M. Alecsandri était fonctionnaire de l'Etat, lorsqu'il fut élu député; aujourd'hui, il remplit les mêmes fonctions. | M. Pisoski ayant demandé si, comme préfet, il doit se considérer comme démissionnaire, on lui a répondu que le fonctionnaire, élu député, ne peut être soumis à une nouvelle élection.

M. I. A. Cantacuzino: C'est une question d'interprétation du règlement || Pourquoi a-t-on introduit dans le règlement le principe de la réélection? Les ministres, étant responsables, se trouvent toujours, envers le pays, dans une situation suspecte. Lorsque quelqu'un a été ministre au moment de l'entrée en vigueur de la nouvelle Constitution, je ne crois pas qu'il doive se soumettre à une réélection, lorsqu'il est nommé définitivement dans ses fonctions provisoires. S'il y a eu avancement à un poste plus élevé, une réélection, certes, devrait avoir lieu. Mais, ici, l'intervalle a été trop petit et M. Alecsandri n'a pas pu, en ces quelques jours, perdre la confiance des électeurs; il en est de même des préfets provisoires, confirmés par le nouveau gouvernement; ils ne peuvent pas être soumis à une nouvelle élection.

M. M. Kogalniceano: Au moment où les électeurs l'ont élu, M. Alecsandri était ministre provisoire de la Caïmacamie; aujourd'hui, il est ministre définitif d'un gouvernement tout-à-fait

différent. Il n'est pas confirmé dans les fonctions qu'il occupait, No. 2480, mais nommé. Mais, une confirmation même est un avancement; 1859
 par exemple: M. Militchesco était colonel lorsque le Prince, alors 1 Febr.
 faisant fonctions d'hetman, fut élevé au trône; Son Altesse l'a nommé dans le poste vacant; maintenant, il l'a nommé définitivement ministre de la guerre. Si M. Militchesco était député, il aurait dû donner sa démission, car il a été avancé, tout comme M. Alecsandri. Les nouvelles nominations entraînent de nouvelles élections. M. Pisoski a demandé si les députés peuvent être en même temps préfets et a dit que MM. les préfets se considèrent comme démissionnaires du moment que le nouveau gouvernement a été constitué. Je défends ici un principe constitutionnel. En ce qui concerne la question de savoir si MM. les ministres peuvent prendre la parole dans les questions de règlement, je me la réserve pour une autre occasion.

M. le ministre de la justice: Pour répondre d'abord à M. Cantacuzino, je dirai que je ne vois pas qu'un député devienne suspect au pays par le fait que le Prince l'a nommé ministre; je crois au contraire que c'est là une déférence envers l'Assemblée, car un ministre doit avoir la confiance de l'Assemblée et du pays. || M. Kogalniceano a fait à tort l'analogie entre la situation de M. Alecsandri et celle de M. Militchesco, qui a été avancé, puisqu'il a obtenu un nouveau grade, celui de général, tandis que M. Alecsandri garde les fonctions qu'il a occupées. Mais M. Alecsandri se soumet à l'interprétation qu'il plaira à l'Assemblée de donner. M. Kogalniceano a laissé en suspens la question de savoir si les ministres peuvent prendre la parole dans les questions de règlement. Je crois que nous avons donné une preuve de déférence envers l'Assemblée, en nous soumettant au règlement, sans qu'il soit une loi. Nous donnons une preuve de la même déférence, en déclarant que nous nous soumettons à l'interprétation de l'Assemblée.

M. M. Kogalniceano: M. Militchesco pouvait être également ministre étant colonel. Les fonctions occupées par M. Alecsandri sous la Caïmacamie étaient autres que celles d'aujourd'hui. Lisez les deux décrets et vous trouverez la différence.

M. P. Casimir: Il y a plusieurs fonctionnaires qui se trouvent dans la situation de M. Alecsandri. Je crois qu'il faut ajourner la question, pour permettre à M. Alecsandri d'exprimer son intention.

M. le ministre de la justice: M. Alecsandri se soumet à la

No. 2480. décision de laambre; cependant, tant qu'on n'aura pas précisé
 1859 le sens du § 3, il ne donnera pas sa démission. Naturellement, la
 1 Febr. décision de l'Assemblée sera applicable à tous les députés qui occupent des fonctions.

M. I. Gheorghidi: Bien que j'aie promis à M. le ministre de l'intérieur de conserver mes fonctions de préfet, j'opte sans hésitation pour mon siège de député et je prie M. le ministre de me décharger de mes fonctions.

M. le ministre des cultes et de l'instruction publique: L'article du règlement est clair; mais il s'agit de savoir si les fonctionnaires de la Caïmacamie étaient ou non des fonctionnaires publics.

M. A. Pano: Cela s'entend de soi. Je crois que lorsqu'un fonctionnaire est confirmé à nouveau par le Prince, ses fonctions antérieures cessent.

On donne lecture d'une proposition de M. Gr. Balche, appuyée par MM. Kogalniceano, I. Sturdza, Cornea et Scortzesco. (Annexe F.) Cette proposition est mise aux voix et adoptée à la majorité de 29 voix contre 15 et 4 abstentions, celles de MM. Soutzo et Canano.

M. Kogalniceano annonce deux interpellations, l'une au sujet de la conservation des dossiers de l'Assemblée ad-hoc, et l'autre au sujet des feuilles officielles.

M. I. A. Cantacuzino: Je prie M. le ministre de l'intérieur de nous donner des explications au sujet des arrestations qui viennent d'être opérées et au sujet des tendances des gens qui ont été arrêtés. Je lui demande de rassurer l'opinion publique, qui manifeste une certaine inquiétude à cet égard.

M. le ministre président: Aujourd'hui, je peux dire seulement que l'enquête suit son cours régulier. La question étant délicate, j'ai le devoir de garder la réserve jusqu'à la fin de l'enquête. En ce qui concerne la tranquillité publique, le gouvernement a pris toutes les mesures nécessaires et tout le monde peut être tranquille.

Avec l'assentiment de l'Assemblée, S. S. le Métropolitain lève la séance et annonce la prochaine réunion pour le Samedi, 24 Janvier.

(Suivent les signatures du président et des secrétaires.)

Annexe A. Adresse du ministère des affaires étrangères à No. 2480.
S. S. le Métropolitain Sophronius Miclesco, pré- 1859
sident de l'Assemblée élective. 1 Febr.

J'ai l'honneur de communiquer à Votre Sainteté, aux fins que de droit, le message de S. A. le Prince, en date du 17 courant, No. 4, adressé à l'Assemblée élective et relatif à la composition du ministère.

Le ministre des affaires étrangères, (s.) B. Alecsandri.

Le chef de section, (s.) Antoniadi.

Message princier No. 4, du 17 (29) Janvier 1859. Iassy.

Messieurs, | En conformité de l'art. 14 de la convention, Notre ministère a été composé de la façon suivante: || M. Basile Sturdza, ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur, président du conseil. | M. Em. Kostaki-Iepureano, ministre secrétaire d'Etat au département de la justice. M. Lascar Rosetti, ministre secrétaire d'Etat au département des finances. | M. Costaki Rola, ministre secrétaire d'Etat au département des cultes et de l'instruction publique. || M. Basile Alecsandri, ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères. | M. Démètre Sc. Miclesco, ministre secrétaire d'Etat au département des travaux publics. | M. Costaki Militchesco, ministre secrétaire d'Etat au département de la guerre. || En vous annonçant ce qui précède, Nous vous invitons, Messieurs, en vertu de l'art. 17 de la dite convention, à vous réunir en session, pour vous occuper de l'examen du budget pour l'année 1859 et des comptes des différentes caisses publiques pour les années précédentes, lesquels seront soumis par Nos ministres aux délibérations de l'Assemblée. || Que Dieu bénisse les travaux de l'Assemblée!

(s.) Alexandre Jean.

Le ministre des affaires étrangères, (contre-signé) B. Alecsandri.

Annexe B. — Compte-rendu présenté par la Caïmacamie de Moldavie à l'Assemblée élective, à la date du 5 (17) Janvier 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée générale de Moldavie. || Messieurs les députés, || A la voix de l'Assemblée, la Caïmacamie a cessé d'exister. La souveraineté nationale s'étant manifestée par le vote

No. 2480. des élus du pays, les soussignés ont immédiatement déposé le gouvernement entre les mains de Son Altesse le Prince régnant Alexandre I-er. 1859
1 Febr. || Il nous reste maintenant à remplir un devoir indispensable, celui de nous présenter devant l'Assemblée et de lui rendre compte de notre gestion des affaires. || Vous vous rappelez, Messieurs, dans quelles circonstances difficiles la Caïmacamie a été appelée au gouvernement. Des passions de toute sorte s'agitaient; des espérances et des prétentions, même venant du dehors, cherchaient à se faire une place; nous avons donc cru que notre premier devoir était de tenir la balance égale pour tous et de faire passer les intérêts de la nation avant tous les autres. En politique, nous avons pris pour règle l'impartialité la plus rigoureuse et nous avons la conviction que pas une seule voix ne s'élèvera aujourd'hui, pour nous accuser d'avoir combattu ou appuyé un parti quelconque. || Dans l'administration, nous nous sommes bornés à faire des changements inévitables, tantôt pour que les postes administratifs fussent occupés par des personnes indépendantes, tantôt pour que la conduite des préfets n'opposât pas d'obstacles à la régularité des opérations électorales. || Dans l'administration de la justice, nous avons été guidés par les mêmes principes, et lorsque nous croyions qu'un changement dans la magistrature était nécessaire, nous n'avons en vue qu'une revision équitable des listes électorales, et la distribution la plus stricte de la justice. | Dans les finances, bien que les caisses publiques aient été absolument vides et la situation excessivement obérée, nous avons fait face comme nous avons pu aux nécessités des services publics, en nous gardant avec le plus grand soin d'augmenter les charges du trésor. || En ce qui concerne les autres branches du gouvernement, nous n'avons pu que nous efforcer de les maintenir dans le meilleur état possible, à mesure de nos faibles moyens financiers. | Une question importante, celle de la liberté de la presse, s'est présentée dès notre entrée au pouvoir. Nous n'avons pas hésité à la résoudre dans le sens le plus large, car il nous semblait indispensable d'habituer sans retard les esprits aux luttes que le système constitutionnel réserve aux peuples qui veulent faire un usage sérieux de la liberté. || Par la publicité que nous avons donnée à tous nos actes, nous avons voulu indiquer comment nous comprenons le rôle de la presse, destinée à faire constamment connaître au pays ce qui l'intéresse le plus. || Nous nous garderons de faire la moindre allusion au dissentiment regrettable qui s'est

manifesté au sein de la Caïmacamie et qui l'a même obligée à se compléter par un des ministres. || Quelque épineuses que fussent les circonstances, nous avons tâché de procéder avec grande modération, en gardant, en même temps, intacts les droits qui nous étaient confiés. Nous sommes loin, Messieurs, d'attribuer à nos efforts une valeur quelconque; nous déclarons seulement que nous avons tâché de remplir notre devoir honorablement et consciencieusement devant Dieu et devant le pays. || Une mission délicate nous a été imposée, celle de faire la première application d'une Constitution qui renferme notre avenir. || Nous n'avons rien négligé de ce qui nous a été possible, pour écarter les difficultés venues du dehors et du dedans et qui pouvaient compromettre nos premiers pas sur la voie que nous abordons. || Après avoir déposé notre mandat, nous venons sans crainte nous soumettre à votre verdict, Messieurs, et, persuadés de la pureté de nos intentions et de la sincérité de nos efforts, nous ne craignons ni le jugement de nos amis ni la censure de nos ennemis, s'il nous en reste encore.

(ss.) B. Sturdza | A. Pano.

Annexe C.—Budget de l'Assemblée électorale pour la session trimestrielle de l'année 1859.

	Dépenses			
	Pour un mois.		Pour trois mois.	
	Lei	B.	Lei	B.
2 sténographes pour procès-verbaux, pour la durée de la session seulement, à 1.000 lei par mois	2.000,—		6.000,—	
1 conservateur des archives et de la bibliothèque de l'Assemblée, permanent pour toute l'année, à 800 lei par mois	800,—		2.400,—	
1 rédacteur des papiers courants, pour la durée de la session seulement, à 1.000 lei par mois	1.000,—		3.000,—	
1 copiste chargé de la tenue des livres, pour la durée de la session seulement, à 800 lei par mois	800,—		2.400,—	
7 huissiers, à 160 lei par mois, pour la durée de la session seulement	1.120,—		3.360,—	
A reporter . . .	5.720,—		17.160,—	

No. 2480.
1859
1 Febr.

	Dépenses	
	Pour un mois. Lei B.	Pour trois mois. Lei B.
Report . . .	5.720,—	17.160,—
1 chef des huissiers, pour la durée de la session seulement, à 300 lei par mois . .	300,—	900,—
Frais de bureau, pour la durée de la session seulement	350,—	1.050,—
	<u>6.370,—</u>	<u>19.110,—</u>

Soit six mille trois cent soixante-dix lei par mois, et dix-neuf mille cent dix lei pour trois mois, à compter du 1-er Janvier.

Dépenses faites une fois pour toutes.

	Dépenses Lei B.
Habillement des huissiers	2.400,—
Achat d'une urne et d'une boîte pour bal- lottage	750,—
Sceau de l'Assemblée	94,60
Achat de quatre registres	94,60
Achat de deux armoires, l'une pour les ar- chives et l'autre pour la bibliothèque	500,—
Imprimés faits jusqu'à maintenant, d'après la spécification approuvée par l'Assemblée . .	1.017,—
Payé à M. Parteni pour la lithographie de l'acte et de deux tableaux qui ont servi lors de l'élection du Prince	630,—
Total . . .	<u>5.486,20</u>

Soit cinq mille quatre cent quatre-vingt six lei, 20 bani.

Récapitulation.

Lei B.	
19.110,—	Appointements et autres dépenses de chancellerie pour trois mois, à compter du 1-er Janvier 1859.
<u>5.486,20</u>	Dépenses faites ou à faire une fois pour toutes.
24.596,20	En tout vingt quatre mille cinq cent quatre-vingt- seize lei, 20 bani.

Le président de l'Assemblée,
(s.) Sophronius Miclesco, Métropolitain de Moldavie.
Le secrétaire, (s.) G. Hasnash.

Annexe D. — Motion présentée à l'Assemblée électorale de No. 2480.
Moldavie par cinq députés, le 20 Janvier (1-er 1859
Février) 1859. Iassy. 1 Febr.

Motion.

En exécution de l'art. 118 du règlement, nous proposons de nommer, auprès du bureau, une commission de trois députés, chargée d'indiquer les livres les plus indispensables pour la formation du premier fonds de la bibliothèque de l'Assemblée et de la Commission centrale et de présenter ensuite à l'Assemblée un catalogue.

(ss.) Kogalniceano | C. Gr. Ghica | I. A. Cantacuzino |
C. Hurmuzaki | Iacovaki.

Annexe E. — Démission de quatre ministres moldaves, adressée à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 19 (31) Janvier 1859. Iassy.

Monsieur le président, | Ayant été appelés par le Prince à occuper les postes de ministres, les soussignés se considèrent comme démissionnaires de leur mandat de députés et vous prient de porter ce fait à la connaissance de l'Assemblée.

(ss.) L. Rosetti | Em. Kostaki | D. Sc. Miclesco | C. Rola.

Annexe F. — Proposition présentée par cinq députés à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 20 Janvier (1-er Février) 1859. Iassy.

Proposition.

La démission du mandat de députés de MM. Kostaki, L. Rosetti, C. Rola et D. Miclesco, nommés ministres, ayant été présentée à l'Assemblée, et vu que M. B. Alecsandri, nommé ministre des affaires étrangères ne l'a pas signée, après la discussion qui a eu lieu à ce sujet et en vue de l'interprétation de l'art. 3 du règlement de l'Assemblée, les soussignés proposent de soumettre cette question à la décision de l'Assemblée dans les termes suivants: || Les fonctionnaires provisoires, qui sont en même temps députés, doivent, étant confirmés par le gouvernement princier, être con-

No. 2480. sidérés comme nouvellement nommés fonctionnaires et, dans ce
 1859 cas, s'ils acceptent les fonctions qui leur sont confiées, ils doivent
 1 Febr. se soumettre à une nouvelle élection.

(ss.) Gr. Balche | M. Kogalniceano | I. Sturdza | Corné | A.
 Scortzesco.

No. 2481.— Decretul Domnesc No. 2, 3 și 4 al Domnito-
 rului Moldovei, din 20 Ianuarie (1 Februarie)
 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 27, din 25 Ianuarie 1859.)

No. 2481. Principatele-Unite Moldova și Valahia. | Noi, Alexandru Ioan
 1859 I, || Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Moldo-
 1 Febr. veii. || La toți de față și viitor sănătate. Am decretat și decretăm
 următoarele: || Art. 1. D-lui Dimitrie Grigoriu se rînduește în func-
 ția de prezident al curței de întărituri, în locul d-sale Panaite Cazi-
 mir, ce s'a demisionat. || Art. II. D-lui Alecsandru Catargiu se rîn-
 duește în funcția de prezident al Divanului Nostru domnesc, ce este
 vacantă. || Art. III. D-lui Gheorghe Rașcanu se rînduește prezident
 judecătoreii de Covurlui, în locul d-sale spăt. Costache Miclescu, ce s'a
 demisionat. || Art. IV. Ministrul Nostru de justiție este însărcinat
 cu esecutarea ordonanței de față. || Datu-s'au în domneasca Noas-
 tră rezidență Iași, în două-zeci și una Ianuarie, anul mîntuirei una
 mie opt sute cincî-zeci și nouă și al domniei Noastre cel întâiu.

(subscris) Alecsandru Ioan.

Ministrul justiției, (contrasemnat) Em. Kostaki.

(Traducțiune.)

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. || Nous, Alexandre
 Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, || Prince
 de Moldavie. || A tous présents et à venir salut. || Nous avons
 décrété et décrétons: || Art. 1-er. M. Démètre Grigoriu est nommé
 président de la cour des confirmations, en remplacement de M. Pa-
 naït Casimir, démissionnaire. || Art. 2 M. Alexandre Catargi est
 nommé président de Notre Divan princier, dans le poste vacant.
 Art. 3. M. Georges Rașcano est nommé président du tribunal
 de Covurlui, en remplacement de M. le spatar Costaki Miclescu,

démisionnaire. || Art. 4. Notre ministre de la justice est chargé No. 2481.
de l'exécution de ce décret. | Donné dans Notre résidence prin- 1859
cière de Iassy, le vingt Janvier, l'an mil huit-cent cinquante neuf, 1 Febr.
premier de Notre règne.

(s) Alexandre Jean.

Le ministre de la justice, (contre-signé) Em. Kostaki.

No. 2482.— Articol al ziarului «Steaoa Dunăreî» în pri-
vința candidaturii d-lui Ștefan Catargiu la
vice-președinția Adunării electivă a Moldo-
veî, din 20 Ianuarie (1 Februarie) 1859, Iași.

(„Steaoa Dunăreî”, No. 13, din 20 Ianuarie 1859.)

Se pretinde, fără însă ca să putem asigura, că vre-o doi domni No. 2482.
deputați de două zile stăruiesc pe lângă colegii lor, spre a sprijini 1859
candidatură d-sale Ștefan Catargiu la una din vice-presidențiile 1 Febr.
Adunării, ce este vacantă în urma suirei pe tron a fostului vice-
president, colonel Alecu Cuza. O asemenea candidatură, sprijinită
de puținii membrii ai drepteî, nu ne-ar mira. Însă se pretinde că
deputații cari patronează vice-presidenția d-lui, fostului caimacam,
ar fi, sau mai bine zicând ar avea pretenția de a fi din partida
națională. Dacă aceasta este adevărat, noi vom întreba: consecuent
ar fi ca o Adunare electivă, care are drept devisă apărarea auto-
nomiei țării, și care în ziua de 5 Ianuarie a ales Domn pe Alexan-
dru Cuza, reprezentantul ideii naționale, să vie acum a pune în
capul său, ba chiar în locul ce a fost ocupat de Domnul țării, pe
d-l Ștefan Catargiu, pe acela care, în ziua de 5 Ianuarie, s'a refu-
zat nu numai de a vota pentru Alexandru Cuza, dar însuși de a
veni la Cameră și așa de a lua parte la lucrările unei Adunări acu-
sată de d-lui ca nelegală în o duzină de protestații către Inalta
Poartă și Puterile garante. Adunarea care ar uita trecutul și ar
pune în capul ei vre-un asemenea vice-president, ar uita însăși dem-
nitatea sa, însăși cea întâi a sa datorie către țară, datorie care
este mai presus de toate, de a fi neadormită păstrătoare a auto-
nomiei și a demnității naționale. Prin urmare, din toată puterea
convicțiilor noastre combatem aceasă candidatură și solicităm pe
toți d-nii deputați, cari au de onoare și de datorie de a se număra
între sprijinatorii ideilor naționale, ca să-și ție urechile închise la

No. 2482. toate șoptele ce li se fac, și să urmeze a fi tari și nestrămutați în
 1859 contra tuturor îndemnărilor de fusie și de o falsă generositățe.
 1 Febr.

(Traducțiune.)

On prétend, sans que nous puissions le garantir toutefois, que deux ou trois députés insistent depuis quelques jours auprès de leurs collègues, en vue de poser la candidature de M. Etienne Catargi à un des postes de vice-président de l'Assemblée, laissé vacant par suite de l'élévation au trône de l'ancien vice-président, le colonel Alexandre Couza. Cette candidature, appuyée par un nombre très restreint de députés de la droite, ne nous étonnerait pas. Mais on prétend que les députés qui patronnent la vice-présidence de l'ancien caïmacam, appartiennent ou plutôt ont la prétention d'appartenir au parti national. Si cela est vrai, nous demandons: serait-il logique, si l'Assemblée électorale qui a pour devise la défense de l'autonomie du pays et qui, dans la journée du 5 Janvier, a élu Prince Alexandre Couza, représentant de l'idée nationale, mettait à sa tête, à la place même qu'avait occupée le Prince, M. Etienne Catargi, qui, le 5 Janvier, non seulement a refusé de voter pour Alexandre Couza, mais encore n'est pas venu à la Chambre et n'a pas pris part aux travaux de cette Assemblée, accusée par lui d'être illégale, dans une douzaine de protestations adressées à la S. Porte et aux Puissances garantes. L'Assemblée qui oublierait jusqu'à un tel point le passé et mettrait à sa tête un tel vice-président, oublierait sa dignité même et son devoir envers le pays, le devoir d'être, avant tout, gardienne attentive de l'autonomie et de la dignité de la nation. Nous combattons donc de toute la force de nos convictions cette candidature et nous supplions MM. les députés, qui ont l'honneur et le devoir de soutenir les idées nationales, de fermer l'oreille à tous les bruits favorables à la candidature de M. Catargi, et de rester fermes et inébranlables en présence de tous les conseils tendant à la fusion et à une fausse générosité.

No. 2483 — Scrisoarea d-lui Barbu Belu către redactorul ziarului «Anunțătorul Român», din 20 Ianuarie (1 Februarie) 1859. București. ¹⁾

(„Anunțătorul Român“, No. 6, (Supliment), din 21 Ianuarie 1859.)

Domnul meu! || Bine-voiți a da loc în coloanele jurnalului No. 2483. dv. alăturatei expunerii privitoare la o discuțiune ivită între sub- 1859 însemnatul și redactorul jurnalului «Naționalul», pentru alegerea 1 Febr. sa în districtul Muscel, ca reprezentant în Camera legislativă. || Motivul pentru care mă văz silit a nu mă adresa tot la d-lui, este că o epistolă pe care i-am fost adresat'o, nu a trecut'o în extenso Primiți, etc..

(s.) B. Belu.

Anexa.

Expunere

D. Boerescu, redactorul jurnalului «Naționalul», în foaia sa No. 11, vorbind de alegeri, zice, între altele, că acea a districtului Muscel este căzută, fiind că cei-l'alți alegători, afară de patru, nu au votat, din cauză că s'a oprit intrarea la doi ce avea sentințe judecătorești. || Sub-semnatul, văzând că cele expuse de d. Boerescu nu sînt potrivite cu cele petrecute la acea alegere, i-a adresat o epistolă, rugându-l să rectifice numai fragmentul de sus. || În urmarea aceștia, cu mirare am văzut că dumnealui, în No. 12 al aceluiași jurnal, în loc a rectifica numai faptul, deschide o polemică de discuțiunii și susține că zisa alegere este ilegală și căzută. || Păstrând același șir al ideilor exprimate de d. Boerescu în zisul jurnal, sub-semnatul, departe de a califica drept vină o discuțiune provocată de dumnealui, simte dorința de a o susține, lăsând în apreciația opiniei publice, argumentele mai mult sau mai puțin tari din această discuțiune. || Este adevărat că, în epistola mea, am citat ofisul cu No. 151, la care d. Boerescu ne opune pe cel cu No. 154 ²⁾ și ordinul ministerial cu No. 250 ³⁾. || Dacă, odată chiar,

¹⁾ Nota ziarului «Anunțătorul Român».

D. Barbu Belu ne invită prin următorul bilet a publica în gazeta «Anunțătorului» expunerea de mai jos, spre răspuns la cele publicate de gazeta «Naționalul» relative la o epistolă ce a adresat d-l Belu redacției zisului jurnal, care n'a voit să o publice în extenso.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2417, p. 220.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

No. 2483. onorabilul meu adversar primește cele două acte posteroare ca
 1859 regulatoare alegerilor, orî-ce discuțiune asupra validității lor înce-
 1 Febr. tează și, din natura lucrurilor, sîntem mărginiți a cerceta adevê-
 ratul lor sens; priu urmare dar, găsim că în acel ofis, citat de
 d. Boerescu, pe de o parte, se consfințește principiul revizuirii și-a
 îndreptării hotărîrilor judecătorești, iar pe de alta, că nu se atinge
 cătuși de puțin de hotărîrile desființate de Consiliul administrativ,
 în conformitate cu oficiul de sub No. 151, fiind-că ofisul No. 154
 negreșit că nu a înțeles a se reduce la trecut, ci a preschimba nu-
 maî competența de revizuire pe viitor. Și aceasta se dovedește și
 din următoarea împrejurare că adică, în urma aceluî oficiu, guver-
 nul a publicat ca anulate toate hotărîrile căte se desființaseră pînă
 atuncî de Consiliu. | Cât pentru ordinul ministerial cu No. 250 de
 la 5 Ghenarie, deși n'ar putea avea valoarea unui ofis, dar el nu
 se reduce de cât la acele sentințe carî nu s'a apucat a se publica.
 Alt-fel, nu s'ar fi văzut, fără o învederată contradicție în faptele
 guvernului, publicându-se rezultatul operației Consiliului în acelaș
 «Buletin» No. 2, în care s'a publicat zisul ordin. || Iată dar că adminis-
 trația locală a avut cuvînt a depărta din alegeri pe cele două per-
 soane, carî erau escluse de Consiliu, deși aveau hotărîri judecăto-
 rești. || Dar lăsând la o parte escluderea, cu cuvînt său fără cu-
 vînt, a acelor două persoane, carî se credea în drept a vota, și viind
 la chestia retragerii celor-lalte cincî persoane, vedem că d. Boe-
 rescu, puindu-le în aceeași categorie, zice «că nu se poate crede
 «valabilă și serioasă o alegere în care aș figurat cincî alegători și
 «din care s'aș retras șapte.» | Dar retragerea unor alegători
 din seanța alegerii poate oare infirma alegerea? Iată cea ce ne
 propunem să desvoltăm. || Convenția, prin al 2-lea anex, lu-
 ând de bază majoritatea voturilor exprimate, nu a putut avea altă
 țintă de cât aceea ca alegerea să depindă numai de numărul ale-
 gătorilor aflați de față, iar nici de cum s'o lase atîrnată de împr-
 ejurările ce ar popri pe cei-l'alți alegători de a veni ca să voteze.
 Căci, precum o boală sau un interes particular ar putea prelungi
 nemărginit termenul alegerilor, pe atât și o rea credință, sub pre-
 textul unei protestații, ar putea desființa cea mai legală alegere. |
 Și cine nu s'ar îngrozi la enormitatea unui princip care, indirect,
 ar nimici baza fundamentală a orî-cărei Constituții? Căci, atuncî,
 orî-care alegere ar putea fi tot-d'auna jucăria intrigilor unui sin-
 gur alegător! || Acele cincî persoane (carî s'aș retras de bună voe
 din seanța alegerii) erau datoare să respecteze ziua solenă a

alegerilor și să ia parte la balotație, iar nu să se abție de a vota. No. 2483.
 sub deșertul cuvînt că sprijină, prin retragerea d-lor, drepturile 1859
 celor-l'alți doi; căci nici o lege nu tolerează asemenea fapte și nu 1 Febr.
 constitue în «nulitatea absolută» o alegere din sînul căreia s'a'u re-
 tras de bună voe uniî din alegători. || Numai Camera legislativă
 este competentă a examina operațiile electorale. Iar de vreme ce
 d. Boerescu privește această chestiune curat administrativă și în
 competența guvernului de a cerceta dacă administrația locală s'a
 conformat sau nu cu ordinele sale, apoi, de vreme ce guvernul
 nu a desființat alegerea, se înțelege curat că nu a găsit pe admi-
 nistrație abătută din ordinile sale; și prin urmare, alegerea nu este
 căzută, ci foarte valabilă, retragerea celor cinci alegători neavînd
 nici o gravitate cât despre excluderea celor doi. | Așa dar, pe
 cât timp această alegere nu se poate privi nici în contra ofisului
 cu No. 154, nici în contra ordinului cu No. 250; pe cât timp con-
 venția se bazează pe voturile exprimate, fără a considera lipsa sau
 retragerea unor alegători, rău se califică alegerea de la Muscel de
 către d. Boerescu că o nulitate absolută. Prin urmare, prezența
 sub-semnatului în Camera electivă este foarte legală.

B. Belu.

(Traducțiune.)

Monsieur, ¹⁾ || Veuillez bien publier dans votre journal, l'ex-
 posé ci-joint relatif à une discussion entre le soussigné et le ré-
 dacteur du journal «Nationalul», au sujet de mon élection dans
 le district de Muscel au siège de représentant à la Chambre lé-
 gislative. || Le motif pour lequel je ne m'adresse pas à lui-même,
 est qu'il n'a pas publié in extenso la lettre que je lui avais ad-
 dressée. || Recevez, Monsieur, etc.

(s.) B. Bellio.

Annexe.

Exposé.

Parlant des élections, M. Boëresso, rédacteur du journal «Na-
 tionalul», dit entre autres, dans le No. 11 de sa feuille, que les

¹⁾ Note du journal «Anunțătorul Român». M. Barbo Bellio nous in-
 vite à publier dans «l'Anunțătorul» l'exposé donné plus bas, comme réponse
 au journal «Nationalul», relativement à une lettre que M. Bellio a adresée à la
 rédaction du dit journal et que celui-ci n'a pas publiée in extenso.

No 2483. élections dans le district de Muscel ne sont pas valables, parce
 1859 que les électeurs, sauf quatre, n'ont pas voté, par suite de l'exclu-
 1 Febr. sion de deux électeurs possédant des sentences judiciaires. |
 Comme les affirmations de M. Boèresco ne sont pas conformes à
 ce qui s'est passé lors de ces élections, le soussigné lui a adressé
 une lettre, avec prière de rectifier simplement le passage corres-
 pondant. || J'ai vu avec surprise, ensuite, que M. Boèresco, au
 lieu de rectifier simplement le fait, commence, dans le No. 12 du
 même journal, une polémique et soutient que l'élection en ques-
 tion est illégale et nulle. | En suivant l'ordre d'idées adopté
 par M. Boèresco dans la journal précité, le soussigné, loin de qua-
 lifier de faute la discussion soulevée par lui, désire la continuer,
 en laissant à l'opinion publique l'appréciation des arguments plus
 ou moins forts, produits dans cette polémique. || Il est vrai que,
 dans ma lettre, j'ai cité l'office No. 151, auquel M. Boèresco m'op-
 pose l'office No. 154 ¹⁾ et l'ordre ministériel No. 250. ²⁾ | Du mo-
 ment que mon honorable adversaire admet les deux derniers
 actes comme régulateurs des élections, toute discussion sur leur
 validité cesse et, par la nature des choses, nous sommes limités à re-
 chercher leur véritable sens. L'office cité par M. Boèresco, d'une
 part, consacre le principe de la revision et du redressement des dé-
 cisions judiciaires et, de l'autre, ne se rapporte point aux décisions
 annulées par le Conseil administratif, en conformité de l'office
 No. 151; l'office No. 154 n'a donc pas pu se référer au passé, mais
 seulement modifier à l'avenir la compétence en fait de la revision.
 Ceci est prouvé encore par cette circonstance qu'après cet office,
 le gouvernement a publié comme annulées toutes les décisions cas-
 sées jusqu'alors par le Conseil. || Quant à l'ordre ministériel No.
 250 du 5 Janvier, bien qu'il n'ait pu avoir la valeur d'un office,
 il ne se rapporte qu'aux sentences qu'on n'a pas eu le temps de
 publier. Autrement, on n'aurait pas vu, à moins d'une contradic-
 tion flagrante dans les actes du gouvernement, le résultat des opé-
 rations du Conseil administratif publié dans le No. 2 du «Bulletin»,
 le même dans lequel est publié le dit ordre. || Par conséquent,
 l'administration locale a eu raison de ne pas admettre les deux
 personnes exclues par la Conseil, quoique possédant des sen-
 tences judiciaires. || Mais, laissant de coté l'exclusion, avec ou sans

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2417, p. 220.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

raison, des deux personnes qui se croyaient en droit de voter, et venant à la question de la retraite des cinq autres personnes, M. Boëresco les met dans la même catégorie et dit : «qu'on ne peut pas considérer comme valable et sérieuse une élection où cinq électeurs ont figuré et dont sept se sont retirés.» || Mais la retraite d'une partie des électeurs de la salle du scrutin peut-elle infirmer l'élection? Voilà la question que nous nous proposons d'examiner. || La convention, dans son annexe 2, a pris pour base la majorité des voix exprimées ; elle n'a pu faire dépendre l'élection que du nombre d'électeurs présents et nullement des circonstances qui empêcheraient d'autres électeurs de venir voter. Car, alors, une maladie ou un intérêt particulier pourrait faire ajourner l'élection, de même que la mauvaise foi pourrait, sous prétexte de protestation, annuler l'élection la plus légale. | Et qui ne reculerait pas devant l'énormité d'un principe qui, indirectement, détruirait la base de toute Constitution? Car, alors, chaque élection pourrait devenir toujours le jouet des intrigues d'un seul électeur! | Les cinq personnes qui se sont retirées volontairement de la salle du scrutin, auraient dû respecter le jour solennel des élections, prendre part au vote et ne pas s'abstenir sous le vain prétexte que, par leur retraité, elles appuyaient les droits des deux autres personnes! Car aucune loi ne tolère un pareil acte et ne frappe de «nullité absolue» une élection dont une partie des électeurs se sont retirés. || La Chambre législative est seule compétente d'examiner les opérations électorales. Si M. Boëresco considère cette question comme une question de pure administration, le gouvernement étant compétent d'examiner si l'administration locale s'est conformée à ses ordres, il verra que, du moment que le gouvernement n'a pas annulé l'élection, il est bien entendu qu'il n'a pas trouvé que l'administration eût désobéi à ses ordres; par conséquent, l'élection n'est pas nulle, mais parfaitement valable, la retraite des cinq électeurs ne présentant aucune gravité, de même que l'exclusion des deux autres n'en présente point. || Ainsi donc, du moment que cette élection ne peut être considérée comme contraire ni à l'office No. 154, ni à l'ordre ministériel No. 250; du moment que la convention parle de voix exprimées et ne prend pas en considération l'absence ou la retraite d'une partie des électeurs, M. Boëresco a tort de qualifier l'élection de Muscel de frappée d'une nullité absolue; par conséquent, la présence du soussigné à la Chambre élective est parfaitement légale.

(s.) B. Bellio.

No. 2484.—«Alegerile». Articol al d-lui C. A. Rosetti, publicat în ziarul «Românul», din 20 Ianuarie (1 Februarie) 1859. Bucuresci.

(„Românul“, No. 8, din 20 Ianuarie (1 Februarie) 1859.)

Alegerile.

No. 2484. Sunt câte-va zile de când auzim pe unii întrebând: cine va fi
 1859 Domnul? Sunt câte-va zile de când unii oameni își dau unii altora
 1 Febr foite de hârtie pe care sunt scrise vre-o 73 de nume de oameni și, în fața fie-cărui nume de om, însemnată câte o literă din alfabet, cum însemnează erghelegiul cu fierul ars marca stăpînului pe spata dobitocului. Cine sunt cei cari înfierează frunțile oamenilor și cei cari suferă a fi înfierăți cu cifra numelui unui om, semenul său? Noi nu-î cunoaștem, nu voim a-î cunoaște, și chiar, dacă 'i-am ști, ar fi de prisos a-î mai numi, căci listele cu numele înfierate le-a văzut toată lumea. || Ceea dar ce ne preocupă pe noi, și de care suntem datorî a ne preocupa, noi ceștia cari avem onoarea a purta pe frunțile noastre înscrise, chiar cu mâinile lor astăzi, numele nației, iar nu acela al unui om, nu sunt acei oameni înfierători și înfierăți, ci chestia cea mare a zilei și care este: nu cine va fi Domnul, ci mai întâiu cine este deputatul? || Cititorii noștri știu acum că principiul nostru a fost tot-d'auna să ne ocupăm d'a avea o Adunare bună, fiind-că noi nu voim a încrede viața unei nații în mâinile unui om. Șeful nației, după noi, nu este un stăpîn, ci un funcționar ca toți funcționarii, pe cari îl numește nația spre a pune în lucrare decretetele ei. | El este în adevăr întâiul funcționar, el poate face mult rău, de va fi rău, precum poate face orî-ce funcționar și orî-ce epistat în sfera sa. El nu suntem noi Românii cari să nu știm, căci am văzut'o aci cu ochii noștri și de mai multe ori, că mulți vătași de curte s'au îmbogățit, când stăpînii lor au scăzut și au căzut în sărăcie lucie. Voim dar ca Domnul ce vom alege, fiind-că se zice că trebuie să ne numim un vătaf, să fie cât se va putea mai cu omenie, mai omenos și mai smerit, și când va veni timpul să ne alegem un Domn, pot fi siguri Românii că nu vom rămânea cei din urmă a desbata, fără ură și fără părtinire, dar și fără sfială, pe toți candidații propuși și nepropuși, și ne chezașuim că-î vom trece cu destulă tărie prin ciurul cel drept și nepărtinitor al ziaristiceii. Inșă, fiind-că, precum mai ziserăm, adevărații stîlpi ai nației sunt depu-

tații iar nu Domnul; fiind-că însăși convenția noastră a voit-o astfel, făcând ca Domnul să nu fie ales de nație d'a dreptul, precum este deputatul, ci de deputații—ceea ce arată până la învedereare că el nu poate fi egalul deputatului, cum ar fi fost, dacă și a lui alege ar fi procedat d'a dreptul de la Doamna cea mare care alege pe deputații; zicem, că după dreptate și după convenție, Adunarea electivă este întâia și adevărata putere națională; și d'aceea, toată lucrarea și toată ținta noastră a fost ca să îndemnăm pe alegătorii a cerceta bine pe omul, carele, numindu-l al lor mandatar, îl investesc cu puterea suverană a nației. Deci, chestia zilei este, după noi, nu a ne întreba cine va fi Domnul, ci cine este deputatul? Dară și noi avem liste de numele deputaților, și noi îi cercetăm și-i studiam; nu însă spre a vedea ce nume de om au înscris pe fruntea lor, ci ce mandat au în sînul lor, adică cum sunt, și dacă sunt în adevăr aleși nației, conform lezei electorale ce avem astăzi? | Acei 73 de mandatarii ai nației sunt adevărații Domni; Adunarea electivă este adevărata domnie a țării; suntem dar datorii a cerceta mai întâiu dacă acești Domni sunt în adevăr Domni ce a ales nația. Această cercetare este numai de competența Adunării; ea însăși se cercetează pe sineși. Inșă și foile aceste publice au și ele a lor cădere, ca unele ce sunt un organ al opiniei publice. | Deci, precum ziserăm în numerele trecute, atât noi cât și confrății noștri de la «Naționalul» și de la «Dâmbovița», mai mulți din cei aleși au sosit în București, precedați și urmați de o mulțime de contestări. || Sunt unele din acele contestări și protestări de cari nu ne-am atins și nu le vom atinge aci, până ce-mai întâiu ele nu se vor reproduce în palatul din dealul Mitropoliei. Sunt însă altele despre cari a vorbit toată lumea și toate foile publice, cari nu mai suferă cea mai mică desbatere. Aceste sunt, mai întâiu, toate acele alegeri cari s'au făcut în contra articolului 16 al lezei electorale. Noi ne am împlinit în mai multe rînduri a noastră datorie, explicând alegătorilor acest articol și dovedindu-le că, spre a fi cine-va ales, trebuie să aibă un viers mai mult din jumătatea alegătorilor aflați față; că, dacă candidatul nu va avea această majoritate, articolul al 16-lea cere să se facă a doua votare și atunci va fi ales acela carele va avea mai multe voturi. Vedem însă că, în mai multe colegiuri, s'a scăpat din vedere această prescriere și prin urmare acele colegiuri rămân de-ocamdată nerepresentate. || In alte colegiuri, vedem asemenea că s'a făcut alegerea fără a se primi în colegiu cei reîntregiți prin sentințele tribunalelor, și prin urmare,

No. 2484.
1859
1 Febr.

No. 2484. acele alegeri sunt nule de la început. || Această nenorocită neîn-
 1859 țelegere aflăm că s'ar fi făcut în mai multe colegiuri primare și
 1 Febr. în colegiul proprietarilor celor mari de la Muscel, în contra legei
 electorale și chiar în contra ofisului Căimăcămiei de sub No. 154 ¹⁾
 și a ordinului ministerial de la 5 (7) Ianuarie, de sub No. 250 ²⁾;
 și prin urmare d-l B. Belu și G. Lenș nu sunt și nu pot fi depu-
 tați ai aceluși colegiū. || In alte colegiuri, s'a stricat asemenea a-
 legerile, fiind-că nici unul din candidați n'a putut dobândi un vot
 mai mult de cât rivalul său, ceea-ce s'a întâmplat, spre exemplu, la
 Dâmbovița cu alegerea d-lui Mala. || In alte colegiuri, s'a călcat
 art. 15 al legei electorale, fiind-că votul n'a fost secret, ceea-ce a-
 trage nu numai desființarea alegerii, ci încă și pedeapsa ce se a-
 plică călcării votului secret? O asemenea călcare aflăm că s'a făcut
 în colegiul unde d-l Știrbei a fost numit prin vot pe față. | In
 alte colegiuri, s'a călcat art. 21 al legei electorale, care supune la
 pedeapsă pe cela carele se va înscrie în două colegiuri electorale,
 ceea-ce se zice că s'ar fi întâmplat în colegiul proprietarilor mici
 de la Muscel. || Aceste călcări învederate ale legei electorale, cari,
 o mai repetăm, nu pot fi supuse nici unei cercetări, sunt vre-o 14;
 și prin urmare, până ce nu vor fi desființate, noi nu putem zice
 încă că avem o Adunare care să se poată constitui. Tot asemenea
 putem zice că nu avem o Adunare care să poată proceda la ale-
 gerea Domnului, până ce nu se vor cerceta alegerile și strica toate
 câte nu s'au făcut, cel puțin în aparență, în toată legalitatea și li-
 bertatea cuvenită, fără călcare a legei și fără nici o apăsare ar-
 mată sau desarmată chiar. Astfel dar, sfârșim cum am început. Nu
 ne ocupăm și nimenea nu trebuie să se ocupe cine va fi Domnul, ci
 mai întâiu cine sunt deputații. Să avem mai întâiu Adunarea, aleasă
 și constituită conform legilor, și conform convenției întru toate;
 aceasta este temelia totului, și asupra acestui punct atragem și mintea
 și ochii și inima tuturor alegătorilor și tuturor cetățenilor îndat-
 toriți, și de interesul lor și de hatîșerif, a veghia cu toți la pu-
 nerea în lucrare, fără cea mai mică sminteală, a convenției. Fără
 aceasta, noi nu putem zice că avem o Cameră, nici că avem o con-
 venție, nici chiar că suntem o nație.

C. A. Rosetti.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2417, p. 220.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 365.

(Traducțiune.)

No. 2484.

1859

1 Febr.

Les élections.

Depuis quelques jours, plusieurs gens demandent: qui sera Prince? Depuis quelques jours, il circule des listes contenant 73 noms et, près de chaque nom, différentes lettres de l'aphabet; on dirait un troupeau dont chaque pièce est marquée au fer rouge du chiffre de son maître. Quels sont ceux qui apposent ces marques et quels sont les gens qui souffrent qu'on les marque du chiffre d'un homme, leur semblable? Nous ne les connaissons ni ne voulons connaître; si même nous les connaissions, il serait superflu de les nommer, car tout le monde a vu ces listes marquées au fer rouge. Ce qui nous préoccupe, ce qui doit préoccuper nous autres, qui avons l'honneur de porter sur le front la marque de la nation, marque qu'ils nous attribuent eux-mêmes, et non celle d'un homme, ce ne sont ni les gens qui distribuent des marques ni ceux qui les acceptent, mais c'est bien la grande question du jour, qui n'est pas celle de savoir qui sera Prince, mais celle de savoir qui est député? Nos lecteurs savent que, par principe, notre préoccupation constante a été d'avoir une bonne Assemblée, car nous ne voulons pas confier à un seul homme la vie d'une nation. Selon nous, le chef de la nation n'est pas un maître, mais un fonctionnaire comme tous les autres, nommé par la nation, pour mettre à exécution les décrets de celle-ci. | Il est vrai qu'il est le premier fonctionnaire, qui peut faire beaucoup de mal, s'il est mauvais, comme peut en faire, dans sa sphère, tout fonctionnaire, tout sous-commissaire de police. Nous autres, Roumains, ne savons-nous pas, pour l'avoir vu souvent de nos yeux, que plusieurs intendants se sont enrichis, tandis que leurs maîtres se ruinaient et tombaient dans une misère noire. Du moment donc que nous sommes obligés de nous élire un intendant, nous voulons que celui-ci, le Prince, soit honnête, affable, modeste; et les Roumains peuvent être certains que, lorsque le moment de l'élection d'un Prince sera venu, nous ne serons pas les derniers à discuter, sans haine ni passion, mais aussi sans faiblesse, tous les candidats, proposés ou non, et que nous les passerons fortement à travers le crible d'une critique juste et impartiale. Mais, ainsi que nous l'avons dit, les véritables piliers de la nation, ce sont les députés, et non le Prince, puisque notre convention elle-même l'a voulu ainsi, en

No. 2484. décidant que le Prince serait élu, non pas directement par la nation, comme l'est le député, mais bien par les députés, ce qui
 1859
 1 Febr. prouve jusqu'à l'évidence qu'il ne sera pas l'égal du député, comme il le serait s'il était élu directement par la grande princesse qui élit les députés; nous disons donc que, selon la justice et la convention, l'Assemblée élective est le premier et le véritable pouvoir national; c'est pour cela que nous avons mis tous nos efforts à persuader les électeurs d'examiner bien l'homme qu'ils allaient nommer leur mandataire et l'investir du pouvoir souverain de la nation. Par conséquent, selon nous, la question du jour n'est pas celle de savoir qui sera Prince, mais celle de savoir qui est député? Nous possédons aussi la liste des députés; nous l'examinons aussi et l'étudions; mais ce n'est pas pour savoir quel est l'homme dont ils portent la marque, mais pour nous rendre compte de la nature du mandat qu'ils possèdent, c'est-à-dire, s'ils sont de véritables élus de la nation, conformément à notre loi électorale actuelle. || Ces 73 mandataires de la nation sont de véritables Princes; l'Assemblée élective est le véritable trône du pays; nous devons donc examiner d'abord si ces Princes sont en effet des Princes élus par la nation. Cet examen est de la compétence de l'Assemblée elle-même, qui doit décider de la sincérité des élections. Mais les feuilles publiques ont aussi le droit de discuter ces questions, car elles sont l'organe de l'opinion publique. || Ainsi que l'ont dit le «Românul» et ses confrères du «Nationalul» et de la «Dâmbovitza», plusieurs des nouveaux élus sont arrivés à Bucarest précédés et suivis de nombreuses contestations. Nous n'avons pas parlé et nous ne parlerons pas de certaines de ces contestations et protestations, jusqu'à ce qu'elles n'aient pas été produites au palais de la colline de la Métropole. Il y en a cependant d'autres dont tout le monde et toutes les feuilles publiques ont parlé et dont l'illégalité est indiscutable. Dans cette catégorie se trouvent d'abord toutes les élections faites en contravention de l'art. 16 de la loi électorale. Nous avons fait notre devoir, en expliquant à plusieurs reprises aux électeurs cet article et nous avons prouvé que, pour être élu, il faut avoir une voix de plus que la moitié des électeurs présents et que, si le candidat ne réunit pas ce nombre de voix, l'art. 16 exige qu'on procède à un second scrutin, à la suite duquel celui qui aura réuni le plus de voix sera élu. Nous voyons cependant que, dans plusieurs collèges, on n'a pas observé cette prescription et que, par conséquent, ces collèges n'ont pas,

pour le moment, de représentants. || Dans d'autres collèges, on a pro-
 cédé à l'élection, sans admettre ceux qui avaient obtenu des sen-
 tences judiciaires reconnaissant leurs droits électoraux; ces élec-
 tions sont donc nulles dès l'origine. Nous apprenons que ce malheu-
 reux malentendu s'est produit dans plusieurs collèges des électeurs
 primaires et dans le collège des grands propriétaires du district de
 Muscel, contrairement à la loi électorale, à l'office de la Caïmacamie
 No. 154 ¹⁾ et à l'ordre ministériel du 5 (17) Janvier No. 250 ²⁾; par
 conséquent, MM. B. Bellio et G. Linche ne sont pas et ne peuvent
 pas être considérés comme élus de ce collège. || Dans d'autres col-
 lèges, les élections ont été également nulles, car aucun des candidats
 n'a pu obtenir une seule voix de plus que son rival, ce qui est
 arrivé, par exemple, pour l'élection de M. Malla, dans le district de
 Dîmbovitzza. || Dans d'autres collèges, on a violé l'art. 15 de la loi
 électorale, parce que le vote n'a pas été secret, ce qui entraîne
 non seulement l'annulation du scrutin, mais encore une peine pour
 la violation du secret du vote Nous apprenons qu'un tel cas a eu
 lieu dans le collège où M. Stirbey a été nommé par un scrutin
 public. || Dans d'autres collèges, on a violé l'art. 21 de la loi
 électorale, qui punit celui qui s'inscrit dans deux collèges électo-
 raux; on dit que le cas s'est produit dans le collège des petits
 propriétaires du district de Muscel. || Ces violations flagrantes
 de la loi électorale qui, nous le répétons, ne sauraient même être
 discutées, sont au nombre de 14 environ. Tant que ces élections
 ne seront pas annulées, nous ne pouvons pas dire que nous avons
 une Assemblée qui puisse se constituer. De même, on peut dire
 que nous n'avons pas d'Assemblée qui puisse procéder à l'élection
 d'un Prince, tant que les élections n'auront pas été examinées et
 qu'on n'aura pas annulé celles qui n'ont pas été faites, en appa-
 rence du moins, en pleine légalité et en toute liberté, sans aucune
 violation de la loi et sans la pression armée et même non armée.
 Nous terminons donc comme nous avons commencé: Nous ne
 nous occupons pas et personne ne doit s'occuper de la question
 de savoir qui sera Prince, mais plutôt de celle de savoir quels
 sont les députés. Ayons d'abord une Assemblée élue et constituée
 conformément aux lois et à la convention; c'est là la base de tout
 le reste; et c'est sur ce point que nous attirons l'attention de tous

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2417, p. 220.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2442, p. 356.

No. 2484 les électeurs et de tous les citoyens, qui sont obligés, tant par leur
 1859 intérêt que par le hattichérif, à veiller à la mise exacte en appli-
 1 Febr. cation de la convention. Sans cela, nous ne pouvons dire ni que
 nous avons une Chambre, ni que nous avons une convention, ni
 même que nous sommes une nation.

C. A. Rosetti.

No. 2485.— Decretul No. 16 al Domnitorului Moldovei,
 din 21 Ianuarie (2 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“ No. 27, din 25 Ianuarie 1859.)

No. 2485 Principatele-Unite || Moldova și Valahia. | Noi, Alexandru
 1859 Ioan I, | Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, || Domn al
 2 Febr. Moldovei. || La toți de față și viitori, sănătate. | Am decretat și de-
 cretăm următoarele: Art. I. D-lui doctorul Ludovic Steege este în-
 tărit în funcțiile de comisar din partea guvernului la Comisia rive-
 rană de la Viena, păstrându-și și postul de protomedic al Statului.

Art II. D-lui colonelul Teodor Cihac este însărcinat cu geranța
 funcțiilor de protomedic, pînă la îndeplinirea misiiei d-sale docto-
 rului Steege la Comisia zisă. || Art. III Și de pe urmă. Ministrul
 Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor străine este în-
 sărcinat cu executarea ordonanței de față. | Datu-s'a în domneasca
 Noastră reședință Iași, în 21 Ianuarie, anul mîntuirei una mie opt
 sute cincî-zeci și nouă, și al domniei Noastre cel întâi.

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine, (s.) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. || Nous Ale-
 xandre Jean I-er, | Par la grâce de Dieu et la volonté nationale,
 | Prince de Moldavie. || Nous avons décrété et décrétons: Art.
 1-er. M. le docteur Ludovic Steege est confirmé dans les fonctions de
 commissaire du gouvernement à la Commission riveraine de Vienne,
 en gardant son poste de médecin en chef de l'Etat. || Art. 2. M. le co-
 lonel Théodore Cihac est chargé de gérer les fonctions de médecin
 en chef, jusqu'à la fin de la mission de M. le docteur Steege auprès
 de la dite Commission. || Art. 3 et dernier. Notre ministre secrétaire
 d'Etat au département des affaires étrangères est chargé de l'exé-

cution du présent décret. || Donné dans Notre résidence princière No. 2485. de Iassy, le 21 Janvier l'an de grâce mil huit-cent cinquante neuf, 1859 premier de Notre règne. 2 Febr.

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

No. 2486.—Proces-verbal No. I al Adunărei electivă a Valahiei, din 22 Ianuarie (3 Februarie) 1859. Bucuresci.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“, No. 9, din 29 Ianuarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința I.

Astăzi, Joi, la două-zeci și două Ianuarie 1859, deschizându-se No. 2486. Adunarea electivă, în temeiul ofisului Căimăcămiei adresat către 1859 Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit, sub No. 19, cu data din 17 Ianuarie curent, după ce s'a citit cuvîntul de deschidere, s'a propus 3 Febr. de către Prea Sf. Sa președintele Adunărei a se proceda la orînduirii de comisiî spre a cerceta mandatele deputaților, potrivit regulamentului din năuntru al Obșteștei Adunări de mai 'nainte.

La această propunere — care însă s'a făcut după ce s'a ales doi secretari de chiar presidentul, și anume: d-niî Ioan Cantacuzino și C. N. Brăiloiu,— mai mulți deputați au răspuns că nu pot intra în nici-o lucrare, pînă ce nu se vor adopta unele principii, ca să slujească de bază la lucrarea comisiilor de verificare. După mai multe desbateri, s'a chibzuit, cu aprobarea Adunărei, ca să nu fie primiți a vota la orînduirea comisiilor de verificare: 1. Ceî ce n'au avut majoritatea voturilor exprimate la întăia votare; 2. ceî ce s'au ales cu aclamație; 3. ceî ce s'au ales în colegiuri prin excluderea alegătorilor cu sentințe judecătorești, sau prin primire de alegători lepădați cu hotărîri judecătorești. Acestea ca niște principii de nulitate pentru alegerile făcute pe asemenea temeiuri, rezervându-se însă dreptul celor ce se vor afla în aceste condiții, de a arăta la comisiile de verificare temeiurile de faptă spre a lor îndreptare, și a dovedi că nu se află în asemenea categorie. Acele persoane nu pot vota nici asupra raporturilor comisiei.

No. 2486. Se deslușește, pe lângă aceasta, că nu numai alegerile cu aclamație se vor socoti în principiu nule, dar și chiar cele cu voturi pe față. Și se ădaogă că, în rîndul categoriilor de mai sus, intră și alegerile în cari aū figurat alegătorii înscriși în urmă de 31 Decembrie de către administrație.

După aceia s'a amînat ședința pentru mâine, Vineri, 23 curent, la zece ore de dimineață, ca să se procedeze la alegerea comisii-
lor de verificare.

Președintele, (subscris) Nifon, Mitropolit al Ungro-Vlahiei.

Secretarii, (subscriși:) C. N. Brăiloiu | I. Cantacuzino.

(Traducțiune)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance I.

Aujourd'hui, Jeudi, 22 Janvier 1859, l'Assemblée électorale a été ouverte, en vertu de l'office de la Caïmacamie, adressé à S. S. le Métropolitain, le 17 Janvier c., No. 19. Après la lecture du discours d'ouverture, S. S. le président de l'Assemblée a proposé de procéder à la nomination des commissions, chargées d'examiner les mandats des députés, conformément au règlement intérieur de l'Assemblée générale précédente.

A cette proposition, faite après que le président eut choisi deux secrétaires, savoir MM. Jean Cantacuzino et C. N. Brăiloi, plusieurs députés ont répondu qu'ils ne peuvent aborder aucun travail, avant qu'on n'adopte certains principes par lesquels les commissions de vérification doivent se guider. Après un long débat, l'Assemblée a décidé de ne pas admettre au vote pour la nomination des commissions de vérification: 1. Ceux qui, au premier scrutin, n'ont pas obtenu la majorité des voix exprimées; 2. ceux qui ont été élus par acclamation; 3. ceux qui ont été élus dans les collèges dont on a exclu les électeurs qui avaient obtenu des sentences judiciaires, ou dans lesquels on a admis des électeurs rejetés par les tribunaux. Ces règles ont été admises comme principes de la nullité des élections faites dans ces conditions, tout en réservant à ceux qui en seraient atteints, le droit de prouver, devant les commissions de vérification, les circonstances de fait démontrant qu'ils ne se trouvent pas dans cette catégorie. Ces personnes ne pourront pas prendre part au vote sur les rapports des commissions.

Il est entendu que seront considérées comme nulles en prin- No. 2486.
cipe non seulement les élections par acclamation, mais aussi celles 1859
où le vote n'a pas été secret. Il est ajouté que, dans les catégo- 3 Febr.
ries de plus haut, entrent aussi les élections auxquelles ont pris
part les personnes inscrites par l'administration après le 31 Dé-
cembre.

La séance a été ensuite ajournée au Vendredi, 23 courant, à
10 heures du matin, pour procéder à l'élection des commissions
de vérification.

Le président, (s.) Nippon, Métropolitain de Hongro-Valachie.

Les secrétaires, (ss.) C. N. Brailoi | J. Cantacuzino.

No. 2487.— Cuvîntul rostit în numele Căimăcămiei la des-
chiderea Adunărei electivă a Valahiei, în 22
Ianuarie (3 Februarie) 1859. Bucuresci.

(„Anunțatorul Român“, No. 7, din 24 Ianuarie 1859.)

Domnilor deputați, || Pentru a doua oară. în curs de șapte- No. 2487.
spre-zece ani, țara noastră se vede chemată a alege pe Domrul ei. 1859
|| Dar ceia ce era, în anul 1842, numai un act național, foarte im- 3 Febr.
portant, pentru că exprima restatornicirea unui vechiū drept al
țerei, este, astăzi, și un fapt european, care va avea pentru noi un
resultat mai însemnător, fiind-că sîntem chemați de Puterile cele
marī ale Europei a-l exersa în condiții noui, și ele ne vor lua so-
coteala de chipul cu care vom răspunde la a lor chemare. || In
acest curs de vreme, țara noastră s'a ridicat în poziția ei politică,
relațiile ei s'a înmulțit, legămintele noastre cu partea civilizată a
Europei s'a strîns, dreptul european s'a întins și asupra noastră,
și am putut avea satisfacția de a ne vedea întrățiți politicește, prin
aceleași instituții comune, de chiar mâna marilor Puteri, cu o altă
țară, iarăși română, soră cu noi în credință, în limbă, în obiceiuri
și în destin. || De odată cu aceste bunuri, înaltele Puteri, spre
a ne garanta viața noastră politică, aū reînviat și aū întărit vechile
noastre stipulații cu Inalta Poartă, și ne-aū asigurat autonomia fără
tăgăduire. | Actul la care sunteți chemați astăzi a proceda, este
menit a desăvîrși lucrările înaltelor Puteri garante. De la patriot-
ismul și buna d-voastră judecată atîrnă dar statornicirea institu-
țiilor noui, printr'o chibzuire matură și prudentă, ca uniū ce aveți a

No. 2487. Îndeplini o îndoită și delicată misie, de a alege pe Domn, și de a
 1859 conlucra cu dînsul la dezvoltarea legilor țerei. || Suntem fericiți,
 3 Febr. domnilor, să putem deschide Adunarea, și să vedem, după atâtea
 nenorociri și suferințe ce am încercat, o instituție, veche în dati-
 nele țerei, așezată pe baze noi, potrivite cu dezvoltarea ce a luat
 activitatea socială în cursul celor din urmă trei-zeci de ani. || In
 scurta ei trecere la capul trebilor, Căimăcamia s'a silit, după pu-
 tere și împrejurări, a-și îndeplini sarcina la care a fost chemată. ||
 Ispită de toate greutățile legate cu poziția ei, ea n'a avut și nici
 putea avea pretenția de a fi apărată de nemulțumiri și de diferite
 atacuri. Aceasta este soarta mai a tuturilor guvernelor, și mai cu
 seamă urma să fie a unui guvern chemat a pune în lucrare insti-
 tuții noi pe un tărîm încă nepregătit prin trebuincioase legiuri
 de ajutor. || Lipsele de astăzi se vor îndeplini, fără îndoială, pentru
 viitor, și prin concursul puterilor publice, chemate la întocmirea
 legilor, ca să poată fi lămurit cercul lucrărilor fie-căruia și să fie
 de o potrivă ferite de nedumeririle ce dau pricină de nemulțumiri.
 || Domnilor, sîntem într'un minut foarte solemn, și nu vom putea
 eși cu isbîndă de cât prin înfrînarea patimilor și prin concordia
 inimilor. || Sperăm că mâna lui Dumnezeu, către care ne-am în-
 dreptat inimile, cerînd bine-cuvîntarea sa asupra lucrărilor noastre,
 ne va ocroti în viitor, ca și în trecut, spre a putea păstra nebîn-
 tuită naționalitatea moștenită de la părinți. | Să avem dar cre-
 dință în mila sa, să mulțumim Inaltei Porți suzerane și înaltelor
 Puteri garante, cari ne-au luat sub a lor protecție, și să pășim la
 lucru cu bărbăție și cu dignitate.

(Traducțiune.)

Discours prononcé au nom de la Caïmacamie, à l'occasion
 de l'ouverture de l'Assemblée elective de Valachie, le
 22 Janvier (3 Février) 1859. Bucarest.

Messieurs les députés, | Pour la seconde fois dans l'espace de dix-
 sept ans, notre pays est appelé à élire son Prince. || Mais ce qui, en 1842,
 n'était qu'un acte national, fort important, puisqu'il marquait le réta-
 blissement d'un ancien droit du pays, prend aujourd'hui le caractère
 d'un acte européen qui aura pour nous un résultat plus considérable
 puisque nous sommes appelés par les grandes Puissances de l'Europe
 elles-mêmes à exercer ce droit dans des conditions nouvelles, et que

l'Europe tiendra compte de la manière dont nous répondrons à No. 2487. son appel. || Dans cet espace de temps, notre pays s'est relevé 1859 comme position politique ; nos relations se sont multipliées ; nos 3 Febr. liens avec les pays civilisés de l'Europe se sont resserrés ; le droit public européen s'est étendu sur nous, et nous avons eu la satisfaction de voir notre pays politiquement uni, par des institutions communes et par la main des grandes Puissances, avec un autre pays, Roumain aussi, ayant les mêmes croyances que nous, la même langue, les mêmes mœurs et la même destinée. || A ces biens, les grandes Puissances, pour mieux garantir notre existence politique, en ont ajouté un autre, celui d'avoir fait revivre, en les consolidant, nos anciennes stipulations avec la Sublime Porte, en vue d'assurer ainsi notre autonomie d'une manière incontestable. || L'acte auquel vous êtes appelés à procéder, est destiné à compléter l'œuvre des grandes Puissances garantes. C'est de votre patriotisme et de vos lumières que dépend désormais la consolidation de nos institutions, puisque vous êtes appelés à remplir, par une action réfléchie et prudente, une double et délicate mission, celle d'élire le Prince et celle de concourir avec lui au développement de notre législation. || Nous sommes heureux, Messieurs, de pouvoir ouvrir l'Assemblée et de voir, après tant de malheurs et de souffrances qui ont pesé sur nous, revivre une institution, ancienne dans les annales du pays, rétablie sur de nouvelles bases, en rapport avec le développement de l'activité sociale pendant les dernières trente années. || Dans son court passage à la tête des affaires, la Caïmacamie a fait tous ses efforts pour s'acquitter de la tâche qui lui était dévolue, selon ses moyens et autant que les circonstances le lui permettaient. || Mise à l'épreuve par les difficultés inhérentes à sa position, elle n'a eu ni ne pouvait avoir la prétention d'éviter les mécontentements et les attaques de toute nature. C'est là le sort de presque tous les gouvernements et ce devait être surtout celui d'un gouvernement appelé à inaugurer de nouvelles institutions pour lesquelles le terrain n'était pas encore suffisamment préparé par des lois complémentaires. || Les lacunes qui existent aujourd'hui dans notre législation, seront, certainement, remplies dans l'avenir par le concours des pouvoirs publics appelés à la confection des lois, afin que le cercle des attributions de chaque autorité soit suffisamment défini et les causes de mésintelligence et de mécontentement écartées. || Messieurs, nous nous trouvons aujourd'hui dans un moment solennel et nous ne

No. 2487. pouvons sortir avec succès de cette épreuve qu'en mettant un frein
 1859 à nos passions et en faisant appel à la concorde générale. || Es-
 3 Febr. périons que la main de Dieu auquel nous venons de nous adresser
 pour appeler sa bénédiction sur nos travaux, nous protégera dans
 l'avenir, comme elle nous a protégés dans le passé, pour pouvoir
 conserver notre nationalité léguée par nos ancêtres. Confiants dans
 la miséricorde de Dieu, remercions aussi la Sublime Porte et les
 Puissances garantes qui nous ont pris sous leur égide et livrons-
 nous au travail avec courage et dignité.

No. 2488.—Rugăciune de mulțumire pentru deschiderea
 Adunării naționale, făcută de protopopul Ni-
 colae Constantinescu, din orasul Pitești, și zisă
 în biserica catedrală din acest oraș, în 22 Ia-
 nuarie (3 Februarie) 1859. Pitești.

(„Românul“, No. 17, din 10/22 Februarie 1859.)

No. 2488. Dumnezeule al puterii și al dreptății! Privește poporul tău
 1859 îngenunchiat înaintea Evangheliei și crucei tale. El nu cere alta de
 3 Febr. cât dreptatea ta; ascultă și bine-cuvîntează rugăciunea sa. Dă pu-
 tere brațului său, prin aleșii poporului român, și vrăjmașii săi vor
 peri. Varsă în sînul aleșilor noștri curagiul, în inima lor încrede-
 rea și orînduială în spiritul lor. || Dumnezeule al luminilor, tu ce
 ai pus odinioară stîlpul de foc povățuitor lui Moise în pustie, po-
 runcește și acum angelului tău să se coboare în mijlocul aleșilor
 noștri, și să-I povățuiască pe dinșii în căile tale, întru alegerea o-
 blăduitorului țarei, ducînd viața Principatelor întru fericire. ||
 Bine-cuvîntează din înaltul cerurilor stindardele noastre Moldo Ro-
 mâne, coronate de crucea mult iubitului fiu. Fă-le a se desfășura
 pe drumul buneî orînduiei și al adevăratei glorii. | Doamnă, uni-
 cul tău fiu trimis a fost de tine spre junghiere, pentru mîntuirea
 oamenilor; în iubirea sa, el deveni o anatema pentru a îndumnezei
 lucrul săracului; el se făcu prada morții, pentru a da viață și li-
 bertate oamenilor. Tu ești tot acel Dumnezeu; victoria și liberta-
 tea sunt ale tale; mîntuește și scapă pe tot omul ce suferă; ridică
 și întărește pe acest popor ce se omoară pe sine, pentru ca să în-
 delungească viața apăsătorilor săi. Scapă-l de abuzurile ce reaoa
 voință a făcut a se naște din instituțiile cele vechi, și chiar din
 virtuțile sale; mîntuește-l de abuzul, de ticăloșia necunoscută pă-
 rinților noștri, de aceste munci ale Faraonilor. | Dă-I timpul cu

care tu înzestrași pe om, fă-l a se bucura de productul lucru-
 lui său. || Scoală-te, Doamne, și fă să cunoască lumea că tu ești
 Dumnezeuul Românilor, și a tot omului ce se apropie de tine prin
 muncă, singură rugăciune pe care tu o bine-cuvintezi și o înde-
 plinești. || Fiul tău a făgăduit celor apăsați dreptate, celor flămânzi
 pâine, celor întristați mîngâiere. Intoarce fiilor tăi averea luată de
 străini și pâinea lor, întocmai după dreptatea ta, căci a ta e îm-
 părația, puterea, și mărirea a Tatălui și a Fiului, și a Sf. Duh, acum
 și pururea și în vecii vecilor, amin.

No. 2488.
 1859
 3 Febr

(Traducțiune.)

Dieu puissant et juste! Regarde ton peuple agenouillé devant
 ton Evangile et ta croix. Il ne demande que la justice. Ecoute et
 agrée sa prière. Donne de la force à son bras, par les élus du peuple
 roumain et tous ses ennemis périront. Inspire du courage à nos élus,
 donne leur de la toi et l'esprit d'ordre. || Dieu de la lumière, comme
 tu donnas jadis à Moïse le buisson enflammé pour le guider, envoie-
 leur ton ange, pour indiquer tes voies dans l'élection d'un Prince du
 pays qui conduirait les Principautés à la félicité. || Du haut des cieux
 bénis nos drapeaux moldo-roumains, couronnés de la croix de ton
 fils bien-aimé; fais qu'ils avancent sur le chemin de l'ordre et de
 la gloire véritable. || Seigneur, ton fils unique fut envoyé par
 toi au supplice pour le salut de l'humanité; dans son amour, il s'ex-
 posa aux anathèmes, pour diviniser les malheureux; il devint vic-
 time de la mort, pour donner aux hommes la vie et la liberté. Tu
 es le même Dieu; tu disposes de la victoire et de la liberté; tu
 es le salut de tous ceux qui souffrent. Relève et fortifie ce peu-
 ple, qui se suicide pour prolonger la vie de ses oppresseurs; sauve-le
 des abus que la malveillance a fait naître de ses anciennes insti-
 tutions et même de ses vertus; sauve-le des abus et de l'abjection
 inconnus à nos pères; sauve-le de ces travaux de Pharaons. ||
 Lève-toi, Seigneur, et fais que le monde sache que tu es le Dieu
 des Roumains et de tous ceux qui s'en rendent dignes par le tra-
 vail, seule prière que tu bénisse et agrées Ton fils a promis la jus-
 tice aux opprimés, du pain aux affamés, la consolation aux attris-
 tés. Rends à tes fils la fortune que les étrangers leur ont ravie,
 ainsi que leur pain, selon ta justice, car à toi est l'empire, la puis-
 sance et la grandeur, au nom du Père, du Fils et du Saint-Esprit,
 maintenant et toujours pendant les siècles des siècles, Ainsi-soit il!

No. 2489.—Revista ziarului «Românul», din 22 Ianuarie
(3 Februarie) 1859. București.

(„Românul“, No. 9, din 22 Ianuarie (3 Februarie) 1859.)

No. 2489. Ziua de astăzi este una din acele zile mari cari hotăresc,
1859 une-orî pentru vecie, despre soarta unei nații. Datoria noastră și
3 Febr. de cetățean și de ziarist este dar a nu cruța nici un mijloc, din
câte sunt date putinței omenești, spre a face ca soarele acestei
zile apuind să lase în urmă-î lumina veseliei și a fericirei. Această
datorie ne încercăm a ne-o împlini, publicând astăzi aceste rînduri. ||
Din ziua publicării convenției, noi am intrat în toate drepturile
noastre de nație autonomă. Această convenție zice curat, în arti-
colul al 2-lea, că: «în virtutea tratatelor care constituie a lor auto-
«nomie, Principatele urmează a se bucura, sub cheazășia colectivă a
«Puterilor, de privilegiurile și imunitățile de cari sunt în posesie.
«Prin urmare, Principatele se vor administra în libertate, în afară
«din orî-ce amestec al Sublimei Porți, în țărmurile stipulate prin
«unirea Puterilor chiezașe cu curtea suzerană.» | Hatîșeriful
prin care se publică această convenție întărește și mai bine această
autonomie, căci declară că, de acum, păzirea acestei convenții, pentru
cele din năuntru, este încredințată, nu ca pînă acum Puterilor
străine, ci numai nouă. ¹⁾ || «Poruncesc dar să se arate tuturor că
«statornica mea voință este ca fie-care, întru ceea ce-l privește, să
«aducă la îndeplinire în curățenie și cu lealitate dispozițiile de mai
«suz (ale convenției) și ca toți să privegheze a nu li se aduce nici o a-
«tingere.» || Ast-fel dar, suntem o nație de sine-și stăpînă, întru cele
din năuntru; suntem vîrstnici și, ca tot omul vîrstnic, răspunzătorî de
tot ce vom face, bun sau rău. || Nimenî nu poate tăgădui, amicî sau
inamicî, că ne aflăm astăzi între nicovală și ciocan; că suntem si-
liți a umbla pe muchia briciului, ca pe de-o parte să nu ne scape
din mîna noastră autonomia, ca să poată zice inamicî noștri că am
perdut'o din pricina slăbiciunei, a destrămării și a gârbovirei noastre;
iar pe de alta, a nu da pricină nici chiar de bîrfire inamicilor noștri
din afară sau din năuntru. Nu știm care este cel d'întăiî pas ce
vor face deputații noștri. Dar știm că de la acel întăiî pas depinde
isbânda sau pierderea autonomiei noastre, și avem deplină speranță
(nădejde) că deputații noștri vor ști să calce cu înțelepciune și

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2104, p. 569.

tărie. | Orî-și-cum însă va fi, ceea ce intră în a noastră cădere, No. 2489.
 este a aduce aminte Românilor, în această mare zi de serbare, că 1859
 suntem acum o nație vîrstnică; că suntem ocoliți de mulți vrăj- 3 Febr.
 mași și de felurite vrăjmășii și curse; și că este în căderea de-a
 dreptul a tuturor alegătorilor și a tuturor adevăraților cetățeni a
 zdrobi toate acele curse, printr'o veghere ageră și o purtare întru
 toate vrednică de oameni vîrstnici. || Conjurăm dar, în numele a
 sute de ani de suferințe și de chinuri, în numele aceluï ocean de
 lacrimi de durere și de rușine ce isvorăște fără curmare și de
 sute de ani din ochii nației, ca fie-care cetățean în parte și toți
 împreună să vegheze asupra curselor întinse. || Români, ca zia-
 rist, ca cetățean, ca deputat și ca unul căruia cerul 'i-a dat feri-
 cirea a putea da oare-carî dovezi de iubire de patrie, fie-mî ertat
 a declara că orî-care om va turbura liniștea publică, prin fapte a-
 fară din legalitate, omul acela este trădător al patriei. unealtă de
 peire a străinilor. Români, veghere, inimă și înțelepciune! Să
 păzim dreptatea, dar să păzim tot-d'odată a noastră autonomie, cum
 păzește muma pe pruncul ei în leagăn, ca nici-un fluture măcar
 să nu se atingă de dînsul; și dacă vre-unul, orî-care 'i ar fi și nu-
 mele și poziția, ar cuteza să atingă un fir de păr măcar al altuia,
 omul acela să fie îndată declarat turburător al liniștei și vrăjmaș
 al drepturilor nației. | Cetățeni ai capitalei! Voi, fruntea nației,
 veghiați! Astăzi este ziua să ne arătăm toți vîrstnici și oameni ai
 legalității, și cu noi va fi Dumnezeu.

C. A. Rosetti.

(Traducțiune.)

La journée d'aujourd'hui est un des grands jours qui décident,
 pour l'éternité parfois, du sort d'une nation. Notre devoir de ci-
 toyen et de journaliste est donc de n'épargner rien de ce qui est
 humainement possible, pour faire que le soleil qui disparaîtra ce soir
 à l'horizon, laisse après lui la lumière de la joie et du bonheur. Nous
 tâchons de remplir ce devoir, en publiant les lignes qui suivent. |
 Depuis le jour de la publication de la convention, nous sommes
 entrés dans tous nos droits de nation autonome. L'art. 2 de la con-
 vention dit expressément: «En vertu de leurs capitulations qui con-
 «stituent leur autonomie, les Principautés continueront de jouir,
 «sous la garantie collective des Puissances contractantes, des pri-
 «vilèges et immunités dont elles sont en possession. En conséquence,

No. 2489. «les Pincipautés s'administreront librement et en dehors de toute
 1859 «ingérence de la S. Porte, dans les limites stipulées par l'accord
 3 Febr. «des Puissances garantes avec la cour suzeraine.» || Le hattiché-
 rif, par lequel cette convention a été publiée, affirme mieux encore
 cette autonomie, car il déclare que, désormais, la garde de la con-
 vention, en ce qui concerne les affaires intérieures, nous est confiée,
 à nous, et non aux Puissances étrangères, comme auparavant. ¹⁾ ||
 «J'ordonne donc qu'il soit notifié à tous que ma volonté positive
 «est que chacun, en ce qui le regarde, exécute sincèrement et lo-
 «yalement les dispositions qui précèdent, et que tous veillent qu'il
 «n'y soit porté aucune atteinte.» || Ainsi donc, nous sommes une
 nation maîtresse d'elle-même, en ce qui concerne nos affaires in-
 térieures; nous sommes majeurs et, comme tous les majeurs, res-
 ponsables de tout ce que nous ferons, en bien ou en mal. | Per-
 sonne, ami ou ennemi, ne saurait contester que nous nous trou-
 vons aujourd'hui entre le marteau et l'enclume; que nous sommes
 forcés de marcher sur le tranchant du rasoir, d'une part, pour ne
 pas perdre notre autonomie, car nos ennemis diraient que nous
 l'avons perdue à la suite de notre faiblesse, de notre décousu et
 de notre sénilité, et de l'autre, pour ne pas donner à nos ennemis
 du dedans et du dehors le prétexte de nous calomnier. Nous ne
 savons pas quel sera le premier pas fait par nos députés; mais
 nous savons que de ce pas dépendra le succès ou la défaite de
 notre autonomie; aussi, avons-nous plein espoir que nos députés
 marcheront d'un pas ferme et réfléchi. || Quoi qu'il en soit, le devoir
 nous incombe de rappeler aux Roumains, en ce grand jour de fête,
 que nous sommes maintenant une nation majeure, que nous sommes
 entourés de nombreux ennemis et de toute sorte de pièges et qu'il ap-
 partient aux électeurs et aux citoyens en général de briser ces pièges
 par une surveillance incessante et par une conduite digne de gens
 majeurs. || Au nom des centaines d'années de souffrances et de
 tourments, au nom de l'océan des larmes de douleur et de honte
 qui ont coulé des yeux de la nation, nous conjurons donc tous les
 citoyens de prendre garde aux pièges qui nous sont tendus. || Rou-
 mains, comme journaliste, comme citoyen, comme député, comme
 un de ceux auxquels le ciel a permis de donner des preuves de
 son amour de la patrie, permettez-moi de déclarer que quiconque
 troublerait la tranquillité publique, par des actes illégaux, serait

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2104, p. 569.

traître à la patrie, un instrument de perdition entre les mains des étrangers. || Roumains, il nous faut de l'attention, du cœur et de l'intelligence! Observons la légalité, mais veillons aussi sur notre autonomie, comme une mère veille sur son enfant au berceau, pour qu'il ne soit pas atteint même de l'aile d'un papillon! Et si quelq'un, quels que soient son nom et sa position, ose toucher à un cheveu d'un citoyen, déclarons-le immédiatement perturbateur de l'ordre public et ennemi des droits de la nation! || Citoyens de la capitale, vous qui formez l'élite de la nation, veillez! C'est le moment de prouver que nous sommes tous majeurs et hommes de la légalité. Dieu sera avec nous!

C. A. Rosetti.

No. 2490.—Primul articol al ziarului «Steaoa Dunărei»
No. 15, din 22 Ianuarie (3 Februarie) 1859. Iași.

Publicăm mai la vale sub rubrica Belgiei, un articol din «In-
dependența Belgică» cu data din 12 (24) Ianuarie, și care arată că
după «Jurnalul de Constantinople», Inalta Poartă ar fi declarat
Puterilor garante că, în privirea conflictului iscat între membrii
Căimăcămiei Moldovei, în privirea nelegalităților alegerilor și a
protestației Mitropolitului, ea se crede liberă de a refusa să a da
investitura noului Domn! || Știri mai noi ce avem din Constan-
tinople, ne arată că Inalta Poartă, după o reflexie mai matură, s'a
hotărît a turna apă în vinul său, și că s'a primit a da investi-
tura I. S. Domnului Alexandru Ioan I. Prin urmare, speranțele și unel-
tirile strigoilor, că adică Poarta ar refusa investiura, vor primi și
astă-dată o trînteală, să credem cea mai de pe urmă și cea mai hotă-
ritoare. || Dacă dar noi am publicat știrea nerealisată a «Jurnalului de
Constantinople», aceasta am făcut'o numai ca să arătăm că Inalta
Poartă, ca argumente la refuzul său, a ales conflictul iscat de d-l
Ștefan Catargiu în sînul Căimăcămiei, petițiile sale și a retrograzi-
lor, a cărora d-lui s'a fost făcut stegarul, către Turcia și Puterile
garante, despre legalitatea alegerilor, și în sfîrșit protestația Părin-
telui Mitropolit! Si d-l Catargiu și Părintele Mitropolit și-au re-
cunoscut greșeala, cel întîi primind de a veni pe băncile Adu-
nărei ca deputat, ales în urma unor operații electorale, pe cari
d-lui, prin mai multe acte, le-a fost declarat de nelegiuite; și cel

No. 2490. al doilea presidând o Adunare, declarată mai 'nainte de el însuși
1859 ca nelegală. «A tout péché miséricorde», «la tot păcatul ertare»,
3 Febr. zice Francezul, și noi zicem așa. Inșă totuși din trecut, atât acel

de erî, cât și acel de alaltăerî, cât și acel de toate veacurile, rezultă tristul fapt că, dacă străinii au respectat până acum atât de puțin autonomia Principatelor, este că pururea s'au găsit pămîntenîi cari 'i-au provocat la intervenție și călcarea drepturilor noastre.

| Iată dar singura cauză, iar nu vre-o chestie de personalitate, care ne a făcut de am combătut cu atâta energie purtarea anti-națională a d-luî Ștefan Catargiu și a coreligionarilor săi actualîi. Dacă noi n'am consulta de cât sentimentele noastre personale, apoi, mai ales în privirea d-luî Șt. Catargiu, n'am fi de cât prea plecați către indulgență. Noi ne aducem încă aminte de nobila și patrioțica purtare ce acest boer, odată atât de venerat în Moldova, a ținut în luptele memorabile din anii 1856 și 1857! Inșă, tocmai pentru că d luî a avut un trecut atât de frumos, tocmai pentru aceasta, noi nu trebuie să-l ertăm; pentru că trecutul său, reputația sa, importanța sa a pus'o în cele din urmă la dispoziția dușmanilor din afară și a reacționarilor din lăuntru! Tot această singură cauză a motivat și critica ce d-luî Kogălniceanu a făcut în Cameră, despre protestația Părinteluî Mitropolit în contra validității Adunărei. Părintele Mitropolit inșă s'a grăbit a-și recunoaște momentul de rătăcire, și cuvintele zise de venerabilul arhipăstor, în ziua de 5 Ianuarie, sunt cea mai frumoasă și cea mai demnă retractație a protestației sale de mai înainte. De aceea, de îndată, Prea Sfinția Sa a și redobândit venerația unanimă a Adunărei și a țerei! Și nici că se putea aștepta alt-fel de la arhipăstorul carele, în ziua de 7 Octombrie 1857, votând și bine-cuvîntând Unirea, a zis aceste cuvinte: Unde-î turma este și Păstorul! | Dar să venim la chestia investiturii. Art. 13 din Constituție zice: «Va fi eligibil la Domnie, orî-cine va avea 35 de anî, va fi fiul unuî părinte născut Moldovean sau Muntean, și va putea dovedi că are un venit funciar de 3.000 galbenî, cu aceasta inșă ca să fi împlinit funcții publice, în curs de zece anî, sau să fi făcut parte din Adunări.» Domnul Alexandru Ioan I adună toate aceste condiții: || Are 35 de anî; Este fiu al unuî părinte din familiile cele mai românești; || Este proprietarul moșiei Bărboșii, al căreia venit este mai mare de cât al moșiei Duda; A ocupat funcții publice, de president judecătoriei, de director departamentuluî din lăuntru, de părălab de Galați și de locotenent de hatman, și în

sfârșit, a făcut parte din Adunarea ad-hoc. || Alegerea Domnului No. 2490. s'a făcut cu totul în conformitate cu art. 12 din convenție. Martori 1859
 aș fost țara, și reprezentanții Puterilor garante, afară decât acel al 3 Febr.
 Austriei. || Tot art. 12 se încheie cu următoarele cuvinte: ||
 «Investitura se va cere ca în trecut; ea va fi dată în termen cel
 mult de una lună.» || Moldovenii, în alegerea Domnului Alexandru
 Ioan I, împlinind cu sfințenie toate condițiunile vroite de Consti-
 tuție, trebuie, prin urmare, ca și Poarta Otomană să îndeplinească
 condițiile ce o privesc, dând investitura în termenul prescriș. Dacă
 noi n'am consulta de cât sentimentele noastre proprii, mai că am
 dori ca In. Poartă să refuze investitura, și prin urmare să calce
 convenția din 7 (19) August! Nu Românișii aș încheiat-o, nu ei aș
 subscris'o. Ei numai aș primit-o și ș'aș însușit'o. Alexandru Ioan I,
 proclamat, prin mila lui Dumnezeu și voința națională, Domn
 constituțional al Moldovei, este astăzi legiuit întronat. Țara 'i-a
 dat în mână frânele sale, și mâna sa va ști a le ține și a le
 apăra. | I. Poartă poate să-i refuze investitura, dar ea va gândi
 de două ori înainte de a se hotărî a veni să-l dea jos de pe un
 tron, împrejurul căruia s'a adunat astăzi tot ce în Moldova este
 cap, inimă și braț. Incerce-se Poarta să lovească în alesul nostru,
 și i vom dovedi că încă Moldovenii n'aș degenerat din străvechiul
 sânge! Boerii se vor preface încă o dată în boerii lui Ștefan-cel-
 Mare; și țăranișii în inimile lor își vor găsi încă vișe scântea
 care pe strămoșii lor i-a prefăcut în leișii de la Racova. In tot
 casul, dușmanișii autonomiei noastre vor afla două milioane de Mol-
 dovenișii, strînșii, unițișii împrejurul tronului constituțional, ca un singur
 om! Vișe dar orișii cine să dea jos de pe tron pe Alexandru Ioan I!
 Ar fi o fericită ocașie ca să dăm Europei o nouă dovadă ce poate
 un popor, când este lovit în dreptul său!

Anexa.—Articol al ziarului «l'Indépendance belge», din 12
 (24) Ianuarie 1859. Bruxelles.

(„Steaua Dunării, No. 15, din 22 Ianuarie (3 Februarie) 1859.)

Ne sosese de la Constantinopole, în privirea Moldovei, o nou-
 tate care, dacă Europa ar fi mai puțin ocupată de alte chestii, ar
 cauza oare-și care impresie, dar în momentul actual această nou-
 tate se prea poate să treacă nebagată în seamă, dacă nu cum-va
 diplomația o va ridica, spre a o pune în lumină. Iată de ce se
 atinge: || Mai deunăzi, «Jurnalul de Constantinopole», fără a intra

No. 2490. În alte explicații, se tînguia despre neregularitățile făcute la Iași
 1859 în privirea numirei Domnului și arăta părerea sa de rău că nu
 3 Febr. s'a putut face o amânare în operațiile electivă. || Noi nu înțe-
 legeam cauza acestor observații, fiind-că nici un fapt nu ni se părea
 a le justifica; de aceea, noi am și făcut asupra-le observațiile ale
 noastre. Astăzi, mai bine informați, noi aflăm că iarăși ambii Cai-
 macamî, după neînțelegerile lor cu colegul lor d-l Catargiu, nepu-
 tîndu-se înțelege cu dînsul, cu toate recomandațiile Porței și a
 reprezentanților Puterilor garante, întruniți în conferință la Con-
 stantinopole, l'ar fi înlocuit prin unul din partizanii lor, urmînd a
 ocîrmi țara în simțul tendințelor cari au adus desbinarea în sînul
 puterii esecutive provisorii. | Mitropolitul, presidentul Camerei
 deputațiilor, ar fi protestat în contra usurpării puterilor, făcută de
 ambii Caimăcamî. De altă parte, guvernămîntul turcesc a adresat
 reprezentanților Puterilor subscriitoare a tratatului de Paris o notă
 în care își face rezervele cu privirea evenimentelor săvîrșite în
 Moldova, adăugînd că, în starea actuală a lucrurilor, el se crede
 liber de a refusa sau a da investiura noului Domn. | După o
 altă versiune, ce ni-o trimite corespondența particulară, protesta-
 ția Mitropolitului ar fi îndreptată în contra neregularităților privi-
 toare la alegerea deputațiilor; și el ar fi cerut ca sesia Adunării
 să nu fie deschisă de cît după îndreptarea acestor neregularități.
 Dar Inalta Poartă, pentru motive de oportunitate, 'i-ar fi prescris
 ca să treacă alături și să deschidă Adunarea. Cît însă se atinge
 de nota împărtășită Puterilor străine, rezultă din cele ce ne împăr-
 tășește corespondentul nostru, că ea este scrisă în termeni gene-
 rali și că se aplică deopotrivă Valahiei ca și Moldovei. | Această
 notă însă, dacă s'a provocat de neregularitățile comise de Căimă-
 cămia Moldovenească, același motiv există pentru Valahia, căci a-
 colo se urmează neregularitățile repetate în privirea inscripției ale-
 gătorilor în liste. Singura deosebire ce există între ambele Căimă-
 cămii, este că, în București, aceste nelegalități au de scop de a
 favoriza partida conservatoare, cînd, în Iași, ele s'au întors în
 favoarea liberalilor. | Este însă de însemnat, spre a înlătura
 toată nedumerirea, că protestația Mitropolitului și nota Inaltei Porți
 sunt mai nainte de alegerea Domnului Alexandru Cuza Domn al
 Moldovei. Scrisorile cari le însemnează, sunt, în adevăr, cu data
 de 2 (14) Ianuarie, în vreme ce această alegere s'a făcut în 5 (17)
 Ianuarie.

(Traducțiune.)

No. 2490.

1859

3 Febr.

Nous publions plus loin, sous la rubrique : «Belgique», un article de «l'Indépendance belge» en date du 12 (24) Janvier, relatant que, selon le «Journal de Constantinople», la S. Porte aurait déclaré aux Puissances garantes qu'à la suite du conflit survenu entre les membres de la Caïmacamie de Moldavie, de l'illégalité des élections et de la protestation du Métropolitain, elle se croit libre de refuser ou d'accorder au nouveau Prince son investiture. || Les nouvelles de Constantinople, plus récentes, annoncent que la S. Porte, après mûre réflexion, s'est décidée à mettre de l'eau dans son vin et à donner l'investiture à S. A. Alexandre Jean I-er, Prince de Moldavie. Les espérances et les manœuvres des «vampires», qui croyaient que la Porte allait refuser l'investiture, ont donc subi, cette fois encore, une défaite complète, qui espérons-le, sera la dernière et décisive. || Si nous avons publié la nouvelle donnée par le «Journal de Constantinople» qui ne s'est pas réalisée, c'est seulement pour montrer que, comme argument pour son refus éventuel, la S. Porte a choisi le conflit provoqué, au sein de la Caïmacamie, par M. Etienne Catargi, les pétitions des réactionnaires dont celui-ci est le porte-drapeau, adressées à la Turquie et aux Puissances garantes, contre la légalité des élections, et, enfin, la protestation de S. S. le Métropolitain. M. Catargi et le Métropolitain ont reconnu, tous les deux, leur erreur; le premier, en se décidant à occuper sa place sur les bancs des députés, comme élu à la suite des opérations électorales qu'il avait, par plusieurs actes, déclarées illégales; le second, en présidant une Assemblée qu'il avait lui-même taxée d'illégale. «A tout péché miséricorde», dit un dicton français que nous adoptons dans cette circonstance. Cependant, il ressort du passé, tant de celui d'hier que de celui d'avant-hier et de celui qui date depuis des siècles, un triste fait, savoir que si, jusqu'à présent, les étrangers ont si peu respecté l'autonomie des Principautés, la cause en est qu'il s'est trouvé toujours des indigènes qui ont provoqué l'intervention étrangère et la violation de nos droits. || Voilà le seul motif qui nous ait poussés à combattre avec tant d'énergie la conduite anti nationale de M. Etienne Catargi et de ses coreligionnaires politiques actuels. Il n'y a eu dans notre attitude aucun ressentiment personnel. Si nous n'avions écouté que nos sympathies personnelles, nous aurions été portés plutôt à l'indulgence pour M. Etienne Catargi. Nous

No. 2490. nous rappelons encore la noble et patriotique conduite que ce
 1859 boyard, jadis si vénéré en Moldavie, a eue pendant les luttes mé-
 3 Febr. morables de 1856 et 1857. Mais, précisément à cause de son beau
 passé, nous ne pouvons pas l'excuser, parce que, dernièrement, il
 a mis à la disposition de nos ennemis du dehors et des réaction-
 naires du dedans son passé, sa réputation, son influence. || C'est le
 même motif qui a poussé M. Kogalniceano à critiquer, à la Cham-
 bre, la protestation de S. S. le Métropolitain contre la validité des
 élections. Mais Sa Sainteté s'est empressée de reconnaître son é-
 garement d'un moment et les paroles prononcées par le vénérable
 prélat dans la journée du 5 Janvier, constituent la plus belle et la
 plus digne rétractation de sa protestation antérieure. Aussi, Sa Sain-
 teté a-t-elle reconquis immédiatement la vénération de l'Assemblée
 et du pays. On ne pouvait même pas s'attendre à autre chose de
 la part d'un prélat qui, le 7 Octobre 1857, en votant l'union et
 en la bénissant, avait dit : «Où est le troupeau, là aussi est le
 pasteur.» | Mais revenons à la question de l'investiture. L'art. 13
 de la Constitution dit : «Sera éligible à l'hospodarat quiconque, âgé
 «de trente cinq ans et fils d'un père Moldave ou Valaque, peut
 «justifier d'un revenu foncier de trois mille ducats, pourvu qu'il
 «ait rempli des fonctions publiques pendant dix ans, ou fait partie
 «des Assemblées.» Le Prince Alexandre Jean I-er réunit toutes ces
 conditions : || Il a 35 ans ; || Il est fils d'un père appartenant à
 une des familles le plus roumaines ; | Il est propriétaire de la
 terre de Barboshi dont le revenu est plus grand que celui de la
 terre de Duda ; || Il a occupé des fonctions publiques, comme pré-
 sident de tribunal, directeur du département de l'intérieur, préfet
 de Galatz, lieutenant d'hetman, et, enfin, il a fait partie de l'As-
 semblée ad-hoc. || L'élection du Prince a été faite en conformité
 absolue de l'art. 12 de la convention. Le pays et les représentants
 des Puissances garantes, sauf celui de l'Autriche, en ont été té-
 moins. || Le même art. 12 se termine ainsi : «L'investiture sera
 «demandée, comme par le passé ; elle sera donnée dans un délai
 «d'un mois au plus.» || Dans l'élection du Prince Alexandre Jean
 I-er, les Moldaves ont observé religieusement toutes les conditions
 exigées par la Constitution ; il faut qu'en retour, la Porte ottomane
 observe les conditions qui la concernent, en donnant l'investiture
 dans le délai prescrit. Si nous ne consultations que nos propres
 sentiments, nous désirerions presque que la S. Porte refusât l'in-
 vestiture et violât ainsi la convention du 7 (19) Août. Ce n'est pas

nous qui l'avons conclue et signée. Nous n'avons fait que l'accepter et nous l'approprier. || Alexandre Jean I-er, proclamé, par la grâce de Dieu et la volonté nationale, Prince constitutionnel de Moldavie, est aujourd'hui légalement intrônisé. Le pays a remis les rênes du gouvernement entre ses mains qui sauront le défendre.

La S. Porte peut lui refuser l'investiture ; mais elle y pensera à deux fois avant de se décider à toucher à un trône, autour duquel est réuni tout ce que la Moldavie possède comme intelligence, comme cœur et comme force. Si la Porte tentait de frapper notre élu, on lui prouverait que le vieux sang moldave n'est pas encore dégénéré. Les boyards redeviendraient les boyards d'Etienne-le-Grand ; les paysans retrouveraient dans leur cœur l'étincelle qui transforma en lions leurs ancêtres de Racova. Dans tous les cas, les ennemis de notre autonomie vont trouver deux millions de Moldaves serrés, unis comme un seul homme, autour du trône constitutionnel. Que l'on ose venir détrôner Alexandre Jean I-er ! Ce serait une bonne occasion pour nous de donner à l'Europe une nouvelle preuve de ce que peut un peuple, lorsqu'il est frappé dans son droit !

Annexe. — Article du journal « l'Indépendance belge » du 12 (24) Janvier 1859. Bruxelles.

Il nous arrive, de Constantinople, relativement à la Moldavie, une nouvelle qui, si l'Europe était moins occupée par d'autres questions, causerait une certaine impression ; mais, en ce moment, il se peut bien que cette nouvelle passe sans être remarquée, si la diplomatie ne la relève pour la mettre en évidence. Voici de quoi il s'agit : || Ces jours-ci, le « Journal de Constantinople », sans entrer dans d'autres explications, se plaignait des irrégularités comises, à Iassy, lors de la nomination du Prince et exprimait ses regrets de ce qu'on n'eût pas pu obtenir un ajournement des opérations électorales. || Nous ne comprenions pas la cause de ces observations, car aucun fait ne nous paraissait les justifier. Aussi, avons-nous fait des observations là-dessus. Aujourd'hui, mieux informés, nous apprenons que les deux Caïmacams, à la suite des mésintelligences avec leur collègue M. Catargi, ne pouvant pas s'entendre avec lui, malgré les recommandations de la Porte et des représentants des Puissances garantes, réunis en conférence à Constantinople, l'auraient remplacé par un de leurs partisans, en continuant à gouverner le pays dans le sens des tendances qui ont

No. 2490. amené la discorde au sein du pouvoir exécutif provisoire. | Le
 1859 Métropolitain, président de la Chambre des députés, aurait pro-
 3 Febr. testé contre l'usurpation des pouvoirs commise par les deux Caï-
 macams. D'autre part, le gouvernement turc a adressé aux Puis-
 sances signataires du traité de Paris une note, dans laquelle il fait
 ses réserves quant aux événements qui se sont passés en Moldavie,
 en ajoutant que, dans l'état actuel des choses, il se croit libre de
 refuser ou de donner l'investiture au nouveau Prince. || Selon
 une autre version, qu'une correspondance particulière nous apporte,
 la protestation du Métropolitain serait dirigée contre les irrégularités
 relatives aux élections des députés, et le Métropolitain
 aurait demandé que la session de l'Assemblée ne fût ouverte
 qu'après que ces irrégularités auraient été redressées. Mais la S. Porte,
 pour des motifs d'opportunité, lui aurait prescrit de passer outre
 et d'ouvrir immédiatement l'Assemblée. En ce qui concerne
 cependant la note communiquée aux Puissances étrangères, il ré-
 sulte de ce que notre correspondant nous communique, qu'elle est
 conçue en termes généraux et qu'elle s'applique tout aussi bien à
 la Valachie qu'à la Moldavie. || Mais, si cette note a été provoquée
 par les irrégularités commises par la Caïmacamie moldave, le même
 motif existe en Valachie, car on y a commis des illégalités nom-
 breuses quant à l'inscription des électeurs dans les listes. La seule
 différence qu'il y ait entre les deux Caïmacamies, c'est qu'à Bu-
 carest, ces illégalités ont pour but de favoriser le parti conser-
 vateur, tandis qu'à Iassy, elles ont tourné en faveur des libéraux.
 || Il faut cependant noter, pour écarter tout malentendu, que la
 protestation du Métropolitain et la note de la S. Porte sont anté-
 rieures à l'élection du Prince Alexandre Couza comme Prince de
 Moldavie. En effet, les lettres qui les signalent, sont datées du 2 (14)
 Janvier, tandis que l'élection a eu lieu le 5 (17) Janvier.

No. 2491.— Scrisoarea d-luï de Habdank-Piotrowski că-
 tre redactorul ziarului «Steaoa Dunăreï», din
 22 Ianuarie (3 Februarie) 1859. Galați.

(„Steaoa Dunăreï”, No. 21, din 29 Ianuarie 1859.)

No. 2491. Domnule redactor, || Am onorul de a vă ruga ca să bine-
 1859 voiți de a publica, în stimabilul dv. jurnal, scrisoarea ce îndrăsnesc
 3 Febr. a adresa, atât dv., cât și nației române. | Cu cea mai vie pă-

rere de rău, am citit în jurnalul dv. din 7, 9 și 11 ale lunei curente, No. 2491. că niște Poloni au format lașul și infamul plan de a ucide pe Prințul Domnitor. Dați-mi voe, domnule, de a protesta, în numele meu și în numele compatrioților mei, ofițeri din divisia poloneză, în contra acestui nume de Poloni, dat cu atâta ușurință unor oameni fără căpătâiu, aventurierilor plătiți prin aurul unui alt aventurier. || Așa, domnule redactor; nici unul din acei oameni n'are dreptul de a purta numele de Polon; nici unul n'a servit în rândurile armiei polone, în minutul când Europa coalizată a îngăduit formarea unui corp național. || Toată nația română cunoaște istoria nenorocitei mele patrii; bine-voiți a o cerceta și nu veți găsi un singur cas de asasinat, împlinit în curgerea de două-spre zece secolii a existenței noastre politice. Chiar și în cea de pe urmă luptă a a-nevoințelor noastre pentru recucerirea naționalității, noi am rămas tot mândri, însă loiali; și chiar dușmanii noștri au recunoscut aceasta, prin glasul împăratului Nicolae, carele zicea: că el se află mult mai liniștit și mai sigur, când este singur la Varșovia, de cât înconjurat de gardiile sale într'o altă poliție a imperiului. || Nu, domnule; aventurierii amestecați în astă lașă conspirație nu sunt Poloni; noi suntem niște bavi soldați, dar nici odată ucigași! || Am căutat cu cea mai mare îngrijire măcar un singur nume cunoscut în lista învinovaților. || Ca un emigrat de patru-spre zece ani, carele mi-am petrecut ezilul atât în Franția precât și în Turcia; ca adjutant al brigadei poloneze, eu cunosc mai toate numele de Poloni cari au dreptul de a purta acest nobil titlu de ezilat, și nici unul nu se găsește între aventurierii cari au abuzat așa de urât de nobila ospitalitate română. || Murad Bey este singurul carele, din nenorocire, se ține de una din cele mai vechi familii ale Poloniei; însă, prin ușurătatea purtării sale, a pierdut pînă și numele strămoșesc și, prin asta, titlul de Polon; în cât, chiar în momentul formării diviziei poloneze, generalul comite Zamoyski a refuzat de a-l primi în rândul ofițerilor poloni. || Vă rog dar, domnule, să bine-voiți a publica astă scrisoare în jurnalul dv., ca o îndreptățire făcută nației noastre, soră a nației moldovene, ca o dovadă despre stima și supunerea către Prințul ales prin voința nației, și ca un semn al recunoștinței noastre pentru azilul ce totdeauna ni s'a dat de către Români.

(subscris) de Habdank Piotrowski,
ex-adjutant întâei brigade polone.

1859
3 Febr.

No. 2491. (Traduction.)

1859

3 Febr.

Monsieur la rédacteur, || J'ai l'honneur de vous prier de vouloir bien publier dans votre estimable journal la lettre que je me permets d'adresser tant à vous, Monsieur, qu'à la nation roumaine. || J'ai lu avec le plus grand regret, dans votre journal des 7, 9 et 11 de ce mois, que certains Polonais ont formé le lâche et infâme plan d'assassiner le Prince régnant. Permettez-moi, Monsieur, de protester, en mon nom et au nom de mes compatriotes, officiers de la division polonaise, contre l'attribution à la légère du nom de Polonais à des gens sans feu ni lieu, à des aventuriers payés de l'or d'un autre aventurier. || Oui, Monsieur la rédacteur; aucun de ces hommes n'a le droit de porter le nom de Polonais; aucun n'a servi dans les rangs de l'armée polonaise, au moment où l'Europe coalisée avait admis la formation d'un corps d'armée national. | Toute la nation roumaine connaît l'histoire de ma malheureuse patrie; veuillez bien examiner cette histoire, et, pendant les douze siècles de notre existence politique, vous n'y trouverez pas un seul assassinat. Même pendant les dernières luttes pour le recouvrement de notre nationalité, nous sommes restés fiers mais loyaux. Nos ennemis eux-mêmes l'ont reconnu, par la voix de l'empereur Nicolas, qui a dit qu'il se trouve beaucoup plus tranquille et plus sûr lorsqu'il est seul à Varsovie, qu'entouré de sa garde dans une autre ville de l'Empire. | Non, Monsieur; les aventuriers mêlés à cette lâche conspiration, ne sont pas des Polonais; nous sommes de braves soldats, mais jamais des assassins! || J'ai cherché avec le plus grand soin, dans la liste des accusés, un seul nom connu. || Comme émigré depuis quatorze ans, que j'ai passés en exil tant en France qu'en Turquie; comme aide-de-camp dans la brigade polonaise, je connais presque tous les noms des Polonais qui ont le droit de porter le noble titre d'exilé, et je n'en trouve pas un seul parmi les aventuriers qui ont abusé, d'une façon si indigne, de la noble hospitalité roumaine. | Mourad-bey est le seul qui, malheureusement, appartienne à une des plus anciennes familles de Pologne; mais, par la légèreté de sa conduite, il a perdu jusqu'au nom de ses ancêtres et, par conséquent, le titre de Polonais, jusqu'à tel point que le comte Zamoyski, au moment de la formation de la brigade polonaise, a refusé de l'admettre dans les rangs des officiers polonais. Je vous prie donc, Monsieur, de vouloir bien publier cette lettre dans votre journal, comme une

réparation pour notre nation, sœur de la nation moldave, comme No. 2491.
 une preuve d'estime et de soumission envers le Prince élu par la volonté nationale, et comme un signe de notre reconnaissance pour l'asile que les Roumains nous ont toujours accordé.

(s.) de Habdank-Piotrowski,
 ex-aide-de-camp de la 1-re brigade polonaise.

No. 2492.— Proces-verbal No. II al Adunării electivă a Valahiei, din 23 Ianuarie (4 Februarie) 1859. București.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești”, No. 9, din 29 Ianuarie 1859.)

Adunarea Electivă a Țării Românești.

Ședința II.

Astăzi, Vineri, la douăzeci și trei Ianuarie 1859, s'au adunat membrii Adunării și, la 11 ore, se deschide Adunarea de către E. S. presidentul. Se face apelul nominal.

Nu răspund la apel:

Prințul Al. Ghica, d-nii Mihail Pleșoianu, Nicolae Băleanu, Gheorghe Lens, Ioan Manu, Radu Golescu, prințul Barbu Știrbey, d-nul Ioan Hagiadi.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente, care s'a adoptat.

După o discuție între d-nii Ioan Florescu, Dimitrie Ghica, C. Brăiloiu, Ioan Brătianu și alții, ivită cu prilejul venirii unui batalion de trupe în curtea Mitropoliei și aflării de față a unui mare număr de public, Adunarea, spre a întâmpina veri-ce ne-orîndueli, adoptă să nu se primească de acum înainte publicul, decât cu bilete, cari se vor împărți de către d-nii deputați, asemenea bilete dându-se pentru tribună numai, iar nu și pentru curte.

D. Dimitrie Brătianu observă că d. Brăiloiu, aflându-se ministru secretar de Stat, și nefiind nici din cei mai tineri deputați, nu se cuvine să facă parte din biuroș ca secretar provisor, și cere să se ramplaseze prin un deputat din cei mai tineri, după cum este obiceiul.

D. Brăiloiu răspunde că presidentul Adunării este în drept

No. 2492. să orînduiască ca secretar provisor pe cine voește, și că asemenea
 1859 observații urma să se facă în ședința precedentă, când presidentul
 3 Febr. a orînduit biuroul provisor; d-luî însă se retrage de la biuroū și
 se chiamă pe d. Scarlat Fălcoianu care își iea locul.

Ordinul zilei fiind numirea comisiilor de verificare cu orînduială hotărîtă în procesul-verbal al ședinței precedente, ¹⁾ se procedează la eliminarea deputaților cari nu pot lua parte la votul acelor comisii.

După mai multe debateri, la cari iaū parte d niî Ioan Otteleșeanu, Ioan Brătianu, C. Bosianu, V. Boerescu, Dimitrie Ghica, Barbu Belu și alții, și după cercetarea și a dosarelor și a protestărilor date, Adunarea primește a nu lua parte la votul comisiilor d-niî: prințul Al. Ghica, N. Băleanu, Ioan Manu, Radu Goleșcu, Ioan Hagiadi, ca uniî cari n'aū avut majoritatea absolută la alegerea d-lor și nu s'a făcut a doua votajie; d-l Mihail Pleșoianu, pentru că nu s'aū ales cu vot secret; d-niî Barbu Belu, Iorgu Lenș, ca uniî cari s'a ales, depărtîndu-se din colegiurile d-lor alegătoriî înscriși cu hotărîri judecătorești, desființate fără drept de Consiliul administrativ.

Se urmează asemenea debateri și asupra d-luî Anghelleanu, pentru că d. cărmuitor de Muscel n'a primit în colegiurile județului său alegătoriî cu hotărîri judecătorești.

Mai înainte de a se hotărî asupra d-luî Anghelleanu, presidentul ridică seanța. O parte din Adunare se opune la ridicarea seanței. Presidentul consultă Adunarea, și se redeschide ședința.

Se face din isnoavă apel nominal. Nu răspund deputații cari n'aū răspuns nici la cel d'întâi apel, precum și d-niî Costache Cantacuzino, C. Apostolescu, Ștefanopolu, Scarlat Krețulescu, Barbu Slătineanu, Maior Lăzureanu, Ioan Petrescu, Dimitrie Filișeanu, prințul Bibescu Brâncoveanu, Grigorie Filipescu, prințul Gr. Știrbei, d niî C. Brăiloiu, C. Otteteleșeanu, Ioan Sâmboteanu.

Adunarea primește să nu ia parte la votul comisiilor nici d. Anghelleanu.

Se face asemenea propunere și pentru d. Sâmboteanu; dela însă a alegerii sale ne fiind încă trimeasă Adunării de către ministrul din năuntru, Adunarea primește că rămâne, după examinarea dosarului, dacă și d. Sâmboteanu se va afla în una din cele

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2486, p. 549.

patru categorii, să nu se primească a lua parte la vot, rămând No. 2492.
această examinare pentru viitoarea ședință. 1859

Presidentul ridică ședința la patru ore și hotărăște viitoarea ședință pentru mâine, Sâmbătă, la 10 ore. 3 Febr.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Secretarii (ss.) Ioan Cantacuzino | Scarlat Fălcoianu.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance II.

Aujourd'hui, vendredi, ce 23 Janvier 1859, les membres de l'Assemblée se sont réunis, et l'Assemblée est ouverte à 11 heures du matin par S. S. le président.

On procède à l'appel nominal.

Ne répondent pas à l'appel: MM. le prince Al. Ghica, Michel Pleshoïano, Nicolas Baleano, Georges Linche, Jean Mano, Radou Golesco, le prince Barbo Stirbey, Jean Hagiadi.

On donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté.

Après une discussion entre MM. Jean Floresco, Démètre Ghica, C. Braïloï, Jean Bratiano et autres, au sujet de l'arrivée d'un bataillon de troupes dans la cour de la Métropole et de la présence d'un public très nombreux, l'Assemblée, pour éviter tout désordre, décide que, désormais, le public ne sera admis qu'avec des cartes d'entrée, distribuées par MM. les députés, et que les cartes donneront le droit d'entrée aux tribunes et non dans la cour.

M. Démètre Bratiano fait observer que M. Braïloï étant ministre secrétaire d'Etat et n'étant pas un des plus jeunes députés, cette situation n'est pas compatible avec celle de secrétaire provisoire; il demande donc que M. Braïloï soit remplacé par un des députés les plus jeunes, ainsi que l'exige l'usage.

M. Braïloï répond que le président de l'Assemblée a le droit d'inviter qui il veut à remplir les fonctions de secrétaire provisoire et qu'une telle observation aurait dû être faite dans la séance précédente, lors de la formation du bureau provisoire par le président. Cependant, M. Braïloï se retire du bureau et le président appelle à sa place M. Charles Falcoiano.

No. 2492. A l'ordre du jour se trouve la nomination des commissions de
 1859 vérification. Conformément aux règles établies dans le procès-verbal
 3 Febr. de la séance précédente ¹⁾, il est procédé à l'élimination des députés qui ne peuvent pas prendre part à l'élection de ces commissions.

Après une longue discussion, à laquelle prennent part MM. Jean Otteteleshano, Jean Bratiano, C. Bosiano, B. Boëresco, Démètre Ghica, Barbo Bellio et autres, et après avoir examiné les dossiers et les protestations, l'Assemblée décide que ne prendront pas part à l'élection des commissions: MM. le prince Al. Ghica, N. Baleano, Jean Mano, Radou Golesco et Jean Hagiadi, parce que, lors de leur élection, ils n'ont pas réuni la majorité absolue des voix et qu'on n'a pas procédé à un second scrutin; M. Michel Pleshoïano, parce qu'il n'a pas été élu au vote secret; MM. Barbo Bellio et Georges Linche, parce qu'ils ont été élus à la suite de l'exclusion de leur collège des électeurs inscrits en vertu des sentences judiciaires, annulées illégalement par le Conseil administratif.

Une discussion se produit aussi au sujet de M. Anghelleano, parce que M. le préfet de Muscel n'a pas admis dans les collèges de son district les électeurs ayant des sentences judiciaires.

Avant qu'on ait pris une décision au sujet de M. Anghelleano, le président lève la séance. Une partie de l'Assemblée s'y oppose. Le président consulte l'Assemblée et la séance est de nouveau ouverte.

Il est procédé à un nouvel appel nominal. Ne répondent pas, outre ceux qui manquaient au premier appel, MM. Costaki Cantacuzino, C. Apostolesco, Stefanopolo, Charles Kretzulesco, Barbo Slatineano, le major Lazureano, Jean Petresco, Démètre Filishano, le prince Bibesco-Brancovan, Grégoire Filipesco, le prince Grég. Stirbey, C. Braïloï, C. Otteteleshano, Jean Sîmboteano.

L'Assemblée décide que M. Anghelleano ne prendra pas part à l'élection des commissions.

La même proposition est faite quant à M. Sîmboteano; mais le ministère de l'intérieur n'ayant pas envoyé à l'Assemblée le dossier de cette élection, l'Assemblée décide que ce n'est qu'après l'examen du dossier qu'il sera décidé si M. Sîmboteano se trouve

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2486, p. 549

dans le cas des quatre catégories qui ne sont pas admises au vote. No. 2492.
La décision à ce sujet sera prise dans la prochaine séance. 1859

Le président lève la séance à 4 heures et annonce la prochaine 3 Febr.
séance pour demain, Samedi, à 10 heures du matin.

Le président, (s.) Niphon, Métropolitain de Hongro-Valachie.

Les secrétaires, (ss.) Jean Cantacuzino | Ch. Falcovano.

No. 2493.—Ofisul No. 27 al Căimăcămiei Valahiei către
Ministerul de interne, din 23 Ianuarie (4 Fe-
bruarie) 1859. Bucuresci.

(„Buletinul Oficial“, No. 7, din 23 Ianuarie 1859)

De la Căimăcămia Țărei Românești.

Către Ministerul din năuntru.

Căimăcămia, prin ofisul cu No. 102, din 3 Decembrie anul tre- No. 2493.
cut ¹⁾, în urma întocmirii și publicării listelor electorale, a slo- 1859
bozit formarea adunărilor, spre a se chibzui ceî în drept despre per- 3 Febr.
soanele candidaților de deputați, precum se deslușește la art. 12
din citatul ofis. | Acum însă, fiind-că legiuiții deputați s'a au ales,
sunt în deobște cunoscuți, și Camera s'a deschis; fiind-că vede lini-
șteea publică amenințată prin răsculări și adunări de sătenî în ca-
pitală, după îndemnul unor persoane rău voitoare binelui obșteșc,
prin împărțire de placarde și vorbe amenințătoare și, în sfârșit, prin
adunări de persoane în număr necuviincios pe ulițele capitalei,
pentru aceste dar cuvinte și pentru paza buneî orînduelî și lini-
ștită petrecere a locuitorilor acestuî Principat, care este, prin împără-
tescul firman, lăsată în răspunderea guvernuluî; Căimăcămia decretă
cele următoare: | Domnul ministru va pune cea mai serioasă în-
datorire șefuluî poliției capitalei și administratorilor de districte,
ca să fie cu neadormită priveghere pentru paza buneî orînduelî
și liniștită petrecere a locuitorilor. || 1. Să nu îngădue în viitor a
se forma adunări sau cluburi în locuri publice. || 2. Orî unde se va
vedea grupe de oameni, atât pe ulițele capitalei, cât și prin ora-
șele districtelor, sau prin sate, să se risipească, îndemnându-y a se
îndeletnici fie-care de negoțul, meseria sau ocupația ce o are. |
3. Să nu tolereze nici un fel de vorbire de amenințare, atât în

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2289, p. 1182.

No. 2493. potrive guvernului, cât și în potrive particularilor. || 4. Să privegheze a nu circula nici un fel de hîrtie, manuscris sau tipărire cari nu vor fi cunoscute guvernului; în sfîrșit liniștea publică se lasă în d'a dreptul răspunderea părței administrative și oștășești. || 5. Orî-unde se vor dovedi persoane preumblându-se prin orașe sau sate, făcînd propagande și întăritări cu feluri de chipuri pentru turburarea liniștei obștești, pe unii ca aceia, de orî-ce condiție vor fi, să-i aresteze și, prin înțelegere cu d-lui șeful ministerului dreptăței, să se supue la penalitatea prevăzută de legî prin condica penală. || D-lui șeful departamentului din năuntru, prin înțelegere cu șeful oștirei, vor lua cele mai energice și exacte dispoziții întru îndeplinirea acestui ofis, dându-i-se tot-de-odată și convenita publicitate în tot Principatul.

(subscriși:) M. Băleanu | Ioan Manu | Ioan Al. Filipescu.
Secretarul Statului, (s.) C. N. Brăiloiu.

(Traducțiune.)

La Caïmacamie de Valachie. || Au ministère de l'intérieur.

A la suite de la confection et de la publication des listes électorales, la Caïmacamie, par son office No. 102, du 3 Décembre dernier ¹⁾, a autorisé la formation des réunions, afin que les ayant-droit pussent se concerter sur les personnes des candidats aux sièges de députés, ainsi qu'il est expliqué dans l'art. 12 du dit office. || Maintenant que les députés ont été légalement élus, qu'ils sont généralement connus et que la Chambre a été ouverte, on voit que la tranquillité publique est menacée par des soulèvements et des rassemblements de paysans venus dans la capitale, sur l'incitation des personnes malveillantes pour le bien public, ainsi que par la distribution des placards, par des propos menaçants et, enfin, par des rassemblements d'une foule inconvenante dans les rues de la capitale. Pour ces motifs et en vue de l'ordre et de la tranquillité des habitants de cette Principauté, conformément au devoir imposé au gouvernement par le firman impérial, la Caïmacamie décrète ce qui suit: | M. le ministre engagera de la façon la plus sérieuse le chef de la police de la capitale et les préfets

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2289, p. 1182.

des districts à exercer une surveillance continuelle, en vue de main- No. 2493.
 tenir le bon ordre et la tranquillité des habitants. || 1. Il n'est pas 1859
 permis, désormais, de former des réunions ou des clubs dans les 4 Febr.
 lieux publics. || 2. Si des groupes se forment dans les rues de la
 capitale ou des villes de province, ou dans les villages, ils seront
 immédiatement dispersés et on conseillera aux habitants de s'oc-
 cuper de leur commerce, industrie ou autre occupation. || 3. Aucun
 propos menaçant, tant à l'adresse du gouvernement qu'à celle des
 particuliers, ne sera toléré. || 4. Il faut surveiller qu'il ne circule
 aucune sorte de papiers manuscrits ou imprimés qui ne seraient
 pas connus par le gouvernement. Bref, la tranquillité publique est
 laissée à la responsabilité des autorités administratives et militaires. ||
 5. Les personnes qui parcourraient les villes ou les villages pour
 faire de la propagande et des excitations, par n'importe quels
 moyens, afin des provoquer des troubles, quelle que soit leur condi-
 tion, doivent être arrêtées et, en intelligence avec M. le chef du
 ministère de la justice, frappées des pénalités prévues par le code
 pénal. M. le chef du département de l'intérieur s'entendra avec
 le chef de l'armée et ils prendront tous les deux les dispositions
 les plus énergiques, en vue de l'exécution du présent office, au-
 quel on donnera, dans toute la Principauté, la publicité nécessaire.
 (Suivent les signatures.)

No. 2494.— Decretul No. 10 al Domnului Moldovei, din 23
 Ianuarie (4 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 23, din 28 Ianuarie 1859.)

Principatele-Unite || Moldova și Valahia. || Noi, Alexandru No. 2494.
 Ioan I, || Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, || Domn 1859
 al Moldovei. || La toți de față și viitori sănătate: } Am decretat 4 Febr.
 și decretăm următoarele: || Art. I. Ocuparea Noastră cu trebile
 Statului va urma după cum mai jos se arată: || Lunea, vom primi
 suplicele adresate către Noi. || Marțea, vom lucra împreună cu minis-
 trul Nostru secretar la Stat la departamentul din năuntru. Mer-
 curea, cu ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul jus-
 tiției, și acel de la departamentul de finanțe. || Joia, cu minis-
 trul Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor străine, și
 vom primi pe d-nii consuli. || Vinerea, cu ministrul Nostru se-

No. 2494 cretar de Stat la departamentul cultului. || Sâmbătă, cu ministrul
 1859 Nostru secretar de Stat la departamentul ostășesc, și acel de la
 4 Febr. departamentul lucrărilor publice. || Art. II. D-lor domniî miniștri
 vor putea, pentru grabnice trebuințe, a se înfățișa și în fie-care zi
 a săptămânei. | Art. III. Căutarea trebilor de către Noi se va
 începe în toate zilele de 11 ore dimineața în cabinetul domnesc
 din palat. || Art. IV și după urmă. Ministrul Nostru secretar de
 Stat la departamentul trebilor străine este însărcinat cu executarea
 ordonanței de față. | Datu-s'a în domneasca Noastră residență
 Iași, în 23 Ianuarie, anul mîntuirii una mie opt sute cincî-zece și
 nouă, și al Domniei Noastre cel întâiū.

(subscris). Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine, (s.) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. | Nous, Alexandre
 Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, | Prince
 de Moldavie. | A tous présents et à venir salut. || Nous avons dé-
 crété et décrétons ce qui suit: || Art. I-er. Nous nous occuperons des
 affaires de l'Etat dans l'ordre suivant: || Lundi, Nous recevons
 les suppliques adressées à Notre nom. || Mardi, nous travaillerons
 avec Notre ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur.
 || Mercredi, avec Notre ministre secrétaire d'Etat au département
 de la justice et avec celui du département des finances. | Jeudi,
 avec Notre ministre secrétaire d'Etat au département des affaires
 étrangères et Nous recevons MM. les consuls. Vendredi, avec
 Notre ministre secrétaire d'Etat au département des cultes. Sa-
 medi, avec Notre ministre secrétaire d'Etat au département de la
 guerre et avec celui du département des travaux publics. | Art. II.
 Pour des affaires urgentes, MM. les ministres pourront se présenter
 chaque jour de la semaine. || Art. III. Nous commencerons l'examen
 des affaires chaque jour à 11 heures du matin, dans Notre cabinet
 princier, au palais. | Art. IV et dernier. Notre ministre secrétaire
 d'Etat au département des affaires étrangères est chargé de l'exé-
 cution du présent décret. || Donné dans Notre résidence princière
 de Iassy, le 23 Janvier l'an de grâce mil huit-cent cinquante neuf,
 premier de Notre règne.

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

No. 2495.—Articolul ziarului oficios «Anunțatorul Român» despre deschiderea Adunării electivă a Valahiei, publicat în 23 Ianuarie (4 Februarie) 1859. București.

(„Anunțatorul Român“, No. 7, din 23 Ianuarie 1859.)

Joii, 22 Ghenarie, zi de acelea ce sunt destinate a face epocă No. 2495. în analele istorice ale unei nații, s'a ținut solemnitatea anunțată prin programul deschiderii Adunării electivă. La 9 ore dimineața, EE. LL. d-nii Caimacamii, d-nii miniștri, deputații Adunării, prezenții și membrii Curților, funcționarii principali ai ministerelor și o mulțime de notabilități invitate cu bilete, se aflau în localul sfintei Mitropolii; iar pe la 10 ore, sosind și corpul diplomatic în mare uniformă, Eminența Sa Părintele Mitropolit, încunjurat de iubitorii de Dumnezeu episcopi și de cler, a procedat la cântarea Tedeumului în sunetul clopotelor și vuetul salvelor de puști ale oștirii, ce sta înșirată în curtea Mitropoliei. După săvârșirea serviciului divin, Eminența Sa Părintele Mitropolit, în fruntea membrilor Adunării, a luat loc în curte, și oștirea aflată aci, cu muzica înaintea, a defilat pe dinaintele, prezentând armele; după care, au intrat cu toți în sala seanțelor, și corpul diplomatic s'a așezat în tribunele, rezervate pe seamă-i în cuprinsul acestei săli. Îndată după așezarea deputaților pe la locurile lor, dl secretar al Statului a citit, din partea Căimăcămiei, discursul de deschiderea Adunării, pe care îl publicăm mai jos ¹⁾ și d-nii Caimacamii s'au retras. Adunarea a procedat apoi în lucrările sale, numind ca secretari ai săi pe d-nii aga C. Brăiloiu și aga I. Cantacuzino. După o discuție oare-care asupra modului de procedare la verificarea alegerilor, seanța s'a ridicat pe la 4 ore. || Această solemnitate a fost favorizată de un timp de primăvară din cele mai frumoase. || Seara, toată capitala a fost iluminată.

(Traducțiune.)

Jeudi, le 22 Janvier, une de ces journées qui font époque dans les annales d'une nation, a eu lieu la solennité annoncée par le programme de l'ouverture de l'Assemblée élective. A 9 heures du matin, LL. EE. MM. les Caimacams, MM. les ministres, les députés

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2487, p. 551.

No. 2495. à l'Assemblée, les présidents et membres des cours, les fonctionnaires supérieurs des ministères et un grand nombre de notabilités, invitées par cartes spéciales, se trouvaient à la S-te Métropole. Vers 10 heures, le corps diplomatique, en uniforme, est arrivé. S. S. le Métropolitain, entouré des évêques et du clergé, a chanté un Te-Deum, aux sons des cloches et au bruit des salves de fusil de la troupe rangée dans la cour de la Métropole. Après le service divin, S. S. le Métropolitain, s'est placé à la tête des députés dans la cour, où la troupe, musique en tête, a défilé et présenté les armes. Ensuite, tout le monde est entré dans la salle des séances. Le corps diplomatique a pris place dans les tribunes qui lui avaient été réservées dans l'enceinte de la salle. Dès que les députés eurent occupé leurs places, M. le secrétaire d'Etat a lu, au nom de la Caïmacanie, le discours d'ouverture de l'Assemblée que nous publions plus loin ¹⁾, et MM. les Caïmacams se sont retirés. L'Assemblée a ensuite procédé à ses travaux, en nommant, comme secrétaires, MM. les agas C. Braïloï et J. Cantacuzino. Après une discussion sur le mode de procéder à la vérification des élections, la séance a été levée à 4 heures. || Cette solennité a été favorisée par un très belle journée de printemps. || Le soir, toute la capitale a été illuminée.

No. 2496.— Corespondența din București, adresată ziarului «Steaoa Dunăreï», în 23 Ianuarie (4 Februarie) 1859. Bucuresci.

(„Steaoa Dunăreï“, No. 21, din 29 Ianuarie 1859.)

No. 2496. Fie-care zi are atâtea fapte, încât nu poate un om să le descrie. ¹⁸⁵⁹ Și de unde aș începe? De la alergeri? Astea acum sunt vechi. ^{4 Febr.} Îți pot spune în scurt că ele, de la 12 ale corenteï, s'aũ terminat. Resultatul a trebuit să easă precum se aștepta. Știți că guvernul pretutindenï are influență, orï cât de provisoriu să fie. Partida națională, unită cu Ghiculeștii și Cantacuzineștii, totuș este în minoritate; a lui Bibescu e mare, însă n'ar covârși pe cea de sus, dacă mica partidă a lui Știrbeï nu s'ar uni pe lângă ea. Nu-ți pot numi oamenii, căci nu voi să pun personalități la mijloc; nici îți pot

¹⁾ Cf. Vol. VIII. No. 2487, p. 551.

fixa numărul, căci sunt multe persoane ce înoată între două ape. || No. 2496
 Dar guvernul, cu tot triumful ce a încăput, nu e sigur de reușită, 1859
 e încă speriat și umbragios. || Pe când încă se făceau la plăși (ocoale) 4 Febr.
 alegerile proprietarilor primari, în mai multe locuri au venit deputați
 de săteni, întrebând, în naivitatea lor, când au să numească și ei deputați
 pentru alegerea Domnului. Asta a dat guvernului bănueli (prepusuri) că se fac
 tentative pentru resculara sătenilor. A început a se lăși vorba că 60.000 de
 țărani vor veni în capitală, să asiste pînă la alegerea Domnului. Alaltăieri,
 pe la 3 ore, un escadron de dorobanți a plecat, înarmați ca de război, și
 mergînd ventre-à-terre către bariera Colentinei, pe unde se aștepta să
 intre 25.000 țărani. Spaima în capitală se făcuse mare, vîzîndu-se, mai ales,
 că, pe la 8 oare seara, un alt escadron de ulani pleca către aceeași barieră,
 după care se răspîndi vorba că vor să aresteze pe Goleșcu, Rosetti și Boerescu. Eri dimineață
 însă, liniștea s'a restabilit, căci nici dorobanții nici lăncerii n'au
 întîlnit pe țărani antropofagi de cari se temea guvernul. Așa, de unde
 capitala se aștepta la o jacherie, la un potop universal, eri dimineață tot
 orașul se duse ca la o sărbătoare, pentru deschiderea Adunării naționale.
 Pe dealul Mitropoliei, în partea dreaptă, sta înșirat un batalion de soldați,
 pe când, în partea stîngă, stau miș de oameni spectatori. Acest batalion
 era al maiorului Cuțarida, dar guvernul dede comandul unui alt maior,
 fiindcă Cuțarida se părea suspect pentru credința sa către guvern. În curtea
 Mitropoliei, era un alt batalion, destinat a ținea buna orînduială și a
 onora cu salve de împușcături deschiderea Adunării. Guvernul împărțise
 numai 400 de bilete pentru persoanele ce puteau să intre în curte și 180
 pentru cele ce puteau să intre în sală. Însă poporul, nu știu cum făcu,
 că deschise porțile și trecu peste santinele în curte; dar, cu toate aceasta,
 nu s'a giulit măcar un om la un deget. Sala asemenea, cam cu sila,
 primi peste 400 de străini spectatori și fără bilete. În fine, după
 ceremonia Te-Deumului, pe la 10 jumătate ore, deputații cu clerul
 intrară în sală, unde, după o nouă docsologie religioasă, Adunarea
 se deschise prin un cuvînt al Căimăcămiei (care vi-l alătur) ¹⁾, citit de d. Brăiloiu,
 locotenentul de secretar Statului, care, împreună cu d. Ioan Cantacuzino,
 fuseră chiemați de Mitropolit a ținea locul de secretari provisorii. ||
 Nu mă încumăt a-ți da un compt fidel despre această ședință. Ea

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2487, p. 551.

No. 2496. a fost atât de oragioasă în cât cel mai ager stenograf n'ar fi putut
 1859 să ia note despre toate cu exactitudine. || După citirea unei
 4 Febr. adrese lungi din partea guvernului către Mitropolit, se citi lista
 deputaților și se propuse ca să se aleagă comisiunea verificătoare
 puterilor. Prințul Dimitrie Ghica se sculă și ceru cuvîntul. Mi-
 tropolitul i-a zis că nu-î poate da cuvîntul înainte de cercetarea
 titlurilor deputaților. Bătrînul ex-Domn Ghica apostrofă pe Mi-
 tropolit și-l făcu să dea cuvîntul oratorului. Atunci, vehemen-
 tul Beizadea Mitică, cu o voce de tunet, trăsni abusurile guvernului
 și, arătând că în lista citită sunt persoane cari nu sunt și nici
 pot să fie deputați, a cerut ca acele persoane să nu ia parte la vo-
 tarea comisiunei verificătoare. De aceea, s'a născut o furtună de apos-
 trofări și discursuri, care este cu neputință a se descrie. D-nii Bosianu
 și Boerescu, cari s'a'au distins cu talentul lor oratoric, a'au zdrobit pe d.
 Brăiloiu carele, singur în Cameră, susținea pe guvern, căci d-nii Cai-
 macamă, după citirea discursului de deschidere, a'au eșit din Adunare
 și s'a'au dus pe acasă, printre huiduirile și fluerările poporului. Partidul
 național stăruia în sprijinirea propunerii lui Beizade Mitică, căci,
 dacă se lăsa, partidul Bibescu-Știrbeist alegea din sînul său comi-
 siunea verificatoare, așa precum era în majoritate. Pentru așa cas,
 partidul național, în numărul de 32, pregătise o protestațiune, după
 care era decis să părăsească pentru tot-de-auna Camera și Adunarea.
 Dar asemenea decisiune (care ar fi tras după sine consecințe Dum-
 nezeu știe de ce fire!), puind în îngrijire poate pe cei mai înțelepți,
 veni la rezultatul de împăciuire. Din partidul Bibescu-Știrbeist, cel
 d'întăiu fu d. colonel Iancu Florescu, și apoi principele Gheorghe
 Știrbei cari începură a arăta spirit de conciliare. Ast tel, după
 multă desbatere, Adunarea, înainte de a se constitui, veni la înche-
 ere ca să nu socoată ca deputați și să nu ia parte la votare:
 1) acei cari n'a'au avut majoritatea absolută la cel d'întăiu scrutin;
 2) acei ce se alăseră cu aclamațiune și 3) acei din al căroră colegiū
 guvernul a depărtat pe alegătorii cu sentințe judecătorești. Cu chi-
 pul acesta, se depărtară: Ghica Vodă, Radu Golescu, Iancu Manu
 (Caimacam), Barbu Belu, Lenș, Pleșoeanu și alții, în număr de 9.
 După aceasta, încheiându se jurnalul, ședința se ridică pe la 5 ore.
 Dar, după ridicarea ședinței, partidurile începënd a-și face cal-
 cule, acel național, cu toate că perduse numai două voturi, totuși
 se văzu în minoritate, în cât, unul din deputați zise: «Nous avons
 remporté une défaite». În adevăr, partidul național numără numai
 30 voturi, și încă, din aceste, două sunt îndoelnice; iar partidul Bi-

bescu-Știrbeiesc numără 33. || Se întreabă acum mulți: cine va fi Domn? Veni-va care-va din Bibescu-Știrbești să voteze pentru Goleșcu? O! nici-odată! Este o cestiune de princip, care stă în mijloc. Acești partisanți se tem de sfărămarea privilegiilor, și într'un cuvânt, de toate principiile convențiunei; prin urmare, a vota pentru Goleșcu, este a vota pentru moartea lor. Bibești, ne-fiind siguri de a avea în partea lor voturile lui Știrbei, pentru ca să ajungă la majoritate, și ne-având pe Bibescu în mijlocul lor spre a-i călăuzi, se zice că ar fi alergat la Știrbei (carele nu are decât vre-o șapte voturi) și i ar fi propus să se arunce în brațele lui, numai să le promită că, cât va trăi generațiunea lor, să-î ție în soarta și în privilegiurile regulamentare. Știrbei ar fi refusat, zicând că n'ar putea minți către țară și Europa întreagă. || După aceasta, vine întrebarea: oare Bibescu avea-va inimă ca să primească domnia numai cu 31 de voturi, când știe că este urît de țară și că clocește pământul sub picioarele sale? || Dumnezeu să ducă lucrurile la un rezultat fericit! Astăzi, nimeni nu poate prevedea ce poate să fie peste opt zile în București.

No. 2496.
1859
4 Febr.

(Traducțiune.)

Il se produit chaque jour tant de faits qu'il est impossible de les décrire tous? Par où commencer? Par les élections? Elles appartiennent déjà au passé. Il suffit de dire qu'elles sont terminées depuis le 12 de ce mois. Le résultat en est tel qu'on devait l'attendre. Vous savez que tout gouvernement, quelque provisoire qu'il soit, a toujours de l'influence. Le parti national, uni aux partisans des Ghica et des Cantacuzino, est en minorité; le parti de Bibesco est plus grand, mais il n'a pas la majorité, si le petit groupe de Stirbey ne s'y unit pas. Je ne peux pas citer les noms, car je ne veux pas faire de personnalités; je ne peux même pas fixer les chiffres, car il y a plusieurs personnes nageant entre deux eaux. Mais le gouvernement, malgré son triomphe, n'est pas sûr du succès final; il est encore craintif et ombrageux. Déjà au moment des élections primaires dans les arrondissements, il est arrivé dans plusieurs endroits que des députations de paysans venaient, dans leur naïveté, demander quand ils allaient nommer leurs délégués pour l'élection du Prince. Le gouvernement a immédiatement soupçonné que l'on fait des tentatives en vue d'un soulèvement des paysans. On a répandu le bruit que 60.000 paysans allaient venir dans la capitale attendre

No. 2496. l'élection du Prince. Avant-hier, vers 3 heures, un escadron de dorobantzi, en tenue de campagne, est parti ventre-à-terre vers la barrière de Colentina, où on s'attendait à l'arrivée de 25.000 paysans. La terreur était grande dans la capitale, surtout lorsque, vers 8 heures du soir, on vit un escadron de lanciers partir dans la même direction. Immédiatement après, le bruit se répandit qu'on allait arrêter Golesco, Rosetti et Boèresco. Hier matin cependant, la tranquillité s'est rétablie, car ni les dorobantzi ni les lanciers n'ont rencontré les paysans antropophages attendus par le gouvernement. Ainsi, tandis que la capitale craignait une jacquerie, un déluge général, hier matin toute la ville est allée assister, comme à une fête, à l'ouverture de l'Assemblée nationale. Sur la colline de la Métropole, on avait rangé, à droite, un bataillon de soldats, tandis qu'à gauche, il y avait des milliers de spectateurs. Ce bataillon était celui du major Cutzarida ; mais le gouvernement en a confié le commandement à un autre major, la fidélité de Cutzarida envers nos gouvernants ayant paru suspecte. Dans la cour de la Métropole, il y avait un autre bataillon, chargé de maintenir l'ordre et de rendre les honneurs, par des salves de coups de fusil, lors de l'ouverture de l'Assemblée. Le gouvernement n'avait distribué que 400 cartes d'entrée pour la cour et 180 cartes d'entrée pour la salle. Je ne sais comment le peuple a fait, mais il a ouvert les portes et est entré dans la cour, malgré les sentinelles, sans que, toutefois, personne fût atteint le moins du monde. Dans la salle aussi, environ 400 spectateurs sans billets ont pénétré malgré tout. Enfin, après la cérémonie du Te-Deum, vers 10 heures et demie, les députés et le clergé sont entrés dans la salle. Après une nouvelle cérémonie religieuse, l'Assemblée a été ouverte par un discours de la Caïmacamie (que je vous envoie ci-joint) ¹⁾, lu par M. Braïloï, faisant fonctions de secrétaire d'Etat et qui, avec M. Jean Cantacuzino, a été invité par le Métropolitain à remplir les fonctions de secrétaire provisoire. || Je n'essaierai pas de vous donner un fidèle compte-rendu de cette séance. Elle a été si orageuse que le sténographe le plus habile n'aurait pas pu en noter exactement tous les incidents. || Après la lecture d'une longue lettre, adressée par le gouvernement au Métropolitain, on lit la liste des députés et on propose de procéder à l'élection des commissions de vérification des pouvoirs. Le prince Démètre Ghica se lève et demande

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No 2487, p 551.

la parole. Le Métropolitain répond qu'il ne peut pas lui accorder No. 2496.
 la parole avant la vérification des élections. Le vieux ex-prince Ghica 1859
 apostrophe le Métropolitain et l'amène à accorder la parole au 4 Febr.
 prince Démètre. Le véhément «beizadé Mitica», d'une voix de
 tonnerre, jette à la face du gouvernement tous ses abus et prouve
 que, dans la liste des députés que l'on vient de lire, il y a des
 personnes qui ne peuvent même pas être considérées comme députés;
 il demande que ces personnes ne prennent pas part à l'élection des
 commissions de vérification. Il s'en suit une tempête d'apostrophes et
 de discours, impossible à décrire. MM. Bosiano et Boëresco, qui se dis-
 tinguent par leur talent oratoire, écrasent M. Braïloï qui, seul, re-
 présente à la Chambre le gouvernement, car MM. les Caïmacams,
 après la lecture du discours d'ouverture, ont quitté l'Assemblée,
 et sont rentrés chez eux au milieu des huées et des sifflets du
 peuple. Le parti national insista pour qu'on adoptât la proposi-
 tion du prince Démètre Ghica, car, autrement, le parti Bibesco-
 Stirbey, étant en majorité, aurait eu des commissions de vérification à
 sa dévotion. Pour ce cas, le parti national, au nombre de 33 dé-
 putés, avait préparé une protestation et était décidé à se retirer en-
 suite définitivement de l'Assemblée. Mais cette décision, qui aurait pu
 avoir Dieu sait quelles conséquences, a fait réfléchir les réactionnaires
 plus intelligents et a amené l'apaisement. M. le colonel Jean Floresco,
 d'abord, et le prince Georges Stirbey, ensuite, tous les deux appartenant
 au parti Bibesco-Stirbey, ont fait preuve, les premiers, de l'esprit de con-
 ciliation. Ainsi, après un long débat, l'Assemblée, avant de se consti-
 tuer, a décidé que ne seront pas considérés comme députés et ne pren-
 dront pas part au vote: 1° ceux qui, au premier scrutin, n'ont pas réuni
 la majorité des voix; 2° ceux qui ont été élus par acclamation et 3°
 ceux qui ont été élus dans les collèges dont le gouvernement a
 exclu les électeurs ayant des sentences judiciaires. De cette façon, on a
 éliminé: l'ex-prince régnant Ghica, Radou Golesco, Jean Mano (le
 Caïmacam), Barbo Bellio, Linche, Pleshoiano, etc., en tout neuf dépu-
 tés. Ensuite, on a dressé un procès-verbal et la séance a été levée
 à 5 heures du soir. || Mais, après la séance, lorsque les partis ont
 commencé à faire des pointages, le parti national, bien qu'il n'eût
 perdu que deux voix, a reconnu qu'il était en minorité; un des mem-
 bres de ce parti a même dit: «Nous avons remporté une défaite».
 En effet, le parti national ne compte que 30 voix, dont deux encore
 douteuses, tandis que le parti Bibesco-Stirbey en compte 33. || Plu-
 sieurs se demandent maintenant: qui sera Prince? Quelques membres

No. 2496. du parti Bibesco-Stirbey voteront-ils pour Golesco? Non, jamais! If
 1859 y a là une question de principe. Les membres de ce parti craignent
 4 Febr. l'abolition des privilèges, et, en général, ils ont peur de tous les principes de la convention; pour eux, voter pour Golesco, ce serait la mort. On dit que les partisans de Bibesco, n'étant pas sûrs d'avoir les voix de Stirbey, qui leur donneraient la majorité, et en l'absence de Bibesco qui les guiderait, se seraient adressés à Stirbey, qui ne dispose que de sept voix, et lui auraient proposé leurs services, s'il leur promettait que, tant que durerait la génération actuelle, il maintiendrait leur situation et leurs privilèges réglementaires. Stirbey aurait refusé et aurait dit qu'il ne pourrait pas mentir au pays et à l'Europe entière. || La question se pose donc: Bibesco aurait-il le courage d'accepter le trône, s'il n'est élu que par 31 voix, lorsqu'il sait qu'il est haï dans le pays et que le terrain brûle sous ses pieds. || Fasse Dieu qu'on arrive à un bon résultat! Aujourd'hui, personne ne saurait prévoir ce qui peut arriver à Bucarest dans huit jours.

No. 2497.—Corespondența din București adresată ziarului «Patria», în 23 Ianuarie (4 Februarie) 1859.
 Bucuresci.

(„Patria“, No. 22, din 12 Februarie 1859)

No. 2497. Intre 10 și 11 ore, deputații se duc la Adunare. Un batalion
 1859 de oștire ocupă partea despre răsărit a curței Mitropoliei. Porțile
 4 Febr. sunt închise și păzite cu santinele de dorobanți de ai poliției. Poporul începe a se aduna pe șesurile dealului Mitropoliei; voește să intre, dar nu se dă voie decât aceloră cu bilete. Profitând de venirea episcopului de Buzău, poporul trece peste santinele și porțile nu se mai închid, curtea Mitropoliei este tixită de popor. Semnalul se dă, și un alt batalion vine asupra Mitropoliei. | Intre aceste, Camera se deschide. Se citește procesul-verbal; se găsește abătut de principiile hotărâte în ședința de ieri. Camera, atunci, cere depărtarea domnului Brăiloiu de la biuroă, și se invită în locu-i d-l. Fălcoianu. Discuțiunea se începe din capăt; dar este întreruptă de strigătele poporului de afară. Se trimete o deputațiune, ca să întrebe cererea poporului. Poporul întreabă: ce caută oștirea? și cere depărtarea ei. Adunarea invită pe spătarul (carele este și

deputat) ca să dea ordin oștirea să se depărteze. Poporul amenință să pătrună în Adunare... urlete și vociferări înfricoșate... vor să spargă ușile clopotniței și cer să tragă clopotele. Principele Dimitrie Ghica tună contra măsurilor guvernului; cere a se declara Camera pentru luarea puterilor din mâna Căimacâmiei și ca, pentru ținerea buneii orînduiei și a siguranței Adunării, numai ea să ia măsuri. Spătarul dă ordin, și batalionul, carele începuse a intra în curtea Mitropoliei, se întoarce. Poporul urlă. Deputatul Iancu Brătianu este invitat să iasă ca să poștească pe popor să tacă. Vocea iubită de popor a Brătianului este ascultată. Dar poporul stă nemișcat pînă la eșirea deputaților. Nicî un exces... Camera a rămas pe a doua zi să se convoace și să procedă la alegerea comisiunii verificatoare. Poporul se risipește, fie-cine merge pe la casele sale. | Cu toată asprimea guvernului, locuitorii sătenii, în micî cetate, se strecur și vin în capitală; se vorbește că au să vie de prin toate județele, să ceară de la Adunare ca să aleagă pe Goleșcu Domn, căci le-a intrat în inimă că, de nu se va face el, țărani or să ajungă robi ai ciocoilor! | Pe la 8 ore seara, ca vr'o două mii de țărani intră pe bariera Colentinei, aducînd printre ei 28 dorobanți. Aceștia fuseseră puși acolo ca să vegheze să nu mai vie țărani. Țărani îi surprinseră, și cer pedeapsa lor, pentru maltratarea ce au făcut confrăților lor în ziua de 21 Ianuarie. Atunci, întru adevăr, vre-o 300 de țărani veniau liniștiți în București. Dorobănțimea, din ordinul guvernului, îi ocoli și închizîndu-i în zidurile zăhanalei, îi maltrata neomenește, cerîndu-le să dea înscris că Goleșcu le-a trimes răspuns să vie. Bieții oameni însă refuseră de a da o mărturie mincinoasă, suferiră bătăi și schingiurii, și ast-fel se întoarseră acum în mai mare număr, cerînd satisfacere. Peste noapte, tot orașul e în mișcare. Poporul, în cetate mari, se poartă pe uliță. Patrulele se preumblă, și nu cutează să atace pe nimeni. Ferestrele Caimăcămilor sunt vizitate cu urlete... un gemăt surd răspîndește groază în toate inimile... Caimăcamii se retrag în palatul domnesc, unde santinelele se îndoesc și soldații primesc ordine a încărca armele cu gloanțe și a da foc asupra poporului, când ar cuteza a călea palatul... Cu toate aceste, nicî un esces, nicî o neorînduială din partea poporului... Dar cine poate prevedea ce o să fie a doua zi?

No. 2497.
1859
4 Febr

No. 2497. (Traducțiune.)

1859

4 Febr.

Entre 10 et 11 heures du matin, les députés se rendent à l'Assemblée. Un bataillon de soldats occupe la partie Est de la cour de la Métropole. Les portes sont fermées et gardées par des sentinelles de dorobantzi de la police. Le peuple commence à se rassembler sur les versants de la colline de la Métropole. Il veut entrer, mais on ne laisse passer que ceux qui possèdent des cartes. Profitant de l'arrivée de l'évêque de Bouzéo, le peuple passe malgré les sentinelles; les portes ne se ferment plus: la cour de la Métropole est encombrée par le peuple. Un signal est donné et un autre bataillon arrive sur la colline. || Pendant ce temps, on ouvre la séance de la Chambre; on donne lecture du procès-verbal. Il se trouve qu'il n'est pas conforme à ce que la Chambre a décidé hier. La Chambre demande alors que M. Braïloï soit éliminé du bureau; M. Falcoyano est invité à le remplacer. On recommence la discussion; cependant, elle est interrompue par les cris du peuple du dehors. On envoie une députation pour s'informer des demandes du peuple. Celui-ci demande: que cherche ici l'armée? et exige qu'elle soit éloignée. La Chambre invite le spatar (chef de l'armée)— qui, en même temps, est député — à donner aux troupes l'ordre de s'en aller. Le peuple menace de pénétrer dans la salle des séances... Hurléments et vociférations terribles... On veut briser les portes du clocher, pour faire sonner les cloches. Le prince Démètre Ghica fulmine contre les mesures prises par le gouvernement; il demande que la Chambre enlève à la Caïmacamie le pouvoir et qu'elle soit seule en droit de prendre des mesures en vue de sa sécurité et de l'ordre public. Le spatar donne un ordre et le bataillon qui commençait à entrer dans la cour de la Métropole, se retire. Le peuple hurle; le député Jean Bratiano est prié d'aller l'inviter au silence. Le peuple écoute la voix aimée de Bratiano, mais il ne bouge pas jusqu'à la sortie des députés. Aucun excès... La Chambre a décidé de se réunir demain, pour procéder à l'élection des commissions de vérification. || Malgré toute la sévérité du gouvernement, des paysans se glissent, par petites bandes, à travers les barrières et viennent dans la capitale; on dit qu'il en viendra de tous les districts, demander à l'Assemblée qu'elle élise au trône Golesco; il sont persuadés que, si un autre était élu, ils deviendraient esclaves des «ciocoï». || Vers 8 heures du soir, environ deux mille paysans entrent par la barrière de Colentina, conduisant 28 dorobantzi.

On avait posté ceux ci pour empêcher l'entrée des paysans. Les No. 2497. paysans les ont surpris et demandent qu'ils soient punis pour les 1859 mauvais traitements qu'ils ont infligés à d'autres paysans, dans la 4 Febr. journée du 21 Janvier. Ce jour-là, en effet, quelque trois cents paysans arrivaient tranquillement à Bucarest; par ordre du gouvernement, les dorobantzi les ont entourés, les ont enfermés à l'abattoir et les ont maltraités d'une façon inhumaine, en leur demandant de témoigner que c'est Golesco qui les a fait venir. Les malheureux refusant ce faux témoignage, ont été battus et torturés; maintenant, ils viennent en plus grand nombre et demandent satisfaction. | Pendant la nuit, toute la ville est en mouvement. Le peuple, en grandes bandes, parcourt la ville. Les patrouilles circulent et n'osent attaquer personne. Devant les fenêtres des Caïmacams, on pousse des hurlements... Un sourd grondement répand partout la terreur... Les Caïmacams se retirent au palais princier, où les sentinelles sont doublées et les soldats reçoivent l'ordre de charger à balles leurs fusils et de tirer sur le peuple, s'il ose envahir le palais... Cependant, aucun excès, aucun désordre de la part du peuple... Mais qui peut prévoir ce qui arrivera demain?...

No. 2498.—Proces-verbal No. III al Adunărei electivă a Valahiei, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. București.

(„Monitorul oficial al Țării Românești“, No. 9, din 29 Ianuarie 1859.)

Adunarea Electivă a Țării Românești.

Ședința III.

Astăzi, Sâmbătă, la 24 Ianuarie 1859, se deschide a treia se-No. 2498. anță a Adunărei electivă, sub presidenția E. S. Păr. Mitropolit.— 1859
 Presidentul deschide ședința la 11 ore dimineța. Se face apelul 5 Febr. nominal.

N'au răspuns: prințul Barbu Știrbei, nici aceia cari s'au eliminat în seantă precedentă.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente, care se adoptă de Adunare.

D. Boerescu cere cuvîntul și roagă pe E. S. Presidentul

No. 2498. să bine-voiască să poftească pe Adunare a rămânea în seanță se-
1859 cretă, având a face o propunere.

5 Febr.

Adunarea se consultă și primește. Se suspendă seanța publică, și se trage în deosebită sală.

După o oră și jumătate de deliberare secretă, presidentul re-deschide seanța publică.

Ordinul zilei fiind formarea comisiilor de verificare, d. Arsache propune să se formeze, împărțindu-se toată Camera în patru părți de o potrivă.

Adunarea primește, și se procede la întocmirea a patru comisiî, compuse de toți membrii prezenți ai Adunării, afară de părinții episcopii și secretarii.

Comisia întâia este compusă de d-ilor: d-nii prințul Dimitrie Ghica, C. Bosianu, N. Golescu, C. A. Rosetti, V. Boerescu, Gr. Filipescu, Mih. Marghiloman, N. Opreanu, C. Cotescu, C. Argintoianu, Ioan Marghiloman, Sc. Voinescu, C. Deșliu, Ioan Slătineanu.

Comisia II-a: C. I. Filipescu, Ioan Mârzea, Ioan I. Filipescu, Tache Grigorescu, Apostol Arsache, N. Tătăreanu, C. Rădulescu, P. Derbescu, C. Cantacuzino, C. Apostolescu, D. Ștefanopolu, Sc. Krețulescu, Barbu Slătineanu, Barbu Catargiu.

Comisia III-a: Al. Florescu, Nicu Rosetti, Ioan Brătianu, Scarlat Turnavitu, Dimitrie Brătianu, col. Ioan E. Florescu, Sc. Lăzureanu, N. Brătianu, Iorgu Văleanu, Ioan Petrescu, N. Isvoranu, Stănuță Cezianu, prințul Bibescu Brâncoveanu, A. C. Golescu.

Comisia IV-a: Ioan Otteteleșanu, N. Lahovari, C. Otteteleșanu, prințul G. Știrbei, Dimitrie Bibescu, Ioan Socolescu, colonel I. Solomon, N. Bibescu, C. Săvoiu, Cost. N. Brăiloiu, I. Simboteanu, D. Filișanu, Ioan Cernătescu, Barbu Vlădoianu.

Intre aceste comisiî s'a împărțit osebitele județe, spre verificarea deputaților lor.

Presidentul invită pe comisiî să se adune în biurourile lor respective, spre a procede la verificarea puterilor, rămâind seanța suspendată, iar Adunarea în permanență.

La 4 ore, presidentul redeschide ședința și anunță că comisiile și-au săvârșit lucrările lor.

D-l Boerescu, raportorul comisei I-iu, se suie la tribună și dă citire raportului său asupra verificării puterilor deputaților din județele Mehedinți, Dolj, Gorj, Romanați și Teleorman.

Adunarea, consultată, primește raportul și declară deputați va-labili :

Pentru județul Mehedinți: pe d-l Dimitrie Filipeanu, la colegiul No. 2498, direct al districtului; pe d-l Ioan Cernătescu, la colegiul primar; și pe d-l spătar Barbu Vlădoianu, la orașul Turnu-Severin. Cât despre colonelul N. Bibescu, ales asemenea la colegiul alegătorilor direcți, fiind ales și în districtul Gorj, a optat, înaintea comisiei, pentru acest din urmă. 1859
5 Febr.

La Dolj: pe d-l Dimitrie Bibescu și pe prințul G. Barbu Știrbei, la colegiul alegătorilor direcți; pe d-l Ioan Socolescu, la colegiul primar; și pe d-l Ioan Solomon, la colegiul orașului Craiova; iar alegerea d-lui Ioan Hagiadi nulă, pentru cuvintele din raport.

La Gorj: d-nii Cost. Săvoiu și N. Bibescu, la colegiul alegătorilor direcți al districtului; d-l Cost. N. Brăiloiu, la al celor primari; și d-l Ioan Sîmboteanu, la colegiul orașului Târgu Jiului.

La județul Romanați: prințul Bibescu Brâncoveanu și d-l Stănuță Cezianu, la colegiul alegătorilor direcți; și d-l Al. N. Golescu, la orașul Caracal; iar alegerea d-lui Radu Golescu, la colegiul primar, nefiind regulată, se desființează.

La județul Teleorman: d-l vornic C. Cantacuzino și d-l logofăt Ioan Slătineanu, la colegiul alegătorilor direcți; d-l C. Apostolescu, la colegiul alegătorilor primari și maior Dimitrie Stefanopolu, la colegiul orașului Turnu-Măgurele.

Adunarea hotărăște a se invita guvernul a proceda, în termenul prescris de convenție, la noua alegere: I-iu pentru un deputat în colegiul direct al districtului Mehedinți; II-a un deputat în colegiul primar al districtului Romanați; III-a un deputat în colegiul direct al orașului Craiova.

D-l Stefanopolu citește raportul comisiei II-a, însărcinată cu verificarea titlurilor deputaților județelor Vâlcea, Olt și Argeș, după care Adunarea primește ca deputați bine aleși:

La Vâlcea: d-nii logofăt Ioan Otteteleșanu și C. Otteteleșanu, al colegiului direct al districtului; d-l N. Lahovari, al colegiului primar; prințul Barbu Știrbei, al colegiului direct al orașului Râmnicu-Vâlcea.

La Olt: d-l Iorgu Văleanu, la colegiul direct al districtului; d-l N. Isvoranu, la colegiul direct al orașului Slatina; și d-l Ioan Petrescu, la colegiul primar al districtului.

La Argeș: d-nii Nicolae Rosetti și Ioan Brătianu, la colegiul direct al districtului; d-l Scarlat Turnavitu, la colegiul primar; și d-l Dimitrie Brătianu, la colegiul direct al orașului Pitești.

Iar alegerea d-lui Ioan Manu, nefiind regulată, pentru cuvintele arătate în raport, rămâne desființată, și un loc de deputat în co-

No. 2498. legiul direct al districtului Olt vacant, pentru care se va invita guvernul a face nouă alegere.

1859
5 Febr.

D-l I. E. Florescu citește raportul comisiei a III-a, însărcinată cu verificarea titlurilor deputaților județelor Vlașca, Ialomița, Brăila și Buzău.

Raportul se adoptă de Adunare și se recunoaște deputați valabili:

La Vlașca: d-nii Arsache și N. Tătăreanu, la colegiul alegătorilor direcți ai districtului; d-l Costache Rădulescu, la colegiul primar; d-l Derbescu, la colegiul orașului Giurgiu.

La Ialomița: d-nii Scarlat Krețulescu și Barbu Slătineanu, la colegiul alegătorilor direcți ai districtului; d-l Barbu Catargiu, la colegiul primar; d-l Al. Florescu, la orașul Călărași.

La Brăila: d-l Gr. Filipescu, la colegiul alegătorilor direcți; d-l Mihail Marghiloman; și d-l N. Opran, la colegiul orașului.

Iar alegerea d-lui Ioan Slătineanu, la colegiul direct, fiind neregulată, să anulează și rămâne d-lui numai ca deputat al districtului Teleorman, făcându-se în acest colegiu nouă alegere, precum și în colegiul primar, unde s'a ales doi candidați cu voturi de-o potrivă, și alegerea s'a declarat de Adunare nulă.

La Buzău: d-nii Ioan Marghiloman și Scarlat Voinescu, la colegiul alegătorilor direcți ai districtului; și d-l Deșliu, la colegiul direct al orașului Buzău.

Iar alegerea colegiului primar declarându-se nulă, pentru cuvintele din raport, se va face o nouă alegere, după ce se va face mai întâi regulat alegerea delegaților de plăși.

D. Cost. N. Brăiloiu citește raportul comisiei a IV-a, însărcinată cu verificarea titlurilor deputaților din districtul Râmnicu-Sărat, Prahova, Dâmbovița, Ilfov și Muscel.

Adunarea primește raportul, și declară deputați valabili:

La Râmnicu-Sărat: pe d-nii Ioan Cantacuzino și Scarlat Fălcoianu, la colegiul alegătorilor direcți; pe d-l Cost. Cotescu, la colegiul primar; și pe d-l Cost. Argintoianu, la colegiul orașului Focșani.

La Prahova: pe d-nii Cost. I. Filipescu și I. Cantacuzino, la colegiul alegătorilor direcți; pe d-l Ioan Mârzea, la colegiul primar; și pe d-nii I. Filipescu și Tache Grigorescu, la colegiul orașului Ploești.

La Ilfov: pe prințul Dimitrie Ghica, la colegiul alegătorilor direcți ai districtului; pe d-l Cost. Bosianu, la colegiul primar, și pe d-nii Nic. Golescu, C. A. Rosetti și V. Boerescu, la colegiul orașului București.

La Dâmbovița: pe colon. Ioan Florescu, la colegiul alegătorilor No. 2498. 1859
 direcți; și la colegiul orașului Tîrgoviște, pe d-l maior Lăzureanu.

La Muscel: pe d-niș Barbu Belu și Iorgu F. Lenș, la colegiul 5 Febr.
 alegătorilor direcți din district; pe d-l N. Brătianu, la primari; și pe
 d-l Al. Anghelleanu, la orașul Câmpu-Lung.

Iar alegerile: prințului Al. Ghica, în colegiul alegătorilor direcți
 de Ilfov, a d-luș Nic. Băleanu, în acela al alegătorilor direcți de
 Dâmbovița, fiind neregulate, pentru cuvintele din raport, Adunarea
 le anulează și hotărăște a se face noi alegeri în aceste două co-
 legiuri, precum și în colegiul primar al districtului Dâmbovița,
 unde nu s'a ales deputat.

Iar d-l Ioan Cantacuzino, fiind ales în două colegiuri, va opta
 pentru unul din două, în termenul prescrist, după care se va face
 o nouă alegere la colegiul ce va rămânea vacant.

În urma acestor, presidentul declară Adunarea electivă con-
 stituită și o invită a procede la alegerea biuroului definitiv.

Adunarea hotărăște a se alege doi vice-presidenți, patru se-
 cretari, doi secretari supleanți și trei chestori.

Se pășește la alegeri, prin apel nominal și vot secret, și se
 alege :

Ca vice-presidenți: d-l vornic C. Cantacuzino, cu 37 voturi, și
 d-l logofet Barbu Catargiu, cu 49 voturi.

Ca secretari: d-l Arsache, cu 54 voturi, d-l D. Brătianu, cu 58 vo-
 turi, d-l Ioan Cantacuzino, cu 59 voturi; d-l Scarlat Fălcoianu, cu 59
 voturi.

Ca secretari supleanți: d-l Scarlat Turnavitu, cu 56 voturi; d-l
 C. Apostolescu, cu 58 voturi.

Ca chestori: d-l I. I. Filipescu, cu 59 voturi; d-l Gheorghe Vă-
 leanu, cu 58 voturi; d-l Al. E. Florescu, cu 56 voturi.

D-niș secretari aleși se invită de P. S. presidentul a-și lua
 locul la biuroș.

D-l Barbu Catargiu, unul din vice-presidenți, ia cuvîntul și
 mulțumește Adunării.

D-l Const. Cantacuzino mulțumește asemenea Adunării și
 apoi propune că, de vreme ce acum Camera este constituită, crede
 că poate, fără zăbavă, chiar în această seanță, proceda la alegerea
 Domnului, spre a nu se mai întărzia o lucrare așteptată cu atăta
 nerăbdare de țară. Adaogă că câmpul alegerii ne este mai întins
 de cât tot-d'auna, căci convenția nu mai face nici o osebire între
 Moldoveni și Români.

No. 2498. Se consultă Adunarea asupra acestei propunerii, care se adoptă
1859 în unanimitate.
5 Febr.

Apoi se face apelul nominal, spre a se constata dacă numărul deputaților prezenți este $\frac{3}{4}$ părți, ca să poată păși la alegerea Domnului, conform art. 13 din convenția de la 7/19 August.

La apelul nominal, din deputații primiți și înscriși, se află față 64 și lipsă doi, și anume: prințul Barbu Știrbei și logofătul Ioan Slătineanu.

Colonelul I. E. Florescu propune să se săvârșească jurământul, prescris în asemenea cas de art. 31 din Regulamentul organic.

Adunarea se consultă și primește. Atunci, Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit se ridică în picioare și pronunță, cu glas mare, în fața deputaților, formula jurământului, și apoi toți deputații, unul după altul, pășesc la biuroș, unde săvârșesc jurământul cerut, cu mâna pe Sf. Evangelie și sărutând Sf. Cruce, pronunțând cu glas mare: «jur».

După aceasta, se procedează, prin apel nominal și vot secret, la alegerea Domnului.

Se deschide scrutinul și, după citirea biletelor, Prea Sf. Sa Părintele Mitropolit, presidentul Adunării, proclamă că s'a ales Domnul Țerei Românești, cu unanimitatea voturilor exprimate, adică 64, Prințul Moldovei Alexandru Ioan I Cuza.

La această proclamare, toată Adunarea se ridică și sala răsună de aplauzele și strigările, de trei ori repetate, ale deputaților și publicului, «să trăiască unirea! să trăiască Alexandru Ioan I Cuza! să trăiască Puterile suzerană și garante!»

Acest act însemnat al Adunării se constată printr'un proces verbal, redigat chiar în seantă, care se va anexa la aceasta.

D. Ioan Brătianu propune ca, prin depeșă telegrafică, să se anunțe îndată de către Adunare, prin presidentul ei, Prințul Alexandru Ioan I alegerea sa. Asemenea să se notifice și Căimăcămiei.

Adunarea primește și se și face urmare îndată.

D. V. Boerescu cere cuvântul și, suindu-se la tribună, pronunță câte-va cuvinte asupra marelui importanțe a actului săvârșit. Alegerea unui singur Domn în ambele Principate, zice d. Boerescu, va înlesni mult punerea în lucrare a noilor noastre instituții.

Prințul Dimitrie Ghica se sue asemenea la tribună și, spre complectarea celor zise de d. Boerescu, arată că, când s'a propus candidatura Prințului Alexandru Ioan I Cuza, și când s'a dovedit

că această unire ne asigură de un viitor ferice, îndată aceea ce No. 2498. se socotesc majoritate, au primit această propunere cu o adevărată 1859 abnegare și entusiasm. Roagă dar a se constata acest adevăr în- 5 Febr. a-intea nației, spre dovedirea că, când să cere sacrificiul pentru patrie, nu se află partide, cunoscând că suntem toți frați și că unirea face forța.

Se consultă Adunarea asupra sub însemnării arz-mahzarului către Inalta Poartă, și Adunarea hotărăște a se face această lucrare mâine.

După aceasta, presidentul ridică ședința la 6 și ½ ore seara, și hotărăște viitoarea seanță pentru Duminecă, la 11 ore.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Secretari, (subscriși): A. Arsache | I. Cantacuzino |
S. Fălcoianu | D. Brătianu.

Aneza A. — Proces-verbal despre alegerea Prințului Alexandru Ioan I Cuza ca Domn al Valahiei, în 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Bucuresci.

Principatele Unite. || Adunarea electivă a Țării Românești

Astăzi, Sâmbătă, în 24 Ianuarie, Adunarea electivă procedând la vot pentru alegerea Domnului său, rezultatul a fost că, cu unanimitate, s'a ales Alexandru Ioan I Cuza, Domnul actual al Moldovei, și s'a proclamat Domn și al Țării Românești. Se constată acest rezultat sub iscălitura președintelui și ale secretarilor.

Președintele, (subscris) Nifon, Mitropolit.

Secretari, (subscriși): A. Arsache | I. Cantacuzino | D. Brătianu |
S. Fălcoianu.

Aneza B. — Cuvîntul pronunțat de d. V. Boerescu la finele ședinței Adunării electivă a Valahiei, în 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Bucuresci.

Domnilor! || Această zi este cea mai mare ce au văzut Românilor în anele istoriei lor! Actul ce am făcut noi astăzi, este un act ce dovedește la noi un patriotism și o desinteresare așa de mare, cum rar se poate vedea exemple la națiunile cele mai civilizate ale Europei. Sunt acum mai mult de două secol și jumătate, de

No. 2498. când unirea Românilor, aspirațiune generoasă a tuturilor generațiilor, căuta să se realizeze prin puterea materială, prin sforță, prin sânge. Astăzi, unirea se realizează prin puterile morale, prin armele spirituale. || Grație vouă, mandatarii ai nației, cari știurăți într'un moment a vă învinge toate pasiunile, a călca peste toate interesele egoiste, a înăbuși orî-ce urî, și a depărta orî ce simpatii și antipatii personale, spre a depune pe altarul patriei, pur și virgin, acest princip al reconcilierii generale și al puterii naționale! Grație înaltelor Puteri garante, cari ne arătară drumul prosperității și al mărimii noastre, prin recunoașterea și garantarea drepturilor noastre naționale și a vechilor noastre tractate, pe cari părinții noștri le apărară cu sângele lor, și cari stăteau ascunse și amorțite sub vîlul uitărei și al violărei! || O eră nouă se deschide pentru noi! Aceasta eră este aceea a regenerării noastre! Voi veți avea mîndria a spune nepoților voștri că ați pus cea d'întăiu piatră la acest nou edificiu, și accentele vocei și recunoștinței lor, se vor transmite răsunând din generație în generație! || Și care este natura actului ce noi săvîrșirăm cu atîta regularitate, liniște și desinteresare? Alegerea Domnului Alexandru Ioan Cuza este ea conformă cu convenția din Paris? Liniștiți-vă, domnilor, și căutați fie-care răspunsul în conștiința și rațiunea voastră. Alegerea noastră este legală; actul nostru este din cele mai legitime ce un om poate face, în circumstanțe atît de grele. El nu este în nimic contrariu literei convenției; din contră, este absolut conform cu spiritul său. || Convenția voește ca fie-care Principat să-și aibă un guvern al său. Dar guvernul unui Stat se compune mai ales din puterea legislativă și executivă. Acest princip atinsu-s'a în ceva? Nicî de cum. Fie-care Principat, atît Moldova cît și Țara Românească, are un guvern separat, adică o Cameră a sa, un minister al său, o administrație a sa. Unirea noastră nu este politică, este numai personală. Am unit adică două guverne într'o singură mînă. Dar guvernele sunt două, deși persoana este una, ceea ce este absolut conform cu convenția. } Pe de altă parte, ce și-au propus Puterile garante, prin actul lor de la 7/19 August? Ele și-au propus, între altele, ca aceste țări, prin identitatea legilor lor, prin acțiunea comună a guvernelor lor, să ajungă la puterea ce le face a se respecta ca nație, și la prosperitatea materială ce le face a se ridica ca societate. Acest rezultat s'ar fi putut dobîndi oare, când fie-care Principat ar fi avut un Domn? Foarte anevoie, sau poate nicî de cum. Politica fie-cărui Domn ar fi fost alta, și principiul guvernelor lor ar fi fost altul.

De aci, urmă că și ministerele lor, și Camerele lor, și membrii lor No. 2498.
 din Comisiunea centrală, ar fi diferit de principii și sentimente. || 1859
 Cum dar atunci o lege de interes general s'ar fi putut crea, când 5 Febr.
 ea trebuia să fie lucrată de Comisiunea centrală și aprobată de
 amandouă Camerele? Atât Comisiunea cât și Camerele, fiind împăr-
 țite în idei oposite, nu ar fi putut ajunge la nici un rezultat. Tot
 același fenomen s'ar fi văzut, când ar fi fost vorba de o lege de
 interes special, care, discutată de o Cameră, trebuia să fie revăzută
 de Comisiunea centrală. || Numai o singură persoană, unind amîn-
 două guvernele, poate face ca aceeași politică să domineze în amîn-
 două Camerele și Comisiunile, și că aceeași acțiune să se vadă între
 ambele țări; atunci vom putea ajunge cu mai 'naltă realitate și
 tărie la scopul propus de Puterile garante. || Actul nostru dar
 este din cele mai legale. El nu va lipsi, peste puțin, a fi aplaudat
 de Europa întreagă, precum, astăzi, este aplaudat de toată națiunea
 română. || Să trăiască Domnul nostru! Să trăiască Puterile garante!

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance III.

Aujourd'hui, Samedi, ce 24 Janvier 1859, la troisième séance de
 l'Assemblée électorale est ouverte, à 11 heures du matin, sous la
 présidence de S. S. le Métropolitain.

On procède à l'appel nominal auquel ne répondent pas: le prince
 Barbo Stirbey et les députés éliminés dans la séance précédente.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente,
 lequel est adopté par l'Assemblée.

M. Boëresco demande la parole et prie le président d'inviter
 l'Assemblée à se constituer en séance secrète, dans laquelle il
 désire faire une proposition.

L'Assemblée est consultée et elle y consent. La séance pu-
 blique est suspendue et l'Assemblée se retire dans une autre salle.

Après une heure et demie de délibération secrète, le prési-
 dent ouvre de nouveau la séance publique.

Il y a à l'ordre du jour la nomination des commissions de
 vérification.

M. Arsaki propose que ces commissions soient formées par la
 répartition de la Chambre en quatre parties égales.

No. 2498. L'Assemblée adopte cette proposition et on procède à la constitution de quatre commissions, dont feront partie tous les députés, 1859
5 Febr. sauf les évêques et les secrétaires.

La première commission est composée de MM. le prince Démètre Ghica, C. Bosiano, N. Golesco, C. A. Rosetti, B. Boëresco, Gr. Filipesco, Michel Marghiloman, N. Opreano, C. Cotesco, C. Argintoyano, Jean Marghiloman, S. Voïnesco, C. Deshliu, Jean Slatineano.

La deuxième commission se compose de MM. C. I. Filipesco, Jean Mîrzea, Jean J. Filipesco, Take Grigoresco, Apostol Arsaki, N. Tatareano, C. Rădulesco, P. Derbesco, C. Cantacuzino, C. Apostolesco, Barbo Catargi.

La troisième commission se compose de MM. Alexandre Floresco, Nicou Rosetti, Jean Bratiano, Charles Turnavito, Démètre Bratiano, le colonel Jean E. Floresco, Charles Lazureano, N. Bratiano, Iorgou Valeano, Jean Petresco, N. Isvorano, Stanutza Cesiano, le prince Bibesco-Brancovan, A. C. Golesco.

La quatrième commission est composée de MM. Jean Otteteleshano, N. Lahovary, C. Otteteleshano, le prince G. Stirbey, Démètre Bibesco, Jean Socolesco, le colonel J. Solomon, N. Bibesco, C. Savoï, Const. N. Braïloï, J. Sîmboteano, D. Filishano, Jean Cernatesco, Barbo Vladoyano.

Les différents districts sont répartis entre ces commissions, pour la vérification des élections.

Le président invite les commissions à se réunir dans leurs bureaux respectifs, pour procéder à la vérification des pouvoirs. La séance est suspendue et l'Assemblée reste en permanence.

A 4 heures, le président ouvre de nouveau la séance et annonce que les commissions ont terminé leurs travaux.

M. Boëresco, rapporteur de la première commission, monte à la tribune et donne lecture de son rapport sur la vérification des pouvoirs des députés élus dans les districts de: Méhédintzi, Dolj, Gorj et Romanatzi.

L'Assemblée, consultée, approuve le rapport et déclare élus valablement les députés suivants:

Pour le district de Méhédintzi: M. Démètre Filishano, au collège des électeurs directs; M. Jean Cernatesco, au collège des électeurs primaires; et M. le spatar Barbo Vladoyano, au collège de la ville de T.-Severin. En ce qui concerne le colonel N. Bibesco, élu dans le collège des électeurs directs de ce district et

dans celui du district de Gorj, il a opté, devant la commission, pour No. 2498. ce dernier district.

Pour le district de Dolj: M. Démètre Bibesco et le prince Gr. Barbo Stirbey, au collège des électeurs directs; M. Jean Socolesco, au collège des électeurs primaires; et M. Jean Solomon, au collège des électeurs de la ville de Craiova. L'élection de M. Jean Hagiadi est déclarée nulle, pour les raisons exposées dans le rapport.

Pour le district de Gorj: MM. Const. Savoï et N. Bibesco, au collège des électeurs directs; M. Const. Braïloï, au collège des électeurs primaires; et M. Jean Sîmboteano, au collège des électeurs de la ville de T. Jiu.

Pour le district de Romanatzi: le prince Bibesco-Brancovan et M. Stanutza Cesiano, au collège des électeurs directs; et M. Al. N. Golesco, au collège des électeurs de la ville de Caracal. L'élection de M. Radou Golesco, au collège des électeurs primaires, est annulée, comme irrégulière.

Pour le district de Teleorman: M. le vornik C. Cantacuzino et M. le logothète Jean Slatineano, au collège des électeurs directs; M. C. Apostolesco, au collège des électeurs primaires; et M. le major Démètre Stefanopolo, au collège des électeurs de la ville de T.-Magurele.

L'Assemblée décide d'inviter le gouvernement à procéder, dans les délais fixés par la convention, à l'élection: 1° d'un député du collège des électeurs directs du district de Méhédintzi; 2° d'un député du collège des électeurs primaires du district de Romanatzi; 3° d'un député du collège des électeurs de la ville de Craïova.

M. Stefanopolo donne lecture du rapport de la deuxième commission, chargée de vérifier les pouvoirs des députés des districts de Vâlcea, Olt et Argesh. L'Assemblée valide, comme légalement élus, les députés suivants:

Pour le district de Vâlcea: M. le logothète Jean Otteteleshano et M. C. Otteteleshano, au collège des électeurs directs; M. N. Lahovary, au collège des électeurs primaires; et le prince Barbo Stirbey, au collège des électeurs de la ville de Rîmnic-Vâlcea.

Pour le district d'Olt: M. Iorgou Valeano, au collège des électeurs directs; M. N. Isvorano, au collège des électeurs de la ville de Slatina; et M. Jean Petresco, au collège des électeurs primaires.

Pour le district d'Argesh: MM. Nicolas Rosetti et Jean Bratiano, au collège des électeurs directs; M. Charles Turnavito, au

No. 2498. collège des électeurs primaires; et M. Démètre Bratiano, au collège
1859 des électeurs de la ville de Piteshti.

5 Febr.

L'élection de M. Jean Mano, étant irrégulière, est annulée, pour les raisons exposés dans le rapport, le siège de député du collège des électeurs directs du district d'Olt est déclaré vacant, et le gouvernement est invité à faire une nouvelle élection.

M. J. E. Floresco donne lecture du rapport de la troisième commission, chargée de vérifier les élections des districts de Vlashca, Ialomitza, Braïla et Bouzéo.

Le rapport est approuvé par l'Assemblée qui reconnaît, comme valablement élus, les députés suivants :

Pour le district de Vlashca: MM. Arsaki et N. Tatarano, au collège des électeurs directs; M. Costaki Radulesco, au collège des électeurs primaires; et M. Derbesco, au collège des électeurs de la ville de Giurgevo.

Pour le district de Ialomitza: MM. Charles Kretzulesco et Barbo Slatineano, au collège des électeurs directs; M. Barbo Catargi, au collège des électeurs primaires; et M. Al. Floresco, au collège des électeurs de la ville de Calarashi.

Pour le district de Braïla: M. Gr. Filipesco, au collège des électeurs directs; MM. Michel Marghiloman et N. Opran, au collège des électeurs de la ville.

L'élection de M. Jean Slatineano, au collège des électeurs directs, est annulée, comme irrégulière; ce député reste élu au district de Teleorman; dans le collège des électeurs directs du district de Braïla, il y aura une nouvelle élection, ainsi que dans le collège des électeurs primaires de ce district, dont l'élection est également déclarée nulle, les deux candidats ayant réuni un nombre égal de voix.

Pour le district de Bouzéo: MM. Jean Marghiloman et Charles Voïnesco, au collège des électeurs directs; et M. Dshliu, au collège des électeurs de la ville de Bouzéo.

L'élection dans le collège des électeurs primaires de ce district est déclarée nulle, pour les raisons exposées dans le rapport; on procédera, dans ce collège, à une nouvelle élection, après avoir réglé d'abord l'élection des délégués des arrondissements.

M. Const. N. Braïloï donne lecture du rapport de la quatrième commission, chargée de vérifier les élections des districts de Rîmnic-Sarat, Prahova, Dîmbovitza, Ilfov et Muscel.

L'Assemblée approuve le rapport et déclare valablement élus No. 2498.
les députés suivants: 1859

Pour le district de Rîmnic-Sarat: MM. Jean Cantacuzino et Charles Falcoyano, au collège des électeurs directs; M. Const. Costesco, au collège des électeurs primaires; et M. Const. Argintoyano, au collège des électeurs de la ville de Focshani. 5 Febr.

Pour le district de Prahova: MM. Const. J. Filipesco et I. Cantacuzino, au collège des électeurs primaires; et MM. J. Filipesco et Taki Grigoresco, au collège des électeurs de la ville de Ploîeshti.

Pour le district d'Ilfov: Le prince Démètre Ghica, au collège des électeurs directs du district; M. Const. Bosiano, au collège des électeurs primaires; et MM. Nicolas Golesco, C. A. Rosetti et B. Boëresco, au collège des électeurs de la ville de Bucarest.

Pour le district de Dîmbovitz: le colonel Jean Floresco, au collège des électeurs directs; et le major Lazureano, au collège des électeurs de la ville de Tirgovishté.

Pour le district de Muscel: MM. Barbo Bellio et Iorgou P. Linche, au collège des électeurs directs; M. N. Bratiano, au collège des électeurs primaires; et M. Al. Anghelano, au collège des électeurs de la ville de Câmpu-Lung.

Les élections du prince Al. Ghica, au collège des électeurs directs d'Ilfov, et de M. Nic. Baleano, au collège de électeurs directs du district de Dîmbovitz, sont annulées, pour les raisons exposées dans le rapport. L'Assemblée décide que de nouvelles élections seront faites dans ces deux collèges, ainsi que dans le collège des électeurs primaires du district de Dîmbovitz, où on n'a pas élu de député.

M. Jean Cantacuzino, étant élu dans deux collèges, devra opter pour l'un d'eux, dans le délai prescrit, et une nouvelle élection aura lieu dans le collège resté vacant.

A la suite de ses décisions, le président déclare que l'Assemblée élective est constituée. Il l'invite à procéder à l'élection du bureau définitif.

L'Assemblée décide d'élire deux vice-présidents, quatre secrétaires, deux secrétaires suppléants et trois questeurs.

On procède au vote et sont élus:

Comme vice-présidents: M. le vornik C. Cantacuzino, par 37 voix, et M. le logofhète Barbo Catargi, par 49 voix.

Comme secrétaires: M. Arsaki, par 54 voix; M. Dém. Bratiano,

No. 2498. par 58 voix ; M. Jean Cantacuzino, par 59 voix ; et M. Charles Falcoyano, par 59 voix.

1859
5 Febr.

Comme secrétaires suppléants : M. Charles Turnavito, par 56 voix, et M. C. Apostolesco, par 58 voix.

Comme questeurs : M. I. I. Filipesco, par 59 voix ; M. Georges Valeano, par 58 voix ; et M. Al. E. Floresco, par 56 voix.

S. S. le président invite MM. les secrétaires à prendre place au bureau.

M. Barbo Catargi, l'un des vice présidents, prend la parole et remercie l'Assemblée.

M. Const. Cantacuzino remercie également l'Assemblée. Il dit ensuite que, du moment que la Chambre est constituée, elle peut procéder sans retard, dans la même séance, à l'élection du Prince, afin de ne plus retarder une œuvre attendue par le pays avec tant d'impatience. Il ajoute que le champ de l'élection est aujourd'hui plus large que jamais, puisque la convention ne fait pas de distinction entre Moldaves et Valaques.

L'Assemblée est consultée au sujet de cette proposition, qui est adoptée à l'unanimité.

On fait l'appel nominal, pour constater si les trois quarts du nombre total des députés sont présents, chiffre exigé par l'art. 12 de la convention du 7 (19) Août pour que l'élection puisse avoir lieu.

A l'appel nominal répondent 64 députés ; il y a 2 absents, savoir : le prince Barbo Stirbey et M. le logothète Jean Slatineano.

Le colonel J. E. Floresco propose que les députés prêtent le serment, prescrit, pour ce cas, par l'art. 31 du Règlement organique.

L'Assemblée, consultée, adopte cette proposition. S. S. le Métropolitain se lève et prononce à haute voix la formule du serment ; tous les députés, l'un après l'autre, s'approchent du bureau, mettent la main sur l'Evangile, baisent la S-te Croix et prêtent le serment, en prononçant distinctement : « je jure. »

Puis, on procède à l'élection du Prince, par vote secret et par appel nominal.

Le scrutin étant dépouillé, par la lecture des bulletins déposés, S. S. le Métropolitain, président de l'Assemblée, proclame qu'à l'unanimité des 64 voix exprimées, le Prince de Moldavie Alexandre Jean I-er Couza a été élu aussi Prince de Valachie.

Alors, toute l'Assemblée se lève et les députés et le public

applaudissent et font entendre à trois reprises le cri : «Vive No. 2498.
l'union ! Vive Alexandre Jean I-er Couza ! Vive la Puissance suze- 1859
raine ! Vivent les Puissances garantes !» 5 Febr.

Cet acte important de l'Assemblée est constaté par un procès-verbal, rédigé séance tenante et joint au présent procès-verbal de la séance.

M. Jean Bratiano propose que l'Assemblée, par son président, annonce immédiatement, par une dépêche télégraphique, au Prince Alexandre Jean I-er son élection, et que celle-ci soit notifiée aussi à la Caïmacamie.

L'Assemblée approuve et les mesures nécessaires sont prises.

M. B. Boeresco demande la parole, monte à la tribune et prononce quelques paroles faisant ressortir la grande importance de l'acte qui vient d'être accompli. L'élection d'un seul Prince pour les deux Principautés, dit M. Boëresco, facilitera considérablement la mise en œuvre de nos nouvelles institutions.

Le prince Démètre Ghica monte à la tribune et, complétant M. Boëresco, constate que, dès qu'on eut proposé la candidature du Prince Alexandre Jean I-er Couza, et voyant que cette union nous assure un heureux avenir, ceux qui se croient être la majorité, ont immédiatement accepté cette proposition avec une véritable abnégation et avec enthousiasme. L'orateur prie donc que cette vérité soit constatée devant la nation, afin qu'il soit prouvé que, lorsqu'il s'agit d'un sacrifice pour la patrie, il n'y a plus de parti, nous sommes tous frères, car nous savons que l'union fait la force.

L'Assemblée est consultée au sujet de la signature d'une adresse à la S. Porte et elle décide que cet acte sera accompli demain.

Le président lève ensuite la séance, à 6 heures et demie du soir, et annonce la prochaine réunion pour Dimanche, à 11 heures du matin.

(Suivent les signatures du président et des secrétaires.)

Annexe A. — Procès-verbal constatant l'élection du Prince Alexandre Jean I-er Couza comme Prince de Valachie, le 24 Janvier (5 Février) 1859. Bucarest.

Principautés-Unies. || Assemblée élective de Valachie.

Aujourd'hui, Samedi, ce 24 Janvier, L'Assemblée élective a procédé au vote pour l'élection du Prince. Le résultat en a été

No. 2498. l'élection, à l'unanimité, d'Alexandre Jean I-er Couza, actuellement
 1859 Prince régnant de Moldavie, qui a été proclamé aussi Prince ré-
 5 Febr. gnant de Valachie. Ce qui est constaté par les signatures du pré-
 sident et des secrétaires.

(Suivent les signatures du président et des secrétaires.)

Annexe B.—Allocution prononcée par M. B. Boëresco, à la
 fin de la séance de l'Assemblée élective de Va-
 lachie, du 24 Janvier (5 Février) 1859. Bucarest.

Messieurs, || Ce jour est le plus grand que les Roumains aient vu enregistré dans les annales de leur histoire. L'acte que nous avons accompli aujourd'hui donne la preuve d'un patriotisme et d'un désintéressement dont on rencontre rarement l'exemple chez les nations les plus civilisées de l'Europe. Il y a plus de deux siècles et demi, on tentait de réaliser, par la force matérielle, par la violence, par le sang, l'union de tous les Roumains, cette noble aspiration de toutes les générations. Aujourd'hui, l'union est réalisée par la force morale, par les armes spirituelles. || Grâce à vous, mandataires de la nation, qui avez su vaincre, à un moment donné, toutes vos passions, oublier tous les intérêts égoïstes, étouffer toutes les haines, écarter toutes les sympathies et antipathies personnelles, pour déposer sur l'autel de la patrie, pur et vierge, le principe de la réconciliation générale et de la force nationale! Grâce aux Puissances garantes qui nous ont montré la voie de notre prospérité et de notre grandeur, en reconnaissant et en garantant nos droits nationaux et nos anciens traités, que nos pères ont défendus au prix de leur sang et qui restaient inertes, couverts du voile de l'oubli et de la violation! Une nouvelle ère s'ouvre devant nous, l'ère de notre régénération. || Vous pouvez dire avec fierté à vos descendants que vous avez posé la première pierre de ce nouvel édifice. Les accents de leur reconnaissance résonneront de génération en génération! || Quelle est la nature de l'acte que nous venons d'accomplir avec tant de régularité, de tranquillité et de désintéressement? L'élection du prince Alexandre Jean Couza est-elle conforme à la convention de Paris? Tranquillisez-vous, Messieurs. Cherchez dans votre conscience et dans votre raison la réponse à cette question. Notre élection est légale, notre acte est un des plus légitimes qu'un homme puisse

faire dans des circonstances si difficiles. Il n'est contraire en rien à la lettre de la convention, tandis qu'il est absolument conforme à son esprit. || La convention veut que chacune des deux Principautés ait un gouvernement à elle. Mais le gouvernement d'un Etat se compose du pouvoir législatif et du pouvoir exécutif. Ce principe a-t-il été lésé en quoi que ce soit? Nullement. Chaque Principauté, tant la Moldavie que la Valachie, a un gouvernement séparé, c'est-à-dire sa propre Chambre, son propre ministère, sa propre administration. Notre union n'est pas politique, mais seulement personnelle. Nous avons réuni les deux gouvernements en une seule main; mais ces gouvernements sont toujours deux, bien qu'il n'y ait qu'une seule personne, ce qui est absolument conforme à la convention. || D'autre part, qu'est-ce que les Puissances se sont proposé par leur acte du 7 (19) Août? Elles se sont proposé, entre autres, que les deux Principautés, par l'identité de leurs lois et par l'action commune de leurs gouvernements, acquierrent une force qui les fasse respecter comme nation, et une prospérité matérielle qui les relève comme société. Ce résultat aurait-il pu être atteint, si chacune des Principautés avait un autre Prince? Très difficilement et peut-être pas du tout. La politique de chaque Prince eût été autre, le principe de chacun des deux gouvernements aurait été autre aussi. Il s'en serait suivi que leurs ministères, leurs Chambres et leurs délégations à la Commission centrale auraient différé de principes et de sentiments. || Comment donc aurait-on pu alors créer des lois d'intérêt général qui doivent être rédigées par la Commission centrale et approuvées par les deux Chambres? Des idées opposées dominant tant dans les deux Chambres qu'au sein de la Commission centrale, on n'aurait pu arriver à aucun résultat. On aurait vu se produire le même phénomène à propos de toute loi spéciale qui, discutée par une des Chambres, doit être revue par la Commission centrale. || Ce n'est qu'une seule personne, unissant les deux gouvernements, qui puisse faire que la même politique prédomine dans les deux Etats, que le même sentiment inspire les deux Chambres et les deux délégations à la Commission centrale et que la même action se produise dans les deux Principautés; ce n'est qu'à cette condition que nous pouvons atteindre réellement et énergiquement le but que les Puissances garantes se sont proposé. || Notre acte est donc parfaitement légal. Il ne manquera pas d'être applaudi, sous

No. 2498.

1859

5 Febr.

No. 2498. peu, par l'Europe entière, comme il est applaudi, aujourd'hui, par
1859 toute la nation roumaine. || Vive notre Prince! Vivent les Puis-
5 Febr. sances garantes!

No. 2499.— Telegrama Mitropolitului Valahiei, Nifon, către Alexandru Ioan I Cuza, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Bucuresci.

(„Patria“, No. 17, din 26 Ianuarie 1859.)

No. 2499 Înălțimei Sale Alexandru Ioan I, Domn Moldovei și Țărei Ro-
1859 mâneștii. || Astăzi, la 24 Ianuarie 1859, la 6 ore după amiază-zi,
5 Febr. Adunarea electivă a Țărei Româneștii, procedând, conform conven-
ției, la numirea Domnului Stăpânitor, a ales în unanimitate pe În-
nălțimea Voastră. Obșteasca Adunare salută cu respect și amor pe
Domnul său și-l invită să iea cârma țării.

Președintele Adunării, (subscris) Nifon,
Mitropolitul Ungro-Vlahiei

(Traducțiune.)

A Son Altesse Alexandre Jean I-er, Prince de Moldavie et de Valachie. | Aujourd'hui, 24 Janvier 1859, à 6 heures du soir, l'Assemblée électorale de Valachie a procédé, conformément à la convention, à l'élection du Prince Régnant et a élu à l'unanimité Votre Altesse. L'Assemblée générale salue avec respect et amour son Prince et l'invite à prendre les rênes du gouvernement.

Le président de l'Assemblée, (s) Nifon,
Métropolitain de Hongro Valachie.

No. 3500.— Scrisoarea Domnului Alexandru Ioan I Cuza către Impăratul Napoleon III, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Iași.

No. 2500. Sire, || Les Assemblées électives moldave et valaque viennent
· 1859 de me proclamer, à l'unanimité, Prince régnant de Moldavie et de
5 Febr. Valachie. Ainsi se trouve accomplie de fait cette union complète que les deux pays ont tant de fois demandée et que Votre Majesté a daigné défendre dans les conseils de l'Europe. Pour que ce fait

acquierre la force d'un droit incontesté, je sens combien il est nécessaire que la protection tutélaire de Votre Majesté continue à s'étendre sur notre pays. Comme interprète naturel de ses aspirations et de ses besoins, je prends, Sire, la liberté de m'adresser à Votre Majesté, avec toute la confiance d'un cœur reeonnaissant pour le bien qu'Elle nous a fait et plein d'espérance en celui qu'Elle nous réserve. || Le sort de la Roumanie est sous la sauvegarde de Votre Majesté, c'est-à-dire qu'au moment où ses destinées se décident, je ne conserve plus aucune crainte et que je suis assuré que la Providence nous sera en aide. || Je prie Votre Majesté de daigner agréer l'hommage de ma reconnaissance et du respect, || avec lesquels je suis, || Sire, || de Votre Majesté || le très obéissant serviteur.

(s.) Alexandre Jean.

No. 2501.— Primul articol publicat de ziarul «Românul», în 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. București.

(„Românul“, No. 11, din 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859.)

Ziua de astăzi e menită de a forma cea mai frumoasă pagină a națiunii române, căci asta este ziua în care, la 7 ore seara, după ce toate partidele, ce la începutul Adunării se păreau împărțite în două tabere contrarii una alteia, pătrunse de adevăratul princip național, delăturând orî-ce egoism particular, proclamară în unanimitate pe Domnul Alexandru Ioan I Cuza și de Domn al României. | In fine, după atâtea lupte, după atâtea calamități, iacă-ne în culmea dorințelor noastre; de azi înainte, Moldova și România sunt unite pentru tot-deauna, nimeni nu le va mai putea despărți una de altă. Speranță dar și încredere în Dumnezeu ce protege pe România-Unită! Nenorocirea patriei noastre a provenit tot-deauna din substituirea intereselor noastre proprii interesului comun; azi, acest flagel, ce a produs atâtea nenorociri asupra dulcele noastre patrii, s'a nimicit cu totul și pentru tot-deauna; azi, toate clasele societăței noastre au sacrificat interesele lor particulare binelui comun. Să uităm dar trecutul, să îngropăm într'un mormînt toate păcatele, toate viciile, toate erorile noastre și să ridicăm asupra aceluî mormînt o piatră sepulcrală, și vaî de acela care va îndrăzni să o ridice vre-o dată! Noi, cel puțin, promitem că nu

No. 2501. o vom face, dar însă vom ținea o revistă serioasă și severă despre
 1859 toate faptele și lucrurile fie-cărui individ în viitorul României. ||
 5 Febr. Misiunea noastră este mare și datoriile noastre importante; credem însă că vom corespunde cerințelor fericirei naționale, având în capul Principatelor noastre unite un Domn ca Alexandru Ioan I, căruia îi urăm din toată inima să trăiască îndelung, pentru prosperitatea și consolidarea României-Unite!

(Traducțiune.)

La journée d'aujourd'hui est destinée à former la plus belle page de l'histoire de la nation roumaine, car elle a vu réunis tous les partis qui, au commencement de la session de la Chambre, paraissaient divisés en deux camps ennemis, et se sont pénétrés du véritable principe national, écartant tout égoïsme et proclamant, à l'unanimité, Prince de Valachie le Prince Alexandre Jean I-er Couza. || Enfin, après tant de luttes, après tant de calamités, nous voilà au comble de nos vœux! La Moldavie et la Valachie sont désormais unies pour toujours! Rien ne saura plus les séparer! Espérons donc et ayons confiance en Dieu qui protège la Roumanie-Unie! Le malheur de notre patrie provenait toujours de la substitution de nos intérêts personnels à l'intérêt commun; aujourd'hui, ce fléau, qui a produit tant de malheurs pour notre douce patrie, a été détruit complètement et pour toujours; aujourd'hui, toutes les classes de notre société ont sacrifié leurs intérêts particuliers au bien commun. Oublions donc le passé, enterrons tous nos péchés, tous nos vices, toutes nos erreurs et posons sur leur tombeau une pierre tumulaire. Et malheur à celui qui oserait jamais la soulever! En ce qui nous concerne du moins, nous promettons de ne pas y toucher. Cependant, nous passerons sérieusement et sévèrement en revue les actes et les œuvres de chacun relatifs à l'avenir de la Roumanie. || Notre mission est grande et nos devoirs sont importants. Mais nous croyons que nous suffirons aux exigences de la prospérité nationale, ayant à la tête de nos Principautés un Prince comme Alexandre Jean I-er, auquel nous souhaitons de tout cœur une longue vie, pour la prospérité et la consolidation de la Roumanie Unie!

No. 2502.— Articolul ziarului «Steaoa Dunărei» despre alegerea lui Alexandru Ioan I Domn al Valahiei, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Iași.

(„Steaoa Dunărei“, No. 17, din 24 Ianuarie 1859.)

Vivat România unită și suverană!! || Mai multe depeși tele-No. 2502. grafice, sosite de la București, felicită pe Înălțimea Sa Alexandru 1859 Ioan I, anunțându-i că, în Adunarea electivă a Valahiei, astăzi, cu 5 Febr. unanimitatea voturilor, Înălțimea Sa a fost ales Domn Stăpânitor și al Valahiei. || Detaliurile particulare ce căpătăm ne anunță că Adunarea electivă de peste Milcov, întrunită astăzi în ședință publică, pentru alegerea Domnului, la amiază, toți deputații retrăgându-se în conferințe secrete în o sală învecinată, la intrarea lor în sala ședințelor, au proclamat cu unanimitate pe Domnul Alexandru Cuza, Domnul Moldovei, de Domn și al României, și că, îndată, au început a proceda la subscrierea actului de alegere. || Această operație a întârziat pentru puțin notificația oficială. || O asemenea știință a sosit și la deosebitele consulat din Iași.

(Traducțiune.)

Vive la Roumanie unie et souveraine! Plusieurs dépêches télégraphiques, arrivées de Bucarest, félicitent S. A. Alexandre Jean I-er, et lui annoncent qu'aujourd'hui, l'Assemblée électorale de Valachie l'a élu, à l'unanimité, Prince régnant de Valachie. || Les détails que nous avons reçus par voie particulière, disent que l'Assemblée électorale d'au-delà du Milcov s'est réunie aujourd'hui en séance publique pour l'élection du Prince. A midi, tous les députés se sont retirés dans une salle voisine, pour tenir une conférence secrète. A leur rentrée dans la salle des séances, ils ont proclamé, à l'unanimité, le Prince Alexandre Couza, Prince de Moldavie, comme Prince de Valachie aussi et ont procédé immédiatement à la signature de l'acte de cette élection. || Cette opération a retardé un peu la notification officielle. Les mêmes renseignements sont parvenus à différents consulats de Iassy.

No. 2503.—Coroondența din București, adresată ziarului «Steaoa Dunărei», în 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. București.

(„Steaoa Dunărei“, No. 26, din 6 Februarie 1859.)

No. 2503. Iată a treia zi și poporul e tot în picioare! Dumnezeu, ce
 1859
 5 Febr. popor este poporul Român! Când se inspiră de vre-o idee, când are vr'o bănuială, uită toate interesele private și se consacră numai pentru triumful causei comune. || Astă noapte, pe când poporul se purta pe ulițe, iar deputații se adună, când colo, când dincolo, în conciliabuluri, s'a răspîndit vorba că majoritatea reacționară, pe a doua zi, avea să proclame Domn pe Bibescu, să aresteze și chiar să ucidă pe deputații partidului liberal, și să pue mâna pe guvern. || Poporul, de cum s'a făcut ziuă, se adună pe dealul Mitropoliei în mai multe mi. Pe la 8 ore, oștirea se apropie, și se închide în curtea fostului Domn Bibescu, care este sub poalele dealului Mitropoliei. Veselia e pe toate fețele; poporul este liniștit, ca și când așteaptă rezultatul unei solemnități. Soldații declaraseră că, de se va proclama Bibescu, pun armele jos; poporul simțise că deputații partidului național erau hotărîți să proclame și ei un Domn și apoi să facă apel la popor. || Deputații încep a veni. Aga de oraș, știind că, două zile în șir, nu putuse să ție cu gendarmeria poarta Mitropoliei, făcu apel la popor, ca să o păzească el însuși. Poporul, convingîndu-se că buna orînduială trebuia să se păzească, pentru ca Adunarea să poată lucra în liniște, pune la poartă o gardă de câți-va junî școlari; aceștia nu lasă pe nimeni fără bilet, și nimeni nu cutează a sforța poarta. || Adunarea, la 11³/₄, se deschide. Se citește apelul nominal; apoi procesul verbal. Ordinul zilei chiamă alegerea comisiilor verificatoare. Inainte de a proceda la aceasta, o parte din deputați cer de la presidenție câte-va momente de înțelegere în secret. Partidul național se retrage în camera secretă; peste câte-va momente, sunt chemați acolo și câți-va din deputații Bibesco-Știrbeiști; apoi se duc cu toții, și chiar clerul cu Mitropolitul. || Consulii puterilor străine și publicul din sală se află în neastîmțăr. Nimeni până a opta zi nu credea că Adunarea va face alegerea Domnului. Pe la ¹/₂ după amiază, se vede ducîndu-se crucea și Evangeliul în camera unde se află deputații. Ce să fie? Toate inimile bat. O presimțire de fericire însă înveselește toate fețele. Toți șoptesc; gurile oamenilor nu cutează a vorbi tare. || Nu trece un pătrar de oră, și prințul Dimitrie Ghica ese și spune că Camera

s'a jurat în unanimitate să aleagă Domn pe Domnul ales al Mol. No. 2503. dovei. Atunci, porțile Mitropoliei se deschid și poporul se aruncă în lăuntru cu miile, strigând: Cuza Domn! Ura Cuza! | Scena petrecută în camera secretă, nu o pot descrie de cât acei ce au fost în lăuntru. Se zice că Iancu Brătianu și Boerescu, cu discursurile lor, au făcut pe toți de plângeau cu hohote. Ast-fel, s'a făcut reconcilierea între acele partiduri extreme, cari se urau cu atâta înverșunare de atâtea ani, neîncetat... și s'a văzut... un lucru neașteptat... Iancu Brătianu îmbrățișându-se cu Iancu Florescu, Rosetti cu Brăiloiu, și Ghiculeștii cu fiul lui Bibescu și al lui Știrbei. | După subscrierea actului, prin care s'au legat că vor vota pentru Domnul Moldovei, deputații s'au înțeles să se facă mai întâi comisiile verificatoare, să se încuviințeze titlurile fie-căruia în cea mai mare grabă, să se aleagă vice-președinții, secretarii și chestorii, și apoi să proceadă la alegerea Domnului. | După împlinirea tuturor acestor formalități, se făcu votarea cu bilețuri. Se numărară voturile și, din 64 de bilete, eșiră 64 cu numele lui Alexandru Ioan I. || Pe la 7 ore seara, se termină operațiunea. Mitropolitul proclamă votul Adunării. Clopotele capitalei încep a suna, și o dulce ploae, prevestitoare de abundență și prosperitate, începe a curge. Poporul, în delirul său frenetic, credea că însuși Dumnezeu plânge de fericire, văzând fericirea sa; apoi, fără a se supăra de ploae, aprind torțele și, cu musica militară în mijloc, purced pe uliță. Toate casele publice și private se iluminează. Lăutari în toate părțile. Oștirea, cu puștile de-a-umere, amestecată printre popor, se bucură de fericirea generală. Ast-fel, poporul, cu musica, cu miliția, cu faclele aprinse, s'a purtat pe toate ulițele, urând pe consuli, urând pe deputați, și jucând hora unirei pe la toate răspintiile. | Dar, o Dumnezeule! Fapta este atât de mare, bucuria atât de mare, în cât pana tremură în mâna mea... și o las! | Pe la 11 ore, tot orașul, ca un călător obosit de cale grea, s'a cufundat în liniștea cea mai adâncă.

(Traducțiune.)

Voilà le troisième jour et le peuple est sans cesse debout ! Dieu ! Quel peuple que ce peuple roumain ! Lorsqu'il est inspiré d'une idée, lorsqu'il a un soupçon, il oublie tous les intérêts privés et se consacre en entier au triomphe de la cause commune. Cette nuit, pendant que le peuple se promenait dans les rues et que les

No. 2503. députés se réunissaient, par-ci par-là, en conciliabules, le bruit s'est
 1859 répandu que la majorité réactionnaire allait, le lendemain, proclamer
 5 Febr. Bibesco Prince de Valachie, arrêter et même faire assassiner les
 députés du parti libéral et mettre la main sur le gouvernement. ||
 Dès l'aube, le peuple, au nombre de plusieurs milliers, se réunit
 sur la colline de la Métropole. Vers 8 heures, la troupe arrive et
 entre dans la cour de la maison de l'ancien prince Bibesco,
 située au pied de la colline. La joie se reflète sur tous les vi-
 sages; le peuple est tranquille, comme s'il attendait le résultat
 d'une solennité. Les soldats déclarent que, si Bibesco est proclamé,
 ils mettent bas les armes; le peuple sent que les députés du parti
 national sont décidés à proclamer, à leur tour, un Prince, et à faire
 ensuite appel au peuple. || Les députés commencent à arriver.
 L'aga (chef de la police) de la ville, voyant qu'avec ses gendarmes,
 il n'a pas pu, pendant les deux jours précédents, défendre la porte
 de la Métropole, fait appel au peuple, pour qu'il la garde lui-même.
 Le peuple, persuadé de la nécessité du bon ordre, pour que l'As-
 semblée puisse travailler en paix, met aux portes une garde, com-
 posée de quelques étudiants qui ne laisse entrer personne sans
 carte; personne n'ose forcer la porte. La séance de l'Assemblée est
 ouverte à 11 heures $\frac{3}{4}$. On donne lecture de l'appel nominal, puis
 du procès-verbal. L'ordre du jour appelle l'élection des commissions
 de vérification. Avant d'y procéder, une partie des députés demandent
 au président quelques instants pour s'entendre en secret. Le parti
 national se retire en séance secrète; quelque temps après, on y
 invite aussi quelques députés du parti Bibesco-Știrbey; ensuite,
 tout le monde y vient, même le clergé avec le Métropolitain. |
 Les consuls des Puissances étrangères et le public de la salle des
 séances attendent avec impatience. Personne ne croit que l'élec-
 tion soit faite avant la huitième séance. Cependant, vers midi et
 demi, on voit apporter dans la salle où se trouvent les députés, la
 croix et l'Évangile. Qu'est-ce que cela signifie? Tous les cœurs battent
 précipitamment. Cependant, un pressentiment de bonheur anime tous
 les visages. On n'entend que des murmures; personne n'ose parler
 à haute voix. | Il se passe un quart d'heure à peine, lorsque le prince
 Démètre Ghica sort et dit que la Chambre entière a juré d'élire
 Prince de Valachie le Prince élu en Moldavie. Alors, les portes
 de la Métropole s'ouvrent, le peuple y pénètre par milliers, en
 criant: Couza est Prince! Vive Couza! || La scène qui s'est passée
 dans la chambre secrète, ne peut être décrite que par ceux qui

y ont assisté. On dit que Jean Bratiano et Boëresco ont fait, par No. 2503. leurs discours, pleurer jusqu'aux sanglots tout le monde. C'est ainsi que s'est faite la réconciliation entre les deux partis extrêmes qui, depuis tant d'années, se haïssaient si terriblement Et on a vu une chose inattendue. . . . Jean Bratiano s'embrassant avec Jean Floresco, Rosetti avec Brailoi et les Ghica avec le fils de Bibesco et le fils de Stirbey. || Après avoir signé un acte par lequel ils s'engagent à voter pour le Prince de Moldavie, les députés s'entendent sur la composition des commissions de vérification, sur la validation la plus rapide possible, sur l'élection des vice-présidents, des secrétaires et des questeurs, après quoi ils doivent procéder à l'élection du Prince. || Après l'accomplissement de toutes ces formalités, on procède au vote par bulletins; on compte les voix et, sur 64 votants, on trouve 64 bulletins portant le nom d'Alexandre Jean I-er. || L'opération est terminée vers 7 heures du soir. Le Métropolitain proclame le vote de l'Assemblée. Les cloches de la capitale commencent à sonner; une agréable pluie se met à tomber, annonçant l'abondance et la prospérité. Le peuple, dans un délire frénétique, croit que Dieu lui-même pleure de joie; puis, sans que la pluie la déränge, la foule allume des torches et, avec une musique militaire, parcourt les rues. Tous les édifices publics et toutes les maisons particulières s'illuminent. Les laoutars jouent partout. Les soldats, l'arme au bras, se mêlent à la foule et se réjouissent du bonheur général. Le peuple, avec la musique, avec la milice, avec des torches allumées, se promène par toute la ville, acclame les consuls, les députés, danse la «hora» de l'union à tous les carrefours. || Mais, mon Dieu! Le fait est si important, la joie est si grande, que la plume me tremble dans la main Je la dépose. | Vers 11 heures, toute la ville, tel un voyageur fatigué par une longue route, repose profondément.

1859
5 Febr.

No. 2504.—«O salutare României în 24 Ianuarie 1859», de arhimandritul Neofit Scriban. In 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Iași.

(„Steaon Dunărei“, No 23, din 3 Februarie 1859.)

Te salutez, sântă Românie! te salutez o țară! o pământ! ce No. 2504. porți comori de virtute și de adevăr! Românie! scumpă Românie! 1859 mărit a fost numele tău între popoare și între națiunile lumii, și 5 Febr.

No. 2504. mărit are să fie. | Frumoasă ai fost și frumoasă ești, scumpă Românie, și strălucită vei să fii. | Soarele tău nu va apune, zilele tale nu se vor pleca și tu, măi tineră de cât aurora, vei sta în orizontul lumii, ca să desfătezi, ca să luminezi și ca să susții pe frații tăi. Mărită ai fost, scumpă și sântă Românie, când odinioară lumea se uimea de faptele tale cele mărețe, te admira și te revera! | Frumoasă ai fost, și încă frumoasă ești și acum, și ești demnă de amat; căci cerul tău este luminat cu miș de faclii înțelegătoare, cari conduc pe fiii tăi la viață și la onoare. Atmosfera ta, cea curată, este amestecată cu miș de felurimi de balsamuri miro-sitoare, ce transportă inimile în simțiminte de o fericire divină. Ea plouă cu rouă cerească pretutindenea preste tine, te însuflă cu entuziasmul, prin care vorbește omenirea în limbajul lui Dumnezeu. || Frumoasă ești, sântă și scumpă Românie, frumoasă ești, și frumoasă vei fi. | Acuma însă, vei să fii și strălucită. Vei să fii strălucită măi mult de cât aurul și argintul, de cât comorile tale cele nedeșertate, măi mult de cât pietrele nestimate ori scumpe, ce scoteai odinioară din sînul tău; căci soarele tău a răsărit; mirele tău a venit. Așa! De acum vei să fii strălucită, scumpă Românie, și eu nu pot de cât să saluez mîntuirea ta, care a venit; eu o saluez de miș de ori; căci, de acum, cred că întunerecul și vișul din orizontul tău vor fugi, fantasmеle și nălucirile înspămintătoare vor peri, și fiii tăi, încântați de fericire, vor face să salte de bucurie chiar munții tăi cei înalți, chiar codrii tăi cei pururea verzi, dumbrăvile tale cele umbroase și silvele tale cele nestrămutate. Vor face să răsune luncile, să răsune văile și adîncurile, de buciumurile lor cele răsăfătoare. Vor face să se cutremure câmpiile tale cele nemăsurate, înverzite și înflorite, sub săltările picioarelor lor. | Vor face să vuiască valurile riurilor tale, vuete de plăcere și de desfătare. Iar bătrânul Danubiū să iasă din adîncuri și să se joace printre florile șesurilor tale celor mănoase, căci a sosit mîntuirea ta. Strălucită vei fi, scumpă Românie, căci în sînul tău bate astăzi numai o singură inimă! Toate inimile fiilor tăi nu sunt decât una și aceeași inimă; soarele ce o încălzește a răsărit și cel așteptat a venit, și eu, în nespusa mea bucurie, te salut, scumpă Românie, și vin să te încununez cu o îndoită cunună. Cu o cunună de onoare și cu o cunună de împărăție. || Cu o cunună de onoare: | Scumpă Românie! Dar oare din ce să-ți compun eu această cunună, dacă nu din însuși materialul tău, din faptele fiilor tăi. Deci, scumpă Românie, de câte

orî fiii tîi cei frumoși, s'aû sacrificat pentru apărarea ta, de câte
 orî ei aû riscat totul pentru întregimea ta, pentru paza ta, pentru
 onoarea ta și pentru drepturile tale; de atâtea orî acești bravi fii
 ai tîi, demni de tine, aû încununat cu onoare fruntea ta cea se-
 nină și tîmplele tale cele înălbite. Onoare dar lor, și onoare ție,
 scumpă Românie. || Când, în 1857, aleși tîi fii, conduși ca de o
 mână a-tot puternică și nevăzută, aû cerut, cu o voce entusiastă
 și unanimă, unirea ta, ființa ta, dreptul tîu, respectul tîu și re-
 paosul tîu; atunci ei iarăși nu aû lăcut de cât o cunună de onoare
 pentru tine, și onoarea ta este onoarea lor. Onoare dar aleșilor tîi fii,
 și onoare ție, scumpă Românie. | Când ei vin astăzi, cu cugete drepte,
 cu inimî înfrînte și înduioșate și cu simțimînte curate, de se prostern
 la picioarele tale, le spală cu lacrimi de bucurie și le șterg cu peri
 capetelor lor, cari sunt capetele aleșilor tîi; frumoasă ești Româ-
 nie și cununa onoarei tale întrece, cu strălucirea sa, pe strălucirea
 briliantelor și a diamantelor celor mai alese și mai scumpe din
 lume. Scumpă Românie! tu ai născut capetele mărețe, idei in-
 genioase ce se consumă în favoarea ta și simțimînte de virtute
 ce ard pentru viața ta; onoare dar fiilor tîi și onoare ție! Tu dar
 poți fi mîndră în lume, scumpă Românie, căci tu ești frumoasă și
 înțeleaptă, căci tu astăzi porți pe înalta-ți frunte o întreită cunună
 de onoare. A perit ca fumul toată întristarea, s'aû topit vrăj-
 mașiî ca ceara la fața luminei tale, i-a mistuit focul onoarei tale
 și s'a cufundat ca plumbul în marea ta cea întinsă. Grosul întu-
 neric și rușinoasa noapte de frică aû fugit. Negurile cele dese și
 norii cei posomorîți, cutremurați s'aû împrăștiat; căci ora ta bate,
 ziua ta a sosit, soarele tîu a răsărit și mirele tîu a venit. || Fru-
 moasă ești, scumpă Românie, frumoasă ești și așa să fii pe tot-d'a-
 una. | Cât îți șade de bine cu cununa de onoare ce ți-a împle-
 tit-o patriotismul fiilor tîi; însă tu poți purta, ție îți șade bine și
 cu o altă cunună, și tu o veî purta și pe aceasta, căci mirele tîu a sosit
 și ți-a adus o cunună de împărăție. | Deci eû te salutez și te
 încununez, și cu cununa ta cea de împărăție. | Scumpă Româ-
 nie! când fiii tîi te apăraû cu armele; când ei mureaû pentru tine;
 când cădeaû capetele Cantacuzineștilor, ale Ghiculeștilor și ale Vladi-
 mireștilor și ale altora, sub securea tiraniei; atuncea se rîura cununa
 ta de împărăție. Când o mulțime de alți fii ai tîi erau urîți de
 lumea cea-altă; când ei erau batjocoriți și persecutați din loc în
 în loc, și din țară în țară; când erau rătăcitori, prin munți, prin
 păduri și prin surpături; când ei erau prinși, bătuiți, schingiuiți, le-

No. 2504
 1859
 5 Febr.

No 2504. gați, arestați; când mureați de supărare și de întristare pentru tine; 1859 când mureați de durere, de lipsă și de foame, departe, departe de 5 Febr. de tine, de părinții și frații lor; când ei se înmormîntați în pămînt străin; când ședeau și plîngeau la rîurile tuturor Babilonurilor lumii; când cântați cântarea ta, când cântați tristele tale doine pe țermuri străine și la urechi și la inimă străină; atunci, acești bravi îți împleteau cununa cea minunată a împărăției tale. Onoare dar ție și onoare lor! || Când, în 1859, aleșiți tîi fii, fiii luminei, fiii libertății, ai egalității și ai adevărului, când fiii fraternității ți-au proclamat unirea ta, ți-au proclamat, cu o voce unanimă, pe mirele tîu; atunci ei te-au încununat și cu o cunună minunată de împărăție. Mîndră ești și frumoasă, scumpă Românie; căci cununa ta aceasta este făcută din virtutea fiilor tîi, și este irămîntată și suflată cu sângele martirilor tîi. Prin vîele mirelui tîu, celui frumos și tîner ca și tine, curge sânge sfințit de al martirilor tîi. El va purta cununa ta, căci ea este neperitoare, ea este împletită din un material nestricăcios. Virtutea și martiriile dreptății sunt mai tari de cît chiar lumea. Ei au rămas tot-dea-una vii în luptele ce au avut cu dînsa. Cine se îndoeste, întrebe se cu istoria lumii. | Mîndră ești și frumoasă, și mîndră și frumoasă să fii, scumpă Românie. Că porți pe capul tîu cel înalt, cu plete și cosițe aurite, nevestejită și minunată cunună a împărăției mirelui tîu ce l-ai chemat la tine. Strînge l dar în brațele tale de amor, ține-l cu puterea ta și cu credința ce strămută munții în inimile mărilor. . . . Căci el este mirele tîu, mîngăietorul tîu și apărătorul tîu. Ele este lumina ta, dreptatea ta, fericirea ta și mîntuirea ta. Saltă dar și dănțuește, scumpă Românie; îmbracă-ți vestimintele domnești ale părinților tîi; chiamă, adună pe fiii tîi din toate laturile pămîntului; încununează-ți fețele tale cu flori vii de ale Carpaților, și să se desfăteze cu toții de fericirea ta și a mirelui tîu. Să asiste cu toții la ospetul tîu. Munții toți să-și plece trufașele lor frunți, înaintea marșului tîu și a mirelui tîu; pasările și zefirii, natura întregă, să-ți întoneze melodioasa și sublima cântare triumfală a marșului mirelui tîu; să fugă de fața puterii sale toată invidia și toată pizma frumusețelor tale, a mănoșiei tale și a avuțiilor tale. || Sue-te pe tronul tîu cel înalt, pe tronul glorioșilor tîi străbuni și vorbește din înălțimea sa, ca să te audă toți fiii tîi și ficele tale, să te audă frații tîi și afini tîi, de la apus și de la răsărit, de la miază zi și de la miază noapte, că astăzi soarele tîu a răsărit și mirele tîu a venit. || Vorbește cu putere, scumpă Românie, din înălțimea tronului tîu, ca să te înțeleagă și cei vii și

chiar și cei morți! Să salte viii, să tresară morții, să se adune cu No. 2504.
 toții în jurul tău, să trăiască fericiți cu tine, sau să moară încunu- 1859
 nați cu diadema nemuritorimei tale. || Cetăților, orașelor și satelor 5 Febr.
 ale României! înarmați-vă, întăriți-vă și înlumați-vă; mănăstirilor!
 rugați-vă; bisericelor! psalmodiați; clerule! bine-cuvântă; armatelor!
 faceți evoluțiile voastre triumfale; tinerilor și bătrînilor! cântați
 împreună; poporul! joacă hora Unirei-Române, și cu toții strigați
 în transportul răsățului vostru: Vivat România una și autonomă!
 Că astăzi soarele ei a răsărit și mirele ei a venit! || Scumpă Ro-
 mânia! tu astăzi te poți felicita că ai căpătat o aureolă de glorie
 mai mare de cât când Roma, străbuna ta, supunea populiî Italiei,
 prin fer și prin foc. Mai mare este mărirea ta și triumful tău de
 astăzi, de cât cele ale Cesarilor și ale Augustilor, căci ele nu vin
 din șiroaie de sânge și din cenușă, ci din dreptate și din frăție.
 Cununa ta nu vine din sfere străine, de pe mări depărtate și de
 pe oceanuri neumblate și necunoscute, nici de pe continente de
 cea mai mare distanță a globului. Cununa ta vine din virtutea ta
 și din dreptatea ta. Saltă dar, scumpă Românie; căci soarele tău a
 răsărit și mirele tău a venit. || El îți zice, cu o voce armonioasă,
 ca cea a îngerilor, cu o voce de o amoare cerească: || «Vino mi-
 reasa mea, vino și te voi încununa. Te voi încununa încă și cu
 o cunună mai frumoasă, cu o cunună de o nouă mărire și de stră-
 lucire!» || Te salutez dar, scumpă Românie, în triumful tău, în
 dreptatea ta, ca și în onoarea ta și ca și în virtutea ta. || Te sa-
 lutez, în fine, în tronul tău și în mărirea ta, ca și în cetățenia ta
 și ca și în patriotismul tău. || Să trăești etern, scumpă Românie!
 Arhimandritul Neofit Scriban.

(Traducțiune.)

Salut à la Roumanie, le 24 Janvier 1859.

Je te salue, ô sainte Roumanie! Je te salue, ô pays, ô terre
 qui renfermes des trésors de vertus et de vérité! Roumanie! ô chère
 Roumanie! Ton nom a été grand parmi les peuples et les nations
 et il sera grand! Tu as été belle et tu es belle, ô chère Roumanie,
 et tu sera brillante. || Ton soleil ne se couchera pas, tes jours ne fi-
 niront pas, et toi, plus jeune que l'aurore, tu resteras à l'horizon
 du monde, pour délecter, pour éclairer et pour soutenir tes frères.
 || Tu étais grande, ô chère et sainte Roumanie, lorsque, jadis, le

No. 2504 monde s'étonnait de tes grands actes, t'admirait et te révérait. | Tu
 1859 étais belle et, maintenant encore, tu es belle et digne d'être aimée,
 5 Febr. parce que ton ciel est éclairé par des milliers de flambeaux d'in-
 telligence qui conduisent tes fils à la vie, à l'honneur. || Ton atmos-
 phère est pure, parfumée de milliers de baumes odorants qui don-
 nent à l'âme le sentiment d'un bonheur divin. Elle envoie sur toi
 une rosée céleste, t'inspire l'enthousiasme qui donne aux hommes
 le langage de Dieu. | Tu es belle. ô sainte et chère Roumanie!
 Tu es belle et tu seras belle. | Mais maintenant, tu seras aussi
 brillante. Tu seras plus brillante que l'or et l'argent, plus brillante
 que tes trésors encore intacts, plus brillante que les pierres pré-
 cieuses et inestimables que tu tirais jadis de ton sein; parce que
 ton soleil s'est levé, ton fiancé est venu. Oui! Désormais, tu
 seras brillante, ô chère Roumanie; et je ne peux que célébrer
 l'heure de ton salut qui vient de sonner. Je la salue mille fois,
 car je crois que, dorénavant, les ténèbres et le vice fuiront de ton
 horizon, que les fantômes et les visions terrifiantes disparaîtront
 et que tes fils, enchantés de bonheur, feront sauter de joie même
 tes montagnes élevées, tes bois toujours verdoyants et tes forêts
 ombreuses. Il feront résonner les sons de leurs cors délicieux, dans
 tes plaines, dans tes vallées et dans les gorges de tes montagnes. Ils
 feront trembler sous les sauts de leurs pieds tes champs immenses,
 verts et fleuris. Ils feront bruire tes rivières d'un bruit agréable
 et réjouissant. Et le vieux Danube va sortir de ses profondeurs, pour
 danser au milieu des fleurs de tes plaines fertiles; car le moment de
 ton salut est arrivé. Tu seras brillante, ô Roumanie bien-aimée;
 car dans ton sein ne bat qu'un seul cœur. Tous les cœurs de tes
 fils ne font qu'un seul et même cœur; le soleil qui le rechauffe
 s'est levé et celui que tu attendais est venu. Et moi, dans ma joie
 indicible, je te salue, ô chère Roumanie, et je viens te couronner
 d'une double couronne: de la couronne d'honneur et de la cou-
 ronne royale. || De la couronne d'honneur! Mais, ô chère Rou-
 manie! de quoi te composerai-je cette couronne, si ce n'est de
 toi-même, des actes de tes fils? Chaque fois, ô chère Roumanie,
 que tes vaillants fils se sont sacrifiés pour ta défense; chaque fois
 qu'ils ont risqué tout pour ton intégrité, pour ta sécurité, pour ton
 honneur et pour tes droits, ils mettaient une couronne d'honneur
 sur ton front serein et sur tes tempes blanches. Honneur donc à
 eux et honneur à toi, ô chère Roumanie! || Lorsque, en 1857, tes
 fils d'élection, comme conduits par une main toute-puissante et

invisible, demandaient, d'une voix enthousiaste et unanime, ton union, ton existence, ton droit, ton respect et ton repos, ils ne faisaient encore que te tresser une couronne d'honneur, et ton honneur est le leur. Donc honneur à tes fils d'élection et honneur à toi, ô chère Roumanie! || Lorsqu'ils viennent, aujourd'hui, avec la conscience pure, avec le cœur contrit et ému, se prosterner à tes pieds, les laver de leurs larmes de joie et les essuyer des cheveux de leurs têtes qui sont celles de tes élus, tu es belle, ô Roumanie! Et ta couronne d'honneur dépasse en magnificence l'éclat des brillants et des diamants les plus choisis et les plus chers du monde. | O chère Roumanie! Tu as donné naissance à de grandes intelligences, à des idées ingénieuses qui s'emploient à ton service, et à des vertus qui se consomment à te donner la vie. Honneur donc à tes fils et honneur à toi! Tu peux donc être fière devant le monde, ô chère Roumanie, car tu es belle et intelligente, car, aujourd'hui, tu portes sur ton front une triple couronne d'honneur. | Toute tristesse a disparu comme de la fumée; tous les ennemis se sont fondus comme de la cire en présence de ta lumière; le feu de ton amour les a dévorés et ils se sont noyés comme du plomb dans ta mer étendue. Les ténèbres grossières et la nuit honteuse se sont enfuies de peur. Les brumes intenses et les nuages sombres se sont dissipés, car ton heure a sonné, ton jour est arrivé, ton soleil s'est levé et ton fiancé est venu. Tu es belle, ô chère Roumanie, tu es belle et tu le seras à jamais. | Comme il te sied bien avec cette couronne d'honneur que le patriotisme de tes fils t'a tressée! Mais tu peux porter une autre couronne encore, qui te sied bien aussi, et tu la porteras également, car ton fiancé est venu et t'a apporté une couronne royale. | Je te salue donc et je te couronne de cette couronne royale aussi. Ô chère Roumanie! Lorsque tes fils te défendaient les armes à la main; lorsqu'ils mouraient pour toi; lorsque les têtes des Cantacuzino, des Ghica, des Vladimiresco et d'autres tombaient sous la hâche de la tyrannie,—ils tressaient ta couronne royale. Lorsqu'une foule de tes autres fils étaient houspillés, ridiculisés, persécutés, chassés de place en place, de pays en pays; lorsqu'ils erraient à travers les monts, les forêts et les ruines; lorsqu'ils étaient prisonniers, battus, torturés, garrottés, arrêtés; lorsqu'ils étaient désespérés; lorsqu'ils mouraient de chagrin et de tristesse pour toi; lorsqu'ils mouraient de douleur, de misère et de faim, loin, loin de toi, de leurs parents et de leurs frères; lorsqu'ils étaient

No. 2504.
1859
5 Febr.

No. 2504. enterrés en terre étrangère; lorsqu'ils pleuraient sur les bords
 1859 des fleuves de toutes les Babylones; lorsqu'ils entonnaient ton
 5 Febr chant, chantant tes tristes «doïnas» sur les rives étrangères, pour
 les oreilles étrangères et pour les cœurs étrangers, — alors, ces
 braves te tressaient ta merveilleuse couronne royale. Honneur
 donc à toi et honneur à eux! | Lorsque, en 1859, tes fils d'é-
 lection, fils de la liberté, de l'égalité et de la vérité, fils de la fra-
 ternité, ont proclamé ton union; lorsqu'ils ont proclamé, d'une voix
 unanime, le nom de ton fiancé;—alors ils t'ont couronné d'une mer-
 veilleuse couronne royale. Tu es fière et belle, ô chère Rou-
 manie, car ta couronne est faite des vertus de tes fils, car elle est
 fondue et travaillée dans le sang de tes martyrs. Dans les veines
 de ton fiancé, beau et jeune, comme dans les tiennes, coule le sang
 de tes martyrs. Ton fiancé portera ta couronne, car elle est im-
 périssable, tressée d'une matière indestructible. La vertu et les
 martyrs de la justice sont plus forts que le monde lui-même.
 Ils sont restés toujours debout dans les luttes qu'ils lui ont livrées.
 Que celui qui en doute, le demande à l'histoire du monde. Tu
 es belle et fière et belle et fière tu resteras, ô chère Roumanie!
 Car tu portes sur ta tête élevée, aux tresses et aux nattes dorées,
 la pure et merveilleuse couronne royale de ton fiancé que tu as
 appelé à toi. Entoure-le de tes bras amoureux, tiens-le avec force
 et avec la foi qui transporte les montagnes au fond des mers...
 Car il est ton époux, ton consolateur et ton défenseur. Il est ta
 lumière, ton droit, ton bonheur et ton salut. | Saute donc et
 danse, ô chère Roumanie! Mets les vêtements princiers de tes
 pères; appelle et réunis tes fils de tous les coins de la terre;
 couronne tes filles des fleurs vives des Carpathes; et que tous se
 réjouissent de ton bonheur et de celui de ton fiancé. Qu'ils assis-
 tent tous à ton banquet de noces. Que toutes les montagnes inclinent
 leurs fronts orgueilleux devant ta marche et celle de ton fiancé.
 Que les oiseaux, les zéphyr, la nature entière, entonnent le
 chant mélodieux et sublime de la marche de ton fiancé. Devant
 sa force, fuiront l'envie et la jalousie provoquées par tes beautés,
 par ta fécondité et par tes richesses. | Monte sur son trône élevé,
 sur le trône de tes glorieux aïeux, et parle de son haut, pour que
 tous tes fils et toutes tes filles t'entendent, pour que t'entendent tes
 frères, tes parents et tes consanguins de l'Occident et de l'Orient, du
 Sud et du Nord, pour qu'ils sachent que ton soleil s'est levé aujour-
 d'hui et que ton fiancé est venu. || Parle avec force, ô chère Roumanie

du haut de ton trône, pour que les vifs et même les morts t'en- No. 2504.
tendent. Que les vifs sautent, que les morts tressaillent, que tous se 1859
rassemblent autour de toi, pour vivre de ton bonheur, ou mourir 5 Febr.
couronnés du diadème de ton immortalité. | Villes, bourgs et
villages de la Roumanie! armez-vous, fortifiez-vous et illuminez-vous!
Monastères! priez! Eglises! récitez des psaumes! Clergé! bènés!
Armées! faites vos évolutions triomphales! Jeunes et vieux!
chantez tous ensemble! Peuple! danse la «hora» de l'union roumaine,
et tous, transportés de joie, criez: Vive la Roumanie une et autonome!
car aujourd'hui son soleil s'est levé et son fiancé est venu! || O chère
Roumanie! Tu peux aujourd'hui te féliciter, car tu es entourée de
l'auréole d'une gloire plus grande que celle de la Rome, ton aïeule,
lorsqu'elle soumettait, par le fer et par le feu, les peuples d'Italie.
Ton élévation et ton triomphe sont plus grands que ceux des Césars
et des Augustes, car ils ne proviennent pas des flots de sang et
des cendres, mais de la justice et de la fraternité. Ta couronne ne
vient pas de l'étranger, ni des mers éloignées, ni des océans
inaccessibles et inconnus, ni des continents les plus reculés du
globe. Ta couronne vient de ta vertu et de ta justice. Saute donc,
ô chère Roumanie, car ton soleil s'est levé et ton fiancé est venu!
| Il te dit, d'une voix harmonieuse comme celle des anges, d'une
voix d'amour céleste: «Viens, ô ma fiancée! Viens et je mettrai
une couronne de mariage sur ta tête. Je te couronnerai d'une
couronne plus belle encore, la couronne d'une nouvelle grandeur,
d'un nouvel éclat». | Je te salue donc, ô chère Roumanie, dans
ton triomphe et dans ta justice, comme dans ton honneur et dans
ta vertu. || Je te salue, enfin, dans ton trône et dans ton élévation,
comme dans ton esprit civique et dans ton patriotisme. | Puisses-tu
vivre éternellement, ô chère Roumanie!

L'archimandrite Néophyte Scriban.

No. 2505.—«Salutare zilei de 24 Ianuarie 1859». Versuri de C. Odobescu, cu ocasiunea alegerii lui Alexandru Ioan I Domn al Valahiei, în 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Bucuresti.

(„Românul“ No. 11, din 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859.)

Salutare zilei de 24 Ianuarie 1859.

No. 2505.
1859
5 Febr.

Dulce zi de fericire, a României națiuni
Sub culori mîndre, frumoase, viitorul îi deschizi.
Vom încinge al tău nume cu de flori mîndre cununi;
Căci tu soarta României cu o vorbă o decizi.

Cuza! nume ce răsună în tot sufletul ce bate
Pentru sfînta libertate și dreptate'n țara sa,
P'ale nemurirei aripi România azi străbate,
Și prezice că un soare mai frumos va lumina.

Provedința-tot putinte veselia ne trimite,
Unind două Țări sub brațul unui drept ocrotitor,
Care, pătruns de dreptate, fericire ne promite,
Progresul și înălțarea unui brav și vechi popor.

Fie dar ca Creatorul, lungind anii vieții sale,
Să îi dea prosperitatea și un nume în viitor;
Cu dulci rose și cu lauri să se semene a lui cale
Ș'al său nume în veți resune în sufletul tuturor.

C. Odobescu.

No. 2506.—Articolul ziarului «Steaua Dunărei», din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Iași.

(„Steaua Dunărei“, No. 17, din 24 Ianuarie 1859.)

No. 2506. In jurnalul «Le Levant», găsim publicat textul notei adresată
1859 ambasadorilor Puterilor semnătoare tratatului de Paris, de către
5 Febr. ministrul trebilor din afară al Turciei. Publicăm mai la vale tra-
ducerea ei. | Prin această notă, guvernămîntul turcesc declară
că se crede îndrituit «a-și rezerva dreptul, de a refusa investitura

la candidații ambelor administrațiuni ce vor fi referați spre în-No. 2506.
tărirea M. Sale Sultanului.» Argumentele ce sunt puse înainte în 1859
aceasta sunt «protestațiile formale ale locuitorilor Moldovei!» || 5 Febr.

Noi credem a fi exprimat, în numărul nostru de alaltă-ieri ¹⁾, punctul din care s'ar privi la noi acest refus al M. Sale Sultanului; am mers încă până a-l dori chiar, căci aceasta ne-ar pune în măsură de a da o dovadă detractorilor noștri că româneasca gîntă se resimte încă de vechiul său nume. Dar, o mai repetăm și astăzi: | Alexandru Ioan I, proclamat prin mila lui Dumnezeu și voința națională, Domn constituțional al Moldovei, este astăzi legiuit întronat; țara i-a dat în mână frînele guvernului și mâna sa va ști a le ține și a le apăra. | Dacă ne oprim astăzi asupra notei circulare a guvernămîntului otoman, este numai spre a releva oare-carî termeni, puțin compatibili cu formele de a se exprima în situațiunea ce rezultă din drepturile noastre antice și chiar din convențiunea din 7 (19) August. Ce vrea să zică acel cuvînt de «administrațiuni», aruncat guvernămîntelor interimare? Ele ar fi putut fi ast fel numite, în cât timp se ocupaū de oamenii trimesi de Turci de-a dreptul, de oamenii cari supuneaū drepturile țerei, comoarele ei de neatîrnare, caprițiului unui pașă; însă, când acele guvernăminte aū fost statornicite pe principiul unei legi fundamentale, pusă în vigoare printr'un congres european, ele aū fost guvernăminte neatîrnate în aplicarea legilor și nimēnui în lume, cu atît mai puțin Turciei, nu este permis a arunca asupra-le vre-un termen care ar putea reflecta umilirea asupra întregēi țeri care este pămînt liber și nesupus! Ce oare însemnează zicerea de «protestații formale ale locuitorilor Moldovei?» Vrea oare prin aceasta să se facă alusie la testamentul a câtor-va haini ce aū pretențiunea ridicolă de a se numi boeri mari, stîlpii țerei, pe care am publicat în unul din numerile noastre trecute? ¹⁾ — o mână de oameni, de căți-va setoși de fericitele timpuri trecute, când voința lor era lege, și când își hotăra moșiile până și prin vetrele satelor bieților răzași. Oare în aceștia constă suveranitatea națiunii române? || Această suveranitate stă în reprezentanții țerei; lumea a văzut și a recunoscut, însuși subscriitorii protestului la Constantinopole s'aū închinat ei; în cât timp ea este fidela expresiune a simțului și a demnităței naționale, acea Adunare este singurul ar-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2490, p. 559.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2360, p. 3

No. 2506. bitru al trebilor din țară și numai națiuneî, eî numai, îî este dat
 1859 dreptul a o judeca, dacă ea îîși împlinește bine mandatul eî. ||
 5 Febr. Este o vorbă: «nu te juca cu focul»; acest joc ne pare că se cam
 obicinuește acum în Orient, și Muntenegru, și acum Serbia, ne
 sunt în destul dovadă că acest joc nu prea se vine Turcieî. Ro-
 mânia aî și eî jocurile lor din vechime; pot tare bine să-și aducă
 acum aminte de ele.

Aneza A.— Nota adresată de către ministrul trebilor străine
 al Turcieî ambasadurilor Puterilor ce aî subscris
 convenția din Paris din 7 (19) August 1858. Con-
 stantinopole.

Nu mai poate fi îndoială că administrația interimară, instituită
 în Moldova, și-a pierdut caracterul de legalitate, în urmarea neîn-
 țelegereî și deosebireî de vederi ce s'aî iscat între membrii sîi,
 dintre cari acei ce, sub așa numită calificațiune de majoritate, în-
 susîndu-și exclusiv toate puterile administrative, aî trecut peste
 toate marginile ce le însemna datoriile lor, făptuînd mai multe acte
 contrarii stăreî de lucruri încuviințate. | Aceeași membri aî Căi-
 măcămieî Moldovene, afară de acestea, aî călcat în mai multe pri-
 viri principurile electorale, stipulate în împărătescul firman, pro-
 mulgat conform convenției din 19 August, pe ale cărora spirit și li-
 teră le-aî necunoscut. Niște asemenea nelegalități firește că n'aî
 lipsit de a provoca protestări formale din partea locuitorilor Mol-
 dovei. | După oare cari raporturi, s'ar părea că și în Valahia s'ar
 fi întîmplat oareș-cari neregularități partnice, în aplicarea actului
 electoral. | Dar nici o țînguire, nici o obiecție n'a fost formulată
 asupra acestor acte cari să fi intervenit contrar cu principiul re-
 gulamentului electoral. | Orî cum fie, este dovedit că măsurile
 executate în Moldova sînt cu totul în nepotrivire cu acele urmate
 în Valahia. Singur acest fapt dovedește îndeajuns că firmanul
 imperial este violat în princip, pentru că el nu poate avea de cât
 o aplicare comună pentru amîndouă Principatele. In această îm-
 prejurare, nu poate fi de cât bine înteles și hotărît că, după cum
 Inalta Poartă va executa cu lealitate pe acele din stipulațiile tra-
 tatului cari o privesc pe ea însăși, asemenea ea va cere, precum
 este și în ordinea naturală a lucrurilor, ca acele din aceleași sti-
 pulări cari prescriu datorințele ambelor provinciî, să fie în între-
 gime executate. || De aceea, pentru a aduce o întelegere comună

între Puterile garante în privința măsurilor ce trebuiaŭ luate, pen- No. 2506.
 'tru a preveni complicările ce sînt nedespărțite de toate neregu- 1859
 laritățile, și pentru a avea și timpul trebuitor de a aduce această 5 Febr.
 bună înțelegere și de a proceda la rectificările ce aceasta era chie-
 mată a prevedea, Inalta Poartă a trebuit să vă roage, D. . . . , odată
 cu ceî-lalți colegi ai d-voastre, de a cere învoirea guvernămîntului
 vostru, spre a statua asupra prelungirei, pentru puțin timp, a ter-
 menului hotărît pentru alegeri. || La această propuncre a Inaltei
 Porți, unele din Puterile garante aŭ dat adesia lor într'un chip abso-
 lut, altele sub oare-carî rezerve, însă cea mai mare parte nici pînă
 în ora aceasta nu aŭ răspuns. Este iarăși adevărat că a fost pus
 înainte și proiectul de a se aduna din nou Conferințele din Paris.
 Nu este însă mai puțin adevărat că chestiunea astăzi agitată is-
 vorește din o împrejurare ce se atinge de drepturile suzerane ale
 Inaltei Porți, precum și de exercițiul drepturilor de garanție ale
 Puterilor contractante, împrejurare la care este aplicabil art. 10
 din convențiunea încheiată la Paris în 19 August 1858, și care nu
 implică nici un rezon care ar cere întrunirea Conferinței. || Tim-
 pul întrebuițat pentru preschimbarea țintirilor și a considerărilor
 relative la aceasta făcînd a expira termenul ce trebuia prelungit,
 rezultatul ce era de înlăturat, este acum și împlinit. || Prin urmare,
 Inalta Poartă se găsește pusă în obligarea de a înoui declarația sa
 de mai 'nainte, că ea își rezervă execuțiul dreptului de a refusa
 investitura sa candidăților ambelor administrațiunî, cari vor fi re-
 ferați spre întărirea M. Sale Sultanului. || Grăbindu-mă de a vă face
 această declarație, din ordinul M. Sale Sultanului, mă folosesc, etc.

Anexa B. — Observațiile ziarului «le Constitutionnel» a-
 supra notei de mai sus.

Nu e nevoie de a mai comenta nota. care caracterizează atât de
 bine starea anormală, din care nu putea eși nimic durabil, nimic
 definitiv. Refusul investiturii este cu totul în dreptul puterei su-
 zerane. Fără această, făcutu s'ar fi atâtea vueti în Europa în pri-
 vința firmanului care întărește alegerea prințului Miloș Obrenović?
 Mai este încă a se ști dacă candidatul uniștilor moldoveni are acei
 zece ani de funcțiunî publice, din cari, la conferințele din Paris,
 s'a făcut o armă în potriva omului de stat care a fost știut a îm-

No 2506. păca datoriile sale către Inalta Poartă cu devotamentul său sincer
1859 către Moldova. ¹⁾
5 Febr.

(Traducțiune.)

Nous trouvons, dans le journal «le Levant», le texte de la note adressée aux ambassadeurs des Puissances signataires du traité de Paris par le ministre des affaires étrangères de Turquie. Nous en donnons plus loin le texte. || Par cette note, le gouvernement turc déclare qu'il se croit en droit «de se réserver de refuser l'investiture aux candidats des deux administrations, soumis à la confirmation de S. M. le Sultan.» Les arguments mis en avant dans ce but, sont «des protestations formelles des habitants de la Moldavie.» || Nous croyons avoir exprimé, dans notre numéro d'avant-hier ²⁾, le point de vue que l'on adopterait chez nous, pour apprécier ce refus de S. M. le Sultan; nous sommes allés même jusqu'à le désirer, car il nous mettrait en mesure de donner à nos détracteurs une preuve que la nation roumaine est encore digne de son ancien renom. | Cependant, nous répéterons aujourd'hui encore ceci: Alexandre Jean I-er, proclamé, par la grâce de Dieu et la volonté nationale, Prince constitutionnel de Moldavie, est aujourd'hui légalement intrônisé; le pays a remis entre ses mains les rênes du gouvernement et ces mains sauront les tenir et les défendre. | Si nous nous arrêtons encore sur la note circulaire du gouvernement ottoman, ce n'est que pour relever certains termes peu compatibles avec les formes de s'exprimer dans la situation qui résulte de nos droits antiques et même de la convention du 7 (19) Août. Que signifie le mot «administrations», appliqué aux

¹⁾ Nota ziarului «Stea oa Dunărei». Care oare să fie acel om de stat pe care complotantul jurnal îl aduce aici înainte. El însuși pare a se sfi de a-î rosti numele. Noi am văzut atâtea nerușinate ambiții, cu cari inunda această foaie în tot timpul Căimăcămei lui Vogoride, arătându-ne, și atunci ca și acum, desordini desplorabile și dărăpănarea avutului țării ca niște acte de om de stat, căci fără indoială organul turcesc trăgea și el partea sa din acele despoturi. Nu ne este acum anevoe de a pune un nume și o nului de stat. În curind, Adunarea țării va descoperi în fața lumii întregi rezultatul cărmuirii acestui om de stat. Cercetarea semilor vistieriei țării și a celor-l'alte case publice din timpul cărmuirii sale, ne va arăta mobilul ce îndeamnă pe acești panegiristi, plătiți a face atâtea exces de zel, în favoarea mumei, prin care ei și turma de lachei ce o înconjură sugeau până și obolul văduvei și a orfanului român.

²⁾ Cf Vol. VIII, No. 2490, p. 559.

gouvernements intérimaires? Ils auraient pu être appelés ainsi, No. 2506
 tant qu'ils étaient exercés par des hommes envoyés directement 1859
 de Constantinople qui mettaient à la disposition du caprice d'un 5 Febr.
 pacha les droits du pays et les trésors de son indépendance. Mais
 du moment que ces gouvernements ont été établis en vertu d'une
 loi fondamentale, mise en vigueur par un congrès européen, ce
 sont là des gouvernements indépendants dans l'application des lois,
 et il n'est permis à personne, et d'autant moins à la Turquie, de
 les qualifier d'un terme qui pourrait être humiliant pour le pays
 tout entier, lequel est une terre libre et insoumise. || Que
 signifie l'expression: «protestations formelles des habitants de la
 Moldavie?» Veut-on par là faire allusion à la protestation de quel-
 ques envieux qui ont la ridicule prétention de se nommer grands
 boyards, piliers du pays,—protestation que nous avons publiée dans
 un de nos numéros précédents? ¹⁾ — une poignée de gens en
 thousiastes du passé, où leur volonté faisait loi, où ils augmentaient
 leurs possessions jusqu'à accaparer les foyers de malheureux pay-
 sans. Est-ce là la souveraineté de la nation roumaine? | Cette sou-
 veraineté, c'est la représentation nationale; le monde l'a vue et l'a
 reconnue; les signataires mêmes des protestations envoyées à Con-
 stantinople, se sont inclinés devant elle, car elle est l'expression fidèle
 du sentiment national et de la dignité de la nation; cette Assem-
 blée est le seul arbitre dans les affaires du pays; il n'y a que la
 nation, la nation seule, qui puisse la juger et dire si elle remplit
 bien son mandat. | On dit qu'il ne faut pas jouer avec du feu; il
 nous semble que ce jeu devient une habitude en Orient; le Mon-
 ténégro et la Serbie nous servent de preuve suffisante qu'il n'est
 pas trop à l'avantage de la Turquie. Les Roumains ont aussi, et
 de vieille date, leurs façons de jouer; ils pourraient bien s'en
 rappeler.

Annexa A.—Note adressée par le ministre des affaires étran-
 gères de Turquie aux ambassadeurs des Puis-
 sances signataires de la convention de Paris du
 7 (19) Août 1858. Constantinople.

Il ne saurait plus y avoir de doute que l'administration in-
 térimaire de Moldavie a perdu son caractère de légalité, à la suite
 des mésintelligences et des divergences de vues qui se sont ma-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2360, p. 3.

No. 2506. nifestées entre ses membres, dont ceux qui se sont qualifiés de
 1859 majorité, se sont arrogé exclusivement tous les pouvoirs adminis-
 5 Febr. tratifs, ont dépassé toutes les limites tracées par leurs devoirs et
 ont commis plusieurs actes contraires à l'état de choses établi. |
 Les dits membres de la Caïmacamie moldave ont, en outre, violé
 à plusieurs égards les principes électoraux, stipulés dans le firman
 impérial, promulgué conformément à la convention du 19 Août, dont
 ils ont méconnu l'esprit et la lettre. De telles illégalités n'ont
 pas manqué, naturellement, de provoquer des protestations formelles
 de la part des habitants de la Moldavie. || D'après certains rapports,
 il semble qu'en Valachie aussi, certaines irrégularités partielles se
 seraient produites dans l'application de l'acte électoral. | Mais aucune
 plainte ni aucune objection n'ont été formulées contre ces actes,
 intervenus contrairement aux principes du règlement électoral. ||
 Quoi qu'il en soit, il est prouvé que les mesures exécutées en
 Moldavie, sont complètement différentes de celles qui ont été suivies
 en Valachie. Ce seul fait prouve suffisamment que le firman impérial
 est violé en principe, car il ne saurait avoir qu'une application
 commune dans les deux Principautés. Dans ces circonstances, il ne
 saurait être que bien entendu et décidé, que, comme la S. Porte
 exécutera loyalement toutes les stipulations du traité qui la
 concernent elle-même, elle demandera pareillement, ce qui est dans
 l'ordre naturel des choses, que celles de ces stipulations qui définissent
 les devoirs des deux provinces, soient intégralement exécutées. |
 Pour amener donc une entente commune entre les Puissances
 garantes, au sujet des mesures à prendre pour prévenir les complications
 inséparables de toute irrégularité, et pour avoir le temps nécessaire à
 la réalisation de cette entente et au redressement à opérer, la S. Porte
 a dû vous prier, Monsieur. . . , ainsi que vos collègues, de demander
 l'assentiment de votre gouvernement à une certaine prolongation,
 du terme fixé pour les élections. || A cette demande de la S. Porte,
 quelques unes des Puissances ont donné leur adhésion d'une façon
 absolue, d'autres — sous certaines réserves, mais la plupart d'elles
 n'ont pas répondu jusqu'à l'heure qu'il est. Il est vrai qu'on a mis
 aussi en avant le projet de réunir de nouveau la conférence de Paris.
 Il n'en est pas moins vrai que la question agitée aujourd'hui, a sa
 source dans une circonstance qui atteint les droits suzerains de la
 S. Porte, ainsi que l'exercice des droits de garantie des Puissances
 contractantes, circonstance à laquelle s'applique l'art. 10 de

la convention conclue à Paris le 19 Août 1858 et qui n'implique aucune raison qui exigerait la réunion de la conférence. || Le temps employé à l'échange des vues et des considérations relatives à ce sujet, a fait expirer le terme qu'il s'agissait de prolonger et le résultat qu'on devait éviter, est aujourd'hui un fait accompli. || Par conséquent, la S. Porte se trouve dans l'obligation de renouveler sa déclaration antérieure, savoir qu'elle se réserve l'exercice du droit de refuser son investiture aux candidats des deux administrations qui seront soumis à la confirmation de S. M. le Sultan. | En m'empressant de vous faire, d'ordre de S. M. le Sultan, cette déclaration, je profite, etc.

No. 2506
1859
5 Febr.

Annexe B. — Observations du journal «le Constitutionnel» au sujet de la note ci-dessus.

Il n'est point besoin de commenter cette note qui caractérise si bien l'état anormal dont il ne saurait sortir rien de durable, rien de définitif. Le refus de l'investiture est un droit absolu de la Puissance suzeraine. Sans cela, aurait-on fait tant de bruit en Europe à propos du firman qui confirme l'élection du prince Milosh Obrenovitch? Il s'agit aussi de savoir si le candidat des unionistes moldaves a les dix ans de fonctions publiques, dont les conférences de Paris ont fait une arme contre l'homme d'Etat qui avait su concilier ses devoirs envers la S. Porte avec son dévouement sincère envers la Moldavie ¹⁾.

¹⁾ Note du journal «Steaoa Dunăreî». Quel est l'homme d'Etat dont parle ici le complaisant journal parisien? Il semble ne pas oser prononcer son nom. Nous avons vu tant d'ambitions éhontées inonder cette feuille, pendant tout le temps de la caïmacanie de Vogoridès, présenter, alors comme aujourd'hui, les désordres déplorables et la ruine de la fortune du pays comme des actes d'homme d'Etat, parce que l'organe turcophile avait, sans doute, sa part dans ces dépouilles; nous n'avons donc pas besoin de prononcer le nom de l'homme d'Etat dont il s'agit. Prochainement, l'Assemblée du pays révélera au monde entier le résultat de l'administration de cet «homme d'Etat.» L'examen des comptes du trésor et des autres caisses publiques du temps de son administration fera connaître le mobile qui guide ces panégyristes, payés pour faire tant d'excès de zèle en faveur d'une vache grasse qui les nourrissait, eux et les laquais qui l'entouraient, jusqu'à leur sacrifier l'obole de la veuve et de l'orphelin roumains.

No. 2507.—Proces-verbal No. IV al Adunării electivă a Valahiei, din 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. București.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești”, No. 9, din 29 Ianuarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința IV.

No. 2507. Astăzi, Duminecă, 25 Ianuarie anul 1859, se deschide a patra
1859 ședință a Adunării electivă, sub președinția Eminenței Sale Pă-
6 Febr. rintelui Mitropolit.

Se face apelul nominal.

Nu răspund la apel: prințul Bibescu Brâncovanu, prințul Barbu Știrbei și d. Costache Otteteleșanu.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente; Adunarea îl primește.

Prințul Gheorghe Știrbei propune ca ziua de 24 Ianuarie să fie o zi de sărbătoare națională.

Adunarea primește în unanimitate.

Președintele comunică Adunării două depeși telegrafice ce a primit de la Înălțimea Sa Alexandru Ioan I, Domnul țării. Una, prin care Înălțimea Sa mulțumește Adunării și arată că primește cu mândrie a fi Domnul Țării Românești, precum este Domnul Moldovei, și alta, prin care întreabă în mâinile cui se află astăzi frâiele guvernului.

Deputații se scoală și strigă: «Să trăiască Alexandru Ioan I!»

D. Ioan Brătianu zice că Căimăcămia urmează să înceteze și că actele guvernului să se facă în numele Domnului ales.

D. C. Bosianu zice că Căimăcămia este încetată, din ziua alegerei, neputând exista într-o vreme două guverne.

D. Brăiloiu, secretar de Stat, răspunde că Căimăcămia așteaptă încunoștințarea oficială a biuroului Adunării, spre a ști ce lucrare să facă.

După o conversație între deputați asupra acestui subiect, Adunarea hotărăște ca, prin depeșă telegrafică, să se răspundă Domnitorului la depeșile sale, și să se notifice Consiliului administrativ primirea Domniei Țării Române de către Domnul Moldovei, Alexandru Ioan I, invitându-l a se pune în relație cu Domnul și a publica în țară avenimentul Înălțimei Sale. Atât depeșile Domnu-

lui cât și răspunsul presidentului și nota către Consiliul adminis-No. 2507.
trativ, se vor anexa la acest proces-verbal.

1859
6 Febr.

Ordinea zilei fiind citirea și sub-semnarea adreselor către Inalta Curte suzerană și către Domnul ales, după citirea proiectelor acestor adrese de către unul din secretari, și oare-cari modificări propuse de către unii deputați și făcute îndată, se adoptă amîndouă, se copiază îndată și se sub-semnează, prin apel nominal, de către toți deputații de față.

Adresa către Inalta Poartă s'a sub-semnat în îndoit exemplar, din cari unul va rămînea în arhivele Adunărei. Aceste două adrese se vor anexa în copie pe lângă acest proces-verbal.

Asupra citirei și desbaterei adresei către Inalta Poartă, prințul Dimitrie Ghica a fost de părere că acea adresă trebuia să coprinză oare-cari deslușiri, spre a dovedi că alegerea făcută nu este contra convenției.

D. Brăiloiu s'a opus, zicînd că asemenea deslușiri ar arăta îndoiala noastră despre legalitatea actului și l'ar slăbi.

D. Ioan Brătianu zice că aceasta ar trebui să facă obiectul unui osebit memorandum către Puterile suzerană și garante, iar actul să rămîie precum este.

Adunarea primește propunerea d-lui Brătianu.

După propunerea făcută, se procedează, prin vot secret, la numirea a unei deputații de cinci membri, spre a aduce Înălțimei Sale Domnului adresa Adunărei; și a unei comisii, asemenea de cinci membri, spre alcătuirea regulamentului intern al Adunărei.

Deputația către Domn se compune de: || Sf. Sa Episcopul Argeșului, cu 31 voturi; | d-nii Nicolae Golescu, cu 61 voturi; || Scarlat Krețulescu, cu 55 voturi; || Al. Florescu, cu 35 voturi; || Barbu Slătineanu, cu 31 voturi.

După propunerea d-lui C. Cantacuzino, Adunarea primește ca, pe lângă cei cinci membri aleși ai deputației, să se adauge și d. C. Rosetti, care a avut la vot 25 viersuri.

Comisia pentru alcătuirea regulamentului interior se compune din d-nii: || C. Bosianu, cu 60 voturi; || V. Boerescu, cu 60 voturi; || Catargiu, cu 53 voturi; || I. E. Florescu, cu 57 voturi; || C. Brăiloiu, cu 33 voturi.

D. C. Rosetti face propunerea să se gătească palatul domnesc, mobilele fiind în prea proastă stare ca să serve a primi cum se cuvine pe noul Domn.

D. B. Catargiu, ministru de finanțe, zice că țara nu este în

No. 2507. stare a face lux și că mai bine este ca Domnul să ne găsească
1859 în starea în care ne aflăm, și să facem economii.
6 Febr.

D. I. Brătianu este de părerea d-lui Catargiu și îi pare bine să auză că, în viitor, o să facă economii.

Făcându-se vorbirea și pentru cheltuelile deputației, cu primirea Adunării, d. Catargiu, ministru al finanțelor, s'a însărcinat să slobozească din casa Statului o sumă de șese sute galbeni, pentru care deputații vor da socoteală.

Eminența Sa presidentul ridică ședința la 5 ore și hotărăște următoarea întrunire pentru Lună, 26, la 11 ore.

Presidentul (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.
Secretari, (subscriși): A. Arsache | I. Cantacuzino | S. Fălcoianu | D. Brătianu.

Anexa A. — Depeșa telegrafică a Mitropolitului Nifon, președintele Adunării electivă a Valahiei, către Domnitorul Alexandru Ioan I, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. București.

Cf. Vol. VIII, No. 2499, p. 604.

Anexa B. — Telegrama Domnitorului Alexandru Ioan I, către Mitropolitul Nifon, președintele Adunării electivă a Valahiei, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Iași.

Onorabilului President al Adunării electivă din Valahia.
București. | Depeșa Prea Sfinției Voastre am primit-o. Vă rog răspundeți, frînile guvernului cine le are acum?

(subscris) Alexandru Ioan.

Anexa C — Altă telegramă a Domnitorului Alexandru Ioan I către Mitropolitul Nifon, din 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Iași.

Înalt Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit Nifon, presidentul Adunării electivă. | București. || Mulțumesc Adunării electivă din Valahia pentru votul său unanim de încredere, și declar că primesc cu mândrie și recunoștință de a fi Domn al Țării Românești, precum sunt Domn al Moldovei. | Aștept răspuns la întâia mea depeșă.

(subscris) Alexandru Ioan.

Anexa D. — Telegrama Mitropolitului Nifon către Domni. No. 2507.
torul Alexandru Ioan I, din 25 Ianuarie (6 Fe- 1859
bruarie 1859. Bucurescî. 6 Febr.

Inălțimeî-Sale || Domnului Stăpânitor al Moldovei și Țării Românești. || Presidentul Adunării electivă a Principatului Țării Românești se grăbește a răspunde la depeșile telegrafice ale Inălțimeî Voastre, că le a comunicat astăzi Adunării, în seanță publică, și s'a aclamat cu bucurie bine viitoarea primire a Inălțimeî Voasre. || Frinele guvernului sunt în mâinile Caimacâmiei, instituită de convenția de la Paris, compusă de banul Emanoil Băleanu, vornicul Ioan Manu și logofătul Ioan A. Filipescu.

(subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Anexa E. — Arz-Mahzarul său adresa Adunării electivă a Valahiei către Inalta Poartă, din 24 Ianuarie (5 Februarie) 1859. Bucurescî.

Mărireî Sale Impăratului Otomanilor și Suzeran al Românilor. Sire! In urma convenției încheiată la Paris în 7 (19) August anul 1858 și promulgată prin Inaltul Hatiserif al Impărăteștei Voastre Mărirî, săvîrșindu-se alegerile deputaților, asemănat dispozițiilor anexului al doilea al zisei convenții, Adunarea electivă s'a deschis la 22 Ianuarie (3 Februarie) 1859. || După verificarea actelor de alegere, Adunarea s'a constituit astăzi, (24 Ianuarie) 5 Februarie 1859, într'un mod legal, și după ce și-a forinat biuroul prin votare, a hotărît în unanimitate să procedeze la marele act al alegerii Domnului. | Luând de bază stipulările articolului 12 al convenției, care mărginește termenul acestei operații, și alinea a doua de la același articol, care cere trei părți din numărul membrilor înscriși spre a se putea procede la alegere; || Având în vedere condițiile de eligibilitate prescise de articolul 13 al convenției; || Adunarea electivă a Principatului Țării Românești, aflându-se compusă de șese-zeci și patru membri de față, cari formează mai mult de trei părți, a procedat, prin vot secret, la alegere, în toată liniștea, maturitatea și buna orînduială, și a ales, cu unanimitatea tuturor voturilor, Domn al acestei Țări pe Măria Sa Prințul Alexandru Ioan I Cuza, Domnul Moldovei. || Această alegere fiind făcută după toate formele cerute, Adunarea electivă, conformându-se celei din urmă alinea a articolului 13 din convenție, se grăbește a o supune cu cel mai adînc

No. 2507. respect la Inalta cunoștință a Mărireii Voastre Impărăteșii, cu rugăciune de a bine-voi să dea alesului țării investitura prevăzută
1859
6 Febr. prin citatul articol.

(Sub-semnații:) Nifon, Mitropolitul Ungro-Valahiei | Calinic Episcopul Râmnicului | Filotei, Episcopul Buzăului | Climent, Episcopul Argeșului | Dimitrie Ghica | C. Bosianu | Nicolae Goleșcu | C. A. Rosetti | V. Boerescu | Gr. Filipescu | M. Marghiloman | N. Opran | Ioan Cantacuzino | S. Fălcoianu | C. Argintoianu | C. A. Cotescu | I. Marghiloman | S. Voinescu | C. Deșliu | C. I. Filipescu | I. I. Filipescu | C. T. Grigorescu | A. Arsache | N. C. Tătăranu | C. Rădulescu | P. Derbescu | Constantin Cantacuzino | I. Slătineanu | C. Apostolescu | D. Stefanopolu | S. Krețulescu | Barbu Slătineanu | Catargiu | A. Florescu | Comitele N. Rosetti | I. C. Brătianu | Sc. Turnavitu | D. Brătianu | I. Mârzea | I. E. Florescu | N. C. Lăzureanu | B. Belu | G. F. Lenș | N. Brătianu | Al Anghelleanu | G. Văleanu | I. Petrescu | C. N. Isvoreanu | S. Cezianu | I. Otteteleșeanu | A. C. Goleșcu | N. I. Lahovari | Gheorghe B. Știrbei | D. Bibescu | Constantin Săvoiu | C. N. Brăiloiu | Ioan Sâmbotcanu | D. Filișanu | Ioan Cernătescu | Spătarul B. Vlădoianu | Prințul Gr. Bibescu Brâncoveanu | Ioan Socolescu | I. Solomon | N. Bibescu.

Anexa F. — Adresa Adunării electivă a Valahiei către Domnitorul Alexandru Ioan I, din 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. București.

Inălțimei Sale | Prințului Alexandru Ioan I Cuza.
Domnul Moldovei și al Țării Românești.

Prea Inălțate Doamne! | Adunarea electivă a Principatului Țării Românești, deschizându-se la 22 ale curenteii, și, după verificarea mandatelor deputaților, constituindu-se erii, la 24 ale aceleiași lunii, în deplină legalitate, s'a privit datoare a începe lucrările sale de la alegerea Domnului, care este întâia operație ce i se prescrie de convenție. || Aflându-se dar erii în număr de șeszeci și patru deputați din șeptezeci și șapte, adică peste trei părți cerute de lege, a procedat la alegere, și numele Inălțimei Voastre a eșit din urnă cu unanimitatea tuturor voturilor, în aclamațiile entusiaste ale Camerei, ale numerosului auditor ce asista în tri-

buna ce i se hotărîse, și ale poporului care cuprinsese dealul și No. 2507.
 curtea Mitropoliei. || Acest vot, Prea Înălțate Doamne, prin care toți 1859
 deputații au sacrificat pe altarul patriei orî-ce considerație de par- 6 Febr.
 tidă, a reprodus acele frumoase suvenire ale străbunilor noștri, cari,
 cu toate desbinările lor, știaă însă să-șî dea mîna cu inimă curată,
 în timpî criticî, și să facă, deși puținî la număr, dar uniți, acele is-
 bânzi eroice ce au susținut existența României. || Adunarea, avënd
 deplină convicție că veți face fericirea patriei, se socotește noro-
 cită a aduce la cunoștința Înălțimei Voastre rezultatul votărei sale,
 și a vă ruga cu respect să bine-voiți, pînă la îndeplinirea tuturor
 formelor, a lua dispoziții pentru cărmuirea trebilor Principatului.
 (Urmează iscăliturile deputaților, ca sub adresa de mai sus.)

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance IV.

Aujourd'hui, Dimanche, ce 25 Janvier 1859, la quatrième sé-
 ance de l'Assemblée électorale est ouverte sous la présidence de
 S. S. le Métropolitain.

On fait l'appel nominal.

Ne répondent pas à l'appel: le prince Bibesco Brancovan, le
 prince Barbo Stirbey et M. Costaki Otteteleshano.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente.
 L'Assemblée l'adopte.

Le prince Georges Stirbey propose que la journée du 24
 Janvier soit considérée comme jour de fête nationale.

L'Assemblée adopte la proposition à l'unanimité.

Le président communique à l'Assemblée deux dépêches té-
 légraphiques qu'il a reçues de S. A. le Prince Alexandre Jean I-er,
 Prince régnant. Dans la première, Son Altesse le Prince re-
 mercie l'Assemblée et déclare qu'il accepte avec fierté d'être Prince
 de Valachie, comme il est Prince de Moldavie; dans la seconde,
 il demande entre les mains de qui se trouvent aujourd'hui les rênes
 du gouvernement.

Les députés se lèvent et s'écrient: «Vive Alexandre Jean I-er!»

M. Jean Bratiano dit que les fonctions de la Caïmacamie
 doivent cesser et que tous les actes du gouvernement doivent être
 faits au nom du Prince élu.

No. 2507. M. C. Bosiano dit que les fonctions de la Caïmacamie ont
 1859 cessé dès le jour de l'élection, car il ne saurait exister deux gou-
 6 Febr. vernements.

M. Braïloï, secrétaire d'Etat, répond que la Caïmacamie attend un avis officiel du bureau de l'Assemblée, pour savoir ce qu'elle a à faire.

Après un échange des vues à ce sujet entre les députés, l'Assemblée décide de répondre, par une dépêche télégraphique, aux dépêches du Prince, de notifier au Conseil administratif l'acceptation du trône de Valachie par Alexandre Jean I-er, Prince de Moldavie, et de l'inviter à se mettre en relations avec le Prince et à publier dans le pays l'avènement de Son Altesse. Les dépêches du Prince, la réponse du président et la note adressée au Conseil administratif seront annexées au présent procès-verbal.

A l'ordre du jour se trouve la lecture et la signature des adresses à la haute cour suzeraine et au Prince. Après la lecture des projets de ces adresses, faite par un des secrétaires, et après certaines modifications, admises sur la proposition de quelques députés, les deux adresses sont adoptées, copiées immédiatement et signées, à l'appel nominal, par tous les députés présents.

L'adresse à la S. Porte est signée en deux exemplaires, dont l'un restera dans les archives de l'Assemblée. Ces deux adresses seront annexées en copies au présent procès-verbal.

Lors de la lecture et de la discussion de l'adresse à la S. Porte, le prince Démètre Ghica a été d'avis que cette adresse devrait contenir certaines explications tendant à prouver que l'élection faite par l'Assemblée n'est pas contraire à la convention.

M. Braïloï s'y est opposé, disant que ces explications feraient croire que nous doutons de la légalité de cet acte et l'affaibliraient.

M. Jean Bratiano a dit que cette question devrait faire l'objet d'un mémoire spécial, adressé à la cour suzeraine et aux Puissances garantes ; mais que l'adresse doit rester telle qu'elle est.

L'Assemblée adopte la proposition de M. Bratiano.

Conformément à une proposition, on procède au vote secret pour la nomination d'une députation de cinq membres, chargée de porter à Son Altesse l'adresse de l'Assemblée, et d'une commission, de cinq membres également, chargée de rédiger le règlement intérieur de l'Assemblée.

Sont élus membres de la députation: S. S. l'évêque d'Argesh, par 31 voix; MM. Nicolas Golesco, par 61 voix; Charles Kretzu-

Floresco, par 55 voix; Al. Floresco, par 35 voix; Barbo Slatineano, No. 2507.
par 31 voix.

1859

6 Febr.

Sur la proposition de M. C. Cantacuzino, l'Assemblée décide qu'en dehors des membres élus, M. C. Rosetti qui, lors du vote, a réuni 25 voix, fera aussi partie de la députation

Sont élus membres de la commission pour la rédaction du règlement intérieur de l'Assemblée: MM. C. Bosiano, par 60 voix; B. Boëresco, par 60 voix; Catargi, par 53 voix; J. E. Floresco, par 57 voix; et C. Braïloï, par 33 voix.

M. C. Rosetti propose que l'on arrange le palais princier, le mobilier étant dans un état trop mauvais, pour qu'on puisse recevoir convenablement le nouveau Prince.

M. B. Catargi, ministre des finances, dit que le pays n'est pas en état de faire du luxe et qu'il est mieux que le Prince nous trouve tels que nous sommes, et en train de restreindre nos dépenses.

M. J. Bratiano est de l'avis de M. Catargi et exprime sa satisfaction d'entendre qu'à l'avenir on dépensera moins.

La question des frais de la députation ayant été soulevée, l'Assemblée a chargé M. Catargi, ministre des finances, de fournir de la caisse de l'Etat une somme de 600 ducats, dont la députation présentera les comptes.

S. S. le président lève la séance à 5 heures du soir et annonce la prochaine réunion pour le Lundi, 26 Janvier, à 11 heures du matin.

(Suivent les signatures du président et des secrétaires.)

Annexe A.—Télégramme du Métropolitain Nippon, président de l'Assemblée élective de Valachie, au Prince Alexandre Jean I-er, du 24 Janvier (5 Février) 1859. Bucarest.

Cf. Vol. VIII, No. 2499, p. 604.

Annexe B.—Télégramme du Prince Alexandre Jean I er au Métropolitain Nippon, président de l'Assemblée élective de Valachie, du 24 Janvier (5 Février) 1859. Iassy.

A l'honorable président de l'Assemblée élective de Valachie. |
Bucarest. || J'ai reçu la dépêche de Votre Sainteté. Je vous prie de

No. 2507 m'informer entre les mains de qui se trouvent maintenant les rênes
 1859 du gouvernement?
 6 Febr. (s.) Alexandre Jean.

Annexe C.—Autre télégramme du Prince Alexandre Jean I-er
 au Métropolitain Nippon, du 25 Janvier (6 Fé-
 vrier) 1859. Iassy.

A. S. S. le Métropolitain Nippon, président de l'Assemblée élec-
 tive. || Bucarest. || Je remercie l'Assemblée élective de Valachie
 pour son vote unanime de confiance et je déclare que j'accepte
 avec fierté et reconnaissance d'être aussi Prince de Valachie, comme
 je suis Prince de Moldavie. | J'attends la réponse à ma première
 dépêche.

(s.) Alexandre Jean.

Annexe D.—Télégramme du Métropolitain Nippon au Prince
 Alexandre Jean I-er, du 25 Janvier (6 Février)
 1859. Bucarest.

A S. A. le Prince régnant de Moldavie et de Valachie. Le
 président de l'Assemblée élective de la Principauté de Valachie
 s'empresse de répondre aux dépêches de Votre Altesse qu'il les a
 communiquées aujourd'hui à l'Assemblée en séance publique et que
 la bienveillante acceptation de Votre Altesse a été acclamée avec
 joie. || Les rênes du gouvernement se trouvent entre les mains
 de la Caïmacamie, instituée par la convention de Paris, et composée
 du ban Emmanuel Baleano, du vornik Jean Mano et du logothète
 Jean A. Filipesco.

(s.) Nippon, Métropolitain de Hongro-Valachie.

Annexe E. — Adresse (arz-mahzar) de l'Assemblée élective
 de Valachie à la Sublime Porte, du 24 Janvier
 (5 Février) 1859. Bucarest.

A Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et suzerain des Rou-
 mains. || Sire, || A la suite de la convention conclue à Paris
 le 7 (19) Août 1858 et promulguée par le haut hattichérif de Votre
 Majesté Impériale, il a été procédé aux élections des députés, con-
 formément aux dispositions de l'annexe 2 de la dite convention,

et l'Assemblée élective a été ouverte le 22 Janvier (3 Février) No. 2507.
 1859. || Après la vérification des opérations électorales, l'Assemblée s'est constituée légalement, aujourd'hui, ce 24 Janvier (5 Février) 1859, et après avoir élu et formé son bureau, elle a décidé à l'unanimité de procéder au grand acte de l'élection du Prince. || Prenant pour base les stipulations de l'art. 12 de la convention, qui limite le terme de cette opération et l'alinéa 2 du même article qui exige la présence des trois quarts de membres inscrits pour qu'on puisse procéder à l'élection; || Prenant en considération les conditions d'éligibilité prescrites par l'art. 13 de la convention; || L'Assemblée élective de la Principauté de Valachie, composée de 64 membres présents, ce qui représente plus que les trois quarts des membres inscrits, a procédé, par vote secret, en bon ordre, en toute tranquillité et avec maturité, à l'élection, et a élu, à l'unanimité des voix, pour Prince de cette Principauté S. A. le prince Alexandre Jean I-er Couza, Prince régnant de Moldavie. || Cette élection étant faite avec l'observation de toutes les formes exigées, l'Assemblée élective, en conformité du dernier alinéa de l'art. 13 de la convention, s'empresse de la porter avec le plus profond respect à la haute connaissance de Votre Majesté Impériale, avec prière de vouloir bien donner à l'élu du pays l'investiture prévue par l'article précité.

(Suivent les signatures.)

Annexe F.—Adresse de l'Assemblée élective de Valachie au Prince Alexandre Jean I-er, du 25 Janvier (6 Février) 1859. Bucarest.

A Son Altesse le Prince Alexandre Jean I-er Couza,
 Prince régnant de Moldavie et de Valachie.

Très haut Prince, || L'Assemblée élective de Valachie, ouverte le 22 de ce mois, et, après la vérification des mandats des députés, constituée hier, le 24 Janvier, en pleine légalité, a considéré comme son devoir de commencer ses travaux par l'élection du Prince régnant, ce qui est la première opération que la convention lui a prescrite. || Se trouvant donc hier au nombre de soixante quatre députés, du total de soixante-dix-sept membres, c'est-à-dire au nombre des trois quarts exigés par la loi, l'Assemblée a procédé à l'élection, et le nom de Votre Altesse est sorti de

No. 2507. l'urne, à l'unanimité des voix, aux acclamations enthousiastes de
 1859 la Chambre, d'un nombreux auditoire présent dans les tribunes
 6 Febr. réservées et du peuple qui se pressait sur la colline et dans la
 cour de la Métropole. | Ce vote, très haut Prince, par lequel tous
 les députés ont sacrifié sur l'autel de la patrie toute considération
 de parti, a rappelé les beaux souvenirs de nos aïeux, qui, malgré
 toutes leurs dissensions, savaient se tendre sincèrement la main
 dans des temps critiques et obtenir, quoique peu nombreux, mais
 unis, ces succès héroïques qui ont soutenu l'existence de la Roumanie.
 | L'Assemblée, ayant pleine conviction que Vous ferez le bon-
 heur de la patrie, se considère heureuse de porter à la connais-
 sance de Votre Altesse le résultat de son vote, et Vous prie res-
 pectueusement de vouloir bien, jusqu'à l'accomplissement des forma-
 lités, prendre les dispositions nécessaires en vue de l'administra-
 tion des affaires de la Principauté.

(Suivent les signatures.)

No. 2508.— Conversația telegrafică preschimbată între
 d-l V. Alecsandri, ministrul secretar de Stat
 la departamentul afacerilor străine al Mol-
 dovei, cu Mitropolitul Nifon, președintele A-
 dunărei electivă a Valahiei, în 25 Ianuarie
 (6 Februarie) 1859. Iași și București.

No. 2508. D-l Alecsandri. Căimăcămia pusu-s'a sub ordinele Înălțimei
 1859 Sale? Plecat'a deputația?

6 Febr. Mitropolitul. Încă nu; în minutul acesta se votează numirea
 deputaților.

D-l Alecsandri. Să plece comisia cât mai în grabă.

Mitropolitul. Căimăcămia așteaptă ordinele Înălțimei Sale.

D-l Alecsandri. Ordinele se vor trimite îndată.

Mitropolitul. Șeanța este deschisă și Adunarea așteaptă or-
 dinele Înălțimei Sale.

(Traducțiune.)

M. Alecsandri. La Căimăcamie s'est elle mise sous les or-
 dres de Son Altesse? La députation est-elle partie?

Le Métropolitain. Pas encore; en ce moment, on vote pour No. 2508.
la nomination de la députation. 1859

M. Alecsandri. Que la commission parte le plus tôt possible. 6 Febr.

Le Métropolitain. La Caïmacamie attend les ordres de Son
Altesse.

M. Alecsandri. Les ordres vont partir à l'instant.

Le Métropolitain. La séance est ouverte et l'Assemblée at-
tend les ordres de Son Altesse.

No. 2509.—Mijlocire adresată de Alexandru Ioan I, Dom-
nul Moldovei și al Valahiei, către Puterile
garante, în ziua de 25 Ianuarie (6 Februarie)
1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“, No. 80, din 5 Februarie 1859)

Adunarea electivă a Moldovei, în seanța din 5 Ghenarie, ne-a No. 2509.
ales, în unanimitate, Domn al Moldovei. | Acest onor nesperat de 1859
mine, îmi impunea datoria către țară de a consacra toate puterile 6 Febr.
mele în serviciul țării mele și nu m'am stinjenit nici-un moment
de a lua greaua sarcină a guvernului. || Astăzi, Adunarea electivă
a Valahiei concentrează, asemenea asupra persoanei mele, unani-
mitatea sufragelor ei, proclamându-mă Domn al Țării Românești. ||
Din această hotărîre a ambelor Adunări naționale, surorii prin atâ-
tea titluri, și mai ales prin simțirea patriotismului, isvorăște o sem-
nificare îndestul de vederată pentru toți, adică unirea completă a
Principatelor, pe care nația română a voit a o întemeia. Eă nu
pot atribui alt înțeles alegerei mele, și cred că compatrioții mei
m'ău ales ca reprezentant al acestei idei mărețe, de a cărei reali-
sare țara leagă fericirea sa. || Sufrajiile lor unanime îmi permit
astăzi de a fi organul lor, și dar, nu voesc a perde nici-un mo-
ment, fără ca să vin a face o supremă chemare la marenimie
marilor Puteri, cari ne-au dat pînă acum atâtea dovezi de inte-
res. Persistența Românilor în dorința unirei este o dovadă ne-
tăgăduită că satisfacția adevăratelor trebuințe și a aspirărilor legi-
time ale țării consistă în realizarea completă a acelei dorinți. Acea
persistență ne va fi un titlu în ochii Puterilor, și îndrăsnim a spera
că ea ne va merita o aprobație unanimă în consiliile Europei. |
Plin de încredere în înalta dreptate a Puterilor, noi le rugăm să

No. 2509. consfințiască actul măreț ce am îndeplinit, și de a feri ast-fel nația
 1859 română de adînca desperare, în care ar cădea, dacă ar vedea în-
 6 Febr. lăturându-se realizarea dorinței sale, cea mai scumpă și mai sta-
 tornică. || Intemeindu-mă din nou pe votul Adunărilor ad-hoc, rostit din nou de Adunarea Moldovei, în seanța sa din 5 Ghenarie, constat încă odată că țara a cerut unirea cu un prinț străin. Cât pentru mine personal, am lucrat tot-d'auna la succesul acestei combinări, și alegerea mea nu a putut slăbi nici-cum convingerile mele de mai 'nainte. || Lipsit de ambiție personală, și nedorind alta de cât binele țarei mele, așa precum ea îl înțelege și îl cere, nu am trebuință de a declara că voi fi tot-d'auna gata de a mă întoarce la viața privată, și că nu voi considera retragerea mea ca un sacrificiū, dacă marile Puteri, luând în băgare de seamă dorințele legitime ale unei nații ce aspiră a se desvolta și care vede dinaintea sa deschizându-se calea unui nou viitor, ar consfinți, prin a lor hotărîre, o combinație ce, pentru această nație, ar îndeplini toate sperările ei. || Aceste sunt. . . . simțirile cari însuflețesc nația a căreia interpret sunt fericit de a mă găsi însu mi. Fie-mi permis de a crede că, prin puternica intervenție a Cabinetului. . . , soarta Românilor va fi hotărîtă în conformitate cu dorința ce a exprimat nația întreagă.

(Traducțiune).

Note du Prince Alexandre Jean I-er Couza aux Puissances garantes, adressée le 25 Janvier (6 Février) 1859. Iassy.

L'Assemblée électorale de Moldavie, dans sa séance du 5 (17) Janvier, m'a élu, à l'unanimité, Prince régnant de Moldavie. | Cet honneur, inespéré pour moi, m'imposait le devoir envers mon pays de consacrer à son service toutes mes forces et je n'ai pas hésité un seul moment à accepter la lourde tâche du gouvernement. || Aujourd'hui, l'Assemblée électorale de Valachie réunit également sur ma personne l'unanimité de ses suffrages, en me proclamant Prince régnant de Valachie. | De cette décision des deux Assemblées nationales, sœurs à tant de titres et surtout par le sentiment du patriotisme, ressort une signification suffisamment évidente pour tout le monde, savoir que c'est l'union complète des Principautés, que la nation roumaine a voulu établir. Je ne saurais at-

tribuer un autre sens à mon élection, et je crois que mes compatriotes m'ont élu comme représentant de cette grande idée, à la réalisation de laquelle le pays lie son bonheur. || Leurs suffrages unanimes me permettent aujourd'hui d'être leur organe; je ne veux donc pas perdre un seul moment pour faire un dernier appel à la magnanimité des grandes Puissances, qui nous ont donné jusqu'à présent tant de preuves d'intérêt. || La persistance des Roumains dans le vœu de l'union, est une preuve incontestable que la satisfaction des véritables besoins et des aspirations légitimes du pays consiste dans la réalisation complète de ce vœu. Cette persistance nous sera un titre aux yeux des Puissances et nous osons espérer qu'elle nous méritera une approbation unanime dans les conseils de l'Europe. Pleins de confiance dans la haute justice des Puissances, nous les prions de consacrer le grand acte que nous avons accompli et d'épargner ainsi à la nation roumaine le profond désespoir dans lequel elle tomberait, si elle voyait écartée la réalisation de son vœu le plus cher et le plus constant. || En me basant de nouveau sur le vote des Assemblées ad-hoc, renouvelé par l'Assemblée de Moldavie, dans sa séance du 5 (17) Janvier, je constate encore une fois que le pays a demandé l'union sous un Prince étranger. Quant à moi personnellement, j'ai travaillé toujours au succès de cette combinaison, et mon élection n'a pu affaiblir en rien mes convictions d'auparavant. | Dépourvu de toute ambition personnelle et ne désirant que le bien de mon pays, tel qu'il l'entend et le demande, je n'ai pas besoin de déclarer que je serai toujours prêt à rentrer dans la vie privée et que je ne considérerai pas ma retraite comme un sacrifice, si les grandes Puissances, prenant en considération les vœux légitimes d'une nation qui aspire à se développer et qui voit s'ouvrir devant elle la voie d'un nouvel avenir, consacrent, par leur décision, une combinaison qui accomplirait toutes les espérances de cette nation. | Tels sont. . . . , les sentiments qui animent la nation dont je suis heureux de me trouver l'interprète. Qu'il me soit permis de croire que, par la puissante intervention du cabinet de. . . . , le sort des Roumains sera décidé en conformité du vœu exprimé par la nation entière.

No. 2509.
1859
6 Febr.

No. 2510.— Mesajul domnesc către Adunarea electivă a Moldovei, din 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“, No. 30, din 5 Februarie 1859.)

No. 2510. 1859
6 Febr. Domnilor deputați, || Ieri, pe la 6¹/₄ ore, Adunarea electivă a Valahiei, întrunită în seanță, Ne a aclamat și ales, în unanimitate de 64 voturi, Domn al Țării Românești. | Mărimea unui asemenea act național și necesitatea de a liniști grabnic agitarea spiritelor din București, Ne-a îndemnat a răspunde fără întârziere la așteptarea Camerei și a poporului din Țara-Românească, încredințați fiind-că acceptarea Noastră este conformă cu dorințele unanime ale Camerei și ale întregii țări a Moldovei. Tot odată, domnilor, găsim de cuviință a vă aduce la cunoștință mijlocirea ¹⁾ făcută de Noi către Puterile garante, pentru realizarea dorințelor rostite de Divanurile ad-hoc la anul 1857, cât și de Adunarea electivă a Moldovei, prin votul său din 5 Ghenarie 1859. Dumnezeu să binecuvinteze Principatele-Unite !

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, (subscriși:) V. Sturdza | M. Kostaki | Gr. Balș. | C. Rolla | C. Milicescu | V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Messieurs les députés, | Hier, à 6 heures et quart du soir. l'Assemblée électorale de Valachie, réunie en séance, Nous a acclamé et élu, à l'unanimité de 64 voix, Prince régnant de Valachie. | L'importance de cet acte national et la nécessité d'apaiser rapidement l'agitation des esprits à Bucarest, Nous ont dicté la résolution de répondre sans retard à l'attente de la Chambre et du peuple de Valachie, étant persuadé que Notre acceptation est conforme aux vœux unanimes de la Chambre et de toute la Principauté de Moldavie. || En même temps, Messieurs, Nous trouvons nécessaire de porter à votre connaissance la note ¹⁾ que Nous avons adressée aux Puissances garantes, en vue de la réalisation des vœux exprimés par les Divans ad-hoc de 1857, ainsi que par l'Assemblée elective de Moldavie, par son vote du 5 Janvier 1859. | Que Dieu bénisse les Principautés-Unies!

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, (s.) B. Sturdza | M. Kostaki | Gr. Balche | C. Rolla | C. Militchesco | B. Alecsandri.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2509, p. 639.

No. 2511.— Decretul domnesc privitor la numirea ministerului Valahiei, adresat, prin o depeșă telegrafică, președintelui Adunării electivă a Țării Românești, în 25 Ianuarie (6 Februarie), 1859. Iași.

(„Naționalul”, Supliment la No. 14, din 25 Ianuarie 1859)

Noi, || Alexandru Ioan I, | Cu mila lui Dumnezeu și vo
 ința națională, Domn al Moldovei și al Țării Românești. || 1859
 Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit Nifon, Președinte al Adu- 6 Febr.
 nării electivă. București. Vă invităm a face cunoscut Adu-
 nării electivă că am însărcinat pe d-lor logofătul Ioan A Fili-
 pescu și logofătul Nicolae Golescu a primi frînele guvernului
 din mâinile Căimăcămiei și că i-am rînduit pe cel întâiu la postul
 de ministru al justiției și de president al consiliului, iar pe cel d'al
 doilea la postul de ministru din năuntru. D-lor sunt autorizați de
 Noi a compune un minister provisoriu.

(subscris) Alexandru Ioan.

(contrasemnat) V. Alecsandri.

Anexa. — Compunerea ministerului Țării Românești, a-
 nunțată de ziarul «Naționalul», în 25 Ianuarie
 (6 Februarie) 1859. București.

Prin a doua depeșă oficială, M. S. Domnul nostru formă un mi-
 nister provisoriu în chipul acesta: | President al consiliului și
 ministru al justiției, d-l Ioan Filipescu; Ministru din năuntru,
 d-l N. Golescu; Ministru al cultului și al instrucțiunei publice,
 d-l Ioan C. Cantacuzino; | Ministru al treburilor din afară, d-l Di-
 mitrie Brătianu; Ministru de finanțe, d-l Barbu Catargiu; ||
 Ministru al controlului, d-l Grigorie Filipescu.

(Traducțiune).

Nous Alexandre Jean I-er, Par la grâce de Dieu et la vo-
 lonté nationale, || Prince de Moldavie et de Valachie. || A Sa Sain-
 teté le Métropolitain Niphon, président de l'Assemblée électorale.
 Bucarest. | Nous vous invitons à porter à la connaissance de l'As-
 semblée électorale que Nous avons chargé M. le logothète Jean A.
 Filipesco et M. le logothète Nicolas Golesco de recevoir les rênes

No. 2511. du gouvernement des mains de la Caïmacamie et que Nous les
1859 avons nommés le premier au poste de ministre de la justice et
6 Febr. président du conseil et le second au poste de ministre de l'inté-
rieur. Ils sont autorisés par Nous à composer un ministère pro-
visoire.

(s.) Alexandre Jean.
(contre-signé) B. Alecsandri.

Annexe. — Composition du ministère de Valachie, annon-
cée par le journal «Naționalul», le 25 Janvier (6
Février) 1859. Bucarest.

Par une seconde dépêche officielle, S. A. le Prince a formé un
ministère provisoire, composé de la façon suivante: Président du
conseil et ministre de la justice, M. Jean A. Filipesco; Ministre
de l'intérieur, Al. N. Golesco; Ministre des cultes et de l'instruc-
tion publique, M. Jean C. Cantacuzino; Ministre des affaires é-
trangères, M. Démètre Bratiano; Ministre des finances, M. Barbo
Catargi; | Ministre du contrôle, M. Grégoire Filipesco.

No. 2512. — Apelul ministrului de interne, Nicolae Go-
lescu, către locuitorii Țării Românești, din 25
Ianuarie (6 Februarie) 1859. București.

(„Buletinul Oficial“ No. 8, din 26 Ianuarie 1859.)

Ministerul din năuntru al Țării Românești.

No. 2512. Onor. Obștească Adunare electivă, constituită la 24 ale lui Ia-
1859 nuarie corent, a și ales, prin toate formele legale prevăzute de con-
6 Febr venție, cu unanimitatea voturilor, de Domn Stăpînitor al Țării Ro-
mânești pe Înălțimea Sa Alexandru Ioan I, Domnul Moldovei. Această alegere a fost aclamată de națiune și de oștire. | Onor. Obșteasca Adunare, comunicând îndată, prin depeșă telegrafică, vo-
tul ei Înălțimei Sale, Măria Sa a răspuns că primește cu mîndrie și recunoștință a fi șeful Românilor de dincoace de Milcov, precum este și al fraților noștri de dincolo de Milcov. | Cu numirea dar a Domnului Stăpînitor, Căimăcămia, constituită de mai înainte pen-
tru executarea operațiilor electorale, încetând din funcții, Măria Sa Domnul a numit president al Consiliului Administrativ și ministru

secretar de Stat al departamentului justiției pe d-l Ioan Al. Fili- No. 2512.
 pescu, iar pe sub-semnatul ca ministru secretar de Stat al depar- 1859
 tamentului din năuntru, invitându-i tot de odată a lua cârma gu- 6 Febr.
 vernului și a compune un minister provisoriu. || Acest înalt ordin
 îndeplinindu-se, Înălțimea Sa a și întărit pe: | d-l Barbu Catargiu
 ca ministru al finanțelor; | d-l general Barbu Vlădoianu ca șef al
 miliției; d-l Ioan C. Cantacuzino ca ministru al cultului și in-
 strucției publice; || d-l Grigorie Filipescu ca ministru al controlu-
 lui | și d-l Dimitrie Brătianu ca ministru din afară. | Acesta este
 noul ordin de lucruri ce s'a așezat în țara noastră, și asupra că-
 ruia subscrisul se simte dator să arunce o căutătură de ochi, ea,
 înțelegându-l, să putem pași cu toții întru îndeplinirea datoriilor
 noastre cu înțelepciune și energie. Români dintr'aceste două țări
 declaraseră, prin organul generalelor lor Adunări din anul 1857,
 că întrunirea acestor două Principate într'un singur Stat, cu un
 șef dintr'o familie domnitoare din Europa, este condiția principală
 ca să putem merge cu pas sigur pe drumul regenerării și îm-
 puternicirii naționale. Inaltele Puteri garante nu găsiră mijloc, în
 Conferințele de la Paris, a acorda cererea noastră în toată
 întregimea; ele însă ne deschiseră drumul, ca noi înși-ne să putem
 ajunge la ținta dorită. De aceea, deși lasă o administrație osebită
 pentru fie-care Principat, însă le însemnă legi identice, le dede in-
 stituții comune, ba chiar și de multe ori o acție comună. | Onor.
 obștească Adunare electivă de astăzi, alegând de Domn Stăpînitor
 al țării Românești pe Înălțimea Sa Alexandru Ioan I, Domnul Mol-
 dovei, a făcut un pas înainte spre unire, fără însă a călca nici li-
 tera, nici spiritul convenției; căci unirea se face numai în per-
 soana șefului Statului, lucru ce nu este nici-cum poprit de con-
 venție, iar nu și în administrația din năuntru a țărilor, ce rămâne,
 conform convenției, osebită. Așa dar, onor. Adunare electivă,
 dându-ne de șef al Statului pe alesul Moldovei, a făcut mai mult
 de cât a ne da un Domn: ea a consfințit un princip care este în-
 rădăcinat în inimile tuturor Românilor, princip ce, în aplicarea sa,
 desleagă una din cele mai mari greutăți ce înălțașea convenția de
 la Paris, adică o acție comună în amîndouă Principatele, execu-
 tată de doi șefi. Mai putem adăoga că, cu această alegere, am
 dat fraților noștri din Moldova cea mai vie și cea mai mare dovadă
 de dragoste și încredere. | Ast-fel, cu alegerea Măriei Sale Ale-
 xandru Ioan I, nu numai am înființat condiția cea mai însemnă-
 toare pentru întărirea politică a țării, adunând, în un mod frățesc,

No. 2512. într'o singură mână, puterea acestor două Principate, ci am întărit
 1859 și societatea noastră; căci, prin alegerea unanimă a Înălțimei Sale,
 6 Febr. unindu-se toate clasele într'un acelaș sentiment, într'o aceeași idee, unitatea societăței noastre, de acum înainte, este asigurată pentru tot-d'auna, de vom ști să o prețuim îndestul și să ne aducem aminte că unirea face puterea, și că slăbiciunea societăței, în genere, este vătămătoare și fatală tuturor claselor, și mai cu osebite celor avute. || Fiind dar învederat că această nouă situație este cea mai firească, cea mai legală și tot de-odată cea mai fericită și cea mai frumoasă ce putem aștepta, suntem încredințați că toți fără deosebire, atât cetățeni cât și funcționari, se vor pătrunde de misia și de noile îndatoriri ce ea impune tuturor cetățenilor, în genere, și, mai cu osebite, aceloră căroră este încredințată aplicarea legilor. Onoarea, probitatea, patriotismul, activitatea, energia și blîndețea, trebuie să preside de acum înainte la toate actele noastre publice și particulare. Dar, fraților, cu cât o poziție este mai înaltă, cu cât avantajele ei sunt mai mari, cu atât și datoriile trebuiesc îndeplinite cu mai multă scumpătate și sfințenie. Să ne silim dar, să ne punem toate puterile, ca să ne arătăm demni de poziția ce am dobîndit cu ajutorul Europei, care ne urmează astăzi cu o privire îngrijită și plină de amor, în toate actele noastre naționale. Să ne arătăm cum suntem din natura noastră, iar nu cum tristele condiții, ce ne apăsăra așa de greu și într'un timp așa de îndelungat, ne făcuse să fim. Să dovedim, prin sacrificiile noastre de toate zilele pentru binele comun, prin respectul nostru pentru legile noi, că într'adevăr amorul patriei ne a sanctificat și ne-a ridicat la o înălțime unde interesele egoiste nu pot să ne atingă. || Noi, mai cu osebite, cari suntem funcționari publici, să facem pe toți cetățenii să creadă că de astăzi înainte aū o patrie liberă, unde legea este dreaptă și ocrotitoare. || Dumnezeu este cu noi, fraților; să fim și noi cu credință la dînsul, și România va fi tare și ferice. | Să trăiască Principatele-Unite! Să trăiască Înălțimea Sa Alexandru Ioan I, Domnul Moldovei și al Țării Românești.
 Ministrul din năuntru, (subscris) Nicolae Golescu.

(Traducțiune.)

Ministère de l'intérieur de la Principauté de Valachie.

L'honorable Assemblée générale électorale, constituée le 24 Janvier courant, en observant toutes les formes légales, prévues par la

convention, a élu, à l'unanimité des voix, Prince régnant de la Principauté de Valachie S. A. Alexandre Jean I-er, Prince de Moldavie. Cette élection a été acclamée par la nation et par l'armée. || L'honorable Assemblée générale ayant immédiatement, par dépêche télégraphique, communiqué à Son Altesse son vote, Son Altesse le Prince a répondu qu'il accepte avec fierté et reconnaissance d'être le chef des Roumains d'en-deçà du Milcov, comme il est déjà le chef de nos frères d'au-delà du Milcov. || Dès le moment de la nomination du Prince régnant, les fonctions de la Caïmacamie, constituée précédemment pour l'exécution des opérations électorales, ont cessé, et S. A. le Prince a nommé M. Jean A. Filipesco au poste de président du Conseil administratif et de ministre secrétaire d'Etat au département de la justice, et le soussigné au poste de ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur, en les invitant, en même temps, à prendre les rênes du gouvernement et à composer un ministère provisoire. || Cet ordre princier ayant été exécuté, Son Altesse a confirmé : || M. Barbo Catargi, comme ministre des finances; || M. le général Barbo Vladoiano, comme chef de la milice; || M. Jean C. Cantacuzino, comme ministre des cultes et de l'instruction publique; || M. Grégoire Filipesco, comme ministre du contrôle; || et M. Démètre Bratiano, comme ministre des affaires étrangères. || Voilà le nouvel ordre de choses, établi dans notre pays, et sur lequel le soussigné croit devoir jeter un coup d'œil, afin que nous le comprenions bien et que nous puissions tous remplir nos devoirs avec intelligence et énergie. || Les Roumains des deux Principautés déclarèrent, par l'organe de leurs Assemblées de 1857, que la réunion de ces deux Principautés en un seul Etat, sous un chef d'une des familles régnantes de l'Europe, est la condition principale de la possibilité de marcher d'un pas assuré sur la voie de la régénération et du progrès national. Les Puissances garantes, réunies en conférence à Paris, trouvèrent qu'il n'y avait pas lieu de donner pleine satisfaction à notre vœu; cependant, elles nous donnèrent la possibilité d'arriver par nous-mêmes au but désiré, car, tout en maintenant une administration séparée pour chacune des Principautés, elles leur accordèrent des lois identiques, des institutions communes et même, sur plusieurs points, une action commune. || Aujourd'hui, l'honorable Assemblée générale électorale, en élisant Prince régnant de Valachie S. A. le Prince de Moldavie Alexandre Jean I-er, a fait un pas en avant vers l'union, sans toutefois violer ni la

No. 2512.
1859
6 Febr.

No. 2512. lettre ni l'esprit de la convention, puisque l'union n'est faite que
 1859 dans la personne du chef de l'Etat, chose qui n'est nullement dé-
 6 Febr. fendue par la convention, et non dans l'administration intérieure
 des Principautés, qui, conformément à la convention, reste séparée. |
 Ainsi donc, l'honorable Assemblée élective, en nous donnant pour
 chef de l'Etat l'élu de la Moldavie, a fait plus que nous donner
 un Prince; elle a consacré un principe enraciné dans les cœurs
 de tous les Roumains, un principe qui, dans son application, résout
 une des plus grandes difficultés que présentait la convention de
 Paris, savoir: une action commune des deux Principautés, exécutée
 par deux chefs. Nous pouvons ajouter que, par cette élection, nous
 avons donné la preuve la plus évidente de notre amour et de notre
 confiance envers nos frères de Moldavie. || Par l'élection de
 S. A. Alexandre Jean I-er, nous avons non seulement réalisé la
 condition la plus importante de la consolidation politique du pays, en
 remettant fraternellement entre les mêmes mains les pouvoirs des
 deux Principautés; nous avons aussi consolidé notre société, car
 par l'élection unanime de Son Altesse, toutes les classes se sont
 unies dans un même sentiment, dans une même idée; désormais,
 l'unité de notre société est assurée à jamais, si nous savons l'ap-
 précier suffisamment, si nous n'oublions pas que «l'union fait la
 force» et que l'affaiblissement de la société est préjudiciable et
 fatale à toutes les classes, en général, et surtout aux classes riches.
 Il est évident que cette nouvelle situation est la plus naturelle, la
 plus légale et, en même temps, la plus heureuse et la plus belle
 que nous ayons pu attendre. Nous sommes donc persuadés que
 tous, citoyens et fonctionnaires, se pénétreront de la mission et
 des devoirs qui s'imposent à tous les citoyens, en général, et à
 ceux, en particulier, qui sont chargés de l'application des lois.
 L'honneur, la probité, le patriotisme, l'activité, l'énergie et la dou-
 ceur doivent présider dorénavant à tous nos actes publics et privés.
 Mais, frères, plus est haute la position, plus ses avantages sont grands,
 d'autant plus les devoirs qu'elle impose doivent être remplis scru-
 puleusement et religieusement. Mettons donc tous nos efforts à nous
 montrer dignes de la position que nous avons acquise avec l'aide
 de l'Europe qui nous regarde aujourd'hui avec intérêt et affection, qui
 observe tous nos actes nationaux. Montrons-nous tels que nous sommes
 de notre nature, et non tels que les tristes conditions, qui nous
 opprimaient si lourdement et pendant si longtemps, nous ont faits.
 Prouvons, par nos sacrifices de tous les jours pour le bien commun,

par notre respect pour les nouvelles lois, qu'en effet l'amour de la patrie nous a sanctifiés et nous a élevés à une hauteur que les intérêts égoïstes ne peuvent pas atteindre. || Surtout, nous autres, fonctionnaires publics, inspirons à tous les citoyens la conviction qu'ils ont maintenant une patrie libre, où la loi est juste et protectrice. || Dieu est avec nous, frères; ayons donc foi en Lui, et la Roumanie sera forte et heureuse. || Vivent les Principautés-Unies! Vive S. A. Alexandre Jean I-er, Prince de Moldavie et de Valachie!

No. 2512.
1859
6 Febr.

Le ministre de l'intérieur, (s.) Nicolas Golesco.

No. 2513.— Telegrama adresată Domnitorului de către locuitorii oraşului Focşani, în 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Focşani.

(„Steaua Dunăre”, No. 18, din 26 Ianuarie 1859)

Sub impresia unei simţiri de bucurie extraordinară inimile rămân uimite şi nu pot exprima toate câte simţim. Orăşenii Focşăneni nu pot de cât să zică: Trăiască România! Trăiască Prinţul lor!

No 2513.
1859
6 Febr

(subscrişi:.) I. Dăscălescu | G. Orleanu | Tufelcic | A. Dumitrescu | G. Corbu | Iorgu Măicănescu | Cost. Gîndar | S. Raitenbach | G. Pascu | Fink | Iorgu Iorgulescu | C. Dumitrescu | Gheorghe Poenar | M. Sporida | B. Penescu | D. Nicolaide | Iancu Gheorghyadi | Doctor Kochanowski | Teodor Mandre | Gheorghe Nicolaŭ | G. Dăscălescu | I. Robesco | N. Nistor | N. Alexandrescu | G. Ilie | Moriş Daici | Giovano Paratico | N. Burlan | Iacob Pomnic | Ghiţă Goleşteanu | G. Burlan | C. Pecescu | C. Ardeleanul | T. Neagu | C. Săveanu | Chirchor Popovicî | Nicolae Burechea | I. Curelescu | Chirchor Popovicî | Boos Gaspar | Sarchiz Navarcă | Nicolae Luca | D. Fotescu | Iancu G. G. Munteanu | Vasile Ştefaniŭ | Costache Lascar | Hagi Şerban | D. Caloi | N. Caloi | Ştefan Fratrain | Fraţii Atanas Caloi Iancu Gheorghiu | Năstase Tatovicî | Costache Raşcu | Luca Teodor | Călin Teodor | Ariton Caramanlău | Mihail Frangiscato | Ştefan Pomnic | Nicolae Dospinescu | Vartan Misir | Mihail Asfandur | Ovanes Zadic | Ovanes Manuc | Garabet Muraf | Chiriac Ştefănescu.

No. 2513. *(Traducțiune.)*

1859

6 Febr.

Sous l'empire d'un sentiment de joie extraordinaire, nos cœurs ne peuvent pas exprimer tout ce qu'ils ressentent. Les habitants de la ville de Focshani ne peuvent que s'écrier: Vive la Roumanie! Vive son Prince!

(Suivent les signatures.)

No. 2514.— Telegrama adresată Domnitorului de către locuitorii orașului și ai districtului Tecuci, în 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Tecuci.

(„Steaua Dunăreii”, No. 18, din 26 Ianuarie 1859.)

No. 2514.

1859

6 Febr.

Dacă noi, comunitatea ținutului și a orașului Tecuci, am fost dintre cei întâi cari V'ați salutat când V'ați suit, spre fericirea unui popor întreg, pe tronul antic al Dragoșilor, fie-ne permis a Vă felicita încă odată din curățenia sufletului, pentru coroana a cinci milioane de Români, ce Vi se pune pe cap prin Adunarea patriotică a Valahiei, sora Moldovei. Să trăiți dar Măria Voastră și să dea Dumnezeu putere Vouă, ca să ridicați falnic în fața lumii desăvârșita fericire a României unite și suverane!

(Urmează subscrierile comunității ținutului și a orașului Tecuci.)

(Traducțiune.)

Les soussignés, membres de la communauté du district et de la ville de Técoutché, ont été des premiers à vous saluer, lorsque, pour le bonheur du peuple entier, vous avez été élevé au trône antique des Dragoș. Permettez-nous de vous féliciter encore une fois du fond du cœur de la couronne des cinq millions de Roumains que l'Assemblée patriotique de la Valachie, sœur de la Moldavie, a mise sur votre tête. Vivez de longues années, Altesse, et puisse Dieu vous permettre de réaliser fièrement à la face du monde le bonheur de la Roumanie unie et souveraine!

(Suivent les signatures.)

No. 2515.— Telegrama adresată Domnitorului de către cetățenii din Botoșani, în 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Botoșani.

(„Steaua Dunărei”, No. 18, din 26 Ianuarie 1859.)

Subscrișiți, viețuitori din politia Botoșani, cu lacrimi de recunoștință, laudăm și proslăvim pre Dumnezeuul părinților noștri, pentru că degetul său ne-a povățuit pe calea cea mai frumoasă, pe calea adevărului. Miș de mulțumiri aducem prea iubiților noștri frați din Valachia, pentru că au răspuns la dragostea ce le păstrăm, prin nemerita alegere pe numele Măriei Tale. Pe cât alegerea unui singur Domn va dovedi în fața lumii că unirea complectă a fost și este adevărata dorință a întregii Români, pe atâta va încredința că trupul nației noastre, deși se găsește plin de răni adânci, însă are în sine putere de viață, are în sine un singur suflet și trebuință de un singur cap. Prin urmare, să trăiți înălțimea Voastră, dar să trăiți în slavă și putere, să trăiți, plin de sănătate și fericire, până la cele mai adânci bătrânețe. Dea Domnul, că tot pasul ce veți face în ocârmuirea Țerei-Românești să fie spre vindecarea rănilor sale și să aibă cele mai strălucite rînduri în istoria patriei. | Iar numele Măriei Tale, acel nume atât de iubit Românilor, să rămâie în nemuritoare proslăvire. Trăiască Țara României! Să trăiască cât va sta lumea!

1859
1° Febr.

Vorn. A. Ventura | M. Holban | Post. C. Grigoriadi | Sebastian Canano | T. Buzdugan | Post. A. Jianu | Colonelul Mavromati | Scarlat Greceanu | Costache Jianu | N. Haretu, sârd. | V. Miclescu | Iorgu Canano | G. Clopoțelu | Spăt. A. Belcicu | C. Florescu, aga | Ariton Șahan, sârd. | Post. Cocotă | Iorgu Hermeziu | Alecu Canano | G. Hermeziu | Spăt. C. Bobeică | E. Rangli | Com. C. Frimu | Iorgu Caruz, agă | Iancu Caruz, agă | Iancu Rosetti, postelnic.

(Traducțiune.)

Nous, soussignés, habitants de la ville de Botoshani, les larmes de reconnaissance aux yeux, nous louons et glorifions le Dieu de nos pères, parce que son doigt nous a conduits sur la belle voie de la vérité. Nous exprimons mille grâces à nos chers frères de Valachie qui ont répondu à l'amour que nous leur gardons par l'excellente élection en la personne de Votre Altesse. L'élection

No. 2515. d'un seul Prince pour les deux Principautés prouvera au monde,
 1859
 6 Febr. d'une part, que l'union complète a été et est le vœu véritable de la Roumanie entière, et, de l'autre, le convaincra que le corps de notre nation, malgré des blessures profondes, possède de la force vitale, qu'il n'a qu'une seule âme et qu'il ressent le besoin de n'avoir qu'un seul chef. Vivez donc de longues années, Altesse, dans la gloire et la puissance! Vivez heureux et en bonne santé jusqu'à la veillesse la plus reculée! Fasse Dieu que chaque pas de votre règne tende à la guérison des blessures de la Roumanie et mérite les pages les plus brillantes dans l'histoire de la patrie! Puisse le nom de Votre Altesse, ce nom si cher aux Roumains, devenir à jamais glorieux! Vive la Roumanie jusqu'à la fin du monde!

(Suivent les signatures.)

No. 2516.—Primul articol al ziarului «Naționalul» din 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Bucuresci.

(„Naționalul“, No. 14, din 25 Ianuarie 1859.)

No. 2516. Alexandru Ioan I Cuza, Domnul Moldovei, este și Domnul României, proclamat în unanimitate de Adunarea generală a României, la 24 Ianuarie, la 7 ore seara, zi memorabilă, zi fericite care va rămânea în veci neștearsă în memoria tuturilor Românilor. Cine poate descrie bucuria universală ce, ca printr'o electricitate, se răspândi în toată capitala, în toată țara! Cine poate exprima mulțumirea generală ce se află desemnată pe toate fețele, în toate figurile! Moldova își dă mâna cu România. Aceste două surori naturale nu se vor mai despărți nici-odată. Aceleași impulsii vor bate în inimile lor, aceleași sentimente vor umplea pepturile fiilor lor! Nu mai e clasă, nu mai e diferență între cetățenii români! Toți sunt fiii aceleași patrii, toți sunt brasle aceleași vițe; căci toți, într'o zi solemnă, își dederă mâna, își uitară orî ce interese private, și strigară: «suntem fiii aceleași mame; să o iubim, și să proclamăm Domn pe Alexandru Cuza!» Nicî unul din secolii trecuți nu a văzut un act mai mare, mai patriotic, mai desinteresat! Puține națiuni ne pot da exemple de o asemenea abnegație și amoare patriotică. Onoare și glorie deputaților români, cari știură a-și plăti așa de bine tributul lor de recunoștință către patria comună! Nu-

mele lor vor fi scrise cu litere de aur în analele istoriei noastre, No. 2516. și o aureolă de stimă și recunoștință va fi cea mai bună moștenire ce ei vor lăsa fiilor lor. || Dar bucuria noastră ne duce prea departe și uităm să arătăm cititorilor noștri cum s'a întâmplat acest act atât de solemn și de spontan. || Toți știm că, la 22 ale acesteia s'a deschis Camera, unde se pronunță din partea guvernului un discurs. In cele d'întâi două zile, adică la 22 și 23, Camera era despărțită în două tabere: fie-care din aste tabere se privea cu ochi mai mult sau mai puțin de inimiză. In deșert a mai repeta incidentele ce se întâmplară în aste două zile: atacurile fie-cărei partide; luptele dintre dînsele; luptele pentru ilegalitățile comise cu alege-rile; lupte pentru excluderea cutărui sau cutărui membru; inter-venția miliției, intervenția poporului; riscurile ce erau gata a se ivi pe fie-care moment; anarhia sigură la care era să fie expusă țara; toate astea sunt lucruri trecute; astăzi, s'a schimbat cu totul, și a mai reveni asupra lor, a le repeta cu amănuntul, ar fi un ce de prisos, ar fi mai cu seamă a întuneca toată bucuria ce trebuie să simță orî-ce Român. Indestul că, în ziua de 24, dimineața, partida pro-gresistă sau națională, vîzînd că din aceste lupte ar resulta ne-norocirea țarei, o anarhie, o invazie poate străină; și, pe de altă parte, observînd că toate acestea provin din cauza Domniei, și că astă partidă nu are nici-un candidat, hotărî a încerca un mijloc de împăcare și grație cu cea-laltă partidă, expuindu-și credința sa, și făcînd'o să vază că, în ceea ce se atinge de persoana unui candi-dat la Domnie, partida națională e desinteresată. După apelul nominal, se ceru ca Adunarea să se constituie în secret, spre a se face o propunere oficioasă. Adunarea, cu presidentul său și părinții episcopî, se retrase în altă cameră și se constitui secret. Acolo, d. V. Boerescu luă cuvîntul și ținu cam acest cuvînt: | «Pentru ce suntem împărțiți în două câmpuri? Pentru ce ne numim noi și voi? Orî nu suntem toți Români? Orî nu avem toți aceeași patrie? Orî nu suntem toți fiii aceleiași mame? Pentru ce să zicem noi și voi? De ce să nu zicem noi Români? Nu avem toți aceeași a-moare, nu simțim toți aceleași sentimente pentru mama noastră comună? Care este cauza divisiunii noastre? Care este mărul de discordie dintre noi? | «Acest măr de discordie, să nu-l ascundem, el este Domnia. Cine va fi Domnul? Fie-care își are convințiile sale, fie-care își are simpatiile sale personale; fie-care din noi crede că țara sa va fi mai fericită avînd de Domn pe cutare și pe cu-tare. Dar discordia există; căci nu toți cugetă asemenea. Din astă

1859
6 Febr.

No. 2516. discordie, rezultă discreditul Camereii, discreditul nostru. Nimeni nu mai are credință la noi; anarhia nu e departe, și inimicul e la porțile noastre. Cum să respingem anarhia? Cum să oprim pe străini? Făcând să piară discordia, făcând să piară punctul care ne desparte. | «Noi declarăm că nu avem nici-un candidat; domnia-voastră aveți vre-unul? Se poate. Inșă nici-unul din noi toți nu cred că aș venit aci cu hotărîre a face să fie candidatul sêu, cu orî-ce preț. Toți suntem Români, și nimeni nu voește rêul țarei sale; nimeni nu ar voi ca candidatul sêu să ajungă la tron pe urme de sânge sau sprijinit de străini. Ar fi o ofensă pentru țară de a crede că ea a putut trimite la Cameră asemenea oameni. || «Ca să ne unim toți asupra aceluiași candidat, este posibil? Cred că nu; fiind-că, am zis, fie-care își are credința sa. Dar a ne uni asupra unui principiu, ne putem uni; mai cu seamă, când acest principiu este cel mai mare al naționalității noastre. Acest principiu este al unirei. | «Mulți din d-voastră, acum un an, aș reprezentat țara în această Cameră, și aș susținut cu căldură unirea. Prințul Bibescu, fostul Domn, a fost, între alții, cel mai elocuent și ardent apărător al unirei. S'ar putea oare estimp ca aceste persoane să se contrazică? Aceasta nu se poate crede. | «Să ne unim dar toți asupra principiului de unire, asupra acestui mare principiu ce are să reînvieze naționalitatea noastră! Să ne dăm mâna ca frați, și să cugetăm că suntem muritorii, că avem să mai trăim câțiva ani și că copiii și strănepoții noștri aș să moștenească un viitor glorios, creat de noi! || «A ne uni asupra principiului unirei, este a ne uni și asupra persoanei ce represintă acest principiu. Astă persoană este Alexandru Ioan Cuza, Domnul Moldovei! «Să ne unim ca frați asupra acestui nume, și posteritatea ne va bine-cuvînta, țara ne va întinde mâinile, și conștiința noastră va fi împăcată, că ne-am împlinit cu religiozitate o datorie sfîntă!» | Inșă acest cuvînt nu se sfîrșise, și lacrimile curgeau mai din toți ochii. D-l doctor Arsachi, om luminat și experimentat, se sculă, spre a arăta că acest exemplu nu este unic, că Sveția și Norvegia aș un singur rege, măcar că legile lor sunt altele, precum nu este la noi. Prințul Dimitrie Ghica, care în ajunul acestei zile fusese cel d'întăiu între colegii săi a face astă propunere, se ridică ca inspirat, și cu șiroaie de lacrimă în ochi, zise: «Această idee îmi veni, fraților, în acel moment critic de erî, când poporul cu oștirea erau la așa puțină distanță, când un sânge de frate era aproape să se verse! Să ne dăm mâna, să fim frați, și să nu tragem asupra ne blestemele posterității!» ||

Tot auditoriul plângea ! nici un ochi nu era sec ! Prințul Cuza, strigară toți ! Jurăm a susține pe Cuza ! || E. S. Părintele Mitropolit ridică mâinele înaintea icoanei Sântei Treimi, și cu ochii plini de lacrimi, cu o voce tremurândă, zise : « Doamne Dumnezeu ! părinților noștri, aruncă-ți privirea ta asupra inimilor noastre, și nu slăbi curajul fiilor tăi ! Unește-ți pe toți într'o cugetare și într'o simțire, și fă ca inimile tuturor să aibă aceeași bătae pentru țara lor. Prințul Cuza este unsul tău între noi, și pentru dînsul jurăm toți că-l vom susține ! » | « Jurăm ! jurăm ! » strigară toți cu mâinile ridicate către cer. Și toți mandatarii nației, despărțiți ca inimi până aci, se îmbrățișară cu căldură, cu lăcrămile în ochi, ca niște adeverați frați. | « Tatăl meu, strigă junele prinț Știrbei, este bolnav și nu are fericirea de a fi față la astă solemnitate sfîntă. Vă rog, în numele lui, a i se trimete actul ce-l vom subscrie, spre a-l subscrie și el. » || « Tatăl meu, adaogă junele prinț Bibescu Brâncoveanu, va ajunge peste puțin ; și deși nu are onoarea a fi deputat spre a putea subscrie acest mare act național, este cel d'întăiu a vă arăta, prin gura mea, adesia sa și a o face cunoscută nației. » | Așa, acești junii prinți dedeau o nobilă dovadă despre desinteresarea și patriotismul familiei lor. « Să trăiască Domnul nostru Alexandru Ioan Cuza ! » mai strigară toți, și apoi, împreună, trecură în sala desbatelor. Aci, se împărți toată Camera în patru secțiuni, spre a verifica puterile aleșilor. Operația se termină în două ore. Fie-care comisiune își ceti raportul seĂ pe tribuna AdunĂrei. Toți aleșii se aflară buni, afară de câți-va, cari se depărtase neavĂnd majoritatea voturilor la întăia și singura votare, sau votul pentru dînsii fiind pe față. Apoi, se constitui biroul, compus din doi vice-presidenți : d-nii Barbu Catargiu și C. Cantacuzino ; din patru secretari, din doi supleanți și din trei chestori. | D-l Constantin Cantacuzino se urcă pe tribună și propuse AdunĂrei că, fiind-că Camera se află constituită, fiind-că starea țĂrei nu mai permite a aștepta mult spre a-și alege Domnul, d-lui propune ca acĂstă alegere să se facă îndată ; pe de altă parte, fiind-că convenția zice că Domnul poate fi născut Român sau Moldovean, și fiind-că Domnul Moldovei Alexandru Cuza este născut moldovean și are calitățile cerute, să se înscrie în lista celor-l'altți candidați de domnie ce avem. || Propunerea se primește cu unanimitate. || Apoi, părintele Mitropolit, cu crucea în mână, făcu jurămîntul obicinuit la alegerea Domnului. Toți deputații repetară acel jurămînt. | După aceea, se chiamă fie-care, după ordine alfabetică, sărută crucea și Evanghelia, jură din nou și primi

No. 2516.
1859
6 Febr.

No 2516. buletinul spre a-și scrie candidatul său. || Față la votare erau 64
 1859* de membri, doi lipsind din cauză de boală, cei-l'alți din cauză de
 6 Febr. vacanță. | Secretarii deschiseră urna de vot; fie-care vot se citi
 tare, și, la sfârșit, se aflară 64 voturi, adică unanimitate complectă,
 pentru Alexandru Ioan Cuza. | E. S. Părintele Mitropolit, la 7 ore
 seara, îl proclamă Domn al țerei, față cu d-niș reprezentanți ai Pute-
 rilor străine, față cu un numeros public, față cu un popor de peste
 cincî-zeci de miș de oameni, care umplea curtea și tot dealul Mi-
 tropoliei. || Bande de musică intonară imnul unirei, clopotele su-
 naă cu toată puterea, miș de torțe se aprinseră de odată, și miș de
 strigăte repetaă: «să trăiască Domnul nostru Cuza!» | D. V. Bo-
 erescu se urcă pe tribună și, după ce arată Adunării mărimea ac-
 tului ce ea a făcut și recunoștința nației întregi, aduse aminte că
 astă alegere nu e în contra convenției, că din contră ea întărește
 și face posibilă astă convenție; căci cum Românii ar fi putut'o
 executa, dacă ei ar fi avut doi Prinți de opinii diverse. Camerele
 atunci ar fi fost iarăși diverse, Comisiunile centrale ar fi fost di-
 verse, și de aci ar fi rezultat că nici o lege de interes general
 nu s'ar fi putut face. Unirea de astăzi este personală, iar nu po-
 litică; avem un singur Domn, atât noi cât și Moldovenii, dar avem
 două guverne, ceea-ce e absolut conform convenției din Paris.
 Prințul Dimitrie Ghica, ocupând apoi tribuna, dete omagiă majoi-
 rităței Camerei, care arată cea mai nobilă desinteresare și patrio-
 tism, lăsând ori ce candidat al său, spre a se uni la un princip
 așa de mare. | Acest adevăr este incontestabil, și noi suntem cei
 d'întâiu a-l recunoaște. Toți membrii Adunării și au îndeplinit da-
 toria lor, cum avem puține exemple în lume. Nația le va fi recu-
 noscătoare; și numele lor va fi lăsat posterității ca un exemplu
 de adevărata și singura nobleță ce mai există astăzi la noi. Așa,
 astăzi, putem zice cu adevărat: nu mai sunt clase, nu mai sunt
 privilegiați, ci toți sunt Români, căci toți au arătat că sunt capa-
 bili de a renunța la ori-ce interes particular, pentru interesul cel
 mare și național al României. | Ziua de 24 Ianuarie va fi cea
 mai mare zi din istoria noastră; căci, după mai mulți secolii de
 umilință și suferințe, toate clasele societății noastre își deteră mâna,
 spre a-și ridica împreună naționalitatea căzută și persecutată. Din
 această zi se începe o nouă eră pentru noi; căci puterea unei na-
 ționii nu este într'o convenție scrisă, ci în principiul realizat că
 «unirea face puterea.»

(Traducțiune.)

No. 2516.

1859

6 Febr.

Alexandre Jean I er, Prince de Moldavie, est aussi Prince de Valachie, proclamé à l'unanimité par l'Assemblée générale de Valachie, le 24 Janvier, à 7 heures du soir,—jour mémorable, jour heureux qui restera pour l'éternité inscrit dans la mémoire de tous les Roumains. Qui peut décrire la joie générale qui, comme par l'électricité, s'est répandue dans toute la capitale, dans tout le pays! Qui peut exprimer la satisfaction générale qui se reflétait sur tous les visages, sur toutes les figures! La Moldavie et la Valachie se donnent la main! Ces deux sœurs ne se sépareront plus jamais! Les mêmes pulsations batteront dans leurs cœurs, les mêmes sentiments règneront dans les âmes de leurs fils! Il n'y a plus de classes, il n'y a plus de différences entre les citoyens roumains! Tous sont fils de la même patrie, tous sont membres de la même famille; car, en un jour solennel, ils se sont tous donné la main, ont oublié tout intérêt privé et se sont écriés: «Nous sommes fils de la même mère; aimons-la et proclamons Prince Alexandre Couza!» Jamais, au cours des siècles, on n'a vu d'acte plus grand, plus patriotique, plus désintéressé! Il y a peu de nations qui puissent donner l'exemple d'une pareille abnégation, d'un tel amour de la patrie. Honneur et gloire aux députés valaques, qui ont su si bien payer le tribut de reconnaissance dû à la patrie commune! Leurs noms seront inscrits en lettres d'or dans les annales de notre histoire et une auréole d'estime et de gratitude sera le meilleur héritage qu'ils laisseront à leurs enfants. || Mais notre joie nous emporte trop loin et nous oublions de raconter à nos lecteurs comment s'est accompli cet acte si solennel et si spontané. || Nous savons tous que, le 22 Janvier, la Chambre a été ouverte par un discours lu au nom du gouvernement. Pendant les deux premières journées, c'est-à-dire le 22 et le 23, la Chambre était divisée en deux camps qui se regardaient l'un l'autre d'un œil plus ou moins hostile. Il est inutile de répéter le récit des incidents qui se sont produits pendant ces deux jours, des attaques et des luttes des deux parts, des discussions au sujet des illégalités commises dans les élections, des débats sur l'exclusion de tel ou tel membre, de l'intervention de la milice, de l'action du peuple, prêt à intervenir à tout moment, de l'anarchie certaine qui menaçait le pays. Tout cela est passé; aujourd'hui, les choses ont complètement changé, et revenir là-dessus, répéter les

No. 2516. détails, serait superflu. Ce serait surtout jeter une ombre sur la
 1859 joie que tout Roumain doit ressentir. Il suffit de dire que, dans la
 6 Febr. matinée du 24 Janvier, le parti progressiste ou national, voyant que ces luttes auraient pour résultat le malheur du pays, l'anarchie et, peut-être, une invasion étrangère, et ayant reconnu que tout cela avait pour cause le trône, pour lequel ce parti n'avait point de candidat, a décidé de tenter l'apaisement, par un exposé de son programme, déclarant qu'en ce qui concerne la candidature au trône, le parti national est désintéressé. Après l'appel nominal, on demanda que l'Assemblée se constituât en comité secret, pour la présentation d'une proposition confidentielle. L'Assemblée, avec son président et les évêques, se retira dans une salle et se constitua en comité secret. M. B. Boëresco prit la parole et s'exprima à peu près ainsi: «Pourquoi sommes-nous divisés en deux camps? Ne sommes-nous pas tous Roumains? N'avons-nous pas tous la même patrie? Ne sommes-nous pas tous fils de la même mère? Pourquoi faire la distinction entre vous et nous? Pourquoi ne pas dire simplement: nous sommes tous Roumains? N'avons-nous pas tous le même amour, les mêmes sentiments pour notre mère commune? Quelle est la cause de notre division? Quelle est la pomme de discorde entre nous? | «Cette pomme de discorde—ne le cachons pas—c'est le trône. Qui va devenir Prince? Chacun a ses convictions, chacun a ses sympathies personnelles; chacun de nous croit que son pays sera plus heureux, s'il a, comme Prince, un tel plutôt qu'un autre. Mais la discorde existe, car tout le monde ne pense pas de même. Cette discorde a pour résultat le discrédit de la Chambre, notre discrédit à nous tous. Personne n'a plus confiance en nous, l'anarchie est proche et l'ennemi est devant nos portes. Comment repousser l'anarchie? Comment arrêter les étrangers? En faisant disparaître la discorde, en faisant disparaître le fossé qui nous sépare. | «Nous déclarons que nous n'avons point de candidat au trône. Vous, Messieurs, en avez-vous un? Peut-être. Mais je crois qu'aucun de nous n'est venu ici avec la décision de faire passer son candidat à n'importe quel prix. Nous sommes tous Roumains et personne ne voudrait du mal à son pays; personne ne voudrait que son candidat arrivât au trône à travers du sang ou appuyé par des étrangers. Ce serait une offense pour le pays, que de croire qu'il a pu envoyer à la Chambre de pareilles gens. || «Nous est-il possible de tomber d'accord sur une seule et même candidature? Je crois que non, car, ainsi que je l'ai dit, chacun a sa conviction

à lui. Mais nous est-il possible de tomber d'accord sur un principe? No 2516.

Oui! Sur un principe, nous pouvons nous mettre d'accord, surtout si ce principe est le plus grand vœu de notre nation. Ce principe, c'est celui de l'union. || «Plusieurs de vous, Messieurs, ont représenté le

1859
6 Febr.

pays dans la Chambre d'il y a un an et ont chaleureusement soutenu l'union. Le prince Bibesco, ancien Prince régnant, a été, entre autres, un des plus éloquents et des plus ardents défenseurs de l'union. Ces personnes pourraient-elles maintenant se contredire? On ne saurait le croire. | «Unissons-nous donc sur le principe de l'union, sur ce grand principe destiné à faire revivre notre nationalité! Donnons-nous la main comme frères! Rappelons-nous que nous sommes mortels, que nous n'avons que quelques années à vivre, que c'est à nos enfants et à leurs descendants que nous devons laisser, comme héritage, un avenir glorieux, préparé par nous. | «Tomber d'accord sur le principe, c'est tomber d'accord sur la personne qui le représente. Cette personne, c'est celle d'Alexandrè Jean Couza, Prince de Moldavie. | «Tombons fraternellement d'accord sur ce nom, et la postérité nous bénira, le pays tendra vers nous ses mains, et notre conscience sera tranquille, car nous aurons religieusement accompli un devoir sacré.» || Ce discours n'était pas encore terminé, et il y avait déjà des larmes dans tous les yeux. M. le docteur Arsaki, un homme éclairé et expérimenté, se leva et fit ressortir qu'un tel exemple ne serait pas le premier, puisque la Suède et la Norvège n'ont qu'un seul roi, bien qu'elles aient des lois différentes, ce qui n'est pas le cas chez nous. | Le prince Démètre Ghica qui, la veille, avait été le premier à faire cette proposition à ses collègues, se leva et dit, avec des larmes aux yeux: «Cette idée m'est venue, frères, dans le moment critique, lorsque, hier, le peuple et l'armée étaient à une si petite distance l'un de l'autre, que le sang de frères était sur le point d'être versé. Donnons nous la main; soyons frères; ne nous attirons pas les malédictions de la postérité.» || Tout l'auditoire pleurait; personne n'avait les yeux secs! Le Prince Couza! s'écriaient tous. Jurons de voter pour Couza! || S. S. le Métropolitain leva les mains vers l'image de la S-te Trinité et, les yeux pleins des larmes, d'une voix tremblante, dit: «Seigneur, Dieu de nos pères, jette ton regard sur nos cœurs et fais que le courage de tes fils ne faiblisse pas! Unis-les tous dans une seule pensée, dans un seul sentiment et fais que les cœurs de tous battent à l'unisson pour leur pays. Le Prince Couza est ton oint parmi nous, et nous jurons tous de voter pour lui!» || «Nous jurons! Nous jurons!» s'écrièrent tous, les mains levées

No. 2516 vers le ciel. Et tous les mandataires de la nation, jusqu'alors divisés comme des ennemis, s'embrassaient avec ardeur, les larmes aux yeux, comme de vrais frères. || «Mon père, s'écria le jeune prince Stirbey, est malade et n'a pas le bonheur d'assister à cette sainte solennité. En son nom, je vous prie de lui envoyer l'acte que nous allons signer, pour qu'il le signe aussi.» || «Mon père, ajouta le jeune prince Bibesco Brancovan, arrivera prochainement; bien qu'il n'ait pas l'honneur d'être député et de pouvoir signer ce grand acte national, il est le premier à vous exprimer, par ma bouche, son adhésion, et à la faire connaître à la nation.» | Oui, ces jeunes princes donnaient cette noble preuve du désintéressement et du patriotisme de leur famille. || «Vive notre Prince Alexandre Jean Couza!» s'écrièrent tous, encore une fois; puis, tout le monde passa dans la salle des séances. || Ici, la Chambre se répartit en quatre sections, pour la vérification des pouvoirs. L'opération fut terminée en deux heures. Chaque commission donna lecture de son rapport à la tribune de l'Assemblée. On valida tous les députés, sauf quelques-uns qui furent éliminés, parce qu'ils n'avaient pas réuni la majorité des voix au premier et unique scrutin, ou parce qu'ils n'avaient pas été élus au scrutin secret. Puis, on constitua le bureau, composé de deux vice-présidents, MM. Barbo Catargi et C. Cantacuzino, de quatre secrétaires, de deux secrétaires suppléants et de trois questeurs. | M. Constantin Cantacuzino monte à la tribune et dit que, la Chambre étant constituée et l'état du pays ne permettant pas d'attendre plus longtemps l'élection du Prince, il propose que cette élection soit faite immédiatement; il ajoute que, comme la convention dit que le Prince peut être Valaque ou Moldave de naissance, et comme le Prince de Moldavie Alexandre Couza est né Moldave et possède les qualités exigées, il demande qu'on l'inscrive dans la liste des candidats au trône. || Cette proposition est adoptée à l'unanimité. | Ensuite, S. S. le Métropolitain, la croix entre les mains, récite la formule du serment habituel pour l'élection du Prince. Tous les députés répètent ce serment. || Puis, chaque député est appelé, dans l'ordre alphabétique, baise la croix et l'Évangile, prête de nouveau serment et reçoit un bulletin sur lequel il inscrit le nom de son candidat. || Il y a 64 députés présents; il en manque deux pour cause de maladie; les autres sièges sont vacants. | Les secrétaires ouvrent l'urne; chaque bulletin est lu; et, finalement, on trouve 64 voix, c'est-à-dire l'unanimité complète, pour Alexandre Jean

Couza. || A 7 heures du soir, S. S. le Métropolitain le proclame No. 2516.
 Prince régnant de Valachie, en présence de MM. les représentants 1859
 des Puissances étrangères, d'un nombreux public et du peuple qui, 6 Febr.
 au nombre de plus de 50,000 hommes, remplissait la cour et la
 colline de la Métropole. || Les musiques entonnent l'hymne de
 l'union, les cloches sonnent à pleine volée, des milliers de torches
 s'allument du coup et des milliers de voix crient: «Vive Couza,
 notre Prince!» || M. B. Boëresco monte à la tribune, fait ressortir
 la grandeur de l'acte que l'Assemblée vient d'accomplir et la recon-
 naissance de la nation entière; il prouve que cette élection n'est pas
 en contradiction avec la convention, qu'au contraire, par là, la con-
 vention devient plus solide et possible, car les Roumains n'auraient
 pas pu l'exécuter, s'ils avaient deux Princes d'opinions opposées.
 Alors, les Chambres et les délégations à la Commission centrale
 auraient aussi différé d'opinion, et le résultat en eût été qu'aucune
 loi d'intérêt général n'aurait pu être votée. L'union actuelle est
 personnelle et non politique: nous avons, avec les Moldaves, le
 même Prince, mais nous avons deux gouvernements, ce qui est
 absolument conforme à la convention de Paris. || Le prince Dé-
 mètre Ghica monte ensuite à la tribune et rend hommage à la ma-
 jorité de la Chambre qui a fait preuve du désintéressement et du
 patriotisme les plus nobles, en abandonnant son candidat, pour
 tomber d'accord sur un si grand principe. | C'est là une vérité in-
 contestable; nous sommes les premiers à le reconnaître. Tous les
 membres de l'Assemblée ont rempli leur devoir de la façon dont
 on trouve peu d'exemples. La nation leur sera reconnaissante et
 leurs noms seront transmis à la postérité, comme un exemple de
 la véritable et seule noblesse qui existe encore chez nous. || Oui,
 nous pouvons dire aujourd'hui avec raison: il n'y a plus de classes,
 il n'y a plus de privilégiés: il n'y a que des Roumains; car tous
 ont prouvé qu'ils sont capables de renoncer à tout intérêt parti-
 culier pour le grand intérêt national de la Roumanie. || La jour-
 née du 24 Janvier sera le plus grand jour de notre histoire; car
 après plusieurs siècles d'humiliations et de souffrances, toutes les
 classes de notre société se sont donné la main, pour relever d'un
 commun effort notre nationalité déchue et persécutée. De ce jour,
 commence pour nous une ère nouvelle; parce que la force de la
 nation ne s'appuie pas sur une convention écrite, mais sur un
 principe réalisé, principe qui affirme que «l'union fait la force.»

No. 2517.— Ordin de zi domnesc către armata Valahiei, transmis prin telegraf, în 26 Ianuarie (7 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești”, No. 9, din 29 Ianuarie 1859.)

No. 2517. Principatele-Unite || Moldova și Valachia. || Noī, Alexandru
1859 Ioan I, || Cu mila lui Dumnezeu și voința națională. | Domn
7 Febr. al Moldovei și al Țării Românești. | La toți de față și viitori, să-
nătate! || Ordinul de zi către armia Țării Românești. Fra-
ților de arme! | Am primit cu mulțumire manifestarea simți-
rilor voastre de devotament către persoana Noastră, căci acea ma-
nifestare o considerăm ca un jurământ sacru întru sprijinirea și
apărarea principiului de frăție românească, ce a motivat alegerea
Noastră ca Domn al Țării Românești. Inima Noastră de oștean și
de Român cu mândrie vede înprejurul Nostru filii României a-
dunați într'o singură și aceeași simțire de patriotism, de demnitate
și de reînviere națională. | Salutare voă, fraților de arme!
Salutare steagului românesc, ce a fost purtat de Mihaiū-Viteazul!
Patria română și Noī ne încredem simțirilor voastre de militarī,
pentru observarea stricteī discipline, pentru păzirea ordinului legal
și pentru devotamentul vostru pentru coroanele Moldaviei și a
Țării Românești, întrunite prin voința nației române din Princi-
patele-Unite. || Dumnezeu să vă ție în a sa sîntă pază.

(subscris) Alexandru Ioan.

(Traducțiune.)

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. Nous, |
Alexandre Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté na-
tionale, || Prince de Moldavie et de Valachie. A tous présent
et à venir salut. || Ordre du jour à l'armée de la Principauté
de Valachie. || Frères d'armes, Nous avons accueilli avec
satisfaction la manifestation de vos sentiments de dévouement en-
vers Notre personne, car Nous considérons cette manifestation comme
un serment sacré de soutenir et de défendre le principe de la fra-
ternité des Roumains qui a motivé notre élection au trône de la
Principauté de Valachie. Notre cœur de soldat et de Roumain
est fier de voir autour de Nous les fils de la Roumanie réunis
dans un seul et même sentiment de patriotisme, de dignité et de
résurrection nationale. | Salut à vous, frères d'armes! | Salut au

drapeau roumain qui fut porté par Michel-le-Brave! La patrie rou-
maine et Nous avons confiance dans vos sentiments d'honneur
militaire, dans votre stricte observation de la discipline, dans votre
garde de l'ordre public et dans votre dévouement aux couronnes
de Moldavie et de Valachie, réunies par la volonté de la nation
roumaine des Principautés-Unies. || Que Dieu vous ait en sa
sainte garde!

(s.) Alexandre Jean.

No. 2518.—Proces-verbal No. VIII al Adunărei electivă
a Moldovei, din 26 Ianuarie (7 Februarie) 1859.
Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovei“, No. 30, din 5 Februarie 1859.)

Proces-verbal VIII.

Astăzi, în 26 Ianuarie anul 1859, deschizându-se a VIII ședință No. 2518.
a Adunărei, sub președința Înalt Prea sf. Sale pâr. Mitropolit, se
citește apelul nominal, după care sunt față 45 membri, iar absenți
doi și anume: D. Nicu Catargiu, în concediū, și d. Nicolae Canano,
absent.

Se citește procesul-verbal al ședinței trecute, asupra căruia se
ridică următoarele discuții:

D. ministru de finanțe: Ca deputat, am două reclamații
asupra procesului-verbal. | 1. Discutând în chestia d-lui Alecsandri
am zis: că nu se cuvine să punem la vot chestia ce atinge
pe d. Alecsandri; să punem chestia reglementară, ca chestie de
princip. Aceste cuvinte ne fiind înscrise în procesul-verbal, rog
să se treacă, întocmai precum le-am rostit. || 2. Moția ce am făcut
în ședința trecută, arată cum să se pue chestia la vot și ea a fost
adoptată în unanimitate de către Adunare, iar nu cu 29 voturi,
contra a 14.

Adunarea încuviințează rectificarea punctului întâiu a recla-
mației d-lui. Balș; iar al doilea rămâne fără nici o urmare.

D. Panait Casimir. Am și eu trei reclamații: 1. In votul
de mulțumire pentru Căimăcămie, se zice: «că au meritat bine de
patrie». Propun ca asemenea expresie, care nu este românească, să se
modifice în termenul următor: au meritat la recunoștința țerei. ||
2. Pe medalie să nu se pue mâna lui Dumnezeu care ar putea da

No. 2518. loc la felurite interpretații. O altă alegorie ar fi mai potrivită. ||
1859 3. Când s'a pus în discuție interpretația § 3-lea din regulamentul
7 Febr. Adunărei, nu m'am pronunțat că: «ca d. Alecsandri ar mai fi

mulți funcționari.» Am zis numai că, dacă d. Alecsandri ar fi cunoscut asemenea interpretație, ș'ar fi dat neapărat demisia.

Asupra puncturilor 1 și 2, președintele declară că nu se mai poate reveni, fiind un vot sfârșit, iar punctul 3 se adoptează de Adunare.

D. Kogălniceanu. Pentru că nu vęd anume înscrise voturile ce s'aũ rostit pentru și contra în chestia realegerea funcționarilor definitiv, reclam a se rectifica aceasta; căci, dacă constatăm vorbele fie-căruia deputat, pentru ce să nu se treacă și votul său de la care, mai ales, atîrnă soarta lucrărilor noastre?

Președintele Adunărei. Biuroul crede că § 111 din reglement e obligator, înscrierea are loc la cas de reclamație.

D. Kogălniceanu. Dacă vorbele trecătoare se scriu, pentru-ce să nu se treacă voturile cari rămân? In Adunarea ad-hoc din anul trecut, a fost adoptată aceasta.

D. Gr Sturdza. După cum înțeleg eũ, reglementul nu oprește înscrierea voturilor rostite; prin urmare, trebuie să se treacă anume în procesul-verbal; aceasta se pretinde mai ales pentru susținerea moralității votului.

Adunarea fiind consultată în cazul acesta de către președintele, în majoritate, hotărăște ca pe viitorime să se înscrie anume votul fie-căruia deputat în procesele-verbale.

D. ministru de justiție. Când d. Kogălniceanu ș'a rezervat dreptul de a vorbi, dacă miniștrii sunt în dreptate de a lua parte în discuție asupra regulamentului, atunci și eũ am făcut o rezervă și am zis: «Nu cred că ne-ar putea contesta dreptul de a lua parte la o discuție privitoare pe unul din colegii noștri.» — Cer a se înscrie aceste cuvinte în procesul-verbal.

Adunarea încuviințează cererea.

D. secretar Alexandru Grigoriu citește:

1. Demisia de la mandatul de deputat a d lui Istrate. (Anexa.)
2. Asemene demisia d-lui Grigorie Balș, astăzi ministru de finanțe. (Anexa.)

3. Adresa d-lui ministru secretar de Stat al trebilor din afară către președintele Adunărei, prin care anunță citirea unui mesaj a Prea Înălțatului Domn în cauza demisionărei d-lui Lascar Rosetti

din postul de ministru de finanțe și numirea d-lui Gr. Balș la acel No. 2518. post. (Anexa.)

1859
7 Febr.

4. Adresa d-lui ministru secretar de Stat al trebilor străine către președintele Adunării, anunțând citirea unui alt mesaj al P. Inaltului Domn, în cauza marelui act ce s'a săvârșit de către frații noștri de peste Milcov.

D. ministru al trebilor străine. Mai întâi, voi citi mesajul pentru demisia d-lui Lascar Rosetti, și înlocuirea sa prin d. Gr. Balș.

«Domnilor, || După demisia dată de d. Lascar Rosetti din postul de ministru secretar de Stat la departamentul finanțelor, «demisie pe care, în privirea stărei sănătăței d-lui Rosetti am în-cuviințat'o cu părere de rău, numind pe d. Gr. Balș în această funcție, prin ordonanța din 24 ale corenteî, No. 10, vă încunoștiințăm «despre acesta, spre regulă. Dumnezeu să vă aibă, Domnilor, în «bună și slînta sa pază.»

Vă este ounoscut; Domnilor, actul mareș săvîrșit în Țara Românească, prin care frații noștri de peste Milcov au întrunit ambele coroane, a Moldaviei și a Valachiei, pe capul Domnului Alexandru Ioan I. Uniî din d-voastră ați fost de l'ați felicitat și ați primit a sa îmbrățișare ca un simbol de unire, căci v'a îmbrățișat ca Domnul Moldovei și al Valahiei. I. S. m'a însărcinat a vă citi următorul mesagiū privitor către acest act:

(D. ministru citește mesagiul domnesc publicat Vol VIII, No. 2510, p. 642.)

Iată actul mijlocitor către Puterile garante:

(D. ministru citește actul publicat Vol. VIII, No. 2509, p. 639.)

Adunarea, sculându-se în picioare, a salutat aceste acte cu de trei ori repețite urări: «Să trăiască Alexandru Ioan I! Să trăiască România!»

După propunerea d-lui I. A. Cantacuzino, Adunarea pășește, potrivit § 104 al regulamentului, la numirea unei comisii, compusă de 6 membri și de presidentul Adunării. Această comisie este însărcinată cu pregătirea unui proiect răspunzător la mesagiul I. S. Domnului Stăpânitor.

Se alege, cu majoritatea absolută, pe d. N. Suțu, cu 40 voturi; pe d. C. Hurmuzachi, cu 37 voturi; pe d. I. A. Cantacuzino, cu 33 voturi; pe d. M. Kogălniceanu, cu 26 voturi; d. A. Panu, cu 26 voturi; iar al șaselea membru ne avînd de cât majoritate relativă, și anume d. P. Casimir cu 22 voturi, și d. C. Iacovachi cu 18 voturi, după retragerea declarată de d. Casimir, să hotărește a urma

No. 2518. balotație între d. Iacovachi cu d. Dimitrie Cornea și d. P. Balș, 1859
7 Febr. cari au câte 10 voturi; însă, pentru că și d. Cornea declară retragerea sa, balotația urmează numai între d-nii Iacovachi și P. Balș, la care cel întâiu se proclamă alesul membru al comisiei, cu 23 bile albe contra a 22 bile albe ale d-lui Balș.

Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit cedând dreptul său de membru acestei comisii d-lui vice-president P. Mavrogheni, comisia este constituită: 1. de d. vice-președinte; 2. de d. A Panu; 3. de d. M. Kogălniceanu; 4. de d. N. Suțu; 5. de d. C. Hurmuzachi; 6. de d. I. A. Cantacuzino; 7. de d. C. Iacovachi.

D. I. A. Cantacuzino. Mai multe ședințe s'au anulat pe te meiu că nu eram toți membrii de față. Art. 56 al regulamentului Adunării zice: «votarea asupra unei propunerii nu este legiuită întru «cât nu sunt față două treimi din totalul membrilor Adunării.» Se naște dar o chestie de interpretație: dacă $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor Adunării, semnifică din totalul tuturor deputaților aleși și nealeși, sau numai din totalul membrilor aleși. Rog pe Adunare să statornicească înțelesul acestui articol.

Președintele Adunării. Biuroul a interpretat că nu din totalul membrilor Adunării, ci din totalul membrilor ce ar trebui să fie să se considereze $\frac{2}{3}$.

D. Rosetti-Tețcanu. Și eu înțeleg $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor ce ar trebui să fie.

D. Gr. Sturdza. Dacă am calcula $\frac{2}{3}$ pe totalul deputaților ce ar trebui să fie, adică de 67, atunci s'ar putea întâmpla, după cum suntem astăzi numai 47 deputați aleși, să nu avem în cursul sesiei actuale nici măcar o ședință. Interpretația d-lui Cantacuzino este foarte dreaptă.

Președintele consultă Adunarea, dacă ea cere a fi consultată asupra interpretației art. 56 din regulament. Cercările prin sculare și ședere arătând îndoială, și 10 membri pretendând apel-nominal, votează pentru, adică, pentru ca Adunarea să fie consultată, 25 membri și anume: d-nii P. Balș, I. Gheorghidi, I. Ghica, C. Ghica, I. Ganea, I. Donici, C. Iacovachi, M. Kogălniceanu, I. Cantacuzino, P. Carp, N. Mavrocordat, A. Moruzi, C. Miclescu, A. Mavrocordat, A. Panu, I. Radu, Gr. Sturdza, St. Silion, A. Scorțescu, N. Șuțu, C. Hurmuzachi, P. Mavrogheni, G. Hasnaș, N. Rosetti-Bălănescu, și Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit. Iar contra 20 membri și anume: D-nii St. Catargiu, A. Botez-Forescu, Lupu Botez, A. Balș, N. Vogoridi, N. Docan, G. Iamandi, G. Cuciureanu, D. Cornea, P.

Casimir, L. Catargiu, N. Milu, N. Pisoski, Iord. Pruncu, P. Bălă-^{No. 2518.}
nescu, C. Tețcanu, I. Sturdza, A. Ciurea, A. Grigoriu și D. Iamandi. ¹⁸⁵⁹

Se păsește apoi la votarea interpretației, dacă § 56 se înțelege ^{7 Febr.}
 $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor ce ar trebui să constituie Adunarea, sau
 $\frac{2}{3}$ numai din totalul membrilor aleși. Cercările prin sculare și șe-
dere fiind îndoelnice și zece membri cerând apel nominal, votează
pentru, adică că intepretația § 56 este $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor
aleși, 24 membri și anume: d-nii I. Gheorghadi, I. Ghica, I. Ga-
nea, I. Doniță, C. Iacovachi, Mihaï Kogălniceanu, I. Cantacuzino,
P. Carp, N. Mavrocordat, Alecu Moruzi, C. Miclescu, A. Mavrocordat,
A. Panu, I. Radu, Gr. Sturdza, St. Sillion, A. Scorțescu, N. Șuțu,
A. Ciurea, C. Hurmuzachi, P. Mavrogheni, G. Hasnaș, N. Bălă-
nescu și Păr. Mitropolit.

Iar contra au votat 21 membri și anume: d-nii A. Forescu, L.
Botez, A. Balș, P. Balș, N. Vogoridi, N. Docan, G. Cuciureanu, D.
Cornea, P. Casimir, St. Catargiu, N. Milu, N. Pisoski, Iord. Pruncu,
P. Bălănescu, C. Tețcanu, I. Sturdza, A. Ciurea și A. Grigoriu.

Inalt Prea Sf. Sa. Păr. Mitropolit, consultând mai întâi Adu-
narea, ridică ședința și anunță viitoarea întrunire pe Mercuri, în
28 Ianuarie.

Președintele Adunării, (subscris) Sofronie, Mitropolitul Moldovei.
(Urmează iscăliturile secretarilor Adunării.)

Anexa A. — Demisia d-lui N. Istrati, adresată Adunării e-
lective a Moldovei, în 25 Ianuarie (6 Februa-
rie) 1859. Iași.

Onorabilei Adunări electivă a Moldovei. || Cer demisia de la
mandatul de deputat din partea colegiului orașenilor capitalei
(subscris) N. Istrati.

Anexa B. — Demisia d-lui Grigorie Balș, adresată Adună-
rei electivă a Moldovei, în 26 Ianuarie (7 Fe-
bruarie) 1859. Iași.

Prea Sfinției Șale Păr. Mitropolit al Moldovei, Președinte al
Adunării electivă. | Fiind chemat de Domnitor a ocupa postul de
ministru al finanțelor, subscrisul se consideră ca demisionat de
mandatul său de deputat, și vine a vă ruga ca să dați cunoștință
Adunării despre aceasta.

(subscris) Grigorie Balș.

No. 2518. *Anexa C.*—Adresa No. 205 a ministerului afacerilor străine
1859 către Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit Sofronie
7 Febr. Miclescu, president al Adunării electivă a Moldovei, din 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Iași.

Sub-scrisul are onorul a comunica Inalt Prea Sfinției Voastre mesagiul Prea Inaltului Domn către Adunarea electivă, pentru numirea d-sale Grigorie Balș în funcțiile de ministru secretar de Stat la departamentul finanțelor, spre înlocuirea d-lui Lascar Rosetti, demisionar.

Ministrul trebilor străine, (subscris) V. Alecsandri.
Șeful secției (s.) Antoniadi.

Anexa D.—Adresa ministrului afacerilor străine către președintele Adunării electivă a Moldovei, din 26 Ianuarie (7 Februarie) 1958. Iași.

Inalt Prea Sf. Sale Păr. Mitropolit Sofronie, president al Adunării electivă. || Sub-semnatul are onor a vă încunoștiința că este însărcinat de către Înălțimea Sa Domnul Stăpânitor a da citire Adunării de un mesagiū domnesc privitor la actul alegerei Domnului din Țara Românească. Sub-semnatul roagă pe Prea Sf. Voastră să bine-voiți a comunica aceasta Adunării.

Ministrul trebilor străine, (subscris) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Procès-verbal No. VIII.

Aujourd'hui, ce 26 Janvier 1859, la VIII-e séance de l'Assemblée est ouverte sous la présidence de S. S. le Métropolitain. Il est procédé à l'appel nominal, selon lequel 45 membres sont présents; il y a deux absents: M. Nicou Catargi, en congé, et M. Nicolas Canano, sans indication de motif.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente, au sujet duquel les discussions suivantes se produisent:

M. le ministre des finances: Comme député, j'ai à formuler deux réclamations au sujet du procès-verbal. 1. Discutant le cas de M. Alecsandri, j'ai dit qu'il n'était pas convenable de mettre aux voix le cas de M. Alecsandri et qu'il fallait plutôt trancher une question de règlement comme question de principe. Ces paroles n'ayant

pas été inscrites au procès-verbal, je prie l'Assemblée de les y faire No. 2518.
passer telles que je les ai prononcées. || 2. La motion que j'ai 1859
présentée dans la séance précédente, indique comment la question 7 Febr.
devait être mise aux voix; cette motion a été adoptée à l'unanimité, et non par 29 voix contre 14.

L'Assemblée autorise une rectification en ce qui concerne le premier point de la réclamation de M. Balche; quant au second point, on n'y a pas donné de suite.

M. Panaït Casimir: J'ai aussi trois réclamations à faire: 1. Dans le vote de remerciements à l'adresse de la Caïmacamie, il est dit qu'elle a «bien mérité de la patrie». Je propose que cette expression, n'étant pas roumaine, soit remplacée par celle-ci: «elle a mérité la reconnaissance du pays». || 2. Que l'on ne mette pas sur la médaille la main de Dieu, ce qui pourrait donner lieu à différentes interprétations. Une autre allégorie serait mieux à sa place. || 3. Lors de la discussion sur le § 3 du règlement de l'Assemblée, je n'ai pas dit «qu'il y a plusieurs fonctionnaires dans la situation de M. Alecsandri», mais que, si M. Alecsandri avait connu une telle interprétation, il aurait certainement donné sa démission.

Le président déclare que l'on ne peut plus revenir sur le premier et le deuxième points, le vote étant acquis; quant au troisième point, l'Assemblée autorise la rectification.

M. Kogalniceano: Je vois que les votes exprimés pour et contre dans la question de la réélection des fonctionnaires définitifs, n'ont pas été nommément enregistrés; je demande donc que ce point soit rectifié; si nous enregistrons les paroles de chaque député, pourquoi ne passerions-nous pas aussi dans le procès-verbal son vote, duquel dépend le sort de nos travaux.

Le président de l'Assemblée: Le bureau croit que le § 111 du règlement ne l'y oblige pas; on n'inscrit les votes qu'en cas de réclamation.

M. Kogalniceano: Si on inscrit les paroles qui s'envolent, pourquoi ne pas inscrire les votes qui restent?

M. Gr. Sturdza: Selon mon avis, le règlement ne défend pas l'inscription des votes exprimés; il faut donc les passer nommément dans le procès-verbal; c'est nécessaire pour maintenir la moralité du vote.

Le président consulte l'Assemblée qui décide, à la majorité,

No. 2518. qu'à l'avenir, le vote de chaque député sera spécifié dans le procès-verbal.

1859
7 Febr.

M. le ministre de la justice: Lorsque M. Kogalniceano a dit qu'il se réservait d'examiner la question de savoir si les ministres ont le droit de prendre part à la discussion quand il s'agit du règlement, j'ai dit que je faisais aussi des réserves et j'ai ajouté: «Je ne crois pas qu'on puisse contester notre droit de prendre part à la discussion, lorsqu'il s'agit d'un de nos collègues.» Je demande que ces paroles soient inscrites au procès-verbal.

L'Assemblée approuve cette demande.

M. le secrétaire Al. Grigoriu donne lecture des actes suivants:

1. La démission du mandat de député de M. Istrati. (Annexe.)
2. La démission du mandat de député de M. Grégoire Balche, devenu ministre des finances. (Annexe.)

3. L'adresse de M. le ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères au président de l'Assemblée, annonçant la lecture d'un message de S. A. le Prince, au sujet de la démission de M. Lascar Rosetti du poste de ministre des finances et de la nomination à ce poste de M. Gr. Balche. (Annexe.)

4. L'adresse de M. le ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères au président de l'Assemblée, annonçant la lecture d'un autre message de S. A. le Prince, au sujet du grand acte accompli par nos frères d'au-delà du Milcov.

M. le ministre des affaires étrangères: Je donnerai d'abord lecture du message relatif à la démission de M. Lascar Rosetti et à son remplacement par M. Gr. Balche.

«Messieurs, || «A la suite de la démission présentée par M. «Lascar Rosetti du poste de ministre secrétaire d'Etat au département des finances, démission que Nous avons acceptée avec regret, en considération de l'état de santé de M. Rosetti, Nous avons «nommé dans ces fonctions, par l'ordonnance No. 10, du 24 Janvier courant, M. Gr. Balche, ce que Nous portons à votre connaissance, aux fins que de droit. Que Dieu vous ait, Messieurs, «dans sa bonne et sainte garde.»

Vous connaissez, Messieurs, le grand acte accompli dans la Principauté de Valachie, par lequel nos frères d'au-delà du Milcov ont réuni les deux couronnes, celle de Moldavie et celle de Valachie, sur la tête du Prince Alexandre Jean I-er. Plusieurs de vous, Messieurs, sont allés présenter au Prince leurs félicitations et ont reçu son accolade, comme symbole de l'union, car il les a embrassés,

comme Prince de Moldavie et de Valachie. Son Altesse m'a chargé No. 2518.
de vous donner, Messieurs, lecture du suivant message relatif à 1859
cet acte: 7 Febr.

(Le ministre donne lecture de message publié Vol. VIII,
No. 2510, p. 642.)

Voici maintenant la note aux Puissances garantes:

(Le ministre donne lecture de la note publiée Vol. VIII, No.
2508, p. 639.)

L'Assemblée se lève et salue ces actes par le cri, trois fois ré-
pété, de: «Vive Alexandre Jean I-er! Vive la Roumanie!»

Sur la proposition de M. J. A. Cantacuzino, l'Assemblée pro-
cède à la nomination d'une commission, composée de six mem-
bres et du président, chargée de préparer un projet de réponse
au message de S. A. le Prince régnant.

A la majorité absolue des voix, sont élus: M. N. Soutzo, par
40 voix; M. C. Hurmuzaki, par 37 voix; M. J. A. Cantacuzino,
par 33 voix; M. M. Kogalniceano, par 26 voix; M. A. Pano, par
26 voix; pour le sixième membre de la commission, il n'y a qu'une
majorité relative, savoir: M. P. Casimir obtient 22 voix et M. C.
Iacovaki 18 voix. M. Casimir déclare se retirer; il est donc décidé
de procéder à un ballottage entre M. Iacovaki et MM. Démètre
Cornea et P. Balche qui ont réuni, chacun, 10 voix; mais, comme
M. Cornea déclare se retirer aussi, le ballottage a lieu entre M.
Iacovaki et M. P. Balche; le premier est élu membre de la com-
mission, ayant réuni 23 voix contre 22 données à M. P. Balche.

S. S. le Métropolitain ayant cédé à M. le vice-président P.
Mavrogheni sa place dans la commission, celle-ci se compose de
M. le vice-président et de MM. A. Pano, M. Kogalniceano, N. Soutzo,
C. Hurmuzaki, J. A. Cantacuzino et C. Iacovaki.

M. J. A. Cantacuzino: Plusieurs séances n'ont pu avoir lieu, faute
de la présence d'un nombre suffisant de membres. L'art. 56 du
règlement de l'Assemblée dit: «Le vote sur une proposition n'est
«pas valable, s'il n'y a pas présents les deux tiers du nombre total
«des membres de l'Assemblée.» Une question d'interprétation se
présente donc, à savoir: si les deux tiers doivent être calculés sur
le nombre total des membres élus et non élus, ou bien sur le
nombre total seulement des membres élus. Je prie l'Assemblée de
déterminer le sens de cet article.

Le président de l'Assemblée: Le bureau a considéré que

No. 2518. les deux tiers doivent être calculés sur le nombre total qu'il devrait y avoir et non sur le nombre de membres élus.

1859
7 Febr.

M. Rosetti-Tetzcano: Je crois aussi qu'il faut prendre pour base le nombre de députés qu'il devrait y avoir.

M. Gr. Sturdza: Si nous calculons les deux tiers sur le nombre total de députés qu'il devrait y avoir, il peut arriver que nous n'ayons pas une seule séance pendant la session actuelle, puisque nous ne sommes que 47 députés élus. L'interprétation de M. Cantacuzino est très juste.

Le président demande à l'Assemblée si elle veut être consultée sur l'interprétation de l'art. 56 du règlement. Les épreuves par assis et levés étant douteuses et dix membres ayant demandé l'appel nominal, 25 membres ont voté pour que l'Assemblée soit consultée, savoir: MM. P. Balche, I. Gheorghyadi, I. Ghica, C. Ghica, I. Ganea, I. Donitch, C. Iacovaki, M. Kogalniceano, I. Cantacuzino, P. Carp, N. Mavrocordat, A. Mourouzi, C. Miclesco, A. Mavrocordat, A. Pano, I. Radou, Gr. Sturdza, Et. Silion, A. Scortzesco, N. Soutzo, C. Hurmuzaki, P. Mavrogheni, G. Hasnash, N. Rosetti-Balanesco et S. S. le Métropolitain. Ont voté contre 20 membres, savoir: MM. Et. Catargi, A. Botez-Foresco, Lupu Botez. A. Balche, N. Vogoridès, N. Docan, G. Iamandi, G. Coutchoureano, D. Cornea, P. Casimir, L. Catargi, N. Milo, N. Pisoski, Iord. Prounco, P. Balanesco, C. Tetzcano, I. Sturdza, A. Ciurea, A. Grigoriu et D. Iamandi.

On procède ensuite au vote sur l'interprétation du § 56 pour savoir si les deux tiers doivent être calculés sur le total de membres qui devraient constituer l'Assemblée, ou seulement sur le total de membres élus. Les épreuves par assis et levés étant douteuses et dix membres ayant demandé l'appel nominal, 24 membres ont voté pour l'interprétation du § 56 dans ce sens que les deux tiers doivent être calculés sur le nombre de membres élu, savoir: MM. I. Gheorghyadi, I. Ghica, I. Ganea, I. Donitch, C. Iacovaki, M. Kogalniceano, I. Cantacuzino, P. Carp, N. Mavrocordat, A. Mourouzi, C. Miclesco, A. Mavrocordat, A. Pano, I. Radou, Gr. Sturdza, Et. Silion, A. Scortzesco, N. Soutzo, A. Ciurea, C. Hurmuzaki, P. Mavrogheni, G. Hasnash, N. Balanesco, et S. S. le Métropolitain.

Ont voté contre 21 membres, savoir: MM. A. Foresco, L. Botez, A. Balche, P. Balche, N. Vogoridès, N. Docan, G. Coutchoureano, D. Cornea, P. Casimir, Et. Catargi, L. Catargi, N. Milo, N. Pisoski, I. Prounco, P. Balanesco, C. Tetzcano, I. Sturdza, A. Ciurea et A. Grigoriu.

S. S. le Métropolitain, après avoir consulté l'Assemblée, lève No. 2518. la séance, et annonce la prochaine réunion pour Mercredi, le 28 1859 Janvier. 7 Febr.

(Suivent les signatures du président et des secrétaires)

Annexe A.—Démission de M. N. Istrati, adressée à l'Assemblée élective de Moldavie, le 25 Janvier (6 Février) 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée élective de Moldavie. || Je demande ma démission du mandat de député du collège des habitants de la capitale.

(s.) N. Istrati.

Annexe B.—Démission de M. Grégoire Balche, présentée à l'Assemblée élective de Moldavie, le 26 Janvier (7 Février) 1859. Iassy.

A. S. S. le Métropolitain de Moldavie, président de l'Assemblée élective. Appelé par le Prince régnant au poste de ministre des finances, le soussigné se considère comme démissionnaire de son mandat de député et prie Votre Sainteté de le porter à la connaissance de l'Assemblée.

(s.) Grégoire Balche.

Annexe C.—Adresse No. 205 du ministère des affaires étrangères à S. S. le Métropolitain Sophronius Miclesco, président de l'Assemblée élective de Moldavie, du 25 Janvier (6 Février) 1859. Iassy.

Le soussigné a l'honneur de communiquer à Votre Sainteté le message de S. A. le Prince régnant, adressé à l'Assemblée élective, au sujet de la nomination de M. Grégoire Balche au poste de ministre secrétaire d'Etat au département des finances, en remplacement de M. Lascar Rosetti, démissionnaire.

(Suivent les signatures.)

Annexe D.—Adresse du ministre des affaires étrangères au président de l'Assemblée élective de Moldavie, du 26 Janvier (7 Février) 1859. Iassy.

A Sa Sainteté le Métropolitain Sophronius, président de l'Assemblée élective. || Le soussigné a l'honneur de porter à Votre

No. 2518. connaissance qu'il est chargé par S. A. le Prince régnant de donner
1859 à l'Assemblée lecture d'un message princier relatif à l'élection du
7 Febr. Prince régnant de la Principauté de Valachie. Le soussigné prie Votre Sainteté de vouloir bien en informer l'Assemblée.

Le ministre des affaires étrangères, (s.) B. Alecsandri.

No. 2519.— Proces-verbal No. V al Adunărei electivă a Valahiei, din 26 Ianuarie (7 Februarie) 1859. București.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“ No. 10, din 2 Februarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința V.

No. 2519. Astăzi, Luni, 26 Ianuarie anul 1859, Adunarea electivă s'a a-
1859 dunat în sala seanțelor sale. Prea Sf. Sa Părintele Mitropolit,
7 Febr. presidentul, deschide ședința la 11 ore.

Se face apelul nominal.

Nu răspund patru-spre-zece membri și anume: } Episcopul Argeșului, d-nii Scarlat Krețulescu, Al. Florescu, Barbu Slătineanu, Nicolae Opran, C. A. Rosetti, în deputăție către Domn. D-nii Ioan Slătineanu, C. Apostolescu, D. Ștefanopolu, prințul Bibescu Brâncoveanu, C. Otteteleșeanu, prințul Barbu Știrbei, Dimitrie Bibescu, Dimitrie Filișanu.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente și se adoptă de Adunare.

Prea Sf. Sa. Păr. Mitropolit, presidentul, comunică Adunărei o depeșă ce a primit de la In. Sa Domnul Țării, prin care îl invită să comunice Adunărei că Măria Sa a numit pe d. Ioan A. Filipescu president al consiliului de miniștri și ministru al dreptății, și pe d. Nicolae Golescu ministru al trebilor din năuntru, însărcinându-i să formeze un minister provisoriu. (Anexa.)

D. Nicolae Golescu, ministru al trebilor din năuntru, comunică Adunărei că d-lui împreună cu d. logofătul Ioan Al. Filipescu au luat frânele guvernului, și că Măria Sa a complectat ministerul, numind provisoriu pe: d. Barbu Catargiu, ministru al finanțelor; d. Ioan C. Cantacuzino, ministru al cultului și al instrucției publice; d. Gr. Filipescu, ministru controlului; d. Dimitrie Brătianu, minis-

tru secretar de Stat la trebile din afară și pe d. general Barbu Vla-No. 2518.
doiano, ministru al trebilor militare.

După propunerea unora din membrii, Adunarea însărcinează pe biuroș a comunica guvernului extract din procesul verbal al ședinței din 24 Ianuarie, care zi s'a votat a fi aniversarea alegerii Domnului. 1859
7 Febr.

Em. Sa presidentul comunice Adunării că, în locul d lui N. Golescu, unul din membrii aleși a face parte din deputăția către Domn și care, din înalt ordin, a trecut în serviciu public, a numit pe d. Nicolae Opran a face parte din această deputăție, ca unul ce a avut mai multe glasuri, după cei-l'alți membri. Adunarea aprobează.

După propunerea unuia din d-nii deputați de a se procede, conform art. 14 din convenție, la votarea listei civile a Domnului, Adunarea, consultată, hotărăște a se numi o comisie pentru alcătuirea unui proiect de lege întru aceasta, și această comisie să fie tot cea numită în seanța precedentă pentru alcătuirea regulamentului interior al Adunării.

Se numește asemenea în unanimitate și o altă comisie, de trei membri, și anume: 1. Prințul Dimitrie Ghica, 2. d. Dimitrie Brătianu, 3. Vasilache Boerescu, ca să facă redacția memorandumului explicativ al alegerii, care s'a votat în seanța precedentă.

Prințul Gheorghe Știrbei și d. I. Brătianu propun, și Adunarea încuviințează, ca acest memorandum să se dea guvernului, spre a-l comunica la Puteri.

Tot într'această seanță, Adunarea votează un act de mulțumire către Puterile suzerană și garante, și însărcinează pe biuroș cu formularea acestui act, pe care să-l comunice Adunării în cea d'întâia ședință.

Presidentul, consultând Adunarea, ridică seanța la 2 ore după amiază, amânând viitoarea întrunire pentru Joi, 28 Ianuarie.

Presidentul (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Secretarii, (subscriși): A. Arsache | I. Cantacuzino | S.
Fălcoianu | Sc. Turnavitu.

Anexa. — Depeșa telegrafică a Domnitorului Valachiei către președintele Adunării electivă, anunțând numirea d-lor Ioan A. Filipescu și Nicolae Golescu, din 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Iași.

Cf. Vol. VIII, No. 2511, p. 643.

No. 2519.
1859
7 Febr.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance V.

Aujourd'hui, Lundi, ce 26 Janvier 1859, l'Assemblée électorale s'est réunie dans la salle des séances. S. S. le Métropolitain, président, ouvre la séance à 11 heures du matin.

Il est donné lecture de l'appel nominal, auquel ne répondent pas 14 membres, savoir: l'évêque d'Argesh, MM. Charles Kretzulesco, Al. Floresco, Barbo Slatineano, Nicolas Opran, C. A. Rosetti, envoyés en mission auprès du Prince; MM. Jean Slatineano, C. Apostolesco, D. Stefanopolo, le prince Bibesco-Brancovan, C. Oteteleshano, le prince Barbo Stirbey, Démètre Bibesco, Démètre Filishano.

On donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté par l'Assemblée.

S. S. le Métropolitain, président, communique à l'Assemblée une dépêche qu'il a reçue de S. A. le Prince, l'invitant à communiquer à l'Assemblée que Son Altesse a nommé M. Jean Filipesco président du conseil des ministres et ministre de la justice, et M. Nicolas Golesco ministre de l'intérieur, en les chargeant de former un ministère provisoire.

M. Nicolas Golesco, ministre de l'intérieur, communique à l'Assemblée que M. Jean Al. Filipesco et lui ont pris les rênes du gouvernement et que Son Altesse a complété le ministère, en nommant provisoirement: M. Barbo Catargi, ministre des finances; M. Jean C. Cantacuzino, ministre des cultes et de l'instruction publique; M. Gr. Filipesco, ministre du contrôle; M. Démètre Bratiano, ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères; et M. le général Barbo Vladoyano, ministre de la guerre.

Sur la proposition de quelques membres, l'Assemblée charge son bureau de communiquer au gouvernement un extrait du procès-verbal de la séance du 24 Janvier, jour que l'on a décidé de célébrer comme anniversaire de l'élection du Prince.

S. S. le président communique à l'Assemblée qu'à la place de M. N. Golesco, un des membres de la députation envoyée chez le Prince et qui, en vertu de l'ordre princier, est devenu fonctionnaire public, il a nommé M. Nicolas Opran, pour faire partie de

cette députation, comme celui qui a eu le plus de voix après les No. 2519. membres nommés. L'Assemblée approuve

1859

7 Febr.

Sur la proposition d'un député, tendant à ce qu'on procède, conformément à l'art. 14 de la convention, au vote de la liste civile du Prince, l'Assemblée, consultée, décide de nommer une commission chargée de rédiger un projet dans cette question; cette commission sera la même que celle qui a été nommée, dans la séance précédente, pour la rédaction du règlement intérieur de l'Assemblée.

On nomme également, à l'unanimité, une autre commission, composée de trois membres, savoir de MM. le prince Démètre Ghica, Démètre Bratiano et Basile Boëresco, chargée de rédiger un mémorandum expliquant l'élection, en conformité du vote émis dans la séance précédente.

Le prince Georges Stirbey et M. Jean Bratiano proposent et l'Assemblée décide que ce mémorandum sera remis au gouvernement, pour être communiqué par lui aux Puissances.

Dans la même séance, l'Assemblée décide l'envoi d'un acte de remerciements à la Puissance suzeraine et aux Puissances garantes et charge le bureau de rédiger cet acte et de le communiquer à l'Assemblée dans sa prochaine séance.

Le président, après avoir consulté l'Assemblée, lève la séance à 2 heures de l'après-midi et fixe la prochaine réunion au Jeudi, 28 Janvier.

(Suivent les signatures du président et des secrétaires.)

Annexe. — Télégramme du Prince régnant de Valachie au président de l'Assemblée élective, annonçant la nomination de Jean A. Filipesco et Nicolas Golesco, du 25 Janvier (6 Février) 1859. Iassy.

Cf. Vol. VIII, No. 2511, p. 643.

No. 2520.—Depeșa telegrafică a generalului armatei române din Moldova Costachi Milicescu, către generalul Barbu Vlădoianu, șeful armatei române din Valahia, din 26 Ianuarie (7 Februarie) 1859. București.

(„Românul“ No. 11, din 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859.)

No. 2520. Domnului general B. Vlădoianu. Confratele nostru, Am
1859 supus Domnitorului nostru manifestarea de devotament și de as-
7 Febr. cultare a oștirea românești. Înălțimea Sa a fost pătruns de o
vie mulțumire la citirea depeșei voastre, și vă trimite alăturatul
ordin de zi spre a fi publicat și comunicat oștirea ¹⁾. Tot de odată, ca
general al ostașilor români din Moldova, am mulțumirea de a trans-
mite din parte-le vii și fierbinți îmbrățișări fraților ostași români
din Țara Românească. Precum avem cu toți același nume și aceeași
inimă, Dumnezeu ne va da același viitor de glorie și de fericire. |
După ordinul Înălțimei Sale, veți contra-semna ordinul de zi.
Generalul oștirea române din Moldova, (s.) Costache Milicescu.
Seful secției, (subscris) Maior Conțescu.

Traducțiune.

A M. le général B. Vladoyano. Confrère, J'ai soumis à notre Prince le témoignage de dévouement et d'obéissance de l'armée valaque. || Son Altesse a été vivement satisfaite à la lecture de votre dépêche et vous envoie l'ordre du jour ci-joint qui doit être publié et communiqué à l'armée ²⁾. En même temps, comme général des soldats roumains de Moldavie, j'ai la satisfaction de vous transmettre de leur part une vive et ardente étreinte pour les soldats roumains, nos frères de Valachie. Nous avons le même nom et le même cœur; Dieu nous donnera le même avenir de gloire et de bonheur. Par ordre de Son Altesse, vous contre-signerez l'ordre du jour.

Le général de l'armée roumaine de Moldavie,

(s.) Costaki Militchesco.

Le chef de section, (s.) Major Contzesco.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2517, p. 662.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2517, p. 662.

No. 2521.—Articolul publicat, în 26 Ianuarie (7 Februarie) 1859, de ziarul «Steaua Dunărei». Iași.

(„Steaua Dunărei”, No 19, din 27 Ianuarie 1859.)

Ieri încă, bucuria noastră nu era deplină. Marele act de naționalitate, decretat de către Adunarea de peste Milcov, era serbat numai de către simțul spontan al poporului, și o mare parte a claselor de sus. || În Adunare, în minister, se vedea oare-cari fișionomii veștede. Un simțimînt de cruțare, ne-a oprit a resfrînge trista întipărire produsă asupra conștiinței publice. Am crezut că cumplitul pocnet al bombei aruncate de-odată prin telegraful de la București, a putut să uimească câte-va inimă slabe. Noi nu ne-am înșelat în socotința noastră. Românii de dincoace s'a arătat demni de Românii de dincolo de Milcov. Astăzi, poporul român poate să se veselească. | În sfîrșit, cugetul cel mare, voința nației, voința lui Dumnezeu, s'a împlinit. România autonomă și nedespărțită nu mai este un vis; astăzi, ea și-a luat ființa, s'a întrupat cu desăvîrșit. Să trăiască Adunarea de peste Milcov, care a luat inițiativa acestui glorios act național de vecinică aducere aminte! Să trăiască Alexandru Ioan I, Domnul României, care s'a arătat demn de marea misiune ce i a încredințat nația română! Să trăiască Adunarea noastră, al căreia simț patriotic a știut răspunde chemărei surorii sale din București. M. S. Domnul a înfățișat Adunării, în ședința de astăzi, un act, adresat Puterilor garante ¹⁾, prin care, împărțându-le știința că Adunarea din București, voind a îndeplini dorința nației române, rōstită în Divanul ad-hoc, l'a ales, tot pe Măria Sa, de Domnitor, declară că, dacă marile Puteri ar voi a da României un Principe străin, precum a fost rostul nației române, Măria Sa este gata a depune coroana României de pe capul său, în favorul Prințepelui străin, și a se retrage în viața privată. | Acest mare act, insuflat de patriotismul cel mai sincer și de abnegația cea mai deplină, a fost aclamat în unanimitate de toată Adunarea. Un singur deputat, unul singur, n'a voit să ia parte la bucuria generală. Despre acesta putem cu tot dreptul zice cu scriptura: «Iar d-l N. Istrati n'a voit să înțeleagă.» D-lui, credincios, se vede, inspirației străinului de a căruî încredere se bucură, și a trimis demisia; el n'a avut măcar tristul curaj de a-și sprijini opinia sa. Dar ce face un glas discordant, când toate partidele, toate glasurile s'a confundat

No. 2521.
1859
7 Febr.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2509, p. 639.

No. 2521. într'unul și acelaș gând, în unul și acelaș glas. Mai mulți deputați,
 1859 precum onorabilul deputat de Putna, A. Balș, cari nu erau înainte
 7 Febr. pentru unirea complectă a României, vîzînd acum că degetul lui
 Dumnezeu mișcă nația română și o duce pe calea mîntuirii, aș
 aplaudat cu sinceritate adresa Domnitorului. | Așa dar, triumful cauzei
 celei bune a fost mare: ambele Adunări, în unanimitatea glasurilor
 membrilor prezenți, aș decretat unirea în persoana lui Alexandru
 Ioan I. Rostul nației s'a împlinit. Dar aceasta încă nu e tot. || Acum,
 trebuie statornicie, bărbăție, energie și activitate; orî-ce slăbiciune,
 orî-ce molătate, orî-ce șovăire ar putea să nimicească hotărîrea
 luată de nație prin mandatarii săi. Trebuie ca această hotărîre să
 se încarneze în fapte pipăite. Una din cele mai neapăratē trebuințe
 este ca Măria Sa Domnul să se arate poporului de peste Milcov,
 pentru ca frații noștri de acolo să poată vedea cu ochii că dorința
 lor este împlinită. De asemenea este de neapărat ca ambele Adu-
 nări să se întrunească la un loc, pentru ca toate hotărîrile lor să
 fie luate într'o împreună înțelegere și spre a se feri de cea mai mică
 divergință în decretetele lor, chiar și în lucrări mai amănunțite, care
 lesne s'ar putea naște, rămîind despărțite. || Guvernul nu trebuie
 să pearză un minut, spre a lua toate măsurile cuvenite, pentru ca
 decretetele Adunării să fie, în cel mai scurt timp, un fapt îndeplinit.
 El trebuie să lucreze repede, cu o mîna puternică, sigură, spre a
 desăvîrși legătura hotărîtă, mai înainte de a intra causa în niscaî
 complicării neprevăzute. De la postul cel mai înalt pînă la cel mai
 de pe urmă în administrația țerei, trebuie puși oameni energici și
 capabili de a da și a executa cu repeziciune ordinele trebuincioase. |
 Mai întăiu de toate, milițiile trebuie întrunite de îndată, trebuie
 să fraternizeze, să se strîngă piept la piept, precum aș a se lupta
 umăr la umăr bravii feciori ai României; steagurile lor să se con-
 tunde într'un sigur steag național, și, sub dînsul, să jure cu toții
 apărarea onoarei lui și a patriei comune. Destul a fost umilit, să
 mai fâlțâie odată ca în timpul lui Ștefan și ai lui Mihai! Să se ție
 iarășî sus, ca să vază lumea că încă n'a perit virtutea română! |
 Nu mai puțin și ambele popoare trebuie să fraternizeze, să se cu-
 noască mai de aproape, ca să se poată iubi și mai mult unul pe
 altul; ele trebuie să se închește ast fel unul în brațele altuia încât,
 formând un trup și un suflet, nici mort să nu-l mai poată nimeni
 despărți. El trebuie să formeze de astăzi înainte una din acele ne-
 învinse legioane strămoșești, cari ne-aș lăsat drept moștenire scum-
 pul pămînt român, căștigat cu paloșul în mână și adăpat cu sân-

gele s eu. Atunci, putem fi încredințați c a, or -ce încercări ne-ar mai No. 2521.
 p astra soarta, de sigur le vom  vinge,  i atunci cu tot dinadin- 1859
 sul vom putea striga: Să trăiască România autonomă  i nedesp r- 7 Febr.
  it ! Să trăiască Domnul Alexandru Ioan I!

(Traducțiune.)

Hier encore, notre joie n'était pas complète. Le grand acte national, décrété par l'Assemblée élective d'au-delà du Milcov, n'était célébré que par une impulsion spontanée du peuple et par une grande partie des classes supérieures de la société roumaine. || A l'Assemblée, au ministère, on voyait des visages sombres. Un sentiment de réserve nous a empêchés de nous faire l'écho de la triste impression produite sur la conscience publique. Nous avons cru que la violente explosion de la bombe lancée subitement par le télégraphe de Bucarest, a pu surprendre quelques âmes faibles. Quant à nous, nous ne nous sommes pas trompés: les Roumains d'en-de a du Milcov se sont montrés dignes des Roumains d'au-delà. Aujourd'hui, le peuple roumain peut se réjouir. || Enfin, la grande idée, la volonté de la nation, la volonté de Dieu sont accomplies. La Roumanie autonome et unie n'est plus un rêve; elle a pris corps, elle est une réalité. Vive l'Assemblée d'au-delà du Milcov, qui a pris l'initiative de ce glorieux acte national, à jamais mémorable! Vive Alexandre Jean I-er, Prince de Roumanie, qui s'est montré digne de la grande mission que la nation roumaine lui a confiée! Vive notre Assemblée, dont le patriotisme a su répondre à l'appel de sa s eur de Bucarest. || Dans la séance d'aujourd'hui, S. A. le Prince a présenté à l'Assemblée un acte ¹⁾ adressé aux Puissances garantes, par lequel il leur communique que l'Assemblée de Bucarest, désireuse de répondre au v eu de la nation, a élu aussi Son Altesse au trône de Valachie; le Prince déclare, en même temps, que, si les grandes Puissances veulent donner à la Roumanie un Prince étranger, ainsi que la nation en a exprim  le v eu, Son Altesse est prête à déposer la couronne de Roumanie en faveur du Prince étranger et à se retirer dans la vie privée. Ce grand acte, inspir  par le patriotisme le plus sincère et par l'abnégation la plus complète, a été acclamé à l'unanimité par l'Assemblée entière. Un seul député, un seul, n'a pas voulu prendre part à la joie générale. Nous pouvons, avec l'écriture, dire

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2509, p. 639.

No. 2521. à son sujet: «M. N. Istrati seul n'a pas voulu comprendre les signes
 1859 du Ciel.» Fidèle, paraît-il, à l'inspiration de l'étranger de la confiance
 7 Febr. duquel il jouit, M. Istrati a envoyé sa démission; il n'a même pas eu
 le triste courage de venir défendre son opinion. Mais qu'importe une
 seule voix discordante isolée, lorsque toutes les voix, tous les partis
 se sont confondus en un seul et même sentiment, en un seul et même
 cri! Plusieurs députés qui, comme l'honorable député de Putna M. A.
 Balche, auparavant n'avaient pas été pour l'union complète de la
 Roumanie, ont sincèrement applaudi la communication du Prince,
 voyant que c'est le doigt de Dieu qui indique à la nation roumaine
 sa voie et la conduit vers le salut. | Ainsi donc, le triomphe de
 la bonne cause est grand: les deux Assemblées, à l'unanimité des
 voix des membres présents, ont décrété l'union en la personne
 d'Alexandre Jean I-er. Le vœu de la nation est accompli. Mais ce
 n'est pas encore tout. | Maintenant, il nous faut de la persévérance,
 de la vaillance, de l'énergie, de l'activité La moindre faiblesse,
 la moindre hésitation, la moindre mollesse, pourraient détruire
 la décision de la nation, prise par l'organe de ses mandataires.
 Il faut que cette décision soit incarnée en des faits palpables. Une
 des nécessités les plus indispensables, c'est que S. A. le Prince se
 montre au peuple d'au-delà du Milcov, pour que nos frères puissent
 voir de leurs yeux que leur vœu est accompli. Il est également
 indispensable que les deux Chambres se réunissent, afin que toutes
 leurs décisions soient prises d'accord, que la moindre divergence ne
 se produise dans leurs votes, même pour des questions de détail,
 ce qui peut facilement arriver, si elles restent séparées. Le
 gouvernement ne doit pas perdre un seul instant pour prendre
 les mesures nécessaires, afin que les décisions de l'Assemblée
 deviennent rapidement un fait accompli. Il doit agir vite, d'une
 main énergique et sûre, pour compléter le lien décidé, avant
 que des complications imprévues puissent se produire. Il faut
 que tous, depuis le fonctionnaire le plus élevé jusqu'au plus
 humble, soient énergiques et capables de donner et d'exécuter
 rapidement les ordres nécessaires. Avant tout, les milices
 doivent être convoquées; elles doivent fraterniser, serrer leurs
 rangs, comme elles auront à lutter, épauler contre épauler,
 en braves fils de la Roumanie. Que leurs drapeaux se confondent
 en un seul drapeau national; que tous fassent le serment de
 défendre son honneur, l'honneur de la patrie commune. Ce
 drapeau a été assez longtemps humilié; qu'il flotte au

vent comme à l'époque d'Etienne et de Michel! Qu'on le tienne haut, afin que le monde voie que la race roumaine n'a pas péri! || Les deux peuples doivent aussi fraterniser, se connaître de plus près, pour s'aimer plus encore; ils doivent s'étendre jusqu'à ne faire qu'un seul corps et une seule âme, que la mort même ne saurait séparer. Désormais, nous devons nous présenter comme une de ces légions invincibles de nos ancêtres qui nous ont laissé pour héritage le sol roumain, conquis avec leurs armes et arrosé de leur sang. || Nous pouvons être sûrs qu'alors, nous repousserons toute tentative hostile et que nous pourrons nous écrier avec raison: Vive la Roumanie autonome et inséparable! Vive le Prince Alexandre Jean I-er!

No. 2521.
1859
8 Febr.

No. 2522.—Ceremonia depunerii jurământului de către armata Principatului Valahiei, în 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859. București.

(„Anunțătorul Român“, No. 9, din 31 Ianuarie 1859.)

În fine, armia românească primi, la 26 Ghenarie, ordinul de zi al Măriei Sale Domnului Principatelor-Unite Țara Românească și Moldavia, Alexandru Ion I iu ¹⁾, ce s'a și publicat îndată, după care luându-se dispozițiile necesare, astăzi, Marți, în 27, la 11 ore dimineața, s'a concentrat toată oștirea din garnizoana București în casarma Alexandria, unde s'a săvârșit solemnitatea depunerii jurământului de credință către Măria Sa Domnitorul Principatelor-Unite și către patrie. | Oștirea concentrată s'a compus: de regimentul No. 1; de cinci companii din regimentul No. 3 de pedestrimă; de escadronul al 3-lea din regimentul de cavalerie; din bateria de artilerie; din comanda de pompieri; din elevii școlii militare și ai școlii de chirurgie, și de către toate gradele ofițerești din statul-major al ministerului ostășesc, și adjutanții domnești, cu toți cei atașați la dînsele, și trei bande de muzici. || Ceremonia s'a deschis, de față cu onorabili domni miniștri, domni deputați ai Camerei legislative, funcționarii guvernului, și o mulțime de cetățeni, printr'un discurs ținut către ostași de dumnealui general al oștirii române din Valahia, care s'a primit cu aclamație generală de toată oștirea și de către toate persoanele aflate de față; după aceasta, s'a

No. 2522.
1859
8 Febr.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2517, p. 662.

No. 2522. citit ordinul de zi al Măriei Sale Domnului, dat către armia
 1859 română, care a fost întrerupt de aclamația de bucurie și de entu-
 8 Febr. siasm național; iar, după finirea acestui ordin, s'a săvârșit prin E-
 minența Sa Părintele Mitropolit al Țărei Românești, jurământul de
 credință depus sub steagurile oștirea de către toate gradele ostă-
 șești, cari au sărutat pe rînd crucea și sfînta Evangelie. | Solem-
 nitatea s'a încheiat prin defilarea trupelor, în prezența Eminenței
 Sale Mitropolitului țerei, a domnului president și a domnilor membri
 ai Consiliului administrativ, precum și a domnilor deputați. E-
 minența Sa Mitropolitul țerei, în tot cursul defilării, a bine-cuvîntat
 trupele, și după finirea ceremoniei, le-a ținut un mic discurs spi-
 ritual, privitor la solemnitatea acestui act. Această solemnitate
 se va urma în toată țara, unde se află oștire, atât de linie, de gra-
 niță, cât și de jandarmerie, ordonându-se a se serba cu Te-Deum și
 mese pentru toate gradele fără osebire, spre a lua toți de o po-
 trivă parte la publica bucurie.

Anexă. — Cuvîntul rostit de generalul Barbu Vlădoianu.

Ostașilor! | Cu cea mai vie mulțumire viû în mijlocul vostru,
 să vă vestesc că Camera electorală, după o desbatere din cele mai
 serioase de trei zile. Sâmbătă, la 24 ale corentei lunî, prin deputații
 nației, într'o unanimitate, a ales, după legi, Domn al Țărei noastre
 pe Măria Sa actualul Domn al Moldovei, Alexandru Ioan I Cuza,
 care, din acea zi, este Domn al ambelor Principate-Unite româ-
 nești, Moldavia și Țara Românească. | Acest rezultat fericit, care
 va glorifica în eternitate istoria nației române, întrunește armia
 ambelor Principate sub același Domn. De aceea, să ne felicităm că
 astăzi ne-a învrednicit Provedința ca să depunem jurământul cre-
 dinței către persoana Domnului Alexandru Ioan I, și către co-
 muna patrie, Principatele-Unite. Această zi au dorit-o secolî trecuți,
 această zi mărită, o vor repeta-o secolî viitorî. Persoana Domnu-
 lui, sub ale cărui stindarduri ne adunăm, va glorifica nația noastră,
 prin principiul unirei ce presintă. De aceea, să-l îmbrățișăm cu cre-
 dința și devotamentul cel mai neclintit, cari tot-d'auna au caracterizat
 pe ostașul român, când a fost vorba de Domnul național și de pa-
 tria sa. || Să trăiască Măria Sa Prințul Alexandru Ioan II! Să tră-
 iască armia Principatelor-Unite!

(Traduction)

No 2522.

1859

8 Febr.

L'armée valaque a reçu, enfin, le 26 Janvier, l'ordre du jour de S. A. le Prince régnant des Principautés-Unies de Valachie et de Moldavie, Alexandre Jean I-er; cet ordre a été immédiatement publié ¹⁾. Les dispositions nécessaires ayant été prises, aujourd'hui, Mardi, ce 27 Janvier, à 11 heures du matin, toutes les troupes de la garnison de Bucarest ont été concentrées à la caserne Alexandria, où a eu lieu la solennité de la prestation du serment de fidélité à S. A. le Prince régnant des Principautés-Unies et à la patrie. Les troupes concentrées se composaient: du régiment No. 1 et de cinq compagnies du régiment No. 3 d'infanterie; du 3-e escadron du régiment de cavalerie; d'une batterie d'artillerie; de la division de pompiers; des élèves de l'Ecole militaire et de l'Ecole de chirurgie; de tous les officiers de tous grades composant l'état-major du ministère de la guerre; des aides-de-camp princiers; de tous les attachés à ces institutions et de trois musiques. || La cérémonie a commencé, en présence de MM. les ministres, de MM. les députés de la Chambre législative, des fonctionnaires publics et d'une foule de citoyens, par un discours de M. le général de l'armée valaque, accueilli par des acclamations générales de l'armée et de toute l'assistance. Ensuite, la lecture de l'ordre du jour de S. A. le Prince, adressé à l'armée valaque, a été interrompue par des acclamations de joie et d'enthousiasme. Après cette lecture, S. S. le Métropolitain de Valachie a reçu le serment, prêté sous les drapeaux par tous les grades de l'armée qui, tour à tour, ont baisé la Croix et le St. Evangile. | La solennité s'est terminée par un défilé des troupes, en présence de S. S. le Métropolitain, de M. le président et de MM. les membres du Conseil administratif, ainsi que de MM. les députés. S. S. le Métropolitain bénissait les troupes pendant qu'elles défilaient, et à la fin de la cérémonie, il leur a adressé une allocution appropriée à la solennité de cet acte au point de vue religieux. || Des solennités analogues auront lieu dans tout le pays, partout où il y a des troupes de ligne, des gardes-frontières ou de la gendarmerie. Un Te-Deum y sera officié et des banquets seront offerts aux troupes de tous les grades, afin que tout le monde prenne part à la joie générale.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2517, p. 662.

No. 2522. *Annexe*.—Discours du général Barbo Vladoyano.

1859

8 Febr.

Soldats, || Je viens au milieu de vous avec la plus vive satisfaction, pour vous annoncer que la Chambre élective, après un débats des plus sérieux de trois jours, a élu légalement, samedi, le 24 Janvier, à l'unanimité, l'actuel Prince de Moldavie, S. A. Alexandre Jean I-er, Prince de notre Principauté; dès ce jour, Son Altesse est devenue Prince régnant des deux Principautés Unies de Moldavie et de Valachie. | Cet heureux résultat qui sera éternellement glorifié dans l'histoire de la nation roumaine, réunit sous un même Prince les armées des deux Principautés. Félicitons-nous donc aujourd'hui de ce que la Providence nous ait permis de prêter le serment de fidélité à la personne du Prince Alexandre Jean I-er et à notre patrie commune, les Principautés-Unies. Pendant des siècles, ce jour a été attendu; les siècles à venir célébreront l'importance de ce grand jour. La personne du Prince sous le drapeau duquel nous nous réunissons, rendra glorieuse notre nation, par le principe de l'union qu'elle représente. Gardons lui donc la fidélité et le dévouement inébranlables qui ont toujours caractérisé le soldat roumain, quand il s'agissait d'un Prince national et de sa patrie. Vive S. A. Alexandre Jean I-er! Vive l'armée des Principautés-Unies!

No. 2523.—Discursul de deschidere a sesiuneï parlamentare, rostit de Impăratul Napoleon III, în 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859. Paris.

(„Le Moniteur Universel“ No. 39, din 8 Februarie 1859.)

No. 2523.

1859

8 Febr.

Messieurs les Sénateurs, Messieurs les Deputés, La France, vous le savez, a vu depuis six ans son bien-être augmenter, ses richesses s'accroître, ses dissensions intestines s'éteindre, son prestige se relever; et cependant, il surgit, par intervalles, au milieu du calme et de la prospérité générale, une inquiétude vague, une sourde agitation, qui, sans cause bien définie, s'empare de certains esprits et altère la confiance publique. || Je déplore ces découragements périodiques, sans m'en étonner. Dans une société bouleversée, comme la nôtre, par tant de révolutions, le temps seul peut affermir les convictions, retremper les caractères et créer la foi politique. |

L'émotion qui vient de se manifester, a droit de surprendre; car elle No. 2523.
témoigne, en même temps, et trop de défiance et trop d'effroi. On sem- 1859
ble avoir douté, d'un côté, de la modération dont j'ai donné tant de 8 Febr.
preuves; de l'autre, de la puissance réelle de la France. Heureuse-
ment, la masse du peuple est loin de subir de pareilles impressions.
| Aujourd'hui, il est de mon devoir de vous exposer de nouveau
ce qu'on semble avoir oublié. || Quelle a été constamment ma po-
litique? Rassurer l'Europe, rendre à la France son véritable rang,
cimentier étroitement notre alliance avec l'Angleterre, et régler
avec les Puissances continentales de l'Europe le degré de mon in-
timité, d'après la conformité de nos vues et la nature de leur pro-
cédés vis-à-vis de la France. | C'est ainsi qu'à la veille de
ma troisième élection. je faisais, à Bordeaux, cette déclaration:
L'empire, c'est la paix; voulant prouver par là que, si l'héritier de
l'Empereur Napoléon remontait sur le trône, il ne recommencerait
pas une ère de conquêtes, mais il inaugurerait un système de paix
qui ne pourrait être troublé que pour la défense de grands in-
térêts nationaux. Quant à l'alliance de la France et de l'An-
gleterre, j'ai mis toute ma persévérance à la consolider, et j'ai
trouvé, de l'autre côté du détroit, une heureuse réciprocité de sen-
timents de la part de la Reine de la Grande-Bretagne, comme de
la part des hommes d'Etat de toutes les opinions. Aussi, pour at-
teindre ce but si utile à la paix du monde, ai-je mis sous mes
pieds, en toute occasion, les souvenirs irritants du passé, les atta-
ques de la calomnie, les préjugés même nationaux de mon pays.
Cette alliance a porté ses fruits: non-seulement nous avons acquis
ensemble une gloire durable en Orient; mais encore, à l'extrémité
du monde, nous venons d'ouvrir un immense Empire aux progrès
de la civilisation et de la religion chrétienne. || Depuis la con-
clusion de la paix, mes rapports avec l'Empereur de Russie ont
pris le caractère de la plus franche cordialité, parce que nous
avons été d'accord sur tous les points en litige. || J'ai également
à me féliciter de mes relations avec la Prusse, qui n'ont cessé
d'être animées d'une bienveillance mutuelle. | Le cabinet de
Vienne et le mien, au contraire, je le dis avec regret, se sont
trouvés souvent en dissidence sur les questions principales, et il
a fallu un grand esprit de conciliation pour parvenir à les résoudre.
Ainsi, par exemple: la reconstitution des Principautés Danubiennes
n'a pu se terminer qu'après de nombreuses difficultés qui ont nui
à la pleine satisfaction de leur désirs les plus légitimes; et si

No. 2523. l'on me demandait quel intérêt la France avait dans ces contrées
 1859 l'ontaines {qu'arrose le Danube, je répondrais que l'intérêt de la
 8 Febr. France est partout où il y a une cause juste et civilisatrice à faire
 prévaloir. || Dans cet état de choses, il n'y avait rien d'extraordi-
 naire que la France se rapprochât davantage du Piémont, qui a-
 vait été si dévoué pendant la guerre, si fidèle à notre politique
 pendant la paix. L'heureuse union de mon bien-aimé cousin le prince
 Napoléon avec la fille du roi Victor-Emmanuel, n'est donc pas un
 de ces faits insolites auxquels il faille chercher une raison cachée,
 mais la conséquence naturelle de la communauté d'intérêts des
 deux pays et de l'amitié des deux Souverains. | Depuis quelque
 temps, l'état de l'Italie et sa situation anormale, où l'ordre ne peut
 être maintenu que par des troupes étrangères, inquiètent juste-
 ment la diplomatie. Ce n'est pas, néanmoins, un motif suffisant de
 croire à la guerre. Que les uns l'appellent de tous leurs vœux,
 sans raisons légitimes; que les autres, dans leurs craintes exagérées,
 se plaisent à montrer à la France les périls d'une nouvelle coali-
 tion, je resterai inébranlable dans la voie du droit, de la justice,
 de l'honneur national; et mon gouvernement ne se laissera ni en-
 traîner, ni intimider, parce que ma politique ne sera jamais ni
 provocatrice ni pusillanime. | Loin de nous donc ces fausses alar-
 mes, ces défiances injustes, ces défaillances intéressées. La paix,
 je l'espère, ne sera point troublée. Reprenez donc avec calme le
 cours habituel de vos travaux. | Je vous ai expliqué franchement
 l'état de nos relations extérieures; et cet exposé, conforme à tout
 ce que je me suis efforcé de faire connaître, depuis deux mois, à
 l'intérieur comme à l'étranger, vous prouvera, j'aime à le croire,
 que ma politique n'a pas cessé un instant d'être la même: ferme,
 mais conciliante. Aussi, je compte toujours avec confiance sur
 votre concours, comme sur l'appui de la nation, qui m'a confié ses
 destinées. Elle sait que jamais un intérêt personnel ou une am-
 bition mesquine ne dirigeront mes actions. Lorsque, soutenu par
 le vœu et le sentiment populaires, on monte les degrés d'un trône,
 on s'élève, par la plus grave des responsabilités, au-dessus de la
 région infime où se débattent des intérêts vulgaires, et l'on a pour
 premiers mobiles, comme pour derniers juges: Dieu, sa conscience
 et la postérité.

No. 2524.—Articolul d-lui Ioan M. Bujoreanu, publicat în ziarul «Românul», în 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859. București.

(„Românul”, No. 11, din 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859.)

Ziua de 24 Ianuarie, zi solemnă pentru tot sufletul român, a No 2524. pronunțat, în sfârșit, fericitul viitor al nației române, grație Celui a 1859
Tot-Puternic, carele, în divina sa prevedere, a inspirat deputaților 8 Febr.
noștri sublimatele idei de a vota în unanimitate pe Prințul Moldovei Alexandru Cuza. | Această votăție, începută prin viea strigare: Să trăiască Cuza! a răsunat ca un eco în inimile poporului român. Nu se mai auzea în toată capitala de cât cele mai vii demonstrații de bucurie. Să trăiască Cuza! Să trăiască viitorul nostru stăpânitor! sbura din gură în gură, din inimă în inimă; îmbrățișările cele mai cordiale, săratările cele mai înfocate, expresia celei mai entusiastice bucurii a ochilor, erau singurul spectacol ce se vedea pe toate ulițele, pe toate răspîntiile, pe toate locurile publice ale Bucureștilor. Frații noștri țărani, cari intraseră pe toate barierele capitalei, de la deschiderea Adunării obștești, și cari asistaseră pe timpul lungii seante în curtea și împrejurul Sf. Mitropolii, lipindu-se de hrană zile întregi, în așteptarea realizării dorințelor nației, strigaă acum din toată puterea energică a sufletului lor: Să trăiască Cuza! Să trăiască Domnul nostru! Se aruncau în brațele unor altora, fără deosebire de condiție, ca cum toți, în general, ar fi scăpat de jugul cel mai apăsător; atât de mare era entuziasmul public. Poesiile în onoarea Domnului Cuza circulaă din mână în mână; grupe de Români, cu torțe aprinse, și însoțite de muzică, străbăteau ulițele, executând ariile naționale cele mai vesele și neauzindu-se prin toate părțile de cât tericita urare națională: Să trăiască Cuza! Să trăiască Cuza! | Ce fericire poate fi mai mare de cât a unei nații întregi? Ce strigare poate fi mai energică de cât aceea a unei nații formând un singur suflet? Ce drept legitim poate fi mai mult încuviințat de cât unei nații, a căreia cerere este generală? Cine ar putea avea cruzimea de a sfărâma prosperul viitor, cerut de o nație tot-dea-una blândă și supusă? Europa întreagă nu cunoaște ea că vocea poporului este a lui Dumnezeu? Fi va ea atât de puțin umană, pentru a nimici voința lui Dumnezeu și cererea unei nații care o iubește și care se sprijină pe protecția ei? Aceasta se întrebă nația moldo-română; speranța ei este mare

No. 2524. în Dumnezeu, care o iubește și nu o va lăsa, căci credința sa este
 1859 nemărginită într'însul! || Sîrșesc prin frumoasa urare: Să tră-
 8 Febr. iască Cuza, Domn Stăpînitor al Moldo-Românilor!

Ioan M. Bujoreanu.

(Traducțiune.)

La journée du 24 Janvier, journée solennelle pour toute âme roumaine, a décidé enfin de l'heureux avenir de la nation roumaine, grâce au Tout-Puissant qui, dans sa divine Providence, a inspiré à nos députés la sublime idée de voter à l'unanimité pour le Prince de Moldavie Alexandre Couza. Ce vote, accueilli par des acclamations de: Vive Couza! a eu un écho dans le cœur du peuple roumain. Dans toute la capitale, on n'entendait que des démonstrations de la plus vive joie. Les cris de: Vive Couza! Vive notre Prince régissant! volaient de bouche en bouche, de cœur en cœur; on s'embrassait cordialement et chaleureusement; on exprimait avec enthousiasme sa joie. Voilà le spectacle que l'on voyait dans toutes les rues, dans tous les carrefours, dans tous les lieux publics de Bucarest. Les paysans, nos frères, qui, dès l'ouverture de l'Assemblée générale, étaient entrés dans la capitale par toutes les barrières et qui, pendant la longue séance de la Chambre, attendaient, sans manger, dans la cour de la Métropole, la réalisation du vœu de la nation, criaient de toute la force de leurs puissants poumons: Vive Couza! Vive notre Prince! Tout le monde s'embrassait et l'enthousiasme était si grand qu'on dirait que tous venaient d'échapper au joug de l'oppression. Des poésies en l'honneur du Prince Couza circulaient de main en main; des groupes, avec des flambeaux et des musiques, parcouraient les rues, aux sons des airs nationaux les plus joyeux; on n'entendait nulle part que ce cri national: Vive Couza! Vive Couza! Y a-t-il un bonheur plus grand que celui de la nation entière? Y a-t-il un cri plus puissant que le cri général de la nation? Qui pourrait avoir la cruauté de détruire l'avenir prospère désiré par une nation toujours douce et soumise? L'Europe entière ne sait-elle pas que la voix du peuple c'est la voix de Dieu? Sera-t-elle inhumaine jusqu'à méconnaître la volonté de Dieu et les vœux d'une nation qui l'aime et qui recherche sa protection? Voilà ce que la nation moldo-valaque se demande. Elle espère fermement

en Dieu qui l'aime et qui ne l'abandonnera pas, car sa foi en Lui No. 2524.
est sans bornes. || Je termine par cette belle exclamation: Vive Couza, 1859
Prince régnant des Moldo-Valaques! 8 Febr.

Jean M. Bujoreano.

No. 2525.—«Națiunei Române». Poesie de Iernescu, publicată în ziarul «Românul», în 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859. București.

(«Românul», No. 11, din 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859.)

Națiunei Române.

Două ramuri pe un arbor,
P'o tulpină două florî,
Aũ o viață d'o potrivă,
Grea le par'o despărțire
Și doresc a lor unire.

No. 2525.
1859
8 Febr.

Moldovenii și Muntenii
In nimic se oselesc:
Aũ o patrie comună
Și Români toți se numesc,
Simt că nu e fericire,
De cât numai în unire.

Ce se face 'n Adunare,
Spune frate deputat?
Poporul în curte afară
Zile trei a așteptat.
Vrem a țarei mîntuire
Și lucrăm pentru unire.

Ce strigări de bucurie!
Fraților, am isbutit.
Să trăiască România!
Soarta ei s'a împlinit.
Nu mai este despărțire,
Dumnezeu ne-a dat unire!

Iernescu.

No. 2526.—Articolul d-luî Saint-Marc-Girardin, publicat în ziarul «Journal des Débats», din 27 Ianuarie (8 Februarie) 1859. Paris.

(„Românul”, No. 15, din 5 (17) Februarie, 1859.)

No. 2526.
1859
8 Febr.

Laissant pour un moment de côté tout ce que la double élection du colonel Couza, en Moldavie et en Valachie, peut avoir de contraire à la convention du 19 Août 1858—il y a sur cette question beaucoup à dire et à contre-dire— nous voulons faire seulement deux observations. | Voici la première: Le gouvernement français et la presse française ont demandé l'union des deux Principautés, en se basant en cela sur le vœu exprimé par les populations du pays. On a prétendu que ce vœu n'était pas la véritable conviction des Roumains, et la conférence des diplomates a décidé que l'union des Principautés n'aurait pas lieu. Maintenant, la Moldavie et la Valachie ont protesté, comme elles ont pu, contre cette imputation. Elles ont nommé le même hospodar, ce qui n'est pas une union complète, puisque les deux administrations, celle de Moldavie et celle de Valachie, restent séparées comme le sont, par exemple, l'administration de la Hollande et celle du grand-duché de Luxembourg. Il faut cependant reconnaître que cette double élection est un grand pas en avant vers l'union complète des Principautés-Unies— tel est leur titre diplomatique. C'est surtout une protestation éclatante contre la désunion; c'est une preuve solennelle de la persévérance des Roumains dans leur vœu national; c'est une justification évidente de l'opinion que la presse française a toujours défendue. | Il se peut que quelques personnes soient irritées de cette persistance nationale des Roumains; il se peut qu'on dise que les Roumains n'avaient pas le droit d'agir à l'encontre de la volonté de la conférence de Paris,—question fort délicate, puisque la conférence de Paris s'est crue en droit d'agir à l'encontre de la volonté nationale des Roumains. Ceci m'amène à la seconde observation que je veux faire. || Ce que les amis des Roumains pouvaient leur imputer depuis longtemps, c'est qu'ils n'ont compté jamais sur eux-mêmes, mais qu'ils ont compté toujours trop sur l'Europe. Les Roumains, avec une patience et une réserve dont l'Europe aurait dû leur tenir mieux compte, ont attendu toujours leur sort des mains de la diplomatie européenne et le sort qu'on leur a fait n'a pas été conforme à leurs vœux et à leurs intérêts. Voilà, enfin, qu'ils agissent eux-mêmes, voilà qu'ils

ne demandent plus à l'Europe: que devons-nous faire? Ils font, No. 2526. par eux mêmes et sans consulter l'Europe, ce qu'il croient devoir être fait. Quant à moi, je ne me sens pas le courage de les blâmer pour cet acte de spontanéité et d'indépendance. Dira t-on dans certaines chancelleries européennes que c'est là un acte d'indocilité? Je demanderai alors: à quoi leur docilité a-t-elle servi jusqu'à présent aux Roumains? Qu'y ont-ils gagné? Ils avaient remis leur destinées entre les mains de l'Europe; ils tentent de les retirer. On ne saurait leur en faire un grief. || Nous savons bien que, dans le cas où l'Autriche ou la Turquie voudrait intervenir, les Roumains n'auraient pas d'armée pour résister. Pendant la guerre de Crimée, ils voulaient former une armée nationale; ils demandaient seulement des officiers anglais et français qui leur serviraient d'instructeurs; cette armée eût été dirigée contre la Russie. L'Autriche s'est opposée à la formation de cette armée nationale. Mais, à défaut d'une armée prête à défendre l'autonomie du pays, les Principautés Unies ont à invoquer la garantie collective de l'Europe. Selon le traité de Paris, la Turquie ne peut intervenir en Roumanie qu'avec le consentement des Puissances signataires du traité. L'intervention ne peut avoir lieu qu'en cas de troubles. Et comment l'élection du colonel Couza pourrait-elle être considérée comme un trouble? Que l'on discute dans les chancelleries sur la légalité ou l'illégalité de cette élection, soit; mais la Turquie ne peut que s'en plaindre; elle ne peut pas l'annuler par un acte de sa seule volonté: elle a besoin du consentement de l'Europe.

Saint-Marc-Girardin.

No. 2527.—Proces-verbal No. IX al Adunăreî electivă a Moldovei, din 28 Ianuarie (9 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei”, No. 31, din 7 Februarie 1859.)

Proces-Verbal No. IX.

Astăzi, în 28 Ianuarie 1859, deschizându-se ședința sub preșe-No. 2527. dința Înalt Prea Sf. sale Păr. Mitropolit, după citirea apelului nominal, sunt față 41 membri, absenți 6 și anume: d-l N. Catargiu în congediū; d-nii Vogoridi, Iorgu Ghica, P. Casimir, D. Cornea și D. Iamandi, absenți. 1859
9 Febr.

No. 2527
1859
9 Febr.

D. secretar Hasnaș citește procesul-verbal al ședinței trecute, asupra căruia d. I. Sturdza reclamă că nu i s'au trecut cuvintele ce le-a rostit în chestia interpretației § 56 din regulamentul Adunării.

D. președinte, după ce consultează Adunarea, invită pe d-l I. Sturdza, a adresa la biuroū cuvintele ce reclamă că nu i s'au trecut în procesul-verbal.

D. I. Sturdza, prin înscris, înfățișază biuroului următoarele cuvinte :

«Înțelesul § 56 este destul de lămurit, că se cere, pentru votarea propunerilor, două treimi a membrilor Adunării după convenție și că, interpretația ce s'a dat acestui articol de către biuroū, este sprijinită și de zădărnicierea a mai multor ședințe, pentru împrejurarea că nu ne aflăm 45 membri; prin urmare, interpretația d-lui Cantacuzino este o modificare a regulamentului Adunării, la care trebuie să se procedeze după chipul cuprins în el.»

D. secretar I. Gane citește demisia dată de d-l Vogoridi (Anexa A) care se încuviințează de Adunare.

D. secretar Grigoriu citește raportul comisiei însărcinate cu redigiarea unui proiect respunzător la mesagiul Înălțimei Sale Domnului Stăpânitor, în privirea mărețului act de alegere ce s'a săvârșit de către frații noștri de peste Milcov ¹⁾, recomandându-se pe d-l Kogălniceanu de raportor. (Anexa B.)

D. M. Kogălniceanu citește adresa răspunzătoare la citatul mesaj al Înălțimei Sale, care cu aclamații și în strigăte de: Vivat unirea! Vivat Alexandru Ioan I! se adoptează de Adunare. Iar cuprinderea adresei este următoare:

«Adunarea electivă a Moldovei, în ședința sa din 26 Ianuarie, a primit cu entusiasm mesagiul Înălțimei Voastre, prin care binevoii a o încunostiința că Adunarea electivă din țara soră V'a ales Domn al Valahiei și că Înălțimea Voastră ați și primit frinele guvernământului din București. «Moldovenii nu așteptau mai puțin de la patriotismul fraților lor de peste Milcov, iar această Adunare electivă, mîndră de Alesul ei și de Domnul său, declară că Înălțimea Voastră, nepregetând a răspunde la chemarea ce Vi s'a făcut prin legiuii reprezentanții ai țarei surori, ați bine judecat de simțimintele reprezentanților Moldaviei și de inima întregii nații, căci, prin aceasta, ați făcut un mare și puternic pas înainte

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2510, p. 642.

«întru realizarea eternei dorinți a neamului nostru, unirea Prin-No. 2527.
 «cipatelor. | Prin un asemenea act, Înălțimea Voastră ați câștigat 1859
 «un nou titlu la amorul și recunoștința Românilor. || «În adevăr, 9 Febr.
 «chiar în ziua alegerii Înălțimei Voastre de Domn al Moldovei, în
 «5 Ianuarie 1859, Adunarea electivă din Iași, renoind dorințele
 «Adunărilor ad-hoc, rostite cu atâta unanimitate în zilele memo-
 «rabile de 7 și 9 Octombrie 1857, și de îndată apoi proclamându-vă
 «Domn al Moldovei, a arătat, într'un chip manifest, ce idee personifica
 «în Înălțimea Voastră și ce aștepta de la ocârmuirea Înălțimei
 «Voastre. || «Adunarea electivă din București, cu un patriotism
 «mai pre sus de toată lauda, dând tot Înălțimei Voastre unanimitatea
 «sufrajiilor sale, și așa proclamându-Vă de Domn al Principatelor-
 «Unite, a arătat lumii că Valahia, în tocmai ca și Moldova, vede
 «în Înălțimea Voastră bărbatul chemat de Providență pentru a în-
 «temeia în faptă și deplin unirea ambelor țări într'un singur Stat,
 «Statul României! | «Cuprinderea împărtășirei ce despre acest
 «mare act ați făcut marilor Puteri ale Europei, și despre care
 «ne-ați dat cunoștință, a convins pe Adunare că Înălțimea Voastră
 «ați știut a aprecia scopul actului național săvârșit de ambele A-
 «dunări și a atribui adevăratul caracter ce sufragiul unanim al
 «ambelor țări a voit a-i da. || «Înălțimea voastră, în fața țarei, ați
 «dovedit dar că înțelegeți toată mărimea misiiei ce vă este încre-
 «dintată, și că sunteți capabil de a o aduce la bun sfârșit. Nația
 «va fi recunoscătoare de nobila inițiativă ce ați luat. Iar Adunarea
 «electivă, în deplina armonie și înrățire ce întilnește în țintirile
 «Voastre și ale ei, este mîndră că Vă găsește, precum V'a așteptat.
 «Ea are convicția intimă că această norocită concordie se va păstra
 «și se va întări din mult în mai mult, până când se va putea
 «realiza cu deplinătate marele dor al nației române. || «Adu-
 «narea electivă are dar deplină încredere în luminatul Vostru
 «patriotism, în nestrămutata Voastră voință, în cunoscuta Voastră tărie
 «de suflet. Ea sperează că guvernămîntul Vostru se va ridica la
 «acea putere a energiei, singură proprie de a înlătura toate pedi-
 «cile. Cât pentru Adunarea electivă, întregul ei concurs este de
 «mai înainte închiezeshuit Înălțimei Voastre. Și declarându-Vă că
 «și țara este gata de a face toate sacrificiile cerute de o așa mare
 «trebuiță, Camera este în tot dreptul de a se crede adevărata
 «representantă a simțirilor Moldovei. | «Spre deliberația și adopta-
 «rea măsurilor celor mai nimerite pentru ca unirea-Principatelor
 «să ajungă a fi un tact definitiv și recunoscut de areopagul Eu-

No. 2527. «ropeî, concursul ambelor Adunări din Principate este necesitatea
 1859 «de întâiul ordin. Noi venim dar respectuos a Vă cere convocarea
 9 Febr. «la Focșani a Camerilor din ambele țări. || «Adunarea, întocmai
 «ca Înălțimea Voastră, se împărțășește de speranța ce puneți în
 «înalta îngrijire a marilor Puteri închiezeșuitoare existenței Prin-
 «cipatelor-Unite. || «Ea are convicția asigurătoare că ele nu ar voi
 «a arunca nația română în pericolul desnădăjduirei și în o prăpas-
 «tie de calamități, ci din contră, prin un efect al înaltei lor drep-
 «tăți, ele vor împlini cele mai legiuite ale ei dorinți și vor întemeia
 «liniștea și viitorul ei, consfințind, prin un vot aprobativ, o situație
 «căreia puterea lucrurilor i-a întipărit sigiliul destinului. || «Iar Voi,
 «o Doamne, chemat de Providență și de nație pentru a pune cea
 «de pe urmă piatră la edificiul naționalității române, la care de
 «atâți secolii lucrează generațiile noastre, urmați pe calea de pa-
 «triotism și de abnegație ce ați întreprins, și plin de glorie și bine
 «cuvîntat de toată gura și de toată inima neamului nostru, Veți fi
 «pururea întâiul cetățean și bine-făcător al României, și cinci mi-
 «lioane de Români, de la Carpați până la Marea Neagră, nu vor
 «conteni de a Vă ura cu același strigăt, cu care astăzi Vă aclamă
 ambele Principate: | «Să trăiască Alexandru Ioan I.»

D. Gr. Sturdza. Adunarea din Țara Românească, alegând pe
 Domnul Alexandru Ioan I, a făcut un act măreț, fiind-că a pro-
 clamat unirea Principatelor; prin o așa faptă, demnă de tim-
 purile cele mai glorioase ale României, acea Adunare s'a făcut
 nemuritoare în anele patriei noastre. Din momentul unde
 ni s'a deschis această strălucită eră națională, noi avem cu toții
 o datorie sacră de împlinit, datoria de a susține cu orî și ce
 jertfă unirea proclamată și de a o înființa în mijlocul orî-cărora
 greutăți. Unirea, care a fost dorința națională rostită de Divanul
 ad-hoc și care astăzi este proclamată de ambele Principate prin
 alegerea unui singur Domn, acea unire mîntuitoare trebuie să devie
 acum un fapt desăvîrșit. Numaî atunci va recunoaște Europa vie-
 tatea naționalității române, numai atunci ne vom arăta demni de
 o soartă mai bună. || Cel întâi, cel mai puternic pas pentru a
 face în faptă unirea Principatelor este convocarea de îndată la
 Focșani a ambelor Adunări, care de acum înainte nu trebuie să
 mai fie de cât părțile întregitoare a reprezentației noastre națio-
 nale, una și nedespărțită. || Să ne simțim fericiți, domnilor, că
 trăim în o epocă așa de strălucită, și să avem adîncă încredere
 că, îndeplinind datoria noastră de Români în împrejurările mărețe

de față, generațiile viitoare vor vorbi de noi cu aceeași mândrie cu No. 2527.
care vorbim și noi astăzi de glorioșii noștri strămoși. 1859

D. L. Catargiu. Văd că comisia a eșit din textul însărcinării 9 Febr
ce i-s'a pus. Ea a fost însărcinată numai de a pregăti un răspuns
la mesajul Înălțimei Sale, iar nu de a propune întrunirea Adună-
rilor la Focșani.

D. Kogălniceanu. Ca raportator, sunt dator a mă explica
din partea comisiei. Noi am căutat ca votul Adunării să fie demn
de sora noastră Adunarea din Valahia, care ne-a dat proba unui
așa înalt patriotism. Dacă am și fi eșit chiar din însărcinarea noastră,
aceasta am făcut-o împinși numai de patriotism.

D. L. Catargiu. Pentru ca să se cunoască misia ce a avut
comisia, rog să se citească procesul-verbal al ședinței trecute, unde
se vorbește despre numire. Eū nu sunt în contra întrunirii Adu-
nărilor; dar cred că, mai înainte, trebuie să ne înțelegem cu Adu-
narea de peste Milcov.

D. A. Panu. Inima mea bate lovitură repezi, ca a fie-căruia
Român în momentele de față. Visul acel mare al nației române,
ținta tuturor suferințelor, tuturor speranțelor atâtor generații, car
ău căzut jertfă pentru cauza sfântă, iată-o îndeplinită! Unirea Prin-
cipatelor este făcută! România măreață și plină de putere se avîntă
către viitor! România merge de acum pe calea mîntuirii și a
destinului care o așteaptă între cele-l'alte nații civilizate ale Eu-
ropei! O! să salte! să salte de bucurie bătrîni și tineri! Dumnezeu
s'a arătat cu o protecție învederată pentru nația română! Nu mai
poate fi îndoială, nu mai poate fi frică în inima nimănu! Dum-
nezeū, Dumnezeū ne proteje! Edificiul nostru social se clătina până
în temelie; dușmani numeroși și puternici ne amenințau de pretutin-
deni; acei puțini cu credință părea că văd peirea apropiată, când de
odată alegerea Adunării proclamă Domn un bărbat cu inimă și suflet
mare. Țara se bucură și sperează, și iată că frații noștri Munteni zic
Domnitorului să personifice ideia națională. Fii dar alesul nației române;
fii Domnitorul a cinci milioane! Dumnezeū, Dumnezeū dar ne pro-
tege!—Inainte dar, fraților, pe urmele patriotismului și ale abnegărei
ce ne arată Domnitorul nostru! Inainte pe calea datoriei, ori și ce
jertfă ar cere împrejurările! || In fața dar a mărețului act să-
vîrșit de Adunarea din București, noi să rămănem indiferenți?
Noi să stăm neclintiți la locurile noastre? D-l Catargiū, în îngri-
jirea patriotismului său, zice că nu trebuie să luăm asupra-ne răs-
punderea privitoare și pe Adunarea din țara suroră? Nu! dar

No. 2527. trebuie să ne întâlnim cu acei frați de inimă mare, trebuie să ne
1859 închinăm lor ca unor mari patrioți. Ei bine! unde să ne întâlnim?
9 Febr. Ei ne dau coroana a trei milioane, ei vin, un popul întreg, ca să se

confunde cu noi, și noi să stăm neclintiți pe băncile aceste, să nu mergem măcar la margine să-î primim? O! inimile Domniilor Voastre se exprimă foarte elocuent prin aclamațiile unanime ce ved că se ridică la cuvintele mele. || La Focșani dar, la Focșani!

D. Kogălniceanu. Vrea să răspund numai despre mărginirea îndatoririlor ce a avut comisia. Regulamentul Adunării zice: că, pentru a se răspunde la vre-un mesaj, Adunarea să numească o comisie de șese membri, cu majoritate absolută a voturilor. Acea comisie deci are dreptul și este datoare de a expune chiar simțimintele Adunării. Când Adunarea ne-a rînduit, ne-a dat mai mult de cât a face ingomeon; ea ne-a dat misiia de a manifesta simțirile ei; noi credem că tocmai aceasta am făcut'o prin proiectul de adresă. Nu putem dar primi observațiile ce ni se fac, că am fi eșit din textul îndatoririlor noastre.

D. Lascar Catargiū. N'am vroit să împedic manifestarea dorințelor Adunării. Am voit numai să cer a se consulta Adunarea asupra frasei de întrunire la Focșani. Dacă Adunarea o primește, n'are decât să se rostească.

D. vice-president consultând Adunarea asupra adresei redigiată de comisie, se primește în unanimitate de Adunare.

D. Kogălniceanu. Citește a doua adresă, către Adunarea suroră din Valahia, care cuprinde următoarele:

«Fraților! A trecut de abia un an, de când Adunarea ad-hoc «din București, glorioasa voastră predecesoară, a adresat Adunării «ad-hoc din Iași aceste cuvinte adevărat proorocii: «Patria și «naționalitatea sunt în inima fie-cărui Român. Unirea a devenit «credința noastră. De acum, fie-ne soarta cât de contrară, unirea «este făcută pentru noi!» «Și cu toate pedicile ce ați avut, votul «vostru din 24 Ianuarie a împlinit marea proorocie! «Chemând «voi la tronul Principatelor-Unite pe Alesul Moldovei, prin însuși «aceasta, ați pus în lucrare marea și eterna dorință a nației noastre: «unirea Țărilor surori. | «Glorie dar vouă, o demni fii ai Româ- «niei! | «Unind sufragiile voastre cu sufragiile noastre și rădicând «pe întrunitul tron al lui Ștefan Cel Mare și al lui Mihaï Viteazul, «pe Alexandru Ioan I, voi ați dat lumii o dovadă că antica vir- «tute romană încă n'a perit din inima coloniștilor lui Traian; voi «v'ați făcut gloria familiilor voastre; voi ați îmbogățit istoria mo-

«dernă a Românilor cu cea mai frumoasă a ei pagină. «Adunarea No. 2527.
 «electivă a Moldovei, aplaudând la actul vostru de patriotism și 1859
 «la nobila inițiativă ce Domnul nostru și al vostru a luat, cu ho 9 Febr.
 «tărîre de a conduce la un bun sfîrșit marea lucrare, a votat ală-
 «turata adresă de felicitare. || «Această adresă este însăși profesia
 «noastră de credință către voi. Precum până acum am fost strîns
 «uniți în aceleași idei, în aceleași dorințe, în aceleași suferințe și
 «în același scop, asemenea, fraților, nu ne îndoim că vom fi una și
 «în adoptarea aceluiași mijloace, pentru a putea, cât mai curînd,
 «pune cea de pe urmă peatră la edificiul naționalității noastre. || «Vă
 «rugăm dar ca să vă uniți și voi cu cererea ce am adresat lui
 «Alexandru Ioan I, ca așa în curînd, povățuiți de marea idee și
 «sub steagul unirei, să ne întîlnim la Focșani, unde, puind mână
 «în mână, să le legăm atât de strîns, în cât chiar soarta cea mai
 «rea să nu le mai poată despărți. || «Adunarea electivă din Iași,
 «delegând din sînul ei pe deputații, anume: M. Kogălniceanu, A.
 «Panu, I. A. Cantacuzino, P. Rosetti și A. Mavrocordat, îi însărci-
 «nează ca să fie către Adunarea electivă din București inter-
 «preții frățeștei noastre iubiri. In îmbrățișarea ce ei vă vor da,
 «priviți însăși îmbrățișarea a două milioane de Români din Moldavia.
 «Ei vă vor rosti din viu grai toată admirarea ce simțim pentru nobila
 «voastră purtare, pentru aprinsul vostru patriotism, pentru rarul
 «curaj cu care ați știut a triumfa de pedicele din năuntru și de
 «spiritul de partidă. | «Așa dar, fraților, dispară dintre noi toată
 «forma, toată deosebirea din afară! Chiar numele Milcovului con-
 «tinească de a mai exista în limbajul românesc! Dumnezeu ne-a
 «făcut un singur și același popul. Acum a sosit timpul ca să și
 «lucrăm ca un singur și același popul. | «La Focșani, la Focșani
 «dar! Și acolo, împreună, cu bine-cuvîntarea Dumnezeului părinți
 «lor noștri, să serbăm marea sărbătoare: învierea României.»

D. vice-president consultând Adunarea asupra acestei adrese, se primește iarăși în aclamație, cu deosebire de d-nii L. Catargiu, I. Sturdza, A. Balș și I. Pruncu, cari s'au abținut de la votare.

D. C. Ghica. De vreme ce comisia însărcinată cu redijarea actelor ce ni s'au citit a îndeplinit misia sa cu atîta punctualitate, eă socot că ar fi de datorie ca Adunarea să-i adreseze un vot de mulțumire.

Propunerea d-lui C. Ghica este încuviințată de Adunare.

Președintele consultă Adunarea asupra chipului după care

No. 2527. trebuie să se înfățișeze Înălțimei Sale Domnului Stăpânitor adresa
1859 votată de Adunare.

9 Febr.

D. Kogălniceanu. Eu socot să se rînduiască o comisie de opt deputați, care să înfățișeze Înălțimei Sale citata adresă.

D. vice-president. N'ar fi oare mai bine ca cu toți deputații împreună să mergem, să felicităm și să înmănăm Înălțimei Sale asemenea adresă?

Adunarea încuviințând propunerea d-lui vice-president, se suspendează șeanța pe jumătate de oră.

După jumătate de oră, se deschide iarăși ședința.

D. Kogălniceanu. Am a face trei mijlociri către minister: {

- 1) Pentru adunarea actelor Divanului ad-hoc, pe cari am avut frică de a le lăsa în dispoziția guvernului trecut. Aceste sunt acte istorice, acte cari nu trebuie să stea în păstrarea particularilor. }
- 2). Pentru formarea unui teasc de tipografie la Focșani. | 3). Pentru publicarea lucrărilor Adunării mai grabnic și mai regulat. In multe jurnale străine am văzut publicată alegerea Domnului ce am săvârșit la 5 Ianuarie, și în foile noastre oficiale nici până astăzi nu a eșit.

D. ministru de justiție. Asupra mijlocirilor adresate de d. Kogălniceanu, din partea ministerului voi răspunde: că pentru adunarea actelor Divanului ad-hoc, guvernul a înaintat lucrările cuvenite. Pentru chipul înlesnitor al publicațiilor, asemenea se vor calcula mijloacele trebuitoare; poate că se va lua chiar teascul de la Neamțu, dacă acela va fi îndestulător. Pentru că, în una din ședințele trecute, s'a vorbit despre formarea unei biblioteci a Adunării, ministerul se ocupă iarăși a pregăti un proiect în aceasta. Pentru neregularitatea publicațiilor, făcându-se observație redactorului «Monitorului», a răspuns că de la biuroū nu se trimet regulat procesele-verbale. Asemenea observație am făcut mai cu seamă redactorului, pentru că nu ved publicat nici până astăzi programul ce de către minister s'a înfățișat Adunării.

D. secretar Hasnaș. Asupra răspunsului cu care d. redactor al «Monitorului» a voit a se desvinovăți, eu mă găsesc dator a răspunde și a încunoștiința pe ministru că procesele verbale se trimet de la biuroū grabnic și în toată regula. Sunt trimese procese verbale de cinci-spre-zece zile, pe cari d. Codrescu nu le-a publicat încă.

D. A. Panu. Eu știu că de către Adunare s'a numit o comi-

sie în privirea formării bibliotecii ; în acea comisie figurez și eu, No. 2527.
 însă de către biuroū nu mi s'a trimes nici-o adresă.

1859

9 Febr.

D. secretar Hasnaș. Adresa către comisie este trimisă de mai multe zile; d. Kogălniceanu a adevărit, în condica expediției, pentru primire.

D. Kogălniceanu. Am primit cu adevărat asemenea adresă și voiū căuta a mă consulta cu colegiī mei pentru îndeplinirea misiiei ce ni s'a pus.

Presidentul declarând incidentul sfârșit, se pășește la alegerea unei deputațiunii, însărcinată de a merge la București și a presenta Adunării de acolo adresa Adunării de Moldova.

Se alege cu majoritatea voturilor, pe d-lor: M. Kogălniceanu, cu 40 voturi; P. Rosetti-Bălănescu, cu 40 voturi; I. A. Cantacuzino, cu 40 voturi; A. Mavrocordat, cu 40 voturi; A. Panu, cu 38 voturi.

După aceasta, sub președința d-lui vice-președinte, după încuviințarea Adunării, se pășește la lucrările cuprinse în ordinul zilei.

D. secretar Grigoriu citește adresa d-lui ministru secretar de Stat, pe lângă care comunică un proiect atingător de modul cercetării semilor eforicești. (Anexa C.) Tot d-lul citește și o propunere a d-lui I. A. Cantacuzin (Anexa D.) după care Adunarea încuviințează rînduirea unei comisii compusă de cinci membri, însărcinată cu facerea unui proiect de închieierea asupra acestui obiect.

Se pășește la alegerea acelei comisii și, cu maiortatea voturilor, se aleg d-nii: D. Cornea, cu 36 voturi; G. Cuciureanu, cu 35 voturi; C. Hurmuzachi, cu 35 voturi; N. Suțu, cu 34 voturi; P. Balș, cu 27 voturi.

Cu încuviințarea Adunării, d-l vice-president ridică ședința la 4 ore după amiază.

Vice-presidentul Adunării, (subscris) P. Mavrogheni.

Secretariī Adunării: (subscriși) G. Hasnaș | A. Grigoriu.

Anexa A. — Demisiunea dată de prințul N. Konaki-Vogoridi, în 28 Ianuarie (9 Februarie) 1859. Iași.

Onoratei Adunări electivă a Moldovei. || Cer demisie din mandatul de deputat din partea colegiului electoral al proprietarilor primari ai districtului Tecuci.

(subscris) N. Konaki-Vogoridi.

No. 2527. *Anexa B.* — Raportul comisiunii însărcinate cu răspuns
1859 la mesajul domnesc, din 27 Ianuarie (8 Fe-
9 Febr. bruarie) 1859. Iași.

Onoratei Adunări a Moldovei. | Comisia însărcinată de a face un proiect de răspuns la mesajul Înălțimei Sale, cu onoare îl comunică Adunărei. Tot odată, comisia a găsit de cuviință a supune Adunărei și un proiect de adreșă către Adunarea din țara soră. Iar de raportator comisia a rînduit pe d. M. Kogălniceanu.

(subscriși): P. Mavrogheni Panu | Iacovachi | N. Suțu | C. Hurmuzachi | Kogălniceanu | I. A. Cantacuzino.

Anexa C. — Adresa No. 172 a ministrului afacerilor străine către președintele Adunărei electivă a Moldovei, din 23 Ianuarie (4 Februarie) 1859. Iași.

Consiliul administrativ supuind Prea Înălțatului Domn, pe lângă raportul din 23 ale curenteii sub No. 169, proiectul alăturat aici întru cât privește numirea deputaților respectiv la cercetarea semilor municipale, cu propunere de a se recomanda deliberației Adunărei electivă, Înălțimea Sa a încuviințat asemenea propunere.

Prin urmare, ministerul acesta cu onor trimete Inalt Prea Sf. Voastre citatul proiect, subscris de membrii Consiliului, spre regularea celor de cuviință.

Ministrul trebilor străine, (subscris) V. Alecsandri.

Șeful secției, (s.) Antonia di.

Proiect pentru aplicarea art. 26 din Anexa lit. H. a Regulamentului organic, atingător de cercetarea semilor osebitelor municipalității.

Art. 26 din Anexa H a Regulamentului organic stipulează că, la comisia însărcinată cu cercetarea semilor anuale ale osebitelor municipalității, să facă parte și deputatul districtului. || Astăzi, urmând trebuința de a se pune în aplicație citatul articol, pentru cercetarea semilor municipale, ministerul din lăuntru s'a găsit în nedumerire pentru aplicarea dispoziției atingătoare de conlucrarea deputatului la zisa comisie, în privire că, după noua organizare a Adunărei electivă, deputații din fie-care district, fiind împărțiți în trei categorii, adică: primari, direcți și orașeni, nu este prevăzut

pe care dintre toți acești deputați se cuvine a se chema la com-
punerea comisiilor cercetătoare semilor municipale. || Un ase-
menea caz, ministerul din lăuntru l'a referat Consiliului spre des-
legare; și acesta, în seanța sa din 17 ale curente, având în pri-
vire că, după art. 47 din convenție, dispozițiile Regulamentului
organic, în cât ele nu vor fi contrarii stipulațiilor convenției, ră-
mân în vigoare pînă la definitiva organizare a nouilor instituții și
prin urmare a reformării sistemului municipal, este de socotință
ca, spre a se combina dispoziția reglementară cu noua organizare
a Adunării electivă, art. 26 din Anexa lit. H a Regulamentului or-
ganic să se aplice precum urmează: || Art. 1. Deputații ce trebuie
să completeze comisiile cercetătoare semilor municipale, să fie
acei aleși din partea orașelor. || Art. II Măsura aceasta va fi cu
titlu provisoriu și își va avea aplicația numai pînă la facerea unei
nouă legiurii constitutive a sistemului municipal.
(subscriși) V. Sturdza | M. Kostaki | C. Rola | V. Alecsandri |
C. Balaiș | D. Sc. Miculescu.

No. 2527
1859
9 Febr.

Anexa D.—Propunerea prezentată Adunării electivă a Mol-
dovei de către mai mulți deputați, în 28 Ianua-
rie (9 Februarie). 1859. Iași.

Propunere.

Asupra proiectului înfățișat de d. ministru din lăuntru, pentru
cercetarea semilor etoricești și formarea bugetelor, sub-iscăliții au
onoare de a propune rînduirea unei comisii de cinci persoane care
grabnic să raporteze.

(subscriși:) I. A. Cantacuzino | Iacovachi | Kogălniceanu | St.
Silion | C. Gr. Ghica | P. Balș | A. Panu.

(*Traducțiune.*)

Procès-verbal No. IX.

Aujourd'hui, ce 28 Janvier 1859, la séance est ouverte sous
la présidence de S. S. le Métropolitain. Répondent à l'appel nomi-
41 membres; il y a 6 absents, savoir; M. N. Catargi, en congé, et
MM. Vogoridès, Iorgou Ghica, P. Casimir, D. Cornea et D. Iamandi,
sans indication des motifs.

M. Hasnash, secrétaire, donne lecture du procès-verbal de la

No. 2527. séance précédente, au sujet duquel M. I. Sturdza réclame qu'on
 1859 n'y a pas passé les paroles qu'il a prononcées dans la question de
 9 Febr. l'interprétation du § 56 du règlement de l'Assemblée.

M. le président, après avoir consulté l'Assemblée, invite M. I. Sturdza à communiquer au bureau les paroles au sujet desquelles il réclame et qui n'ont pas été passées dans le procès-verbal.

M. I. Sturdza présente au bureau, par écrit, les paroles suivantes:

«Le sens du § 56 est suffisamment clair: les trois quarts exigés pour le vote des propositions doivent être calculés sur le nombre de membres de l'Assemblée fixé par la convention; sur la base de l'interprétation dans ce sens, donnée par le bureau au dit article, plusieurs séances n'ont pas pu aboutir, car il n'y avait pas 45 membres présents; par conséquent, l'interprétation de M. Cantacuzino est une modification du règlement de l'Assemblée, ce qui devrait être fait dans les formes prévues par ce règlement.»

M. I. Gané, secrétaire, donne lecture de la démission présentée par M. Vogoridès (Annexe A.) laquelle est acceptée par l'Assemblée.

M. Grigoriu, secrétaire, donne lecture du rapport de la commission chargée de rédiger un projet de réponse au message de S. A. le Prince régnant, relatif au grand acte de l'élection faite par nos frères d'au-delà du Milcov ¹⁾; la commission recommande comme rapporteur M. Kogalniceano. (Annexe B.)

M. M. Kogalniceano, donne lecture de l'adresse en réponse au message précité de Son Altesse. L'Assemblée l'adopte aux acclamations et aux cris de: Vive l'union! Vive Alexandre Jean I-er, Voici la teneur de cette adresse:

«L'Assemblée élective de Moldavie, dans sa séance du 26 Janvier, a reçu avec enthousiasme le message de Votre Altesse, «par lequel vous daignez porter à sa connaissance que l'Assemblée élective de la Principauté-sœur vous a élu Prince régnant de Valachie et que Votre Altesse a pris déjà les rênes du «gouvernement de Bucarest. | «Les Moldaves n'attendaient pas «moins du patriotisme de leurs frères d'au-delà du Milcov et «l'Assemblée élective, fière de son Élu et Prince, déclare qu'en «vous empressant de répondre à l'appel qui vous a été fait par les «représentants légaux de la Principauté-sœur, vous avez, Altesse, bien «jugé les sentiments des représentants de la Moldavie et le cœur

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2510, p. 642.

«de la nation entière; car vous avez fait par là un grand et puis-
 «sant pas en avant vers la réalisation du vœu constant de notre
 «race, vers l'union des Principautés. || «Par cet acte, vous avez gagné,
 «Altesse, un nouveau titre à l'amour et à la reconnaissance des Rou-
 «mains. || «En effet, le jour même de l'élection de Votre Altesse au
 «trône de Moldavie, le 5 Janvier 1859, l'Assemblée élective de Iassy,
 «renouvelant les vœux exprimés avec tant d'unanimité par les Assem-
 «blées ad-hoc, dans les journées mémorables du 7 et du 9 Octobre
 «1857, et proclamant, immédiatement après, Votre Altesse, Prince
 «régnant de Moldavie, a indiqué clairement l'idée qu'elle person-
 «nifie en Votre Altesse et ce qu'elle attend du gouvernement de
 «Votre Altesse. || «L'Assemblée élective de Bucarest, avec un
 «patriotisme au-dessus de tout éloge, en vous donnant, Altesse,
 «l'unanimité de ses voix et en vous proclamant ainsi Prince ré-
 «gnant des Principautés-Unies, a prouvé au monde que la Va-
 «lachie, tout aussi bien que la Moldavie, voit en Votre Altesse
 «l'homme appelé par la Providence à réaliser de fait et complète-
 «ment l'union des deux Principautés en un seul Etat, l'Etat Roumain. ||
 «La teneur de la communication, que vous avez faite, Altesse,
 «au sujet de ce grand acte aux grandes Puissances européennes
 «et dont vous nous avez donné connaissance, a convaincu l'As-
 «semblée que vous avez su, Altesse, apprécier à sa juste valeur
 «le but de l'acte national accompli par les deux Assemblées et lui
 «attribuer le véritable caractère que le suffrage unanime des deux
 «Principautés a voulu lui donner. || «Vous avez donc prouvé, Al-
 «tesse, en face du pays, que vous comprenez la grandeur de la
 «mission qui vous a été confiée et que vous êtes capable de la
 «mener à bonne fin. La nation vous sera reconnaissante de la noble
 «initiative que vous avez prise. L'Assemblée élective, voyant la
 «parfaite harmonie qui existe entre vos vues et les siennes, est
 «fière de vous trouver tel qu'elle s'y attendait. Elle a l'intime con-
 «viction que cette heureuse concorde se maintiendra et deviendra
 «de plus en plus forte jusqu'à la réalisation complète du grand
 «vœu de la nation roumaine. | «L'Assemblée élective a donc, Al-
 «tesse, pleine confiance dans votre patriotisme éclairé, dans votre
 «volonté inébranlable, dans votre force de caractère si connue;
 «elle espère que votre gouvernement s'élèvera à cette force éner-
 «gique qui, seule, est propre à vaincre tous les obstacles. || «Quant
 «à l'Assemblée élective, son concours, Altesse, vous est tout en-
 «tier assuré d'avance; et en vous déclarant que le pays est prêt

No. 2527.
 1859
 9 Febr.

No. 2527. «à faire tous les sacrifices exigés par un but si élevé, la Chambre
 1859 «a tout le droit de croire qu'elle est la véritable représentante des
 9 Febr. «sentiments de la Moldavie. || «Le concours des Assemblées des
 «deux Principautés est une nécessité de premier ordre pour la dis-
 «cussion et l'adoption des mesures les plus propres à faire que
 «l'union des Principautés devienne un fait définitif, reconnu par
 «l'aréopage européen. Nous vous demandons donc respectueusement,
 «Altesse, la convocation à Focshani des Chambres des deux Prin-
 «cipautés. || «L'Assemblée partage avec vous, Altesse, l'espoir dans
 «la haute bienveillance des grandes Puissances qui garantissent l'exis-
 «tence des Principautés-Unies. || «Elle a la ferme conviction que
 «les Puissances ne voudront pas vouer la nation roumaine au
 «danger du désespoir, ni la jeter dans un abîme de calamités, mais
 «qu'au contraire, dans leur haute équité, elles rempliront son vœu
 «le plus légitime et assureront sa tranquillité et son avenir, en con-
 «sacrant, par leur approbation, une situation à laquelle la force des
 «choses a apposé le sceau du destin. || «Et vous, Prince, appelé par
 «la Providence et par la nation à poser la dernière pierre de l'é-
 «difice de la nationalité roumaine, auquel nos générations ont
 «travaillé pendant tant de siècles, poursuivez la voie du pa-
 «triotisme et de l'abnégation que vous avez abordée, et, plein
 «de gloire et béni par toutes les bouches et par tous les cœurs de
 «notre race, vous serez toujours le premier citoyen et le bienfaiteur
 «de la Roumanie. Et cinq millions de Roumains, depuis les Car-
 «pathes jusqu'à la Mer-Noire, ne cesseront de vous saluer du cri
 «dont les deux Principautés vous acclament aujourd'hui: | «Vive
 «Alexandre Jean I-er!»

M. Grég. Sturdza: L'Assemblée de Valachie, en élisant le Prince Alexandre Jean I-er, a accompli un grand acte, car elle a proclamé l'union; par ce fait, digne des temps les plus glorieux de la Roumanie, cette Assemblée est devenue immortelle dans les annales de notre patrie. | Au moment où cette brillante ère nationale s'ouvre devant nous, nous avons tous un devoir sacré à remplir, le devoir de soutenir, avec n'importe quels sacrifices, cette union proclamée et de la réaliser malgré toutes les difficultés. L'union qui a été le vœu national exprimé par le Divan ad-hoc et qui, aujourd'hui, est proclamée par les deux Principautés, par l'élection d'un seul Prince, cette union salutaire doit devenir maintenant un fait accompli. Ce n'est qu'alors que l'Europe reconnaîtra la vitalité de la nation roumaine, ce n'est qu'alors que nous nous

montrerons dignes d'un meilleur sort. || Le premier et le puissant No. 2527.
 pas pour faire de l'union des Principautés un fait accompli c'est 1859
 la convocation immédiate à Focshani des deux Assemblées qui, 9 Febr.
 dorénavant, doivent former deux parties intégrantes de notre représentation nationale, une et inséparable. || Soyons heureux, Messieurs, de vivre à une époque si brillante, et ayons pleine confiance qu'en accomplissant notre devoir de Roumains dans les importantes circonstances actuelles, nous mériterons que les générations à venir parlent de nous avec la fierté avec laquelle nous parlons aujourd'hui de nos glorieux ancêtres.

M. Lasøar Catargi: Je vois que la commission a dépassé son mandat. Elle n'a été chargée que de préparer une réponse au message de Son Altesse, tandis qu'elle propose la réunion des Assemblées à Focshani.

M. Kogalniceano: Comme rapporteur, je dois fournir des explications de la part de la commission. Nous avons voulu que le vote de notre Assemblée soit digne de notre sœur l'Assemblée de Valachie qui nous a donné la preuve d'un patriotisme si élevé. Si même nous avons dépassé notre mandat, nous ne l'avons fait que sous l'impulsion du patriotisme.

M. L. Catargi: Pour déterminer le mandat donné à la commission, je vous prie de lire le procès-verbal de la dernière séance dans laquelle elle a été nommée. Je ne suis pas contre la réunion des Assemblées, mais je crois que nous devrions d'abord nous entendre avec l'Assemblée d'au-delà du Milcov.

M. A. Pano: Dans les moments actuels, mon cœur, comme celui de tout Roumain, bat à coups précipités. Le grand rêve de la nation roumaine, le but de toutes les souffrances, de toutes les espérances de tant de générations qui se sont sacrifiées à la sainte cause, est réalisé: l'union des Principautés est faite! La Roumanie, grandiose et pleine de force, prend son essor vers l'avenir. La Roumanie marche maintenant sur la voie du salut, vers les destinées qui l'attendent au milieu des autres nations civilisées de l'Europe. Que les vieux et les jeunes sautent de joie! Dieu a accordé à la Roumanie sa protection évidente. Il ne saurait y avoir de doute ni de crainte dans le cœur d'aucun de nous: Dieu nous protège! Notre édifice social chancelait jusque dans ses assises; des ennemis nombreux et puissants nous entouraient de toutes parts; ceux qui avaient la foi, et il y en avait peu, croyaient voir notre perte prochaine, lorsque, tout à-coup, l'Assemblée proclame

No. 2527. Prince régnant un homme de grand cœur et de grande âme. Le pays se réjouit; l'espoir renaît. Et voici que nos frères Valaques disent à notre Prince: personnifiez l'idée nationale; soyez l'élu de la nation roumaine; régnez sur cinq millions d'âmes! Oui, Dieu nous protège! En avant donc, frères! Suivez la voie du patriotisme et de l'abnégation que notre Prince nous indique! En avant sur la voie du devoir! malgré les sacrifices que les circonstances pourraient nous demander. Devons-nous rester indifférents, en présence du grand acte accompli par l'Assemblée de Bucarest? Devons-nous rester inertes? M. Catargi, dans son souci patriotique, dit qu'il ne faut pas que nous prenions la responsabilité de ce que l'Assemblée de la Principauté-sœur va décider. Non; mais il faut que nous nous rencontrions avec ces frères à l'âme si grande; il faut que nous saluions ces grands patriotes. Eh bien! où allons-nous nous rencontrer? Ils nous offrent une couronne de trois millions d'âmes; ils nous offrent un peuple entier qui veut se confondre avec nous. Et nous resterions ici, cloués à ces bancs, nous n'irions pas du moins les recevoir à la frontière! Oh! Messieurs, vos cœurs parlent assez éloquemment par les acclamations que j'entends s'élever. | A Focshani donc! A Focshani!

M. Kogalniceano: Je veux répondre seulement à l'objection relative aux limites du mandat de la commission. Le règlement de l'Assemblée dit que, lorsqu'il s'agit de répondre à un message, l'Assemblée doit nommer, à la majorité absolue des voix, une commission de six membres. Cette commission a le droit et le devoir d'exprimer les sentiments de l'Assemblée même. En nous nommant, l'Assemblée n'a pas limité notre mission à une simple rédaction; elle nous a chargés aussi d'exprimer ses sentiments; nous croyons l'avoir fait par le projet de l'adresse. Nous ne pouvons donc pas accepter l'observation disant que nous avons dépassé notre mandat.

M. Lascar Catargi: Je n'ai pas voulu empêcher la manifestation des vœux de l'Assemblée. J'ai voulu seulement demander que l'on consulte la Chambre au sujet de la phrase relative à la réunion à Focshani. Si l'Assemblée l'approuve, elle n'a qu'à le dire.

M. le vice-président consulte l'Assemblée qui adopte, à l'unanimité, l'adresse rédigée par la commission.

M. Kogalniceano donne lecture de l'adresse à l'Assemblée de Valachie, dans le texte suivant:

«Frères, Un an à peine s'est écoulé depuis que le Divan ad-hoc de Bucarest, votre glorieux prédécesseur, adressa au Divan ad-hoc

«de Iassy ces paroles vraiment prophétiques: || «La patrie et la nationalité remplissent le cœur de tout Roumain. L'union est devenue notre foi. Désormais, quelque adverse que nous soit le sort, l'union, pour nous, est faite.» || «Malgré tous les obstacles que vous avez rencontrés, votre vote du 24 Janvier a réalisé cette grande prophétie. || «En appelant au trône des Principautés-Unies l'élu de la Moldavie, vous avez, par là même, mis à exécution le grand et constant vœu de notre nation: l'union des Principautés-sœurs. | «Gloire donc à vous, ô dignes fils de la Roumanie! || «En connaissant vos suffrages aux nôtres et en élevant Alexandre Jean I-er aux trônes réunis d'Etienne-le-Grand et de Michel-le-Brave, vous avez donné au monde la preuve que l'antique vertu romaine n'est pas éteinte dans les cœurs des colons de Trajan; vous avez fait la gloire de vos familles, vous avez enrichi de la plus belle page l'histoire moderne des Roumains. L'Assemblée électorale de Moldavie applaudit votre acte de patriotisme et la noble initiative que votre Prince et le nôtre a prise avec décision, de mener à bonne fin la grande œuvre, et elle a voté la présente adresse de félicitations. || «Cette adresse constitue notre profession de foi à votre égard. Jusqu'à présent, nous avons été intimement unis dans les mêmes idées, dans les mêmes vœux, dans les mêmes souffrances et dans les mêmes buts; de même, nous n'en doutons pas, frères, nous resterons unis en vue de l'adoption des mêmes moyens pour pouvoir mettre le plus tôt possible la dernière pierre de l'édifice de notre nationalité. | «Nous vous prions donc de vous unir à la prière que nous avons adressée à Alexandre Jean I-er, tendant à ce que, pénétrés de la grande idée et serrés autour du drapeau national, nous puissions nous réunir à Focshani, où, la main dans la main, nous établirons notre union si étroitement que le sort le plus malheureux ne saura la défaire. || «L'Assemblée électorale de Iassy délègue de son sein une députation, composée de MM. M. Kogalniceano, A. Pano, I. A. Cantacuzino, P. Rosetti et A. Mavrocordat, et les charge d'être auprès de l'Assemblée électorale de Bucarest des interprètes de notre affection. Considérez l'accolade qu'ils vous donneront comme une accolade des deux millions de Roumains de Moldavie. Ils vous exprimeront de vive voix toute l'admiration que nous ressentons pour votre noble conduite, pour votre ardent patriotisme, pour le rare courage avec lequel vous avez su triompher des obstacles intérieurs et de l'esprit de parti. || «Ainsi donc, frères, que toute la différence de forme extérieure disparaisse

No. 2527.
1859
9 Febr.

No. 2527. «entre nous. Que le nom même du Milcov cesse d'exister dans la
 1859 «langue roumaine. Dieu nous a faits un seul et même peuple. Le
 9 Febr. «moment est venu que nous agissions comme un seul et même
 «peuple. || «A Focshani, à Focshani donc! et, là, avec la grâce du
 «Dieu de nos pères, nous célébrerons une grande fête: celle de
 «la résurrection de la Roumanie.»

M. le vice-président consulte au sujet de cette adresse l'Assemblée qui l'adopte au milieu des acclamations, à l'exception de MM. L. Catargi, I. Sturdza, A. Balche et I. Prounco qui se sont abstenus du vote.

M. C. Ghica: La commission chargée de la rédaction des adresses dont on vient de nous donner lecture, s'étant acquittée si scrupuleusement de sa mission, je crois qu'il est du devoir de la Chambre de lui exprimer ses remerciements.

La proposition de M. C. Ghica est adoptée par l'Assemblée.

M. le président consulte l'Assemblée au sujet de la façon dont on doit présenter à S. A. le Prince régnant l'adresse que l'on vient de voter.

M. Kogalniceano: Je crois qu'il faut nommer une commission de huit députés, et la charger de présenter à Son Altesse la dite adresse.

M. le vice-président: Ne serait-ce pas mieux, si tous les députés allaient en corps féliciter Son Altesse et lui remettre l'adresse?

L'Assemblée adopte la proposition de M. le vice-président et la séance est suspendue pour une demi-heure.

Au bout d'une demi-heure, la séance est de nouveau ouverte.

M. Kogalniceano: Je veux adresser au ministère trois prières:

1°. Qu'il s'occupe de réunir les dossiers du Divan ad hoc, que nous avons craint de laisser à la disposition du gouvernement d'alors. Ce sont là des documents historiques dont la conservation ne devrait pas être confiée à des particuliers || 2°. Qu'il établisse une imprimerie à Focshani. || 3°. Qu'il fasse que la publication des travaux de l'Assemblée soit plus rapide et plus régulière. J'ai vu publié dans plusieurs journaux étrangers le compte-rendu de l'élection du Prince qui a eu lieu le 5 Janvier, tandis qu'il n'a pas paru jusqu'à présent dans nos feuilles officielles.

M. le ministre de la justice: Je réponds, au nom du ministère, aux désirs exprimés par M. Kogalniceano: En ce qui concerne les dossiers du Divan ad-hoc, le gouvernement a pris les mesures nécessaires. Quant à la façon de procéder pour faciliter les

publications, on y avisera; on prendra, peut-être, l'imprimerie de No. 2527. Niamtz, si on la juge suffisante. Comme, dans une des séances précédentes, il a été question de la formation d'une bibliothèque de l'Assemblée, le ministère s'en occupe et il a préparé à cet effet un projet. Quant à l'irrégularité des publications, on a fait des observations au rédacteur du «Moniteur»; il a répondu que le bureau ne lui envoie pas les procès-verbaux d'une façon régulière. J'ai fait cette observation au rédacteur, surtout parce que je ne vois pas publié jusqu'à présent le programme que le ministère a présenté à l'Assemblée.

1859
9 Febr.

M. Hasnash, secrétaire: A propos de la réponse par laquelle M. le rédacteur du «Moniteur» a voulu se disculper, je crois devoir déclarer et porter à la connaissance de M. le ministre que le bureau envoie rapidement et régulièrement les procès-verbaux. Il y a des procès-verbaux envoyés depuis quinze jours que M. Codresco n'a pas encore publiés.

M. A. Pano: Je sais que l'Assemblée a nommé une commission pour la formation de sa bibliothèque; je figure aussi dans cette commission; mais je n'ai reçu, à ce sujet, aucune communication de la part du bureau.

M. Hasnash, secrétaire: La communication en question est envoyée depuis plusieurs jours; M. Kogalniceano a signé, dans le registre d'expédition, l'avoir reçue.

M. Kogalniceano: En effet, j'ai reçu cette communication et je tâcherai de m'entendre avec mes collègues sur la manière de remplir la mission dont nous sommes chargés.

Le président déclare l'incident clos et il est procédé à la nomination de la députation qui ira à Bucarest présenter à l'Assemblée de Valachie l'adresse de l'Assemblée de Moldavie.

Sont élus à la majorité des voix: MM M. Kogalniceano, par 40 voix; P. Rosetti-Balanesco, par 40 voix; J. A. Cantacuzino, par 40 voix; A. Mavrocordat, par 40 voix; A. Pano, par 38 voix.

Ensuite, avec le consentement de l'Assemblée, on passe, sous la présidence de M. le vice-président, aux travaux à l'ordre du jour.

M. Grigoriu, secrétaire, donne lecture de l'adresse de M. le ministre secrétaire d'Etat communiquant un projet relatif au mode de l'examen des comptes des municipalités. (Annexe C.) M. le secrétaire donne également lecture d'une proposition de M. J. A. Cantacuzino (Annexe D.) tendant à ce que l'Assemblée décide de

No. 2527. nommer une commission de cinq membres, chargée de rédiger
1859 un projet de résolution à ce sujet.

9 Febr.

Il est procédé à l'élection de cette commission et sont élus, à la majorité des voix: MM. D. Cornea, par 36 voix; G. Coutchouriano, par 35 voix; C. Hurmuzaki, par 35 voix; N. Soutzo, par 34 voix; P. Balche, par 27 voix.

Avec le consentement de l'Assemblée, M. le vice-président lève la séance à 4 heures de l'après-midi.

(Suivent les signatures)

Annexe A. Démission présentée par le prince Konaki-Vogoridès, le 28 Janvier (9 Février) 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée électorale de Moldavie. Je demande ma démission du mandat de député du collège électoral des propriétaires primaires du district de Técoutche.

(s.) N. Konaki-Vogoridès.

Annexe B.—Rapport de la commission chargée de rédiger une réponse au message princier, du 27 Janvier (8 Février) 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée électorale de Moldavie. La commission chargée de rédiger un projet de réponse au message de Son Altesse, a l'honneur de communiquer à l'Assemblée ce projet. La commission a trouvé nécessaire de soumettre, en même temps, à l'Assemblée, un projet d'adresse à l'Assemblée de la Principauté-sœur. La commission a nommé son rapporteur M. M. Kogalniceano.

(Suivent les signatures.)

Annexe C.—Adresse No. 172 du ministre des affaires étrangères au président de l'Assemblée électorale de Moldavie, du 23 Janvier (4 Février) 1859. Iassy.

Le Conseil administratif, par son rapport du 23 c., No. 169, a soumis à S. A. le Prince le projet ci-joint relatif à la nomination de députés chargés de l'examen des comptes des municipalités.

Son Altesse a approuvé cette proposition. | Le ministère a donc No. 2527.
l'honneur de communiquer à Votre Sainteté le projet ci-joint, signé 1859
par les membres du Conseil, aux fins que de droit. 9 Febr.

(Suivent les signatures.)

Projet pour l'application de l'art. 26 de l'annexe
lit. H du Règlement organique, au sujet de l'examen
des comptes des municipalités.

L'art. 26 de l'annexe H du Règlement organique dispose que le député du district fasse partie de la commission chargée de l'examen des comptes annuels des municipalités respectives. || Cet article devant être mis maintenant en application, le ministère de l'intérieur s'est trouvé devant un doute, en ce qui concerne l'application de la disposition relative à la collaboration du député aux travaux de la dite commission, parce que, selon la nouvelle organisation de l'Assemblée électorale, les députés de chaque district étant répartis en trois collèges, savoir: celui des électeurs primaires, celui des électeurs directs et celui des électeurs des villes, il n'est pas prévu quel est le député qui doit être appelé à faire partie de la commission pour l'examen des comptes municipaux. || Le ministère de l'intérieur a soumis le cas au Conseil et celui-ci, dans sa séance du 17 c., considérant que, selon l'art. 47 de la convention, les dispositions du Règlement organique, en tant qu'elles ne sont pas contraires aux stipulations de la convention, restent en vigueur jusqu'à l'organisation définitive des nouvelles institutions et, par conséquent, jusqu'à la réforme du système municipal, est d'avis que, pour combiner la disposition du Règlement avec la nouvelle organisation de l'Assemblée électorale, l'art. 26 de l'annexe H du Règlement organique doit être appliqué de la façon suivante: || Art. 1-er. Les députés qui doivent compléter les commissions chargées de l'examen des comptes municipaux, seront ceux qui ont été élus par les villes. || Art. 2. Cette mesure sera provisoire et ne sera appliquée que jusqu'à la confection d'une nouvelle loi constitutive du système municipal.

(Suivent les signatures.)

No. 2527. *Annexe D.* — Proposition présentée par plusieurs députés
1859 à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 28 Jan-
9 Febr. vier (9 Février) 1859. Iassy.

Proposition.

A propos du projet présenté par M. le ministre de l'intérieur, au sujet de l'examen des comptes et de la formation des budgets des municipalités, les soussignés ont l'honneur de proposer la nomination d'une commission de cinq membres qui déposera d'urgence son rapport.

(Suivent les signatures.)

No. 2528.— Depeşa telegrafică a Domnitorului către d. Dimitrie Brătianu, ministru al afacerilor străine al Valahiei, din 28 Ianuarie (9 Februarie) 1859 Iaşi.

(„Monitorul Oficial al Ţării Româneşti”, No. 11, din 6 Februarie 1859.)

No. 2528. D. D. Brătianu, ministrul treburilor străine, în Bucureşti. | Rînduirea d-lui agent al Principatelor-Unite în Constantinople avînd
1859 a se face în curînd, d-ta veî face cunoscut de îndată d-lui Aristarhi,
9 Febr. actualul capu-chehaia a Ţării Româneşti la Constantinople, că funcţiile sale sunt încetate din ziua alegerii Domnului în persoana Noastră.

(subscris) Alexandru Ioan.

(Traducţiune)

A M. D. Brătianu, ministre des affaires étrangères, à Bucarest. || La nomination d'un agent des Principautés-Unies à Constantinople devant avoir lieu prochainement, vous ferez savoir immédiatement à M. Aristarki, actuellement «kapou-kéhaia» de Valachie à Constantinople, que ses fonctions ont cessé depuis le jour de l'élection du Prince régnant en Notre personne.

(s.) Alexandre Jean.

No. 2529.—Programul pentru prezentarea deputației din București dinaintea I. S. Principelui Alexandru Ioan I, Domn al Moldovei și al Țării Românești, în 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859, publicată în 28 Ianuarie (9 Februarie) 1859. Iași.

(Supliment la No. 28, al „Monitorului Oficial al Moldovei”, din 28 Ianuarie 1859.)

1. La 11 ore, oastea de toată arma va fi înșirată pe piața palatului în mare uniformă. No. 2529.
1859

2. La 11¹/₄ ore, domniile membri ai Adunării generale, corpurile profesoral și municipal, amployații superiori ai deosebitelor ministerii, etc. vor intra în sala tronului. 9 Febr.

3. La 11¹/₂ ore, d-l ministru al trebilor străine va merge în careta domnească, escortată de un pluton de cavalerie, la locuința Părintelui Episcop Argeșeanu, unde va găsi adunată deputația din Țara Românească și o va întovărăși la palat. La trecerea cortegiului pe dinaintea oastei, aceasta va prezenta armele; musicile vor suna imne naționale, și, la sosirea sa la palat, patru adjutanți domnești vor primi deputația și o vor preceda în salonul oval.

4. La 12 ore, Măria Sa Domnul, precedat de statul maior și însoțit de miniștrii săi, va intra în sala tronului și se va sui pe tron.

5. Indată atunci, d-l ministru al trebilor străine va introduce deputația română în sala tronului și o va prezenta Înălțimei Sale.

6. În vreme ce deputația va prezenta Înălțimei Sale actul de alegerea Domnitorului al Adunării electivă din București, artileria va slobozi salve de tunuri în număr de 101.

7. După săvârșirea acestei solemnități, Adunarea generală se va întruni spre a primi deputația română.

8. Tot orașul, seara, va fi splendid iluminat, în memoria acestor zile glorioase, și în onorul deputației române.

Ministru al trebilor din afară, (subscris) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

1. A 11 heures du matin, les troupes de toutes les armes, en grande tenue, seront rangées sur la place du palais.

2. A 11 heures et quart, MM. les membres de l'Assemblée générale, du corps enseignant et de la municipalité, les fonction-

No. 2529. naires supérieurs des différents ministères, etc. entreront dans la
1859 salle du trône.

9 Febr.

3. A 11 heures et demie, M. le ministre des affaires étrangères se rendra, en carrosse princier, escorté d'un peloton de cavalerie, chez S. S. l'évêque d'Argesh, où il trouvera réunie la députation de la Valachie, et l'accompagnera au palais. Au passage du cortège, les troupes présenteront les armes, les musiques joueront les hymnes nationaux; à son arrivée au palais, la députation sera reçue par quatre aides de-camp princiers qui la précéderont jusqu'au salon oval

4. A midi, S. A. le Prince, précédé de Son état-major et accompagné de Ses ministres, entrera dans la salle du trône et montera sur le trône.

5. Immédiatement après, M. le ministre des affaires étrangères introduira la députation valaque et la présentera à Son Altesse.

6. Pendant que la députation présentera à Son Altesse l'acte de l'élection du Prince régnant par l'Assemblée électorale de Bucarest, l'artillerie tirera des salves de 101 coups de canon.

7. Après l'accomplissement de cette solennité, l'Assemblée générale se réunira pour recevoir la députation valaque.

8. Le soir, toute la ville sera splendidement illuminée, en souvenir de cette glorieuse journée et en l'honneur de la députation valaque.

Le ministre des affaires étrangères, (s.) B. Alecsandri.

No. 5230.—Telegrama adresată din Paris ziarului «Românul», în 28 Ianuarie (9 Februarie) 1859. Paris.

(„Românul“, No. 12, din 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859.)

No. 2530. Vie satisfăcătoare a guvernului; reazăm formal; nici o intervenție de temut. Urmați cu fermitate și înțelepciune. România s'a înălțat în considerația Europei.
1859
9 Febr.

(Traducțiune.)

Vive satisfaction du gouvernement; appui sûr; aucune intervention à craindre. Continuez avec fermeté et intelligence. La Roumanie s'est relevée dans la considération de l'Europe.

No. 2531.—Programul ziarului «Dîmbovița», din 28 Ianuarie (9 Februarie) 1859. București.

(„Steaua Dunărei“ No. 26, din 21 Februarie 1859.)

Prin alegerea Domnului Moldovei Alexandru Ioan I, Domn în No. 2531. Valahia, s'a început una din cele două mari lucrări pentru cari Adunarea națională era îndatorată înaintea Europei și a nației. A-cum, îi rămâne cea-l'altă lucrare: chestia reformelor. || Adunarea, în alegerea Domnului, a dat semn de patriotism unic poate în anele istoriei Românilor, ori-care ar fi fost cauza acestui efect frumos, fie chiar o faptă necugetată, ca aceea a bădăranului lui Moliere, ce făcea prosă fără să aibă conștiința lucrului ce face. În chestia reformelor, pe lângă patriotism, se așteaptă de la Adunare și o sumă de abnegații, de natura acelor ce se arată când națiile trec de la barbarie la civilizație, de la moarte la viață. Conduita laudabilă a Adunării în alegerea Domnului ne dă dreptul a spera de la dînsa și mai mult, în marea chestie de reforme. || Chestia de naționalitate, mai înainte de toate! vor zice patrioții ce aspiră la privilegiuri de clase; chestia de reforme este o chestie de timp. | Dar, între naționalitate și instituțiile din lăuntru se află atâta legătură, în cât una fără de cea-l'altă nu poate să existe! Una este a exista, cea-l'altă a exista bine. A exista spre a exista rău, este deja un pas spre a nu mai exista. Istoria națiilor ne arată mulți de acei populi ce au dispărut pentru că nu au avut aceste două condiții. Polonia a voit să existe; glorioasele sale lupte în contra străinilor au revărsat pe numele ei o strălucire neperitoare; dar această Polonie ce domnea peste populi străini, era însăși ea sclava unei clase din lăuntru. Această clasă privilegiată, singură era liberă și fericită, poporul era sclav și nefericit. Polonia a existat și există rău. Ast-fel, când străinii mai puternici se arătară la hotarele ei, mai târziu, partea asuprită îi chemă și îi primi ca pe niște liberatori și amici. Ora de pierzare a acestui Stat nu întârzie să sune. Sentimentul de naționalitate se năbușise în lacrămile poporului asuprit. | Noi, Români, avem sub ochii noștri păsurile țerei și aspirațiile ei către o soartă mai prosperă. || Convenția europeană ne dă dreptul, într'un spirit de civilizație oare care, să dezbatem și să primim reforme salutarii. | Plecând de la acest punct de vedere, redacția acestei foi va sprijini mai cu osebite, în spiritul legal al convenției: | Unirea Principatelor cu noul său Domn

1859
9 Febr.

No. 2531. ales de nație; || Autonomia țărilor, potrivit cu spiritul tractatelor
 1859 vechi între Sultanii și între Domni, și consacrate din nou de Pu-
 9 Febr. terile Europei; || Libertatea tiparului fără caucionament, venind de
 la nație, ca drept; Responsabilitatea miniștrilor; || Egalitatea tu-
 turor Românilor înaintea legei; || Contribuția generală; || Dreptul
 tuturor Românilor, fără excepție de naștere, la toate funcțiile pu-
 blice în amîndouă țările; || Garanția libertății individuale; || Inviol-
 abilitatea locașului cetățenilor, pe baza că nimeni nu poate să fie
 nici arestat, nici persecutat, de cât conform legilor; || Desființarea
 privilegiurilor, scutirilor și monopolurilor de cari se bucură încă
 unele clase; || Desființarea rangurilor, ce sunt numai o marcă a
 privilegiurilor; || Imbunătățirea stărei țăranilor; | Primirea expro-
 priatției pentru pricină de interes public și cu despăgubire; | Re-
 gularea veniturilor mănăstirilor închinat; | Creația de școli co-
 munale prin sate și prin orașe; | Mărirea oștirii române; mai
 multă îngrijire și considerație pentru această instituție; | Stîrpirea
 abuzurilor în administrație; | Moralitatea publică; Neamestecul
 autorităților străine în lucrările administrației țerei sub nici un cu-
 vînt; | Inmulțirea lefilor funcționarilor.

(Traducțiune.)

Par l'élection du Prince de Moldavie Alexandre Jean I-er au trône de Valachie, on a abordé une des deux grandes œuvres, dont le devoir incombait à l'Assemblée nationale, devant l'Europe et la nation. Reste maintenant l'autre œuvre: la question des réformes. | Par l'élection du Prince, l'Assemblée nationale a donné une preuve de patriotisme, unique, peut-être, dans les annales de l'histoire de la Roumanie, quelle que soit la cause de ce beau résultat, soit-il même l'effet d'un acte inconscient, comme celui du bourgeois-gentilhomme de Molière qui faisait des vers sans le savoir. Dans la question des réformes, l'Assemblée, en dehors du patriotisme, doit avoir encore une certaine somme d'abnégation qui est indispensable à une nation passant de la barbarie à la civilisation, de la mort apparente à la vie. La conduite louable de l'Assemblée lors de l'élection du Prince, nous donne le droit d'attendre d'elle plus encore dans la grande question des réformes. La question de nationalité avant tout! diront les patriotes qui aspirent aux privilèges de classes; la question des réformes est une question de temps. Mais il y a un lien si intime entre la nationalité

et les institutions du pays, que celle-là ne saurait exister sans celles-ci, car exister et exister bien, ce sont deux choses différentes. Exister mal, c'est déjà un pas vers ne plus exister. L'histoire des nations nous montre plusieurs peuples qui ont disparu parce qu'ils n'avaient pas compris cette vérité. La Pologne a voulu exister; ses luttes glorieuses contre les étrangers ont couvert son nom d'une gloire impérissable; mais cette Pologne qui régnait sur des peuples étrangers, était, chez elle, esclave d'une classe. Cette classe privilégiée était seule libre et heureuse; le peuple était esclave et malheureux. Aussi, lorsque, plus tard, des étrangers plus puissants surgirent aux frontières, les classes opprimées firent appel à eux et les accueillirent comme des libérateurs et des amis. L'heure de la disparition de cet Etat n'a pas tardé à sonner; le sentiment de nationalité se noya dans les larmes du peuple opprimé. || Nous, Roumains, nous connaissons les besoins du pays et ses aspirations à un sort meilleur. La convention de Paris, conçue dans un esprit de civilisation, nous donne le droit de discuter et de réaliser des réformes salutaires. | En partant de ce point de vue, la rédaction de cette feuille, conformément à l'esprit de la convention, appuiera surtout: | L'union des Principautés sous son nouveau Prince, élu par la nation; || L'autonomie des deux pays, conformément à l'esprit des anciens traités conclus entre nos Princes et les Sultans, et consacrés de nouveau par les Puissances européennes; || La liberté de la presse sans cautionnement, comme un droit venant de la nation; || La responsabilité des ministres; L'égalité de tous les Roumains devant la loi; | Les impôts généraux; | Tous les Roumains, sans différence de naissance, auront le droit à toutes les fonctions publiques dans les deux Principautés; | La liberté individuelle garantie; || L'inviolabilité du foyer du citoyen, personne ne pouvant être ni arrêté ni poursuivi, si ce n'est conformément aux lois; || L'abolition des privilèges, des dispenses et des monopoles dont certaines classes jouissent; || L'abolition des rangs qui sont un signe des privilèges; || L'amélioration de la situation des paysans; | L'expropriation pour cause d'utilité publique, contre dédommagement; | Le règlement des revenus des monastères dédiés; | La création des écoles communales dans les villes et villages; | L'augmentation de l'armée roumaine; beaucoup de soin et de considération pour elle; | L'extermination des abus dans l'administration; || La moralité publique; |

No. 2531.
1859
9 Febr.

- No. 2531. L'inadmissibilité de l'intervention des autorités étrangères dans
 1859 les affaires du pays, sous n'importe quel prétexte que ce soit; ||
 9 Febr. L'augmentation des appointements des fonctionnaires.

No. 2532.—Rela iunea oficială despre primirea deputației
 Adunărei electivă a Valahiei de către Domni-
 torul Alexandru Ioan I,  n 29 Ianuarie (10 Fe-
 bruarie) 1859. Iași.

(Supliment la No. 29 al „Monitorului oficial al Moldovei”, din 1 Februarie 1859.)

- No. 2532. I. S. Principele St p nitor a primit în sala tronului, Jo ,  n
 1859 29 Ianuarie, pe deputația Adunărei electivă din  ara Românească. |
 10 Febr. Această deputație se compunea din Prea Sfinția Sa Părintele Cli-
 ment, Episcopul Argeșului, d-nii Scarlat Krețulescu, Alexandru
 Florescu, Barbu Slătineanu, Constantin Alexandru Rosetti  i Ni-
 colae Opran.

Prea Sf. Sa Episcopul Argeșului a rostit următoarele:

«Prea In l ate Doamne!

« ara Românească, acea țară soră a Moldaviei, a atras bine-
 cuv ntarea cerului, insufl nd pe to i fiii săi ca să vă aleagă Domn.
 A Tot-Puternicul să vă dea ani mulți  i fericiți, pentru ca aceste
  eri, care, fiind desp r ite, au suferit atâtea nenorociri, să se bu-
 cure, fiind întrunite, de o viață fericită, sub oblăduirea Măriei Tale.

«Adunarea generală a  erei Românești ne-a însărcinat a depune
  n m inile Măriei Tale acest act, prin care sunte i Alesul ei; noi
 suntem fericiți a vi-l aduce,  nso it cu acl m rile poporului român  i
 cu bine-cuv ntarea cerului. Să trăești, Măria Ta,  i Dumnezeu să
 bine-cuvinteze  erile cre tine Moldova  i  ara Românească!»

După aceia, d. Florescu cite te următorul act de alegere:

(Cf. Vol. VIII, No. 2507, p. 628, *Anexa F*, p. 632.)

După citirea acestui act d. C. A. Rosetti zise următoarele:

«Măria Ta! «Suntem m ndri  i fericiți că Adunarea electivă
 din Bucure ci ne-a onorat cu marea  i frumoasa misie de a de-
 pune coroana lui Miha  în m inile Măriei Tale, căruia frații noștri
 de aici au  ncredin at coroana lui  tefan. Ceia ce însă  nal ă misia
 noastră  i face să tresalte de fericire inima Măriei Tale, este că Ro-
 m nii Muntenii au coronat în Măria Ta, nu un individ, ci ma-
 rile principii de via ă ale na ionalit tei noastre. | «Românii
 din Moldavia avură fericirea de a proclama cel d' nt iu unirea a-

cestor două trunchiuri ale aceluiași trup, aclamată apoi în unanimitate de cincî milioane de Români și de amîndouă Adunările ad-hoc. || «S'au mai găsit oameni cari au zis, chiar în conferințele din urmă, că acele Adunări n'au fost exprimat adevărata dorință a nației, și cererea noastră cea mai esențială, fără împlinirea căreia nu ne este cu putință a trăi, fu din nou amînată. || «Cu inimile zdrobite de durere, ne supuserăm, cu toate acestea, voinței minorității Puterilor chezașe, și procederăm la alegerea Domnului. În momentul însă în care Adunarea electivă din Bucuresci voia să înceapă a proceda la alegerea Domnului său, fatala prăpastie, în care ne aruncă despărțirea puterilor administrative, se arată 'nainte în toată adîncimea ei, și în acel moment, mandatarii nației, stingînd cu lacrămile lor focul de ură și de divisiune ce nenorocirile trecute aprinsese între clase și partide, se luură unii pe alții în brațe și săriră cu toții fatala prăpastie, strigînd: Să trăiască Alexandru Ioan I! || «Toți cei cari, străini sau Români, au fost față în acel moment solemn și unic, poate, în analele istoriei omenirii, au zis: că secolii de durere și umilință ce au tescuit nația română, în loc de a o ucide, n'au făcut de cât a comprima a ei putere, spre a o face astăzi, printr'o singură săltare, a se arăta d'odată înaintea Europei, tot acea nație jună și puternică, pe care ea a fost cunoscut-o când era bulevardul de apărare al civilizației contra barbarismului. | «Măria Ta! În acest minut, când putem, în sfîrșit, și noi a ne ridica frunțile fără rușine, și a ne uita cu recunoștință, dar fără umilire, în fața Europei; în acest minut când, stînd pe tărîmul Moldovei, simțim toți că stăm pe sînul aceleiași mame, fie-neratat a atrage privirea Măriei Tale și a Europei întregi asupra unui fapt din cele mai mari. || «Numele Domnului ales de Moldavia, în minutul ce fu pronunțat în mijlocul Adunării electivă din Bucuresci, avu, cum ziserăm, magicul efect a înfrăți și a întruni toate acele clase, a căroră desbinare și—de ce să n'o spunem?—a căroră ură și combatere au fost condus de mai multe ori nația română la peire. | «Acest singur fapt, mai mare de cât chiar acela din memorabila noapte de 4 August din analele istoriei franceze; această minune, ce nici o putere omenească n'ar fi putut îndeplini, este de ajuns spre a arăta pipăit că cei cari vor mai îndrăzni a a refusa unirea Principatelor, voesc a ne șterge din sînul națiilor celor vii. Tot odată, această alegere este consfințirea unuia din cele mai mari principii ale secolului nostru. Ceea ce sabia celor mai viteji, Ștefan și Mihaiu, n'a putut face, unirea tronului Prin-

No. 2532. cipatelor, numele Măriei Tale, ca reprezentator al acestei idei vitale,
 1859 a făcut o în o domnie de nouă-spre-zece zile. Vadă acum cei cari cred
 10 Febr. că națiile se câștigă prin sabie, că adevăratele conchiste nu se mai
 fac de cât printr'o idee mare și adevărată, și înțeleagă, în sfârșit,
 neamicii noștri că pre cei cari Dumnezeu i-a întrunit, nici o mână
 omenească nu-î va mai putea despărți. || «Primește deci, alesule al
 României, pe lângă coroana Principatului de peste Milcov, ce sun-
 tem trimiși a-ți aduce, și inimile a două milioane și jumătate de
 Români, cari ne-au însărcinat a 'ți-le închina cu amor și respect,
 și a te asigura, că pe cât vei ține cu tărie stindardul unirei,
 al naționalității, al dreptății și al libertății, Români de peste Mil-
 cov, ca și cei de aici, te vor urma ca un singur om și strigând
 cu un singur viers: || «Trăiască România! | «Trăiască Domnul Ale-
 xandru Ioan I!»

Strigările entusiastice răsună pretutindenî în sală, iar Măria
 Sa Domnul României a răspuns următoarele:

«In numele actului național și măreț, prin care Adunarea elec-
 tivă din Bucuresci a întrunit coroanele Țării Românești și a Mol-
 dovei, declar că pre cât sunt mîndru de a Mă găsi înălțat pe tro-
 nul Moldovei, pre atât sunt asemenea mîndru de a vedé numele
 meu înscris în rîndul Domnilor Țării Românești. «In ochii mei,
 actul ce l'ați desăvîrșit, domnilor deputați de peste Milcov, este trium-
 ful unui principiu mîntuitor, ce viează cu tărie în inimile Români-
 lor—principiul frăției românești! El ne a scăpat de perzare în tre-
 cut, el ne reînvie în timpul de față, el ne va duce la bine și la
 mărire în viitor. Să trăiască dar frăția românească! Să trăiască
 Principatele-Unite!»

(Traducțiune.)

S. A. le Prince régnant a reçu, dans la salle du trône, Jeudi,
 le 29 Janvier, la députation de l'Assemblée électorale de Valachie.
 | Cette députation était composée de S. S. Clément, évêque d'Ar-
 gesh, et de MM. Charles Kretzulesco, Alexandre Emmanuel Flo-
 resco, Barbo Slatineano, Constantin Alexandre Rosetti et Nicolas
 Opran.

S. S. l'évêque d'Argesh a prononcé l'allocution suivante:

«Très-haut Prince, || «La Principauté de Valachie, cette sœur
 de la Moldavie, a profité de la bénédiction du Ciel, en inspirant
 tous ses fils de vous élire Prince régnant. Que le Tout Puissant

vous prête de longues et heureuses années, afin que ces Principautés, qui, séparées, ont dû supporter tant de malheurs, puissent, réunies, jouir d'une vie heureuse sous le règne de Votre Altesse.

No. 2532.
1859
10 Febr.

|| «L'Assemblée générale de la Principauté de Valachie nous a chargés de déposer entre les mains de Votre Altesse l'acte de l'élection. Nous sommes heureux de vous le présenter, Altesse, au milieu des acclamations du peuple roumain et avec la bénédiction du Ciel. Vive Son Altesse! Que Dieu bénisse nos Principautés chrétiennes de Moldavie et de Valachie!»

Ensuite, M. Floresco, donne lecture du suivant acte de l'élection du Prince:

(Cf. Vol. VIII, No. 2507, p. 628, *Annexe F.* p. 637.)

Après la lecture de cet acte, M. C. A. Rosetti prononce l'allocution suivante :

«Altesse, | «Nous sommes fiers et heureux de l'honneur que l'Assemblée élective de Bucarest nous a fait, en nous chargeant de la grande et belle mission de déposer la couronne de Michel entre les mains de Votre Altesse, à qui nos frères d'ici ont confié la couronne d'Etienne. Mais ce qui fait notre mission plus élevée encore et ce qui fait tressaillir de bonheur le cœur de Votre Altesse, c'est que les Roumains de Valachie n'ont pas couronné en Votre Altesse un individu, mais le grand principe de la vie de notre nationalité. «Les Roumains de Moldavie ont eu, les premiers, le bonheur de proclamer l'union de ces deux parties du même corps, acclamée depuis à l'unanimité par les cinq millions de Roumains et par les deux Assemblées ad-hoc. || «Il s'est trouvé des gens pour dire, même aux dernières conférences, que ces Assemblées n'avaient pas exprimé le véritable vœu de la nation; et notre demande la plus essentielle, sans l'accomplissement de laquelle il nous est impossible de vivre, a été ajournée. || «Cependant, le cœur brisé de douleur, nous nous sommes soumis à la volonté de la minorité des Puissances garantes et nous avons procédé à l'élection du Prince. Mais, au moment où l'Assemblée élective de Bucarest allait élire le Prince, l'abîme fatal dans lequel la séparation des pouvoirs administratifs devait nous jeter, apparut devant nos yeux dans toute sa profondeur; en ce moment, les mandataires de la nation éteignirent de leurs larmes de feu les haines et les divisions de classes et de partis, allumées par les malheurs du passé, se donnèrent tous la main et sautèrent par dessus le fatal abîme, en criant: Vive Alexandre Jean I-er!

No. 2532. « Tout ceux qui, étrangers ou Roumains, ont assisté à ce moment solennel, peut être unique dans les annales de l'histoire de l'humanité, ont reconnu que les siècles de souffrances et d'humiliations par lesquels a passé la nation roumaine, au lieu de la tuer, n'ont fait que comprimer sa force qui, aujourd'hui, d'un seul saut, montre à l'Europe cette nation tout aussi jeune et vigoureuse qu'elle l'était lorsqu'on la connaissait comme boulevard de défense de la civilisation contre la barbarie. | « Altesse, Aujourd'hui que nous pouvons enfin relever sans honte le front et regarder l'Europe avec reconnaissance, mais sans humiliation; aujourd'hui que, nous trouvant sur le sol moldave, nous nous sentons être sur le sol de la même mère-patrie, qu'il nous soit permis d'attirer l'attention de Votre Altesse et de l'Europe entière sur un fait des plus considérables. || « Le nom du Prince élu en Moldavie, prononcé au milieu de l'Assemblée électorale de Bucarest, a eu l'effet magique d'amener la fraternité et l'accord entre toutes les classes de la société, dont les dissensions et — pourquoi ne pas le dire? — les haines réciproques ont, à plusieurs reprises, conduit la nation roumaine au bord de l'abîme. « Ce seul fait, plus considérable même que celui de la nuit du 4 Août dans les annales de l'histoire de la France; ce miracle qu'aucune puissance humaine n'aurait pu accomplir, suffit à démontrer d'une façon palpable que ceux qui oseraient encore refuser l'union des Principautés, voudraient nous effacer du nombre des nations vivantes. Cette élection est, en même temps, la consécration d'un des plus grands principes de notre siècle. Ce que l'épée des plus vaillants, comme Etienne et Michel, n'a pas pu faire — l'union des trônes des deux Principautés — a été fait en dix-neuf jours, par le nom de Votre Altesse, qui représente cette idée. Que ceux qui croient que c'est par le sabre que l'on conquiert les nations, se persuadent maintenant que les véritables conquêtes se font par une idée grande et vraie; que nos ennemis comprennent enfin que ce que Dieu a uni, ne peut être séparé par aucune puissance humaine. | « Recevez donc, ô élu de la Roumanie, non seulement la couronne de la Principauté d'au-delà du Milcov, que nous sommes chargés de vous remettre, mais encore les cœurs des deux millions et demi de Roumains. Nous sommes envoyés pour vous les soumettre avec amour et respect et pour vous assurer que, tant que vous tiendrez fermement le drapeau de l'union, de la nationalité, de la justice et de la liberté, les Roumains d'au-delà du

Milcov, comme ceux d'ici, vous suivront comme un seul homme, No. 2532.
 n'ayant qu'un seul cri: || «Vive la Roumanie! || «Vive le Prince 1859
 Alexandre Jean I-er!» 10 Febr.

Des acclamations enthousiastes se sont fait entendre dans toute la salle, et S. A. le Prince de Roumanie a répondu en termes suivants:

«A la suite de l'acte national et grandiose par lequel l'Assemblée élective de Bucarest a réuni les couronnes de Valachie et de Moldavie, Je déclare que Je Me sens tout aussi fier d'être élevé au trône de Moldavie que de voir Mon nom inscrit parmi les Princes de Valachie. | «A Mes yeux, l'acte que vous avez accompli, Messieurs les députés d'au-delà du Milcov, est le triomphe d'un principe salulaire, enraciné dans les cœurs des Roumains, le principe de la fraternité roumaine! Il nous a sauvé, dans le passé; il nous fait revivre, maintenant; il nous conduira au bonheur et à la grandeur, dans l'avenir. Vive donc la fraternité roumaine! Vivent les Principautés-Unies!»

No. 2533. — Proces-verbal No. X al Adunării electivă a Moldovei, din 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. Iași.

(Supliment la No. 31 al „Monitorului Oficial al Moldovei”, din 9 Februarie 1859.)

Proces-verbal X.

Astăzi, în 29 Ianuarie, la 11 ore dimineața, s'a deschis șe-No. 2533. dința a zecea sub președința Inalt Prea Sf. Sale Păr. Mitropolit. 1859

Se citește apelul nominal, după care sunt față 43 membri; iar absenți 3 și anume: d. N. Catargiu, în congediū, d. A. Balș și d. D. Iamandi, bolnavi. 10 Febr.

D. secretar Hasnaș citește procesul-verbal al ședinței trecute, care să adoptează de Adunare fără vre-o modificare.

D. președinte. Deputația din țara suroră, venită spre a aduce înălțimei Sale Domnului Stăpânitor actul alegerei săvârșite acolo, a arătat dorința de a saluta pe Adunare. In această privință, biuroul a pregătit un program.

D. vice-president citește următorul program:

Șease deputați din Adunare vor fi însărcinați a introduce în sala Adunării deputația de la București.

No. 2533. Ajungând în mijlocul salei, d-l Panu, de pe tribună, le va adresa
1859 cuvîntul de salutare.
10 Febr.

Vice-președintele și secretarii se vor coborî întru întîmpinarea deputației și îi vor da acolația frățească.

Înalt Prea Sf. Sa va invita pe membrii deputației a lua loc la scaunele ce le sunt pregătite la birou.

Adunarea întreagă va saluta deputația prin «Să trăiască România! Să trăiască deputații României.»

Programul se adoptează de Adunare în unanimitate.

Cu încuviințarea Adunării, să numește o deputație de șase membri, spre a introduce pe d-nii membri ai deputației din București, în sala ședințelor. Această comisie se compune din d-nii Ștefan Cătarciu, P. Rosetti-Bălănescu, A. Botez-Forăscu, Iorgu Radu, G. Cuciureanu și M. Kogălniceanu.

La 12 ore, membrii deputației din București: Prea Sf. Sa Păr. Episcop de Argeș, d-nii Scarlat Krețulescu, Nicolae Oprean, Barbu Slătineanu, Alexandru Florescu și Costache A. Rosetti, intră în sala ședințelor, precedați de d-nii chestori și însoțiți de cei șase trimeși ai Adunării.

Toți membrii Adunării stau în picioare și membrii deputației au luat loc în mijlocul sălei.

Atunci, d-l A. Panu se suie la tribună și rostește următoarea alocuție din partea Adunării:

«În momentul de față, îmi pare, domnilor, că îngerul lui Dumnezeu stă ridicat asupra noastră și chiamă la viață o nație care semănă uitată de Dumnezeu și de oameni. «Puneți mâna pe inimile voastre; ascultați glasul care să ridice de la o latură a țării până la alta; priviți împrejurul vostru și vă veți convinge că învierea României este decretată în ceruri și se împlinește pe pământ. «Ferice bărbații cari, luând inspirațiile lor din patriotismul acel adevărat, au lăsat egoismul și interesul de provincie de o parte și au cugetat la interesul cel mare, la interesul naționalității. || «Ferice vouă, o Românilor, cari ați întrunit acum nația noastră de la Carpați și până la Marea Neagră! || «Ferice, o fraților! cari ne aduceți astăzi actul acest mare de înfrățire! Numele voastre vor fi înscrise în istorie, dar tot-odată, ele vor fi rostite de Moldoveni ca niște nume scumpe ale fraților iubiți, ce au adus speranța și fericirea în mijlocul familiei, unde doliul și durerea însemna lipsirea voastră. Cine de acum ne mai poate despărți? Unirea a pătruns toate spiritele ca aerul ce ea respiră. Ea a devenit simțirea obi-

cinuită, ideea ficsă a fie-căruia. || «Mulți au suferit, mulți au căzut No. 2533.
 în luptele secolilor. Pământul României e plin de martiri necu- 1859
 noscuți; dar din acele suferințe, a eșit o voie; din acele lupte a 10 Febr
 urmat o datorie; din pământul ce călcăm s'a ridicat o pulbere, ca
 aceea care a dat naștere Grecilor și toate au concurs acum la în-
 vierea României! || «Uniți dar de acum, nimic să nu ne mai
 despartă! Europa va vedea că nația română are o misie de îm-
 plinit; noi o vom împlini cu demnitate și bărbăție, în cât nici
 dușmanii noștri să nu poată nimic bănuși. || «Salutare dar, fraților,
 de trei ori salutare din partea Adunării întregi!»

Urmează aclamații generale de: «Să trăiască România! Să tră-
 iască deputații din Bucuresci!»

Atunci vice-președintele și secretarii, coborându-se întru
 întimpinarea deputației, le dau același frățesc, și înalt Prea Sf.
 Sa Păr. Mitropolit invită pe membrii deputației de a lua loc la
 scaunele ce le sunt pregătite la birou.

Adunarea întregă salută deputația: «Să trăiască România! Să
 trăiască deputații români!»

D. C. A. Rosetti să sue la tribună:

«Nu știu ce poate fi cel întâi cuvânt rostit de un Muntean, de
 un fost Muntean, pe tribuna Adunării Moldovei, de cât: «Să tră-
 iască România!» Ceea-ca zice fratele nostru Panu, sunt cuvinte eșite
 din inima a cincă milioane de Români; nu pot face alta de cât a le
 repeta din cuvânt în cuvânt. | «Românii de peste Milcov sunt ho-
 tărâți a susține tot ce ați făcut, sașu a peri. Căci ei nu au uitat cu-
 vântul bătrânilor care zice: Piară cât de mulți dintre noi, numai
 să rămăe tot Țara Românilor». Și voința nației va fi respectată
 d'astă dată; căci nici o putere nu va cuteza a ne osîndi, că voim
 a fi un singur trup; nici o putere nu va mai putea trunchia ceea-ce
 Dumnezeu a întrunit.»

D. Rosetti se pogoară de la tribună, însoțit de nenumărate urări
 de: «Să trăiască România!».

D. Florescu se suie la tribună:

«Fraților compatrioți. Iertați emoțiile inimei mele, căci ele sunt
 produse, domnilor, de spectacolul ce mă înconjoară, și mai mult
 de triumful principiului împrejurul căruia ne-am grupat. D. Panu
 ne-a adresat nouă cuvinte de felicitare. D-lui a spus înainte că noi
 am produs obiectul sărbătorei de astăzi. Sunt cincă-spre-zece luni
 de când, în Adunarea ad-hoc, făcând parte cu d. Rosetti dintr'o co-
 misie, vă adresam o mulțumire penru norocul ce ați avut a pro-

No. 2533. nunța, voi cei d'întâiu, acele dorinți sfinte ale Românilor. Nu-
 1859 modestie, dacă, și astăzi ca și atunci, voiți zice că iarăși voi ați
 10 Febr. luat inițiativa. Voi, fraților, ne-ați deschis drumul pe care îl gonim
 de secolî nenumărați, pentru a ajunge la ținta ce trebuie să ne con-
 ducă la gloria strămoșească. De ați fi fost la București, în mijlocul
 nostru, ați fi simțit cu mai multă putere, tot ce are de sacru a-
 ceastă scribare națională. || «Puține sunt de zis, după cuvintele
 atât de elocvente ale d-lui Panu. Voiți arunca o privire retrospec-
 tivă asupra evenimentelor trecute, ca să vă dați cel puțin o slabă
 idee despre caracterul de sfințenie, ce poartă în sine ziua de la
 24 Ianuarie. || «Atât în una cât și în cea-laltă țară suroră a noastră,
 am fost supuși de secolî la aceleași calamități, la aceleași nenoro-
 cirî. La noi, spiritul de desbinare ajunsese la un așa grad, în cât
 părintele cu fiul, fratele cu fratele, nu se întâlneau de cât numai spre
 a-și arunca în față mânușa luptei și a sfințirii! | «Voi, fraților,
 ați luat inițiativa, căci ne-ați arătat pe acela care ne-a adus înapoi
 în sânul patriei, ne-ați arătat pe o persoană care reprezintă un
 princip, principiul acela mîntuitor al unirei Principatelor, princip
 care trebuie să întrunească două părți ale aceluiași corp. || «Voiți
 adăoga că Alexandru Ioan I înfățișează și un simbol, simbolul
 păcii și al înfrățirii obștești, căci trebuie să o zic, în minutul în
 care s'a pronunțat numele Înălțimei Sale în Camera noastră, la-
 crămî de bucurie auz curs din ochii tuturor, când cu un minut
 mai înainte, nu prevedea cine va alta, de cât lacrămî de întristare
 și de doliu. || «Ziua de 24 Ianuarie este o zi măreață, pompoasă,
 o zi pe care n'ați gustat-o nici strămoșii noștri. Ei se întâlneau,
 înainte, în lupte crâncene între dînșii; astăzi, ne întâlnim noi pe
 câmpul înfrățirii obștești. Eroii noștri, cu sabia, voiau să realizeze
 aceea, ce, astăzi, se realizează prin voința prea puternică a lui Dum-
 nezeu! || «Primiți dar, Domnilor deputați, felicitările Adunării din
 București, pentru că ați pășit întâiu pe calea cea dreaptă și glo-
 rioasă, care trebuie să ne conducă spre regenerarea nației. || «Să
 trăiască România una și nedespărțită! Să trăiască, nu Principatele-
 Unite, ci Principatul Moldo-Român!»

Nesfîrșitele aclamațiuni de: «Să trăiască deputații din Bucu-
 rescî! Să trăiască Alexandru Ioan I! Să trăiască România!» au ur-
 mat elocuentelor cuvinte ale d-lui Florescu.

Înalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit, consultând mai întâiu Adu-

narea, rădică ședința și anunță viitoarea întrunire pe Vineri, în 30 No. 2533.
Ianuarie. 1859

Președintele Adunării, (subscris) Sofronie, Mitropolitul Moldovei. 10 Febr.
Secretarii Adunării, (subscriși:) G. Hasnaș | A. Grigoriu |
Nicu Rosetti-Bălănescu.

(Traducțiune.)

Procès-verbal No. X.

Aujourd'hui, ce 29 Janvier, la dixième séance est ouverte à 11 heures du matin, sous la présidence de S. S. le Métropolitain.

On fait l'appel nominal auquel répondent 43 membres ; il y a 3 absents, savoir : M. N. Catargi, en congé, et MM. A. Balche et D. Iamandi, malades.

M. Hasnash, secrétaire, donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté sans modification par l'Assemblée.

M. le président : La députation de la Principauté sœur, venue pour présenter au Prince régnant l'acte de l'élection faite à Bucarest, a manifesté le désir de saluer l'Assemblée. Dans ce but, le bureau a préparé un programme.

M. le vice-président donne lecture du programme suivant :

Six députés de l'Assemblée seront chargés d'introduire dans la salle des séances la députation de Bucarest.

La députation arrivée au milieu de la salle, M. Pano montera à la tribune et lui adressera une allocution de bien-venue.

Le vice-président et les secrétaires descendront du bureau, iront à la rencontre de la députation et lui donneront l'accolade fraternelle.

S. S. le Métropolitain invitera les membres de la députation à prendre place sur les sièges qui leur seront préparés au bureau.

L'Assemblée entière saluera la députation par les acclamations de : « Vive la Roumanie ! Vivent les députés de Valachie ! »

L'Assemblée adopte à l'unanimité ce programme.

Avec l'assentiment de l'Assemblée, on procède à la nomination de la députation, chargée d'introduire dans la salle des séances les membres de la députation de Bucarest. Sont élus : MM. Etienne Catargi, P. Rosetti-Balanesco, A. Botez-Foresco, Iorgo Radou, G. Coutchoureano et M. Kogalniceano.

No. 2533. A midi, les membres de la députation de Bucarest: S. S. l'é-
 1859 vêque d'Argesh, MM. Charles Kretzulesco, Nicolas Opran, Barbo
 10 Febr. Slatineano, Alexandre E. Floresco et Costaki A. Rosetti, entrent
 dans la salle des séances, précédés de MM. les questeurs et ac-
 compagnés des six délégués de l'Assemblée.

Tous les membres de l'Assemblée se lèvent; les membres de
 la députation avancent jusqu'au milieu de la salle.

Alors, M. Pano monte à la tribune et prononce, au nom de
 l'Assemblée, l'allocution suivante :

«Il me semble, Messieurs, qu'en ce moment l'ange de Dieu
 s'élève au-dessus de nous, appelant à la vie une nation qui pa-
 raissait oubliée de Dieu et des hommes. | «Mettez la main sur
 votre cœur; écoutez la voix qui s'élève d'un coin à l'autre du pays;
 regardez autour de vous, et vous vous convaincrez que la résur-
 rection de la Roumanie est décrétée au ciel et réalisée sur la terre.

«Heureux les hommes qui, sous l'inspiration d'un véritable patrio-
 tisme, ont écarté les tendances égoïstes et les intérêts de province,
 pour ne penser qu'au grand intérêt de la nation. | «Vous êtes
 heureux, vous Valaques, qui avez fait maintenat l'union de notre
 nation depuis les Carpathes jusqu'à la Mer Noire! «Vous êtes heu-
 reux, ô frères, qui nous apportez aujourd'hui ce grand acte de fra-
 ternité. || «Vos noms seront inscrits dans l'histoire; ils seront pro-
 noncés par les Moldaves comme de chers noms de frères bien-
 aimés qui ont introduit l'espoir et le bonheur dans une famille
 dont le deuil et la douleur marquaient votre absence. Qui saurait
 désormais nous séparer? L'union a pénétré dans l'âme de nous
 tous comme l'air dont nous respirons. Elle est devenue chez chacun
 un sentiment constant, une idée fixe. | «Nombreux sont ceux qui
 ont souffert, qui ont succombé pendant les luttes séculaires. Le
 sol de la Roumanie est plein de martyrs inconnus. Mais de ces
 souffrances est résultée une volonté; de ces luttes s'est élevé un
 devoir; du sol que nous foulons s'est levée une poussière, comme
 celle qui a donné naissance aux Grecs; et tout cela a concouru à
 la résurrection de la Roumanie. || «Unis, rien ne nous séparera
 désormais. L'Europe verra que la nation roumaine a une mission
 à remplir; nous la remplirons avec dignité et virilité, de sorte que
 nos ennemis ne sauront rien nous reprocher. | «Salut donc, frères,
 trois fois salut, de la part de l'Assemblée toute entière!»

Des acclamations générales se font entendre: «Vive la Rou-
 manie! Vivent les députés de Bucarest!»

Alors, le vice-président et les secrétaires descendent à la rencontre de la députation, lui donnent l'accolade fraternelle et S. S. le Métropolitain l'invite à occuper les sièges qui lui ont été réservés au bureau.

L'Assemblée entière salue la députation par l'acclamation: «Vive la Roumanie! Vivent les députés valaques!»

M. C. A. Rosetti monte à la tribune et dit:

«Je crois que la première parole d'un Valaque, d'un ci-devant Valaque, qui parle de la tribune de l'Assemblée de Moldavie, ne saurait être autre que celle de: «Vive la Roumanie!» Ce que notre frère Pano vient de dire, exprime le cri du cœur de cinq millions de Roumains. Je ne peux que le répéter mot à mot. || «Les Roumains d'au-delà du Milcov sont décidés à soutenir tout ce que vous avez fait, ou à périr. Car ils n'ont pas oublié ce qu'avaient dit nos ancêtres: Que la plupart de nous meurent, pourvu que la Roumanie reste toujours. | «Et cette fois, la volonté de la nation sera respectée, parce qu'aucune Puissance ne nous condamnera d'avoir voulu former un seul corps, aucune Puissance ne séparera ce que Dieu a uni.»

M. Rosetti descend de la tribune, au milieu des acclamations innombrables de: «Vive la Roumanie!»

M. Floresco monte à la tribune et dit:

«Frères et compatriotes, Excusez mon émotion, causée par le spectacle qui m'entoure et plus encore par le triomphe du principe autour duquel nous nous sommes groupés. || «M. Pano nous a adressé des félicitations. Il a dit que c'est nous qui avons produit la solennité d'aujourd'hui. Il y a quinze mois, M. Rosetti et moi, faisant partie de la commission de l'Assemblée ad-hoc, avons eu le bonheur de vous adresser des félicitations, pour avoir exprimé, vous, les premiers, les vœux sacrés des Roumains. Ce n'est donc pas par modestie, que je dis aujourd'hui que c'est vous qui avez pris l'initiative. Frères, c'est vous qui nous avez ouvert la voie que nous cherchions depuis des siècles, pour atteindre le but glorieux de nos ancêtres. Si vous aviez été au milieu de nous, à Bucarest, vous sentiriez mieux encore tout ce que cette fête nationale a de sacré. | «Après les paroles éloquentes de M. Pano, il y a peu à dire. Je me bornerai à jeter un coup d'œil rétrospectif sur les événements récents, pour vous donner au moins une faible idée du caractère sacré de la journée du 24 Janvier. || «Dans l'une comme dans l'autre de nos Principautés sœurs, nous avons

No. 2533. été exposés, pendant des siècles, aux mêmes calamités, aux mêmes
 1859 malheurs. Chez nous, la discorde est arrivée enfin à un tel degré
 10 Febr. que le père et le fils, les frères entre eux ne se rencontraient que
 pour se jeter le gant. || «Vous avez, frères, pris l'initiative, car
 vous nous avez indiqué celui qui nous a ramenés dans le sein
 de la patrie, celui dont la personne représente le principe salutaire
 de l'union des Principautés, principe tendant à réunir les deux
 parties du même corps. || «J'ajouterai encore: Alexandre Jean I-er
 représente aussi un symbole, le symbole de la paix et de la fra-
 ternité générale; car, je dois le dire, du moment où le nom de
 Son Altesse a été prononcé à la Chambre de Bucarest, les larmes
 de joie ont coulé des yeux de tout le monde, tandis qu'un moment
 auparavant, on ne pouvait prévoir que des larmes de tristesse et
 de deuil. || «La journée du 24 Janvier est une journée grandiose,
 magnifique, comme nos ancêtres n'en ont pas eu. Eux, ils se ren-
 contraient pour se combattre les uns les autres avec acharnement;
 nous, nous nous rencontrons aujourd'hui pour fraterniser. Nos héros
 voulaient réaliser, le sabre à la main, ce qui se réalise maintenant,
 par la volonté toute-puissante de Dieu. | «Recevez donc, Messieurs
 les députés, les félicitations de l'Assemblée de Bucarest, d'avoir
 choisi, les premiers, la voie juste et glorieuse qui doit conduire à
 la régénération de la nation. | «Vive la Roumanie une et insé-
 parable! Vivent les Principautés-Unies—non, vive la Principauté
 Moldo-Valaque!»

Les éloquents paroles de M. Floresco ont été suivies par
 d'interminables acclamations de: «Vivent les députés de Bucarest!
 Vive Alexandre Jean I-er! Vive la Roumanie!»

Après avoir consulté l'Assemblée, S. S. le Métropolitain lève la
 séance et annonce la prochaine réunion pour le Vendredi, 30 Janvier.

(Suivent les signatures.)

No. 2534.— Proces-verbal No. VI al Adunării electivă a Valahiei, din 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. București.

(„Monitorul oficial al Țării Românești”, No. 11, din 6 Februarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința VI.

Astăzi, Joi, 29 Ianuarie, anul 1859, Adunarea electivă a Țării No. 2534. Românești a ținut a șasea ședință sub presidenția Em. Sale Părintelui Mitropolit. 1859
10 Febr.

Ședința se deschide la 11 ore.

Se face apelul nominal. Nu răspund 15 membri, și anume: || Episcopul Argeșului, Scarlat Krețulescu Al. E. Florescu, Barbu Slătineanu, C. A. Rosetti, N. Opran, în deputăție către Domn. || Episcopul Râmnicului, Barbu Catargiu, bolnav; Costache Apostolescu, Dimitrie Ștefanopolu, Nicolae Goleșcu, Ioan Brătianu, Costache Otteteleșeanu, Barbu Știrbei, Gheorghe Știrbei.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente, care se adoptă de Adunare. Em. Sa Presidentul face Adunării următoarele comunicații:

Demisia Prințului Barbu Știrbei, ca deputat al orașului Râmnicu-Vâlcea, pentru motive de sănătate. Adunarea primește și hotărăște a se comunica guvernului această demisie, spre a proceda la o nouă alegere într'acel colegiu.

Prințul Bibescu Brâncoveanu cere un concediū de șase zile, socotite de la 30 Ianuarie înainte, ca să petreacă pe părintele său până la graniță. Adunarea aprobează.

D. Costache Rădulescu, asemenea pentru interese de familie, cere concediū de 4 zile. Se adoptă.

D. Ioan Cantacuzino cere dimisia sa de secretar al Adunării. Această demisie se va anexa la acest proces-verbal.

Asemenea și d. Dimitrie Brătianu cere pe a sa, pentru motiv de incompatibilitate între aceste funcții și aceea de ministru, cu care este însărcinat.

Adunarea primește și hotărăște a se păși la nouă alegeri de doi secretari în viitoarea seanță.

Comisia însărcinată cu alcătuirea unui proiect de lege asupra listei civile a Domnului, depune raportul său prin d. Boerescu, raportorul său. Adunarea decide a se tipări mai întâi acest raport,

No. 2534. ca să se împartă deputaților spre a-l studia, și amână discuția pentru
1859 seanța de Marți, 3 Februarie.

10 Febr.

D. I. E. Florescu, în numele comisiei pentru regulamentul din năuntru al Adunării, arată că comisia încă nu a terminat lucrarea sa, și mai cere un termen de opt zile. Adunarea acordează.

D. Dimitrie Brătianu, în numele comisiei pentru redacția memorandumului esplanativ, arată că comisia încă nu și-a terminat lucrarea și nu poate depune raportul său până Marți, la 3 Februarie. Adunarea primește.

Unul din secretarii Adunării dă citire, în numele biuroului, votului de mulțumire către Puterile suzerană și garante, exprimat în seanța de la 26 Ianuarie și a căruia formulare a fost biuroul însărcinat a o face. Adunarea primește redacția și hotărăște a se comunica reprezentanților Puterilor prin guvern. Acest act se va anexa la acest proces-verbal.

După aceasta, Eminenția Sa ridică ședința și hotărăște următoarea ședință pentru Sâmbătă, la 31 Ianuarie, pentru a se alege doi secretari și pentru ca d. ministru din afară să comunice Adunării răspunsul Înălțimei Sale Domnului la întrebarea ce i s'a făcut cum trebuie să se trimită adresa către Inalta Poartă.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.
Secretarii, (subscriși:) A. Arsache | S. Fălcoianu | S. Turnavitu.

Anexa A. — Demisiunea din postul de secretar al Adunării electivă a Valahiei, dată de d. Ioan Cantacuzino, în 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. București.

Eminenției Sale Părintelui Mitropolit, presidentul Adunării electivă. || Înălțimea Sa Domnul a bine-voit și m'a numit ministru cultului și al instrucției publice. Numirea mea în minister nu mă mai iartă a face parte din biuroul Adunării electivă. De aceea, am onoarea să-mi dau demisia de secretar al ei, și rog pe Eminenția Voastră să bine voiască a da aceasta în cunoștința Adunării.
(subscris) Ioan Cantacuzino.

Anexa B. — Act de mulțumire al Adunării electivă a Valahiei către marile Puteri, votat în ședința de la 26 Ianuarie (7 Februarie) 1859. București.

În seanța de la 26 Ianuarie, Adunarea legislativă a Țării Românești a socotit că îndeplinește o datorie sfântă, și că este credin-

ciosul interpret al nației, votând, în unanimitate, expresia adîncei No. 2534.
sale recunoștințe către Inaltele Puteri suzerană și garante, pentru 1859
că aș conservat din nou și aș pus sub puternica lor garanție, prin 10 Febr.
convenția de la 7/19 August 1858, vechile noastre capitulații, și
ne-aș asigurat ast-fel deplinul exercițiu al tuturor drepturilor ce
decurg dintr'însele.

Președintele, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Secretari, (subscriși): A. Arsache | S. Fălcoianu | S. Turnavitu.

Anexa C.— Demisia din mandatul de deputat al orașului
Rîmnicu-Vâlcea la Adunarea electivă a Vala-
hiei, dată de prințul Barbu D. Știrbei, în 28 Ia-
nuarie (9 Februarie) 1859. București.

Eminenței Sale Prea Sfințitului Mitropolit, președintele Obșteștei
Adunări. Starea de astăzi a sănătății mele, precum e cunoscut
de toți, nu m'a ertat nici mă va erta multă vreme a lua parte la
lucrările onorabilei Adunări. | Acum, îndată ce primiți de la se-
cretaria președinției actul de alegerea mea, verificat de comisia Ca-
merei, ca să nu stea locul vacant și ca să se poată proceda la ale-
gerea unui alt deputat, vii cu mîhnire a-mi da demisia de man-
datar al orașului Rîmnicu-Vâlcea. || Sunt cu adînc respect al Prea
Sfinției Voastre fiu sufletesc.

(subscris) B. D. Știrbei.

Anexa D.— Raportul comisiunii Adunării electivă a Vala-
hiei, însărcinată cu alcătuirea unui proiect de
lege asupra listei civile a Domnitorului, presen-
tat în 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859 București.

Către Onor. Adunare Generală a Țării Românești.

Raport.

Comisiunea însărcinată de a prezenta onor. Adunării un proiect
relativ la lista civilă a Domnului, cu onoare își supune acestei
onor. Adunări lucrarea sa. || În virtutea art. 14 din convenția
din Paris de la 7 (19) August, Camera este în drept de a fixa,
la instalarea Domnului, și o dată pentru tot-d'auna, lista sa civilă. ||
Comisiunea crede că suma de trei-zeci și șase mii galbeni pe an
este îndestulătoare spre a susține cu demnitate și onoare pe capul

No. 2534. țării noastre. Această sumă este mai în proporție cu veniturile țării
 1859 noastre, și oferă Domnului destule mijloace spre a menține splen-
 10 Febr. doarea tronului, nu o splendoare de un duh de aparat și fără calcule, ci o splendoare demnă și simplă, așa precum se cuvine să o aibă un Domn constituțional, ce-și propune a regenera o țară ce are trebuință de atâtea îmbunătățiri materiale și ale cărei venituri au fost risipite fără nici-un rod. Această sumă se însemnează odată pentru tot-d'auna, după cum zice art. 14 din convenție, adică pentru toată viața Domnului Stăpânitor. || Pentru mai multă regularitate în plata acestei liste civile, și pentru o mai mare ușurință a te-saurului public, comisiunea este de opinie ca, conform cu ceea ce se face și în alte State ale Europei, lista civilă să se plătească nu pe fie-care an, ci în rînduri, adică regulat la începutul fie-cărei luni. || Dar pe lângă lista civilă, nația română să dea Domnului său și un palat spre a locui; acest palat cată să fie aprovisionat cu toate cele trebuincioase viețuirii unei persoane de rangul său. În alte State, aceasta se face pentru fie-care minister în parte. Palatul princiar, cu toate cele trebuincioase și cu tot mobilierul său, este proprietatea nației. Comisiunea dar, conformându-se cu obiceiul general, este de opinie ca palatul princiar să se dea în dispoziția Domnului, în stare bună și cu toate trebuincioasele, cu cheltuiala Statului. || Odată însă ce această dotație s'a făcut, odată ce palatul s'a adus în bună stare, rămâne a se ști pe seama cui vor fi cheltuelile de reparații, pe seama Statului sau pe seama listei civile. Sunt două feluri de reparații: reparații mari sau prefaceri radicale, și reparații de întreținere, adică reparații ordinare. || Pentru reparațiile cele mari și radicale, nu este nici-o îndoială pentru comisiune că trebuie să fie pe seama Statului. || Cât pentru reparațiile de întreținere și ordinare, comisiunea, având în vedere puțina lor însemnătate, având în vedere abuzurile administrative ce se făceau în trecut, cu ocasiunea acestor reparații, precum și obiceiul care se urmează în alte State, este de opinie ca aceste cheltueli să fie în sarcina listei civile. || Comisiunea s'a mai ocupat și de modul cum are să se administreze palatul princiar. Acest palat cată să-și aibă un serviciu al său special, un mod propriu de administrare. Cum să se facă acest serviciu? Cum să se exerciteze această administrare? Cuvintele de delicateță și de bună cuviință către persoana Domnului, au făcut pe comisiune să fie de părere ca Domnul chiar să înfățișeze Camerei un proiect de legiuire specială, pentru ca apoi Camera să hotărască. || De aceea, conform

cu toate câte s'a zis mai sus, comisiunea cu onoare supune onor. No. 2534.
Adunării, următorul proiect : 1859

Art. 1. Lista civilă a Domnului va fi de trei-zeci și șase mii galbeni pe an, odată pentru tot-d'auna. 10 Febr.

Art. 2. Suma din articolul precedent se va plăti în două-sprezece rînduri, la începutul fie-cărei luni.

Art. 3. Palatul princiar se va da în dispoziția Domnului, dotat de către Stat.

Art. 4. Cheltuelile ordinare de întreținere vor fi în sarcina listei civile.

Art. 5. Pentru modul administrării palatului, Domnul va în fățișa Camerei un proiect de legiuire specială.

Membrii comisiunei, (subscriși): C. N. Brăiloiu | C. Bosianu |
I. Florescu | V. Boerescu.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance VI.

Aujourd'hui, Jeudi, ce 29 Janvier 1859, l'Assemblée elective de Valachie a tenu sa sixième séance sous la présidence de S. S. le Métropolitain.

La séance est ouverte à 11 heures du matin.

On fait l'appel nominal auquel ne répondent pas 15 membres, savoir: l'évêque d'Argesh, MM. Charles Kretzulesco, Al. E. Floresco, Barbo Slatineano, C. A. Rosetti et N. Opran, envoyés comme délégués auprès du Prince; l'évêque de Rîmnic et M. Barbo Catargi, malades; et MM. Costaki Apostolesco, Démètre Stefanopolo, Nicolas Golesco, Jean Bratiano, Costaki Ottetelesano, Barbo Stirbey, Georges Stirbey.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente lequel est adopté par l'Assemblée.

S. S. le président fait à l'Assemblée les communications suivantes:

La démission du prince Barbo Stirbey du mandat de député de la ville de Rîmnic-Vâlcea, pour cause de maladie. L'Assemblée accepte cette démission et décide de la communiquer au gouvernement, afin que l'on procède à une nouvelle élection dans ce collège.

No. 2534. Le prince Bibesco-Brancovan demande un congé de six
1859 jours à partir du 30 Janvier, pour reconduire son père jusqu'à la
10 Febr. frontière. L'Assemblée accorde.

M. Costaki Radulesco demande également un congé de quatre jours, pour affaires de famille, ce qui est accordé.

M. Jean Cantacuzino donne sa démission du poste de secrétaire de l'Assemblée. Cette démission sera annexée au présent procès-verbal.

M. Démètre Bratiano donne également sa démission du même poste, pour cause d'incompatibilité entre ces fonctions et celles de ministre dont il est chargé.

L'Assemblée accepte ces deux démissions et décide que, dans la prochaine séance, il sera procédé à l'élection de deux nouveaux secrétaires.

M. Boëresco, rapporteur de la commission chargée de la rédaction d'un projet de loi sur la liste civile du Prince, dépose le rapport de cette commission. L'Assemblée décide que le rapport sera imprimé et distribué aux députés, pour être étudié, et qu'il sera discuté dans la séance du Mardi, 3 Février.

M. J. E. Floresco, au nom de la commission pour le règlement intérieur de l'Assemblée, déclare que cette commission n'a pas encore terminé son travail et demande un délai de huit jours. L'Assemblée l'accorde.

M. Démètre Bratiano, au nom de la commission chargée de rédiger un mémorandum explicatif, déclare que cette commission n'a pas encore terminé son travail et ne peut pas déposer son rapport avant le Mardi, 3 Février. L'Assemblée accepte.

Un des secrétaires de l'Assemblée donne, au nom du bureau, lecture de l'adresse de remerciements à la Puissance suzeraine et aux Puissances garantes, votée dans la séance du 26 Janvier et de la rédaction de laquelle le bureau a été chargé. L'Assemblée approuve la rédaction et décide de communiquer l'adresse aux représentants des Puissances par l'entremise du gouvernement. Cet acte sera annexé au présent procès-verbal.

Sa Sainteté lève ensuite la séance et fixe la prochaine réunion au Samedi, 31 Janvier. A l'ordre du jour il y aura : l'élection de deux secrétaires et la communication par M. le ministre des affaires étrangères de la réponse de S. A. le Prince au sujet de l'envoi de l'adresse à la S. Porte.

(Suivent les signatures.)

Annexe A.— Démission du poste de secrétaire de l'Assem-No. 2534. blée élective de Valachie, donnée par M. Jean 1859 Cantacuzino, le 29 Janvier (10 Février) 1859. 10 Febr. Bucarest.

A. S. S. le Métropolitain, président de l'Assemblée élective. || S. A. le Prince a daigné me nommer ministre des cultes et de l'instruction publique. Cette nomination ne me permet pas de faire partie du bureau de l'Assemblée élective. J'ai donc l'honneur de donner ma démission du poste de secrétaire de l'Assemblée et je prie Votre Sainteté de vouloir bien le porter à la connaissance de la Chambre.

(s.) Jean Cantacuzino.

Annexe B.— Adresse de remerciements aux grandes Puissances, votée par l'Assemblée élective de Valachie, dans la séance du 26 Janvier (7 Février) 1859. Bucarest.

Dans la séance du 26 Janvier, l'Assemblée législative de Valachie a cru remplir un devoir sacré et être le fidèle interprète des sentiments de la nation, en votant à l'unanimité l'expression de sa profonde reconnaissance aux hautes Puissances, suzeraine et garantes, pour avoir consacré de nouveau et placé sous leur puissante garantie, par la convention du 7e/₁₉ Août 1858, nos anciennes capitulations, et nous avoir assuré ainsi le plein exercice de tous les droits qui en découlent.

(Suivent les signatures.)

Annexe C.— Démission du mandat de député à l'Assemblée élective de Valachie, donnée par le prince Barbo D. Stirbey, le 28 Janvier (9 Février) 1859. Bucarest.

A S. S. le Métropolitain, président de l'Assemblée élective. | L'état actuel de ma santé, comme tout le monde le sait, ne me permet pas et ne me permettra pas longtemps encore de prendre part aux travaux de l'honorable Assemblée. || Ayant reçu maintenant du secrétariat de la présidence l'acte de mon élection, validée par la commission de la Chambre, je désire que ma place ne reste pas vacante et qu'on puisse procéder à l'élection d'un

No. 2534. autre député; avec tristesse donc je donne ma démission de man-
 1859 dataire de la ville de Rîmnic-Vilcea. || Avec profond respect, je
 10 Febr. reste de Votre Sainteté le fils spirituel.

(s.) B. D. Stirbey.

Annexe D.—Rapport de la commission de l'Assemblée élec-
 tive de Valachie, chargée de rédiger un projet
 de loi sur la liste civile du Prince, présenté le
 29 Janvier (10 Février) 1859. Bucarest.

A l'honorable Assemblée élective de Valachie.

Rapport.

La commission chargée de présenter un projet de loi relatif à la liste civile du Prince, a l'honneur de soumettre son travail à l'honorable Assemblée. || En vertu de l'art. 14 de la convention de Paris du 7 (19) Août, la Chambre a le droit de fixer, lors de l'installation du Prince et une fois pour toutes, sa liste civile. || La commission croit que la somme de trente six mille ducats par an est suffisante pour entretenir avec dignité et honneur le chef de notre pays. Cette somme est à peu près en proportion avec les revenus de notre pays et offre au Prince les moyens suffisants de maintenir la splendeur du trône, pas une splendeur d'apparat et sans calcul, mais une splendeur digne et simple, telle que doit l'avoir un Prince constitutionnel, qui se propose de régénérer un pays ayant besoin de tant d'améliorations et dont les revenus ont été dissipés sans aucune utilité. Cette somme est fixée une fois pour toutes, comme le dit l'art. 14 de la convention, c'est-à-dire pour toute la vie du Prince régnant. | Pour plus de régularité dans le paiement de cette liste civile et pour plus de facilité de supporter cette charge par le trésor public, la commission est d'avis qu'à l'exemple d'autres Etats européens, la liste civile doit être payée non annuellement, mais mensuellement, au commencement de chaque mois. || Mais, en dehors de la liste civile, la nation roumaine doit fournir à son Prince un palais, comme habitation. Ce palais doit être approvisionné de tout ce qui est nécessaire au séjour d'une personne de ce rang. Dans d'autres pays, on le fait aussi pour chaque ministère. Le palais princier, avec tout le nécessaire et avec tout son mobilier, est une propriété de la nation. La commission, conformément

à l'usage général, est donc d'avis que le palais princier soit mis No. 2534.
 à la disposition du Prince, en bon état, avec tout le nécessaire, 1859
 aux frais de l'Etat. || Mais, cette dotation une fois faite, le palais 10 Febr.
 une fois mis en bon état, il s'agit de savoir qui supportera les frais
 des réparations, l'Etat ou la liste civile? || Il y a deux sortes de
 réparations: grandes réparations ou transformations radicales et
 réparations d'entretien ou réparations ordinaires. || Pour les grandes
 réparations radicales, la commission n'a pas de doute qu'elles doi-
 vent être exécutées aux frais de l'Etat. || Pour les petites réparations
 d'entretien ou ordinaires, la commission, vu leur peu d'im-
 portance et les abus administratifs que l'on commettait à l'occasion de
 ces réparations, ainsi que l'usage pratiqué dans d'autres Etats, est
 d'avis que ces réparations doivent être à la charge de la liste ci-
 vile. || La commission s'est préoccupée aussi de la façon dont le
 palais princier doit être administré. Ce palais doit avoir son ser-
 vice spécial, sa façon propre d'administration. Comment va être fait
 ce service? Comment cette administration sera-t-elle exercée? Les
 considérations de délicatesse et de convenance envers la personne du
 Prince ont dicté à la commission l'opinion que le Prince lui-même
 doit présenter à la Chambre un projet de loi spéciale à ce sujet;
 la Chambre décidera ensuite. || Pour les motifs exposés ci-dessus,
 la commission a l'honneur de soumettre à l'honorable Assemblée
 le projet suivant :

Art. 1-er. La liste civile du Prince est fixée, une fois pour
 toutes, à la somme de trente six mille ducats par an.

Art. 2. La somme énoncée dans l'article précédent sera payée
 en douze paiements, au commencement de chaque mois.

Art. 3. Le palais princier, doté par l'Etat, sera mis à la dis-
 position du Prince.

Art. 4. Les frais ordinaires d'entretien seront à la charge de
 la liste civile.

Art. 5. Le Prince présentera à la Chambre un projet de loi
 spéciale relatif à l'administration du palais.

(Suivent les signatures.)

No. 2535.— Circulara No. 770 a ministerului de interne al Valahiei către prefectii districtelor, din 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. Bucuresci.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești”, No. 9, din 29 Ianuarie 1859.)

Ministerul treburilor din năuntru al Țării Românești.

Ordin circular către d-nii administratori.

No. 2535. Ajuns la minister prin voința Înălțimei Sale Domnul Țării
1859 Alexandru Ioan I, m'am grăbit, prin circulara cu No. 652 ¹⁾, a vē
10 Febr. expune întimplările ce au adus la domnia acestui Principat pe Înălțimea Sa, și consecințele ce noul guvern trebuie să tragă după dînsul. || Astăzi, că m'am împlinit această datorie, mă vîz silit a face o lucrare retrospectivă, lucrare ce s'ar fi cuvenit să se facă în timpul acestor din urmă trei luni. || Intr'adevăr, dacă nu v'ași atrage atențiunea asupra convenției de la Paris, făcînd prin d-v. s'o înțeleagă toți în literă și în spirit, alegerea Domnului nostru n'ar înfățișa de cît într'un fel mîglisitor emanciparea țării, regenerarea nației și înălțarea dreptăței pe scaunul domniei, căci ori cît de drept, ori-cît de patriot ar fi Domnul, ori-cît de înaltă ar fi inteligența și simțimintele aceloră ce au astăzi cărma țării în mână, dacă condițiile politice și sociale ar fi rămas tot cele vechi, negreșit că voința Șefului Statului și aceloră ce 'i servează ca miniștri s'ar fi sfărâmat în potriva unui sistem ce fusese așezat pentru peirea, iar nu pentru regenerarea României. Dar, domnule administrator, să ne pătrundem bine că principiile convenției de la Paris sunt carii o să schimbe fața lucrurilor în Țările Române, și că, de am aclamat cu entusiasm ca Domn al țării pe Înălțimea Sa Alexandru Ioan I și de 'i-am jurat devotament pînă la moarte, este încrederea ce avem în devotamentul lui pentru principiile ce inaugurează convenția de la Paris și asigurarea ce avem că el va protege cu bărbăție acea convenție și o să înlesnească cu dibăcie punerea ei în lucrare. || Cel d'întâiu și mai fundamental principiu al convenției este cheazășluirea de cele șapte puteri vechilor noastre drepturi, ca State europene, ca State autonome, State unde amestecul străinilor ar fi considerat d'acum înainte ca o călcare a dreptului public european și ca o violență (silă) făcută contra libertăților europene

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2512 p. 644.

În genere. || Cele d'întâiū dar dispoziții ale convenției ne dau o patrie, căci numai o țară liberă, independentă, o țară ce proteje pe fiul sēi poate purta acest nume, ce este sinonim de mamă. || Al doilea principiu fundamental al convenției este egalitatea tuturor Românilor înaintea legilor; acest principiu domnește peste toate celelalte, el este vital și trebuie să fie d'acum înainte sufletul societății noastre; după chipul și asemănarea lui trebuie să fie făcute toate legile, toate așezămintele acestei țări. || Așa dar, domnule, d'acum înainte, administrația țarei, fiind liberă de orî-ce influență, de orî-ce apăsare, de orî-ce silă ar veni din partea străinilor, ea rămâne răspunzătoare înaintea nației de toate faptele ei; nimeni, nici Șeful Statului, nici cei-alți funcționari nu mai pot avea scuza, ca în trecut, că voința lor nu este pentru nimic în relele ce se petrec printr'înșii; nimenui nu-î mai este ertat a zice că tot ce poate un funcționar virtuos este ca să execute, cu mai puțină rigoare, răul ce-î era impus. Nu, cine va face răul d'astăzi înainte, îl va face din singura lui voință și este un criminal. || Cât pentru egalitatea tuturor Românilor înaintea legilor, fiind o dogmă a noului regim, ea dă administrației mijlocul de a ridica nu numai în principiu, dar și în faptă pe milioane de Români la dignitatea de cetățean. Legea dar va fi mijlocul, ea vă face chiar o datorie neapărată ca, de acum înainte, să aplicați legile fără deosebire de clasă, să tratați pe toți locuitorii din acest district după meritele lor personale, după calitățile lor morale, iar nu, ca în trecut, după niște deosebiri convenționale. Asemenea, ea vă face o datorie ca să respectați și să apărați cu energie toate drepturile ce au cetățenii pe tărîmul legal al egalității și a ocroti, cu inteligență, toate interesele ce vor căuta să se desvolte într'acest cerc de lucruri. || Gândiți-vă un minut, domnule administrator, și vă veți încredința ca mine, cât de frumoasă, cât de măreață, și tot-d'odată cât de lesne este misia d-voastră de astăzi înainte. Intr'adevăr, deveniți d'acum înainte inițiatorii popoului la viața nouă, viață de libertate și de naționalitate, fără ca să întâmpinați greutățile penibile, amari ce înfățișa regimul vechi; căci vă aduceți aminte câtă iscusință vă trebuia ca să lămuriți drepturile fie-căruia într'o societate așezată pe privilegii, pe osebiri de clase, și câtă greutate vă trebuia ca să țineți cumpăna dreaptă, acolo unde influența personală supunea legile. Când astăzi, legea fiind egală pentru toți, când societatea română a intrat în unitatea ei, exercițiul funcției d-voastră devine simplu și lesne. Vă aduceți aminte asemenea cu câte greutăți puteați menține ordinul

No. 2535.
1859
10 Febr.

No. 2535. public, acolo unde mulțimea, după pilda ce i-o da de la cel mai mic până la cel mai înalt funcționar, se învățase a nu mai respecta
 1859
 10 Febr. legile, acolo unde mulțimea, majoritatea țării, nu se interesa nici cum la liniștea publică, căci mai bine putea aștepta, iar mai rău era peste pntință; când astăzi, care este Românul ce n'ar sări în ajutorul autorității ca să mențină liniștea obștească? Cine nu s'ar interesa la siguranța și la independența patriei, ce l'a ridicat la dignitatea de cetățean, de Român liber! Cine nu s'ar interesa la statornicirea legilor, când ele sunt pavăza ce ne apără și soarele ce ne încălzește și ne luminează pe toți deopotrivă! Până a nu sfârși, mă ved silit ca să ating o chestie care, deși delicată, însă ce n'o pot ocoli în circumstanțele de astăzi, fără ca să fac o abatere din datoriile mele. || Cum ați văzut, domnule administrator, funcțiile d-voastră devin o misie frumoasă, măreață, lesne chiar; însă cu cât ea este mai înaltă, cu atât se cere de la d-voastră calități de inteligență și de inimă de o natură mai osebită și adaog că se mai cere încă ca nu numai să primiți, în principiu și ca o datorie de circumstanță, instituțiile și regimul nou, ci ele să fie idealul d-voastră, să aveți pentru dînsele o afecție călduroasă și un adânc devotament, să fiți pătrunși, în sfârșit, că de la triumful și statornicia lor atîrnă tot viitorul neamului român și toată fericirea d-tale ca cetățean; căci, cum am mai zis'o, funcționarii sunt, acum, la început mai cu osebite, nu numai conservatorii, apărătorii nouilor așezăminte, ci inițiatorii, conducătorii poporului român pe drumul cel nou. || Aveți încă în vedere, domnule administrator, că funcțiile publice ne mai fiind de astăzi înainte avantajul, privilegiul unor familii și al protejaților lor, ci o atribuție a acelora ce o merită și o sarcină pentru cei ce o pot purta, la cea d'întâi abatere, la cea d'întâi greșală, guvernul este hotărît să fie, în măsurile de îndreptare, cu tăria, energia și imparțialitatea ce grelele împrejurări impun astăzi guvernului, singurul mijloc d'a nu trece ca trădător în ochii nației și ai Europei întregi, singurul mijloc de a face pe mulțime să se pătrundă că nimeni, fără osebite, nu poate clinti legile, fără să-și iea pedeapsa. De la d-ta dar, domnule, și numai de la d-ta, atîrnă ca să înlesnești guvernului mijlocul de a fi blînd, fără de a fi nedrept. De la d-ta, și numai de la d-ta, atîrnă astăzi să inspiri, prin purtarea d-tale, respectul către legi și către autorități. || Te rog, domnule administrator, ca toate câte avusei onoare de a vă comunica aci; să le repetați d-voastră funcționarilor, ce sunt sub ascultarea d-voastră, ca ast-fel, cu toții împlinindu ne datoriile ce ni le

impune noua situațiune a țării, să putem a ne arăta înaintea Europei No. 2535.
demni de soarta ce ne-a făcut și să merităm bine cuvântarea ge- 1859
nerațiilor viitoare. 10 Febr.

Ministrul din năuntru al Țării Româneștî,
(subscris) Nicolae Golescu.

(Traducțiune.)

Ministère de l'intérieur de Valachie.

Ordre circulaire à MM. les préfets.

Arrivé au ministère par la volonté de S. A. le Prince régnant Alexandre Jean I-er, je me suis empressé de vous exposer, par ma circulaire No. 652 ¹⁾, les circonstances dans lesquelles Son Altesse a été élevée au trône de cette Principauté et les conséquences qui résultent de l'établissement du nouveau gouvernement. || Après avoir rempli ce devoir, je me vois forcé aujourd'hui de faire un exposé rétrospectif qui aurait dû être fait au cours de ces derniers trois mois. || En effet, si je n'attirais pas votre attention sur la convention de Paris, dans le but de la faire comprendre, par votre intermédiaire, Monsieur, à tous dans sa lettre et dans son esprit, l'élection de notre Prince ne se présenterait que comme un acte flatteur, mais non comme un acte essentiel à l'émancipation de la nation, à sa régénération, à l'élévation de la justice au trône princier; car quelque juste et patriote que soit le Prince, quelque élevés que soient l'intelligence et les sentiments de ceux qui gouvernent aujourd'hui le pays, il est certain que, si les conditions politiques et sociales étaient restées les mêmes que par le passé, la volonté du Chef de l'Etat et de ses ministres se serait brisée contre un système établi en vue de la perte et non de la régénération de la Roumanie. Il faut donc, Monsieur le préfet, nous pénétrer bien de cette vérité que les principes de la convention de Paris sont destinés à changer l'état des choses dans les Principautés Roumaines et que, si nous avons acclamé avec enthousiasme S. A. Alexandre Jean I-er, comme Prince régnant, et si nous lui avons juré fidélité jusqu'à la mort, c'est que nous avons confiance dans son dévouement aux principes inaugurés par la convention de Paris et que nous sommes sûrs qu'il les défendra

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2512, p. 644.

No. 2535. vaillamment et facilitera leur mise à exécution. || Le premier
 1859 principe fondamental de la convention étant la garantie, par les
 10 Febr. sept Puissances, de nos anciens droits d'Etats européens, Etats au-
 tonomes, l'immixtion étrangère dans nos affaires publiques doit être
 considérée désormais comme une violation du droit public euro-
 péen et comme une violence faite aux libertés européennes en
 général. || Les premières dispositions de la convention nous don-
 nent donc une patrie, car ce n'est qu'un pays libre et indépendant,
 un pays capable de protéger ses fils qui puisse porter ce nom de
 patrie, synonyme de celui de mère. || Le deuxième principe fon-
 damental de la convention, c'est l'égalité de tous les Roumains
 devant la loi. Ce principe domine tous les autres; il est vital et
 il doit être dorénavant l'âme de notre société; c'est d'après son
 image que toutes les lois, toutes les institutions de ce pays doi-
 vent être faites. || Ainsi l'administration du pays, libre désor-
 mais de toute influence, de toute pression, de toute violence de
 la part de l'étranger, est responsable devant la nation de tous
 ses actes; personne, ni le Chef de l'Etat, ni les autres fonc-
 tionnaires n'auront plus, comme par le passé, l'excuse que leur
 volonté n'est pour rien dans les maux qui arriveront de leur fait;
 il n'est plus permis à personne de dire que tout ce qu'un fonc-
 tionnaire honnête peut faire, c'est d'exécuter avec moins de rigueur
 le mal qui lui est imposé. Non, celui qui, dorénavant, fera du mal,
 le fera de sa propre volonté et sera un criminel. || Quant à l'éga-
 lité de tous les Roumains devant la loi, laquelle est un dogme du
 nouveau régime, elle donne à l'administration le moyen d'élever,
 non seulement en principe mais en fait, des millions de Roumains
 à la dignité de citoyens. La loi vous donne donc le moyen, vous
 impose même comme un devoir absolu, d'appliquer désormais les
 lois sans distinction de classes, de traiter tous les habitants de
 votre district selon leurs mérites personnels, selon leurs qualités
 morales, et non, comme auparavant, selon des distinctions conven-
 tionnelles. Elle vous impose également le devoir de respecter et
 de défendre énergiquement, sur le terrain légal de l'égalité, les droits
 de tous les citoyens et de protéger intelligemment tous les inté-
 rêts qui chercheront à se développer dans cette sphère. | Réflé-
 chissez un instant, Monsieur le préfet, et vous vous persuaderez,
 comme moi, combien belle, grande et, en même temps, facile est
 maintenant votre mission. En effet, vous devenez l'initiateur du
 peuple à une vie nouvelle, à une vie de liberté, à une vie natio-

nale, sans que vous rencontriez les obstacles pénibles et durs que No. 2535. présentait l'ancien régime ; car vous vous rappelez combien d'habileté il vous fallait pour établir les droits de chacun, dans une société basée sur les privilèges, sur les distinctions de classes et combien de difficultés il y avait à tenir la balance juste, là où l'influence personnelle primait la loi. || Aujourd'hui, que la loi est égale pour tous ; aujourd'hui que la société est unifiée,—l'exercice de vos fonctions devient simple et facile. Vous vous rappelez également quelles difficultés vous avez eues à maintenir l'ordre public, alors que la foule, suivant l'exemple donné par les fonctionnaires, du plus humble au plus élevé, était habituée à ne pas respecter les lois ; alors que la foule, la majorité du pays, ne s'intéressait point à la tranquillité publique, car elle ne pouvait s'attendre qu'à un mieux résultant du désordre, le pire étant impossible ; tandis qu'aujourd'hui, y a-t-il un Roumain qui ne prêterait pas son concours aux autorités pour maintenir la tranquillité publique ? Y a-t-il un Roumain qui ne s'intéresserait pas à la sécurité et à l'indépendance de la patrie, qui l'a élevé à la dignité de citoyen, de Roumain libre ? Y a-t-il quelqu'un qui ne soit intéressé à l'autorité des lois qui sont notre abri, le soleil qui nous rechauffe et éclaire tous également ? || Avant de terminer, je me vois forcé de toucher à une question que, quoique délicate, je ne saurais, dans les circonstances actuelles, passer sous silence, sans manquer à mes devoirs. || Ainsi que vous l'avez vu, Monsieur le préfet, vos fonctions deviennent maintenant belles, grandes et même faciles ; mais plus élevées sont ces fonctions, d'autant plus elles exigent de votre part des qualités d'intelligence et de cœur tout spéciales. J'ajouterai qu'il ne suffit pas que vous acceptiez le nouveau régime et les nouvelles institutions en principe et comme devoir du moment ; il faut encore qu'ils deviennent votre idéal ; il faut que vous ayez pour eux une affection ardente et un dévouement profond ; il faut, enfin, que vous vous pénétriez de la conviction que de leur triomphe et de leur stabilité dépend tout l'avenir de la nation roumaine et votre bonheur à vous, comme citoyen ; car, ainsi que je l'ai déjà dit, les fonctionnaires sont, surtout maintenant, au commencement, non seulement les conservateurs et les défenseurs des nouvelles institutions, mais encore les initiateurs, les guides du peuple roumain sur la nouvelle voie. || Ayez aussi en vue, Monsieur le préfet, que, désormais, les fonctions publiques ne sont plus l'apanage, le privilège de certaines familles et de

1859
10 Febr.

No. 2535. leurs protégés, mais une attribution de ceux qui les méritent et
 1859 une charge pour ceux qui sont capables de la porter. Au premier
 10 Febr. abus, à la première faute, le gouvernement est décidé à prendre
 des mesures de redressement, avec la vigueur, l'énergie et l'im-
 partialité qui, dans les circonstances difficiles d'aujourd'hui, lui pré-
 sentent le seul moyen de ne pas passer pour traître aux yeux de
 la nation et de l'Europe entière, le seul moyen de convaincre la
 foule que personne, sans distinction, ne peut offenser la loi, sans
 s'attirer un châtement. Il dépend donc de vous, Monsieur, et seu-
 lement de vous, de faciliter au gouvernement le moyen d'être
 doux, sans être injuste ; il dépend de vous, et seulement de vous,
 d'inspirer, par votre conduite, le respect des lois et de l'auto-
 rité. || Je vous prie, Monsieur le préfet, de répéter ce que j'ai
 eu l'honneur de dire ici, aux fonctionnaires qui sont sous vos
 ordres, afin que, de la sorte, en remplissant les devoirs que la nou-
 velle situation du pays nous impose, nous puissions tous prouver
 à l'Europe que nous sommes dignes du sort qu'elle nous a fait,
 et mériter les bénédictions des générations futures.

Le ministre de l'intérieur de Valachie, (s.) Nicolas Golesco.

No. 2536.— Telegrama din Iași adresată lui Ioan Brătianu
 la București, de către C. A. Rosetti, în 29 Ia-
 nuarie (10 Februarie) 1859. Iași.

(„Românul”, No. 13, din 31 Ianuarie (12 Februarie) 1859.)

Depeșa telegrafică.

No 2536. Domnului Ioan Brătianu. | Primire splendidă. Eșind de la
 1859 Domn, introducere în Adunare cu cea mai română majestate. Cu-
 10 Febr. vinte din ambe părțile la tribună. Eri, Adunarea a votat în una-
 nimitate adresă și deputație către Adunarea Munteană ¹⁾. | Domnul,
 notificând Puterilor alegerea ²⁾, a zis că numirea sa este realizarea
 ideii mărețe de unire, și că este gata a depune coroanele, de vor
 voi să dea Prințul străin. || Domnul este întru toate sublim. El
 pleacă Lună. Pregătiți primirea.

(s.) C. A. Rosetti.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2527, p. 693.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2509, p. 639.

*(Traducțiune.)*No. 2536.
1859
10 Febr.

Dépêche télégraphique.

A M. Jean Bratiano. || Réception splendide. || Sortis de chez le Prince, nous sommes introduits à l'Assemblée, avec une majesté des plus roumaines. Des deux parts, allocutions du haut de la tribune. Hier, l'Assemblée a voté à l'unanimité une adresse et une députation à l'Assemblée valaque ¹⁾. || Le Prince, en notifiant aux Puissances son élection ²⁾, a dit que sa nomination est la réalisation de la grande idée de l'union et qu'il est prêt à déposer les couronnes, si on accorde un Prince étranger. || Le Prince est sublime en tout. Il part Lundi. Préparez la réception.

(s.) C. A. Rosetti.

No. 2537.— Telegrama din Iași adresată lui Nicolae Golescu, la Bucuresci, de către Ștefan Golescu, în 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. Iași.

„Românul”, No. 13, din 31 Ianuarie (12 Februarie) 1859.)

Depeșa telegrafică.

D-lui Nicolae Golescu. | Deputația a înfățișat Domnului, în No. 2537. seanță solemnă, actul alegerii M. Sale. Înălțimea Sa pleacă Lună, ¹⁸⁵⁹
la 2 Februarie. || O deputație din Camera Moldovenească, compusă ^{10 Febr.}
de cinci persoane: Panu, Kogălniceanu, Cantacuzino, Mavrocordat și Bălănescu, va veni în Bucuresci, ca să feliciteze Camera noastră, pentru alegerea Domnului Alexandru Ioan I. Deputația pleacă la 31 ale acestei luni. Deputația noastră a fost primită foarte bine. Faceți tot asemenea.

(s.) St. Golescu.

(Traducțiune.)

Dépêche télégraphique.

A M. Nicolas Golescu. || La députation a présenté au Prince, en audience solennelle, l'acte de l'élection de Son Altesse. Son Altesse part Lundi, le 2 Février. | Une députation de la Chambre

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2527, p. 693.²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2509, p. 639.

No. 2537. moldave, composée de cinq personnes: Pano, Kagalniceano, Cantacuzino, Mavrocordat et Balanescu, viendra à Bucarest, féliciter
1859
10 Febr. notre Chambre de l'élection du Prince Alexandre Jean I-er. La députation part le 31 courant. Notre députation a été très bien reçue. Faites pareillement.

(s.) Et. Golesco.

No. 2538.—Notiță publicată de ziarul «Românul» No. 12, din 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. Bucuresci

No. 2538. Avem știri sigure cum că consulatul austriac nu voește să
1859
10 Febr. pue viza pe pașapoartele noastre pentru Austria, pentru că ele poartă în fruntea lor numirea de Principatele-Unite și numele Prințului Alexandru Ioan I. Oare guvernul nostru va suferi cu indolență și fără răsplată ăst act malițios și tot d'odată ridicol?

(Traducțiune.)

Nous avons des informations sûres disant que le consulat autrichien refuse de mettre son visa sur nos passeports pour l'Autriche, parce qu'ils portent un en-tête avec la dénomination de «Principautés-Unies» et le nom du Prince Alexandre Jean I-er. Notre gouvernement souffrira-t-il patiemment et sans revanche ce procédé méchant et, en même temps, ridicule?

No. 2539.—Articolul ziarului «Steaua Dunărei», din 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. Iași.

(„Steaua Dunărei”, No. 21, din 29 Ianuarie 1859.)

No. 2539. Alegerea I. S. Alexandru Ioan I de Domn al Principatelor
1859
10 Febr. Unite, a produs în toată Moldova un entusiasm ce este mai presus de puterea noastră de a-l descrie. De la capitală pînă la cele mai mici sate, veselia este generală. Toată țara este în serbare. || De mai multe zile, Iașii în toată seara se iluminează ca prin o mișcare magică. Boerii și simplii cetățeni rivalizează în manifestații de bucurie; strigăte, musică, bancheturi, serenade, plimbări cu torțe, transparente, steaguri naționale, hore pe toate piețele; noaptea, în sfîrșit, se preface în ziua. || Spre onoarea Moldovenilor, toată deosebirea de opinie, toată desbinarea, toată ura s'a înlăturat înaintea marelui act național, săvîrșit în zilele de 5 și 24 Ianuarie. || Și ce

este mai frumos, boerii carii, în anul trecut, au combătut mai mult No. 2539.
 unirea, astăzi sunt cei întâiu a recunoaște marea dorință și a se asocia la obșteasca bucurie. || Un asemenea act îi onorează 1859
 înaintea nației! || O singură casă rămâne în Iași neluminată. A- 10 Febr.
 ceasta este casa stegarului ¹⁾ foștilor separatiști. Noi ne abținem de
 orice osîndă; el este îndestul de osîndit, că a rămas stegarul a
 unei pardide ce nu mai există! || Unirea este astăzi un fapt evident,
 în cât însuși trimisul Porței, E. S. Afif Bey, a fost silit a se pleca
 înaintea majestății sale. Palatul său este în toată seară strălucit lu-
 minat, în onoarea unirei Principatelor. || Să trăiască E. S. Afif-Bey!

(Traducțiune.)

L'élection de S. A. Alexandre Jean I-er au trône des Princi-
 pautés-Unies a produit, dans toute la Moldavie, un enthousiasme
 impossible à décrire. Depuis la capitale jusqu'au plus petit village,
 la joie est générale. Tout le pays est en fête. || Depuis plusieurs
 jours, la ville de Iassy s'illumine chaque soir comme par enchan-
 tement. Les boyards et les simples citoyens rivalisent dans les
 manifestations de joie; sur toutes les places publiques, il y a
 des cris, des musiques, des banquets, des sérénades, des cor-
 tègees aux flambeaux, des transparents, des drapeaux nationaux, des
 «horas»; enfin, la nuit se transforme en jour. || Pour l'honneur
 des Moldaves, toutes les différences d'opinions, toutes les dissen-
 sions, toutes les haines ont cessé devant le grand acte national
 accompli dans les journées des 5 et 24 Janvier. || Et ce qui est
 plus beau encore, c'est que les boyards qui, il y a un an, combat-
 taient avec le plus d'acharnement l'union, sont aujourd'hui les pre-
 miers à s'incliner devant ce grand vœu national et à s'associer à la
 joie générale. || Cette attitude leur fait honneur devant la nation. ||
 Une seule maison à Iassy n'est pas illuminée. C'est celle de l'an-
 cien porte-drapeau des séparatistes ¹⁾. Nous nous abstenons de le
 juger: il est suffisamment puni, puisqu'il est resté le porte-drapeau
 d'un parti qui n'existe plus. || L'union est aujourd'hui un fait aussi
 évident que le soleil, si évident que même l'envoyé de la Porte,
 S. E Affif Bey, a dû s'incliner devant sa majesté. Le palais de Son
 Excellence est chaque soir brillamment illuminé en l'honneur de
 l'union des Principautés. || Vive S. E. Affif-Bey!

¹⁾ Neculae Istrati.

No. 2540.—Toastul rostit la banchetul dat la Paris cu ocaziunea alegerei Prințului Alexandru Ioan I, în 29 Ianuarie (10 Februarie) 1859. Paris ¹⁾.

(Supliment la „Românul“ din 12 (24) Februarie 1859)

No. 2540. Domnilor, || Venerabilul nostru arhimandrit exprimă, printr'un
1859 călduros toast, adîncă grațitudine de care suntem pătrunși pentru
10 Febr. persoana Maiestăței Sale Impăratului, care, acum câte-va zile încă, în
cuvîntul tronului, ne dade o nouă probă de solitudinea sa, regretând că Europa n'a ascultat dorințele noastre cele mai legitime. || Permiteți, domnilor, junimei din Paris a veni și ea să achițeze către presa franceză o datorie foarte scumpă și foarte sfîntă inimii sale. Indată ce chestia română apăru pe tărîmul politic, presa franceză, pe care domnia voastră o reprezentați cu atîta demnitate, a ridicat neconțenit glasul ei pentru apărarea drepturilor seculare și a dorințelor legitime ale României și cauza unirei a găsit în domnia voastră pe cei mai înfocați apărători și propagatori. Când puternicii noștri adversari ne înfățișară Europei ca un popor afundat încă în barbarie și nedestoinic de a-și lua locul lângă națiunile civilizate, numai d-voastră, domnilor, împinși de simțămîntul justiției și al onestității, atinși de soarta unui popor care își vîrsase odată sângele pentru apărarea legii și a civilizației, v'ați constituit apărătorii noștri legali în toate aserțiile interesate și pasionate, cărora ați opus lumina și adevărul, franchețea și sinceritatea, în sfîrșit, respectarea tratatelor și a drepturilor noastre seculare. Astăzi, domnilor, votul unanim al amîndouă Adunărilor române a justificat în destul prevederile d-voastre; astăzi, grație lealului d-voastră concurs, grație încurajării simpatiilor ce cauza română găsește în Franța, speranțele noastre, baricadate de doi secolii aproape de minciunii și nedreptății, s'aũ realizat; și naționalitatea română a eșit ca Lazăr din fundul mormîntului său, la glasul unității naționale și al legalității. Europei, Franciei și d-voastră, domnilor, suntem datorii cea mai mare parte a acestei învieri. Pe cînd noi începusem a ne deprinde să nu mai sperăm de cît în jus-

¹⁾ Nota ziarului «Românul». La banchetul splendid al Românilor din Paris, la 29 Ianuarie (stil vechi), în onoarea alegerei Prințului Alexandru Ioan I, și de Domn al Țării Românești, la care aũ asistat mai mulți prinți ai presei franceze și mai multe notabilități literari și jurisconsulte, d. P. I. a pronunțat din partea junimei române, discursul următor:

țiția divină, d-voastră ne-ați învățat a spera în aceea a oamenilor. || No. 2540.
 Căutam de mult timp, domnilor, o ocașie favorabilă de a vă exprima 1859
 profunda noastră recunoștință și, rugându-vă astăzi a lua parte la 10 Febr.
 un banchet de familie, am dorit să achităm o datorie veche. Aso-
 ciindu-vă la bucuria și fericirea noastră, nu vedem în d-voastră
 ospeți reci și indiferenți, ci amici scumpi și respectați. Cu toate
 acestea, această bucurie și fericire ce gustăm astăzi, nu sunt
 fără oare-care bătaie de inimă. Încă cauza unirei Românilor
 nu este câștigată definitiv și poate să mai aibă a trece prin
 multe încercări aspre și crude. Dar orî-care va fi destinul ce ne
 prepară viitorul, orî-care va fi sentința Europei, chiar de va res-
 pinge ea încă o dată dorințele noastre cele mai legitime, pentru
 d-voastră și pentru noi, unirea este câștigată. Când cincî milioane
 de Români, printr'un vot spontan și legitim, probează Europei că
 ei n'au de cât un singur suflet, o aceeași gândire, o aceeași voință
 —unirea pentru tot-deauna—cine va mai cuteza să nege unitatea
 și confraternitatea română? Cine va mai cuteza, fără a face un sa-
 crilegiu, să calce în picioare niște dorințe atât de legitime? Cine
 se va însărcina și va cuteza să se facă gădele unei asemenea na-
 ționalități? Nimeni, domnilor, și noi, întemciați pe dreptatea și le-
 galitatea cauzei noastre, așteptăm liniștiți hotărîrea supremă a di-
 plomației. || Cu toate acestea, sperăm, domnilor, că precum ne-ați
 dat în trecut, asemenea ne veți da și în viitor sprijinul d-voastră;
 că veți continua de a ne lumina pe noi cei-l'alți cu staturile dom-
 niilor voastre; că ne veți susține pe calea cea sgrunțuroasă a diplo-
 mației; și fiți convinși că, cu ajutorul Franței, Români vor merge
 pe calea civilizației și a progresului, tot cu același pas hotărît
 cu care strămoșii noștri mergeau pe câmpul bătăliei pentru apă-
 rarea crucei și neatîrnării. Primiți încă o dată, domnilor, expresia
 eternei noastre recunoștințe. || Ura Franța! Ura presa francesă!
 Ura unirea!

(Traducțiune)

Messieurs, 1) Notre vénérable archimandrite a exprimé, dans

1) Note du journal le «Românul». Un splendide banquet a été donné par les Roumains de Paris, le 29 Janvier v. st., pour célébrer l'élection du Prince Alexandre Jean I-er au trône de Valachie. Plusieurs princes de la presse française et beaucoup de notabilités du monde des lettres et du palais y ont assisté. M. P. I. y a prononcé, au nom de la jeunesse roumaine, le discours que nous reproduisons.

(Acte și Documente VIII).

48

No. 2540. un toast chaleureux, la profonde gratitude dont nous sommes pé-
1859 nétrés envers la personne de S. M. l'Empereur, qui, il y a quel-
10 Febr. ques jours seulement, nous a donné, dans le discours du trône, une nouvelle preuve de sa sollicitude, en regrettant que l'Europe n'ait pas écouté nos vœux les plus légitimes. || Permettez, Messieurs, à la jeunesse de Paris de s'acquitter, à son tour, d'un devoir sacré et très cher à son cœur, du devoir envers la presse française. Depuis que la question roumaine a fait son apparition sur le terrain politique, la presse française, que vous représentez, Messieurs, avec tant de dignité, a élevé constamment sa voix pour la défense des droits séculaires et des vœux légitimes de la Roumanie, et la cause de l'union a trouvé en vous, Messieurs, les défenseurs et les propagateurs les plus ardents. Lorsque nos puissants adversaires nous présentaient à l'Europe comme un peuple plongé encore dans la barbarie et indigne de prendre place parmi les nations civilisées, vous seuls, Messieurs, guidés par le sentiment de la justice et de l'honnêteté, touchés du sort d'un peuple qui, jadis, versait son sang pour la défense de la foi et de la civilisation, vous vous êtes constitués nos défenseurs d'office contre toutes les assertions intéressées et passionnées, auxquelles vous avez opposé la lumière et la vérité, la franchise et la sincérité, enfin, le respect des traités et de nos droits séculaires. Aujourd'hui, Messieurs, les votes unanimes des deux Chambres roumaines ont suffisamment justifié vos prévisions; aujourd'hui, grâce à votre loyal concours, Messieurs, grâce à l'encouragement et aux sympathies que la cause roumaine trouve en France, nos espérances, retoulées depuis près de deux siècles par des mensonges et des injustices, se sont réalisées et la nationalité roumaine est sortie, comme Lazare, du fond de son tombeau, à la voix de l'unité nationale et de la légalité. C'est à l'Europe, à la France et à vous, Messieurs, que nous devons, pour la plus grande part, cette résurrection. Nous avons commencé à nous habituer à ne plus espérer qu'en la justice divine; vous nous avez appris, Messieurs, d'espérer en la justice humaine. || Depuis longtemps, Messieurs, nous cherchions une occasion favorable de vous exprimer notre profonde reconnaissance, et, en vous priant de prendre part à ce banquet de famille, nous avons voulu nous acquitter d'une vieille dette. En vous associant à notre joie et à notre bonheur, nous ne voyons pas en vous, Messieurs, des invités froids et indifférents, mais des amis chers et respectés. Cependant,

la joie et le bonheur que nous goutons aujourd'hui, ne sont pas exempts d'une certaine appréhension; car la cause de l'union des Roumains n'est pas encore définitivement gagnée et, peut-être, aura-t-elle encore à passer par beaucoup d'épreuves dures et cruelles. Mais quelle que soit la destinée que l'avenir nous réserve, quelle que soit la sentence de l'Europe, même si elle rejette nos vœux les plus légitimes, pour vous, Messieurs, et pour nous, l'union est acquise. Lorsque cinq millions de Roumains, par un vote spontané et légitime, prouvent à l'Europe qu'ils n'ont qu'une seule âme, qu'une seule pensée, qu'une seule volonté — l'union à tout jamais — qui osera encore nier l'union et la fraternité roumaine? Qui osera encore, sans commettre un sacrilège, fouler aux pieds des vœux si légitimes? Qui osera et qui se chargera d'être le bourreau d'une telle nationalité? Personne, Messieurs, et basés sur la justice et la légalité de notre cause, nous attendons tranquillement la décision suprême de la diplomatie. || Cependant, nous espérons, Messieurs, que, comme vous nous avez prêté votre appui dans le passé, vous nous le prêterez aussi à l'avenir, que vous nous éclairerez de vos conseils, que vous nous soutiendrez sur la voie grumeleuse de la diplomatie. Et soyez certains, Messieurs, qu'avec l'aide de la France, les Roumains marcheront sur la voie de la civilisation et du progrès d'un pas tout aussi décidé que leurs ancêtres marchaient sur le champ de bataille pour la défense de la croix et de l'indépendance. Encore une fois, recevez, Messieurs, l'expression de notre reconnaissance éternelle. Vive la France! Vive la presse française! Vive l'union!

No. 2540.
1859
11 Febr.

No. 2541.—Proces-verbal No. XI al Adunării electivă a Moldovei, din 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovei”, No. 32, din 12 Februarie 1859)

Proces-verbal XI.

Anul 1859, luna Ianuarie, în 30 zile. Ședința XI a a Adunării No. 2541. se deschide la amiază, sub președința d-lui vice-președinte P. Mavrogheni. 1859
11 Febr.

D. secretar I. Ganea face apelul nominal, la care se află față 40 membri și absenți șase și anume: 1 în congediū, d. N.

No. 2541. Catargiu; 2 bolnavi: d-nii A. Balș și D. Iamandi; 3 n'au venit: Prea
1859 Sf. Sa Părintele Mitropolit, d-lor Iorgu Ghica și Ștefan Silion.

11 Febr.

D. secretar Hasnaș citește procesul-verbal al ședinței trecute care se adoptează de Adunare fără modificare.

D. secretar A. Grigoriu citește o adresă din partea locuitorilor ținutului Fălciu și orașului Huși, prin care felicită pe Adunare despre patriotismul, demnitatea și dreptatea lucrărilor sale. (Anexa A.)

Se citește asemenea și o adresă din partea comunității Tîrgului-Ocnei către Adunare, tot în înțelesul celei de mai sus. (Anexa B.)

D. Kogălniceanu propune să se adreseze ambelor comunități și ținutului Fălciu, din partea Adunării, mulțumire pentru simțimîntul ce le insuflă, spuindu-li-se că Adunarea contează și de acum pe concursul lor.

Adunarea încuviințează a se trece o asemenea mulțumire din parte-î în procesul-verbal al ședinței.

D. C. Hurmuzachi, raportorul comisiei însărcinate cu examinarea proiectului trimis de minister și atingător de modul cercetării semilor eforicești, citește raportul acelei comisii, prin care se propune Adunării următoarele dispoziții, în locul acelei cuprinsă în proiectul ministerului:

«Semile municipale se vor înapoia eforiilor respective, spre a «se cerceta conform cu art. 26 al Anexei lit. H din Reglementul «organic, ca și în anii trecuți, adică în neființa deputatului ținutal și, după aceasta, se vor supune, prin organul ministerului din «lăuntru, cercetării Adunării.

«Această măsură va fi însă provisorie și numai pentru cazul «de față, rămîind ca, la viitoarea organizare, să se ia în privire și «regularea acestui obiect.» (Anexa C.)

D. L. Catargiu, propune a se aplica § 70 din reglementul Adunării.

D. Cuciureanu. Aceasta nu e un proiect, ci numai un răspuns la o propunere a guvernului; noi nici putem face proiecte.

D. Cantacuzino. Din momentul ce Adunarea nu este împărțită în secții, propunerea e privită ca urgentă. Comisia ce a fost rînduită, a fost asemenea; lucrarea ei este iarăși urgentă. | Propun deci a se respinge propunerea d-lui L. Catargiu.

D. ministru al justiției. Nu cred că este nevoie a se amâna luarea unei hotărîri. Departamentul din lăuntru s'a găsit în fața unei

legiuiri a Regulamentului organic, ce este încă lucrător, și în pers-^{No. 2541.}
pectiva unei nouă organizări. Ce putea decî guvernul să propună ¹⁸⁵⁹
în o așa epocă de tranziție? El nu putea să facă decît ^{11 Febr.} aceia
ce a făcut, adică de a propune iarăși o măsură provisorie, de a se
aplica legea veche fără a se prejudeca asupra nouilor așezăminte
de făcut. Când însă Adunarea va declara că membrii ei nu pot
merge pe la târgurile pe unde sunt aleși, spre a cerceta semile efo-
ricești, membrii ei nu pot fi siliți la aceasta; dacă Adunarea de-
sărcinează pe guvern de aplicarea art. 26 din Reglementul organic,
guvernul nu se opune la conclusia raportului comisiei.

D. P. Casimir, sprijină aplicarea § 70 din reglementul Adu-
nărei.

Se pune la vot conclusia din raportul comisiei.

Zece membri cerënd, se procede la aceasta prin apel nominal.
Votează pentru 27 și anume: d-nii D. Lupu Botez, P. Balș, I. Gheor-
ghiadi, C. Ghica, I. Donicî, C. Iacovachi, G. Cuciureanu, D. Corne,
N. Canano, M. Kogălniceanu, I. Cantacuzino, P. Carp, N. Mavro-
cordat, A. Mavrocordat, A. Panu, N. Pisoski, Rosetti-Tețcanu, I.
Radu, Gr. Sturdza, A. Scorțescu, N. Șuțu, C. Hurmuzachi, A. Gri-
goriu, N. Rosetti-Bălănescu, G. Hasnaș, I. Gane și P. Mavrogheni.

Votează contra 17 și anume: d-nii A. Botez-Forăscu, N. Docan,
G. Iamandi, P. Casimir, St. Catargiu, L. Catargiu, A. Muruzi, C.
Miclescu, N. Milu, I. Pruncu, I. Sturdza, A. Ciurca, P. Rosetti-
Bălănescu.

D. vice-președinte declară că Adunarea a încuviințat con-
clusia din raportul comisiei.

D. ministru de finanțe citește ordonanța domnească prin
care este însărcinat a supune Camerei un proiect de legiuire pentru
o contribuție de 5 milioane, pe venitul proprietăților funciare. (A-
nexa D.) D-l ministru arată Adunărei considerantele unui asemenea
proiect (Anexa E.), după care apoi citește proiectul împreună cu
lista datoriilor Statului. (Anexa F.)

D. P. Balș. Cât deficit este pe anul 1858?

D. ministru de finanțe. Pe anul 1858 n'a fost deficit, ci mai
ales un oare-care spor; însă aceasta era numai fictiv, căci s'a fost
însărcinat pe Stat cu un mare împrumut, pentru acoperirea acelu
budget.

Se citește §§ 68 și 69 din reglementul Adunărei.

D. Gr. Sturdza. Dacă guvernul cere acest bir pentru a face
unirea Principatelor, cred că nimeni nu se va împotrivi, că mai

No. 2541. ales toți vom fi gata a face jertfe. Dacă este însă numai pentru
 1859 întîmpinarea nevoilor ordinare, apoi să ni se înfățișeze mai întîi
 11 Febr. budgetul și apoi vom delibera.

D. vice-președinte. După § 68 din regulamentul Adunării, discuția urmează numai dacă se ia în considerare proiectul.

D. ministru al justiției. D-l Gr. Sturdza a prejudecat chestia, punînd în atîrnare votul de la motivele ce ar sprijini această dispoziție; noi vom răspunde la aceasta cînd va urma discuția. || Noi v'am rugat a lua în discuție această chestie ca urgentă. Dacă voiți a intra în detaliuri, atunci nu v'è trebuie trei zile, ci trei săptămîni. Gravitatea stărei de față, evenimentele în cari suntem, impun guvernului datoria sacră de a v'è espune starea și a se pregăti.

D. Kogălniceanu. Obișnuit nu prea sprijin propunerile ministerului. Din toate zisele a orî-căruî minister de mai înainte și de acum, rezultă un fapt: un deficit în exercițiile cheltuelilor Statului; lăzile sunt deșerte, nu sunt bani, și nu poate fi guvern fără bani. Trebuie să dăm; a amâna chestia, este a lega mâinile guvernului și aceasta în niște timpî ca aceștia.

Se pune la vot prin sculare și ședere, și Adunarea primește, în majoritate, a se lua în considerație proiectul.

Se citește § 69 din reglementul atingător de urgență.

D. Kogălniceanu. Sunt pentru urgență; și chiar dacă este să se rînduiască și o comisie, această comisie trebuie să fie de urgență, și îndatorită a-și presenta lucrarea în 24 ore.

D. Gr. Sturdza. Nu pot vota urgența, înainte de a avea răspuns la întrebarea ce am făcut.

D. P. Casimir. Nu înțeleg comisie de urgență. Dacă este să se rînduiască comisie, apoi ea trebuie să lucreze potrivit reglementului Adunării.

D. Kogălniceanu. Comisia de urgență a fost aceia ce am rînduit'o pentru proiectul în cazul efortiilor. | Votul pentru unire din anul trecut a fost iarăși după o comisie de urgență.

D. Rosetti Tețcanu. V'ed că se propune urgența pentru proiect, și apoi rînduirea unei comisii de urgență; orî propunerea este urgentă și atunci trebuie a se lua în desbatere, orî, dacă rămîne a se rîndui comisie, ea trebuie să fie după regulament.

Se pune la vot cazul urgenței, și cercarea prin sculare și ședere prezentând îndoială, se procede prin apel nominal. Votează pentru 22 și anume: C. Ghica, I. Donici, C. Iacovachi, G. Cuciureanu, D. Corne, N. Canano, Kogălniceanu, I. A. Cantacuzino, P. Carp,

A. Muruzi, A. Mavrocordat, N. Pisoski, Rosetti-Tețcanu, No. 2541.
Scorțescu, N. Suțu, I. Sturdza, C. Ilurmuzachi, A. Grigoriu, N. Ro- 1859
setti-Bălănescu, G. Hasnaș și P. Mavrogheni. 11 Febr.

Votează contra 18 și anume: A. Botez-Forăscu, L. Botez, P. Balș, I. Gheorghiadi, N. Docan, D. Iamandi, P. Casimir, St. Catargiu, L. Catargiu, N. Mavrocordat, C. Miclescu, I. Pruncu, P. Rosetti-Bălănescu, I. Radu, Gr. Sturdza, A. Ciurea, I. Gane, N. Milu, St. Silion.

Sedința să suspendă pentru jumătate oră.

La redeschiderea ședinței, biuroul dă citire a două propuneri.

Cea întâi, scrisă de d-nii N. Mavrocordat, C. Miclescu, St. Catargiu, Bălănescu, G. Iamandi, Gr. Sturdza, L. Catargiu, Radu, Canano, Forăscu, Pisoski, Carp, L. Botez, N. Docan, Ciurea, propune a se face un împrumut în siguranța dărilor ce țara este chemată, după art. 46 din convenție, a fi impusă. (Anexa G.).

Cea de a doua, scrisă de d-nii I. Cantacuzino, Cuciureanu, Muruzi, Panu, N. Rosetti, C. Ghica, A. Mavrocordat, I. Sturdza, Kogălniceanu, propune a se încuviința o contribuție extra-ordinară și provizorie de 5 milioane asupra venitului fonciar și numirea unei comisii care să chibzuiască modul acestei impunerii. (Anexa H.)

Să pune în discuție propunerea întâia, ca fiind mai depărtată de proiectul ministerului.

D. Kogălniceanu. La Focșani! a strigat toată Adunarea, când a votat adresa către Domn și cea către Adunarea din București. La Focșani dar! Inșă o Adunare, un guvernămînt întreg nu se poate transporta fără mijloace; acele mijloace ne trebuiesc acum și cât mai în grabă. Propunerea ce s'a citit este a se face un împrumut; noi știm însă, în împrejurări mai puțin critice, cu ce greutate se pot face împrumuturile și cu ce dobânzi și sacrificii. Cine ar putea acum, în împrejurările grave în cari ne aflăm, căci sunt grave, trebe să o spunem, cine ar putea să ne încredințeze că vre-o casă oare-care s'ar găsi a ne împrumuta banii, sau dacă s'ar găsi, cine știe când și cu ce condiții în adevăr jidovești. Până atunci, evenimentele ne-ar lua înainte. || Până acum, am făcut patriotism prin dorinți, patriotism cu cuvinte; acum, se cer fapte. Am putut face orî-ce dorințe cu inima; acum trebe să le și executăm. Fără banii, nu vom putea face nimic; ne dând banii, dovedim că nu avem curajul de a face nimic, că tot patriotismul nostru se mărginește în dorinți numai. Se vorbește de deficite; aici nu e chestie de deficite, acel deficit se va acoperi; vom cerceta semile, bugetele trecute, vom

No. 2541. fi aspri, căci trebuie să fim aspri, o mărturisesc. Cine a făcut acel deficit și cine are a-l acoperi? Visternicii cari vor fi fost bunți, vor
1859
11 Febr. căpăta recunoștință, cei ce vor fi fost rei, vor plăti tot până la o para.

|| D. Alecsandri a zis, mai deunăzi, că banul e ochiul dracului; vom căuta pe viitor o doftorie, ca aceasta să nu mai fie așa; acea doftorie, o și avem, responsabilitatea. || Acum însă, nu e vorba de aceasta; acum este o chestie națională, să arătăm că avem inimă de a pune în lucrare dorința noastră. Țara va cunoaște acum, ce suntem în stare să facem. Toate depeșile, toate scrisorile ce s'aũ dus de la noi, aũ arătat lumii că dorim unirea, că dorim binele nației noastre. Este însă o depeșă care ar întrece pe toate cele-lalte; aceasta ar fi: «Proprietatea mare, boerimea vine a depune pe altarul patriei cinci milioane, spre realizarea votului din 5 și 24 Ianuarie.»

D. P. Casimir. La Focșani, la Focșani! a zis d. Kogălniceanu; da, dorim și iar dorim multe! Și eu mă unesc a face orî-ce sacrificii personale; însă aici sunt ca deputat, vreau să studiez mai întâiu proiectul, să mă gândesc asupra-ı. Ni se vorbește de deficite; deficite aũ fost, suntem mai de mult deprinși cu dînsele. Guvernul le-a acoperit în trecut cum a putut; acum, împrumuturile nu se pot face, de cât prin Adunare; Adunarea este chemată a delibera asupra mijloacelor; de aceea, voiũ să vœd budgetul, să cercetez toate împrejurările. Atunci, vœzând cu cât cheltuelile aũ a fi mai mari de cât veniturile, vom chibzui. Fără resoane bine-cuvîntate, cum putem a pune o sarcină asupra întregii țări? Am fost și sunt tot-d'auna pentru darea pe proprietate; o Cameră însă nu cred că poate lua asupra-și, cum, de a impune o dare asupra țarei.

D. ministru al justiției. D. Casimir zice că are scrupule de respectat; zice că nu ar ști ce dorește țara. Inșă, domnilor, d-voastră sunteți țara; și, apoi, nu se aud în toată țara, în toate zilele, aclamații că este gata a face orî-ce jertfă? Propunerea de a face un împrumut, este încă mai apăsătoare pentru proprietari. Creditul se reazimă pe mijloacele ce ar avea țara; când vom căuta de a face împrumutul, capitaliștii vor căuta de bună seamă unde sunt acele mijloace. Știți că mijloacele de astăzi ale țarei sunt acoperite; nu vom putea avea un împrumut, până ce nu vom înfățișa mai întâiu mijloacele ce avem spre acoperirea lui. Se face împotrivire pentru votarea acestor mijloace, sub cuvînt că n'ar fi pus în aplicarea art. 46 din convenție. Așa dar, dacă se face împotrivire pe aceste cuvinte a se impune o dare pe proprietate, am

întreba cu ce drept urmează a se lua darea de la locuitorii țaranii, No. 2541. când art. 46 din convenție rostește egalitatea înaintea dărei.

1859

11 Febr.

D. L. Cata rg i u. Toate cele propuse de d. Kogălniceanu și de d. ministru al justiției, sunt cuprinse în propunerea noastră; pentru că, prin art. 46 din convenție, se hotărăște a se pune pe toți la dare, și de asemenea dări se poate asigura și împrumutul ce este a se face; și apoi, comisia, orînduită pentru cercetarea semilor, va descoperi cine a produs deficitele, și acei bani împliniți se vor vîrsa iar în vistierie, crezînd tot odată că la asemenea regulare se va rădica și capitația de-asupra locuitorilor.

D. Kogălniceanu. D. Casimir a zis că, este gata ca persoană, a face sacrificii; aici, nu suntem numai simple persoane, aici, suntem mandatarii nației. Țara 'și-a manifestat prin aclamările sale dorința ce are de a face sacrificii; eu n'am desperat nici desperez de nația mea; știu că ea a fost și este gata la orice, când scopul e mare și demn. Un împrumut se putea face foarte cu greu în timpul celui normal; acum însă, ar fi cu neputință și chiar deși s'ar putea ajunge a se face, ar fi cu pierderi enorme și cu condiții jidovești, precum am mai zis. Mai bine ne vine să știm ce avem a da, de cât să ne supunem greutăților unui împrumut. Ni se spune că nu sunt mijloace; dar țaranul cu ce plătește? Cum, țaranii să urmeze a plăti și noi să așteptăm până ce se va putea pune în aplicare art. 46 din convenție? Evenimentele însă nu așteaptă! Ași vrea să vîd la guvern pe acei ce se împotrivesc astăzi, și sunt sigur că ar veni chiar ei să ne ceară înainte de toate mijloace. Bani ne trebuie; împrumuturi nu se pot face. Sprijinesc propunerea a se vota 5 milioane, și propun ca o comisie să se rînduiască, chiar din cei mai mari proprietari, pentru a găsi modul împlinirii acelei dări. Să votăm, domnilor, prin aclamație, cinci milioane.

D. Casimir. Ca persoană sunt galantom, ca deputat sunt scrupulos. Art. 46 cuprinde în sine sîmînța adevăratei combinări a dărilor; să mi se înfățișeze mai întîiu budgetul și apoi vom avea a hotărî. Sunt fudul de conștiința mea! Găsesc că un împrumut ar suplini la nevoile în cari suntem. Aceasta este adevărul lucrurilor practice.

D. ministru al trebilor militare. Toate cele zise de d. Casimir pot fi foarte adevărate, însă lipsa este iarăși foarte simțită: casa miliției deșartă; lefii soldaților neplătite pe mai mult timp; lipsiți de îmbrăcăminte; trebuie neapărat a se găsi mijloace pentru înlăturarea acestor nevoi.

No. 2541. D. Gr. Sturdza, mă unesc cu d. Kogălniceanu, dacă se va
1859 zice însă că suma cerută este pentru a se susține votul din 24
11 Febr. Ianuarie.

Se pune la vot prin apel nominal propunerea pentru împrumut.

Votează pentru 19 și anume: A. Botez-Forăscu, Lupu Botez, N. Docan, G. Iamandi, D. Corne, P. Casimir, N. Canano, St. Catargiu, P. Carp, N. Mavrocordat, C. Miculescu, N. Milu, N. Pisoski, P. Rosetti-Bălănescu, I. Radu, Gr. Sturdza, L. Catargiu. A. Ciurea, I. Gane.

Votează contra 19 și anume: P. Balș, C. Ghica, I. Donicî, C. Iacovachi, G. Cuciureanu, A. Muruzi, A. Mavrocordat, C. Rosetti-Tețcau, A. Scorțescu, N. Șuțu, I. Sturdza, I. Cantacuzino, A. Grigoriu, G. Hasnaș, A. Panu, C. Hurmuzachi, N. Rosetti-Bălănescu, Kogălniceanu, P. Mavrogheni.

Nu au fost față la votare doi și anume d-nii Gheorghiadî și I. Pruncu.

D. vice-președinte declară că, pe temeiul art. 80 din regulamentul Adunării, propunerea este respinsă, fiind-că voturile exprimate pentru și contra au fost în număr egal.

Discuția se deschide asupra propunerii a doua.

D. ministru de finanțe. Ministerul declară că primește această propunere.

D. L. Catargiu. Propunerea aceasta cere și ea o comisie, ca și cea întâi care s'a respins; prin urmare ar fi a reveni asupra unui vot dat.

D. Kogălniceanu. Este o mare deosebire. Comisia ce se propune asum este numai spre a combina modul impunerei. Să votăm mai întâi art. I, care propune încuviințarea unei sume de cinci milioane.

Se pune la vot prin sculare și ședere art. I din propunere, care se adoptează de Adunare; asemenea se adoptează și art. II. Se pune iarăși la vot prin sculare și ședere întreaga propunere, care se adoptează de Adunare în unanimitate.

Se procede la alegerea unei comisii compusă de șapte membri, însărcinată de a chibzui modul impoziției acelor cinci milioane. Se aleg de membri ai acei comisii: || D. St. Catargiu, cu 37 voturi; d. L. Catargiu, cu 37 voturi; d. C. Hurmuzachi, cu 37 voturi; d. N. Șuțu, cu 37 voturi; d. D. Cornea, cu 36 voturi; d. G. Cuciureanu, cu 34 voturi; d. A. Muruzi, cu 29 voturi.

Biuroul dă citire unei cereri de concediu pe termen de zece zile a d-lui G. Iamandi, care se încuviințează de Adunare.

Cu încuviințarea Adunărei, d. vice-președinte ridică ședința, No. 2541.
iar Adunarea, consultată, hotărăște viitoarea întrunire pe Marți, în 1859
3 Februarie. 11 Febr

Vice-președintele, (subscris) P. Mavrogheni.
(Urmează iscăliturile secretarilor Adunărei.)

Anexa A.—Adresa locuitorilor din districtul Fălciu și din
orașul Huși către Adunarea electivă a Moldovei,
presentată în 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Huși.

Onorabilei Adunări Naționale. | Patriotismul, demnitatea și
dreptatea cu cari onorabila Adunare Națională a ordonat înce-
putul lucrărilor sale, iar mai cu seamă înțelepciunea cu care a știut
nimeri pe unsul lui Dumnezeu și alesul nației, în persoana Înăl-
țimei Sale Domnului Alexandru Ioan Cuza, carele cu adevărat se
socoate paladiul celor mai sfinte nădejdi ale nației, au deșteptat ca
dintr'un somn večnic toată țara, în cât toți se felicitază, toți se
inspiră de un viitor frumos pentru Români. || De aceleași sim-
țiminte pătrunși pînă în adîncul sufletului, și ținutul Fălciului cu
obștia tîrgului Huși iea îndrăzneală a depune cea mai devotată a
sa mulțumire pe tribuna onor. Adunări, rugând pe Dumnezeu ca
reprezentanții poporului nostru să fie și de acum înainte însuflați de
același duh sfînt, spre împlinirea dorințelor cari sunt ancora mîn-
tuirii naționale. | Vivat decî Adunarea națională! Vivat Prea
Inaltul nostru Domn! Vivat nația română! || Tot odată, ținutul
Fălciului cu obștia aceasta, ca și orî-care Român cu inimă sim-
țitoare, nu poate da uitărei adîncă înțelepciune și frumoasele sen-
timente patriotice ale d-lor vornicî Vasilie Sturdza și Anastasie
Panu, cari cu atîta devotament național au dirigit frînele guver-
nului, în cât prin mijlocul atîtor valuri am ajuns astăzi la acest
liman fericit. Să trăiască decî neprețuiții și prea iubiții noștri cai-
macamî Vasilie Sturdza și Anastasie Panu! Numele lor fie neșterse
din inimile Românilor în veci, și taptele lor să fie de model pentru
tot Românu!

(Urmează iscăliturile.)

No. 2541. *Anexa B.*—Adresa locuitorilor oraşului Tîrgul-Ocnei către
 1859 Adunarea electivă a Moldovei, din 10 (22) Ianuarie
 11 Febr. 1859. Tîrgu-Ocnei.

Onoratei obşteşti Adunări naţionale a Moldovei. || Comunitatea oraşului Ocnei. || Fiind mărginit, prin convenţia din Paris, dritul persoanelor ce au putut să ia parte la alegerea domnilor mandatarî ai Adunării naţionale, tot aceasta a lăsat neatinsă mîngâierea de a putea aprecia demnile lor acţiî. || Comunitatea acestui oraş, socotindu-şi deschisă calea ca să poată, în acest caz, a'şi arăta mulţumirea şi recunoştinţa sa, crede de datorie a nu-şi înăduşi sentimentele de carî este pătrunsă şi a grăbi să le supue onoratei Adunări. || Cea întăi dorinţă a comunităţei este îndeplinită, speranţele sale sînt realizate, şi zioa de 5 Ianuarie, în care s'a săvîrşit alegerea la tronul ţarei a Domnitorului nostru Alexandru Cuza, vîrsând în inimile noastre cheazăluirea fericitului viitor al scumpei noastre patrii, va fi atât de cu mare dragoste amintită, ca şi numele bărbaţilor căroro ţara a încredinţat soarta. || Dovada caracterelor fiind faptele, dovada mulţumirei şi a recunoştinţei este, prin urmare, bucuria ce nu poate cine-va ascunde, când inima simţeşte fericirea de care s'a cuprins. Nu ştim cum s'ar putea să arătăm bucuria ce ne-a pătruns la sosirea vestirei rezultatului alegerei; pentru că nu găsim cuvinte să o numim, şi pentru că aceasta fu din rîndul acelor bucurii ce, în săltarea inimei, se primeşte cu lacrămile în ochi. || Domnilor deputaţi! voi carî aţi dat tuturor Românilor credinţa la care aspiraţi; voi carî, adunând în inimile voastre dorinţele unei naţionalităţi apăsate şi persecutate; voi carî, primind cea mai gingaşă sarcină ce poate împlini omul în lume, sarcina de a fericii o naţie şi a-i da un frumos viitor; voi carî, prin luptele morale, aţi pus inimile voastre a se jertfi, prin neconţinţă priveghere şi ispită ce urmează să aveţi în toate cele ce săvîrşiţi; voi carî aţi dat în-tăia probă de ce sunteţi hotărîţi a face; cum ar putea cine-va să vă mulţumească şi să vă răsplătească? Nicî odată oamenii, numai singură posteritatea, numai Dumnezeu a tot-puternic are să îndeplinească aceea ce noi nu putem decât să-l rugăm. || Să trăiască Principatele Române unite! Să trăiţi, domnilor deputaţi! Trăiască iubitul nostru Domnitor, pe care consimţimîntul vostru, prin luminarea Sf. Spirit, l'a ales! Să trăiască membrii încetatei Căimăcămii, prin ale căroro drepte şi nepărtinitoare lucrări, a putut ţara a-şi manifesta dorinţele sale, lăsând în toate inimile neştearsa me-

morie a numelor, cari se vor pomeni, din familie în familie, și din No. 2541. generație în generație, ca și ale acelor eroi ai Românilor, de cari 1859 strălucesc paginile istoriei noastre. Dumnezeu să dăruiască tuturor 11 Febr. lungime de viață, de sănătate, toate sufleteștile mulțumiri și curagiul, ca să săvârșească așezarea temeliei fericirii naționale, dându-ne tot-d'auna de aceste plăcute ocași, în cari din adîncul inimilor noastre, cu familiile și copiii noștri, a chema asupra-le binecuvîntarea lui.

(Urmează iscăliturile.)

Anexa C.—Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea proiectului de lege, privitor la semile municipalităților, prezentat Adunării electivă a Moldovei, în 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

Onoratei Adunări electivă. || Comisia însărcinată cu examinarea proiectului trimis de onoratul minister și atingător de modul cercetării semilor eforicești, are onoare de a supune Adunării rezultatul deliberării sale, iar de raportator a ales pe d. C. Hurmuzachi. || Art 26 din anexa lit. H. din Regulamentul organic, cuprinde următoarele dispoziții: || «Mădularile eforiei fiind alese, către 1 Noembrie, se vor aduna împreună cu ispravnicul ținutului, iar în orașul Iașilor cu presidentul Divanului domnesc, cu aga și cu deputatul ținutului, pentru ca să se cerceteze, până la 20 ale aceleiași luni, semile veniturilor și cheltuelilor făcute în curgerea anului de către foștii membri ai eforiei, lucrările săvârșite sau începute și acele proiectate pentru anul viitor și cheltuelile ce ar putea cere asemenea din nou lucrări. || «Așa dar: || «A) Ei se vor ocupa cu cercetarea socotelilor anului trecut, și || «B) Ei vor așeza budgetul pentru anul viitor». || Dispozițiile aceste au fost combinate așa ca aplicația lor să nu aducă pedică lucrărilor Adunării obștești, care nu se convoca înainte de zi întâi a lunii lui Decembrie, de vreme ce cercetarea semilor și așezarea budgetelor municipale trebuie să fie săvârșite pînă la 20 Noembrie. || Cu toate aceste, întîmplătoarele absențe ale deputaților din ținuturi nici odată n'au împedit cercetarea semilor de către cei-l'alții membri însărcinați cu această îndatorire și asemenea cercetare, motivată de neapărată nevoie, n'a fost privită ca neîndeplinire de forme. | Din însăși cuprinderea proiectului onoratului minister, se înțelege că semile municipale nu se află înzestrate

No. 2541. cu cercetarea locală. | Luându-se dar în privire: || A) Că fără
 1859 a se îndeplini această neapărată formalitate, Adunarea nu s'ar putea
 11 Febr. lămuri în destul despre trebuințele osebitelor localități; || B) Că
 nici este cu puțință ca, în cursul sesiei de acum a Adunării, membrii
 ei să se împrăștie prin ținuturi spre a lua parte la niște lucrări
 cari a trebuit să se facă încă din luna lui Noembrie; || C) Că
 scopul dispozițiilor reglementare nici că s'ar putea împlini astăzi,
 când deputații pot fi aleși și din alte localități, așa dar și fără cu-
 noștințele necesare ale nevoilor locale; | Comisia are onoare de
 a propune onorabilei Adunări următoarele dispoziții, în locul acelei
 cuprinse în proiectul ministerului: | «Semile municipale se vor
 «înapoia eforiilor respective spre a se cerceta, conform cu art. 26
 «al anexei lit. H. din Regulamentul organic, ca și în anii trecuți,
 «adică în neființa deputatului ținutului, și, după aceasta, se vor supune,
 «prin organul ministerului din năuntru, cercetării Adunării. «Această
 «măsură va fi însă provisorie și numai pentru cazul de față, ră-
 «mâind ca, la viitoarea organizare, să se ia în privire și regularea
 «acestui obiect».

(subscriși:) N. Șuțu | G. Cuciureanu | P. Balș | C.
 Hurmuzachi | D. Corne.

Anexa D. — Decretul domnesc privitor la un impozit ex-
 traordinar de cinci milioane, din 30 Ianuarie
 (11) Februarie 1859. Iași.

Principatele-Unite Moldova și Valahia. Noi, Alexandru Ioan I, ,
 Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, | Domn al Moldovei,
 | La toți de față și viitori, sănătate. Asupra raportului minis-
 trului Nostru secretar de Stat la departamentul de finanțe sub
 No. 1009 și în privirea stărei de deficit în care se află casa Sta-
 tului și a neapăratelor trebuințe de a se închipui de pe acum
 mijloace trebuitoare pentru noua organizare, | Am decretat și
 decretăm: || Art. 1. În puterea art. 14 din convenția din 7 (19) August,
 ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de finanțe va
 înfățișa Adunării electivă un proiect pentru strângerea unei dări
 extraordinare și provisorii de cinci milioane de lei, cursul vistieriei,
 asupra proprietății funciare pe anul 1859. | Art. 2 și cel de pe
 urmă. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de fi-

nanțe este însărcinat cu aducerea întru îndeplinirea a acesteia or-No. 2541.
donanțe. || Datu-s'a în capitala Iași, în 30 Ianuarie, anul mîntuirii 1859
una mie opt sute cincî-zeci și nouă și al Domniei Noastre cel întăiu. 11 Febr.

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinea Domnului, ministrul finanțelor, (subscris) Gr. Balș.

Anexa. E.—Expunerea situațiunei financiare, prezentată A-
dunărei electivă a Moldovei, de către ministrul
de finanțe, în 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

Domnilor, || Introducerea regimului nou, ce guvernul actual
este chemat a pune în aplicație, a atras îndată serioasa luare a-
minte a ministerului din 15 Ghenarie asupra stărei financiare a
Principatului Moldovei. Predecesorul meu, d-l Lascar Rosetti, înce-
puse a face studii serioase asupra acestui obiect, când, din nen-
orocire, boala de care este cuprins, l'a silit a se retrage de la postul
la care l'a fost chemat încrederea Domnului. In zioa de 24 Ghenarie,
Înălțimea Sa m'a chemat la ocârmuirea departamentului de finanțe;
m'ași fi sfiit, poate, de a primi această grea misie, dacă, tot în acea
zi, nu s'ar fi întâmplat un eveniment nou, un eveniment mareș și
falnic pentru nația română, alegerea Domnului nostru ca Domn
al Țărei Românești. || Acest eveniment, domnilor, m'a pătruns în-
tr'atâta încât am socotit că nu este ertat nici unui Român a re-
fusa concursul său unui guvernămînt care este chemat a realiza
cele mai vii și mai scumpe dorinți ale nației române. Mesajul Dom-
nitorului din 25 a curentei ¹⁾, primit cu aclamația unanimă a A-
dunărei, mi-a fost încă o dovadă că ași fi răspunzător înaintea
d-voastră și a nației întregi, dacă nu v'ași supune o lămurire a
stărei actuale a finanțelor, provenită din desorganizația cumplită
care a predominat în timpul guvernului provisoriu, ce a precedat
comisia interimară, și constatată chiar și de miniștrii de finanțe d-nii
P. Balș și I. Cantacuzino, precum este obștește cunoscut. || Dom-
nilor, datoriile vistieriei Moldovei, la 1 Ghenarie 1859, sunt de
11.923.479 lei 2 bani, precum se vor lămuri din anexa lit. I, iar
venitul care vistieria este chemată de a-l asignui în budgetul a-
nului viitor este de 22.124.774 lei 71 ³/₁₂ bani. Casa vistieriei este,
mai pot a zice, deșartă, căci, în ziua de 24 Ghenarie, la intrarea
mea în funcție, am găsit numai 62.640 lei 25 bani. Chiar ne avînd
a ne îngriji de neprevăzute cheltueli, sporirea a două batalioane

¹⁾ Cf. Vol. VIII. No. 2510, p. 642.

No. 2541. de vînătorî, făcută anul trecut, numai cheltuelile necesitate prin
 1859 noua organizație vor cere neapărat o sporire în veniturî pe anul
 11 Febr. 1859, fără a măi pomeni de sporirea lefilor amploiaților Sta-
 tuluî, care este neapărat trebuitoare. || Art. 46 din convenție
 atrăgînd cu deosebire luarea-mî aminte, m'am vîzut tot-odată în
 neputință de a-l pune în aplicație, fără de a aduna științele sta-
 tistice trebuitoare pentru aceasta și cari, precum vî este cunoscut,
 lipsesc cu totul cancelariilor noastre. || Această grea poziție, dom-
 nilor, cere o grabnică înlesnire. Eû am dar onoare a vî presenta
 un proiect de lege pentru o impoziție extraordinară și provisornică
 de 5.000.000 lei, în cursul vistieriei, pe singurul an 1859,
 și care, prin o dreaptă repartiție, trebuie să se împărțească asupra
 veniturilor proprietăței funciare. Eû nu viû, domnilor, în Adunare
 ca să apër acest proiect de lege ca un proiect ce n'ar putea fi su-
 pus la nici-o critică; viû numai, domnilor, a face apel la patriotis-
 mul d-voastră, de care ați dat țarei atâtea dovezi, și a vî întreba
 dacă guvernul poate păzi o tăcere culpabilă în fața împrejurărilor
 presente, când el se găsește cu desăvîrșire paralisat prin lipsa mij-
 loacelor bănești; dacă voiți, domnilor, ca guvernul sa răspundă la
 așteptările d-voastră, dați mijloacele trebuitoare pentru aceasta.

Ministrul secretar de Stat la departamentul finanțelor,
 (subscris) Gr. Balș.

Anexa F.—Proiect de lege privitor la un impozit extraor-
 dinar de cinci milioane, prezentat Adunăreî e-
 lective a Moldoveî, în 30 Ianuarie (11 Februarie)
 1859. Iași.

Proiect de lege.

Art. I. O impoziție extraordinară și provisornică de cinci mi-
 lioane lei, în cursul vistieriei, se va așeza asupra proprietăței fun-
 ciare.

Art. II. Această dare, prin o dreaptă repartiție, se va împărți
 pe veniturile proprietăților funciare din toată Moldova, după ana-
 logie la sută.

Art. III. Maximul analogiei nu va trece 5 % din venitul fie-
 căreî proprietăți funciare.

Art. IV. Vor fi scutiți de această impoziție proprietarii acei
 cari sunt supuși, după legiuirile reglementare, la o dare directă
 către Stat, precum răzășiî mazîli și răzășiî birnicî.

Art. V. Inscrierea acestei dări va urma în curgerea unui singur No. 2541.
an, începător de la 1 Ianuarie 1859, împărțindu-se în patru sferturi. 1859

Art. VI. Contractele de posesie, formal legalisate și lucrătoare, 11 Febr.
vor sluji de bază la înscrierea venitului fie cărei proprietăți. In
fie-care ținut, se vor alege câte două comisii prețaluitoare de către
colegiurile proprietarilor mari și delegații cei de pe urmă aleși ai
proprietarilor mici; fie-care comisie se va compune de doi membri
aleși de întâiul colegiu și de un membru ales de al doilea colegiu.

Art. VII. Comisiile acestea vor fi însărcinate a prețalui venitul
tuturor proprietăților necunoscute prin contracturi de impo-
suire, precum și a alcătui tabloul venitului tuturor proprietăților
din ținut.

Art. VIII Pe lângă fie-care din comisii, se va delega de către
ministerul de finanțe un ampoiăat, spre a reprezenta interesul fis-
cului; el va avea numai glas consultativ. La cas de contestație din
partea sa sau din partea vre-unui proprietar, ei vor apela la tribunalul
districtului, care va fi dator, fără rînd, a da o definitivă hotărîre.

(subscriși:) V. Sturdza | M. Kostaki | G. Balș | C. Rolla |
C. Milicescu.

Anexa G.— Propunerea despre un împrumut de cinci mi-
lioane, prezentată Adunărei electivă a Moldo-
veii în 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

Propunere.

La proiectul ministerului de finanțe, înfățișat Camerei și adop-
tat de ea a se lua în deliberație ca urgent, iscăliții propun ca a-
cele 5.000.000 lei, socotite de neapărate pentru îutîmpinarea chel-
tuelilor de astăzi ale Statului și acoperirea unora din deficitele
anilor trecuți, să se acopere prin un împrumut, în siguranța dări-
lor ce țara este chemată, după art. 46 din convenție, a fi impusă,
pe care împrumut guvernul este autorizat de Cameră a-l contracta
cu condițiile cele mai combinate pentru folosul fiscului. Tot odată,
semile înfățișate de minister, să se trimeată în cercetarea unei co-
misii, pentru a se putea mai curînd proceda către facerea budge-
telor pe anul curgător 1859.

(subscriși:) N. Mavrocordat | C. Miclescu | S. Catargiu | P.
Rosetti | Gr. Sturdza | L. Catargiu | G. Iamandi |
I. Radu | N. Canano | D. Corne | Pisoski | P.
Carp | Lupu Botez | Docan | A. Ciurea | A. Balș.

No. 2541. *Anexa H.* -- Propunerea privitoare la o contribuțiune extraordinară de cinci milioane, prezentată Adunării electivă a Moldovei, în 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

Propunere.

Subscriși ai onoare de a propune Adunării următoarele: || Art. I. Se încuviințează guvernului o contribuție extraordinară și provisorie de cinci milioane asupra venitului fonciar, menită pentru trebuințele urgente de față. || Art. II. Se numește o comisie, potrivit art. 69 din regulamentul Adunării, care va chibzui modul acestei impunerii.

(subscriși): I. A. Cantacuzino | G. Cuciureanu | Panu | A. Muruzi | N. Rosetti-Bălănescu | A. Mavrocordat | I. Sturdza | M. Kogălniceanu | C. Gr. Ghica | A. Scorțescu.

Anexa I.—Lista datoriilor Statului, prezentată Adunării electivă a Moldovei, în 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

Lei

1.350.195,— Datoria către Bancă, capete și dobândă de 6% pe an, socotită pînă la 1 Ianuarie 1859.

678.195 Pentru 20.000 galb. ¹⁾ împrumutați la 21 Martie 1857.

însă:

630.000,— Capete

67.095,— Dobânda de la data obligației pînă la 1 Ianuarie 1859.

697.095,—

18.900,— Se scade dobânda pe 6 luni, fiind plătită din știnerii miliției pe anul 1857.

678.195,—

672.000 Pentru 20.000 galb. împrumutați la 20 Maiu 1857.

însă:

1.350.195,—1.350.195,—De reportat.

¹⁾ Galben = 31½ Lei. Leul = 40 parale.

Let		No. 2541.
1.350.195,—	1.350.195,—	Report.
	630.000,—	Capete
	60.900,—	Dobânda de la data obligației pînă la 1 Ianuarie 1859.
	<u>690.900,—</u>	
	18.900,—	Se scade dobânda pe 6 luni fiind plătită din § extraordinar, la 29 Noembrie 1857.
	<u>672.000,—</u>	
	<u>1.350.195</u>	
305.880,90	Datoria către d. vorn. Teodor Ghica capete și dobândă de 7% pe an.	
	însă:	
	283.500,—	Pentru 9.000 galb. capete, după obligația din 14 Noembrie 1857.
	22.380,90	Dobânda pînă la 1 Ianuarie 1859.
	<u>305.880,90</u>	
2.117.187,80	Datoria către d. maiorul Mișa Anastasievici.	
	însă:	
	885.416,80	Restul din împrumutul făcut în anul 1855, regulat a se plăti din venitul vămilelor, după rînduiala dată și anume:
	229.166,80	la 1 Ianuarie 1859.
	223.958,40	» 1 Aprilie »
	218.750,—	» 1 Iulie »
	213.541,80	» 1 Octombrie »
	<u>885.416,80</u>	
1.231.771,—	Din împrumutul făcut în anul 1856, re- gulat a se plăti din venitul salinelor, după rînduială dată și anume:	
	257.812,60	la 1 Ianuarie 1859
	252.083,60	» 1 Aprilie »
	246.354,20	» 1 Iulie »
	240.625,—	» 1 Octombrie »
	<u>996.875,20</u>	
	234.895,100	la 1 Ianuarie 1860
	<u>2.117.187,80</u>	<u>1.231.771,—</u>
3.773.263,50	De reportat.	

No. 2541.	Lei	
1859	3.773.263,50	Report.
11 Febr.	105.731,102	Suma luată cu împrumutare din depozite, cu dobândă de 3% pe an, acei depuși de antreprenorii orînzelor coloniale de pe partea Basarabiei, însă: 105.336,81 Capete, la 15 Noembrie 1858. 395,21 Dobânda pînă la 1 Ianuarie 1859.
	<u>105.731,102</u>	
759.548,90		Suma luată cu chip de împrumutare, în anul 1857, din capitalurile zeciuelilor sătești, cu dobândă de 5% pe an, pe temeiul încheerii Consiliului administrativ, comunicată vistieriei prin adresa secretariatului de Stat, din 4 Noembrie 1857, sub No. 5900, însă: 720.520,— Capitalul tras din zeciuelile sătești, rîndurî rîndurî, în lunile Noembrie și Decembrie 1857, drept care s'a constatat termenul de la 1 Decembrie. 39.028,90 Dobânda pe 13 luni, de la 1 Decembrie 1857 pînă la 1 Ianuarie 1859.
	<u>759.548,90.</u>	
7.284.935,—		Datoria Statului după obligațiile date pentru eliberarea selavilor, după legiuirea din 18 Decembrie 1855, însă: 5.727.500,— Capete la 18 Martie 1856. 6.500,— Se scad plătiți în anul 1858. 5.721.000,— 1.563.935,— Se adaoge dobânda de 10% pe an pe timp de 2 ani, 9 luni și 12 zile, de la 18 Martie 1856 pînă la 1 Ianuarie 1859 însă: 1.592.345,— Dobânda în total 28.410,— Se scad plătiți în anul 1858 1.563.935,—
	<u>7.284.935,—</u>	
<u>11.923.479,02</u>		Suma totată a datoriei Statului.

Ministrul secretar de Stat la departamentul finanțelor.
(subscris) Gr. Balș.

(Traducțiune).

No. 2541.

1859

11 Febr .

Procès-verbal No. XI.

L'an 1859, ce 30 Janvier, la onzième séance de l'Assemblée est ouverte à midi, sous la présidence de M. le vice-président P. Mavrogheni.

M. I. Ganea, secrétaire, fait l'appel nominal auquel répondent 40 membres; il y a 6 absents, savoir: M. N. Catargi, en congé; MM. A. Balche et D. Iamandi, malades; et S. S. le Métropolitain et MM. Iorgou Ghica et Etienne Silion, sans indication des motifs.

M. Hasnash, secrétaire, donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté sans modification par l'Assemblée.

M. A. Grigoriu, secrétaire, donne lecture d'une adresse des habitants du district de Faltchi et de la ville de Houche, félicitant l'Assemblée de son patriotisme, de sa dignité et de sa justice. (Annexe A.)

Il est également donné lecture d'une adresse de la ville Tîrgu-Ocna, conçue dans le même sens. (Annexe B.)

M. Kogalniceano propose que l'Assemblée exprime aux signataires de ces adresses ses remerciements pour les sentiments qui les inspirent et dise qu'elle compte, à l'avenir aussi, sur leur concours.

L'Assemblée décide que ces remerciements seront consignés dans le procès-verbal de la séance.

M. C. Hurmuzaki, rapporteur de la commission chargée d'examiner le projet du gouvernement au sujet de la vérification des comptes des municipalités, donne lecture du rapport de cette commission, qui propose à l'Assemblée les dispositions suivantes, au lieu de celles proposées par le ministère:

«Les comptes des municipalités seront renvoyés au municipalités respectives, pour être examinés, conformément à l'art. 26 de l'annexe H du Règlement organique, comme les années précédentes, c'est-à-dire sans la participation du député du district; ils seront ensuite soumis, par la voie du ministère de l'intérieur, à l'examen de l'Assemblée.

«Cette mesure ne sera cependant que provisoire et pour le cas présent; lors de la future organisation, ce point sera aussi pris en considération.» (Annexe C.)

No. 2541. M. L. Catargi propose que l'on applique le § 70 du règlement de l'Assemblée.

1859
11 Febr.

M. Coutchoureano: Ce n'est pas là un projet, mais seulement une réponse à la proposition du gouvernement; nous ne pouvons même pas faire de projets.

M. Cantacuzino: Du moment que l'Assemblée n'est pas répartie en sections, la proposition est considérée comme urgente; il en est de même de la commission; son rapport a aussi un caractère d'urgence. Je propose donc de rejeter la proposition de M. L. Catargi.

M. le ministre de la justice: Je ne crois pas que la décision doive être ajournée. Le département de l'intérieur s'est trouvé en présence d'une disposition du Règlement organique, qui est encore en vigueur, et devant la perspective d'une nouvelle organisation. Que pouvait donc faire le gouvernement, dans cette période de transition? Il ne pouvait faire que ce qu'il a fait, savoir proposer, comme mesure provisoire, d'appliquer l'ancienne loi, sans préjuger de ce que feront les nouvelles institutions. Mais, si l'Assemblée déclare que ses membres ne peuvent pas se rendre dans les villes où ils sont élus, pour examiner les comptes des municipalités, le gouvernement ne peut pas les y forcer. Si l'Assemblée décharge le gouvernement de l'obligation d'appliquer l'art. 26 du Règlement organique, le ministère ne s'oppose pas aux conclusions du rapport de la commission.

M. P. Casimir soutient qu'on doit appliquer l'article 70 du règlement de l'Assemblée.

Les conclusions du rapport de la commission sont mises aux voix.

Sur la demande de dix membres, il est procédé au vote par appel nominal; 27 membres votent pour, savoir: MM. Lupu Botez, P. Balche, I. Gheorghiyadi, C. Ghica, I. Donitch, C. Iacovaki, G. Coutchoureano, D. Cornea, N. Canano, M. Kogalniceano, I. Cantacuzino, P. Carp, N. Mavrocordat, A. Mavrocordat, A. Pano, N. Pisoski, Rosetti-Tetzcano, I. Radou, Gr. Sturdza, A. Scorțesco, N. Soutzo, C. Hurmuzaki, A. Grigoriu, N. Rosetti-Balanesco, G. Hasnash, I. Ganea et P. Mavrogheni.

Votent contre 17 membres, savoir: MM. A. Botez-Foresco, N. Docan, G. Iamandi, P. Casimir, Et. Catargi, L. Catargi, A. Mourouzi, C. Miclesco, N. Milo, I. Prounco, I. Sturdza, A. Ciurea, P. Rosetti-Balanesco.

M. le vice-président déclare que l'Assemblée a adopté les No. 2541. conclusions du rapport de la commission.

1859

11 Febr.

M. le ministre des finances donne lecture d'une ordonnance princière le chargeant de soumettre à la Chambre un projet de loi relatif à une contribution de cinq millions sur les propriétés foncières. (Annexe D.) M. le ministre expose à l'Assemblée les motifs de ce projet. (Annexe E.) Il donne ensuite lecture du projet et de la listes des dettes de l'Etat. (Annexe F.)

M. P. Balche: Quel est le déficit de l'année 1858?

M. le ministre des finances: Pour l'année 1858, il n'y a pas eu de déficit, mais plutôt un excédent fictif, puisque l'Etat a été chargé d'un grand emprunt, pour couvrir ce budget.

On donne lecture des §§ 68 et 69 du règlement de l'Assemblée.

M. Gr. Sturdza: Si le gouvernement demande cet impôt pour faire l'union des Principautés, je crois que personne ne s'y opposera; au contraire, nous serons tous prêts à faire des sacrifices. Mais, s'il ne s'agit que de couvrir les dépenses ordinaires, il faut qu'on nous présente d'abord le budget et ce n'est qu'ensuite que nous discuterons.

M. le vice-président: Selon le § 68 du règlement de l'Assemblée, la discussion n'a lieu que lorsque le projet est pris en considération.

M. le ministre de la justice: M. Gr. Sturdza a préjugé la question, en faisant dépendre le vote des motifs à l'appui de cette disposition; nous y répondrons au cours de la discussion. || Nous vous avons priés de prendre d'urgence en discussion cette question. Si vous voulez entrer dans les détails, ce n'est pas trois jours qu'il vous faut, mais trois semaines. La gravité de la situation actuelle, les événements au milieu desquels nous nous trouvons, imposent au gouvernement le devoir sacré de vous exposer l'état de choses, de se préparer.

M. Kogalniceano: Je n'ai pas l'habitude de soutenir les propositions du gouvernement. Mais de tout ce qu'ont déclaré les ministres, tant actuels que précédents, ils résulte un fait, savoir: qu'il y a un déficit budgétaire, que les caisses de l'Etat sont vides, qu'il n'y a pas d'argent et que, sans argent, il ne peut y avoir de gouvernement. Nous devons donc en donner. Ajourner la question, c'est lier les mains au gouvernement, et encore dans des circonstances comme celles d'aujourd'hui.

No. 2541. La prise en considération du projet est mise aux voix, par
1859 assis et levés. L'Assemblée l'adopte, à la majorité.

11 Febr. On donne lecture du § 69 du règlement de l'Assemblée, relatif à l'urgence.

M. Kogalniceano: Je suis pour l'urgence; même si on nomme une commission, elle doit agir d'urgence et présenter son rapport en vingt-quatre heures.

M. Gr. Sturdza: Je ne peux pas voter l'urgence, avant d'avoir obtenu une réponse à la question que j'ai posée.

M. P. Casimir: Je ne comprends pas une commission d'urgence. Si nous allons nommer une commission, elle doit travailler conformément au règlement de l'Assemblée.

M. Kogalniceano: L'exemple d'une commission d'urgence, c'est celui de la commission que nous avons nommée dans la question des municipalités. || Le vote de l'union, d'il y a un an, a été fait aussi sur le rapport d'une commission d'urgence.

M. Rosetti-Tetzcano: Je vois que l'on propose l'urgence pour le projet; puis, la nomination d'une commission d'urgence. Ou bien, la proposition étant urgente, il faut la prendre immédiatement en discussion, ou bien, si on nomme une commission, celle-ci doit procéder selon le règlement.

L'urgence est mise aux voix. L'épreuve par assis et levés ayant été douteuse, on procède au vote par appel nominal. Votent pour 22 membres, savoir: MM. C. Ghica, I. Donitch, C. Iacovachi, G. Coutchoureano, D. Cornea, N. Canano, Kogalniceano, I. A. Cantacuzino, P. Carp, A. Mourouzi, A. Mavrocordat, A. Pano, N. Pisoski, Rosetti Tetzcano, Scortzesco, N. Soutzo, I. Sturdza, C. Hurmuzaki, A. Grigoriu, N. Rosetti Balanescu, G. Hasnash et P. Mavrogheni,

Votent contre 18 membres, savoir: MM. A. Botez-Foresco, L. Botez, P. Balche, I. Gheorghidi, N. Docan, D. Iamandi, P. Casimir, Et. Catargi, L. Catargi, N. Mavrocordat, C. Miclesco, I. Prouncu P. Rosetti-Balanescu, I. Radou, Gr. Sturdza, A. Ciurea, I. Ganea, N. Milo, Et. Sillion.

La séance est suspendue pour une demi-heure.

A la réouverture de la séance, le bureau donne lecture de deux propositions:

La première est signée par MM. N. Mavrocordat, C. Miclesco, Et. Catargi, Balanescu, G. Iamandi, I. Sturdza, L. Catargi, Radou, Canano, Foresco, Pisoski, Carp, L. Botez, N. Docan, Ciurea. Il y est proposé de faire un emprunt, garanti par les impôts dont le

pays doit être chargé, conformément à l'art. 46 de la convention. No. 2541. (Annexe G.)

1859

11 Febr.

La seconde est signée par MM. I. Cantacuzino, Coutchoureano, Mourouzi, Pano, N. Rosetti, C. Ghica, A. Mavrocordat, I. Sturdza, Kogalniceano. Il y est proposé d'autoriser une contribution extraordinaire et provisoire de cinq millions sur le revenu foncier et de nommer une commission qui établira le mode de cet impôt. (Annexe H.)

On met en discussion la première proposition, comme plus éloignée du projet du gouvernement.

M. Kogalniceano: A. Focshani! a crié toute l'Assemblée, en votant l'adresse au Prince, ainsi que l'adresse à l'Assemblée de Bucarest; à Focshani donc! Mais une Assemblée et un gouvernement entier ne peuvent pas se déplacer, sans avoir de moyens. Il nous faut donc des moyens, il nous en faut le plus rapidement possible. Qu propose de faire un emprunt. Mais nous savons combien difficile il a été de contracter un emprunt, dans des circonstances moins critiques, quels intérêts on a dû payer, quels sacrifices on a dû faire. Dans les graves circonstances où nous nous trouvons, car elles sont graves, nous devons l'avouer, qui peut assurer qu'il se trouvera une maison de banque qui veuille nous prêter de l'argent? Et s'il s'en trouve une, qui sait quand elle le fera et à quelles conditions vraiment juives? Jusqu'alors, les événements marcheront et nous devanceront. || Jusqu'à présent, nous avons manifesté notre patriotisme par des vœux, par des paroles; maintenant, on nous demande des actes. Nous avons su formuler vaillamment des vœux; maintenant, il faut que nous les exécutions. Sans argent, nous ne pourrons rien faire; en refusant d'en donner, nous prouvons que nous n'avons le courage de rien faire, que tout notre patriotisme se borne à des vœux. On parle de déficits; il ne s'agit pas ici de déficits; le déficit sera couvert; nous examinerons les comptes, les budgets passés; nous serons sévères, car nous devons l'être, je le reconnais. Nous chercherons qui a causé le déficit et qui doit le couvrir. Les bons trésoriers auront notre reconnaissance; les mauvais paieront jusqu'au dernier sou. || M. Alessandri a dit un jour que «l'argent, c'est l'œil du diable»; nous chercherons un remède, pour qu'il n'en soit pas ainsi à l'avenir; nous avons même ce remède: c'est la responsabilité. || Mais, aujourd'hui, ce n'est pas de cela qu'il s'agit: il s'agit, maintenant, d'une question nationale; il s'agit de savoir si nous avons le courage de met-

No. 2541. tre en pratique nos vœux. Le pays saura maintenant ce que nous
 1859 sommes en état de faire. Toutes les dépêches, toutes les lettres ex-
 11 Febr. pédiées de chez nous, disaient que nous désirons l'union, que nous
 désirons le bonheur de notre nation. Il y aurait cependant une
 dépêche qui dépasserait toutes les autres; c'est celle qui annon-
 cerait ceci: «La grande propriété, les boyards viennent de déposer
 sur l'autel de la patrie cinq millions, pour la réalisation des votes
 des 5 et 24 Janvier.»

M. P. Casimir: A. Focshani! a dit M. Kogalniceano. Oui, nos vœux sont grands, très grands! Je consens aussi à faire tous les sacrifices personnels; mais, ici, je suis député, et je veux d'abord étudier le projet, y réfléchir. On nous parle de déficits; il y en a eu toujours; nous y sommes habitués. Les gouvernements passés les ont couverts comme ils ont pu. Maintenant, on ne peut plus faire d'emprunts, qu'en vertu d'un vote de l'Assemblée, qui est appelée à délibérer sur les voies et moyens. Je veux donc voir le budget, examiner toutes les circonstances. Alors, on verra de combien les dépenses dépassent les revenus, et nous aviserons. Je ne peux pas imposer au pays entier une charge, sans des raisons bien justifiées. J'ai été et je suis toujours partisan de l'impôt foncier; mais je ne crois pas que la Chambre puisse, maintenant, assumer la responsabilité d'imposer au pays une charge.

M. le ministre de la justice: M. Casimir dit qu'il a des scrupules qu'il doit respecter. Il dit qu'il ne sait pas ce que veut le pays. Mais, Messieurs, c'est vous qui êtes le pays. Puis, n'entend-on pas chaque jour le pays entier s'exclamer qu'il est prêt à faire tous les sacrifices? La proposition de contracter un emprunt tend à frapper plus lourdement encore les propriétaires. Le crédit se base sur les moyens dont le pays dispose; si nous essayons de faire un emprunt, les capitalistes nous demanderont quels sont ces moyens. Vous savez que les moyens du pays sont maintenant cachés; nous ne pourrons obtenir un emprunt qu'en indiquant d'abord les moyens de le payer. Il y a une opposition contre le vote de ces moyens, sous prétexte que cet impôt n'est pas basé sur l'art. 46 de la convention. Ainsi donc, si, sous ce prétexte, on s'oppose à un impôt sur la propriété, je demanderai à quel titre soumet-on à l'impôt les paysans, quand l'art. 46 de la convention établit l'égalité devant l'impôt.

M. L. Catargi: Tout ce qui a été proposé par M. Kogalniceano et par M. le ministre de la justice, est compris dans notre

proposition ; car, du moment que l'art. 46 de la convention dispose que tous seront frappés d'impôt, cet impôt peut servir de garantie pour l'emprunt à contracter. Ensuite, la commission chargée d'examiner les comptes constatera qui est responsable des déficits ; cet argent rentrera au trésor, et ce règlement permettra de relever la capitation payée par les paysans.

M. Kogalniceano : M. Casimir a dit que, personnellement, il est prêt aux sacrifices. Mais, ici, nous ne sommes pas de simples particuliers ; nous sommes des mandataires de la nation. Le pays, par ses acclamations, a manifesté son désir de faire des sacrifices. Quant à moi, je n'ai jamais désespéré et je ne désespère pas de ma nation ; je sais qu'elle est prête à tout, quand le but est grand et digne. Il était très difficile de faire un emprunt dans des circonstances normales ; aujourd'hui, ce serait impossible. Et même si on pouvait y aboutir, ce ne serait qu'avec des pertes énormes et à des conditions juives, comme je l'ai dit. Il est mieux de savoir ce que nous avons à payer, plutôt que de nous soumettre aux conditions onéreuses d'un emprunt. On nous dit qu'il n'y a pas de moyens. Mais le paysan, de quoi paie-t-il ? Comment ! Le paysan doit continuer à payer et nous autres, nous attendrons jusqu'à ce qu'on puisse mettre en application l'art. 46 de la convention ! Mais les événements n'attendent pas. Je voudrais voir au gouvernement ceux qui s'opposent aujourd'hui, et je suis sûr qu'ils viendraient aussi nous demander des moyens. Il nous faut de l'argent ; nous ne pouvons pas faire des emprunts. Je demande donc que l'on vote les cinq millions et je propose la nomination d'une commission, composée des plus grands propriétaires, et chargée d'établir le mode de perception de cet impôt. Votons, Messieurs, par acclamation les cinq millions.

M. P. Casimir : Individuellement, je suis généreux ; comme député, je suis scrupuleux. L'art. 46 contient le germe de la véritable combinaison des impôts. Que l'on nous présente le budget, et ensuite nous déciderons. Je suis fier de ma conscience. Je trouve qu'un emprunt suffirait à tous nos besoins actuels. C'est la vérité pratique des choses.

M. le ministre de la guerre : Tout ce que M. Casimir vient de dire, peut être parfaitement vrai ; mais la nécessité est urgente : la caisse militaire est vide ; la solde n'est pas payée depuis longtemps ; les soldats manquent d'habillement ; il faut absolument trouver le moyen d'y remédier.

No. 2541.
1859
11 Febr.

No. 2541. M. Gr. Sturdza: Je me range à l'avis de M. Kogalniceano,
 1859 si on me dit que la somme demandée est destinée à la réalisation
 11 Febr. du vote du 24 Janvier.

La proposition de contracter un emprunt est mise aux voix par appel nominal.

Votent pour 19 membres, savoir: MM. A. Botez-Foresco, Lupu Botez, N. Docan, G. Iamandi, D. Cornea, P. Casimir, N. Canano, Et. Catargi, P. Carp, N. Mavrocordat, C. Miclesco, N. Milo, N. Pisoski, P. Rosetti-Balanesco, I. Radou, Gr. Sturdza, L. Catargi, A. Ciurea, I. Ganea.

Votent contre 19 membres: MM. P. Balche, C. Ghica, I. Donitch, C. Iacovaki, G. Coutchoureano, A. Mourouzi, A. Mavrocordat, C. Rosetti-Tetzcano, A. Scortzesco, N. Soutzo, I. Sturdza, I. Cantacuzino, A. Grigoriu, G. Hasnash, A. Pano, C. Hurmuzaki, N. Rosetti-Balanesco, Kogalniceano, P. Mavrogheni.

Etaient absents lors du vote: MM. Gheorghidi et I. Pronco.

M. le vice-président déclare qu'en vertu de l'art. 80 du règlement de l'Assemblée, la proposition est rejetée, les voix pour et contre s'étant réparties en nombre égal.

La seconde proposition est mise en discussion.

M. le ministre des finances: Le ministère déclare qu'il accepte cette proposition.

M. L. Catargi: Cette proposition exige aussi une commission, de même que la proposition précédente. Ce serait donc revenir sur le vote émis.

M. Kogalniceano: Il y a une grande différence. La commission proposée maintenant aura seulement à établir le mode de la perception de l'impôt. Votons d'abord l'art. 1-er, qui autorise la perception d'une somme de cinq millions.

L'art. 1-er de la proposition est mis aux voix par assis et levés.

L'Assemblée l'adopte. L'art. 2 est également adopté. L'ensemble de la proposition, mis aux voix, par assis et levés, est adopté à l'unanimité.

Il est procédé à l'élection d'une commission de sept membres, chargée d'établir le mode de l'impôt de cinq millions. Sont élus membres de cette commission: MM. Et. Catargi, par 37 voix; L. Catargi, par 37 voix; C. Hurmuzaki, par 37 voix; N. Soutzo, par 37 voix; D. Cornea, par 36 voix; G. Coutchoureano, par 34 voix; A. Mourouzi, par 29 voix.

Le bureau donne lecture d'une demande de congé de dix jours No. 2541. faite par M. G. Iamandi. L'Assemblée accorde le congé. 1859

Avec l'assentiment de l'Assemblée, M. le vice-président lève la séance, et l'Assemblée, consultée, fixe la prochaine réunion au Mardi, 3 Février. 11 Febr.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. — Adresse des habitants du district de Faltchi et de la ville de Houche, présentée à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 30 Janvier (11 Février) 1859. Houche.

A l'honorable Assemblée nationale. || Le patriotisme, la dignité et la justice qui ont caractérisé le commencement des travaux de l'Assemblée nationale, et surtout la sagacité avec laquelle elle a su faire le choix de l'oint de Dieu et de l'élu de la nation, en la personne de S. A. le Prince Alexandre Jean Couza, qui est considéré, à juste titre, comme un palladium des espérances les plus sacrées de la nation, ont réveillé d'un sommeil éternel le pays tout entier, et tout le monde se félicite, tout le monde est persuadé du bel avenir des Roumains. Le district de Faltchi et la ville de Houche, pénétrés jusqu'au fond du cœur des mêmes sentiments, prennent la liberté de présenter à l'honorable Assemblée l'expression de ses remerciements et de son dévouement et prient Dieu de faire qu'à l'avenir aussi, les représentants de notre peuple s'inspirent du même esprit, en vue de l'accomplissement des vœux qui sont l'ancre du salut de la nation. || Vive donc l'Assemblée nationale! Vive S. A. notre Prince! Vive la nation roumaine! || Les soussignés, comme tous les Roumains de cœur, ne sauraient, non plus, oublier la profonde sagesse et les beaux sentiments patriotiques de MM. Basile Sturdza et Anastase Pano qui ont tenu, avec tant de dévouement à la nation, les rênes du gouvernement et ont fait que, malgré la tempête, nous sommes arrivés à bon port. Vivent donc nos inappréciables et bien-aimés caïmacams Basile Sturdza et Anastase Pano, dont les noms resteront à jamais ineffaçables dans les cœurs des Roumains et dont les actes serviront de modèle à tout Roumain.

(Suivent les signatures.)

No. 2541. *Annexe B.* — Adresse des habitants de la ville de Tîrgu-Ocna à l'Assemblée électorale de Moldavie, du 11 Febr. 1859. Tîrgu-Ocna.

A l'honorable Assemblée générale nationale de Moldavie. || Le communauté de la ville de Tîrgu-Ocna. || La convention de Paris ayant limité le nombre de ceux qui ont pu prendre part à l'élection des députés à l'Assemblée, n'a cependant pas pu nous enlever la consolation de pouvoir apprécier leurs actes. || La communauté de cette ville, ayant la liberté d'exprimer sa satisfaction et sa reconnaissance, croit de son devoir de ne pas étouffer les sentiments dont elle est pénétrée et s'empresse de les soumettre à l'honorable Assemblée. || Le principal vœu de la communauté est accompli; ses espérances sont réalisées. La journée du 5 Janvier a donné à nos cœurs la certitude d'un avenir heureux de notre chère patrie. Son souvenir sera conservé avec autant d'affection que celui des hommes auxquels le pays a confié son sort. || Les caractères se manifestent par des actes; la satisfaction et la reconnaissance se manifestent par la joie que l'on ne saurait cacher, lorsque l'âme est pleine de bonheur. Nous ne savons pas comment exprimer la joie que nous avons ressentie à la nouvelle de l'élection du Prince; les paroles nous manquent; c'était là une de ces joies qui provoquent non seulement des battements du cœur, mais aussi des larmes. || Messieurs les députés, vous, qui avez donné à tous les Roumains la foi dans la réalisation de leurs aspirations; vous, qui incarnez tous les vœux d'une nation opprimée et persécutée; vous, qui avez accepté la mission la plus délicate qu'un homme puisse assumer, la mission de faire le bonheur d'une nation et de lui préparer un bel avenir; vous, qui vous sacrifiez à des épreuves incessantes; vous, enfin, qui avez donné la première preuve de ce que vous êtes décidés de faire; comment peut-on vous remercier, comment peut on vous récompenser? Les hommes ne sauraient le faire. Seuls la postérité et le Dieu Tout-Puissant peuvent remplir ce que nous vous souhaitons dans nos prières. || Vivent les Principautés-Unies! Vivent MM. le députés! Vive notre Prince bien-aimé, élu sous l'inspiration du St. Esprit! Vivent les membres de l'ancienne Caïmacamie, qui, par leur action droite et impartiale, ont permis au pays de manifester ses vœux! Leurs noms laisseront un souvenir ineffaçable dans toutes les mémoires et seront transmis de famille en famille, de génération en génération, comme ceux des

héros roumains qui brillent sur les pages de notre histoire. Que Dieu vous accorde à tous une longue vie, la santé, la tranquillité d'âme et le courage, pour pouvoir terminer l'édifice du bonheur national. Qu'il nous donne de nouvelles occasions, à nous, à nos familles et à nos enfants, d'appeler sur vos têtes les bénédictions du Ciel.

No. 2541.
1859
11 Febr.

(Suivent les signatures.)

Annexe C. — Rapport de la commission chargée de l'examen du projet de loi relatif aux comptes des municipalités, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 30 Janvier (11 Février) 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée électorale. || La commission chargée de l'examen du projet, présenté par l'honorable ministère, au sujet de la vérification des comptes des municipalités, a l'honneur de soumettre à l'Assemblée le résultat de ses délibérations, dont M. C. Hurmuzaki a été élu rapporteur. || L'art. 26 de l'annexe H du Règlement organique comprend les dispositions suivantes: || «Les membres de la municipalité étant élus, se réuniront vers le 1-er Novembre, avec le préfet du district, le président du tribunal et le député du district, et, dans la ville de Iassy, avec le président du Divan princier, avec l'aga et le député du district, pour examiner, jusqu'au 20 du dit mois, les comptes des revenus et des dépenses faites, au cours de l'année, par les anciens membres de la municipalité, les travaux terminés, les travaux projetés pour l'année prochaine, et les dépenses que ces travaux doivent entraîner. || «Ainsi donc: || «A) Ils s'occuperont de l'examen des comptes de l'année précédente et || R) Ils établiront le budget de l'année prochaine.» || Ces dispositions ont été combinées de sorte que leur application ne fût pas empêchée par les travaux de l'Assemblée générale, qui n'était pas convoquée avant le 1-er Décembre, tandis que l'examen des comptes et la fixation du budget devaient être terminés jusqu'au 20 Novembre. || Cependant, les absences accidentelles des députés de districts, n'ont jamais empêché l'examen des comptes par les autres membres de la commission chargée de ce devoir, sans qu'un tel examen, motivé par une nécessité inévitable, fût considéré comme un manquement aux formes exigées. || Du reste, même du projet du gouverne-

No. 2541. ment, il ressort que les comptes municipaux ne sont pas encore
 1859 examinés par les commissions locales. || Considérant donc: || 1)
 11 Fébr. Que sans l'accomplissement de cette formalité indispensable, l'As-
 semblée ne pourrait même pas connaître les besoins des diffé-
 rentes localités; || 2) Qu'il est impossible qu'au cours de la session
 actuelle de l'Assemblée, ses membres se dispersent dans les dis-
 tricts, pour prendre part à des travaux qui auraient dû être faits au
 mois de Novembre; || 3) Que le but des dispositions du Rè-
 glement organique ne pourrait pas être atteint, les députés pou-
 vant être élus dans d'autres localités et ne pas avoir une connaissance
 suffisante des besoins locaux; || La commission a l'honneur de pro-
 poser à l'honorable Assemblée les dispositions suivantes, au lieu
 de celles qui ont été proposées par le ministère: || «Les comptes
 «des municipalités seront renvoyés aux municipalités respectives,
 «pour être examinés, conformément à l'art. 26 de l'annexe H du
 «Règlement organique, comme les années précédentes, c'est-à-dire
 «sans la participation du député du district; ils seront ensuite sou-
 «mis, par la voie du ministère de l'intérieur, à l'examen de l'Assem-
 «blée. || «Cette mesure ne sera cependant que provisoire et pour
 «le cas présent; lors de la future organisation, ce point sera aussi
 «pris en considération.»

(Suivent les signatures.)

Annexe D.—Décret princier relatif à un impôt extra ordi-
 naire de cinq millions, du 30 Janvier (11 Fé-
 vrier) 1859. Iassy.

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. || Nous, |
 Alexandre Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nation-
 nale, | Prince de Moldavie. || A tous présents et à venir salut. |
 Sur le rapport de Notre ministre secrétaire d'Etat au département
 des finances, No. 1009, et ayant en vue l'état de déficit dans le-
 quel se trouve la caisse de l'Etat, ainsi que le besoin indispen-
 sable de trouver dès maintenant les moyens nécessaires à la nou-
 velle organisation; | Nous avons décrété et décrétons; || Art. 1-er.
 En vertu de l'art. 14 de la convention du 7 (19 Août), Notre mi-
 nistre secrétaire d'Etat au département des finances présentera à
 l'Assemblée électorale un projet de loi pour la perception d'un im-
 pôt extraordinaire et provisoire de cinq millions de lei sur la pro-
 priété foncière, pendant l'année 1859. || Art. 2 et dernier. Notre

ministre secrétaire d'Etat au département des finances est chargé No. 2541.
de l'exécution du présent décret. || Donné dans Notre capitale de 1859
Iassy, le trente Janvier, l'an mil huit cent cinquante neuf, premier 11 Febr
de Notre règne.

(Suivent les signatures.)

Annexe E.— Exposé de la situation financière, présenté à
l'Assemblée électorale de Moldavie, par le mi-
nistre des finances, le 30 Janvier (11 Février)
1859. Iassy.

Messieurs, || L'introduction du nouveau régime que le gouver-
nement actuel est, appelé à mettre en application, a attiré immé-
diatement la sérieuse attention du gouvernement du 15 Janvier
sur l'état financier de la Principauté de Moldavie. Mon prédéces-
seur, M. Lascar Rosetti, avait commencé des études sérieuses sur
ce sujet, lorsque, malheureusement, la maladie dont il est frappé,
l'a forcé à se retirer du poste auquel il avait été appelé par la con-
fiance du Prince. Le 24 Janvier, Son Altesse m'a chargé du départe-
ment des finances. J'aurais, peut-être, hésité à accepter cette
lourde mission, si, le même jour, un nouvel et grand événement, glo-
rieux pour la nation roumaine, ne s'était produit,—l'élection de notre
Prince au trône de la Principauté de Valachie. || Cet événement
m'a tellement remué que j'ai cru qu'il n'était permis à aucun Rou-
main de refuser son concours à un gouvernement appelé à réa-
liser les vœux les plus vifs et les plus chers de la nation rou-
maine. Le message princier du 25 de ce mois ¹⁾, accueilli par des
acclamations unanimes de l'Assemblée, a été pour moi une preuve
de plus que j'aurais été responsable devant vous, Messieurs, et de-
vant le pays entier, si je ne vous soumettais pas un exposé clair de
la situation actuelle des finances, résultant de la désorganisation
absolue qui régnait au temps du gouvernement provisoire qui a
précédé la Commission intérimaire, désorganisation constatée même
par les ministres des finances, MM. P. Balche et I. Cantacuzino,
et généralement connue. || Messieurs, les dettes du trésor mol-
dave, au 1-er Janvier 1859, se chiffrent par 11.923.479 lei 2 bani,
ainsi qu'il est expliqué dans le tableau ci annexé; le revenu prévu
dans le budget de l'année est de 22.124.774 lei, 71 ³/₁₂ bani. La
caisse du trésor est vide, je peux le dire; car, au 24 Janvier, jour

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2510, p. 642.

No. 2541. de mon entrée en fonctions, je n'ai trouvé que 62.640 lei, 25 bani.
 1859 Sans même nous préoccuper des dépenses imprévues, comme l'aug-
 11 Febr. mentation de deux bataillons de chasseurs, faite l'année dernière, les dépenses seules nécessitées par la nouvelle organisation demanderont inévitablement une augmentation des revenus pour l'année 1859, sans parler de l'augmentation des appointements des fonctionnaires publics, absolument nécessaire. || L'art. 46 de la convention a attiré particulièrement mon attention; mais j'ai reconnu qu'il est impossible de le mettre en application, sans réunir les données statistiques nécessaires qui, ainsi qu'on le sait généralement, manquent d'une façon absolue à nos bureaux. || Cette situation difficile demande, Messieurs, un remède urgent. J'ai donc l'honneur de vous présenter un projet de loi autorisant une contribution extraordinaire et provisoire de 5 000.000 lei, pour l'année 1859 seulement, et qui, par une juste répartition, doit être supportée par les revenus des propriétés foncières. Je ne veux pas défendre devant l'Assemblée ce projet comme exempt de toute critique; je veux, cependant, Messieurs, faire appel à votre patriotisme, dont vous avez donné au pays tant de preuves. Vous direz si le gouvernement peut garder un silence coupable en présence des circonstances actuelles, lorsqu'il se trouve complètement paralysé par le manque d'argent. Si vous voulez, Messieurs, que le gouvernement réponde à votre attente, donnez lui, dans ce but, les moyens nécessaires.

Le ministre secrétaire d'Etat au département des finances,
 (s.) Gr. Balche.

Annexe F. — Projet de loi sur un impôt extraordinaire de cinq millions, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 30 Janvier (11 Février) 1859. Iassy.

Projet de loi.

Art. 1-er. Un impôt extraordinaire et provisoire de cinq millions de lei, au cours du trésor, sera établi sur la propriété foncière.

Art. 2 Cet impôt, équitablement réparti, frappera les revenus fonciers dans toute la Moldavie et sera proportionné par tant pour cent.

Art. 3. Le maximum de la proportion ne dépassera pas 5 % du revenu de chaque propriété foncière.

Art. 4. Sont exempts de cet impôt provisoire les propriétaires No. 2541. qui, en vertu du Règlement organique, sont soumis à un impôt ¹⁸⁵⁹ direct envers l'Etat, ainsi que les paysans anciens boyards (răzeși-mazîli) et les petits propriétaires contribuables (răzeși-birnicî). ^{11 Febr.}

Art. 5. La perception de cet impôt aura lieu au cours d'une seule année, en commençant du 1-er Janvier 1859, et sera répartie en quatre trimestres.

Art. 6. Les contrats de fermage, formellement légalisés et en vigueur, serviront de base pour l'inscription du revenu de chaque propriétaire. Il sera institué, dans chaque district, deux commissions d'évaluation, élues par le collège des grands propriétaires et par les délégués, élus récemment par le collège des petits propriétaires. Chaque commission se composera de deux membres élus par le premier collège et d'un membre élu par le second collège.

Art. 7. Ces commissions seront chargées d'évaluer le revenu de tous les propriétaires, si ce revenu n'est pas prouvé par des contrats de fermage, et d'établir un tableau du revenu de toutes les propriétés du district.

Art. 8. Le ministère des finances délèguera auprès de chaque commission un fonctionnaire qui représentera les intérêts du fisc; il n'aura qu'une voix consultative. En cas de contestation de sa part ou de celle d'un propriétaire, chaque partie aura le droit d'appel au tribunal du district qui rendra d'urgence un jugement définitif.

(ss.) B. Sturdza | M. Kostaki | Gr. Balche | C. Rolla | C. Militchesco.

Annexe G.—Proposition relative à un emprunt de cinq millions, présentée à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 30 Janvier (11 Février) 1859. Iassy.

Proposition.

En rapport avec le projet présenté à la Chambre par le ministère des finances et dont la discussion d'urgence a été décidée, les soussignés proposent que les cinq millions de lei, considérés comme indispensables pour faire face aux dépenses actuelles de l'Etat et pour couvrir certains déficits des années précédentes, soient réalisés par un emprunt garanti par l'impôt, dont, conformément à l'art. 46 de la convention, le pays doit être frappé. La

No. 2541. Chambre autorise le gouvernement à contracter cet emprunt dans
 1859 les conditions les plus favorables possibles pour le trésor. En même
 11 Febr. temps, les comptes présentés par le ministère seront soumis à
 l'examen d'une commission, afin qu'on puisse procéder rapidement
 à la confection des budgets pour l'année courante.

(ss.) N. Mavrocordat | C. Miclesco | Et. Catargi | P. Ro-
 setti | Gr. Sturdza | L. Catargi | G. Iamandi | I.
 Radou | N. Canano | D. Cornea | Pisoski | P. Carp |
 Lupu Botez | Docan | A. Ciurea | A. Balche.

Annexe H.—Proposition relative à une contribution extra-
 ordinaire de cinq millions, présentée à l'As-
 semblée électorale de Moldavie, le 30 Janvier (11
 Février) 1859. Iassy.

Proposition.

Les soussignés ont l'honneur de proposer à l'Assemblée ce
 qui suit: || Art. 1-er. Le gouvernement est autorisé à percevoir une
 contribution extraordinaire et provisoire de cinq millions, frap-
 pant le revenu foncier et destinée aux nécessités urgentes actuelles. ||
 Art. 2. En conformité de l'art. 69 du règlement de l'Assemblée;
 une commission est nommée pour établir les modalités de cet impôt.

(ss) I. A. Cantacuzino | G. Couthoureano | Pano | A.
 Mourouzi | N. Rosetti-Balanesco | A. Mavrocordat
 I. Sturdza | M. Kogalniceano | C. Gr. Ghica | A.
 Scortzesco.

Annexe I.—Liste des dettes de l'Etat, présentée à l'Assem-
 blée électorale de Moldavie, le 30 Janvier (11 Fé-
 vrier) 1859. Iassy.

Leî	1.350.195,—	Dette envers la Banque, capital et intérêts 6% jusqu'au 1-er Janvier 1859.
	678.195	Pour 20.000 ducats ¹⁾ empruntés le 21 Mars 1857, savoir:
	630.000,—	Capital
	67.095,—	Intérêts de la date de l'obligation jusqu'au 1-er Janvier 1859.
	<u>697 095,—</u>	
	<u>1.350.195,—</u>	<u>678.195 697.095,—</u> A reporter.

¹⁾ Ducat = 31 1/2 lei. Leul = 40 paras.

Leï			No. 2541.
1.350.195,—	678.195	697.095,—	Report.
		18.900,—	A déduire les intérêts pour 6 mois qui ont été payés du § de l'entre- tien de la milice pour l'année 1857.
		678.195,—	
	672.000	Pour 20.000 ducats empruntés le 20 Mai 1857, savoir :	
		630.000,—	Capital
		60.900,—	Intérêts de la date de l'obligation jusqu'au 1-er Janvier 1859.
		690.900,—	
		18.900,—	A déduire les intérêts pour 6 mois, payés du § extraordinaire, le 29 Novembre 1857.
		672.000,—	
	1.350.195		
305.880,90	Dette envers M. le vornik Théodore Ghica, capital et intérêts à 7% par an, savoir :		
	283.500,—	Pour le capital de 9.000 ducats selon l'obli- gation du 14 Novembre 1857.	
	22.380,90	Intérêts jusqu'au 1-er Janvier 1859.	
	305.880,90		
2.117.187,80	Dette envers M. le major Misha Anastasievithch, savoir :		
	885.416,80	Reste de l'emprunt fait en 1855 qui doit être payé par le revenu des douanes, comme il suit :	
	229.166,80	Au 1-er Janvier 1859.	
	223.958,40	» 1-er Avril »	
	218.750,—	» 1-er Juillet »	
	213.541,80	» 1-er Octobre »	
	885.416,80		
1.231.771,—	De l'emprunt fait en 1857 et payable des revenus des salines, de la façon suivante :		
	257.812,60	Au 1-er Janvier 1859.	
	252.083,60	» 1-er Avril »	
	246.354,20	» 1-er Juillet »	
3.773.263,50	2.117.187,80	756.250,20	A reporter.

No. 2541. 1859 11 Febr.	Let 3.773.263,70	2.117.187,80	756.250,20 240.625,— <u>996.875,20</u> 234.895,100 <u>1.231.771,—</u> 2.117.187,80	Report. Au 1-er Octobre 1859. » 1-er Janvier 1860.
	105.731,102		Emprunt sur les dépôts avec intérêts 3 ^o / _o par an, aux entrepreneurs des cabarets en Bessarabie, savoir : 105.336,81 Capital au 15 Novembre 1859. 395,21 Intérêts jusqu'au 1-er Janvier 1859. <u>105.731,102</u>	
	759.548,90		Emprunté en 1857 des capitaux des décimes appartenant aux communes rurales avec intérêts 5 ^o / _o par an, en vertu d'une décision du Conseil administratif, communiquée au trésor par l'adresse du Secrétaire d'Etat du 5 Novembre 1857, No. 5.900, savoir : 720.520,— Capital retiré des décimes des communes rurales progressivement aux mois de Novembre et de Décembre 1857, avec fixation du terme au 1-er Décembre. 39.028,90 Intérêts pour 13 mois, du 1-er Décembre 1857 au 1 Janvier 1859. <u>759.548,90</u>	
	7.284.935,—		Dette de l'Etat représentant les obligations émises pour l'émancipation des esclaves, conformément à la loi du 18 Décembre 1855, savoir : 5.727.500,— Capital au 18 Mars 1856. 6.500,— A déduire comme payé en 1858. <u>5.721.000,—</u> 1.563.935,— Intérêts à 10 ^o / _o par an, pour 2 ans, 9 mois et 12 jours, du 18 Mars 1856 au 1-er Janvier 1859, savoir : 1.592,345,— Total des intérêts. 28.410,— A déduire comme payé en 1858. <u>1.563.935,—</u> 7.284.935,—	
	<u>11.923.479,02</u>		Somme totale de la dette de l'Etat.	

Le ministre secrétaire d'Etat au département des finances,

(s.) Gr. Balche.

No. 2542.—Proclamația No. 790 a ministrului de interne al Valahiei către locuitorii țării, din 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. București.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“, No. 10, din 2 Februarie 1859.)

Fraților! || «Domnul este sublim», ne zice confratele nostru Rosetti, adică el are cu desăvîrșire toate darurile ce trebuie să aibă un Domnitor. Și cum putea fi într'alt fel? Cinci milioane de oameni, în minutul în care caută să apuce iarăși firul vieții naționale, cinci milioane de oameni sanctificați prin veacuri de suferințe și astăzi uniți în singura dorință de a se mîntui, puteau ei oare a se înșela? Nu, și alesul nației, acela care, după mai multe veacuri, avu cel d'întăiu suprema onoare, fericirea cea mai splendidă d'a putea zice, țără să facă un sacrilegiu, că domnește cu mila lui Dumnezeu și cu voința națională, el singur, salutând și îmbrățișând, prin ordinul zilei către oștire, stindardul oștenilor de dincoace de Milcov, în numele lui Mihaiu Viteazul ¹⁾, să desvelește înaintea lumii ca bărbatul ce era predestinat să preside la emanciparea, la regenerarea și la reconstituirea României. || Acesta este Domnul ce, peste trei patru zile, o să păsească peste Milcov, fără că acest pîriu să mai fie o barieră ce despărțea o singură țară în două trunchiuri; să-l primim cu amorul și entuziasmul ce ne aprîndea când l'am ales; să-i dăm toți inimile noastre fără rezervă, ca toate, unite într'a lui, să se ridice la înălțimea, la puterile ce cer supremele împrejurări de astăzi. Să imităm, fraților, exemplul de sacrificiul ce ni-l dă alesul nostru, Domnul nostru: el zice Inaltelor Puteri garante: «depuî coroanele ce amorul a două Principate a pus pe capul meu, dați-ne numai Prințul străin.» || Să zicem și noi lui: dă-ne o patrie tare și independentă, și toți vom depune în mâinile tale avuțiile noastre, știința noastră, activitatea noastră și chiar viața noastră, ca în mâinile preotului ce păzește altarul patriei. || Să trăiască Principatele-Unite! || Să traiască Alexandru Ioan I! || Să trăiască poporul ce-l va susține.

Ministrul din năuntru, (subscris) Nicolae Golescu.

(Traducțiune.)

Frères, || «Le Prince et sublime», nous dit notre confrère Rosetti; cest-à-dire, qu'il possède toutes les qualités qu'un Prince régissant doit posséder. Et pouvait-il en être autrement? Cinq mil-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2517, p. 662.

No. 2542. lions d'hommes qui cherchent à renouer le fil de leur vie nationale; cinq millions d'hommes sanctifiés par des siècles de souffrances et aujourd'hui unis dans le seul but de leur salut, ces cinq millions d'hommes pouvaient-ils se tromper? Non! L'élú de la nation, celui qui, après des siècles, a eu l'honneur suprême, la félicité la plus splendide de pouvoir dire, sans commettre un sacrilège, qu'il règne par la grâce de Dieu et par la volonté nationale, cet élu qui, par son ordre du jour à l'armée, salue et fait sien, au nom de Michel-le-Brave, le drapeau des soldats de ce côté-ci du Milcov ¹⁾, se révèle lui-même au monde comme homme prédestiné à présider à l'émancipation, à la régénération et à la reconstitution de la Roumanie. || Voilà le Prince qui, dans quelques jours, passera le Milcov, ce ruisseau qui, aujourd'hui, n'est plus une barrière séparant en deux parties un seul et même pays. Recevons-le donc avec l'amour et le dévouement qui nous réchauffaient lorsque nous l'élisions; tous, offrons lui sans réserve nos cœurs qui, personnifiés dans le cœur du Prince, vont s'élever à la hauteur et à la puissance exigées par les circonstances actuelles. Imitons, frères, l'exemple du sacrifice que nous donne notre élu, notre Prince. Ne déclare-t-il pas aux hautes Puissances garantes: «Je dépose les couronnes que l'amour des deux Principautés a mises sur ma tête, seulement, donnez nous un Prince étranger » A notre tour, disons lui: Donnez-nous une patrie forte et indépendante, et nous déposerons entre vos mains toutes nos richesses, toutes notre intelligence, toute notre activité, notre vie même, comme entre les mains du prêtre qui garde l'autel de la patrie. | Vivent les Principautés-Unies! Vive Alexandre Jean I-er! Vive le peuple qui le soutiendra!

Le ministre de l'intérieur, (s.) Nicolas Goleșco.

No. 2573.— Darea de seamă despre primirea deputației orașului Bucureșci de către Domnitorul Alexandru Ioan I, în 30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“ No. 12 din 9 Februarie 1859; „Monitorul oficial al Moldovei“, din 8 Februarie 1859.)

No 2543. Consiliul municipal din Bucureșci. | Conform jurnalului
1859 încheiat la 29 ale trecutei luni de onor. Consiliu, în unire cu
11 Febr.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2517, p. 662.

d-niî deputați, sub-semnații, onorați cu misia a merge în Iași ca No. 2543, să depue Măriei Sale Domnitorului omagiile de credință și de devotament ale capitalei Bucuresci, îndeplinind'o cu toată demnitatea cerută, socotesc de a lor datorie a face cunoscut onor. Consiliu că, așa după cum urma a se aștepta cine-va, deputația Bucurescilor fu primită, în toate orașele ce cad în linia drumului de la Focșani către Iași, cu toată onoarea și bucuria locuitorilor, a căror inimă erau încă electrisate de memorabila faptă a Adunărei generale de la 24 Ianuarie. | A doua zi, după ajungerea noastră în Iași, d-l ministru din năuntru înfățișându-ne la Măria Sa, îi rostirăm următorul discurs:

«Inalte Suverane al Principatelor-Unite, || «Cumplitele calamități prin cari trecură țările noastre surori în curs de mai mulți secolî, nu fură de cât niște încercări ale credinței Românilor în Dumnezeuul părinților lor! Speranțele lor însă fiind mai tari de cât dînsele, Provedința, prin Adunarea generală a națiunei, dictă chemarea Măriei Tale la tronul țarei, și ast-fel, ne place a crede că a subscris mîntuirea lor din suferințele în care gemeau. || «Destinul, Măria Ta, păstra în secretele sale divine actul de unirea tronurilor lui Ștefan cel Mare și al lui Mihaiu Bravul sub sceptrul Măriei Tale. || «Din urna Adunărei generale de peste Milcov, eșind numele Măriei Tale, capitala Bucuresci tresări de bucuria unei asemenea fericiri neașteptate, și ca centrul, în care se răsfrîng ecourile urărilor de mulțumire a trei milioane aproape de locuitorî, vine astăzi, prin noi, reprezentanții ei, să depue la picioarele Măriei Tale omagiile de credință și de devotamentul său cel mai nestrămutat, de care se simte mișcată. || «O sută cincî-zeci de miî de locuitorî, Măria Ta, v'așteaptă cu brațele deschise și cu inimile batânde de bucurie, ca să vă primească în mijlocul lor, fiind-că aū o convicție tare că Măria Ta le aducî dreptatea, pacea, frăția și prosperitatea tuturor, și că, națiunea puindu-vă într'o mână lacătul trecutului și într'alta cheia viitorului, veți deschide o eră nouă generațiunei presente, și veți lăsa de moștenire virtutea și patriotismul generațiunilor viitoare. Iată, Măria Ta, pentru ce strigăm cu toții și vom striga tot-deauna: Să vă dăruiască Dumnezeuu zile îndelungate și inimă patriotică, în marea lucrare a regenerațiunei neamului românesc.

La acest discurs, Măria Sa a bine-voit, să ne răspundă cam în terminii următorî:

«Pe lângă cele ce am zis, erî, domnilor deputați ai Camereî din

No. 2543. «Valahia, mai adaog d-voastră că, Bucuresciŭ având o burghezie bine
 1859 «formată, am cuvînt a mă rezema într'însa și a spera mult de la
 11 Febr. «înțelepciunea și tactica ei. Nu pot zice tot așa și pentru Iași, unde
 «această burghezie nu se cunoaște, copleșită fiind de jidovime. Spu-
 «neți dar concetățenilor d-voastră că Lună voi pleca, să viă în mij-
 «locul dumnealor, ca să ne cunoaștem mai bine și să ne punem pe
 «lucru, căci trebuie să isprăvim odată cu formele și cu vorbele.»

Eșind de la Măria Sa, ne hotărîrăm întoarcearea pe a doua zi. Dar mai 'nainte de a porni ne arătarăm dorința a ne înfățișa și la Măria Sa Doamna și d. colonel și adjutant Manu, șeful poliției, se însărcină a ne anunța și a ne vesti ora în care putem fi primiți. || Măria Sa, ca să nu ne zăbăvească din călătorie, bine-voi a ne primi la 9 ore dimineața. Primirea noastră fu de Măria Sa cu atâta bucurie și cordialitate, în cât ne făcu a crede că ne aflăm înaintea unei adevărate și demne de respect mame. || După depunerea omagiilor noastre în numele capitalei, Măria Sa împărtăși cu noi dejunul, în mijlocul unei vesele conversații atingătoare de circumstanțele de față. || 'Incântați de o manieră atât de nobilă, atât de populară, și tot de odată maternă, săvîrșind dejunul și având să pornim, îi ziserăm: «Plecând, Măria Ta, ducem cu noi cea mai dulce suvenire că am văzut adevărata mamă a concetățenilor noștri, cărora le vom spune că de acum nu vor mai fi orfanți, și că nevoile lor familiare vor găsi în inimă-ți o adevărată compătimire. Să trăiți Măria Ta. și Dumnezeu să vă aducă sănătoasă în mijlocul nostru!» || Aci împlinindu-se misia noastră, venim a ruga pe onor. Consiliu să bine-voiască a o împărtăși și concetățenilor noștri, spre a cunoaște rezultatul ei.

(subscriși:) Ioan Penescu | Avram Gheorghiu | Costache
 Disescu | Nicolae Furcă | Vasile Constantin

(Traducțiune.)

Au Conseil municipal de Bucarest. || Conformément à la décision de l'honorable Conseil du 29 Janvier, les soussignés, honorés de la mission de se rendre à Iassy, ensemble avec MM. les députés, pour présenter à S. A. le Prince l'hommage de fidélité et de dévouement de la part de la ville de Bucarest, après avoir rempli dignement cette mission, croient de leur devoir de porter à la connaissance de l'honorable Conseil ce qui suit: || Ainsi qu'on devait s'y attendre, la députation de Bucarest a été reçue, dans

toutes les villes sur la route de Focshani à Iassy, avec tous les honneurs et avec joie de la part des habitants, dont les cœurs étaient encore électrisés par l'acte mémorable de l'Assemblée générale du 24 Janvier. || Le lendemain de notre arrivée à Iassy, M. le ministre de l'intérieur nous a présentés à S. A. le Prince, auquel nous avons adressé l'allocution suivante:

«Très-haut Souverain des Principautés-Unies, || «Les terribles calamités par lesquelles nos Principautés-sœurs passèrent au cours des siècles, ne furent quæ des épreuves de la foi des Roumains en le Dieu de leurs pères. Leur foi fut cependant plus forte que les épreuves. La Providence, par l'organe de l'Assemblée générale de la nation, appela Votre Altesse au trône des Principautés, et ainsi, nous nous plaisons à le croire, elles ont été sauvées des souffrances sous lesquelles elles gémissaient. || «Le destin, Altesse, avait inscrit dans ses décisions la réunion du trône d'Étienne-le-Grand et de celui de Michel-le-Brave, sous le scèptre de Votre Altesse. || «Le nom de Votre Altesse est sorti de l'urne de l'Assemblée générale d'au-delà du Milcov; en présence de ce bonheur inattendu, Bucarest tressaillit de joie; comme centre où se répercute l'écho du contentement de près de trois millions d'âmes, il nous charge de déposer aux pieds de Votre Altesse l'hommage de sa fidélité et de son dévouement les plus inébranlables, dont il se sent animé. || Les cent cinquante mille habitants de Bucarest vous attendent, Altesse, les bras ouverts et les cœurs palpitant de joie, pour vous recevoir chez eux. Ils sont convaincus, Altesse, que vous leur amènerez la justice, la paix, la fraternité et la prospérité générale; ils sont convaincus que, la nation vous ayant remis, dans une main, le cadenas du passé et, dans l'autre, la clef de l'avenir, vous ouvrirez une ère nouvelle à la génération présente et que vous laisserez la vertu et le patriotisme comme héritage aux générations futures. Voilà, Altesse, pourquoi tous nous nous écrions et nous nous écrierons toujours: Puisse Dieu Vous donner de longues années et le patriotisme nécessaire pour la grande œuvre de la régénération de la nation roumaine!»

A ce discours, Son Altesse a daigné répondre à peu près dans les termes suivants:

«J'ajouterai, Messieurs, à ce que j'ai dit, hier, à MM. les députés «de la Chambre de Valachie, que, la ville de Bucarest ayant une «bourgeoisie bien formée, je puis m'appuyer sur elle et fonder de «grandes espérances sur son tact et son intelligence. Je ne peux

No. 2543. «pas en dire autant quant à la ville de Iassy où la bourgeoisie
1859 «n'existe pas, car elle est inondée par les Juifs. Dites, Messieurs,
11 Febr. «à vos concitoyens que je partirai Lundi pour me rendre au mi-
«lieu d'eux, afin que nous fassions une connaissance plus intime
«et que nous puissions nous mettre au travail, car il faut en finir
«une fois avec les formalités et les paroles.»

Sortis de chez Son Altesse, nous avons décidé de partir le lendemain ; mais, auparavant, nous avons voulu nous présenter à S. A. la Princesse. M. le colonel aide-de-camp Mano, chef de la police, s'est chargé de nous annoncer et de nous aviser de l'heure à laquelle nous serions reçus. || Pour ne pas retarder notre voyage, S. A. la Princesse a daigné nous recevoir à 9 heures du matin. La réception a été si cordiale que nous nous croyions trouver devant une véritable mère, digne de respect. || Après avoir déposé nos hommages au nom de la capitale, nous avons eu l'honneur de partager le déjeuner de Son Altesse, au milieu d'une gaie conversation roulant sur les événements actuels. || Charmés des manières si nobles, si simples et en même temps si maternelles de S. A. la Princesse, nous avons, après le déjeuner, pris congé de Son Altesse, en lui disant : «En partant, nous emportons, Altesse, le plus doux souvenir, celui d'avoir vu la mère de nos concitoyens, auxquels nous dirons que, désormais, il n'y aura plus d'orphelins et que leurs besoins trouveront dans le cœur de Votre Altesse une véritable compassion. Puisse Dieu vous amener en bonne santé parmi nous!» || Ayant rempli de la sorte notre mission, nous prions l'honorable Conseil de porter ce qui précède à la connaissance de nos concitoyens.

(Suivent les signatures.)

No. 2544.—Primul articol al ziarului «Românul» din 31
Ianuarie (12 Februarie) 1859. București.

(„Românul”, No. 13, din 31 Ianuarie (12 Februarie) 1859.)

No. 2544. Facem apel la patriotismul tuturor concetățenilor noștri și
. 1859 sîntem încredințați că fie-care va contribui din parte-î spre a da
11 Febr. capitalei noastre un aer de sărbătoare națională, ca și exteriorul
să fie în conformitate cu veselia ce simte orî-ce Român. Dar ca

să fie și o oare-care simetrie, fără însă a stînjini fantasia fie-căruia, No. 2514. redacția propune că decorația de căpetenie să fie drapeluri naționale tricolore, albastru (civit), galben și roșu; la vârful drapelului o banderolă albastră (fața cerului) ca semnul unirei, precum o prescrie convenția; ferestrele se pot împodobi cu coroane, ghirlande, verdeață, transparente. || Intrarea Înălțimei Sale în capitala Bucurescî se cuvine a fi o solemnitate, un eveniment istoric și o adevărată serbare națională, căci negreșit nu se află un Român care n'ar dori să vadă pe alesul nației. || Cititorii noștri știu, prin două depeși telegrafice ce le-am publicat în numărul trecut, că alegerea Prințului nostru a fost recunoscută și aplaudată de către guvernul Franței. Sîntem încredințați că și cele-l'alte Puteri garante nu vor întîrzia a da adezia lor la această alegere, făcută în unanimitate de ambele ramificări ale poporului român, și nu ne îndoim că curtea suzerană va confirma această alegere; de aceea sîntem în drept a prevedea un viitor fericit de progres, de dreptate și de frăție.

1859
11 Febr.

(Traducțiune.)

Nous faisons appel au patriotisme de tous nos concitoyens et nous sommes persuadés que chacun contribuera à donner à notre capitale l'aspect d'un jour de fête nationale, afin que l'extérieur soit en accord avec la joie ressentie par tous les Roumains. Mais pour qu'il y ait une certaine symétrie, sans exclure la fantaisie individuelle, la rédaction propose que la décoration principale consiste en drapeaux nationaux tricolores — bleu, jaune et rouge — ayant au bout de la hampe une bande bleu-ciel, comme emblème de l'union, ainsi que le prescrit la convention. Les fenêtres peuvent être ornées de tapis, de guirlandes, de verdure, de transparents. || Il faut que l'entrée de Son Altesse dans la capitale soit une solennité, un événement historique et une véritable fête nationale, car, certainement, il n'y a pas un seul Roumain qui ne veuille voir l' élu de la nation. | Nos lecteurs savent, par les deux dépêches que nous avons publiées dans notre dernier numéro, que l'élection de notre Prince a été reconnue et applaudie par le gouvernement français. Nous sommes persuadés que les autres Puissances garantantes ne tarderont pas à donner leur adhésion à cette élection, faite à l'unanimité par les deux ramifications du peuple roumain

No. 2544. et nous ne doutons pas que la cour suzeraine confirmera cette
 1859 élection. Nous sommes donc en droit de prévoir un heureux avenir
 11 Febr. de progrès, de justice et de fraternité.

No. 2545.—Articolul lui Cesar Bolliac, publicat în ziarul
 «Românul», din 31 Ianuarie (12 Februarie) 1859.
 Bucuresci.

(„Românul“, No. 13, din 31 Ianuarie (12 Februarie) 1859.)

No. 2545. Dumnezeu a decretat, de la începutul acestui secol, ca nația
 1859 română să-și ia, între cele-lalte nații ale Europei, locul ce-și per-
 12 Febr. duse de doi secolii, și geniul poporului român s'a deșteptat spre
 a executa decretul lui Dumnezeu. Deșteptarea lui se anunță la 1806.
 La 1821, încarnat în Lazăr și Tudor, proclamă naționalitatea ro-
 mână; la 1848, proclamă egalitatea și libertatea în nație; la 1857,
 anunță unirea între ambele Principate Române, ce mai rămăseseră
 necotropite, și la 24 Ianuarie 1859, decretă unirea astor principate
 sub un singur Domn. | Domnul României libere, ales de ambele
 Camere elective, în unanimitate, proclamat de amîndouă armiiile
 române și de cincî milioane de popor omogen, inspirat de acest
 vechi geniu al poporului român, este Domnul Alexandru Ioan I.
 Mărească-se numele lui, prin mărirea nației sale, și întărească-se
 brațul său, spre apărarea naționalității române și a dreptului ro-
 mân! Pue el în practică vie libertatea și egalitatea în nația sa, și
 lumineze și îmbărbăteze poporul său! Căci este alesul nostru pe
 care ni-l unge Dumnezeu spre vindecarea ranelor noastre! Vieze
 într'însul geniul poporului român și arată-ne calea ce am pierdut'o
 de secolii! || Peste câte-va zile, Domnul României libere va veni în
 capitala sa, spre a se unge în biserica curței lui Mircea (Curtea-
 veche), după legea Domnilor români. Dar unde este coroana Dom-
 nilor Țerei Românești? Domnul Principatelor-Unite va avea numai
 coroana Moldaviei? Camera electivă din Bucuresci și Sfatul admi-
 nistrativ care cărmuește astăzi țara, n'au chibzuit nimic încă des-
 pre aceasta. || Una sută cincî-zeci miî de Români, cari fac po-
 porul omogen al Bucurescilor, așteaptă în nerăbdare să salute pe
 Domnul ce și-l au ales și să-î jure credință. Palatul princiar al
 României se decorează pentru cea mai mare sărbătoare ce au
 avut vre-o dată Români. pentru ziua când Statul lor, decăzut în

cea mai coruptă birocrație, are să se transforme iarăși în Stat No. 2545. unitar și umilința lui în dignitate. Capitala României va saluta pe Domnul ei și Domnul ei va înțelege tot ceea ce așteaptă această capitală de la dînsul. || După depeșile tetragrafice, Domnul Principatelor Unite din România pleacă din Iași Luni, la 2 Februarie. Călcând pe pămîntul Țării Românești, până la capitală, va vedea orașele Focșani, Buzău și Ploești. Caracterul nerăbdător al Bucureștenilor ține capitala într'o răsufare, până la sosirea acestei mari sărbătorii. Seara la 24 Ianuarie și zilele următoare până astăzi, s'au trecut într'un transport necurmat de bucurie. Junimea, piața, armia, Camera, municipalitatea și-au pornit deputațiile lor la Iași și o duc în sărbătorii și banchete necurmăte. Suntem în cea mai vie nerăbdare să amestecăm lacrimile noastre de bucurie cu frații noștri gemeni, pe cari îi știam până acum numai din nume, căci un pîriu încântat, rupt din rîul cel mare al uitărei, ne oprea a ne vedea și a ne întîlni. Fie bine-cuvîntat acest descântec ce se făcu pîriului încântat! El ne deschide ochii și ne lasă să ne aruncăm în brațele fraților noștri. || Suntem cinci milioane de frați, astăzi uniți sub un singur Domn, pe care îl iubim, precum iubește mama pe fiul ei, căci Domnul nostru este creat de noi înși-ne. Avem marea, avem Dunărea și Carpații, cu cele mai roditoare câmpii din Europa; nici Ștefan, nici Mircea, nici Mihaiu nu au avut cât are Alexandru Ioan I, căci ceea ce se ia prin silă, nu este avere. Înimează-ne, Înălțate Doamne, pre cât te iubim, și supune sub picioarele tale pe tot vrăjmașul și pismașul poporului tău! || Nicî un stăpînitor al României până astăzi nu a fost tare ca suveranul ce ne-am ales. El este iubit și sprijinit de tot ce are inimă, inteligență, capacitate, activitate, onoare și patriotism în nație. Intinerească-se dar pe tot anul în amorul nației sale! || Meargă tot-d'una înaintea dorințelor naționale, fără să se ostenească! Libertățile publice fie gardia sa și libertățile individuale agenții săi. Luxul său fie simplitatea, egalitatea mîndria sa și opinia publică singuru-i regulator. Luminarea poporului fie puterea sa din lăuntru și arma-rea lui forța sa în afară. Plugar și ostaș este Românul, decî Domnul său va da pas facultăților naționale.

Cesar Bolliac.

(Traducțiune.)

Dieu a décrété, dès le commencement de ce siècle, que la nation roumaine doit reprendre, parmi les autres nations de l'Eu-

No. 2545. rope, la place qu'elle avait perdue depuis deux siècles; et le génie
 1859 du peuple roumain s'est réveillé pour accomplir le décret de Dieu.
 12 Febr. Son réveil s'annonce en 1806; en 1821, incarné en Lazar et en
 Tudor, il proclame la nationalité roumaine; en 1848, l'égalité et la
 liberté sont proclamées par la nation; l'année 1857 se signale par
 l'annonce de l'union entre les deux Principautés roumaines, restées
 exemptes du joug étranger; et le 24 Janvier 1859, l'union de ces
 Principautés est décrétée par l'élection d'un seul Prince. || Le Prince
 régnant de la Roumanie libre, élu à l'unanimité par les deux Cham-
 bres électives, proclamé par les deux armées roumaines et par
 cinq millions d'âmes d'un peuple homogène, inspiré par le vieux
 génie du peuple roumain, c'est le Prince Alexandre Jean I-er. Puisse
 son nom devenir grand par la grandeur de sa nation! Puisse son
 bras devenir fort, pour la défense de la nationalité roumaine et
 des droits des Roumains! Puisse-t-il mettre en pratique la liberté
 et l'égalité au milieu de sa nation! Puisse-t-il éclairer et réchauffer
 son peuple! Car il est notre élu, que Dieu nous a envoyé pour
 guérir nos blessures! Puisse le génie du peuple roumain s'incarner
 en lui et nous indiquer la voie que nous avons perdue depuis des
 siècles! || Dans quelques jours, le Prince régnant de la Roumanie
 libre viendra dans sa capitale, pour être oint, selon l'usage des
 Princes valaques. en l'église de la cour de Mircea. Mais où est la
 couronne des Princes de la Principauté de Valachie? Le Prince des
 Principautés-Unies ne ceindra-t-il que la couronne de Moldavie?
 La Chambre élective de Bucarest et le Conseil administratif qui
 gouverne aujourd'hui, n'ont encore rien décidé à ce sujet. Les
 cent cinquante mille Roumains, qui constituent la population
 homogène de Bucarest, attendent avec impatience le moment de
 saluer le Prince qu'ils ont élu et de lui prêter le serment de fi-
 délité. On décore le palais princier de la Roumanie pour la plus
 grande fête que les Roumains aient jamais eue, pour la journée
 où leur Etat, tombé dans la bureaucratie la plus corrompue, va
 triompher comme Etat unitaire et va changer son humilité en
 dignité. La capitale de la Roumanie saluera son Prince, et ce Prince
 comprendra ce que cette capitale attend de lui. || Selon les dé-
 pêches télégraphiques, le Prince régnant des Principautés-Unies
 part de Iassy le Lundi, 2 Février. En passant sur le sol de la
 Principauté de Valachie jusqu'à la capitale, il verra les villes de
 Focshani, de Bouzéo et de Ploïeshti. Le caractère impatient des
 Bucarestois les tient en haleine jusqu'à l'arrivée de cette grande fête.

Depuis la soirée du 24 Janvier et pendant tous les jours suivants, ce No. 2545. n'était qu'un transport de joie. La jeunesse, le commerce, l'armée, 1859 la Chambre, la municipalité ont envoyé à Iassy des députations; 12 Febr. les fêtes et les banquets ne cessent pas. Nous sommes impatientes de mêler nos larmes de joie à celles de nos frères jumeaux, que, jusqu'à présent, nous ne connaissons que de nom, car un ruisseau enchanté, embranchement du grand fleuve de l'oubli, nous empêchait de nous voir et de nous rencontrer. Soit bénie le moment qui a brisé le charme de ce ruisseau! Elle nous ouvre les yeux et nous permet de nous jeter dans les bras de nos frères. || Nous sommes cinq millions de frères, aujourd'hui unis sous un seul Prince, que nous aimons comme une mère aime son fils, car notre Prince est créé par nous-mêmes. Nous avons la mer, nous avons le Danube, nous avons les Carpathes; ni Etienne, ni Mircea, ni Michel n'ont eu tout ce qu'a Alexandre Jean I-er, car ce qui est pris par la force ne constitue pas la richesse. Aimez-nous, ô Prince, comme nous vous aimons, et foulez aux pieds les ennemis et les adversaires de votre peuple. || Jusqu'à ce jour, aucun Prince régnant de Roumanie n'a été aussi fort que le souverain que nous avons élu. Il est aimé et appuyé par tout ce qui, dans cette nation, a du cœur, de l'intelligence, de la capacité, de l'activité, de l'honneur, du patriotisme. Chaque année, il rajeunira dans l'amour de sa nation. | Qu'il aille toujours, sans se fatiguer, au devant des vœux nationaux! Que les libertés publiques soient sa garde, et les libertés individuelles ses agents! Que la simplicité soit son luxe, l'égalité sa fierté, et l'opinion publique son seul régulateur! Que l'enseignement du peuple soit sa force au dedans et l'armement de ce peuple sa force au dehors! Le Roumain est agriculteur et soldat; son Prince facilitera le développement de ces facultés nationales.

César Bolliac.

No. 2546.— Cuvîntul pronunțat de Archimandritul Iosafat, în biserica română din Paris, în 1 (13) Februarie 1859. Paris.

(„Românul“ No. 20, din 17 (29) Februarie 1859.)

Fraților! Când un candidat de Prinț saŭ de Impărat este ales No. 2546. de majoritatea unei Adunări convocate în mod legal, trebuie să se 1859 considere alesul ca legitim, după toate legile lumii, și atunci, Bi- 13 Febr.

No. 2546. serica, făcând rugăciuni pentru dînsul, îl numește unsul Domnului, 1859 consfințind prin aceasta înălțarea sa și autoritatea ce o va exersa. || 13 Febr. Alegerea lui Alexandru Ioan I de Prinț în Principatele-Unite este mai mult de cât legitimă, fiind-că nu s'a făcut de o simplă majoritate, ci de o admirabilă unanimitate, în două Adunări diferite, de unde urmează că alesul este de două ori legitim și de două ori unsul Domnului. || Fraților, mărimea acestui act, fără exemplu în istoria lumii și în care apare în mod văzut mâna lui Dumnezeu, deșteaptă admirația adevăraților Români și face să salte inimile lor de bucurie. || Să ne bucurăm dar, fiind-că astăzi soarele adevărului s'a arătat pe orizontul nostru și a răspîndit norii cari ne acoperau de întuneric; în urma acestui act, lumea va putea să ne cunoască ast-fel precum suntem. || Să ne bucurăm, fiind-că Români mai vin să dovedească, în mod solemn, Europei dreptatea și legalitatea cererilor ce au făcut în Divanurile ad-hoc. || Să ne bucurăm, în sfîrșit, fiind-că simțimîntele deputaților români n'au fost mai puțin patriotice de cât simțimîntele Românilor strămoșilor noștri. || Dar mai 'nainte de orî-ce, să ne rugăm lui Dumnezeu din inimă pentru sănătatea lui Napoleon III, care a susținut cu atîta căldură drepturile noastre, proclamând legitimitatea lor. Să ne rugăm în acelaș timp pentru sănătatea noului nostru Prinț Alexandru Ioan I, ca, conform cu declarația sa solemnă, să guverneze în pace și să se aducă în patrie dreptatea ce a fost exilată de atîția secolii? Poată, ast fel, prin concursul adevăraților patrioți și cu ajutorul lui Dumnezeu, să facă fericirea poporului român și să merite ca numele său să fie mărit din generație în generație.

(Traducțiune)

Frères, || Lorsqu'un candidat au trône princier ou royal est élu à la majorité des voix par une Assemblée convoquée légalement, il doit être, selon toutes les lois humaines, considéré comme élu légitime et, alors, l'Eglise, dans ses prières pour lui, l'appelle l'oint du Seigneur, en consacrant ainsi son élévation et l'autorité qu'il va exercer. || L'élection du Prince Alexandre Jean I-er au trône des Principautés-Unies est plus que légitime, car elle n'a pas été faite à une simple majorité, mais à l'unanimité admirable, par les deux Assemblées; il en résulte que l'élu est doublement légitime et doublement oint du Seigneur. | Frères, la grandeur de cet acte, sans exemple dans l'histoire du monde et dans lequel se révèle

la main de Dieu, provoque l'admiration des véritables Roumains et No. 2546.
 les fait tressaillir de joie. || Réjouissons-nous donc, car, aujourd'hui, 1859
 le soleil de la vérité s'est montré sur notre horizon et a dispersé 13 Febr.
 les nuages qui nous enveloppaient d'obscurité; à la suite de cet
 acte, le monde pourra nous connaître tels que nous sommes. || Ré-
 jouissons-nous, car les Roumains viennent de prouver à l'Europe,
 d'une façon solennelle, la justesse et la légalité des vœux expri-
 més par les Divans ad-hoc. || Réjouissons-nous, enfin, car les sen-
 timents des députés roumains ses ont montrés tout aussi patriotiques
 que les sentiments de nos aïeux. || Mais, avant tout, élevons vers le
 Ciel de ferventes prières pour la santé de Napoléon III qui a soutenu
 avec tant de chaleur nos droits, en proclamant leur légitimité. Prions
 aussi pour la santé de notre nouveau Prince Alexandre Jean I-er, pour
 que, conformément à sa déclaration solennelle, il règne en paix et
 ramène dans notre patrie la justice, exilée depuis tant de siècles.
 Puisse-t-il ainsi, avec le concours des patriotes et avec l'aide de
 Dieu, faire le bonheur du peuple roumain et mériter que son nom
 soit glorifié de génération en génération.

No. 2547.—Depeşa d-luî Vasile Sturdza, ministru din nă-
 untru al Moldovei, către d-l Nicolae Golescu,
 ministru din năutru al Țărei Românești, din
 2 (14) Februarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Țărei Românești”, No. 10, din 2 Februarie 1859.)

Inălțimea Sa Domnul Stăpînitor, miercuri la 4 ale curentei No. 2547.
 pornind a veni la Bucuresci, urmează Joi seară a mânea la Foc- 1859
 șaniî Mnntenî; a doua zi, Vineri, a prînzi la Buzău și a mânea la 14 Febr.
 Ploesci; iar a treia zi, Sâmbătă, cu zioa, a intra în Bucuresci.

(subsrîs) V. Sturdza.

(Traducțiune.)

S. A. le Prince régnaant part pour Bucarest Mercredi, le 4 c.;
 il doit arriver à Focshani-Valaque, Jeudi soir; le lendemain, Ven-
 dredi, il dînera à Bouzéo et arrivera à Ploieshti; le surlendemain,
 Samedi, dans la journée, il arrivera à Bucarest.

(s.) B. Sturdza.

No. 2548.—Proces-verbal No. VII al Adunării electivă a Valahiei, din 3 (15) Februarie 1859. Bucuresci.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești”, No. 12, din 9 Februarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința VII.

No. 2548. Astăzi, Marți, 3 Februarie 1859, Adunarea electivă a Țării Românești, a ținut a șaptea ședință a sa, sub președința Em. Sale Părintelui Mitropolit.

Se face apelul nominal, la care n’au răspuns 11 membri și anume : d-nii C. A. Rosetti, N. Opran, Sc. Krețulescu, Barbu Slătineanu, Al. Florescu, în deputăție către Domn; episcopul Rîmnicului, episcopul Euzăului, d-l Costache Rădulescu, în congediū; prințul Bibescu-Brâncoveanu, în congediū; Nicolae Bibescu, C. N. Brăiloiu.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente, care se adoptă de Adunare, fără modificare.

Em. Sa presidentul, prin unul din secretarii, comunică Adunării următoarele :

O depeșă telegrafică a prințului Miloș al Serbiei adresată d lui Petre Derbescu, unul din deputați, prin care exprimă plăcuta impresie ce a produs asupra-i actul din 24 Ianuarie, pentru care felicită Adunarea (Anexa A.)

O depeșă adresată Adunării de către locuitorii orașului și ținutului Bârlad, prin care ei exprimă sincerile lor felicitări și aplaudări Adunării, pentru alegerea In. Sale Alexandru Ioan I. (Anexa B.)

Eminența Sa măi comunică Adunării că d. Ioan Cantacuzino, ales deputat în colegiurile directe ale județelor Prahova și Rîmnicu-Sărat, a optat astăzi, conform art. 18 din legea electorală, pentru județul Prahova. (Anexa C.)

Adunarea hotărăște a se comunica această opțiune guvernului, ca să procedă la alegerea unui alt deputat în colegiul direct al județului Rîmnicu-Sărat.

Ordinea zilei fiind ca d. ministru din afară să comunice Adunării în ce mod s’a hotărît a se trimite adresa Adunării către Inalta Poartă, d. Dimitrie Brătianu a răspuns că Înălțimea Sa Domnul a numit o deputăție, compusă de d-nii D. Ghica, Nicolae Bibescu și I. I. Filipescu; dar fiind-că cel d’întâiu nu a primit a-

ceastă sarcină, pentru neapărate interese de familie, s'a încunoș- No. 2548.
 tiințat Domnul și nu s'a primit nici-un răspuns. 1859

În urmă, Em. Sa presidentul a anunțat că la ordinea de zi 15 Febr.
 este discuție asupra proiectului de lege pentru lista civilă a Dom-
 nului, și declarând discuția generală deschisă asupra acestui pro-
 iect, a întrebat cine cere cuvîntul.

D. Barbu Belu a zis că mai 'nainte de a intra în orî-ce dis-
 cuție, este de trebuință ca Adunarea să aibă regulamentul său,
 fără de care crede că nu s'ar putea ține o discuție regulată.

D. Boerescu, ca membru al comisiei însărcinate cu redacția
 regulamentului interior, răspunde că comisia nu și-a terminat încă
 lucrările, dar că le va supune Adunărei cel mult în trei sau patru zile.

D. I. E. Florescu zice că s'aū propus aceste două lucrări
 uneia și aceleași comisii, crezîndu-se că se vor săvîrși amîndouă
 odată. Dar nefiind puțință, și d-lui este de opinie a nu se discuta
 lista civilă, pînă nu se va vota regulamentul Adunărei.

Adunarea, consultată asupra acestor propuneri, amână discuția
 asupra listei civile pînă după votarea regulamentului.

Adunarea urmînd a proceda la alegerea a doi secretari, ale
 căroro locuri rămăsese vacante prin demisiile d-lor I. Cantacuzino
 și Dimitrie Brătianu, d. Boerescu propune că ar fi mai regulat ca,
 în locurile vacante de secretari, să treacă actualii secretari supleanți
 și apoi să se voteze pentru alți doi secretari supleanți.

D. Ioan Otteteleșeanu se opune, zicînd că ar fi mai bine
 să se voteze și pentru unii și pentru alții.

D. Boerescu susține propunerea sa.

D. Turnavitu ia cuvîntul și propune ca, fiind-că sunt diferite
 opinii asupra acestui punct și fiind-că, consultat verbal, fie-care s'ar
 sfii a spune pe față ceea-ce simte, și ca să nu rămîie nimic în
 urmă de zis și protestat, să se voteze pentru doi secretari mai
 întăiū, și dacă secretarii supleanți vor fi aleși de secretari, se va
 vota în urmă pentru doi supleanți.

D. Ioan Brătianu a susținut aceeași opinie.

Adunarea se consultă și primește propunerea d-lui Turnavitu.

Se pășește la vot pentru numirea a doi secreteri și rezultatul
 a fost:

Numărul votanților 54.

Majoritatea absolută 28.

D. C. Apostolescu, secretar supleant întrunește 52 voturi; d. Sc.
 Turnavitu, secretar supleant 32; d. C. Brăiloiu 22.

No. 2548. D-nii C. Apostolescu și Turnavitu, întrunind majoritatea absolută
1859 a voturilor, se declară de secretari ai Adunării.
15 Febr.

Prin această alegere, rămând posturile de doi secretari su-
pleanți vacante, se votează pentru alegerea altor doi.

La acest vot, a luat parte și prințul Bibescu-Brâncoveanu, care
s'a întors din concediū și a venit în Adunare, după alegerea se-
cretarilor.

Numărul votanților 55.

Majoritatea absolută 28.

D. Cernătescu a avut 24 voturi; d. I. Petrescu 25; d. C. Ar-
gintoianu 31; d. C. Grigorescu 30.

D-nii Argintoianu și Grigorescu, având majoritatea absolută a
voturilor, se declară secretari supleanți ai Adunării, în locul d-lor
Apostolescu și Turnavitu, aleși secretari.

D. Dimitrie Brătianu, în numele comisiei însărcinate cu
redacția unui memorandum explicativ al alegerii Domnului, de-
clară că comisia și-a terminat lucrarea.

Maî mulți membri propuind ca să se tipărească maî întâiū
lucrarea comisiei și să se împartă deputaților, Adunarea, consultată,
primește și decide tipărirea pînă a doua zi, Miercuri, și discuția
să se urmeze în ședința de Joi, 5 Februarie.

D. I. I. Filipescu, propune ca, ca să nu stea Adunarea în
nelucrare pînă la facerea regulamentului, să se serve cu regula-
mentul Adunării ad-hoc. Această propunere nu se primește de
Adunare.

Eminenția Sa ridică ședința la 2¹/₂ ore după amiază, anun-
tând următoarea ședință pentru Joi, 5 Februarie.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.
Secretarii, (subscisî:) A. Arsache | S. Fălcoianu | Sc. Turnavitu.

Anexa A.—Telegrama prințului Miloș al Serbiei, din 28 Ia-
nuarie (9 Februarie) 1859. Belgrad.

Depeșă telegrafică.

De la Belgrad la București. Către d-l P. Derbescu. | Ale-
gerea Domnului de Camera națională mî-a făcut o plăcută im-
presie, în cât vă rog să exprimați Camerei complimentul meu, și
să-i ziceți să dea Dumnezeu să se întărească.

(subscris:) Miloș, Prințul Domnitor al Serbiei.

Anexa B. — Telegrama adresată Adunărei electivă a Vala No. 2548.
hiei de către locuitorii ținutului și ai orașului 1859
Bârlad. 15 Febr.

Depeșă telegrafică.

Adunărei naționale din Bucuresci.

Fraților Români. || Înștiințarea ce am primit că și voi, ca inspirați de aceleași naționale simțimânte, ce deapururea ne-ați ținut în strânse legături, și neavând alta în inimile voastre de cât adevărata și stabila fericire a României, în unanimitate ați consimțit la alegerea făcută de noi, în persoana Domnului Alexandru Ioan I; acea înștiințare, zicem, a revărsat în inimile noastre bucuria cea mai desăvârșită, pentru că, prin a voastră ajutorință, după atâtea nenorocite secolii ce s'au strecurat asupra capetelor noastre, am isbutit a face ca să reînvie amorțita Românie! Glorie dar voue, fraților Români, glorie de miș de oră! glorie pentru că nobilele simțimânte, de cari sunteți caracterizați, v'au făcut a rămânea în a voastră hotărâre de unire, și, prin aceasta, dimpreună cu toții, am reputat strălucita victorie. Primiți dar, fraților, ale noastre sincere felicitări și aplaudări.

Frații voștri din politia și ținutul Bârladului: Costache Costăchescu | Doctor Costin | Gheorghe Iamandi | Andronache Donici | Iordache Lambrino | Costache Cuza | Maior Mărculescu | Iacov Fētu | Ioan Popescu | Alexandru Sturdza | Dimitrie Popa | Manolache Ghibănescu | Petrașcu | N. Bontași | C. Popovici | Fendule | Alecu Tudori | Costache Anghelache | Căpitan Anghelache | Costandache Costin | Căpitan Dragomir | Ilie Velcovici | Ioan Căminu | Ioan Siga | Alexandru V. T. Vilcov | Iordache Promasc | V. Cole | G. Covrescu | Nicolaă Vele Ioan | Iancu Botez | I. Dragomir | Diamandopolu | Ștefan Dobrovici | Chiriac Gaiu | Nicolae Popovici | Costache Pavlov | G. Pelican | Vasile Ioan | Costache Botezatu | I. Lanoa | G. Cașu | Gheorghe Dobrovici | Dumitrache Vârgolici | Ștefan Rusu | Ioan Dobrovici | Ioan Botezatu | Nicolae Rosei | Ioan Rosei | Iordachi Panu | G. Diaman | C. Diamandi | M. Alexe, dirigent al telegrafului | A. Treben, adjunct | A. Diaman | Samson Maisene | 32 semnături cari nu se pot citi.

No. 2548. *Anexa C.* — Actul de opțiune al d-lui I. Cantacuzino, prezentat Adunărei electivă a Valahiei, în 3 (15) Febr. 1859. Bucuresci.

Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit, presidentul Adunărei electivă. || Sub-semnatul, aflându-mă ales deputat în județele Prahova și Rîmnicu-Sărat, am onoare, potrivit art. 18 din legea electorală, a opta pentru județul Prahova, || Rog pe Em. Voastră să bine-voiți a da în cunoștiința Adunărei.

(subscris) I. Cantacuzino.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance VII.

Aujourd'hui, Mardi, ce 3 Février, l'Assemblée électorale de Valachie a tenu sa septième séance sous la présidence de S. S. le Métropolitain.

Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas 11 membres, savoir: MM. C. A. Rosetti, N. Opran, Ch. Kretzulesco, Barbo Slatineano, Al. Floresco, envoyés en mission auprès du Prince; les évêques de Rîmnic et de Bouzéo et M. Costaki Radulesco, en congé; le prince Bibesco-Brancovan, en congé; MM. Nicolas Bibesco et C. N. Braïloï.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté par l'Assemblée sans modification.

S. S. le président, par l'un des secrétaires, fait à l'Assemblée les communications suivantes:

Une dépêche télégraphique du prince Milosh de Serbie, adressée à M. le député Pierre Derbesco, par laquelle le Prince exprime l'impression agréable produite sur lui par l'acte du 24 Janvier dont il félicite l'Assemblée. (Annexe A.)

Une dépêche adressée à l'Assemblée par les habitants du district et de la ville de Bârlad, exprimant leurs sincères félicitations et leur approbation à l'occasion de l'élection de S. A. Alexandre Jean I-er. (Annexe B.)

Sa Sainteté communique encore à l'Assemblée que M. Jean Cantacuzino, élu député dans les collèges des électeurs directs de Prahova et de Rîmnic-Sarat, a opté aujourd'hui, conformément à l'art. 18 de la loi électorale, pour le district de Prahova. (Annexe C.)

L'Assemblée décide que cette option sera communiquée au No. 2548. gouvernement, afin qu'il soit procédé à une nouvelle élection dans le collège des électeurs directs du district de Rîmnic-Sarat. 1859
15 Febr.

L'ordre du jour appelé une communication de M. le ministre des affaires étrangères, au sujet de la remise de l'adresse de l'Assemblée à la S. Porte.

M. Démètre Bratiano déclare que Son Altesse a nommé dans ce but une députation composée de MM. D. Ghica, Nicolas Bibesco et I. I. Filipesco; mais le premier de ces députés n'ayant pas accepté cette mission, à cause des grave intérêts de famille, et son refus ayant été communiqué au Prince, Son Altesse n'a pas encore répondu.

S. S. le président déclare en suite que l'ordre du jour porte la discussion du projet de loi sur la liste civile du Prince. Il déclare la discussion générale ouverte et demande qui veut prendre la parole.

M. Barbo Bellio dit qu'avant de commencer la discussion, il faut d'abord que l'Assemblée ait un règlement intérieur, sans lequel, dit-il, il ne saurait y avoir de discussion régulière.

M. Boëresco, comme membre de la commission chargée de la rédaction du règlement intérieur, dit que la commission n'a pas encore terminé ses travaux, mais qu'elle les soumettra à l'Assemblée dans trois ou quatre jours.

M. J. E. Floresco dit que les deux projets ont été confiés à la même commission, dans l'espoir qu'ils seraient terminés en même temps. Cela a été impossible. Il est donc aussi d'avis de ne pas discuter le projet sur la liste civile, jusqu'à ce que le règlement de l'Assemblée soit voté.

L'Assemblée, consultée au sujet de ces propositions, ajourne la discussion du projet relatif à la liste civile, jusqu'après le vote du règlement.

L'Assemblée doit procéder à l'élection de deux secrétaires, aux postes vacants, par suite de la démission de MM. J. Cantacuzino et Démètre Bratiano.

M. Boëresco dit qu'il serait plus régulier si les secrétaires suppléants passaient dans les postes vacants de secrétaires; alors les actuels secrétaires suppléants, seraient remplacés par élection.

M. Jean Otteteleshano s'y oppose et dit qu'il est plus logique de voter pour les uns et pour les autres.

M. Boëresco détend sa proposition.

No. 2548. M. Turnavitu dit que, puisqu'il y a sur ce sujet des opi-
 1859 nions [différentes, que les députés, questionnés personnellement,
 15 Febr. se généraient d'exprimer ouvertement leur avis, et pour qu'il n'y
 ait pas de protestations, il faut voter pour les deux secrétaires;
 si les secrétaires suppléants sont élus à ces postes, on élira en-
 suite des suppléants.

M. Jean Bratiano est du même avis.

L'Assemblée, consultée, adopte la proposition de M. Turnavitu.

Il est procédé au vote pour la nomination de deux secrétaires
 et le résultat est suivant :

Nombre de votants : 54 ; majorité absolue 28.

M. C. Apostolesco, secrétaire suppléant, obtient 52 voix ; M.
 Ch. Turnavitu, secrétaire suppléant, 32 voix ; M. C. Braïloï, 22 voix.

MM. C. Apostolesco et Turnavitu, ayant réuni la majorité ab-
 solue, sont proclamés secrétaires de l'Assemblée.

Deux postes de secrétaires suppléants devenant vacants à la
 suite de cette élection, il est procédé au vote pour la nomination
 de deux autres secrétaires suppléants.

A ce vote, a pris part aussi le prince Bibesco-Brancovan qui,
 revenu du congé, est venu à la séance, après l'élection des secré-
 taires.

Nombre de votants : 55 ; majorité absolue : 28.

Ont obtenu : M. Cernatesco, 24 voix ; M. I. Petresco, 25 voix ;
 M. C. Argintoïano, 31 voix ; M. T. Grigoresco, 30 voix.

MM. Argintoïano et Grigoresco, ayant obtenu la majorité ab-
 solue des voix, sont proclamés secrétaires suppléants de l'As-
 semblée, en remplacement de MM. Apostolesco et Turnavitu, élus
 secrétaires.

M. Démètre Bratiano, au nom de la commission chargée
 de la rédaction d'un mémoire explicatif au sujet de l'élection du
 Prince, déclare que cette commission a terminé son travail.

Plusieurs membres de l'Assemblée proposent que le travail
 de la commission soit d'abord imprimé et distribué aux députés.
 L'Assemblée, consultée, approuve et décide que l'impression sera
 faite jusqu'au lendemain, Mercredi ; la discussion aura lieu dans la
 séance du Jeudi, 5 Février.

M. I. I. Filipescu propose, pour que l'Assemblée ne reste
 pas inactive jusqu'à l'adoption du règlement, qu'elle se serve du
 règlement de l'Assemblée ad-hoc.

L'Assemblée n'adopte pas cette proposition.

Sa Sainteté lève la séance à 2 heures et demie de l'après-midi et annonce la prochaine réunion pour le Jeudi, 5 Février. 1859

15 Febr.

(Suivent les signatures.)

Annexe A.—Télégramme du prince Milosh de Serbie, du 28 Janvier (9 Février) 1859. Belgrade.

Peter Derbesco, Bucarest. || Fürsten Wahl der valachischen Volks-Versammlung hat mich so angenehm gerührt, dass ich Sie ersuche mein Compliment der Versammlung auszudrücken und sagen dass Gott gebe dass es bestätigt wird.

(s.) Milos, Regierender Fürst Serbien.

Annexe B.—Télégramme adressé à l'Assemblée électorale de Valachie par les habitants du district et de la ville de Bârlad.

Dépêche télégraphique.

A l'Assemblée nationale de Bucarest.

Frères Roumains. || Nous venons de recevoir la nouvelle que vous aussi, inspirés par le sentiment national qui a maintenu entre nous des liens intimes, et n'ayant à cœur que le vrai et constant bonheur de la Roumaine, vous avez, à l'unanimité, consenti à l'élection faite par nous, en la personne du Prince Alexandre Jean I-er. Cette nouvelle a rempli nos cœurs d'une joie parfaite, car, par votre concours, après tant de siècles de malheurs qui se sont abattus sur nos têtes, nous avons réussi à faire revivre la Roumanie ! Gloire donc à vous, frères Roumains, mille fois gloire ! parce que les nobles sentiments qui vous caractérisent, vous ont fait persévérer dans votre décision au sujet de l'union. Par là, nous avons, tous ensemble, remporté une victoire éclatante. Recevez donc, frères, nos sincères félicitations et nos applaudissements.

Vos frères du district et de la ville de Bârlad. .

(Suivent les signatures.)

No. 2548. *Annexe C.* — Acte d'option de M. I. Cantacuzino, présenté à l'Assemblée électorale de Valachie, le 3 (15) Février 1859. Bucarest.

A S. S. le Métropolitain, président de l'Assemblée électorale. || Le soussigné, ayant été élu député dans les districts de Prahova et de Rîmuic-Sarat, j'ai l'honneur, conformément à l'art. 18 de la loi électorale, de déclarer que j'opte pour le district de Prahova. || Je prie Votre Sainteté de vouloir bien porter ceci à la connaissance de l'Assemblée.

(s.) I. Cantacuzino.

No. 2549.—Proces-verbal No. XII al Adunării electivă a Moldovei din 3 (15) Februarie 1859. Iași.

(„Monitorul oficial al Moldovei“ No. 34, din 27 Februarie 1859.)

Proces-verbal No. XII.

No. 2549. Astăzi, în 3 Februarie 1859, a XII-a ședință se deschide la amiază zi, sub președința d-lui vice-președinte P. Mavrogheni. După cetirea apelului nominal, s'au aflat față 37 membri.

D. secretar Grigoriu citește procesul-verbal al ședinței trecute, asupra căruia se ridică următoarele reclamații:

D. P. Balș, rădicându-se contra constatărei biroului în votarea urgenței proiectului de dare, din ședința trecută, zice că n'a fost unanimitate. Eū nu m'am sculat și nici d. Ștefan Catargiu, nici la întâiul nici la al doilea punct votat; să se zică deci, în loc de unanimitate, majoritate.

D. P. Casimir. Nu mi s'au trecut cuvintele în procesul-verbal întocmai cum le-am zis; ale d-lui Kogălniceanu vęd că sunt întocmai; cred că aceasta vine de acolo că d-sa și le va fi dat înscris; gândesc că am și eū acest drept de a-mi da cuvintele în scris pe viitor.

D. secretar Grigoriu citește o adresă a ministrului trebilor străine, prin care comunică Adunării trei mesaje din partea Măriei Sale Domnului Stăpînitor.

D. ministru secretar de Stat al trebilor străine citește următoarele mesaje:

«Domnilor deputați,

No. 2549.

1859

15 Febr.

«Cerând trebuința de a însărcina pe ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor străine cu o misie peste hotar, vă facem cunoscut că, prin ordonanța Noastră din 30 ale curenteî lunî, sub No. 12, am încredințat portofoliul sėu, ad-interim, ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul cultului și al instrucțiunei publice. || «Dumnezeu să vă ție în a sa sfintă pază.»

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine,

(subscris) V. Alecsandri.

«Domnilor deputați,

«Prin ordonanța Noastră din 2 ale curenteî, No. 14, însărcinând pe ministrul finanțelor, d-lui vornicul Grigorie Balș, cu îndeplinirea ad-interim a funcțiilor de ministru trebilor militare, pînă la întoarcerea d-sale generalului Costache Milicescu, carele urmează a Ne acompania la București, vă încunoștiințăm, domnilor, despre aceasta, spre regulă. «Dumnezeu să vă aibă, domnilor. în sfinta sa pază.»

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine, ad-interim,

(subscris) C. Rolla.

«Domnilor deputați,

«Alegerea în persoana Noastră de Domnitor al Țerei Românești, Ne impune datoria, plăcută inimei Noastre, de a răspunde la invitațiile ce Ni s'aũ făcut de către deosebitele deputații din București, în numele fraților noștri de peste Milcov. Ne-am hotărît dar a pleca la 4 Februarie din capitala Moldovei, spre a merge în sînul țerei surorî ce Ne dorește și Ne așteaptă. || «Această hotărîre o aducem dar la cunoștința Adunărei electivă, și adăugim că am încredințat administrația Moldovei Consiliului Nostru de miniștri, care de drept va intra în exercițiu și îl va urma cu deplină autoritate, în tot timpul cât vom lipsi din Moldova. || «Rămas bun, domnilor deputați, și revedere fericită.»

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine,

(subscris) V. Alecsandri.

D. C. Hurmuzachi, raportorul comisiei însărcinate de a chibzui modul impunerei unei dări de cinci milioane, citește raportul acelei comisii (Anexa A.)

No. 2549. D. I. Cantacuzino. Pînă a nu intra în discuție, propun ca, 1859 potrivit art. 70 din regulamentul Adunărei, acest proiect mai în-
15 Febr. tâi să se tipărească și să se împartă d-lor deputați. În ședința trecută, s'a adoptat urgența numai în privirea principiului. Guvernul este lipsit de bani; trebuia să-î votăm 5.000.000, mai ales pentru trebuințele urgente de față. Astăzi, principiul fiind adoptat, urgența nu mai are loc. Proiectul atîngător, privitor fiind la modul strîngerei acestei dări, el trebuie desbătut. Guvernul nu poate căpăta mijloace bănești de cât în două moduri: sau printr'un împrumut, garantat pe darea de cincî milioane ce i s'a votat, votul fiind nestrămutabil; sau prin strîngerea acestei dări. Dacă este să se aplice modul din urmă, socot că trei zile de întârziere nu fac mare stînghereală. Propun decî să se aplice § 70 din regulamentul Adunărei. D. Kogălniceanu a zis că, pentru ca să mergem la Focșani, dacă este să mergem, trebuie bani. Guvernul poate să și-î procure pe garanția votului ce i-am dat de 5.000.000 lei. Propun însă ca Adunarea să nu intre, acum de îndată, în discutarea proiectului, ci numai după aplicarea § 70 din regulamentul Adunărei.

D. N. Mavrocordat se unește cu propunerea d lui I. Cantacuzino.

D. L. Catargiu. Nu se poate reveni asupra unui vot.

D. Rosetti-Tețcanu. D. Cantacuzino vrea să reintre în aceea ce am discutat în ședința trecută; proiectul fiind provisoriu, cer să se ia de îndată în discuție; de ar fi definitiv, așî avea multe de zis. Am votat urgența, socot decî că trebuie luat de îndată în discuție.

D. I. Cantacuzino. Nu reviu asupra unui vot; urgența era pentru adoptarea principiului de a se da guvernului o dare provisorie de cincî milioane; acum, nu mai este urgență; guvernul poate contracta un împrumut în garanția dărei ce i am votat; dar, dacă nu este grabă și așteaptă mijloacele bănești din ridicarea acestei dări, câte-va zile de întârziere nu fac nimic. D. Rosetti-Tețcanu a zis că, dacă ar fi proiectul definitiv, ar avea multe de zis; eu socot că se cade ca și proiectele provisorii să fie făcute cât mai perfecte.

D. Gr. Sturdza citește § 91 din regulamentul Adunărei, și cere ca, mai întâi, biurul să vadă dacă Adunarea voește, în cazul de față, a profita de latitudinea ce-î lasă § 91, sau de preferă să se tipărească mai întâi proiectul.

D. P. Casimir. Considerantele expuse de d. Cantacuzino sunt

acele ce eu însumi le-am expus în ședința trecută; ele însă au fost No. 2549.
atunci respinse; nu se pot dar lua astăzi în considerare. Intr'a- 1859
ceasta, sunt și eu de părerea d-lui L. Catargiu. 15 Febr.

D. ministru de finanțe. Voesc numai a constata că a urmat un vot de urgență pentru discuția proiectului; dar ministerul nu se opune la tipărirea lui, căci, fiind mai studiat, va eși de bună seamă mai perfect. Dar, încă odată, starea finanțelor e de tot gravă; nu sunt în vistierie de cât 10.000 lei, și lefile în mare parte nu sunt plătite. Guvernul nu poate lua nici-o măsură; chiar și pentru un împrumut pe garanția votului d voastre din ședința trecută, ar trebui mai întâiu un proiect.

D. vice-președinte. S'a votat în ședința trecută urgența; comisia rînduită cu studiarea proiectului a fost însărcinată ca grabnic să-și îndeplinească misiunea. Biuroul decî consideră discuția de urgentă, afară numai dacă un vot al Adunării ar cere din contra.

D. I. Cantacuzino. Să se citească propunerea mea din ședința trecută. Comisia adoptată atunci este după regulament; nu sunt în contrazicere, de vă propun tipărirea proiectului, pentru că, chiar în acea propunere, fac apel la regulament. Aceasta îmi este răspunsul la socotința biuroului.

Se citește art. 69.

D. L. Catargiu. Și eu aș propune să se citească procesul verbal, ca să se vadă că opinia mea, care era cea a d-lui Cantacuzino de astăzi, a fost combătută; s'a votat urgența.

D. Gr. Sturdza. Inainte de a păși la discuție, trebuie să urmeze un vot al Adunării; s'a hotărit urgența și tot odată s'a numit și o comisie; rămâne să aplicăm § 91 și apoi să pășim la discuție.

D. C. Ghica. In ședința trecută, s'a adoptat numai principiul dărei; acum este nevoie de a se discuta modul impunerei, trebuie dar să se tipărească proiectul mai întâiu.

D. I. Sturdza. Eu socot, când se presintă Adunării un proiect, ea nu poate hotărî pentru cutare sau cutare din părțile lui, ci pentru totul.

D. Gr. Sturdza. N'a fost urgența înțeleasă și pentru modul de impunerea dărei, de vreme ce s'a rînduit o comisie. Decî, intrăm în aplicarea § 91.

D. vice-președinte. Ca să eșim din greutățile acestea, în-

No. 2549. treb dacă Camera voește a fi consultată, de este a se aplica § 91
1859 sau nu.

15 Febr. D. I. Sturdza. Nu, revenim asupra unui vot.

D. Corne. Adunarea a hotărît că e cas de urgență; de aceea, s'a zis în procesul verbal că, în 24 ore cel mult, comisia să-și dea raportul.

D. I. Cantacuzino cere consultarea Adunărei, de voește aplicarea dispoziției § 91, apoi de voește urgența sau nu, și dacă a aplicat, în ședința trecută, urgența pentru principiul dărei sau pentru totul.

D. I. Sturdza. Socot că, dacă am cere să se consulte neconținut Adunarea asupra regulamentului, apoi am preface toate articolele din el.

D. Gr. Sturdza. Nu putem vorbi în contra unui vot. D. Corne spune, drept argument că s'a votat urgența pentru totul, însărcinarea comisiei de a-și da raportul în 24 ore; dar regulamentul nu vorbește nimic de urgență. Cer să se tipărească decî proiectul, și apoi să se discute.

Se consultă Adunarea, prin apel nominal, dacă voește a lua de îndată în discuție proiectul comisiei, sau a se tipări mai întăiu.

Votează pentru 24, și anume: d-nii A. Botez-Forăscu, L. Botez, I. Ghica, I. Donicî, N. Docan, D. Corne, P. Casimir, N. Canano, Șt. Catargi, L. Catargi, P. Carp, A. Muruzi, C. Miclescu, N. Milo, N. Pisoski, I. Pruncu, C. Rosetti-Tețcanu, Șt. Sillion, A. Scorțescu, I. Sturdza, A. Ciurea, C. Hurmuzachi, A. Grigoriu, I. Gane.

Votează contra 13, și anume: d-nii P. Balș, D. Gheorghiaide, C. Ghica, C. Iacovachi, D. Iamandi, G. Cuciureanu, I. Cantacuzino, N. Mavrocordat, I. Radu, Gr. Sturdza, N. Suțu, N. Rosetti-Bălănescu, P. Mavrogheni.

D. vice-președinte declară că Adunarea a încuviințat a se lua de îndată în discuție proiectul înfățișat de comisie. Ședința se suspendă pe 10 minute.

Ședința redeschizându-se, biuroul dă cetire unei adrese din partea d-lui N. Rosetti-Bălănescu, prin care declară că starea sănătăței neertându-l de a merge la București, roagă a fi înlocuit de altă persoană.

Adunarea hotărăște a nu se mai numi în locul d-lui N. Rosetti alt membru, ci să rămână comisia alcătuită numai din membrii rămași.

D. Hurmuzachi, raportorul comisiei, citește proiectul propus, No. 2549, care se ia în deliberare de Adunare, articol după articol.

1859

15 Febr.

Art. 1 se adoptă fără modificare.

Se citește art. 2, dimpreună cu osebita socotință a d-lui N. Suțu.

Adunarea, consultată, adoptă art. 2 din proiect, după cum este redijat de majoritatea comisiei.

Se citește art. 3.

D. Gr. Sturdza. Fiind-că nu am sub ochi proiectul, nu știu dacă se zice în el că să se ia dare și de la casele ce le are cine-va la moșii?

D. Hurmuzachi. Acelea nu sunt supuse dăreii, fiind-că venitul lor intră în totalul venit al moșiei.

D. ministru de finanțe. Ași cere modificarea sumei de 400 lei pentru Iași și Galați în suma de 500 lei, și acea de 200 în 300 lei, în privire că sunt neguțători, cari plătesc acum patente și sunt sârmani.

Se pune la vot propunerea d-lui ministru de finanțe și se adoptă în majoritate.

Deci art. 3 se adoptă de Adunare în următorul mod:

«Vor fi scutite de această contribuție următoarele proprietăți: încăperile menite pentru esercițiul deosebitelor culturii, cu locul și zidirile cuprinse în îngrăditurile lor; locuințele clerului de mir și ale servitorilor bisericestii de orii și ce rit; încăperile Statului fără escepție; casele comunale; încăperile publice de învățatură și de bine facerii; moșiile fiscoului; casa Societății de medici și naturaliști din Iași; locurile șterpe și neproducătoare de venit de prin orașe; moșiile răzașilor dajnici; locuințele persoanelor nevoiașe, a căroră chirie anuală n'ar trece, în Iași și în Galați, peste cinci sute lei, iar în cele-lalte orașe, peste trei sute lei.»

Articolele 4, 5, 6, 7 și 8 se adoptă de Adunare fără modificare.

Se citește art. 9.

D. ministru de finanțe. Sunt mai multe colegii electorale, compuse numai de câte un alegător sau doi; prin urmare, eū cred că aceste colegii trebuie să se anexeze la altele, fără de care aplicarea art. 9 este cu neputință. Pentru colegiile electorale din târguri, fiind-că ele se compun și din alegătorii ce n'au reședința în ele, cum sînt posesorii de moșii, eū propun ca comisia, însemnată de art. 9, să se aleagă de colegiul electoral acel care alege municipalitatea tîrgului, și care, fiind alcătuit numai de proprietari de case, este singurul interesat la darea ce se aruncă asupra caselor.

No. 2549. D. I. Sturdza. Socot că s'ar putea, în așa caz, întruni amîn-
1859 două colegiurile, adică acel ce alege municipalitatea și acel ce a-
15 Febr. lege deputații.

D. Gr. Sturdza. Propunerea d-lui ministru de finanțe n'ar avea bune rezultate, căci comisia aleasă de colegiul alegător municipal, carele atârnă mai de aproape de minister, ar putea fi bătută. Socot mai bună propunerea formulată în § ce se discută.

D. P. Casimir sprijină și d-lui redacția comisiei.

D. ministru de finanțe. În toate Staturile unde se adoptă un sistem liberal pentru impunerea dărilor, se institue comisii alese din chiar sînul acelor cari au să plătească. Aceasta s'a făcut pentru proprietarii mari. De ce dar tîrgoveții să nu aibă și ei dreptul a-și le impune singuri, iar nu de o comisie aleasă poate de o majoritate de posesori.

Se pune la vot art. 9 și se adoptă de Adunare fără nici-o modificare.

Asemenea se adoptă art. 10 și 11.

Se citește art. 12.

La acest articol, biourul dă cetire a unui amendament scris de d-nii A. Botez-Forăscu, N. Mavrocordat, L. Botez, I. Sturdza, I. Pruncu. (Anexa C.)

D. ministru de finanțe, exprimă părerea sa de rău că s'a pus art. 9 la vot, neștiindu-se seamă de obiecțiunile sale.

D. vice-președinte. Dacă era sprijinită propunerea d-voastră de niscai d-ni deputați, votul nu urma încă; dar dacă d-lor au tăcut cu toții la consultarea ce li s'a făcut de mai au vre-o obiecție. Propunerea d-voastră pentru sporirea sumelor de 200 și 400 lei, din art. 3, s'a primit, căci a fost sprijinită de deputați.

D. Hurmuzachi. După practica parlamentară, ministerul este expresiunea majorității Camerei; propunerile sale, deci, cată să găsească deputați cari să le formuleze în amendamente

D. ministru de finanțe. Poate fi ministerul expresia majorității Camerei, dar poate să diverseze de opinii cu Camera în chestii mici, cari nu sunt chestii ministeriale.

Se mai citește amendamentul d-lui Botez-Forăscu.

D. P. Casimir. Termenul de 20 zile trebuie să fie pus prin vre-o publicare, și de la data publicării.

D. vice-președinte. Amendamentul zice că, pînă a nu se ridica comisia de pe moșia prețaluită, să dea adevărîță de prețaluire, de la data căreia se socoate termenul.

D. P. Casimir. Dar dacă îi place vechilului său proprietar-No. 2549.
rului să nu primească adeverința, termenul se amână?
1859

D. Muruzi. Unde-î atunci chestia de urgență, dacă, după 20 zile, publicarea, și după 20 zile, apelarea?...
15 Febr.

Se pune la vot amendamentul de mai sus, care se adoptă de majoritatea Adunărei.

Se pune la vot art. 12, care se adoptă de Adunare în următorul mod :

«Comisia de prețaluire, îndată după săvîrșirea prețaluirei, și înainte de a se depărta de pe moșia prețaluită, va face cunoscut înscris proprietarului său însărcinatului său, rezultatul prețaluirei. În cas de nemulțumire, sau din partea proprietarului, sau a delegatului fiscului, și unul și altul vor apela în termen de 20 zile, numărate de la data încunoștiințării făcute de comisie, la respectivele comisii, cari vor da hotărîrea definitivă.»

Se citește art. 13.

Se citește un amendament al d-lui I. Radu, sprijinit de d-nii I. Ghica, N. Canano, N. Pisoski, P. Casimir, N. Docan, N. Milu, P. Carp și C. Miculescu. (Anexa D.)

D. Hurmuzachi. Socot că propunerea aceasta nu-î de competența Adunărei, ci de a tribunalelor.

D. C. Ghica. Se zice în contracte că posesorul are asupra-î orî-ce dări sau impunerî asupra proprietăței.

D. N. Docan. Posesorul plătește câștiul, care este venitul; venitul este să plătească. Ca să nu rămăe discuție între proprietari și posesori, trebuie să se prevadă toate eventualitățile.

D. Rosetti-Tețcanu. Adunarea nu poate face o lege care privește la altă chestie.

D. ministru de finanțe. Așî cere numai să se lămurească de la cine are să reclame fiscal darea, de la proprietar sau de la posesor? Fiscal o cunoaște de la proprietate.

D. Casimir. Ocupațiile militare străine aũ dat motiv ca să se pue niște asemenea condiții în contracte, dar acestea nu pot avea privire și la impunerea ce astăzi se aruncă asupra venitului, care este al proprietarului.

D. Muruzi. Se atinge de venitul proprietăței; modul încasărei dărei, e treaba fiscului; noi am decretat, nu dare pe persoană, ci pe lucruri.

Se pune la vot amendamentul d-lui Radu, și se respinge cu majoritatea Adunărei.

No. 2549 Art. 14 și cel de pe urmă din proiectul comisiei se adoptă
1859 de Adunare fără modificare.

15 Febr. Se pune la vot prin apel nominal întregul proiect cu modifi-
cările făcute.

Votează pentru 28, și anume: d-nii A. Botez-Forăscu, L. Botez, C. Ghica, I. Donici, N. Docan, G. Cuciureanu, D. Corne, P. Casimir, N. Canano, Șt. Catargiu, L. Catargiu, P. Carp, N. Mavrocordat, A. Muruzi, C. Miclescu, N. Milu, N. Pisoski, I. Pruncu, Rosetti-Tețcanu, N. Suțu, Șt. Silion, A. Scorțescu, I. Sturdza, A. Ciurea, C. Hurmuzachi, A. Grigoriu, G. Hasnaș și P. Mavrogheni.

S'au abținut de la votare nouă, și anume: d-nii P. Balș, I. Gheorghidi, I. Ghica, C. Iacovachi, I. Cantacuzino, I. Radu, G. Sturdza, N. Rosetti Bălănescu și I. Ganea.

D. vice-președinte anunță că Adunarea a adoptat următoarea lege:

«Art. 1. O dare extraordinară și provisorie de cinci milioane lei, în cursul visticriei, se va așeza asupra venitului proprietății funciare. | «Sub nume de proprietate funciară, se înțelege toată proprietatea nemișcătoare (biens-fonds), fără excepție.

«Art. 2. Articolul 46 din convenția din 19 August 1858 legiuind egalitatea locuitorilor înaintea dărilor și desființarea tuturor privilegiilor și scutirilor de clase, se vor supune acestei dări toate proprietățile nemișcătoare din cuprinsul țării.

«Art. 3. Vor fi scutite de această contribuție următoarele proprietăți: încăperile menite pentru esercițiul deosebitelor culturî, cu locul și zidirile cuprinse în îngrăditurile lor; locuințele clerului de mir și ale servitorilor bisericești de orî și ce rit; încăperile Statului, fără escepție; casele comunale; încăperile publice de învățatură și de bine-faceri; moșiile fiscului; casa Societății de medici și naturaliști din Iași; locurile șterpe și neproducătoare de venit de prin orașe; moșiile răzeșilor dajnici; locuințele persoanelor nevoiașe, a cărora chirie anuală n'ar trece, în Iași și în Galați, peste cinci sute lei, iar în cele-lalte orașe, peste trei sute lei.

«Art. 4. Maximul acestei contribuții provisorii și extraordinare nu va putea trece peste cinci la sută din venitul curat al proprietăților nemișcătoare.

«Art. 5. Darea aceasta se va lua numai pe un singur an, începător de la 1 Ianuarie 1859, și se va stinge în curgerea acestui termen, în patru părți egale, la împlinirea fie-cărui trei luni.

«Dacă însă, în curgerea acestui termen de un an, pe temeiul art.

46 din convenție, s'ar legiui contribuție definitivă, atunci darea No. 2549. provisorie, înființată prin legiuirea de față, se va ține în seamă la plata dărei definitive. 1859
15 Febr.

«Art. 6. Contractele de posesie și de închiriere astăzi lucrătoare, atât acele legalisate cât și acele cari, prin a lor notorietate, n'ar fi supuse îndoielei, vor servi de baze la înscrierea venitului fie-cărei proprietăți nemișcătoare.

«Art. 7. Venitul acelor proprietăți nemișcătoare cari nu ar fi date în posesie sau în chirie, se va socoti după prețul ce s'ar putea lua pe ele prin împosuire sau închiriere.

«Art. 8. La evaluarea venitului proprietăților nemișcătoare, supuse plăței unui embatic sau bezman, cătimea anuală a bezmanului sau a embaticului se va scade din venitul bezmanarului, având a se scrie în sarcina proprietarului fondului.

«Art. 9. Evaluarea venitului, în cazul prevăzut de § 7, se va face, în fie-care ținut și oraș al ținutului, prin comisii speciale, compuse în modul următor: || «a) Pentru moșii: || «Colegiile electorale ale proprietarilor mari, precum și colegiile electorale ale delegaților celor de pe urmă aleși de către proprietarii mici, vor alege din sînul lor câte patru membri, adică în total opt. Din numărul acesta, șase vor compune două deosebite comisii de câte trei membri, iar doi, cari aș se alege de către numărul total de opt, vor fi meniți a compune, împreună cu membrul acela din partea orașului respectiv, comisia de apel, care se va înființa în reședința fie-cărui ținut. Mai sus arătatele două comisii vor împărți între ele lucrările lor, după înțelegerea ce vor avea cu prefectul ținutului respectiv. «b) Pentru case și alte încăperi de prin orașe: || «Colegiile electorale ale orașelor de reședință vor alege din sînul lor câte trei membri, din cari unul va fi membru al comisiei de apel; iar cei-lalți doi, împreună cu președintele său cu unul din membrii eforiei respective, vor compune comisia de prețaluire pentru oraș.

«Comisii de prețaluire pentru oraș se vor înființa în fie-care reședință ținutală, câte una, în Iași trei, în Galați, Ismail și Botoșani câte două; așa dar și numărul membrilor ce aș se alege de către colegiile electorale ale acestor de pe urmă numite orașe, pentru compunerea comisiilor, va varia după proporția mai sus așezată.

«Art. 10. La alegerile prevăzute în art. 9, urmând egalitate de voturi, se va păși la tragerea de sorți.

«Art. 11. Ministerul de finanțe va fi în dreptate de a avea pe lângă fie care comisie de prețaluire câte un detegat din partea sa,

No. 2549. spre a reprezenta interesul fiscului. Delegatul acesta nu va avea încă vot la lucrările comisiei.

1859
15 Febr.

«Art. 12. Comisia de prețaluire, îndată după săvârșirea prețaluirii și înainte de a se depărta de pe moșia prețaluită, va face cunoscut, înscris, proprietarului său însărcinatului său, rezultatul prețaluirii; în cas de nemulțumire, sau din partea proprietarului, sau a delegatului fiscului, și unul și altul vor apela, în termen de 20 zile, numărate de la data încunoștiințării făcute de comisie, la respectiva comisie, care va da hotărârea definitivă.

«Art. 13. După săvârșirea acestor operații, comisiile de evaluare vor compune listele veniturilor tuturor proprietăților nemișcătoare din ținutul lor și le vor trimite ministerului de finance, iar acesta, după ce va face repartiția cuvenită, pe baza legiurii de față, le va publica îndată, împreună cu anume arătare a cătmeii, care, după dreapta analogie, are a se lua la sută.

«Art. 14. Legiurii de față, fiind rezultatul unui vot de urgență și făcută în deplină lipsă de științe fiscale și statistice, nu va putea servi de bază la regularea definitivă a dărilor de mai sus.»

Se citește demisia d-lui I. Cantacuzino din însărcinarea de membru al comisiei ce are a merge la București.

Adunarea hotărăște ca să rămâe comisia alcătuită numai din acei trei membri rămași.

Se citește cererea de concediū pe 15 zile a d-lui Muruzi.

Asemenea se citește cererea de concediū pe 15 zile a d-lui N. Docan.

Ambele concedii sunt încuviințate de Adunare.

D. vice-președinte, consultând Adunarea, ridică ședința la 4 ore după amiază, și, după cererea majorității Adunării, amână viitoarea întrunire la 25 ale lunii curente.

(Urmează iscăliturile președintelui și ale secretarilor.)

Anexa A—Raportul comisiei însărcinate cu întocmirea proiectului de lege privitor la darea de cinci milioane de lei, prezentat Adunării electivă a Moldovei, în 3 (15) Februarie 1859. Iași.

Onoratei Adunări electivă. | Comisia însărcinată cu chibzuirea modului impunerii contribuției extraordinare și provisorie de cinci milioane de lei, votate de Adunarea electivă în ședința ei din 31 Ianuarie a. c., în unanimitate, are onoare de a supune alăturatul

proiect de legiuire provisorie, iar de raportor a ales pe d. Con-No 2549.
stantin Hurmuzachi.

(subscriși:) A. Moruzi | G. Cuciureanu | C. Hurmuzachi | 1859
L. Catargiu | D. Cornea | N. Suțu | Șt. Ca- 15 Febr.
targiu.

Anexa B.—Proiect de lege privitor la darea de cinci milioane de lei, prezentat Adunărei electivă a Moldovei, în 3 (15) Februarie 1859. Iași.

Proiect de lege.

§ 1. O dare extraordinară și provisorie de cinci milioane de lei, în cursul vistieriei, se va așeza asupra venitului proprietății funciare. || Sub nume de proprietate funciară, se înțelege toată proprietatea nemișcătoare (biens-fonds), fără excepție.

§ 2. Art. 46 din convenția din 19 August 1858 legiuind egalitatea locuitorilor înaintea dărilor și desființarea tuturor privilegiilor și scutiților de clase, se vor supune acestei dări toate proprietățile nemișcătoare din cuprinsul țării.

§ 3. Vor fi scutite de această contribuție următoarele proprietăți: încăperile menite pentru esercițiul deosebitelor culturii, cu locul și zidirile cuprinse în îngrăditurile lor; locuințele clerului de mir și ale servitorilor bisericești de orî și ce rit; încăperile Statului fără excepție; încăperile publice de învățatură și de binefacere; moșiile fiscului; casa Societății de medici și naturaliști din Iași; locurile șterpe și neproducătoare de venit de prin orașe; moșiile răzașilor dajnici; locuințele persoanelor nevoiașe a căroră chirie anuală n'ar trece, în Iași și în Galați, peste 400 lei, iar în celelalte orașe, peste 200 lei.

Osebită socotință în locul § 2.

Conform cu duhul art. 46 din convenție, și pînă la așezarea definitivă a dărilor, pe temeiul egalității impozitelor, dispoziția § 1 se va aplica pe averea nemișcătoare numai a acelor trepte cari pînă acum n'au fost supuse dărilor directe. Prin urmare, moșiile răzașilor mazilii sau birnicii, dughenile, magaziiile, cantoarele și casele de locuință ale neguțătorilor dajnici, sau a altor trepte supuse dărei, vor fi scutite de această contribuție.

§ 3. Asemenea vor fi scutite: încăperile și celelalte (afară de cuvintele «moșiile răzașilor dajnici», cari s'au prevăzut.)

(subscris) N. Suțu.

No. 2549. § 4. Maximul acestei contribuții provisorie și extraordinară
1859 nu va putea trece peste cinci la sută din venitul curat al proprie-
15 Febr. tăților nemișcătoare.

§ 5. Darea aceasta se va lua numai pe un singur an, începător de la 1 Ianuarie 1859 și se va strînge, în curgerea acestui termen, în patru părți egale, la împlinirea fie-căror trei luni. || Dacă însă în curgerea acestui termen de un an, pe temeiul art. 46 din convenție, s'ar legiuî contribuții definitive, atunci darea provisorie, înființată prin legiuirea de față, se va ține în seamă la plata dărei definitive.

§ 6. Contractele de posesie și de închiriere, astăzi lucrătoare, atât cele legalisate cât și cele cari, prin a lor notorietate, n'ar fi supuse îndoielei, vor servi de baze la înscrierea venitului fie-cărei proprietăți nemișcătoare.

§ 7. Venitul acelor proprietăți nemișcătoare cari nu ar fi date în posesie sau în chirie, se va socoti după prețul ce s'ar putea lua pe ele prin împosesuire sau închiriere.

§ 8. La evaluarea venitului proprietăților nemișcătoare supuse plăței unui embatic sau bezmen, cătînea anuală a bezmenului său a embaticului se va scade din venitul bezmănarului, avînd a se scrie în sarcina proprietarului fondului.

§ 9. Evaluarea venitului, în cazul prevăzut de § 7, se va face în fie-care ținut și oraș ținutul prin comisiî speciale, compuse în modul următor:

a) Pentru moșiî: Colegiile electorale ale proprietarilor mari, precum și colegiile electorale ale delegaților celor de pe urmă aleși de către proprietariî mici, vor alege din sînul lor cîte patru membri, adică în total opt. Din numărul acesta, șase vor compune două deosebite comisiî, de cîte trei membri, iar doi, cari aî a se alege de către numărul total de opt, vor fi meniți a compune, împreună cu membrul acela din partea orașului respectiv, comisia de apel care se va înființa în reședința fie-cărui ținut. || Mai sus arătatele două comisiî vor împărți între ele lucrările lor, după înțelegerea ce vor avea cu prefectul ținutului respectiv.

b) Pentru case și alte încăperi de prin oraș: || Colegiile electorale ale orașului de residență vor alege din sînul lor cîte trei membri, din cari unul va fi membru al comisieî de apel, iar cei-lalți doi, împreună cu presidentul său cu unul din membriî eforieî respective, vor compune comisia de prețăluire pentru orașe.

Comisiî de prețăluire pentru orașe, se vor înființa în fie-care re-

ședință ținută câte una, în Iași trei, în Galați, Ismail și Botoșani No. 2549. câte două. Așa dar și numărul membrilor, ce au să se alege de 1859 către colegiile electorale ale acestor de pe urmă numite orașe, 15 Febr. pentru compunerea comisiilor, va varia după proporția mai sus așezată.

§ 10. La alegerile prevăzute în § 9, urmând egalitate de voturi, se va păși la tragerea de sorți.

§ 11. Ministrul de finanțe va fi în dreptate de a avea pe lângă fie care comisie de prețaluire câte un delegat din partea sa, spre a reprezenta interesul fiscoșului. Delegatul acesta nu va avea însă vot la lucrările comisiei.

§ 12. În cas de nemulțumire, sau din partea delegatului său din partea proprietarului, și unul și altul vor apela, în termen de zece zile, la respectiva comisie de apel, care va da hotărâre definitivă.

§ 13. După săvârșirea acestor operații, comisiile de evaluare vor compune listele veniturilor tuturor proprietăților nemișcătoare din ținutul lor și le vor trimite ministerului de finanțe, iar acesta, după ce le va face repartitia convenită pe baza legiuirii de față, le va publica îndată, împreună cu anume arătare a cătmeii care, după dreaptă analogie, are să se lua la sută.

§ 14. Legiuirea de față, fiind rezultatul unui vot de urgență, și făcută în deplină lipsă de știință fiscale și statistice, nu va putea servi de bază la regularea definitivă a dărilor.

(subscriși:) A. Muruzi | N. Suțu | C. Hurmuzachi | L. Catar-
giu | G. Cuciureanu | D. Cornea | Șt. Catargiu.

Anexa C.—Amendamentul la art. 12 al proiectului de lege despre contribuția de cinci milioane de lei, prezentat Adunării electivă a Moldovei, în 3 (15) Februarie 1859. Iași.

1. Indată după prețaluire, comisia face cunoscut înscris proprietarului său vechilului aflător la starea locului, suma cât s'a evaluat, pînă a nu se ridica zisa comisiei de pe moșie. || 2. Termenul apelului să fie de 20 zile, socotit de la încunoștințarea făcută despre suma evaluării, așa precum unii din proprietari au moșii.

(subscriși:) N. Mavrocordat | Lupu Botez | I. Sturdza |
I. Pruncu.

No. 2549. *Anexa D.*—Amendamentul la art. 13 al proiectului de lege
1859 despre contribuția de cinci milioane de lei,
15 Febr. prezentat Adunării electivă a Moldovei, în 3 (15)
Februarie 1859. Iași.

Prin contractele moșiilor clerului și în deobște cele mai multe particulare, sunt stipulate anume condiții ca toate dările ce s'ar pune de guvern pe proprietate, să privească pe posesor, și fiind-că, prin legiuirea de astăzi, se impune darea pe proprietate funciară, apoi asemenea condiții n'au putut avea de scop o legiuire ca aceasta, prin urmare dar, aceea să privească pe proprietate, iar nu pe posesori.

(subscriși:) I. Radu | Maior I. Ghica | N. Canano | N. Pi-
soski | P. Casimir | N. Docan | N. Millu |
P. Carp | C. Miclescu.

(Traducțiune.)

Procès verbal No. XII.

Aujourd'hui, ce 3 Février 1859, la douzième séance est ouverte à midi, sous la présidence de M. le vice-président P. Mavrogheni. On fait l'appel nominal auquel répondent 37 membres.

M. Grigoriu, secrétaire, donne lecture du procès-verbal de la séance précédente, à propos duquel les réclamations suivantes sont soulevées :

M. P. Balche proteste contre la constatation, faite par le bureau, au sujet du vote de l'urgence du projet concernant l'impôt, et dit qu'il n'y a pas eu unanimité. L'orateur affirme que ni lui, ni M. Et. Catargi ne se sont levés, ni lors du vote du premier point ni lors du vote du second; au lieu de dire à «l'unanimité», il faut dire : «à la majorité.»

M. P. Casimir: Mes paroles n'ont par été passées dans le procès-verbal telles que je les ai prononcées. Je vois que ce qu'a dit M. Kogalniceano est noté exactement; je crois que cela provient de ce que M. Kogalniceano a communiqué par écrit ce qu'il a dit; je pense que j'ai aussi le droit de communiquer, à l'avenir, par écrit mes paroles.

M. Grigoriu, secrétaire, donne lecture d'une adresse du ministère des affaires étrangères, communiquant à l'Assemblée trois messages du Prince régnant.

M. le ministre secrétaire d'Etat aux affaires étrangères donne lecture des messages suivants :

«Messieurs les députés,

No. 2549.

1859

15 Febr.

«Le besoin s'étant présenté de charger Notre ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères d'une mission au-delà des frontières, Nous vous faisons savoir que, par Notre ordonnance du 30 c., No. 12, Nous avons confié ad-intérim son portefeuille à Notre ministre secrétaire d'Etat au département des cultes et de l'instruction publique. || «Que Dieu vous ait dans sa sainte garde.»

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

«Messieurs les députés,

«Par Notre ordonnance du 2 c., No. 14, Nous avons chargé Notre ministre des finances, M. le vornik Gr. Balche, des fonctions intérimaires de ministre de la guerre, jusqu'au retour de M. le général Costaki Militchesco, qui doit Nous accompagner à Bucarest, ce que, Messieurs, nous portons à votre connaissance. || «Que Dieu vous ait, Messieurs, en sa sainte garde.»

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères ad interim,

(s.) C. Rolla.

«Messieurs les députés,

«Notre élection au trône de Valachie Nous impose le devoir, agréable à Notre cœur, de répondre à l'invitation qui Nous a été faite par différentes députations de Bucarest, au nom de nos frères d'au-delà du Milcov. Nous avons donc décidé de partir de Notre capitale moldave le 4 Février, pour Nous rendre dans la Principauté-sœur qui Nous désire et Nous attend. || «Nous portons cette décision à la connaissance de l'Assemblée élective, en ajoutant que Nous avons confié l'administration de la Moldavie à Notre conseil des ministres, qui entrera de droit dans ces fonctions et les remplira avec pleine autorité pendant tout le temps de Notre absence de Moldavie. | «A l'heureux revoir, Messieurs les députés.»

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre les affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

No. 2549. M. C. Hurmuzaki, rapporteur de la commission chargée d'établir le mode de la répartition de l'impôt de cinq millions, donne
1859 lecture du rapport de cette commission. (Annexe A.)
15 Febr.

M. I. Cantacuzino: Conformément au § 70 du règlement de l'Assemblée, je propose qu'avant d'être discuté, ce projet soit imprimé et distribué à MM. les députés. Dans la séance précédente, on a voté l'urgence, mais seulement en ce qui concerne le principe. Le gouvernement n'a pas d'argent; nous devons lui voter les cinq millions, surtout en présence des besoins urgents actuels. Aujourd'hui, le principe étant adopté, l'urgence n'est plus nécessaire. Ce projet se rapporte au mode de la perception de l'impôt; il doit être débattu. Le gouvernement ne peut obtenir des moyens pécuniaires que de deux façons: par un emprunt garanti par l'impôt de cinq millions qu'on lui a voté, le vote restant acquis; ou par la perception de cet impôt. Si on va appliquer ce dernier mode, je crois que trois jours de retard ne font pas grande chose. Je propose donc qu'on applique l'art. 70 du règlement de l'Assemblée. M. Kogalniceano a dit que, pour aller à Focshani, si nous y allons, il faut de l'argent. Le gouvernement peut s'en procurer sur la garantie des cinq millions qu'on lui a votés. Je propose donc que l'Assemblée n'aborde pas immédiatement la discussion du projet, mais seulement après l'application du § 70 du règlement de l'Assemblée.

M. N. Mavrocordat se joint à la proposition de M. I. Cantacuzino.

M. Lascar Catargi: On ne peut pas revenir sur un vote.

M. Rosetti-Tetzcano: M. Cantacuzino veut que nous revenions à la question que nous avons discutée dans la séance précédente; le projet étant provisoire, je demande qu'il soit mis immédiatement en discussion; s'il était définitif, j'aurais beaucoup à dire. Nous avons voté l'urgence, je crois donc qu'il faut discuter sur le champ.

M. I. Cantacuzino: Je ne demande pas qu'on revienne sur un vote; l'urgence votée ne s'applique qu'au principe en vertu duquel on a accordé au gouvernement une contribution provisoire de cinq millions. Maintenant, il n'y a plus d'urgence. Le gouvernement peut contracter un emprunt garanti par la contribution que nous avons votée; mais, s'il n'est pas pressé et s'il attend des moyens pécuniaires de la perception de cet impôt, un retard de quelques jours ne fait rien. M. Rosetti-Tetzcano a dit que, si c'était là un projet définitif, il aurait beaucoup à dire; je crois que les projets provisoires doivent aussi être parfaits autant que possible.

M. Gr. Sturdza donne lecture du § 91 du règlement de l'As. No. 2549. semblée et demande que le bureau consulte d'abord la Chambre, 1859 pour savoir si, dans le cas présent, elle veut profiter de la latitude 15 Febr. que le dit paragraphe lui laisse, ou si elle préfère que le projet soit d'abord imprimé.

M. P. Casimir: Les considérations exposées par M. Cantacuzino sont précisément celles que j'ai exposées moi-même dans la séance précédente; mais elles ont été rejetées; on ne peut donc pas les faire valoir aujourd'hui. A ce sujet, je suis de l'avis de M. L. Catargi.

M. le ministre des finances: Je veux seulement constater qu'on a voté l'urgence pour la discussion du projet; cependant, le ministère ne s'oppose pas à l'impression, car, mieux étudié, ce projet deviendra certainement plus parfait. Mais l'état des finances est très grave; dans la caisse du trésor, il n'y a que 10 000 lei et la plupart des appointements ne sont pas payés. Le gouvernement ne peut prendre aucune mesure, même en donnant comme garantie votre vote de la séance précédente; il faudrait d'abord un projet.

M. le vice-président: Dans la séance précédente, on a voté l'urgence; la commission nommée pour étudier le projet a été chargée d'accomplir rapidement sa tâche. Le bureau considère donc la discussion comme urgente, sauf un vote contraire de l'Assemblée.

M. I. Cantacuzino: Lisez ma proposition, présentée dans la séance précédente; on a nommé alors une commission conformément au règlement; je ne commets aucune contradiction, si je vous propose l'impression du projet, car, en le faisant, je me base sur le règlement. Voilà ma réponse à l'opinion exprimée par le bureau.

On donne lecture de l'art. 69.

M. L. Catargi: Je propose aussi qu'on lise le procès-verbal qui démontrera que mon opinion, qui était celle de M. Cantacuzino d'aujourd'hui, a été combattue; l'urgence a été votée.

M. Gr. Sturdza: Il faut un vote de l'Assemblée, avant d'aborder la discussion; on a voté l'urgence et, en même temps, on a nommé une commission; il faut donc appliquer d'abord le § 91 et ensuite commencer la discussion.

M. C. Ghica: Dans la séance précédente, on n'a adopté que le principe de l'impôt; il s'agit maintenant du mode de sa perception; il faut donc que, d'abord, le projet soit imprimé.

M. I. Sturdza: Je crois que l'Assemblée ne peut pas prendre de décision sur une partie du projet présenté, mais sur son ensemble.

No. 2549. M. Gr. Sturdza: On n'a pas entendu accorder l'urgence pour
1859 le mode de la perception de l'impôt, du moment qu'on a nommé
15 Febr. une commission; nous devons donc appliquer le § 91 du règlement.

M. le vice-président: Pour sortir de cette difficulté, je demande si la Chambre veut être consultée sur l'application du § 91 ou non.

M. I. Sturdza: Non, nous revenons sur un vote.

M. Cornea: L'Assemblée a décidé qu'il y a urgence; aussi a-t-on dit dans le procès-verbal que la commission doit déposer son rapport en vingt-quatre heures au plus tard.

M. I. Cantacuzino demande que l'Assemblée soit consultée, pour savoir si elle veut ou non, d'abord, l'application du § 91 et, puis, l'urgence, et si l'urgence votée dans la séance précédente s'applique au principe de l'impôt seulement ou bien à l'ensemble du projet.

M. I. Sturdza: Je crois que, si nous demandons de consulter sans cesse la Chambre sur les questions de règlement, nous modifierons tous les articles.

M. Gr. Sturdza: Nous ne pouvons pas parler contre un vote acquis. M. Cornea, comme argument en faveur de la thèse que l'urgence a été votée pour l'ensemble du projet, rappelle que la commission a été chargée de déposer son rapport en vingt-quatre heures. Mais le règlement ne parle pas d'urgence. Je demande que le projet soit imprimé, avant d'être discuté.

L'Assemblée est consultée, par appel nominal, pour savoir si elle veut la discussion immédiate du projet de la commission, ou bien son impression préalable.

Votent pour 24 membres, savoir: MM. A. Botez-Foresco, L. Botez, I. Ghica, I. Donitch, N. Docan, D. Cornea, P. Casimir, N. Canano, Et. Catargi, L. Catargi, P. Carp, A. Mourouzi, C. Miclesco, N. Milo, N. Pisoski, I. Prouncu, C. Rosetti-Tetzcano, Et. Sillion, A. Şcorţzesco, I. Sturdza, A. Ciurea, C. Hurmuzaki, A. Grigoriu, I. Gané.

Votent contre 13 membres, savoir: MM. P. Balche, D. Gheorghidi, C. Ghica, C. Iacovaki, D. Iamandi, G. Coutchoureano, I. Cantacuzino, N. Mavrocordat, I. Radou, Gr. Sturdza, N. Soutzo, N. Rosetti-Balanesco, P. Mavrogheni.

M. le vice-président déclare que l'Assemblée a décidé de prendre immédiatement en discussion le projet présenté par la commission.

La séance est suspendue pour dix minutes.

A la reprise de la séance, le bureau donne lecture d'une lettre de No. 2549. M. P. Rosetti-Balanesco qui déclare que l'état de sa santé ne lui permet pas d'aller à Bucarest et prie qu'on le remplace par un autre député. 1859
15 Febr.

L'Assemblée décide de ne nommer personne à la place de M. Rosetti et de laisser la députation composée des membres restants.

M. C. Hurmuzaki, rapporteur de la commission, donne lecture du projet rédigé par celle-ci, lequel est pris en délibération article par article.

L'art. 1-er est adopté sans modification.

On donne lecture de l'art. 2 et de l'opinion séparée de M. N. Soutzo.

L'Assemblée, consultée, adopte l'art. 2 du projet dans la rédaction de la majorité de la commission.

On donne lecture de l'art. 3.

M. Gr. Sturdza: N'ayant pas le projet sous les yeux, je ne sais pas s'il y est dit que les maisons de campagne sont aussi frappées d'impôt.

M. Hurmuzaki: Ces maisons ne sont pas soumises à l'impôt, car leur revenu est compris dans le revenu total de la terre.

M. le ministre des finances: Je demande que, pour Iassy et Galatz, la somme de 400 lei soit élevée à 500 lei et, pour les autres villes, la somme de 200 lei à 300 lei, et ce pour cette considération qu'il s'agit de négociants qui paient patente et sont pauvres.

On met au voix la proposition de M. le ministre et elle est adoptée à la majorité.

Par conséquent, l'Assemblée adopte l'art. 3 dans la rédaction suivante.

«Sont exemptes de cette contribution les propriétés suivantes: des les immeubles destinés à l'exercice des différents cultes avec les terrains et les édifices compris dans leur enceinte; les habitations du clergé séculier et des serviteurs des églises de tous les rites; les immeubles de l'Etat, sans exception; les maisons communales; les immeubles publics destinés à l'enseignement et à la bienfaisance; les terres du fisc; la maison de la Société des médecins et naturalistes de Iassy; les terrains vagues et improductifs dans les villes; les terres des paysans contribuables (răzeși dajnici); les habitations des personnes pauvres dont le loyer ne dépasse pas, à Iassy et à Galatz, cinq cents lei, et dans d'autres villes, trois cents lei.»

Les art. 4, 5, 6, 7 et 8 sont adoptés par l'Assemblée sans modification.

No. 2549. On donne lecture de l'art. 9.

1859 M. le ministre des finances: Il y a plusieurs collèges élec-
15 Febr. toraux qui ne se composent que d'un ou deux électeurs; je crois donc que ces collèges doivent être annexés à d'autres, sans quoi l'application de l'art. 9 est impossible. En ce qui concerne les collèges électoraux des villes, comme ils se composent en partie d'électeurs qui n'y ont pas de résidence, tels que les fermiers des terres, je propose que la commission indiquée dans l'art. 9 soit élue par le corps électoral qui élit la municipalité de la ville et qui, composé exclusivement de propriétaires de maisons, est seul intéressé dans l'impôt dont on frappe les maisons.

M. I. Sturdza: Je crois que, dans ce cas, on pourrait réunir les deux collèges, celui qui élit la municipalité et celui qui élit les députés.

M. Gr. Sturdza: La proposition de M. le ministre des finances ne pourrait pas avoir un bon résultat, car une commission élue par le collège des électeurs municipaux qui sont plus dépendants du ministère, pourrait être soupçonnée. Je crois que la proposition de l'article en discussion est meilleure.

M. P. Casimir soutient aussi la rédaction de la commission.

M. le ministre des finances: Dans tous les Etats qui ont adopté un système libéral dans la fixation des impôts, on institue des commissions élues du sein de ceux-mêmes qui doivent payer. On a procédé ainsi pour les grands propriétaires. Pourquoi donc les commerçants n'auraient-ils pas le droit de fixer eux-mêmes leur impôt et de ne pas dépendre d'une commission composée, peut-être, en majorité de fermiers.

L'art. 9 est mis aux voix et adopté par l'Assemblée sans modification.

On adopte également les art. 10 et 11.

On donne lecture de l'art. 12.

A cet article, le bureau donne lecture d'un amendement signé par MM Botez Floresco, N. Mavrocordat, L. Botez, I. Sturdza, I. Prounco. (Annexe C.)

M. le ministre des finances exprime le regret qu'on ait mis au voix l'art. 9, sans tenir compte de ses objections.

M. le vice-président: Si votre proposition avait été appuyée par un certain nombre de députés, le vote n'aurait pas eu lieu; mais tous les députés ont gardé le silence, lorsqu'on a demandé s'ils avaient des objections à faire. Votre proposition relative à

l'art. 3, tendant à élever les sommes de 200 et de 400 lei, a été No. 2549.
adoptée, ayant été appuyée par les députés.

1859
15 Febr.

M. C. Hurmuzaki: Selon la pratique parlementaire, le ministère est l'expression de la majorité de la Chambre; ses propositions doivent donc trouver des députés qui les appuient sous forme d'amendements.

M. le ministre des finances: Le ministère peut être l'expression de la majorité de la Chambre et cependant il peut différer d'opinion avec cette majorité, sur des questions de peu d'importance, qui ne sont pas des questions ministérielles.

On donne encore lecture de l'amendement de M. Botez Foresco.

M. P. Casimir: Le terme de 20 jours doit être fixé par une publication et compter de la date de cette publication.

M. le vice-président: L'amendement dit que la commission, avant de quitter la terre évaluée, délivre un certificat d'évaluation, de la date duquel commence à courir le terme d'appel.

M. P. Casimir: Et s'il plaît à l'intendant ou au propriétaire de ne pas recevoir le certificat, le terme est-il ajourné?

M. Mourouzi: Dans les cas d'urgence, peut-on donner 20 jours pour les publications et puis 20 jours pour l'appel?

L'amendement ci-dessus est mis aux voix et adopté à la majorité.

On met aux voix l'art. 12 qui est adopté par l'Assemblée dans la rédaction suivante:

«Immédiatement après avoir terminé l'évaluation et avant de quitter la terre évaluée, la commission d'évaluation fera connaître, par écrit, au propriétaire ou à son représentant, le résultat de l'évaluation. En cas de mécontentement de la part du propriétaire ou du délégué du fisc, l'un et l'autre peuvent faire appel, dans le terme de 20 jours à partir de la date de l'avis de la commission, aux commissions respectives qui vont décider définitivement.»

On donne lecture de l'art. 13.

On donne aussi lecture d'un amendement de M. Radou, appuyé par MM. I. Ghica, N. Canano, N. Pisoski, P. Casimir, N. Docan, N. Millo, P. Carp et C. Miclesco. (Annexe D.)

M. Hurmuzaki: Je crois que cette proposition n'est pas de la compétence de l'Assemblée, mais de celle des tribunaux.

M. C. Ghica: Dans les contrats, il est dit que le fermier doit supporter toutes les contributions et tous les impôts frappant la propriété.

No. 2549. M. N. Docan : Le fermier paie le fermage qui constitue le revenu du propriétaire; est-ce le revenu qui doit supporter l'impôt?
 1859
 15 Febr. Pour éviter des disputes entre propriétaires et fermiers, il faut prévoir toutes les éventualités.

M. Rosetti-Tetzcano: L'Assemblée ne peut pas faire une loi qui traite d'une autre question.

M. le ministre des finances: Je demande seulement qu'il soit expliqué de qui le fisc doit-il exiger le paiement de l'impôt, du propriétaire ou du fermier. Le fisc ne connaît que la propriété.

M. Casimir: Les occupations militaires étrangères ont été la cause que l'on inscrit des conditions pareilles dans les contrats de fermage; mais ces conditions ne peuvent pas se rapporter à la contribution dont il s'agit qui doit frapper le revenu, lequel appartient au propriétaire.

M. Mourouzi: L'impôt atteint le revenu de la propriété; quant à la modalité de son encaissement, c'est l'affaire du fisc; nous avons décidé un impôt non sur la personne, mais sur la chose.

L'amendement de M. Radou est mis aux voix et repoussé, à la majorité des voix, par l'Assemblée.

L'art. 14 et dernier du projet de la commission est adopté par l'Assemblée sans modification.

L'ensemble du projet, avec les modifications adoptées, est mis aux voix par appel nominal.

Votent pour 28 membres, savoir: MM. A. Botez-Foresco, L. Botez, C. Ghica, I. Donitch, N. Docan, G. Coutchoureano, D. Cornea, P. Casimir, N. Canano, Et. Catargi, L. Catargi, P. Carp, N. Mavrocordat, A. Mourouzi, C. Miclesco, N. Millo, N. Pisoski, I. Prounco, Rosetti-Tetzcano, N. Soutzo, Et. Sillion, A. Scortzesco, I. Sturdza, A. Ciurea, C. Hurmuzaki, A. Grigoriu, G. Ihasnash, P. Mavrogheni.

Se sont abstenus du vote 9 membres, savoir: MM. P. Balche, I. Gheorghiadu, I. Ghica, C. Iacovaki, I. Cantacuzino, I. Radou, Gr. Sturdza, N. Rosetti-Balanesco, I. Ganea.

M. le vice-président annonce que l'Assemblée a adopté la loi suivante:

Art. 1-er. Un impôt extraordinaire et provisoire de cinq millions de lei (piastres), au cours du trésor, sera établi sur le revenu de la propriété foncière. || Sous le nom de propriété foncière, on entend tous les biens-fonds, sans exception.

Art. 2. L'art 46 de la convention du 19 Août 1858 ayant décrété l'égalité des habitants devant l'impôt et ayant aboli tous les

privilèges et exemptions de classes, toutes les propriétés immobilières sur toute l'étendue du pays seront soumises à cet impôt. No. 2549.
1859

Art. 3. Sont exemptes de cette contribution, les propriétés suivantes: les immeubles destinés à l'exercice de différents cultes, avec les terrains et édifices compris dans leur enceinte; les habitations du clergé séculier et des serviteurs des églises de tous les rites; les édifices de l'Etat sans exceptions; les maisons communales; les immeubles publics destinés à l'enseignement et à la bienfaisance; les terres du fisc; la maison de la Société des médecins et naturalistes de Iassy; les terrains vagues et improductifs dans les villes; les terres des paysans contribuables (răzeși dajnici); les habitations des personnes pauvres dont le loyer ne dépasse pas, à Iassy et à Galatz, cinq cents lei, et, dans d'autres villes, trois cents lei. 15 Febr.

Art. 4. Le maximum de cette contribution provisoire et extraordinaire ne pourra pas dépasser cinq pour cent du revenu net des propriétés immobilières.

Art. 5. Cet impôt ne sera perçu que pour une seule année, commençant au 1-er Janvier 1859, et sera payé, au cours de ce terme, en quatre paiements égaux, à la fin de chaque trimestre. || Au cas, cependant, où, en vertu de l'art. 46 de la convention, un impôt définitif serait établi, au cours de ce terme d'un an, on tiendrait compte de la contribution provisoire, établie par la présente loi, lors du paiement de l'impôt définitif.

Art. 6. Les contrats de fermage et de bail, aujourd'hui en vigueur, tant ceux qui sont légalisés que ceux qui, par leur notoriété, sont au-dessus de tout doute, serviront de base pour l'inscription du revenu de chaque propriété immobilière.

Art. 7. Le revenu des propriétés immobilières qui ne sont pas affermées ou louées, sera calculé sur la somme du fermage ou du bail que l'on pourrait obtenir pour elles.

Art. 8. Lors de l'évaluation du revenu des propriétés immobilières soumises au paiement d'une emphytéose, la somme annuelle de celle-ci sera déduite du revenu de l'emphytéote et sera inscrite au compte du propriétaire du fonds.

Art. 9. L'évaluation du revenu, dans le cas prévu par l'art. 7, sera faite, dans chaque district et dans chaque ville, par une commission spéciale, composée de la façon suivante: || A. Pour les propriétés terriennes: Les collèges électoraux des grands propriétaires, ainsi que les collèges électoraux des délégués élus dernièrement par les petits propriétaires, éliront, de leur sein, quatre dé-

No. 2549. légues chacun, c'est-à-dire huit en tout. De ce nombre, six délégués
 1859 composeront deux commissions différentes, de trois membres cha-
 15 Febr. cune; deux délégués restants, élus par tous les huit délégués, formeront, conjointement avec le membre élu par la ville respective, la commission d'appel qui sera établie dans chaque chef-lieu de district. Les deux commissions sus-indiquées répartiront entre elles le travail, après une entente avec le préfet du district. || B. Pour les maisons et autres immeubles dans les villes: || Les collègues électoraux des chefs-lieux éliront, chacun, de leur sein, trois membres dont un sera membre de la commission d'appel, et les deux autres, conjointement avec le président ou un membre de la municipalité respective, formeront la commission d'évaluation pour la ville. || Une commission d'évaluation pour les villes sera instituée dans chaque chef lieu de district, sauf Iassy où il y en aura trois, et Galatz, Ismaïl et Botoshani qui, chacune, en auront deux; ainsi le nombre de membres à élire pour la composition des commissions dans ces dernières villes, variera selon la proportion sus-indiquée.

Art. 10. Si, lors des élections indiquées à l'art. 9, il y a égalité de voix, il sera procédé au tirage au sort.

Art. 11. Le ministère des finances aura le droit d'avoir, auprès de chaque commission d'évaluation, un délégué qui représentera les intérêts du fisc. Ce délégué n'aura cependant pas de voix aux travaux de la commission.

Art. 12. Immédiatement après avoir terminé l'évaluation et avant de quitter la terre évaluée, la commission d'évaluation fera connaître, par écrit, au propriétaire ou à son représentant, le résultat de l'évaluation. En cas de mécontentement, tant de la part du propriétaire que de celle du délégué du fisc, l'un et l'autre peuvent faire, dans le terme de 20 jours à partir de la date de l'avis de la commission, appel aux commissions respectives qui décideront définitivement.

Art. 13. Les commissions d'évaluation, après avoir terminé ces opérations, formeront les listes des revenus de toutes les propriétés immobilières de leur district et les enverront au ministère des finances. Le ministère, après avoir fait une répartition conforme à la présente loi, publiera immédiatement les listes, avec l'indication de la somme à percevoir, d'après la proportion de tant pour cent.

Art. 14. La présente loi, ayant été votée d'urgence et en l'ab-

sence absolue de données fiscales et statistiques, ne pourra pas servir de base pour le règlement de l'impôt définitif. No. 2549.

Il est donné lecture de la démission de M. I. Cantacuzino de la charge de membre de la délégation qui doit aller à Bucarest. 1859
15 Febr.

L'Assemblée décide que cette délégation ne sera composée que des trois membres restants.

On donne lecture de la demande d'un congé de quinze jours de M. Mourouzi.

On donne également lecture de la demande d'un congé de quinze jours de M. N. Docan.

Les deux congés sont accordés par l'Assemblée.

M. le vice-président, après avoir consulté l'Assemblée, lève la séance à 4 heures de l'après-midi, et, sur la demande de la majorité de l'Assemblée, ajourne la prochaine réunion au 24 du mois courant.

(Suivent les signatures.)

Annexe A.—Rapport de la commission chargée de la rédaction du projet de loi relatif à l'impôt de cinq millions de lei, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 3 (15) Février 1859. Iassy.

A l'honorable Assemblée électorale. || La commission chargée de la rédaction du projet de loi relatif à la modalité de la contribution extraordinaire et provisoire de cinq millions de lei, votée par l'Assemblée électorale, dans sa séance du 31 Janvier a. c., a l'honneur de soumettre, à l'unanimité, le projet ci-joint d'une loi provisoire. Elle a élu rapporteur M. Constantin Hurmuzaki.

(Suivent les signatures.)

Annexe B.—Projet de loi relatif à la contribution de cinq millions de lei, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 3 (15) Février 1859. Iassy.

§ 1-er. Un impôt extraordinaire et provisoire de cinq millions de lei, au cours du trésor, sera établi sur le revenu de la propriété foncière. || Sous le nom de propriété foncière, on entend tous les biens-fonds, sans exception.

§ 2. L'art. 46 de la convention du 19 Août 1858 ayant décrété l'égalité des habitants devant l'impôt et ayant aboli tous les privilèges et exemptions de classes, toutes les propriétés immobilières sur toute l'étendue du pays seront soumises à cet impôt.

No. 2549. § 3. Sont exemptes de cette contribution les propriétés suivantes: les immeubles destinés à l'exercice de différents cultes, avec les terrains et les édifices compris dans leur enceinte; les habitations du clergé séculier et des serviteurs des églises de tous les rites; les immeubles de l'Etat sans exceptions; les immeubles publics destinés à l'enseignement et à la bienfaisance; les terres du fisc; la maison de la Société des médecins et naturalistes de Iassy; les terrains vagues et improductifs dans les villes; les terres des paysans contribuables (răzeși dajnici); les habitations des personnes pauvres, dont le loyer ne dépasse pas, à Iassy et à Galatz, quatre cents lei et, dans d'autres villes, deux cents lei.

Opinion séparée à l'art. 2.

Conformément à l'art. 46 de la convention, et jusqu'à l'établissement définitif des impôts, sur la base de l'égalité devant l'impôt, la disposition de l'art. 1-er ne sera appliquée qu'à la fortune immobilière des classes qui, jusqu'à présent, n'étaient pas frappées d'un impôt direct. Par conséquent, les terres des paysans anciens boyards (răzeși mazîli) et des paysans contribuables (răzeși birnicî), les magasins, les dépôts, les comptoirs et les maisons d'habitation des négociants contribuables ou des autres classes soumises à l'impôt, seront exempts de cette contribution.

Opinion séparée à l'art. 3.

Seront également exempts: les immeubles, etc., sauf les mots «les terres des paysans contribuables», cette exemption étant déjà prévue.

§ 4. Le maximum de cette contribution provisoire et extraordinaire ne pourra pas dépasser cinq pour cent du revenu net des propriétés immobilières.

§ 5. Cet impôt ne sera perçu que pour une seule année, commençant au 1-er Janvier 1859 et sera payé, au cours de ce terme, en quatre paiements égaux, à la fin de chaque trimestre. | Au cas cependant où, en vertu de l'art. 46 de la convention, un impôt définitif serait établi, au cours de ce terme d'un an, on tiendrait compte de la contribution provisoire, établie par la présente loi, lors du paiement de l'impôt définitif.

§ 6. Les contrats de fermage et de bail, aujourd'hui en vigueur, tant ceux qui sont légalisés que ceux qui, par leur notoriété, sont au-dessus de tout doute, serviront de base pour l'inscription du revenu de chaque propriété immobilière.

§ 7. Le revenu des propriétés immobilières qui ne sont pas

affermées ou louées, sera calculé sur la somme du fermage ou du No. 2549.
baïl que l'on pourrait obtenir pour elles. 1859

§ 8. Lors de l'évaluation du revenu des propriétés immobilières 15 Febr.
soumises au paiement d'une emphytéose, la somme annuelle de
celle-ci sera déduite du revenu de l'emphytéote et sera inscrite au
compte du propriétaire du fonds.

§ 9. L'évaluation du revenu, dans le cas prévu par l'art. 7, sera
faite, dans chaque district et dans chaque ville, par une commis-
sion spéciale, composée de la façon suivante: || A. Pour les pro-
priétés terriennes: || Les collèges électoraux des grands propriétaires,
ainsi que les collèges électoraux des délégués élus dernièrement
par les petits propriétaires, éliront, de leur sein, quatre délégués
chacun, c'est-à-dire huit en tout. De ce nombre, six délégués com-
poseront deux commissions différentes, de trois membres chacune;
deux délégués restants, élus par tous les huit délégués, formeront,
conjointement avec le membre élu par la ville respective, la com-
mission d'appel qui sera établie dans chaque chef-lieu de district.
Les deux commissions sus-indiquées répartiront entre elles le tra-
vail, après une entente avec le préfet du district. || B. Pour les
maisons et autres immeubles dans les villes: || Les collèges élec-
toraux des chefs-lieux éliront, chacun, de leur sein, trois membres,
dont un sera membre de la commission d'appel et les deux autres,
conjointement avec le président ou un membre de la municipalité
respective, formeront la commission d'évaluation pour la ville. ||
Une commission d'évaluation pour les villes sera instituée dans
chaque chef-lieu de district, sauf Iassy où il y en aura trois, et
Galatz, Ismaïl et Botoshani qui, chacune, en auront deux; ainsi, le
nombre de membres à élire pour la composition des commissions
dans ces dernières villes, variera selon la proportion sus-indiquée.

§ 10. Si, lors des élections indiquées à l'art. 9, il y a égalité
de voix, il sera procédé au tirage au sort.

§ 11. Le ministère des finances aura le droit d'avoir, auprès
de chaque commission d'évaluation, un délégué qui représentera
les intérêts du fisc. Ce délégué n'aura cependant pas de voix aux
travaux de la commission.

§ 12. Dans le cas de mécontentement de la part du délégué
ou de celle du propriétaire, chacun d'eux peut, dans un terme de
dix jours, faire appel à la commission d'appel respective qui dé-
cidera définitivement.

§ 13 Les commissions d'évaluation, après avoir terminé ces

No. 2549. opérations, formeront les listes des revenus de toutes les propriétés
 1859 immobilières de leur district et les enverront au ministère des fi-
 15 Febr. nances. Le ministère, après avoir fait une répartition conforme à
 la présente loi, publiera immédiatement les listes avec l'indication
 de la somme à percevoir, d'après la proportion de tant pour cent.

§ 14. La présente loi, ayant été votée d'urgence et en l'absence absolue de données fiscales et statistiques, ne pourra pas servir de base pour le règlement de l'impôt définitif.

(Suivent les signatures.)

Annexe C.—Amendement à l'art. 12 du projet de loi sur la contribution de cinq millions de lei, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 3 (15) Février 1859. Iassy.

I. Immédiatement après l'évaluation, la commission fait savoir, par écrit, au propriétaire ou à l'intendant de l'immeuble, se trouvant sur les lieux, la somme de l'évaluation, et ce avant le départ de la commission de la terre évaluée.

II. Le terme de l'appel doit être de vingt jours, à partir du jour de l'avis concernant la somme évaluée, certains propriétaires ayant plusieurs terres.

(Suivent les signatures.)

Annexe D.—Amendement à l'art. 13 du projet de loi sur la contribution de cinq millions de lei, présenté à l'Assemblée électorale de Moldavie, le 3 (15) Février 1859. Iassy.

Dans les contrats de fermage des terres du clergé et, en général, dans plusieurs contrats de fermage des terres des particuliers, il est stipulé expressément que tous les impôts, dont le gouvernement frapperait la propriété, regardent le fermier; et comme les dites conditions n'ont pas pu avoir en vue la contribution sur la propriété foncière, imposée par la présente loi, cette contribution doit, par conséquent, frapper la propriété et non le fermier.

(Suivent les signatures.)

No. 2550.—Programa întocmită de către Consiliul administrativ extraordinar pentru solemnitatea primirei Măriei Sale Alexandru Iqan I, Domnul Principatelor-Unite Moldavia și Valahia, în Bucuresci, publicată în 3 (15) Februarie 1859. Bucuresci.

(„Anunțatrul Român“, No. 10, din 4 Februarie 1859.)

1. La 1-iul rond al șoselei Kiselef se va așeza un cort cu cabină, No. 2550. unde Măria Sa se va coborî din trăsura de drum. 1859

15 Febr.

2. Intîmpinarea la cort se va face:

a) De Consiliul municipal al capitalei, cu pâine și sare, după obicei, țiindu-se și un discurs de către d-l president al municipalității, potrivit cu ocazia;

b) De șeful oștirea, însoțit de stabul domnesc și stabul ostășesc, călări;

c) In fața cortului, vor fi înșiruite un escadron de cavalerie și două batalioane de infanterie.

3. După citirea discursului, se va pune în dispoziția Măriei Sale o caretă cu patru cai și un cal de călărie, pentru intrare în capitală.

4. Cortegiul va porni către Mitropolie în chipul următor:

a) Jandarmeria;

b) Presidentul municipalității, vornicul de oraș și vornicul de temnițe, călări;

c) Corporațiile cu steagurile lor și eșarpe;

d) Un escadron de cavalerie;

e) Măria Sa Domnul, înconjurat de stabul domnesc și ostășesc, călări, avînd pe șeful oștirea în dreapta și pe șeful poliției în stînga;

f) Două batalioane de infanterie vor încheia cortegiul.

In timpul mergerei de la barieră pînă la Sfînta Mitropolie, clopotele se vor trage pe la biserică.

5. Ajungînd în această rînduială la Sf. Mitropolie, Măria Sa va fi primit în biserică de Eminența Sa Părintele Mitropolit, de d-nii membri ai Adunării naționale, de d-nii miniștri și de înalții funcționari, unde se va săvîrși Te-Deum; apoi, trecînd în sala Adunării, se vor înfățișa Măriei-Sale cuviincioasele felicității din partea autorităților publice.

6. După săvîrșirea acestei ceremonii, d-nii miniștri precedează singuri pe Măria Sa la palatul de residență, unde-l primesc.

No. 2550. 7. Seara, va fi luminație mare și la teatru se va da o repre-
1859 sentație potrivită cu ocazia.

15 Febr. 8. Se va da și un bal în sala teatrului de către municipa-
litate, în ziua ce se va hotărî pentru aceasta.

Ministru din năuntru al Țărei Românești,

(subscris) Nicolae Golescu.

(Traducțiune.)

1. Au premier rond-point de la chaussée Kisseleff, on établira une tente avec petit salon, où Son Altesse descendra de son carrosse de voyage.

2. Devant la tente, Son Altesse sera reçue par :

a) Le conseil municipal de la capitale qui, selon la coutume, présentera le pain et le sel; M. le président de la municipalité prononcera un discours approprié à la circonstance.

b) Le chef de l'armée, accompagné de l'état major princier et de l'état-major de l'armée, à cheval.

c) Un escadron de cavalerie et deux bataillons d'infanterie seront rangés devant la tente.

3. Lorsque le discours aura été prononcé, on mettra à la disposition de Son Altesse, pour son entrée dans la capitale, un carrosse à quatre chevaux et un cheval de selle.

4. Le cortège se dirigera vers la Métropole, dans l'ordre suivant:

a) La gendarmerie,

b) Le président de la municipalité, le préfet de la ville et le préfet des prisons, à cheval;

c) Les corporations avec leurs bannières et écharpes;

d) Un escadron de cavalerie;

e) S. A. le Prince, entouré de l'état-major princier et de l'état-major de l'armée, à cheval; le chef de l'armée sera à droite et le chef de la police à gauche du Prince;

f) Deux bataillons d'infanterie fermeront le cortège.

Pendant la marche du cortège, de la barrière jusqu'à la S-te Métropole, les cloches de toutes les églises sonneront.

5. Arrivé dans cet ordre à la S-te Métropole, S. A. le Prince sera reçu à l'église par S. S. le Métropolitain, par MM. les membres de l'Assemblée nationale, par MM. les ministres et les hauts fonctionnaires. Un Te-Deum sera chanté. Ensuite, on passera dans la salle des séances de l'Assemblée, où les autorités publiques présenteront à Son Altesse leurs félicitations.

6. Après cette cérémonie, MM. les ministres seuls précéderont No. 2550.
Son Altesse le Prince au palais de sa résidence, où ils le recevront. 1859

7. Le soir, il y aura grande illumination et on donnera au 15 Febr.
théâtre une représentation appropriée à la circonstance.

8. Il y aura aussi un bal donné par la municipalité dans la
salle du théâtre; sa date sera fixée ultérieurement.

Le ministre de l'intérieur de Valachie,

(s.) Nicolas Golesco.

No. 2551.—Extras din primul articol al ziarului «Ro-
mânul» din 3 (15) Februarie 1859. Bucuresci.

(„Românul“, No. 14, din 3 (15) Februarie 1859.)

Aflăm că plecarea Măriei Sale va avea loc mâine, Mercuri, No. 2551.
și că sosește Sâmbătă aici. Mai aflăm că comisarii, numiți pentru 1859
întâmpinarea Domnului la Focșani, d-nii Const. Herescu, Const. 15 Febr.
Cornescu și col. Ieronim, au și plecat din Bucuresci. Din deputații
numiți de Măria Sa Domnul de a merge la Constantinopol cu arz-
mahzarul, spre a cere investitura, anume: d-nii prințul Dimitrie
Ghica, Nicolae Bibescu și Ioan Filipescu, aflăm că cel d'întâiu a
refusat acea misiune, pentru considerări de familie ce-l popresc în
Bucuresci; rămâne dar ca Înălțimea Sa să numească altul în locu-i.
In numărul trecut, am zis că Camera noastră a votat lista civilă
a Prințului; la aceasta avem a adăoga că i-se va da de către Stat
în dotație pașatul princiar. In ședința de Sâmbătă s'a împărțit mem-
brilor Adunării proiectul regulamentar al Camerei spre cercetare,
apoi după aceasta, Camera s'a prorogat pentru Marți, 3/15 Februarie.
Astăzi, așteptăm sosirea deputației Camerei moldave către a no-
astră. || Serbările și bancheturile în onoarea Prințului Alexandru
Ioan I se urmează cu o mare repeziciune; avem a înregistra două
representații extraordinare, la 27 și la 30 Ianuarie, pe scena tea-
trului național, cari adunaseră o mulțime numeroasă de privitori;
un imn compus de d. Millo, musica de d. Vachman, pe care-l re-
producem mai la vale și o horă națională dănțuită de toată trupa
au avut mari aplauze. Afară de bancheturile date de d-l colonel
Ioan Florescu, Em. Sa Părintele Mitropolit, prințul G. Știrbei,
d. Ioan Otteteleşeanu, d. C. Cantacuzino, junimea română și clubul
român, se mai pregătește altul din partea corpului comercial. Ju-

No. 2551. nimea română din Paris nu s'a arătat mai puțin entusiastă și, aflând prin telegraf triumful României în ziua de 24 Ianuarie, a aranjat un banchet strălucit, la care au asistat toți autorii și ziaristi filoromâni, cari au apărat cauza noastră cu atâta căldură; între altele, d-l Saint-Marc-Girardin a purtat un toast: «La unirea și la prosperitatea României!»

(Traducțiune.)

Nous apprenons que le départ de Son Altesse aura lieu demain, Mercredi, et son arrivée ici Samedi. Nous apprenons aussi que les commissaires désignés pour recevoir le Prince à Focshani, MM. Constantin Heresco, Constantin Cornesco et le colonel Ieronim, ont quitté déjà Bucarest. Nous apprenons que, du nombre des membres de la députation, nommée par le Prince pour aller à Constantinople présenter l'adresse demandant l'investiture et composée du prince Démètre Ghica et de MM. Nicolas Bibesco et Jean Filipesco, le prince Ghica a refusé cette mission, pour des considérations de famille qui le retiennent à Bucarest; il faut donc que Son Altesse nomme un autre à sa place. Dans notre dernier numéro, nous avons dit que notre Chambre a voté la liste civile du Prince; nous devons ajouter que le Prince obtiendra encore, comme dotation, le palais princier. Dans la séance du Samedi, on a distribué aux membres de l'Assemblée un projet de règlement de la Chambre. Ensuite, la Chambre s'est prorogée jusqu'au Mardi, 3 (15) Février. Nous attendons aujourd'hui l'arrivée de la députation envoyée par la Chambre moldave à la Chambre de Bucarest. || Les fêtes et les banquets en l'honneur du Prince Alexandre Jean I-er se suivent sans cesse. Nous avons à enregistrer deux représentations extraordinaires, données sur la scène du Théâtre National, les 27 et 30 Janvier, et qui ont réuni une foule nombreuse de spectateurs. Un hymne, composé par M. Millo, musique de M. Wachman, que nous reproduisons plus loin, et une «hora» nationale dansée par toute la troupe, ont été très applaudis. Après les banquets donnés par M. le colonel Jean Floresco, par S. S. le Métropolitain, par le prince G. Stirbey, par M. Jean Otteteleshano, par M. C. Cantacuzino, par la jeunesse roumaine et par le club roumain, les commerçants préparent encore un banquet. La jeunesse roumaine de Paris s'est montrée tout aussi enthousiaste: ayant appris, par télégraphe, le triomphe de la cause roumaine dans la journée du

24 Janvier, elle a arrangé un brillant banquet, auquel ont assisté No. 2551.
tous les publicistes et journalistes philo-roumains, qui ont défendu 1859
avec tant d'ardeur notre cause. Entre autres, M. Saint-Marc-Girard 15 Febr.
din a porté un toast: «A l'union et à la prospérité de la Roumanie!»

No. 2552.— Mesajul domnesc No. 40 către miniștrii Moldovei, din 4 (16) Februarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“, No. 30, din 5 Februarie 1859)

Domnilor miniștri! || Ca ales Domn al Țării Românești, ce- No. 2552.
rând trebuința neapărată a. Mă duce în sînul țării surorii, spre a 1859
răspunde la chemarea unanimă a fraților Români de peste Milcov, 16 Febr.
vă facem cunoscut că hotărîrea Noastră este a pleca la 4 ale lunii
Februarie din capitala Moldovei. In lipsa Noastră, consiliul Nostru
de miniștri este însărcinat cu administrarea țării, potrivit ordonanței
Noastre sub No. 13 alăturată aici. || Deosebita încredere
ce avem în simțirile d-voastre pentru binele public și pentru persoana
Noastră, ne închezeșluește în deplinătate despre păzirea ordinului
legal ce va urma în lipsa Noastră, și în această încredere
avem de mulțumire a vă zice: || Rămas bun, Domnilor miniștri,
și revedere fericită.

(subscris) Alexandru Ioan

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine,

(subscris) V. Alecsandri.

Anexa. — Decretul No. 13 al Domnitorului Moldovei, din
30 Ianuarie (11 Februarie) 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“, No. 30, din 5 Februarie 1859.)

Principatele-Unite Moldova și Valahia. || Noi, Alexandru Ioan I
| Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, || Domn al Moldovei.
|| La toți de față și viitori sănătate. || Am decretat și decretăm
următoarele: ||| Art. I. In timpul cât vom zăbăvi în București,
consiliul miniștrilor este însărcinat cu administrația Moldovei și
cu ținerea ordinului legal și a liniștei publice. || Art. II și de pe
urmă. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor
străine este însărcinat cu executarea ordonanței de față. ||
Datu-s'a în domneasca Noastră rezidența Iași, la 30 Ianuarie, anul

No. 2552. mîntuirei una mie opt sute cincî-zeci și nouă și al domniei Noastre
1859 cel întâiū.
16 Febr.

(subscris) Alexandru Ioan.

Din ordinul Domnului, ministrul trebilor străine,

(subscris) V. Alecsandri.

(Traducțiune.)

Messieurs les ministres. || Elu Prince régissant de Valachie, il est absolument nécessaire que Nous Nous rendions dans la Principauté sœur, pour répondre à l'appel unanime des frères Roumains d'au-delà du Milcov. Nous vous faisons donc savoir que Nous avons décidé de partir de la capitale de Moldavie, le 4 Février. Pendant Notre absence, Notre conseil des ministres est chargé de l'administration du pays, conformément à Notre ordonnance No. 13, ci-jointe. | La confiance particulière que Nous mettons, Messieurs, dans vos sentiments envers le bien public et envers Notre personne, Nous garantit complètement le maintien de l'ordre légal pendant Notre absence, et dans cette croyance, Nous avons la satisfaction de vous dire: || Au revoir, Messieurs les ministres.

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

Annexe. — Décret No. 13 du Prince de Moldavie, du 30 Janvier (11 Février) 1859. Iassy.

Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie. | Nous, Alexandre Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, } Prince de Moldavie. || A tous présents et à venir salut. || Nous avons décrété et décrétons ce qui suit: Art. I-er. Pendant notre séjour à Bucarest, le conseil des ministres est chargé de l'administration de la Moldavie et du maintien de l'ordre légal et de la tranquillité publique. Art. II et dernier. Notre ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères est chargé de l'exécution de la présente ordonnance. Donné dans Notre résidence princière de Iassy, le 30 Janvier, l'an de grâce mil huit-cent cinquante neuf, premier de Notre règne.

(s.) Alexandre Jean.

Par ordre du Prince, le ministre des affaires étrangères,

(s.) B. Alecsandri.

No. 2553.— Proces-verbal al Consiliului de miniștri din
Moldova, din 4 (16) Februarie 1859. Iași.

(„Monitorul Oficial al Moldovei“, No. 30, din 5 Februarie 1859.)

Proces-verbal.

Incheiat în șanța consiliului miniștrilor din 4 Februarie, anul No. 2553. 1859, prin asistența următorilor membri: || Domnul ministru se- 1859
cretar de Stat la departamentul din lăuntru, Vasilie Sturdza; || 16 Febr.
Domnul ministru secretar de Stat la departamentul finanțelor și
ad-interim la departamentul trebilor militare, Grigorie Balș; ||
Domnul ministru secretar de Stat la departamentul cultului și al
instrucției publice, și ad-interim la departamentul trebilor străine,
Costache Rolla; || Domnul ministru secretar de Stat la departa-
mentul lucrărilor publice, Dimitrie Sc. Miclescu; || Domnul direc-
tor al departamentului justiției, Dimitrie Meleghi. || Consiliul as-
cultând cetirea ordonanței No. 13 și a mesagiului domnesc ¹⁾, prin
cari se însărcinează pe consiliul miniștrilor cu administrația Mol-
dovei și ținerea buneii liniște, pînă la întoarcerea Înălțimei Sale,
se cunoaște permanent și hotărăște a ține șanță în fie-care zi la
12 ore dimineața, spre conformare cu precitatele acte, și dar în-
cheindu-se procesul-verbal de față, se va comunica tuturor minis-
terelor, spre știință, și se va publica prin «Monitorul Oficial», d'im-
preună cu ordonanța și citatul mesagiü.

(Traducțiune.)

Procès-verbal.

Dressé en la séance du conseil des ministres, le 4 Février
1859, en présence des membres suivants: || M. Basile Sturdza,
ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur; || M. Gré-
goire Balche, ministre secrétaire d'Etat au département des finances
et ad-intérim au département de la guerre; || M. Costaki Rolla,
ministre secrétaire d'Etat au département des cultes et de l'instruc-
tion publique et ad-intérim au département des affaires étrangères;
|| M. Démètre S. Miclesco, ministre secrétaire d'Etat au départe-
ment des travaux publics; || M. Démètre Meleghi, directeur du
département de la justice. || Le conseil, après avoir pris connais-

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2552, p. 845

No. 2553. sance de l'ordonnance No. 13 et du message princier ¹⁾, par les-
 1859 quels le conseil des ministres est chargé de l'administration de
 16 Febr. la Moldavie et du maintien de l'ordre, jusqu'au retour de Son Altesse, se déclare en permanence et décide de tenir séance chaque jour à midi, en conformité des actes précités. Le présent procès-verbal sera communiqué à tous les ministères pour leur connaissance et publié dans le «Moniteur officiel», conjointement avec l'ordonnance et le message précités.

No. 2554.—Nota publicată de ziarul oficial francez, «le Moniteur Universel», in 5 (17) Februarie 1859. Paris.

(„Le Moniteur Universel“, No. 48, din 17 Februarie 1859.)

No. 2554. Les représentants des Puissances signataires du traité de Paris
 1859 se réuniront prochainement en conférence au ministère des affaires
 17 Febr. étrangères, pour examiner le résultat des élections auxquelles il a été procédé dans les Principautés-Unies de Moldavie et de Valachie.

No. 2555.—Primul articol al ziarului «Naționalul», din 5 (17) Februarie 1859. București.

(„Naționalul“, No. 17, din 5 Februarie 1859.)

No. 2555. Nu știm dacă fie-care din membrii Camerei a simțit destul
 1859 de bine mărimea actului din 24 Ianuarie; posteritatea va simți și
 17 Febr. mai bine acest act, și ziua de 24 Ianuarie va rămânea una din cele mai mari zile ale istoriei noastre. Dar cu cât actul este mare, cu atât noi am cădea în ochii noștri și ai posterității, dacă nu vom continua a-l susținea cu destulă tărie și energie. Nu e destul ca cine-va, într'o oră bună, să facă un act bun; ci trebuie a-l urma apoi în toate consecințele lui. Dorim ca atât Camera cât și guvernul să se arate acum cu toată energia cerută, spre a susținea voința națiunei. Această națiune s'a pronunțat în modul cel mai solemn. Voința sa este irevocabilă; căci ea nu este un copil ca să

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2552, p. 845.

dezică mâine, aceea ce a zis astăzi. Numai o putere materială îi No. 2555.
 poate înfrînge astă voință. Inșă, grație cerului! tractatul din Paris 1859
 ne garantează în contra unei asemenea puteri, și, pe de altă parte, 17 Febr.
 acum aū trecut secolii când alte nații mai tari își impuneaū voința
 lor, cu sfortța, unui popor ce cerea a vieții cu voința sa normală.
 De aceea, toate sgomotele, ce se respîndesc de către unii alții, că
 cutare Putere își prepară oștirile către noi, că cea-laltă asemenea
 e hotărîtă a refusa cu orî-ce preț ceea ce am făcut, că altele strigă
 la călcarea convenției, sunt curate invenții fără nici un fond. Pu-
 terile garante aū să se adune în o nouă conferință la Paris, unde
 cu toată răceala ce cere o asemenea discuție, cu tractatul din Paris
 și cu convenția de la 19 August în mână, și avënd în vedere trac-
 tatele noastre pe cari înșile le-aū garantat, aū să judece despre
 legitimitatea actului nostru. Această judecare, suntem siguri, va fi
 în favoarea noastră. || Cu toate astea, nu ne putem opri de a ma-
 nifesta dorința ca și guvernul nostru să aibă trimiși ceva avocați
 ai săi, ca să susțină și să apere drepturile noastre și alegerea no-
 stră. Din Moldova, s'a și trimis d-l V. Alecsandri la Paris, spre
 acest scop. Nu știm pentru ce la noi nu se grăbește a se face tot
 asemenea, a se trimite adică, la Paris și la cele-l-alte curți, două
 sau trei persoane spre a lucra. Poate că alții vor lucra în contra
 actului nostru; de ce și noi să nu avem pe alții cari să lucreze
 în favoare? Această ni se pare că ar fi urgent, fiind-că ni se pare
 că nu ar trebui de loc să lăsăm altora a ne săpa pe din-afară, pe
 când noi stăm cu mâinile în sîn. Tot din acest punct de vedere, ne
 pare rău că nu se grăbește trimiterea deputației la Constantinople.
 Sunt deja două-spre-zece zile de când Domnul s'a ales, și încă depu-
 tația nu a plecat. Apoi, să ne aducem aminte că în termen de o
 lună investitura trebuie dată; prin urmare, deputația trebuie a fi la
 Constantinopol mai nainte de espirarea lunei. In locul membrului
 ce lipsește, poate să se numească un alt; și dacă din Cameră nu
 se va putea, nu vedem cuvîntul pentru ce nu s'ar numi afară din
 Cameră, căci nimic nu ne obligă a trimite chiar din Cameră, de
 unde cu toate astea avem doi.

(Traducțiune.)

Nous ne savons si tous les membres de la Chambre appré-
 cient suffisamment la grandeur de l'acte du 24 Janvier; la posté-
 rité l'appréciera mieux et la journée du 24 Janvier restera une

No. 2555. des plus grandes dans notre histoire. Mais plus grand est cet acte, 1859 d'autant plus nous serions coupables à nos propres yeux et devant 17 Febr. la postérité, si nous ne continuions pas à le soutenir avec assez de force et d'énergie. Il ne suffit pas de faire une bonne action au bon moment; il faut encore en poursuivre toutes les conséquences. Nous désirons que la Chambre et le gouvernement déploient maintenant toute l'énergie nécessaire, pour appuyer la volonté de la nation qui s'est prononcée de la façon la plus solennelle. Cette volonté est irrévocable, car le pays n'est pas un enfant qui puisse se dédire du jour au lendemain. Seule, la force matérielle pourrait briser cette volonté. Mais, grâce à Dieu, le traité de Paris nous garantit contre une telle force; d'autre part, les siècles sont passés où les nations plus puissantes imposaient, de force, leur volonté aux peuples qui ne demandaient qu'à vivre de leur propre vie. C'est donc en vain que certains répandent des bruits alarmants disant, tantôt que telle Puissance prépare des troupes pour les envoyer chez nous, tantôt qu'une autre Puissance est décidée à repousser à tout prix ce que nous avons fait, tantôt que les Puissances protestent contre la prétendue violation de la convention; ce sont là de pures inventions sans aucun fondement. Les Puissances garantes doivent se réunir en une nouvelle conférence à Paris où, avec tout le calme qu'une telle discussion exige, ayant devant elles le traité de Paris et la convention du 19 Août et prenant en considération nos traités qu'elles ont garantis elles-mêmes, elles décideront de la légitimité de notre acte. Cette décision, nous en sommes certains, sera en notre faveur. Cependant, nous ne pouvons pas nous empêcher d'exprimer le désir que notre gouvernement aussi ait, aux conférences, ses envoyés qui plaider notre cause et soutenir nos droits et notre élection. La Moldavie a déjà envoyé à Paris, dans ce but, M. Alecsandri. Nous ne savons pourquoi on ne s'empresse pas chez nous de faire de même, c'est-à-dire d'envoyer, à Paris et auprès d'autres cours, deux ou trois personnes qui travailleraient dans ce sens. Il peut se trouver des gens chargés de combattre notre façon d'agir; pourquoi n'en aurions-nous pas pour la soutenir? La question nous paraît urgente; il ne faut pas permettre que d'autres nous sapent à l'étranger, tandis que nous restons les bras croisés. Au même point de vue, il nous semble regrettable que l'on retarde le départ de notre députation pour Constantinople. Il y a déjà douze jours que le Prince a été élu, et la députation n'est pas encore partie. N'ou-

blions pas que l'investiture doit être donnée dans le délai d'un mois ; la députation doit donc se trouver à Constantinople avant l'expiration de ce délai. A la place du membre qui manque, on peut nommer un autre ; si on ne peut pas le choisir au sein de la Chambre, nous ne voyons pas pourquoi on ne le choisirait pas en dehors de la Chambre, car rien n'oblige à ce que la députation fasse partie de la Chambre, bien que déjà deux de ses membres y appartiennent.

No. 2555.
1859
17 Febr.

No. 2556.—Extras din revista ziarului «Naționalul» din 5 (17) Februarie 1859. București.

(«Naționalul», No 17, din 5 Februarie 1859.)

In numărul trecut am arătat, cu toată bucuria, că după un decret al Măriei Sale, d. Aristarchi, agentul din Constantinople, încetează din funcțiunea sa ¹⁾. Aflăm însă că d-lui, în loc de a se supune ordinului guvernului său, trimite un răspuns contrariu, zicând că nu va înceta din funcție pînă ce chestiunea nu se va deslega în conferințe! Un asemenea răspuns insolent, din partea unui funcționar ce atîta timp ne-a vîndut interesele țării noastre, merită a se pedepsi cu toată asprimea legilor. D. Aristarchi este bine a se da cât mai curînd în judecată, și a se judeca în lipsă, conform cu legea, spre a se pronunța asupra-î pedeapsa cuvenită. Apoi, credem că nu i se va da pensia, ce cu mînhuire am văzut că i s'a acordat, fără a fi fondată nici în drept, nici în fapt, și care nu era alt de cât un premiu dat tradărei.

No. 2556.
1859
17 Febr.

(Traducțiune.)

Dans notre dernier numéro, nous avons annoncé, avec grande joie, qu'en vertu d'un décret de Son Altesse, M. Aristarki, agent à Constantinople, a été relevé de ses fonctions ²⁾. Nous apprenons cependant que ce monsieur, au lieu de se soumettre à l'ordre de son gouvernement, vient de répondre qu'il ne cessera pas ses fonctions, tant que la question n'aura pas été décidée par la conférence. Cette réponse insolente de la part d'un fonctionnaire

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2528, p. 714.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2528, p. 714.

No. 2556. qui, pendant si longtemps, vendait les intérêts de notre pays, mé-
 1859 rite un châtement des plus sévères. Il faut que M. Aristarki soit
 17 Febr. déféré d'urgence aux tribunaux, jugé par défaut, conformément à la
 loi, et condamné à la peine prononcée par la loi. Nous croyons,
 en outre, qu'il ne faut lui accorder aucune pension de retraite;
 cependant, nous voyons avec tristesse qu'on lui en a accordé une,
 sans qu'il y ait pour cela aucune base ni de droit ni de fait; cette
 pension n'est qu'une prime accordée à la trahison.

No. 2557.— Primul articol al ziarului «Românul», din 5
 (17) Februarie 1859. București.

(„Românul“, No. 15, din 5 (17) Februarie 1859)

No. 2557. Intorcându-mă din frumoasa misiune cu care Adunarea elec-
 1859 tivă din București m'a fost onorat, acea de a pune în mâinile Mă-
 17 Febr. rieii Sale Alexandru Ioan I coroana Principatului nostru, și rein-
 trând din nou în funcția-mi de ziarist, fie-mi iertat a saluta cu iubire
 pe abonații «Românului», și a-î ruga a primi expresia simțimintelor
 mele de recunoștință pentru susținerea ce a făcut acestei foii în timp
 de opt-spre-zece luni, de la începerea ei și pînă astăzi. Timpii ce
 trecurăm fură cei mai spinoși pentru noi, redactorii foilor publice.
 Imprejurările politice cele mai însemnate se grămădeau asupra-ne
 pe toată ziua; eram datorii a vorbi și eram tot d'odată sugrumați
 de mâna de fier a censurei. Mulțumită însă buneii voințe și age-
 rimei spiritului abonaților noștri, cari aș știut citi, ca să zicem
 astfel, printre rînduri, trecurăm acei timpii de durere și de lupte,
 fără a ne vedea părăsiți de abonații noștri. Sîntem datorii a
 mulțumi încă, de la cele d'întăiu linii ce scriem sub regimul li-
 bertății, domnului censor Alexandru Andronic. Afară din feluritele
 înlesniri ce ne-a făcut, puind la dispoziția ziaristilor chiar orele
 sale de odihnă, spre a nu întăzia eșirea foilor publice, apoi, pu-
 ținul ce puturăm scrie, trebuie să mărturisim că, în mare parte, îi
 sîntem datorii acestui june, într'adevăr Român, carele a luat adesea
 asupra-î răspunderea d'a ne da voie a publica articoliile ce n'ar fi
 văzut lumina fără aceasta, și carele, o știm și-o afirmăm, n'a stat
 în acest post, nenorocit sub toate puncturile de privire, de cât sus-
 ținut prin rugăciunile noastre. || Acum, reintrând sub regimul
 libertății tiparului, misiunea noastră devine într'adevăr o preoție,

căci, d'acum, sîntem răspunzătorii noi înși-ne de tot ce vom zice și No. 2557.
 de tot ce vom tăcea. Omul, pînă nu este liber, nu poate fi răspun- 1859
 zător; d'acum numai, începe a noastră răspundere, și, deși știm cât 17 Febr.
 este de mare, o luăm însă cu fericire și făgăduim că ne vom sili a ne
 o împlini fără șovăire, fără ură și fără părtinire. || Ziua de 24 Ia-
 nuarie a fost ziua cea mai fericită din analele istoriei noastre, căci
 ea produse minunea fericită d'a stinge divisiile și urile dintre ose-
 bitele clase și a numai înfățișa de cât un singur trup de cetățeni,
 întruniți și hotărîți d'a merge în viitor în frăție și cu stăruință pe
 aceeași cale și spre aceeași țintă. Este știut că nenorocirile de cari
 suferirăm în acești doi secolii din urmă, că toate suferințele și umi-
 lințile ce se revărsară asupra-ne și ne aduseră pînă la gura mormîntului,
 n'aū provenit de cât din pricina desbinăreii din întru. Re-
 lele nu ni le-aū făcut străini, ci noi înși-ne. Străinul, fie cel mai
 puternic, nu poate face un rău mare unei nații, dacă nu va fi ajutat
 de cei din întru. Acest mare adevăr este cunoscut de toată lumea,
 este dovedit și învederat prin istoria tuturor națiilor și trecut chiar
 în zicătoare la noi: «Ce-și face omul singur, nu poate să desfacă
 toată lumea», zicem noi, nația cea mai experimentată și mai friptă
 întru aceasta. Răul dar ni l'am făcut singuri, și răul cel mai mare
 a provenit din pricina desbinăreii din întru. La 24 Ianuarie, focul
 de ură se stinse cu lacrimile iubirei și ale unirei, și s'a zis în co-
 loanele acestei foii că vom îngropa toate păcatele, toate viciile, toate
 rătăcirile trecutului într'un mormînt, asupra căruia vom pune pia-
 tra cea mare a unirei; vaī, de acela, mai adăogărăm, carele va cu-
 teza a ridica acea piatră; miazmele viciilor înmormîntate acolo,
 vor fi și mai ucigătoare de cât fură pînă aci. Noi, luarăm legătură
 că nu vom face acest păcat; noi uităm tot răul trecut, spre a nu
 ne mai aduce aminte de cât de bunul ce va fi făcut fie-care. Zi-
 serăm însă că vom ține un registru, în care vom înscrie cu drep-
 tate faptele și lucrările fie-căruī individ, și că, numai după acele
 fapte, îl vom judeca în viitor. Ast-fel credem că cereși dreptatea,
 și frăția, și libertatea; și ast-fel ne chezășuim că va fi purtarea
 noastră, pe cât timp, o mai repetăm, nimeni nu va cuteza a des-
 tupa mormîntul cu păcatele trecute. || Aceasta însă ne dă drept, și
 desfidim pe orī-cine a zice alt-fel, a combate cu cea mai deplină as-
 prime pe cei cari vor cuteza, de față saū cotiș, a ne mai întoarce în ca-
 lea de peire a trecutului, și a-ī asigura că avem deplină încredere că
 suntem organul nației, când zicem că Românii sunt hotărîți, de cât a
 se reîntoarce la trecut, a peri mai bine; însă a peri ca Samson, cu toți

No. 2557. vrăjmașii noștri. || Aceasta însă avem asigurarea că nu va fi, căci nu
 1859 este în țara această nici un om care să nu fie fericit, văzând că urile
 17 Febr. și desbinările au perit dintre noi, și că ne înfățișăm astăzi înaintea Europei ca o nație ce are cinci milioane de cetățeni având fie-care aceleași dorinți și aceleași trebuințe. Ast-fel dar, ne credem în drept de a afirma că sunt calomniile inventate de străini acele vorbe, ce auzim șoptindu se, că s'ar fi făcut protestări secrete în contra faptelor celor mărețe făcute de la 24 Ianuarie și pînă astăzi. Nu! nu este nici un Român în această țară, carele ar putea face o asemenea infamie, și conjurăm pe toți cetățenii a nu da crezământ un singur minut, d'acum înainte, vorbelor șoptite. Cea care le șoptește, astăzi mai cu seamă când putem vorbi, este un om rău și trebuie respins ca un calomniator și fiu al peirei. Destul timp trăirăm în vrajbă și desbinare; destul timp oamenii cei mai onești au fost calomniați din pricina lipsei de libertate de tipar. Să intrăm cu hotărîre și fără șovăire pe tărîmul frăției și al libertății și să silim ast-fel pe toți liliecii și strigoii a reintra pentru tot-deauna în vizuinile lor. | Din întru, avem a însemna încă că Măria Sa Domnul Principatelor-Unite va sosi în București Sîmbătă. Tot odată cu Măria Sa, aflăm că vin și d-ni membri ai deputației Camerei electivă din Iași. Pentru ziua intrării Măriei Sale în capitală, se pregătește o mare serbare, al căreia program îl publicăm și noi mai la vale ¹⁾. Acest program ne pare a fi foarte bun, și dorim a vedea nația întreagă luând parte, în toate chipurile, la această serbare națională. Nu putem însă aproba și balul ce-l vedem însemnat în program că se va da de către municipalitate. Noi credem că starea politică din care eșim, nici aceia în care ne aflăm, nici finanțele municipalității noastre, nici Domnul ce aleserăm, nu erau ca serbarea aceasta să se facă și printr'un bal. Balurile sunt bune pentru alți timp și pentru municipalitățile avute; când însă suntem săraci lipiți, când ne lipsesc toate lucrurile cele mai trebincioase, când trebuie să ne pregătim a face a dănțui inimicii noștri, iar nu a juca noi, a vedea un bal dat de către municipalitate, fie-ne ertat a spune, că ne pare un anacronism și o greșală. Credem că atât cetățenii cât și Măria Sa vor fi de părerea noastră și, dacă pregătirile balului nu s'au făcut încă, am dori să vedem acest bal desființat din program. || Auzim că pe aci întîrzierea Măriei Sale ar fi fost interpretată în mai multe feluri. Unii ar fi zis că cauza ar

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2550, p. 841.

fi fost că voia mai întâi a se încorona ca Domn al Moldaviei. In No. 2557. adevăr, investitura, ce Poarta este datoare a da în termen cel mult 1859 de 30 de zile prinților aleși, s'a și dat Prințului Moldaviei; însă, 17 Febr. putem afirma că nimeni în Iași nu s'a gândit la ceremonia încoronării. Întârzierea Prințului a provenit negreșit din lucrările din întru ale Moldaviei, ce cereau a fi față Domnitorul; acele lucrări întâmpinate, Măria Sa a plecat îndată.

(Traducțiune.)

Rentré de la belle mission dont l'Assemblée électorale de Bucarest m'avait honoré, celle de remettre à S. A. Alexandre Jean I-er la couronne de notre Principauté, et reprenant mes fonctions de journaliste, qu'il me soit permis de saluer avec amour les abonnés du «Românul» et de les prier d'agréer l'expression de mes sentiments de reconnaissance, pour l'appui qu'ils ont donné à cette feuille, pendant dix-huit mois, depuis son apparition jusqu'à ce jour. Les temps que nous venons de passer ont été les plus épineux pour nous autres, rédacteurs de feuilles publiques. Les faits politiques les plus importants s'accumulaient chaque jour; notre devoir était d'en parler et, cependant, nous étions opprimés par la main de fer de la censure. Mais, grâce à la bonne volonté et à l'intelligence de nos abonnés, qui ont su lire, pour ainsi dire, entre les lignes, nous avons passé ces jours de douleur et de lutte, sans nous voir abandonnés par nos abonnés. | Nous avons encore le devoir de consacrer les premières lignes que nous écrivons sous le régime de la liberté, à l'expression de nos remerciements pour M. le censeur Alexandre Andronic. Outre les différentes facilités qu'il nous a procurées, en mettant même ses heures de repos à la disposition des journalistes, pour ne pas retarder l'apparition des feuilles publiques, c'est toujours à lui, il faut l'avouer, que nous devons, pour la plupart, le peu que nous avons pu écrire; nous adressons nos remerciements à ce jeune homme, qui, souvent, a pris sur lui la responsabilité d'avoir autorisé des articles qui, sans cela, n'auraient jamais vu le jour, à ce véritable Roumain qui, nous le savons et nous l'affirmons, n'est resté à ce poste, malheureux à tant de points de vue, que sur nos instances. | Maintenant, le régime de la liberté de la presse étant rétabli, notre mission devient un véritable sacerdoce, car, désormais, nous serons seuls responsables de ce que nous aurons dit et de ce que nous aurons passé sous silence. L'homme qui n'est pas libre,

No. 2557. ne saurait être responsable ; ce n'est que maintenant que notre
 1859 responsabilité commence; et, tout en sachant combien elle est grande,
 17 Febr. nous l'acceptons avec bonheur et nous promettons de nous efforcer
 de remplir sans hésitation notre tâche, sans haine et sans partialité. |
 La journée du 24 Janvier a été la plus heureuse dans les annales
 de notre histoire ; car elle a fait ce miracle inespéré d'avoir éteint
 toutes les divisions et toutes les haines entre les différentes classes
 de la société qui ne présentent aujourd'hui qu'un seul corps de
 citoyens, unis et décidés à marcher, fraternellement et constamment,
 sur la même voie, vers le même but. Il est reconnu que tous les
 malheurs dont nous avons souffert pendant ces deux derniers siècles,
 toutes les souffrances et toutes les humiliations qui se sont abattues
 sur nous et qui nous ont conduits jusqu'au bord du tombeau, n'étaient
 dus qu'à des discordes intérieures. Ce ne sont pas les étrangers qui
 sont la cause de nos maux ; nous le sommes nous-mêmes. L'étranger,
 si puissant qu'il soit, ne peut faire beaucoup de mal à une nation, s'il
 n'est pas aidé du dedans. Cette grande vérité est connue de tout le
 monde; elle est prouvée et mise en évidence par l'histoire de toutes les
 nations; il y a même chez nous un proverbe dans ce sens. «Le mal
 que l'homme peut se faire à lui-même, ne peut être défait par le monde
 entier»,— disons-nous, nous qui sommes la nation la plus expé-
 rimentée et la plus éprouvée à cet égard. C'est donc nous-mêmes qui
 sommes la cause principale de nos maux, dont les plus grands sont
 provenus de nos dissensions intérieures. Le 24 Janvier, le feu de
 la haine a été éteint par les larmes d'amour et d'union. Nous avons
 dit dans les colonnes de ce journal que nous allons enterrer tous
 les péchés, tous les vices, tous les errements du passé, dans un
 tombeau sur lequel nous allons mettre, comme pierre tumulaire,
 le monument grandiose de l'union ; malheur à celui, ajoutons-nous,
 qui relèverait cette pierre, car les miasmes des vices enterrés se-
 raient plus meurtriers qu'auparavant. Nous avons pris l'engage-
 ment de ne pas commettre cette faute ; nous oublions le mal du
 passé, pour ne nous rappeler que le bien. Nous avons cependant
 dit que nous tiendrions un registre où seraient inscrits scrupu-
 leusement les actes de chaque individu et que ce n'est que d'a-
 près ces actes que nous jugerions. Nous croyons que c'est ainsi
 qu'exigent la justice, la fraternité et la liberté ; telle sera, nous
 l'affirmons, notre conduite, tant que, nous le répétons, personne
 n'osera ouvrir le tombeau des péchés du passé. | Mais ceci nous
 donne le droit — et nous défions qui que ce soit de dire le con-

traire — de combattre à outrance ceux qui voudraient, ouverte-
 ment ou par voie détournée, nous faire revenir sur l'ancienne voie
 de la perdition; nous les assurons que nous avons pleine confiance
 d'être l'organe de la nation, lorsque nous disons que, plutôt que de
 revenir au passé, les Roumains sont décidés à périr, mais périr
 comme Samson, en entraînant tous leurs ennemis. | Nous sommes
 certains cependant que cela ne sera pas, car il n'y a pas, dans ce
 pays, un seul homme qui ne soit heureux de voir les haines et
 les discordes disparaître d'entre nous, de voir que nous nous pré-
 sentons maintenant devant l'Europe comme une nation de cinq
 millions de citoyens qui ont tous les mêmes désirs et les mêmes
 besoins. Nous nous croyons donc en droit de taxer de calomnies,
 inventées par des étrangers, les bruits que l'on chuchote et qui
 disent qu'on aurait fait des protestations secrètes contre les grands
 actes accomplis depuis le 24 Janvier jusqu'à ce jour. Non! Il n'y
 a pas dans ce pays un seul Roumain, capable d'une telle infamie,
 et nous prions tous les citoyens de n'attacher désormais aucune
 créance à ces bruits. Celui qui chuchote, surtout aujourd'hui quand
 nous pouvons parler librement, est un méchant; il faut le repousser
 comme calomniateur, comme fils de la perdition. Nous avons vécu
 assez longtemps au milieu des haines et des discordes; les hommes
 les plus honnêtes ont été assez calomniés, par suite du manque de
 la liberté de la presse. Prenons avec décision la voie de la fra-
 ternité et de la liberté et forçons ainsi toutes les chauve-souris et
 tous les vampires à rentrer dans leurs repaires. || En fait des
 questions intérieures, nous avons encore à enregistrer que S. A. le
 Prince régnant des Principautés-Unies arrivera à Bucarest Samedi.
 Nous apprenons aussi que les membres de la députation de la
 Chambre élective de Iassy arriveront en même temps que Son Al-
 tesse. || La capitale prépare, pour le jour de l'arrivée de Son Al-
 tesse, une grande fête dont nous donnons plus loin le programme ¹⁾.
 Ce programme nous paraît très bon et nous voudrions voir la na-
 tion entière prendre part, de toutes les façons, à cette fête natio-
 nale. Nous ne pouvons cependant pas approuver le bal que nous
 voyons figurer dans le programme, comme devant être donné par
 la municipalité. Nous croyons que ni la situation politique dont
 nous sortons, ni celle dans laquelle nous nous trouvons, ni les fi-
 nances de notre municipalité, ni le Prince que nous avons élu,

No. 2557.
 1859
 17 Febr.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2550, p. 841.

No. 2557. n'exigent que la fête comporte aussi un bal. Les bals sont bons pour d'autres temps et pour des municipalités plus riches; mais quand nous sommes pauvres, quand nous manquons des choses les plus nécessaires, quand nous devons nous préparer à faire danser nos ennemis et non à danser nous-mêmes, un bal donné par la municipalité nous semble, qu'il nous soit permis de le dire, un anachronisme et une faute. Nous croyons que tant les citoyens que Son Altesse partageront notre avis, et, si les préparatifs du bal n'ont pas encore été faits, nous désirerions voir effacé ce point du programme. || Nous avons entendu ici interpréter de différentes façons le retard dans l'arrivée de Son Altesse. On a dit, entre autres, que la cause en serait le désir du Prince de se faire couronner d'abord comme Prince de Moldavie. En effet, l'investiture que la Porte doit donner aux Princes élus, dans le délai d'un mois tout au plus, a été donnée au Prince de Moldavie; nous pouvons cependant affirmer qu'à Iassy, personne n'a songé à la cérémonie du couronnement. Le retard provient probablement des affaires intérieures de la Moldavie, qui ont demandé la présence du Prince; ces affaires terminées, Son Altesse est partie immédiatement.

No. 2558.— Proces-verbal No. VIII al Adunării electivă a Valahiei, din 6 (18) Februarie 1859. Bucuresci.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești” No. 15, din 19 Februarie 1859.)

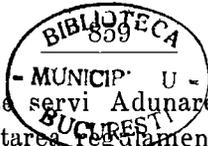
Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința VIII.

No. 2558. Astăzi, Vineri, la 6 Februarie anul 1859, s'a ținut a opta ședință de Adunarea electivă a Țării Românești, sub presidenția Em. Sale Părintelui Mitropolit.

Se face apelul nominal de către unul din secretari, la care nu răspund șase membri, anume: episcopul Buzăului și d-l Dimitrie Brătianu, duși la Buzău spre întâmpinarea Măriei Sale; d-nii Costache A. Rosetti și C. Apostolescu, bolnavi; d-l Alexandru Florescu, în deputăție către Domn; d-l C. Otteteleşeanu.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente și se primește de Adunare, cu simpla rectificare cerută de d-nul I. Filipescu, că

propunerea d-lui de a se servi Adunarea cu regulamentul Adu-No. 2558. nărei ad hoc, pînă la votarea regulamentului Adunărei, care este 1859 a se depune de comisie, nu a fost lepădată, ci nu s'a făcut nici o 18 Febr. urmare.

După aceasta, Em. Sa presidentul declară ședința deschisă.

D. C. Bosianu ia cuvîntul și zice că la ordinea zilei ședinței precedente era discuția asupra proiectului de lege al listei civile, care s'a amânat pînă la adoptarea regulamentului interior al Adunărei. E de părere că ar fi o greșeală ca să se amâne orice lucrare pînă la definitivă primire a regulamentului, căci, de s'ar adopta aceasta ca princip, am risca a nu avea nici odată chiar regulament. De aceea, propune ca Adunarea să adopte provisoriu regulamentul Adunărei ad-hoc, sau al Adunărei electivă a Moldovei, și atunci crede că s'ar putea păși chiar la discuția listei civile, care este o lucrare urgentă și care, pentru motive de bună cuviință, delicateță, respect ce sîntem datorii Domnului și nouă înși-ne, ar trebui a fi hotărîită înaintea venirii Domnului între noi.

D. C. Brăiloiu răspunde că nu crede așa urgentă votarea listei civile în cât să trecem peste necesitatea ce se simte de a avea mai întăiu un regulament; și adaogă că nu găsește că prezența Domnului între noi poate influența deliberările Adunărei, precum n'a stînjinit nici pe Adunarea Moldovei a o face. Și în acelaș caz am fi fost, dacă Domnul s'ar fi ales dintre noi. Crede mai bine ca, lista civilă interesând pe Domn, ministerul să fie față și de la el să fie inițiativa, și părerea d-sale este a se amâna această chestie, pînă după facerea regulamentului, care se va depune de comisie peste două zile.

D. Bosianu replică că d. Brăiloiu, nerăspunzînd la propunerea d-lui de a se adopta un regulament provisoriu, singur recunoaște această necesitate, căci s'a mărginit numai a contesta urgența votării listei civile înainte de venirea Domnului. Chiar de se va primi de bună obiecția d-lui, tot există alte considerații ca să ne determine a intra în discuție: starea de neactivitate în care ar sta Adunarea pînă la primirea regulamentului definitiv. Cât pentru inițiativa ce d-l preopinent crede că se cuvine miniștrilor, oratorul nu vede ce ar avea să apere miniștrii în discuția acestei legi, care purcede de la Adunare, iar n_u de la guvern. De aceea, stăruiește în propunerea sa.

D. Barbu Belu cere să stăruiască Adunarea în hotărîrea luată prin procesul-verbal al ședinței precedente.

No. 2558. Mai multe voci îi răspund că nu s'a votat asupra acestei chestii.
 1859 D. Dimitrie Ghica zice că, pentru aceasta, nu s'a consultat
 18 Febr. Adunarea și propune ca Eminenția Sa să consulte Adunarea asupra
 propunerii d-lui Bosianu.

D. Belu replică ca dovadă că s'a primit această propunere, este procesul-verbal și cere a se citi.

Se citește și se găsește că Adunarea s'a consultat și s'a primit acea propunere.

D. Bosianu readuce chestia pe tărîmul d'întâi, și adaogă că, prin acel proces-verbal, amânându-se discuția listei civile, Adunarea a modificat numai ordinea zilei, ceea ce Adunarea este tot-d'auna liberă a face; prin urmare, ce o oprește astăzi de a-și schimba iar ordinea zilei și a reveni la discuția listei civile, de se va adopta propunerea d-sale.

D. Ioan E. Florescu recunoaște că d. Bosianu are dreptate, că a vota lista civilă este o chestie de delicatețe și crede că, în fond, toți d-nii deputați sunt uniți că trebuie a se vota lista civilă; însă e de părerea d-lui Belu a o amâna, după cum s'a hotărît în ședința precedentă.

D. Bosianu repetă că Adunarea n'a hotărît a nu se discuta lista civilă, ci numai a modificat ordinea zilei.

D. Ioan Brătianu ia cuvîntul și zice că Adunarea, când a amânat discuția listei civile, credea că comisia va primi regulamentul Moldovei, și nu va întârzia lucrarea; acum însă că această lucrare s'a întârziat, nu se cuvine ca Adunarea să stea în nelucrare; și crede că ar fi bine să se primească propunerea d-lui Bosianu, fiind-că Adunarea se află în față cu chestii urgente, și să se voteze din proiectul comisiei cel puțin cifra listei civile, rămîind cele l'alte părți a se discuta la timp.

D. Boerescu, invocând usul general al altor Adunări, și motivul de delicatețe și de cuviință, aduce aminte că comisia aleasă și-a depus proiectul, și nu e trebuință să aștepte Adunarea săvîrșirea regulamentului; se poate prea bine să voteze de acum cifra listei civile, mai cu seamă că s'a făcut atîta vorbire și unii din deputați și-au manifestat opinii într'un sens și alții într'altul.

D. Costache Cantacuzino primește părerea d-lui Boerescu pentru a se vota lista civilă, stăruește însă ca în alte lucrări să nu mai între Adunarea, până nu-și va avea regulamentul.

D. I. Otteteleșanu zice că mulți nu cunosc regulamentul Di-vanului ad-hoc.

D. Grigorie Filipescu răspunde ca să lase pe cei ce n'au No. 2558.
fost la Divanul ad-hoc să zică aceasta. 1859

D. Ioan Brătianu. Chestia este aceasta: Adunarea simte ne- 18 Febr.
cesitatea ca, ori de câte ori se va presenta o chestie urgentă, până
la primirea regulamentului definitiv, să adopteze pe acela al Adu-
nării ad-hoc? Sau are destulă confiență în înțelepciunea și disci-
plina sa, în cât să desbată atât lista civilă, cât și ori-ce alte chestii
urgente și să le voteze, fără ca să se supue la vre-un alt regula-
ment, de cât la ordinea ce va trebui fie-care să păzească?

D. C. N. Brăiloiu. Nu putem primi această propunere.

D. Ioan Brătianu. Dar nici Adunarea nu-și poate lega mâi-
nile și să stea în nelucrare, până când își va face regulamentul.

Eminența Sa presidentul cere ca d. Bosianu să-și formuleze
propunerea.

D. C. Bosianu. Propun ca, pînă la desăvîrșirea regulamentu-
lui, în chestiile urgente, să ne servim cu regulamentul Adunării
din Moldova, de vreme ce unii pretind că nu cunosc pe acela al
Adunării ad-hoc.

D. N. Lahovari roagă pe onor. Adunare să primească, pentru
desbaterile listei civile, pe acel regulament cu care ne vom sluji la
desbaterea regulamentului definitiv.

D. I. I. Filipescu. Dacă comisie, care este compusă numai de
cinci membri, i-a trebuit zece zile, pînă să facă regulamentul, cât
timp va trebui Adunării, care este compusă de 77 membri, ca să-l
discute și să-l adopte? De aceia, nu trebuie să lăsăm chestii urgente
nehotărîte pînă atunci.

În urma acestora, făcându-se propunerea de mai mulți domni
deputați de a se consulta Adunarea asupra propunerii d-lui C. Bo-
sianu, se ridică d. C. Cantacuzino și zice că, primindu-se regu-
lamentul Moldovei, să serve numai pentru două săptămâni.

D. B. Catargiu, plecând de la principiul că un proces-verbal
aprobat trebuie să fie o lege nestrămutată pentru Adunare, conchide
că nu mai poate, în urma procesului-verbal al ședinței precedente,
să intre în nici o discuție, pînă când nu va avea Adunarea un re-
gulament al său; că, alt-fel, ar ajunge ca fie-care să decidă azi ceia
ce a zis ieri, și că Adunarea să țeară și să desțeară neconținut,
fără a putea pași odată înainte.

D. Dimitrie Ghica, luând îndată vorba, roagă pe onor. preopi-
nent ca să nu mai stăruiască în zisele d-lui, și să revie asupra
unei chestii, care, deși nu se hotărîse, dar era în punctul de a

No. 2558. se vota. A daogă că necesitatea de a se hotărî citra listei civile este
 1859 în genere simțită de toți, și termină propuind a se consulta Adu-
 18 Febr. narea dacă voește să intre în discuție asupra acestei chestii.

D. Bosianu răspunde că Adunarea însăși a cerut ca, în cas de a se primi propunerea d-sale, să nu fie obligată a se servi cu regulamentul Adunării din Moldova, de cât în curs de cinci-sprezece zile; că cine pune termen, primește lucrul. Cere dar să se pue la vot propunerea sa.

În urma acestora, Eminenția Sa presidentul pune la vot cu bile propunerea d-lui Bosianu.

Numărul votanților 59, din cari: bile albe 26; bile negre 33. Propunerea se leapădă de Adunare.

D. Ioan Brătianu depune pe biuroū următoarea propunere:

«Camera iea hotărîrea că, dacă în intervalul primirei unui regulament definitiv, se va întâiși o chestie urgentă, ea o va discuta fără să fie poprită de lipsa unui regulament; această hotărîre va fi valabilă într'un termen de cinci-sprezece zile.»

Această propunere o susține ast-fel: dacă ar primi Adunarea de princip să nu lucreze nimic pînă nu va avea un regulament, ar atrage asuprași o prea mare responsabilitate, pe care, cu toată solidaritatea ce există între membrii ei, d-lui nu ar lua nici odată asupra-și, și dacă nu se va primi, presumpția va fi că deputații vor să ție Adunarea în neactivitate.

Em. Sa presidentul propune amendamentul următor:

«Adunarea primește principiul că, dacă, pînă se va discuta și se va hotărî regulamentul din lăuntru al Camerei, se va întâiși «vre-o pricină care se va socoti urgentă, atunci mai întâi să se «supue la cercetarea Camerei chestia urgenței, care aprobându-se, «apoi Camera să intre în cercetarea fondului, și această hotărîre va «avea valoare numai pentru un termen de cinci-sprezece zile.»

Cu aceasta se unește și d. I. Brătianu, și își retrage propunerea sa.

Adunarea, consultându-se, primește propunerea Eminenței Sale.

D. V. Boerescu propune ca urgentă și ca făcënd parte din ordinea zilei, chestia de a se hotărî citra listei civile, înainte de venirea Domnului, iar cât pentru detaliurile proiectului, declară că se pot lăsa a se discuta și după votarea regulamentului. Demonstră urgența tot cu aceleași cuvinte cu cari s'a servit și în discursul anterior: motive de delicateță etc.

D. Ioan Brătianu susține ast-fel urgența: pînă acum, nici

unul din noi nu cunoaște pe Prinț; prin urmare, ar putea fie-care No. 2558.
 să-și enunțe liber opiniunea sa asupra cifrei listei civile, fără ca 1859
 să i-se poată imputa că ar fi influențat de vre-un sentiment oarecare 18 Febr.
 care în aceasta. Același lucru nu se mai poate aștepta, când Prințul
 va fi între noi.

În urma acestei discuții, puindu-se la vot, prin sculare și ședere, urgența să primește de Adunare.

D. C. Cantacuzino se scoală și invită Adunarea ca, de vreme ce a primit hotărîrea cifrei listei civile ca urgentă, să intre în discuție.

D. Boerescu, ca raportor al comisiei însărcinate cu facerea proiectului de lege asupra listei civile, arată că a fost de părere ca cifra să fie de 36.000 galbeni; că din raport a putut vedea onor. Adunare motivele cari au predominat la determinarea acelei cifre, și că rămâne a se face de Adunare observațiile ce va găsi de cuviință.

D. Dimitrie Ghica, cerënd cuvîntul, se scoală și face observație asupra cifrei de 36.000 galbeni, zicënd că nu înțelege de ce listă civilă a unui Domn ales de nația întreagă, în unanimitate, să fie mai mică de cât aceia a Domnilor trecuți, și care a fost de 48.000 galbeni; că, dacă nu i-se va hotărî o listă mai mare de cât în trecut, este de părere că ar fi de cuviință să fie cel puțin egală.

D. Bosianu, ca membru al comisiei aceluși proiect, susține cifra de 36.000 galbeni, zicënd că comisia, în facerea acestui proiect, nu a luat și nici n'a putut să ia de normă și de regulator faptele trecutului, ci numai necesitățile actuale, splendoarea și demnitatea tronului; că aceste două considerațiuni au făcut pe comisie să hotărească cifra listei civile la 36.000 galbeni.

D. Dimitrie Ghica arată că, dacă a propus o listă civilă mai mare, motivul nu a fost pentru că ar voi ca viitorul nostru să se asemene cu trecutul; că este departe de inima d-lui o asemenea dorință. Crede numai că ar fi logic ca lista civilă să nu fie mai mică în viitor, pe când veniturile țării au să se înmulțească, și când lista civilă ce se dă Domnului, nu sunt nici de cum bani aruncați pe fereastră, fiind-că cu o mână o primește și cu alta ne-o întoarce, cheltuind-o iarăși înăuntrul țării, iar nu la străini.

D. I. Brătianu, luând vorba, se pronunță asemenea pentru cifra de 36.000 galbeni, pentru două cuvinte: 1-iu ca să arate Domnului și nației că vrem să fugim cu totul de trecut și să intrăm pe un drum nou de economie; 2-lea pentru-că, hotărîndu-se Dom-

No. 2558. nului o listă civilă mai mică de cât în trecut, în entuziasmul ce
 1859 domnește în toate inimile pentru Alexandru Ioan I, va putea fie-
 18 Febr. care să cunoască, ca și Adunarea, că acesta nu este un Domn fas-
 tuos și că ceea ce-î place este demnitatea și simplitatea.

D. Boerescu se scoală și vorbește asemenea pentru cifra de 36.000, însă bazându-se pe alte cuvinte: lista civilă ce s'a dat până acum Domnilor, a fost într'o disproporție exorbitantă cu venitul Statului nostru; și spre a ne convinge despre acest adevăr, n'avem de cât a stabili o proporție între venitul și lista civilă ale altor State, ale Franței de exemplu, și între venitul și lista civilă ale țării noastre până acum, și vom vedea cât de mare e diferența.

D. Ioan E. Florescu, ca membru al comisiei listei civile, susține asemenea cifra de 36.000 galbeni, și arată că una din considerațiile ce au presidat la facerea acestei liste civile, și cea mai puternică, a fost că lista civilă în realitate nu este de 36.000 galbeni, ci de 66.000, fiind-că mai este și aceia a Moldovei de 30,000 care, în imaginația d-sale, nu o poate vedea separată de aceia a Țării Românești, fiind un singur Domn; a doua considerație este că, tot în acel proiect, dotația și reparările cele mari ale palatului se lasă în sarcina Statului, de vreme ce până acum au fost în a listei civile.

D. Dimitrie Ghica declară că, după rezoanele ce s'au dat de preopinenți, își retrage amendamentul său, însă explică din nou motivele ce l'au determinat a-l propune, și pe cari demonstrează că acea propunere nu a făcut-o din nesocotință, ci numai privind lucrul din alt punct de vedere. Cât pentru cel din urmă cuvânt dat de d-l Florescu pentru a susține cifra de 36.000 galbeni, arată că, deși, în trecut, a putut fi, în teorie, aceea ce pretinde d lui, adică că reparațiile palatului au fost în sarcina Domnului, însă, în faptă; a fost cu totul alt-fel, dovadă, zice, că sunt dosarele în cari figurează 60 000 lei pentru reparații de sobe în palat.

Retrăgându-și prințul Dimitrie Ghica amendamentul d-sale, Eminenția Sa consultă Adunarea, prin sculare și ședere, dacă primește cifra de 36.000 galbeni pentru lista civilă. Adunarea primește în unanimitate.

După ce se consultă Adunarea, ședința se ridică și Eminenția Sa anunță viitoarea ședință pentru Marți, 10 Februarie.

Presidentul, (subscris) Niton, Mitropolitul Ungro Vlahiei.

Secretarii, (subscriși:) A. Arsache | S. Fălcoianu | Sc. Turnavitu | C. Argintoianu.

*(Traducțiune).*No. 2558-
1859
18 Febr.

Assemblée électorale de Valachie.

Séance VIII.

Aujourd'hui, Vendredi, ce 6 Février 1859, a été tenue la huitième séance de l'Assemblée électorale de Valachie, sous la présidence de S. S. le Métropolitain.

Un des secrétaires fait l'appel nominal auquel ne répondent pas: S. S. l'évêque de Bouzéo et M. Démètre Bratiano, partis pour Bouzéo à la rencontre de Son Altesse; MM. C. A. Rosetti et C. Apostolesco, malades; M. Alexandre Floresco, en mission auprès du Prince; M. C. Ottetelesano.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente; l'Assemblée l'adopte, avec une rectification demandée par M. I. Filipesco, savoir que sa proposition tendant à ce que l'Assemblée se serve du règlement de l'Assemblée ad-hoc jusqu'au vote du règlement que la commission respective va déposer, n'a pas été rejetée, mais qu'on n'y a pas donné suite.

Ensuite, S. S. le président déclare la séance ouverte.

M. C. Bosiano prend la parole et dit qu'à l'ordre du jour de la séance précédente, il y avait la discussion du projet de loi relatif à la liste civile, qui a été ajournée jusqu'à l'adoption du règlement intérieur de l'Assemblée. L'orateur est d'avis que ce serait une faute que de suspendre tout travail jusqu'au vote définitif d'un règlement, car, si on adoptait ce principe, on risquerait de n'avoir jamais même ce règlement. Il propose donc que l'Assemblée adopte provisoirement le règlement du Divan ad-hoc ou celui de l'Assemblée électorale de Moldavie. Alors, on pourrait aborder la discussion de la liste civile, ce qui est une question urgente laquelle, pour des motifs de la convenance, de la délicatesse et du respect dû au Prince et à nous-mêmes, devrait être décidée avant l'arrivée du Prince parmi nous.

M. C. Braïloï répond qu'il ne croit pas que le vote de la liste civile soit si urgent que l'on doive passer outre sur la nécessité vivement sentie d'avoir d'abord un règlement. Il ajoute qu'il ne trouve pas que la présence du Prince parmi nous puisse influencer les délibérations de l'Assemblée, comme elle n'a pas gêné celles de l'Assemblée de Moldavie. Nous serions dans le même cas, si le Prince avait été élu dans notre sein. Il croit plutôt que, la liste

No. 2558. civile intéressant le Prince, il faut que le ministère soit présent et que l'initiative vienne de lui. L'orateur est d'avis que cette question doit être ajournée jusqu'après l'adoption du règlement que la commission déposera dans deux jours.

1859
18 Febr.

M. Bosiano réplique que M. Braïloï n'a pas répondu à sa proposition d'adopter un règlement provisoire; par là, il a reconnu lui-même la nécessité de cette mesure, car il s'est borné à contester l'urgence qu'il y a de voter la liste civile, avant l'arrivée du Prince. Si on accepte même l'objection présentée par M. Braïloï, il existe encore une autre considération pour nous décider à aborder cette discussion, savoir l'état d'inactivité dans lequel l'Assemblée se trouverait jusqu'à l'adoption définitive du règlement. Quant à l'initiative qui, selon le préopinant, devrait venir du ministère, les ministres n'ont ici rien à défendre, cette loi étant proposée par l'Assemblée et non par le gouvernement. L'orateur maintient donc sa proposition.

M. Barbo Bellio demande que l'Assemblée persiste dans la décision qu'elle a prise, selon le procès-verbal de la séance précédente.

Plusieurs voix lui répondent qu'il n'y a pas eu de vote sur cette question.

M. Démètre Ghica dit que la Chambre n'a pas été consultée à ce sujet et propose que Son Eminence consulte l'Assemblée sur la proposition de M. Bosiano.

M. Bellio réplique que le procès-verbal, dont il demande la lecture, fournit la preuve que la proposition a été adoptée.

On donne lecture du procès-verbal et on trouve que l'Assemblée a été consultée et a adopté la proposition.

M. Bosiano ramène la question sur son terrain primitif et ajoute qu'en ajournant, par ce procès-verbal, la discussion, l'Assemblée a simplement modifié l'ordre du jour, ce qu'elle est toujours libre de faire; par conséquent, rien ne l'empêche aujourd'hui de modifier de nouveau l'ordre du jour et d'aborder la discussion de la liste civile, si la proposition de l'orateur est adoptée.

M. Jean E. Floresoc reconnaît que M. Bosiano a raison, et que c'est une question de délicatesse de voter la liste civile; il croit qu'au fond, MM. les députés sont tous d'accord sur la nécessité de ce vote; cependant, il partage l'avis de M. Bellio qu'il faut ajourner la discussion, conformément à la décision prise dans la séance précédente.

M. Bosiano répète que l'Assemblée n'a pas décidé de ne pas

discuter la liste civile; elle a simplement modifié l'ordre du jour. No. 2558.

M. Jean Bratiano prend la parole et dit qu'en aujourd'hui la discussion de la liste civile, l'Assemblée a cru que la commission adopterait le règlement moldave et que, par là, les travaux de la Chambre ne seraient pas retardés; mais, maintenant, que ce travail est en retard, il ne faut pas que l'Assemblée reste inactive. L'orateur croit qu'il serait bien d'adopter la proposition de M. Bosiano, car l'Assemblée se trouve en présence d'une question urgente; il faudrait tout au moins voter une partie du projet de la commission, savoir le chiffre de la liste civile; le reste du projet serait discuté en son temps.

1859
18 Febr.

M. Boëresco invoque l'usage général des autres Assemblées, ainsi que les motifs de délicatesse et de convenance et rappelle que la commission a déposé son projet. L'Assemblée n'a pas besoin d'attendre le vote du règlement; elle peut parfaitement voter dès à présent le chiffre de la liste civile, d'autant plus qu'on a déjà tant discuté et que les opinions diverses se sont manifestées.

M. Constantin Cantacuzino partage l'avis de M. Boëresco de voter la liste civile; mais il insiste que l'Assemblée n'aborde pas d'autres travaux avant d'avoir un règlement.

M. J. Otteteleshano dit que plusieurs députés ne connaissent pas le règlement du Divan ad hoc.

M. Grégoire Filipesco dit que, seuls, ceux qui n'ont pas fait partie du Divan ad-hoc peuvent faire cette objection.

M. Jean Bratiano: Voici comment la question se présente: l'Assemblée ressent-elle la nécessité de se guider par le règlement du Divan ad-hoc, chaque fois qu'une question urgente se présentera, avant l'adoption du règlement définitif? Ou bien a-t-elle assez de confiance dans son intelligence et dans sa discipline, pour discuter et voter tant la liste civile que toute autre question urgente, sans se soumettre à aucun règlement, si ce n'est à l'ordre que tout le monde doit observer?

M. C. N. Braïloï: Nous ne pouvons pas accepter cette proposition.

M. Jean Bratiano: Mais l'Assemblée ne peut pas non plus se lier les mains et rester inactive jusqu'au vote du règlement.

S. S. le président demande que M. Bosiano formule sa proposition.

M. C. Bosiano: Je propose que, jusqu'à l'adoption d'un règlement définitif, nous nous servions, pour des questions urgentes,

No. 2568. du règlement de l'Assemblée moldave, puisqu'il y en a qui ob-
 1859 jectent qu'ils ne connaissent pas le règlement du Divan ad-hoc.
 18 Febr.

M. Lahovary demande que, pour la discussion de la liste civile, on adopte ce règlement qui servira aussi de norme lors de la discussion du règlement définitif.

M. I. I. Filipesco : Si la commission, qui ne se compose que de cinq membres, a eu besoin de dix jours pour rédiger le règlement, combien de temps faudra-t-il à l'Assemblée, composée de 77 membres, pour le discuter et l'adopter? Nous ne pouvons donc pas laisser jusque là sans solution les questions urgentes.

Plusieurs députés demandent que l'Assemblée soit consultée au sujet de la proposition de M. Bosiano.

M. C. Cantacuzino dit qu'il faut adopter le règlement moldave, mais seulement pour quinze jours.

M. B. Catargi, partant de ce principe qu'un procès-verbal adopté doit être, pour l'Assemblée, une loi immuable, dit qu'à la suite du procès-verbal de la séance précédente, l'Assemblée ne peut plus discuter, tant qu'elle n'aura pas son règlement; autrement, elle arriverait à se dédire aujourd'hui de ce qu'elle a dit hier, à coudre et découdre sans cesse, sans pouvoir jamais avancer.

M. Démètre Ghica prie l'honorable préopinant de ne pas insister et de laisser reprendre une question qui, bien qu'elle n'ait pas été décidée, a été sur le point d'être soumise au vote. L'orateur ajoute que la nécessité de voter la liste civile est généralement sentie; il termine en proposant de consulter l'Assemblée, pour savoir si elle veut aborder la discussion de cette question.

M. Bosiano dit que l'Assemblée a demandé elle-même qu'en cas de l'adoption de sa proposition, le règlement moldave ne soit obligatoire que pendant quinze jours; qui parle du terme, accepte la chose. L'orateur demande donc que sa proposition soit mise aux voix.

S. S. le président met aux voix, par boules, la proposition de M. Bosiano.

Nombre de votants: 59; dont pour 26, contre 33.

L'Assemblée a rejeté la proposition.

M. Jean Bratiano dépose sur le bureau la proposition suivante:

«La Chambre décide que, si, avant l'adoption d'un règlement définitif, une question urgente se présente, la discussion aura lieu, sans pouvoir être empêchée par le manque de règlement. Cette décision sera valable pendant quinze jours.»

L'orateur soutient comme il suit sa proposition: Si l'Assem-

blée adoptait comme principe de ne rien faire, avant d'avoir un règlement, elle assumerait une grande responsabilité. Malgré la solidarité qui existe entre les membres de l'Assemblée, l'orateur ne saurait jamais accepter cette responsabilité. Si sa proposition n'est pas adoptée, on pourra présumer que les députés veulent tenir l'Assemblée sur place.

No. 2558.
1859
18 Febr.

S. S. le président propose l'amendement suivant :

«L'Assemblée adopte le principe que, si, avant la discussion et l'adoption de son règlement intérieur, il se présente une affaire considérée comme urgente, on soumettra d'abord à l'examen de la Chambre la question de l'urgence ; si celle-ci est reconnue, la Chambre entrera dans l'examen du fond de l'affaire. Cette décision ne sera valable que pendant quinze jours.»

M. J. Bratiano se rallie à cette proposition et retire la sienne.

L'Assemblée, consultée, adopte la proposition de Sa Sainteté.

M. B. Boëresco demande que l'on discute, avant l'arrivée du Prince, comme urgente et faisant partie de l'ordre du jour, la question du chiffre de la liste civile; quant aux détails de ce projet de loi, ils pourront être discutés après l'adoption du règlement. L'orateur appuie l'urgence par les motifs dont il s'est servi dans son discours antérieur, savoir les motifs de délicatesse, etc.

M. Jean Bratiano soutient l'urgence de la façon suivante : Jusqu'à présent, aucun de nous ne connaît le Prince; par conséquent, chacun peut librement exprimer son opinion sur le chiffre de la liste civile, sans encourir le reproche d'avoir été influencé par tel ou tel sentiment. On ne pourra pas en dire autant, lorsque le Prince sera parmi nous.

A la suite de cette discussion, l'urgence est mise aux voix, par assis et levés, et l'Assemblée l'adopte.

M. C. Cantacuzino dit qu'à la suite de l'adoption de l'urgence dans la question de la fixation du chiffre de la liste civile, il invite l'Assemblée à aborder la discussion de ce chiffre.

M. Boëresco, comme rapporteur de la commission chargée de la rédaction d'un projet de loi sur la liste civile, dit que la commission a été d'avis de fixer le chiffre à 36.000 ducats; que l'honorable Assemblée a pu lire dans le rapport les motifs qui ont dicté la détermination de ce chiffre et qu'il attend les observations que l'Assemblée trouvera nécessaire de faire.

M. Dèmètre Ghica fait observer, au sujet du chiffre de 36.000 ducats, qu'il ne comprend pas pourquoi la liste civile d'un Prince

No. 2558. élu à l'unanimité par la nation entière, devrait être inférieure à celle des Princes précédents, qui était de 48.000 ducats; il est d'avis
 1859
 18 Febr. que l'on donne au Prince une liste civile au moins égale, sinon supérieure.

M. Bosiano, comme membre de la commission chargée de ce projet de loi, soutient le chiffre de 36.000 ducats et dit que la commission, en rédigeant ce projet, n'a pu prendre ni n'a pris, comme norme et comme règle, le passé, mais seulement les nécessités actuelles, ainsi que la splendeur et la dignité du trône; et que ces deux considérations ont dicté à la commission de fixer le chiffre de la liste civile à 36.000 ducats.

M. Démètre Ghica dit que, s'il a proposé une liste civile plus élevée, ce n'est pas pour que notre avenir ressemble à notre passé; il est loin de le désirer. Il croit cependant qu'il est logique que la liste civile ne soit pas moins élevée, lorsque les revenus du pays doivent augmenter; la liste civile accordée au Prince, ce n'est pas de l'argent jeté par la fenêtre, puisque le Prince dépense d'une main ce qu'il reçoit de l'autre et qu'il le dépense dans le pays et non à l'étranger.

M. J. Bratiano se prononce pour le chiffre de 36.000 ducats et ce pour deux motifs: 1° pour prouver au Prince et à la nation que nous ne voulons nullement imiter le passé et que nous entrons avec décision dans la voie des économies; 2° parce que, en faisant au Prince une liste civile moins élevée que par le passé, malgré l'enthousiasme qui domine tous les cœurs pour Alexandre Jean I-er, l'Assemblée indique que ce n'est pas un Prince fastueux que nous voulons, mais bien un Prince digne et simple.

M. Boëresco parle également en faveur du chiffre de 36.000 ducats, mais il invoque d'autres motifs. La liste civile, dit-il, que l'on accordait jusqu'à présent aux Princes régnants, était en disproportion exorbitante avec les revenus de notre Etat; pour nous en convaincre, il suffit d'établir la proportion entre les revenus et la liste civile dans d'autres Etat, en France par exemple, et faire la comparaison avec les revenus et la liste civile actuelle chez nous; on verra alors combien la différence est grande.

M. Jean E. Floresco, comme membre de la commission de la liste civile, soutient le chiffre de 36.000 ducats et dit qu'une des considérations qui ont dicté ce chiffre, la considération la plus puissante, c'est que la liste civile ne sera pas, en réalité, de 36.000 ducats, mais bien de 66,000 ducats, car il y a encore 30.000 ducats

de liste civile de Moldavie dont l'orateur ne saurait faire abstraction, du moment qu'il n'y a qu'un seul Prince. Une autre considération, c'est que le projet laisse à la charge de l'Etat la dotation et les grandes réparations qui, jusqu'à présent, étaient à la charge de la liste civile. No. 2558.
1859
18 Febr.

M. Démètre Ghica déclare que, convaincu par les raisons données par MM. les préopinants, il retire son amendement; cependant, il explique de nouveau les motifs qui l'ont poussé à le présenter et prouve qu'il n'a pas fait sa proposition à la légère, mais par suite de la différence du point de vue. Quant à la considération alléguée en dernier lieu par M. Floresco à l'appui du chiffre de 36.000 ducats, l'orateur dit que, dans le passé, l'allégation de M. Floresco, disant que les réparations du palais étaient supportées par le Prince, a pu être vraie en théorie, mais en pratique, il en a été tout autrement, à preuve les dossiers contenant des notes de 60.000 lei pour la réparation des cheminées au palais princier.

Le prince Démètre Ghica ayant retiré son amendement, S. S. le président consulte l'Assemblée, par assis et levés, pour savoir si elle accepte le chiffre de 36.000 ducats pour la liste civile. L'Assemblée adopte à l'unanimité.

Après avoir consulté l'Assemblée, S. S. le président lève la séance et annonce la prochaine réunion pour le Mardi, 10 Février. (Suivent les signatures.)

No. 2559. — Cuvîntul adresat Domnitorului de către doamna Irina Marghiloman, cu ocazia trecerei Măriei Sale prin Buzău, în 6 (18) Februarie 1859. Buzău.

(„Românul“, No. 20, din 17/29 Februarie 1859.)

Măria Ta! || Sub impresia strălucitelor evenimente prin care No. 2559. țara noastră se ridică astăzi la treapta ce i-se cuvine, salutând în 1859 voi reînturnarea glorioaselor zile antice, când mamele romane ^{18 Febr.} strigaă fiilor lor să moară sau să vie învingătorii, ne socotim ferice de a vă putea prezenta expresia viilor sentimente de bucurie și de orgoliu național, cu care mamele de familie din acest district vin a vă aduce prin noi omagie lor respectuoase și sincere, și a ruga

No. 2559. Cerul ca aureola de glorie și de mărire națională ce încinge fruntea
 1859 Măriei Tale, să se resfrîngă asupra generației crescînde, ca să o
 18 Febr. facă vrednică de viitorul ce se deschide. | Trăiască Măria Sa Ale-
 xandru Ioan I, Domnul stăpînitor al României Unite!

(Traducțiune.)

Altesse, Sous l'impression des grands événements qui élèvent notre pays au rang qui lui est dû, nous saluons en vous, Altesse, le retour des jours glorieux de l'antiquité, où les mères romaines demandaient à leurs fils de mourir ou de revenir vainqueurs. Nous nous sentons heureuses de pouvoir vous présenter l'expression des sentiments de vive joie et d'orgueil national, avec lesquels les mères de famille de ce district vous offrent leurs respectueux et sincères hommages. Nous prions Dieu que l'auréole de gloire et de grandeur nationale qui entoure le front de Votre Altesse, se reflète sur la jeune génération et la fasse digne de l'avenir qui s'ouvre devant elle. || Vive S. A. Alexandre Jean I-er, Prince régnant de la Roumanie-Unie!

No. 2560.—Articolul publicat de ziarul «Steaoa Dunărei»,
 în 6 (18) Februarie 1859. Iași.

(„Steaoa Dunărei”, No. 26, din 6 Februarie 1859.)

No. 2560. Când văzurăm, mai în zilele trecute, publicate în «Monitorul
 1859 Oficial» listelele amploiaților întăriți în posturi de către guvernă-
 18 Febr. mîntul actual, noi am găsit de cuviință a ne abține de orî-ce re-
 flexii, fiind seamă înainte de toate de împrejurări, și consacrand
 toată atențiunea noastră numai la ajungerea marelui scop național.
 || Dacă însă opiniunea publică a privit acele numiri ca o con-
 descendență a guvernămîntului actual, cerută de împrejurări, ea a
 știut tot odată a-și deosebi acele nume cari ocupaū posturile după
 merite și vrednicie, din acei ce se află împinși numai prin favoa-
 rea și eventualitățile unui trecut de intrigă și de desorganizare;
 căci, dacă guvernămintele aū combinările lor politice, după cari
 diriguiesc lucrurile, nu mai puțin și poporul are conștiința sa cu-
 rată cu care le judecă și le aprețuește. || Considerările însă, ce
 aū putut îndemna pe guvernămîntul actual a ține pe toți oamenii
 de mai nainte, nu pot să existe și pentru acele rînduirî făcute acum

din nou. Noi putem deja număra mai multe de aceste, fără însă No. 2560.
a le cerceta și a întreba dacă toate răspund la așteptarea țerei, 1859
ca capacitatea, meritul și cunoștințele să fie singurele titluri de 18 Febr..
luat în considerare. Ne vom opri numai asupra uneia din aceste
rînduirii și anume asupra rînduirii d-lui Librecht în postul de director
al biuroului central telegrafic din Iași. || D. Librecht este un străin,
neamț; nu știm să fi fost mai nainte întrebuițat în serviciul te-
legrafic din țară; știm numai că, în timpul din urmă, a fost
amplioiat la biuroul telegrafic turcesc de la Tulcea. Numirea sa
a surprins mult opiniunea publică. || Telegrafia electrică este
o instituțiune nouă în țara noastră. Înființată în timpul Domnului
Ghica, a trebuit la început a se întrebuița în ea câți-va oameni
speciali străini, pînă a se forma Români cu asemenea cunoștinți;
împrejurările fatale au silit ca acei străini speciali să fie nemți.
Și chiar o uniformă nemțească a direguit telegraful pînă mai
deunăzi la noi. || Relele cauzate intereselor naționale, prin intro-
ducerea nemților în această instituție și în niște timpî atât de cri-
ticî, lesne se pot judeca. Fără nici un mobil patriotic către țară,
ei aveau prea multe și prea mari simpatii străine, pentru a putea
privi cu plăcere fericirea și consolidarea națiunei noastre; nici se-
cretele guvernămîntului, nici ale particularilor nu erau respectate, ci
mai ales date ca arme în mîna apăsătorilor noștri. Ast-fel, o insti-
tuțiune întreținută cu banii țerei, servea de un mijloc mai mult
spre apăsarea ei. || În timpul căimăcămiei lui Vogoride chiar,
acest rău, ajuns la culme, a atras luarea aminte a unor oameni
din acel guvernămînt, și asupra unui raport al departamentului
lucrărilor publice, s'a hotărît a nu se mai primi în serviciul
telegrafic, de cât numai Români. Publicăm mai la vale un ex-
tract din regulamentul instituției telegrafice a Moldovei, privitor
la aceasta. || După apelurile făcute prin foile oficiale, mai mulți
junî, întreprupînd alte studii și cariere ale lor, s'au grăbit a veni,
spre a contribui la naționalizarea acestei instituții. || Măsura însă
n'a produs în totul rezultatul așteptat. De la directorul central,
instructorul, pînă la directorii celor mai mici biurouri din țară,
toți amploiații telegrafului erau nemți. Ei văzură că chemarea
elevilor români era cu scop de a-i înlocui treptat, și au pus toate
în mișcare, spre a paralisa această măsură, au mers pînă a gene-
ralisa denumirea și a o face din nenerocire a se și cam crede pe
une locuri: «că Românul este prost din natură, are titva groasă,
și nu va putea nici odată învăța a telegrafia!» || Așa, elevii ro-

No. 2560. mâni se văzură disprețuiți, tratați ca slugi de către nemți, și în-
 1859 trebuiți numai la frecatul mașinelor și a deosibitelor instrumente.
 18 Febr. || Nemții își împărțeau posturile, nemții erau eminenți la examen, căci și instructorul și examinătorii erau nemți! Nemții ajunseser, în fine, a-și face din telegraf o împărăție a lor exclusivă, autonomă și suverană!! || Printre toate pedicile, disprețul și nedreptățile, abia câți-va junți Români, plini de devotare și de o resignare exemplară, au ajuns, în fine, a căpăta câte-va posturi secundare, pe la biurourile din țară, sub șefii nemți. || Guvernământul interimar al d-lor V. Sturdza și A. Panu, în lupte susținute cu atâta energie și patriotism, pentru menținerea drepturilor și a demnității naționale, din cele d'întâiu zile a simțit necesitatea de a se avea în telegraf oameni de inimă, credincioși guvernământului și țarei. Lucrul e prea firesc: când guvernămintele lucrează spre împilarea și nimicirea drepturilor naționale, ele tot-d'auna se înconjură de străini; când însă un guvernământ este adevărat național, cea întâi a sa îngrijire este și trebuie să fie, a se înconjura numai de oameni ai națiunii; de aceea, și guvernământul interimar n'a pregetat a face chiar jertfe bănești spre a se înlătura pe directorul neamț din telegraf. Prin această înlăturare, țara a câștigat mult. Se poate lesne judeca despre importanța acestui post, în asemenea momente numai de pe aceea că chestiunea cine să fie directorul telegrafului în Moldova, ajunseser a fi o chestiune de cabinet; ne amintim depeșile ministeriale turcești și stăruințele repetate de a se readuce iarăși pe neamțul Strigul ca director al telegrafului. || Un minister responsabil alcătuește astăzi guvernământul. Când, mai înainte, avea să impută ceva, ori-ce gură era amuțită înaintea zicerei: «Vodă așa vrea; cutare sau cutare este pus în cutare sau cutare slujbă, pentru că e omul casnic sau mai știm și noi ce, al lui Vodă!» Astăzi însă, această zicere numai are loc; miniștrii, răspunzători în față țarei, trebuie, credem, a ține seamă de opiniunea publică. Ei bine, acea opiniune este surprinsă de numirea d-lui Librecht. Cum! când țara intră într-o eră în care, cine știe, va trebui a susține poate lupte mari și hotărâtoare, un minister național vine și începe prin a și lua, drept om de confiență, pe un străin? Sunt oare secretele ministerului de natură a se putea mai bine încredința unui străin, de cât unui Român? N'ar putea oare țara crede, din această rînduire, că străinii represintă astăzi mai multă încredere de cât Românii? || Suntem departe, foarte departe de a avea chiar umbra unei asemenea presupunerii. Dar, ori-cum, această

țară atât de impilată până acum, ale căruia guvernăminte trecute, No. 2560. cum ziceam și mai deunăzi, nu aveau alte dorinți de împlinit, de cât ale străinului, n'aveau alte interese de ajutat, de cât ale străinului, fără îndoială țara acum nu poate avea de cât aspirări către un viitor de viață curat națională. Trebuie oare ca acel viitor, așteptat cu atâtea amoare și încredere, să se înceapă tot cu introducerea străinilor? || Străini în telegraf, străini în poște!... Vrea să zică Românii nu mai pot astăzi comunica între ei, de cât sub privirea străinilor! Suntem noi oare așa de suspecti? Și apoi, care este viitorul rezervat acelor junii Români cari, spre a răspunde la apelul ce li s'a făcut, și-au părăsit unii studiile, alții alte ocupări și au intrat în telegraf? Sunt ei sortiți a rămâne veșnic subalternii nemților, de vreme ce, când se deschide vre-un post superior, în loc de a se pune în el pe cel mai vrednic dintre Români ce se află în telegraf, potrivit art. 81 din reglementul telegrafului, se aduce un străin din afară? || Dacă Reglementul organic făcea deosebire la rînduirea în posturi între boeri și neboeri, astăzi, când votul țarei a șters această și a făcut pe toți Românii egali înaintea legii și fără deosebire primiți în funcții, trebuie oare a li se prefera străini? | Ca organ fidel al opiniunii, ca publicitate națională și independentă, noi nu putem a nu înălța glasul nostru în contra unor asemenea rînduirii. Respectăm orî-ce personalitate, orî-ce interese sau considerări cari ar fi putut provoca numirea d-lui Librecht, ca director-șef al administrației telegrafului; să ne fie însă ertat a fi geloși și de drepturile Românilor, și a cere respectarea lor.

Anexa.— Extract din Regulamentul instituției telegrafice a Moldovei.

Art. 80. Nimeni nu va putea fi primit în serviciul telegrafului, decât posedând însușirile cerute de legea statornicită, cari sunt următoarele:

I. Angajatul va trebui a fi Român sau pămîntenit.

II. Va trebui a fi săvîrșit cursul claselor gimnasiale din Moldova, sau a celor reale în țări străine; iar, în lipsă de aceste, a avea, pentru acum de odată, neapărat cunoștința limbei române, ast-fel, de a fi în stare de a face o compoziție după regulile limbei și a stilului român.

III. Pe lângă cunoștința limbei române, a avea neapărat cunoștința limbei franceze sau germane și a putea citi pe amîndouă.

No. 2560. IV. A înfățișa atestaturii de studiile sale, buna purtare și mo-
 1859 ralitate.

18 Febr.

Elevii ce vor fi săvârșit studiile claselor gimnasiale, vor fi preferați.

Art. 81. Înaintările în slujbă se vor face luându-se în privire meritele, vechimea și purtarea amplotiatului.

(Traducțiune.)

En lisant, ces jours ci, dans le «Moniteur Officiel» les listes des fonctionnaires confirmés dans leurs postes par le gouvernement actuel, nous nous sommes abstenus de toute réflexion, tenant avant tout compte des circonstances et consacrant toute notre attention au grand but national. Mais, tout en considérant ces nominations comme une condescendance du gouvernement actuel, exigée par les circonstances, l'opinion publique a su distinguer celles qui sont dues au mérite et au travail, de celles qui ne sont que le résultat de la faveur et d'un passé d'intrigues; car, si les gouvernements ont leurs combinaisons politiques dont ils se guident, le peuple, de son côté, a une conscience nette qui juge et apprécie. || Cependant, les considérations qui ont pu amener le gouvernement actuel à maintenir tous les anciens fonctionnaires, n'existent pas pour les nominations nouvelles, faites récemment. Nous pouvons en compter beaucoup, sans les examiner toutes, sans demander si elles répondent à ce que demande le pays, savoir que la capacité, le mérite et les connaissances soient les seuls titres qui puissent être pris en considération. Nous nous arrêterons à une seule de ces nominations, à celle de M. Librecht au poste de directeur du bureau télégraphique central de Iassy. | M. Librecht est un étranger, un Allemand; nous ne savons s'il a été fonctionnaire dans notre service télégraphique; mais nous savons que, dernièrement, il a été fonctionnaire au bureau du télégraphe turc à Toulcha. Sa nomination a fort surpris l'opinion publique. | Le télégraphe est une institution nouvelle dans notre pays. Introduit pendant le règne du Prince Ghica, il a eu besoin de quelques hommes spéciaux étrangers, jusqu'à ce que des fonctionnaires roumains ne se soient formés; des circonstances fatales ont fait que ces spécialistes étrangers soient des Allemands; c'est même l'uniforme allemand qui, jusqu'à ces derniers temps, a dirigé nos télégraphes. || On peut facilement s'imaginer le mal causé aux intérêts natio

naux par l'introduction des Allemands dans cette institution, sur-^{No. 2560.}
 tout dans une période aussi critique. N'ayant aucun sentiment pa-¹⁸⁵⁹
 triotique envers ce pays, ils avaient, par contre, beaucoup trop et ^{18 Febr.}
 de trop grandes sympathies pour les étrangers, pour pouvoir en-
 visager avec plaisir le bonheur et la consolidation de notre nation.
 Ni les secrets du gouvernement ni ceux des particuliers n'étaient
 respectés; au contraire, on les livrait comme armes entre les mains
 de nos oppresseurs. Ainsi, une institution entretenue des deniers
 du pays, constituait un moyen de plus pour nous opprimer. || Pen-
 dant la caïmacamie de Vogoridès, ce mal atteignit son comble, at-
 tira même l'attention des hommes de ce gouvernement, et, sur
 un rapport du département des travaux publics, il fut décidé que,
 désormais, les Roumains seuls seraient admis au service télégra-
 phique. Nous publions plus loin un extrait du règlement de l'in-
 stitution des télégraphes, relatif à cette question. || A la suite des
 appels faits dans les feuilles officielles, plusieurs jeunes gens aban-
 donnèrent d'autres études et d'autres carrières, et s'empressèrent
 de venir contribuer à la nationalisation de cette institution. || Mais
 cette mesure n'a pas produit tout le résultat attendu. Tous les fonc-
 tionnaires du télégraphe, depuis le directeur général et l'instruc-
 teur jusqu'aux directeurs des plus petits bureaux, étaient des Al-
 lemands. Ils ont vu que l'appel fait aux élèves roumains avait pour
 but de remplacer progressivement les étrangers; aussi, ont-ils mis
 tout en mouvement pour paralyser cette mesure; ils sont allés
 jusqu'à répandre et, malheureusement, à faire accréditer, par-ci par là,
 l'opinion «que le Roumain est bête de sa nature, qu'il a la tête
 dure et qu'il ne pourra jamais apprendre à télégraphier!!» ||
 Ainsi, les élèves roumains se sont vus dédaignés, traités comme
 des domestiques par les fonctionnaires allemands et employés ex-
 clusivement au nettoyage des appareils et des instruments. Les
 Allemands se distribuaient les postes; eux seuls se montraient
 éminents aux examens... car l'instructeur et les examinateurs étaient
 des Allemands. Enfin, les Allemands ont réussi à faire du télé-
 graphe leur empire exclusif, autonome et souverain! | A cause de
 tous ces obstacles, de tout ce dédain, de toutes ces injustices, il
 y a eu à peine quelques jeunes Roumains, pleins de dévouement
 et d'une résignation exemplaire, qui sont parvenus à obtenir enfin
 quelques postes secondaires dans les bureaux de province, toujours
 sous des chefs allemands. || Le gouvernement intérimaire de MM.
 B. Sturdza et A. Pano, au milieu des luttes, soutenues avec tant

No. 2560 d'énergie et de patriotisme, pour le maintien de la dignité et des
 1859 droits nationaux, a senti, dès le premier jour, la nécessité d'avoir
 18 Febr. au télégraphe des hommes de cœur, fidèles au gouvernement et
 au pays. C'est naturel : lorsqu'un gouvernement a en vue l'oppres-
 sion et l'amointrissement des droits de la nation, il s'entoure tou-
 jours d'étrangers ; mais un gouvernement vraiment national a et
 doit avoir pour premier souci de ne s'entourer que d'hommes dé-
 voués à la nation ; aussi, le gouvernement intérimaire n'a-t-il pas
 hésité à faire même des sacrifices pécuniaires, pour se débarrasser du
 directeur allemand du service télégraphique. Le pays y a beaucoup
 gagné. On peut juger de l'importance de ce poste, dans de tels mo-
 ments, par ce seul fait que la question de savoir qui allait être di-
 recteur du télégraphe en Moldavie, devint une question de cabinet ;
 nous nous rappelons les dépêches ministérielles turques et les in-
 sistances répétées, en vue de réintégrer l'Allemand Strigul dans les
 fonctions de directeur du télégraphe. || Aujourd'hui, le gouvernement
 est formé d'un ministère responsable. Auparavant, lorsqu'on repro-
 chait quelque chose aux ministres, ceux-ci nous fermaient la bouche,
 en disant : «Le Prince le veut ainsi. Tel ou tel a été nommé dans
 telles ou telles fonctions, car il est homme de confiance du Prince.»
 Mais, aujourd'hui, cette excuse ne vaut rien. Les ministres, res-
 ponsables devant le pays, doivent, croyons nous, tenir compte
 de l'opinion publique. Eh bien ! cette opinion est surprise d'ap-
 prendre la nomination de M. Librecht. Comment ! le pays entre
 dans une ère où il aura peut-être à soutenir qui sait quelles
 luttes ardentes et décisives, et un ministère national commence
 par prendre un étranger pour son homme de confiance ! Les-
 secrets du ministère sont-ils de nature à être confiés plutôt
 à un étranger qu'à un Roumain ? Cette nomination ne pourra-
 t-elle pas faire croire au pays qu'un étranger mérite aujourd'hui
 plus de confiance qu'un Roumain ? || Nous sommes loin, très
 loin, d'avoir même l'ombre d'un tel soupçon. Quoi qu'il en soit
 cependant, ce pays, dont les gouvernements passés, ainsi que
 nous le disions l'autre jour, n'avaient d'autres conseils à écouter
 que ceux des étrangers, n'avaient d'autres vœux à remplir que ceux
 des étrangers, n'avaient d'autres intérêts à protéger que ceux des
 étrangers,—ce pays ne saurait certainement avoir aujourd'hui
 d'autres aspirations que celles d'un avenir purement national. Faut-
 il donc que cet avenir, attendu avec tant d'amour et de confiance,
 commence toujours par l'introduction des étrangers ? || Des étrangers

aux télégraphes, des étrangers aux postes! . . C'est-à-dire que, maintenant, les Roumains ne peuvent communiquer entre eux que sous la surveillance des étrangers! Sommes-nous donc si suspects? Et puis, quel est l'avenir réservé à ces jeunes gens roumains qui, pour répondre à l'appel qu'on a fait à eux, ont abandonné les uns leurs études, d'autres leurs occupations, pour entrer au télégraphe? Sont-ils destinés à rester éternellement subalternes des Allemands? Car, chaque fois qu'un poste plus élevé devient vacant, on y fait venir un étranger, au lieu de le donner au plus méritant parmi les Roumains, conformément à l'art. 81 du règlement du service télégraphique. || Si, pour les nominations dans les fonctions publiques, le Règlement organique faisait distinction entre boyards et non boyards, aujourd'hui, faut-il préférer les étrangers, lorsque le vote du pays a effacé les différences de classes et a fait tous les Roumains égaux devant la loi et également capables d'occuper les emplois publics? || Comme organe fidèle de l'opinion publique, comme journal national et indépendant, nous ne pouvons pas ne pas élever la voix contre de telles nominations. Nous respectons tous les motifs personnels, tous les intérêts et toutes les considérations qui ont pu provoquer la nomination de M. Librecht; qu'il nous soit cependant permis d'être jaloux des droits des Roumains et de demander leur respect.

No. 2560.

1859

18 Febr.

Annexe. — Extrait du règlement du service télégraphique de Moldavie.

Art. 80. Personne ne peut être accueilli dans le service des télégraphes, s'il ne possède pas les qualités exigées par la loi, à savoir :

I. Le fonctionnaire doit être Roumain ou naturalisé.

II. Il doit avoir terminé trois classes gymnasiales en Moldavie, ou trois classes réales à l'étranger; pour le moment, à défaut de ces études, il doit absolument posséder la connaissance de la langue roumaine, de façon à pouvoir faire une composition d'après les règles de la langue et du style roumains.

III. En dehors de la connaissance de la langue roumaine, il doit absolument posséder la langue française ou allemande et pouvoir lire ces deux langues.

IV. Il doit présenter un certificat d'études, de bonne conduite et de moralité.

No 2560. Les élèves qui ont terminé les classes gymnasiales seront
1859 préférés.

18 Febr. Art. 81. Les avancements seront faits en prenant en considération les mérites, l'ancienneté et la conduite du fonctionnaire.

No. 2561.— Proces-verbal No. IX al Adunării electivă a
Vălahiei, din 8 (20) Februarie 1859. Bucuresci.

(„Monitorul oficial al Țării Românești“, No. 15, din 19 Februarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința IX.

No. 2561. Astăzi, Duminecă, la 8 Februarie anul 1859, Adunarea electivă
1859 a Țării Românești, convocată în șeață extraordinară, cu ocazia
20 Febr. venirii Înălțimei Sale Domnului Stăpînitor, s'a adunat, sub presi-
dența d-lui Costache Cantacuzino, unul din vice-presidenti, care
deschide șeața la 2½ ore după amiază.

Se face apelul nominal, la care n'au răspuns d-nii C. A. Rosetti
și C. Otteteleșeanu.

După aceasta, anunțându-se că Înălțimea Sa a sosit și se află
în biserică, d. vice-president Costache Cantacuzino, împreună
cu membrii biuroului, es în deputație, spre întâmpinarea Înălțimei
Sale, care intrând în sala ședințelor, precedat de Eminenția Sa Pă-
rintele Mitropolit cu tot clerul, în aclamațiile deputaților și ale
poporului, s'a suit la biuro, și, cu mâna pe Evangelie, pronunță
în fața Adunării următorul jurământ:

«Jur, în numele prea Sfintei Treimi și în fața țarei, că voi
«păzi cu sfințenie drepturile și interesele Principatelor-Unite, că în
«toată Domnia Mea voi priveghia la respectarea legilor pentru toți
«și în toate, și că nu voi avea înaintea ochilor Mei de cât binele
«și fericirea nației române. Așa Dumnezeu și compatrioții Mei să-Mi
«fie întru ajutor.»

Se primește de Adunare cu mare entusiasm, mulțumire și re-
cunoștință.

Eminenția Sa Mitropolitul ia cuvîntul și pronunță urmă-
torul discurs:

«Măria Ta! | «Sînt secolii de când acest popor, care te în-
conjură și te îmbrățișează cu lacrimi de bucurie, nu încetă stri-

gând către Cel a tot puternic și chemând luarea lui aminte la suferințele și durerile sale. || «In mijlocul atâtor nenorociri, de carî fu apăsât, n'a avut apărător de cât singură credința sa în Dumnezeu, și speranța într'o Providență, care îl mânuie prin cărări neșterite către limanul așteptat. || «Dumnezeu dar, Măria Ta, pentru credința lui cea neclintită întru dînsul, nu-l părăsi în voia furtunelor, ci-l sprijini cu brațul său cel prea puternic, și-l conduse, printre stînci și prăpăstii, mîntuindu-l de toate pericolele ce-l amenințară ca să-l șteargă din cartea viitorimei. || «Acest popor, Măria Ta, în adîncul suspinurilor sale, așteptînd după credința și speranța sa, nu se îndoiește că Măria Ta ești cel trimis de Providență, ca să pui sfîrșit suferințelor și durerilor lui; nu se îndoiește că Măria Ta ești venit ca să-l luminezi cu înțelepciunea Măriei Tale, și să-i pregătești un viitor fericit și demn de gloria strămoșilor noștri, din care se vede căzut. || «In sfîrșit, Măria Ta, ca chemat de poporul român și trimis de Providență, întinde-î dreapta ta, ridică-l din căderea sa și îl condu pe câmpiile cele pline de flori nevesteșite; căci numai acolo poate el să-și redobîndească cununa gloriei și a virtuții cu care se încununară odată nemuritorii noștri strămoși; iar Măria Ta, să trăești ani mulți, ca să lași mai multe pagini de fapte în istoria dulcei noastre patrii.»

Măria Sa răspunde cuvintele următoare:

«In curajul cu care ați desăvîrșit actul măreț, domnilor deputați, «Mă insuflu de o îndoită putere pentru a înainta, cu concursul domniilor voastre, fără sfială, tot ce va conduce nația română spre «fericire, încredințându-vă că, întru aceasta, nu voi crucea nici o osateneală, nici Mă va opri vre-o primejdie. Intemeieze-se dar frăția «românească!»

După aceasta, cu același ceremonial cu care a intrat, Înălțimea Sa se retrage din sala Adunării; iar Eminența Sa presidentul ridică ședința.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei,

Vice-presidentul, (subscris) C. Cantacuzino.

Secretari (subscriși): A. Arsache | Scarlat Fălcoianu | Scarlat Turnavitu | C. Apostolescu.

No. 2561.
1859
20 Febr.

(Traduction.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance IX.

Aujourd'hui, Dimanche, ce 8 Février 1859, l'Assemblée électorale de Valachie, convoquée en séance extraordinaire, à l'occasion de l'arrivée de S. A. le Prince régnant, s'est réunie sous la présidence de M. Constantin Cantacuzino, l'un des vice-présidents, qui a ouvert la séance à 2 heures et demie de l'après-midi.

Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas MM. C. A. Rosetti et C. Ottetelesano.

On annonce l'arrivée de Son Altesse le Prince à l'église métropolitaine. Alors, M. le vice-président Constantin Cantacuzino et les membres du bureau vont, comme députation de l'Assemblée, à la rencontre de S. A. le Prince, qui entre dans la salle des séances, précédé par S. S. le Métropolitain avec tout le clergé, au milieu des acclamations des députés et du peuple. S. A. le Prince monte au bureau et, la main sur l'Évangile, prête devant l'Assemblée le serment suivant:

«Je jure, au nom de la Sainte Trinité et en face du pays, que
«Je garderai religieusement les droits et les intérêts des Principautés-Unies; que, pendant tout Mon règne, Je veillerai au respect des lois pour tous et en tout, et que Je n'aurai en vue
«que le bien et le bonheur de la nation roumaine. Ainsi, puissent
«Dieu et Mes compatriotes Me venir en aide.»

L'Assemblée accueille cet acte avec grand enthousiasme, satisfaction et reconnaissance.

S. S. le Métropolitain prend la parole et prononce l'allocution suivante:

«Altesse, || «Depuis des siècles, ce peuple, qui vous entoure et qui vous salue avec des larmes de joie, ne cessait d'implorer le Tout-Puissant et d'appeler la miséricorde divine sur ses souffrances et ses douleurs. || «Au milieu de tant de malheurs qui pesaient sur lui, il n'avait d'autre défenseur que sa foi en Dieu et son espoir en la Providence qui, à travers des sentiers impénétrables, l'a conduit au but désiré. || «En récompense de sa foi immuable en lui, Dieu n'a pas abandonné ce peuple aux hasards des tempêtes; il l'a soutenu de son bras tout-puissant, l'a conduit

à travers les rochers et les abîmes et l'a défendu contre les dangers qui menaçaient de l'effacer de la liste des nations. || «Ce peuple, Altesse, qui attendait avec résignation la réalisation de sa foi et de ses espérances, ne doute pas que vous êtes, Altesse, l'envoyé de la Providence, chargé de mettre fin à ses souffrances et à ses douleurs; il ne doute pas que vous venez, Altesse, l'éclairer de votre sagesse et lui préparer un avenir heureux et digne de la gloire de ses aïeux, gloire dont il a été dépouillé. || «Enfin, Altesse, vous qui êtes l'élu du peuple roumain et l'envoyé de la Providence, tendez lui la main, relevez le de sa décadence et conduisez-le sur les champs pleins de fleurs immaculées, car c'est alors seulement qu'il pourra reconquérir la couronne de gloire et de vertu, dont étaient couronnés jadis nos immortels aïeux. || «Vivez, Altesse, de longues années, pour laisser plusieurs pages de vos actes dans l'histoire de notre douce patrie.»

Son Altesse répond par les paroles suivantes :

«Dans le courage avec lequel vous avez, Messieurs les députés, accompli le grand acte de l'élection, Je puise une double force pour entreprendre, avec votre concours, Messieurs, et sans hésitation, tout ce qui peut conduire la nation roumaine au bonheur. «Je vous assure qu'en cela, Je ne ménagerai pas Mes efforts et que Je ne Me laisserai arrêter par aucun danger. Vive la fraternité roumaine!»

Ensuite, Son Altesse se retire, avec le même cérémonial, de la salle des séances de l'Assemblée, et S. S. le président lève la séance.

(Suivent les signatures.)

No. 2562.— Manifestul Domnitorului Alexandru Ioan I către poporul Valahiei, din 8 (20) Februarie 1859. Bucuresci.

(„Monitorul oficial al Țărei Românești“, No. 12, din 9 Februarie 1859.)

Principatele Unite Țara Românească și Moldova. || Noi, Alexandru Ioan I, || Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, || Domn al Moldovei și al Țărei Românești. || La toți de față și viitorii sănătate. || Voința nației prin legiuitele sale organe, Adunările naționale electivă din Iași și Bucuresci, Ne a ales Domn al

No. 2562
1859
20 Febr.

No. 2562. Moldaviei și al Țărei Românești. Acest mare act național, săvârșit
 1859 prin unanimitatea voturilor amânduror Adunărilor, a unit tronurile
 20 Febr. lui Ștefan-cel-Mare și al lui Mihaiu-Viteazul || In ochii Noștri, acest
 act este triumful unui princip mântuitor, ce face să bată inimile
 tutulor Românilor: frăția românească. || Suindu-Ne pe tron cu nu-
 mele de Alexandru Ioan I, mândru și fericit de a vedea numele
 Nostru înscris în rîndul Domnilor Țărei Românești, cea întâi datorie
 a Noastră este de a Ne adresa către voi, iubiților compatrioți din
 Țara Românească, de a vă ura pace și fericire, și de a vă spune
 cari sunt cugetările și țintirile Noastre. || Inainte de a Ne sui pe
 tronul Țărei Românești, Noi, în fața Adunării, am făcut următorul
 jurământ: | «Jur, în numele Prea Sfintei Treimi și în fața țării, că
 «voi păzi cu sfințenie drepturile și interesele Principatelor-Unite;
 «că, în toată domnia Mea, voi priveghia la respectarea legilor
 «pentru toți și în toate și că nu voi avea înaintea ochilor Mei
 «de cât binele și fericirea nației române. Așa Dumnezeu și com-
 «patrioții Mei să-Mi fie întru ajutor.» || Linia Noastră de purtare
 în oblăduirea Țărei Românești, nu o putem mai bine arăta, de cât
 întrebuițând aceleași cuvinte ce am rostit la suirea Noastră pe
 tronul Moldovei: «Vom fi domn constituțional; vom respecta
 «toate drepturile Adunării electivă; și toate stăruințele Noastre
 «vor avea de țel dezvoltarea nouilor instituții ce ne-a recunoscut
 «Europa, și adevărata și temeinica punere în lucrare a reformelor,
 «ce sunt menite de a introduce în societatea noastră marile prin-
 «cipii ale Staturilor moderne. | «Pentru ca aceste mari reforme
 «să aibă drept rezultat fericirea obștească, Noi sfătuim și îndemnăm
 «pe toți compatrioții Noștri de orî-ce stare și condiție, ca să uite
 «desbinările și urele trecute. Numai pacea dintre noi, numai iubirea
 «între fiii aceleiași țări și nații, numai o deplină armonie între toate
 «clasele societății, întrunind așa toate puterile, poate să ne întă-
 «rească, și așa și guvernămîntul și poporul, mână în mână, să ri-
 «dicăm patria noastră din căderea în care a adus-o nenorocitele
 «întâmplări ale trecutului. || «Misia Noastră, deși frumoasă, este
 «foarte grea. Noi nu vom putea-o împlini de cât, dacă vom avea
 «îmbrățișarea sinceră și sprijinul puternic al compatrioților Noștri;
 «toate zilele Noastre vor fi întrebuițate în chip de a le merita și
 «dobândi. || «Noi facem un apel la patriotismul, rîvna și activitatea
 «funcționarilor publici, cari sunt legiuitile organe ale guvernă-
 «mîntului în relațiile sale cu particulari. Legile căzuseră în părăsire
 «și cu dînsele toată puterea ocărnuirei. Legile trebuie să și redo-

«bândească toată autoritatea. Puterea esecutivă, având a fi în viitor No. 2562.
 «organul legalității celei mai stricte, trebuie dar să fie tare și respec- 1859
 «tată de toți. Trebuie ca, în viitor, fie-care cetățean, fără osebire, să fie 20 Febr.
 «apărat în onoarea, în viața și în averea sa. Aceste mari bunuri
 «sunt încredințate ocrotirei autorităților publice. || «Precum dar,
 «vom avea de bucurie a căuta și a răsplăti toate meritele, tot de-
 «votamentul, tot serviciul onorabil al funcționarilor mari și mici,
 «tot așa guvernământul Nostru este nestrămutat hotărît de a pedepsi
 «fără cruțare și cu toată asprimea legilor toată călcarea de lege.» ||
 Aceasta este profesia Noastră de credință ce o adresăm Țărei Ro-
 mânești, întocmai precum am adresat-o și Moldaviei. Ea arată toată
 mărimea și greutatea misiiei ce Ne este încredințată de către voința
 națională. Vom avea însă curajul de a o primi, și energia de a o
 împlini; căci Ne rezemăm pe concursul înțelept și patriotic al unui
 popor, ce voește a se regenera și a se face vrednic de mărimea
 numelui său de nație română. || Tuturor compatrioților Noștri le
 trimitem domneștile și frățeștele noastre urări, și Dumnezeu să
 bine-cuvînteze Principatele-Unite! || Datu-s'a în domneasca Noastră
 residență a Țărei Românești, București, în ziua de 8 Februarie,
 anul mântuirii 1859, iar al domniei Noastre în Principatele-Unite
 cel întâiu.

(subscris:) Alexandru Ioan.

(contra-semnați:) Ioan A. Filipescu | Nicolae Golescu |
 Barbu Catargiu | Barbu Vlădoianu |
 Ioan C. Cantacuzino | Grigorie Fili-
 pescu | Dimitrie Brătianu.

(Traducțiune.)

Principautés-Unies de Valachie et de Moldavie. || Nous, Alexan-
 dre Jean I-er, | Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, ||
 Prince de Moldavie et de Valachie. || A tous présents et à venir,
 salut. || La volonté de la nation, par leurs organes légaux, les As-
 semblées électives de Iassy et de Bucarest, Nous a élu Prince de
 Moldavie et de Valachie. Ce grand acte national, accompli à l'una-
 nimité des voix des deux Assemblées, a réuni le trône d'Etienne-
 le-Grand et celui de Michel-le-Brave. || A Nos yeux, cet acte est le
 triomphe d'un principe salutaire, qui fait palpiter les cœurs de
 tous les Roumains: la fraternité roumaine. || En montant au trône
 sous le nom Alexandre Jean I-er, fier et heureux de voir Notre

No. 2562. nom inscrit parmi ceux des Princes de Valachie, Notre premier
 1859 devoir est de Nous adresser à vous, chers compatriotes de la Princi-
 20 Febr. pauté de Valachie, de vous souhaiter la paix et la prospérité et de
 vous exposer Nos idées et Nos buts. || Avant de monter au trône de
 Valachie, Nous avons prêté, devant l'Assemblée, le serment sui-
 vant: || «Je jure, au nom de la Sainte Trinité et en face du pays,
 «que Je garderai religieusement les droits et les intérêts des Prin-
 «cipautés-Unies; que, pendant tout Mon règne, Je veillerai au res-
 «pect des lois pour tous et en tout, et que Je n'aurai en vue que
 «le bien et le bonheur de la nation roumaine. Ainsi, puissent Dieu
 «et Mes compatriotes Me venir en aide.» || Nous ne pouvons mieux
 indiquer Notre ligne de conduite dans le gouvernement de la Prin-
 cipauté de Valachie, qu'en employant les mêmes termes que ceux
 dont Nous Nous sommes servi en montant au trône de Moldavie. |
 «Nous serons Prince constitutionnel; Nous respecterons tous les
 «droits de l'Assemblée électorale et tous Nos efforts tendront au
 «développement des nouvelles institutions que l'Europe nous a
 «reconnues, et à la réelle et ferme mise à exécution des réformes
 «destinées à introduire dans notre société les grands principes des
 «États modernes. «Afin que ces grandes réformes aient pour re-
 «sultat la prospérité générale, Nous conseillons à tous Nos com-
 «patriotes de tout état et de toute condition, et les engageons à
 «oublier les discordes et les haines passées. Ce n'est que la paix
 «entre nous, ce n'est que l'amour entre les enfants du même pays
 «et de la même nation, ce n'est qu'une parfaite harmonie entre toutes
 «les classes de la société, toutes les forces se trouvant ainsi con-
 «centrées, qui peuvent nous consolider; et de cette manière, gouver-
 «nement et peuple se soutenant l'un l'autre, notre patrie pourra
 «se relever de la décadence où les événements néfastes du passé
 «l'ont plongée. || «Notre mission, quoique belle et grande, est bien
 «difficile! || Nous ne pourrions pas la remplir, si Nous n'avons pas
 «le concours sincère et le puissant appui de Nos compatriotes.
 «Tous Nos jours seront employés de façon à les mériter et à les
 «obtenir. Nous faisons appel au patriotisme, au zèle et à l'ac-
 «tivité des fonctionnaires qui sont les organes légaux du gouver-
 «nement dans ses rapports avec les particuliers. Les lois étaient
 «tombées dans l'abandon, et avec elles toute la force gouverna-
 «mentale. Il faut que les lois reprennent toute leur autorité. Le
 «pouvoir exécutif devant être désormais l'organe de la plus stricte
 «légalité, doit, par conséquent, être ferme et respecté de tous. Il

«faut qu'à l'avenir tout citoyen, sans exception, soit défendu dans No. 2562.
 «son honneur, dans sa vie et dans sa fortune. Ces grands biens sont 1859
 «confiés à la protection des autorités publiques. || «En conséquence, 20 Febr.
 «de même que Nous éprouverons de la satisfaction à rechercher
 «et à récompenser tout mérite, tout dévouement, tout service
 «honorable des fonctionnaires supérieurs et subalternes, de même
 «aussi Notre gouvernement est invariablement décidé à punir, sans
 «ménagement et avec toute la rigueur des lois, tout abus et toute
 «infraction aux lois.» || Voilà Notre profession de foi que Nous
 adressons à la Principauté de Valachie, de même que Nous l'avons
 adressée à la Principauté de Moldavie. Elle indique toute la gran-
 deur et toute la difficulté de la mission qui Nous est confiée par
 la volonté nationale. Mais Nous aurons le courage de l'assumer
 et l'énergie de la remplir, car Nous Nous basons sur le concours
 intelligent et patriotique d'un peuple qui veut sa régénération et
 est décidé à se montrer digne de la grandeur de son nom, celui
 de nation roumaine. || Nous envoyons à tous Nos compatriotes
 Nos saluts princiers et fraternels. Que Dieu bénisse les Princi-
 pautés-Unies! || Donné à Bucarest, Notre résidence princière de
 Valachie, le 8 Février l'an de grâce 1859, premier de Notre règne
 sur les Principautés-Unies.

(s.) Alexandre Jean.

(contre-signé:) Jean A. Filipesco | Nicolas Golesco | Barbo
 Catargi | Barbo Vladoyano | Jean C. Cantacu-
 zino | Grégoire Filipesco | Démètre Bratiano.

No. 2563.—Comunicația M. S: Alexandru Ioan I, Domnul
 Principatelor Unite, adresată Prea Sfinției
 Sale Părintelui Mitropolit al Țării Românești
 Nifon, în 8 (20) Februarie 1859, București.

(Supliment la „Românul“, din 12 (24) Februarie 1859.)

Voința națională la care ați participat și Prea Sfinția Voastră, No. 2563.
 că president al Adunării naționale electivă, Ne-a ales Domn al Țării 1859
 Românești. Voința națională este voința lui Dumnezeu. Datoria 20 Febr.
 Noastră cea d'întâi este ca să ridicăm glasul Nostru de recunoș-
 tință către a Tot Puternicul, care 'și-a îndreptat cereștile priviri
 asupra nației române și a revărsat îndurările sale asupra persoanei

No. 2563. Noastre! Ne adresăm dar către Prea Sfinția Voastră, care sunteți
 1859 păstorul turmei și capul religiei, rugându-vă să înălțați ale voastre
 20 Febr. cuviiioase rugăciuni către Dumnezeuul strămoșilor noștri, pentru fe-
 ricirea și mărirea țărilor surori: Principatele-Unite. Aceasta este
 cea întâiu și cea mai mare a Noastră cerere, ce depunem la pi-
 cioarele altarului Dumnezeesc. || Iar ca Domn și ca creștin, chemăm
 asupra-Ne bine-cuvîntarea Prea Sfințieii Voastre, a iubitorilor de
 Hristos Părinți Episcopi și a întregului cuvios cler al Țărei Ro-
 mânești, iubita Noastră patrie, ca să putem păși cu vrednicie pe
 calea măreață ce Ne-ați doschis împreună cu demni reprezentanți
 ai Țărei Românești. | Al Prea Sfințieii Voastre întâiul fiu sufletesc.

(subscris) Alexandru Ioan.

(Traducțiune.)

Par la volonté nationale, à l'expression de laquelle Votre Sain-
 teté a participé, comme président de l'Assemblée nationale élec-
 tive, Nous avons été élu Prince régnant de Valachie. La volonté
 du peuple est la volonté de Dieu. Notre premier devoir est d'élever
 Notre voix de reconnaissance vers le Tout-Puissant, qui a jeté son
 divin regard sur la nation roumaine et a comblé de sa miséricorde
 Notre personne. Nous adressons donc à Votre Sainteté, pas-
 teur du troupeau et chef de notre religion, pour la prier d'élever
 ses pieuses prières vers le Dieu de nos aïeux, pour la prospérité
 et la grandeur des Principautés-sœurs, des Principautés-Unies.
 C'est Notre première et la plus grande prière que Nous déposons
 au pied de l'autel de Dieu. || Comme Prince et comme chrétien,
 Nous appelons sur Nous les bénédictions de Votre Sainteté, des
 révérends en Jésus Christ Pères Evêques, et de tout le pieux clergé
 de la Principauté de Valachie, Notre chère patrie, pour que Nous
 puissions marcher avec succès sur la grande voie que Votre
 Sainteté et les dignes représentants de la nation nous ont ouverte. ||
 De Votre Sainteté le premier fils spirituel.

(s.) Alexandre Jean.

No. 2564.—Telegrama din Bacău, primită de ziarul «Steaoa Dunăreii», în 8 (20) Februarie 1859. Bacău.

(„Steaoa Dunăreii”, No. 28, din 9 Februarie 1859.)

Colegiul proprietarilor mici din Bacău, prin vot unanim, a ales No. 2564. pe Alexandru Gheorghe Golescu Negru. ¹⁾

1859
20 Febr.

(Traducțiune.)

Le collège des petits propriétaires de Bakéo a élu député, à l'unanimité, M. Alexandre Georges Golesco Negru. ¹⁾

No. 2565.—Cuvîntul adresat Măriei Sale Alexandru Ioan I de reprezentanții a șai-spre-zece județe ale Țării Românești, în 9 (21) Februarie 1859. București.

(Supliment la „Românul” din 12 (24) Februarie 1859.)

Măria Ta! || Sunt secolî de când suferim în tăcere. Astăzi, so- No. 2565.
sirea voastră între noi, pare o îmbunare a soartei și ne înveselește, ¹⁸⁵⁹
ca în zilele frumoase ale vechilor noastre sărbători naționale; ^{21 Febr.}
astăzi, tot Românul, ce-și iubește țara, salută în voi cu fericire pe alesul
și scutitorul ei; astăzi, toți acei ce au o inimă și o cugetare dreaptă,
s'or strânge pe lângă tronul Măriei Tale și vor pași cu bărbăție către
un viitor mareț; astăzi, Românii ce au cunoștința vechilor datine,
își vor aduce aminte de timpii glorioși în cari ne făceam singuri
legile și numeam pe Domnitorul nostru, în cari eram tari înăuntru
și respectați în afară. || Măria Ta, || Sunt câți-va ani de când pu-
terile semnătate tratatului din Paris, cunoscând păsurile și dure-
rile noastre, ne întreabă, în fața lumii întregi, cari ar fi mijloacele
ce ne-ar putea scoate din umilirea și degradarea unde ne aduseseră
dominarea străinului, neînțelegerile și luptele oarbe dintre noi.
Măria Ta știți cu ce demnitate Români ai răspuns, într'un glas, la
această chemare generală și supremă. Din netericire însă, arbitrii
luminați ai României nu ne încuviințară toate dorințele, îndoindu-se
poate de sinceritatea lor, de statornicia și puterea morală a unui
popor decăzut. Cu toate acestea, în urma convenției din 7 (19)
August, Camerile române, prin numirea voastră unanimă la tronurile

¹⁾ Alexandre Georges Golesco est le premier valaque, élu député moldave.

No. 2565. țărilor, arată din nou că nația persistă în hotărîrea sa, în expresia
 1859 adevărată a dorințelor sale, emise mai dinainte. || Măria Ta, || Suntem
 21 Febr convinși că cunoști și împărțești dorința și voința națională. Ea
 este unirea Principatelor, România și Moldavia, adică amorul și în-
 frățirea în prezent, puterea și dezvoltarea în viitor. Măria Ta, || Nu
 este mult de atunci, ai luptat împreună cu noi pentru înființarea
 acei idei mari, acestei idei de viață și mântuire a patriei comune;
 Măria Ta vei merge înainte, vei crește și vei păzi arborele unirei
 ce am plantat de curând în pământul nostru. Și noi, reprezentanți
 legiuiți ai României, luăm angajamentul solemn și sfînt că te vom
 susține în ori-ce ocazie, că, pentru triumful unirei, vom pune în dis-
 punerea Măriei Tale mijloacele noastre morale, și la trebuință, brațele
 și averea României. || Măria Ta, || Ca reprezentanți ai nației, ne per-
 miserăm să-ți arătăm credința și dorințele ei actuale; ca Români,
 ne permitem să-ți exprimăm speranțele noastre în viitor. Contăm,
 Măria Ta, pe înființarea unui guvern curat constituțional, pe o
 administrație inteligentă, nepărtinitoare și justă, pe apărarea sta-
 tornică a drepturilor, a libertăților și a independenței noastre per-
 sonale în contra ori-cărui inamic de afară sau din întru. || Sfîrșim,
 Măria Ta, urându-ți ca, în toată cariera politică ce vei avea a par-
 curge, să fii așa de fericit ca și la începerea ei, biruind toate ane-
 voințele, ce vei întâmpina, cu aceeași înlesnire și pace. | Trăiască
 Măria Sa Alexandru Ioan I!

(Traducțiune.)

Altesse, || Depuis des siècles, nous souffrons en silence. Au-
 jourd'hui, votre arrivée parmi nous semble être un sourire du sort
 et nous réjouit comme une de nos belles et anciennes fêtes na-
 tionales; aujourd'hui, chaque Roumain qui aime son pays, salue
 avec bonheur en vous, Altesse, l'êlu et le sauveur de la nation;
 aujourd'hui, tous ceux qui ont du cœur et du jugement se réu-
 nissent autour de votre trône et se préparent à marcher virilement
 vers un avenir grandiose; aujourd'hui, les Roumains, qui con-
 naissent les vieilles traditions, se rappellent les temps glorieux où
 nous faisons nous-mêmes nos lois et nommions notre Prince, les
 temps où nous étions forts au dedans et respectés au dehors. ||
 Altesse, || Il y a quelques années, les Puissances signataires du
 traité de Paris, voyant nos besoins et nos souffrances, nous ont
 demandé, devant le monde entier, quels seraient les moyens qui

pourraient nous tirer de l'humiliation et de la dégradation dans lesquelles nous sommes tombés à la suite de la domination étrangère, des mésintelligences et des luttes aveugles intestines. Vous savez, Altesse, avec quelle dignité les Roumains ont répondu, d'une seule voix, à cet appel général et suprême. Malheureusement, les arbitres éclairés du sort de la Roumanie ne nous ont pas accordé tous nos vœux, doutant, peut-être, de leur sincérité, de la constance et de la force morale d'un peuple déchu. Cependant, à la suite de la convention du 7 (19) Août, les Chambres roumaines, par l'élection unanime de Votre Altesse au trône des deux pays, ont prouvé que la nation persiste dans sa décision, dans la véritable expression de ses vœux, formulés auparavant. || Nous sommes convaincus, Altesse, que vous connaissez et partagez le vœu et la volonté de la nation; ce vœu, c'est l'union des Principautés de Valachie et de Moldavie, c'est-à-dire: l'amour et la fraternité dans le présent, la force et le développement dans l'avenir. Il n'y a pas longtemps, Altesse, vous avez lutté avec nous pour la réalisation de cette grande idée, de cette idée qui forme la condition essentielle de la vie et du salut de notre patrie commune. Vous marcherez de l'avant, Altesse, vous cultiverez et vous soignerez l'arbre de l'union que nous venons de planter sur notre sol. Et nous, représentants légitimes de la Valachie, nous prenons l'engagement solennel et sacré de vous soutenir dans toute occasion, de mettre à votre disposition, en vue du triomphe de l'union, tous nos moyens moraux, et, au besoin, les bras et la fortune de la Valachie. || Altesse, || Comme représentants de la nation, nous avons pris la liberté de vous exprimer sa profession de foi et ses vœux actuels; comme Roumains, nous nous permettons de vous exprimer nos espérances pour l'avenir. Nous comptons, Altesse, sur l'établissement d'un gouvernement purement constitutionnel, sur une administration intelligente, impartiale et juste, sur la défense incessante de nos droits, de nos libertés et de notre indépendance personnels contre tout ennemi du dehors ou du dedans. || Nous terminons, Altesse, en vous souhaitant que, dans toute la carrière politique que vous avez à parcourir, vous soyez tout aussi heureux qu'à son début, en triomphant, avec la même facilité et le même calme, de toutes les difficultés que vous pourrez rencontrer. | Vive S. A. Alexandre Jean I-er!

No. 2565.
1859
21 Febr.

No. 2566.—Proces-verbal No. X al Adunării electivă a Valahiei, din 10 (22) Februarie 1859. Bucuresci.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești”, No. 16, din 21 Februarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința X.

No. 2566. Astăzi, Marți, în 10 Februarie anul 1859, Adunarea electivă a
1859 Țării Românești s'a adunat în sala ședințelor sale sub presidenția
22 Febr. Eminenței Sale Părintelui Mitropolit. Ședința se deschide la 11 ore.

Se face apelul nominal. Nu răspund 4 membri: d. niș N. Golescu, Grigorie Filipescu, Ioan Socoleanu și Barbu Vlădoianu.

S'a citit procesul verbal al ședinței a IX de la 8 Februarie și s'a adoptat fără modificare, iar procesul verbal al ședinței a opta nefiind gata, Adunarea primește a se citi în ședința de Joi, la 12 Februarie.

Unul din secretari dă citire unei adrese de felicitare, pentru alegerea de la 24 Ianuarie, din partea orașenilor de la Turnu-Măgurele. (Anexa A.) Cu această ocazie d. Nicolae Rosetti aduce aminte că Adunarea a mai primit asemenea adrese de la Prințul Miloș ¹⁾ și de la districtul Bârlad, ²⁾ și că ar trebui să răspundă la asemenea adrese, mai cu seamă Prințului Miloș pentru felicitările și viile mulțumiri exprimate prin depeșa telegrafică ce a trimes Adunării, cu ocazia alegerii Domnului nostru.

Adunarea hotărăște ca mulțumirile ei la asemenea adrese să se înscrie în procesul verbal al zilei, și această înscriere să se socotească drept răspuns.

Ordinea zilei fiind raportul comisiei însărcinate cu facerea proiectului de regulament interior al Camerei, d. Bosianu, raportor, citește acel raport. (Anexa B.)

Eminența Sa, comunicând Adunării că nu s'a putut tipări de cât 61 articole din acest proiect de regulament, o consultă dacă voește a intra în discuția acestor articole, pînă a nu se citi întreg, după cum trebuie.

După ce unii din domnii membri se declară pentru, și alții contra, Adunarea primește, în cele din urmă, a începe această discuție.

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2548, p. 804, *Anexa A*, p. 806.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2548, p. 804, *Anexa B*, p. 807.

După citirea articolelor tipărite, Eminentia Sa întreabă dacă No. 2566. cine-va ia cuvîntul asupra regulamentului în general, sau voește a se discuta articol cu articol. 1859
22 Febr.

După mai multe discuții, care eșiseră din chestie, Camera hotărăște, prin sculare și ședere, a intra în discuția fie-căruia articol în parte.

D. Ioan Brătianu face observație, asupra titlului regulamentului, și propune, prin amendament, titlul următor: «Regulamentul Camerei reprezentanților Țării Românești.»

D. Brăiloiu face și d-lui un sub-amendament, și cere ca titlul să fie mai conform cu acel din convenție, adică: «Regulamentul Adunării electivă a Țării Românești.»

Consultându-se Adunarea, se primește sub-amendamentul d-lui Brăiloiu, prin urmare titlul regulamentului este: «Regulamentul Adunării electivă al Țării Românești.»

Se citește art. 1-iū:

«Membrii Adunării, ca reprezentanți ai națiunii, nu pot fi în nici un timp prigoniți, urmăriți sau arestați pentru voturile sau opiniunile emise de dînșii în exercițiul mandatului lor.»

D. Costache Rosetti întreabă comisia însărcinată cu facearea proiectului de regulament, pentru ce din cele două articole, 1 și 2, ale regulamentului Moldaviei a făcut numai unul, sau că comisia crede că deputații români nu sunt reprezentanți ai nației? Apoi cere, prin următorul amendament, ca să se pue acele 2 articole în locul art. 1-iū:

«1-iū. Adunarea electivă represintă însăși nația română în Principatul Țării Românești.

«2-lea. Deputații în sînul Adunării represintă țara și nația, iar nu numai colegiurile lor respective.»

D. Bosianu zice că este netăgăduit că membrii Adunării sunt reprezentanții nației, însă, dacă comisia a redijat ast-fel art. 1-iū, cauza este că n'a voit să pue un princip de teorie într'un proiect de regulament.

D. C. Rosetti stăruște.

D. Boerescu arată că expresia: «ca reprezentanți ai nației» exprimă chiar ideia d-uy Rosetti.

D. Ioan Brătianu, luând în considerație regulamentul Moldaviei, și avînd în vedere că trecutul a fost atît de trist și amar în cât astăzi ne face să ne îndoim de present, cere ca să se adauge și la noi acele două articole, ast-fel după cum se află și în regu-

No. 2566. lamentul fraților noștri de peste Milcov, mai adăogând, că atunci
 1859 când vom avea o Constituție și când principiile din acele articole
 22 Febr. vor fi proclamate, se vor putea scoate din regulament.

După câte-va discuții, puindu-se la vot, prin sculare și ședere, amendamentul dluî Rosetti se leapădă de Adunare.

D-niî Costache Filipescu și Ioan Otteteleșeanu propun amendamentul următor:

«Se cere de subscriși la art. 1-iū să se adaoage: «potrivit cu convenție, cu legile fundamentale ale țerei și după cuviință.»

După ce d. Bosianu arată că aceste adause sunt cu totul de prisos, mai adăogând că zicerea: «după cuviință», fiind foarte elastică, ar deveni vătămătoare deputatului, d. Filipescu și Otteteleșeanu își trag amendamentul d-lor.

D. Constantin Rosetti cere, prin amendament, a se intercala după art. 1-iū cele următoare:

«Nici un deputat, în tot timpul mandatului său, nu poate primi vre-o funcție salariată, înaintare, rang, decorație, fără ca însuși prin acēsta să se socotească demisionat și dator a se supune unei a doua alegeri.

«Se înțelege că condiția unei noui alegeri nu privește pe deputații cari s'aū aflat ocupând posturi publice în timpul alegerii lor, neprejudicându-se, prin acest regulament, chestia necompatibilităței mandatului de deputat cu sarcina de funcționar public.»

D. Ioan Floreșcu zice că comisia, și crede că și Adunarea, este de același princip; însă, acești articoli nu s'aū pus în regulament, fiind-că trebuie să facă obiectul unui proiect de legă.

D. Ioan Brătianu stăruēște de a se pune acest articol în regulament, pînă la formarea acelei legi, saū să se declare de Cameră că deputatul care va primi o funcție, să înceteze de a fi deputat.

D. Scarlat Voinescu depune un sub-amendament sub-iscălit de trei membri. (Anexa C.)

D. Catargiu declară că este de același princip, însă acel articol nu-și are locul în regulament, care se raportă numai la procedura lucrărilor Adunărei; că acel articol este cu totul constituțional; puindu-se în regulament, se dă Camerei un drept care nu are; Camera nu poate discuta și primi o lege constituțională, de cât provenită din două isvoare: Comisia centrală și Consiliul miniștrilor.

D. Ioan Brătianu stăruēște, zicēnd că Adunarea are dreptul

de a ști cine sunt deputații, și că nu consideră de deputat pe acela No. 2566. care, primind funcție, nu se supune la o nouă alegere.

1859

22 Febr.

D. Brăiloiu expune că Adunarea poate lesne cunoaște pe membrii săi, văzând dacă îndeplinesc condițiile fundamentale prevăzute prin convenție; că a cere mai mult, este a călca convenția și, în fine, zice că este de părerea d-lui Catargiu.

D. Bosianu declară că, deși a fost de părerea colegilor săi, la facerea regulamentului, acum însă recunoaște că acest articol trebuie adăogat, fiindcă Adunarea are dreptul, dintr'o faptă a deputatului, să presupue și aci demisia sa, ca și în cazul când deputatul lipsește de șase ori pe rând.

D. Brăiloiu zicând că nu e potrivire în exemplul d-lui Bosianu, stăruiește în opinia d-sale, mai adăogând că aci nu este o chestie de procedură, ci constituțională, care schimbă poziția politică a deputatului.

D. Bosianu stăruiește a se primi acel articol, adăogând că, dacă se va erta unui deputat de a fi și funcționar, libertatea sa de mandatar al nației ar fi oare-cum jenată și puterea legislativă ar fi confundată cu cea executivă.

Aci discuția se declară terminată de către Eminenția Sa Mitropolitul, president al Adunării.

D. Voinescu își retrage sub-amendamentul.

Citindu-se amendamentul d-lui C. Rosetti, presidentul voește a-l supune la vot prin sculare și ședere. Unii din membri cer vot secret. Se deschide discuție asupra votului, de trebuie să fie secret sau pe față, în privința căruia d-nii C. Cantacuzino, I. Otteteleșeanu, I. Florescu, Nae Isvoranu și Costache Brăiloiu, se declară pentru vot secret. D-nii Costache Rosetti, Ioan Brătianu, Scarlat Turnavitu și alții, pentru vot public; această chestie însă amânându-se până să se discute articolul din regulament, relativ la modul de a vota, rămâne ca tot atunci să se consulte Adunarea și asupra amendamentului d-lui C. Rosetti.

Se citește art. 2.

«In cazul prevăzut prin art. 20 al convenției, arestarea sau urmărirea unui deputat în pricină penală nu poate avea loc, în tot timpul sesiunii, de cât cu voia Adunării, dată cu vot public și cu majoritate de două treimi.»

D. Brăiloiu propune ca, în loc de vot public, să se puie vot secret.

No. 2566. D. I. Brătianu cere ca acest articol să se modifice în chipul următor:
1859
22 Febr.

«Persoana fie-cărui deputat este neviolabilă în tot timpul sesiei. Așa dar, în timpul sesiei, nici un deputat nu poate, sub nici un cuvânt, fi urmărit sau arestat de către vre-o autoritate, fără învoirea dată prin formală încheiere, făcută cu vot public și cu majoritate de două treimi a membrilor în ființă.»

Se primește de Cameră redacția articolului după propunerea d-lui Brătianu, rezervându-se însă chestia asupra votului public sau secret.

Se citește art 3.

«În caz de crimă veghiată (flagrant delit), deputatul, în timpul sesiunii, se poate aresta; însă, atunci, în 24 ore, autoritatea este datoare a aduce cazul la cunoștința presidentului Adunării, care îndată va convoca Adunarea, ca să hotărască; pentru a putea încuviința menținerea arestului, este trebuință de încheierea Adunării, dată cu vot public și cu majoritate de două treimi.»

Se primește cu aceeași rezervă pentru vot, și cu adaosul la sfârșit a vorbelor: «din membrii aflați față.»

Se citește art. 4.

«Când se va acuza un ministru, conform cu art. 15 din convențiune, acuzarea cată să se facă în scris, motivată și susținută cel puțin de zece membri. Această propunere de acuzare se va trimite în examinarea tuturor secțiunilor, și, dacă două dintr'însele se vor pronunța pentru primirea propunerii, ea se va da în dezbateră Camerei, a căreia hotărîre de dare în judecată să fie susținută de o majoritate de două treimi.»

D. Brăiloiu propune ca, în loc de expresia «dacă două dintr'însele», să se puie: «dacă majoritatea secțiunilor», zicînd că, primindu-se o ast-fel de majoritate, Adunarea face un ce mai convenabil pentru dînsa și pentru demnitatea guvernului.

D. Bosianu zice că propunerea d-lui Brăiloiu se bazează pe principiul că deliberațiile în privința acuzării miniștrilor să fie secrete; apoi d-l Bosianu adaogă că nu trebuie să deroge cine-va la principiul de publicitate, de cât la o mare necesitate; că două secțiuni dau destulă garanție că acuzația nu este ușoară și că, prin urmare, Camera trebuie să intre în cercetarea ei. Apoi, mai adaogă, că se poate întâmpla ca majoritatea secțiilor să nu cuprindă de cât o minoritate din membrii Camerei, și ast-fel să rămâie jos o chestie susținută de majoritate și respinsă de minoritate.

După ce se mai urmă ceva discuția în acest sens, s'a pus la No. 2566. la vot propunerea d-lui Brăiloiu, și neprimindu-se, art. 4. se primește cu singurul adaos la final al vorbelor: «din membrii aflați față.» 1859 22 Febr.

Se citește art. 5 și 6, cari se primesc fără modificare.

Se citește art. 7.

«Adunarea nu se poate constitui în seanța secretă, de cât după propunerea a cinci membri, aprobată de o majoritate de două treimi.»

D. Brătianu zice că ar fi mai bine să se pue o majoritate absolută, în loc de majoritate de două treimi.

D. Bosianu răspunde că aci, fiind un cas excepțional, nu trebuie să ajungem acolo ca o simplă majoritate să dicteze Camerei.

D. Brăiloiu zice că nu vede ce chestie așa gravă este constituirea Adunării în seanță secretă, ca să se ceară o majoritate de două treimi.

D. Bosianu susține că aceasta este chestia cea mai importantă, căci aci se deroagă la regula de publicitate a Adunării.

D. Ioan Brătianu zice că, în toate articolele unde se cere majoritate de două treimi, ar fi de părere să se ceară numai majoritatea voturilor.

D. Boerescu susține că, în ăst cas, majoritatea de două treimi este biue zisă, căci este pentru un cas excepțional.

Ast-fel, acest articol se primește fără modificare.

Se citește art. 8, 9 și 10, și se primesc fără modificare.

D. I. I. Filipescu zice, și Adunarea primește, că se rezervă dreptul orî-cărui dintre membri de a propune, în ședința viitoare, intercalarea și altor articoli noi în capitolul ce s'a discutat.

Urmarea discuției asupra regulamentului se amână pentru viitoarea ședință de la 12 Februarie.

D. Dumitru Brătianu, secretarul Statului, dă citire Adunării următorului mesagiū al Măriei Sale Domnului:

«Domnilor deputați ai Țării Românești,

«Actul de înalt patriotism, care a întrunit, în unanimitate, asupra «Mea voturile Adunării d-văstre, este demn de admirarea lumei. «El este și va fi în ochii istoriei mai mult de cât înălțarea pe «tron a unui om devotat cauzei naționale; el este triumful unui «principiū mîntuitor, și înălțarea unei nații întregi! Onoare domniiilor-voastre, domnilor reprezentanți ai Țării Românești, căci ați «știut a realiza dorința cea mai vie a nației române: unirea tronurilor românești! || «Aceste tronuri glorioase Ne sunt oferite

No. 2566. «Nouă prin voința unanimă a Românilor din Principatele-Unite !
 1859 «Mândru de a Ne sui pe ele, Noi vom avea de cea mai sacră da-
 22 Febr. «torie de a redobândi și păstra vechea lor demnitate. || «In împli-
 «nirea acestei frumoase chemări, vom fi fericit să Ne putem re-
 «zema pe energicul și luminatul domniilor-voastre patriotism ! ||
 «Primiți, domnilor deputați, mulțumirile sincere ale Domnului ales
 «de d-voastre, și a căruia deviză este și va fi: binele Principatelor-
 «Unite, în toate și înainte de toate.

(subscris) Alexandru Ioan.

(contra-semnați:) I. Al. Filipescu | B. Catargiu | N. Go-
 lescu | I. Cantacuzino | B. Vlădoianu |
 Gr. Filipescu | D. Brătianu.

Adunarea îl primește cu aclamație.

D. Boerescu propune că ar fi cuviincios ca Adunarea să
 facă o adresă de mulțumire Înălțimei Sale.

Adunarea primește, și pentru redacție numește o comisie de
 trei membri, prințul Dimitrie Ghica, d-nii C. Bosianu și Vasile
 Boerescu. Această adresă, Adunarea hotărăște să se presinte Mă-
 riei Sale prin biuroū.

D. secretar al Statului comunică un decret al Domnului,
 prin care vestește Adunării că sesia sa urmează a fi deschisă, și
 anunță trimeterea în curând prin miniștrii competenți, a budge-
 tului anului curgător, precum și a socotelilor vistieriei și ale deo-
 sebitelor case publice. Acest decret s'a anexat la acest proces-
 verbal. (Anexa D.)

In urmă, Eminenția Sa, consultând Adunarea, ridică ședința
 și convoacă pe d-nii deputați pentru mâine, Mercuri, la 12 ore,
 numai spre a asculta adresa către Domn.

Președintele, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Valahiei.

Secretarii, (subscriși:) A. Arsache | S. Fălcoianu | Sc. Tur-
 navitu | C. Apostolescu.

Anexa A. — Adresa locuitorilor orașului Turnu-Măgurele,
 prezentată în ședința Adunării electivă a Vala-
 hiei, din 10 (22) Februarie 1859. Turnu-Măgurele.

Onorabilei Camere naționale electivă. || Locuitorii orașului
 Turnu din districtul Teleorman. || Ziua de 24 Ianuarie curent, este
 și va fi, pentru sub-iscăliții locuitorii ai orașului Turnu și pentru
 nația întreagă, o eră ce va nemuri în istoria noastră, fapta marelui

princip prin care onorabila Cameră a ținut numai la fericirea Ro-No. 2566. mândrilor. || Alegerea ce ni se anunță de către d. maior Dimitrie Ștefanopolu, delegatul orașului nostru, că se săvârși în unanimitate de toți onorabili deputați pentru Domnul Moldovei Alexandru Ioan Cuza, pătrunse sufletele tuturor orașenilor de o bucurie ce nu se poate exprima. Și ce poate fi mai mare, mai nobil, mai fericire pentru Români, de cât a vedea că delegații lor și-au îndeplinit cu sanctitate misiunea la care au fost chemați? Astăzi, înaltele Puteri garante cari, prin convenția de la Paris din 7 (19) August 1858, ne-au acordat unirea, în puterea tratatelor ce ne asigură autonomia, vor vedea că Adunarea noastră electivă, pătrunsă de dorința nației întregi, a ales și pentru Români tot pe acelaș Domn, ales și de frații noștri Moldoveni, numai pentru ca să restrângă mai de aproape legăturile Moldo-Românilor, și, cu aceasta, să ajungem la marele princip al unei desăvârșite înfrățiri și uniri. || Plini dar de o vie recunoștință către onor. reprezentanți ai nației, adevărați patrioți români, venim printr'această a exprima că bucuria noastră este fără margini, că aclamații neconținute fac să răsună orașul de numele onorabilei Camere, prin felicitările și urările cele mai sincere; într'un cuvânt, că serbăm cu toții această serbătoare națională. Sfirșim, rugând Cerul a insufla și a bine-cuvînta pe înaltele Puteri garante, de a ne conserva și a ne proteja dorința și drepturile naționalității, ce au bine-voit a le proclama în fața lumii întregi. || Toți Români vom ști a prețui fericirea, ce ni se prepară pentru viitor, și a ne face mai deini de sacrele datorii la cari am fost și suntem chemați. || Trăiască înaltele Puteri garante! Trăiască Alexandru Ioan Cuza, Domnul Moldo-României unite! Trăiască Adunarea electivă și nația întreagă!

(Urmează 67 iscălituri ale locuitorilor orașului Turnu.)

Anexa B.—Raportul comisiunii însărcinate cu elaborarea regulamentului interior al Adunării electivă a Valahiei, din 7 (19) Februarie 1859. București.

Onorabilei Adunări generale a României, || Comisiunea, căreia ați bine-voit a încredința alcătuirea regulamentului din năuntru al acestei Camere, m'a însărcinat a vă supune alăturatul proiect ce a făcut în această privință. În cursul elaborării acestui regulament, comisiunea d-voastră a avut neîncetat în vedere marea importanță ce, în Adunările deliberante, are această legiuire interioară, ce înse și

No. 2566. Camerile își impun pentru modul și ordinea deliberărilor lor. Textul proiectului ce vi se prezintă, cuprinde toate regulele ce am socotit necesarii spre a garanta publicitatea, ordinea și maturitatea deliberărilor Adunării. Spre a putea ajunge la acest rezultat, comisia a socotit de a sa datorie a consulta nu numai regulamentul altor națiuni, cari cu mult timp înaintea noastră și au asigurat drepturile lor politice și sociale cu o organizațiune constituțională a puterilor publice; dar mai virtos regulamentul făcut de Adunarea generală actuală a fraților noștri Moldoveni. | Comisiunea este convinsă că unitatea de interes politic și social, ce este între aceste două țări surori, identitatea misiunii ce au amândouă Camerele de a delibera asupra legilor de interes comun, cer neapărat și o identitate în procedura deliberățiunii acestor legi; de aceea, în proiectul ce vi se înfățișează, s'a adoptat atât sistema împărțirii materiilor, cât și, afară de oare-cari mici excepțiuni, mai toate regulele de procedură parlamentară cuprinse în citatul regulament. || Comisiei îi place a mărturisi că a conservat mai toate dispozițiunile acestui regulament și pentru că, cercetându-l cu imparțialitate, a recunoscut că dispozițiile lui răspund la toate trebuințele unei Camere, care voeste a asigura rezultatul deliberărilor sale prin libertate și ordine. || Opiniile membrilor acestei comisii, în tot cursul lucrării, au fost, în general, în acord, afară de oare-cari excepțiuni, în privința cărora fie-care din noi și-a rezervat libertatea de a expune și a apăra opiniile sale înaintea Camerei.

Raportor, (subscris) C. Bosianu.

Anexa C. — Sub-amendamentul la amendamentul d-lui C. A. Rosetti, prezentat Adunării electivă a Valahiei, în 10 (22) Februarie 1859. Bucuresci.

Deputatul, luând funcție, să nu se mai realegă, ci să-și rămâie facultatea de a-și alege calitatea de funcționar sau deputat. Rămâne apoi ca, prin legea specială asupra acestei chestii, să se asigure deputatului diurna trebuitoare pentru existența lui pe timpul sesiiei.

(subscriși:) G. Voinescu | Al. Const. Golescu | N. Rosetti.

Anexa D. — Decret domnesc No. 3, din 10 (22) Februarie 1859. Bucuresci.

Noi, Alexandru Ioan I, | Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, || Domn al Moldovei și al Țării Românești, || La toți de

față și viitorii sănătate. || După raportul Consiliului miniștrilor No. 2566. Noștri, luând în privire trebuința de a se supune cercetărei Adunării electivă naționale atât bugetul anului curgător 1859, cât și cheltuelile Statului, făcute în urmă socotelor cercetate de Divanul extraordinar; || Luându-se în privire necesitatea de a se supune Adunării și deosebite proiecte de legi; || Pe temeiul articolului al 17 din convenție; || Am decretat și decretăm: || Art. 1 Adunarea electivă a Țării Românești va urma a fi deschisă. || Art. 2. Miniștrii, fie-care în cercul atribuțiilor sale, vor înfățișa Adunării, în cel mai scurt timp, atât bugetul anului curgător, cât și socotelele vistieriei și a deosebitelor case publice, în conformitate cu art. 22 și 24 din convenție. || Art. 3 și cel din urmă. D. ministrul al treburilor străine și secretar de Stat în Consiliul miniștrilor este însărcinat a aduce la îndeplinire această a Noastră ordonanță. || Datu-s'a în domneasca Noastră residență a Țării Românești, București, în 10 Februarie al anului mântuirii 1859, iar al domniei Noastre în Principatele-Unite cel întâiu.

(subscris) Alexandru Ioan.

(contra-semnați:) I. Al. Filipescu | I. Cantacuzino | N. Goleșcu | D. Brătianu | Gr. Filipescu | B. Cărtărgiu | Barbu B. Vlădoianu.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance X.

Aujourd'hui, Mardi, ce 10 Février 1859, l'Assemblée électorale de Valachie s'est réunie dans la salle de ses séances, sous la présidence de S. S. le Métropolitain. La séance est ouverte à 11 heures du matin.

On fait l'appel nominal auquel ne répondent pas 4 membres, savoir: MM. N. Goleșco, Grégoire Filipesco, Jean Socoleano et Barbu Vladoyano.

Il est donné lecture du procès-verbal de la neuvième séance, du 8 Février, lequel est adopté sans modification; le procès-verbal de la huitième séance n'étant pas prêt, l'Assemblée décide qu'il sera lu dans la séance du Jeudi, 12 Février.

Un des secrétaires donne lecture de l'adresse de félicitations

No. 2566. envoyée par les habitants de la ville de Turnu-Magurele, à l'oc-
 1859 casion de l'élection du 24 Janvier. (Annexe A.)
 22 Febr.

A ce propos, M. Nicolas Rosetti rappelle que l'Assemblée a aussi reçu des félicitations dans ce sens du prince Milosh ¹⁾ et du district de Bârlad ²⁾ et qu'il faudrait répondre à ces félicitations, surtout à celles du prince Milosh, envoyées par télégraphe à l'Assemblée, à l'occasion de l'élection de notre Prince.

L'Assemblée décide que ses remerciements à ces félicitations seront inscrits dans le procès-verbal et que cette inscription équivaldra à une réponse.

L'ordre du jour appelle le rapport de la commission chargée de la rédaction d'un projet de règlement intérieur de la Chambre.

M. Bosiano, rapporteur, donne lecture de ce rapport.

S. S. le président communique à l'Assemblée qu'on n'a pu imprimer que 61 articles de ce projet de règlement; il consulte la Chambre pour savoir si elle veut aborder la discussion de ces articles, avant la lecture de l'ensemble, ainsi que cela devrait être.

Plusieurs membres de l'Assemblée se déclarent pour, d'autres contre; finalement, l'Assemblée décide d'aborder la discussion.

Après la lecture des articles imprimés, S. S. le président demande si quelqu'un veut prendre la parole sur le règlement en général, ou bien si on doit discuter article par article.

Après de longues discussions qui s'écartent de la question, la Chambre décide, par assis et levés, de commencer la discussion par articles.

M. Jean Bratiano fait une observation à propos du titre du règlement et propose, par voie d'amendement, qu'il soit intitulé: «Règlement de la Chambre des représentants de Valachie.»

M. Braïloï présente un sous-amendement, demandant que le titre soit plus conforme à la convention, savoir: «Règlement de l'Assemblée élective de Valachie.»

L'Assemblée, consultée, adopte le sous-amendement de M. Braïloï. Par conséquent, le titre sera: «Règlement de l'Assemblée élective de Valachie.»

Il est donné lecture de l'art. 1-er:

«Les membres de l'Assemblée, comme représentants de la nation ne peuvent, à aucun moment, être persécutés, poursuivis ni

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2548, p. 804. *Annexe A*, p. 811.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2548, p. 804. *Annexe B*, p. 811.

«arrêtés pour les votes ou les opinions qu'ils ont exprimés dans No. 2566.
«l'exercice de leur mandat.»

1859

22 Febr.

M. Costaki Rosetti demande à la commission chargée de la rédaction du projet de règlement, pourquoi des deux articles du règlement moldave, les art. 1-er et 2, elle a fait un seul. La commission croit-elle que les députés valaques ne sont pas représentants de la nation? L'orateur demande donc qu'on remplace l'art. 1-er par les deux articles moldaves et présente l'amendement suivant:

«Art. 1-er. L'Assemblée électorale représente la nation roumaine elle-même dans la Principauté de Valachie.

«Art. 2. Les députés représentent, au sein de l'Assemblée, le pays et la nation et non seulement leur collègues respectifs.»

M. Bosiano dit qu'il est incontestable que les membres de l'Assemblée sont représentants de la nation; mais, si la commission a rédigé ainsi l'art. 1-er, c'est qu'elle n'a pas voulu mettre un principe théorique dans un projet de règlement.

M. C. Rosetti insiste.

M. B. Boëresco dit que l'expression: «comme représentants de la nation» exprime l'idée de M. Rosetti.

M. Jean Bratiano, prenant en considération le règlement de Moldavie, et ayant en vue le passé, si triste et si amer qu'aujourd'hui nous doutons même de l'avenir, demande qu'on ajoute, chez nous aussi, les deux articles, tels qu'ils sont admis par nos frères d'au-delà du Milcov; l'orateur ajoute que, lorsque nous aurons une Constitution qui proclamera les principes compris dans ces deux articles, ceux-ci pourront être éliminés du règlement.

Après une certaine discussion, l'amendement de M. Rosetti est mis aux voix, par assis et levés, et rejeté par l'Assemblée.

MM. Constantin Filipesco et Jean Otteteleshano présentent l'amendement suivant: «Les soussignés demandent qu'on ajoute à l'art. 1-er: «conformément à la convention, aux lois fondamentales du pays et aux convenances.»

M. Bosiano démontre que cette addition est absolument superflue; il ajoute que l'expression: «conformément aux convenances» est très élastique et deviendrait préjudiciable au député.

MM. Filipesco et Otteteleshano retirent leur amendement.

M. Constantin Rosetti demande, par un amendement, qu'il soit intercalé, après l'art. 1-er, ce qui suit:

«Aucun député, pendant la durée de son mandat, ne peut ac-

No. 2566. «accepter une fonction salariée, un avancement, un rang, une déco-
 1859 «ration, sans se considérer lui-même, par ce seul fait, comme dé-
 22 Febr. «missionnaire et obligé de se soumettre à une nouvelle élection.

«Il est bien entendu que la condition d'une nouvelle élection
 «ne concerne pas les députés qui, à l'époque de leur élection, oc-
 «cupaient déjà des fonctions publiques, sans préjuger par ce rè-
 «glement la question d'incompatibilité du mandat de député avec
 «la charge de fonctionnaire public.»

M. Jean Floresco dit que la commission, ainsi que l'Assem-
 blée certainement, partage ce principe; mais elle n'a pas introduit
 ces articles dans le règlement, car ils doivent faire l'objet d'un
 projet de loi.

M. Jean Brătianu insiste pour que ces articles soient intro-
 duits dans le règlement, jusqu'au vote d'une loi dans ce sens, ou
 bien que la Chambre déclare que le député qui accepte une fonction
 cesse d'être député.

M. Charles Voïnesco dépose un sous-amendement signé par
 trois membres. (Annexe C.)

M. Catargi déclare qu'il partage ce principe, mais que la place
 d'un pareil article n'est pas dans un règlement qui ne se rapporte qu'à
 la façon de procéder dans les travaux de l'Assemblée. Cet article
 a un caractère purement constitutionnel et, si on l'introduit dans le
 règlement, on attribue à la Chambre un droit qu'elle n'a pas. La
 Chambre ne peut discuter et voter une loi constitutionnelle, que
 lorsque celle-ci provient de deux sources: de la Commission centrale
 et du conseil des ministres.

M. Jean Brătianu insiste et dit que la Chambre a le droit
 de savoir qui est député et qui ne l'est pas, et qu'elle ne considère
 pas comme tel celui qui accepte une fonction et ne se soumet pas
 à une réélection.

M. Brătioiu dit que l'Assemblée peut parfaitement savoir quels
 sont ses membres, en examinant s'ils réunissent les conditions fon-
 damentales prévues par la convention; il conclut en disant qu'il
 partage l'opinion de M. Catargi.

M. Bosiano déclare que, bien qu'il fût de l'avis de ses collè-
 gues, lors de la rédaction du règlement, il reconnaît maintenant
 qu'il faut ajouter cet article, car l'Assemblée a le droit de supposer
 la démission du député, dans ce cas provenant du fait de celui-ci,
 comme elle a ce droit dans le cas de six absences consécutives.

M. Brătioiu dit que l'exemple cité par M. Bosiano est mal

appliqué. L'orateur maintient son avis et ajoute qu'il ne s'agit pas No. 2566.
ici d'une question de procédure, mais d'une question constitution- 1859
nelle qui modifie la position politique du député. 22 Febr.

M. Bosiano insiste pour qu'on adopte cet article et ajoute que, si on permet à un député d'être fonctionnaire, sa liberté de mandataire de la nation sera en quelque sorte gênée et, ainsi, le pouvoir législatif sera confondu avec le pouvoir exécutif.

S. S. le président déclare la discussion close.

M. Voïnesco retire son amendement.

On donne lecture de l'amendement de M. C. Rosetti. Le président veut le mettre aux voix par assis et levés. Quelques députés demandent le vote secret. Une discussion se produit sur la question de savoir si le vote doit être secret ou public. MM. C. Cantacuzino, J. Otteteleshano, J. Floresco, Naé Isvorano et C. Braïloï se prononcent en faveur du vote secret. MM. Costaki Rosetti, Jean Bratiano, Charles Turnavitu et autres, en faveur de vote public. Cette question est cependant ajournée jusqu'à la discussion de l'article du règlement relatif à la façon de voter; par conséquent, ce n'est qu'alors que l'Assemblée se prononcera sur l'amendement de M. Rosetti.

On donne lecture de l'art. 2:

«Dans le cas prévu par l'art. 20 de la convention, l'arrestation «ou la poursuite d'un député en matière pénale ne peut pas avoir lieu pendant la durée de la session, si ce n'est avec l'autorisation de l'Assemblée, accordée par un vote public et à la majorité de deux tiers.»

M. Braïloï propose de mettre «vote secret», au lieu de «vote public.»

M. J. Bratiano demande que cet article soit modifié de la façon suivante:

«La personne de chaque député est inviolable, pendant tout le temps de la session. Au cours de la session, aucun député ne pourra donc, pour aucun motif, être poursuivi ni arrêté par aucune autorité, sans l'autorisation de l'Assemblée, exprimée par une décision formelle, à la suite d'un vote public, à la majorité de deux tiers.»

La Chambre adopte la rédaction de l'article proposée par M. Bratiano, en réservant toutefois la question du vote public ou secret.

Il est donné lecture de l'art. 3:

No. 2566. «En cas de flagrant délit, le député coupable peut être arrêté,
1859 «pendant le cours de la session ; mais alors, dans les vingt quatre
22 Febr. «heures, l'autorité est tenue à porter le cas à la connaissance du
«président de l'Assemblée, qui convoque immédiatement la Chambre,
«pour qu'elle décide. Pour que le maintien de l'arrestation puisse
«être autorisé, il faut une décision de la Chambre, prise à la suite
«d'un vote public, à la majorité de deux tiers.»

Cet article est adopté, avec la même réserve quant à la façon du vote et avec l'addition, à la fin, des mots: «des membres présents.»

On donne lecture de l'art. 4:

«Lorsqu'un ministre doit être mis en accusation, conformément
«à l'art. 15 de la convention, l'accusation sera formulée par écrit,
«motivée et appuyée par au moins dix membres. Cette proposition
«d'accusation sera envoyée à l'examen de toutes les sections et, si
«deux de celles-ci se prononcent pour son adoption, elle sera sou-
«mise à la discussion de la Chambre, dont la décision concernant
«la mise en accusation devra être prononcée à la majorité de
«deux tiers.»

M. Braïloï propose de remplacer l'expression: «si deux de celles-ci», par l'expression: «si la majorité de celles-ci.» Il dit qu'en adoptant une telle majorité, l'Assemblée se conformera mieux aux conditions de la convention et ne soulèvera pas, à propos de n'importe quelle accusation, des discussions qui provoqueraient des disputes dans son sein, et qu'en n'admettant l'accusation qu'à cette condition, l'Assemblée procédera d'une façon plus convenable pour sa dignité et pour celle du gouvernement.

M. Bosiano dit que la proposition de M. Braïloï a pour base le principe que les discussions au sujet de la mise en accusation des ministres doivent être secrètes. Or, dit l'orateur, on ne doit déroger au principe de la publicité que dans le cas d'une grave nécessité. Le vote de deux sections donne une garantie suffisante que l'accusation n'est pas formulée à la légère; par conséquent, la Chambre doit l'examiner. L'orateur ajoute qu'il se peut bien que la majorité des sections se composent, en majorité, des membres de la minorité de la Chambre et, ainsi, on pourrait écarter une question, appuyée par la majorité et rejetée par la minorité.

Après une plus longue discussion dans ce sens, la proposition de M. Braïloï est mise aux voix et rejetée. Ensuite, l'art. 4 est adopté avec l'addition seulement, à la fin, des mots: «des membres présents.»

Il est donné lecture des art. 5 et 6 qui sont adoptés sans modification. No. 2566.

1859

22 Febr.

Il est donné lecture de l'art. 7:

«L'Assemblée ne peut se constituer en comité secret que sur la proposition de cinq membres, approuvée à la majorité de deux tiers.»

M. Bratiano dit qu'il serait mieux de mettre «majorité absolue», au lieu de «majorité de deux tiers.»

M. Bosiano répond qu'il s'agit ici d'un cas exceptionnel et qu'il ne faut pas que, dans de tels cas, la simple majorité dicte sa décision à la Chambre.

M. Braïloï dit qu'il ne croit pas que la constitution de la Chambre en comité secret soit une question si grave qu'elle demande une majorité de deux tiers.

M. Bosiano soutient que c'est là une question des plus importantes, car, dans ce cas, on déroge à la règle de la publicité des débats de l'Assemblée.

M. Jean Bratiano dit qu'il est d'avis que, dans tous les articles où on demande une majorité de deux tiers, on devrait se contenter d'une majorité simple.

M. Boëresco soutient que, dans le cas présent, c'est avec raison qu'on demande une majorité de deux tiers, car c'est un cas exceptionnel.

L'art. 7 est adopté sans modification.

On donne lecture des art. 8, 9 et 10 qui sont adoptés sans modification.

Sur la proposition de M. I. I. Filipesco, l'Assemblée décide que chaque membre aura le droit de proposer, dans la prochaine séance, l'intercalation d'autres articles dans le chapitre discuté.

La continuation de la discussion sur le règlement est ajournée à la prochaine séance, fixée au 12 Février.

M. Démètre Bratiano donne lecture du suivant message de S. A. le Prince:

«Messieurs les députés de Valachie,

«L'acte de haut patriotisme qui a fait réunir sur Nous toutes les voix de votre Assemblée, est digne de l'admiration du monde. «Aux yeux de l'histoire, il est et sera plus que l'élévation au trône «d'un homme dévoué à la cause nationale; il est le triomphe d'un «principe salutaire, il est l'élévation d'une nation entière. Honneur «à vous, Messieurs les représentants de la Valachie, qui avez su

No. 2566. «réaliser le vœu le plus ardent de la nation roumaine: l'union des
 1859 «trônes roumains. || «Ces trônes glorieux Nous ont été offerts par
 22 Febr. «la volonté unanime des Roumains des Principautés-Unies. Fier
 «d'y monter, Nous considérons comme Notre devoir le plus sacré
 «de reconquérir et de conserver leur ancienne dignité. || «Dans l'ac-
 «complissement de cette belle mission, Nous serons heureux de
 «pouvoir Nous appuyer, Messieurs, sur votre patriotisme énergique
 «et éclairé. || «Recevez, Messieurs les députés, les remerciements
 «du Prince que vous avez élu et dont la devise est et sera: le
 «bien des Principautés-Unies, en tout et avant tout.»

(s.) Alexandre Jean.

(contre-signé:) I. A. Filipesco | B. Catargi | N. Golesco | I. Can-
 tacuzino | B. Vladoyano | Gr. Filipesco | D.
 Bratiano.

L'Assemblée accueille par des acclamations la lecture de ce message.

M. Boëresco dit qu'il convient que l'Assemblée présente à Son Altesse une adresse de remerciements.

L'Assemblée adopte cette proposition et, pour la rédaction de l'adresse, nomme une commission composée de trois membres, savoir: le prince Démètre Ghica et MM. C. Bosiano et Basile Boëresco. L'Assemblée décide que l'adresse sera présentée à Son Altesse par le bureau de la Chambre.

M. le secrétaire d'Etat communique à l'Assemblée un décret princier décidant que la session de l'Assemblée doit continuer et annonçant la présentation prochaine, par les ministres compétents, du budget pour l'année courante, ainsi que des comptes du trésor et des différentes caisses publiques. Ce décret est annexé au présent procès-verbal. (Annexe D.)

Après avoir consulté la Chambre, S. S. le président lève la séance et convoque MM. les députés pour demain, Mercredi, à midi, afin d'entendre la lecture de l'adresse au Prince.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. — Adresse des habitants de la ville de Turnu-Magurele, présentée dans la séance de l'Assemblée élective de Valachie, du 10 (22) Février 1859. Turnu-Magurele.

A l'honorable Chambre nationale élective. || Les habitants de la ville de Turnu du district de Téléorman. || La journée du 24 Jan-

vier est et sera, pour les soussignés, habitants de la ville de Turnu, No. 2566. et pour la nation entière, une date à jamais mémorable dans notre histoire, la réalisation d'un grand principe n'ayant pour but que le bonheur des Roumains. || L'élection que M. le major Démètre Stefanopolo, député de notre ville, nous fait savoir, faite à l'unanimité en la personne du Prince de Moldavie Alexandre Jean Couza, a rempli nos cœurs d'une joie impossible à exprimer. Peut-il y avoir quelque chose de plus grand, de plus noble, de plus heureux pour les Roumains, que de voir que leurs mandataires ont religieusement rempli la mission dont ils avaient été chargés? Aujourd'hui? les hautes Puissances garantes qui, par la convention de Paris du 7 (19) Août 1858, nous ont accordé l'union, en vertu des traités assurant notre autonomie, verront que notre Assemblée élective, pénétrée du vœu de la nation entière, a élu pour les Valaques aussi le même Prince, élu par nos frères les Moldaves, afin de resserrer les liens qui unissent les Moldo Valaques et d'arriver à la réalisation du grand principe d'une fraternité et d'une union complètes. || Pleins d'une vive reconnaissance envers les honorables représentants de la nation, véritables patriotes roumains, nous venons exprimer, par la présente, la joie sans bornes, que les acclamations incessantes font résonner dans notre ville en l'honneur de l'honorable Chambre, à laquelle nous adressons les félicitations et les vœux les plus sincères; en un mot, nous célébrons tous cette fête nationale. Nous terminons, en priant le Ciel d'inspirer les hautes Puissances garantes, pour qu'elles conservent et protègent nos vœux et les droits de notre nationalité, qu'elles ont bien voulu proclamer en face du monde entier. || Tous les Roumains sauront apprécier le bonheur qui leur est préparé pour l'avenir et se mettre à la hauteur des devoirs sacrés qui nous incombent. || Vivent les hautes Puissances garantes! Vive Alexandre Jean Couza, Prince de la Moldo-Valachie unie! Vivent l'Assemblée élective et la nation entière!

(Suivent 67 signatures.)

Annexe B.—Rapport de la commission chargée de l'élaboration d'un projet de règlement intérieur de l'Assemblée élective de Valachie, du 7 (19) Février 1859. Bucarest.

A l'honorable Assemblée générale de Valachie. || La commission à laquelle vous avez bien voulu confier la rédaction du rè-

No. 2566. glement intérieur de cette Chambre, m'a chargé de vous soumettre
 1859 le projet ci-joint élaboré à ce sujet. Dans l'élaboration de ce projet,
 22 Febr. votre commission, Messieurs, a eu sans cesse en vue la grande
 importance, pour les Assemblées délibérantes, de cette loi inté-
 rieure que les Chambres s'imposent à elles-mêmes en ce qui con-
 cerne le mode et l'ordre de leurs travaux. Le projet qui vous est
 présenté contient toutes les règles que nous avons cru être né-
 cessaires pour garantir la publicité, l'ordre et la maturité des dé-
 libérations de l'Assemblée. Pour atteindre ce résultat, la commis-
 sion a cru qu'il était de son devoir de consulter non seulement
 les réglemens des Assemblées des nations étrangères qui, long-
 temps avant nous, se sont assurés les droits politiques et sociaux
 par une organisation constitutionnelle des pouvoirs publics,—mais,
 avant tout, le règlement adopté par l'actuelle Assemblée générale
 de nos frères de Moldavie. || La commission est convaincue que
 l'unité des intérêts politiques et sociaux qui existe entre les deux
 Principautés-sœurs et l'identité de la mission des deux Chambres
 de délibérer sur les lois d'intérêt commun, demandent absolument
 une identité de procédure dans les délibérations sur ces lois. On
 a adopté, par conséquent, dans le présent projet, aussi bien la ré-
 partition des matières que, sauf quelques petites exceptions, presque
 toutes les règles de procédure parlementaire, adoptées par le ré-
 glement moldave. | La commission se plaît à témoigner qu'elle a
 conservé presque toutes les dispositions de ce règlement, pour ce
 motif encore qu'en l'examinant impartialement, elle a reconnu que
 ces dispositions répondent à tous les besoins d'une Chambre qui
 veut assurer à ses délibérations l'ordre et la liberté. || En général,
 pendant tout le cours de ce travail, les opinions des membres de
 la commission ont été concordantes, sauf certaines exceptions, au
 sujet desquelles chacun de nous s'est réservé la liberté d'exposer
 et de défendre devant la Chambre son opinion.

Le rapporteur, (s.) C. Bosiano.

Annexe C.—Sous-amendement à l'amendement de M. C. A. Rosetti, présenté à l'Assemblée électorale de Valachie, le 10 (22) Février 1859. Bucarest.

Les députés qui acceptent une fonction, ne seront pas soumis à la réélection, mais devront opter entre la qualité de fonctionnaire et celle de député. Une loi spéciale assurera au député une

indemnité parlementaire, nécessaire à son existence pendant la durée de la session. No. 2566.
1859

(ss.) Ch. Voinesco | A. Const. Golesco | N. Rosetti. 22 Febr.

Annexe D.—Décret princier No. 3, du 10 (22) Février 1859.
Bucarest.

Nous, Alexandre Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, || Prince de Moldavie et de Valachie, || A tous présents et à venir salut. || Sur le rapport de Notre conseil des ministres, prenant en considération la nécessité de soumettre à l'examen de l'Assemblée électorale nationale tant le budget pour l'année courante que les dépenses de l'Etat effectuées postérieurement aux comptes examinés par le Divan extraordinaire; || Prenant en considération la nécessité de soumettre aussi à l'Assemblée différents projets de lois; || En vertu de l'art. 17 de la convention; || Nous avons décrété et décrétons: || Art. 1-er. L'Assemblée électorale de Valachie continuera à rester ouverte. || Art. 2. Les ministres, chacun dans le cercle de ses attributions, présenteront à l'Assemblée, dans le délai le plus court possible, tant le budget pour l'année courante que les comptes du trésor et des différentes caisses publiques, en conformité des art. 22 et 24 de la convention. || Art. 3 et dernier. M. le ministre des affaires étrangères et secrétaire d'Etat au conseil des ministres est chargé de l'exécution de Notre présente ordonnance. || Donné à Bucarest, Notre résidence princière de Valachie, le 10 Février l'an de grâce 1859, premier de Notre règne dans les Principautés-Unies.

(s.) Alexandre Jean.

(contre-signé:) I. Al. Filipesco | I. Cantacuzino | N. Golesco | D. Bratiano | Gr. Filipesco | B. Caltargi | Barbo B. Vladoyano.

No. 2567.—Primul articol al ziarului «Steaoa Dunăreî»,
No. 29, din 10 (22) Februarie 1859. Iași.

Vechile capitulații ale Principatelor cu Poarta fiind de un timp încoace încalcate, Românii s'au silit din toate puterile lor a le restatornici. De câte ori și-au manifestat dorințele, în toate cererile ce au făcut, ei au declarat că, pe lângă autonomia ce o au, vor să 1859
22 Febr.

No. 2567. păstreze neatinsse legămintele contractate cu Poarta. Poarta a urmat cu totul din contră. Ea nu numai că voia să consfințească încălcările ce apucase a face asupra drepturilor ce însăși ne-a fost închiezăsluit, și se silea a le restrânge încă și chiar pe acelea câte ne rămăsese neviolat. || Ast-fel, am văzut-o însușindu-și și un drept de suveranitate, pe care nici odată nu l'a avut, apoi, voind a-și păstra un veto în privirea alegerei Domnului și c. l., iar, mai ales, combătând din toate puterile, împreună cu o aliata a sa, unirea Principatelor. Noi nu vom intra aici în desfășurarea tuturor mijloacelor întrebuițate de aceste două Puteri contra unirei; este îndestul a zice că, prin intrigă urzite în țară, dobândind oare-cari arme în contra dorinței unanim rostite de către Divanul ad-hoc, conferințele de Paris ne înzestrară cu o convenție, care era în adevăr un pas mare către unire și coprindea în sine toate elementele de a o completa; dar, prin o fatală combinare, dând două capete unui trup cu o singură inimă, îndată ce o idee le-ar fi desbinat, o sfișiere cumplită trebuia să urmeze în tot organismul. || Pericolul acesta, de care era să fie de-a-pururea amenințate Principatele-Unite a vând doi Domni, l'a înțeles prea bine Adunarea din București, când, insuflată de patriotism și de un devotament sublim, alese și ea cu unanimitate Domn, tot pe Alexandru Ioan I. Călcatu-s'a convenția prin alegerea aceluiași Domn în ambele Principate? Da și nu. Convenția s'a călcat, întru cât ea a fost restrâns dreptul suveranității noastre naționale, și întru cât n'a ținut în seamă legitimizele dorinți solemnel rostite de către Divanele ad-hoc închezăsluite prin tractatul de Paris; în înțelesul acesta, vom fi siliți a o călca pe tot minutul, de vom voi să trăim o viață națională. Convenția nu s'a călcat, însă, nici de cum din parte-ne, întru cât privește relațiile Principatelor cu vre-o putere străină sau cu Poarta otomană. Poarta trimise comisarii săi în Principate în contra capitulațiilor; ea s'a încercat, prin ordinele sale, a se amesteca în guvernământul din năuntru al țarei, ațâțând ast-fel desbinarea între membrii Locotentei și, dacă astăzi Poarta refuză investitura unui Domn ales în unanimitate prin două Adunări, lumea va ști că Poarta a fost cea întâiu care a voit să împingă pe Principate dincolo de anii 1460 și 1511, și că ele de la sine numai până acolo nu s'aū întors. | Lă refuzul investiturii, răspunsul e prea firesc: țara se va socoti deslegată de îndatorirea a mai trimete birul către Poartă, pînă la sosirea acelei investituri și, de s'ar întâmpla ca ea să nu ne vie un timp îndelungat, ne prinde poate a trăi și fără a-l mai da. || Ne va zice

cine-va, precum vor să știe unele ziare vieneze, că ne-am pus în stare de rebeliune către Poartă. Nicî de cum; Poarta merge înainte și ne arată calea ce avem să urmăm. || Unde vom ajunge? || Atârna de la dînsa să prefere hotărîrea unei noue conferințe sau să caute să intervie d'a dreptul. || De va fi luată chestia Principatelor din nou în desbatere de către Puterî, este prin neputință ca ele să poată veni vre-o dată la o împreună înțelegere de a desființa cele făcute, sau cele ce ar mai face țara înăuntrul ei, în puterea autonomiei sale. Înțelepciunea lor nu va suferi de a o aduce în desperare, și se vor feri a o arunca în prada turburărilor, al căroră capăt nu l'ar putea prevedea nimeni. Din același punct de vedere, ele nu vor putea îngădui nicî intervenirea Porței; dacă, însă, Poarta, împinsă de vre-o mână fatală, ar voi să calce pămîntul românesc, atunci am fi siliți a ne apăra, în contra unei asemenea violații, cu toate puterile noastre. || De trebuie să credem știrile ce le avem, Poarta lucrează pe două căi deosebite. De o parte, ea ar fi cerut întrunirea unor noi conferințe în Paris; de altă, ar fi dat ordin lui Edhem-Pașa de a veni în țară ca comisar extraordinar, spre a se încredința despre starea lucrurilor, căruia s'ar fi pus tot-odată în dispoziție, de ceea parte a Dunărei, 20 de batalioane. Nu credem serioasă această măsură; de s'ar întâmpla însă ca ea să fie vre odată pusă în lucrare, apoi, fără a alerga la exemple vechi, aducînd aminte numai vitejia celor 200 de pompieri din București în fața a mai multor miî de Turci, în anul 1848, încă poate fi de ajuns ca să nu ne fie teamă nicî de 40 de batalioane. A presupune iarăși că vre-o Putere aliată Porței să ia parte la o călcare a pămîntului Principatelor, ar fi o absurditate; la o asemenea întâmplare, s'ar găsi desigur alte Puterî, cari ar ști unde să-i bată pene Puterei aceleia, ca s'o facă să iasă mai repede de cât ar fi intrat. || Fie însă ori-cum ar fi, purtarea noastră trebuie să fie în totul conformă cu aceea a Porței; de va fi ca causa Principatelor să se înfățișeze din nou areopagiului european, este de neapărat ca ambele Adunări să se întrunească și să direagă un act pe care, prin înadîniși însărcinați, să l trimită la scaunul conferinței, pentru ca o cauză a unei naționalități să nu fie din nou combătută, sau sprijinită de toată lumea, afară de aceea înșiși cari se interesează mai mult de dînsa. || De altă parte, fiind-că Poarta dă ordine la mai multe batalioane să se apropie de malul Dunărei, înțelepciunea cere ca și noi să ne pregătim micile puterî ce avem; ar trebui ca toate trupele să se întrunească la un loc, și să se completeze regimentele potrivit reglementelor ostășești

No. 2567.
1859
22 Febr.

No. 2567. și să se ia măsurile cuvenite, spre a avea muniții de ajuns pentru
 1859 resbel. || Este prea probabil că Poarta nu ne va da ocazia de a intra
 22 Febr. într'un conflict cu dînsa; dar să urmăm după vechea zicere: «cine
 vrea pace, se gătește la război.» Și ca să ne spunem curat opinia
 noastră, noi credem că drepturile cele mai sacre atunci sunt mai
 bine respectate, când este și cine să le apere.

(Traducțiune.)

Les anciennes capitulations, conclues entre les Principautés et la Porte, étaient, depuis quelque temps, systématiquement violées et les Roumains s'efforçaient de les remettre en vigueur. Chaque fois qu'ils manifestaient leurs vœux, chaque fois qu'ils formulaient leurs demandes, ils déclaraient qu'à côté de l'autonomie dont ils jouissent, ils voulaient garder intacts leurs liens avec la Porte. Celle-ci agissait dans le sens tout opposé. Non seulement elle voulait la consécration des violations, mais encore elle s'efforçait d'amoinrir de jour en jour les droits qu'elle nous avait garantis elle-même et de supprimer ainsi ceux qui jusque là n'avaient pas été violés. || Ainsi, nous avons vu la Porte s'arroger un droit de souveraineté qu'elle n'avait jamais eu; puis, prétendre à un droit de veto en ce qui concerne l'élection du Prince, etc.; surtout, nous l'avons vue combattre de toutes ses forces, conjointement avec une de ses alliées, l'union des Principautés. Nous n'entrerons pas ici dans l'énumération de tous les moyens employés par ces deux Puissances pour empêcher l'union; il suffit de dire que, par leurs intrigues dans le pays, elles se sont forgé certaines armes contre le vœu unanime exprimé par les deux Divans ad-hoc, à la suite de quoi les conférences de Paris, tout en nous dotant d'une convention qui était en effet un grand pas vers l'union et contenait tous les éléments pour compléter celle-ci, ont donné, par une combinaison fatale, deux têtes à un seul corps, n'ayant qu'une seule âme; ainsi, à la moindre différence dans les idées, une rupture complète devait forcément se produire dans tout l'organisme. || L'Assemblée de Bucarest a parfaitement compris le danger dont les Principautés-Unies, ayant deux Princes, allaient être sans cesse menacées, lorsque, animée d'un patriotisme et d'un dévouement sublimes, elle a élu Alexandre Jean I er. || La convention a-t-elle été violée par l'élection du même Prince pour les deux Principautés? Oui et non. La convention a été violée, en tant qu'elle avait res-

treint notre droit de souveraineté nationale et en tant qu'elle n'a- No. 2567.
 vait pas tenu compte de nos vœux légitimes, solennellement ex- 1859
 primés par les Divans ad-hoc convoqués en vertu du traité de 22 Febr.
 Paris; et dans ce sens, nous serons forcés de la violer à tout moment, si nous voulons vivre d'une vie nationale. Mais la convention n'a aucunement été violée par nous, en ce qui concerne les relations des Principautés avec n'importe quelle Puissance étrangère ou avec la Porte ottomane. La Porte a envoyé des commissaires dans les Principautés, contrairement aux capitulations; par des ordres envoyés de Constantinople, elle a tenté de se mêler du gouvernement intérieur du pays et a provoqué, ainsi, des dissensions au sein de la Lieutenance; si, aujourd'hui, la Porte refuse l'investiture à un Prince élu à l'unanimité par les deux Assemblées, le monde saura que c'est elle qui, la première, a voulu faire reculer les Principautés à l'époque d'avant 1460 et 1511 et que ce sont les Principautés qui n'ont pas voulu y revenir. || Au refus de l'investiture, la réponse est fort simple: Le pays se croira délié de l'obligation d'envoyer à la Porte le tribut, jusqu'à l'envoi de l'investiture et, si celle-ci n'arrive pas pendant un temps plus long, nous nous habituerons à ne plus rien payer. || On nous dira peut-être, ainsi que certains journaux viennois le prétendent, que nous nous sommes mis en état de rébellion envers la Porte. Aucunement. C'est la Porte elle-même qui nous indique la voie que nous devons suivre. || Où nous conduira cette voie? Il dépend de la Porte d'attendre la décision d'une nouvelle conférence ou bien d'essayer d'intervenir directement. || Si la question des Principautés est de nouveau prise en discussion par les Puissances, il est impossible qu'elles puissent tomber d'accord pour détruire ce que le pays, en vertu de son autonomie, a fait ou fera à l'intérieur. Leur sagesse ne permettra pas de pousser notre pays au désespoir et de le faire la proie de troubles dont personne ne saurait prévoir l'issue. Pour les mêmes considérations, elles ne pourront pas, non plus, autoriser une intervention de la Porte. Cependant, si la Porte, poussée par une main fatale, voulait violer le territoire roumain, nous serions contraints à nous défendre de toutes nos forces contre une telle violation. || S'il faut en croire les informations qui nous parviennent, la Porte emploie deux voies différentes. D'une part, c'est elle qui aurait demandé la réunion d'une nouvelle conférence à Paris; de l'autre, elle aurait donné à Edhem-Pacha l'ordre de venir chez nous, en qualité de commissaire extra-or-

No. 2567. dinaire, pour s'assurer de l'état des choses; en même temps, on
1859 aurait mis à sa disposition vingt bataillons de l'autre côté du
22 Febr. Danube. Nous ne croyons pas que cette nouvelle soit sérieuse; si
elle se réalisait jamais, il est inutile de recourir à des exemples
anciens; la bravoure des deux cents pompiers de Bucarest, en
1848, contre plusieurs milliers de Turcs, suffit pour prouver que
nous n'aurions pas peur même de quarante bataillons. D'un autre côté,
il serait absurde d'admettre qu'une autre Puissance, alliée à la Porte,
puisse prendre part à une invasion du territoire des Principautés;
dans ce cas, il y aurait certainement d'autres Puissances qui trou-
veraient le point faible de cette Puissance et la feraient sortir de
chez nous plus vite qu'elle n'y serait entrée. || Quoi qu'il en soit, ce-
pendant, notre conduite doit être absolument conforme à celle de la
Porte. Si la cause des Principautés va être appelée devant l'aréo-
page européen, il est indispensable que les deux Assemblées se
réunissent et rédigent un acte qui, par des envoyés spéciaux, se-
rait présenté au siège de la conférence, afin que la cause de notre
nationalité ne soit ni combattue en notre absence ni défendue par
tout le monde, sauf ceux qui y sont le plus intéressés. | D'autre
part, puisque la Porte ordonne à plusieurs bataillons de s'appro-
cher des bords du Danube, la sagesse dicte que, de notre côté,
nous préparions les modestes forces dont nous disposons; il faut
que toutes les troupes soient concentrées sur un seul point, que
les régiments soient complétés conformément aux règlements mili-
taires et qu'on prenne les mesures nécessaires pour avoir suffi-
samment de munitions, en vue d'une guerre. || Il est très pro-
bable que la Porte ne nous donnera pas l'occasion d'entrer en
conflit avec elle; mais, suivons toujours le vieil adage: «si tu veux
la paix, prépare la guerre.» Pour dire franchement notre opinion,
nous croyons que les droits les plus sacrés sont le mieux res-
pectés, s'il y a quelqu'un pour les défendre.

No. 2568.— Proces-verbal No. XI al Adunării electivă a Valahiei, din 11 (23) Februarie 1859. București.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“, No. 17, din 23 Februarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința XI.

Astăzi, Mercuri, 11 Februarie anul 1859, Adunarea electivă a No. 2568. Țării Românești s'a adunat în sala ședințelor sale, sub președenția Eminentiei Sale Părintelui Mitropolit. Ședința se deschide la 12 ore; se face apelul nominal. Nu răspund 15 membri și anume: episcopul Râmnicului, d-niș N. Goleșcu, C. A. Rosetti, N. Opran, C. Filipescu, Ioan Slătineanu, Al. Florescu, N. Rosetti, I. Brătianu, Al. Anghelleanu, prințul Bibescu-Brâncoveanu, d-niș I. Otteteleșeanu, C. Otteteleșeanu, prințul George Știrbei, spătarul Barbu Vlădoianu.

D. Boerescu, din partea comisiei însărcinate cu redacția adresei de mulțumire către Măria Sa Domnul, se sue la tribună și dă citire următorului proiect:

«Măria Ta! Adunarea generală a Țării Românești a primit «cu cel mai viu sentiment de respect și de bucurie mesagiul ce i s'a adresat de către Măria Ta.

«Dacă, prin votul său de la 24 Ianuarie, Adunarea a ridicat «nația înaintea sa și a Europei întregi, cu atât mai mult se ridică nația, când alesul acestei Adunări știe, precum zice însuși, «să redobândească și să păstreze vechia demnitate a tronurilor întrunite.

«Camera Te va ajuta cu energie și patriotism în acest drum «glorios, care duce la reînvierea drepturilor noastre politice, căzute «în uitare, la respectarea tractatelor noastre, la readucerea, în fine, «a unei naționalități ce se credea stinsă.

«Tot acest concurs Camera promite Măriei Tale pentru toate «reforme, cari au să aducă lumina, prosperitatea și puterea Statului nostru.

«Așa, opera regenerării române se va completa, și patria «noastră va putea fi mare și tare.

«Primește, Măria Ta, mărturisirea sentimentelor noastre de «devotament și profund respect.»

Adunarea, consultată, primește această adresă în unanimitate,

No. 2568, care s'a subscris de membrii biuroului, și s'a dat în mâinele Em.
1859 Sale ca, împreună cu biuroul, să o supue Înălțimeii Sale.
23 Febr. Ședința să ridică.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.
Secretariii, (subscriși): A. Arsache | S. Fălcoianu | S. Turnavitu |
C. Apostolescu.

(Traducțiune)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance XI.

Aujourd'hui, Mercredi, ce 11 Février 1859, l'Assemblée électorale de Valachie s'est réunie dans la salle de ses séances, sous la présidence de S. S. le Métropolitain.

La séance est ouverte à midi. Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas 15 membres, savoir: l'évêque de Rîmnic, MM. N. Golesco, C. A. Rosetti, N. Opran, C. Filipesco, Jean Slatineano, Al. Floresso, N. Rosetti, Jean Bratiano, Al. Angheliano, le prince Bibesco-Brancovano, MM. I. Ottetelesano, C. Ottetelesano, le prince Georges Stirbey, le spatar Barbo Vladoyano.

M. Boëresco, rapporteur de la commission chargée de la rédaction d'une adresse de remerciements à S. A. le Prince, monte à la tribune et donne lecture du projet suivant :

«Altesse, L'Assemblée générale de Valachie a reçu avec le sentiment le plus vif de respect et de joie le message que Votre Altesse lui a adressé.

«Si, par son vote du 24 Janvier, l'Assemblée a élevé la nation à ses propres yeux et à ceux de l'Europe entière, la nation s'est élevée d'autant plus, lorsque l'élu de cette Assemblée a déclaré «lui-même, qu'il saura reconquérir et conserver l'ancienne dignité des trônes réunis.

«La Chambre vous aidera, Altesse, avec énergie et patriotisme, «sur cette voie glorieuse qui conduit au rétablissement de nos «droits politiques, tombés dans l'oubli, au respect de nos traités, «enfin, à la reconstitution d'une nationalité que l'on croyait éteinte.

«Le même concours la Chambre vous promet, Altesse, pour «toutes les réformes qui créeront la lumière, la prospérité et la «force de notre Etat.

«Ainsi, l'œuvre de la régénération de la Roumanie sera com-
«plétée et notre patrie pourra être grande et forte. 1859

«Recevez, Altesse, le témoignage de nos sentiments de dévou- 23 Febr.
«ement et de profond respect.»

L'Assemblée, consultée, adopte à l'unanimité cette adresse, qui est signée par les membres du bureau et confiée à S. S. le président, lequel, conjointement avec le bureau, la soumettra à Son Altesse.

La séance est levée.

(Suivent les signatures.)

No. 2569.—Scrisoarea d-lui Constantin A. Krețulescu către redactorul ziarului «Românul», publicată de acest ziar, No. 12, din 12 (24) Februarie 1859. Bucuresci.

Domnule redactor, || In numărul său de la 7 (19) Februarie, No. 2569. stimatul d-tale ziar, exprimând satisfacția ce trebuie simți orî-ce 1859
Român pentru fericitul, dar neașteptatul, rezultat al crizei electo- 24 Febr.
rale de Domn, înnumără între alte foloase ce decurg din acest eveniment providențial, și mântuirea țării de consecințele ce urma să atragă realizarea ideii de un Prinț străin în capul nostru; și pe urmă, în tot cursul acestui articol, se vede că ideia Prințului străin nu inspiră ziarului d-tale de cât oroare, și că el crede că aceia cari au susținut-o, n'au făcut de cât considerând-o ca singură condiție cu care să putea căpăta unirea Principatelor. Asupra acestei chestii, de o importanță primară pentru Români, sub-semnatul având o convicție tare cu totul contrarie cu aceea a ziarului d-tale, convicție pe care, pînă astăzi, am crezut'o împărtășită de cei mai mulți din aceia cari au ținut în mână stindardul unirei, iaș libertatea a țî-o comunica și, crezând că veți recunoaște însuși că importanța chestiei cere ca să nu se desdemne nici o opinie, ce ar putea contribui la a ei lămurire, sper că veți bine-voi a da inserție epistolei mele, în coloanele ziarului d-tale. || Ideia Prințului străin nu a fost nici de cum propusă ca un rău necesar, spre a înlesni realizarea unirei, ci, în contră, fiind-că se credea, cum se mai crede încă de mine, că ea este însoțită de niște foloase mari, cari nu se pote afla în nici o altă combinare. Acea credință era, cel puțin în tot cursul anului 1857, așa de tare, în cât, cu toate că, din multe părți, mai

No. 2569. cu seamă de la străini, se da povața de a renunța la dînsa, ca una
 1859 ce putea face diplomației mai anevoie satisfacerea dorinței unirei,
 24 Febr. ea însă a fost păstrată cu stăruință. || Lingoarea și piroteala din care
 Româniî au voit să scape prin Prințul străin, a fost și trebuie să fie,
 crez, electivitatea coroanei. Din experiența lor înșile și prin istorie,
 din aceea a tuturilor națiilor, Româniî au aflat, negreșit, cât se în-
 veninează patimele, în ce grad se desvoltă corupția moravurilor
 politice, în ce pericol să pune chiar existența politică a nației, în
 lupta pentru căpătarea dignității de monarh; și au trebuit ajunge
 la conclusia că electivitatea coroanei are fatalemente de consecuență
 peirea națiilor, și că, dacă forma guvernului unui Stat s'a hotărît
 a fi monarhică, monarhia nu poate fi de cât ereditară. Atunci, ei
 și-au zis: dacă lupta pentru căpătarea dignității de monarh pe viață
 este însoțită de atâtea pericole, de ce pericol nu ar fi oare înso-
 țită lupta pentru căpătarea dignității nu numai de către o persoană
 pe viața sa, ci și de către aceea persoană pentru sineși și pentru ur-
 mașii săi. Și, atunci, ei au recunoscut că ar fi mai înțelept ca și ei
 să facă ceea-ce au făcut Englezii, când au isgonit familia Stuarților de
 pe tron, ceea-ce s'a făcut pentru Grecia, când și-a căpătat independen-
 dența, ceea-ce a făcut Belgia, când s'a desbinat de Țările-de-Jos. In fine,
 luând în băgare de seamă că solidaritatea dintre familiile ce compun
 casta princiară în Europa, este o garanție mai mult de vitalitate, pen-
 tru Statele cari au în capul lor familii din acelea, au înscris printre
 dorințele exprimate de dînșii: «Prinț străin luat din una din familiile
 domnitoare în Europa.» || Cât pentru diferența între religia aceluî
 Prinț și aceea a nației, pentru întipăririle creșterii sale aristocratice
 și pentru cele-l-alte defecte, nedespărțite de calitatea sa de străin,
 ei au băgat de seamă că, nici în Grecia nici în Belgia, acele de-
 fecte ale Prinților străini nu s'au făcut simțite. Ei au văzut încă
 dintre alți Prinți, străini țarilor asupra cărora au fost chieșați a
 domni, unul abdicând, mai bine de cât să jertfească interesele țării
 sale adoptive intereselor chiar ale fratelui său, și altul a face resbel
 țării sale natale, când a cerut-o interesul — cum l'a înțeles el — al
 țării ce adoptase. In fine, vor fi recunoscut că toate acele defecte
 ale Prințului, consecvente nașterii lui străine, s'ar stinge cu viața
 lui și că urmașii lui ar fi în inimă atât de Români cel puțin cât
 sunt mulți fii de străini cari să află astăzi în sînul nostru și al
 cărora patriotism nu se pune nici odată în chestie. || Acesta mi
 se pare a fi fost raționamentul prin care toți Româniî, în unanimi-
 tate, au ajuns a conchide că mântuirea țării lor cere neapărat, pe

lângă unire, și ereditatea tronului în favoarea unei ramure a vre-
 uneia din familiile domnitoare în Europa. Și cât pentru mine, eu
 crez că acum Româniî trebuie să se felicite, nu că au scăpat de un
 Principe străin, dar că au scăpat din criza electorală trecută, într'un
 chip de o fericire ce nu să poate spera și altă dată. || Ori-cât de
 greșit însă va fi putut fi, în părerea ziarului d-tale, raționamentul
 ce espuseî mai sus, crez că ar fi o mare nefericire pentru țara
 noastră, dacă, acum, când se poate spera că Europa va lua în mai
 serioasă considerație dorințele exprimate de toată România în anul
 1857, exprimate acum din nou de Adunarea electivă a Moldaviei
 și confirmate de noul Prinț al nostru, în notificarea îndoitei sale
 alegeri, făcută Puterilor garante—ne-am desbina în taberă de Prinț
 străin și taberă de Prinț pămîntean. Crez că adevăratul interes al
 țarei ar fi acum ca, rămîind toți sub stindardul declarației făcute de
 Prințul, în numele nației ce l'a ales de cap al ei, să lăsăm hotărîrea
 acestei chestii Puterilor garante. || În puternica credință ce am în
 virtuțile instituției eredităței tronului, nu mă pot opri de a adăoga
 terminând că, în cas când decretul, ce va pronunța Europa, va fi
 dorita de noi sancțiune a alegerii făcute de ambele Principate,
 atunci, dacă noi, Româniî, suntem o nație înțeleaptă, una din cele pri-
 mare opere ale puterilor legiuitoare acestor țeri ar trebui să fie o
 legiuire complectă pentru ereditatea tronului. || Bine-voește, dom-
 nule redactor, a primi salutările mele cele frățești.

(subscris) Constantin A. Krețulescu.

(Traducțiune.)

Monsieur le rédacteur, || Dans son numéro du 7 (19) Février, votre
 estimable journal, en exprimant la satisfaction que tout Roumain
 doit ressentir du résultat heureux mais inattendu de la crise pro-
 voquée par l'élection du Prince, énumère, parmi les autres avan-
 tages découlant de cet événement providentiel, le fait que le pays
 a échappé aux conséquences qu'entraînerait la réalisation de l'idée
 d'un Prince étranger. De tout cet article, on voit que l'idée d'a-
 voir un Prince étranger n'inspire que de l'horreur à votre journal,
 qui croit que ceux qui ont soutenu cette idée, ne l'ont fait qu'en
 considération que c'était là le seul moyen d'obtenir l'union. Sur
 cette question de première importance pour les Roumains, moi, le sous-
 signé, j'ai une conviction que, jusqu'à présent, j'ai cru être partagée par
 la plupart de ceux qui portaient le drapeau de l'union. Je prends

No. 2569. donc la liberté, Monsieur, de vous communiquer mon opinion. Je
 1859 crois que vous reconnaîtrez vous-même que l'importance de la
 24 Febr. question demande qu'on ne dédaigne aucune opinion qui puisse
 contribuer à y jeter de la lumière, et j'espère que vous voudrez
 bien accorder une place à ma présente lettre dans votre jour-
 nal. || L'idée d'avoir un Prince étranger n'a point été consi-
 dérée, par ceux qui l'ont émise, comme un mal nécessaire pour
 faciliter la réalisation de l'union; au contraire, on croyait, comme
 je le crois encore, qu'elle présentait de grands avantages qu'on
 ne saurait trouver dans aucune autre combinaison. Cette croyance
 était — au moins au cours de toute l'année 1857 — si forte que,
 malgré les conseils, venant de plusieurs parts, surtout de celle
 des étrangers, d'y renoncer, car elle eût pu rendre difficile à la
 diplomatie de satisfaire à notre vœu de l'union, elle a été main-
 tenue avec insistance. || La langueur et la somnolence aux-
 quelles les Roumains voulaient échapper en obtenant un Prince é-
 tranger, doivent provenir, me semble-t-il, de ce que le trône était
 électif. Par leur propre expérience et par l'histoire des autres na-
 tions, les Roumains ont appris certainement combien les passions
 s'enveniment, combien la corruption des mœurs politiques se dé-
 veloppe, à quel danger est exposée l'existence politique même de
 la nation par les luttes ayant pour objet la dignité de monar-
 que; et ils ont dû arriver à la conclusion que l'électivité du
 trône a pour conséquence fatale la perte des nations et que, si
 un Etat doit avoir la forme monarchique de gouvernement, la
 monarchie ne peut être qu'héréditaire. Alors, ils se sont dit: si
 la lutte pour obtenir la dignité de monarque à vie est accom-
 pagnée de tant de dangers, quels périls ne comporterait la lutte
 ayant en vue cette dignité non pas à vie, pour une seule per-
 sonne, mais pour cette personne et pour ses successeurs. Et, alors,
 ils ont reconnu qu'il serait plus sage de faire ce que firent les
 Anglais, lorsqu'ils chassèrent du trône la famille des Stuart, ce
 que l'on fit pour les Grecs, lorsqu'ils reconquirent leur indépen-
 dance, ce que fit la Belgique, lorsqu'elle se sépara des Pays-
 Bas. Enfin, prenant en considération que la solidarité entre les
 familles qui composent la caste princière en Europe est une ga-
 rantie de plus pour la vitalité des Etats qui ont à leur tête un des
 membres de ces familles, les Roumains ont inscrit, parmi les vœux
 qu'ils ont exprimés, celui d'avoir un Prince étranger d'une des
 familles régnantes de l'Europe. || En ce qui concerne la différence

de religion entre ce Prince et la nation, les impressions de son No. 2569.
éducation aristocratique et autres défauts, inséparables de sa qualité 1859
d'étranger, les Roumains ont pris en considération que, ni en Grèce 24 Febr.
ni en Belgique, ces défauts des Princes étrangers ne se sont fait
sentir. Ils ont vu aussi, parmi les Princes, étrangers aux pays sur
lesquels ils étaient appelés à régner, l'un abdiquer, plutôt que de
sacrifier les intérêts de son pays adoptif aux intérêts de son
propre frère, l'autre faire la guerre à son pays natal, lorsqu'il a
cru que c'était dans l'intérêt de son pays d'adoption. Enfin, ils ont
reconnu que tous ces défauts du Prince, conséquences de sa nais-
sance étrangère, s'éteindraient avec sa vie et que ses successeurs
seraient, de cœur, au moins tout aussi Roumains que plusieurs
fils d'étrangers qui se trouvent aujourd'hui parmi nous et dont le
patriotisme n'est jamais mis en question. || C'est là, me semble-t-il,
le raisonnement par lequel tous les Roumains, à l'unanimité, sont
arrivés à la conclusion que le salut de leur pays exige absolument,
en dehors de l'union, l'hérédité du trône en faveur d'une branche
d'une des familles régnantes de l'Europe. Quant à moi, je crois
que, si les Roumains doivent maintenant se féliciter d'avoir échappé
à quelque chose, ce n'est pas d'avoir échappé à un Prince étranger,
mais à une crise électorale qui s'est passée d'une façon si heu-
reuse qu'on ne pourrait l'espérer pour une autre fois. || Quelque
erroné que puisse être, selon votre journal, Monsieur, le raison-
nement que je viens d'exposer, je crois que ce serait un grand
malheur pour notre pays, si, aujourd'hui qu'on peut espérer que
l'Europe prendra plus sérieusement en considération les vœux
exprimés par la Roumanie entière en 1857, renouvelés récem-
ment par l'Assemblée de Moldavie et confirmés par notre Prince
dans la notification de sa double élection aux Puissances garantes,
ce serait, dis-je, un grand malheur, si, aujourd'hui, nous nous par-
tagions en deux camps, celui du Prince étranger et celui du Prince
indigène. Je crois que le véritable intérêt de la nation exige au-
jourd'hui que nous adoptions tous, comme notre drapeau, la dé-
claration faite par le Prince, au nom de la nation qui l'a élu pour
chef, et que nous laissions aux Puissances garantes la décision de
cette question. || Profondément convaincu des avantages de l'insti-
tution de l'hérédité du trône, je ne saurais m'empêcher d'ajouter, en
terminant, que, si le décret que l'Europe va prononcer contient la
consécration, désirée par nous, de l'élection faite par les deux
Principautés, alors, si nous sommes une nation sage, la première

No. 2569. œuvre des pouvoirs législatifs de ces Principautés doit être une loi
1859 complémentaire établissant l'hérédité du trône. || Veuillez recevoir,
24 Febr. Monsieur le rédacteur, mes salutations fraternelles.

(s.) Constantin A. Kretzulesco.

No. 2570.—Procesul-verbal No. XII al Adunării electivă
a Valahiei, din 12 (24) Februarie 1859. Bucuresci.

(Monitorul Oficial al Țării Românești, No. 19, din 28 Februarie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința XII.

No. 2570. Astăzi, Joi, la 12 Februarie anul 1859, Adunarea electivă a
1859 Țării Românești, sub presidenția Em. Sale Părintelui Mitropolit,
24 Febr. adunându-se în sala ședințelor sale, a ținut a XII-a ședință.

Se face apelul nominal, la care nu răspund șapte membri, și anume: D-nii C. Cotescu, Sc. Krețulescu, C. Otteteleșeanu, bolnavi; I. Solomon, N. Rosetti, I. Filipescu, A. Florescu.

Se citește procesul verbal al ședinței de la 6 Februarie, a căruia citire se amânase din pricina neajungerei timpului pentru redacție, și se primește de Adunare.

Se citește apoi procesul verbal al ședinței de la 10 Februarie.

D. I. Brătianu. Aș dori ca procesele verbale să fie mult mai lungi, de cât cum sunt. Defiez pe oricine de a urma discuția dintr'un asemenea proces verbal, de nu a fost mai întâi față la dînsa. Intr'alte părți, unde se face un compte rendu de tot ce se petrece în Cameră, și care se publică prin ziare, înțeleg că un proces verbal este de prisos de a fi așa de lung, și trebuie a conține numai principalele faze ale discuției, dar, la noi, unde asemenea comptes-rendus nu există, procesul verbal trebuie a fi un adevărat compte-rendu.

D. Arsachi răspunde d-lui I. Brătianu că s'a trecut în procesul verbal tot ce trebuie spre deslușirea chestiei, care singură e datoria biuroului.

D. I. Brătianu. Nicî de cum; și sunt așa de multe lucruri, cari nu s'aũ trecut, în cât, dacă aș fi vrut, vă puteam opri la fiecare moment în citire, ca să vă fac observații. Dacă n'am făcut-o, este că să nu aduc prin aceasta împiedicări la lucrarea Adunării,

căci ne-ar fi trecut zioa numai în discuții asupra neesactitudinii No. 2570.
procesului verbal.

1859

24 Febr.

D. Sc. Fălcoianu, unul din secretari. Trebuesc mai multe mijloace spre a satisface la cererea d-lui Brătianu; trebuesc mai mulți stenografi.

D. C. A. Roseti. Acestea privesc pe biuroși; să înmulțească numărul stenografilor, dacă nu sunt de ajuns.

D. Sc. Turnavitu, unul din secretari. Până când nu se va vota regulamentul Adunării, nuși poate organiza bine biuroul cancelaria sa. Atunci însă, vor lua toate măsurile necesare, spre a se da Adunării niște procese verbale așa cum se cere.

Acest proces verbal se primește de Adunare.

Se citește apoi procesul verbal al ședinței de la 11 Februarie, care asemenea se probează.

Biuroul comunică o cerere de concediu a d-lui Lăzureanu, pentru 15 zile, ca să reguleze niște interese ale sale particulare.

Se consultă Adunarea asupra acestei cereri, de este primită sau lepădată. Unii din deputați zic «da», alții «nu.»

D. I. Brătianu. N'ar trebui, după mine, ca să se acorde concediu unui deputat, mai ales când Adunarea are niște lucrări așa de importante, de cât în caz de absolută necesitate. Interesele particulare nu sunt o cauză așa de puternică, în cât se tragă după sine concediu. Și eu am interese destul de mari, pentru mine, de regulat, și nu cer concediu. De aceea, să se consulte Camera.

D. C. Cantacuzino. Cinci-spre-zece zile de concediu e prea mult.

D. Turnavitu. Nu putem da concediu, până nu se va termina regulamentul. Trebuie să înțelegem că Adunarea nu este organizată; și, dacă deputații nu vor sta până la terminarea discuției regulamentului, atunci nu vom putea lucra nimic, neavând destui deputați.

Adunarea primește propunerea d lui Turnavitu, și leapădă cererea de concediu a d-lui Lăzureanu.

D. Voinescu. Mulți dintre noi avem interese cu mult mai grave de regulat de cât acelea pe cari se bazează cererea de concediu a d-lui Lăzureanu: avem judecăți, de la cari depinde starea noastră. Rog, cu astă ocazie, pe onor. Adunare de a face o adresă guvernului, prin care să se invite a da ordin dregătorilor respectiv a amâna judecățile ce au membrii onor. Adunări, până după terminarea sesiei.

No. 2570. D. Turnavitu. S'a făcut o asemenea cerere către guvern din
1859 partea biuroului.

24 Febr.

D. Voinescu. Aveți greșeală; s'a consultat numai Adunarea asupra unei asemenea propunerii, și nu s'a încuviințat, obiectând că nu intră în atribuțiile sale.

D. Sc. Turnavitu, asupra propunerii d-lui Voinescu, citește adresa Consiliului administrativ, (Anexa A) și observă că art. 20 din anexul II-lea, citat prin această adresă, nu este relativ la procesele civile, ci la cele penale.

D. C. Cantacuzino. Véz o contradicție în această adresă, căci sus ia de caz pentru darea acestei sentințe art. 20 din convenție, iar mai jos un alt articol din legile țării.

D. Sc. Turnavitu. Se află chiar în legile existente dispoziții relative la aceasta, cari opresc pe judecătorii de a judeca în lipsă pe persoane însărcinate cu funcții ale guvernului de interese generale, mai importante de cât interesele particulare.

D. I. Brătianu. Vă întreb, d-lor, de ce să lăsăm ca stările noastre să fie lăsate în dispoziția unei sub-înțelegerii. De ce nu vreți ca să repetați acest articol de lege în cea adresă, dacă acel articol există? Mă mir de ce Consiliul nu ne-a făcut această grațiositate.

D. V. Boerescu. Consiliul a făcut bine, căci el este bazat pe legi, iar nu poate face nimic de la el însuși; și ar trebui ca d-l ministru al justiției să facă o circulară pe la toate judecătoriile, prin care să încunoștiințeze de această deciziune a Consiliului.

D. Sc. Voinescu, Tot aceasta cerem și noi.

Adunarea primește a se scrie guvernului.

Em. Sa presidentul anunță că ordinea zilei este discuția regulamentului Adunării.

D. Scarlat Fălcoianu, unul din secretari, citește art. 11.

D. V. Boerescu. Nu procedăm la discuția modului votării?

D. Sc. Fălcoianu. N'am ajuns încă la acel capitol. (Urmează citirea articolului.)

D. V. Boerescu. Propui a trece la capul pentru votare.

D. C. Cantacuzino. Să mergem treptălnicește.

Se pune la vot prin sculare și ședere propunerea d-lui Boerescu și se primește. Apoi, se pune la ordinea zilei discuția capitolului 5 din regulament: «Despre votare.»

Se citește art. 54 din cap. 5.

D. Brăiloiu. Zicând, în acest articol, «două treimi», am ajunge a

nu mai putea delibera nimic. Se poate întâmpla ca să fie multe No. 2570.
alegeri vițioase, așa în cât să nu putem avea $\frac{2}{3}$ și ne-ar fi cu ne- 1859
putință de a vota. De aceea ar fi mai bine a se zice $\frac{2}{3}$ din totalul 24 Febr
membrilor înscriși, de cât $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor Adunării.

D. V. Boerescu susține a se zice din: «totalul membrilor Adunării», căci numai când va exista $\frac{2}{3}$ din acești membri, Adunarea este constituită.

D. Brăiloiu. Adoptând acest principiu, ce vom face, când, la verificarea titlurilor, nu se vor găsi $\frac{2}{3}$; și mai adăogând și pe cei absentți, bolnavi, etc., n'am realiza nici odată $\frac{2}{3}$?

D. I. Brătianu. Să se zică: «totalul membrilor a căror puteri aũ fost recunoscute.»

D. V. Boerescu. Dacă am pune aceasta, am zice cu alte vorbe, toți membrii înscriși, căci odată verificate puterile a $\frac{2}{3}$, Adunarea tot este constituită.

D. I. Brătianu. Aceasta nu se înțelege; orı trebuie a pune « $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor Adunării hotărıți de lege», orı « $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor a căror puteri sunt verificate». Poate că ași primi ideia d-lui Boerescu, dacă acesta ar voi a o desvolta mai bine.

D. V. Boerescu. Aci, sunt două cazuri: 1-iũ când e vorba de constituirea Adunării, se cere $\frac{2}{3}$ din membrii Adunării determinați de lege; 2-lea când e vorba de vot, se cere $\frac{2}{3}$ din totalul membrilor a căror titluri s'aũ verificat.

Se primește de Adunare această adăogire: «din totalul membrilor înscriși.»

D. I. Brătianu. Să se substitue zicerei «totalul», zicerea «numărul», și atunci rămâne și mai lămurit articolul, prin membrii înscriși socotindu-se aceia ale căror titluri sunt verificate.

Acestea se primesc de Adunare și se adoptă art 54, așa modificat cum urmează:

«Art. 54. Votarea asupra unei propunerı nu este legiuită dacă nu a fost față două treimi din numărul membrilor înscriși aĩ Adunării.»

D. I. Brătianu. Fiind-că vız aci oare-care nedomiriri, voiũ a lămuri situația. Mulți din onor. membri aĩ acestei Adunări sunt preocupați de cazul când am avea necesitate, ferească Dumnezeu, de alegerea unui Domn. Atunci, e convenția care regulează modul alegerii, iar nu Adunarea.

Se citește art. 55.

No. 2570. D. Brăiloiu propune amendamentul următor asupra acestui
1859 articol:
24 Febr.

«Art. 55, să se modifice ast-fel.»

«Votul se face secret prin bilete orî balotage, sau public prin sculare și ședere.

«Votul asupra proiectelor de lege în totalul lor, să face tot-d'auna secret, iar asupra articolelor în parte ale proiectului, votul se face public prin sculare și ședere, afară numai dacă zece deputați vor cere votul secret.»

Și apoi cere parola și zice: În seanța trecută, a fost discuția asupra votului secret, și am arătat cuviința acestui fel de vot în principiu. Nu este Stat european unde să funcționeze guvernul constituțional, și să nu fie primit votul secret. Afară de exemplul ce ne dă prezentul, istoria și ea ne aduce destule exemple că, de câte orî a voit legiuitorul a-și avea libera manifestație a opiniilor sale, a trebuit să fie ferit de orî-ce influențe guvernamentale, sau de sarcina unei mai tot-d'auna greșite opinii publice. Singurul mod de a fi împăcat cu cugetul său, în toate timpurile, pentru un legiuitor, a fost votul secret. Dacă ar fi necesar și ar depinde numai de istorie, ași arăta că, de câte orî societatea a fost pusă în poziție normală, acest mod de vot a fost adoptat; de câte orî societatea a fost într'o poziție anormală, s'a căutat de toți ca votul să fie public, ca, prin acesta, să fie legiuitorul apăsător în conștiința și lucrările sale. S'a zis mai alaltăeri, și sunt mai mulți cari au fost de această opinie, că deputații, ca mandatarii ai nației, trebuie să dea socoteală de lucrările lor, această socoteală fiind votul de față. Acest mod de socoteală eu cred că este bine dată, de câte orî societatea se află în stare normală; alt-fel, această socoteală e tot d'auna greșită. Apoi, se întâmplă de multe orî în cursul unei discuții asupra unui proiect de lege, ce coprinde mai multe dispoziții, să alunece câte o dispoziție, pe care chiar majoritatea mai în urmă, acea majoritate ce a adoptat-o, după ce s'a mai gândit puțin cu sânge rece asupra ei, să o cunoască de greșită; întreb, onor. Adu-nare, ce mijloc ar mai avea atunci ca să ajungă la repararea greșelei sale, și la păstrarea autorității decisiunilor sale, de ar fi fost votul pe față? Votând însă secret, pe de o parte, este împăciuit cu cugetul său, pe de alta, păzește chiar autoritatea necesară decisiunilor sale, căci nu se espune, acela ce, poate, pe grabă și fără multă gândire, a primit o dispoziție, să fie silit a-și arăta căința pe față; căința este un mijloc de îndreptare, d-lor, care nu trebuie re-

fusat, căci e singurul mod de manifestare a libertății și demni-
 tății omului în sine. **Votul secret** e cel mai nemerit în această pri-
 vință, și ferește pe o Adunare de toate rătăcirile unei discuții. Atunci
 numai o lege poate înfățișa condiții de stabilitate, când este pri-
 mită după o matură desbatere. || Desbaterea unei legi poate să
 se întâmple în mai multe zile, sau numai într'o zi, și se poate in-
 troduce în discuție o dispoziție care să n'aibă legături cu alte dis-
 poziții votate mai nainte. Ce alt remediu s'ar găsi pentru îndrep-
 tarea unei asemenea dispoziții, de cât votul secret? Eu declar, d-lor,
 că sunt în pricipiu pentru votul secret.

D. V. Boerescu. D-l Brăiloiu, din cele expuse de d-lui, nu
 este contrariu votului public, dar pune ast-fel de condiții în cât
 să fie tot-deauna secret, căci când n'or să se găsească zece deputați,
 care să susție votul secret. D-l Brăiloiu a apărat inconvenientele
 votului public, și a zis că mai tot-deauna un guvern tiranic a a-
 doptat sistema de vot public, în vreme ce cele constituționale au
 adoptat sistemul de vot secret. Dar legile într'o țară trebuie să se
 aplice după natura localității și împrejurările în cari se află. Este
 netăgăduit că sunt cazuri când votul public s'a adoptat de un
 guvern tiranic, și vice-versa. Dar întreb, unde votul public are
 inconveniente? Unde nu este Constituțiune, care să garanteze liber-
 tățile publice; dar la noi, unde această Constituție există, unde
 aceste libertăți sunt destul de bine garantate, nu știu care este
 cauza ce ne-ar opri a vota public? Nimeni nu ne poate persecuta,
 nu este în drept a o face aceasta, pentru libera manifestare a opi-
 niilor noastre, și pentru aceasta nu admit votul secret. Este vorba
 însă de oameni cari, pentru temerea de interesele lor particulare,
 se sfiesc a vota pe față? Este alt ceva. Dacă sunt asemenea oameni
 în sînul acestei Adunări, pentru onoarea ei, sunt de părere că nu
 trebuie să se admită de reprezentanții ai nației, și pentru acest
 cuvînt nu primesc votul secret. D-l Brăiloiu mai zice că ne aflăm
 într'o stare anormală. Din contră, eu cred că suntem acum în starea
 cea mai normală; trăim o viață națională, liberă; trecutul era starea
 de care vorbește d-lui. Apoi, nu ved legătura, pe care o vede d-l
 Brăiloiu, între votul secret și maturitatea discuției unei legi, și nu
 ved ce incompatibilitate ar fi între votul public și discuția ma-
 tură. Noi nu pretindem a se vota o lege mai nainte de a fi dis-
 cutată, ci în urmă. Când este însă vorba de discuția unei legi,
 greșite din cauza iuțelei și a nerăbdărei, atunci inconvenientul ce
 d-l Brăiloiu îl atribuia votului public, există și la votul secret.

No. 2570. Destul este pentru repararea unei legi, greșite din grabă și nerăbdare, ca să luăm de bază de a nu vota mai înainte de o discuție.
1859
24 Febr.

|| Așa, din toate punctele de vedere, votul trebuie a fi public. Afară de aceste considerații de inconveniente ce nu există, putem invoca alt ceva: de ce vot secret, când adoptăm o lege? Avem frică de conștiința noastră? Avem teamă a nu vota cum simțim? Prea de multe ori ne-am învățat a ne ascunde ce suntem. Trebuie a ne convinge că noi, cari intrăm într'o viață nouă politică și socială, să ne schimbăm obiceiurile noastre. De ce un deputat să și schimbe opinia, convicția, votând pe față? Trebuie să ne convingem de principiul că ori-ce opinie este respectată. Ori-cine are convicția opiniei sale, de ce să se sfiească a o arăta? De ce să ascundem opiniile noastre, când noi presupunem în Adunare o convicție din cele mai onorabile? N'avem de ce să ne temem! Nu ved nimic de temut. De guvern?—Nu. De opinia publică?—Nu, căci ea respectă opiniile sincere. Și apoi, pentru ce vot secret, când discuția se face pe față? Dar mi se va răspunde: nu toată lumea ia parte la discuție. Aceasta nu face nimic. Prin vot public, impunem nației, căci arătăm că avem convicția opiniei noastre; ea poate fi rătăcită, dar nu mai puțin sinceră, și opinia publică, după cum am zis'o, respectă sinceritatea, independența opiniei de ori-ce culoare. Noi nu cerem votul pe față ca să violăm convicțiile; îl cerem numai pentru demnitatea Adunării noastre. Și nu trebuie a susține principiul de vot secret după exemplul altor țări, unde s'a introdus pentru diferite considerații locale.

D. Brăiloiu. N'am voit a face critica sau lauda guvernului actual, nici am zis că suntem în stare anormală; am tratat numai chestia din punctul de vedere teoretic, și m'am rezemat pe ceea-ce am cunoscut a se fi zis în această privință, și m'am bazat pe exemple trase din istorie, pentru a demonstra că, de câte ori o Adunare a voit a păstra independența sa, a voit vot secret. Ori-cari ar fi condițiile, în cari se află o Adunare, când face o lege, o face pentru viitor și pentru present, și din acest punct de vedere am zis și o zic că stăruiesc în amendamentul meu.

D. I. Brătianu. Aș dori să votez și eu ca d-l Brăiloiu, dar așteptam să auz și alți oratori, apărând acest amendament, ca să mă conving mai bine.

Pr. Dimitrie Ghica. Cer parola, nu ca să conving pe d-l Brătianu, dar ca să-l dau ocazie de a mă convinge. Voesc independența, nu numai în vorbe, dar și în fapte. Primesc independența,

când v^{ed} numai cugetul, dar nu încunjurat de impresii. Rar lucru No. 2570. când se află un om numai dinaintea conștiinței sale, să nu arate ¹⁸⁵⁹ ceea-ce simte. Dar adesea oamenii fricoși, nehotărâți, să rătăcesc de ^{24 Febr.} o impresie,—inconvenient care nu există la votul secret. Am avut onoare a v^e spune că rarî oamenii, aruncând bila, vor trăda viitorul; sunt însă oamenii,—nu vorbesc de mine, căci eu am avut totdeauna greșala de a'mi exprima tare opiniunea mea—mai modești, cari nu voesc a se pune în evidență, și a auzi apoi acuzații, lupte; aceia se amăgesc, la vot pe față, în opinia lor liberă, de impresii străine. De aceia, când se va chema Camera a se exprima, eu voi^u stării, pentru independența deputatului, ca votul să fie secret, căci cazul de a trăda drepturile noastre se va arăta mult mai rar, de cât cazul de a se influența cine-va, fiind votul pe față.

D. I. Brătianu. Ia^u cuvîntul, căci v^{ed} că partisanii votului secret se înmulțesc, și ca să tai nedomirirea d-lui Dimitrie Ghica. Și eu sunt de părerea d-lui Brăiloiu că trebuie cestia tratată din punctul de vedere al principiului, și să vedem dacă, în condițiile în cari ne aflăm, se poate primi principiul de vot secret. Să nu mai vorbim de aplicația lui, căci aceasta este o chestie secundară. D-l Brăiloiu, invocând istoria, a zis că numai atunci un legiuitor poate a-și regula decisiunile după conștiința sa, când va fi liber, și că nu înțelege această libertate, fără votul secret. Să vedem dacă societățile moderne se află tot în aceleași condiții ca societățile antice; căci, când invocăm istoria, trebuie a o și aplica bine. Societățile vechi nu erau destul de dezvoltate, ca cele moderne, spre a putea ele înseși a-și da legi, și legile se impunea^u poporului în numele unei autorități ascunse, divine; de aceea, legiuitorii se ascundeau, și dau legile create de ei, nu în numele lor, ci în numele unei divinități, pe care nația o primea la pământ. Nu știu dacă d-l Brăiloiu voește a ne pune în asemenea condiții. Principiul domnitor astă-zî este suveranitatea poporului; legiuitorii azi nu mai dau legile în numele unei divinități supra-naturale, ci în numele nației. Dacă nația română ar putea singură a-și face legile, atunci n'ar mai fi nimic de zis; dar societățile moderne fiind foarte întinse, nu pot ele singure a-și crea legi, ci aleg mandatarî, cari să le repesinte la crearea unei legi. Noi nu suntem alt de cât mandatarî, advocații poporului. Ce ar zice, v^e întreb, un om căruî i-ar răspunde avocatul său că nu vrea a-și da părerea sa pe față în pricina sa. De sigur că s'ar îndoi într'însul de avocatul său, i-ar părea că voește a-l înșela, și i-ar lua pricina. Ce deosebire este

No. 2570. între noi și advocații? Așa dar, în principiu, n'avem drept a vota legile în secret. In regimul constituțional, autoritatea legislativă și administrativă sunt așa de bine separate în spiritele aceluia ce are cea mai mică idee de regimul constituțional, în cât proba cea mai evidentă este că nimeni nu încuviințează un decret ne-subscris de ministru, fiind-că știe că acesta numai este responsabil de dînsul înaintea nației, iar nu Domnul. Dacă dar în chestiile administrative, cari sunt secundare, responsabilitatea este primită, cu atât mai mult la noi, unde decretele sunt legi, socotesc că suntem datorii a le subscrie, ca unii ce suntem responsabili înaintea nației. Dar se va răspunde că, ca să fim responsabili de actele noastre, trebuie să fim liberi de orî-ce influențe, sau guvernamentale sau ale opiniei publice. Voi răspunde, puindu-mă în ambele puncturi de vedere ale acestei obiecțiuni. 1-iu. N'avem drept a da nației legi ce nu le recunoaște; să nu impunem opiniei publice prin actele noastre, din contră s'o luminăm; aceasta este veritabila cale a progresului; tot ce se opune astei legi, cade, și probă este că orî-ce Adunare sau guvern, care a lucrat neștiind socoteală de opinia publică, a căzut. Apoi, poate că chiar noi să fim greșiți în opinia noastră; de ce să nu ne luminăm de la opinia publică? 2-a Influențele guvernamentale nu pot exista, de vreme ce Constituția noastră actuală garantează libertatea opiniilor. Așa, din câte am zis, se poate vedea destul de curat că obiecția aceasta cade din ambele puncturi de vedere, în cari se pozează; se poate vedea că votul secret e vătămător, nu numai în principiu, dar și în aplicarea lui. || D. Brăiloiu, în discursul său, a zis că, cu vot secret, s'a în-țrebuințat numai guvernele normale, iar cele anormale cu votul pe față. Apoi, tot d-lui a zis că este lesne a da socoteală, ca mandatarii unei nații, în condiții normale, iar la din contra, cum ne aflăm noi, în stare de agitație,...

D. Brăiloiu protestează că n'a zis aceasta.

D. I. Brătianu. Cu rezervă, domnule; a zis că aceasta este peste putință, neertându-ne condițiile. Din aceasta se poate vedea aci destul de limpede că zisele d-lui cele d'întăiu se contrazic cu cele din urmă. S'a zis că un deputat, afară de opresiunea opiniei publice, este influențat de guvern; eu nu mă preocup de caracterul guvernului, căci legea se discută pentru orî-ce modificare ar lua guvernul. Am văzut Constituții mai largi de cât Constituția noastră, și guvernul a devenit din liberal, tiranic; prin urmare, la facerea unei legi, n'avem a ne preocupa mult de influențele

guvernului. Dacă guvernul ar putea influența un deputat, nu este No. 2570.
 mai bine ca el să fie cunoscut de lume? In alegerile trecute, aveam 1859
 destule exemple, fapte, unde votul secret n'a putut fi la adăpost 21 Febr.
 de influența guvernului; sunt destule mijloace pentru aceasta. De
 ce nu vreți ca, în caz de influențe ale unui guvern anti-național,
 nația să-l cunoască și să-l pecetluească în frunte. Eū socotesc că,
 dacă chiar dintre noi s'ar afla oameni ce ar aluneca, trebuie, pentru
 asigurarea libertății noastre, să se dea de față. || Prințul Di-
 mitrie Ghica a zis că unii oameni sunt influențați, n'au cura-
 giul a rezista, de cât în fața conștiinței lor. Eū n'am atâta mare
 încredere, o mărturisesc astă slăbiciune din parte-mi, în conștiin-
 țele individuale. Gândesc, și așa aduce istoria, fapte ce se înși-
 ruesc în timpii de azi, că omul, lăsat față în față cu slăbiciu-
 nile lui, sacrifică interesul general, în fața interesului particular.
 In fața publicului, din contra, s'au văzut oameni egoiști, perversi,
 la cari, găsindu-se față în față cu fapte mari, s'a deșteptat momentan
 tot ce era bun în ei, și influențați de mărimea faptei, neatrași de
 nici o influență a'la, au fost capabili a face și ei fapte eroice. Așa,
 prin vot public, nu voesc alt de cât a lua scut contra slăbiciunilor
 mele; ca să mă întăresc în fața mea chiar, doresc ca votul să fie
 pe față. Apoi, s'a zis că, în toate societățile europene, legile se vo-
 tează secret. Nu; numai în acele societăți, sunt gata a o proba, le-
 gile se votează secret, cari nu sunt liberale; în cele-l'alte se vo-
 tează pe față. Dar a zis d-l Florescu, în seanța precedentă, că, în
 Anglia, a fost o luptă din partea liberalilor în favorul votului
 secret; aceasta nu însemnează nimic, este o escepție, un caz par-
 ticular; s'au văzut oameni cari, amețiți de suferințele trecutului,
 și-au dărmăat ei înșiși fericirea, socotind a o găsi într'un principiu
 contrariu ei. Greșeala lor consistă în aceea că n'au voit a merge
 la izvorul răului, ci s'au luat numai după efectele rele ale unui
 principiu bun, rău aplicat. Aceasta este cauza că adesea, în re-
 voluții, se ved oamenii cari, nesuindu-se la principiul cel adevărat
 al răului în contra cărui protestează societatea, dau în dreapta și
 în stânga, socotind ca, printr'aceasta, ar nimici acel principiu. A-
 ceasta este cauza care a făcut pe liberalii Angliei a se lupta pentru
 votul secret. || Am susținut dar că, în principiu, votul trebuie a
 fi pe față. Am arătat apoi că uzul unui regim constituțional este de
 a fi votul pe față. Ce e mai mult, susțin că, și chiar pentru persoane,
 votul trebuie a se face pe față. Numai așa, când vom avea curagiul

No. 2570. acesta de caracter, nația se va mări și va merge pe drumul deschis de glorie.

1859

24 Febr.

Prințul Gheorghe Știrbei. Susțiu amendamentul d-lui Brăiloiu, căci mi se pare drept. Noi suntem la începutul unei vieți libere. Votul pe față este destul de poetic, dar nu așa de logic și liber ca votul secret. Mai tot-d'auna, fiind votul pe față, într'o Cameră care negreșit o să aibă minoritate și majoritate, minoritatea o să se sperie de majoritate, în vreme ce, fiind votul secret, minoritatea poate susține opinia sa. Votul secret este dar chiar în interesul minorității.

Prințul Dimitrie Ghica. Dacă Camera se află destul de luminată, să pășim la vot; noi nu ne aflăm în îndoință; dar susțiu votul secret, fiind-că suntem într'o stare anormală. Nu mă tem de a o zice, România a pășit de sub un regim cu prea mare repeziciune într'altul, și ar merge prea repede, prea departe. Zic că, în starea noastră, extremele se lovesc; extremele noastre sunt trecutul și prezentul, și, cu setea ce avem toți de a lua poziție în familia europeană, repeziciunea ne poate arunca în prăpastie. Într'adevăr, putem zice oare că opinia publică la noi astă-zî are destul sânge rece, pentru a judeca orî-ce chestie, fără a o prejudeca? Apoi, chiar obiecția cea mai serioasă ce se poate imputa votului secret, este trădarea în umbră; dar încredințez că cazurile de trădare o să fie cu mult mai puține la votul secret, de cât la cel pe față, când conștiința, fără să vrea, se târăște de opinia publică. Sunt pentru libertatea votului, și votul pe față dărîmă această libertate.

D. V. Boerescu. Viu a răspunde prinților Știrbei și Ghica. Suntem, ziceți, la începutul carierei noastre, și nu trebuie a merge prea repede. Dar întreb: unde este mai mare pericol, de a merge pe un drum întunecos, sau de a merge pe un drum luminos? Educarea unei nații nu se formează repede; ea vine cu timpul. În politică, educarea unei nații se face prin legi. Cum o să educăm noi opinia publică alt-fel de cât puindu-ne în evidență? Numaî pe cât vom lucra în ascuns, avem a ne teme de opinia publică. Ambii prinți au zis că le este frică a merge prea repede; dar ce iuțeală poate fi într'u a merge cine-va pe calea progresului? Când intrăm într'o viață nouă, trebuie să intrăm cu toate elementele ei cele bune, căci, de vom lua și elementele rele cu noi, acestea se scot prea anevoe. Nu mergem nici odată prea iute cu veritatea. De ce fie-care din noi să nu ne cunoaștem? Prin votul secret există ne-

încredere, și ca să înceteze aceasta, să înceteze influența opiniei No. 2570. publice, trebuie a ne arăta pe față convicțiile noastre.

1859

24 Febr.

D. Barbu Belu. Nimic nu este perfect. Ori-care principiu își are puncturile sale de vedere favorabile și vițioase. Acela este mai bun ale căruî inconveniente sunt mai puține de cât calitățile. Rămâne a se vedea care din aceste două principii are mai multe avantaje pentru obștie; numai acela, mi se pare, ce ne-ar pune în poziție de a intra și noi, nu în întuneric, ci în adevărata lumină a noastră. Singura garanție de a ne împlini cu sfințenie datoria noastră, e a ne lăsa să ne povățuim de singur cugetul nostru. Acest cuget fiind de față, se atrage de felul de împrejurări. Apoi, d-lor, să nu punem pe oameni în poziție ca, deși cu opinia sinceră, să fie acuzați de alte opinii ce nu țin socoteală de sinceritatea lor, și îi judecă numai dintr'acest punct de vedere, acela al neconformității opiniei. De aceea, sunt de opinia d-lui Brăiloiu.

D. Sc. Turnavitu. Din tot ce vîd asupra votului secret și pe față sau public, nu vîd alt argument, cu care se apără votul secret de cât susceptibilitatea, interes personal și irica. Auz în același timp vorba de principiu, convicție, conștiință, de tot ce trebuie a însuși un om, ca ales al nației. Viu să vî rog să-mî permiteți a explica ceea-ce înțeleg eu prin principiu. Principiul, după mine, este o religie, dar încă și mai mult și mai puternic de cât o religie. Religia este un principiu ce se câștigă prin obicei, căci un om o suge de odată cu laptele de la sînul mamei lui. Principiul este o religie ce se dobîndește prin studiu îndelungat, experiență și osteneli mari până la vîrsta de om. Putem dar zice că un om ce are principiu, are o religie sacră. Poate dar un ales al nației să se lepede de religia sa și să se boteze într'altă religie străină? Un om nu se poate lepăda de religia sa, de principiul său pe care l-a înfățișat dinaintea nației sale. Am arătat nației mele principiile mele, simțimîntul meu, cum înțeleg eu libertatea, în fine am făcut profesia mea de credință, și viața fie-căruî om este o profesie de credință. Alegătorii mei cunoscîndu-mă, au zis: acest om nu poate trăda religia sa; și cât avem religie n'avem frică a o înfățișa ori cuî, ori-cînd, și ori unde, chiar în cazul cînd nu am fi liberi, cînd nu am avea atâtea garanții pentru libertatea noastră câte avem astăzi; nu-î ert unui deputat, alesul nației, să zică că are frică. Nu astăzi nu-î ert, dar nici în timpul cei mai barbari și mai tiranici, nici chiar în zilele lui Crist, pe cînd își propaga într'ascuns doctrinele lui, nici atunci, nu-î ert unui deputat

No. 2570 să fie fricos; căci sarcina ce a primit asupra-î este mai pre sus de
 1859 ori-ce susceptibilitate, de ori-ce interes personal și de ori-ce temere;
 24 Febr. căci nația și-a încredințat soarta ei în mâna lui, și alesul ei trebuie
 să fie mai pre sus de ori-ce slăbiciune, sau să lase locul altuia. Impresiile, susceptibilitatea, interesul și frica mi se par rușinoase, și eu nu primesc această insultă pe seama mea. Am manifestat religia mea, profesia mea de credință, sub toate guvernele trecute, fără sfială. Prin urmare, toate lucrările mele doresc să fie pe față, să le vadă nația; căci lucrez în conștiință, nu voi să înșel, și dacă lucrările mele nu-î va plăcea, să nu mă mai aleagă, căci nația își dorește fericirea, și aceasta trebuie să fie și ținta alesului ei; dacă eu nu sunt capabil a îndeplini condițiile cerute de dînsa, să vadă și să nu mă mai aleagă altă dată. Prin urmare, eu sunt pentru votul pe față, și chiar dacă modul votului se va regula secret, eu cer să-mi fie permis a subscrie toate voturile și, în caz de balotație, bilele le voi da pe față, ca alegătorii mei să cunoască principiul pentru care am votat.

Președintele consultă Adunarea de este destul de luminată într'această chestie.

Apoi se mai citește Adunării amendamentul d-lui Brăiloiu.

D. I. Brătianu. Fraza din urmă e banală.

Prințul Dim. Ghica. Știu că d-l Brăiloiu va schimba amendamentul său. Ar fi un non sens de a se vota asupra unui amendament, iar nu asupra unui principiu. De multe ori este necesitate de a se vota pe față; în acele cazuri, nu mă supui amendamentului ce voește să votăm tot-d'auna în întuneric. Am spus că, ca să votăm mai liber prin vot secret—nu eu, ci colegii mei—avem necesitate de a ne cunoaște și a ne înfrăți între noi. Rog dar pe d-l Brăiloiu a modifica amendamentul său.

D. Brăiloiu. Sistema amendamentului meu e votul secret.

D. I. Brătianu. Mi se pare că beizadea Mitică s'a luminat destul asupra principiului amendamentului d lui Brăiloiu.

D. G. Văleanu propune sub-amendamentul următor la amendamentul d-lui Brăiloiu:

«Atât votul asupra proiectelor de lege, în totalul lor, cât și asupra articolelor în parte ale proiectului, se vor face tot-d'auna secret, afară numai dacă șese membri vor cere vot deschis, atunci se va face prin apel nominal, sau prin sculare și ședere, după trebuință.»

D. V. Boerescu. Ași dori, în interesul ambelor părți oposite, să explice d-l Văleanu sub-amendamentul său.

D. Văleanu. Nicî o altă explicație nu-l poate desluși mai bine de cât citirea însu-și amendamentului d-lui Brăiloiu. No. 2570.
1859

Unul din secretarii întrebă Adunarea de voește a vota prin apel nominal. 24 Febr.

D. I. Otteteleșanu. Cea mai mare parte vor vot secret.

D. V. Boerescu. D-l Văleanu ia tot aceleași garanții ca și d-l Brăiloiu, ca votul să fie când public, când secret, după împrejurări (multe voci din Adunare «Nu»). Atunci dar, votul regulat, după amendamentul d-lui Brăiloiu e tot-d'auna secret, și nu mă mir de rezerva frazei din urmă. Ast-fel, eu cred că sub-amendamentul d-lui Văleanu, în loc de a dărâma amendamentul d-lui Brăiloiu, intră într'însul.

D. Brăiloiu. Este o mare diferență între al d-lui, căci vot secret, în amendamentul meu, se cere asupra totalului legiuierei, și asupra amăruntelor, atunci când prin vot pe față se produc multe inconveniente, iar alt-fel tot-d'auna pe față, de vreme ce în sub-amendament votul pe față e principiul.

D. I. Brătianu. Dacă garanția e destul de mare într'un caz, tot așa este și în cel-alt, afară numai dacă nu cereți votul cu totul secret.

D. Brăiloiu. Nicî de cum, domnule.

D. Văleanu. Mai mulți arătară numai cum ar fi bine a se vota; dar nicî unul n'a vorbit de modul votărei unit cu datoria noastră. Dacă e vorba de datorie, apoi să eșim la lumină, domnilor, destul am fost sub perdele de fer; tot aceeași garanție voim a lua și noi ca și d-lor.

D. I. E. Florescu. S'a presupus că sub-amendamentul ar intra în amendament. În două seanțe, s'a dovedit că scopul este independența votului. Sub-amendamentul d-lui Văleanu dărâmă cu totul amendamentul, eludând chestia. Eu cred că, dacă Adunarea este destul de luminată, să procedăm la votul amendamentului.

D. I. Brătianu. Orî că finele amendamentului este de bună credință, orî nu. În cazul d'întâiu, are valoare și sub-amendamentul. În cazul al doilea, cred că ne este permis și nouă a lua tot aceeași garanții ca și d-voastră.

D. I. E. Florescu. De ce dar tindeți a dărâma un amendament ce are aceeași valoare? Dacă se primește ca numai pe cererea a zece membri să fie vot secret, aceasta este numai pentru că nu trebuie a ne specula slăbiciunile omului. Cât despre argumentul că nu trebuie să mergem pe drum întunecos, și că legile formează

No. 2570. educarea unei nații, întreb cari legi formează o nație? De sigur
1859 că cele bune, și s'a demonstrat că este imposibil a forma o lege
24 Febr. bună, fără vot secret. Iar cât despre electrismul ce d-l Brătianu
zice că se află în noi înaintea unei fapte mari, aceasta o înțeleg
numai în câmpul de bătae, iar nici de cum într'o Adunare legislativă.

D-l Brătianu mai cere încă odată citirea amendamentului
d-lui Brăiloiu.

Acest amendament se citește încă odată de biuroū.

D. I. Brătianu. Saū zece membri dau siguranță Adunărei, saū
nu. Aci a stat toată discuția, nu puteți eși din această dilemă. Și
fiind-că d-l Florescu a susținut că oamenii fac binele la întuneric,
întreb dacă mișeliile se fac în fața lumii, și binele în întuneric?

Prințul G. Știrbei. Sub-amendamentul d-lui Văleanu este o
rușine pentru această Cameră, căci, dacă am căuta bine, principiul
acestuī sub-amendament este înșelătoria.

Prințul Dimitrie Ghica. Protestez contra unor oameni, ce
aū zis că unii membri din această Cameră vor să înșele pe cei-l'alți.
In Cameră, trebuie să întrebuițăm vorbe decente, iar nu cuvinte
ca acele de înșelătorie. || Asupra unei chestii, pot fi entusiastī, pot
fi oameni nedomiriți, aici în Cameră, dar nici odată oameni înșe-
lători. Să înceteze ast-fel de cuvinte. Rog pe presidentul Camerei
ca să bage de seamă a nu se mai pronunța în Cameră niște ase-
menea vorbe ce atacă demnitatea nației; și dacă cine-va ar în-
drăsni să le profere, fără a fi chemat la ordin, eū fug dintr'această
Cameră.

Prințul G. Știrbei. Cuvîntul de înșelăciune l-a zis d-l Vă-
leanu mai înainte de mine.

Em. Sa presidentul. Discuția e terminată, d-lor; să procedăm
la vot.

O parte a Adunărei cere votul cu apel nominal, cea-l'altă cu
sculare și ședere.

D. Văleanu. Mi se pare curios că chiar membrii comisiei,
cari aū redijat regulamentul, își combat ideile între ei.

D. I. E. Florescu. Un raport nu este un lucru definitiv, nu
numai pentru Adunare, dar și pentru comisie. D-l Văleanu, prin
observația d-lui, arată că n'a fost față când d-l Bosianu, ca ra-
portor al comisiei, a citit raportul ei, unde se vedea prea bine că
unii din membri și-aū rezervat opiniile asupra unor chestii.

D. I. Brătianu. Vorba este că aci articolul a fost primit de
majoritatea comisiei, de vreme ce s'a lăsat a se trece.

D. Catargiu. Am desbătut în comisie aceste chestii, dar ca No. 2570. să mai dăm o dovadă că, când este un principiu mai mare, noi 1859 trebuie să ne dăm mâna, am iscălit, însă rezervându-ne opinia asupra 24 Febr. unor puncturi; aceasta e adevărul.

Se face de Em. Sa presidentul o a doua chemare la vot Adunării. Unii cer vot prin apel nominal, alții vot prin sculare și ședere.

D. I. Brătianu. Până când se va termina chestia votului, vom vota pe față, căci așa am făcut și mai înainte.

D. Brăiloiu. Aceasta nu este adevărat, căci votul s'a făcut și secret.

Presidentul întreabă Adunarea asupra modului votului.

D. Catargiu. Am fost închiși într'un cerc vițios, căci ne lipsea o lege reglementară a Adunării. Ast cerc s'a strîns azi și mai mult. Alaltă-eri, a fost vorba de o chestie mult mai mică, și s'a votat prin vot secret. | Văd că, de mai multe ceasuri, nu ne putem uni asupra celor două voturi deschise și că, prin urmare, nu e nădejde de a ajunge la un rezultat; pentru ce să nu facem ceea-ce firește se face când este a păși către o faptă nouă, a crea o lege, aceea în sfîrșit ce înseși puterile cari au decretat convenția au făcut, de a ne sluji adică cu legile în ființă, pînă când vom crea alte legi noi. Fînd-că, în această împrejurare, pentru ca să precurmăm îndelungata neînțelegere de mai sus, altă lege veche nu avem de cît regulamentul vechilor noastre Adunări, sau acelea a Adunărilor legiuitoare a celor mai mari și mai luminate neamuri ale Europei; și fiind-că, în toate acestea, votul secret predomină, propui a-l întrebuița în această împrejurare, spre a hotărî chestia ce s'a desbătut.

D. Sc. Voinescu. Nu văd eu pentru ce d-l Catargiu pune o perdea peste Divanul ad-hoc. Acolo se adoptase un regulament mai potrivit cu obiceiurile, și mai legal de cît regulamentul ruginit al obșteștei Adunări.

D. I. E. Florescu. Am eșit din chestie.

D. I. Brătianu. D-l Catargiu nu se mulțumește numai pe ceea ce a zis alaltăeri, dar pune o chestie nouă. D-l Voinescu a avut mare rezon la ceea-ce a zis, că trebuie să luăm de caz un regulament făcut în condiții ce ne fac onoare.

Se pune la vot, prin sculare și ședere, sub-amendamentul d-lui Văleanu și nu se primește. Asemenea se pune la vot, prin sculare și ședere, amendamentul d-lui Brăiloiu și se primește.

No. 2570. Em. Sa presidentul comunică Adunărei că a ajuns o deputație a Adunărei electivе moldovene care cere a prezenta Adunărei noastre o adresă din partea Adunărei din țara suroră. || Adunarea, consultată, primește și decide a primi deputația în ședința de Sâmbătă, la 1 oră după amiază.

Em. Sa presidentul, consultând Adunarea, ridică ședința la 3¹/₂ ore.

Presidentul, (subscris) Nifon Mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Secretarii, (subscriși:) A. Arsache | S. Fălcoianu | S. Turnavitu | V. Argintoianu.

Anexa—Adresa No. 396 a ministerului afacerilor străine către președintele Adunărei electivе a Valahiei, din 11 (23) Februarie 1859. București.

În seanța Consiliului administrativ de Vineri, la 6 Februarie curent, citindu-se comunicația ce i s'a adresat de către Prea Sfinția Voastră, sub data de 5 Februarie, cu No. 22, prin care i se aduce invitarea ca, prin canalul competent, să încunoștiințeze tuturor instanțelor judecătorești ca d-nii deputați ai Adunărei electivе să nu fie citați în judecată, pe cât timp Camera va fi deschisă și se va afla în lucrare; || Consiliul, prin jurnalul său din zisa seanță, a încheiat că: || «Ne fiind competent a hotărî nimic întru «aceasta, găsește cu cale ca autoritățile judecătorești să urmeze, în «privința d-lor membri ai onor. Adunării, asemănat legilor în ființă, «având tot-odată în vedere și copriinderea art. 20 al anexei II din «convenție.» || Ministerul trebilor străine împărtășește cu onoare Prea Sfinției-Voastre dispozițiile de mai sus, spre răspuns la mai sus-însemnata comunicație de sub No. 22.

Pentru ministrul afacerilor străine, (subscris) N. Lahovari.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance XII.

Aujourd'hui, Jeudi, ce 12 Février 1859, l'Assemblée électorale de Valachie s'est réunie dans son local habituel sous la présidence de S. S. le Métropolitain et a tenu sa douzième séance.

Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas sept

membres, savoir: MM. C. Cotesco, Charles Kretzulesco, C. Ottete-No. 2570. Ieshano, malades; I. Solomon, N. Rosetti, I. Filipesco, A. Floresco, 1859 sans indication des motifs. 24 Febr.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance du 6 Février, dont la lecture a été ajournée à cause de l'insuffisance du temps pour sa rédaction, et il est adopté par l'Assemblée.

On donne ensuite lecture du procès verbal de la séance du 10 Février.

M. J. Bratiano: Je désirerais que les procès-verbaux soient plus développés qu'il ne le sont. Je défie n'importe qui de suivre la discussion d'après un tel procès-verbal, si on n'a pas assisté à la séance. Dans d'autres pays, où on fait un compte-rendu de tout ce qui se passe et qui est publié dans les journaux, il est inutile que le procès-verbal soit si développé; il ne contient que les phases principales de la discussion. Mais, chez nous, où de tels comptes-rendus n'existent pas, le procès-verbal doit être un véritable compte-rendu.

M. Arsaki répond à M. Bratiano que le procès-verbal contient tout ce qui est nécessaire pour expliquer la question. C'est là le seul devoir du bureau.

M. J. Bratiano: Aucunement. Il y a là tant de choses qui manquent que, si j'avais voulu, j'aurais pu vous arrêter à tout moment dans votre lecture, pour vous faire des observations. Si je ne l'ai pas fait, c'est pour ne pas entraver les travaux de l'Assemblée, car nous aurions passé toute la journée à discuter les inexactitudes du procès-verbal.

M. Charles Falcoyano, un des secrétaires: Il faut avoir plus de moyens pour satisfaire la demande de M. Bratiano. Il faut plus de sténographes.

M. C. A. Rosetti: Ceci regarde le bureau; qu'il augmente le nombre de sténographes, s'il n'y en a pas assez.

M. Charles Turnavitu, un de secrétaires: Jusqu'au vote du règlement, le bureau ne peut pas organiser sa chancellerie convenablement. Alors, on prendra toutes les mesures nécessaires, pour présenter à l'Assemblée des procès-verbaux tels qu'on le demande.

Le procès verbal en discussion est adopté par l'Assemblée.

On donne ensuite lecture du procès-verbal de la séance du 11 Février, lequel est également adopté.

Le bureau communique la demande d'un congé de 15 jours, faite par M. Lazureano, pour régler certaines affaires particulières.

No. 2570. L'Assemblée est consultée au sujet de cette demande, si elle
1859 doit être accordée ou rejetée. Certains députés disent oui, d'autres non.
24 Febr.

M. J. Bratiano: Selon moi, il ne faudrait accorder des congés que dans le cas d'une nécessité absolue, surtout lorsque l'Assemblée a des travaux si importants. Les intérêts particuliers ne sont pas un motif assez puissant pour justifier un congé. J'ai aussi à régler des intérêts, assez considérables pour moi, et je ne demande pas de congé. Il faut donc consulter la Chambre.

M. C. Cantacuzino: Quinze jours de congé, c'est trop.

M. Turnavitu: Nous ne pouvons pas accorder de congés, jus qu'à ce que nous n'aurons pas terminé le règlement. Nous devons comprendre que l'Assemblée n'est pas organisée et que, si les députés ne restent pas jusqu'au vote du règlement, nous ne pourrions pas achever ce travail, faute de députés.

L'Assemblée adopte la proposition de M. Turnavitu et rejette la demande de congé de M. Lazureano.

M. Voïnesco: Plusieurs parmi nous ont à régler des intérêts beaucoup plus graves que ceux sur lesquels la demande de congé de M. Lazureano est basée: nous avons des procès dont dépend notre fortune. A cette occasion, je prie l'honorable Assemblée d'adresser au gouvernement une invitation à donner aux tribunaux respectifs l'ordre d'ajourner jusqu'à la fin de la session les procès des membres de l'Assemblée.

M. Turnavitu: Le bureau a fait au gouvernement une telle demande.

M. Voïnesco: Vous vous trompez; l'Assemblée a été consultée sur une proposition dans ce sens, mais elle ne l'a pas adoptée, car on a objecté que cela n'entre pas dans ses attributions.

M. Turnavitu, à propos de la proposition de M. Voïnesco, donne lecture d'une adresse du Conseil administratif (Annexe A.) et fait observer que l'art. 20 de l'annexe II, cité dans cette adresse, ne se rapporte pas aux procès civils, mais aux procès criminels.

M. C. Cantacuzino: Je vois dans cette adresse une contradiction, car, d'abord, elle donne, pour motif de sa conclusion, l'art. 20, et, puis elle cite une autre loi.

M. Turnavitu: Dans les lois existantes, il y a des dispositions relatives au cas en question et qui défendent aux juges de juger en l'absence de personnes chargées des fonctions publiques d'un intérêt général plus important que les intérêts particuliers.

M. J. Bratiano: Je vous demande, Messieurs, si nous devons No. 2570.
 permettre que nos fortunes soient laissées à la merci d'un sous- 1859
 entendu. Pourquoi ne pas répéter l'article de loi cité dans cette 24 Febr.
 adresse, si cet article existe? Je m'étonne que le Conseil ne nous
 ait pas fait cette gracieuseté.

M. R. Boëresco: Le Conseil a bien fait, car il doit se baser
 sur la loi et il ne peut rien faire de soi-même; il faudrait que
 M. le ministre de la justice portât, par une circulaire, cette déci-
 sion du Conseil à la connaissance de tous les tribunaux.

M. Charles Voïnesco: C'est précisément ce que nous de-
 mandons.

L'Assemblée décide que l'on écrira au gouvernement.

S. S. le président annonce que l'ordre du jour appelle la
 discussion du règlement de l'Assemblée.

M. Charles Falcoyno, un des secrétaires, donne lecture
 de l'art. 11.

M. B. Boëresco: Ne procèderons-nous pas à la discussion du
 mode de voter?

M. C. Cantacuzino: Procédons par ordre.

On met aux voix, par assis et levés, la proposition de M. Boë-
 resco et on l'adopte. Ensuite, on aborde la discussion du chapi-
 tre V du règlement, intitulé: «Du vote.»

On donne lecture de l'art. 54 du chapitre V.

M. Braïloï: En disant, dans cet article, «deux tiers», nous
 arriverons à ne pouvoir délibérer sur rien. Il peut arriver qu'il y
 ait plusieurs élections défectueuses, de sorte que nous n'aurons
 pas les deux tiers et que nous ne pourrons pas voter. Il serait
 donc mieux de dire: «deux tiers du total des membres inscrits»,
 plutôt que: «deux tiers du nombre total des membres de l'As-
 semblée.»

M. B. Boëresco soutient qu'il faut dire: «du nombre total
 des membres de l'Assemblée», car l'Assemblée n'est pas constituée,
 si elle ne contient pas deux tiers de ses membres.

M. Braïloï: En adoptant ce principe, que ferons-nous, si, lors
 de la vérification des pouvoirs, il n'y a pas les deux tiers? En y
 ajoutant les absents, les malades, etc., nous ne réaliserons jamais
 les deux tiers.

M. J. Bratiano: Disons: «du total des membres dont les pou-
 voirs ont été reconnus.»

M. B. Boëresco: Si nous disions ainsi, cela signifierait, en d'autres

No. 2570. termes, «de total des membres inscrits», puisque, du moment que les
 1859 pouvoirs de deux tiers de membres sont vérifiés, l'Assemblée est
 24 Febr. constituée.

M. J. Bratiano: Cela n'est pas assez clair. Il faut mettre ou bien «deux tiers du total de membres prévu par la loi», ou bien «deux tiers du total des membres dont les pouvoirs ont été vérifiés.» J'accepterais, peut-être, l'idée de M. Boëresco, s'il voulait la développer mieux.

M. B. Boëresco: Ici, il y a deux cas: 1° lorsqu'il s'agit de la constitution de l'Assemblée, on exige deux tiers du total de membres déterminé par la loi; 2° lorsqu'il s'agit d'un vote, on exige deux tiers du total des membres dont les pouvoirs ont été vérifiés.

L'Assemblée adopte l'addition: «du total des membres inscrits.»

M. J. Bratiano: Que l'on substitue à l'expression «total» l'expression «nombre» et alors l'article deviendra plus clair, étant entendu que les membres «inscrits» sont ceux dont les pouvoirs ont été vérifiés.

L'Assemblée approuve et l'art. 54 est adopté, modifié ainsi qu'il suit:

«Art. 54. Le vote sur une proposition n'est pas valable, s'il «n'y a pas présents les deux tiers du nombre de membres inscrits «de l'Assemblée.»

M. J. Bratiano: Comme je vois qu'il y a ici certains mal-entendus, je vais éclaircir la situation. Plusieurs membres de l'Assemblée sont préoccupés du cas où il y aurait nécessité, Dieu préserve, d'une élection du Prince. Alors, c'est la convention qui réglerait le mode de l'élection, et non pas l'Assemblée.

On donne lecture de l'art. 55.

M. Braïloï présente à cet article l'amendement suivant:

«Modifier l'art. 55 ainsi qu'il suit:

«Le vote est secret, par bulletins ou par ballottage, ou public, «par assis et levés.

« Le vote sur les projets de lois dans leur ensemble doit être «toujours secret; le vote sur les articles du projet doit être public, «par assis et levés, sauf lorsque dix députés demandent le vote «secret.»

M. Braïloï demande ensuite la parole et dit: Dans la séance précédente, il y a eu une discussion sur le vote secret et j'ai démontré la nécessité en principe de cette façon de voter. Il n'y a pas

un seul Etat européen ayant un gouvernement constitutionnel où le vote secret ne soit pas adopté. En dehors des exemples pris dans le présent, l'histoire nous apprend aussi que, chaque fois que le législateur a voulu avoir la libre manifestation de ses opinions, il a dû éviter toute influence gouvernementale, ainsi que toute pression de l'opinion publique, presque toujours erronée. De tous les temps, le seul moyen d'être d'accord avec sa conscience, a été, pour le législateur, le vote secret. S'il était nécessaire et si la solution dépendait de l'histoire, je pourrais prouver que, chaque fois que la société se trouvait dans une situation normale, cette façon de voter était adoptée; par contre, chaque fois que la société se trouvait dans une situation anormale, on a cherché à imposer le vote public, afin de peser ainsi sur la conscience et la décision du législateur. On a dit avant-hier, et il y a eu plusieurs de cette opinion, que les députés, comme mandataires de la nation, doivent rendre compte de leurs actions et qu'il faut à cet effet le vote public. Je crois que cette façon de rendre compte est bonne lorsque la société se trouve dans un état normal; autrement, cette façon est défectueuse. Puis, il arrive souvent qu'au cours de la discussion d'un projet de loi comprenant plusieurs dispositions, il s'en glisse une que même la majorité qui l'a votée reconnaît comme erronée, plus tard, lorsqu'elle y pense avec un peu plus de sang froid. Je vous demande, Messieurs, quel moyen y aurait-il de réparer la faute, tout en conservant aux décisions de l'Assemblée l'autorité voulue, si on avait le vote public? Mais, avec le vote secret, on est, d'une part, en paix avec sa conscience, et, de l'autre, on garde à ses décisions l'autorité nécessaire, car celui qui a pu accepter, en hâte et sans y réfléchir beaucoup, une disposition, ne s'expose pas à être forcé de manifester publiquement son repentir; le repentir est un moyen de redressement que l'on ne doit pas refuser, parce qu'il est le seul mode de manifester la liberté et la dignité de l'homme. Le vote secret est, à cet égard, le plus utile; il défend l'Assemblée contre les entraînements d'une discussion. Une loi ne peut avoir le caractère de stabilité que quand elle est adoptée après un mûr débat. Le débat peut durer toute une journée ou même plusieurs jours et il peut arriver qu'au cours de cette longue discussion, on introduise des dispositions n'ayant pas de lien avec les dispositions votées auparavant. Pour rectifier cette erreur, y a-t-il un autre moyen que le vote secret? Je déclare donc, Messieurs, qu'en principe, je suis pour le vote secret.

No. 2570. M. B. Boëresco : Ainsi qu'il ressort de ce qu'il vient d'ex-
1859 poser, M. Braïloï n'est pas contre le vote public; mais il y met
24 Febr. de telles conditions que le vote sera toujours secret; car on
trouvera toujours dix députés pour demander le vote secret. M.
Braïloï a exposé les inconvénients du vote public et a dit que
presque tous les gouvernements tyranniques adoptent le système
du vote public, tandis que les gouvernements constitutionnels
adoptent le système du vote secret. Toutes les lois doivent être
appliquées selon la nature du pays et les circonstances locales.
Il est incontestable qu'il y a des cas où le vote public est adopté
par un gouvernement tyrannique et vice-versa. Mais, je vous le
demande, dans quels pays le vote public présente des inconvé-
nients? Dans les pays où il n'y a pas de Constitution qui garan-
tisse les libertés publiques; mais, chez nous, où cette Constitution
existe, où les libertés sont assez bien garanties, y a-t-il une cause
pour empêcher le vote public? Personne ne peut nous persécuter,
personne n'a le droit de le faire, pour la libre manifestation de nos
opinions, et voilà pourquoi je n'admets pas le vote secret. Mais il
s'agit de gens qui, par crainte pour leurs intérêts particuliers,
n'osent pas voter ouvertement. C'est différent. S'il y a de telles gens
au sein de cette Assemblée, je suis d'avis que, pour son honneur,
il ne faut pas les tolérer comme représentants de la nation, et c'est
encore pourquoi je n'admets pas le vote secret. M. Braïloï a dit
aussi que nous nous trouvons dans un état anormal. Au contraire,
je crois que nous sommes maintenant dans un état tout-à-fait
normal, puisque nous vivons d'une vie nationale, libre, tandis que
le passé dont parle M. Braïloï était l'état anormal. Ensuite, je ne
vois pas qu'un lien existe, ainsi que l'affirme M. Braïloï, entre le vote
secret et la maturité de la discussion d'une loi. Nous ne prétendons
pas qu'on vote une loi avant qu'elle soit discutée, mais après. S'il
s'agit de la discussion d'une loi, défectueuse à cause de hâte et
d'impatience, les inconvénients que M. Braïloï attribue au vote
public, existent tout aussi bien pour le vote secret. Pour pouvoir
rectifier une loi, défectueuse à cause de hâte et d'impatience, il
suffit que nous acceptions pour principe de ne pas voter avant
de discuter. || Ainsi, à tous les points de vue, le vote doit être
public. En dehors de ces considérations relatives à des incon-
vénients qui n'existent pas, nous pouvons invoquer d'autres argu-
ments. Pourquoi demander le vote secret pour l'adoption d'une loi?
Avons-nous peur de notre conscience? Craignons-nous de ne pas

voter conformément à notre sentiment? Nous nous sommes habitués à cacher trop souvent ce que nous sommes. Nous devons nous persuader que pour entrer dans une nouvelle vie politique et sociale, il faut changer nos habitudes. Pourquoi un député changerait-il son opinion, sa conviction, en votant ouvertement? Il faut nous pénétrer de ce principe que toute opinion doit être respectée. Si on a une opinion, une conviction, pourquoi n'oserait-on pas la manifester? Pourquoi cacher nos opinions, lorsqu'elles sont, nous le supposons, des plus honorables. Nous n'avons rien à craindre. Je ne vois pas de quoi aurions-nous peur. Du gouvernement? Non! De l'opinion publique? Non plus, car elle respecte les opinions sincères. Puis, pourquoi exiger le vote secret, lorsque la discussion est publique? Mais on me dira: tout le monde ne prend pas part à la discussion. Cela ne fait rien. Par le vote public, nous imposons à la nation, car nous prouvons que nos opinions se basent sur une conviction; elle peut être erronée, mais elle n'en est pas moins sincère, et l'opinion publique, ainsi que je l'ai dit, respecte la sincérité et l'indépendance d'une opinion, n'importe sa couleur. Nous ne demandons pas le vote public pour violer les convictions; nous le demandons pour la dignité de notre Assemblée. Il ne faut pas défendre le vote secret par des exemples pris dans d'autres pays, où il a été introduit pour différentes considérations locales.

No. 2570.
1859
24 Febr.

M. Braïloï: Je n'ai voulu faire ni la critique ni l'éloge du gouvernement actuel; je n'ai pas dit, non plus, que nous nous trouvons dans un état anormal; je n'ai traité la question qu'au point de vue théorique; je me suis appuyé sur ce qu'on a dit ailleurs à cet égard; je me suis basé sur des exemples tirés de l'histoire, pour démontrer que, chaque fois qu'une Assemblée a voulu conserver son indépendance, elle a adopté le vote secret. Quelles que soient les conditions dans lesquelles une Assemblée se trouve, lorsqu'elle fait une loi, elle la fait pour l'avenir et pour le présent et c'est à ce point de vue que j'ai dit et je dis que je persiste dans mon amendement.

M. J. Bratiano: Je voudrais voter aussi comme M. Braïloï; mais j'attends d'autres orateurs pour qu'ils me convainquent mieux.

Le prince Démètre Ghica: Je demande la parole, non pour convaincre M. Bratiano, mais pour lui donner l'occasion de me convaincre. Je veux l'indépendance, non seulement en paroles, mais en faits. J'admets l'indépendance, quand j'y vois aussi la conscience,

No. 2570. mais non lorsqu'elle est le résultat des impressions. Il est rare
 1859 qu'un homme n'exprime pas ce qu'il sent, lorsqu'il ne se trouve
 24 Febr. qu'en face de sa conscience. Mais les gens craintifs, indécis, sont
 souvent entraînés par une impression, — inconvénient qui n'existe
 pas avec le vote secret. J'ai eu l'honneur de vous dire qu'il est rare
 qu'un homme qui jette une boule dans l'urne, trahisse l'avenir;
 mais il y a des gens — je ne parle pas de moi, car j'ai eu toujours
 le défaut d'exprimer mon opinion à haute voix — il y a, dis-je, des
 gens plus modestes qui ne veulent pas se mettre en évidence et
 se voir ensuite accusés, combattus; ces gens là, dans un vote ou-
 vert, se laissent entraîner, dans l'expression de leur libre opinion,
 par des impressions étrangères. C'est pourquoi, lorsque la Cham-
 bre sera appelée à se prononcer, j'insisterai, dans l'intérêt de l'in-
 dépendance du député, pour que le vote soit secret, car le cas de
 trahison de nos intérêts sera beaucoup plus rare que le cas de se
 laisser influencer, si le vote est public.

M. J. Bratiano: Je prends la parole, car je vois que le nombre
 de partisans du vote secret augmente et parce que je veux mettre
 fin à l'indécision de M. Démètre Ghica. Je suis aussi de l'avis de
 M. Braïloï que cette question doit être traitée au point de vue du
 principe; voyons donc si, dans les conditions où nous nous trou-
 vons, on peut admettre le principe du vote secret. Ne parlons plus
 de son application, car c'est là une question secondaire. M. Braïloï
 a invoqué l'histoire, pour démontrer qu'un législateur ne peut se
 guider par sa conscience que lorsqu'il est libre et que cette liberté
 n'existe pas sans le vote secret. Examinons si les sociétés modernes
 se trouvent dans les mêmes conditions que celles des sociétés de
 l'antiquité; car si on invoque l'histoire, il faut la bien appliquer.
 Les sociétés anciennes n'étaient pas aussi développées comme le
 sont les sociétés modernes, pour se donner elles-mêmes des lois;
 les lois étaient alors imposées au peuple, au nom d'une autorité
 invisible, divine; aussi, les législateurs cachaient-ils leur action et
 émettaient-ils des lois, non en leur nom propre, mais au nom d'une
 divinité devant laquelle la nation s'inclinait. Je ne sais si M. Braïloï
 veut nous mettre dans ces conditions. Le principe qui prédomine
 aujourd'hui, c'est celui de la souveraineté du peuple; maintenant,
 les législateurs ne statuent plus des lois au nom d'une divinité
 surnaturelle, mais au nom de la nation. Si la nation roumaine
 pouvait se faire seule des lois, alors, il n'y aurait rien à dire; mais
 les sociétés modernes, étant très étendues, ne peuvent pas créer

elles-mêmes des lois, mais elles élisent des mandataires qui les No. 2570.
représentent lors de la création d'une loi. Nous ne sommes que les 1859
mandataires, les avocats du peuple. Que dirait, je vous le demande, 24 Febr.
un homme auquel son avocat répondrait qu'il ne veut pas exprimer
ouvertement son opinion dans le procès qui lui est confié. Cer-
tainement, cet homme douterait de son avocat, croirait que celui-ci
veut le tromper et lui prendrait le procès. Ya-t-il une différence
entre nous et les avocats? Ainsi donc, en principe, nous n'avons
pas le droit de voter des lois en secret. Dans le régime constitu-
tionnel, le pouvoir législatif et le pouvoir administratif sont si bien
séparés dans l'esprit de tous ceux qui ont la moindre idée de ce ré-
gime, que la meilleure preuve en est que personne n'admet qu'il
puisse y avoir un décret qui ne soit pas signé par un ministre, parce
que tout le monde sait que le ministre seul, et non le Prince, est
responsable devant la nation. Si, dans des questions administratives,
qui sont secondaires, on admet la responsabilité, je crois que d'autant
plus nous, dont les décrets sont les lois, nous devons les signer,
car nous en sommes responsables devant la nation. Mais on me
répondra que, pour être responsables de nos actes, il faut que nous
soyons libres de toute influence, soit gouvernementale soit celle
de l'opinion publique. Je répondrai, en ce qui concerne les deux
points de cette objection: 1° Nous n'avons pas le droit de donner
à la nation des lois qu'elle ne reconnaît pas; il ne faut pas que nous
imposions nos actes à l'opinion publique; il faut que nous l'éclairions;
c'est là la véritable loi du progrès; tout ce qui s'oppose à cette
loi, tombe; la preuve en est dans le fait que toute l'Assemblée ou
tout gouvernement qui a agi sans tenir compte de l'opinion pu-
blique a dû tomber. Puis, il se peut que notre opinion soit erronée;
pourquoi ne nous laisserions-nous pas éclairer par l'opinion publique?
2° Les influences gouvernementales ne sauraient exister, du mo-
ment que notre Constitution actuelle garantit la liberté des opinions.
Il ressort donc assez clairement de ce que je viens de dire, que
cette objection tombe; tant à l'un qu'à l'autre point de vue, il est évi-
dent que le vote secret est préjudiciable, non seulement en principe,
mais aussi dans son application. || M. Braïloï a dit, dans son dis-
cours, que le vote secret a été employé toujours par les gouver-
nements normaux, tandis que, seuls, les gouvernements anormaux
ont eu recours au vote public. Il a dit aussi que, dans des condi-
tions normales, il est facile aux représentants de la nation de rendre

No. 2570. compte de leur mandat, mais que, au contraire, dans l'état où nous
1859 nous trouvons, dans l'état d'agitations. . . .

24 Febr.

M. Braïloï proteste de ne l'avoir pas dit.

M. J. Bratiano: Avec des réserves, Monsieur. M. Braïloï a dit que cela nous est impossible, car nos conditions ne nous le permettent pas. On voit donc clairement que les affirmations de M. Braïloï se contredisent. On a dit qu'un député, outre la pression de l'opinion publique, est influencé par le gouvernement; je ne me préoccupe pas du caractère du gouvernement, car la loi est discutée sans égard aux modifications que le gouvernement peut subir. Nous avons vu des Constitutions plus larges que la nôtre et cependant, le gouvernement, de libéral qu'il était, est devenu tyrannique; par conséquent, en faisant une loi, nous n'avons pas à nous préoccuper beaucoup des fluctuations gouvernementales. Si le gouvernement peut influencer un député, n'est-ce pas bien que celui-ci soit connu? Pendant les dernières élections, nous avons eu assez d'exemples, de faits, que le vote secret n'a pas pu être à l'abri de l'influence du gouvernement; celui-ci a pour cela beaucoup de moyens. Pourquoi voulez-vous que, dans le cas d'une pression de la part d'un gouvernement anti-national, la nation ne le sache pas, ne puisse pas le stigmatiser. Je crois que, si, même parmi nous, il y a des gens qui se laissent ébranler, il faut les faire connaître. || Le prince Démètre Ghica a dit qu'il y a des gens qui se laissent influencer, qui n'ont le courage de résister que quand ils se trouvent seuls devant leur conscience. Quant à moi, j'avoue cette faiblesse, je n'ai pas tant de confiance dans les consciences individuelles. Je crois—et tant l'histoire que les faits présents le confirment—que l'homme, laissé à sa faiblesse, sacrifie l'intérêt général à l'intérêt particulier. Par contre, on a vu des gens égoïstes, pervers, chez qui, en public, devant de grands actes, s'est réveillé momentanément tout ce qui était bon en eux et qui, sous l'influence de la grandeur de l'acte, libres de toute autre influence, ont été aussi capables d'accomplir des actes héroïques. Par le vote public, je veux donc seulement prendre des garanties contre mes faiblesses; pour me reconforter moi-même, je veux que le vote soit public. Mais M. Floresco a dit, dans la séance précédente, qu'en Angleterre, les libéraux ont lutté pour obtenir le vote secret. Cela ne signifie rien, car c'est une exception, un cas particulier. On a vu des gens qui, exaspérés par les souffrances du passé, ont détruit eux-mêmes leur bonheur, croyant le trouver dans un principe qui

lui est contraire. Leur faute consiste en ce qu'ils n'ont pas voulu aller jusqu'à la source du mal et n'ont considéré que les effets d'un principe, salutaire mais mal appliqué. C'est là la cause de ce fait que, souvent, dans les révolutions, les gens ne remontent pas jusqu'au véritable principe du mal contre lequel la société proteste, mais se jettent à droite et à gauche, croyant détruire ainsi ce principe. C'est là la cause qui a poussé les libéraux anglais à demander le vote secret. || J'ai soutenu donc qu'en principe, le vote doit être public. J'ai prouvé ensuite que, dans le régime constitutionnel, il est d'usage que le vote soit public. Plus encore, je soutiens que, même dans des questions personnelles, il faut voter ouvertement. Ce n'est que lorsque nous aurons ce courage, cette force de caractère, que la nation s'élèvera et marchera sur la grande voie de la gloire.

Le prince Georges Stirbey: Je soutiens l'amendement de M. Braïloï, car il me semble juste. Nous sommes au début de la vie de liberté. Le vote public est assez poétique, mais il n'est pas aussi logique et libre que le vote secret. Avec le vote public, dans une Chambre qui, naturellement, aura une minorité et une majorité, celle-là aura peur de celle-ci, tandis qu'avec le vote secret, la minorité peut maintenir son opinion. Le vote secret est donc dans l'intérêt même de la minorité.

Le prince Démètre Ghica: Si la Chambre se trouve suffisamment éclairée, procédons au vote; quant à nous, nous n'avons pas de doute; je suis pour le vote secret, parce que nous nous trouvons dans un état anormal. La Roumanie, je ne crains pas de le dire, a passé trop rapidement d'un régime à l'autre, et elle irait trop vite et trop loin. Je dis que, dans notre état actuel, les extrêmes se touchent; nos extrêmes ce sont le passé et le présent, et étant donnée notre soif de prendre position dans la famille européenne, cette hâte peut nous jeter dans un abîme. En effet, pouvons-nous dire qu'aujourd'hui, l'opinion publique, chez nous, ait assez de sang froid, pour pouvoir juger une question, sans la préjuger? Puis, l'objection la plus sérieuse contre le vote secret, c'est qu'il facilite la trahison dans l'ombre; mais je vous assure qu'avec le vote secret, les trahisons seront beaucoup plus rares qu'avec le vote public, lorsque la conscience, malgré elle, est influencée par l'opinion publique. Je suis pour la liberté du vote et le vote public détruit cette liberté.

M. B. Boëresco: Je veux répondre aux princes Stirbey et

No. 2570.
1859
24 Febr.

No 2570. Ghica. Nous sommes, dites-vous, au début de notre carrière et nous
 1859 ne devons pas marcher trop vite. Mais, je vous le demande, quant le
 24 Febr. danger est plus grand, lorsqu'on marche sur une route ténébreuse
 ou bien lorsqu'on suit une route éclairée? L'éducation d'une nation,
 ne se fait pas rapidement; elle vient avec le temps. En politique, cette
 éducation se fait par des lois. Comment pouvons-nous faire l'édu-
 cation de l'opinion publique, si ce n'est en nous mettant en évi-
 dence? Les deux princes ont dit qu'ils craignent de marcher trop
 vite; mais peut-on marcher trop vite sur la voie du progrès? En
 entrant dans une vie nouvelle, il faut que nous nous fassions
 accompagner par tous les bons éléments; si nous emportons aussi
 les mauvais, il nous sera difficile de nous en débarrasser. Avec la
 vérité, on ne marche jamais trop vite. Pourquoi ne nous connaissons-
 nous pas les uns les autres? Avec le vote secret, il y a de la mé-
 fiance, et pour la faire cesser, pour faire cesser la pression de l'opinion
 publique, il faut que nous manifestations ouvertement nos convic-
 tions.

M. Barbo Bellio: Il n'y a rien de parfait. Tout principe a
 ses bons côtés et ses côtés défectueux. Le meilleur est celui dont
 les inconvénients sont moindres que les qualités. Reste à voir
 lequel de ces deux principes a plus d'avantages pour la société;
 c'est celui, me semble-t-il, qui nous permettrait non d'entrer dans
 l'ombre, mais de nous montrer sous notre véritable jour. La seule
 garantie que nous remplirons religieusement notre devoir, c'est
 de ne prendre conseil que de notre conscience. Avec celle-ci, on
 affronte toutes les difficultés. Et puis, Messieurs, ne mettons pas
 des gens aux opinions sincères dans la situation d'être accusés
 par ceux qui sont d'opinions contraires et qui ne veulent pas re-
 connaître les autres opinions. C'est pour cela que je suis de l'avis de
 M. Brailoi.

M. Charles Turnavitu: Dans toute cette discussion sur la
 préférence à donner au vote secret ou au vote public, je ne vois
 qu'un seul argument en faveur du vote secret: c'est la susceptibilité,
 l'intérêt personnel, la peur. On parle aussi de principe, de con-
 viction, de conscience, de tout ce que doit posséder un homme
 qui est l'élu de la nation. Je vous prie de me permettre d'expliquer
 ce que j'entends par un principe. Le principe, selon moi, est une
 religion, plus qu'une religion, quelque chose de plus puissant qu'une
 religion. La religion est un principe acquis par l'habitude et que
 chacun suce avec le lait de sa mère. Le principe est une religion

que l'on n'acquiert que par une longue étude, par l'expérience et No. 2570.
 par le travail jusqu'à l'âge mûr. On peut donc dire que l'homme qui 1859
 a un principe, a une religion sacrée. Un élu de la nation peut-il 24 Febr.
 donc abandonner sa religion et en embrasser une autre? Un
 homme ne peut pas renoncer à sa religion, au principe qu'il a mani-
 festé devant sa nation. J'ai exposé à ma nation mes principes, mes
 sentiments, ma façon de comprendre la liberté, bref, j'ai fait devant
 elle ma profession de foi; ma vie est aussi une profession de foi.
 Mes électeurs qui me connaissent, ont dit: cet homme est inca-
 pable de trahir sa religion. Tant que nous avons de la religion,
 nous ne craignons personne, jamais et nulle part, même si nous
 ne sommes pas libres, même si nous n'avons pas les garanties que
 nous avons aujourd'hui. Je ne permets pas à un député de dire
 qu'il a peur. Et ce non seulement aujourd'hui que je ne le lui
 permets pas, mais même dans les temps les plus barbares et les plus
 tyranniques, pas même dans les temps comme ceux de Jésus Christ,
 où la doctrine était propagée en cachette; même alors, je ne permets
 pas à un député d'être craintif, car la tâche qu'il a assumée est
 au-dessus de toute susceptibilité, de tout intérêt personnel, de
 toute crainte; parce que la nation lui a confié son sort et l'élu doit être
 au dessus de toute faiblesse; sinon, qu'il laisse sa place à un autre.
 L'impressionnabilité, la susceptibilité, l'intérêt et la crainte me
 semblent honteux et, pour mon compte, je n'admets pas cette in-
 sulte. Sous tous les gouvernements, j'ai manifesté sans crainte ma
 religion, ma profession de foi. Je veux donc que tout ce que je
 fais soit fait au grand jour, que la nation le voie, car j'agis en
 conscience, je ne veux pas la tromper. Et si mes actions ne lui
 plaisent pas, qu'elle ne m'élise plus, car la nation veut son bon-
 heur qui doit être le but de son élu; si je ne suis pas capable de
 répondre à ce qu'elle exige de moi, qu'elle le sache et qu'elle
 ne m'élise plus une autre fois. Par conséquent, je suis pour le
 vote public et, même si on décide le vote secret, je demande la
 permission de signer tous mes bulletins et de jeter ouvertement
 dans l'urne mes boules blanches ou noires, afin que mes élec-
 teurs sachent comment j'ai voté.

Le président demande à l'Assemblée si elle est suffisam-
 ment éclairée dans cette question.

On donne encore lecture de l'amendement de M. Braïloï.

M. J. Bratiano: La dernière phrase est banale.

Le prince Démètre Ghica: Je crois que M. Braïloï modi-

No. 2570. 1859
24 Febr. fierà son amendement. Ce serait un non-sens que de voter sur un amendement et non sur un principe. Il est souvent nécessaire de voter ouvertement; dans ces cas, je ne me soumettrai pas à un amendement qui exige qu'on vote toujours en secret. J'ai dit que, pour être plus libres dans nos votes—il ne s'agit pas de moi, mais de mes collègues — nous devons nous connaître, nous regarder comme frères. Je prie donc M. Braïloï de modifier son amendement.

M. Braïloï: Le vote secret, c'est le système de mon amendement.

M. J. Bratiano: Il me semble que le prince Démètre Ghica est suffisamment édifié sur le principe de l'amendement de M. Braïloï.

M. G. Valeano propose le sous-amendement suivant à l'amendement de M. Braïloï:

«Le vote sur les projets de loi, tant sur leur ensemble que par articles, sera toujours secret, sauf lorsque six membres demanderont le vote public; dans ce cas, on votera par appel nominal ou par assis et levés, selon la nécessité.»

M. B. Boëresco: Dans l'intérêt des deux partis opposés, je voudrais que M. Valeano expliquât son sous-amendement.

M. Valeano: La meilleure explication, c'est la lecture de l'amendement de M. Braïloï.

Un des secrétaires demande si l'Assemblée veut voter par appel nominal.

M. J. Otteteleshano: La majorité veut le vote secret.

M. B. Boëresco: M. Valeano demande les mêmes garanties que M. Braïloï, savoir que le vote soit tantôt secret, tantôt public, suivant les circonstances. (Plusieurs voix: Non!) Selon l'amendement de M. Braïloï, le vote est toujours secret, et la réserve contenue dans la phrase finale ne m'étonne pas. Je crois donc que le sous-amendement de M. Valeano, loin de détruire l'amendement de M. Braïloï, rentre parfaitement dans ses vues.

M. Braïloï: Il y a une grande différence entre M. Valeano et moi; car mon amendement prévoit le vote secret sur l'ensemble de la loi et sur ses détails, puisque le vote public présente plusieurs inconvénients; dans les autres cas, le vote est public; tandis que, selon le sous-amendement, le principe, ce serait le vote public.

M. Bratiano: Si la garantie est suffisante pour certains cas,

pourquoi ne le serait-elle pas pour d'autres, sauf si vous demandez No. 2570. le vote secret sans exception?

1859

24 Febr.

M. Braïloï: Aucunement, Monsieur.

M. Valeano: On a parlé de la meilleure façon de voter; mais personne ne s'est préoccupé de la façon de voter la plus conforme à notre devoir; s'il s'agit du devoir, procédons au grand jour, Messieurs; assez de rideaux de fer; nous demandons la même garantie que vous.

M. J. E. Floresco: On a affirmé que le sous-amendement rentre parfaitement dans l'amendement. Dans deux séances consécutives, on a démontré que le but est d'assurer l'indépendance du vote. Le sous-amendement de M. Valeano détruit complètement l'amendement, en éludant la question. Je crois que, si l'Assemblée est suffisamment éclairée, nous devons procéder au vote.

M. J. Bratiano: La fin de l'amendement est-elle de bonne foi ou non? Dans le premier cas, le sous-amendement a la même valeur; dans le second, je crois qu'il nous est permis de prendre, de notre côté, les mêmes garanties que celles que vous exigez pour vous, Messieurs.

M. J. E. Floresco: Pourquoi, dès lors, voulez-vous détruire un amendement qui a la même valeur? Si on admet que le vote secret a lieu à la demande de dix membres, on veut par là empêcher qu'on ne spéculé sur la faiblesse humaine. Quant aux arguments disant que nous ne devons pas marcher dans l'obscurité et que les lois font l'éducation d'une nation, je vous demande quelles sont les lois qui font cette éducation. Ce sont certainement les bonnes lois, et on a démontré que, sans le vote secret, il est impossible de faire de bonnes lois. Quant à l'enthousiasme, provoqué chez nous par de grands actes, dont M. Bratiano a parlé, je ne l'admets que sur le champ de bataille, et non dans une Assemblée législative.

M. Bratiano demande la lecture de l'amendement de M. Braïloï.

Le bureau en donne encore une fois lecture.

M. J. Bratiano: Dix membres donnent-ils à l'Assemblée une garantie ou non? Toute la discussion roule sur cette question; voilà le dilemme dont vous ne pouvez pas sortir. Et comme M. Floresco a affirmé que c'est en secret que les gens font du bien, je demande: est-ce que les mauvaises actions se commettent devant le monde et les bonnes en cachette?

No. 2570. Le prince G. Stirbey: Le sous-amendement de M. Valeano
1859 est une honte pour cette Chambre; car, si nous y regardons de
24 Febr. près, son principe est une tromperie.

Le prince Démètre Ghica: Je proteste contre l'affirmation que certains membres de cette Chambre voudraient tromper leurs collègues. A la Chambre, il faut employer des termes décents, et non tels comme celui de «tromperie.» Ici, à la Chambre, il peut y avoir des enthousiastes et des incrédules, mais jamais des gens qui trompent. Je prie le président de la Chambre de faire attention à ce que de telles paroles, qui attaquent la dignité de la nation, ne soient plus prononcées ici; si quelqu'un ose encore les proférer, sans être rappelé à l'ordre, je m'en vais de cette Chambre.

Le prince G. Stirbey: M. Valeano a prononcé avant moi le mot de: «tromperie.»

S. S. le président: La discussion est close, Messieurs; procédons au vote. Une partie de l'Assemblée demande le vote par appel nominal; l'autre par assis et levés.

M. Valeano: Il me semble curieux de voir que même les membres de la commission, qui ont rédigé le projet, ne sont pas d'accord.

M. J. E. Floresco: Un rapport n'est pas une chose définitive, aussi bien pour l'Assemblée que pour la commission. L'observation de M. Valeano prouve qu'il n'a pas été ici, quand M. Bosiano, rapporteur de la commission, a donné lecture du rapport, dans lequel il est dit que certains membres ont réservé leur opinion sur certaines questions.

M. J. Bratiano: Cependant, l'article a dû être admis par la majorité de la commission, du moment qu'on l'a laissé passer.

M. Catargi: Dans la commission, nous avons discuté ces questions; mais, pour prouver encore une fois que, quand il s'agit d'un principe plus élevé, il faut nous donner tous la main, nous avons signé, tout en réservant notre opinion sur certains points. Voilà la vérité.

S. S. le président invite de nouveau la Chambre à voter. Les uns demandent le vote par appel nominal, d'autres, par assis et levés.

M. J. Bratiano: Jusqu'à ce que la question du vote soit vidée, nous devons voter ouvertement, car c'est ainsi que nous avons procédé jusqu'en ce moment.

M. Braïloï: Ce n'est pas vrai, car on a voté aussi au scrutin secret.

Le président consulte l'Assemblée sur la façon de voter. No 2570.

M. Catargi: Nous avons été enfermés dans un cercle vicieux, faute d'un règlement de l'Assemblée. Ce cercle s'est rétréci plus encore. Avant-hier, il s'agissait d'une question de moindre importance et, cependant, le vote a été secret. || Depuis plusieurs heures, nous ne pouvons pas tomber d'accord sur deux votes publics; il n'y a donc pas d'espoir d'arriver à un résultat. Pourquoi ne ferions-nous pas ce qui est naturel, quand il s'agit d'un acte nouveau, de créer une loi, ce que, enfin, même les Puissances signataires de la convention ont fait: pourquoi ne nous servirions-nous pas des lois existantes, tant que des lois nouvelles n'existent pas encore? Car, dans cette circonstance, pour mettre fin à cette longue discussion, nous n'avons d'autre loi que le règlement de nos anciennes Assemblées ou ceux des Assemblées des nations européennes les plus grandes et les plus éclairées. Comme, dans la plupart de ces règlements, le vote secret prédomine, je propose de l'employer dans cette circonstance, pour trancher la question qui est en discussion.

M. Charles Voïnesco: M. Catargi tire le rideau sur le Divan ad-hoc. Pourquoi? On y a adopté un règlement plus conforme à nos usages et plus légal que le règlement rouillé de l'ancienne Assemblée générale.

M. J. E. Floresco: Nous sortons de la question.

M. J. Bratiano: M. Catargi ne se contente pas de ce qu'il a dit avant-hier; il pose une question nouvelle. M. Voïnesco a grandement raison, en exigeant qu'on prenne un règlement fait dans des conditions qui nous font honneur.

On met aux voix, par assis et levés, le sous-amendement de M. Valeano, qui n'est pas adopté. On met également aux voix, par assis et levés, l'amendement de M. Braïloï et on l'adopte.

S. S. le président communique à l'Assemblée l'arrivée d'une députation de l'Assemblée moldave, qui demande à présenter une adresse de la part de l'Assemblée-sœur. | L'Assemblée, consultée, décide de recevoir la députation dans la séance du Samedi, à 1 heure de l'après-midi.

S. S. le président, après avoir consulté l'Assemblée, lève la séance à 3 heures et demie de l'après-midi.

(Suivent les signatures.)

No. 2570. *Annexe*.—Adresse No. 396 du ministère des affaires étrangères au président de l'Assemblée électorale de Valachie, du 11 (23) Février 1859. Bucarest.

Dans sa séance du Vendredi, 6 Février, le Conseil administratif a pris connaissance de l'adresse de Votre Sainteté du 5 Février, No. 22, par laquelle il est invité à faire savoir, par le canal compétent, à toutes les instances judiciaires que MM. les députés à l'Assemblée électorale ne doivent pas être cités en justice, tant que la Chambre est ouverte et poursuit ses travaux. || Le Conseil, par une décision prise en la dite séance, a décidé ce qui suit: | «N'étant pas compétent pour décider dans cette question, le Conseil «trouve nécessaire que les autorités judiciaires procèdent à l'égard «de MM. les membres de l'honorable Assemblée conformément aux «lois existantes, ayant, en même temps, en vue l'art. 20 de l'annexe «II de la convention.» || Le ministère des affaires étrangères a l'honneur de communiquer à Votre Sainteté la disposition qui précède, en réponse à l'adresse No. 22 sus-mentionnée.

Pour le ministre des affaires étrangères, (s.) N. Lahovary.

No. 2571.—«Votul secret.» Article publicat de d. Ioan C. Brătianu în ziarul «Românul» No. 18, din 12 (24) Februarie 1859 și No. 20, din 17 Februarie (1 Martie) 1859. Bucuresci.

Votul secret.

I.

No. 2571. De ce «voi și noi?» ne strigă adesea nobilii noștri colegi din sală de la Mitropolie.—De ce? Pentru că, fără a ne mai întoarce asupra aceluia trecut de care d-l Catargiu, în generositatea dumnealui, ne face grație acoperindu-l cu un văl de bronz, pentru că, zic, toate tendințele dumnealor sunt spre a merge aiurea de cât unde mergem noi; pentru că, în toate discuțiile, dumnealor profesează și susțin principiul contrariului a lor noastre; pentru că, în toate voturile dumnealor și, mai cu osebire, în cele secrete, fac să triumfe o altă cauză de cât aceea căreia am consacrat toată viața noastră și mai cu seamă aceștia un-spre zece ani din urmă, ce d-l ministru de finanțe ne impută cu atâta amărăciune; pentru că au gonit cu tur-

bare cauza națională și pe ce o servea; pentru că au gonit-o No. 2571,
până când valorile puternice ale opiniei publice europene și a 1859
nației române au venit, i-au respins și i-au înecat în fluerături, 24 Febr.
ca pe niște desmetici, nevrând să-i trateze ca pe niște criminali. ||
De ce voi și noi? Pentru că, cu tot vâlul de la 24 Ianuarie, vă
arătați că n'ați curmat de a adora trecutul și a urî prezentul, ce
inaugurează reconstituirea României. || De ce voi și noi? Pentru
că noi venim cu inimile deschise și voim a lucra la lumina con-
științei noastre și la lumina opiniei publice, când voi veniți cu
inimile înfășurate și voiți a lucra în secret și la întunerecul con-
științei voastre, cum zicea alaltăieri d-l Catargiu; pentru că noi voim
să ridicăm morala publică și caracterul național, voim să facem
ca tot Românul să aibă curajul opiniilor sale, ca ast fel să poată
resista când se va afla față în față cu amenințarea, când voi voiți
să perpetuați scăderea morală trecută și slăbiciunea caracterului
național, fiind pe reprezentanții nației la secret, ca, lăsați ast-fel
singuri față în față cu patimile și slăbiciunile omenești, să facă să
predomnească interesul individual asupra interesului general, carele,
nefiind susținut de opinia publică, devine fără poate și în tot-
deauna victima cumplitelui egoism. || Iaca, nobililor mei colegi,
de ce voi și noi. Nimic ca discuția de alaltăieri n'a putut pune la
lumină deosebirea, prăpastia chiar, ce există între voi și noi; căci,
cu toate protestațiile de confraternitate ce se repetă de vre-o nouă-
spre-zece zile și cari nu se fac de cât ca să se ascunză o uricioasă
comedie, cine nu vede că situația este falsă și că nu este de in-
teresul nostru și al nației de a ne mai amăgi și a o mai prelungi?
Cine nu simte că, prin votul secret și în întunec, ați dori să re-
câștigați ce n'ați putut păstra în fața lumii; căci, dacă sunteți re-
prezentanții nației, iar nu ai unei clase; dacă sunteți conduși în
lucrările d-voastră de interesul țării, iar nu de al altui-cuiva, de
ce vă e teamă să lucrați și să votați în fața ei? Ce vorbiți de opre-
siunea opiniei publice? Ce? vă este teamă că ea vă va face silă
de a lucra contra intereselor țării? Sau aveți presumpția că fie-care
din d-voastră este mai luminat asupra intereselor neamului și simte
pășurile lui mai mult de cât însuși neamul întreg? Și cine v'a
dat dreptul de a impune nației chiar un bine ce ea nu-l simte,
nu-l înțelege și nu-l voește? Nu înțelegeți că timpul de «așa voiesc
așa fac» a trecut? Nu înțelegeți că, de mai voiți să lucrați, sunteți
siliți a lucra cum voește nația? || Nu zic că opinia publică nu
șe poate înșela. Socrat și Christos periră victime ale opiniei pu-

No. 2571. blice; însă, de pe patul morței, ca de pe cruce, ei voră să lu-
 1859 mineze opinia publică, iar nu să-î facă silă și, prin vot secret,
 24 Febr. să impuie unei nații un ce care nu l'ar înțelege, nu l'ar simți
 și nu l'ar voi. || Demnitatea omenirei cere acest respect din
 partea indivizilor; părintele filosofiei și fiul lui Dumnezeui au
 tras drumul urmașilor lor, au arătat națiilor cât trebuie să se res-
 pecte. Nația română însă, mai mult de cât orî-care alta, este în
 drept a nu suferi de a i se impune în secret lucruri ce ea nu
 le cunoaște și la cari nu și-a dat consimțimîntul prin mani-
 festarea opiniei publice; zic: mai mult de cât orî-care alta, căci
 orî-ce i s'a impus pân'acum, a fost pentru paguba ei. Ce încredere
 dar voiți să mai aibă lumea în ceea-ce veți face în secret, când, în
 tot timpul ce genunchile străinului ținea nația în împilare și la
 secret, în tot timpul ce opinia publică era sugrumată și nu putea
 să eserseze nici o presiune asupra d-voastră, tot ce ați făcut a
 fost ca să dea mai multă înrîurire străinilor în trebile țarei și să-î
 sleiască isvoarele de bogăție, mai mult de cât batalioanele năvăli-
 torilor. || Nu, nația nu mai voește lucrări și voturi secrete. De
 prisos aduceți istoria veche în ajutorul sofismelor d-voastră. Cum?
 credeți că, printr'o aplicare falsă de ceea ce se făcea în areopagul
 Greciei vechi pentru procesuri, veți putea scuza votul secret în
 privința legilor? Nu v'ați încredințat încă că, pe când urmați stră-
 lucita carieră parlamentară în Divanuri obștești, lumea învăța carte
 pe brînci și că știe astăzi de ajuns ca să vă controleze argumentele
 și să vă prețuiască știința ce desfășurați înaintea ei și în care odată
 vă credea pe cuvînt că sunteți docti? Dacă cunoașteți așa de bine
 istoria Greciei vechi și de sunteți atât de amoreați de libertățile ei, de
 ce nu le aveți înaintea ochilor d-voastră; de ce nu voiți să le aplicați
 în țară, nota bene cu modificările, cu îmbunătățirile, cu rectificările
 ce geniul omenirei, într'o colaborare de opt spre-zece secolî, a adus
 acelor legi și instituții? Căci felul cu care voește d. Catargiu să se
 serve cu ceea ce se obișnuia la Greci, solidaritatea ce voește să
 așeze între d-lui și Solon sau Platon în apărarea votului secret, sunt
 sigur că străluciții răposați protestează din adîncul câmpiilor Elisei
 și se spală pe mâini de complicitatea de care îi acuză d. Catargiu.
 Cât pentru noi, declarăm că, cu tot respectul ce avem pentru acele
 leagăne ale libertăților omenirei, nu primim orbește de bun ce
 se practica în libera Athena și republicana Roma, unde uricioasa
 sclavie era aplicată în toată cruzimea ei; căci ne e teamă că cea d'in-
 tâi consecința ce ar putea să tragă unii dintr'o adorație oarbă de

înțelepciunea celor vechi, ar fi întoarcerea bieților desrobiți pe la No. 2571.
 vechii lor stăpâni. || **Votul secret și votul pe față** a fost o chestie 1859
 ce ne-a despărțit de nobilii noștri colegi încă din Adunarea ad-hoc. 24 Febr.

Orî-cine își aduce aminte că voturile noastre, chiar când votația era secretă, pentru noi era publică, subscriind voturile. Pentru noi dar, chestia nu este nouă, și fiind-că ne credem datorî a-î da însemnătatea unui principiu, să ne fie ertat d'a nu trece lesne asupra ei. || In Englitera, ne răspundeaū adversarii noștri, țara libertăței, liberalii se luptă să dobîndească votul secret, ca o mai mare garanție pentru libertățile publice. || Să examinăm dacă cererea liberalilor din Englitera este ca o măsură de circumstanță sau ca un principiu general, ca un ce absolut. In Englitera, numărul alegătorilor nu numai este restrâns, dar numirea multor deputați este monopolul unor orașe, cari au căzut așa de jos în cât le numesc orașe putrede (bourgs pourris); numărul alegătorilor acolo rămâne așa de mic în cât vine lesne nenumăraților milionari din Englitera să isbutească a fi numiți; votul dar secret, în asemenea cazuri, smintește siguranța nerușinaților cumpărători de voturi. Asemenea se întâmplă și în Camera comunelor: guvernul englezesc, prin nenumăratele posesii ale Engliterii, în deosebitele părți ale globului, dispune de o mulțime de funcții în cari fie ce amplotat este plătit cu miș de galbeni pe an, ce devin atâtea mijloace de corupție în mâna guvernului. Liberalii dar au propus, în Camera comunelor, votul secret, ca un mijloc provisoriu de-a mărgini influența guvernului. In ziua însă când numărul alegătorilor se va întinde și monopolul orașelor putrede se va desființa; în ziua când funcționarii nu vor mai putea intra în Cameră și pensiile funcționarilor nu vor mai fi o sinecură, ci strictă despăgubire a unui serviciu laborios; atunci, și în Englitera, liberalii vor cere votul pe față, așa cum se întrebuințează într'alte Staturi, și-l vor cere chiar pentru numirea deputaților, cum morala supremă o cere. || Intorcându-ne acum la noi, zic: ne aflăm într'o epocă de regenerare și nu se va sfârși într'o zi; trebuie dar să ne servim de mijloace mari; trebuie să pășim ast-fel în cât fie-ce pas ce-l face Românul, în exercițiul dreptului său politic, să-l angajeze și să-l pregătească a deveni un eroi, un mântuitor al patriei. **Votul pe față** este unul din acele mijloace, ce ne va exersa curajul, ne va forma caracterul, ne va întări în opiniile noastre și ne va sili chiar de a avea opinii, și a le avea bine determinate; el ne va obișnui, în toate și pentru toate, să punem interesul general de-asupra interesului particular;

No. 2571. el va pune capăt tuturor ambițiilor meschine, tuturor intereselor nelegiuite, ce numai în întuneric și cu mijloace rușinoase pot să triumfe. || Cine dar este pentru votul secret, este cu drept bănuit că are cugetări secrete, cugetări contrarii interesului și voinței nației; el nu este reprezentantul acestei țări, ci al unei clase sau al unei ambiții. || Din potrivă, cine este pentru votul pe față, ne arată din nainte drumul pe care voește să meargă; el ne dă o garanție de respectul ce păstrează pentru opinia publică și de încrederea ce are în bunul simț al nației; el se leagă că tot ce va face va fi pentru nație și prin nație.

II

Hotărîrea ce a luat majoritatea Camerei electivă din dealul Mitropoliei, în ședința de la 12 Februarie are o însemnătate din cele mai mari, nu numai pentru că votul pe față sau secret este un principiu, cum am zis în articolul trecut și cum ne vom munci să-l dovedim într'acesta, dar fiind-că acea hotărîre a majorității înseamnă cari sunt, în genere, principiile ce o vor conduce în facerea legilor. || Două principii se luptă de mult ca să predominescă în societățile omenești. || Unul, principiul autorității ce vine de sus, de la o putere supra-naturală, în numele căreia un om sau mai mulți legiferă și guvernă societățile. Altul, principiul autorității ce decurge din rezonul general al societăților. El se exersează sub numele de suveranitate națională. | Cel d'întâiu predomină în societățile antice și domnește încă în societățile asiatice. | Cel d'al doilea, adică principiul suveranității poporului, a triumfat în societățile moderne și le-a regenerat; el domnește într'un mod absolut peste lumea nouă; în America și în Europa, a devenit sufletul societăților; chiar acolo unde nu este întronat într'un fel oficial și absolut, sub numele însă de opinie publică conduce pe legiuitor și pe domnitor. || Autoritatea decurgînd din suveranitatea poporului nu este un principiu nou pentru țările noastre; în tot timpul independenței noastre naționale, a domnit mereu la noi, deși cu oarecari restrîngerî. || Convenția dar de la Paris, care proclamă suveranitatea nației ca lege, ca autoritate supremă, ce dă naștere tuturor puterilor publice atât executive cât și legislative, nu face alt de cât de-a ne reîntregi în deplinul exercițiu al unui principiu cu totul străbun. || Suveranitatea însă a poporului în societățile moderne, ce sunt mult mai întinse de cât cele vechi și a cărora basă este munca, n'a putut încă ajunge de-a se exersa de-a dreptul; populi

o delegă unu mic număr dintre dânșii, din cari unii, sub numele No. 2571. de reprezentanți ai națiunei, fac legile și alții le execută. || In Statele monarchice constituționale, suveranitatea națională se află, mai mult de cât ori unde, cu deplin împărțită în două: una, sub nume de putere executivă, cu care este învestmintat monarhul; și alta, sub nume de putere legislativă, este încredințată unei Adunări compuse de un număr mai mare sau mai mic de reprezentanți. || Amândouă aceste puteri sunt răspunzătoare înaintea nației de actele lor în exercițiul mandatului cu care sunt însărcinate. Și acesta este lucrul natural, căci ori-cine primește o însărcinare de la altul și lucrează în numele lui, trebuie să-î dea socoteala și să răspundă de ceia ce a făcut pentru dânsul. Inșă, cum în Statele monarchice s'a chibzuit, sub cuvînt pentru mai mare stabilitate a societăței politice, ca șeful Statului să fie inviolabil, și cum tot de odată răspunderea este o lege neapărată a societăților unde autoritatea supremă este suveranitatea nației, s'a hotărît ca actele șefului Statului să nu aibă o valoare de cât fiind contra-semnate de miniștrii, cari, primindu-le ast-fel de ale lor, devin răspunzătorii de dânsele înaintea nației. Iar puterea legislativă rămâne și aci răspunzătoare de adreptul, adică că, la fie-care termen de alegere, deputatul vine de-și dobândește printr'o realegere răsplata, dacă a fost mandatar fidel, dacă a dat legi bune; sau, ne mai fiind ales, își iea pedeapsa de relele legi ce a făcut, și nația trimite alt deputat în locu-î, spre a îndrepta răul ce a făcut predecesorul lui. || Este dar învederat că, într'o societate ca a noastră, unde, după convenția de la Paris și după vechiul nostru drept național, toate puterile publice decurg de la suveranitatea nației, un deputat nu poate vota în secret legile, tot ast-fel precum ministerul nu poate publica un decret al Domnitorului, fără a fi contra-semnat de dânsul. Intr'alt fel, cine ar fi răspunzător de aceste acte, într'o societate unde răspunderea este o lege riguroasă? Și cum ar putea nația judeca pe deputatul său la o a două alegere, dacă n'ar ști cum a votat, ce legi a dat țarei sau a voit să-î dea? || Din ziua nefastă de la 12 Februarie, frămînt și resfrămînt toate aceste argumente în capul meu și mă întreb, prin ce nălucire d-l Catargiu și d-l Brăiloiu uitară legea supremă a țarei, uitară în numele cui fac legi în dealul Mitropoliei și, călcând pe una, nesocotind pe cea-l'altă, vin în numele autorității istoriei vechi, unul ca un Numa Pompiliu și cel-alt ca un al doilea Mahomet, spre a impune legi, fără ca să iea asupra-le răspunderea faptelor d-lor? || Negreșit că niște asemenea ră-

1859
24 Febr.

No. 2571. tăcirii sau nălucirii mă întristează. Ba, încă în frageda mea copilărie, 1859 plângeam, când citeam viața eroului cavalier de la Manșa, care fusese
24 Febr. jertfa acelei triste și ciudate halucinații de a confunda prezentul cu trecutul. Astăzi însă, este mai mult de cât o simplă compătimire ce mă preocupă; aci este o primejdie ce-mi îngheață inima; căci o majoritate întreagă a urmat pe triștișii noștri eroi, căci o majoritate întreagă s'a revoltat înotriva autorității ce a trimis-o în Adunare, căci o majoritate întreagă declară înainte că va merge în cariera sa legislativă contra opiniei publice. || Negreșit că nu se vede pentru întâia oară că cei cari se numesc pe ei înșiși înțelepți, să facă fapte nesocotite și că cei cari, după dînșii, ar fi nebuni, să facă fapte înțelepte. Inșă, domnilor din majoritate, o repet, în ziua de 12 (24) Februarie, când ați urmat pe d-l Brăiloiu și pe d-l Catargiu n'ați fost conduși de făclia înțelepciunii, n'ați făcut, nu zic un act patriotic, — sacrificări așa de mari nu poate cere cine-va pe toate zilele de la oameni înțelepți și moderați, — ci nici măcar un act conservativ, un act folositor clasei d-voastră, cum ați crezut negreșit că faceți. In adevăr, să puie orî care om cu sânge rece, orî-care om ce nu este încântat, uimit, fermecat de puternica și elocuenta parolă a d-lui Brăiloiu, să ne spue, zic, cari din acele două opinii ce au împărțit Camera la 12 Februarie, este mai înțeleaptă: aceea a majorității de a vota în secret, sau aceea a minorității de a vota pe față? Să ne spue, în curățenia cugetului lui, dacă hotărîrea majorității întărește Camera, i adaogă în considerație și-i atrage încrederea și dragostea nației, sau dacă, din contră, o slăbește, dând-o în prada bănuelilor?

Ioan Brătianu.

(Traducțiune)

Le vote secret.

I.

Pourquoi cette distinction entre «vous et nous»? nous crient souvent nos nobles collègues de la salle de la Métropole. Pourquoi? Parce que, sans revenir au passé, sur lequel M. Catargi, dans sa générosité, nous fait la grâce de tirer un rideau de bronze, toutes les tendances de ces messieurs les poussent sur une voie autre que la nôtre; parce que, dans toutes les discussions, ils professent et

soutiennent des principes contraires aux nôtres; parce que, dans tous leurs votes et surtout dans les votes secrets, ils font triompher une autre cause que celle à laquelle nous avons consacré notre vie et particulièrement les dernières onze années, ce que M. le ministre des finances nous reproche avec tant d'amertume; parce qu'ils ont persécuté avec rage la cause nationale, ainsi que ceux qui la servaient; parce qu'ils l'ont persécutée jusqu'à ce que les flots puissants de l'opinion publique en Europe et en Roumanie les aient repoussés et noyés dans les huées générales, comme des écervelés, ne voulant pas les traiter comme des criminels. || Pourquoi cette distinction entre «vous et nous»? Parce que, malgré le voile tombé le 24 Janvier, vous prouvez que vous n'avez pas cessé d'adorer le passé et de haïr le présent qui inaugure la reconstitution de la Roumanie. || Pourquoi cette distinction entre «vous et nous»? Parce que nous avons le cœur ouvert et que nous voulons travailler à la lumière de notre conscience et de l'opinion publique; tandis que vous, vous avez le cœur fermé et vous voulez travailler en secret et dans les ténèbres de votre conscience, comme M. Catargi l'a dit avant-hier; parce que nous voulons relever la moralité publique et le caractère national, faire que tout Roumain ait le courage de ses opinions, pour pouvoir résister quand il se trouve devant des menaces; tandis que vous, vous voulez perpétuer la décadence morale du passé et l'affaiblissement du caractère national, afin que, laissés seuls face à face avec les passions et les faiblesses humaines, vous puissiez faire prédominer l'intérêt individuel sur l'intérêt général qui, n'étant pas soutenu par l'opinion publique, devient sans force et est toujours victime du cruel égoïsme. || Voilà, pourquoi, mes nobles collègues, il faut faire la distinction entre «vous et nous.» Rien comme la discussion d'avant-hier n'a pu mettre mieux en évidence la différence, l'abîme même qui existe entre vous et nous; car, malgré toutes les protestations de confraternité, que vous répétez depuis dix-neuf jours et qui n'ont pour but que de masquer une hideuse comédie, qui ne voit que la situation est fausse et qu'il n'est ni dans notre intérêt ni dans celui de la nation de nous laisser berner plus longtemps et de la prolonger? Qui ne sent que, par le vote secret, vous avez voulu regagner dans les ténèbres ce que vous n'avez pas pu garder au grand jour? Car si vous êtes les représentants de la nation et non d'une classe; si, dans vos actions, vous êtes guidés par l'intérêt du pays et non par quelque chose d'autre, pourquoi craignez-vous

No. 2571.

1859

24 Febr.

No. 2571. d'agir et de voter ouvertement? Que nous parlez-vous de la pression de l'opinion publique? Quoi? Craignez-vous qu'elle ne vous fasse violence, pour vous faire agir contre les intérêts du pays? Ou bien, avez-vous la présomption que chacun de vous, Messieurs, connaît mieux les intérêts de la nation et sent mieux ses besoins que la nation entière elle-même? Et qui vous a donné le droit d'imposer à la nation une chose, soit-elle même bonne, mais qu'elle ne sent pas, ne comprend pas et ne veut pas? Ne comprenez-vous pas que les temps du bon plaisir sont passés? Ne comprenez-vous pas que, désormais, si vous voulez faire quelque chose, vous devez le faire comme le veut la nation? || Je ne dis pas que l'opinion publique ne puisse pas se tromper. Socrate et Jésus Christ devinrent les victimes de l'opinion publique; mais l'un sur son lit de mort et l'autre sur la croix, ils voulurent éclairer l'opinion publique et non lui faire violence ni imposer à une nation, comme vous le faites par le vote secret, quelque chose qu'elle ne comprendrait pas, ne sentirait pas et ne voudrait pas. || La dignité humaine demande ce respect de la part des individus. Le père de la philosophie et le fils de Dieu ont indiqué la voie à leurs successeurs, ont indiqué aux nations combien elles doivent se respecter. La nation roumaine, plus que toute autre, est en droit de ne pas souffrir qu'on lui impose, en secret, des choses qu'elle ne connaît pas et auxquelles elle n'a pas donné son consentement par la manifestation de l'opinion publique; je dis: «plus que toute autre», car tout ce qu'on lui a imposé jusqu'à présent, a été à son préjudice. Quelle confiance voulez-vous que le monde ait dans ce que vous ferez en secret, lorsque, tout le temps que l'étranger opprimait la nation et la tenait au secret, tout le temps que l'opinion publique était étouffée et ne pouvait exercer sur vous aucune pression, tout ce que vous avez fait, c'était d'augmenter l'influence des étrangers dans les affaires du pays et d'épuiser les sources de ses richesses, plus que ne les épuisaient les envahisseurs. | Non, la nation ne veut plus ni d'affaires secrètes ni de votes secrets; c'est en vain que vous citez l'histoire ancienne à l'appui de vos sophismes. Croyez-vous que, par une fausse application de ce qu'on faisait dans l'aréopage de l'ancienne Grèce pour des procès, vous parviendrez à justifier le vote secret pour des lois? Ne vous êtes-vous pas encore convaincus que, pendant que vous poursuiviez votre brillante carrière parlementaire dans les anciens Divans généraux, le monde marchait fermement dans la voie du progrès et qu'il est aujourd'hui

en état de contrôler vos arguments et d'apprécier la science dont vous faites étalage et dans laquelle, naguère, il vous croyait passés maîtres? Si vous connaissez si bien l'histoire de l'ancienne Grèce et si vous êtes si amoureux de ses libertés, pourquoi ne vous servent-elles pas de modèle, pourquoi ne voulez-vous pas les appliquer chez nous, bien entendu avec les modifications, les améliorations et les rectifications que le génie humain, à la suite d'un travail de dix-huit siècles, a apportées à ces lois et à ces institutions? M. Catargi veut se servir de ce qui était en usage chez les Grecs; il veut établir une solidarité entre lui et Solon ou Platon; mais je suis certain que ces illustres défunts protestent du fond des champs Elysées contre la complicité dont M. Catargi les accuse. Quant à nous, nous déclarons qu'avec tout le respect que nous gardons à ces berceaux des libertés humaines, nous ne saurions accepter aveuglément ce qui se pratiquait dans la libre Athènes ou dans la Rome républicaine, où l'odieux esclavage était appliqué dans toute sa cruauté; car nous craindrions que la première conséquence de notre adoration aveugle pour la sagesse des anciens, ne fût le retour forcé des malheureux émancipés chez leurs anciens maîtres. || La question du vote secret ou du vote public nous a séparés de nos nobles collègues depuis l'Assemblée ad-hoc encore. Tout le monde se rappelle que, même au vote secret, nous votions publiquement, en signant nos bulletins de vote. Pour nous donc, la question n'est pas nouvelle, et comme nous croyons devoir lui donner l'importance d'un principe, qu'il nous soit permis d'appuyer là-dessus. || En Angleterre, nous disaient nos adversaires, dans ce pays de la liberté, les libéraux luttent pour obtenir le vote secret, comme une plus grande garantie des libertés publiques. || Examinons si ce vœu des libéraux anglais a le caractère d'une mesure de circonstance ou celui d'un principe, de quelque chose d'absolu. En Angleterre, le nombre d'électeurs est restreint; il y a même des villes, qui ont le monopole de nommer plusieurs députés, et qui sont tellement déchues qu'elles ont mérité la dénomination de «bourgs pourris.» Le nombre d'électeurs dans ces villes est si petit qu'il est facile aux innombrables millionnaires anglais de s'y faire élire; dans ce cas donc, le vote secret ébranle la certitude des impudents acheteurs de votes. La même chose arrive à la Chambre des communes: A cause des énormes possessions britanniques dans différentes parties du globe, le gouvernement anglais dispose d'une grande quantité de fonctions payées

No. 2571.
1859
24 Febr.

No. 2571. par des milliers de ducats d'appointements et qui deviennent autant
 1859 de moyens de corruption entre les mains du gouvernement. Les
 24 Febr. libéraux ont donc proposé, à la Chambre des communes, le vote
 secret, comme un moyen provisoire de limiter l'influence du gou-
 vernement. Mais, le jour où le nombre d'électeurs aura été aug-
 menté et où le monopole des bourgs pourris aura été aboli; le
 jour où les fonctionnaires ne pourront plus entrer à la Chambre et
 où les appointements des fonctionnaires ne seront plus des siné-
 cures, mais une stricte rémunération pour un service laborieux,
 les libéraux anglais demanderont le vote public, tel qu'il existe
 dans d'autres Etats et ils le demanderont même pour l'élection
 des députés, ainsi que la morale suprême l'exige. | Je reviens à
 notre situation à nous, et je dis: nous nous trouvons dans la
 période de la régénération et de la reconstitution politique de
 notre nationalité; la lutte est grande et elle ne se terminera pas
 en un jour; nous devons donc employer de grands moyens; nous
 devons procéder de sorte que chaque pas que le Roumain fait
 dans l'exercice de ses droits politiques, l'engage et le prépare à
 devenir un héros, un sauveur de la patrie. Le vote public est
 un de ces moyens: il exerce le courage, forme le caractère,
 consolide les opinions, force même à avoir des opinions et à les
 avoir déterminées; il nous habituera à mettre, en tout et pour
 tout, l'intérêt général au-dessus de l'intérêt particulier; il mettra
 une barrière à toutes les ambitions mesquines, à tous les intérêts
 illégitimes qui ne peuvent triompher que dans l'obscurité et par
 des moyens honteux. || Par conséquent, celui qui est pour le
 vote secret, est soupçonné, à juste titre, d'avoir des idées se-
 crètes, contraires à l'intérêt et à la volonté de la nation; il n'est
 pas le représentant du pays, mais d'une classe ou d'une ambition.
 | Par contre, celui qui est pour le vote public, indique d'avance
 la voie qu'il veut suivre; il nous donne une garantie de son res-
 pect de l'opinion publique et de sa confiance dans le bon sens de
 la nation; il prend l'engagement que tout ce qu'il fera, sera pour
 la nation et par la nation.

II.

La décision prise par la majorité de la Chambre élective de
 la colline de la Métropole, dans sa séance du 12 Février, a une
 très grande importance, non seulement parce que la question du
 vote public ou secret est un principe, ainsi que je l'ai dit dans

mon précédent article et que je m'efforcerais de le prouver dans celui-ci, mais encore parce que, par cette décision, la majorité indique quels sont, en général, les principes qui la guideront dans la confection des lois. || Deux principes se livrent depuis longtemps la lutte pour la prédominance dans les sociétés humaines. || L'un, le principe d'une autorité venant d'en haut, d'un pouvoir surnaturel, au nom duquel un ou plusieurs hommes légifèrent et gouvernent les sociétés. L'autre, le principe d'une autorité qui découle de la raison générale des sociétés et qui est exercée au nom de la souveraineté nationale. || Le premier prédominait dans les sociétés antiques et règne encore dans les sociétés asiatiques. | Le second, le principe de la souveraineté du peuple, a triomphé dans les sociétés modernes et les a régénérées; il règne d'une façon absolue dans le monde nouveau, en Amérique et en Europe; il est devenu l'âme des sociétés; même là où il n'est pas intrônisé d'une façon officielle et absolue, il conduit, sous le nom d'opinion publique, le législateur et le Prince. || L'autorité découlant de la souveraineté du peuple n'est pas un principe nouveau dans nos Principautés; pendant tout le temps de notre indépendance nationale, il a, sans cesse, régné chez nous, quoique avec certaines restrictions. || La convention de Paris qui proclame la souveraineté nationale comme loi, comme autorité suprême qui donne naissance à tous les pouvoirs publics, tant au pouvoir exécutif qu'au pouvoir législatif, ne fait donc que rétablir chez nous le plein exercice d'un principe séculaire. || Mais la souveraineté du peuple dans les sociétés modernes, qui sont plus étendues que les anciennes et dont la base est le travail, n'a pu encore parvenir à être exercée directement; les peuples la délèguent à un petit nombre de citoyens dont certains, sous le nom de représentants de la nation, font des lois, tandis que d'autres les exécutent. || Dans les États monarchiques constitutionnels, la souveraineté nationale est, plus qu'ailleurs, partagée en deux: d'abord, le pouvoir exécutif dont le monarque est revêtu; puis, le pouvoir législatif qui est confié à une Assemblée composée d'un nombre plus ou moins grand de représentants. Ces deux pouvoirs sont responsables devant la nation des actes qu'ils accomplissent dans l'exercice du mandat dont ils sont chargés; et c'est naturel, car quiconque accepte un mandat et agit au nom d'un autre, doit rendre compte et être responsable de tout ce qu'il a fait pour son mandant. Cependant, comme, dans les États monarchiques, en vue d'une plus grande stabilité de la

No. 2571.
1859
24 Febr.

No. 2571. société politique, on a admis que le chef de l'Etat est inviolable, et comme, en même temps, la responsabilité est une loi indispensable dans les sociétés où la souveraineté de la nation est l'autorité suprême, on a décidé que les actes du chef de l'Etat n'ont de valeur que lorsqu'ils sont contre-signés par les ministres qui, par là, les acceptent comme les leurs et en deviennent responsables devant la nation. Quant au pouvoir législatif, il est aussi responsable, et encore directement, car, à chaque renouvellement de la Chambre, le député doit se présenter et il reçoit sa récompense, il est réélu, s'il a été un mandataire fidèle, s'il a fait de bonnes lois, ou bien il est puni, n'étant pas réélu, s'il a fait de mauvaises lois; alors, la nation le remplace par un autre député, chargé de redresser le mal causé par son prédécesseur. || Il est donc évident que, dans une société comme la nôtre, où, selon la convention de Paris et d'après notre ancien droit national, tous les pouvoirs publics découlent de la souveraineté de la nation, un député ne peut pas voter en secret des lois, tout comme un ministre ne peut pas publier un décret princier, sans le contre-signer. S'il en était autrement, qui serait responsable de ces actes, dans une société où la responsabilité est une loi de rigueur? Et comment la nation, lors d'une nouvelle élection, pourrait-elle juger son député, si elle ne savait pas comment il a voté, quelles lois il a données ou a voulu donner au pays? || Depuis la journée néfaste du 12 Février, je pétris et je repétris dans ma tête tous ces arguments et je me demande à la suite de quelle hallucination MM. Catargi et Braïloï ont oublié la loi suprême du pays, ont oublié au nom de qui ils font des lois sur la colline de la Métropole et, foulant aux pieds l'une et méconnaissant l'autre, viennent, au nom de l'autorité de l'histoire ancienne, l'un comme un Numa Pompilius, l'autre comme un Mahomet, imposer des lois, sans en assumer la responsabilité. De tels errements, de telles hallucinations m'attristent, certes. Dans mon enfance, je pleurais en lisant l'histoire du chevalier de la Manche, victime de la triste et étrange hallucination, consistant à confondre le présent avec le passé. Aujourd'hui, c'est plus qu'une simple compassion qui me préoccupe; je vois un danger qui me donne du vertige; car toute une majorité a suivi nos tristes héros, car toute une majorité s'est révoltée contre l'autorité qui l'a envoyée à la Chambre, car toute une majorité déclare que, dans sa carrière législative, elle marchera contre l'opinion publique. || Ce n'est, certes, pas pour la première fois qu'on voit ceux

qui se disent intelligents, se livrer à des actes irréfléchis et ceux No. 2571.
 que l'on dit fous, faire des actes de sagesse. Mais, dans la journée 1859
 du 12 (24) Février, Messieurs les membres de la majorité, lorsque 24 Febr.
 vous avez suivi MM. Braïloï et Catargi, vous n'étiez pas guidés
 par un flambeau d'intelligence, vous n'avez pas fait — je ne dis
 pas un acte patriotique, car on ne saurait demander chaque jour
 un tel sacrifice à des gens intelligents et modérés, — mais pas
 même un acte conservateur, un acte utile à votre classe, ainsi que,
 certainement, vous avez cru le faire. En effet, que tout homme
 de sang froid, tout homme qui n'est pas enchanté, emporté, charmé
 par la puissante et éloquente parole de M. Braïloï, nous dise quelle
 est des deux opinions qui ont partagé la Chambre, le 12 Février,
 celle qui est la plus sage, Est-ce celle de la majorité qui veut le
 vote secret, ou bien celle de la minorité qui veut le vote ouvert?
 Qu'il nous dise, en toute conscience, si la décision de la majorité
 consolide la Chambre, augmente son prestige, lui attire la con-
 fiance et l'affection de la nation, ou bien si, au contraire, elle l'af-
 faiblit, en la livrant à des suspensions?

Jean Bratiano.

No. 2572.— «Perdeaoa de fer.» Articole publicat de d. C. A.
 Rosetti, în ziarul «Românul», No. 18, din 12
 (24) Februarie 1859, și No. 20, din 17 Februa-
 rie (1 Martie) 1859. București.

Perdeaoa de fer.

I.

«Să tragem o perdeao de fer asupra trecutului și, mai cu seamă, No. 2572.
 asupra acestor zece ani din urmă», zicea alaltăieri, în Adunarea e- 1859
 lectivă din București, domnul Catargiu, adresându-se către unele 24 Febr.
 din băncile părții stinge ale Adunării. Domnul deputat al părții
 drepte arată încă că voește a trage acea perdeao, împins de a d-lor
 generositățe pentru noi, spre a ascunde din ochii oamenilor ale
 noastre rele purtări și împilări, și de modestie pentru partea dreaptă
 a Adunării, spre a tăinui suferințele cele mari, adaugă domnul
 Catargiu, ce au îndurat dumnealor, mai cu seamă, în acești zece
 ani din urmă. || Aceste cuvinte ale domnului ministru de finanțe

No. 2572. și tot deodată încă vice-president al Adunării, nu sunt o inspirație de moment; ele sunt expresia unei idei adânc încuibate în inimile nobililor noștri colegi din Adunare, ce se manifestă din când în când prin gura unuia din șefii acestui partid, precum alaltăieri prin gura d-lui Catargiu, și acum un an, printr'a d-lui Ioan Ottețeanu, când ne-a zis, la Divanul ad-hoc, tot cu acel scop de generoasă iertare pentru noi: «Să nu mai pomenim d'acele epoci» (1821—1849). | Este timp, credem, ca să sfârșească odată și nobiliile noștri adversari cu cuvintele în doi perși și să înceapă și dumnealor a vorbi limpede și deslușit, și a numi în public, precum o fac în palaturile d-lor, oamenii și lucrurile pe numele lor. Noi, am zis, zicem și vom zice: nu primim de la nimeni, nici milă, nici generosități, nici cruțare chiar; și atât nu primim, atât de mare este orbia noastră, în cât celora cari se arată că pare că ar avea a ne imputa vre-o faptă neonestă, sau contrarie patriotismului și nu o fac de milă, de generosități sau de cruțare pentru noi, în loc de a le păstra recunoștință, noi le strigăm în gura mare și tipărim cu litere sub-liniolate că numai calomniile se șoptesc, numai faptele cele rele se fac în secret. || Dacă nobiliile noștri antagoniști vor, negreșit, să despartă trecutul de viitor printr'o perdea, sunt liberi a o face; însă pentru trecutul d-lor, iar nu pentru al nostru; precum sunt liberi și pot face ca acea perdea să fie nu numai de fer și de argint și de aur chiar, când trecutul nostru nu ne iartă a o face nici chiar de astarul cel mai rar. Dacă nobiliile noștri antagoniști vor să nu mai vorbim despre trecut, noi primim, însă să fie înțeles că acel trecut ce trebuie tăcut, este al dumnealor, iar nu al nostru; să fie înțeles că cei cari au iertat, sîntem noi, iar nu dumnealor; să fie înțeles, odată pentru totdeauna, că dumnealor se tem de lumină, iar nu noi, și că acum, ca totdeauna, dumnealor au semănat ura și discordia, iar nu noi. | Trecutul nostru, să o afle în sfârșit d. Catargiu și cei de opinia dumnealor, este moșia noastră, rangurile noastre, decorațiile noastre, gloria și fericirea noastră; îl dăm însă cu plăcere și cu mîndrie în desbaterea publică, atât la tribuna Adunării, cât și în coloanele acestei foi; primim ori-ce acuzări vor avea a ne face protivnicii noștri, și îi desfidem pe toți să ne dea și nouă o asemenea voie; îi desfidem să iasă ca noi și cu noi să desbată înaintea tribunalului public trecutul dumnealor politic față în față cu al nostru, faptele dumnealor cu ale noastre, și datele toate, fără osebite, de la 1821 până la 1859 Ianuarie în 24. | A! domnilor! fiți, pentru numele

lui Dumnezeu, fiți înțelepți, de nu puteți fi mai mult, și dacă nu
 încapе în inima dv. recunoștință pentru frățеasca noastră purtare,
 lăsați cel puțin să intre în inteligența dv. o rază de lumină, spre
 a vă conduce pe adevărată cale de patriotism și de fericire. Acea
 rază vă va face să vedeți că, precum poporul nu se guvernă cu
 lanțuri, cu baionete, și în întuneric, cum l'ați guvernat pînă aci
 și voiți a-l governa, tot astfel și trecutul cel rău nu se ascunde
 cu perdele de fer, ci cu un zid de fapte bune și patriotice, cu
 frăție, cu lucrare necontenită și bună, cu fapte naționale și cu voturi
 pe față, iar nu cu rezemare pe străini și cu voturi în întunericul
 odăilor său al conștiințelor.

II

Perdeaoa de fer, inventată de d. Catargiu, este, se vede, menită
 a deveni din zi în zi mai celebră. În ședința de Joi, ea nu era de
 cât o perdea de fer spre a despărți partea dreaptă a Adunării de
 cea stângă; în ședința de Sâmbătă, d. Catargiu o transformă într'un
 stindard de resbel, în Labarum cel nebiruit sub care, său mai drept
 zicând la spatele căruia, d. vice-president înșirui în linie de resbel
 partea dreaptă a Adunării, strigându-i: «In hoc signo vinces»; ceea
 ce se tâlcuește, în această împrejurare: «la spatele perdelelor de fer și
 în întunericul conștiințelor vom birui.» ¹⁾ || Ședința de Sâmbătă
 (14/26 Februarie) era menită a fi una din acele zile fericite și rare
 în anele istoriei națiilor, ce se înscriu pe coloane de bronz pen-
 tru gloria generației prezente și pentru călăuza generațiilor viitoare.
 În această ședință, a venit deputația trimisă de Adunarea electivă
 din România de peste Milcov, spre a da sărutarea de unire Adu-
 nării noastre, și a o invita a se întruni la Focșani, spre a căuta și
 a hotărî împreună măsurile ce se vor găsi de trebuință a se lua
 pentru susținerea și întărirea votului de la 24 Ianuarie. Ziua de
 Sâmbătă era o zi de acelea ce n'a mai avut nația noastră și pe
 care ne va pismui-o generațiile viitoare, ori cât de glorioase vor
 fi zilele lor; căci era întâia zi în care sora noastră cea frumoasă,
 Moldavia, putu în sfîrșit, după atâtea secolî de despărțire, de triun-
 chire și de felurite și necurmate suferințe, să se arunce în bra-
 țele noastre și să poată vorbi și spune suferințele ei, păsul ei, do-

¹⁾ Intunerecul conștiinței, este expresia șefilor părții drepte a Adunării. Până
 aoum, omenirea era obicinuită a crede în lumina conștiinței; d. Catargiu a găsit
 de cuviință a zice, pentru partidul d-lui, «în întunericul conștiinței.»

No 2572. rul ei, amorul ei, trebuințele și speranțele ei fraților săi Munteni,
 1859 după amvonul susținut de acvila cea falnică a părinților noștri
 24 Febr. comuni. || Peste puține zile, România întreagă va citi cuvintele
 de iubire, de înțelepciune și de patriotism ce le rosti puternica
 Moldavia, prin viersul agerului și elocuentului ei reprezentant,
 onorabilul d. Mihail Kogălniceanu, și inima României întregi va
 tresălta la citirea acelor cuvinte, cum a tresăltat inima Românilor
 ce au avut fericirea să le auză de-a dreptul din gura deputației.
 Până atunci, ne este de ajuns, pentru înțelegerea subiectului
 ce desbatem a spune aci că, după ce deputatul Moldaviei a definit
 înțelesul voturilor de la 5 și 24 Ianuarie și a demonstrat cât de
 sus s'a pus România înaintea Europei, a arătat apoi pînă la
 evidență că acest vot trebuie susținut acum prin toate mijloacele,
 tot cu aceeași unanimitate și stăruință cu care a fost făcut; că, în
 Moldavia, toate clasele au fost și sunt una, ori de câte ori este
 vorba de naționalitate și de sacrificiū pentru susținerea drepturilor
 și a autonomiei noastre. Clasele privilegiate, zise oratorul, s'au
 lepădat în adevăr de vechile privilegii contra cărora protesta cu
 drept cuvînt nația; ne-a rămas însă, adăogă patriotul boer de
 peste Milcov, niște privilegii mari și puternice ce nimeni nu ni le
 va putea lua: acele privilegii sunt știința, patriotismul, sacrificiile...
 | La aceste cuvinte, toată Adunarea, și partea dreaptă întreagă,
 aplaudă. Peste câte-va minute însă, partea dreaptă, prin organul
 d-lui Barbu Catargiu, se sili a dovedi că cuvintele cetățeanului
 din Iași trecură peste d-lor cum trece ploaia cu bășici peste
 lepezile de piatră; câte-va minute după eșirea din Adunare a
 deputației moldave, d-l Catargiu se sili a demonstra că a auzit,
 dar că n'a voit să înțeleagă. || În adevăr, ce putem zice alt de
 cât că n'au putut și n'au voit să înțeleagă nobilii reprezentanți
 din partea dreaptă a Adunării, când vedem că, în loc de a
 profita de acea mișcare sfîntă în care pusese toate inimile
 cuvintele deputației moldave și a proceda îndată la marea
 și frumoasa lucrare a zilei, și care era desbaterea
 propunerii ce ne-a făcut Adunarea electivă din Iași,
 d-l ministru de finanțe și tot vice-president al
 Adunării, sub pretext de a face o îndreptare la
 procesul verbal al ședinței trecute, începe a
 vorbi, și printr'un cuvînt pregătit și cumpănit
 de mai nainte, ese cu totul din chestie, atacă
 necurmat pe cine voește și cum voește,
 rupe și sfîșie tot trecutul nostru pe care
 d-lui zice că de milă și de generositate
 voește să ni l ascundă sub o perdea
 de fer, și și dă apoi d-lui și a lor
 d-lui cununa de patriotism, de

înțelepciune, de moderare și de generositate, pe care a dovedit că No. 2572.
o merită, printr'o filadă cu scoarțe pembe ce o scoase din buzu- 1859
narul d-sale, în momentul ce l'a crezut d-lui mai dramatic, și care 24 Febr.
filadă ne-a spus că a fost scrisă pe când noi, adaogă d-l ministru,
eram încă în nenorocire, în exil, (după cererea și dorința părței
drepte a Adunărei) și cu care și prin care, (vorbim de filadă), cu
pericolul vieței d-lor, au scăpat țara din toate peirile și au adus-o
până în fericirea în care se află ea astăzi. După acest ager, ascuțit,
pregătit și lung cuvînt, cu totul afară din chestie, pe care biuroul
l'a bine-cuvîntat și partea dreaptă a Adunărei l-a declarat adevă-
rata expresie a cugetărilor sale, d-l Catargiu a mai făcut o nouă
digresie, o nouă abatere din chestie și, transformând Adunarea
electivă într'un tribunal, îi înfățișă un proces de tipar, pe care îl
pledă d-l ministru cu aceiași sistemă de cuvinte acuzătoare pentru
noi și lăudăroase și mărinimoase pentru d-lor, și ne declară culpași,
osândindu-ne tot de-odată la cea mai aspră din toate pedepsele și
care este: ȳertarea desprețuitoare a părței drepte, în numele căreia
vorbea. || Biuroul și partea dreaptă a Adunărei, refusându-ne dreptul
de a răspunde d-lui Catargiu, pe tărîmul pe care a fost pus d-lui
chestia, un alt membru al părței drepte, d-l Ioan Florescu, a luat
cuvîntul și, adresându-se la E. S. presidentul Adunărei electivă, l'a
conjurat să ceară de la «stăpânire» a opri pentru noi și libertatea
tiparului, precum d-lor ne opresc în Adunare libertatea cuvîntului. ||
Să lămurim, domnilor, desbaterea cel puțin în această foaie, pe
care eu am pus-o și o puî la dispoziția d-voastră, de vreme ce nu
voiți să ne înțelegem la tribuna Adunărei, care este sub domnia
majorității voastre. || Să începem întâiu de la reclamarea ce ați
cutezat a face, în Adunarea electivă, contra articolelor publicate în
această foaie. | Un deputat, ați zis, nu poate trata, în foile publice,
despre chestiile ce se tratează în Adunare. || De unde, domnilor,
ați tras această idee, unică în felul ei? Cum, d-voastră, cari sunteți
obișnuiți a avea câte două și trei funcții de-odată și toate plătite
de Stat, nu vă puteți împăca cu ideea ca un deputat să fie tot-
de-odată și ziarist? Cum, d-l Catargiu, care se împacă a fi tot-
de-odată ministru de finanțe și vice-president al Adunărei, însoțire de
funcții ce nu s'a văzut de când lumea în nici o parte de loc, se sbur-
lește pe noi, văzându-ne că suntem tot de-odată deputați și publiciști,
însoțire de lucrare ce s'a făcut și se face în toate zilele și la toate na-
țiile? Multe și felurite lucruri pe dos a fost ursită să audă și să vadă
biata țara aceasta; cu toate acestea, mărturisesc că tot rămaseră în

No. 2572. uimire toți cei cari auziră pe d-nii Catargiu și Florescu susținind, unica
 1859 și ciudata idee, că nu poate fi ertat unul deputat a-și susține ideile
 24 Febr. și credința politică în foile publice. Dar, pentru Dumnezeu, când oare
 o să înțelegeți că deputații de astăzi nu mai intră în Adunarea
 de la Mitropolie ca deputații Regulamentului, pe dreptul rangurilor.
 || Cu drept său fără drept, Puterile chezașe, ascultând reclamarile
 nației, sau poate filada cu scoarțele pembe a d-lui Catargiu, a
 ridicat dreptul ce aveau rangurile de-a reprezenta nația română.
 Acest drept o dată surpat, voind sau nevoind, trebuie să înțelegem
 că, astăzi, deputații nu mai sunt deputații nației, ci avocații ei, aleși
 și trimiși de dînsa, spre a face trebile ei, spre a pleda cauza ei.
 Cum dar avocatul trimis de mine a-mi pleda pricina moșiei mele,
 după ce își însușește dreptul de a vota pentru interesele mele în
 secret, în întunericul conștiinței sale, să-și însușească și pe acela de a
 nu-mi da socoteală de faptele lui, nici măcar în foile publice? In
 sfîrșit, dacă domniile voastre, obicinuiți cu regimul trecut, vă credeți
 în drept de a vota în secret, și-a nesocoti și articolul 19 al convenției, ca-
 rele poruncește a se publica desbaterile Adunării, pe ce temeiu voiți a
 ne supune și pe noi a ne arăta rebeli voinței alegătorilor noștri?
 | Dar, zice d-lui logofătul Barbu Catargiu, scrierile dv. sunt gre-
 șite, sunt nedrepte, sunt și culpașe; rătăciți opinia publică. | De
 este ast-tel, datoria dv. de oameni plini de patriotism, de experiență,
 de înțelepciune, de moderare, de onestitate, de virtute și de știință
 este oare de a vă plînge la «stăpînire», ca copiii la dascăl, ca slu-
 gile la stăpîn, ca boerii trecuți la străini, și a cere să se sugrume
 omul rătăcit, cum cereașu acuatorii lui Isus de la Pontif a lui răs-
 tignire, sau a lua îndată condeiul și, prin puterea ce vă dă știința
 și, mai cu seamă, dreptatea voastră și adevărul ce l posedati, a tă-
 ciuna îndată calomniile sau rătăcirile nedreptilor și nemernicilor
 voștri protivnici? D-voastră, farul țerei și stîlpii patriotismului, vă
 îndoiiți oare de puterea cea mare a adevărului? D-voastră, oameni
 stimați și răsplătiți de atâția Domni, de atâția caimacamii și de
 atâția împărați, pentru serviciile ce ați făcut pentru țara aceasta,
 vă îndoiiți încă că opinia publică nu va ști să aleagă neghina din
 grâu, când veți sufla cu suflarea voastră cea puternică, și va vedea
 acel public rătăcit de noi că neghina noastră se spulberă și grăul
 vostru rămâne frumos și curat? D-voastră, apărătorii nepregetați
 ai drepturilor nației române, d-voastră autorii străluciți ai filadei
 celei nemuritoare și pembe, credeți oare că nația română, în mi-
 nutul ce ați aprinde înaintea ei făclia adevărului, va mai crede

un siugur minut cuvintele noastre cele pline de lăcomie și seci No. 2572.
 de orî-ce știință și de orî-ce adevăr? Modestia, deși este o virtute pe 1859
 care mărturisim că o aveți cu deplinătate, devine însă un păcat, 24 Febr.
 când o împingeți pînă a crede că nația română va asculta și va
 crede mai bine calomniile și neadevărurile unor oameni. ca noi, a
 cărora viață s'a scurs, în cea mai mare parte, în temnițe și în esiluri,
 de cât știința și adevărul, eșit din gura unor oameni ca voi, cari
 ați fost neclintiți la cârma țarei, fiind pept atător năvăliri de Turci,
 de Muscali, de Nemți, fără ca nici una să vă poată clinti un singur
 minut de la posturile voastre de soldați veghetori ai nației ro-
 mâne sau ai drepturilor ei, pentru apărarea și suținerea cărora n'ați
 cruțat nici un sacrificiū, nici chiar pe acela de a scrie filada cu
 scoarțele pembe. || Opinia publică, mărturisită și recunoscută de
 monarhii cei mai mari, este o putere a secolului al XIX-lea, ce
 nu mai stă în putința omenească de a fi necunoscută. Opinia pu-
 blică și voința națională este acum zeitatea în numele căreia dom-
 nesc împărații cei mai puternici; cu ce drept și cu ce putere dar
 d-nii Catargiu și Florescu voesc a o sugruma sau a o nesocoti?
 Și dacă nu voesc nici a o sugruma, nici a o nesocoti, nu este mai
 drept și mai sigur, de cât a cere de la «stăpînire» ¹⁾ sugrumarea
 tiparului, ca dumnea-lor, oamenii cei drepti și luminați, să desclește, în
 sfîrșit, gurile și să lumineze opinia publică, ce noi voim a o rătăci?
 Lumea toată știe că coloanele acestei foi sunt deschise în deplină
 libertate celor care vor avea a scrie contra ziselor noastre; lumea
 toată știe că noi nu voim să fie trasă nici asupra ideilor noastre,
 nici asupra faptelor noastre cea mai mică perdea. Vă dăm voie să
 ne combateți în foile noastre în toată libertatea; vă dăm voie să
 despoiați în fața lumii întregi toată viața noastră politică; și eu
 unul vă dau pe mână și toată viața mea privată. Scriți, vorbiți și
 puneți în fața lumii, în toată goliciunea lor toate faptele noastre,
 și vă asigurăm dinainte că nu vom reclama nici odată nu numai
 la stăpînire, dar nici chiar la dreptatea tribunalelor. De ce nu voiți
 a face asemenea și d-v? || Noi, ziserăm și o repetăm, voim ca fie-care
 om să aibă scris pe frunte-i ce face pentru lucrul public; voim ca toată
 viața publică a oamenilor să se petreacă în lumina cea mare. Șoaptele
 pentru noi sunt calomni; oamenii cari se ascund, noi îi bănuim; căci

¹⁾ D Florescu a întrebuințat cuvîntul «stăpînire», ceea-ce va să zică putere
 executivă. Noi, în materie de tipar, nu primim de cât intervenirea dreptăței, adică
 a cuvîntului și a tribunalelor.

No. 2572. am crezut și stăruim a crede că numai păcatul se ascunde, numai cel culpeș se teme de lumina zilei și de dreptatea opiniei publice.
 1859
 24 Febr. Și, dacă voiți o pildă luată din sînul celei mai de frunte aristocrației, acea pildă frumoasă, care consfințește zisele noastre, v'a dat-o d-l Dimitrie Ghica. Precum dumnealui a fost cel d'întâiu carele a propus și a susținut, nu prin șoapte, ci într'o adunare de 24 deputați, că numai alegerea de Domn al Țării Românești a lui Alexandru Ioan poate ridica nația română înaintea Europei și în ochii ei chiar, tot ast-fel, și în desbaterea votului secret, dumnealui a declarat că, în ceea ce-l privește personal, va vota tot-deauna pe față. || Să se curme dar și șoaptele și calomniile și înăbușelile; să se surpe toate perdelele și toate cutiile cele secrete, și să începem, în sfîrșit și noi, a vorbi și a lucra în lumina cea mare, ca oamenii și cetățenii, iar nu ca liliecii în întunec și cu jălbile în proțap la stăpânire și la străini.

C. A. Rosetti.

(Traducțiune.)

I.

«Tirons un rideau de fer sur le passé et surtout sur ces dernières dix années» — disait M. Catargi, avant-hier, à l'Assemblée électorale de Bucarest, s'adressant à une partie des bancs de la gauche. M. le député de la droite affirmait encore qu'il voulait tirer ce rideau par générosité à notre égard, afin de couvrir nos mauvaises actions et nos vexations, ainsi que, ajoutait-il, par modestie de la part de la droite de l'Assemblée, afin de cacher les grandes souffrances que ces messieurs ont endurées, surtout pendant les dernières dix années. || Ces paroles de M. le ministre des finances qui, en même temps, est encore vice-président de l'Assemblée, ne proviennent pas d'une inspiration du moment; elles sont l'expression d'une idée profondément enracinée dans l'esprit de nos nobles collègues de la Chambre, idée qui se manifeste, de temps en temps, par la bouche d'un des chefs de ce parti,—avant-hier, c'était par celle de M. Catargi, il y a un an, par celle de M. Jean Otteteleshano qui, dans le même but d'un généreux pardon, nous disait au Divan ad-hoc: «Ne parlons plus de ces temps là!» (1821—1848). || Il est temps, croyons-nous, que nos nobles adversaires en finissent une fois avec des phrases à double entente, et qu'ils commencent à parler clairement et nettement et à appeler publiquement par leurs noms les hommes et les choses, ainsi qu'ils le

font dans leurs palais. Nous autres, nous avons dit, nous disons et No. 2572.
 nous dirons: nous n'acceptons de personne ni pitié, ni générosité, 1859
 ni même ménagements; et nous ne l'acceptons pas jusqu'à tel point, 24 Febr.
 notre cécité est si grande, que, non seulement nous ne gardons
 aucune reconnaissance à ceux qui font semblant d'avoir à nous
 imputer un acte malhonnête ou contraire au patriotisme et ne le
 révèlent pas par pitié, par générosité ou par ménagements à notre
 égard, mais qu'au contraire, nous leur crions à haute voix et im-
 primons en lettres soulignées que, seules, les calomnies sont chu-
 chotées et les mauvaises actions sont commises en secret. || Cer-
 tainement, si nos nobles antagonistes veulent séparer, par un ri-
 deau, le passé du présent, libre à eux; mais qu'ils le fassent à cause
 de leur passé et non à cause du nôtre; libre à eux aussi de faire que
 ce rideau soit non seulement de fer, mais d'argent et même d'or; notre
 passé à nous, ne nous permet pas de le faire même de l'étamine la
 plus fine. || Si nos nobles adversaires désirent que nous ne par-
 lions plus du passé, nous y consentons; mais qu'il soit bien entendu
 que ce passé, sur lequel il faut se taire, est le leur et non le nôtre;
 qu'il soit bien entendu que ceux qui ont pardonné, ce ne sont pas
 eux, mais nous; qu'ils soit entendu, une fois pour toutes, que ce
 sont eux qui craignent la lumière et non pas nous et que, main-
 tenant comme toujours, ce sont eux qui ont semé la haine et la
 discorde et non pas nous. || Notre passé, que M. Catargi et ceux
 qui partagent ses opinions l'apprennent enfin, constitue notre ri-
 chesse, nos rangs, nos décorations, notre gloire et notre bonheur;
 cependant, nous le livrons avec plaisir à la discussion publique,
 tant à la tribune de l'Assemblée que dans les colonnes de ce journal;
 nous affrontons toutes les accusations que nos adversaires voudront
 nous lancer et nous les défions de nous le permettre à leur tour;
 nous les défions de consentir à paraître avec nous devant le tri-
 bunal de l'opinion publique, pour faire juger leur passé politique
 à côté du nôtre, leurs actes à côté des nôtres et tous les événe-
 ments, sans exception, depuis 1821 jusqu'au 24 Janvier 1859. || Ah!
 Messieurs, soyez au moins intelligents, si vous ne pouvez être rien
 de plus; et si, dans votre cœur, il n'y a pas de place pour la re-
 connaissance pour notre conduite de frères, laissez au moins pé-
 nétrer dans votre esprit un rayon de lumière qui vous conduise
 sur la véritable voie de patriotisme et de bonheur. Ce rayon vous
 fera voir que, comme on ne saurait gouverner un peuple avec des
 chaînes, des baïonnettes et en secret, ainsi que vous l'avez gou-

No. 2573. verné jusqu'à présent et voulez le gouverner encore, de même
 1859 un mauvais passé ne saurait être caché par des rideaux de fer,
 24 Febr mais par un mur de bonnes actions patriotiques, par la fraternité,
 par un travail incessant et utile, par des actes nationaux, par des
 votes publics, et non par l'appui des étrangers, par des votes dans
 l'obscurité des salles ou des consciences.

II.

Le rideau de fer, inventé par M. Catargi, est destiné, paraît-il, à devenir de jour en jour plus célèbre. Dans la séance du jeudi dernier, ce n'était qu'un rideau de fer pour séparer la droite de la gauche de l'Assemblée; dans la séance du samedi, M. Catargi l'a transformé en un drapeau de guerre, en un Labarum invincible, sous lequel, ou plutôt derrière lequel, M. le vice-président met en ligne de campagne la droite de l'Assemblée, en lui criant: «In hoc signo vinces!», ce qui, en cette circonstance, se traduit: «derrière les rideaux de fer et dans l'obscurité des consciences ¹⁾, nous vaincrons!» || La séance du samedi, 14 (26) Février, était destinée à être une de ces journées heureuses et rares, qui devraient être inscrites en lettres de bronze dans l'histoire des nations, pour la gloire de la génération présente et pour l'enseignement des générations futures. Ce jour-là, la députation envoyée par l'Assemblée électorale de la Roumanie d'au-delà du Milcov est venue donner l'accolade d'union à notre Assemblée et l'a invitée à se réunir à Focshani, en vue de rechercher et de décider ensemble les mesures nécessaires pour soutenir et consolider le vote du 24 Janvier. La journée du samedi était une de celles que notre nation n'a pas encore vues et que les générations futures, quelque glorieux que puissent être leurs temps, nous envieront; car elle était la première où notre sœur, la belle Moldavie, a pu enfin, après tant de siècles de séparation et de diverses et incessantes souffrances, se jeter dans nos bras, parler, dire à ses frères de Valachie, du haut de la tribune soutenue par le fier aigle de nos pères communs, ses douleurs, ses peines, ses regrets, son amour, ses besoins et ses espérances. || Dans quelques jours, la Roumanie entière lira les

¹⁾ «L'obscurité des consciences» c'est l'expression employée par les chefs de la droite de l'Assemblée. Jusqu'à présent, le monde était habitué à croire dans la «lumière de la conscience»; M. Catargi a trouvé nécessaire, pour son parti, «l'obscurité de la conscience.»

paroles d'amour, de sagesse et de patriotisme, prononcées par la puissante Moldavie, par la voix de son sagace et éloquent représentant, l'honorable M. Michel Kogalniceano, et l'âme de la Roumanie entière tressaillera à la lecture de ces paroles, comme a tressailli l'âme des Roumains qui ont eu le bonheur de les entendre directement de la bouche de la députation. || Jusqu'alors, il nous suffit, pour la compréhension du sujet que nous discutons, de dire que le député de Moldavie, après avoir défini le sens des votes des 5 et 24 Janvier et après avoir démontré que, par là, la Roumanie s'est placée très haut dans l'estime de l'Europe, a prouvé jusqu'à l'évidence que ces votes doivent maintenant être soutenus par tous les moyens, avec la même unanimité et la même persistance avec lesquelles ils ont été émis; qu'en Moldavie, toutes les classes ont été et sont unies, chaque fois qu'il s'agissait de notre nationalité et du maintien de notre droit et de notre autonomie. Les classes privilégiées, a dit l'orateur, ont renoncé effectivement à leurs anciens privilèges contre lesquels la nation protestait avec raison; cependant, a ajouté le boyard patriote d'au-delà du Milcov, il nous est resté des privilèges grands et puissants, dont personne ne saurait nous priver, et ces privilèges sont: la science, le patriotisme, les sacrifices. . . || L'Assemblée tout entière, y compris toute la droite, a applaudi ces paroles. Mais quelques minutes après, la droite, par l'organe de M. Catargi, s'est efforcée de prouver que les paroles du citoyens de Iassy ont passé sur elle comme une pluie torrentielle sur des dalles de pierre, sans y laisser de traces; quelques minutes après le départ de la députation moldave, M. Catargi a tenu à prouver qu'il a entendu, mais qu'il n'a pas voulu comprendre. || En effet, on ne peut dire autre chose, si ce n'est que les nobles représentants de la droite n'ont pas voulu comprendre, lorsque, au lieu de profiter de l'enthousiasme sacré soulevé dans tous les cœurs par les paroles de la députation moldave et de procéder immédiatement au débat sur la grande question du jour posée par l'Assemblée élective de Iassy, M. le ministre des finances — et toujours vice-président de l'Assemblée — sous prétexte d'une rectification du procès-verbal de la séance précédente, a prononcé un discours, préparé et pesé d'avance. Dans ce discours, il est sorti complètement de la question, il a attaqué qui il voulait et comme il le voulait, il a déchiré, brisé en morceau tout notre passé qu'il disait vouloir, dans sa pitié et dans sa générosité, cacher par un rideau de fer; puis il s'est décerné, à soi-même et aux siens, une

No. 2572.
1859
24 Febr.

No. 2572. couronne de patriotisme, de sagesse, de modération et de générosité;
 1859 il s'est efforcé de prouver qu'ils ont mérité cette couronne; dans ce
 24 Febr. but, il nous a servi une tirade emphatique, semant des roses sur sa tête et sur celles de ses coreligionnaires politiques; cette tirade, il l'a tirée de sa poche au moment qu'il croyait le plus dramatique et nous a prévenus qu'il l'avait composée à l'époque encore où nous étions dans le malheur, en exil, à la demande et conformément aux vœux de la droite; dans cette tirade, il dit encore que c'est la droite qui, au péril de sa vie, a sauvé le pays de tous les dangers et a fait son bonheur actuel. Après cette tirade habile, fine, préparée à la longue, quoique absolument en dehors de la question, mais que le bureau a complaisamment laissé prononcer et que la droite a déclarée être la véritable expression de ses idées, M. Catargi a fait une nouvelle digression, est sorti de nouveau de la question et, transformant l'Assemblée en un tribunal, lui a présenté un nouveau procès. Dans des termes tout aussi accusateurs pour nous que louangeux et magnanimes pour la droite, M. le ministre a plaidé le procès de la presse et nous a déclarés coupables, nous a condamnés à la peine la plus cruelle qui existe, au pardon méprisant de la droite. || Le bureau et la droite nous ont refusé le droit de répondre à M. Catargi sur le terrain sur lequel celui-ci avait mis la question; en revanche, un membre de la droite, M. Jean Floresco, s'est levé et a conjuré le président de l'Assemblée d'intervenir auprès de «l'autorité», pour qu'elle nous prive de la liberté de la presse, comme l'Assemblée nous a privés de la liberté de la parole. || Elucidons ce débat, Messieurs, tout au moins dans cette feuille que j'ai mise et que je mets à votre disposition, puisque vous ne voulez pas qu'il soit élucidé à la tribune de l'Assemblée qui est sous votre domination, à vous, majorité. || Commençons par la réclamation que vous avez osé soulever à l'Assemblée contre les articles publiés dans cette feuille. || Un député, avez-vous dit, ne peut pas traiter, dans des feuilles publiques, les questions traitées à l'Assemblée. || D'où avez-vous pris, Messieurs, cette idée, unique dans son genre? Comment, vous, qui êtes habitués à avoir deux ou trois fonctions à la fois, et toutes payées par l'Etat, vous ne pouvez pas admettre qu'un député soit, en même temps, journaliste! Comment! M. Catargi qui admet parfaitement qu'on soit, en même temps, ministre des finances et vice-président de l'Assemblée, association de fonctions qu'on n'a jamais vue et nulle part, se fâche parce qu'il y a des députés qui sont, en même

temps, publicistes, association de travail qui se pratique chaque No. 2572.
 jour et partout! Il a été donné à notre malheureux pays d'en- 1859
 tendre et de voir beaucoup de choses à l'envers; cependant, nous 24 Febr.
 avons été surpris tous, en entendant MM. Catargi et Floresco sou-
 tenir cette idée, unique et étrange, qu'il n'est pas permis à un dé-
 puté de défendre, dans des feuilles publiques, ses idées et ses con-
 victions politiques. Mais, au nom du Ciel, quand comprendrez-vous
 enfin qu'aujourd'hui, les députés n'entrent pas à l'Assemblée de la
 colline de la Métropole comme les députés du temps du Règle-
 ment organique, par le droit de leur rang? || A tort ou à raison,
 les Puissances garantes, prêtant l'oreille aux réclamations de la na-
 tion, ou, peut-être, à la tirade fleurie de M. Catargi, ont enlevé
 aux rangs leur ancien droit de représenter la nation roumaine. Ce
 droit une fois aboli, nous devons, bon gré malgré, comprendre
 qu'aujourd'hui, les députés ne sont plus les maîtres de la nation, mais
 ses avocats, ses élus, ses envoyés, chargés de soigner ses affaires,
 de plaider sa cause. Comment donc l'avocat que j'ai envoyé pour
 plaider ma cause, peut-il s'arroger non seulement le droit de voter
 en secret, «dans l'obscurité de sa conscience», en ce qui concerne
 mes droits, mais encore celui de ne pas me rendre compte de ses
 actes, même par la voie des feuilles publiques? Enfin, si, habitués à
 l'ancien régime, vous vous croyez, Messieurs, en droit de voter en se-
 cret et de méconnaître l'art. 19 de la convention ordonnant la publi-
 cité des débats de l'Assemblée, sur quelle base voulez vous nous
 forcer à être rebelles à la volonté de nos électeurs? || Mais, dit M. le
 logothète Barbo Catargi, vos écrits sont erronés, injustes, coupables,
 vous égarez l'opinion publique. S'il en est ainsi, votre devoir, Mes-
 sieurs, hommes pleins de patriotisme, d'expérience, d'intelligence, de
 modération, d'honnêteté, de vertu et de science, votre devoir est-il
 de vous plaindre à «l'autorité», comme des enfants au maître d'école,
 comme des domestiques à leur maître, comme les anciens boyards aux
 étrangers, et de demander qu'elle fasse étrangler l'homme égaré,
 comme les accusateurs de Jésus demandaient à Pilat de le cruci-
 fier? Votre devoir n'est-il pas plutôt de prendre la plume et, par
 la force que vous donnent la science et surtout la justice et la vé-
 rité que vous dites avoir de votre côté, d'écraser immédiatement
 les calomnies et les errements de vos adversaires injustes et in-
 dignes? Vous, phares du pays et piliers du patriotisme, douteriez-
 vous de la grande puissance de la vérité? Vous, hommes estimés
 et récompensés par tant de princes, par tant de caïmacams et par

No. 2572. tant de souverains pour les services que vous avez rendus à ce
 1859 pays, douteriez-vous encore que le pays sache distinguer l'ivraie
 24 Febr. des grains de blé, si vous soufflez dessus de votre souffle puissant?
 Craindriez-vous, que ce public, égaré par nous, ne veuille pas rejeter
 notre ivraie et retenir votre blé beau et pur? Vous, défenseurs infatigables
 des droits de la nation roumaine; vous, auteurs brillants de tirades immortelles
 et semées de roses, croyez-vous que la nation, dès que vous aurez allumé
 devant elle le flambeau de la vérité, donnera un instant créance à nos
 paroles pleines de convoitises et dénuées de tout savoir et de toute vérité?
 La modestie est une vertu que, nous l'avouons, vous possédez pleinement;
 mais elle devient un défaut, si vous la poussez jusqu'à croire que la
 nation roumaine écouterait les calomnies et les mensonges de gens comme
 nous, dont la vie s'est passée, pour la plupart, en prison et en exil, plutôt
 que la science et la vérité parties de la bouche d'hommes tels que vous,
 qui ont été sans cesse au pouvoir et qui ont tenu tête à tant d'invasions
 turques, moscovites, autrichiennes, sans qu'aucune d'elles ait pu les faire
 broncher un instant à leurs postes de soldats vigilants de la nation
 roumaine et de ses droits, pour la défense et le maintien desquels ils
 n'ont ménagé aucun sacrifice, pas même celui d'écrire des tirades
 semées de roses. || L'opinion publique, reconnue par les plus grands
 monarques, est, au XIX-e siècle, une puissance que personne ne saurait
 méconnaître. L'opinion publique et la volonté nationale sont, maintenant,
 deux divinités au nom desquelles règnent les souverains les plus
 puissants. De quel droit donc et au nom de quel pouvoir MM. Cătărgi
 et Floresco veulent-ils l'étouffer ou ne pas en tenir compte? Et s'ils
 ne le veulent pas, n'est-il pas plus juste qu'au lieu de demander à
 «l'autorité» ¹⁾ d'étouffer la liberté de la presse, ces messieurs,
 hommes justes et éclairés, ouvrent enfin la bouche et éclaireraient
 l'opinion publique que nous voulons égarer? Tout le monde sait que
 les colonnes de cette feuille sont ouvertes, en pleine liberté, à ceux
 qui voudraient combattre nos dires; tout le monde sait que nous ne
 voulons pas que l'on tire, ni sur nos idées, ni sur nos actes, le moindre
 rideau. Nous vous permettons, Messieurs,

¹⁾ M. Floresco a employé le terme «stăpinire» — domination, autorité — ce qui voulait dire: pouvoir exécutif. Quant à nous, en matière de presse, nous n'admettons que l'intervention de la justice, c'est-à-dire de la discussion et des tribunaux.

de nous combattre librement dans les colonnes mêmes de nos journaux ; nous vous permettons, Messieurs, de mettre à nu, devant le monde entier, toute notre vie politique ; quant à moi, je vous livre même toute ma vie privée. Écrivez, parlez, présentez au monde nos actes dans toute leur nudité, et nous vous assurons d'avance que nous ne réclamerons jamais, non seulement à «l'autorité», mais pas même à la justice des tribunaux. Pourquoi ne voulez-vous pas faire de même, Messieurs? || Nous avons dit et nous le répétons, que nous voulons que tout homme ait écrit sur son front ce qu'il fait pour la chose publique ; nous voulons que la vie politique de chacun se passe au grand jour. Pour nous, les bruits sont des calomnies. Nous ne soupçonnons que les gens qui se cachent ; car nous avons cru et nous persistons à croire que, seul, le vice se cache, que, seul, le coupable craint la lumière et le jugement de l'opinion publique. Et, si vous voulez un exemple pris dans l'aristocratie la plus haute, ce bel exemple, qui consacre ce que nous avons dit, vous est donné par M. Démètre Ghica. Il a été le premier à dire et à soutenir, non pas par des chuchotements, mais dans une réunion de vingt-quatre députés, que, seule, l'élection d'Alexandre Jean I-er au trône de Valachie peut relever la nation roumaine aux yeux de l'Europe et même aux siens propres ; de même, dans la discussion sur le vote secret, il a déclaré qu'en ce qui le concerne, il voterait toujours ouvertement. || Trêve donc aux chuchotements, aux calomnies, aux manœuvres ! Que l'on déchire tous les rideaux et que l'on brise toutes les urnes aux votes secrets ! Commençons enfin à parler et à agir au grand jour, comme hommes et citoyens, et non dans l'obscurité, comme des chauve-souris. Parlons enfin et agissons sans plaintes à «l'autorité» ou aux étrangers.

C. A. Rosetti.

No. 2573.—Revista ziarului «Românul», No. 18, din 12 (24) Februarie 1859. Bucurescî.

La 13 Februarie părintele arhimandrit Iosafat a ținut, în ca-
pela română de la Paris, un cuvînt, cu prilejul alegerii Prințului
Alexandru Ioan I, invocând bine-cuvîntarea Cerului pentru legi-
timul Domnitor al Principatelor-Unite și pentru Maiestatea Sa Im-
păratul Napoleon III, apărătorul drepturilor Românilor. Sperăm că
vom primi cuvîntul părintelui arhimandrit și nu vom lipsi a-l re-

No. 2572.
1859
24 Febr.

No. 2573.
1859
16 Febr.

No. 2573. produce ¹⁾. Româniî din Paris aû dat încă și un banchet despre care vorbim în supliment. ²⁾ || «Monitorul universal», în numărul 1859 24 Febr. seû de la 17 Februarie, anunță că reprezentanții Puterilor vor ține la Paris o conferință atingătoare de rezultatul alegerii în Moldavia și în Țara Muntenească. ³⁾ Se asigură că d-l comite Walewski ar fi și trimis invitații la reprezentanții celor-l'alte Puteri, pentru reunitura conferinței europene la 22 Februarie. Poarta ar fi cerut ca strângerea conferinței să se amâne până la 28 Februarie, fiind-că reprezentantul ei, Fuad-Pașa, n'ar putea să sosească mai curînd la Paris. Chestiile Principatelor Dunărene — Moldavia, Valahia și Serbia,—precum și aceea a navigației Dunărene vor fi cele d'întâiû la ordinul de zi. Ziarul «Pays» speră că după recunoașterea îndoitei alegerii a Prințului Cuza, debaterile se vor întinde și asupra chestiei italiene. Și «le Constitutionnel» vorbește în favorul alegerii și a desăvîrșitei uniri a Principatelor-Unite. || Știrile, ce avem și noi de-adreptul de la Paris și de la Londra, ne spun asemenea că nu numai alegerea noastră ci încă și chiar unirea va fi susținută din noi de unele din Puterile chezașe. || Ziarul frances «Le Messenger», care își are și el inspirațiile sale în locuri guvernamentale, vorbind despre noi, în No. de la 15 Februarie, zice: || «O depeșă de la Londra anunță că, în urmarea unei hotărîri luate de către Puteri, membrii conferinței se vor aduna în curînd la Paris, spre a statua desăvîrșit asupra chestiei Principatelor Dunărene. Cititorii noștri cunosc a noastră opinie asupra acestui subiect. Româniî dederă Europei un mare exemplu de al lor respect pentru tratate. Decî, conferința de la Paris a statuat că Moldovenii și Munteniî vor fi chemați a se pronunța asupra Unirii Principatelor. Îndoita alegere a Domnului Cuza nu lasă nicî o îndoială asupra intențiilor și dorințelor populațiilor Dunărene. Decî, conferința, de se adună, va avea numai a sancționa rezultatul scrutinului, saû, spre a zice mai bine, faptul împlinit sub inspiraerea și inițiativa diplomației europene. || «Și apoi ce ne pasă de neplăcerile Turciei și ostilitățile Austriei în subiectul unirii Principatelor? Ne pare greu a admite că cabinetul Vienei va mai putea refusa al seû consimțămînt, dacă toate cele-l'alte guverne se acordă, precum nu ne îndoim, asupra liniei de purtare ce este

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2546, p. 801.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2540, p. 752.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2554, p. 848.

«a urma. || «Mai toate organele presei engleze se pronunță în favoarea No. 2573. «îndoitei alegeri a Domnului Cuza.» || Mulți cred că aceste conferințe, 1859
ce se adună pentru a sfîrși chestia navigărei Dunărei și a desbete ne- 24 Febr.
greșit și asupra votului nostru de la 24 Ianuarie, vor deslega și compli-
cările în cari se află Italia și, ast-fel, pacea Europei va fi din nou asi-
gurată. Această credință se întinse atât de mult în cât putem zice că
votul Românilor de la 24 Ianuarie avu fericirea de-a face să răsufla
speculației Europei pentru câte-va zile de frica cea mare ce aveau de
resbel. Se poate, negreșit, că, pe lângă chestia noastră, plenipotenții,
odată adunați, să se încerce a trata și chestia Italiei. Noi însă persistăm
a crede că, chiar de s'ar pune pe tapetul cel verde al conferințelor
chestia italiană, nu se va face nimic. Diplomația, după noi,—și istoria
mărturisește în favoarea opiniei noastre—n'a deslegat nici o chestie
națională, până ce ea n'a fost mai întâi deslegată prin sabia na-
ției acelea a căreia chestie este a se deslega. || Pregătirile de res-
bel, afară din țara noastră, urmează a se face pretutindena. De-
partamentul de resbel al Franței se ocupă fără încetare, zice «Inde-
pendența», a aduce provisiu în miază-zi a Franței. Divisia generalului
Renaud, din Algeria, a primit ordin să intre în Franța și, se zice,
că și altă divisie va urma pe cea d'întâiu și că vor fi gata spre a
se imbarca la cel d'întâiu ordin. || În numărul trecut, vorbind des-
pre d-nii deputați, cari aș susținut o listă civilă mai mare pentru
Domn, am trecut din greșală și numele d lui Catargiu. Această gre-
șală ne grăbim a o îndrepta. || În calitatea noastră de ziarist, a
trebuit să zicem ceva, în numărul nostru din urmă, despre sgomo-
tele ce circulă și tind a se acredita în oraș asupra unei învoiei,
mai mult sau mai puțin tăcută, care s'ar fi stabilit între capitaliștii
cei mari și bancherii capitalei noastre, ca să apese cu toată greu-
tatea lor asupra situației, îndestul de îngreuiată și foarte îngrijată,
a pieței noastre, prin acapararea numerarului circulator. Voim a
reveni astăzi, în câte-va cuvinte, asupra acestei acuzări, care, de ar
fi temeinică, ar fi cu atât culpașă cu cât este de gravă în conse-
cințele ei. N'avem a zice nimic asupra indivizilor de întâia cate-
gorie; aparținând toți partidelor trecutului, ei pot exploata, și ex-
ploata încă cu plăcere, situația în profitul intereselor lor materiale
și politice, fie închizând aurul lor în lăzile de fer, fie împrumutându-
cu dobânzi extra-cămătare. Aceasta este camăta politică, altoită pe
camăta cea ordinară. Dar, fiind-că acea clasă de cămătarî nu apar-
ține clasei comerciale, și fiind-că, pe d'altă parte, legislația noastră,
asupra acestui punct, ca și asupra tuturor celor-l'alte, este mai

No. 2573. mult de cât defectuoasă, ne credem datorî a constata faptul și în-
 1859 semnarea ce are în ochii noștri. Acest fapt este resbelul, resbelul
 24 Febr. de moarte ordinei celei nouî de lucruri, ce ei speră mult a o face
 neputincioasă, grămădind greutăți și necazuri nouî pe lângă cele-l'alte
 sub cari țara se svîrcolește. || Inșă prin ce considerări casele de bancă
 cele mari și respectabile ale capitalei noastre vor fi fost aduse a se
 face complicele și instrumentul acestor machinări anti-patriotice ?
 Cum ar putea ele să uite până la acest punct și interesele lor cele
 adevărate, și datorile lor de cetățeni și de negustori ? Misia și da-
 toria bancherului, într'o crisă comercială, este de-a încuraja și, după
 măsura puterilor sale, de-a ajuta comerțul, iar nu de a'l paralisa ; nu-
 mai printr'aceasta se justifică și se legitimează meșteșugul său. Căci,
 dacă, în acest moment de crisă comercială și financiară ce vedem
 reproducându-se cam periodic în toate Statele, bancherii ar vătăma
 comerțul, s'ar putea întreba cine-va atunci la ce servesc ei ? A-
 cestea nu sunt, noi știm bine, datorii înscrise în condiți, dar sunt
 îndatoriri morale, și cari nu sunt mai puțin riguroase și sacre. ||
 Bancherii israeliți, mai cu seamă, vor medita și, sperăm, vor și aproba
 aceste considerări. Ei, în cari se încarnează cu mai multă vigoare și lu-
 cire principiul de naționalitate; ei, cari au găsit în această țară, o zi-
 cem cu mîndrie, o primire mai frățească, mai simpatică de cât în țe-
 rile cari trec de cele mai civilizate, vor aplauda, avem convingerea cea
 mai tare, la opintelile unei naționalități renăscînde, și nu vor voi
 să se expue mâine, poate, când va veni momentul de-a consacra
 în Constituția noastră marile principii de frăție, nu vor voi să se
 expue, zicem, a se vedea respinși ca inimici ai Românilor...

C. A. Rosetti.

(Traducțiune.)

Le 13 Février, l'archimandrite Josaphat a prononcé, à la cha-
 pelle roumaine à Paris, à l'occasion de l'élection du Prince Ale-
 xandre Jean I-er, un sermon, invoquant la bénédiction du Ciel sur
 le Prince légitime des Principautés-Unies et sur S. M. l'empereur
 Napoléon III, le défenseur des droits des Roumains. Nous espérons
 recevoir le sermon de l'archimandrite Josaphat et nous ne man-
 quons pas de le reproduire. 1) Les Roumains de Paris ont donné
 un banquet, dont nous parlons dans notre supplément. 2) | Le «Mo-

1) Cf. Vol. VIII, No. 2543, p. 801.

2) Cf. Vol. VIII, No. 2540, p. 752.

niteur Universel», dans son numéro du 17 Février, annonce que No. 2573. les représentants des Puissances tiendront, à Paris, une conférence 1859 au sujet des élections en Moldavie et en Valachie. ²⁴ On assure 24 Febr. que M. le comte Walewski a envoyé aux représentants des Puissances des invitations pour se réunir en conférence européenne, le 22 Février. La Porte aurait demandé l'ajournement de la réunion de la conférence jusqu'au 28 Février, parce que son représentant, Fuad-Pacha, ne pourrait pas arriver plus tôt. Les questions relatives aux Principautés Danubiennes — la Moldavie, la Valachie et la Serbie — ainsi que celle de la navigation sur le Danube, seraient à l'ordre du jour, en première ligne. Le journal «le Pays» espère qu'après la reconnaissance de la double élection du Prince Couza, la discussion s'étendra à la question italienne. Le «Constitutionnel» parle aussi en faveur de l'élection et de l'union complète des Principautés-Unies. || Les nouvelles que nous recevons directement de Paris et de Londres disent aussi que certaines des Puissances garantantes non seulement appuieront notre élection, mais encore soutiendront de nouveau la nécessité de l'union. || Le journal français «le Messager», inspiré par les sphères gouvernementales, s'occupant de nous, dit dans son numéro du 15 Février: || «Une dépêche de Londres annonce qu'à la suite d'une décision prise par les Puissances, les membres de la conférence se réuniront prochainement à Paris, pour statuer définitivement sur la question des Principautés Danubiennes. Nos lecteurs connaissent notre opinion à ce sujet. Les Roumains ont donné à l'Europe un grand exemple de leur respect pour les traités. La conférence de Paris a statué que les Moldaves et les Valaques seraient appelés à se prononcer sur l'union des Principautés. La double élection du Prince Couza ne laisse aucun doute sur les intentions et les vœux des populations danubiennes. Donc, la conférence, si elle se réunit, n'aura qu'à sanctionner le résultat du scrutin ou, pour mieux dire, le fait accompli sous l'inspiration et sur l'initiative de la diplomatie européenne. || «Et puis, qu'avons-nous à nous préoccuper du déplaisir de la Turquie ou de l'hostilité de l'Autriche au sujet de l'union des Principautés? Il nous semble difficile à admettre que le cabinet de Vienne puisse encore refuser son consentement, si tous les autres gouvernements sont d'accord, comme nous n'en doutons pas, sur la ligne de conduite à suivre. || «Presque tous les organes de la presse

1) Cf. Vol. VIII, No. 2554, p. 848.

No 2573. «anglaise se prononcent en faveur de la double élection du Prince
 1859 «Couza.» || Beaucoup de monde croit que ces conférences, qui se réu-
 24 Febr. nissent pour régler la question de la navigation sur le Danube et
 discuter notre vote du 24 Janvier, donneront aussi une solution
 aux complications en Italie et que la paix de l'Europe sera ainsi
 de nouveau assurée. Cette croyance est tellement répandue que
 nous pouvons dire que notre vote du 24 Janvier a eu le bonheur de
 faire respirer pendant quelques jours les spéculateurs européens
 qui craignaient beaucoup la guerre. Il se peut, certes, que les re-
 présentants des Puissances, une fois réunis, en dehors de la question
 roumaine, essayent de traiter aussi la question italienne. Nous per-
 sistons cependant à croire que, même si on met sur le tapis vert de
 la diplomatie la question italienne, on n'arrivera à aucun résultat.
 Selon nous — et l'histoire nous donne raison — la diplomatie n'a
 jamais résolu aucune question nationale, avant que celle-ci ne fût
 résolue par l'épée de la nation intéressée. || Les préparatifs de
 guerre, sauf chez nous, continuent partout. En France, le départe-
 ment de la guerre s'occupe sans cesse, dit «l'Indépendance», du
 transport de provisions dans le Sud de la France. La division du
 général Renaud, d'Algérie, a reçu l'ordre de rentrer en France; on
 dit qu'une autre division la suivra et que toutes les deux sont
 prêtes à s'embarquer au premier ordre. | Dans notre dernier
 numéro, parlant de MM. les députés qui ont demandé une liste
 civile plus élevée, nous avons compris parmi eux M. Catargi. Nous
 nous empressons de rectifier cette erreur. | En notre qualité
 de journaliste, nous avons dû dire quelques mots, dans notre der-
 nier numéro, au sujet d'un bruit qui circule et qui tend à s'ac-
 créditer en ville. Il s'agit d'une entente qui se serait établie entre
 les grands capitalistes et les banquiers de la capitale, en vue de
 l'accaparement du numéraire en circulation, dans le but de peser
 sur la situation, déjà très difficile et inquiétante, de notre marché.
 Nous devons reparler de cette accusation qui, si elle était fondée,
 dénoncerait un fait tout aussi condamnable que grave dans ses con-
 séquences. Nous n'avons rien à dire quant à la première catégorie,
 quant aux grands capitalistes. Ils appartiennent tous aux partis du
 passé; ils peuvent exploiter et ils exploitent, même avec plaisir, la
 situation, au profit de leurs intérêts matériels et politiques, soit
 en enfermant leur or dans les caisses de fer, soit en le prêt-
 tant à un taux extra-usuraire. C'est là de l'usure politique, greffée
 sur une usure ordinaire. Mais, comme cette classe d'usu-

riers n'appartient pas à la classe de commerçants, et comme, d'au-
 tre part, notre législation sur ce point, comme sur tous les autres,
 est plus que défectueuse, nous croyons de notre devoir de consta-
 ter simplement le fait et l'explication qu'il a à nos yeux. Ce serait
 une guerre, une guerre à mort, déclarée au nouvel ordre de choses,
 qu'ils espèrent rendre impuissant, en accumulant les difficultés et
 les soucis à côté de ceux sous le poids desquels le pays se dé-
 bat. || Mais quelles sont les considérations qui ont poussé les grandes
 et respectables maisons de banque de la capitale à se faire les
 complices et les instruments de ces machinations anti-patrioti-
 ques? Comment les grands banquiers ont-ils pu oublier jusqu'à un
 tel point leurs véritables intérêts et leurs devoirs de citoyens et
 de négociants? Pendant une crise commerciale, la mission et
 le devoir d'un banquier c'est d'encourager et, selon la mesure de
 ses forces, d'aider le commerce et non de le paralyser. Ce n'est
 qu'ainsi que son métier se justifie et devient légitime. Car, si, dans
 les moments de crise commerciale et financière, que nous voyons
 se reproduire presque périodiquement dans tous les Etats, les ban-
 quiers agissaient au préjudice du commerce, on pourrait se deman-
 der: à quoi servent-ils? Ce ne sont pas là, nous le savons bien,
 des devoirs inscrits dans le code, mais ce sont là des devoirs mo-
 raux, non moins rigoureux et sacrés. || Les banquiers israélites
 surtout pèseront ces considérations et les approuverons, nous l'espé-
 rons. Eux, qui incarnent avec beaucoup de vigueur et d'éclat le
 principe de nationalité; eux, qui ont trouvé dans ce pays—nous le
 disons avec fierté — un accueil plus fraternel et plus sympathique
 que dans les pays qui passent pour les plus civilisés, ils applau-
 diront, nous en avons la ferme conviction, aux efforts d'une na-
 tionalité renaissante et ne voudrons pas s'exposer, un de ces jours,
 lorsque le moment sera venu de consacrer, par notre Constitution,
 le grand principe de fraternité, ils ne voudront pas, disons-nous,
 s'exposer à être repoussés comme ennemis des Roumains...

C. A. Rosetti.

No. 2574.—Revista ziarului «Naționalul», No. 12, din 12 (24)
 Februarie 1859. Bucuresci.

Maî este trebuință a vorbi despre marele entusiasm ce fu Du-No. 2574,
 minecă, la 8 ale acesteia, la sosirea Domnului nostru în capitală? 1859
 Ar fi de prisos, căci pana nu poate descrie acel entusiasm. Numai 24 Febr.

No. 2574. aceia ce au văzut acele zecimii de mii de oameni ce umpleau strada
 1859 Mogoșoaiei, de la barieră pînă la Mitropolie, și mai multe poște
 24 Febr. înainte de București, acele ferestre și acoperișuri de case garni-
 site de lume, acele stindarde și decorații, cari împodobiau toate
 casele, acele strigări nebune de entusiasm și veselie, acele buchete,
 ce curgeau pe Prinț, acele arcuri de triumf, ce se zăriau din dis-
 tanță în distanță, în fine acea iluminare splendidă și generală,
 cum n'a mai văzut capitala noastră, trebuie, zic, să se fi văzut toate
 acestea, pentru ca să poată cine-va simți bine toată mărimea acestei
 sărbătorii. Domnul se puse la barieră într'o calească descoperită,
 și așa intră în capitală. Trăsura părea că e dusă pe mâini de mul-
 țimea poporului, care o înconjură cu strigăte de bucurie, și pe care
 miliția ce urma, în deșert voi să o oprească. Episoadele drumului
 sîu pînă la Mitropolie ar fi prea lungi de a se povesti. | Indestul
 că toate fețele erau iluminate de bucurie și entusiasm. Prințul sa-
 lută cu demnitate, în dreapta și în stînga, și poporul răspundea la
 salutările sale cu cele mai frenetice strigări, cari, amestecându-se cu
 sunetul clopotelor și al musicelor, produceau un șgomot din cele mai
 mari. Credem că capitala noastră nu a mai văzut nici-odată o zi mai
 veselă și mai entusiastă. Uitarăm însă că astăzi își avu și criticii
 săi; căci ce lucru nu este criticat la noi! Multe dame au găsit pe
 Prinț «că nu era destul de amabil», adică că nu le răspundea la sa-
 lutările lor prin «bezele grațioase», precum făceau mai înainte alții.
 Ce e drept, obiecția e gravă, și damele au de ce să se revolte.
 Dar noi, aștii-lalți bărbați, nu prea iubim pe acei Prinți ce salută
 prea grațios, spre a ne apesa apoi mai cu fineță; ne place mai
 mult acel Domn, Român neaoș, ce salută bărbătește, și ne tratează
 apoi omenește. Cât despre dame, se pot revolta; noroc însă, că re-
 volta lor nu este periculoasă; se poate potoli tot cu o salutare. |
 Ca să revenim la itinerarul Domnului de Duminecă, arătăm că, după
 ce ajunse la Mitropolie, intră în biserică, unde se ținu un Te-Deum.
 Apoi, trecu, la ora 2 după amiază, în sala Adunării. || Aci, înaintea
 Camereii, Domnul voi să jure. Em. Sa Mitropolitul îi presintă Re-
 gulamentul, spre a jura după formula cuprinsă într'însul. Prințul
 depărtă binișor această carte și zise că are în inimă jurămîntul ce are
 să facă. Apoi, ținu următorul juramînt: | «Jur, în numele Prea Sfintei
 «Treimi și în fața țării, că voi păzi cu sfințenie drepturile și intere-
 «sele Principatelor-Unite; că, în toată domnia mea voi, priveghia la
 «respectarea legilor pentru toți și în toate, și că nu voi avea înaintea
 «ochilor mei de cât binele și fericirea nației române. Așa Dumnezeu și

«compatrioții mei să-mi fie întru ajutor.» || E. S. Mitropolitul, pre-No. 2574. sidentul Camerei, citi după aceasta un cuvînt pe care îl publicăm 1859
 mai la vale ¹⁾. || La acest cuvînt M. S. răspunse că actul prin care ^{24 Febr.}
 Camera a pronunțat unirea Principatelor, prin numirea M. S. de
 Domn al Țerei Românești, este un act curajos și național, și că
 M. S. nu va cruța nici osteneală și nu se va teme de nici un pe-
 ricol, spre a conserva și a face să prospereze această unire atât
 de scumpă Românilor. Prințul sfîrși zicînd: «Să trăiască frăția
 românească!» ²⁾ || La acest cuvînt, Adunarea răsună de strigarea:
 «Să trăiască Domnul nostru!» Prințul apoi eși în mijlocul aplau-
 zelor Camerei și poporului ce-l aștepta afară. || Seara, fu represen-
 tație la teatrul român, unde merse și Prințul. || A doua zi, se făcură
 primiri oficiale ale diferitelor ministere și de mai mulți cetățeni.
 Intre altele, aflăm cu plăcere că Domnul a anunțat că nu va mai
 fi Duminecile primire la palat, ci numai la ocaziuni solemne și
 la trebuință. In adevăr, acele primiri, cari se făceau numai spre
 închinăciune și de fanfaronadă, erau un ce anormal, ce nu există
 la alte curți europene, și care era o introducție din Fanar. Prin-
 țul nostru actual nu are trebuință de asemenea plecăciuni. El a
 cerut de la toți fapte, iar nu închinăciuni și vorbe deșerte. ||
 La 11 ale acesteia, a plecat pentru Constantinopole deputația în-
 sărcinată de a cere investitura. Această deputație e compusă de
 d-nii Ioan I. Filipescu, Nicu Rosetti și colonel Ieronim. || Recunoa-
 șterea Domnului ales de noi începe a avea mulți partizani între
 Puteri. Afară de Puterile cari știm că ne sunt favorabile, mai aflăm
 cu bucurie că d. Bulwer, ambasador englez la Constantinopole, a
 anunțat pe guvernul nostru că el a primit ordine a sprijini pe alesul
 Românilor. Deja «Times», jurnalul pieței din Londra, făcuse simțită
 aceasta prin aprobarea ce da alegerei noastre. Eram siguri că nu
 va trece mult timp și guvernul unui popor liber va sfîrși prin a
 sprijini dorințele unui alt popor, ce nu cere de cât libertatea. ||
 Acum, dar când putem zice că suntem mai siguri din afară, este
 bine a ne uni cât vom putea, a șterge orî-ce urme de vechi urî
 și patimi, a înceta să ne mai acuzăm reciproc, spre a forma un
 singur corp destul de tare, spre a urma întărirea actului de la 24
 Ianuarie și a proceda cu isbîndă la multele reforme, ce trebuie
 să se realizeze în țara noastră. || In seanța de la 10, în Cameră, s'a

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2561, p. 880.

²⁾ Cf. Vol. VIII, l. c., p. 881.

No 2574. început discuția regulamentului Camerei. Înastă seanță, s'a citit un mesagiū al Domnului către Adunare, pe care îl publicăm mai la
 1859
 24 Febr. vale ¹⁾, precum și răspunsul ce s'a făcut a doua zi de către Cameră ²⁾, Pe de altă parte, s'a mai citit un decret al Prințului prin care încunoștiința Camera că, peste puțin, îi va prezenta bugetele și proiecte de legi ³⁾. || Chestiunea Principatelor-Unite reclamă adunarea din nouă a conferințelor la Paris. Iată ce ne anunță «Independența Belgiei», asigurându-ne tot de odată că majoritatea Puterilor subsemnate convențiunei din 19 August se învoesc asupra acestei opinii. Mai rămân Austria și Prusia nedeterminate încă, dar în necesitatea de a se pronunța. Și apoi se va îndeplini o formă neapărată, ca să constate că actul Moldo-Românilor este întemeiat pe drepturile lor recunoscute și chezeșuite de înaltele Puteri europene. || Acest act al nostru a primit, chiar din momentul în care s'a făcut cunoscut, consacrarea opiniei publice europene. Am arătat, într'unul din numerile precedente, cum se manifestă în privința lui diferite organe de publicitate din Franța. Astăzi, o corespondență din Paris, dându-ne amănunte despre banchetul dat de junimea română la Paris, ne spune cum, între oaspeții acestei serbări române în Franța, figurați strălucitele nume: Saint-Marc-Girardin, Royer-Colard, Ortolan, Havin și alții. În Anglia asemenea, opinia publică este în favoarea chestiunei noastre. Jurnalul «Times» zice că nu vede nici o contradicțiune între actul Românilor și textul convențiunei din Paris, și că, după dînsul, ar fi mai bine ca Puterile europene să nu mai desvolte asemenea dificultăți. Niște asemenea observări din partea lui «Times» sunt destul de însemnătoare. Aceiași este și opinia lui «Daily-News». El declară că, după ce Anglia a contribuit ca să se dea Moldo-Românilor instituțiunii libere, de care profită într'un chip pacinic și regulat, ar fi foarte rău văzut de a interveni la dînsul într'un înțeles contrariu voinței și trebuințelor lor, atât de învederat manifestate. || Nu este de prisos să adăogăm pe lângă acestea și cele ce scrie un compatriot de ai noștri, d. Grigorie Gănescu, care este colaborator la jurnalul «Curierul Duminicei», într'un articol intitulat: «O faptă desăvîrșită.» Compatriotul nostru își exercită pana sa de publicist de cât va timp în Paris; dar n'am aprobat tot-deauna opiniunile sale politice în raport

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2566, p. 892.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2568, p. 917.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2566, p. 892, *Anexa D*, p. 900.

cu patria sa, nici în mai multe articole, ce am văzut notate în No. 2574. oare-care jurnal G. G., nici mai cu osebire într'o broșură, nici chiar într'un articol de mai dăună-ză, în care, dând socoteală despre deputații aleși, face un catalog de prinți, cari n'aũ existat nici odată la noi în țară, după cum trebuie să cunoască dumnealui prea bine. Cu toate acestea, trebuie să mărturisim că, când d. Gănescu depărtează de la dînsul orî-ce simpatie în favoarea căreia ar fi atras ca să scrie, când n'are înainte nici o cugetare de a aproba cu drept sau fără drept persoane, când voește să rămâie în adevărul principiilor, are o pană care prevestește pe publicistul ce se va însemna odată. Ast-fel este articolul domniei-sale «O faptă desăvîrșită», pe care-l recomandăm cu deosebire publicului nostru și din care extragem foarte puține, câte ne permite cadrul nostru, rămîindu-ne toată părerea de rău, că nu-l putem publica în întregul său. În valea Dunărei, zice autorul, se dede o mare lecțiune diplomației și un mare exemplu populilor. Orî-care ar fi și orî de unde ar veni nesocotința și violarea neatîrnării și a libertății unui popor, trebuie să vie un moment solemn în care el să-și facă singur îndestuierea și asigurarea drepturilor sale; și pe cât timp mai are energia voinței sale și conștiința puterii sale, să nu desespere despre triumful dreptei sale cauze. Acestea le dovediră Moldo-Români. «Ei aduseră ordinea, libertatea și neatîrnarea într'o Adunare eșită, cu toate acestea, după cum este știut, din desordinea, opresiunea organizată de agenți străini... Ordinea, libertatea și neatîrnarea aduseră Adunării inteligența intereselor celor mari ale patriei, demnitățile situațiunii și energia acțiunii.» Ast-fel, ei ajunseră la un fapt desăvîrșit, fără să violeze convențiunea, care nu face nici o distincțiune între Români și Moldavi, care nu stipulează nimic în contra concentrării puterii esecutive într'aceleași mâini, care, din contră, a depus în fondul celor mai de căpetenie dispozițiunii ale sale germinea uniunii ambelor Principate. Și doctrina faptului desăvîrșit care domină consiliile Europei de cincî-zeci de ani, care desleagă atâtea chestiuni importante într'un înțeles mai mult sau mai puțin nedrept, și care, în fine, ar fi trebuit să se invente, de n'ar fi esistat, pentru onoarea diplomației, în chestiunea Principatelor-Unite va servi de temeiũ la hotărîrile conferințelor, ce sunt să se adune...

1859

24 Febr.

No. 2574. *(Traducțiune.)*

1859

24 Febr.

Faut-il parler encore du grand enthousiasme qu'il y a eu Dimanche, le 8 de ce mois, à l'occasion de l'arrivée de notre Prince dans la capitale? Ce serait inutile, car la plume ne saurait le décrire. Il fallait voir les dizaines de milliers d'hommes qui remplissaient la rue Mogoshoaei de la barrière jusqu'à la Métropole, ainsi que plusieurs kilomètres de chaussée avant Bucarest; il fallait voir ces fenêtres et ces toits garnis de monde, ces drapeaux et ces décorations qui ornaient toutes les maisons; il fallait voir ces bouquets qui tombaient sur le Prince, ces arcs de triomphe élevés de distance en distance; enfin, cette illumination splendide et générale, comme notre capitale n'en avait jamais vu de pareille. Ceux qui ont vu et entendu tout cela peuvent, seuls, juger de la grandeur de cette fête. A la barrière, le Prince est monté dans une calèche découverte et c'est ainsi qu'il est entré dans la capitale. La voiture paraissait traînée par la foule qui l'entourait avec des cris de joie. La milice s'efforçait en vain d'écarter le peuple. Il serait trop long de raconter tous les épisodes de cette marche vers la Métropole. || Il suffit de dire que toutes les figures étaient éclairées par la joie et l'enthousiasme. Le Prince saluait, avec dignité, à droite et à gauche, et le peuple répondait à ses saluts par des acclamations frénétiques qui, mêlées au bruit des cloches et aux sons des musiques, produisaient un effet extraordinaire. Nous croyons que notre capitale n'a jamais encore vu une journée aussi joyeuse et enthousiaste. N'oublions cependant pas de dire que cette journée a eu aussi ses critiques, car y a-t-il, chez nous, quelque chose qui ne soit pas critiqué? Plusieurs dames trouvaient que le Prince «n'était pas assez aimable», parce qu'il ne leur envoyait pas «de gracieux baisers», ainsi que d'autres le faisaient auparavant. Il faut convenir que le reproche est grave et que les dames ont de quoi se révolter. Mais nous autres, hommes, nous n'aimons pas trop les Princes qui saluent avec trop de grâce, pour nous opprimer ensuite avec plus d'adresse; nous aimons mieux ce Prince, véritable Roumain, qui salue comme un homme et nous traite ensuite en hommes. Quant aux dames, elles peuvent se révolter; heureusement, leur révolte n'est pas dangereuse; elle s'apaise par un salut. || Pour en revenir à l'itinéraire suivi par le Prince, Dimanche dernier, nous dirons qu'arrivé à la Métropole, il est entré à l'église, où un Te-Deum a eu lieu. Puis, à 2 heures de l'après-

midi, il s'est rendu dans la salle des séances de l'Assemblée. || No. 2574.
 Ici, devant la Chambre, le Prince prête le serment. S. S. le Métropolitain lui présente le Règlement contenant la formule du serment. Le Prince écarte délicatement ce livre et dit qu'il a dans son cœur le serment qu'il va prêter. Puis, il jure: || «Je jure, au nom de la Sainte Trinité et en face du pays, que je garderai religieusement les droits et les intérêts des Principautés-Unies; que, pendant tout mon règne, je veillerai au respect des lois pour tous et en tout, et que je n'aurai en vue que le bien et le bonheur de la nation roumaine. Ainsi, puissent Dieu et mes compatriotes me venir en aide.» Ensuite, S. S. le Métropolitain, président de la Chambre, a lu le discours que nous publions plus loin ¹⁾. A ce discours, S. A. le Prince a répondu que l'acte par lequel la Chambre a prononcé l'union des Principautés, en élisant Son Altesse au trône de Valachie, est un acte courageux et national et que Son Altesse ne ménagera aucun effort et ne reculera devant aucun danger pour conserver et faire prospérer cette union, si chère aux Roumains. Le Prince a terminé en s'écriant: «Vive la fraternité roumaine!» ²⁾ L'Assemblée a répondu à ce discours par les cris répétés de: «Vive notre Prince!» Ensuite, le Prince a quitté la Chambre, au milieu des applaudissements de l'Assemblée et de la foule qui l'attendait dehors. || Le soir, il y a eu une représentation au théâtre roumain, à laquelle le Prince a assisté. || Le lendemain, ont eu lieu les réceptions officielles des ministères et de plusieurs citoyens. Nous apprenons avec plaisir qu'entre autres, le Prince a annoncé qu'il n'y aurait plus de réceptions de Dimanche au palais et que les réceptions n'auraient lieu qu'à des occasions solennelles et selon le besoin. En effet, ces réceptions de Dimanche qui n'avaient pour but que la prosternation et la fanfaronnade, étaient quelque chose d'anormal, ne se pratiquant pas aux cours européennes et introduites chez nous par les hommes du Phanar. Notre Prince actuel n'a pas besoin de ces prosternations et de vaines paroles. || Le 11 de ce mois, la députation chargée de demander l'investiture, est partie pour Constantinople. Elle se compose de MM. Jean J. Filipescu, Nicolas Rosetti et le colonel Ieronim. || La reconnaissance du Prince élu par nous,

1859
 24 Febr.

1) Cf. Vol. VIII, No. 2561, p. 882.

2) Cf. l. c., p. 883.

No. 2574. commence à gagner des partisans parmi les Puissances. Sans parler
 1859 des Puissances que nous savons nous être favorables, nous appren-
 24 Febr. nons avec joie que sir H. Bulwer, ambassadeur anglais à Constantinople, a annoncé à notre gouvernement qu'il a reçu l'ordre d'appuyer l'élu des Roumains. Déjà, le «Times», journal de la Cité de Londres, a fait pressentir cette décision, en donnant son approbation à notre élection. Nous étions sûrs qu'avant longtemps, le gouvernement d'un peuple libre finirait par appuyer les vœux d'un autre peuple qui ne demande que la liberté. || Maintenant, que nous pouvons dire que nous sommes plus rassurés en ce qui concerne l'étranger, il nous faut être unis autant que possible à l'intérieur; il faut effacer toute trace des anciennes haines et passions, cesser de nous accuser réciproquement, pour ne former qu'un seul corps, assez fort pour poursuivre la consolidation de l'acte du 24 Janvier et procéder avec succès aux nombreuses réformes que notre pays doit réaliser. || A la Chambre, dans la séance du 10 Février, on a commencé la discussion du règlement intérieur de l'Assemblée. Dans cette séance, on a lu un message princier adressé à l'Assemblée et que nous publions plus loin ¹⁾, ainsi que la réponse votée, le lendemain, par la Chambre ²⁾. En outre, on y a donné lecture d'un décret princier annonçant à la Chambre que, prochainement, on va lui présenter les budgets et des projets de lois ³⁾. || La question des Principautés réclame une nouvelle réunion des conférences à Paris. C'est ce que «l'Indépendance belge» annonce, en assurant que la majorité des Puissances signataires de la convention du 19e Août sont tombées d'accord là-dessus. On ne connaît pas encore la décision de l'Autriche et de la Prusse, qui ne se sont pas encore prononcées, mais qui ne tarderont pas de le faire. Ensuite, on remplira la formalité inévitable, à savoir que l'on constatera que l'acte des Moldo-Valaques est basé sur leurs droits reconnus et garantis par les hautes Puissances européennes. Cet acte a même reçu, dès qu'il a été connu, la consécration de l'opinion publique en Europe. Nous avons relevé, dans un de nos précédents numéros, comment les différents organes de la presse française se manifestent à cet égard. Aujourd'hui, une correspondance de Paris nous apporte des détails sur le banquet donné par la jeunesse roumaine et

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2566, p. 907.

²⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2568, p. 917.

³⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2566, p. 901, *Annexe D*, p. 911.

nous dit qu'entre autres convives, y ont pris part: MM. Saint-No. 2574.
 Marc-Girardin, Royer-Colard, Ortolan, Havin, etc. En Angleterre 1859
 aussi, l'opinion publique est en notre faveur. Le journal «Times» 24 Febr.
 dit qu'il ne voit aucune contradiction entre l'acte des Roumains
 et le texte de la convention de Paris et que les Puissances euro-
 péennes feront mieux de ne plus soulever d'objections. Ces ob-
 servations de la part du «Times» sont assez significatives. Le
 «Daily News» est du même avis. Il déclare qu'après avoir con-
 tribué à doter les Moldo-Valaques d'institutions libres, dont ils
 profitent d'une façon pacifique et régulière, l'Angleterre aurait tort
 d'intervenir chez eux dans le sens contraire à leur volonté et à
 leurs nécessités, manifestées d'une façon si évidente. Il n'est pas
 superflu d'ajouter ce qu'écrivait un de nos compatriotes, M. Grégoire
 Ganesco, collaborateur au journal «le Courrier du Dimanche», dans
 un article intitulé: «Un fait accompli.» Notre compatriote exerce,
 depuis quelque temps, sa plume de journaliste à Paris. Nous n'avons
 pas toujours approuvé ses opinions politiques par rapport à sa patrie,
 exprimées dans plusieurs articles de journaux signés des initiales
 G. G., et, surtout, dans une brochure et dans un article d'il y a quelque
 temps, où, parlant des députés élus, il dresse une liste des princes
 qui n'ont jamais existé chez nous, ainsi qu'il doit le bien savoir.
 Cependant, il faut reconnaître que, lorsqu'il se débarrasse des
 sympathies auxquelles il est acquis, lorsqu'il n'a pas, à tort ou
 à raison, d'idée préconçue, en faveur de certaines personnes, lors-
 qu'il veut rester fidèle aux véritables principes, M. Ganesco a une
 plume annonçant un publiciste qui marquera un jour. Tel est son
 article: «Un fait accompli» que nous recommandons particulière-
 ment à notre public, et dont nous extrayons quelques lignes, en re-
 grettant que le cadre de notre journal ne nous permette pas de le
 publier en entier. Dans le bassin du Danube, dit l'auteur, on voit
 une grande leçon pour la diplomatie et un grand exemple pour
 les peuples. Quelles que soient et d'où que viennent la mécon-
 naissance et la violation de l'indépendance et de la liberté d'un
 peuple, il arrive forcément un moment solennel où ce peuple se fait
 lui-même satisfaction et où il assure ses droits; et tant qu'il a l'énergie
 de sa volonté et la conscience de sa force, il ne doit pas déses-
 pérer du triomphe de sa juste cause. Les Moldo-Valaques en ont
 donné la preuve. «Ils ont établi l'ordre, la liberté et l'indépendance
 «dans une Assemblée issue, comme on le sait, du désordre et de
 «l'oppression organisés par des agents étrangers.... L'ordre, la li-

No. 2574. «berté et l'indépendance ont été établis au sein de l'Assemblée,
 1859 «par la compréhension des grands intérêts de la nation, par la
 24 Febr. «dignité de l'attitude et par l'énergie de l'action.» De la sorte,
 les Moldo-Valaques sont parvenus à «un fait accompli», sans violer
 la convention, qui ne fait aucune distinction entre Valaques et
 Moldaves, qui ne stipule rien contre la concentration du pouvoir
 exécutif entre les mêmes mains, qui, au contraire, a déposé au
 fond de ses dispositions principales le germe de l'union des deux
 Principautés. Et la doctrine du «fait accompli» qui domine dans
 les conseils de l'Europe depuis cinquante ans, qui résout tant de
 questions importantes dans un sens plus ou moins injuste et qui,
 enfin, devrait être inventée, si elle n'existait pas, pour l'honneur
 de la diplomatie dans la question des Principautés-Unies, servira
 de base aux décisions des conférences qui vont se réunir. . . .

No. 2575.—Proces verbal No. XIII al Adunării electivă a
 Valahiei, din 14 (26) Februarie 1859. București.

(„Monitorul oficial al Țării Românești”, No. 21, din 4 Martie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința XIII.

No. 2575. Astăzi, la 14 Februarie anul 1859, Adunarea electivă a Țării
 1859 Românești, adunându-se în sala ședințelor sale, sub președinția Em.
 26 Febr. Sale Păr. Mitropolit, la 11 ore înainte de amiază, a ținut a XIII
 a sa ședință.

Se face apelul nominal, la care nu răspund: d-nii Mârzea, Ștefanopol, N. Rosetti, I. Brătianu, C. Otteteleșanu, Ioan Solomon, I. I. Filipescu.

Unul dintre domnișii secretari, mai înainte de a începe citirea procesului verbal, face apel la răbdarea d-ilor deputați, zicând că aș să asculte un proces verbal foarte mare, și că aceasta a provenit, fiind-că unii din dumnealor, în ședința precedentă, aș cerut ca procesele verbale să fie comptes-rendus de tot ce se vorbește în Adunare.

D. I. Otteteleșanu zice că nu se poate ca Adunarea să piarză vreme cu niște procese verbale așa de lungi, și că asemenea comptes-rendus trebuie să se facă de gazetari prin stenografii, dacă vor voi, iar Adunarea să-și aibă procesele verbale scurte.

D. Arsachi susține asemenea că procesele verbale trebuie să No. 2575.
fie scurte și să nu constate de cât rezultatul discuțiilor, rezemând 1859
aceste spuse pe convenție. 26 Febr.

D. Boerescu. Și eu cred că, pentru Adunare, trebuie să se facă nu-mai procese verbale; iar pentru «Monitor», să se facă comptes-rendus.

Adunarea primește și se urmează citirea procesului verbal, așa întins precum era.

Pr. Dimitrie Ghica, după citirea discursului ținut de dumnealui relativ la votul secret, zice că s'a omis o observație, că adică pentru seama dumnealui își ia angajamentul de a-și arăta tot-deauna opinia pe față; și că, dacă în principiu a apărut votul secret, aceasta a făcut-o pentru a se respecta independența de opinii a unora din deputați, cari sunt slabi și n'au tărie de caracter.

Prințul G. Știrbei, adresându-se Em. Sale presidentului, observă că, vorbind despre amendamentul d-lui Brăiloiu și de subamendamentul d-lui Văleanu, nu a zis vorba de înșelăciune; apoi, și explică din nou ideea, în urma căreia se primește rectificarea în procesul-verbal.

După această rectificație, Adunarea primește procesul verbal al ședinței precedente.

D. Catargiu, cerând cuvântul, vrea să revie asupra unui incident din seanța trecută; însă fuse întrerupt prin anunțarea deputaților moldoveni, spre întâmpinarea cărora a eșit o deputație compusă de d-nii Dimitrie Ghica, C. Bosianu, Vasile Boerescu, Costache Rosetti și de d. Mihail Marghiloman, cari introducându-i în sala Adunării, fură primiți de d-nii vice-presidenti și secretarii Adunării.

D. Kogălniceanu, unul dintre deputații moldoveni, cerând voe de la Em. Sa presidentul, citește următoarea adresă a Camerei moldovene către Camera română:

(Cf. Vol. VIII, No. 2527, p. 698.)

Asemenea se dă citire și adresei Adunării electivă a Moldovei către Înălțimea Sa, spre răspuns la mesagiul prin care i s'a comunicat alegerea din Țara Românească și mijlocirea Măriei Sale către Puteri. (Anexa A.)

Apoi, d-l Kogălniceanu pronunță un discurs la care d-l Boerescu îi răspunde. Amândouă aceste discursuri sunt anexate la acest proces-verbal. (Anexa B. și C.) || La plecarea deputaților Moldoveni, deputația ce le eșise înainte, îi conduce până la trăsuri.

D. Catargiu reia cuvântul și revine asupra incidentului trecut.

D. C. A. Rosetti întrebă Adunarea dacă-i dă voe să-i răspundă.

No. 2575. Prințul Dimitrie Ghica face o propunere asupra incidentului:
 1859 «Socotesc că puținii din noi nu simt o adîncă mișcare de cele ce
 26 Febr. «se petrec; părțile cele mai interesate, socotesc, că nu se vor opune
 «la propunerea mea, care este: să nu se treacă nici de cum in-
 «cidente de carî a fost vorba; și rog, fac apel la patriotismul
 «d-lor, să vază cu mai multă simțire, să judece fără părtinire, și
 «vor vedea că a fost o rea înțelegere de perdeaoa de fer. Vă conjur,
 «d-lor, să nu desprețuiți rugăciunea mea și să primiți în unanimi-
 «tate ca nu numai incidentele să se șteargă din procesele verbale,
 «dar chiar și suvenirul lor să piară dintre noi.»

Se consultă Adunarea asupra propunerii prințului Dimitrie Ghica, și se primește.

Prințul G. Știrbei. Sunt de părere să se numească o comisie care să se însărcineze cu răspunsul la adresa Adunării Moldovene.

Se consultă Adunarea asupra propunerii prințului G. Știrbei, și se primește. Se procede la vot pentru întocmirea comisiei de cinci membri, și rezultatul a fost: D-l Vasile Boerescu, cu 56 voturi; prințul G. Știrbei, cu 53 voturi; d-l C. Brăiloiu, cu 35 voturi; d-l Al. Florescu, cu 29 voturi; d-l C. Bosianu, cu 23 voturi.

D. C. A. Rosetti zice că ar fi bine să se arate comisiei pe ce cale trebuie să urmeze cu redacțiunea răspunsului la adresa Adunării Moldovene.

D. Boerescu zice că, în asemenea împrejurări, textul comisiei este în vedere.

D. ministru al afacerilor din afară dă citire Adunării următorului mesagiu al M. Sale:

«Domnilor deputați! || «La înălțarea Mea pe tronul Țării Românești, cu unanimitatea voturilor d-voastră, am comunicat Adunării naționale electivă a Moldovei actul prin care am arătat Puterilor, ce au scris tractatul de la Paris, alegerea făcută de d-voastră în persoana Mea, și a ei însemnătate. Aceeași comunicare Mă grăbesc a face astăzi d-niilor voastre, membrii Adunării naționale electivă a Țării Românești. || «Dumezeu să bine-cuvinteze lucrările d-voastre, domnilor deputați! D-zeu să bine-cuvinteze Principatele-Unite!»

(subscris) Alexandru Ioan.

(contra-semnat) Ministrul Secretar de Stat la departamentul afacerilor străine, D. Brătianu.

Actul alăturat pe lângă acest mesagiu s'a anexat la acest proces-verbal. (Anexa D.)

D. Barbu Belu zice că, în urma înaltei comunicări de mai No. 2575. sus, crede că memorandumul Adunării electivă explicător votului din 24 Ianuarie, ce Adunarea hotărâse a se adresa către Puteri, și a căruia discuție figurează la ordina zilei, îl crede de prisos. 1859
26 Febr.

Adunarea aprobă părerea d-lui Belu și hotărăște a se scoate de la ordinea zilei.

În urmă, Eminenția Sa, consultând Adunarea, ridică ședința la 3½ ore, și anunță viitoarea întrunire pentru Marți, 17 Februarie.

Președintele, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Secretarii, (subscriși): A. Arsache | Scarlat Fălcoianu |
Scarlat Turnavitu | C. Apostolescu.

Anexa A. — Adresa Adunării electivă a Moldovei către Domnitorul, din 28 Ianuarie (9 Februarie) 1859. Iași.

Cf. Vol. VIII, No. 2527, p. 694.

Anexa B. — Discursul ținut de d-l M. Kogălniceanu, în ședința Adunării electivă a Valahiei, în 14 (26) Februarie 1859. București.

Domnilor deputați! || Dacă Adunarea electivă a Moldovei a putut încredința unora din membrii săi o misie onorabilă, aceasta este misia ce ne-a încredințat-o nouă; căci a făcut din noi interpreții a două milioane de Români către alte trei milioane. Mare onoare ni s'a făcut nouă, ca să putem figura în această Adunare, care s'a făcut atât de ilustră prin luminatul ei patriotism, care a știut să se puie mai pre sus de toate pedicile, care au triumfat de tot spiritul de partidă și de orî-ce considerație personală, și care, prin actul cel mare de la 24 Ianuarie, a dovedit Europei că vechia virtute romană încă nu s'a stîns din inimile colonilor lui Traian. Mare onoare mi s'au dat, mie în parte, de a mă sui pe această tribună, de pe care au resonat atâtea glasuri ilustre, în favoarea naționalității române și a libertăților publice. || Adunarea electivă a Țării Românești, prin întrunirea unanimă a sufragiilor ei pe capul alesului nostru, a arătat Europei ce voește nația. Votul ei de la 24 Ianuarie n'a fost numai o sublimă protestație în contra hotărîrii acelora ce au vroit să ție despărțite două ramuri ale aceluiași copac, două fiice ale aceleiași mame; dar a fost tot-odată și o răspătire Moldaviei. Și, în adevăr, domnilor, Moldova avea drept a fi

No. 2575. răsplătită, căci ea a suferit mult până a veni la votul ei din 7
 1859 Octombrie. Ea, pentru ca să poată proclama unirea, a fost expusă
 26 Febr. la toate piedicile din afară și din năuntru. Se socotea că Moldo-
 venii nu vor fi în stare să pue de o parte interesele private și să
 le sacrifice în fața celor generale; se socotea că unirea este o faptă
 prea mare pentru a se putea realiza de către noi. Moldova însă a
 biruit tot. Ne-consultând de cât datoria lor către patrie, clasele
 cele înalte au arborat steagul naționalității și tot poporul le-a urmat!
 || Însăși opresia la care nația a fost expusă i-a îndoit curagiul; în
 zadar s'au chemat în ajutor toate puterile; în zadar s'a călcat tra-
 tratul de Paris; în zadar în capul țării s'a pus un caimacam străin
 cu limba și cu inima. Aceasta a fost o palmă pe care Moldova
 n'a uitat-o. Aceasta ne-a revoltat și ne-a îmbărbătat de la o laltă
 și, în ziua de 7 Octombrie 1857, afară de două voturi, cari și acestea
 în urmă s'au căit, unirea s'a proclamat de întreaga Adunare ad-hoc.
 Așa dar, în ziua de 5 Ianuarie, după ce Adunarea electivă a Mol-
 dovei a fost convocată, cel d'întâiu vot al ei a fost iarăși procla-
 marea unirei Principatelor; și apoi, pășind la alegerea Domnului,
 ea a ales pe acela pe care l'a socotit mai capabil pentru a aduce
 la bun sfârșit marele principiū al unirei. || Așa dar, domnilor, când
 ați ales pe alesul Moldovei, domniile voastre n'ați luat numai Domnul
 ei, ci ați luat Moldova întreagă. Moldova, de azi înainte, face parte
 din România; și de acum, orî-ce hotărîre veți lua în favorul nației
 române, să fiți siguri că Moldova nu va mai lipsi, ci vă va urma
 orî unde o veți duce pentru apărarea autonomiei și pentru des-
 voltarea naționalității noastre. || Însă nu trebuie să ne ascundem că
 votul din 24 Ianuarie ridică multe greutateți și complicațiuni. Diplo-
 mația străină iarăși discută în privința țării noastre. In asemenea
 împrejurări, concursul tuturor Românilor este necesar; ei trebuie să
 fie gata nu numai când li se vor încuviința cererile lor, dar încă
 când li s'ar neîncuviința. De aceia, Adunarea Moldovei a crezut de
 trebuință a se adresa către d-voastră și a vă propune întrunirea
 la Focșani a amîndoror Camerilor, spre a ne consulta împreună
 și mai de aproape de aceea ce este de făcut, și în caz de a dobândi
 un verdict aprobativ, și la caz din contra. Acesta este scopul che-
 mării ce vi se face. Adunarea Moldovei nu voește să sfărâme con-
 venția și tratatul. Ele ne consfințesc autonomia; însă Adunarea
 Moldovei vrea să ia mijloacele cele mai bune spre a le apăra, în
 caz când alții le vor ataca. || Trebuie să ne pregătim, prin chipuri în-
 țelepte, însă temeinice; o nație care 'și are conștiința drepturilor

sale, trebuie să aibă și curajul de a le apăra. Numai atunci ea este No. 2575. respectată. Votul d-voastră din 24 Ianuarie ne-a ridicat înaintea Europei; ne vom ridica încă și mai mult, când i vom dovedi că știm să apărăm aceea ce am făcut, și că, cu toate greutățile, unirea trebuie să fie rezultatul lucrărilor și a ținuturilor noastre. Unirea este vocea lui Dumnezeu; unirea ne este atât de necesară în cât, fără dînsa, nu ne este cu puțință a deslega nici chiar chestiile sociale la soluția cărora suntem îndatorați prin convenție de a proceda. Unirea este folositoare pentru ambele țări surori; prin unire, însesii vițuriile noastre se vor face virtuți. Noi vă vom aduce pozitivismul la care ne-au format nenorocirile deosebite ce am avut. Țara Românească este întregă, Moldova este sfâșiată. Țările ei cele mai frumoase au fost rupte; Moldova, redusă în hotarele ei de astăzi, nu se poate apăra nici în contra năvălirilor, nici chiar în contra înrîuririlor străine. Insași capitala ei este două ore depărtată de hotar, prin urmare, supusă a cădea într'o noapte în mâinile străinilor; și știți ce mare nenorocire este când capitala cade în mâinile străinilor, căci țara întregă cade. Moldova trebuie dar să cate a se lipi către surora sa. De aceea, în Moldova, unirea nu este o chestie de entusiasm, ci o chestie de judecată și de logică. || Iată cauza pentru care cu atâta energie Moldovenii voesc unirea, pentru că numai unirea le poate asigura independența din năuntru și puterea de a se apăra de înrîuririle străine. Ei nu cruță nimic ca să ajungă la dînsa; de aceea, vedem în Moldova, că, cu cât ridicăm ochii mai sus, cu atâta găsim o voință mai înfocată în favoarea unirei. || Domnilor, nici odată o nație n'a datorat mântuirea sa numai altor nații; când cincii milioane de Români, vor voi ei vor și putea. Noi viețuim în secolul al XIX-lea, când nu se mai împart popoarele ca oile, când sângele popoarelor nu se mai varsă așa ușor ca în acele timpuri barbare, când dreptul public nu era cunoscut; astăzi, orî-care Putere europeană contează pe opinia publică. Să avem dar curajul convincțiilor și al trebuințelor noastre. Să uităm desbinările trecute, să amănăm dintre noi chestiile secundare, să arborăm mai pre sus de toate steagul naționalității române, și să fim siguri că vom triumfa de toate greutățile. Să ne silim, mai ales, a dovedi Europei că pre cât suntem hotărîți a ne apăra dreptul de nație autonomă, pre atât nu voim a fi un obiect de grije și de turburare pentru dînsa. || Să punem toată stăruința de a înfățișa o administrație înțeleaptă, care să îndestuleze toate interesele legitime, și o bună rânduială între noi, care să dea megieșilor condiții de sta-

No. 2575. bilitate și, atunci, să fim siguri că Europa va recunoaște votul nostru. || Când noi am fi mulțumiți și fericiți între noi; când noi n'am ataca pe nimeni, pentru ce să ne atace alții? || Misiia de a introduce pacea în țara noastră este păstrată claselor înalte. || Noi am jertfit de bună voie privilegiurile de naștere; însă sunt două privilegii pe cari nu ni le poate ridica nimeni: privilegiul patriotismului și al virtuților cetățenești. Să căutăm dar ca, prin patriotism și virtuțile cetățenești, să întrecem pe celelalte clase; și atunci, și fără privilegiile nașterii, tot vom fi în capul nației. Să ținem seamă de nevoile și aspirațiile acestui popor admirabil ce-l are Țara Românească, popor ce nu dorește de cât a fi condus, popor ce, de la Focșani și până aici, n'am făcut de cât a-l iubi și a-l prețui mai mult, și în capul unui asemenea popor se pot face minuni. Aceasta se poate face prin organizarea unei bune administrații și prin dezvoltarea instituțiilor militare cari au fost gloria și tăria strămoșilor noștri. || Tratatul de la Paris însuși ne zice că apărarea drepturilor noastre este încredințată puterii armate naționale. Să ne întărim dar puterea armată. Destul soldații noștri au servit de sentinelă la ușile străinilor. Destul steagurile române s'au umilit înaintea năvălirilor. Să mai fălăie încă odată liber aceste stindarde și pentru apărarea patriei! || Domnilor, când Dumnezeu voește bine cu o nație, îi trimite entusiasm. Să unim dar la entusiasmul poporului energia și prudența bărbaților de Stat, și înși-ne noi vom culege ceea-ce au semănat strămoșii noștri, și vom vedea pământul făgăduinței, vom vedea unirea. Strămoșii și-au apărât patria în timpuri mult mai grele; să nu fim dar mai jos de ceea ce nația așteaptă de la noi. || Precum venerăm pe strămoșii noștri, să facem ca și strănepoții noștri să ne venereze pe noi. În mâinile noastre stă ca să ni se înscrie numele pe tablele de bronz ale istoriei. În mâinile noastre stă ca să facem să zică posteritatea că, sub pietrele sub cari avem a fi culcați, zac inimă mare și nobile. În mâinile noastre stă ca, deși împlinindu-ne misiia pe pământ, deși morți, dar încă din morminte să dăm urmașilor noștri sfaturi de mântuire și să dictăm legi generațiilor viitoare.

Anexa C. — Discursul rostit de d-l V. Boerescu, în ședința Adunării electivă a Valahiei, în 14 (26) Februarie 1859. București.

Domnilor! A se ceti înaintea acestei Camere o adresă din partea Camerei din țara suroră, a se auzi pe această tribună un ilustru orator al acestei Camere, este a se pune un nou sigiliu pe

actul nostru de la 5 și 24 Ianuarie, este o nouă confirmare a unirei, No. 2575.
 este o manifestare către nație și Europa despre sentimentele cari 1859
 animează pe toți Români. || Glorie vouă! ne zic frații de peste Milcov. 26 Febr.
 Glorie vouă! le zicem noi; căci voi ați avut a susține, sub un gu-
 vern străin, o mai crâncenă luptă de cât noi, și știm că, cu cât luptă
 este mai grea, cu atât victoria este mai strălucită. Glorie vouă! căci
 voi ne-ați arătat calea ce trebuie să urmăm; voi ați dat întâiul
 semnal al unirei; voi ați fost cei d'întâi cari, îndată după alegerea
 Domnului, ați proclamat înaintea Europei că singura și perpetua
 dorință a inimei noastre este unirea. Voi ne-ați deschis drumul
 binelui; voi ați început unirea, noi am terminat-o. || Dar atât noi
 cât și voi, ce am făcut mai mult de cât a realiza un act care era
 pregătit de atâți secolii? Cine nu știe că Români, în toți timpii,
 s'aau considerat ca o singură națiune, și că nici odată simțul na-
 ționalității lor comune nu a perit din spiritul și acția lor. Chiar
 când aceste Principate s'aau constituit separate, ele nu aau uitat că
 sunt fiicele aceleiași mame, că sunt ramurile aceluiași trunchiū.
 Separația lor a putut fi administrativă, însă naționalitatea lor era
 una. Când vre-un pericol amenința astă naționalitate, când străinul
 vroia să stingă tot ce era român, toți Români, ca un singur om,
 mergeaū la apărarea mamei lor. Asemenea exemple s'aau văzut adesea;
 de multe ori Munteni și Moldoveni mergeaū împreună pe căm-
 purile de bătae, spre a aduna lauri de victorie. || Așa, Români, chiar
 în timpii cei mai obscuri, ei se consideraū ca fii aceleiași mame.
 Dacă, în orî-cari triste momente, ceva desbinări s'aau ivit între dînși,
 aceste desbinări semănaū ca acelea ce, câte odată, se ivesc între
 membrii aceleiași familii. Nici odată aceste desbinări nu erau de-
 stule spre a face să se uite vocea sângelui. Când vre-un pericol
 amenința pe mama comună, această voce era destul de tare, spre
 a arma brațele tuturilor fiilor. || Geniuri superioare, ca acelea ale
 lui Mihai și Ștefan, erau pătrunse și mai tare de această solida-
 ritate ce natura pusese între toți Români. Ei voira a-i uni la olaltă,
 a face dintr'înși un corp solid, în contra căruia să se sfărâme ar-
 mele inamicilor. Idee mare și salutară! însă care nu putu să se
 realizeze de cât cu puterea sabiei. Convicția morală nu era încă
 destul de întinsă, și nația nu simțea încă destul de bine trebuința
 unei uniri complete; de aceea, realizarea ei numai prin puterea
 materială, nici putu ține mult timp. Cu toate astea, semința se
 pusese; această semânță căzuse pe pământ bun, și destinația ei
 era ca, mai curînd saū mai târziu, să-și poată da roadele. || Veni

No. 2675. însă un timp de persecuție și de decadență, care înăbuși desvol-
 1859 tatea aștei semînțe. Acest timp, de tristă memorie, în care tot ce
 26 Febr. era național fu dărimat, în care Românul fu considerat ca străin pe
 pământul său, în care drepturile noastre politice fură desprețuite
 și călcate în picioare; această furtună politică, care s'gdui atât de
 tare naționalitatea noastră, fu regimul Fanarioților. Totul conspira,
 în timpul acestui regim, la căderea naționalității noastre. Dar, ca
 printr'o minune, această naționalitate reînvie triumfândă la lumina
 vieței și a adevărului. || Toți știm proverbul: «apa trece, pietrele
 rămân.» Epoca Fanarului trecu, și în locu-î rămase sentimentul na-
 ționalității române, sēmînța unirei depusă de eroii noștri. Această
 unire nu se ivi de odată ca o idee fixă, ca o idee formată; ea
 esista mai mult ca o inspirațiune naturală, ce se afla în inimile
 tuturor Românilor. Pentru că astă idee să se poată manifesta, tre-
 buia mai întâi ca fie-care centru românesc să-și asigure o esis-
 tență proprie; trebuia ca să lepădăm din sînu-ne toate elementele
 străine lăsate de regimul trecut; trebuia să ne asigurăm simțul și
 viața noastră națională; trebuia, în fine, ca Românii să se aștepte
 la o ocasiune favorabilă, spre a arăta Europei că, dacă ei aũ același
 sânge, aceeași limbă, aceeași religiune, voesc să li se recunoască
 că ei aũ și aceeași naționalitate. || Această ocasiune veni, când se
 subsemnă tractatul din Paris, când acest tractat ne asigură esis-
 tența naționalității noastre în contra orî-cărui atac din afară, și ne
 făcu să intrăm în echilibrul european. Românii, printr'o singură
 voce și cu o singură inspirație, proclamară unirea, ca ideia lor fixă,
 ca cea mai scumpă idee a inimei lor, ca cea mai bună combinație
 dictată de rațiune. || Europa nu afirmă unirea într'un mod pozitiv;
 însă Europa ne arată drumul unirei, ne presintă calea cea dreaptă,
 și nu opri printr'un articol pozitiv ca alesul unei țări nu poate fi
 și al celei-l-alte. || Românii întruniră atunci coroanele lui Ștefan și
 Mihai pe capul unui singur ales, care fu Alexandru Ioan I. | Eu-
 ropa întreagă aplaudă la glorioasa noastră faptă. Ea vede în noi
 o națiune, ce are cunoștința de drepturile ei, și care știe a trăi cu
 o voință proprie și energică. Inamicii noștri, din cauza intereselor
 lor politice, pot lucra în contra actului nostru; însă nu se pot opri
 de a nu-l respecta; căci mărimea unei fapte impune tuturor, chiar
 acelora ce o combat. || Daca frații noștri moldovenii sunt gata a avea
 aceeași cugetare și aceeași acțiune cu noi, precum ne spune onor.
 meu preopinent și precum nu ne-am îndoit nici odată, fie siguri
 că și Muntenii sunt animați de aceleași sentimente, aceleași aspi-

rații. Așa, Muntenii și Moldovenii vor fi un singur om, vor pre-^{No. 2575.}
sinta un singur corp, spre a susține votul Camerilor de la 5 și ¹⁸⁵⁹
24 Ianuarie. || Nu ne rămâne, precum zic frații moldoveni, de cât a ^{26 Febr.}
pune cea de pe urmă piatră la edificiul naționalității noastre, de
cât a face să piară dintre noi Milcovul, de cât a ne uni inimile la
Focșani, spre a conlucra la întărirea actului nostru. Nobilă dorință
a Camerei moldave! O dorință nu mai puțin reală a Camerei mun-
tene! Credem că timpul nu va fi departe când această dorință se
va putea realiza, când amândouă Camerele vor putea lucra la o
laltă, spre a face să piară până la cea mai mică urmă a unui sistem
de despărțire, ce făcea slăbiciunea noastră și bucuria inamicilor
noștri. || Poate că patriotica faptă a Camerilor române să dea loc la
mai multe dificultăți diplomatice. Orî-carî însă vor fi aceste difi-
cultăți, națiunea română e hotărîtă a susține, prin toate puterile
sale, votul reprezentanților săi. Credem însă, împreună cu oratorul
Camerei suror, că Europa va consfinți votul nostru. Această con-
sfințire va fi o consecvență a propriei sale lucrări. Dacă tratatele
noastre sunt recunoscute de dînsa, dacă drepturile și autonomia
noastră sunt garantate de dînsa, cum ar putea să nu recunoască un
act care este consecința acestui tratat și acestei autonomii? Cum
s'ar putea ca, în acest secol de lumină, Europa civilizată să voiască
a se opune voinței unui popor, care nu cere de cât a trăi conform
cu drepturile sale! Noi vom urma a respecta drepturile altora și
nu vom eși din legalitate. Declarăm însă că voim ca și drepturile
noastre să fie respectate, și că națiunea română își va susține
aceste drepturi cu toată puterea sa. || Această putere există într'însa,
deși a stat mult timp în amorțire. Istoria stă de față, spre a con-
stata că Româniî au escelat prin virtuțile lor militare. Mircea a
fost unul din cei d'întâiu care a avut armie regulată, într'un timp
de barbarie, când Europa nu cunoștea acest sistem de apărare.
Victoriile străbunilor noștri sunt destule dovezi despre valoarea
lor militară. Dacă astă valoare nu s'a arătat de cât-va timp, nu
este că a perit, ci că a stat în amorțire. Vie iar ocaziunea, și Ro-
mânul va arăta că în vînele lui curge sângele străbunilor săi. || Unire
dar și încredere în viitorul nostru! Să piară dintre noi orî-ce urî
și orî-ce ne-ar putea slăbi! Precum ne spune despre Moldova onor.
meu preopinent, așa și la noi sperăm a vedea pe cele mai emi-
nente persoane din clasele ce au fost privilegiate, ne mai șovăind
înaintea nici unei dificultăți, spre a apăra interesele naționalității
noastre. La 24 Ianuarie, aceste persoane se desbrăcară, în aplau-

No. 2575. darea nației, de ori-ce considerații de interese și de persoane, spre
 1859 a împlini actul cel mai mare ce înalță patria lor. Să urmeze acest
 26 Febr. drum de mărire, conlucrând cu energie la toate măsurile ce vor
 întări acel act, și vor lăsa un frumos nume de nobleță generațiilor
 viitoare. || Sper dar că vom ști a lucra cu toată energia, cu toată
 prudența și cu toată încrederea ce cere un act de natura aceluia
 ce am săvârșit. || Prezența fraților moldoveni între noi este ca o le-
 gătură și o angajare despre viitoarea noastră lucrare. Această pre-
 sență constituie, pentru noi, o sărbătoare, o asigurare pentru viitor,
 o afirmare nouă a unirei ce are să domnească între amândouă
 țările surori. || Salutare Camerei moldovene, care a dat ocasiunea
 acestei sărbători! Salutare deputaților de peste Milcov, ce vor îm-
 părătăși Camerei surore sentimentele noastre! Salutare tuturor Ro-
 mânilor!

Anexa D. — Mijlocire adresată de Alexandru Ioan I, Dom-
 nul Moldovei și al Valahiei, către Puterile ga-
 rante, în 25 Ianuarie (6 Februarie) 1859. Iași.

Cf. Vol. VIII, No. 2509, p. 639.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance XIII.

Aujourd'hui, ce 14 Février 1859, l'Assemblée électorale de Va-
 lachie s'est réunie dans la salle de ses séances, sous la présidence
 de S. S. le Métropolitain, à 11 heures du matin, et a tenu sa
 treizième séance.

Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas:
 MM. Mârzea, Stefanopol, N. Rosetti, J. Bratiano, C. Otteteleshano
 Jean Solomon, J. J. Filipesco.

Un des secrétaires, avant de commencer la lecture du procès-
 verbal, fait appel à la patience de MM. les députés qui auront à
 écouter un procès-verbal très long, parce que certains députés ont
 demandé, dans la séance précédente, que les procès-verbaux soient
 des comptes rendus contenant tout ce qui a été dit pendant la
 séance.

M. J. Otteteleshano dit qu'il est impossible que l'Assemblée

perde son temps pour des procès-verbaux si longs, et que les jour- No. 2575.
nalistes, s'ils le désirent, peuvent faire par des sténographes de 1859
tels comptes-rendus, mais que l'Assemblée doit avoir des procès- 26 Febr.
verbaux courts.

M. Arsaki soutient aussi que les procès-verbaux doivent être courts et ne constater que le résultat des discussions; en cela, il s'appuie sur la convention.

M. Boëresco: Je crois également que, pour l'Assemblée, il faut rédiger des procès-verbaux et, pour le «Moniteur», des comptes-rendus.

L'Assemblée adopte cette proposition, et la lecture du procès-verbal, tel quel, continue.

Le prince Démètre Ghica, à propos du résumé de son discours dans la question du vote secret, dit qu'on y a omis sa déclaration portant que, quant à lui, il prend l'engagement d'exprimer toujours ouvertement son opinion, et que, si, en principe, il a défendu le vote secret, il l'a fait pour qu'on respecte l'indépendance d'opinion de certains députés faibles et sans force de caractère.

Le prince G. Stirbey, s'adressant à S. S. le président, fait observer qu'en parlant de l'amendement de M. Braïloï et du sous-amendement de M. Valeano, il n'a pas prononcé le mot de «tromperie»; ensuite, il explique de nouveau son idée. Sa rectification est admise au procès-verbal.

Après cette rectification, l'Assemblée adopte le procès-verbal de la séance précédente.

M. Catargi demande la parole et veut revenir sur un incident de la dernière séance. Mais il est interrompu par l'annonce de l'arrivée des députés moldaves.

Une députation, composée de MM. Démètre Ghica, C. Bosiano, Basile Boëresco, Costaki Rosetti et Michel Marghiloman, se rend à la rencontre des députés moldaves et les introduit dans la salle des séances, où ils sont reçus par MM. les vice-présidents et les secrétaires de l'Assemblée.

M. Kogalniceano, l'un des députés moldaves, autorisé par S. S. le président, donne lecture de l'adresse suivante de la Chambre moldave à la Chambre valaque :

(Cf. Vol. VIII, No. 2527, p. 708.)

Il est également donné lecture de l'adresse de l'Assemblée élective de Moldavie à S. A. le Prince, comme réponse au message par lequel ont été communiquées à la Chambre moldave l'élection

No. 2575. de Son Altesse en Valachie et sa note aux Puissances. (Annexe A.)

1859

26 Febr.

Ensuite, M. Kogalniceano prononce un discours auquel M. Boeresco répond. Ces deux discours sont annexés au présent procès-verbal. (Annexes B. et C.)

La députation moldave part, reconduite, jusqu'à ses voitures, par la députation qui l'a introduite.

M. Catargi prend la parole et revient sur un incident d'une des séances précédentes.

M. C. A. Rosetti demande à l'Assemblée si elle lui permet de répondre.

Le prince Démètre Ghica fait, à propos de cet incident, la proposition suivante: Je crois, dit-il, qu'il y a peu parmi nous qui ne soient pas émus de ce qui se passe; je crois que même les plus intéressés ne s'opposeront pas à ma proposition, qui est celle-ci: que les incidents dont il s'agit ne soient pas passés dans le procès-verbal. Je vous prie, Messieurs, je fais appel à votre patriotisme, envisagez la chose avec plus de sentiment, jugez impartialement, et vous verrez que «le rideau de fer» a été mal compris. Je vous conjure, Messieurs, ne rejetez pas ma prière et agréez la à l'unanimité: non seulement que ces incidents soient éliminés des procès-verbaux, mais que leur souvenir même soit effacé.

L'Assemblée, consultée, adopte la proposition du prince Démètre Ghica.

Le prince G. Stirbey: Je suis d'avis de nommer une commission chargée de répondre à l'adresse de l'Assemblée moldave.

L'Assemblée, consultée, adopte la proposition du prince G. Stirbey et procède à la nomination des cinq membres de la dite commission. Voici le résultat:

M. Basile Boèresco, 56 voix; le prince G. Stirbey, 53 voix; M. C. Braïloï, 35 voix; M. Al. Floresco, 29 voix; M. C. Bosiano, 23 voix.

M. C. A. Rosetti dit qu'il serait bien d'indiquer à la commission le sens de l'adresse.

M. Boèresco dit que, dans les conditions comme celles d'aujourd'hui, le sens est tout indiqué.

M. le ministre des affaires étrangères donne à l'Assemblée lecture du suivant message de Son Altesse:

«Messieurs les députés,

«Lors de Mon élection, à l'unanimité de vos voix, au trône

«de Valachie, J'ai communiqué à l'Assemblée nationale élective de No. 2575.
 «Moldavie l'acte, par lequel J'ai notifié aux Puissances signataires 1859 ²⁶
 «du traité de Paris l'élection faite par vous, Messieurs, en Ma 26 Febr.
 «personne, et leur ai expliqué son importance. Je M'empresse de
 «faire la même communication à vous, Messieurs, comme membres
 «de l'Assemblée nationale élective de Valachie. || «Que Dieu bé-
 «nisse vos travaux, Messieurs les députés! Que Dieu bénisse les
 «Principautés-Unies!»

(s.) Alexandre Jean.

(contre-signé) Le ministre secrétaire d'Etat au Département des
 affaires étrangères, D. Bratiano.

L'acte joint à ce message a été annexé au présent procès-
 verbal. (Annexe D.)

M. Barbo Bellio dit qu'à la suite de cette communication
 princière, il croit superflu le mémoire explicatif au sujet du vote
 du 24 Janvier, que l'Assemblée a décidé d'envoyer aux Puissances
 et dont la discussion figure à l'ordre du jour.

L'Assemblée approuve l'opinion de M. Bellio et décide de rayer
 de l'ordre du jour cette question.

Ensuite, après avoir consulté l'Assemblée, Sa Sainteté lève
 la séance à 3 heures et demie de l'après-midi et annonce la pro-
 chaine réunion pour le Mardi, 17 Février.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. — Adresse de l'Assemblée élective de Moldavie
 au Prince, du 28 Janvier (9 Février) 1859. Iassy.

Cf. Vol. VIII, No. 2527, p. 704.

Annexe B. — Discours prononcé par M. M. Kogalniceano,
 dans la séance de l'Assemblée élective de Va-
 lachie du 14 (26) Février 1859. Bucarest.

Messieurs les députés, || Si l'Assemblée élective de Moldavie a
 pu confier à certains de ses membres une mission d'honneur, c'est
 certainement celle qu'elle nous a confiée à nous, car elle a fait de nous
 les interprètes de deux millions de Roumains auprès des trois autres
 millions. Il nous a été fait le grand honneur de pouvoir nous
 trouver au milieu de cette Assemblée qui s'est rendue si illustre
 par le patriotisme éclairé avec lequel elle a su s'élever au-dessus

No. 2575. de tous les obstacles, triompher de l'esprit de parti et de toute considération personnelle et prouver à l'Europe, par le grand acte du 24 Janvier, que la vertu romaine n'est pas éteinte dans l'âme des colons de Trajan. || Il m'a été fait, à moi particulièrement, le grand honneur de pouvoir monter à cette tribune d'où tant de voix illustres se sont fait entendre en faveur de la nationalité roumaine et des libertés publiques. || L'Assemblée élective de Valachie, en réunissant toutes ses voix sur la tête de notre élu, a indiqué à l'Europe ce que veut la nation. Son vote du 24 Janvier n'a pas été seulement une sublime protestation contre la décision de ceux qui ont voulu tenir séparées les deux branches du même arbre, les deux filles de la même mère, il a été aussi une récompense accordée à la Moldavie. Et, en effet, Messieurs, la Moldavie avait le droit à une récompense, car elle a beaucoup souffert avant de parvenir à son vote du 7 Octobre. Pour pouvoir proclamer l'union, elle a affronté tous les obstacles du dehors et du dedans. On croyait que les Moldaves ne seraient pas en état de mettre de côté tous leurs intérêts privés et de les sacrifier aux intérêts généraux; on croyait que l'union était un acte trop grand pour être accomplie par nous. Mais la Moldavie a tout vaincu. N'écoulant que leur devoir envers la patrie, les classes élevées ont arboré le drapeau national et le peuple les a suivies. L'oppression même à laquelle la nation a été exposée, a doublé son courage. C'est en vain qu'on a appelé au secours toutes les forces; c'est en vain qu'on a violé le traité de Paris; c'est en vain qu'on a mis à la tête du pays un caïmacam étranger de langue et de cœur. C'était là un soufflet que la Moldavie n'a pas oublié et qui nous a révoltés tous et poussés à la lutte; et, le 7 Octobre, l'union a été proclamée par l'Assemblée ad-hoc tout entière, sauf deux voix qui, elles aussi, s'en sont repenties depuis. || Le 5 Janvier, l'Assemblée élective de Moldavie, aussitôt convoquée, a proclamé, par son premier vote, l'union des Principautés; puis, procédant à l'élection du Prince, elle a choisi celui qu'elle a cru le plus capable de mener à bonne fin le grand principe de l'union. || Messieurs, en élisant l'élu de la Moldavie, vous ne nous avez pas pris seulement notre Prince; vous avez pris la Moldavie entière. Désormais, la Moldavie fait partie de la Roumanie et quelque décision que vous preniez dorénavant en faveur de la nation roumaine, soyez sûrs que la Moldavie ne fera pas défaut, mais qu'elle vous suivra partout où vous la mènerez pour la défense de notre autonomie et pour le déve-

loppement de notre nationalité. || Nous ne devons cependant pas nous cacher que le vote du 24 Janvier soulève de nombreuses difficultés et complications. La diplomatie étrangère discute de nouveau au sujet de notre pays. Dans ces circonstances, le concours de tous les Roumains est nécessaire ; nous devons être prêts, non seulement pour le cas où nos demandes seront accordées, mais aussi pour le cas où elles ne le seront pas. || C'est pour cela que l'Assemblée de Moldavie a cru nécessaire de s'adresser à vous, Messieurs, et de vous proposer la réunion à Focshani des deux Chambres, afin de nous consulter plus intimement sur ce qu'il y a à faire, tant dans le cas d'un verdict approubatif que dans le cas contraire. C'est là le but de l'appel que nous vous adressons. L'Assemblée de Moldavie, loin de vouloir déchirer la convention et le traité de Paris, qui consacrent notre autonomie, veut trouver les meilleurs moyens de les défendre, si d'autres les attaquent. Il faut nous préparer d'une façon intelligente, mais décidée. Une nation qui a la conscience de ses droits, doit avoir aussi le courage de les défendre. Ce n'est qu'alors qu'elle est respectée. || Votre vote du 24 Janvier, Messieurs, nous a élevés aux yeux de l'Europe. Nous nous élèverons plus encore, lorsque nous lui aurons prouvé que nous savons défendre ce que nous avons fait et que, malgré toutes les difficultés, l'union doit être le résultat de notre action. || L'union c'est la voix de Dieu ; l'union nous est tellement nécessaire que, sans elle, il nous est impossible de résoudre les questions sociales à la solution desquelles nous sommes obligés par la convention de procéder. || L'union est avantageuse pour toutes les deux Principautés-sœurs ; par l'union, nos défauts mêmes deviendront des vertus. Nous vous apporterons le positivisme auquel nos malheurs particuliers nous ont disposés. La Valachie est entière ; la Moldavie est déchirée ; ses plus belles provinces lui ont été ravies ; la Moldavie, réduite à ses frontières actuelles, ne peut se défendre ni contre des invasions, ni contre des influences étrangères ; sa capitale même est à deux heures de la frontière ; elle peut facilement être occupée par l'ennemi ; et vous savez que c'est un grand malheur lorsque la capitale tombe entre les mains des étrangers, car, alors, c'est la chute du pays entier. La Moldavie doit donc chercher à s'unir à sa sœur. C'est pour cela qu'en Moldavie, l'union n'est pas une question d'enthousiasme, mais une question de bon sens et de logique. || Voilà la cause pour laquelle les Moldaves désirent si énergiquement l'union. L'union seule peut assurer leur indépendance à l'intérieur et

No. 2575.
1859
26 Febr.

No. 2575. leur donner la force de se défendre contre les influences étrangères.
 1859 | Ils ne ménagent rien pour y arriver; c'est pour cela qu'en Moldavie,
 26 Febr. plus haut nous élevons les yeux, plus ardent nous voyons le désir de l'union. || Messieurs, Jamais une nation n'a dû son salut à d'autres exclusivement; lorsque cinq millions de Roumains voudront, ils pourront. Nous vivons au XIX-e siècle où on ne partage plus les peuples comme des moutons, où le sang des peuples n'est plus versé à la légère, comme dans les temps barbares où le droit des gens était inconnu; aujourd'hui, toute Puissance européenne compte avec l'opinion publique. Ayons donc le courage de nos convictions et de nos besoins. Oublions les dissensions antérieures, ajournons les questions secondaires, arborons au-dessus de tout le drapeau de la nationalité roumaine, et soyons sûrs que nous triompherons de toutes les difficultés. Tâchons surtout de prouver à l'Europe que nous sommes décidés tout autant à défendre notre droit de nation autonome, qu'à éviter d'être pour elle un objet d'embarras et de trouble. Mettons tous nos efforts à établir une administration sage, satisfaisant à tous les intérêts légitimes, et un ordre public qui fournisse à nos voisins les garanties de stabilité; nous pouvons être certains qu'alors, l'Europe reconnaîtra notre vote. || Si nous sommes contents et heureux, si nous n'attaquons personne, pourquoi d'autres nous attaqueraient-ils? La mission d'introduire la paix dans notre pays est réservée aux classes élevées. Nous avons sacrifié volontiers nos privilèges de naissance; mais personne ne peut nous enlever le privilège du patriotisme et des vertus civiques. Tâchons donc de surpasser les autres classes par le patriotisme et par les vertus civiques; et, alors, sans privilèges de naissance, nous resterons toujours à la tête de la nation. Tenons compte des besoins et des aspirations du peuple admirable de la Valachie, du peuple qui ne demande qu'à être conduit, du peuple que, de Focshani jusqu'ici, je n'ai pu qu'aimer et apprécier, et, à la tête d'un tel peuple, nous pouvons faire des merveilles. | Tout cela peut être fait par l'organisation d'une bonne administration et par le développement des institutions militaires qui furent la gloire de nos aïeux. || Le traité de Paris lui-même nous dit que la défense de nos droits est confiée à la force armée nationale. Consolidons donc notre force armée. Pendant assez longtemps nos soldats ont servi de sentinelles aux portes des étrangers! Pendant assez longtemps les drapeaux roumains étaient humiliés par les invasions! Qu'ils flottent au vent, maintenant, libres, pour la défense de la patrie! ||

Messieurs, Lorsque Dieu veut du bien à une nation, il lui envoie de l'enthousiasme. Unissons à l'enthousiasme du peuple l'énergie et la prudence d'hommes d'Etat et nous recueillerons ce que nos aïeux ont semé, nous verrons la terre promise, nous verrons l'union. Nos aïeux ont défendu la patrie dans des temps beaucoup plus difficiles; ne soyons donc pas au dessous de ce que la nation attend de nous. Si nous vénérons nos aïeux, faisons-nous, à notre tour, dignes de la vénération de nos descendants. Il dépend de nous d'inscrire nos noms sur les tables de bronze de l'histoire. Il dépend de nous que la postérité dise que sous les pierres tumulaires qui nous couvriront reposent de grands et nobles cœurs. Il dépend de nous que, même morts, après avoir rempli notre mission sur cette terre, nous donnions toujours à nos descendants des conseils salutaires et dictions les lois aux générations futures.

No. 2575.
1859
26 Febr.

Annexe C. — Discours prononcé par M. B. Boëresco, dans la séance de l'Assemblée électorale de Valachie du 14 (26) Février 1859 Bucarest.

Messieurs, || Lire devant cette Assemblée une adresse de la Chambre de la Principauté-sœur; entendre de cette tribune un illustre orateur de cette Chambre, c'est mettre un nouveau sceau sur notre acte des 5 et 24 Janvier, c'est donner une nouvelle confirmation à l'union, c'est faire, devant la nation et l'Europe, une manifestation des sentiments qui animent tous les Roumains. || Gloire à vous! nous disent nos frères d'au-delà du Milcov. Gloire à vous! leur disons-nous, car vous avez eu à soutenir, sous un gouvernement étranger, une lutte plus acharnée que nous; votre victoire est d'autant plus éclatante. Gloire à vous! car vous nous avez indiqué la voie à suivre, car vous avez donné le premier signal de l'union, car vous avez été les premiers à proclamer devant l'Europe, immédiatement après l'élection du Prince, que l'union est le vœu unique et constant de nos cœurs. Vous nous avez ouvert la bonne voie; vous avez commencé l'union, nous l'avons terminée. || Mais et vous et nous, avons-nous rien fait de plus que réaliser un acte préparé depuis des siècles? Qui ne sait que, de tout temps, les Roumains se considéraient comme une seule nation et que jamais le sentiment de leur nationalité commune n'a disparu ni de leur esprit ni de leurs actions. Même constituées séparément, les Principautés n'ont pas oublié qu'elles sont les filles de la même

No. 2575. mère, les branches du même tronc. Il y avait une séparation administrative, mais la nationalité est restée une. Lorsqu'un danger menaçait cette nationalité, lorsque l'étranger voulait étouffer tout ce qui est roumain, tous les Roumains se levaient comme un seul homme pour la défense de leur mère. On en a vu beaucoup d'exemples; à plusieurs reprises, les Valaques et les Moldaves marchaient ensemble sur les champs de bataille et recueillaient ensemble des lauriers. || Ainsi, même dans les temps les plus obscurs, les Roumains se considéraient comme fils de la même mère. Si quelques dissensions se sont manifestées entre eux, dans certains moments tristes, elles ressemblaient aux dissensions qui se produisent parfois parmi les membres de la même famille. Mais elles n'ont jamais été assez fortes pour faire oublier la voix du sang. Si un danger menaçait la mère commune, cette voix suffisait pour jeter tous les fils dans les bras les uns des autres. || Les génies supérieurs, comme celui de Michel et celui d'Etienne, étaient pénétrés plus profondément encore de la solidarité que la nature a créée entre les Roumains. Ils voulaient les unir, en faire un corps solide contre lequel se briseraient les armes des ennemis. Grande et salutaire idée! Mais alors elle ne pouvait être réalisée que par la force matérielle. La conviction morale n'était pas encore assez répandue et la nation ne sentait pas suffisamment le besoin d'une union complète; aussi, sa réalisation, par la force matérielle seule, ne pouvait-elle pas durer. Cependant, la semence était jetée, elle est tombée sur un sol fertile et devait, plus tôt ou plus tard, donner des fruits. || Mais vint une période de persécution et de décadence qui étouffa le développement de cette semence. Cette période de triste mémoire, où tout ce qui était national était détruit, où le Roumain était, sur son propre sol, considéré comme étranger, où nos droits politiques étaient méconnus et foulés aux pieds, cette tempête politique qui ébranla si cruellement notre nationalité, ce fut le régime des Phanariotes. Pendant ce régime, tout conspirait pour amener la perte de notre nationalité. Mais, comme par miracle, elle renaît aujourd'hui à la vie, à la lumière, à la vérité. || Nous connaissons tous le dicton: «L'eau passe, les pierres restent!» Le régime des Phanariotes a passé et, à sa place, sont restés le sentiment de la nationalité roumaine et la semence de l'union, jetée par nos héros. Cette union ne se manifesta pas, au début, comme une idée définitive, formée; elle existait plutôt à l'état d'une aspiration naturelle, propre à l'âme de tous les Roumains. Pour

1859
26 Febr.

qu'elle pût se manifester, il fallait d'abord que chaque centre roumain s'assurât une existence propre ; il fallait rejeter de notre sein tous les éléments étrangers, laissés par l'ancien régime; il fallait consolider notre sentiment et notre vie nationale; il fallait, enfin, que les Roumains attendissent une occasion favorable pour prouver à l'Europe qu'ayant le même sang, la même langue et la même religion, ils désiraient qu'on leur reconnût la même nationalité. || Cette occasion se présenta lors de la signature du traité de Paris qui assura l'existence de notre nationalité contre toute attaque du dehors et nous fit entrer dans l'équilibre européen. Alors, les Roumains, d'une seule voix, d'une seule inspiration, proclamèrent l'union, comme leur idée fixe, comme l'idée la plus chère à leur cœur, comme la meilleure combinaison, dictée par la raison. || L'Europe n'affirma pas l'union d'une façon positive; mais elle lui ouvrit la voie; elle nous indiqua le chemin droit et n'empêcha par aucun article positif l'élection d'un seul Prince pour les deux pays. | Alors, les Roumains réunirent les couronnes d'Etienne et de Michel sur la tête d'un seul élu, Alexandre Jean I-er. L'Europe entière applaudit à notre acte glorieux. Elle voit en nous une nation qui a conscience de ses droits et qui sait manifester énergiquement sa volonté. Nos ennemis, poussés par leurs intérêts politiques, peuvent combattre notre acte, mais ils ne peuvent pas s'empêcher de le respecter, car la grandeur d'un acte impose à tout le monde, même à ceux qui le combattent. || Si nos frères de Moldavie sont prêts à penser et à agir d'accord avec nous, ainsi que mon honorable préopinant nous le dit et comme nous n'en avons jamais douté, qu'ils soient sûrs que les Valaques sont animés des mêmes sentiments, des mêmes aspirations. Ainsi, les Valaques et les Moldaves agiront comme un seul homme, formeront un seul corps, pour soutenir le vote des Chambres roumaines des 5 et 24 Janvier. || Il ne nous reste, comme le disent nos frères de Moldavie, que mettre la dernière pierre à notre édifice national, que faire disparaître le Milcov qui nous sépare, que nous réunir à Foschani, en vue de collaborer à la consolidation de notre acte. Noble vœu de la Chambre moldave! Vœu non moins réel de la Chambre valaque! Nous croyons que le moment n'est pas éloigné où ce vœu pourra se réaliser, où les deux Chambres pourront travailler ensemble, pour faire disparaître la moindre trace d'un système de séparation, qui faisait notre faiblesse et la joie de nos ennemis. || Il se peut que l'acte patriotique des Chambres roumaines donne lieu à des difficultés diplomatiques. Mais

No, 2675.
1859
26 Febr.

No. 2575. 1859 26 Febr. quelles que soient ces difficultés, la nation roumaine est décidée à soutenir de toutes ses forces le vote de ses représentants. Nous croyons cependant, avec l'orateur de la Chambre moldave, que l'Europe confirmera notre vote. Cette confirmation sera une conséquence de ce que l'Europe a déjà décidé elle-même. Si nos traités sont reconnus par elle, si elle a garanti nos droits et notre autonomie, comment pourrait-elle ne pas reconnaître un acte qui est la conséquence de ces traités et de cette autonomie? Comment se pourrait-il qu'en ce siècle de lumière, l'Europe civilisée voulût s'opposer à la volonté d'un peuple qui ne demande qu'à vivre conformément à ses droits? Nous continuerons à respecter les droits des autres et nous ne sortirons pas de la légalité. Nous déclarons cependant que nous voulons que nos droits soient aussi respectés et que la nation roumaine soutiendra de toute sa force ces droits. || Cette force existe en elle, bien qu'elle ait subi une longue torpeur. Notre histoire constate que les Roumains ont excellé dans les vertus militaires. Mircea fut un des premiers à avoir une armée régulière aux temps de barbarie où l'Europe ne connaissait pas encore ce système de défense. Les victoires de nos aïeux prouvent suffisamment leur valeur militaire. Si cette valeur ne s'est pas manifestée depuis quelque temps, ce n'est pas qu'elle ait disparu, mais parce qu'elle était engourdie. Vienne une occasion, et le Roumain prouvera que dans ses veines coule le sang de ses aïeux. || Union donc et confiance dans notre avenir! Que les haines et tout ce qui pourrait nous affaiblir, disparaissent chez nous! Espérons que ce que mon honorable préopinant dit au sujet de la Moldavie, arrivera chez nous aussi, que les personnages éminents des anciennes classes privilégiées n'hésiteront devant aucune difficulté, pour défendre les intérêts de notre nationalité. Le 24 Janvier, ces personnages, aux applaudissements de la nation, ont mis de côté toutes les considérations d'intérêt personnel, pour accomplir le grand acte qui élève la patrie. Qu'ils persistent dans cette voie et collaborent énergiquement à toutes les mesures qui consolideront cet acte, et ils transmettront aux générations futures un beau et noble nom. || J'espère donc que nous saurons agir avec toute l'énergie, avec toute la prudence et toute la fermeté exigées par un acte comme celui que nous avons accompli. || La présence parmi nous de nos frères moldaves est une obligation et un engagement à notre future action. Cette présence est, pour nous, une fête, une assurance pour l'avenir, une nouvelle affirmation de

l'union qui va régner entre les deux Principautés-sœurs. || Salut No. 2575
à la Chambre moldave, qui nous a donné l'occasion de cette fête! 1859
Salut aux députés d'au-delà du Milcov qui communiqueront à la 26 Febr.
Chambre-sœur nos sentiments! Salut à tous les Roumains!

Annexe D.—Note d'Alexandre Jean I-er, Prince régnant des
Principautés-Unies, aux Puissances garantes, du
25 Janvier (6 Février) 1859. Jassy.

Cf. Vol. VIII, No. 2509, p. 639

No. 2576.—Revista ziarului «Românul», No. 19, din 14 (26
Februarie 1859. Bucuresci.

Deschiderea conferințelor nu mai poate fi îndoioasă acum, No. 2576.
fiind-că însuși «Monitorul» a anunțat-o. Foaia oficială însă nu ne 1859
spune și zioa în care se vor deschide conferințele și unele ziare 26 Febr.
aș început a crede că nu se vor deschide de cât pe la începutul
lunei lui Martie. Ar zice cine-va că geniul României veghiază ne-
curmat asupra noastră și luptă pe tot minutul, spre a îndrepta ne-
curmatele și nenumăratele greșeli ce făcurăm și facem fără înce-
tare, și că tot el a isbutit să amâne mereu deschiderea conferin-
țelor, spre a da timp Adunărilor electivă și consiliilor administrative
din ambele Principate a pregăti țara în tot chipul și pentru orî-ce
întîmplări. În adevăr, nația întreagă, fără osebite de clase și me-
serii, străinii toți, și însuși ziarul partidului celui mai moderat din
lume, «le Journal des Débats», cer ca aceste Principate să se pue în-
dată în stare de a ține pept celor d'întâiu năvăliri sau «coups de main»
cum le zice d. Girardin, în articolul ce publicăm mai la vale, ce
s'ar încerca, poate, a face vr'una din Puterile vecine. || Toată lumea
știe că «paza bună trece primejdia rea.» Toată lumea știe că ceea ce ne
deconsiderase în ochii Europei și făcuse pe lume a nu mai crede
că suntem o nație, este că vîzuse că noi luaserăm ciudatul și unicul
 obicei de a întîmpina pe inimicii noștri cu flori, cu pâine și cu
 sare, și a-i locui, și a-i desfăta cu fericire în casele noastre, în bra-
 țele noastre. Europa, în sfîrșit, neputînd înțelege o asemenea scă-
 dere morală într'o nație de gîntă latină, primi de adevărate expli-
 cările ce amicii noștri, străini și Români, îi deteră despre a noastră
 rușinoasă și pericioasă purtare. Nația română, ziseră ei necontentit

No. 2576. și prin toate mijloacele a dorit și dorește a-și împlini ale ei datorii; ea dorește și poate a și-le împlini încă cu devotament și eroism.

1859
26 Febr. Aceasta însă ea n'o va putea face pînă ce nu va fi scăpată de cei cari au făcut a ei peire în trecut, cari o sugrumă în present, și cari fură impuși nației, când cu baionetele când cu legile și când cu firmele străinilor. Și Europa, auzind, vîzînd și constatînd aceste adevăruri, decretă ca nația română să reintre în toate drepturile ei de nație, și dîndu-i în mîna acest decret de viață și de libertate, îi zise : « Pasă acum în libertate și sub a ta răspundere intră în îndeplinirea îndatorirei tale! » De atunci, trecură patru luni,¹⁾ și nația română, deși încă, în Principatul acesta, sub mîna de fer a trecutului, se manifestă însă cu demnitate și cu tărie la 24 Ianuarie. Europa înțelese îndată votul nostru de la 24 Ianuarie, și aplaudându-l, declară că Româniî din acea zi își reluară locul lor în concertul european. Ceea însă ce manifesta-răm la 24 Ianuarie, pusu-ne-am în stare de a o menține, fie măcar contra unei încercări îndrăsnețe din afară? Nu vedem nici-o pregătire încă ; însă suntem siliți a crede mai bine că ochii noștri sunt împăiejenaiți, și că nu vîd multele și feluritele pregătiri ce s'aũ făcut și se fac, de cât a crede că două Adunări românești și două ministere, născute a doua zi după reînvierea nației noastre, aũ lăsat să se scurgă, într'o epocă atît de mare și atît de critică, într'un timp, în care două-zeci și patru de ore pot hotărî une-orî isbînda saũ cãderea unei cause, — aũ lăsat, zicem, să se scurgă două-zeci și patru de zile, fără a face cea mai mică pregătire, fără a scoate măcar carul Statului din fãgașele de peire ale trecutului, în care este nomolit și înțepenit de atîta lung timp. || Dar, de sigur și Adunările electivă și consiliile miniștrilor șî-aũ împlinit a lor datorie ; de sigur, pe de o parte, aũ împănat Europa cu bărbații cei mai ageri și mai competenți spre a pleda și a esplica dreptul și faptul nostru de la 24 Ianuarie ; iar pe de alta, aũ luat în întru toate mësurile, spre a putea și nația română să se arate din nou Europei cum știe și cum poate susține, cu pieptul ei, ceea ce știu să ceară cu al ei viers. Toate s'aũ făcut, toate sunt gata, deși noi nu știm și nu vedem nimic, și prin urmare, nu avem de cât a ne culca acum, strigînd, mai înainte de a ne pune în pat: Trăiască țările drepte ale Adunărilor electivă ! Trăiască ministerele contopite ! Trăiască România cea organizată și plină de viață, ce stă acum în fața Europei întregi ! || După o corespondență de la Paris a « Independenței

¹⁾ Innumărînd de la 18 (30) Octombrie, de când s'a promulgat convenția.

Belgice», guvernul francez va cere de la conferințe recunoașterea No. 2576.
 îndoitei alegeri a Domnului Cuza și va stărui pentru ca, de va 1859
 cere trebuința, convenția de la 19 August să fie modificată în sensul 26 Febr.
 votului ambelor Adunări. Dacă însă, adaugă aceeași corespondență, o
 interpretare contrarie va predomini și dacă majoritatea Puterilor va
 cere anularea alegerilor, Franța va sfârși prin a se uni cu vre-o altă pro-
 punere. Este învederat că nimenea nu poate pune temei pe aceste zise
 ale ziarelor, ce nu sunt și nu pot fi de cât presupunerii mai mult sau
 mai puțin temeinice. Este însă tot așa de învederat că cine nu sare
 să-și stingă singur casa când iea foc, poate fi sigur că prietenii săi
 cei mai adevărați nu vor sări pentru dînsul; este învederat că, dacă
 nu vom ști a ne susține noi înși-ne drepturile, putem fi siguri că
 nici Austria, nici Turcia, nici partea dreaptă a Adunărilor, nici mi-
 nisterele de fusiune nu vor putea să ne susție și să ne scape de
 pericolul de a recădea în prăpastia trecutului. || Ziarul «le Con-
 stitutionnel» susține, printr'un articol subscris de directorul său. d.
 A. Renée, îndoita alegere a Domnului nostru. După ce a constatat
 unanimitatea voturilor Adunărilor, arată cât de puternic a confirmat
 aceste voturi politica susținută de Franța și a desmințit
 pe aceea ce a fost susținută de Austria. || D. Renée pune apoi chestia
 legalității alegerii și arată că ea nu este în opunere cu art. 3 al
 convenției; dar, chiar de ar fi ilegală, el crede că Puterile, cari n'au
 avut și nu pot avea alt scop de cât a da satisfacere simțimintelor
 morale precum și trebuințelor materiale ale populațiilor române,
 nu vor putea refusa a o consfinți, fiind-că nu este considerare ce
 pot face a predomini asupra unui fapt moral de o asemenea în-
 semnătate. D. Renée se întreabă ce ar putea opune Poarta contra
 voinței Adunărilor, și nu vede nici un cuvînt serios; căci această
 îndoita alegere este o cheazășie de pace din năuntru pentru Prin-
 cipate, este compatibilă cu convenția și nu atinge întru nimic inte-
 reșele Puterii suzerane. || «La Patrie» are un articol prin care
 împarte opinia din Franța în trei. || Unii vor pacea cu orî-ce preț;
 alții vor resbel și conchiste; și alții primesc negoțierile diplo-
 matice, spre a căta o deslegare, care însă nedobândindu-se, să se
 caute prin resbel. || Acesta, se înțelege, este partidul ce susține
 «la Patrie», sau mai drept, aceasta este politica cabinetului de la
 Tuileries. || Guvernul englez, zic ziarele, mai nainte de a se pro-
 nunța oficial asupra validității sau ilegalității îndoitei alegeri a
 Domnului Alexandru Ioan I, a supus chestia legiștilor coroanei,
 cari au hotărît-o contra noastră. Ei au declarat că reunirea amân-

No. 2576. dorora domniilor în mâinile unui singur Domn ar fi contrarie convenției. || Se poate ca avocații din Londra să fie de această părere. 1859
26 Febr. Dar am dori să știm ce ar mai hotărî domniile legiștii, când ar ști că aci să află cinci milioane de oameni, cari n'au învățat și nici că vor să învețe alte legi de cât dreptul lor de nație autonomă, și cari se pregătesc a-l susține acest drept cu armele în mână? Noi ne prindem că domniile avocați legiștii ar zice atunci că Româniile au dreptate și ar găsi și argumente. Puterile chiezașe, ar zice atunci când ne ar vedea pregătiți de luptă, au declarat în congresul de la Paris că Româniile sunt o nație autonomă; unele din ele au cerut apoi unirea și Turcia și Austria au zis că nu voim noi unirea. Atunci, fiind-că unei nații autonome nu i se impune nimic, toate Puterile chiezașe au hotărît să se consulte nația. Și fiind-că o nație nu se consultă spre a-și bate joc cine-va de dînsa, nația Română care a cerut unirea este în drept legal și după tratate a o lua singură și a o menține cu viața ei contra orî-cuî. Am dori a ști care este în acest punct opinia majorității Adunării electivă din Bucuresci; însă acum nu mai putem ști a ei opinie întru nimic, căci, în ședința de alaltăieri, a adoptat cu 32 de vîrsuri contra 23 votul secret său, ca să ne slujim cu expresiile oratorilor din partea dreaptă, votul în întunericul conștiinței dumnealor.

C. A. Rosetti.

(Traducțiune.)

L'ouverture des conférences ne fait plus de doute, puisque le «Moniteur» lui-même l'a annoncée. Mais la feuille officielle n'indique pas le jour de l'ouverture et certains journaux commencent à croire que cela n'aura lieu que vers le commencement de Mars. On dirait que le génie de la Roumanie veille sans cesse sur nous et s'efforce constamment de redresser les incessantes et les innombrables fautes que nous avons commises et que nous commettons et que c'est lui qui a réussi à faire ajourner l'ouverture des conférences, pour donner aux Assemblées électives et aux conseils administratifs des deux Principautés le temps de préparer le pays sous tous les rapports et pour toutes les éventualités. En effet, la nation entière, sans distinction de classes et de conditions, tous les étrangers, même l'organe du parti le plus modéré au monde, le «Journal des Débats», demandent que les Principautés se mettent immédiatement en état de tenir tête à la première invasion ou à

un «coup de main», comme dit M. de Girardin dans l'article que No 2576. nous publions plus loin, coup de main qu'une Puissance voisine pourrait tenter. || Tout le monde sait «qu'une bonne garde écarte le danger», comme dit un dicton roumain. Tout le monde sait que ce qui nous avait déconsidérés aux yeux de l'Europe et qui avait fait croire que nous n'étions plus une nation, c'était que nous avions pris la mauvaise habitude, unique au monde, d'accueillir nos ennemis avec des fleurs, du pain et du sel, de les héberger avec joie, de leur ouvrir les bras. Enfin, l'Europe, ne pouvant pas comprendre une pareille décadence morale chez une nation de race latine, accepta comme vraies les explications que nos amis, étrangers et roumains, lui donnèrent de notre honteuse et dangereuse conduite. La nation roumaine, disaient-ils sans cesse et par tous les moyens, veut et peut remplir ses devoirs, elle peut même les remplir avec dévouement et héroïsme. Mais elle ne pourra le faire tant qu'elle n'aura pas été débarrassée de ceux qui ont causé sa perte dans le passé, qui l'oppriment à présent et qui lui ont été imposés, tantôt par les baïonnettes, tantôt par les lois, tantôt par les firmans des étrangers. L'Europe, entendant, voyant et constatant ces vérités, décréta que la nation roumaine rentrerait dans tous ses droits nationaux et lui dit, en lui remettant ce décret de vie et de liberté: «Va, maintenant, en liberté et sous ta responsabilité et commence l'accomplissement de ta mission!» Quatre mois se sont passés depuis lors ¹⁾, et la nation roumaine, quoiqu'elle fût encore, dans cette Principauté, sous la main de fer du passé, se manifesta avec force et dignité dans la journée du 24 Janvier. L'Europe comprit immédiatement le sens de notre vote émis ce jour-là, y applaudit, et déclara que les Roumains reprirent, depuis lors, leur place dans le concert européen. Mais nous sommes-nous mis en situation de défendre notre manifestation du 24 Janvier, tout au moins contre une tentative audacieuse du dehors? Nous ne voyons encore point de préparatifs dans ce sens. Cependant, nous préférons croire que nos yeux ne distinguent pas bien, que nous ne voyons pas les divers et multiples préparatifs qu'on a faits et que l'on continue à faire, plutôt que d'admettre que deux Assemblées roumaines et deux ministères nés le lendemain de la résurrection de notre nation, aient pu, à une époque si grande et si critique, où un délai de vingt quatre heures peut parfois décider du succès ou de la défaite d'une

¹⁾ En comptant du 18 (30) Octobre, date de la promulgation de la convention.

No. 2576. cause, laisser passer vingt quatre jours, sans faire le moindre pré-
 1859 paratif, sans tirer au moins le char de l'Etat du borbier pernicieux
 26 Febr. du passé où il reste enfoncé et immobilisé depuis si longtemps. ||
 Aussi, nous semble-t-il certain que les deux Assemblées et les deux
 conseils des ministres ont fait leur devoir; que, d'une part, ils ont
 répandu en Europe des hommes habiles et compétents pour plaider
 et expliquer notre droit et notre acte du 24 Janvier, et que, de
 l'autre, ils ont pris, à l'intérieur, toutes les mesures nécessaires, afin
 que la nation roumaine puisse prouver à l'Europe qu'elle sait dé-
 fendre de son bras ce qu'elle a su demander de sa voix. Tout a
 été fait, tout est prêt, quoique nous autres, nous n'en sachions et n'en
 voyions rien. Maintenant, nous n'avons qu'à nous coucher, après nous
 être écriés, avant de nous mettre au lit: Vivent les bonnes Prin-
 cipautés où il y a des Assemblées électorales! Vivent les ministères
 de fusion! Vive la Roumanie qui se présente à l'Europe si bien
 organisée et si pleine de vie! | Selon une correspondance de
 Paris adressée à «l'Indépendance Belge», le gouvernement français
 demandera à la conférence la reconnaissance de la double élection
 du Prince Couza et insistera pour qu'au besoin, la convention du
 19 Août soit modifiée dans le sens des votes des deux Assemblées.
 Mais, si une interprétation contraire prédomine, ajoute cette cor-
 respondance, et si la majorité des Puissances demande l'annulation
 de la double élection, la France se ralliera alors à toute autre pro-
 position. Il est évident qu'on ne saurait se baser sur les dires de
 journaux qui ne peuvent être que des suppositions plus ou moins
 fondées. Il est cependant tout aussi évident que, si on ne s'em-
 presse pas soi-même d'éteindre l'incendie de sa propre maison,
 les meilleurs amis ne courront pas non plus au feu; il est évident
 que, si nous ne savons pas nous-mêmes défendre nos droits, ni
 l'Autriche, ni la Turquie, ni la droite des Assemblées, ni les mi-
 nistères de fusion ne les défendront non plus et qu'ils ne nous
 sauveront pas du danger de retomber dans l'abîme du passé. ||
 «Le Constitutionnel», dans un article signé par son directeur M.
 A. Renée, soutient la double élection de notre Prince. Après avoir
 constaté l'unanimité des voix dans les Assemblées, il fait ressortir
 combien ces votes ont confirmé la politique défendue par la
 France et combien ils ont démenti celle de l'Autriche. || M. Renée
 examine ensuite la question de la légalité de l'élection et démontre
 que celle-ci n'est point en opposition avec l'art. 3 de la conven-
 tion; mais, si même elle était illégale, M. Renée croit que les Puis-

sances, qui n'ont eu et n'ont pu avoir d'autre but que celui de satisfaire aux sentiments moraux et aux besoins matériels des populations roumaines, ne pourront pas refuser de la confirmer, car il n'y a pas de considération qui puisse primer un fait moral de cette importance. M. Renée se demande qu'est-ce que la Porte pourrait opposer à la volonté des Assemblées et il ne voit pour cela aucune raison sérieuse; car cette double élection est une garantie de paix à l'intérieur des Principautés, elle est compatible avec la convention et elle n'atteint en rien les intérêts de la Puissance suzeraine. || Le journal «la Patrie» distingue, en France, trois courants d'opinion: les uns veulent la paix à tout prix; d'autres désirent la guerre et des conquêtes; d'autres enfin admettent des négociations diplomatiques pour chercher une solution; mais, si celle-ci n'est pas obtenue, ils veulent la chercher dans la guerre. Bien entendu, cette dernière opinion est celle du parti que «la Patrie» représente, ou, pour mieux dire, c'est la politique du cabinet de Tuileries. || Le gouvernement anglais, disent les journaux, avant de se prononcer sur la validité de la double élection du Prince Alexandre Jean I-er, a soumis la question aux jurisconsultes de la couronne, qui ont conclu contre nous. Ils ont déclaré que la réunion des deux couronnes entre les mains d'un seul Prince serait contraire à la convention. Il se peut que les avocats de Londres soient de cet avis. Nous voudrions cependant savoir ce que MM. les jurisconsultes diraient, s'il savaient qu'il y a ici cinq millions d'hommes qui n'ont appris et ne veulent connaître d'autre loi que celle de leur droit de nation autonome, et qui se préparent à défendre ce droit les armes à la main? Nous parions qu'alors MM. les avocats de la couronne diraient que les Roumains ont raison; ils trouveraient même des arguments en faveur de cette thèse. Les Puissances garantes, diraient-ils s'ils nous voyaient préparés à la lutte, ont déclaré au congrès de Paris que les Roumains sont une nation autonome; certaines d'entre elles ont ensuite demandé l'union et la Turquie et l'Autriche ont affirmé que les Principautés n'en veulent pas. Alors, comme on n'impose rien à une nation autonome, toutes les Puissances garantes ont décidé de consulter les Roumains. Et, comme on ne consulte pas une nation pour s'en moquer, la nation roumaine, qui a demandé l'union, tant en vertu du traité de Paris qu'en vertu de ses propres traités, a le droit de faire elle-même l'union et de la maintenir contre tous au prix de sa vie. Nous voudrions savoir qu'elle est, sur ce point, l'opi-

No. 2576.

1859

26 Febr.

No. 2576. nion de la majorité de l'Assemblée électorale de Bucarest; mais, 1859
26 Febr. maintenant, nous ne pouvons savoir son opinion sur aucun sujet, puisque, dans la séance d'avant-hier, elle a adopté, par 32 voix contre 23, le vote secret, ou, pour nous servir de l'expression employée par les orateurs de la droite, le vote dans l'obscurité de la conscience.

C. A. Rosetti.

No. 2577.—Scrisoarea d-lui Ioan Otteteleşeanu, adresată redactorului ziarului «Românul», în 15 (27) Februarie 1859. Bucureşti ¹⁾.

(„Românul“, No. 20, din 17/29 Februarie 1859.)

No. 2577. Domnul meu! || În numărul de la 12 Februarie curent, faceți aluși și criticați o parte din cuvintele mele rostite în Divanul ah-hoc: «să nu mai pomenim de epocile 1821 și 1848.» || N'am trebuință, domnule, să combat opinia d-voastră, dar tot-d'auna am dorit și doresc să ies de față cu convincția mea, să dau sincer explicațiile mele în orî-ce chestie am tratat. || Mișcarea de la 1821, fiind grecească, eroul român de atunci, după ideia mea, n'a jucat de cât o foarte tristă rolă; cetele de sub comanda sa nu s'au însemnat cu nici o faptă vrednică de admirație; ele, aflându-se adunate de oamenii de toată mâna și de amestecătură de naționalități, ajunseră la desordin; nici chiar pe șeful lor n'au știut să-l apere, lăsându-l a peri asasinat. Inșă ceea-ce întristează și mai mult acea epocă, este că acea mișcare a cauzat năvăliri de oștiri străine, cari au pus sabia în locuitorii țerei, cari i-au despuiat fără cruțare și cari ar fi adus înșăși țara în stare de cotropire, dacă nu am fi fost feriți ca printr'o singură minune dumnezească || Cea de la 1848 am văzut'o iarăși că nu este de cât niște doctrine străine, introduse nu știu de unde, desghiniri amenințătoare între unii, călcare de credință din partea celor ce erau chemați a apăra guvernul și rezultatul apoi tot cu năvăliri de oștiri străine în țară. || Amîndouă aceste date sunt epoce de durere și de suferințe pentru toți, iar mai en

¹⁾ Nota ziarului «Românul». Publicăm epistola ce ne-a trimis onorabilul d. Ioan Otteteleşeanu și o publicăm astăzi fără a o însoți cu nici un comentariu, spre a nu înfrîni opinia nimănui, rezervându-ne însă dreptul a răspunde într'unul din numerile viitoare.

seamă pentru aceia cari aŭ simțit mai de aproape suferințele. Din No. 2577. 1859
 ăst punct de vedere dar am zis și o mai repet: să nu mai vorbim 27 Febr.
 de dînsele, ca să fugim de orî-ce motive de desunire între noi și să
 ne ținem de ceea ce înși-vă d-voastră ați declarat, că trebuie să în-
 gropăm toate relele, lăsând istoriei sarcina de a judeca un trecut
 ce nu este încă destul de răcit pentru generația de astăzi. Poate
 să fiŭ greșit, domnul meu, în ideia mea. Cel puțin acestea 'mî sunt
 impresiile, și înaintea unui om ca d-voastră, care ziceți (și îmi place
 să o crez) că profesati libertatea opiniilor, am convicția că nu pot
 fi osândit. || Primiți, domnul meu, sincera mea considerație și stima
 ce vă păstrez cu dorința de a fi. || Al d-voastră prieten.
 (subscris) I. Otteteleşeanu.

(Traducțiune.)

Monsieur, ¹⁾ || Dans votre numéro du 12 Février c., vous faites
 allusion, pour les critiquer, aux paroles que j'ai prononcées au
 Divan ad-hoc: «Ne parlons plus des époques de 1821 et 1848.» ||
 Je n'ai pas besoin, Monsieur, de combattre votre opinion, mais j'ai
 toujours voulu et je veux manifester hautement mes convictions
 et m'expliquer sincèrement sur toutes les questions que j'aborde. ||
 Le mouvement de 1821 a été un mouvement grec et, selon moi'
 le héros roumain d'alors n'y a joué qu'un triste rôle. Les bandes
 commandées par lui ne se sont distinguées par aucun fait digne
 d'admiration. Composées de gens de toutes sortes et de toutes na-
 tionalités, elles ne représentaient que le désordre; elles n'ont même
 pas su défendre leur chef et ont permis qu'ils fût assassiné. Ce
 qui rend cette époque encore plus triste, c'est que ce mouvement
 a provoqué l'invasion des troupes étrangères qui se sont jetées sur
 les habitants du pays et les ont dépouillés sans pitié; le pays
 lui-même aurait pu y succomber, s'il n'avait pas été sauvé comme
 par miracle. || En ce qui concerne le mouvement de 1848, il ne
 s'est signalé que par des doctrines étrangères, prises on ne sait où,
 par des discordes dangereuses, par la trahison de la foi jurée de
 la part de ceux qui étaient appelés à défendre le gouvernement
 et, comme résultat, par une nouvelle invasion étrangère. || Ces

¹⁾ Note du journal «le Romanul», Nous publions la lettre que l'hono-
 rable M. Jean Otteteleşeanu nous a envoyée. Nous ne l'accompagnons d'aucun
 commentaire, pour ne pas influencer l'opinion de nos lecteurs; mais nous nous
 réservons le droit d'y répondre dans un de nos prochains numéros.

No. 2577. deux dates ont été marquées par les douleurs et les souffrances pour nous tous, et surtout pour ceux qui en ont été plus directement atteints. A ce point de vue donc, j'ai dit et je répète que nous ne devons plus en parler, afin d'éviter tout motif de désunion entre nous. Suivons plutôt le conseil que vous avez donné vous-même, Monsieur, celui d'enterrer tous les maux, et laissons à l'histoire le jugement sur un passé trop récent pour que la génération actuelle puisse le juger froidement. Mes idées, Monsieur, peuvent être erronées; cependant c'est là mon impression et je crois que vous ne me condamnerez pas, vous, Monsieur, qui dites, et je me plais à vous croire, que vous professez la liberté des opinions. || Recevez, Monsieur, l'expression de la sincère considération et de l'estime que je vous garde, avec le vœu d'être || Votre ami.

(s.) J. Otteteleshano.

No. 2578.—Articolul d-luï Saint-Marc-Girardin, publicat în ziarul «le Journal des Débats», în ... Februarie 1859. Paris.

(„Românul“, No. 19, din 14 (26) Februarie 1859.)

No. 2578 Nous avons vu avec un plaisir particulier lord Malmesbury
1859 annoncer que la conférence européenne se réunirait pour déli-
... Febr. bérer sur la double élection du Prince Couza en Moldavie et
 en Valachie. On sait que nous ne désirons rien autant que de voir
l'Europe entrer dans la voie des négociations diplomatiques. C'est, selon nous, la meilleure manière de sortir de la crise dans laquelle nous nous trouvons engagés. Si même la découverte de l'expédient à employer pour tirer l'Europe de l'embarras devait se faire attendre, les impatients seuls pourraient s'en plaindre; quant à nous, nous ne nous en plaindrions pas, car le provisoire, c'est la paix, et sous ce nom, le provisoire nous plaît, même s'il devait tenir longtemps. || Nous ajoutons que, si les négociations diplomatiques sont dirigées vers l'Orient, au lieu de s'en tenir à l'Occident, nous applaudiront à cette diversion salutaire. Certes, nous ne contestons pas que la question italienne ne soit très critique; mais nous préférons la question orientale qui s'accorde mieux avec le sang froid des délibérations et comprend en elle-même ses expédients. Dans l'Europe orientale, il y a assez de matière pour occuper la diplo-

matie européenne et ce qui devrait décider celle-ci, c'est que, nous No. 2578. semble-t-il, si l'Europe entière ne s'en occupe pas, l'Autriche seule 1859 s'en occupera. — avec quels sentiments, dans quel intérêt, avec ... Febr. quelle perspective pour l'avenir, point n'est besoin de le supposer.

|| Est-il dans l'intérêt de l'Europe de favoriser la prédominance décisive de l'Autriche dans la grande vallée du Danube? Est il bien de la laisser acquérir dans l'Europe orientale la prépondérance qu'elle exerce maintenant dans l'Europe méridionale? Elle cèdera une partie, pour gagner une autre, disent les grands politiques, et il faut lui rendre dans la vallée du Danube ce qu'on lui prendra dans la vallée du Pô. L'Autriche n'est pas sincère; elle ne va pas échanger un tiens contre deux tu l'auras, d'autant plus que ce tiens c'est l'Italie. Elle ne demande pas mieux que de consolider sa prépondérance en Italie par sa nouvelle prépondérance sur le Bas-Danube. Elle acceptera tout ce que vous lui donnerez dans l'Europe orientale et fera la guerre pour garder ou reconquérir l'Italie, comme elle l'a fait de 1792 jusqu'en 1814. || A l'idée de laisser s'étendre l'Autriche sur le Bas-Danube, pour la restreindre sur le Pô, j'oppose l'idée du XVIII-e siècle, selon laquelle on ne pourra obtenir rien de l'Autriche en Italie, qu'en l'affaiblissant ailleurs. M. Mazade, dans un article merveilleux, publié dans la «Revue des deux Mondes» du 1-er Février, démontre que le royaume de Sardaigne ne s'est étendu en Lombardie que peu à peu et grâce aux guerres dans lesquelles toute l'Autriche était en jeu, comme la guerre de succession au XVIII-e siècle. Battue diplomatiquement ou militairement sur le Bas-Danube, l'Autriche peut céder quelque chose de sa prépondérance en Italie; par contre, si, devenue prépondérante dans l'Europe orientale, on lui demandait de cesser de l'être dans l'Europe méridionale, elle rejetterait avec mépris une telle proposition. En politique, les succès conduisent aux succès et fortifier le bras gauche n'est pas un moyen d'affaiblir le bras droit. || Dans une lutte diplomatique contre l'Autriche en Italie, nous n'aurons, peut-être, pour nous que l'Angleterre dans la question des Etats Romains. Dans une lutte diplomatique contre l'Autriche sur le Bas-Danube, nous aurons pour nous presque toute l'Europe et l'Autriche n'aura pour elle que la Turquie; c'est là encore une raison pour vouloir, avec lord Malmesbury, que la diplomatie européenne s'occupe de préférence de l'Orient plutôt que de l'Occident. || Est ce à dire que, pendant que la diplomatie s'occupera des complications survenues dans l'Europe orientale, nous demandons que

No. 2578. les populations interrompent toute action et attendent avec indifférence le sort que les décisions de la diplomatie leur auront fait?

1859
... Febr. Expliquons-nous. Nous verrions avec regret les Moldo-Valaques ne pas être aussi modérés qu'ils se sont montrés décidés; mais la modération n'est pas l'inaction; et, pendant que la diplomatie discutera la légalité de la double élection, il ne faut pas que la vie politique et administrative soit suspendue en Moldavie et en Valachie. La diplomatie européenne ne peut pas exiger que les Moldo-Valaques poussent la déférence jusque là. Ils peuvent, pendant les délibérations de la conférence, améliorer leur administration, organiser et discipliner leur armée; il peut, enfin, avancer sur la voie de l'union qui leur a été ouverte par la convention du 19 Août 1858, c'est-à-dire consolider l'union par l'identité des lois, par une étroite association des deux armées, par la création de la Commission centrale à Focshani, tous cela choses permises et accordées qui, malgré cela, devenaient douteuses et difficiles sous des hospodars séparés et qui, aujourd'hui, deviennent très faciles sous un hospodar représentant l'union. Que les Moldo-Valaques pensent surtout à leur armée, non pour faire la guerre à qui que ce soit, mais pour pouvoir résister à une razzia turque. La Porte ottomane doit être irritée et, certainement, on lui donnera de mauvais conseils. Elle peut tenter de faire un coup de main en Valachie, dans le but d'avoir pour elle le fait accompli, au lieu de l'avoir contre elle, comme c'est aujourd'hui le cas. A ce coup de main, il faut que les Moldo-Valaques soient en état de résister. S'ils savent le repousser, leur indépendance est assurée. L'Autriche, croyons-nous, n'osera rien en ce moment; mais la Turquie qui, dans ces derniers temps, s'est habituée à se voir traitée en enfant gâté de l'Europe, la Turquie peut se permettre une audace qui pourrait rester impunie, si elle réussissait. Ce succès, l'armée moldo-valaque doit l'empêcher. || Nous savons bien que certains diront que la situation de l'Europe orientale est révolutionnaire et que les conseils que nous donnons en ce moment aux populations sont aussi révolutionnaires. Cette imputation ne nous effraie point et voici pourquoi: nous sommes des hommes de 1830; nous ne pouvons donc pas oublier qu'il y a des révolutions qui sont bonnes et légitimes, comme il y en a d'autres qui sont mauvaises et funestes. Il y a un esprit révolutionnaire que nous haïssons en Occident: c'est celui qui veut renverser l'ordre social et substituer l'égalité du socialisme à la liberté des personnes et des propriétés.

Mais nous plaignons ceux qui ne voient pas qu'en Orient, la révo- No. 2578.
lution n'a point cet esprit turbulent. La révolution en Orient, c'est 1859
la résurrection et l'indépendance du christianisme vis-à-vis du ma- ... Febr.
hométanisme, c'est la revendication du sol national par les familles
indigènes. Oui, nous l'avouons, la situation de l'Europe orientale
est, en ce moment, purement révolutionnaire. Mais cette révolu-
tion ne menace que l'ordre de choses établi en 1453, lors de la
prise de Constantinople par Mahomet II et qui, depuis si longtemps,
effraie l'Europe. Quant à moi, la révolution en Orient me plaît, et
surtout elle me plaît beaucoup plus là qu'en Occident. || En Oc-
cident, la révolution pousse à la guerre, et il serait très difficile
que la guerre ne fût plus ou moins révolutionnaire. En Orient, la
révolution ne pousse pas à la guerre; surtout, elle n'a pas besoin
d'une guerre européenne. Entre la révolution chrétienne et l'an-
cien régime mahométan, le sort peut prononcer sans aucune in-
tervention européenne. Laissez leur inclination aux forces qui mon-
tent et aux forces qui tombent. Fata viam invenient. Si la di-
plomatie européenne se mêle de la question d'Orient, que ce ne
soit que pour maintenir sur la lice, où descendent les chrétiens
et les musulmans, l'impartialité du jugement de Dieu, et pour em-
pêcher que certains juges ne se fassent parties dans le procès.

Saint-Marc-Girardin.

No. 2579.—Articolul d-luî A. Renée, publicat în ziarul «le
Constitutionnel», în . . Februarie 1859. Paris.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“, No. 16, din 19 Februarie 1859.)

La réunion de la conférence, annoncée par le «Moniteur», est No. 2579.
considérée avec satisfaction et nous fait espérer une prompte so- 1859
lution des difficultés qui se sont produites dans les provinces rou- ... Febr.
maines. Nous croyons avoir jugé avec une incontestable impar-
tialité la double élection du Prince Couza; nous n'avons pas dé-
fendu, à l'aide d'arguments plus ou moins spécieux, la légitimité de
cette élection; nous nous sommes bornés à déclarer que le cas n'a
pas été prévu dans la convention organique. En effet, la confé-
rence ne supposait pas que le même homme pût être élu—et élu
à l'unanimité—dans les deux provinces. La loi fondamentale de
l'État ne contenant rien à ce sujet, nous avons vu tout-à-coup

No. 2579. s'élever la voix de la Roumanie, nous avons entendu l'acclamation du pays, partie de sa propre impulsion. Par conséquent, si on voulait
 1859
 ... Febr. même contester la légitimité de l'élection, on ne saurait contester qu'elle est populaire. Ainsi se présente la question devant la conférence qui, maintenant, doit être pleinement éclairée sur les vœux de la nation, manifestés d'une façon si évidente. || Admettons pour le moment, si l'on veut, la supposition que le scrupule de la légalité doive primer les considérations plus élevées que nous avons indiquées, et que les Puissances déclarent que l'élection est illégale. Qu'arriverait-il alors? Essayons de prévoir quels seraient les résultats d'une telle décision. Nous pouvons dire d'avance que les deux Assemblées nationales roumaines persisteraient dans une élection consacrée, depuis, par l'enthousiasme du peuple. Le nom du Prince Couza sortirait de nouveau de l'urne, où aucun autre nom n'oserait rivaliser avec lui. || En présence de cette seconde manifestation, les Puissances devraient-elles recourir à de nouvelles conférences et quel en serait le terme? Ou bien se décideraient-elles à employer des moyens de coercition, en occupant militairement les deux provinces? Mais, dans ce cas, très peu probable, à quel mode d'occupation les Puissances se décideraient-elles? Toutes les Puissances représentées aux conférences auraient-elles à y envoyer des troupes pour prendre part à l'occupation, ou bien chargerait-on une des Puissances voisines de l'exécution de la décision? Mais, alors, on verrait immédiatement que le choix de la Puissance à laquelle on pourrait donner cette mission, soulèverait de grandes contestations. Il est évident que, entre autres, la France et la Russie ne donneraient pas volontiers leur consentement à ce que l'Autriche mît de nouveau son pied sur ces contrées. Les Provinces Danubiennes — la chose est connue — n'ont pas eu à se féliciter des suites de la dernière occupation et, en toute justice, ni les autres Puissances n'en ont point été édifiées. L'Autriche a fait tout ce qui lui a été possible pour ouvrir partout une voie à son influence et même pour imposer son autorité; elle a réussi à se créer là-bas un peuple factice, soumis à sa juridiction, de sorte qu'en ce moment, on compte dans les Principautés Danubiennes 60.000 habitants qui, enlevés à l'administration du gouvernement local, aux contributions et impôts de l'Etat, se trouvent sous le seul pouvoir consulaire de l'Autriche. || Mais, outre la question de savoir comment et de quelle façon on réaliserait l'occupation, il faut encore se demander quand celle-ci prendrait-elle fin? On

se demande aussi ce que produirait sa cessation? Pendant les der- No. 2579.
nières années, les occupations militaires, en général, n'ont été point 1859
des expédients faciles; la difficulté n'est pas de les entreprendre, ... Febr.
mais de les faire cesser. Les occupations de Rome, d'Ancône et
autres, ne sont-elles pas maintenant un embarras de plus dans la
question d'Italie? || Il ne nous semble pas à craindre que les Puis-
sances aient recours à cet extrême à l'égard des Principautés-
Unies. L'Europe, ce nous semble, après avoir récemment reconnu
de nouveau et confirmé les anciens privilèges et capitulations des
Principautés, après leur avoir demandé quels sont leurs vœux et
besoins politiques, après leur avoir accordé le droit d'élire elles-
mêmes leurs Princes, ne peut songer à les châtier parce que, à sa
demande, elles ont donné une réponse nette et claire. Les grandes
Puissances sont trop justes dans leurs décisions, pour pouvoir em-
ployer la force matérielle contre une force purement morale, contre
la conviction unanime d'un peuple et de faire usage de cruauté
contre une population chrétienne dont le sort trouve en Europe,
pour plusieurs causes, tant de sympathies. Tout nous fait donc
espérer que la conférence se réunira, non pour détruire son œuvre
d'organisation, mais pour l'assurer et la consolider.

Am. Renée.

No. 2580.—Articolul d-luï Saint-Marc-Girardin, publicat
în ziarul «le Journal des Débats», în . . Fe-
bruarie 1859. Paris.

(„Românul“, No. 22, din 21 Februarie (5 Martie) 1859.)

J'ai relu avec attention la convention du 19 Août, pour voir en No. 2580.
quoi la double élection du colonel Couza peut être contraire à 1859
cet acte. En considérant les expressions de tel ou tel article, ... Febr.
il est évident que la convention n'a pas prévu le cas que les
deux Principautés puissent nommer le même hospodar; et nous
nous félicitons que personne ne l'ait prévu aux conférences, car,
alors, on n'aurait pas manqué d'empêcher les Moldo-Valaques de le
faire. Alors, ils auraient été forcés à désobéir formellement aux
stipulations de la convention ou à résister au vœu de la nation,
tandis qu'aujourd'hui, en faisant la double élection, ils n'ont fait
que profiter du silence de la convention. Ils ont été fidèles à la

No. 2580 conscience nationale, sans être rebelles à la lettre de leur charte
 1859 diplomatique. || Nous ne parlons ici que de la lettre de l'acte du
 ... Febr. 19 Août, car, si nous voulions parler de son esprit, il nous serait
 facile de soutenir que la double élection du colonel Couza est l'acte
 le plus conforme à l'esprit de la convention. Tous les articles, en
 effet, ont pour but l'union, sont dirigés évidemment vers ce but,
 bien qu'il soit éloigné. Il y avait seulement à craindre que ce but
 ne fût pas atteint pendant longtemps. Les Roumains ont rapproché
 avec audace ce but. Le comte Walewski, dans sa circulaire du
 20 Août 1858 ¹⁾, expliquant la convention du 19 Août, disait que,
 dans cette convention, tout rend hommage au principe de l'union
 roumaine. Les Moldo-Valaques, par la double élection, ont enlevé
 à cet hommage tout ce qu'il avait de platonique; ils l'ont trans-
 formé en un fait accompli. || Nous ne voulons pas expliquer de
 nouveau comment l'union des Principautés est l'institution la plus
 populaire en Roumanie. Aujourd'hui, personne ne peut en douter
 et nous avouons qu'il nous semble oiseux de démontrer qu'il
 fait jour à midi. Nous rappellerons seulement qu'il y a trois
 mois, nous avons eu le bonheur de soutenir l'union après la
 convention du 19 Août et de nous associer aux regrets que le comte
 Walewski avait exprimés au sujet de l'union et que nous nous
 sommes attiré une querelle de la part de la «Revue des deux
 Mondes» qui avait mal accueilli nos réflexions. Nous n'avons ja-
 mais pu comprendre quelle a été notre faute, si ce n'est pas celle d'a-
 voir ressenti trop vivement l'échec de l'union. Maintenant, lorsque
 cette union se relève d'une façon inespérée, par une explosion de
 la volonté nationale, on pourrait dire que nous avons le droit de
 prendre part au bonheur, puisque nous avons pris part au mal-
 heur. Nous ressentons une joie sincère, en voyant la cause rou-
 maine se relever; mais nous l'exprimons avec modération, de peur
 de contrecarrer, sans le vouloir, par notre sympathie, le succès,
 comme nous avons contrecarré, sans le vouloir, par notre sympathie,
 l'échec. || Il faut dire encore qu'aujourd'hui, il ne s'agit plus de
 prouver la nécessité de l'union. Celle-ci est faite et elle est faite
 comme elle doit l'être pour être solide, c'est-à-dire non par la di-
 plomatie, non en dehors de la Roumanie, mais par un acte libre
 et spontané des Moldo-Valaques. Il n'existe d'actes bons et utiles
 aux peuples que ceux qui sont accomplis sur le sol et par le sen-

¹⁾ Cf. Vol. VII, No. 2071, p. 336.

timent national. Ainsi a été faite l'union de la Roumanie. Il ne No. 2580.
s'agit donc plus de la faire, mais de la défaire, et c'est ce que la 1859
Porte ottomane demande à la conférence européenne. Examinons ... Febr.
rapidement quelles sont les raisons que la Porte peut avancer. ||
L'union, dit la Porte ottomane, est contraire à la convention du
19 Août 1858. Entendons-nous. Oui, il y a une union qui est con-
traire à la convention du 19 Août 1858: c'est la grande et solen-
nelle union, proposée par la France, encore aux conférences de
Vienne, l'union sous un Prince étranger, l'union décrétée et pro-
clamée par toute l'Europe. Si le Divan valaque avait voté cette
union, si, en même temps, il avait nommé un Prince étranger, ah!
alors, la Porte ottomane aurait raison de se plaindre et de ré-
clamer. Mais, à côté de l'union que la convention de 1858 a re-
jetée, il y a, dans cette convention même, une union qu'elle a
voulue, l'union des lois, de la justice, de la force armée, du dra-
peau, ce que la circulaire de M. le comte Walewski appelait «une
véritable union dans les choses.» A cette union, les Valaques, par
l'élection du colonel Couza, ont ajouté un trait de plus, un trait
qui ranime tous les autres et leur donne de la réalité. || Ce trait
n'a rien de contraire à la convention. C'est un des actes de l'au-
tonomie que tous les traités reconnaissent aux Principautés et que
la convention du 19 Août 1858 a de nouveau consacrée, en dé-
clarant (art. 2) que «des Principautés s'administreront librement et
«en dehors de toute ingérence de la Sublime Porte, dans les limites
«stipulées par l'accord des Puissances garantes avec la cour su-
«zeraine.» L'art. 22 du traité de Paris du 30 Mars 1856 déclare
également que: «il n'y aura aucun droit particulier d'ingérence
«dans leurs affaires intérieures.» Or, ne serait-ce pas la plus
grande ingérence, la plus contraire au droit de s'administrer li-
brement, réservé aux Moldo-Valaques, si on leur prescrivait un choix
dans les élections de leurs hospodars ou si on annulait celle qu'ils
ont faite? Comment l'Europe pourrait-elle dire aux Principautés:
«Assemblez-vous et élisez-vous un hospodar.» — «Nous l'avons
«élu.» — Non, pas celui-ci, il ne nous convient pas, élisez un
«autre.» Voilà le dialogue que la Porte veut qu'il soit tenu entre
l'Europe et les Moldo-Valaques. || La convention du 19 Août 1858,
dira la Porte ottomane, n'a pas prévu que les Principautés éli-
raient le même hospodar. C'est vrai, la convention ne l'a pas
prévu; par conséquent, elle ne l'a pas défendu. Voulez-vous que
les Principautés ne fassent que ce que la conférence europé-

No. 2580. enne a prévu? Si les actes des Moldo-Valaques doivent être
 1859 toujours précédés et dirigés par une prévision de la conférence,
 ... Febr. voici la situation étrange: d'une part, vous leur défendez toute
 spontanéité, et, de l'autre, vous les protégez contre toute ingé-
 rence étrangère, de sorte qu'ils seraient réduits à l'immobilité
 la plus complète. En ce monde, chacun doit agir ou par sa propre
 impulsion ou poussé par d'autres. Si l'Europe adoptait l'interpré-
 tation que la Porte ottomane veut donner à la convention de 1858,
 les Moldo-Valaques ne pourraient agir ni par leur propre impulsion
 nationale, ni par l'impulsion étrangère. || Est-ce là vivre? Ne nous
 trompons pas: le jour où on empêcherait les Moldo-Valaques d'écouter
 l'impulsion de la conscience nationale, ils écouterait l'impulsion
 de Constantinople ou de Vienne. Allons plus loin et tâchons
 de prévoir ce qui arriverait, si l'Europe, pour faire plaisir à la
 Porte ottomane, annulait l'élection valaque du colonel Couza. Ici,
 nous ne faisons que répéter l'argumentation officielle du journal
 «le Constitutionnel». L'Europe ordonnera au Divan valaque de pro-
 céder à une nouvelle élection. — Et si le Divan réalisait le colonel
 Couza?— Il n'oserait pas.— Pourquoi pas? Comment intimiderait-on
 l'Assemblée? Par quoi? Par une nouvelle caïmacamie? Ce serait
 une ingérence contraire aux traités. Le Divan valaque est sou-
 verain; par conséquent, il peut résister aux injonctions de la di-
 plomatie. Il faudrait alors avoir recours à une intervention armée.
 L'art. 27 du traité de 1856 dit clairement: «Une intervention armée
 «ne pourra avoir, lieu sans un accord préalable entre les Puissances.»
 Comment pourrait-on obtenir cet accord? La France pourrait-elle
 donner son consentement à une telle intervention? La Russie éga-
 lement pourrait-elle donner le sien, sauf si elle intervenait elle-
 même? Et, alors, ne reviendrions-nous pas à l'occupation des Prin-
 cipautés, qui fut la cause de la guerre d'Orient? Chargerions-nous
 l'Autriche de l'occupation? Alors, nous reviendrions à l'occupation
 de 1855 et 1856 que nous avons eu tant de difficulté à faire cesser.
 La Turquie, peut-être, serait-elle chargée de la police de la nouvelle
 élection en Valachie? Comment! nous livrerions des chrétiens aux
 mains des Turcs! Nous annulerions tous les traités, anciens et nou-
 veaux! Nous détruirions une indépendance qui échappa aux coups
 que la bienveillante Turquie lui porta au XV-e et au XVI-e siècles!
 Et tout cela parce que les Moldo-Valaques n'ont pas agi dans le sens,
 non des prescriptions, mais des prévisions de la conférence! Parce
 qu'ils ont nommé le même hospodar à Iassy et à Bucarest! Parce

que, dans les limites de leur autonomie, ils ont ajouté quelque chose à l'union civile, judiciaire et militaire que la convention leur avait donnée! Cette union étroite qu'ils ont faite, vaut, peut-être, beaucoup plus que l'union solennelle qui a été proposée. Elle exprime la pensée nationale et ne l'exagère pas; elle ne crée pas une cour et un Etat européen; elle laisse la Roumanie modeste et simple, ne lui donne aucune prétention menaçante et ambitieuse. Pourquoi donc l'empêcher? || Mais comment! dira-t-on enfin, vous laisseriez la révolution triompher à Iassy et à Bucarest! La révolution! Voilà le mot cabalistique de nos adversaires. Mais où est la révolution à Bucarest? Je ne vois, dans l'élection du colonel Couza, qu'un acte de spontanéité de la part des Valaques; c'est le premier. Cette révolution dont vous nous faites peur, n'est qu'un mot; mais elle pourrait devenir un fait, si, à l'aide d'une intervention turque ou autrichienne, on prétendait abolir le droit national des Valaques. La conférence européenne s'arrêtera devant de telles conséquences. L'Angleterre qui, le 8 Mars 1856, disait, au congrès de Paris, qu'il est toujours bien de tenir compte des vœux des populations, l'Angleterre ne pensera pas que, la première fois que les Moldo-Valaques font un acte d'autonomie, il faille l'annuler. La France qui, toujours, a soutenu le principe de l'union en grand, ne permettra pas que l'union en petit, l'union conforme à l'esprit de la convention du 19 Août 1858, soit empêchée dès ses premiers pas. La Russie ne voudra pas que l'Autriche soit maîtresse du bassin inférieur du Danube, sous prétexte d'arrêter le progrès de l'esprit révolutionnaire qu'elle ferait revivre par une occupation oppressive. La Prusse et l'Allemagne comprendront que les traités de 1815 sont complètement étrangers à la question de la double élection. La conférence examinera donc les plaintes et les réclamations de la Turquie; mais la seule question qu'elle aura à juger, c'est celle de savoir si la double élection de Iassy et de Bucarest est un acte légal d'autonomie, c'est-à-dire de la liberté d'administration intérieure, accordée aux Principautés par le traité de 1856. Présentée sous cette forme et exposée avec conviction, la question n'est pas douteuse. Nous savons bien que les partisans de la guerre diront que la conférence aura plusieurs autres questions à traiter et que la double élection du colonel Couza ne doit être qu'une première question et qu'un moyen d'amener les autres. Quant à nous, qui pensons que le plus sûr moyen de perdre une bonne cause est de la mêler à une autre, même si celle-ci est bonne, nous croyons

No. 2580.
1859
... Febr.

No. 2580. que la France doit s'occuper sérieusement de la question du Da-
 1859 nube, qu'elle doit démontrer bien qu'elle n'en fait pas un prétexte
 ... Febr. et qu'elle ne cherche pas un refus sur un point, pour pouvoir
 donner plus de poids à un autre point où elle se sent attaquée.
 Saint-Marc-Girardin.

No. 2581.—Proces verbal No. XIV al Adunării electivă a
 Valahiei, din 17 Februarie (1 Martie) 1859. Bu-
 curesci.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“, No. 22, din 6 Martie 1859)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința XIV.

No. 2581. Astăzi, Marți, la 17 Februarie, Adunarea electivă a României,
 1859 adunându-se în sala seanțelor sale, sub presidenția Em. Sale Mi-
 1 Martie tropolitul, la 11 ore, a ținut a XIV-a ședință.

Se face apelul nominal la care nu răspund: D-nii N. Golescu, N. Rosetti, I. Filipescu, B. Catargiu, prințul G. Știrbei.

Se citește procesul-verbal al seanței trecute, care se primește cu două rectificări și anume: din partea d-lui C. Brăiloiu că «Adunarea nu ar fi hotărât ca biroul să facă câte un compte-rendu «de fie-care seanță, ceea-ce ar fi fost și chiar în contra convenției;» și al doilea, din partea prințului D. Ghica că «asupra chestiei votului, n'a zis că va subscrie votul său, ci că opinia sa o va de-clara pe față.»

Apoi, s'a citit demisia d-lui Valeanu din funcția sa de chestor, sub cuvânt că, fiind orânduit și director al ministerului interior, nu o mai poate îndeplini cu ceruta exactitate. Adunarea a hotărât, ca să rămâe cel puțin până la săvârșirea discuției regulamentului ei. (Anexa A.)

D. C. A. Rosetti întreabă biroul de ce nu s'a citit și demisia d-lui Catargiu din postul de vice-president.

Biroul i a răspuns că n'a primit o asemenea demisie.

D. C. Cantacuzino întreabă dacă comisia însărcinată cu redacția răspunsului către Adunarea electivă a Moldovei și-a terminat lucrarea.

D. Brăiloiu, unul din membrii comisiunii, răspunde că nu,

fiind-că, din membri, unul a fost bolnav, altul ocupat; a luat însă No. 2581 angajamentul că Joia viitoare îl va termina.

1859

1 Martie

Se consultă Adunarea și se primește.

Biuroul anunță că la ordinul zilei este continuația discuției asupra regulamentului; și voind să înceapă de la capitolul II, unde o lăsase mai înainte, d-l Fălcoianu, unul din secretari, observă că toate articolele capitolului I s'au desbătut și s'au primit de Adunare, rezervându-se următoarele două chestii: 1-iu dacă în art. 2 și 3, expresia: «vot public» trebuie să se substituie prin: «Vot secret»; și al 2-lea dacă amendamentul propus de d-l C. A. Rosetti, în ședința din 10 Februarie, trebuie să se intercaleze ca articol între art. 1 și 2.

D. Brăiloiu zice că astă chestie s'a discutat destul în seanța în care s'a ivit amandamentul d-lui Rosetti, și că acum n'a rămas de cât a se pune la vot.

D-nii Bosianu, I. Brătianu, Boerescu și Văleanu au susținut că, trecând mult de atunci, s'a pierdut șirul discuției, și că, prin urmare, ar fi bine să se mai discute din nou; și cu acest chip intrând în discuție, d-l Văleanu adaogă: Primesc să socotim astă chestie de constitutivă, și să nu o trecem în regulament, dacă, până la facerea unei legiuri speciale, veți lua angajamentul de onoare că, în caz de va fi unul din deputați numit funcționar, să se supue la o nouă alegere.

D. Brăiloiu lasă la judecata deputatului incompatibilitatea postului ce i s'ar încredința cu funcția sa de deputat; susține numai că această dispoziție, fiind constitutivă, nu-și are locul într'un regulament de simplă poliție.

D. Bosianu zice că aci nu este vorba de incompatibilitate, ci dacă nu poate regulamentul Adunării să coprindă asemenea dispoziție, sub cuvânt că este constitutivă, pe când o dispoziție de asemenea fire, pentru deputatul ce va lipsi de șease orî pe rînd, este primită; apoi se pronunță în favoarea amendamentului d-lui C. A. Rosetti.

Discuția se prelungeste asupra acestei chestii, din care s'a văzut că, cât despre fondul ei, adecă de a se supune un deputat, ce a primit funcție, la o nouă alegere, nu difereaū opiniile. Diferența sta numai asupra formei, de poate să se treacă în regulament sau nu.

D-nii Bosianu, Boerescu, I. Brătianu, Văleanu și C. A. Rosetti, sunt pentru afirmativ; iar d-nii C. Brăiloiu, I. Florescu și C. Cantacuzino, pentru negativ.

No. 2581. Prințul D. Ghica propune că primește amendamentul d-lu
 1859 Rosetti cu modificația de a se scoate cuvîntul: «gratificație», prințul
 1 Martie D. Ghica socotind că este umilitor pentru un deputat; la care d-l
 Rosetti n'a consimțit. Asemenea și d-nii Lenș și N. Bibescu
 au propus un amendament, căruia nu i s'a dat nici un răspuns.
 (Anexa B.)

În fine, se consultă Adunarea de este destul de luminată, ca să procede la vot, și se pronunță afirmativ. S'a pus dar chestia la vot, prin ședere și sculare, sub formula de: «Trebue să fie amendamentul d-lu Roseti cuprins în regulament saŭ nu.» Majoritatea declarându-se pentru negativ, propunerea d-lu C. A. Rosetti nu se primește.

După aceasta, se păsește la a doua chestie, adică dacă la art. 2 și 3, trebue să se substituie expresiei «vot public» aceea de «vot secret.» La începutul discuției nefiind chestia destul de lămurită, căci se confundă deliberarea cu votul, opiniile erau împărțite; după ce însă s'a văzut că era vorba numai ca votul să fie secret, iar deliberarea publică, majoritatea s'a pronunțat pentru votul secret.

D. Văleanu propune următorul amendament: «Călcătorii în- «violabilităței deputatului se vor privi și pedepsi ca surpătorii a «însăși reprezentăției naționale.» Prin aceasta zice că sancționează inviolabilitatea deputatului; fără o asemenea sancțiune, acel articol, ce declară pe deputat inviolabil, n'ar avea nici un sens.

D. Bosianu întreabă care este penalitatea unui călcător al inviolabilităței deputatului? Și expune considerațiile ce au făcut pe comisie a înlătura acel articol din regulamentul Moldovei.

D. C. A. Rosetti susține amendamentul d-lu Văleanu, zicînd că s'au văzut de multe ori funcționarii executivi arestînd oameni fără să se știe de ce, și aceasta fiind-că aveau în vedere că nu li se va aplica nici o penalitate pentru această violență a libertăței persoanelor. Esemple, zice, s'au văzut nu de mult. Cât pentru pedeapsă, adăogă, se va determina când se va face o lege în privința aceasta; destul să se constate acum că un asemenea călcător al inviolabilităței deputatului trebue pedepsit.

D. Brăiloiu combate amendamentul, zicînd că o lege fără să aibă aplicație este nefolositoare și chiar primejdioasă; și că, mai cu seamă din partea Adunărei, este rău și primejdios a se proclama principii de teorie, fără ca să fie măsuri luate pentru punerea lor în aplicație.

D. I. Brătianu susține amendamentul, plecând de la ideea No. 2581. că Adunarea reprezentativă trebuie să fie încunjurată de toată siguranța și prestigiul posibil, și că trebuie să se facă tot spre a se deprinde lumea și nația cu noul regim în care a intrat țară. Combatte apoi argumentul d-lui Brăiloiu de neeficacitatea acelei sancțiuni, cât timp nu este o pedeapsă hotărîită; și termină conchizînd că, precum s'a simțit necesitatea de a se pune în regulament articolul atingător de inviolabilitatea deputatului, care asemenea este de teorie, tot așa să primească și amendamentul d-lui Văleanu, care sancționează acel articol.

D. Brăiloiu obiectă că convenția prevede că deputatul trebuie să fie inviolabil; că, prin urmare, se înțelege că cel ce l'ar viola, trebuie să fie pedepsit; și că a o pune în regulament, ar fi o repetiție; și repetă iar că aceasta ar fi primejdioasă, cât timp pedeapsa pentru asemenea caz nu este hotărîită.

D. Turnavitu se coboară de la biuroū și vorbește în favoarea amendamentului. Onorabilul deputat vede că asupra amendamentului d-lui Văleanu sunt toți de acord, însă numai o neînțelegere este, căci unii zic că nu sunt legi; apoi, și legi avem; căci cele vechi cu cari ne-am slujit până acum urmează a fi în vigoare. Așa dar conchide că, toți fiind de acord, și legi avînd, amendamentul d lui Văleanu să se primească ca articol în regulament. După aceasta, arată că legea noastră penală prevede penalități pentru rebeli, adică pentru aceia cari ar ataca puterea suverană a Statului. Demonstră apoi că Adunarea, ca corp legislativ și ca reprezentantă a nației, este parte din această suveranitate; că, prin urmare, acelora cari ar ataca-o, în persoana vre-unuia din membrii săi și în inviolabilitatea de care sunt învestiți, li se poate și trebuie să li se aplice penalitățile prevăzute de legea penală pentru rebeli și atentatori în contra suveranității Statului.

D-nii Brăiloiu și Boerescu combat din nou amendamentul, zicînd d-l Boerescu că, tocmai pentru că sunt legi de penalitate, este de prisos a se mai pune, cât timp convenția prevede chestia de inviolabilitate, și cât timp un articol din regulament constată că deputații sunt reprezentanții nației..

În urma acestei discuții, amendamentul se pune la vot și se ieapădă de Adunare.

Se citește art. 11, cu care se începe capul al 2-lea.

D. I. Brătianu face observația că de ce, pentru secretari, se

No. 2581. zice că se cheamă de president patru dintre cei mai tineri, și nu se
1859. zice patru cei mai tineri.

1 Martie

I se explică că pot fi mai mulți de aceeași vîrstă, și se primește articolul cum este.

Se citește art. 12.

D. Isvoranu observă că, după acest articol, deputații, la început, când nu se știe de se vor primi de Adunare, se constituie judecătorii ai titlurilor celor-l'alți deputați; și că, ca să se evite acest inconvenient, propune următorul amendament:

«După citirea mesagiului de deschiderea Adunării, atât Prea Sfințitul Mitropolit, ca president și deputat de drept al Camerei, cât și cei trei Prea Sfinți Episcopi, ca deputați de drept, recunoscuți prin art. 18 al convenției, ajutați de cei patru secretari, iaă sarcina asupra-le în revizuirea și examinarea procesurilor verbale ale alegerilor și întocmesc o listă pentru cele necontestate și în cari nu vor găsi neformalități oprite de legi. Acea listă, cu însemnarea numelor deputaților nesupuși la nici o împrejurare, se depune la cunoștința Adunării, și numai din acei deputați se aleg, cu majoritatea glasurilor absolută, și cu scrutin tainic prin bilete, două comisii, compuse fie-care de șapte membri; aceste comisii rămân însărcinate cu lucrarea verificării titlurilor deputaților aleși.»

D. I. Florescu, ca membru al comisiei, susține articolul, arătând că această chestie delicată a preocupat mult pe comisie, și că a crezut a-i fi dat soluția cea mai bună, prin articolul ce este în discuție.

Se pune amendamentul d-lui Isvoranu la vot, prin sculare și ședere. Adunarea, afară de d-l Isvoranu, leapădă acest amendament.

D. A. Florescu obiectă că, puindu-se în practică art. 12 și 13, la verificarea titlurilor, se va ivi un inconvenient, acela de a se verifica titlurile multora din deputați de chiar acei deputați; și că aceasta provine numai din formarea secțiilor prin tragere la sorți a membrilor lor. Ca să scape de acest inconvenient pe care-l demonștră, propune următorul amendament:

«După cuvintele «prin tragere la sorți» «să se zică: «fie-care secție se va alcătui din membrii a trei județe trase la sorți» și aliniatul 1-iu de la art. 13 să se șteargă.»

Acest amendament puindu-se la vot, se primește de Adunarea întreagă.

Se citește și se primește art. 14 cum este.

Art. 15 se citește și se primește, cu modificarea următoare, ca No. 2581.
 în loc de «comisii», să se pue «secții».

1859

1 Martie

Art. 16 se primește după ce d-l Voinescu retractă observarea
 ce o făcuse asupra modului votărei.

Se trece la capul al III-lea.

Art. 17, 18, 19, 20 și 21 se primesc fără modificare.

Asupra art. 22, d-l Brăiloiu observă că acest articol este de
 prisos, fiind-că este alt articol care prevede cum să se facă regu-
 lamentul, și că trebuie ca o Adunare să se serve cu regulamentul
 Adunării precedente, până își va forma un nou regulament, sau
 va face modificările ce se vor socoti de trebuința aceluși vechi.

D. Bosianu îi obiectă că, precum această Adunare n'a voit
 a se servi cu un regulament anterior, drept bază a discuțiilor sale,
 până la formarea regulamentului său, tot asemenea regulamentul
 său nu poate fi obligatoriu pentru altă Adunare viitoare. Ca să fim
 consecuenți, trebuie a respecta altora libertatea ce am cerut-o și
 noi; și propun, spre complectarea art. 22, să se adauge cuvântul:
 «sau revizuirea» și să se zică: «pentru facerea sau revizuirea re-
 gulamentului.»

Aceasta se primește de Adunare.

Art. 23 până la 29 inclusiv se primesc fără modificare.

Se trece la capul al IV-lea «Despre ținerea seanțelor», și se
 citește art. 30, 31, 32 și 33, cari se primesc fără modificare.

La art. 34, d-l Fălcoianu zice că nu înțelege necesitatea sub-
 scrierei apelului nominal.

D. C. A. Rosetti zice că această formalitate e necesară, spre
 a se chieșăși că cele ce se zic în procesele-verbale sunt adevărate.

Articolul se primește de Adunare.

Se citește apoi și se primesc fără nici o observație articolele
 35 și 36.

La art. 37, făcându-se întrebare de d-l C. Cantacuzino că ce
 se înțelege prin «scrisori», d. I. Brătianu propune să se modifice
 articolul ast-fel: «Unul din secretarii comunică Adunării adresele,
 «mesajele, petițiile și alte împărtășiri, ce o privesc, afară de cele
 anonime.»

D. C. Cantacuzino întreabă de ce se zice și petițiile?

D. I. Brătianu îi explică că Adunarea este în drept să pri-
 mească petiții; convenția i-l dă.

Articolul se primește cu modificarea d-lui I. Brătianu.

No. 2581. Se citește art. de la 38 și până la 44 inclusiv, cari se primesc
1859 fără nici o observație.

1 Martie

La art. 45, d-l C. A. Rosetti face observație că: pe jumătate se poate abate din chestie cine-va? Și propune a se șterge expresia: «cu totul.»

D. I. Brătianu susține a se lăsa «cu totul», fiind-că sunt cazuri când lasă cine-va chestia principală, ca să vie la chestii secundare ce se lăgă cu dînsa; și atunci nu se poate zice că s'a abătut cine-va cu totul din chestie.

Se primește art. 45, așa cum este în proiect.

Se primesc asemenea și articolele 46, 47, 48, 49.

La art. 50, d-l Fălcoianu cere de la membrii comisiunii să-i explice § al 2-lea al acestui articol.

D. I. Florescu spune că este vorba de cele două probe ce se fac la votare, între cari nu mai e liber nimeni a mai cere vorbă asupra chestiei.

Articolul se primește cum este.

Asemenea și cele ce urmează până la finele capitolului, adică art. 51, 52 și 53.

D. Boerescu propune să se adauge aici un articol special, prin care să se determine banca miniștrilor; și-și transformă propunerea în amendament.

I se răspunde că aceasta privește pe cestură, și că, dacă s'a zis într'un articol că: «un deputat trebuie să se adreseze la biuroū, «sau la ministru când vorbește», se înțelege că și miniștrii o să aibă un loc destinat unde să șează.

D. Boerescu își retrage amendamentul.

Se citește art. 54 și 55, cari erau primite cu modificările ce li se făcuse în ședințele trecute, prin amendamentul d-lui Brăiloiū.

La art. 56, d-l Brăiloiū obiectă că expresia «de trei ori» e prea mult. Articolul însă se primește fără modifiția propusă.

La art. 57, d-l Brăiloiū, propune a se face un articolul special pentru modul votului ce figurează acolo. Această propunere se respinge.

Art. 58, 59, 60 și 61 se primesc fără modifiția.

D. I. Brătianu propune ca Adunarea să se adune în toate zilele până la terminarea regulamentului, pentru că d-nealui și alți mulți au interese imperioase de regulat, și trebuie să se isprăvească mai curând discuția regulamentului, ca să poată apoi cere concedii pentru cât-va timp.

D. I. Florescu adaogă să se escepteze zilele de expediție. No. 2581.
 D. Turnavitu, unul din secretari, obiectă că, ședințele fiind 1859
 așa de dese și timpul scurt, nu se pot face procesele-verbale. 1 Martie

D. C. A. Rosetti zice că această obiecție nu este primită; biuroul să ia scriitorii mai mulți, și adaogă că, dacă primește concursul d-lui, va face procesele-verbale în câte-va ore.

D. Fălcoianu primește a-î se da și locul de secretar.

Adunarea primește propunerea d-lui Brătianu.

D. C. A. Rosetti cere ca cel ce nu se va afla față la apelul nominal, să se însemne ca absent, căci alt-fel articolul din regulament care hotărăște ca șanțele să se înceapă la 11 ore, n'ar avea nici un sens.

Adunarea nu se decide asupra acestei propunerii.

D. C. A. Rosetti depune o propunere asupra chestiei de incompatibilitate ce există între funcțiunea de ministru și aceea de vice-president al Adunării, a căreia discuție se amână.

Ședința se ridică de Em. Sa presidentul la 4 ore după amiază și se amână pentru a doua zi, Mărcuri, la 18 Februarie.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei,
 Secretarii, (subscriși:) A. Arsache | S. Fălcoianu | S. Turnavitu | C. Argintoianu.

Anexa A.—Demisia dată de d-l Iorgu Văleanu din sarcina de chestor al Adunării electivă a Valahiei, în 17 Februarie (1 Martie) 1859. Bucuresci.

Sarcina de director al ministerului intern nepermițându-mă a mai ținea și pe aceea de chestor al Adunării, rog pe Prea Sf. Voastră să bine-voiască a da despre aceasta în cunoștința onor. Adunării, și a cere ca să aleagă alt chestor în locu-mă, sau dacă socotește că cei-lalți doi ce mă sunt în ființă pot fi destui, atunci să rămăe numai doi. || Al prea Sf. Voastre cu tot respectul.

(subscris) Iorgu Văleanu.

Anexa B.—Propunerea prezentată de către d-nii G. Lenș și N. Bibescu Adunării electivă a Valahiei, în 17 Februarie (1 Martie) 1859. Bucuresci.

Nu ca articol de Constituție, ci ca angajament de onoare între deputați, propunem a se adopta și trece în regulamentul interior al

No. 2581. Camereii principiul de incompatibilitate, însă cu absolută condiție ca
 1859 deputatul să opteze în cursul legislaturii între funcții sau man-
 1 Martie datul național, fără a putea să se supue realegeree. Din lipsă însă
 de specialității, să poată a fi excepții numai în funcțiile judecătorești,
 ca unele ce aș a rămâne inamovibile, prin urmare nesupuse in-
 fluentărei; însă, pentru respectul către electorii, și aceste funcții să
 se supue realegeree.

(subscriși:) G. F. Lenș | N. Bibescu.

Anexa C.—Propunerea prezentată de către d-l C. A. Rosetti
 Adunării electivae a Valahiei, în 17 Februarie
 (1 Martie) 1859. Bucuresci.

Considerând că funcția de ministru este cu totul și în toate
 incompatibilă cu aceea de vice-president, și prin urmare, de condu-
 cător al debaterilor unei Adunării; || Considerând că, chiar la noi,
 s'a consfințit acest principiu prin demisiile domnilor I. Cantacuzino,
 D. Brătianu și G. Văleanu; || Propun ca Adunarea, care a primit
 și consfințit ca drepte acele demisii, să declare pe d-l ministru de
 finanțe ca demisionat din funcția de vice-president, ce i s'a dat
 atunci când încetase guvernul Căimăcămiei, și când, prin urmare,
 și ministerul ei provizoriu era în retragerea sa.

(subscris) C. A. Rosetti.

(Traducțiune.)

Assemblée électorivae de Valachie.

Séance XIV.

Aujourd'hui, Mardi, ce 17 Janvier, l'Assemblée électorivae de Va-
 lachie s'est réunie, à 11 heures du matin, dans la salle de ses sé-
 ances, sous la présidence de S. S. le Métropolitain, et a tenu
 sa quatorzième séance.

Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas: MM.
 N. Golesco, N. Rosetti, J. Filipesco, Barbo Catargi et le prince
 G. Stirbey.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente,
 qui est adopté avec deux rectifications, savoir: d'abord, celle de M.
 C. Braïloï disant que l'Assemblée n'a pas décidé que le bureau doit
 faire un compte-rendu de chaque séance, ce qui serait même con-

traire à la convention; puis, celle du prince Démètre Ghica di-
 sant que, dans la question du vote, il n'a pas dit qu'il signerait
 ses bulletins, mais qu'il dirait ouvertement son opinion. No. 2581.
1859
1 Martie

Ensuite, il est donné lecture de la démission de M. Valeano de la charge de questeur, pour le motif qu'étant nommé directeur du ministère de l'intérieur, il ne peut plus remplir les devoirs de questeur avec l'exactitude nécessaire. L'Assemblée décide que M. Valeano conservera cette charge, au moins jusqu'à la fin de la discussion du règlement. (Annexe A.)

M. C. A. Rosetti demande au bureau pourquoi il n'a pas donné lecture de la démission de M. Catargi du poste de vice-président.

Le bureau répond qu'il n'a pas reçu pareille démission.

M. C. Cantacuzino demande à la commission chargée de la rédaction d'une réponse à l'adresse de l'Assemblée élective de Moldavie si elle a terminé son travail.

M. C. Braïloï, un des membres de la commission, répond que non, car un des membres a été malade et un autre occupé. Il prend cependant l'engagement que Jeudi prochain la rédaction sera terminée.

L'Assemblée, consultée, approuve.

Le bureau annonce que l'ordre du jour appelle la continuation de la discussion du règlement. L'Assemblée voulant commencer par le chapitre II où la discussion a été interrompue, M. Falcoyano, un des secrétaires, fait observer que tous les articles du chapitre 1-er ont été discutés et adoptés par l'Assemblée, sauf les deux questions suivantes qui ont été réservées: 1° si, dans les art. 2 et 3, l'expression: «vote public» doit être remplacée par l'expression: «vote secret», et 2° si l'amendement proposé par M. C. A. Rosetti, dans la séance du 10 Février, doit être intercalé, comme article séparé, entre les art. 1-er et 2.

M. Braïloï dit que cette question a été suffisamment discutée dans la séance dans laquelle l'amendement de M. Rosetti a été présenté, et que, maintenant, il ne reste qu'à la mettre aux voix.

MM. Bosiano, J. Bratiano, Boëresco et Valeano soutiennent qu'un temps assez long s'étant écoulé depuis lors, il est nécessaire de discuter de nouveau l'amendement. La discussion est reprise. M. Valeano dit: J'admets que cette question soit considérée comme constitutionnelle et qu'elle soit éliminée du règlement, à condition que, jusqu'au vote d'une loi spéciale, vous preniez

No. 2581. l'engagement d'honneur que, dans le cas où un député serait nommé
1859 fonctionnaire, il devrait se soumettre à la réélection.

1 Martie

M. Braïloï laisse à l'appréciation du député la question de l'incompatibilité de son mandat de député avec le poste de fonctionnaire qui lui serait confié. Il soutient cependant que cette question étant d'ordre constitutionnel, sa place n'est pas dans un règlement de simple police.

M. Bosiano dit qu'il ne s'agit pas ici d'incompatibilité, mais de la question de savoir si le règlement de l'Assemblée peut contenir ou non une telle disposition, lorsqu'il contient une disposition de la même nature en ce qui concerne le député qui a été absent pendant six séances consécutives. L'orateur se prononce en faveur de l'amendement de M. Rosetti.

La discussion sur cette question se prolonge; il en ressort qu'au fond, les opinions ne diffèrent pas, dans ce sens que le député, nommé fonctionnaire, doit se soumettre à la réélection. La divergence porte uniquement sur la forme, savoir si cette disposition peut être comprise ou non dans le règlement.

MM. Bosiano, Boëresco, J. Bratiano, Valeano et C. A. Rosetti sont pour l'affirmative; MM. Braïloï, J. Floresco et C. Cantacuzino, pour la négative.

Le prince D. Ghica dit qu'il accepte l'amendement de M. Rosetti, à la condition d'y enlever le mot: «gratification» qu'il considère comme humiliant pour les députés.

M. C. A. Rosetti ne consent pas à cette modification.

MM. Linche et N. Bibesco présentent également un amendement, auquel il n'est donné aucune suite. (Annexe B.)

Enfin, on consulte la Chambre pour savoir si elle est suffisamment éclairée pour procéder au vote. L'Assemblée se prononce affirmativement. La question est mise aux voix sous la forme suivante: «L'amendement de M. Rosetti doit-il être compris ou non dans le règlement?» La majorité se déclare pour la négative et la proposition de M. Rosetti est rejetée.

On aborde ensuite la seconde question, savoir: si, dans les art. 2 et 3, on doit remplacer l'expression «vote public» par l'expression «vote secret». Au commencement de la discussion, la question n'étant pas assez claire, à cause de la confusion entre la délibération et le vote, les opinions sont partagées; cependant, dès qu'il est expliqué qu'il s'agit d'avoir seulement le vote secret, la

délibération devant être publique, la majorité se prononce pour le No. 2581.
vote secret.

1859

1 Martie

M. Valeano propose l'amendement suivant: «Ceux qui attentent à l'inviolabilité du député seront considérés et punis comme «violateurs de la représentation nationale elle-même.» Par là, dit-il, l'inviolabilité du député sera sanctionnée; sans cette sanction, l'article déclarant le député inviolable, n'aurait pas de sens.

M. Bosiano demande qu'elle serait la peine pour l'attentat contre l'inviolabilité du député? Il expose les considérations qui ont guidé la commission pour éliminer cet article du règlement de la Chambre moldave.

M. C. A. Rosetti appuie l'amendement de M. Valeano. On a vu maintes fois, dit il, les fonctionnaires administratifs arrêter des gens sans qu'on sache pourquoi, parce qu'ils savent qu'aucune peine ne les atteindra pour cette violation de la liberté individuelle. On en a vu récemment des exemples. Quant à la peine, ajoute l'orateur, elle sera déterminée dans la loi qui va être votée.

M. Braïloï combat l'amendement. Il dit qu'une loi sans application est inutile et même dangereuse et qu'il est mal et dangereux, de la part de l'Assemblée surtout, de proclamer des principes théoriques, sans prendre des mesures pour leur mise en application.

M. J. Bratiano défend l'amendement, en partant de cette idée que l'Assemblée des représentants de la nation doit être entourée de toute la sécurité et de tout le prestige possibles et qu'elle doit faire tout pour que le monde s'habitue au nouveau régime qui vient d'être introduit dans le pays. Il combat ensuite l'argument de M. Braïloï concernant l'inefficacité de cette sanction, du moment, que la peine n'est pas indiquée. Il termine en disant que si on a senti la nécessité de mettre dans le règlement un article affirmant l'inviolabilité du député, ce qui est un principe théorique, on devrait de même admettre l'amendement de M. Valeano qui sanctionne ce principe.

M. Braïloï objecte que la convention prévoit l'inviolabilité du député; que, par conséquent, il est bien entendu que celui qui la violerait, doit être puni et que mettre ce principe dans le règlement, se serait une superfétation. L'orateur répète que ce serait dangereux, tant que la peine pour ce fait n'est pas statuée.

M. Turnavitu descend du bureau et prend la parole en faveur de l'amendement. L'honorable député est d'avis que tout le monde est d'accord au sujet de l'amendement de M. Valeano; il y

No. 2581. a cependant un malentendu, puisqu'on a dit que nous n'avons pas de
 1859 lois pour ce cas. Or, les lois existent, car nous devons nous servir
 1 Martie des anciennes lois, qui sont restées en vigueur; donc, si tous le
 monde est d'accord sur le principe et si nous avons des lois,
 l'amendement de M. Valeano doit être admis comme article de
 règlement. L'orateur rappelle que notre loi pénale prévoit des pé-
 nalités pour rébellion, c'est-à-dire pour attentat contre le pouvoir
 souverain de l'Etat. L'Assemblée, comme corps législatif et repré-
 sentant la nation, fait partie de cette souveraineté; par consé-
 quent, ceux qui attenteraient à celle-ci, dans la personne d'un dé-
 puté et dans l'inviolabilité dont il est investi, seraient rebelles
 et on pourrait leur appliquer les pénalités indiquées pour rébellion
 et attentat contre la souveraineté de l'Etat.

MM. Braïloï et Boëresco combattent encore l'amendement.
 Le dernier dit que, précisément parce que les pénalités sont
 prévues par la loi, il est inutile de les énoncer de nouveau, du
 moment que la convention assure l'inviolabilité et qu'un article
 du règlement constate que les députés sont représentants de la
 nation.

A la suite de cette discussion, l'amendement est mis aux
 voix et rejeté par l'Assemblée.

On donne lecture de l'art. 11 qui commence le chapitre II.

M. J. Bratiano demande pourquoi les secrétaires sont choisis
 par le président parmi les députés les plus jeunes. On devrait
 dire que le président fera appel aux députés les plus jeunes.

On explique à M. Bratiano qu'il peut y avoir plusieurs députés
 du même âge. L'article est adopté tel quel.

On donne lecture de l'art. 12.

M. Isvorano fait observer qu'au commencement, selon cet ar-
 ticle, les députés qui ne sont pas encore validés, sont constitués
 juges des pouvoirs des autres députés. Pour éviter cet inconvé-
 nient, l'orateur propose l'amendement suivant:

«Après la lecture du message d'ouverture de l'Assemblée,
 «S. S. le Métropolitain, comme président de la Chambre et député
 «de droit, et LL. SS. les trois évêques, comme députés de droit,
 «reconnus tels par l'art. 18 de la convention, aidés par les quatre
 «secrétaires, sont chargés de la revision et de l'examen des procès-
 «verbaux des élections. Ils formeront une liste des élections non
 «contestées et dans lesquelles il n'y aura pas d'irrégularités dé-
 «fendues par la loi. Cette liste, contenant les noms des députés in-

«contestés, sera soumise à l'Assemblée et c'est exclusivement du No. 2581.
 «nombre de ces députés que seront élus, à la majorité absolue 1859
 «de voix et au scrutin secret par bulletins, deux commissions, 1 Martie
 «composées, chacune, de sept membres et chargées de la vérifi-
 «cation des pouvoirs des députés élus.»

M. J. Floresco, comme membre de la commission, défend l'article. Il dit que cette délicate question a beaucoup préoccupé la commission qui a cru lui donner la meilleure solution par l'article en discussion

L'amendement de M. Isvorano est mis aux voix, par assis et levés. L'Assemblée le rejette, à l'unanimité, sauf M. Isvorano.

M. A. Floresco dit que les art. 12 et 13, au sujet de la vérification des pouvoirs, présenteront, en pratique, cet inconvénient qu'il y aura des députés qui auront à se prononcer sur leur propre élection, parce que les sections sont formées par tirage au sort. Pour éviter est inconvénient, l'orateur propose l'amendement suivant:

«Après les mots «par tirage au sort», dire: «chaque commis-
 «sion sera formée des membres de trois districts tirés au sort.»
 «Effacer le 1-er alinéa de l'art. 13.»

Cet amendement est mis aux voix et adopté par l'Assemblée.

Il est donné lecture de l'art. 14, qui est adopté tel quel.

L'art. 15 est adopté avec la modification qu'au lieu de «commissions», on mettra «sections.»

L'art. 16 est adopté, M. Voinesco ayant retiré son observation au sujet de la façon de voter.

On passe au chapitre III.

Les art. 18, 19, 20 et 21 sont adoptés sans modification.

A l'art. 22, M. Braïloï dit que cet article est superflu, car il y a un autre article qui prévoit comment on prépare et vote le règlement, et qu'une Assemblée, pour voter un nouveau règlement ou modifier l'ancien, doit se servir du règlement de l'Assemblée précédente.

M. Bosiano objecte que cette Assemblée n'a pas voulu se servir d'un règlement antérieur comme base de ses discussions, jusqu'au vote de son règlement à elle; de même, le règlement en discussion ne peut pas être obligatoire pour une Assemblée future. Pour être conséquent, il faut respecter chez d'autres la liberté que l'on demande pour soi-même. Pour compléter l'art. 22, l'orateur

No. 2581. propose qu'on y ajoute les mots: «ou la revision et qu'on dise: pour
1859 «la confection ou la revision du règlement...»

1 Martie L'Assemblée adopte cette proposition.

Les art. 23 jusqu'à 29 inclusivement sont adoptés sans modification.

On passe au chapitre IV, «Sur les séances», et on donne lecture des art. 30, 31, 32 et 33 qui sont adoptés sans modification.

A l'art 34, M. Falcoyano dit qu'il ne comprend pas la nécessité de signer l'appel nominal.

M. C. A. Rosetti dit que cette formalité est nécessaire, pour garantir que ce qui est dit dans le procès-verbal est exact.

L'Assemblée adopte l'article.

On donne lecture des art. 35 et 36 qui sont adoptés sans aucune observation.

A l'art. 37, M. C. Cantacuzino ayant demandé qu'est-ce qu'on entend par l'expression «lettres», M. J. Bratiano propose la modification suivante de cet article: «Un des secrétaires communique à «l'Assemblée les adresses, messages, pétitions et autres communications qui la concernent, sauf les communications anonymes.»

M. C. Cantacuzino demande pourquoi on parle aussi de pétitions?

M. J. Bratiano répond que la convention donne à l'Assemblée le droit de recevoir des pétitions.

L'article est adopté avec la modification proposée par M. J. Bratiano.

On donne lecture des art. 38 jusqu'à 44 inclusivement, qui sont adoptés sans aucune observation.

A l'art. 45, M. C. A. Rosetti fait observer qu'on ne peut pas sortir de la question à moitié, et demande qu'on efface le mot «complètement».

M. J. Bratiano demande qu'on laisse le mot «complètement», car il y a des cas où l'orateur abandonne la question principale, pour s'occuper des questions secondaires qui s'y rapportent; alors, on ne pourra pas dire qu'il est «complètement» sorti de la question.

L'art. 45 est adopté dans la rédaction du projet.

On adopte également les art. 46, 47, 48 et 49.

A l'art. 50, M. Falcoyano demande aux membres de la commission de lui expliquer le § 2 de cet article.

M. J. Floresco dit qu'il s'agit des deux épreuves que l'on fait

lors du vote et entre lesquelles personne ne peut demander la No. 2581. parole sur la question.

1859

1 Martie

L'article est adopté tel quel.

Sont également adoptés tous les articles suivants du chapitre, c'est-à-dire les art. 51, 52 et 53.

M. Boëresco demande qu'on ajoute ici un article spécial indiquant le banc des ministres. Il transforme sa proposition en amendement.

On lui répond que cela regarde la questure et que, si on a dit dans un article que le député qui parle doit s'adresser au bureau ou au ministre, il est bien entendu que les ministres auront une place dans l'enceinte de la Chambre.

M. Boëresco retire son amendement.

On donne lecture des art. 54 et 55 adoptés déjà avec les modifications apportées par l'amendement de M. Braïloï.

A l'art. 56, M. Braïloï objecte que «trois fois» c'est trop. Cependant, l'article est adopté sans modification.

A l'art. 57, M. Braïloï propose qu'on fasse un article spécial au sujet du mode de voter dont il y est question. Cette proposition est rejetée.

Les art. 58, 59, 60 et 61 sont adoptés sans modification.

M. J. Bratiano propose que l'Assemblée se réunisse tous les jours jusqu'à l'adoption du règlement, parce que plusieurs députés ont des intérêts impérieux à régler; on doit donc terminer le plus tôt possible, pour pouvoir ensuite demander des congés pour quelque temps.

M. J. Floresco dit qu'il faut en excepter les jours d'expédition.

M. Turnavitu, un des secrétaires, dit que, si les séances sont si fréquentes, on ne peut pas préparer les procès-verbaux.

M. C. A. Rosetti dit que cette objection est inacceptable; que le bureau engage plus de copistes. L'orateur ajoute que, si on accepte son concours, il va préparer les procès-verbaux en quelques heures.

M. Falcoyano offre de lui céder sa place de secrétaire.

L'Assemblée adopte la proposition de M. Bratiano.

M. C. A. Rosetti demande que ceux qui ne sont pas présents au moment de l'appel nominal, soient notés comme absents, car, autrement, l'article du règlement disposant que les séances commencent à 11 heures, n'aurait aucun sens.

No. 2581. L'Assemblée ne prend pas de décision sur cette question.
 1859 M. C. A. Rosetti dépose une proposition au sujet de l'in-
 22 Febr. compatibilité des fonctions de ministre avec la charge de vice-
 président de l'Assemblée.

La discussion de cette proposition est ajournée.

S.S. le président lève la séance à 4 heures de l'après-midi
 et l'ajourne jusqu'au lendemain, Mardi, le 18 Février.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. — Démission de M. Iorgo Valeano du poste de
 questeur de l'Assemblée électorale de Valachie,
 donnée le 17 Février (1-er Mars) 1859. Bucarest.

La charge de directeur du ministère de l'intérieur ne me
 permettant pas de remplir les fonctions de questeur de l'Assem-
 blée, je prie Votre Sainteté de vouloir bien le porter à la connais-
 sance de l'hon. Assemblée et lui demander d'élire à ma place un
 autre questeur ; si l'Assemblée croit que les deux autres questeurs
 suffisent, qu'elle en laisse deux seulement. || De Votre Sainteté,
 très respectueux.

(s.) Iorgo Valeano.

Annexe B. — Proposition présentée par MM. G. Linche et
 N. Bibesco, dans la séance de l'Assemblée élec-
 tive de Valachie du 17 Février (1-er Mars) 1859.
 Bucarest.

Non comme article de Constitution, mais comme engagement
 d'honneur entre députés, nous proposons d'adopter et d'inscrire au
 règlement intérieur de la Chambre le principe d'incompatibilité,
 mais avec la condition absolue que le député doit opter, au cours de
 la législature, entre les fonctions et le mandat national, sans pouvoir
 se soumettre à la réélection. A cause du manque de spécialistes,
 on peut admettre des exceptions pour les fonctions judiciaires seu-
 lement, car celles-ci doivent devenir inamovibles et, par conséquent,
 libres de toute influence; mais, par respect envers les électeurs,
 même ces fonctions doivent provoquer la réélection.

(ss.) G. F. Linche | N. Bibesco.

Annexe C. Proposition présentée par M. C. A. Rosetti, dans No. 2581.
la séance de l'Assemblée électorale de Valachie 1859
du 17 Février (1-er Mars) 1859. Bucarest. 1 Martie

Considérant que les fonctions de ministre sont absolument incompatibles avec la charge de vice-président et, par conséquent, de directeur des débats d'une Assemblée; || Considérant que, même chez nous, ce principe a été consacré par les démissions de MM. J. Cantacuzino, D. Brătianu et G. Valeanu; || Considérant que l'Assemblée a accepté et considéré comme motivées ces démissions; || Je propose que l'Assemblée déclare que M. le ministre des finances est démissionnaire des fonctions de vice-président qui lui ont été conférées au moment où le gouvernement de la Caïmacamie s'était retiré et où, par conséquent, les fonctions de son ministère provisoire cessaient.

(s.) C. A. Rosetti.

No. 2582.—Revista ziarului «Românul», No. 20, din 17
Februarie (1 Martie) 1859. București.

Știrile din afară, atât cele ce privesc de-a dreptul Principatele, No. 2582.
cât și cele ce se ating despre Italia, sunt astăzi toate în favoarea 1859
noastră. Avem a însemna mai întâiu un articol nou, publicat în 1 Martie
ziarul guvernamental «de Constitutionnel», subscris de directorul
său politic, și carele toate cele-lalte organe ale presei se întrunesc
de astă dată a zice că a fost scris în deplina cunoștință a politiceii
de zi, și prin urmare, dictat de oameni politici. Acest articol îl
reproducem mai la vale în întregul său, și-l recomandăm cu dina-
dinsul amicilor și inamicilor noștri.¹⁾ || Articolul d-lui Renée a
pricinuit cu atât mai multă mirare, că cabinetul englez, interpelat
fiind în Camera comunelor despre politica ce cugetă a urma în
chestia îndoitei alegerii a Domnitorului nostru, cabinetul a cerut
ca acea interpelare să nu se facă acum, fiind fără timp. Franța
însă crede, din contra, că este timp a susține în public că pacea
Europei și drepturile noastre de nație autonomă cer imperios re-
cunoașterea voturilor unanime ale Adunărilor din Iași și din Bu-
curești. || Se afirmă încă că acest articol al d-lui Renée ar fi eșit

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2579, p. 1033.

No. 2582. după ce Rusia ar fi făcut cunoscut Franței că va susține împreună
 1859 cu dînsa, nu legalitatea alegerii, ci neapărata trebuință de a se
 1 Martie recunoaște această alegere, nefiind nici-un mijloc de a o strica fără
 a se compromite pacea europeană. || Vorbind de această înțelegere între cabinetele de la Tuileries și St. Petersburg, corespondentul «Independenței Belgice» zice, între altele, următoarele linii, ce ne credem datorți a le pune sub ochii cititorilor noștri. || «Nu voesc a striga, ca acei exagerați: alianța franco-rusă este făcută; Franța și Rusia s'au înțeles asupra deslegării ce se dă tuturor chestiilor ce sunt în desbatere! Imi pare însă că, în această unire asupra unei chestii în parte, este poate vlăstarul unei mari și virtuose alianțe între cele două mari puteri militare ale continentului. Totul va depinde acum de politica Austriei în chestia Principatelor. Dacă cabinetul Vienei consimte a privi îndoita alegere a colonelului Cuza ca un fapt împlinit, Rusia, neinteresată în chestia Italiei, va consimți negreșit a rămâne în puternica-i nemișcare; dacă însă, din contra, Austria n'ar voi să ție nici-o socoteală de marele fapt moral ce s'a produs pe țărmurile Dunărei, și mai cu seamă dacă politica ei s'ar traduce prin acte, am vedea, cred, pe Rusia coborându-se paralel cu Franța, una îndreptându-se asupra acvililor austriace în Principate, și cea-laltă mergînd înaintea armiei de ocupare din Legații, spre a se încerca a o respinge spre Lombardia și poate pînă în leagănul dinastiei Habsburg.» || Vorbind apoi despre o năvălire în Principate, corespondentul «Independenței Belgice» zice că această chestie ar fi fost desbătută în cele de pe urmă conferințe, unde s'ar fi fost propus (nu ne spune de cine și pentru ce) un moment, ocuparea Principatelor, și Rusia ar fi zis că nu va primi nici-odată a face ca armia sa să joace rolul de gendarmerie europeană, ocupând Principatele; dar că ar fi mai adăugat că nu va suferi nici-odată ca ele să fie ocupate de o armie străină, afară numai când vor consimți în unanimitate Puterile chezașe. Ceea ce era atunci, adăogă zisa corespondență, adevărata expresie a cabinetului de la Petersburg, este și astăzi, și de aceea are o însemnătate foarte mare unirea ce este între Franța și Rusia, ca conferința să ție socoteală de marele fapt moral ce decurge din îndoita alegere moldo-munteană. || Și apoi zice: || «Iacă în fața căreii situații s'a hotărât, în principiu, reunirea conferinței. Se poate spera că Austria va împinge moderarea pînă a a consimți la întărirea unui ordin de lucrări ce-l respingea cu energie în Iulie trecut, mai 'naintea semnăturii convenției de la 19

August 1858, care făcu să triune sistemul ei? Este cel puțin foarte No. 2582.
îndoios.» || «Independența Belgiei», mai crede încă că deschiderea 1859
conferințelor a mai întârziat spre a da timp diplomației, a pregăti 1 Martie
tărâmul; adaugă însă că, deși crede că diplomații își vor face da-
toria, nu speră mult în a lor isbândă.

(Traducțiune.)

Les nouvelles de l'étranger, tant celles qui concernent direc-
tement les Principautés, que celles qui se rapportent à l'Italie, sont
aujourd'hui toutes en notre faveur. Nous avons à enregistrer d'a-
bord un nouvel article publié dans le journal gouvernemental «le
Constitutionnel», signé de son directeur politique et au sujet du-
quel tous les autres organes de la presse s'accordent à constater
qu'il a été écrit en pleine connaissance de la politique du jour et,
par conséquent, dicté par des hommes politiques. Nous reprodui-
sons plus loin cet article en entier et nous le recommandons par-
ticulièrement à nos amis et à nos ennemis. ¹⁾ || L'article de M.
Renée a produit une surprise, d'autant plus que le cabinet anglais,
interpellé à la Chambre des communes sur la politique qu'il pense
suivre dans la question de la double élection de notre Prince, a
demandé l'ajournement de cette interpellation, comme intempestive.
Mais la France croit, au contraire, qu'il est temps d'affirmer pu-
bliquement que la paix de l'Europe et nos droits de nation auto-
nome exigent impérieusement la reconnaissance des votes unanimes
des Assemblées de Iassy et de Bucarest. || On dit que cet article
de M. Renée aurait été publié après que la Russie eut déclaré à la
France qu'elle allait soutenir, de concert avec elle, non la légalité de
l'élection, mais la nécessité absolue de la reconnaître, puisqu'il n'y
a pas moyen de l'annuler, sans compromettre la paix européenne.
|| Parlant de cette entente entre les cabinets de Tuileries et de St.
Pétersbourg, le correspondant de «l'Indépendance belge» écrit, entre
autres, les lignes suivantes que nous croyons devoir mettre sous
les yeux de nos lecteurs : || «Je ne veux pas crier, comme le font
ceux qui exagèrent : l'alliance franco-russe est faite ; la France et
la Russie se sont entendues sur la solution à donner à toutes les
questions en discussion ! Il me semble cependant que, dans cet ac-
cord sur une question particulière, il y a, peut-être, le germe d'une

¹⁾ Cf. Vol. VIII, No. 2579, p. 1033.

No. 2582. grande et virtuelle alliance entre les deux grandes Puissances mi-
 1859 litaires du continent. Tout dépendra maintenant de la politique de
 1 Martie l'Autriche dans la question des Principautés. Si le cabinet de Vienne consent à considérer la double élection du colonel Couza comme un fait accompli, la Russie, désintéressée dans la question italienne, consentira certainement à rester dans sa puissante inaction; mais, si, au contraire, l'Autriche ne voulait pas tenir compte du grand fait moral, qui s'est produit sur les bords du Danube, et si, surtout, sa politique se traduisait par un acte, nous verrions, je crois, la Russie se lever parallèlement avec la France, l'une se dirigeant contre les aigles autrichiennes dans les Principautés, l'autre allant au devant de l'armée d'occupation des Légations, pour essayer de la repousser sur la Lombardie et, peut-être, jusqu'au berceau de la dynastie des Habsbourg.» || Parlant d'une invasion des Principautés, le correspondant de «l'Indépendance» dit que cette question aurait été débattue dans les dernières conférences, dans lesquelles on aurait proposé (il ne dit ni par qui ni pourquoi) à un moment donné l'occupation des Principautés, et que la Russie aurait déclaré qu'elle n'admettrait jamais que son armée jouât le rôle d'une gendarmerie européenne, chargée d'occuper les Principautés; mais elle aurait ajouté qu'elle ne souffrirait point qu'elles fussent occupées par une armée étrangère, sauf le cas où il y aurait un consentement unanime des Puissances garantes. Ce qui, ajoute la dite correspondance, était alors la véritable expression des sentiments du cabinet de St. Pétersbourg, l'est encore aujourd'hui et c'est ainsi que l'accord entre la France et la Russie a une grande importance et que la conférence doit tenir compte du grand fait moral qui découle de la double élection moldo-valaque. | Le correspondant dit ensuite: || «Voilà devant quelle situation on a décidé, en principe, la réunion de la conférence. Peut-on espérer que l'Autriche pousse la modération jusqu'à consentir à la consécration d'un ordre de choses qu'elle repoussait énergiquement en Juillet dernier, avant la signature de la convention du 19 Août 1858, qui a fait triompher son système? C'est au moins fort douteux.» || «L'Indépendance belge» croit que l'ouverture des conférences a été encore retardée pour donner à la diplomatie le temps de préparer le terrain; mais elle ajoute que, tout en croyant que les diplomates feront leur devoir, elle ne compte pas beaucoup sur leur succès.

No. 2583.—«Aux Roumains.» Poesia d-lui Guillemin, publicată în ziarul «Românul», No. 20, din 17 Februarie (1 Martie) 1859. București.

Aux Roumains.

Tout est fini; pour vous plus de souffrance;
 Le ciel enfin a secondé vos vœux.
 Dansez, chantez, le cœur plein d'espérance;
 Le deuil fait place à vos accents joyeux.
 Continuez d'une voix bien sonore,
 Pour le pays vos accords sont touchants.
 Braves Roumains, chantez, chantez encore.
 Dieu vous protège et sourit à vos chants.

No. 2583.
 1859
 1 Martie

Hermes soutiens de la démocratie,
 Point de repos, courageux travailleurs;
 Il est si beau, du sol de sa patrie
 D'ôter la ronce et d'y semer des fleurs!
 La joie au cœur, la France vous contemple,
 Elle applaudit à vos élans nouveaux.
 Braves Roumains, fraternisez ensemble;
 Dieu vous protège et bénit vos travaux.

Les arts toujours, ainsi que l'industrie,
 D'une cité font jaillir les trésors.
 Tous ces produits qu'enfante le génie,
 Seront le prix de vos constants efforts.
 Le peuple alors, oubliant sa souffrance,
 Vous chérira; vous sauvez ses enfants;
 Braves Roumains, de la persévérance;
 Dieu vous sourit; vous êtes triomphants.

Joignez, Roumains, à vos vertus civiques,
 L'amour de Dieu, ce précepte divin;
 Rappelez-vous les lois évangéliques;
 Aux malheureux donnez un peu de pain;
 A l'affigé, qui tristement implore,
 Faites du bien; mais n'en parlez jamais.
 Braves Roumains, donnez, donnez encore,
 Dieu vous sourit et reçoit vos bienfaits.

No 2583.
1859
1 Martie

Si parmi vous se glissait l'anarchie,
Pour ramener la tristesse et les pleurs,
Montrez toujours cette mâle énergie;
Ah! soyez-là, nobles réformateurs!
Il est un peuple au loin qui vous honore,
Ami du bien, il vous criait à tous :
Braves Roumains, ralliez-vous encore,
Dieu vous sourit, ne craignez pas leurs coups!

Guillemin.

No. 2584.—Proces-verbal No. XV al Adunării electivă a Valahiei, din 19 Februarie (3 Martie) 1859. București.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești”, No. 23, din 9 Martie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința XV.

No. 2584. Astăzi, Joii, la 19 Februarie anul 1859, Adunarea electivă a 1859 Țării Românești adunându-se în sala ședințelor sale, sub președinția d-lui Costache Cantacuzino, la 11 ore de dimineață, a 3 Martie ținut a XV-a ședință.

Se face apelul nominal la care nu răspund: Prea Sf. Sa Părintele Mitropolit, episcopul Râmnicului, d-nii Arsache bolnav, I. I. Filipescu și N. Rosetti, în misie la Constantinopole, N. Golescu, N. Opran, B. Catargiu.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente, și se primește de Adunare.

D. Boerescu observă că, în procesele-verbale, unele discursuri sunt trecute în extenso și altele numai în două trei cuvinte, și zice că aceasta nu este drept.

D. Brăiloiu face aceeași observație, adăugând că aceasta nu este o imparțialitate din partea biuroului. Apoi, întrebă pe biuroșii de ce amandamentele nu se trec în corpul preceselor-verbale și se alătură numai ca anexe.

Biuroșii răspund că amandamentele se trec chiar în corpul proceselor verbale.

D-nii I. Florescu și I. Brătianu fac asemenea observații ca

d-niș Boerescu și Brăiloiu, că procesele-verbale sunt foarte incom-
 plecte. Biuroul însă le răspunde că să'și rezerve observațiile d-lor,
 și să se facă când va veni discuția la partea din regulament re-
 lativă la procesele-verbale. No. 2584.
1859
3 Martie

Se comunică Adunărei o adresă a secretariatului de Stat, prin care se face cunoscut că d-niș N. Rosetti și I. Filipescu, deputați, sunt trimiși de guvern cu misie la Constantinopole. (Anexa A.)

Se comunică Adunărei o adresă din partea d-lui N. Opran, deputatul orașului Brăila, prin care notifică că, fiind numit administrator la districtul Dolj, a și plecat și își rezervă, după ce se va hotărî chestia dacă un deputat poate fi și funcționar, să declare și d-lui care din două misii vrea să conserve. (Anexa B.)

Prințul Dimitrie Ghica găsește neregulată urmarea d-lui N. Opran de a cere concediū, și propune că ori-ce deputat va voi să lipsească de la Adunare, trebuie să ceară mai întâiū concediū sau să demisioneze. De aceea, să se răspundă îndată de biuroū d-lui N. Opran că scrisoarea sa de avis nu s'a putut considera de Adunare ca cerere de concediū, ci d-lui să ceară anume concediū, căci alt-fel se va considera ca lipsind fără încunoștiințare.

Se consultă Adunarea asupra acestei propunerii și se primește.

Se citește o cerere de concediū din partea pâr. episcop de Rîmnic

D. I. Brătianu zice că Prea Sf. Sa Părintele Mitropolit și părinții episcopi sunt în condițiuni esecțiionale, sunt de drept deputați, și nici odată nu le putem refuza concediile; prin urmare, concediile cerute de membrii clerului sunt niște simple încunoștiințări de care Adunarea ia numai act.

Se mai comunică apoi Adunărei o adresă a secretariatului de Stat, pe lângă care i-se alătură două petiții de naturalizație: una a d-lui Enric Winterhalter și alta a d-lui Maiorescu.

D. I. Brătianu zice că, după ce se va isprăvi regulamentul și se vor forma secțiile, atunci se vor înainta aceste petiții la secția respectivă.

Adunarea încuviințează.

Ordinul zilei fiind continuarea discuției regulamentul, se citesc articolele de la 62 până la 75 inclusiv și se primesc fără nici o modifiacție.

La art. 76, d-l I. Brătianu întreabă pe comisia însărcinată cu redacția regulamentul, ce a vrut să înțeleagă cu expresia «înche-

No. 2584. ierile?» După ce i s'a răspuns că s'a înțeles: «hotărârile», se primește
1859 articolul.

3 Martie

Se citește articolul 77 și se primește fără nici o modificare.

La art. 78, d-l Fălcoianu observă că, de vreme ce s'a adăogat la un articol expresia de «numărul membrilor înscriși», este bine să se adauge și aci.

Adunarea consimte, și se primește articolul cu această adăogire,

Se citește articolul 79 și se primește fără nici o modificare.

D. I. Brătianu zice că lipsește un articol; după ce s'a făcut discuția unui proiect și apoi a tuturor articolelor din acel proiect, este obiceiul a se pune la vot primirea sau respingerea în total a aceluși proiect.

Se răspunde că s'a zis aceasta, însă se caută și găsindu-se că lipsește în adevăr un asemenea articol, se adăogă, după propunerea d-lui Boerescu, la sfârșitul articolului 76, fraza: «Proiectele se votează în parte fie care articol și apoi în totalul lor.»

Se citește articolul 80.

D-l I. Brătianu propune a se adăoga la acest articol expresia: «afară numai dacă Camera găsește că este caz de urgență.»

D. Boerescu zice că este de prisos a se adăoga această frază, căci aceasta depinde de miniștri.

D. I. Brătianu replică că, când ministrul cere, ca să răspundă la interpelația făcută, un termen de trei zile, atunci Camera i-l dă; dar dacă ministrul nu cere, trebuie oare Adunarea să aștepte trei zile?

D. Brăiloiu zice că o interpelație poate atârna de mai multe împrejurări, de cari ministrul poate să nu fie pregătit; când însă este pregătit și poate răspunde interpelației îndată, nu vede pentru ce ar mai cere un timp de trei zile.

D. I. Florescu depune următorul amendament: «afară numai când ministrul ar declara că poate răspunde îndată» și zice că, după d-lui, numai un caz este când interpelația se va face îndată, atunci când ministrul va zice că n'are trebuință de nici un termen.

D. I. Brătianu se pune în alt caz și zice că, în regimul parlamentar, majoritatea Adunării are drept a interpela pe un ministru, când va crede că este de urgență.

D. I. Florescu: Sunt două drumuri pe cari ajungem la această treaptă a regimului parlamentar: sau dreapta judecată, sau de a consulta ceea-ce se petrece la națiunile cari se bucură de acest regim. Cât pentru mine, mi se pare că la toate națiile este adoptat acest termen de trei zile.

D. Brăiloiu susține asemenea pe d-l Florescu în contra pro-No. 2584. punerii d-lui I. Brătianu, zicând că o teorie, când se face în lege, numai atunci acea teorie poate să fie primită, când va avea un rezultat practic, ceea-ce lipsește propunerii d-lui Brătianu. 1859 3 Martie

D. I. Brătianu. Răspund întâiu d-lui Florescu, fiind-că a ajuns chestia, dacă nația este destul de pregătită a primi regimul parlamentar, așa întreg, sau trebuie să ne punem margine? Înțeleg să fie susținută teza d-lui Florescu în general; sunt însă chestii principale, cari sunt bazele regimului parlamentar; dacă le respingem, atunci ne declarăm în contra a șapte Puteri; propunerea mea se atinge de un princip fundamental al regimului parlamentar. Cât pentru ceea-ce zice d-l Brăiloiu că propunerea mea n'ar avea nici un rezultat practic, întreb ce s'ar întâmpla când ministrul ar veni și ar declara că nu poate să răspundă la chestiunile Adunării? Care este efectul pozitiv al unei asemenea atitudini din partea ministrului? Sunt două: 1° In cazurile ordinare, dacă ministrul ar repeta de două, trei ori, perde încrederea majorității și nu mai poate dăinui mult timp. Iată o consecință pozitivă; 2° In cazurile excepționale, când ministrul ar face un act ce ar conspira contra libertății Adunării și a nației—s'a găsit asemenea acte la nații ce erau pe drumul parlamentar și în condițiuni normale, de aceea să nu fim mândri că la noi nu s'ar întâmpla asemenea cazuri—în aceste cazuri, eficacitatea este ceea-ce a prevăzut convenția: ministrul se dă în judecată. Acesta este rezultatul pozitiv, firesc, normal.

In urma acestei discuții, d-l I. Florescu își modifică amendamentul, adăogând la sfârșit fraza: «sau Camera ar hotărî că inter-pelația are urgență de moment.»

Se consultă Adunarea și se primește acest amendament ast-fel modificat.

Se citește articolele de la 81 până la 93 inclusiv, și se primesc fără nici o modificare.

La articolul 94, d-l Brăiloiu zice: Nu găsesc că ar fi de cuviință ca, în lucrările Adunării, să fie chemați oameni cari nu sunt membri ai ei. Noi respingem pe miniștri de a fi membri ai comisiei, și pe d'altă parte vrem să introducem obiceiul ca persoane străine de Adunare să poată lua parte la lucrările ei. Fie în secret, fie în seanță publică, este anormal ca un om străin Adunării să lucreze cu dînsa. S'a zis că este bine ca oamenii speciali să ia parte la lucrările Camerei; și pe acest cuvînt s'a introdus acest ar-

No. 2584. ticol. Fie-care din noi are cunoștință cu oamenii speciali și se p^ote
1859 lumina ; poate cere și de la guvern să compue o comisie de oa-
3 Martie menii speciali care să comunice părerea ei Adunării. Ceea-ce este
de cuviință, este să ne ferim de a aduce oameni străini ca să ia
parte la lucrările Adunării.

D. Bosianu combate amândouă ideile d-lui Brăiloiu : cea d'întăiu este greșită, și cea de a doua nu este de primit. Ca să arate aceasta, revine la spiritul articolului : într'o secție poate să fie oameni cari să aibă trebuință să discute chestii asupra cărora nu se pot pronunța în conștiință ; în cazul acesta, ei au trebuință de a se lumina. D- Brăiloiu zice că nu este cuviincios să întrod^ucem în sînul Adunării elemente străine ; și eu mă unesc la aceasta ; de cât d-l Brăiloiu aplică rău acest principiu ; numai atunci un om intră în sînul Adunării când intră în deliberații ; dar când un om stă la oparte într'o secție, și răspunde la întrebarea ce i se face, nu ia parte la desbateri. Apoi, d-l Brăiloiu zice că, de este de trebuință părerea unor persoane străine, Adunarea să se adreseze la guvern ; dar nu este mai bine pentru Adunare ca însăși secțiile să aleagă oameni, în cari au mai multă încredere, de cât să se adreseze la guvern ? De aceea susține articolul cum era.

D. Brăiloiu : Am zis că Adunarea să se adreseze la guvern, ca să numească o comisie de oameni speciali, ca să poată fi Adunarea luminată, însă tot-d'auna liberă a desbate ideile acelor oameni speciali. Vorba este să fugim de oameni cari pot aduce un rău ; suntem și în drept și în datorie a cere științe pretutindenea și a căuta un mijloc ast-fel în cât să nu facem confuziune.

D. I. Otteteleşeanu : Socotesc că nu este nici o confuziune și articolul este bun ; cer ca opinia d-lui Bosianu să se menție.

Se consultă Adunarea asupra propunerii d-lui Bosianu, și se primește.

Se citește articolele 95 până la 99 și se primesc fără nici o modificare.

Asupra articolului 100, d-l Bosianu propune a se zice în loc de «deputați», «Adunarea.»

D. Brăiloiu zice că, dacă deputații se aleg de Adunare, este destulă chieșășie, căci ei exprimă opinia Adunării.

D. Bosianu : Când se numește o comisie, deputatul are încrederea Adunării ; dar de aci nu urmează ca opinia unui deputat să fie în armonie cu opinia generală a Adunării. De aceea zic că să se pue în loc de deputați, Adunare.

Se consultă Adunarea asupra propunerii d-lui Bosianu și se No. 2584.
primește. 1859

Se citesc articolele 101 până la 104 inclusiv și se primesc fără ³ Martie
nici o modificare.

Se citește articolul 105.

D. G. Lenș întreabă care este garanția că funcționarul nu va împărtăși altor persoane, ceea-ce se face în Adunare. I se răspunde că garanția este votul Adunării, care alege pe biuroș și grija biuroului de a se întocmi.

Se citește articolul 106.

D-l I. Brătianu propune a se hotărî aci despre comptes-rendus.

D. Fălcoianu zice că biuroș nu poate lua altă răspundere de cât a face rectificările ce se vor cere, după ce se vor citi în «Monitor».

D. Turnavitu zice asemenea că, ca să se poată face comptes-rendus, trebuie întâi ca fie-care orator să vorbească pe rînd și mai încet, ca să poată și d-nii stenografi să ia tot ce vorbesc; și al doilea, ca orî-cine va voi, să vie la biuroș să'și îndrepteze discursul ce a ținut.

D. C. A. Rosetti nu primește cea din urmă cerere a d-lui Turnavitu, zicînd că un orator nu poate rectifica, în particular, discursul ce a ținut; nu este liber să măi dreagă ceea-ce a zis odată.

D. I. Florescu și d-l I. Brătianu fac o observație că procesele-verbale sunt așa de scurte, în cât nici chiar un deputat, care a fost față la discuții, ascultînd procesul-verbal, nu măi înțelege nimic; și invită pe biuroș a-și face procesele-verbale măi complete, neputînd, în starea în care ne aflăm, a avea comptes-rendus.

D. Brăiloiu, ca să lumineze și măi bine cererea d-lui Brătianu și a d-lui I. Florescu, dă definițiune la compte-rendu, și la proces verbal, și, în fine, zice că este de părere, ca și d-l Brătianu, ca să aibă în vedere și Adunarea și aceia ce sunt însărcinați a aplica o lege, motivele ce au avut legiuitorii spre facerea acelei legi; însă ca să fim în conformitate cu convenția, să se facă procesele-verbale; iar pe de altă parte, să se dea Adunării mijloacele ca să avem asemenea comptes-rendus, dar cari să nu figureze în gazeta oficială, ci în o scriere deosebită, care s'ar putea împărți și la deputați, și care ar putea servi ca o busolă pentru judecătorii. Cu chipul acesta suntem și în conformitate cu convenția și se poate îndeplini și cererea d-lui Brătianu.

D. Boerescu zice că în adevăr procesele-verbale sunt foarte

No. 2581 scurte și este necesară publicarea desbaterilor Adunării în «Monitor»,
 1859 și cât pentru rectificare, se va face iar în public; de aceea zice
 3 Martie ca, în loc de comptes-rendus, să se pue desbaterile Adunării și să se publice.

Prințul G. Știrbei zice că, după convenție, nu ne este ertat a pune în «Monitor» un compte-rendu.

D. Bosianu: Convenția nu zice să nu se publice desbaterile Adunării, ci zice numai să se publice procesele-verbale; nu zice că să nu se publice de cât procesele-verbale. Convenția zicând ca să publicăm procesele-verbale, arată că aceasta este obligator pentru noi, iar pentru cele-lalte este facultativ, și, prin urmare, publicând noi discuțiile Adunării, nu facem de cât să esersăm o facultate a noastră. Nu înțeleg dar de ce prințul Știrbei ia articolul convenției într'un sens prea restrîns, când este de interesul Adunării să se publice deliberările.

D. Brăiloiu. Dacă este o facultate pentru noi, atunci n'am mai fi pus un articol în regulament, prin care se zice că un deputat nu poate publica vre-un discurs al său fără voia Adunării. Din două una: ori este în textul convenției ca desbaterile să se publice în toată întinderea lor, și atunci intră și discursul făcut de un deputat, și, prin urmare, articolul devine de prisos; sau convenția se mărginește la proces-verbal sumar, și atunci și articolul din regulament devine necesar.

D. Bosianu: Cine poate zice că membrii comisiei au fost in failibil și n'au avut nici o greșeală în lucrarea lor? Cu toate acestea, comisia n'a fost greșită aci, ea a presupus că nu o să fie stenografii, și atunci deputatul, vrînd să publice vre-un discurs al său, trebuie să ceară voe biuroului.

Adunarea primește ca, afară din procesul-verbal sumar, să se publice și un compte rendu, tot sub privegherea biuroului.

Se face o îndreptare la art. 104, substituindu-se vorba de «încheere» prin vorba «desbatere.»

D. Boerescu propune următorul amendament, ca un alineat la art. 102: «Tot prin îngrijirea biuroului, se va așeza pe lângă «secții, scriitorii și redactorii pentru formarea proceselor-verbale ale «acelor secții.»

Se consultă Adunarea și se primește.

Se citește articolul 107 și se primește fără nici o modificare.

D. I. Brătianu face o observație că d-l Florescu a manifestat dorința de a se împărți câte un exemplar de «Monitor» pe la toți de-

putații, și cere să se transtorne astă dorință în articol din re-No. 2584. 1859
 gulament. I-se răspunde că art. 119 satisface această dorință.

Se citesc articolele 108 pînă la 113 inclusiv și se primesc 3 Martie
 fără nici-o modificare.

Se citește art. 114 și se primește fără nici-o modificare.

D. I. Brătianu propune biuroului de a lua dispoziții ca Adunarea să aibă cât se poate mai curînd colecția «Monitorului» francez, fiind de mare trebuință în desbaterile legilor.

Se primește de Adunare.

Se citesc articolele 115 pînă la 122 și se primesc fără nici-o modificare.

Se citește art. 123.

Pentru principiul din acest articol, d. Brăiloiu zice că ar fi bine să nu se mai pună un asemenea principiu, căci sunt interese de familie, cari pot opri pe un deputat să nu vie și el să aibă interes să nu le spue.

D. Boerescu: Prin principiul acestui articol, comisia a voit să oprească o neglijență din partea unui deputat; căci el, fiind mandatar al nației, este un lucru foarte grav, și nu trebuie cine-va să fie neglijent; dar n'a voit să intre în amănunte, de exemplu: fiind bolnav, să spue și ce boală are. Când însă de șese ori pe rînd nu va scrie, atunci este drept să se presupue o demisie din partea lui. Afară de aceasta, propun un amendament: «afară din cauză de forță majoră.» Cu această expresie, orî-ce cuvînt pîere.

D. Brăiloiu zice că, deși primim un asemenea principiu, dar cel puțin să deslușim ideea bine; căci, dacă un deputat va lipsi în șese seanțe, după șese seanțe nu-i mai este permis să se justifice.

D. Boerescu zice că adăogându-se expresia de «forță majoră», este destul.

D. Brăiloiu revine iar la ideea d-lui, și aduce un exemplu când un deputat se va afla neguțător, și fiind în caz să i se amenințe starea și onoarea sa, nu poate să dea de față acest motiv, care l'a făcut să lipsească, și care nu i-ar da nici îndestulă liniște de spirit, ca să se gîndească a vesti pe Adunare.

D. Bosianu: Lipsirea deputatului poate să se întîmple în trei casuri: 1) când deputatul nu s'a înfățișat de loc la Adunare, și aceasta se prevede la art. 124; 2) când un deputat se înfățișează la Adunare, și apoi de-odată lipsește, fără a da în cunoștință lipsa lui; un asemenea deputat nu merită favoare, de cât în caz de

No. 2584. forță majoră; al 3-lea caz care cere să se adauge la art. 124: «ase-
1859 «menea va fi și cu deputații cari lipsesc cu concediū, dacă nu se
3 Martie. «vor înfățișa la Adunare în cele d'întâi șese ședințe după expi-
«rarea concediului». Cât pentru considerațiile d-lui Brăiloiū, îi răs-
pund: când face cine-va o lege, nu trebuie să ia în considerație
cazurile cele esecțiionale, ci cele ordinare. Nu se poate, pentru o
esecțiune, să se dea deputatului o favoare așa de mare.

D. Brăiloiū propune să se treacă în procesul verbal că de-
putatul care după șese seanțe va veni să dea cuvînt de lipsa sa,
să fie primit.

Prințul Brâncoveanu propune următorul sub-amendament:
«La articolele 123 și 124, în loc de șese seanțe, să se pue cinci-
«spre-zece zile, și cu deslușire că deputatul va fi primit și după
«acest termen a justifica lipsirea sa.»

D. I. Brătianu zice că prințul Brâncoveanu are dreptate să
transforme ședințele în zile, decât că cinci-spre-zece zile este prea
mult, în cinci-spre-zece zile se poate întâmpla să fie și cinci-spre-zece
ședințe; zece zile puind, suntem încă destul de liberali.

D. Lenș: Nu știū de ce d. Brătianu prevede numai cazul de
rea credință, când odată este admis principiul că se poate justifica?

D. I. Brătianu: Pentru că aceste articole nu privesc pe de-
putații cari lipsesc de bună credință, ci numai pe acei cari lipsesc
cu rea credință.

Se pune la vot sub-amendamentul prințului Brâncoveanu prin
sculare și ședere, și votul fiind îndoios, se face prin apel nominal,
și se leapădă cu 29 voturi în contra a 28.

D. C. Brăiloiū propune a se substitui zicerei de «se soco-
tește» din art. 123, zicerea: «se presumă».

Adunarea primește această substituie.

Se pune apoi la vot art. 123 întreg și se primește.

Se citește art. 124 și d. Bosianu propune următorul amen-
dament: «Deputatul care în cele d'întâi șese seanțe după convo-
«carea Adunării, nu s'a înfățișat spre a împlini mandatul său, se
«presumă demisionat, afară numai de va justifica un caz de forță
«majoră.»

D. A. Florescu: Amendamentul d-lui Bosianu complectă art.
124 oare-cum și face o concesie mai mult deputatului, ca să-l a-
pere de a fi pus la o îndatorire prea grea. Dacă este ast-fel, zic
că o asemenea concesie să se facă și deputatului care se află în
cazul articolului 123. Dar fiind-că s'a votat, nu mai am cuvînt a

mă opune. Acum însă, asupra art. 124, propun, ca un mijloc de a No. 2584.
se reconcilia ideile, după ce s'a arătat termenul de șese seanțe, 1859
să se acorde deputatului încă un termen de șese zile, spre a se 3 Martie
justifica; de aceea, propun un sub-amendament la amendamentul
d-lui Bosianu.

D. Bosianu: Propunerea d-lui A. Florescu orî este nefolositoare, orî vine și neutralizează o hotărâre luată de Adunare. Sensul articolului de care este vorba, este acesta că, după expirarea de șese seanțe, deputatul se socotește ca demisionat; el însă poate veni să se justifice. Acum, una din două: sau d. A. Florescu adaugă aceasta la art. 123, și atunci calcă o hotărâre ce Adunarea a luat, sau că nu înțelege aceasta, și zice că șese zile are spre a se justifica, și atunci devine de prisos sensul articolului. De aceea nu primesc acest sub-amendament.

D. I. Florescu: În adevăr, a perde calitatea de deputat, este un ce grav; a zice să i-se acorde șese zile, este condiția cea mai grea, căci atunci este că la a șaptea zi, deputatul este în imposibilitate de a se justifica; art. 124 este mult mai generos, căci, dând drept deputatului a se justifica în caz de forță majoră, nu-i zice când să vie.

În urma acestor considerații, d. A. Florescu își retrage sub-amendamentul. Se consultă Adunarea asupra amendamentului d-lui Bosianu și se primește.

Se citește art. 125, și se primește fără nici-o modificare.

D. I. Brătianu: Socotesc că este de trebuință un nou articol; ideia lui mî-a venit erî. Când presidentul și vice-presidenții vor lipsi șese seanțe, Adunarea trebuie să stea în nelucrare; așa dar propun următorul amendament, ca nou articol: «Dacă presidentul și vice-presidenții, din boală sau orî ce altă împrejurare, nu vor veni la două ședințe de-a rîndul, la a doua ședință, Camera va urma la lucrările sale, dând fotoliul presidenției celui mai bătrîn dintre deputații de față.»

D. Brăiloiu: Nu știu de ce se prevede numai cazuri excepționale, lucruri anormale; dacă ar fi să procedăm cu ipoteze de împrejurări anormale, nu știu unde o să mergem.

Prințul Dimitrie Ghica: Opunerea ce face d. Brăiloiu socotesc că ar fi motivată, dacă cazul nu s'ar fi ivit; dacă însă cazul s'a ivit, de ce să nu se prevadă un caz ce ar putea aduce împedicare în lucrări?

No. 2584. D. Brăiloiu zice că părerea d-lui n'a fost un amendament,
1859 ci o simplă părere.

3 Martie

Se consultă Adunarea asupra amendamentului d-lui I. Brătianu, și se primește.

Se citește art. 127 și se primește fără nici-o modificare.

La art. 128, d. I. Brătianu zice că termenul din acest articol să fie mai general; că de s'ar aduce 2, 3 batalioane în curte, este mai grav, de cât a se pune 2, 3 soldați la ușe; de aceea propun următorul amendament: «Puterea armată nu va putea fi chemată «în jurul Adunării de cât numai de către president prin consimțimintul Adunării.»

D. I. Florescu observă d-lui Brătianu că Adunarea nu poate să vorbească în regulamentul ei de împrejurul Adunării; cea mai sfântă datorie a guvernului este a asigura independența Adunării; rămâne la datoria guvernului a face poliția din afară. Apoi, adaogă că chiar presupunând un guvern criminal, care ar vrea să impună Adunării, prin baionete, nu știe care ar fi puterea Adunării cu care ar putea să se opună acestui guvern.

D. I. Brătianu, la cea d'întâiu idee a d-lui Florescu, răspunde că Adunarea este în dreptul ei de a-și asigura independența; că acest drept nu trebuie să-l aibă de cât numai Adunarea singură, și că consideră ca o Adunare degradată pe aceea care a încredințat asigurarea independenței sale guvernului; când însă Adunarea va socoti că are trebuință să se susțină, atunci dreptul ei este să ceară ajutorul guvernului, și el este dator să-l dea; dar guvernul nu poate să-și însușească acest drept, fără invitația Adunării. Cât pentru cea de a doua idee, s'aū găsit nu numai guverne criminale ci și Adunări, și chiar și popoare; de aceea, o lege presupune oamenii răi. D. Florescu a zis că, dacă un guvern ar putea să fie criminal, care este pozițiunea Adunării de a se apăra? Noi însă aci nu facem capete de legi, prin cari Adunarea să ia măsuri în contra urmării criminale a guvernului; aci, vrem să zicem numai că, dacă guvernul ar trimite oștire, atunci ar comite un delict, care ar fi cunoscut de toată lumea și această cunoștință ar fi ca un paratoner. Dacă însă, din contra, vom primi propunerea d-lui Florescu, ca guvernul să aibă drept, de câte ori va voi, să înconjoare Camera cu soldați, atunci lumea, obicinuită cu aceasta, nu va cunoaște când guvernul are intenția rea, și prin urmare, delictul guvernului nu va fi cunoscut.

Se întreabă Adunarea dacă este destul de luminată asupra a-

mendamentului d-lui I. Brătianu, și fiind destul de luminată, se No. 2584.
pune la vot și se primește. 1859

Se citesc articolele 129 și 130 și se primesc fără nici-o mo-³ Martie
dificare.

Asupra art. 131, d. G. Văleanu propune următorul amendament: «Tribuna oficială fiind rezervată numai pentru funcționarii «Statului, biletele de intrare, atât în această tribună cât și în cea «diplomatică, se vor încredința d-lui ministru secretar de Stat al «afacerilor străine», care se și primește de Adunare.

Se citesc articolele 132, 133 și 134 și se primesc fără nici o modificare.

Apoi se pune la vot regulamentul în total, și d. Bosianu invocând art. 73 din regulament, cere ca acest vot să se dea în ședința viitoare. Adunarea primește.

D. Boerescu anunță că Sâmbătă va interpela ministerul asupra măsurilor ce va fi luat pentru criza comercială.

Em. Sa presidentul întreabă pe comisia însărcinată cu facerea răspunsului la adresa Adunării moldovene, dacă Sâmbătă își va prezenta lucrarea. Unul din membrii comisiei răspunde că, în ședința de Sâmbătă, comisia va prezenta lucrarea sa.

D. I. Brătianu aduce aminte Adunării că s'a citit o adresă a d-lui N. Opran, în care comunică Adunării că s'a numit administrator și că a plecat; și întreabă pe Adunare, fiind-că n'a primit articolul ce se propusese, ce o să se facă cu această comunicare?

I-se răspunde de la birou că o să se facă cunoscut d-lui N. Opran măsurile luate de Adunare, cât se va putea mai curînd.

Se ridică ședința și se amîină pentru Sâmbătă la 21 Februarie.

Vice-presidentul, (subscris) Constantin Cantacuzino.

Secretari, (subscriși): A. Arsache | Scarlat Fălcoianu | Sc.
Turnavitu | C. Argintoianu.

Anexa A. — Adresa ministerului afacerilor străine al Valahiei, No. 462, de la 18 Februarie (2 Martie) 1859. Bucuresci.

Măria Sa Prea Înălțatul nostru Domn bine-voind a însărcina pe doi din membrii onor. Adunării de a duce la Constantinopol arz-mahzarul țarei, și anume: d-nii Nicu Rosetti și Ioan I. Filipescu, sub-iscălitul are onoare a da aceasta în cunoștința Prea St. Voastre, ca să cunoașteți motivele lipsirei a mai sus arătaților doi deputați.

Pentru ministru, (subscris) N. Lahovari.

No. 2584. *Anexa B.* — Incunoștiințarea făcută de d-l N. Opran preșidenției Adunării electivă a Valahiei, în 19
1859
3 Martie
Februarie (3 Martie) 1859. Bucuresci.

Înaltul guvern încredințându-mi funcția de administrator în districtul Dolj, și fiind-că această misie cere prezența mea în acel district, și pe un termen nehotărât, de aceea sub-semnatul cu onoare o dă în cunoștință că, spre acest sfârșit, își întreprinde călătoria la acel district chiar astăzi, și cu această deslușire că-și reservează dreptul de deputat pînă cînd onor. Cameră va hotărî dacă un deputat poate ocupa și funcție, sau nu, rămînendu-mi dreptul a-mi alege preferința din două una.

(subscris) N. Opran.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance XV.

Aujourd'hui, Jeudi, ce 19 Février 1859, l'Assemblée électorale de Valachie s'est réunie dans la salle de ses séances, sous la présidence de M. Costaki Cantacuzino, à 11 heures du matin, et a tenu sa quinzième séance.

Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas: S. S. le Métropolitain, l'évêque de Rîmnic, MM. Arsaki, malade, J. J. Filipesco et N. Rosetti, en mission à Constantinople, N. Golesco, N. Opran et B. Catargi, sans indication des motifs.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté par l'Assemblée.

M. Boëresco fait observer que, dans les procès-verbaux, certains discours sont passés in extenso, tandis que d'autres ne sont mentionnés qu'en deux ou trois mots. L'orateur dit que c'est injuste.

M. Braïloï fait la même observation et ajoute que ce n'est pas là une preuve d'impartialité de la part du bureau. Puis, il demande au bureau pourquoi les amendements ne sont pas compris dans le corps des procès-verbaux, mais seulement donnés comme annexes.

Le bureau répond que les amendements sont compris dans le No. 2584, corps même des procès-verbaux.

1859

3 Martie

M. J. Floresco et J. Bratiano, abondant dans le sens de MM. Boëresco et Braïloï, disent que les procès-verbaux sont fort incomplets. Le bureau répond que MM. les députés doivent réserver leurs observations pour les présenter lors de la prochaine discussion de la partie du règlement relative aux procès-verbaux.

On communique à l'Assemblée une adresse du secrétariat d'Etat, faisant savoir que MM. N. Rosetti et J. Filipesco ont été envoyés par le gouvernement en mission à Constantinople. (Annexe A.)

On communique à l'Assemblée une lettre de M. N. Opran, député de la ville de Braïla, notifiant que, nommé préfet du district de Dolj, il y est parti et que, après qu'on aura décidé la question de savoir si un député peut être aussi fonctionnaire, il se réserve le droit de choisir entre ces deux charges. (Annexe B.)

Le prince Démètre Ghica trouve irrégulier le procédé de M. N. Opran et propose que tout député qui voudra s'absenter, devra ou demander d'abord un congé ou donner sa démission. L'orateur demande que le bureau réponde à M. Opran que sa lettre de notification n'a pas pu être prise en considération par l'Assemblée comme une demande de congé, qui doit être présentée régulièrement, faute de quoi il sera considéré comme absent sans aucun avis.

L'Assemblée, consultée, adopte cette proposition.

Il est donné lecture d'une demande de congé de l'évêque de Rîmnic.

M. J. Bratiano dit que S. S. le Métropolitain et LL. SS. les évêques se trouvent dans une situation exceptionnelle, étant députés de droit, et qu'on ne peut pas leur refuser un congé demandé; par conséquent, les demandes de congé du clergé ne sont que de simples communications, dont l'Assemblée prend seulement acte.

On communique ensuite à l'Assemblée une adresse du secrétariat d'Etat, transmettant deux pétitions de naturalisation, celle de M. Henri Winterhalter et celle de M. Maïoresco.

M. J. Bratiano dit qu'après avoir terminé la discussion du règlement et formé les sections, ces pétitions seront transmises à la section respective.

L'Assemblée adopte cette proposition.

L'ordre du jour appelle la continuation de la discussion du règlement.

No. 2584. Il est donné lecture des art. 62 jusqu'à 75 inclusivement, qui
1859 sont adoptés sans aucune modification.

3 Martie

A l'art. 76, M. J. Bratiano demande à la commission chargée de la rédaction du règlement qu'est-ce qu'elle voulait dire par l'expression: «résolution».

Après l'explication que cette expression équivaut à celle de «décision», l'article est adopté.

L'art. 77 est adopté sans modification.

A l'art. 78, M. Falcoyano fait observer que, du moment que, dans un autre article, on a adopté l'expression: «nombre des membres inscrits», il serait bien de l'ajouter ici aussi.

L'Assemblée y consent et l'article est adopté avec cette addition.

L'art. 79 est adopté sans aucune modification.

M. J. Bratiano dit qu'il manque ici un article. Après avoir terminé la discussion d'un projet et, ensuite, de tous ses articles, il est d'usage de mettre aux voix l'ensemble du projet.

On affirme que cela a été dit dans le règlement; mais, après avoir constaté qu'en effet, un tel article manque, l'Assemblée, sur la proposition de M. Boëresco décide d'ajouter, à la fin de l'art. 76, la phrase: «Les projets sont votés par articles «et puis dans leur ensemble.»

Il est donné lecture de l'art. 80.

M. J. Bratiano propose d'ajouter à cet article l'expression: «sauf «le cas où l'Assemblée trouve qu'il y a urgence.»

M. Boëresco dit que cette addition est inutile, puisque cela dépend des ministres.

M. J. Bratiano réplique que, lorsque le ministre demande un terme de trois jours pour répondre à une interpellation, la Chambre le lui accorde; mais lorsqu'il ne le demande pas, la Chambre doit-elle quand-même attendre trois jours?

M. Braïloï dit qu'une interpellation peut être liée à plusieurs questions auxquelles le ministre peut ne pas être préparé; s'il est préparé et peut répondre immédiatement à l'interpellation, on ne voit pas pourquoi il demanderait un délai de trois jours.

M. J. Floresco dépose l'amendement suivant: «sauf lorsque «le ministre déclare qu'il peut répondre immédiatement.» L'orateur dit que, selon lui, la discussion de l'interpellation ne peut avoir lieu sur le champ que dans un seul cas, savoir quand le ministre déclare qu'il n'a pas besoin d'un délai.

M. Jean Bratiano dit qu'il y a encore un autre cas, selon

les règles du régime parlementaire, savoir que la majorité de No. 2584.
l'Assemblée a le droit d'interpeller le ministre, lorsqu'elle croit 1859
que le cas est urgent. 3 Martie

M. J. Floresco: Pour former une règle sur cette question du régime parlementaire, il y a deux voies: le bon sens et les usages adoptés par les nations qui jouissent de ce régime. L'orateur croit que, chez toutes ces nations, le délai de trois jours est adopté.

M. Braïloï soutient l'avis de M. Floresco contre celui de M. Bratiano et dit que, si on fait de la théorie dans une loi, il faut que cette théorie ait un résultat pratique, ce qui manque à la proposition de M. Bratiano.

M. J. Bratiano: Je réponds d'abord à M. Floresco, puisqu'il a soulevé la question de savoir si notre nation est suffisamment préparée pour adopter le régime parlementaire en son entier, ou bien si nous devons nous tracer des limites. Je comprends que la thèse de M. Floresco soit soutenue en général; mais il y a des questions de principes qui forment les bases du régime parlementaire; si nous rejetons ces bases, nous nous déclarons contre les sept Puissances; ma proposition touche à un principe fondamental du régime parlementaire. Quant à l'affirmation de M. Braïloï que ma proposition n'aurait aucun résultat pratique, je demande qu'est-ce qui arriverait si un ministre déclarait qu'il ne peut pas répondre aux questions de l'Assemblée? Quel serait l'effet positif d'une telle attitude du ministre? Il y en a deux: 1° Dans des cas ordinaires, si le ministre répétait deux ou trois fois son refus, il perdrait la confiance de la majorité et ne pourrait pas se maintenir pendant longtemps. Voilà une conséquence positive. 2° Dans des cas exceptionnels, si le ministre commettait un acte de conspiration contre la liberté de l'Assemblée et de la nation — on a vu de tels actes chez des nations ayant un régime parlementaire et se trouvant dans une situation normale, n'ayons donc pas la présomption qu'ils ne pourraient pas être commis chez nous — dans ces cas, un remède efficace est prévu par la convention, savoir la mise du ministre en accusation. Voilà un résultat positif, naturel, normal.

A la suite de cette discussion, M. J. Floresco modifie son amendement, en ajoutant à la fin de la phrase: «ou lorsque la «Chambre décide que l'interpellation présente une urgence immédiate.»

L'Assemblée, consultée, adopte l'amendement ainsi modifié.

No. 2584. Il est donné lecture des art. 81 jusqu'à 93 inclusivement, qui
1859 sont adoptés sans aucune modification.

3 Martie

A l'art 94, M. Braïloï dit: Je ne trouve pas convenable d'appeler aux travaux de l'Assemblée des hommes qui ne sont pas ses membres. Nous refusons aux ministres la faculté d'être membres des commissions et, d'autre part, on veut introduire l'usage que des personnes étrangères à l'Assemblée puissent prendre part à ses travaux. Il est anormal qu'un homme qui ne fait pas partie de l'Assemblée travaille avec elle, soit en secret, soit en public. On a dit qu'il est bien que des hommes spéciaux prennent part aux travaux de l'Assemblée et, pour cette raison, on a introduit le présent article. Chacun de nous a des relations avec des hommes spéciaux qui peuvent l'éclairer; il peut aussi demander au gouvernement de composer une commission qui communiquera à l'Assemblée son avis. Il faut éviter que des personnes étrangères prennent part aux travaux de l'Assemblée.

M. Bosiano combat les deux idées de M. Braïloï. La première est erronée et la seconde est inacceptable. Pour le prouver, l'orateur examine l'esprit de l'article: il peut se trouver, dans une section, des hommes qui auront à discuter une question sur laquelle ils ne peuvent pas se prononcer en conscience; dans ce cas, ils ont besoin de s'éclairer. M. Braïloï dit qu'il ne convient pas d'introduire au sein de l'Assemblée des éléments étrangers; l'orateur partage cette opinion; mais M. Braïloï applique mal ce principe. On n'entre au sein de l'Assemblée que lorsqu'on prend part à ses délibérations; mais quand on reste de côté, dans une section, et on répond aux questions posées, on ne prend pas part aux délibérations. Puis, M. Braïloï dit que, s'il y a besoin de personnes étrangères, l'Assemblée doit s'adresser au gouvernement. N'est-il pas mieux que la section elle-même choisisse les gens dans lesquels elle a confiance, plutôt que de s'adresser au gouvernement? C'est pourquoi l'orateur soutient l'article tel qu'il a été rédigé.

M. Braïloï: J'ai dit que l'Assemblée doit s'adresser au gouvernement pour la nomination des commissions d'hommes spéciaux qui éclaireront l'Assemblée; celle-ci, cependant, sera toujours libre de discuter leur avis. Il s'agit d'éviter des gens qui peuvent nous faire du mal; nous avons le droit et le devoir de le rechercher partout le savoir, pour ne pas faire de confusion.

M. J. Otteteleshano: Je crois qu'il n'y a aucune confusion et que l'article est bon; je demande le maintien de l'avis de M. Bosiano.

L'Assemblée, consultée, adopte l'opinion de M. Bosiano.
On donne lecture des art. 95 jusqu'à 99 qui sont adoptés sans aucune modification.

A l'art. 100, M. Bosiano propose qu'au lieu de dire «la députation», on dise «l'Assemblée.»

M. Braïloï dit que les députés état nommés par l'Assemblée, il y a garantie suffisante qu'ils représentent son opinion.

M. Bosiano: Lorsqu'on nomme une commission, le député nommé a la confiance de l'Assemblée; mais il ne s'ensuit pas que son opinion soit en harmonie avec l'opinion générale de l'Assemblée. C'est pourquoi l'orateur propose la modification en question.

L'Assemblée, consultée, adopte la proposition de M. Bosiano.

Les art 101 jusqu'à 104 inclusivement sont adoptés sans aucune modification.

On donne lecture de l'art 105.

M. G. Linche demande quelle est la garantie que le fonctionnaire ne communiquera pas à des personnes étrangères ce qui se fait à l'Assemblée.

On lui répond que la garantie c'est que le bureau est élu par l'Assemblée et que c'est lui qui a le souci de la surveillance.

On donne lecture de l'art. 106.

M. J. Bratiano propose qu'on prenne une décision au sujet des comptes-rendus.

M. Falcoyano dit que le bureau ne peut prendre d'autre responsabilité que celle de faire les rectifications qu'on aura exigées après avoir lu le procès-verbal dans le «Moniteur.»

M. Turnavitu dit que, pour pouvoir faire un compte-rendu, il faut que les orateurs parlent à tour de rôle et plus lentement, afin que les sténographes puissent fixer tout ce qui a été dit; puis, chaque orateur peut, s'il le veut, venir au bureau corriger le discours qu'il a prononcé.

M. C. A. Rosetti n'admet pas ce dernier avis de M. Turnavitu; un orateur ne peut pas rectifier, en particulier, son discours; il ne peut pas corriger ce qu'il a dit une fois.

M. J. Floresco et M. J. Bratiano font observer que les procès-verbaux sont si courts qu'en les écoutant, même un député qui a assisté à la discussion, n'y comprend rien; il faut que les procès-verbaux soient plus complets, si, dans la situation actuelle, nous ne pouvons pas avoir de comptes-rendus.

M. Braïloï, pour expliquer mieux la demande de MM. Bratiano

No. 2584. et Floresco, donne la définition du compte-rendu et du procès-verbal; il dit, comme M. Bratiano, que l'Assemblée et ceux qui
 1859 verbal; il dit, comme M. Bratiano, que l'Assemblée et ceux qui
 3 Martie sont chargés d'appliquer une loi doivent avoir en vue les motifs qui ont guidé les législateurs dans la confection de cette loi; mais, pour se conformer à la convention, on doit faire des procès-verbaux seulement; d'autre part, il faut donner à l'Assemblée les moyens d'avoir des comptes-rendus qui, cependant, ne doivent pas figurer dans le journal officiel, mais être publiés dans une publication séparée, qui sera distribuée aux députés et pourra servir de boussole aux juges. De cette façon, on satisfera à la demande de M. Bratiano, tout en se conformant à la convention.

M. Boëresco dit qu'en effet les procès-verbaux sont très courts et qu'il y a nécessité de publier dans le «Moniteur», les débats de l'Assemblée. Les rectifications doivent être de même rendues publiques; aussi, faut-il, au lieu des comptes-rendus, rédiger les débats de l'Assemblée et les publier.

M. G. Stirbey dit que, d'après la convention, il n'est pas permis de publier des comptes-rendus dans le «Moniteur.»

M. Bosiano: La convention ne défend pas la publication des débats de l'Assemblée, tout en n'exigeant que la publication des procès verbaux. En disposant cette dernière publication, elle la rend obligatoire, tandis que le reste est facultatif. Par conséquent, en publiant les débats de l'Assemblée, nous ne faisons qu'exercer une faculté. Je ne comprends pas pourquoi le prince Stirbey donne à cet article de la convention un sens trop restreint, quand il est dans l'intérêt de l'Assemblée de publier ses débats.

M. Braïloï: Si c'était là une faculté laissée à nous, nous n'aurions pas décidé, par un article du règlement, qu'un député ne peut pas, sans autorisation de l'Assemblée, publier son discours. Des deux choses l'une: ou bien le texte de la convention autorise la publication des débats dans toute leur extension, et la publication des discours rentre dans cette autorisation; alors l'article devient inutile; ou bien la convention nous limite aux procès-verbaux sommaires et alors l'article du règlement devient nécessaire.

M. Bosiano: Peut-on affirmer que les membres de la commission ont été infaillibles et que leur travail est sans défaut? Cependant, ici, la commission a eu raison: elle a supposé qu'il n'y aurait pas de sténographes et, alors, le député qui voudrait publier son discours, devrait le soumettre au bureau.

L'Assemblée décide qu'en dehors des procès-verbaux som-

maires, il sera aussi publié des comptes rendus, toujours sous le No. 2584. contrôle du bureau.

1859

On fait une rectification à l'art. 104, en substituant au mot ³ Martie «résolution», le mot «débats.»

M. Boëresco propose l'amendement suivant, comme un alinéa de l'art. 102: «De même, par les soins du bureau, on instituera, «auprès des sections, des copistes et des rédacteurs, en vue de la «rédaction des procès-verbaux des sections.»

L'Assemblée, consultée, adopte cette proposition.

L'art. 107 est adopté sans aucune modification.

M. J. Bratiano fait observer que M. Floresco a exprimé le désir que le «Moniteur» soit distribué à tous les députés; l'orateur demande que ce désir soit transformé en article de règlement.

On lui répond que l'art. 119 satisfait à cette demande.

Il est donné lecture des art. 108 jusqu'à 113 inclusivement, qui sont adoptés sans aucune modification.

L'art. 114 est adopté sans modification.

M. Bratiano demande au bureau de prendre des dispositions en vue d'avoir le plus tôt possible une collection complète du «Moniteur» français, qui est très utile pour la discussion des lois.

L'Assemblée adhère à cette proposition.

Les art. 115 jusqu'à 122 sont adoptés sans aucune modification.

On donne lecture de l'art. 123.

M. Braïloï dit, quant au principe de cet article, qu'il serait mieux de ne pas le poser, car il y a des intérêts de famille qui peuvent empêcher un député de venir et que celui-ci ne veut pas dévoiler.

M. Boëresco: Par cet article, la commission a voulu empêcher la négligence de la part du député, ce qui est une chose grave, les députés étant les mandataires de la nation. La commission n'a pas voulu entrer dans les détails; elle n'a pas exigé que le député qui annonce qu'il est malade, dise aussi sa maladie. Mais, si six fois l'une après l'autre, le député ne s'excuse pas, on est en droit de présumer sa démission. En outre, je propose l'amendement suivant: «sauf le cas de force majeure.» Ainsi, tout inconvénient disparaît

M. Braïloï dit que, si on adopte ce principe, il faut au moins l'expliquer bien; car, selon la rédaction de l'article, le député qui manquerait à six séances, ne pourrait même pas se justifier après ce terme.

No. 2584. M. Boëresco dit que, si on ajoute l'expression «sauf le cas
1859 de force majeure», ce sera suffisant.

3 Martie

M. Braïloï revient à son idée et cite l'exemple suivant: un député est commerçant; sa situation commerciale et son honneur sont menacés; il ne peut pas dévoiler ce motif, qui a causé son absence et qui ne lui a pas laissé la liberté d'esprit pour aviser l'Assemblée.

M. Bosiano: L'absence d'un député peut présenter trois cas différents: 1° Le député ne s'est pas présenté du tout à l'Assemblée; ce cas est prévu dans l'art. 124. 2° Le député s'est présenté, puis, tout-à-coup il cesse de venir, sans aucun avis; ce député ne mérite aucune faveur, sauf le cas de force majeure. 3° Le cas de congé; à cet égard, il faut ajouter à l'art. 124: «Il en sera de même quant aux députés absents par congé, s'ils ne se présentent pas à l'Assemblée pendant les premières six séances après l'expiration de leur congé.» Quant aux considérations présentées par M. Braïloï, je réponds que nous ne pouvons pas nous occuper des cas exceptionnels, mais seulement des cas ordinaires. On ne peut pas accorder au député une si grande faveur, à cause d'une exception.

M. Braïloï propose que le député qui a manqué pendant six séances, soit admis, s'il justifie son absence.

Le prince Brancovano propose l'amendement suivant: «Aux art. 123 et 124, au lieu de «six séances», dire «quinze jours», avec cette explication que, même après ce terme, le député sera admis, «s'il justifie son absence.»

M. J. Bratiano dit que le prince Brancovano a raison de transformer les séances en jours; mais quinze jours c'est trop, car, pendant ce temps, il peut y avoir dix séances; en mettant dix jours, on sera encore assez libéral.

M. Linche: Je ne sais pas pourquoi M. Bratiano ne prévoit que les cas de mauvaise foi, tandis que nous admettons la possibilité d'une justification.

M. J. Bratiano: Parce que ces articles ne concernent pas les députés absents de bonne foi, mais ceux qui s'absentent de mauvaise foi.

Le sous-amendement du prince Brancovano est mis aux voix par assis et levés; le résultat étant douteux, on vote à l'appel nominal; le sous-amendement est rejeté par 29 voix contre 28.

M. Braïloï propose qu'on remplace, dans l'art 123, l'expression «est considéré», par l'expression «est présumé.»

L'Assemblée adopte cette modification.

L'ensemble de l'art. 123 est mis aux voix et adopté.

On donne lecture de l'art. 124.

No. 2584.

1859

3 Martie

M. Bosiano propose l'amendement suivant: «Le député qui, pendant les premières six séances après la convocation, ne s'est pas présenté pour remplir son mandat, est présumé démissionnaire, sauf s'il se justifie par un cas de force majeure.»

M. A. Floresco: L'amendement de M. Bosiano complète en quelque sorte l'art. 124 et fait au député une concession de plus, en vue de le défendre d'une obligation trop dure. S'il en est ainsi, je crois qu'il faudrait faire la même concession au député qui se trouve dans le cas prévu par l'art. 123. Mais, comme cet article est déjà voté, je ne saurais m'y opposer. Quant à l'art. 124, je propose que, comme moyen de concilier les idées, on ajoute au terme de six séances encore un terme de six jours, pour permettre au député de se justifier. Je propose donc un sous-amendement à l'amendement de M. Bosiano.

M. Bosiano: La proposition de M. A. Floresco est inutile ou bien elle neutralise la décision prise par l'Assemblée. Le sens de l'article en question est qu'après l'expiration de six séances, le député est considéré comme démissionnaire, mais qu'il peut venir se justifier. Des deux choses l'une: ou bien M. A. Floresco veut qu'on fasse cette addition aussi à l'art. 123 et alors il viole la décision prise par l'Assemblée; ou bien il ne le veut pas et alors les six jours pour la justification sont inutiles, vu le sens du dit article. Je n'accepte donc pas le sous-amendement.

M. J. Floresco: Perdre la qualité de député, c'est une chose grave; or, donner six jours pour la justification, serait une aggravation excessive, car, alors, le septième jour, le député ne pourrait plus se justifier. L'art. 124 est plus généreux, car, en donnant la faculté de se justifier par la force majeure, il ne limite pas le terme de cette justification.

A la suite de ces considérations, M. A. Floresco retire son sous-amendement. L'Assemblée est consultée au sujet de l'amendement de M. Bosiano qui est adopté.

L'art. 125 est adopté sans aucune modification.

M. J. Bratiano: Je crois qu'il y a besoin d'un nouvel article, dont l'idée m'est venue hier. Lorsque le président et les vice-présidents feront défaut pendant six séances, l'Assemblée ne pourra pas travailler; je propose donc, sous forme d'amendement, un ar-

No. 2584. ticle nouveau ainsi conçu : « Si le président et les vice-présidents,
 1859 « par suite de maladie ou de toute autre cause, ne viennent pas à
 3 Martie « deux séances consécutives, à la seconde séance, la Chambre pour-
 « suivra ses travaux sous la présidence du plus âgé des députés
 « présents. »

M. Braïloï : Je ne sais pourquoi on ne prévoit que des cas exceptionnels, des choses anormales ; si nous procédons par des hypothèses sur des circonstances anormales, on ne sait où nous en arriverons.

Le prince Démètre Ghica : Je crois que l'opposition de M. Braïloï serait motivée, si le cas ne s'était pas présenté ; mais si un tel cas s'est déjà produit, pourquoi ne pas prévoir qu'il pourrait empêcher le travail de l'Assemblée.

M. Braïloï dit qu'il n'a pas présenté d'amendement, mais a exprimé simplement son avis.

L'Assemblée, consultée, adopte l'amendement de M. Bratiano.

L'art. 127 est adopté sans aucune modification.

A l'art. 128, M. J. Bratiano dit que les termes de cet article doivent être plus généraux. Amener deux ou trois bataillons dans la cour, serait plus grave que de poster deux ou trois soldats à la porte. C'est pourquoi l'orateur propose l'amendement suivant : « La force armée ne pourra être appelée dans les environs du siège de l'Assemblée que par le président avec le consentement de l'Assemblée. »

M. J. Floresco fait observer que, dans son règlement, l'Assemblée ne peut pas parler des environs de son siège. Le devoir le plus sacré du gouvernement est d'assurer l'indépendance de l'Assemblée ; la police extérieure incombe donc au gouvernement. En supposant même un gouvernement criminel qui voudrait exercer une pression sur l'Assemblée au moyen des baïonnettes, on ne voit pas quelle serait la force que l'Assemblée pourrait opposer.

M. J. Bratiano répond, au premier argument de M. J. Floresco, que l'Assemblée a le droit d'assurer son indépendance ; ce droit ne doit appartenir qu'à l'Assemblée seule ; l'Assemblée qui confierait ce soin au gouvernement, serait une Assemblée dégradée. Lorsque l'Assemblée croira qu'elle a besoin d'être soutenue, elle aura le droit de demander la protection du gouvernement, qui sera obligé de la lui donner. Mais le gouvernement ne saurait s'arroger ce droit, sans une invitation de la part de l'Assemblée. Quant au second argument, on a vu non seulement des gou-

vernements criminels, mais aussi des Assemblées et même des No. 2584
peuples; aussi, la loi prévoit-elle des cas criminels. M. Floresco a 1859
demandé quels moyens l'Assemblée trouverait pour s'opposer à 3 Martie
un gouvernement criminel. Mais, maintenant, il ne s'agit pas d'une
loi statuant des mesures contre les procédés criminels d'un gou-
vernement; nous voulons dire seulement que, si le gouvernement
envoie la force armée, il commettra un délit; tout le monde le
saura et ceci nous servira de paratonnerre. Par contre, si nous
adoptons la proposition de M. Floresco, tendant à ce que le gou-
vernement ait le droit, chaque fois qu'il le voudra, d'entourer de
soldats la Chambre, le monde s'y habituera et ne saura plus quand
le gouvernement a de mauvaises intentions; dès lors, le délit du
gouvernement ne sera pas connu.

L'Assemblée est consultée pour savoir si elle est suffisamment
éclairée sur l'amendement de M. Bratiano. Elle répond affirmative-
ment. L'amendement est mis aux voix et adopté.

Les art. 129 et 130 sont adoptés sans aucune modification.

A l'art. 131, M. G. Valeano propose l'amendement suivant;
«La tribune officielle est réservée aux fonctionnaires de l'État;
«les cartes d'entrée pour cette tribune, ainsi que pour la tribune
«diplomatique, seront confiées à M. le ministre secrétaire d'Etat
«au département des affaires étrangères.»

Cet amendement est adopté par l'Assemblée.

Les art. 132, 133 et 134 sont adoptés sans aucune modification.

L'ensemble du règlement est mis aux voix. Mais M. Bo-
siano, invoquant l'art. 73 du règlement, demande que ce vote
ait lieu dans la séance suivante.

L'Assemblée adopte cette proposition.

M. Boëresco annonce que, Samedi, il interpellera le gouver-
nement sur les mesures qu'il aura prises à propos de la crise
commerciale.

S.S. le président demande à la commission chargée de la
rédaction d'une réponse à l'adresse de l'Assemblée moldave, si elle
présentera son travail Samedi.

Un des membres de la commission répond que, Samedi, ce
travail sera présenté.

M. J. Bratiano rappelle à l'Assemblée la communication de M.
N. Opran, annonçant sa nomination au poste de préfet et son départ.
L'article concernant ce cas n'ayant pas été adopté, l'orateur de-
mande qu'est-ce que l'Assemblée va faire de cette communication?

No. 2584 Le bureau répond qu'il va le plus tôt possible faire savoir à
1859 M. Opran les mesures prises.

3 Martie La séance est levée et ajournée au Samedi, 21 Février.

(Suivent les signatures.)

Annexe A. — Adresse du ministère des affaires étrangères,
No. 462, du 18 Février (2 Mars) 1859. Bucarest.

S. A. le Prince a bien voulu charger deux des membres de l'honorable Assemblée, savoir MM. Nicolas Rosetti et Jean J. Filipesco, de porter à Constantinople l'adresse du pays. Le soussigné a l'honneur de porter ceci à la connaissance de Votre Sainteté, afin de faire connaître les motifs de l'absence des deux députés sus-nommés.

Pour le ministre, (s.) N. Lahovary.

Annexe B. — Communication faite par M. N. Opran à la présidence de l'Assemblée électorale de Valachie, le 19 Février (3 Mars) 1859. Bucarest.

Le haut gouvernement m'a confié les fonctions de préfet du district de Dolj; cette mission exige ma présence dans ce district pour un terme indéfini. J'ai donc l'honneur de faire savoir que, dans ce but, j'entreprends, aujourd'hui même, un voyage pour le dit district. Je déclare que je me réserve mes droits de député, jusqu'à ce que l'honorable Chambre aura décidé si un député peut ou non occuper aussi un poste de fonctionnaire; alors, j'aurai le droit de déclarer mes préférences.

(s.) N. Opran.

No. 2585.—Procesul-verbal No. XVI al Adunării electivă a Valahiei, din 21 Februarie (5 Martie) 1859. București.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“, No. 24, din 11 Martie 1859.)

Adunarea electivă a Țării Românești.

Ședința XVI.

No. 2585. Astăzi, Sâmbătă, la 21 Februarie, Adunarea electivă a Țării
1859 Românești, sub prezidenția Prea Sf. Sale Părintelui Mitropolit,
5 Martie adunându-se în sala ședințelor sale, a ținut a XVI-a ședință.

Se face apelul nominal la care nu răspund 11 membri, și a. No. 2585.
 nume: episcopul Rîmnicului, în concediū; d-niŃ N. Goleșcu, N. 1859
 Opran, Sc. Voinescu, I. I. Filipescu și N. Rosetti, cei doi din 5 Martie
 urmă în misiune la Constantinopol; Sc. Lăzureanu, D. Brătianu,
 G. Văleanu, B. Vlădoianu și Sc. Krețulescu, bolnavi.

Se citește procesul-verbal al ședinței precedente, care se primește cu singura modificare de a se desluși bine că art. 131 din regulament destină tribuna, de care vorbește, nu numai pentru funcționari, dar și pentru alte persoane, cărora se va găsi de cuviință de către d. secretar al Statului a le da bilete.

Se citește de către unul din secretari demisiunea d lui maior Lăzureanu de deputat al orașului Tîrgoviște. Adunarea o primește, și hotărăște a se comunica guvernului, spre a procede la o nouă alegere.

Se comunică Adunării trei cereri de concediū din partea d-lor deputați Ioan Marghiloman, C. Cotescu și C. Argintoianu; din cari: a celui d'întăiu pentru 15 zile, iar a celor din urmă doi pentru 20 zile. Adunarea acordă concediul cerut d-lui Marghiloman, fiind motivat de un caz excepțional, și refuză concediile d-lor Cotescu și Argintoianu, neavând motive destul de puternice.

Se propune de d. I. Otteteleșanu să se prorogae Adunarea pentru 15 zile.

După mai multe desbateri, și declarația d-lui ministru de finanțe, la întrebarea ce 'i-a făcut d. I. Brătianu, că nu cunoaște nici-o chestie urgentă, care se să supună Adunării în cursul săptămînei, se hotărăște de Adunare ca săptămîna cea mare a postului să fie vacanță.

După aceasta, se trece la ordinea zilei, care este: || 1) Votarea în tot a proiectului de regulament. || 2) Răspunsul la adresa primită din partea Adunării Moldovei. || 3) Interpelația ce d. Boerescu anunșase în seanța precedentă, că are să facă d-lui ministru de finanțe asupra măsurilor ce se vor fi luat de guvern, în privința crizei comerciale ce amenință țara.

Tot proiectul de regulament al Adunării se pune la vot; rezultatul a fost: || Numărul votanților, 54. || Majoritatea absolută, 28 || Bile albe, 44. || Bile negre, 10.

Em. Sa presidentul declară că Adunarea a încuviințat.

Ședința se suspendă pentru 10 minute.

La redeschiderea ședinței, d. Brăiloiu, ca raportor al comi-

No. 2585. siei însărcinate cu facerea răspunsului la adresa Adunării din Mol-
1859 dova, citește Adunării următorul proiect de răspuns :
3 Martie

«Iubiților colegi,

«Am ascultat cu vie mulțumire și cu bucurie adresa voastră,
«ce ni s'a înălțășat de către deputăția însărcinată a vă reprezenta
«în sînul nostru.

«Această mișcare a voastră întărește chezășia de unire ce v'am
«dat prin votul nostru de la 24 Ianuarie, și o primim ca o incre-
«dințare că vom fi tot-d'auna înțeleși la lucrările noastre, spre a
«intemeia noua eră de mîntuire și de îmbunătățire a soartei noas-
«tre comune, la care ne-aū chemat marile Puteri prin convenția ce
«ni s'a dat, ca bază instituțiilor noastre politice pe viitor.

«Incredințai de simpatia acelor înalte Puteri și a Europei, cari
«ne îmbrățișează astăzi cu atât de mare interes, ne vom strînge
«împrejurul convenției care recunoaște drepturile noastre «ab-anti-
«quo», consfințite prin tractate, și folosindu-ne de mijloacele ce
«ne dă spre a complecta unirea țărilor noastre surori, vom aștepta
«cu confiență înțeleapta inițiativă a Domnului, spre a întări legă-
«turile noastre, și a serba d'impreună cu toții întâlnirea noastră la
«Focșani, ceea ce numiți cu drept cuvînt și cu simțirea patriotică :
«învierea României.

«Primiți dar salutările frățești ale colegilor voștri din București,
«precum și încredințarea că cugetările lor sunt de a fi în tot d'auna
«uniți cu voi.»

Adunarea, consultată, îl primește în unanimitate și se subscrie
de toți deputaii de față prin apel nominal.

D. V. Boerescu, interpellând pe ministrul finanțelor, îl în-
treabă ce măsuri a luat guvernul ca să previe criza comercială ;
și neprimind din parte-i un răspuns satisfăcător, adresă Adunării
un discurs prin care arată că chestia este mai gravă, și mai ur-
gentă de cât își poate închipui ; suindu-se la sorgintea rēului, des-
voltă cauzele cari aū concurat la aducerea acelei crize ; demonștră
consecințele fatale ce ar putea să aibă pentru țară, de nu s'ar lua
măsurī preventive, aducēnd exemplul și altor State europene ; și
emite oare-cari generalități asupra mijloacelor de a combate rēul ;
pronunțāndu-se pentru acela de a face Statul un împrumut și de
a reinvia creditul, baza comericiului modern, prin intervenția sa
morală și pecuniară în favoarea comercianților.

D. B. Catargiu, ministru al finanțelor, răspunde că luarea unor
asemenea mēsurī cere mai întāiū o gāndire matură, de teamă să

nu se ia prea cu ușurință; că această lucrare nu se poate face No. 2585.
dintr'o zi pînă într'alta; că ministerul a făcut din parte-î tot ce 1859
trebuia; comercianții au și dat petiție la Domn; Măria Sa a înain- 5 Martie
tat'o cu apostil ministrului, și ministrul a îndreptat raportul său
la Domn. Ministerul va face tot ce va sta prin putință pentru grăb-
nicia măsurilor ce se vor hotărî a se lua. În discursul său, d-lui des-
voltă asemenea cauzele crizei ce amenință comerțul, între cari
pune și neîncrederea ce, firește, inspiră particularilor și comercian-
ților nestabilitatea lucrurilor și îndoiința în fața necunoscutului.

D. V. Boerescu observă că criza comercială este indepen-
dentă de încrederea ce ar inspira stabilitatea lucrurilor, și aduce
exemple din alte State, în cari s'au întîmplat bancrute generale,
sub guvernele cele mai liniștite și mai stabile.

D. I. Brătianu este asemenea de părere că împrejurările po-
litice de astăzi nu au contribuit întru nimic la criza ce amenință,
și se bazează pe exemplele din anii trecuți, când țara era prada
invasiilor străine, când lucrurile politice presentau cea mai mare
incertitudine și nestabilitate și când, cu toate acestea, prosperitatea
domnea în comerț; și ast-fel continuă a trata chestia de față din
acest punct de vedere; și termină cerînd ca d. ministru de finanțe
să supună negreșit un proiect despre măsurile ce va chibzui gu-
vernul că trebuesc luate în starea de față a lucrurilor.

Prințul D. Ghica zice că discuțiile ce s'au ținut pînă acum
asupra crizei comerciale, sunt mai mult de natură a mări temerea
și incertitudinea, de cât a inspira încrederea în spiritele oamenii-
lor; demonstrează urgența chestiei; arată că sunt opt zile de când
însuși a prezentat Domnului petiția comercianților, și că n'a văzut
nici-o măsură luată pînă acum din partea d-lui ministru de finanțe,
și termină cerînd să se supună Adunării ceva pozitiv, măsuri
luate, iar nu vorbe evasive.

Prințul Gh. Știrbei, în discursul ce adresează Adunării, aduce
chestia pe un alt tărîm, și arată că aceea ce contribue mai mult a
inspira neîncrederea în oameni, și prin urmare și a prepara că-
derea creditului, este aceea ce se citește prin jurnale, că Regula-
mentul nu mai există, că societatea este împărțită în două partide.
Adaogă că era de datoria miniștrilor să vie în Adunare și să de-
clare profesia lor de credință; că nici-cum n'au făcut'o, și Adu-
narea pînă acum nu-î cunoaște, nu știe care e linia lor de con-
duită; interpelă, în fine, pe miniștrii să vie a declara dacă legile
vechi există, dacă în adevăr Regulamentul s'a desființat?

No. 2585. D. ministru al finanțelor, consultându se cu doi din colegii
 1859 săi cari erau față, declară că programul ministerului este conven-
 5 Martie ția, progresul liniștit, legalitatea și dreptatea pentru toți.

D. Ioan E. Florescu se scoală și vorbește tot în același sens; protestă în contra licenței la care a ajuns jurnalismul, declarând că aceasta este de natură a dărâma libertățile, iar nu a le consolida. Și interpelă pe ministrul din afară în privința măsurilor ce trebuia să ia ca să nu ajungă lucrul acolo.

D. Brăiloiu vorbește asemenea contra censurei, dar cere a se lua măsuri spre a o ramplasa prin alte reguli, cari să pună un frâu licenței. A vedea ceea ce se petrece, zice d-lui, ar fi să credem că guvernul său voește să lucreze într'un chip arbitrar, sau voește să ne lase în prada unei societăți sălbatice, fără pravili.

D. Dim. Brătianu, ministrul din afară, declară că guvernul se ocupă cu redactarea unui proiect de lege asupra presei, iar de o cam-dată ministrul a supus Măriei Sale o ordonanță provisorie în această chestie.

D. I. Brătianu zice că ar putea să răspundă la toate provocațiile ce s'au făcut; însă, fiind-că țara acum este într'o stare de lucruri care are toată simpatia d-lor, și pentru care s'au luptat, situația și rolul d-lor s'a schimbat; și de acum ori-ce imputări li s'ar arunca în față, declară că vor persista în moderațiune, și nu vor răspunde la nici-o provocatiune.

Prințul Gh. Știrbeiu zice că Adunarea să ia act de cele zise de d. Brătianu.

D. ministru din afară declară că avea să facă Adunării o comunicare, dar că o amână pentru altă seanță. I-se răspunde că ședința viitoare va fi peste o săptămână, și că dacă are ceva urgent a comunica Adunării, să o facă acum.

Comunicația se amână și ședința se ridică de către president, anunțând următoarea întrunire pentru 3 Martie, de nu va fi vre-o urgență; atunci se vor vesti d-nii deputați pe acasă și d-lor nu pot părăsi capitala în această săptămână.

Presidentul, (subscris) Nifon, Mitropolitul Ungro-Vlahiei.
 Secretarii, (subscriși): A. Arsache | S. Fălcoianu | S. Turnavitu | C. Argintoianu.

Anexa A. — Demisiunea d-lui maior Sc. Lăzureanu de de. No. 2585.
 putat al oraşului Tîrgovişte, adresată Em. Sale 1859
 presidentului Adunării generale a Valahiei, 5 Martie
 în 21 Februarie (5 Martie) 1859. Bucuresci.

Imprejurări, ivite acum mai în urmă, de natură a-mi vătăma interesele, mă constrîng să pun capăt mandatului cu care m'au însărcinat concetăţenii mei. De aceea, rog pe Eminenţia Sa să comunice onor. Adunării această a mea demisie, ca să facă a se lua dispoziţiunea cuvenită, spre procedarea la alegerea altui reprezentant al politiei Tîrgovişte. || Sunt cu tot respectul al Eminenţiei Tale, fiu sufletesc.

(subscris) Maior Sc. Lăzureanu.

Anexa B. — Regulamentul Adunării electivă a Ţărei Româneşti.

Capul I.

Dispoziţiuni generale.

Art. 1. Membrii Adunării, ca reprezentanţi ai naţiunii, nu pot fi în nici-un timp prizoniţi, urmăriţi sau arestaţi pentru voturile sau opiniunile emise de dînşii în exerciţiul mandatului lor.

Art. 2. Persoana fie-căruşi deputat este neviolabilă în tot timpul sesiunii; aşa dar, în timpul sesiunii, nici-un deputat nu poate, sub nici-un cuvînt, fi urmărit sau arestat, de către vre-o autoritate, fără învoirea Adunării, dată prin formală încheiere făcută cu vot secret şi cu majoritate de două treimi a membrilor în fiinţă.

Art. 3. În caz de crimă veghiată (flagrant délit), deputatul, în timpul sesiunii, se poate aresta; însă atunci, în cele 24 ore, autoritatea este datoare a aduce cazul la cunoştinţa presidentului Adunării, carele îndată va convoca Adunarea ca să hotărască. Pentru a se putea încuviinţa menţinerea arestărei, este trebuinţă de încheierea Adunării, dată cu vot secret şi cu majoritate de două treimi a membrilor aflaţi faţă.

Art. 4. Când se va acuza un ministru, conform cu art. 15 din convenţiune, acuzarea cată să se facă în scris, motivată şi susţinută cel puţin de zece membri. Această propunere de acuzare se va trimite în examinarea tuturor secţiunilor, şi dacă două dintr'însele se vor pronunţa pentru primirea propunerii, ea se va da

No. 2585. În desbaterea Camerei, a căreia hotărîre de dare în judecată va
 1859 trebui să fie susținută de o majoritate de două treimi din depu-
 5 Martie tații aflați față.

Art. 5. Fie-care deputat are drept a cere de la autoritățile, prin biuroul Adunării, toate științele ce ȳ-ar trebui despre ori-ce ramură a administrațiunei publice din năuntru; iar actul de știința dată va rămâne în arhiva Adunării.

Art. 6. Adunarea deliberează în adunări generale sau în secțiunii. Seanțele Adunării generale sunt publice; adunările în secțiunii sunt secrete.

Art. 7. Adunarea nu se poate constitui în seanță secretă de cât după propunerea a cinci membri, aprobată de o majoritate de două treimi din deputații aflați față.

Art. 8. Lucrările fie-cărei seanțe se constată prin procese verbale, unul de fie-care seanță, și redigiate de către president și vice-president, cu cooperația secretarilor. Aceste procese verbale, aprobate de Adunare în ședința următoare, se aduc la cunoștința publicului prin gazete sau «Monitorul oficial», care, în cât privește lucrările Camerei, nu va sta sub alt control de cât acela al biuroului Adunării.

Art. 9. Dacă vre-un deputat ar voi să publice în extenso în «Monitor» vre-un cuvînt ținut în Adunare, sau o altă a sa lucrare, propusă și debătută de Adunare, aceasta nu se va putea face fără voia biuroului. La caz de refuz, deputatul se raportează la hotărîrea Adunării.

Art. 10. Adunarea are singură dreptul a-și face sau a-și preface regulamentul său. Când 20 membri ar socoti că este trebuință a se adăuga sau a se modifica regulamentul, Adunarea încuviințează discuția. Aceasta însă nu se poate începe de cât după trei citiri a propunerii, făcută din 15 în 15 zile. Hotărîrea trebuie să fie dată în majoritate de două treimi a membrilor prezenței ai Adunării.

Capul II.

Despre biuroul provisoriu și verificarea titlurilor.

Art. 11. La deschiderea sesiei, presidentul de drept al Adunării, Prea Sf. Sa Părintele Mitropolit, sau, în caz de lipsă, cel mai în vîrstă dintre deputații ocupă scaunul presidenției. Presidentul

chiamă patru dintre cei mai tineri deputați spre a împlini funcțiile No. 2585.
de secretari. 1859

Art. 12. După citirea mesagiului de deschidere a Adunării, pre- 5 Martie
sidentul, asistat de secretari, va proceda, prin tragere la sorți, la
împărțirea Adunării în șese secții. Fie-care secție se va alcătui
din membri a trei județe trase la sorți. Aceste secții vor intra fără
amânare în lucrarea verificării titlurilor deputaților aleși.

Art. 13. Secția No. 1 cercetează titlurile deputaților din secția
No. 2, și așa mai încolo.

Art. 14. La cercetarea titlurilor uneia sau mai multor alegeri
parțiale, Adunarea alege o comisie, prin vot secret, compusă de
șapte membri.

Art. 15. Procesele verbale ale alegerilor, cu certificatele date
deputaților de colegiile electorale, precum și alte acte justificative,
se împărtășesc, de către presidentul Adunării, secțiilor de verifi-
care; fie-care din ele este datoare a chema dinaintea sa pe depu-
tații aleși. || Pentru alegerile necontestabile, și în care nu s'au gă-
sit neformalități oprite de legi, secția se mărginește a adeveri
mandatele și a raporta că sunt conforme cu legea. La alegerile
protestate sau lovite de neformalități, secțiile sau comisia sunt da-
toare a intra în desbaterea împrejurărilor, a-și face raportul la
Adunare, dându-și părerea motivată asupra validității sau nevali-
dității fie-cărei alegeri.

Art. 16. Adunarea se pronunță prin majoritate absolută, adică:
jumătate și unul peste numărul membrilor prezenți ai Adunării,
asupra validității alegerilor; și presidentul proclamă deputați pe
aceia ale căror titluri s'au găsit bune.

Capul III.

Despre biuroul definitiv și atribuțiunile sale.

Art. 17. După verificarea titlurilor tuturor deputaților aleși, și
îndată ce două treimi din alegeri s'au găsit valabile, presidentul,
sculându-se, declară că: Adunarea generală a României este des-
chisă și constituită.

Art. 18. Îndată ce Adunarea s'a constituit, ea procede la for-
marea biuroului definitiv.

Art. 19. Biuroul definitiv se compune: || 1) de doi vice-pre-
sidenți; || 2) de patru secretari și doi supleanți; || 3) de trei Ches-
tori, meniți de a se ocupa cu trebile materiale ale Adunării.

No. 2585. Art. 20. Alegerea tuturor acestora se face cu scrutin secret
1859 și cu majoritate absolută a voturilor. || Dacă la întâia votare nu
5 Martie s'a dobândit majoritatea absolută, se va face a doua votare cu o
majoritate relativă. In caz de egalitate de voturi, se va face balo-
tagiū între cei cu voturi egale.

Art. 21. Alegerea vice-presidenților, a secretarilor și a ches-
torilor se face pentru o sesie.

Art. 22. După formarea biuroului definitiv, Adunarea numește
îndată o comisie, prin vot secret, compusă de cinci membri, pentru
facerea saū revizuirea regulamentului sēū.

Art. 23. Adunarea generală a României, fiind așa constituită
în toate părțile sale, prin mijlocirea presidentului, înștiințează pe
guvern, pe Adunarea generală din țara suroră, și pe Comisia cen-
trală din Focșani.

Art. 24. Atribuțiile presidentului și ale vice-presidenților sunt:
de a păstra rînduiala în Adunare; de a priveghia asupra păzirei
regulamentului; de a ține rîndul între deputații ce aū cerut de a
vorbi; de a pune chestii spre lămurirea desbaterilor începute; de
a vesti rezultatul voturilor; de a împărțăși Adunării notificațiile
ce o privesc; de a se pune în comunicație cu secțiile ei, cu gu-
vernul, cu Adunarea generală din al doilea Principat și cu Co-
misia centrală din Focșani.

Art. 25. Presidentul și, prin urmare, în lipsă, vice-presidenții,
nu pot a interveni într'o desbatere de cât pentru a arăta starea
chestiei și a o mărgini în cuprinsul ei. Dacă un vice-president vo-
ește a lua parte la discuție, el trebuie a se scula de pe scaun, și să
fie înlocuit prin al doilea vice-president; și nu poate a reocupa
locul de cât după ce discuția asupra chestiei s'a săvîrșit.

Art. 26. Funcțiile secretarilor sunt de a priveghia redactarea
proceselor verbale, ca să cuprindă redactarea lămurită și îndestu-
lătoare a tuturor împrejurărilor seanței; de a înscrie după rînd pe
deputații ce aū cerut cuvîntul; de a da citire de proiecte de legi,
propunerii, amendamente, și alte asemenea împărțășiri ce trebuie a
fi supuse Adunării; de a însemna voturile Adunării; de a face a-
pelul nominal; de a număra voturile; într'un cuvînt, de a îndeplini
tot ce privește biuroul.

Art. 27. Secretarii pot lua parte la discuțiunî, însă trebuie a-
tunci a se coborî de la biurou.

Art. 28. Secretarii aleg unul dintre ei, înadins însărcinat cu

privegherea publicării proceselor Adunării și a tuturor tipăririlor No. 2585.
menite pentru necesitatea Adunării.

1869

Art. 29. Președintele și secretarii votează tot-d'auna cei de pe urmă. 5 Martie

Capul IV.

Despre ținerea șanțelor.

Art. 30. Președintele deschide șanțele. El vestește închiderea lor, în urma încuviințării Adunării; arată, la sfârșitul fie-căreia din ele, după ce consultă Adunarea, ziua șanțelor viitoare și ordinul zilei care se va afișa în sală.

Art. 31. Afară de cazuri grabnice, începutul șanțelor este hotărât la un-spre-zece ore dimineața.

Art. 32. La un-spre-zece ore și un pătrar, președintele, printr'un secretar, face apelul nominal al deputaților; acest apel este urmat de citirea numelor deputaților cari lipsesc cu concedii și a celor cari lipsesc fără concedii; numele acestor din urmă se trece în procesul verbal.

Art. 33. Apelul nominal se face după ordinul alfabetic al familiei.

Art. 34. Înainte de a se începe șanța, președintele și secretarii subscriu lista apelului nominal.

Art. 35. Fie-care șanță începe prin citirea procesului verbal al șanței trecute.

Art. 36. Dacă se ridică vre-o reclamație în contra redactării procesului verbal, secretarul cititor dă Adunării lămuririle cuvenite. || Dacă, și după aceste lămuriri, reclamația tot urmează, președintele consultă Adunarea și aceasta hotărăște.

Art. 37. După încuviințarea procesului verbal, unul din secretari comunică Adunării mesagiile, adresele, petițiile și alte împărțșiri ce o privesc, afară de cele anonime.

Art. 38. Adunarea trimite la competența secției, sau amână pentru o altă șanță, împărțșirile cari au trebuință de a fi studiate mai întâi, și se rostește asupra acelor cari n'au trebuință de a fi supuse unei studierii prealabile.

Art. 39. În urma acestora, discuția începe asupra obiectelor ce sunt la ordinul zilei, adică cari, în șanța trecută, s'a hotărât de a se pune în discuție.

Art. 40. Nicî-un deputat nu poate vorbi de cât după ce s'a în-

No. 2585. scris mai 'nainte la biuroū, sau după ce, de la locul sēū, a cerut
 1859 de la president cuvîntul, și după ce l'a primit. Voia de a vorbi se
 5 Martie dă după rîndul înscrierilor sau al cererilor. || O singură excepție
 se face de president pentru a clasifica pe deputații, ca să vorbească
 alternativ, adică, după ce unul vorbește pentru, altul să vorbească
 contra.

Art. 41. Ceī carī voesc a propune un amendament, sunt datorī
 a-l depune îndată pe biuroū.

Art. 42. Este liber fie-care deputat de a ceda rîndul sēū altuī
 deputat.

Art. 43. Deputatul care vorbește nu poate a se adresa de cāt
 către president, către miniștri sau către Adunare. Deputații pot
 vorbi de pe tribună sau de la locul lor, însă stînd în picioare. ||
 Raporturile comisiilor, expozițiile de proiecte sau de amendamente,
 și toate propunerile sau alte împărtășiri scrise, se citesc însă nu-
 mai de pe tribună.

Art. 44. Orī-ce imputare defăimătoare, orī-ce altă personalitate
 sunt oprite în discuții. La întăia abatere, presidentul rechemă pe
 orator la ordine; la a doua, după ce consultă Adunarea, îi adre-
 sează o mustrare personală care se și înscrie în procesul verbal;
 la a treia abatere, presidentul, după întrebarea și încuviințarea A-
 dunărei, îl oprește de a mai vorbi în tot cursul acelei seanțe.
 Această interdicție se înscrie în procesul verbal.

Art. 45. Nimenī nu poate fi întrerupt cînd vorbește, afară dacā
 se atinge de un apel la păzirea regulamentului. || Dacā un de-
 putat se depărtează cu totul din chestie, presidentul îl invită ca
 să reintre în ea. Dacā un deputat, după ce a fost rechemat la
 chestie de două orī în același discurs, tot urmează înainte a trata
 chestiī străine de discuția de față, presidentul consultă Adunarea,
 spre a ști dacā acest deputat nu trebue a se opri de a mai vorbi
 asupra acestei chestiī în acea seanță. Camera hotărăște prin scu-
 lare și ședere fără discuție.

Art. 46. Nimenī nu poate vorbi de c
 aceleiași chestiī, afară dacā Adunarea hotărăște alt-fel.

Art. 47. Este tot-d'auna liber a cere voia de a vorbi în fa-
 voarea regulamentului, pentru o chestie personală, sau de a da
 explicație despre rēul înțeles al cuvintelor sale.

Art. 48. Reclamațiile de ordin de zi, de întăietate și de apel
 la păzirea regulamentului, aū pururea preferință asupra chestiei
 principale și suspendă pururea discuția.

Art. 49. Chestia prealabilă, adică chestia de se primește sau No. 2585.
 nu proiectul său propunerea în discuție; chestia de amânare, adică 1859
 de a se amâna discuția pentru altă zi hotărâtă sau nehotărâtă, și 5 Martie
 amendamentele, se pun la votare înaintea propunerii principale, și
 sub-amendamentele înaintea amendamentelor.

Art. 50. Dacă zece deputați cer închiderea discuției, presidentul
 supune această cerere Adunării. Înainte însă de a se da hotărârea,
 este liber fie-care deputat a cere de a vorbi pentru sau contra în-
 chiderei discuției. || Nu este liber însă a cere de a vorbi între
 ambele încercări, adică atunci, când Adunarea a și început a se
 hotărî pentru sau contra închiderei discuției.

Art. 51. Înainte de a se închide discuția, presidentul întreabă
 pe Adunare dacă este îndestul de lămurită asupra chestiei; la caz
 de îndoială, discuția urmează.

Art. 52. Dacă un membru turbură buna rînduială, el este re-
 chemat la ordine de către president; la caz de reclamație din partea
 deputatului în contra acestei muștrări, presidentul consultă Adu-
 narea. Dacă Adunarea încuviințează măsura luată de president, ca-
 zul se înscrie în procesul verbal al seanței.

Art. 53. Dacă Adunarea se face turburătoare, sau că nu se
 supune regulamentului or presidentului, în cele de competența lui,
 atunci presidentul vestește că va suspenda seanța. Dacă turburarea
 tot urmează, presidentul suspendă seanța pentru o oră, în timpul
 căreia deputații se retrag în sala conferințelor or în secțiunii. După
 trecerea acestui timp, seanța se redeschide de drept.

Capul V.

Despre votare.

Art. 54. Votarea asupra unei propunerii nu este legiuită dacă
 nu a fost față două treimi din numărul membrilor înscriși ai A-
 dunării.

Art. 55. Votul se face sau secret prin bilete or balotagi, sau
 public prin sculare și ședere. Votul asupra proiectelor de legi, în
 totalul lor, se face tot-d'auna secret; iar asupra articolelor în parte
 ale proiectului, votul se face public prin sculare și ședere, afară
 numai dacă zece deputați vor cere votul secret.

Art. 56. La chestiunile de păzirea regulamentului, de închi-
 derea discuției, de prioritate, de chestiunii prealabile și altele ase-
 menea, Adunarea își exprimă opiniunea prin sculare și ședere, sau,

No. 2585. după cererea a zece deputați, prin apel nominal. La votul prin
1859 sculare și ședere, presidentul invită pe deputații ce sunt pentru,
5 Martie a se scula, și pe aceia ce sunt contra, a șede. Presidentul și se-
cretarii hotărăsc rezultatul votărei, care se poate repeta pînă la a
treia oară. Dacă și după acestea tot urmează îndoială, atunci vo-
tarea se face prin apel nominal.

Art. 57. Votarea prin apel nominal este iarăși publică sau se-
cretă : publică, când fie care deputat își exprimă opiniunea sa în
gura mare, secretă, când își dă votul prin bile. ¹⁾

Art. 58. Resultatul votărei se însemnează înscris de doi secre-
tari și se proclamă de către president. Când numărul bilelor albe
este egal cu al celor negre, atunci chestia în discuțiune este res-
pinsă.

Art. 59. Alegerile biuroului, ale secțiunilor, ale comisiunilor,
sau orî-ce alte chestiuni personale, se fac prin votare sau scrutin
secret și anume : | 1) Prin bilete pe cari fie-care deputat scrie
numele candidatului său al candidaților săi și cari apoi se pun în
urnă; și || 2) Prin balotagiuri sau bile albe și negre, orî când se
cere majoritatea absolută, și când pentru unii candidați sau orî-ce
alte chestiuni, scrutinul cu bilete n'a înfățișat majoritate absolută.

Art. 60. Când asupra unui proiect, propunerii, moțiuni sau orî-
cărei alte chestiuni, chiar cuprinzînd mai multe părți, nu urmează
nicî-o contestare, atunci se votează asupra întregii propozițiuni sau
chestiuni; iar dacă urmează contestări, se votează articol după ar-
ticol, după cum se va arăta mai la vale.

Art. 61. Presidentul și secretarii sunt însărcinați cu adunarea
voturilor; presidentul anunță rezultatul.

Capul VI.

Despre proiecte de legi și propunerii.

Art. 62. Proiectele de legi se adresează Camerei de către pu-
terea executivă, prelucrate de miniștri sau de Comisiunea centrală,

¹⁾ Scrutinul prin bile se face în modul următor : Un secretar face apelul
nominal și dă fie-cărui deputat câte două bile, din cari una albă și alta neagră.
Deputatul depune în urna pusă pe tribună bila care exprimă dorința sa, și a-
runcă într'o altă urnă pusă pe o masă deosebită, bila de care n'a făcut între-
buințare. Bila albă exprimă aprobațiunea, cea neagră desaprobațiunea. Amin-
două urnele sunt acoperite. După depunerea bilelor, secretarii aruncă bilele din
urna scrutinului într'un paneraș; ei le numără în defață și separă bilele albe
de cele negre.

potrivit art. 20, 33, 35 și 36 din convențiune. Acestea și alte co-^{No. 2585.}
 municări, după ce citirea lor se va fi făcut în Adunare, vor fi tri-¹⁸⁵⁹
 mise la secțiunea competentă spre a fi discutate cu forma deter-^{5 Martie}
 minată la capul următor.

Art. 63. Membrul Adunării care voește să facă o propunere, sau să presinte un amendament, este dator să subscrie moțiunea sa și să o supună biuroului, care îndată o clasifică și o afișează spre a fi cunoscută de toți. O propunere însă, ca să poată fi citită în Adunarea generală, trebuie să fie susținută de cinci membri. Această condițiune se impune și amendamentelor și sub-amendamentelor.

Art. 64. In ziua ce va hotărî Adunarea pentru discutarea ace-
 lui proiect sau propunerii, sprijinitorul se înfățișează ca să-și expună motivele.

Art. 65. Inainte de a se pune chestia în discuțiune, presidentul întreabă Adunarea dacă iea în considerațiune proiectul său propunerea ce-i este înfățișată, dacă o amână, sau dacă socotește de pri-
 sos a o primi în deliberațiune.

Art. 66. După ce Adunarea declară că iea propunerea în de-
 liberațiune, atunci hotărăște dacă această propunere sau proiect se
 cuvine a se trimite spre cercetare uneia sau mai multor secțiuni,
 ori unei comisiuni deosebite, ori dacă, ca chestiune urgentă, o
 primește îndată în deliberațiune.

Art. 67. Proiectele de legi, după ce se discută în secțiunea com-
 petentă, se imprimă, se împart la toți deputații, și, după un inter-
 val de trei zile, se trec de biuroul Adunării la ordinea zilei.

Art. 68. Adunarea poate însă amîna ziua pentru discuțiune.

Art. 69. La ziua hotărâtă pentru discuțiune, ministrul care a
 înfățișat proiectul trebuie să fie față, pentru ca să expună motivele
 proiectului.

Art. 70. Discuțiunea se împarte în două: 1-iu asupra proie-
 ctului în total; și al 2-lea asupra fie-cărui articol al proiectului în
 parte.

Art. 71. După ce se termină discuțiunea asupra întregului
 proiect, se începe discuțiunea asupra fie-cărui articol în parte, unul
 după altul, și asupra amendamentelor ce le privesc.

Art. 72. Dacă discuția este amînată pe altă zi, atunci și amen-
 damentele se afișează de biurou, în sală, spre a se cunoaște de
 toți membrii Adunării.

Art. 73. Dacă unele din amendamente sunt încuviințate, sau

No. 2585. unele din articolele proiectului sunt respinse, atunci votarea asupra
 1859 întregului proiect se face în altă zi, de cât aceea când cele de
 5 Martie pe urmă articole se vor fi votat. || Intre aceste două seanțe va
 trebui să treacă cel puțin o zi. In a doua seanță se vor supune
 unei discuțiuni și unei votări definitive, amendamentele încuviin-
 țate și articolele respinse. Asemenea se va face și cu amendamen-
 tele ce ar fi motivate asupra acestei primiri sau respingeri. Ori-ce
 amendament străin de aceste două puncte este oprit.

Art. 74. Chiar fiind discuțiunea deschisă asupra unui proiect,
 ministrul îl poate retrage; în cât privește amendamentele, acela
 ce le-a făcut le poate retrage; dar ori-care alt deputat le poate
 adopta.

Art. 75. La discuțiunea propunerilor și altor moțiuni făcute
 de către membrii Adunării, se observă regulile prescrise la ar-
 ticolele mai sus citate. || Proiectele se votează în parte fie-care
 articol și apoi în totalul lor.

Art. 76. Toate încheierile asupra proiectelor, propunerilor și al-
 tor moțiuni făcute către Adunare, se fac de către Cameră prin
 majoritatea absolută a voturilor.

Art. 77. In caz când voturile sunt împărțite, proiectul său pro-
 punerea supusă deliberațiunei este respinsă.

Art. 78. Adunarea nu poate face o încheere de cât fiind întru-
 niți două treimi din numărul membrilor înscriși ai Adunării, cu
 excepția prevăzută la art. 12 din convenție.

Art. 79. Resultatul deliberațiunilor Adunării, adică încheierea,
 se proclamă de către president prin următoarele cuvinte: «Adu-
 narea încuviințează» sau: «Adunarea nu încuviințează».

Art. 80. Fie-care membru al Adunării ce va voi a adresa gu-
 vernului interpelări, va fi dator a încunoștiința pe minister cu trei
 zile mai înainte.

Art. 81. Este oprit particularilor de a înfățișa Adunării, în per-
 soană, petiții. Acestea, spre a putea fi primite, trebuie a fi înfățișate
 și sprijinite de cel puțin cinci deputați. Inainte ca Adunarea să se
 rostească asupra petiției, aceasta se trimite la secția competentă,
 afară de cazul declarat de Adunare urgent.

Art. 82. Adunarea va avea dreptul a respinge sau a trimite
 ministerului competent petițiile ce-î vor fi adresate, și a-î cere lă-
 muriri.

Capul VII.

Despre secțiunile Adunării generale.

No 2585.

1859

5 Martie

Art. 83. Adunarea se împarte, prin alegerea cu scrutin tainic, în șese secții, și anume: || Secția 1. Trebile de interes comun Principatelor-Unite, trebile exterioare și trebile militare. || Secția 2. Finanțele. || Secția 3. Administrația, lucrările publice, trebile municipale și comunale, agricultura, comerțul și industria. || Secția 4. Trebile bisericești și instrucția publică. || Secția 5. Justiția și codurile. || Secția 6. Mesagele, petițiile, adresele, regulamentul Adunării, comptabilitatea ei, etc.

Art. 84. Cele d'întâiu cinci secțiuni se compun fie-care din câte nouă deputați; la a șeasa secție, iaș parte toți ce-l'altți deputați, afară de membrii biuroului, miniștrii și deputații ce nu vor face parte de nici-o secție.

Art. 85. Secțiunile se aleg pentru o întreagă sesiune anuală.

Art. 86. Fie-care secție numește, cu majoritate absolută a votanților, un president și un secretar.

Art. 87. Fie-care secție cercetează proiectele de legi, propunerile și amendamentele ce-și sunt trimise de Adunare, după ordinul arătat de aceasta. După cercetarea lor, secția numește, cu majoritate absolută a votanților, un raportor, însărcinat de a desvolta și a apăra înaintea Camerei lucrarea secției.

Art. 88. Raportul fie-cărei secții cuprinde, afară de analiza deliberațiilor secției, și concluzii motivate; va cuprinde asemenea și opinia minorității. El va fi tipărit și împărțit la toți deputații, cel puțin cu trei zile înainte discuției în Adunarea generală, afară de cazurile când Camera decide altmintrelea.

Art. 89. Adunarea are pururea dreptul de a cere de la respectivele secții grăbire în lucrări, și chiar de a fixa pentru aceasta anumite termene.

Art. 90. Afară de secțiile mai sus citate, Adunarea mai poate numi una saș mai multe comisii extraordinare, pentru chestii speciale saș cazuri excepționale, după propunerea presidentului saș a fie-căruia din deputați. Numirea acestora se face cu majoritate absolută.

Art. 91. Fie-care din aceste comisii va alege asemenea din sînul ei, un president, un secretar și, pentru fie care treabă, un raportor. Raportul se va tipări și împărți în conformitate cu articolul 88 din acest regulament.

No. 2585. Art. 92. Când un proiect, sau orî-ce altă chestie, privește două
1859 sau mai multe secții, atunci ele se întrunesc, și se presidează de
5 Martie cel mai în vîrstă dintre presidenții lor.

Art. 93. În cazul când autorul unei propunerii nu este membru al secției, sau al comisiei însărcinate de a o examina, el are dreptul a asista la ședințele secției, fără însă a lua parte la vot.

Art. 94. Secțiile și comisiile pot chema, spre a le consulta la lucrări, și alte persoane din Adunare sau afară de Adunare, și al căror concurs le poate fi folositor. Miniștrii și toți deputații pot asista la lucrările secțiilor și ale comisiilor, fără a lua însă parte la lucrări.

Art. 95. Secțiile și comisiile au dreptul de a cere de la guvern prin concursul biuroului Adunării, toate documentele, actele, și lămuririle trebuitoare la lucrările lor.

Art. 96. Secțiile și comisiile însărcinate de a examina codice sau legi de o mare întindere, pot a-și urma lucrările, cu autorizația Camerei, și în înțelegere cu guvernul, și după închiderea sesiunii.

Art. 97. Comisia petițiilor va fi datoare a înfățișa Adunării, la sfîrșitul fie-cărei săptămîni, petițiile ce i-s'ar fi adresat prin chipul prevăzut la art. 81, și aceasta după ordinul datei inscripției în procesul verbal al Camerei. În caz de urgență, Camera poate schimba acel ordin.

Art. 98. În fie-care secție și comisie, se afișează chestiile hotărîte și acelea ce sunt la ordinul zilei, precum și ziua în care ele au a se comunica Adunării.

Art. 99. Prescripțiunile acestui regulament sunt îndatoritoare și pentru secții și comisiile, în cât privește ordinul și poliția șanțelor lor.

Capul VIII.

Despre deputații și adrese.

Art. 100. Deputațiile însărcinate de a reprezenta Adunarea, se aleg prin scrutin tainic. Adunarea hotărăște numărul deputaților ce le compun. Presidentul sau unul dintre vice-presidenți este pururea membru de drept al deputației. El ține cuvîntul în numele Adunării, însă după ce s'a înțeles cu Adunarea asupra cuprinderii.

Art. 101. Proiectele de adrese făcute în numele Adunării se redigează de o comisie compusă din presidentul sau vice-presiden-

tul și de șese membri, aleși de Adunarea generală. Aceste pro-No. 2585.
iecte se supun încuviințării Adunării, și, după ce se încuviințează, 1859
se trec și în procesul verbal al șanței. 5 Martie

Capul IX.

Despre redactori, procese-verbale și tipăririi.

Art. 102. Biouroul Adunării are dreptul de a-și adăugi unul sau mai mulți redactori și scriitori, tot d'auna revocalbiu de către biuroū. || Tot prin îngrijirea biuroului, se va așeza pe lângă secții, scriitori și redactori pentru formarea proceselor-verbale ale acelor secții.

Art. 103. Toți acești funcționari ai Adunării sunt opriți de a comunica la fețe străine vre-o hârtie sau ori ce relație despre lucrările Camerei, fără ordinul biuroului, și pentru ori-ce călcare vor fi răspunzători.

Art. 104. Redactorii sunt mai cu deosebire însărcinați cu compunerea proceselor verbale, precum și a desbaterilor Adunării; și unele și altele, se vor face sub nemijlocita privighere a secretarilor.

Art. 105. Procesele-verbale ale șanțelor, după ce s'aū aprobat de Adunare, se scriū și se subscriū în duplicat.

Art. 106. Toate procesele verbale ale șanțelor Adunării generale, se publică în «Monitorul oficial», precum și desbaterile fiecărei ședințe.

Art. 107. Apelul nominal făcut în șanțele publice ale Adunării se publică pururea înaintea procesului verbal, arătându-se sub anume rubrică numele deputaților prezenți, ale celor ce lipsesc cu congedii și ale celor ce lipsesc fără congedii.

Art. 108. La toată încheerea făcută de Adunare, fie-care deputat are drept să ceară de a se trece în procesul verbal, nu numai dacă a votat pentru sau contra, dar și partea ce a luat în discuție, reproducându-se cât s'ar putea mai esact însesși cuvintele sale.

Art. 109. Biouroul hotărește și încuviințează tipărirea propunerilor ce-l sunt supuse, a rapoartelor secțiilor și ale comisiilor, și alte documente privitoare la lucrările sale și, în general, cuvintele rostite în șanță. La caz de împotrivire din partea biuroului, deputatul său deputații ce se vor socoti nedreptățiți, apelează la hotărîrea Adunării generale.

No. 2585. Art. 110. Onorariile redactorilor și ale secretarilor se hotărăsc
1859 de către biuroș, și trecându-se în bugetul cheltuelilor sesiei, se
5 Martie încuviințează de către Adunarea generală.

Capul X.

Despre chestură și comisia de comptabilitate.

Art. 111. Chestoriș sunt însărcinați cu toate măsurile materiale, cu ceremonialul, privigherea buneș rînduelș prin tribunele publice, cu ținerea publicităței seanțelor, după condițiunile prevăzute la art. 19 din convenție, și în deosebș cu toate cheltuelile Adunărei.

Art. 112. Secția de comptabilitate, după propunerea chestoriilor, la începutul fie-cărei lunș, face bugetul cheltuelilor ordinare ale Adunărei, și-l supune Camerei. La sfârșitul fie cărei lunș, ea cercetează cheltuelile făcute de chestoriș și le supune Adunărei generale.

Art. 113. Chestoriș, după mijlocirea presidentului său a vice-presidentului, primesc de la guvern fondurile trebuincioase pentru cheltuelile Adunărei.

Capul XI.

Despre arhivă și bibliotecă.

Art. 114. Bugetul cheltuelilor Adunărei cuprinde și o sumă determinată pentru cumpărarea cărților trebuincioase Adunărei.

Art. 115. Chestoriș, cu voia biuroului, cumpără din această sumă, după trebuința ce urmează, cărțile și documentele ce pot fi mai folositoare lucrărilor Adunărei.

Art. 116. Biurul rînduește un scriitor însărcinat înadins cu ținerea bibliotecei și a arhiveș Adunărei.

Art. 117. Nicș-o carte sau alt document din biblioteca sau arhiva Adunărei nu se poate da unui deputat afară.

Art. 118. Catalogul cărților aflate în bibliotecă, sau carș se adaugă în ea, este depus atât pe biurul Adunărei generale, cât și pe masa fie-cărei secțiș.

Art. 119. Fie-care membru al Adunărei primește de drept un exemplar al «Monitorului» seanțelor Adunărei.

Capul XII.

Despre uşierii şi alţi funcţionarii ai Adunărei.

No. 2585.

1859

5 Martie

Art. 120. Uşierii, aproziil şi, în general, toţi cei-lalţi funcţionarii trebuincioşi serviciului Adunărei, sunt numiţi şi revocaţi de către chestorii, cu aprobarea presidentului.

Capul XIII.

Despre congediî.

Art. 121. Nicî-un reprezentant nu poate lipsi de la seanţele Adunărei generale, fără un congediû dat de Cameră.

Art. 122. Nevenirea unui deputat la una saû mai multe seanţe, se înscrie în procesul verbal.

Art. 123. Dacă însă lipseşte şese seanţe de-a rîndul, fără a fi primit congediû de la Adunare, saû cel puţin fără să o fi încunoştiinţat prin înscris despre legiuita împedicare, atunci deputatul, prin însuşi lipsirea sa, se presună demisionat.

Art. 124. Deputatul care în cele d'întâiû şese seanţe după convocarea Adunărei, nu s'a înfăţişat spre a împlini mandatul seû, se presună demisionat, afară numai de va justifica un caz de forţă majoră. || Asemenea va fi şi cu deputatul ce lipseşte cu congediû, dacă nu se va înfăţişa la Adunare în cele d'întâiû şese seanţe, după expirarea congediului seû.

Art. 125. În ambele cazuri prevăzute la art. 123 şi 124, Adunarea, prin presidentul seû, mijloceşte către puterea executivă convocarea colegiilor electorale spre a alege alţi deputaţi.

Art. 126. Dacă presidentul şi vice-presidentiî, din boală saû orî-ce altă împrejurare, nu vor veni la douë şedinţe de-a rîndul, la a doua şedinţă, Camera va urma lucrările sale, dând fotoliul presidenţiei celui mai bătrîn dintre deputaţi de faţă.

Capul XIV.

Despre poliţia Adunărei şi a tribunelor.

Art. 127. Poliţia Adunărei este a însesî Adunărei. Această poliţie se întrebuintează, în numele Adunărei, de către presidentul seû, saû de către vice-presidentul, în lipsa presidentului, carele singur poate da ordine gardei de serviciû.

Art. 128. Este oprit de a intra în sala Adunărei înarmat. Pu-

No. 2585. terea armată nu va putea fi chemată în jurul Adunărei de cât
1859 numai de către president prin consimțimintul Adunărei.
5 Martie

Art. 129. Nicî-un străin nu poate, sub nicî-un cuvînt, a se introduce în partea sălei rezervată numai membrilor Adunărei.

Art. 130. Pentru jurnaliștii și stenograffii, sunt locuri însemnate în deosebî, în apropiere de tribună.

Art. 131. Tribunele destinate publicului sunt încredințate în special poliției chestorilor. || Tribuna oficială, fiind rezervată numai pentru funcționarii Statului, biletele de intrare, atât în această tribună, cât și în cea diplomatică, se vor încredința d-lui ministru secretar de Stat al afacerilor străine.

Art. 132. În tot timpul seanței, persoanele aflate în tribune se țin șezînd, cu capul descoperit, în tăcere. În fie-care tribună se țin câte unul sau doi ușieri, meniți de a priveghia la păzirea buneî rînduelf.

Art. 133. Orî-ce persoană din public ce turbură rînduiala, întrerupe tăcerea recomandată publicului, dă semne de aprobație sau desaprobație, din ordinul presidentului, se scoate îndată afară din tribună, și la caz de scandal, se trimite sub escortă în judecată, dinaintea autorităței competente.

Art. 134. Articolele de la 127 inclusiv pînă la 133 inclusiv, din acest regulament, se tipăresc și se afîșează în fie-care tribună.

Votat în ședința Adunărei de la 21 Februarie anul 1859.

(Traducțiune.)

Assemblée électorale de Valachie.

Séance XVI.

Aujourd'hui, Samedi, ce 21 Février, l'Assemblée électorale de Valachie s'est réunie, sous la présidence de S. S. le Métropolitain, dans la salle de ses séances, et a tenu sa seizième séance.

Il est procédé à l'appel nominal, auquel ne répondent pas 11 membres, savoir: l'évêque de Rîmnice, en congé; MM. J. J. Filipesco et N. Rosetti, en mission à Constantinople; MM. N. Golesco, N. Opran et Ch. Voînesco, sans indication des motifs; MM. Ch. Lazureano, D. Brătianu, G. Valeano, B. Vladoyano et Ch. Kretzulesco, malades.

Il est donné lecture du procès-verbal de la séance précédente, lequel est adopté avec cette seule modification qu'il est bien en-

tendu que l'art. 131 du règlement destine la tribune officielle non No. 2585. seulement aux fonctionnaires, mais aussi à d'autres personnes aux- 1859
quelles M. le secrétaire d'Etat trouvera convenable de donner des 5 Martie
cartes d'entrée.

Il est donné lecture, par un des secrétaires, de la démission de M. le major Lazureano du mandat de député de la ville de Tîrgoviste. L'Assemblée l'accepte et décide de la communiquer au gouvernement, afin qu'il soit procédé à une nouvelle élection.

On communique à l'Assemblée trois demandes de congé, faites par MM. les députés Jean Marghiloman, C. Cotesco et C. Argintoyano, la première pour 15 jours et les deux autres pour 20 jours. L'Assemblée accorde à M. Marghiloman le congé demandé, celui-ci étant motivé par une circonstance exceptionnelle; elle refuse le congé à MM. Cotesco et Argintoyano, ces députés n'ayant pas présenté de motifs suffisants.

M. J. Otteteleshano propose que l'Assemblée se proroge pour quinze jours.

Une longue discussion s'ensuit.

En réponse à une question de M. J. Bratiano, M. le ministre des finances déclare qu'il ne connaît aucune question urgente qui puisse être soumise à l'Assemblée au cours d'une semaine.

L'Assemblée décide qu'il y aura vacances pendant la première semaine du carême.

On passe ensuite à l'ordre du jour qui comprend: || 1° Le vote sur l'ensemble du projet de règlement. || 2° La réponse à l'adresse reçue de la part de l'Assemblée de Moldavie. || 3° L'interpellation annoncée par M. Boèresco dans la séance précédente sur les mesures que M. le ministre de finances aura prises, en présence de la crise commerciale qui menace le pays.

L'ensemble du projet de règlement de l'Assemblée est mis aux voix. Le résultat du vote: || Votants 54. || Majorité absolue 28. || Boules blanches 44. || Boules noires 10.

S. S. le président déclare que l'Assemblée a adopté le projet de règlement.

La séance est suspendue pour 10 minutes.

A la reprise de la séance, M. Braïloï, rapporteur de la commission chargée de la rédaction d'une réponse à l'adresse de l'Assemblée moldave, donne lecture du projet suivant:

«Chers collègues,

«Nous avons écouté avec vive satisfaction et joie votre a-

No. 2585. «dresse, présentée par la députation chargée de vous représenter
1869 «dans notre sein.

5 Martie

«Votre démarche consolide la garantie d'union que nous vous
«avons donnée par notre vote du 24 Janvier et nous l'accueillons
«avec l'assurance que nous serons toujours d'accord dans nos tra-
«vaux, tendant à établir une nouvelle ère de salut et d'amélio-
«ration du sort commun, auquel les grandes Puissances nous ont
«appelés, par la convention qu'elles nous ont octroyée, comme
«base de nos futures institutions politiques.

«Assurés de la sympathie des hautes Puissances et de l'Europe,
«qui nous témoignent tant d'intérêt, nous nous serrerons autour de
«la convention qui reconnaît nos droits «ab antiquo», consacrés
«par les traités, et profitant des moyens qu'elle nous laisse de
«compléter l'union de nos Principautés-sœurs, nous attendrons avec
«confiance la sage initiative du Prince, pour consolider nos liens
«et fêter ensemble notre réunion à Focshani, que vous appelez avec
«raison et patriotisme: la résurrection de la Roumanie.

«Recevez donc les saluts fraternels de vos collègues de Bu-
«carest, ainsi que l'assurance que notre vœu est de rester unis à
«jamais avec vous.»

L'Assemblée, consultée, adopte à l'unanimité cette réponse qui
est signée, à l'appel nominal, par tous les députés présents.

M. B. Boëresco interpelle le ministre des finances et demande
quelles sont les mesures prises par le gouvernement en vue de
remédier à la crise commerciale.

N'ayant pas reçu de réponse satisfaisante, M. Boëresco pro-
nonce un discours, dans lequel il dit que la question est plus
grave et plus urgente qu'on ne saurait le croire. Remontant à la
source du mal, l'orateur indique les causes qui ont provoqué la
crise; il montre les conséquences fatales qu'elle peut entraîner, si
on ne prend pas de mesures préventives; il cite l'exemple des
autres Etats européens. L'orateur s'étend sur les moyens généraux
de combattre le mal; il se prononce en faveur d'un emprunt
à contracter par l'Etat, qui pourrait, par son intervention morale
et pécuniaire en faveur des commerçants, faire revivre le crédit,
cette base du commerce moderne.

M. B. Catargi, ministre des finances, répond que les mesures
à prendre demandent d'abord une mûre réflexion et ne peuvent
être prises à la légère. Ce travail ne saurait être fait du jour au
lendemain. Le ministère, de son côté, a fait tout ce qu'il fallait.

Les commerçants ont présenté au Prince une pétition que Son No. 2585. Altesse a transmise au ministre avec une apostille et le ministre a remis au Prince son rapport. Le ministère fera tout son possible pour la prompte exécution des mesures qu'il aura décidées. M. le ministre indique aussi les causes de la crises qui menace le commerce; il cite, entre autres, la méfiance que l'instabilité de la situation et la crainte de l'inconnu inspirent aux particuliers et aux commerçants.

1859
5 Martie

M. B. Boëresco dit que la crise commerciale est indépendante de la confiance que la stabilité de la situation peut inspirer; il cite des exemples des autres Etats où il y a eu des banqueroutes générales sous les gouvernements les plus tranquilles et stables.

M. J. Bratiano est aussi d'avis que les circonstances politiques actuelles n'ont contribué en rien à la crise qui menace; il se base sur l'exemple des temps passés. Alors, le pays était en proie aux invasions étrangères, la situation politique était des plus incertaines et, cependant, le commerce était prospère. L'orateur envisage la question à ce point de vue et termine en demandant au ministre des finances de présenter, sans retard, un projet concernant les mesures à prendre dans la situation actuelle.

Le prince D. Ghica dit que les discussions sur la crise commerciale sont plutôt de nature à augmenter les craintes et la méfiance qu'à inspirer la confiance au public; il démontre l'urgence de la question; il y a huit jours qu'il a présenté lui-même au Prince la pétition des commerçants, et aucune mesure n'a encore été prise par le ministre des finances; l'orateur termine en demandant que l'on soumette à l'Assemblée quelque chose de positif, des mesures prises, et non des paroles évasives.

Le prince G. Stirbey pose la question sur un autre terrain et démontre que ce qui contribue le plus à inspirer de la méfiance et à faire tomber le crédit, c'est ce qu'on dit dans les journaux, qui affirment que le Règlement organique n'existe plus, que la société est divisée en deux partis. Il était du devoir des ministres de déclarer à l'Assemblée leur profession de foi; ils ne l'ont pas fait, et l'Assemblée ne sait pas jusqu'à présent quelle est leur ligne de conduite; l'orateur demande aux ministres de déclarer si les anciennes lois existent, si en effet le Règlement organique a été aboli?

M. le ministre des finances, après s'être consulté avec ses deux collègues présents à la séance, déclare que le programme

No. 2585. du ministère est : la convention, le progrès tranquille et la justice
1859 pour tous.
5 Martie

M. Jean E. Floresco parle dans le même sens, proteste contre la licence du journalisme et déclare que celui-ci est de nature à ruiner les libertés publiques et non à les consolider. Il interpelle le ministre secrétaire d'Etat sur les mesures qu'il pense prendre, afin que les choses n'aillent pas jusque-là.

M. Braïloï parle contre la censure, mais demande que celle-ci soit remplacée par d'autres dispositions qui mettent un frein à la licence. A voir ce qui se passe, dit l'orateur, on croirait que le gouvernement veut ou bien procéder d'une façon arbitraire ou bien nous laisser en proie à une société de sauvages, ne connaissant pas de lois.

M. Dém. Bratiano, ministre des affaires étrangères, déclare que le gouvernement est occupé de la rédaction d'un projet de loi sur la presse; en attendant, le ministre a soumis à Son Altesse une ordonnance provisoire dans cette question.

M. J. Bratiano dit qu'il lui serait facile de répondre à toutes les provocations qui viennent de se produire; mais l'état de choses actuel dans le pays possède toutes les sympathies de l'orateur et de ses amis qui ont lutté pour l'amener; leur rôle a changé avec le changement de la situation; aussi, quelles que soient les imputations qu'on leur lance, ils persisteront dans leur attitude modérée et ne répondront à aucune provocation.

Le prince G. Stirbey prie l'Assemblée de prendre acte de ce que M. Bratiano vient de dire.

M. le ministre des affaires étrangères déclare qu'il à faire une communication, mais qu'il l'ajourne à une autre séance.

On lui répond que la prochaine séance n'aura lieu que dans huit jours et qu'il fasse sa communication maintenant, si elle est urgente.

La communication est ajournée et le président lève la séance, en fixant la prochaine réunion au 3 Mars, sauf le cas d'urgence; dans ce dernier cas, MM. les députés seraient avisés chez eux; pendant cette semaine, ils ne peuvent pas quitter la capitale.

(Suivent les signatures.)

Annexe A.—Démission de M. le major Charles Lazureano No. 2535.
 du mandat de député de la ville de Tirgoviste, 1859
 adressée à S. S. le président de l'Assemblée gé- 5 Martie
 nérale de Valachie, le 21 Février (5 Mars) 1859.
 Bucarest.

Des circonstances qui viennent de se produire et qui sont de nature à faire préjudice à mes intérêts, me forcent à déposer le mandat dont mes concitoyens m'ont chargé. Je prie donc Votre Sainteté de communiquer à l'honorable Assemblée ma présente démission, afin qu'on prenne des dispositions en vue de procéder à l'élection d'un autre représentant de la ville de Tirgoviste. || Je reste, avec tout le respect, de Votre Sainteté, le fils spirituel.

(s.) Major Charles Lazureano.

Annexe B.—Règlement de l'Assemblée électorale de Valachie.

Chapitre I-er.

Dispositions générales.

Art. 1-er. Les membres de l'Assemblée, comme représentants de la nation, ne peuvent être, à aucun moment, persécutés, poursuivis ni arrêtés à cause de leurs votes ou des opinions émises par eux dans l'exercice de leur mandat.

Art. 2. La personne de chaque député est inviolable pendant tout le temps de la session. Aucun député ne pourra donc, au cours de la session, pour aucun motif, être poursuivi ni arrêté, par aucune autorité, sans l'autorisation de l'Assemblée, exprimée par une décision formelle, à la suite d'un vote secret, à la majorité de deux tiers des membres existants.

Art. 3. En cas de flagrant délit, le député peut être arrêté au cours de la session; mais, alors, dans les 24 heures, l'autorité est tenue à porter le cas à la connaissance du président de l'Assemblée, qui convoque immédiatement la Chambre pour qu'elle décide. Pour que le maintien de l'arrestation puisse être autorisé, il faut une décision de la Chambre, prise à la suite d'un vote secret et à la majorité de deux tiers des membres présents.

Art. 4. Si un ministre est accusé, conformément à l'art. 15 de la convention, l'accusation doit être présentée par écrit, motivée et soutenue par au moins dix membres. La proposition de mise en

No. 2585. accusation sera envoyée à l'examen de toutes les sections, et si
 1859 deux sections se prononcent pour son adoption, elle sera soumise
 5 Martie aux débats de la Chambre, dont la décision de mise en accusation
 devra être soutenue par une majorité de deux tiers des membres
 présents.

Art. 5. Chaque député a le droit de demander aux autorités, par l'entremise du bureau de la Chambre, toutes les informations qui lui seraient nécessaires sur n'importe quelle branche d'administration publique intérieure; ces informations resteront dans les archives de l'Assemblée.

Art. 6. L'Assemblée délibère en réunions plénières ou dans les sections. Les séances plénières de l'Assemblée sont publiques; les réunions dans les sections sont secrètes.

Art. 7. L'Assemblée ne peut se constituer en comité secret que sur la proposition de cinq membres, approuvée à la majorité de deux tiers des membres présents.

Art. 8. Les travaux de chaque séance sont constatés par des procès-verbaux, un par chaque séance, rédigés par le président et le vice président, avec la coopération des secrétaires. Ces procès-verbaux, approuvés par l'Assemblée dans la séance suivante, sont portés à la connaissance publique par les journaux ou «le Moniteur officiel» qui, sous le rapport des travaux de la Chambre, restera sous le contrôle exclusif du bureau de l'Assemblée.

Art. 9. Lorsqu'un député voudra publier in extenso dans le «Moniteur» un de ses discours prononcés à l'Assemblée, il ne pourra le faire qu'avec l'autorisation du bureau. En cas de refus, le député aura recours à la décision de l'Assemblée.

Art. 10. L'Assemblée est seule en droit de voter et de modifier son règlement. Si vingt membres croient qu'il y a quelque chose à ajouter ou à modifier dans le règlement, l'Assemblée autorise la discussion de cette proposition. Mais cette discussion ne peut commencer qu'après trois lectures de la proposition, faites de quinze en quinze jours. La décision doit être prise à la majorité de deux tiers des membres présents.

Chapitre II.

Du bureau provisoire et de la vérification des pouvoirs.

Art. 11. Lors de l'ouverture de la session, le président de droit de l'Assemblée, S. S. le Métropolitain, ou, en son absence, le plus

âgé des députés occupe le fauteuil présidentiel. Le président fait No. 2585.
appel à quatre députés, choisis parmi les plus jeunes, pour remplir 1859
les fonctions de secrétaires. 5 Martie

Art. 12. Après la lecture du message d'ouverture de l'Assemblée, le président, assisté des secrétaires, procédera, par tirage au sort, à la répartition de l'Assemblée en six sections. Chaque section sera composée des membres de trois districts, tirés au sort. Ces sections procéderont sans retard à la vérification des pouvoirs des députés élus.

Art. 13. La section No. 1 examine les titres des députés de la section No. 2 et ainsi de suite.

Art. 14. Pour l'examen d'une ou de plusieurs élections partielles, l'Assemblée élit, au vote secret, une commission composée de sept membres.

Art. 15. Les procès-verbaux des élections, les certificats délivrés aux députés par leurs collèges électoraux et les autres actes justificatifs sont répartis, par le président de l'Assemblée, aux sections de vérification; chacune d'elles est obligée d'entendre les députés élus. || Pour les élections non contestées et dans lesquelles on ne trouve aucun défaut de formalités prescrites par la loi, la section se borne à viser les mandats et à rapporter qu'ils sont conformes à la loi. Quant aux élections contestées ou frappées de nullité, les sections ou la commission doivent discuter les circonstances, faire leur rapport à l'Assemblée et émettre leur avis motivé sur la validité ou la non validité de l'élection.

Art. 16. L'Assemblée se prononce, à la majorité absolue, c'est-à-dire moitié plus un des membres présents, sur la validité des élections, et le président proclame députés ceux dont les pouvoirs ont été trouvés en règle.

Chapitre III.

Du bureau définitif et de ses attributions.

Art. 17. Après la vérification des pouvoirs de tous les députés élus et dès que les deux tiers des élections ont été trouvées valables, le président se lève et déclare que: l'Assemblée générale de Valachie est ouverte et constituée.

Art. 18. Dès que l'Assemblée est constituée, il est procédé à la formation du bureau définitif.

Art. 19. Le bureau définitif se compose: 1° de deux vice-pré-

No. 2585. sidents; 2° de quatre secrétaires et deux suppléants; 3° de trois
 1859 questeurs, chargés de s'occuper des affaires matérielles de l'As-
 5 Martie semblée.

Art. 20. L'élection à tous ces postes est faite au scrutin secret et à la majorité absolue de voix. || Si, au premier scrutin, on n'obtient pas de majorité absolue, il sera procédé à un second scrutin, à la majorité relative. En cas d'égalité de voix, on fera le ballottage entre ceux qui ont obtenu un nombre égal de voix.

Art. 21. L'élection des vice-présidents, des secrétaires et des questeurs est faite pour la durée d'une session.

Art. 22. Après la formation du bureau définitif, l'Assemblée nomme immédiatement, au vote secret, une commission, composée de cinq membres, pour la rédaction ou la revision de son règlement.

Art. 23. L'Assemblée générale, ainsi constituée dans toutes ses parties, le fait savoir, par l'intermédiaire du président, au gouvernement, à l'Assemblée générale de la Principauté-sœur et à la Commission centrale de Focshani.

Art. 24. Les attributions du président et des vice-présidents sont: de garder l'ordre au sein de l'Assemblée; de veiller à l'observation du règlement; d'observer le tour des députés ayant demandé la parole; de poser des questions tendant à éclaircir le débat commencé; d'annoncer le résultat des votes; de communiquer à l'Assemblée les notifications qui la concernent; de se mettre en communication avec les sections, le gouvernement, l'Assemblée générale de l'autre Principauté et la Commission centrale de Focshani.

Art. 25. Le président et, par conséquent, en son absence, les vice-présidents ne peuvent intervenir dans le débat que pour résumer l'état de la question et la limiter à son véritable sens. Si un vice-président veut prendre part à la discussion, il doit quitter le fauteuil présidentiel et s'y faire remplacer par un autre vice-président; il ne peut reprendre la présidence que lorsque le débat sur la question est terminé.

Art. 26. La tâche des secrétaires est: de surveiller la rédaction du procès-verbal, pour qu'il contienne une relation claire et suffisante de toutes les circonstances de la séance; d'inscrire le tour des députés ayant demandé la parole; de donner lecture des projets de lois, propositions, amendements et autres communications à soumettre à l'Assemblée; de consigner les votes de l'Assemblée;

de faire l'appel nominal; de compter les voix; en un mot, de rem- No. 2585.
plir tout ce qui concerne le bureau. 1859

Art. 27. Les secrétaires peuvent prendre part à la discussion; 5 Martie
mais alors ils doivent descendre du bureau.

Art. 28. Les secrétaires choisissent l'un d'eux qui est spécialement chargé de la surveillance de la publication des procès-verbaux de l'Assemblée et de tous les imprimés à son usage.

Art. 29. Le président et les secrétaires votent toujours les derniers.

Chapitre IV.

Des séances.

Art. 30. Le président ouvre les séances. Il annonce leur clôture, avec l'assentiment de l'Assemblée. A la fin de la séance et après avoir consulté l'Assemblée, il indique la date de la prochaine séance et l'ordre du jour de celle-ci, lequel sera affiché dans la salle.

Art. 31. Sauf les cas d'urgence, le commencement des séances est fixé à 11 heures du matin.

Art. 32. A 11 heures et quart, le président fait, par un secrétaire, l'appel nominal des députés; cet appel est suivi de la lecture des noms des députés absents par suite de congé et de ceux qui manquent sans congé; la liste de ces derniers sera insérée dans le procès-verbal.

Art. 33. L'appel nominal est fait par ordre alphabétique des noms de famille.

Art. 34. Avant que la séance commence, le président et les secrétaires signent l'appel nominal.

Art. 35. Chaque séance commence par la lecture du procès-verbal de la séance précédente.

Art. 36. S'il y a une réclamation contre la rédaction du procès-verbal, le secrétaire qui en fait lecture donne à l'Assemblée des explications nécessaires. || Si, après ces explications, la réclamation est maintenue, le président consulte l'Assemblée qui décide.

Art. 37. Après l'adoption du procès-verbal, un des secrétaires donne lecture des messages, adresses, pétitions et autres communications concernant l'Assemblée, sauf les communications anonymes.

Art. 38. L'Assemblée renvoie à la section compétente ou a-

No. 2585. journe à une autre séance les communications qui ont besoin d'être
1859 d'abord étudiées et se prononce sur celles qui n'ont pas besoin
5 Martie d'une étude préalable.

Art. 39. Ces formalités remplies, la discussion commence sur les sujets à l'ordre du jour, c'est-à-dire ceux dont la discussion a été décidée dans la séance précédente.

Art. 40. Aucun député ne peut parler qu'après s'être d'abord inscrit au bureau ou après avoir, de sa place, demandé au président la parole et après que celle-ci lui a été accordée. La parole est accordée dans l'ordre des demandes et des inscriptions. || La seule exception à cette règle est faite par le président, pour classer les députés, de façon à ce qu'ils parlent alternativement, l'un pour, l'autre contre.

Art. 41. Ceux qui veulent proposer un amendement, doivent le déposer immédiatement sur le bureau.

Art. 42. Il est permis à tout député de céder à un autre son tour de parole.)

Art. 43. Le député qui parle ne peut s'adresser qu'au président, au banc des ministres ou à l'Assemblée. Les députés peuvent parler de la tribune ou de leurs places, mais debout. || Cependant, les rapports des commissions, les exposés des projets et toutes les propositions et autres communications écrites sont lus à la tribune.

Art. 44. Toute imputation diffamante ou autre attaque personnelle est défendue pendant la discussion. Au premier écart, le président rappelle l'orateur à l'ordre; au deuxième, il lui adresse une observation personnelle qui est inscrite au procès-verbal; en cas d'un troisième écart, le président consulte l'Assemblée et, avec l'assentiment de celle-ci, enlève à l'orateur la parole pour toute la durée de la séance; cette interdiction est inscrite au procès-verbal.

Art. 45. Personne ne peut être interrompu lorsqu'il parle, si ce n'est pour un rappel au règlement. || Si l'orateur s'écarte complètement de la question, le président l'invite à y rentrer. Si, après deux rappels à la question pendant le même discours, l'orateur continue à s'occuper de questions étrangères au débat, le président consulte l'Assemblée, pour savoir s'il ne faut pas enlever à l'orateur la parole dans cette question au cours de cette séance. La Chambre se prononce par assis et levés, sans discussion.

Art. 46. Personne ne peut parler que deux fois sur la même question, sauf une décision contraire de l'Assemblée.

Art. 47. Il est toujours permis de demander la parole dans une question du règlement, dans une question personnelle ou pour expliquer ses paroles mal comprises.

No. 2585.
1859

5 Martie

Art. 48. Les réclamations concernant l'ordre du jour, la priorité et le rappel au règlement ont toujours la préférence sur les questions principales et suspendent toujours la discussion.

Art. 49. La question préalable, c'est-à-dire tendant à ne pas admettre la discussion d'un projet ou d'une proposition, ou d'ajourner le débat à une autre date, définie ou indéfinie, et les amendements sont mis aux voix avant la proposition principale, les sous-amendements avant les amendements.

Art. 50. Si dix députés demandent la clôture de la discussion, le président soumet à l'Assemblée cette demande. Cependant, avant qu'on prenne une décision, chaque député peut parler pour ou contre la clôture. Entre ces deux discours, c'est-à-dire lorsque l'Assemblée a commencé à se prononcer sur la clôture de la discussion, il est interdit de demander la parole.

Art. 51. Avant la clôture de la discussion, le président demande à l'Assemblée si elle est suffisamment éclairée sur la question. En cas de doute, la discussion continue.

Art. 52. Si un membre trouble le bon ordre, il est rappelé à l'ordre par le président; si le député réclame contre cette observation, le président consulte l'Assemblée; si celle-ci confirme la mesure prise par le président, le cas est consigné dans le procès-verbal.

Art. 53. Si l'Assemblée devient tumultueuse ou si elle ne se soumet pas au règlement ou au président en ce qui est de sa compétence, le président annonce qu'il va suspendre la séance. Si le tumulte continue, le président suspend la séance pour une heure, pendant laquelle les députés se retirent dans la salle des conférences ou dans les sections. Ce temps écoulé, la séance est reprise de droit.

Chapitre V.

Du vote.

Art. 54. Le vote sur une proposition n'est pas valable, s'il n'y a pas présent les deux tiers du nombre des membres inscrits de l'Assemblée.

Art. 55. Le vote est secret, par bulletins ou par ballottage, ou

No. 2585. public, par assis et levés. Le vote sur les projets de lois dans leur ensemble est toujours secret; le vote sur les articles du projet est public, par assis et levés, sauf lorsque dix membres demandent le vote secret.

1859
5 Martie

Art. 56. Dans les questions du règlement, de la clôture, de la priorité, dans la question préalable et autres de cette nature, l'Assemblée exprime son opinion par assis et levés, ou, à la demande de dix députés, par appel nominal. Au vote par assis et levés, le président invite à se lever les députés qui sont pour et à rester assis ceux qui sont contre. Le président et les secrétaires décident du résultat du vote, qui peut être répété jusqu'à trois fois. Si, après trois épreuves, le doute subsiste, on procède au vote par appel nominal.

Art. 57. Le vote par appel nominal est public ou secret; public — lorsque chaque député exprime son opinion de vive voix; secret — lorsqu'on vote par boules ¹⁾).

Art. 58. Le résultat du vote est consigné par écrit par deux secrétaires et proclamé par le président. Si le nombre de boules blanches est égal au nombre de boules noires, la question en discussion est rejetée.

Art. 59. Les élections du bureau, des sections, des commissions et toutes les autres questions personnelles sont décidés par scrutin secret, savoir: 1° par des bulletins sur lesquels chaque député écrit le nom de son candidat ou de ses candidats et qui sont ensuite déposés dans une urne; et 2° par ballottage ou au moyen de boules blanches et noires, chaque fois que la majorité absolue est exigée et que, pour certains candidats et autres questions, le scrutin par bulletins n'a pas donné de majorité absolue.

Art. 60. Si, au sujet d'un projet de loi, d'une proposition, d'une motion ou de toute autre question, même comprenant plusieurs parties, il n'a y a pas de contestation, on vote sur l'ensemble de

¹⁾ Le scrutin par boules se fait de la façon suivante: Un secrétaire fait l'appel nominal; le député appelé reçoit une boule blanche et une boule noire; il dépose dans l'urne placée sur le bureau la boule qui exprime son opinion et jette l'autre boule, dont il n'a pas fait usage, dans une autre urne, placée sur une table séparée. La boule blanche exprime l'approbation, la boule noire — la désapprobation. Les deux urnes sont couvertes. Lorsque les boules sont déposées, les secrétaires vident l'urne du scrutin dans une sébille; ils les comptent publiquement, en séparant les boules blanches des boules noires.

la proposition ou de la question; mais, s'il y a contestation, on vote article par article, ainsi qu'il est indiqué plus loin. No. 2585.
1859

Art. 61. Le président et les secrétaires sont chargés de recueillir les votes; le président annonce le résultat. 5 Martie

Chapitre VI.

Des projets de lois et des propositions.

Art. 62. Les projets de lois sont adressés à la Chambre par le pouvoir exécutif, élaborés par les ministres ou par la Commission centrale, conformément aux art. 20, 33, 35 et 36 de la convention. Ces projets, ainsi que les autres communications, après leur lecture à l'Assemblée, sont envoyés par celle-ci à la section compétente, pour être discutés dans les formes établies dans le chapitre suivant.

Art. 63. Le membre de l'Assemblée qui veut faire une proposition ou présenter un amendement, doit signer sa motion et la déposer au bureau qui la classifie immédiatement et l'affiche, pour qu'elle soit connue de tout le monde. || Mais chaque proposition, pour être lue à l'Assemblée, doit être appuyée par cinq membres; la même condition est imposée aux amendements et sous-amendements.

Art. 64. Le jour fixé par l'Assemblée pour la discussion de ce projet ou de cette proposition, le signataire présente un exposé de motifs.

Art. 65. Avant que la question soit mise en discussion, le président demande à l'Assemblée si elle prend en considération le projet ou la proposition présentée, si elle l'ajourne, ou si elle considère qu'il est inutile de la mettre en discussion.

Art. 66. Si l'Assemblée déclare qu'elle prend en discussion la proposition, elle décide s'il faut l'envoyer à l'examen d'une ou plusieurs sections ou d'une commission spéciale, ou, si la question est urgente, l'Assemblée la met immédiatement en délibération.

Art. 67. Les projets de lois, après avoir été discutés par les sections compétentes, sont imprimés, distribués à tous les députés et, après trois jours, mis à l'ordre du jour par le bureau de l'Assemblée.

Art. 68. L'Assemblée peut, cependant, ajourner la date de la discussion.

Art. 69. Le jour fixé pour la discussion, le ministre qui a présenté le projet, doit être présent pour exposer les motifs du projet.

No. 2585. Art. 70. La discussion est divisée en deux parties: d'abord, sur
1859 l'ensemble du projet, puis, sur chaque article séparément.

5 Martie

Art. 71. Après que la discussion sur l'ensemble du projet est terminée, commence la discussion de chaque article en particulier, l'un après l'autre, et des amendements qui s'y rapportent.

Art. 72. Si la discussion est ajournée à une autre date, alors les amendements sont aussi affichés pour la connaissance de tous les membres de l'Assemblée.

Art. 73. Si des amendements sont adoptés ou si certains articles du projet sont rejetés, le vote sur l'ensemble du projet a lieu un autre jour que celui où les derniers articles ont été votés. || Il faut qu'il se passe au moins un jour entre ces deux séances. || Dans la seconde séance, les amendements adoptés et les articles rejetés sont soumis à une discussion définitive. Il en sera de même pour les amendements motivés par cette adoption ou ce rejet. Tout amendement en dehors de ces deux points est interdit.

Art. 74. Même après l'ouverture de la discussion d'un projet, le ministre peut le retirer; celui qui a présenté un amendement peut le retirer; mais chaque député peut se l'approprier.

Art. 75. Dans la discussion des propositions ou autres motions faites par les membres de l'Assemblée, on observera les règles prescrites dans les articles ci-dessus. || Les projets sont votés par articles et ensuite dans leur ensemble.

Art. 76. Toutes les décisions de l'Assemblée sur les projets, propositions et autres motions sont prises à la majorité absolue de voix.

Art. 77. Si les voix sont réparties en deux exactement, la proposition ou le projet soumis à la délibération est rejeté.

Art. 78. L'Assemblée ne peut pas prendre de décision sans la présence des deux tiers du nombre de ses membres inscrits, sauf l'exception prévue par l'art. 12 de la convention.

Art. 79. Le résultat des délibérations de l'Assemblée, c'est-à-dire sa décision, est proclamé par le président, dans les termes suivants: «l'Assemblée adopte» ou «l'Assemblée n'adopte pas.»

Art. 80. Le membre de l'Assemblée qui veut adresser au gouvernement une interpellation, devra le faire savoir au ministère trois jours d'avance.

Art. 81. Il est interdit aux particuliers de présenter personnellement des pétitions à l'Assemblée. Pour être accueillies, ces pétitions doivent être présentées et appuyées par au moins cinq dé-

putés. Avant que l'Assemblée se prononce sur une pétition, celle-ci est envoyée à la section compétente, sauf le cas d'urgence déclaré par l'Assemblée.

No. 2585.
1859
5 Martie

Art. 82. L'Assemblée a le droit de repousser la pétition qui lui est adressée ou de la renvoyer au ministre compétent avec la demande d'explications.

Chapitre VII.

Des sections de l'Assemblée générale.

Art. 83. L'Assemblée se répartit, par élections au scrutin secret, en six sections, savoir: || 1-ère section. Les affaires d'intérêt commun aux Principautés-Unies, les affaires étrangères et les affaires militaires. || 2-e section. Les finances. || 3-e section. L'administration, les travaux publics, les affaires municipales et communales, l'agriculture, le commerce et l'industrie. || 4-e section. Les affaires ecclésiastiques et l'instruction publique. || 5-e section. La justice et les codes. || 6-e section. Les messages, les pétitions, les adresses, le règlement de l'Assemblée, sa comptabilité, etc.

Art. 84. Les cinq premières sections se composent de neuf députés chacune; font partie de la sixième section tous les autres députés, sauf les membres du bureau et les ministres députés qui ne font partie d'aucune section.

Art. 85. Les sections sont élues pour toute la session annuelle.

Art. 86. Chaque section nomme, à la majorité absolue de votants, un président et un secrétaire.

Art. 87. Chaque section examine les projets de lois, les propositions et les amendements qui lui sont envoyés par l'Assemblée, selon l'ordre indiqué par celle-ci. Après leur examen, la section nomme, à la majorité absolue de votants, un rapporteur, chargé de développer et de défendre devant la Chambre le travail de la section.

Art. 88. Le rapport de la section contient, outre l'analyse des délibérations de la section, ses conclusions motivées; il contient aussi l'opinion de la minorité. Il est imprimé et distribué à tous les députés, au moins trois jours avant la discussion par l'Assemblée générale, sauf les cas où la Chambre en décide autrement.

Art. 89. L'Assemblée a toujours le droit de demander aux sections respectives d'accélérer leurs travaux et même de leur fixer pour cela un terme.

No. 2585. Art. 90. En dehors des sections sus-indiquées, l'Assemblée peut
1859 encore nommer une ou plusieurs commissions extraordinaires pour
5 Martie des questions spéciales ou des cas exceptionnels. La nomination de
ces commissions se fait à la majorité absolue, sur la proposition
du président de la Chambre ou d'un député.

Art. 91. Chacune de ces commissions élit, dans son sein, un président, un secrétaire et, pour chaque affaire, un rapporteur. Le rapport est imprimé et distribué, conformément à l'art. 88 du présent règlement.

Art. 92. Si un projet ou autre question concerne deux ou plusieurs sections, celles-ci se réunissent sous la présidence du plus âgé de leurs présidents.

Art. 93. Si l'auteur d'une proposition n'est pas membre de la section ou de la commission chargée de l'examiner, il a le droit d'assister aux séances de la section ou de la commission, sans toutefois prendre part au vote.

Art. 94. Les sections et les commissions peuvent faire appel, pour les consulter, à d'autres personnes, du sein de l'Assemblée ou du dehors, dont le concours peut être utile. Les ministres et tous les députés peuvent assister aux séances des sections, sans toutefois prendre part au vote.

Art. 95. Les sections et les commissions ont le droit de demander au gouvernement, par l'entremise de la présidence, tous les documents, actes et explications nécessaires à leurs travaux.

Art. 96. Les sections ou les commissions chargées de l'examen des codes ou des lois d'une plus grande extension, peuvent, avec l'autorisation de la Chambre et d'accord avec le gouvernement, continuer leurs travaux même après la clôture de la session.

Art. 97. La commission des pétitions doit présenter à l'Assemblée, à la fin de chaque semaine, les pétitions adressées de la façon indiquée dans l'art. 81, et ce dans l'ordre des dates de l'inscription au procès-verbal de la Chambre; en cas d'urgence, la Chambre peut modifier cet ordre.

Art. 98. Dans chaque section ou commission, on affiche les questions résolues et celles qui sont à l'ordre du jour, ainsi que la date à laquelle elles doivent être communiquées à l'Assemblée.

Art. 99. Les prescriptions de ce règlement, en ce qui concerne l'ordre et la police des séances, s'appliquent aussi aux sections et aux commissions.

Chapitre VIII.

No. 2585.

1859

5 Martie

Des députations et des adresses.

Art. 100. Les députations chargées de représenter l'Assemblée sont nommées au scrutin secret. L'Assemblée décide le nombre de députés qui les composent. Le président ou un des vice-présidents est toujours, de droit, membre de la députation. Il parle au nom de l'Assemblée, mais après s'être entendu avec l'Assemblée sur le sens de son allocution.

Art. 101. Les projets d'adresses, faits au nom de l'Assemblée, sont rédigés par une commission composée du président ou du vice-président et de six membres, choisis par l'Assemblée générale. Ces projets sont soumis à l'approbation de l'Assemblée et passés, après l'approbation, dans le procès-verbal de la séance.

Chapitre IX.

Des rédacteurs, des procès-verbaux et des imprimés.

Art. 102. Le bureau de l'Assemblée a le droit de s'adjoindre un ou plusieurs rédacteurs et copistes, toujours révocables par le bureau. || Par les soins du bureau également, on instituera auprès des sections, des rédacteurs et des copistes, pour la rédaction des procès-verbaux des sections.

Art. 103. Il est interdit à ces fonctionnaires de l'Assemblée de communiquer aux personnes étrangères les décisions ou les relations sur les travaux de la Chambre, sans l'ordre du bureau; ils sont responsables pour toute contravention à cette interdiction.

Art. 104. Les rédacteurs sont spécialement chargés de la rédaction des procès-verbaux et des débats de l'Assemblée; les uns et les autres seront rédigés sous la surveillance immédiate des secrétaires.

Art. 105. Les procès-verbaux des séances, après avoir été approuvés par l'Assemblée, sont copiés et signés en double exemplaire.

Art. 106. Tous les procès-verbaux des séances de l'Assemblée, ainsi que les débats de chaque séance, sont publiés dans le «Moniteur officiel.»

Art. 107. L'appel nominal, fait dans la séance publique de l'Assemblée, est publié toujours avant le procès-verbal, avec indication, dans des rubriques spéciales, des noms des députés présents, absents par congé et absents sans congé.

No. 2585. Art. 108. A toute décision prise par la Chambre, chaque député
 1859 a le droit de demander qu'il soit mentionné au procès-verbal non
 5 Martie seulement s'il a voté pour ou contre, mais aussi la part qu'il a
 prise à la discussion, par la reproduction la plus exacte possible
 de ses paroles.

Art. 109. Le bureau décide et approuve l'impression des propositions qui lui sont soumises, des rapports des sections et des commissions et d'autres documents relatifs à ses travaux et, en général, des paroles prononcées pendant les séances. En cas de l'opposition du bureau, le député ou les députés qui se croient lésés, en appellent à l'Assemblée générale.

Art. 110. Les honoraires des rédacteurs et des copistes sont fixés par le bureau, passés dans le budget des dépenses de la session et approuvés par l'Assemblée générale.

Chapitre X.

De la questure et de la commission de comptabilité.

Art. 111. Les questeurs sont chargés de toutes les questions matérielles, du cérémonial, de la surveillance du bon ordre dans les tribunes publiques, de la publicité des séances, conformément aux conditions prévues dans l'art. 19 de la convention, et, particulièrement, de toutes les dépenses de l'Assemblée.

Art. 112. La commission de comptabilité prépare, au commencement de chaque mois, sur la proposition des questeurs, le budget des dépenses ordinaires de l'Assemblée et le soumet à la Chambre. A la fin de chaque mois, elle examine les dépenses faites par les questeurs et les soumet à l'Assemblée générale.

Art. 113. Les questeurs reçoivent du gouvernement, sur l'intervention du président ou du vice-président, les fonds nécessaires pour les dépenses de l'Assemblée.

Chapitre XI.

Des archives et de la bibliothèque.

Art. 114. Le budget des dépenses de l'Assemblée contient une somme destinée à l'achat des livres nécessaires à l'Assemblée.

Art. 115. Sur cette somme, les questeurs achètent, à mesure du besoin, les livres et les documents qui peuvent être utiles aux travaux de l'Assemblée.

Art. 116. Le bureau délègue un copiste chargé particulièrement No. 2585.
de l'entretien de la bibliothèque et des archives de l'Assemblée. 1859

Art. 117. Aucun livre ni document de la bibliothèque ni des 5 Martie
archives ne peut être donné à un député pour être emporté dehors.

Art. 118. Le catalogue des livres qui se trouvent à la bibliothèque ou qui sont nouvellement acquis est déposé sur le bureau de l'Assemblée générale et sur la table de chaque section.

Art. 119. Chaque membre de l'Assemblée reçoit, de droit, le «Moniteur» contenant les séances de l'Assemblée.

Chapitre XII.

Des huissiers et autres fonctionnaires de l'Assemblée.

Art. 120. Les portiers, les huissiers et, en général, tous les autres fonctionnaires nécessaires au service de l'Assemblée sont nommés et révoqués par les questeurs, avec l'approbation du président.

Chapitre XIII.

Des congés.

Art. 121. Aucun représentant ne peut manquer aux séances de l'Assemblée générale, sans un congé accordé par la Chambre.

Art. 122. L'absence d'un député à une ou plusieurs séances est inscrite au procès-verbal.

Art. 123. Si le député manque à six séances consécutives, sans avoir obtenu de l'Assemblée un congé, ou du moins sans avoir annoncé par écrit la cause légitime de son absence, il est présumé démissionnaire, par le fait même de son absence.

Art. 124. Le député qui ne se présente pas pendant les six premières séances après la convocation de l'Assemblée, pour remplir son mandat, est présumé démissionnaire, sauf s'il se justifie par un cas de force majeure. || Il en sera de même du député absent par congé, s'il ne se présente pas à l'Assemblée pendant les six premières séances après l'expiration de son congé.

Art. 125. Dans tous les cas prévus dans les art. 123 et 124, l'Assemblée, par son président, intervient auprès du pouvoir exécutif, en vue de la convocation des collègues électoraux pour élire d'autres députés.

Art. 126. Si le président et les vice-présidents, par suite de

No. 2585. maladie ou de toute autre cause, ne viennent pas à deux séances consécutives, à la seconde séance, la Chambre poursuit ses travaux sous la présidence du plus âgé des députés présents.

1959
5 Martie

Chapitre XIV.

De la police de l'Assemblée et des tribunes.

Art. 127. La police de l'Assemblée appartient à l'Assemblée elle-même. Cette police est exercée, au nom de l'Assemblée, par le président ou le vice-président qui, seul, peut donner des ordres à la garde de service.

Art. 128. Il est défendu d'entrer armé dans la salle de l'Assemblée. La force armée ne pourra être appelée dans les environs du siège de l'Assemblée que par le président avec le consentement de l'Assemblée.

Art. 129. Aucun étranger ne peut, sous aucun prétexte, s'introduire dans la partie de la salle réservée uniquement aux membres de l'Assemblée.

Art. 130. Pour les journalistes et les sténographes il y a des places désignées spécialement dans la proximité de la tribune.

Art. 131. Les tribunes destinées au public sont spécialement confiées à la police des questeurs. || La tribune officielle, étant réservée uniquement aux fonctionnaires de l'Etat, les cartes d'entrée, tant pour cette tribune que pour la tribune diplomatique, sont confiées à M. le ministre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères.

Art. 132. Pendant tout le cours de la séance, les personnes qui se trouvent dans les tribunes doivent rester assises, la tête découverte et garder le silence. Dans chaque tribune, il y a un ou deux huissiers, chargés de surveiller l'ordre.

Art. 133. Toute personne du public qui trouble l'ordre, ne garde pas le silence recommandé au public, donne des signes d'approbation ou de désapprobation, est immédiatement, sur l'ordre du président, expulsée de la tribune; si elle fait du scandale, elle est renvoyée, sous escorte, à l'autorité compétente, pour être jugée.

Art. 134. Les art. 127 jusqu'à 133 inclusivement du présent règlement seront imprimés et affichés dans chaque tribune.

Voté dans la séance de l'Assemblée du 21 Février 1859.

No. 2586.—Decretul Domnesc No. 7, privitor la numirea și confirmarea miniștrilor în Valahia, din 21 Februarie (5 Martie) 1859. Bucuresci.

(„Românul“ No. 25, din 28 Februarie (12 Martie) 1859.)

Noi, Alexandru Ioan I, || Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, || Domn al Moldovei și al Țării Românești, || La toți de față și viitori, sănătate! || Am ordonat și ordonăm: || Art. I. Intărim pe d. Ioan Filipescu, ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul justiției și presidentul consiliului miniștrilor. || Art. II. Intărim pe d. N. Golescu, ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul din năuntru. || Art. III. Intărim pe d. Barbu Catargiu, ministrul Nostru secretar de Stat la ministerul finanțelor. || Art. IV. Intărim pe d. Dimitrie Brătianu, ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul afacerilor străine. || Art. V. Intărim pe d. Grigorie Filipescu, ministrul Nostru secretar de Stat la controlul general. || Art. VI. Intărim pe d. general Barbu Vlădoianu, ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul ostășesc. || Art. VII. Numim pe d. Constantin A. Krețulescu, ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul cultului și al instrucției publice. || Art. VIII și cel de pe urmă. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul justiției și presidentul consiliului este însărcinat cu executarea ordonanței de față. || Dat în capitala Noastră Bucuresci, la anul una mie opt sute cincî-zeci și nouă, Februarie două-zeci și una.

(subscris) Alexandru Ioan.

Ministru secretar de Stat la departamentul justiției,
președinte al consiliului, (subscris) I. Filipescu.

(Traducțiune.)

Nous, Alexandre Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, || Prince régnant de Moldavie et de Valachie, || A tous présents et à venir salut. || Nous avons ordonné et ordonnons: || Art. I-er. Nous confirmons M. Jean Alexandre Filipesco comme Notre ministre secrétaire d'Etat au département de la justice et président du conseil des ministres. || Art. II. Nous confirmons M. N. Golesco comme Notre ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur. || Art. III. Nous confirmons M. Barbo Catargi comme Notre ministre secrétaire d'Etat au département des finances. || Art. IV. Nous confirmons M. Démètre Bratiano comme Notre mi-

No. 2586. nistre secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères. ||
 1859 Art. V. Nous confirmons M. Grégoire Filipesco comme Notre mi-
 5 Martie nistre secrétaire d'Etat au contrôle général. || Art. VI. Nous con-
 confirmons M. le général Barbo Vladoyano comme Notre ministre
 secrétaire d'Etat au département de la guerre. || Art. VII. Nous
 nommons M. Constatin A. Kretzulesco au poste de Notre ministre
 secrétaire d'Etat au département des cultes et de l'instruction pu-
 blique. || Art. VIII et dernier. Notre ministre secrétaire d'Etat au
 département de la justice et président du conseil est chargé de l'exé-
 cution du présent décret. || Donné dans Notre capitale Bucarest,
 le 21 Février l'an 1859.

(s.) Alexandre Jean.

Le ministre secrétaire d'Etat au département de
 la justice, président du conseil, (s.) J. Filipesco.

No. 2587.—Decretul domnesc No. 9, privitor la adminis-
 trația Valahiei în timpul șederei Domnitorului
 la Iași, din 21 Februarie (5 Martie) 1859. Bu-
 curescî.

(„Monitorul Oficial al Țării Românești“, No. 17, din 28 Februarie 1859.)

No. 2587. Noÿ, Alecsandru Ioan I, || Cu mila lui Dumnezeu și voința
 1859 națională, || Domn al Moldovei și al Țării Românești, | La toți de
 5 Martie față și viitorii, sănătate! || Am ordonat și ordonăm: | Art. 1. Având
 a Ne duce în Principatul Moldovei, consiliul miniștrilor va cârmui
 până la a Noastră întoarcere în principatul Țării Românești. || Art. 2.
 Consiliul miniștrilor va avea a se aduna regulat de două ori pe
 săptămână, Mercuri și Vineri, în ședință ordinară, pentru a se ocupa
 cu toate trebile curente. || Art. 3. Toate lucrările cari cer sancțio-
 narea domnească se vor aduce la cunoștința Noastră prin înadins
 curier, ce se va espedui odată pe săptămână, Sâmbătă, din Bucurescî
 în Iași. || Art. 4. Indemnăm pe fie-care din d-nii miniștri în parte a
 fi cu priveghere în cancelaria d-lor, a espedui grabnic lucrările ce-î
 privesc, și a ține strict regulă în toate. || Art. 5. Cu toate că buna
 stare a țării atârna de întregul Nostru consiliu, totuși ministrul
 Nostru secretar de Stat la departamentul trebilor dinăuntru este
 în deosebi însărcinat cu păzirea buneî ordine și a linișteî publice,
 puind, mai ales, administratorilor înainte a fi cu priveghere ca, până

la noua legiuire cerută de convenție, relațiile dintre locuitorii sătenii No. 2587. și proprietarii de pământ să se menție după legile existente, netolerând nici o abatere dintr'o parte sau alta, și privind cu strictețe ca sătenii, pre cât să fie apărați în drepturile lor, pre atât să și împlinescă îndatoririle lor către proprietate. || Art. 6. Și cel din urmă. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul justiției și președintele consiliului este însărcinat cu esecutarea ordonanței de față. || Datu-s'a în domneasca Noastră reședință din Bucuresci, anul 1859, Februarie 21.

(s.) Alecsandru Ioan.

Ministru Secretar de Stat la departamentul justiției,
președinte al consiliului, (s.) Ioan Al. Filipescu.

(Traducțiune.)

Nous, Alexandre Jean I-er, || Par la grâce de Dieu et la volonté nationale, || Prince de Moldavie et de Valachie, || A tous présents et à venir salut. || Nous avons ordonné et ordonnons: || Art. 1-er. Ayant à Nous rendre dans la Principauté de Moldavie, Nous chargeons le conseil des ministres de l'administration du pays, jusqu'à Notre retour dans la Principauté de Valachie. || Art. 2. Le conseil des ministres devra se réunir régulièrement deux fois par semaine, les Mardis et les Vendredis, en séances ordinaires, afin de s'occuper de toutes les affaires courantes. || Art. 3. Tous les actes qui exigent la sanction princière seront portés à Notre connaissance par des courriers spéciaux, expédiés une fois par semaine, les Samedis, de Bucarest à Iassy. || Art. 4. Nous invitons chacun de MM. les ministres en particulier à surveiller ses bureaux, à expédier rapidement les affaires et à tenir strictement tout en règle. || Art. 5. Bien que le bon état du pays dépende de Notre conseil tout entier, cependant le ministre secrétaire d'Etat au département de l'intérieur est particulièrement chargé de la garde du bon ordre et de la tranquillité publique et doit, surtout, engager les préfets à exercer leur surveillance, en vue que, jusqu'à la confection des nouvelles lois, exigées par la convention, les relations entre les paysans et les propriétaires terriens soient maintenues en conformité des lois existantes, sans tolérer aucune déviation ni de part ni d'autre et tenant strictement la main à ce que, d'un côté, les paysans soient protégés dans leurs droits, et de l'autre, à ce qu'ils remplissent leurs devoirs envers

No. 2587. les propriétaires. || Art. 6 et dernier. Notre ministre secrétaire
1859 d'Etat au département de la justice et président du conseil est
5 Martie chargé de l'exécution de la présente ordonnance. || Donné dans
Notre résidence princière de Bucarest, le 21 Février l'an 1859.

(s.) Alexandre Jean.

Le ministre secrétaire d'Etat au département de la
justice, président du conseil, (s.) Jean Al. Filipesco.

No. 2588.—Memoriul Domnului Ioan C. Brătianu prezentat Domnitorului Alexandru Ioan I Cuza, la prima sa venire în Bucurescî, prin mijlocirea d-lui Dimitrie A. Sturdza, în Februarie 1859. Bucurescî.

I

Inălțate Doamne!

No. 2588. Suirea Măriei Tale pe tronul Țărei Românești fiind chiar triumful
1859 cauzei naționale, este de datoria orî-cărui Român de a contribui
Februarie la susținerea acestui tron tot cu atâta vigoare cu cât a luptat de a
Te înălța pe dînsul. Unul din mijloacele cele mai eficace pentru aceasta este a înlesni pe Măria Ta în munca ce-Ți dai ca să cunoști această țară, la ale căreia destinări ești chemat a presida d'acum înainte. Ne iartă dar, Măria Ta, de a pune sub ochi-Ți acest memoriu, care sperăm că va așeza deosebirea ce va fi între starea lucrurilor de aici și între cea de la Moldova, deosebire ce, fiind cunoscută, ar cruța negreșit multe neînțelegeri, multe împedicări în mersul trebilor publice.

*

Societatea în Țara Românească este împărțită în patru clase sau categorii. Boerii cei mari, concentrați toți în Bucurescî, și un mic număr în Craiova; boerii cei mici, răspândiți pe toată suprafața țării; neguțătorii și meseriașii, concentrați mai toți prin orașe; și țeranii plugari, ce locuesc prin sate.

Clasa boerilor celor mari se compune de un număr de familii, ce au avut ca monopol toate funcțiile din țară, pe care unele, adică pe cele mari, le păstrău pe seamă-le, iar pe cele mici le vindeaū celor ce le dau mai mult. Numărul acestor familii era destul de restrîns, ca rîndul fie-căreia să vie curînd la posesia uneia din

funcțiile cele înalte; toată dar ocupația lor a fost de a intriga do- No. 2588.
bândirea sau conservarea unei funcții; comerțul, industria, agri- 1859
cultura, economia domestică chiar, sau orî-ce altă ocupație le-a fost Februarie
cu totul străină, în cât, deși mai toți proprietarii mari nu s'au
ocupat nici odată cu îngrijirea moșiilor, mulți nici nu-și cunosc
proprietățile, ce sunt lăsate cu totul în dispunerea arendașilor ¹⁾.
Postul ce-l ocupă este adevăratul domen, principalul fief al boerului
mare! El îi dă mijloace nemărginite de a dobândi bogății, fără muncă,
fără pericol, de a-și mulțumi luxul și a și da o însemnătate socială.
Lipsa completă a unei aplicări serioase i-a lăsat fără aptitudine
pentru treburi și fără spirit practic, ast-fel în cât ar putea dice
cine-va de dînșii că sunt utopiști fără a avea o teorie. Această
viață a boerilor mari nu este de erî; ea a trecut peste mai multe
generații și a devenit o a doua natură pentru dînșii; orî-ce alte
condiții de viațuire ar fi o pedeapsă nesuferită pentru boerii mari,
și de aceea, ca să ajungă la putere, sau ca să se menție, devin în-
drăsneți, facțioși, până a goni frate pe frate și tată pe fiu, până a
deveni instrumentele oarbe ale străinilor și chiar a provoca năvă-
lirile lor.

Se înțelege dar de sine-și că boerii cei mari, într'o asemenea
poziție, n'au putut dobândi o influență în țară, ba încă că ei sunt
priviți cu același sentiment cu care erau priviți străinii apăsători. Toată
puterea ce aveau în țară le venia numai de la administrația ce o
țineau de la străini. Ura de care boerii se simt urmăriți din partea
nației și care ei i-o întorc cu prisos, îi întărită și mai rău și-î
face să fie adesea mai inamicii ai naționalității române de cât
străinii chiar.

Clasa boerilor celor mici se compune de toți funcționarii
de al doilea ordin și de toți proprietarii mari și mici din toată țara.
Această clasă este numeroasă, laborioasă și pe dînsa se reazemă
toată lucrarea serioasă din toate ramurile administrative și jude-
cătorești din țară; alătura cu țeranii, oamenii din clasa aceasta
deschid singurî pântecul pămîntului și-l fac să rodească; ei vin
cu speculele lor de stimulează și ridică în considerație comerțul,
și dacă moralitatea nu este privilegiul acestei clase, cauza este că
toate funcțiile ce ocupă boerii cei mici le sunt vîndute de boerii
mari. O administrație onestă, dreaptă, și care n'ar fi favorizat de cât

¹⁾ Sunt excepții onorabile, cari, ca orî-ce excepții, nu fac de cât a întări
regula.

No. 2588. meritul, ar fi ridicat în scurt timp această clasă; cu toate acestea, 1859 ea astăzi încă este în capul muvmentului național, contribuie într'o Februarie proporție însemnătoare la regenerarea României, și are o mare influență în toată țara și în toate clasele.

Clasa comercianților și a meseriașilor în Țara Românească este pepiniera clasei de care vorbirăm în urmă. Ea în toate părțile produce toate bogățiile ce nu isvoresc din agricultură, și chiar acestora le dă un preț ce nu l'ar avea fără dînsa; ea posedă toate calitățile de energie și de moralitate, ce caracterizează această clasă în toate societățile europene; ea posedă încă nu numai instinctul, amorul libertății, ce este firesc unei clase de o natură democratică, ci și al patriotismului celui mai înalt, celui mai entusiast; pentru că, deși în comerțul de sus se află mulți străini, însă fiind toți de rital Bisericeii noastre naționale, și fiind veniți toți din țările supuse Turcilor, România a fost adevăratul pămînt al făgăduinței pentru dînșii; aici s'aū îmbogățit și s'aū ridicat la starea de om liber, aici aū gasit o patrie mai liberă și mai generoasă, la a căreia prosperitate se interesează astăzi atât cât și noi, născuți Români. Aceea ce întăresce însă și mai mult această clasă și o ține pe drumul patriotismului, sunt meseriașii, cari sunt toți Români, cu sentimente de moralitate și de patriotism, ce ar face onoare oricărei alte clase.

În sînul clasei comersante, ce a luat o mare întindere și putere, se află mai cu osebite în sîmînță civilizația română, și numai cu stîrpirea ei ar mai putea să mai piară civilizația și libertățile publice în România.

Clasa țeranilor, a plugarilor formează marea majoritate a locuitorilor acestei țări; ea însă are o mare însemnătate nu numai prin numărul ei, dar chiar prin desvoltarea ei morală și intelectuală.

Dacă neîngrijirea boerilor mari pentru starea lor și a moșiilor lor a fost cauza degenerării acestei clase, această neîngrijire însă a favorizat până la oare-cere punct desvoltarea țeranilor. Ori-cât de răi, ori-cât de răpitori aū fost arendașii, însă, ca străini proprietăței, ca uni ce n'aveau să stăpînească de cât trei ani, ca uni ce n'aveau nici o influență prin modesta și precara lor poziție socială, n'aū putut abusa de țeran cât ar fi putut să o facă boerul proprietar, ce era tot-d'odată și dregător, el saū ai lui; și mai cu deosebire, că proprietarii, necunoscîndu-și valoarea veniturilor lor, le da arendașilor, până în anii din urmă, cu un preț foarte jos. Ast-fel, țeranii,

având în genere a se lupta numai cu arendașii, au îndrăsnit să No. 2588.
se împotrivescă la orî-ce apăsare, și au isbutit chiar câte odată 1859
de a se apăra, de a-și dobândi îndreptare prin autorități; ba de Februarie
multe-orî proprietarii și funcționarii, ei singurî, ca să dobândească
ocazia să stoarcă pe arendași, ațîtau reclamațiile țăranilor. Lupta
desvoltă pe om, îl întărește și-l dă conștiință de drepturile sale și
de demnitatea sa.

Acestea sunt, negreșit, cauzele principale cari, împreună cu școalele sătenești, au deșteptat, au ridicat clasa țăranilor, în cât, astăzi, se poate compara cu avantaj cu orî-ce clasă de țăranî din societățile civilisate. Clasa țăranilor d'acum înainte poate mai îndura, dar ca să se lase de a se mai împila, de a se supune desăvîrșit, este peste putință; căci țăranii simt că puterea țerei residă întrînșii. Printr'o educație îngrijită, printr'o bună direcție, ce li s'ar da de către un guvern național și liberal, de către un guvern ce ar dobândi încrederea și dragostea lor, s'ar putea face din clasa țăranilor un bulevard nestrăbătut al naționalității și al libertăților române.

II.

Acum că expuserăm starea socială a țerei, să ne fie ertat a arunca o privire asupra atitudinii ce deosebitele clase au luat în lupta națională. Această a doua parte a Memoriului, ce nu este în genere de cât o expunere de fapte, va servi de reazăm pârghiei întâi, sau de rectificare dacă ea ar fi greșită.

Când o rază de speranță veni să însuflețească inimile Românilor, când sfîrșitul răsboiului din Crimeea ne lăsă să întrevedem un drum de independență națională și Româniî toți se îndreptară către dînsul, inimile boerilor celor mari înghețară; și cum avea încă guvernul în mână, întrebuițară toate mijloacele de persecuție ca să sugrume manifestarea opiniei publice, și să poată ast-fel dovedi Europei că nu suntem de cât niște populații fără energie, fără aspirații, fără instinct național, fără trebuință de libertăți și că, ast-fel, nu suntem în stare de a forma un Stat suveran, independent; acum ca în tot-d'auna, interesul lor se găsi legat cu interesul străinilor și lucrară într'un acord, ca să ne poprească de a intra în posesia anticelor noastre drepturi. Sistemul de persecuție, ce, atât în timpul resbelului de la Crimeea cât și al congresului de la Paris, domni în țară contra unioniștilor și apărătorilor autonomiei, este cunoscut de toată lumea și nu mai face trebuință

No. 2588. de a-l descrie aci; constatăm numai că el fu atât de tare, în cât
 1859 sugrumă voința nației întregi și nu putu să-și manifeste dorințele,
 Februarie ba nu putu nici măcar arunca un țipăt de suferință. Ast-fel, Austria și Turcia putură susține, în congresul de la Paris, că populațiunile din Principate nu vor unirea.

Tratatul de la Paris lăsă chestia noastră atârnată, nehotărîtă, și boerii putură iarăși resufla și se puseră din nou la lucru. Ei făcură tot ce le fu prin putință, ca Divanul ad-hoc să fie compus ast-fel, în cât să răspundă în favoarea trecutului; însă energia celor-lalte clase triumfă de toate uneltirile lor, și marea majoritate a Divanului fu națională. Cu Divanul ad-hoc mai cu osebire, și într'un mod oficial și în fața lumii, putură a se constata calitățile morale și intelectuale, devotamentul și patriotismul fie-cărei clase. Intr'adevăr, în tot timpul discuțiunilor, boerii cei mari se arătară preocupați numai de interesele clasei lor, când cele-lalte clase și mai cu osebire țărani se arătară în tot-deauna dispuși a sacrifica orî-ce interes de clasă; ei sugrumară adesea strigătele de suferințe, pentru interesul general și respinseră, cu o înțelepciune și cu un devotament antic, toate insinuirile perfide, prin cari căutaui unii să-i ațite la cereri de natură a compromite cauza națională, complicând-o cu chestii sociale. În fața unei atitudinii atât de patriotice a majorității Camerei, în fața unanimității cu care nația se pronunțase pentru cele patru puncturi, ce resumaui dorințele, trebuințele și drepturile acestor țări, boerii se smeriră și, în votul de la 9 Octombrie, Divanul ad-hoc fu unanim. Populul crezu în sinceritatea votului boerilor și fură salutați cu aclamațiile cele mai entusiastice. Ei puteau din acel minut deveni conducătorii nației; dar nu voiră, sau mai bine nu putură, năravul fiind mai tare de cât voința lor și, de a doua zi, începură, atât în Divan cât și în străinătate, a lucra la dărămarea votului de la 9 Octombrie.

Convenția de la Paris fu primită ca un triumf pentru dânșii, ca o revanșă contra votului de la 9 Octombrie; și ca să smerească și mai mult nația, o spuneaui în gura mare că nu cu puține sacrificiuri au dobîndit acest eșec național. Despărțirea Principatelor, o lege alegătoare foarte restrînsă, guvernul în timpul alegerilor încredințat în mâinile boerilor celor mai înapoiați și mai îndrăzneți, erau negreșit niște impunerii grele, sugrumătoare pentru nație. O Cameră dar aleasă în asemenea condiții nu putu fi compusă, în majoritatea ei, de cât de oameni devotați clasei boerilor mari și a candidaților ei la domnie. În momentele însă supreme,

când era să se hotărească de viitorul neamului românesc întreg, și No. 2588.
 acum nu de străini, ci de reprezentanții a trei milioane de Români, 1859
 voința publică, voința națională se manifestă cu atâta vigoare, în Februarie
 cât numele Măriei Tale, ce devenise simbolul independenței naționale, al emancipării claselor apăsate și al unirei Principatelor, fu aclamat chiar de acea Adunare, a căreia majoritate era devotată pretendentului, fostului voivod Bibescu.

Votul de la 24 Genarie a deschis o eră de întărire, de mărire și de fericire națională, nu numai fiind că aceste două Principate s'a unit sub Măria Ta, dar fiind-că societatea din Țara Românească s'a emancipat de apăsarea unei clase ce popria dezvoltarea puterilor naționale.

Boerii cei mari simțiră consecințele votului din 24 Genarie, ca și Puterile străine, ce sunt opuse emancipării noastre naționale. Ei se puseră dar iarăși, ca și după votul de la 9 Octombrie, a surpa marele fapt național ce-l consacraseră chiar ei cu iscăliturile și jurământul lor. Candidatul de predilecție al lor, ce abia ajuns din străinătate, se întoarse în Occident, negreșit ca să lucreze în numele boerilor pe lângă cabinetele Puterilor garante și să anuleze alegerea Măriei-Tale. Tot cu aceeași misie a fost neapărat însărcinat un alt personagiū, cel ce s'a întors la Constantinopole înșesut de bani și, se zice, purtător de o protestație din partea boerilor. Cât pentru dumnealor, și-aū rezervat lucrarea din întrul țere; ast-fel, în Cameră, s'aū arătat hotărâți de a se împotrivi la or-ice măsură, de a împiedica or-ice lucrare ar fi fost de natură a întări, a asigura, a înrădăcina actul cel mai mare și moral de la 24 Genarie; afară de Cameră, ei caută cu diferite uneltiri să ațîțe clasa țeranilor și să descurajeze pe cele-l'alte clase, asigurându-le că guvernul Măriei-Tale este efemer și că cele vechi iar se vor reînființa; pe de altă parte, caută să înrîureze guvernul Măriei-Tale, spre a-l împiedica, a-l paralisa, a-l compromite pe drumul cel nou, singurul mijloc ce le mai rămâne de a răci dragostea și entuziasmul Românilor pentru Măria-Ta.

Reaua voință a boerilor, intrigile lor, revolta lor contra guvernului sunt atât de evidente, încât simt trebuința să le acopere cu un pretext, și acest pretext este tot acela de la Divanul ad-hoc, adică pericolul în care s'ar afla proprietatea; în numele proprietății, se despart de nație, se pronunță cu o nerușinare nepomenită în contra tuturor chestiunilor de viață, ce de la tratatul de la Paris sunt la ordinul zilei; în numele proprietății, se opun ca nația să

No. 2588. facă un singur pas înainte, zicând : că nu l'ar putea face fără să
 1859 calce, să violeze proprietatea. Am constatat noi înși-ne că boerilor
 Februarie le lipsește spiritul practic; însă nu le-ar fi trebuit o doză mare de
 bun simț, ca să înțeleagă că, prin atitudinea lor, compromis nu
 numai cauza națională, dar că pun în pericol chiar proprietatea, ce
 au pretenția de a apăra, și că numai o Adunare populară, rezemată
 pe un guvern național, ar putea înlătura chestiile sociale cele pri-
 mejdioase și rezolva pe acelea ce interesul țerei le reclamă.

De n'am fi amenințați de afară, această poziție critică, ce
 fac boerii guvernului Măriei-Tale, ar fi de suferit, timpul chiar s'ar
 însărcina de a o nimici. Situația însă de afară cere măsurii grabnice,
 vigurose, ca să aducă unitatea în întru. Principatele au eșit ne-
 greșit din trista situație a trecutului, ce era cu totul anormală și
 fără capăt; poziția lor este astăzi strălucită, pe lângă ce era în
 trecut; viitorul lor este deschis, de voim să-l asigurăm; dar ele
 sunt mai în pericol, de putem zice așa, de cât în trecut. Intr'a-
 devăr, rivalitățile Statelor vecine și interesul echilibrului european
 nu mai sunt destul de puternice ca să ne scape din furtuna, în
 ajunul căreia ne aflăm, și pe care numai orbii nu o văd; bărbăția
 noastră, opintelile noastre sunt de neapărat d'acum înainte, ca să
 înfruntăm primejdiile ce o să ni se înfățișeze, și adăogăm că, cu
 cât rolul nostru va fi mai mare și mai activ într'acea luptă, cu
 atât vom asigura României o poziție mai înaltă, mai glorioasă și
 mai prosperă.

Dară, o repetăm, situația de afară a României nu Te iartă pe
 Măria-Ta a amâna o soluție francă a acestei politice din întru;
 orî-ce tăragăire, orî-ce șovăire, orî-ce compromis ar pune în pericol
 guvernul Măriei-Tale și, prin urmare, independența națională. Ho-
 tărîrea Măriei Tale de a apăra tronurile întrunite și a protegia rege-
 nerarea României a fost exprimată cu atâta tărie, în cât credința
 noastră într'acestea este și va fi neclintită. Grija noastră dar nu
 poate fi alta, decât aceea, dacă Măria-Ta o să găsească puterile tre-
 buincioase acolo unde poate le cauți; această grijă ne-a și dat
 curajul de a Vă înfățișa acest Memoriu.

În crise politice ca aceea în care ne aflăm, șefii Statelor mari,
 Statelor organizate de mult timp, n'au, până la oare-care punct, a
 se îngriji de cât de puterile organizate și de resursele financiare
 obicinuite. Nu este însă tot ast-fel într'un Stat mic și cu totul des-
 organizat ca al nostru. Aci este trebuință de a improvisa tot, și a
 alerga la sorgintele vii ale nației, căci numai devotamentul și en-

tusiasmul poporului poate să dea oștenii și bani într'asemenea No. 2588. ocazii. Și acestea ar deveni cu atât mai necesari, cu cât crisa noastră politică ar coincide cu crisa orientală, sau cu un resbel european, în cari amîndouă cazurile Măria Ta ești chemat a lua parte, ca să asiguri României poziția ce i-ai însemnat în cugetările Măriei Tale.

1859
Februarie

Cazurile de mai sus sunt simple, lămurite, și, cu toată grija noastră, sperăm însă că, până n'ar ajunge acest Memoriu în mâinile Măriei Tale, dispozițiile guvernului vor veni să dea nației asigurarea că hotărîrea Măriei Tale este chiar dorința ei.

Este însă un caz mult mai periculos, acela când primejdia s'ar părea lesne de abătut; când Puterile adversare naționalității noastre s'ar arăta comode, îndurătoare, lesne de a se câștiga cu niște concesii ce fățiș n'ar avea importanță, concesii rezonabile, căci ele ar fi cerute în numele ideilor de ordine și de conservare, în numele salutului public al Statelor vecine și ca o dovadă de moderație și de înțelepciune a guvernului Măriei Tale.

Sunt puțini oameni, și guverne și mai puține, cari au resistat de a nu aluneca pe un asemenea pripor, și acest pripor ar deveni și mai alunecos pentru noi, dacă o Putere, care astăzi nu este amenințătoare pentru noi, ne-ar lăsa să sperăm un ajutor activ la un caz de atac de afară.

Nu respingem ideile de ordin și de conservare; ele sunt condiții sine qua non ale societăților; dar ne întrebăm, ce semnificare ar putea ele avea în țară la noi? Căci a conserva instituțiile presente și a menține la putere oamenii trecutului, n'ar fi oare sinonim de a menține România în starea de slăbiciune a trecutului și a o lăsa ast-fel la discreția străinilor? Tot asemenea nu respingem ajutorul generoșilor noștri vecini; însă dorim ca puterile naționale să fie destul de dezvoltate și reorganizate, în cât ajutorul străinilor să nu poată deveni, nici într'un caz, primejdios pentru independința noastră națională.

Să ne fie iertat acum, Măria Ta, să ne facem întrebarea, ce s'ar întâmpla dacă, ferească Dumnezeu, guvernul Măriei Tale, preocupat de greutățile ce trecerea de la un sistem la altul atrage în tot-d'auna după dînsa, preocupat de ideile de fusiune, de împăciuirea partidelor, și împins de un sentiment de nepărtinire, ar cădea victima ispitelor ce arătarăm mai sus și cari, sub deosebite forme, sub deosebite măști, încunjoară guvernul Măriei Tale! Amorul, entuziasmul și devotamentul cel mai adînc ce are nația pentru

No. 2588. Măria Ta n'ar face oare loc desafețiunii și descurajării? Atunci
 1859 Măria Ta, slăbit ast-fel înăuntru, fără ca să fii de cât tolerat de
 Februarie cabinetele Statelor vecine, n'ai cădea oare prada intrigilor și ambițiilor ce fierb și cari atunci vor fierbe și mai tare în țară la noi? Și, la asemenea caz, scenele tristului trecut nu s'ar repeta iarăși și acum, pentru desăvârșita noastră peire?

Nu, Măria Ta, nu sunt două drumuri de apucat, ca să ne ducă la ținta ce V'ați propus: înarmarea țării, organizarea ministerului din năuntru și a justiției, moralisarea lor printr'o nouă alegere a personalului, reorganizarea totală a administrației finanțelor, introducerea unui nou sistem de contribuție și organizarea creditului public, adică înlesnirea circulației capitalurilor, acestea sunt măsurile ce nu suferă întârziere, când, fără dînsele, orî-ce s'o încerca, orî-ce s'o face, n'o să isbutască, căci numai ele pot întări guvernul și asigura în tóte cazurile independența națională.

Am arătat unde, după părerea noastră, este puterea în Țara Românească; am dovedit, în urmă, că tot acolo este și patriotismul; am arătat cari sunt primejdiile și cum, după noi, ar putea fi înfruntate.

*

Măria Ta, cincî milioane de Români Te-au ridicat, prin puterea sufletelor lor, prin puterea credințelor naționale, pe scaunele întrunite al lui Ștefan cel Mare și al lui Mihai Viteazul; cincî milioane de Români au simbolizat în Măria Ta independența națională. Astăzi, România întreagă și-a poprit răsufierea și așteaptă de la guvernul Măriei Tale acte de acelea cari să-î însemne, în trăsuri mari, drumul cel nou pe care este gata să se arunce cu entuziasmul, cu devotamentul unui popor a cărui credință națională, moștenire strămoșească, a crescut și s'a întărit prin atâția secolî de suferințe. Prin amorul tuturor Românilor, Măria Ta ești unul din suveranii cei mai tari; fă ca actele guvernului Măriei Tale să corespundă cu această putere, ca ast-fel generațiile viitoare să se înșiriască bine-cuvîntând numele Măriei Tale.

*(Traduction.)*No. 2588.
1859
Februarie

I.

Très-haut Prince,

L'avènement de Votre Altesse au trône de Valachie étant le triomphe de la cause nationale, il est du devoir de tout Roumain de contribuer à soutenir ce trône, avec la vigueur qu'il a déployée pour y élever Votre Altesse. Un des moyens les plus efficaces, c'est de faciliter à Votre Altesse, dans le travail qu'elle entreprend, la possibilité de connaître ce pays aux destinées duquel elle est appelée à présider dorénavant. Permettez-nous donc, Altesse, de mettre sous vos yeux ce Mémoire, qui, nous l'espérons, établira la différence entre l'état de choses en Valachie et celui qui existe en Moldavie, différence dont la connaissance contribuera certainement à écarter de nombreux malentendus et de multiples entraves dans la marche des affaires publiques.

*

La société est divisée, en Valachie, en quatre classes ou catégories. Les grands boyards, concentrés tous à Bucarest et, en petite partie, à Craïova; les petits boyards, répandus sur toute la surface du pays; les commerçants et artisans, concentrés presque tous dans les villes; et les paysans, petits agriculteurs, établis dans les villages.

La classe de grands boyards se compose d'un certain nombre de familles, qui ont eu le monopole de toutes les fonctions publiques, dont elles gardaient les plus élevés pour elles et vendaient les autres, moins élevés, aux plus offrants. Le nombre de ces familles est assez restreint, pour que chacune à son tour arrive rapidement en possession d'une des fonctions supérieures; aussi, toute leur préoccupation a-t-elle été d'intriguer, pour obtenir ou conserver une fonction. Le commerce, l'industrie, l'agriculture, même l'économie domestique ou toute autre occupation leur ont été complètement étrangers, jusqu'à tel point que presque aucun grand propriétaire ne s'est occupé de la culture de ses terres; plusieurs d'entre eux ne connaissent même pas leurs propriétés, laissées absolument à la disposition des fermiers ¹⁾. Le poste

¹⁾ Il y a des exceptions honorables qui, comme toute exception, ne font que confirmer la règle.

No. 2588. occupé par le grand boyard est son véritable domaine, son fief principal qui lui donne des moyens illimités d'acquérir des richesses sans travail ni danger, de satisfaire son luxe et de se donner de l'importance dans la société. Le manque total d'une application sérieuse a laissé les grands boyards sans aptitude pour les affaires et sans esprit pratique, de sorte qu'on pourrait dire que ce sont des utopistes, sans qu'ils aient une théorie. Cette vie des grands boyards ne date pas d'hier; elle dure depuis plusieurs générations et elle est devenue, pour eux, une seconde nature; toutes autres conditions d'existence leur seraient insupportables; aussi, pour arriver au pouvoir ou pour s'y maintenir, deviennent-ils audacieux, factieux, jusqu'à persécuter leurs frères ou leurs fils, jusqu'à se faire instruments aveugles des étrangers et même jusqu'à provoquer des invasions.

Il est donc naturel que, dans une telle situation, les grands boyards n'ont pas pu acquérir d'influence dans le pays, qui n'a pour eux d'autre considération et d'autres sentiments que ceux qu'il a pour les oppresseurs étrangers. Tout le pouvoir qu'ils avaient dans le pays, n'avait sa source que dans l'administration qu'ils tenaient des étrangers. La haine dont les boyards se sentent poursuivis de la part de la nation et qu'ils rendent avec usure, les excite plus encore et en fait souvent des ennemis de la nationalité roumaine plus acharnés que les étrangers eux-mêmes.

La classe de petits boyards se compose de tous les fonctionnaires de second ordre et de tous les propriétaires, grands et petits, de tout le pays; cette classe est nombreuse et laborieuse; c'est sur elle que repose tout le travail sérieux dans toutes les branches de l'administration et de la justice; à côté des paysans, les membres de cette classe sont les seuls à cultiver le sol et à le rendre fertile; ils stimulent par leur action et leur travail le commerce et le relèvent dans la considération publique; et si la moralité n'est pas leur apanage, c'est que toutes les fonctions occupées par les petits boyards, leur sont vendues par les grands. Une administration honnête, juste et qui ne favoriserait que le mérite, pourrait rapidement relever cette classe. Malgré tout, elle se trouve aujourd'hui à la tête du mouvement national, contribue dans une proportion considérable à la régénération de la Roumanie et possède une grande influence dans tout le pays et dans toutes les classes.

La classe des commerçants et des artisans est, en Valachie, No. 2588. la pépinière de la classe dont nous venons de parler. Elle produit par-
tout toutes les richesses qui ne proviennent pas de l'agriculture et 1859
donne même à celles-ci un prix qu'elles n'auraient pas sans son concours. Elle possède toutes les qualités d'énergie et de moralité qui
caractérisent cette classe dans toutes les sociétés européennes. Elle
possède aussi, non seulement l'instinct, l'amour de la liberté, naturel à une classe démocratique, mais aussi le patriotisme le plus
élevé, le plus enthousiaste; car, quoique, dans le haut commerce, il y ait beaucoup d'étrangers, ceux-ci appartiennent tous à notre Eglise nationale et, venus tous des pays soumis aux Turcs, ils ont trouvé en Roumanie une véritable terre promise; ici, ils se sont enrichis et se sont élevés à la condition d'hommes libres; ici, ils ont trouvé une patrie plus libre et plus généreuse, à la prospérité de laquelle ils s'intéressent aujourd'hui tout autant que nous, Roumains de naissance. Ce qui fortifie plus encore cette classe et la retient dans la voie du patriotisme, ce sont les artisans, qui sont tous Roumains et pénétrés des sentiments de moralité et de patriotisme qui feraient honneur à toute classe sociale.

C'est surtout au sein de la classe de commerçants, qui a pris une grande extension et un grand essor, que se trouve le germe de la civilisation roumaine et ce n'est que par l'anéantissement de cette classe que l'on pourrait détruire la civilisation et les libertés publiques en Roumanie.

La classe des paysans, des petits agriculteurs forme la grande majorité des habitants de ce pays; mais ce n'est pas uniquement son nombre qui lui donne sa grande importance; celle-ci réside aussi dans son développement moral et intellectuel.

Si la négligence des grands boyards, en ce qui concerne leur état et celui de leurs terres, a été la cause de la dégénération de cette classe, d'autre part, cette négligence a favorisé jusqu'à un certain point le développement des paysans. Quelque méchants, quelque rapaces que fussent les fermiers, cependant, étrangers à la propriété, ne la possédant que pour trois ans, dénués de toute influence à cause de leur situation sociale modeste et précaire, ils n'ont pu abuser du paysan autant qu'aurait pu le faire le boyard propriétaire qui, en même temps, lui ou un des siens, était préfet, étant donné surtout que les propriétaires, ne connaissant pas la valeur et le revenu de leurs terres, les affermaient, jusqu'à ces

No. 2588. derniers temps, à vil prix. Ainsi, les paysans, n'ayant à lutter, en général, que contre le fermier, osaient résister à toute oppression et réussissaient même parfois à se détendre, à obtenir justice devant l'administration; souvent même, les propriétaires et les fonctionnaires, pour avoir l'occasion de pressurer les fermiers, poussaient les paysans à réclamer. La lutte développe l'homme, le fortifie et lui donne la conscience de ses droits et de sa dignité.

1859
Februarie

Voilà, sans doute, les causes principales qui, jointes à l'action des écoles rurales, ont réveillé et relevé la classe de paysans, de sorte qu'aujourd'hui, elle peut être avantageusement comparée avec la même classe dans les sociétés civilisées. Désormais, cette classe peut souffrir, mais il est impossible qu'elle se laisse encore pressurer, qu'elle se soumette complètement; car les paysans sentent que c'est en eux que réside la force du pays. Par une éducation soignée, par une bonne direction, donnée par un gouvernement national et libéral, par un gouvernement qui gagnerait sa confiance et son amour, on pourrait faire de la classe de paysans un boulevard inexpugnable de la nationalité et des libertés roumaines.

II.

Après avoir exposé l'état social du pays, qu'il nous soit permis de jeter un coup d'œil sur l'attitude que les différentes classes ont prise dans la lutte nationale. Cette seconde partie du Mémoire, qui, en général, n'est qu'un exposé des faits, servira à justifier la première partie ou à la rectifier, si elle était erronée.

Lorsque un rayon d'espoir vint réjouir les cœurs des Roumains; lorsque la fin de la guerre de Crimée nous laissa entrevoir l'indépendance nationale; lorsque tous les Roumains se dirigèrent vers cette voie ouverte dès lors, les grands boyards furent saisis d'une vive inquiétude. Comme ils détenaient encore le gouvernement, ils employèrent tous les moyens de persécution, pour étouffer la manifestation de l'opinion publique, afin de prouver, ainsi, à l'Europe que nous ne sommes que des populations sans énergie, sans aspirations, sans instinct national, sans besoin de liberté et que nous ne pouvons pas, par conséquent, former un Etat souverain, indépendant. Comme toujours, leur intérêt se trouvait lié à l'intérêt des étrangers et ils agirent d'accord, en vue de nous empêcher de rentrer en possession de nos anciens droits. Tout le monde connaît le système de persécution contre les unionistes et les défenseurs de l'autonomie. Ce système régna dans le pays pendant tout le

temps de la guerre de Crimée et du congrès de Paris; il est su-
perflu de le décrire ici; nous constatons seulement qu'il fut si
puissant qu'il étouffait la volonté de la nation entière, qui ne pût
ni manifester ses vœux, ni même jeter un cri de douleur. C'est
ainsi seulement que l'Autriche et la Turquie purent soutenir, au
congrès de Paris, que les populations des Principautés ne désiraient
pas l'union.

No. 2588.
1859
Februarie

Le traité de Paris laissa notre question en suspens. Les boyards respirèrent et se mirent de nouveau au travail. Ils firent tout leur possible pour que le Divan ad hoc fût composé de façon à se prononcer en faveur du passé. Mais l'énergie des autres classes triompha de toutes leurs manœuvres et le Divan fut national en grande majorité. Dans le Divan ad-hoc surtout, on put constater, d'une façon officielle et publique, les qualités morales et intellectuelles, le dévouement et le patriotisme de chaque classe sociale. En effet, au cours de toutes les discussions, les grands boyards se montrèrent préoccupés exclusivement des intérêts de leur classe, tandis que les autres classes et surtout les paysans furent toujours disposés à sacrifier tout intérêt de classe. Dans l'intérêt général, les paysans étouffaient souvent leurs cris de douleur, et, avec une intelligence et un dévouement antiques, repoussaient toutes les insinuations perfides, destinées à les pousser à des exigences de nature à compromettre la cause nationale, en la compliquant par des questions sociales. En présence de l'attitude si patriotique de la majorité de la Chambre, en présence de l'unanimité avec laquelle la nation se prononçait en faveur des quatre points résumant les vœux, les besoins et les droits des Principautés, les boyards devinrent humbles et le vote du Divan ad-hoc du 9 Octobre fut unanime. Le peuple crut à la sincérité du vote des boyards et les salua par les acclamations les plus enthousiastes. Dès ce moment, ils pouvaient devenir les conducteurs de la nation; mais ils ne le voulurent pas ou plutôt ne le purent pas, la mauvaise habitude étant plus forte que leur volonté, et le lendemain, ils commencèrent, tant dans le Divan qu'à l'étranger, leur travail, en vue de l'annulation du vote du 9 Octobre.

La convention de Paris fut accueillie comme un triomphe pour eux, comme une revanche pour le vote du 9 Octobre; et, pour humilier plus encore la nation, ils disaient à haute voix que ce n'était pas sans de grands sacrifices qu'ils avaient obtenu

No. 2588. cet échec national. La séparation des Principautés, une loi électo-
 1859 rale contenant de grandes restrictions, le gouvernement confié,
 Februaire pendant les élections, aux boyards les plus rétrogrades et les plus
 audacieux, c'étaient là, certes, des conditions difficiles, étouffantes
 pour la nation. Une Chambre élue dans ces circonstances, ne
 pouvait donc se composer, en majorité, que de gens dévoués à
 la classe de grands boyards et de ses candidats au trône. Mais,
 dans ces moments suprêmes, où on allait décider du sort de la
 race roumaine entière, et ce non par des étrangers, mais par les
 représentants de trois millions de Roumains, la volonté générale,
 la volonté nationale se manifesta avec tant de vigueur que le nom
 de Votre Altesse, qui était devenu le symbole de l'indépendance
 nationale, de l'émancipation des classes opprimées et de l'union
 des Principautés, fut acclamé, même par cette Assemblée, dont la
 majorité était dévouée au prétendant, à l'ancien prince régnant
 Bibesco.

Le vote du 24 Janvier a ouvert à la nation une ère de
 consolidation, de grandeur et de bonheur, non seulement parce que
 les deux Principautés ont été réunies sous le règne de Votre Al-
 tesse, mais encore parce que la société de Valachie s'est émancipée
 de l'oppression d'une classe qui arrêta le développement des
 forces nationales.

Les grands boyards, ainsi que les Puissances étrangères op-
 posées à notre émancipation nationale, sentirent les conséquences
 du vote du 24 Janvier. Comme après le vote du 9 Octobre, ils
 se mirent de nouveau à l'œuvre, pour détruire le grand acte na-
 tional qu'ils avaient consacré eux-mêmes par leurs signatures et
 leur serment. Leur candidat de prédilection, à peine revenu de
 l'étranger, repartit pour l'Occident, sans doute pour travailler, au
 nom des boyards, auprès des cabinets des Puissances garantes, en
 vue d'annuler l'élection de Votre Altesse. De la même mission fut
 certainement chargé un autre personnage qui retourna à Constanti-
 nople, bourré d'argent et porteur, dit-on, d'une protestation de la
 part des boyards. Quant à ceux-ci, ils se sont réservés l'action
 dans l'intérieur du pays. Ainsi, à la Chambre, il se sont montrés
 décidés à s'opposer à toute mesure, à empêcher tout travail de
 nature à consolider, à assurer, à enraciner le grand acte mo-
 ral du 24 Janvier. Au dehors de la Chambre, ils cherchent, par
 toutes sortes de manœuvres, à exciter la classe de paysans et à
 décourager les autres classes, en assurant que le gouvernement de

Votre Altesse est éphémère et que l'ancien régime sera rétabli. No. 2588,
 D'autre part, ils s'appliquent à influencer le gouvernement de Votre Altesse, afin de l'entraver, de le paralyser, de le compromettre dans sa nouvelle voie, seul moyen qui leur reste de refroidir l'amour et l'enthousiasme des Roumains pour la personne de Votre Altesse. 1859
 Februarie

La mauvaise volonté des boyards, leurs intrigues, leur révolte sont si évidentes, qu'ils sentent le besoin de les couvrir par un prétexte, et ce prétexte est le même qu'au Divan ad-hoc, c'est-à-dire le péril qui menacerait la propriété. Au nom de la propriété, ils se séparent de la nation, se prononcent avec une impudence inouïe contre toutes les questions vitales qui, depuis le traité de Paris, sont à l'ordre du jour; au nom de la propriété, ils s'opposent à ce que la nation fasse un seul pas en avant, sous prétexte qu'on ne saurait le faire sans atteindre, sans violer la propriété. Nous avons constaté nous-mêmes que les boyards manquent d'esprit pratique; cependant, il ne leur faudrait pas une grande dose de bon sens pour comprendre que, par leur attitude, ils compromettent non seulement la cause nationale, mais mettent encore en péril la propriété même qu'ils ont la prétention de défendre, et que, seule, une Assemblée populaire, basée sur un gouvernement national, est en état d'écarter les questions sociales dangereuses et de donner une solution à celles que l'intérêt du pays indique.

Si nous n'étions pas menacés du dehors, cette position critique que les boyards font au gouvernement de Votre Altesse, pourrait être supportée; le temps se chargerait lui-même de la faire disparaître. Mais la situation au dehors exige des mesures urgentes, vigoureuses, en vue d'amener l'unité à l'intérieur. Certes, les Principautés sont sorties de la triste situation qu'elles avaient dans le passé et qui était absolument anormale et sans issue; leur position actuelle est brillante en comparaison de ce qu'elle était auparavant; l'avenir leur est ouvert, si nous tâchons de l'assurer. Mais elles courent un danger plus grand, pour ainsi dire, que par le passé. En effet, les rivalités des Etats voisins et l'intérêt de l'équilibre européen ne sont plus assez puissants pour nous défendre contre la tempête à la veille de laquelle nous nous trouvons et que, seuls, les aveugles ne voient pas approcher; il nous faut de la vaillance, des efforts, pour affronter les dangers menaçants. Il est bien clair, que la position que nous assurerons à la Roumanie

No. 2588. sera d'autant plus élevée, glorieuse, que notre rôle, dans cette
 1859 lutte, sera marqué d'une énergie et d'une activité plus grandes.
 Februarie

La situation extérieure de la Roumanie ne vous permet pas, Altesse, d'ajourner une solution franche dans la politique intérieure. Toute remise à plus tard, toute hésitation, tout compromis mettrait en péril le gouvernement de Votre Altesse et, par conséquent, l'indépendance nationale. La décision de Votre Altesse de défendre les trônes réunis et de protéger la régénération de la Roumanie a été exprimée avec tant de force, que notre foi en elle est et sera inébranlable. Nous ne pouvons donc avoir d'autre souci que celui de savoir si vous trouverez, Altesse, les forces nécessaires là où vous les cherchez, peut-être; c'est ce souci qui nous a donné le courage de vous présenter ce Mémoire.

Dans des crises politiques comme celle que nous traversons, les chefs des grands Etats, des Etats organisés depuis longtemps, n'ont à se soucier, jusqu'à un certain point, que des pouvoirs organisés et des ressources financières ordinaires. Mais il n'en est pas ainsi dans un Etat petit et complètement désorganisé comme le nôtre. Ici, il faut tout improviser et avoir recours aux sources vives de la nation, car, dans de telles circonstances, il n'y a que le dévouement et l'enthousiasme du peuple qui puissent fournir des soldats et de l'argent. Et cela deviendrait d'autant plus nécessaire, si notre crise politique allait coïncider avec une crise orientale ou avec une guerre européenne, deux cas dans lesquels Votre Altesse est appelée à prendre part, pour assurer à la Roumanie la position que la pensée de Votre Altesse lui a assignée.

Les cas que nous venons d'indiquer sont simples et clairs; malgré tout notre souci, nous espérons qu'avant que ce Mémoire parvienne aux mains de Votre Altesse, le gouvernement aura pris des dispositions, qui donneront à la nation l'assurance que la décision de Votre Altesse est conforme aux désirs du peuple.

Il y a cependant un cas plus dangereux: c'est celui où le péril semblerait facile à écarter, où les Puissances hostiles à notre nationalité se montreraient affables, condescendantes, faciles à gagner par des concessions, en apparence, peu importantes, demandées au nom des idées d'ordre et de conservation, au nom du salut public pour les Etats voisins et comme preuve de modération et de sagesse du gouvernement de Votre Altesse.

Il y a peu de gens, et encore moins de gouvernements, qui aient résisté pour ne pas glisser sur cette pente. Et cette pente

deviendrait pour nous encore plus dangereuse, si une Puissance, No. 2588.
qui ne nous menace pas aujourd'hui, nous laissait espérer un appui 1859
actif dans le cas d'une attaque du dehors. Februarie

Nous ne repoussons pas les idées d'ordre et de conservation; elles sont la condition sine qua non des sociétés. Mais nous nous demandons quelle signification peuvent-elles avoir chez nous, dans notre pays? Car conserver les institutions actuelles et maintenir au pouvoir les hommes du passé, ne serait-ce pas synonyme du maintien de la Roumanie à l'état de l'ancienne faiblesse, la laissant à la discrétion des étrangers? Nous ne repoussons pas, non plus, l'appui de nos généreux voisins; mais nous désirons que les forces nationales soient suffisamment développées et réorganisées, de sorte que le concours des étrangers ne puisse, en aucun cas, devenir dangereux pour notre indépendance nationale.

Qu'il nous soit permis, Altesse, de demander maintenant qu'arriverait-il, si—Dieu nous en préserve—le gouvernement de Votre Altesse, préoccupé des difficultés que le passage d'un système à un autre entraîne toujours, préoccupé des idées de fusion, d'apaisement des partis, et poussé par un sentiment d'impartialité, tombait victime des tentations que nous venons d'indiquer et qui, sous différentes formes, sous différents masques, entourent le gouvernement de Votre Altesse? L'amour, l'enthousiasme et le dévouement le plus profond que la nation nourrit pour Votre Altesse, ne feraient-ils pas place à la désaffection et au découragement? Alors, affaibli à l'intérieur, toléré seulement par les cabinets des Etats voisins, ne deviendriez-vous pas, Altesse, la proie des intrigues et des ambitions qui s'agitent aujourd'hui et qui s'agiteraient plus encore dans notre pays? Et, dans ce cas, les scènes d'un triste passé ne se répèteraient-elles pas, cette fois, pour notre perte définitive?

Non, Altesse, il n'y a pas deux voies à suivre pour atteindre le but que vous vous êtes proposé. L'armement du pays; la réorganisation du ministère de l'intérieur et de la justice; leur moralisation par un nouveau choix du personnel; la réorganisation totale de l'administration des finances; l'introduction d'un nouveau système de contributions et l'organisation du crédit public, en vue de faciliter la circulation des capitaux — voilà les mesures qui ne souffrent pas de retard; sans elles, tout ce qu'on tenterait, tout ce qu'on ferait, ne saurait réussir, car elles, seules, peuvent fortifier

No. 2588. le gouvernement et assurer, dans tous les cas, l'indépendance nationale.
1859

Februarie

Nous avons indiqué où, selon notre avis, se trouve la force en Valachie; nous avons prouvé, ensuite, que c'est là aussi que se trouve le patriotisme; nous avons dit quels sont les dangers et comment, selon nous, on pourrait leur tenir tête.

*

Altesse, Cinq millions de Roumains vous ont élevé, par la force de leur âme, par la force de leur foi nationale, aux trônes réunis d'Étienne-le-Grand et de Michel-le-Brave; cinq millions de Roumains ont fait de vous, Altesse, le symbole de l'indépendance nationale. Aujourd'hui, la Roumanie entière retient son souffle et attend du gouvernement de Votre Altesse des actes qui indiquent, à grands traits, la nouvelle voie dans laquelle elle est prête à s'engager avec l'enthousiasme et le dévouement d'un peuple dont la foi nationale, héritée des ancêtres, s'est développée et consolidée par tant de siècles de souffrances. Par l'amour des Roumains, vous êtes, Altesse, l'un des Souverains les plus forts; faites que les actes de votre gouvernement soient à la hauteur de cette force, afin que les générations futures se succèdent en bénissant le nom de Votre Altesse!

			<u>Pag.</u>
2378	1859	Ianuarie	1. Lista deputaților aleși pentru Adunarea electorală a Moldovei 102
2379.	»	Ianuarie	1. Adresa No. 36 a Căimăcămiei Moldovei către Mitropolitul Moldovei. Iași. 104
2380.	»	Ianuarie	1. Adresa No. 2035 a Mitropolitului Moldovei către vornici Vasilie Sturdza și Anastasie Panu, membrii ai Căimăcămiei Moldovei. Iași. . . 106
2381.	»	Ianuarie	1. Publicațiunea Secretarului de Stat al Valahiei despre libertatea presei. Bucuresci. 108
2382.	»	Ianuarie	1. Publicațiunea Secretarului de Stat al Valahiei despre «Regulele asupra presei». Bucuresci. 110
2383.	»	Ianuarie	2. Adresa No. 458 a Căimăcămiei Moldovei către logofătul Ștefan Catargiu. Iași 113
2384	»	Ianuarie	2. Adresa No. 459 a Căimăcămiei Moldovei către vornicul Iancu A. Cantacuzino. Iași 114
2385.	»	Ianuarie	2. Scrisoarea vornicilor Vasile Sturdza și Anastasie Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei, către consuli Puterilor garante la Iași . . . 115
2386.	»	Ianuarie	2. Scrisoarea vornicilor Vasile Sturdza și Anastasie Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei, către Fuad-Pașa. Iași 116
2387.	»	Ianuarie	2. Ofisul No. 130 al Căimăcămiei Valahiei, către Ministerul Justiției. Bucuresci. 117
2388.	»	Ianuarie	3. Procesul-verbal No. XXXIII al Căimăcămiei Moldovei. Iași. 122
2389.	»	Ianuarie	4. Scrisoarea consulului Angliei la Iași, Henry A. Churchill, către membrii Căimăcămiei Moldovei Vasilie Sturdza și Anastasie Panu . . 123
2390.	»	Ianuarie	4. Scrisoarea consulului Angliei la Iași, Henry A. Churchill, către Ștefan Catargiu. Iași. . . 125
2391.	»	Ianuarie	4. Circulara No. 72 a Căimăcămiei Moldovei, către prefectii de Covurlui, Putna, Bacău, Neamț, Suceava, Dorohoi, Botoșani și Ismail. . . . 126
2392	»	Ianuarie	4. Telegrama No. 38 a Căimăcămiei Moldovei către colonelul Steriade, prefectul porturilor Dunărei. 127
2393.	»	Ianuarie	4. Ofisul No. 135 al Căimăcămiei Valahiei către Consiliul administrativ. Bucuresci 128
2394.	»	Ianuarie	4. Extras din ziarul «Românul». Bucuresci . . 130
2395.	»	Ianuarie	5. Scrisoarea logofătului Șt. Catargiu către vornici V. Sturdza și A. Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei. Iași. 131
2396.	»	Ianuarie	5. Scrisoarea Caimacamului Ioan Alexandru Fi-

				<u>Pag.</u>
			lipescu, ministru al dreptăței în Valahia, către Căimăcamii: ministrul din năuntru ban M. Băleanu și presidentul Inaltei Curți vornic I Manu. Bucuresci	134
2397.	1859	Ianuarie	5. Corespondență adresată din Bucuresci ziarului «Steaoa Dunărei». Bucuresci.	141
2398.	»	Ianuarie	6. Scrisoarea consulului Angliei la Iași, Henry A. Churchill, către Secretarul de Stat al Moldovei. Iași	145
2399.	»	Ianuarie	6. «Presa străină în chestia Principatelor», articol al ziarului «Românul». Bucuresci.	145
2400.	»	Ianuarie	7. Adresa No. 478 a Căimăcămiei Moldovei către Mitropolitul Moldovei. Iași	148
2401.	»	Ianuarie	7. Scrisoarea vornicilor V. Sturdza și A. Panu, membri ai Căimăcămiei Moldovei către d. Henry Churchill, consul al Marii-Britanii la Iași. Iași	150
2402	»	Ianuarie	7. Raportul prefectului de Putna către Căimăcămia Moldovei. Focșani	151
2403.	»	Ianuarie	7. Răspunsul Caimacamilor banul M. Băleanu, ministru de interne, și vornicul Ioan Manu, președinte al Inaltei Curți, la scrisoarea Caimacamului Ioan A. Filipescu. Bucuresci	151
2404.	»	Ianuarie	7. Corespondență din Bucuresci, publicată de ziarul «Steaoa Dunărei». Bucuresci.	161
2405.	»	Ianuarie	8 Adresa No. 2055 a Mitropolitului Moldovei către Căimăcămia Moldovei. Iași.	164
2406.	»	Ianuarie	8. Adresa No. 484 a Căimăcămiei Moldovei către Mitropolitul Moldovei. Iași	165
2407.	»	Ianuarie	9. Programa pentru deschiderea Adunării electivă a Principatului Moldovei, Iași	166
2408.	»	Ianuarie	9. Mesajul Căimăcămiei Moldovei pentru deschiderea Adunării electivă a Moldovei. Iași	169
2409.	»	Ianuarie	9. Proces-verbal No. I al Adunării electivă a Moldovei. Iași.	171
2410.	»	Ianuarie	9. Publicațiunea Secretarului de Stat al Moldovei, în privința candidaților la Domnie. Iași. Anexă. Lista candidaților la Domnie.	179 180
2411.	»	Ianuarie	9. Petiția spătarului Teodor Aslan, către Căimăcămia Moldovei. Iași.	181
2412.	»	Ianuarie	9. Extras din ziarul «Românul». Bucuresci. Anexă. Depeșă telegrafică.	183 183

			<u>Pag.</u>
2413.	1859	Ianuarie	9. Primul articol al ziarului «Românul». Bucuresci. 184
2414.	»	Ianuarie	10. Proces-verbal No. XXXIV al Căimăcămiei Moldovei. Iași 186
2415.	»	Ianuarie	11. Primul articol al ziarului «Românul». Bucuresci. 187
2416.	»	Ianuarie	12. Proces-verbal No. II al Adunării electivă a Moldovei. Iași 188
			Anexa A. Petiția d-lui C. Negri către președintele Adunării electivă a Moldovei. Iași. . 198
			Anexa B. Raportul comisiei a 2-a de verificare a titlurilor deputaților Adunării electivă a Moldovei. 199
			Anexa C. Jurnalul comisiei a 2-a de verificare a titlurilor deputaților Adunării electivă a Moldovei. Iași 199
			Anexa D. Raportul comisiei I-a de verificare a titlurilor deputaților Adunării electivă a Moldovei. 200
			Anexa E. Jurnalul comisiei I-a de verificare a titlurilor deputaților Adunării electivă a Moldovei. Iași. 201
			Anexa F. Petiția prințului Grigorie Sturdza către Adunarea electivă a Moldovei. Iași. . . 203
			Anexa G. Petiția Prințului Grigorie Sturdza către Sultanul 203
2417	»	Ianuarie	12. Ofis No. 154 al Căimăcămiei Valahiei către Consiliul Administrativ. Bucuresci. 220
2418.	»	Ianuarie	12. Ofis No. 155 al Căimăcămiei Valahiei către Consiliul Administrativ extraordinar. Bucuresci. 222
2419.	»	Ianuarie	13. Primirea de anul nou de către Căimăcămia Moldovei. Iași. 224
2420.	»	Ianuarie	14. Scrisoarea consulului Angliei la Iași, d. Henry A. Churchill, către Căimăcămia Moldovei. Iași. 226
2421.	»	Ianuarie	14. Adresa Căimăcămiei Moldovei către miniștrii afacerilor străine ai Puterilor garante și al Porței otomane. 226
2422.	»	Ianuarie	14. Proces-Verbal No. III al Adunării electivă a Moldovei 231
			Anexa A. Adresa No. 2058 a Mitropolitului Moldovei, către adunarea electivă a Moldovei. Iași. 237

			<u>Pag.</u>	
			Anexa B. Petiția No. 1300 a locoțiitorilor de episcopi de Roman și de Huși către Adunarea electivă a Moldovei. Iași.	238
			Anexa C.—Regulamentul Adunării electivă a Moldovei.	238
2423.	1859	Ianuarie	14. Articol program publicat de ziarul «Steaua Dunării». Iași.	278
2424.	»	Ianuarie	15. Adresa No. 5 a Adunării electivă a Moldovei către Căimăcămia Moldovei. Iași.	280
2425.	»	Ianuarie	15. Procesul-Verbal No. IV al Adunării electivă a Moldovei. Iași.	281
			Anexa A. Petiția logofetului Lascar Cantacuzino către Adunarea electivă a Moldovei. Iași.	285
			Anexa B. Petiția d-lui Mihail Kogălniceanu către Adunarea electivă a Moldovei. Iași.	286
			Anexa C. Raportul comisiei No. 2 de verificare a titlurilor deputaților la Adunarea electivă a Moldovei, asupra alegerilor din orașul și districtul Ismail. Iași.	287
2426.	»	Ianuarie	15. «Fiziologia alegerilor din Moldova.» Articol al d-lui Sion, publicat în ziarul «Românul.» București	296
2427.	»	Ianuarie	16. Proces-verbal No. V al Adunării electivă a Moldovei. Iași.	304
			Anexa A. — Petiția d-lui Grigorie Balș către Adunarea electivă a Moldovei. Iași	309
			Anexa B. — Adresa No. 4 a Căimăcămiei Moldovei către Adunarea electivă a Moldovei. Iași	309
			Anexa C. — Petiția d-lui C. Gr. Ghica către Căimăcămia Moldovei. Iași.	309
			Anexa D. — Petiția d-lui I. A. Cantacuzino către Căimăcămia Moldovei. Iași	310
			Anexa E. — Petiția prințului Grigorie Sturdza către Căimăcămia Moldovei. Iași	310
			Anexa F. — Petiția prințului Grigorie Sturdza către Adunarea electivă a Moldovei. Iași	310
			Anexa G. — Comunicarea făcută Adunării electivă a Moldovei de către cinci deputați. Iași	311
			Anexa H. — Petiția mai multor cetățeni către Adunarea electivă a Moldovei. Iași.	311
			Anexa I. — Propunerea prezentată Adunării electivă a Moldovei de către cinci deputați Iași.	314
			Anexa K. — Amendament la propunerea de	

			<u>Pag.</u>
		mai sus, prezentat Adunării electivă a Moldovei de către mai mulți deputați	316
		Anexa L. — Instrucții pentru alegerea Domnului, votate de către Adunarea electivă a Moldovei. Iași	317
		Anexa M. — Petiția logofătului Ștefan Catargiu către Adunarea electivă a Moldovei. Iași	320
		Anexa N. — Adresa No. 5 a Căimăcămiei Moldovei către Adunarea electivă a Moldovei. Iași	321
		Anexa O. — Propunerea presintată Adunării electivă a Moldovei de către mai mulți deputați. Iași	321
		Anexa P. — Amendament la propunerea de mai sus, prezentat Adunării electivă de către mai mulți deputați. Iași	321
2428.	1859	Ianuarie 17. Cuvintul rostit de către părintele Neofit Scriban, în vechea catedrală a Moldovei. Iași	338
2429.	»	Ianuarie 17. Proces-verbal No. VI al Adunării electivă a Moldovei. Iași	340
2430.	»	Ianuarie 17. Adresa Căimăcămiei Moldovei către Alexandru Ioan I, ales Domn al Principatului Moldovei. Iași	352
2431.	»	Ianuarie 17. Adresa Căimăcămiei Moldovei către Marele Vizir și către reprezentanții puterilor garante la Iași	352
2432.	»	Ianuarie 17. Manifestul lui Alexandru Ioan I, Domn al Moldovei, către țară. Iași	353
2433.	»	Ianuarie 17. Înalt ordin de zi No. 1, către oastea Principatului Moldovei. Iași	356
2434.	»	Ianuarie 17. Primul articol al ziarului «Patria». Iași	357
2435.	»	Ianuarie 17. Telegrama alegătorilor din orașul Botoșani trimisă la Iași Domnitorului Alexandru Ioan I, cu ocazia alegerii sale. Botoșani	358
2436.	»	Ianuarie 17. Telegrama adresată Căimăcămiei Moldovei de către alegătorii din Botoșani	359
2437.	»	Ianuarie 17. Telegrama comunității armene din Botoșani, către Alexandru Ioan I, cu ocazia alegerii sale. Botoșani	360
2438.	»	Ianuarie 17. Telegrama din Tecuci, adresată Domnitorului Alexandru Ioan I Cuza. Tecuci	361
2439.	»	Ianuarie 17. Telegrama din Tecuci către Adunarea electivă a Moldovei. Tecuci	362

				<u>Pag.</u>
2440.	1859	Ianuarie	17. Telegrama din Focșani către Adunarea electivă a Moldovei. Focșani	363
2441.	»	Ianuarie	17. Cuvintarea d-lui aga Teodor Codrescu, președintele Municipalității de Iași, rostită cu ocazia alegerei Domnitorului Alexandru Ioan I Cuza. Iași	363
2442.	»	Ianuarie	17. Ofisul ministrului de interne al Valahiei, No. 250. Bucuresci	365
2443.	»	Ianuarie	17. «O zi frumoasă. 5 Ianuarie 1859.» Poesie de D. Dăscălescu	366
2444.	»	Ianuarie	17. «Strigoii», poesie de D. Dăscălescu, publicată în ziarul «Steaoa Dunărei». Iași	367
2445.	»	Ianuarie	18 Adresa de felicitare din partea corpului profesoral din Iași, prezentată Domnitorului de d-l Teodor Veisa, inspector general al școlilor, la ocazia prezentării acestui corp. Iași.	368
2446.	»	Ianuarie	18. Primul articol al ziarului «Românul». Bucuresci.	371
2447.	»	Ianuarie	19. Urarea Domnului Alexandru Ioan I, făcută de neguțătorimea și tinerimea din capitala Moldovei. Iași.	372
2448.	»	Ianuarie	20. Ordin de zi No. 2 al Domnitorului Alexandru Ioan I către oastea Principatului Moldovei. Iași.	374
2449.	»	Ianuarie	20. Primul articol al ziarului «Steaoa Dunărei». Iași	375
2450.	»	Ianuarie	20. Al doilea articol al ziarului «Steaoa Dunărei». Iași	377
2451.	»	Ianuarie	20. Articolul ziarului «Naționalul». Bucuresci. . .	381
2452.	»	Ianuarie	20. «Trecut și viitor», articol al d-lui C. A. Rosetti, publicat în ziarul «Românul». Bucuresci.	384
2453.	»	Ianuarie	20. Revista ziarului «Românul». Bucuresci. . . .	396
2454.	»	Ianuarie	21. Decret domnesc către colonelul Costache Milicescu. Iași	403
2455.	»	Ianuarie	21. Răspunsul d-lui doctor N. Krețulescu la raportul ministrului finanelor al Valahiei, în privința stărei casei visteriei. Bucuresci. . .	404
2456.	»	Ianuarie	21. Ofisul No. 3 al Căimăcămiei Valahiei către Sfatul Administrativ. Bucuresci.	411
2457.	»	Ianuarie	21. Corespondența din Tirgu-Ocna, adresată ziarului «Steaoa Dunărei». Tirgul-Ocna. . . .	417
2458.	»	Ianuarie	21. Protestul adresat Căimăcămiei Valahiei de către mai mulți alegători din Buzău. Buzău . . .	420

			<u>Pag.</u>	
2459.	1859	Ianuarie	22. Ordin de zi No. 4 al Domnitorului Moldovei Alexandru Ioan I. Cuza, către oastea Principatului Moldovei. Iași.	425
2460.	»	Ianuarie	22. Revista ziarului «Steaoa Dunărei». Iași. . .	427
2461.	»	Ianuarie	22. Corespondența din Bucuresci adresată ziarului «Steaoa Dunărei». Bucuresci.	431
2462.	»	Ianuarie	22. «Către alegători». Articolul d-lui C. A. Rosetti, publicat în ziarul «Românul». Bucuresci . .	435
2463	»	Ianuarie	22. Scrisoarea adresată din Bacău ziarului «Steaoa Dunărei.» Bacău.	440
			Anexa.—Adresa alegătorilor din Bacău către Domnul Moldovei Alexandru Ioan I Cuza .	441
2464.	»	Ianuarie	24. Corespondența din Ismail, adresată ziarului «Steaoa Dunărei». Ismail	443
2465.	»	Ianuarie	24. «Situția». Articol al ziarului «Steaoa Dunărei». Iași	445
2466.	»	Ianuarie	25. Discursul adresat Episcopului Eparhiei Buzău, Filotei, la presintarea aleșilor deputați ai acestui district. Buzău	456
2467.	»	Ianuarie	25. Revista ziarului «Steaoa Dunărei.» Iași . .	458
2468.	»	Ianuarie	25. Revista ziarului «Românul». Bucuresci . . .	465
2469.	»	Ianuarie	26. Revista ziarului «Steaoa Dunărei». Iași . . .	469
2470.	»	Ianuarie	26. Corespondența din Tecuci, adresată ziarului «Steaoa Dunărei». Tecuci	472
2471.	»	Ianuarie	27. Decretul No. 3 al Domnului Moldovei. Iași .	475
2472.	»	Ianuarie	27. «Alexandru Ioan Cuza, Domnul Moldovei din Principatele-Ûnite.» Articol al d-lui G. Sion, publicat în ziarul «Românul.» Bucuresci . .	477
2473.	»	Ianuarie	28. Decretul No. 4 al Domnului Moldovei, Iași .	482
2474.	»	Ianuarie	28. Programul deschiderii Adunării Obștești a Valahiei. Bucuresci	484
2475.	»	Ianuarie	28. Primul articol al ziarului «Steaoa Dunărei». Iași	486
2476.	»	Ianuarie	28. Articolul ziarului «Steaoa Dunărei» asupra scrisoarei ce i-a fost adresată de către d-l Grigorie Sturdza. Iași.	490
			Anexă. — Scrisoarea d-lui Grigorie Sturdza către redacția ziarului «Steaoa Dunărei». Iași	490
2477.	»	Ianuarie	29. Primul articol al ziarului «Românul», Bucuresci	493
2478.	»	Ianuarie	31. Decretul No. 9 al Domnitorului Moldovei. Iași.	501
2479.	»	Ianuarie	31. Lista deputaților aleși pentru Adunarea electivă a Valahiei, publicată în «Buletinul Oficial», No. 6. Bucuresci.	502

			<u>Pag.</u>	
2480.	1859	Februarie	1. Proces-verbal No. VII al Adunărei electivă a Moldovei. Iași	505
			Anexa A. Adresa Ministerului trebilor străine către Inalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit Sofronie Miclescu, presidentul Adunărei electivă.	514
			Anexa B. Darea de seamă a Căimăcămiei Moldovei, adresată Adunărei electivă, cu data de 5 Ianuarie 1859. Iași	515
			Anexa C. Budgetul Adunărei electivă pe sesia trilară a anului 1859	516
			Anexa D. Moțiunea prezentată Adunărei electivă a Moldovei de către cinci deputați. . .	518
			Anexa E. Demisia a patru miniștri ai Moldovei, adresată Adunărei electivă a Moldovei. Iași.	518
			Anexa F. Propunerea prezentată de către cinci deputați Adunărei electivă a Moldovei. Iași .	518
2481.	»	Februarie	1. Decretul Domnesc No 2, 3 și 4 al Domnitorului Moldovei. Iași.	534
2482.	»	Februarie	1. Articol al ziarului «Steaua Dunărei» în privința candidaturii d-lui Ștefan Catargiu la vice-presidenția Adunărei electivă a Moldovei. Iași	535
2483.	»	Februarie	1. Scrisoarea d-lui Barbu Belu către redactorul ziarului «Anunțatorul Român». București. .	537
			Anexa. Expunere	537
2484.	»	Februarie	1. «Alegerile». Articol al d-lui C. A. Rosetti, publicat în ziarul «Românul». București . . .	542
2485.	»	Februarie	2. Decretul No. 16 al Domnitorului Moldovei. Iași.	548
2486.	»	Februarie	3. Proces-verbal No. I al Adunărei electivă a Valahiei. București	549
2487.	»	Februarie	3. Cuvântul rostit în numele Căimăcămiei la deschiderea Adunărei electivă a Valahiei. București.	551
2488.	»	Februarie	3. Rugăciune de mulțumire pentru deschiderea Adunărei naționale, făcută de protopopul Nicolae Constantinescu, din orașul Pitești, și zisă în biserica catedrală din acest oraș. . .	554
2489.	»	Februarie	3 Revista ziarului «Românul». București. . . .	556
2490.	»	Februarie	3. Primul articol al ziarului «Steaua Dunărei» No. 15. Iași	559
			Anexa. — Articol al ziarului «l'Indépendance belge». Bruxelles	561

			<u>Pag.</u>	
2491.	1859	Februarie	3. Scrisoarea d-lui de Habdank-Piotrowski către redactorul ziarului «Steaoa Dunărei». Galați.	566
2492.	»	Februarie	4. Proces-verbal No. II al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	569
2493.	»	Februarie	4. Ofisul No. 27 al Căimăcămiei Valahiei către Ministerul de interne. Bucuresci	573
2494.	»	Februarie	4. Decretul No. 10 al Domnului Moldovei. Iași.	575
2495.	»	Februarie	4. Articolul ziarului oficios «Anunțătorul Român» despre deschiderea Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	577
2496.	»	Februarie	4. Corespondența din Bucuresci, adresată ziarului «Steaoa Dunărei». Bucuresci	578
2497.	»	Februarie	4. Corespondența din Bucuresci adresată ziarului «Patria». Bucuresci	584
2498.	»	Februarie	5. Proces-verbal No. III al Adunării electivă a Valahiei, Bucuresci Anexa A.—Proces-verbal despre alegerea Prințului Alexandru Ioan I Cuza ca Domn al Valahiei. Bucuresci	587 593
			Anexa B.—Cuvîntul pronunțat de d. V. Boerescu la finele ședinței Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	593
2499.	»	Februarie	5. Telegrama Mitropolitului Valahiei Nifon, către Alexandru Ioan I Cuza. Bucuresci.	604
2500.	»	Februarie	5. Scrisoarea Domnului Alexandru Ioan I Cuza către Impăratul Napoleon III. Iași	604
2501.	»	Februarie	5. Primul articol publicat de ziarul «Românul». Bucuresci	605
2502.	»	Februarie	5. Articolul ziarului «Steaoa Dunărei» despre alegerea lui Alexandru Ioan I Domn al Valahiei. Iași	607
2503.	»	Februarie	5. Corespondența din Bucuresci, adresată ziarului «Steaoa Dunărei». Bucuresci.	608
2504.	»	Februarie	5. «O salutare României în 24 Ianuarie 1859», de archimandritul Neofit Scriban. Iași	611
2505.	»	Februarie	5. «Salutare zilei de 24 Ianuarie 1859». Versuri de C. Odobescu, cu ocasiunea alegerii lui Alexandru Ioan I Domn al Valahiei, Bucuresci.	620
2506.	»	Februarie	5. Articolul ziarului «Steaoa Dunărei». Iași Anexa A. Nota adresată de către ministerul trebilor străine al Turciei ambasadorilor Puterilor ce au subscris convenția din Paris. Constantinopole	620 622

			<u>Pag.</u>
		Anexa B. Observațiile ziarului «Le Constitutionnel» asupra notei de mai sus	623
2507.	1859	Februarie 6. Proces-verbal No. IV al Adunării electivă a Valahiei. București	628
		Anexa A. — Depeșa telegrafică a Mitropolitului Nifon, președintele Adunării electivă a Valahiei, către Domnitorul Alexandru Ioan I, București.	630
		Anexa B. — Telegrama Domnitorului Alexandru Ioan I, către Mitropolitul Nifon, președintele Adunării electivă a Valahiei. Iași.	630
		Anexa C. — Altă telegramă a Domnitorului Alexandru Ioan I către Mitropolitul Nifon. Iași.	630
		Anexa D. — Telegrama Mitropolitului Nifon către Domnitorul Alexandru Ioan I. București.	631
		Anexa E. — Arz-Mahzarul său adresa Adunării electivă a Valahiei către Inalta Poartă. București.	631
		Anexa F. — Adresa Adunării electivă a Valahiei către Domnitorul Alexandru Ion I. București.	632
2508.	»	Februarie 6. Conversația telegrafică preschimbată între d-l V. Alexandri, ministrul secretar de Stat la departamentul afacerilor străine al Moldovei, cu Mitropolitul Nifon, președintele Adunării electivă a Valahiei. Iași și București.	638
2509.	»	Februarie 6. Mijlocire adresată de Alexandru Ioan I, Domnul Moldovei și al Valahiei, către Puterile garante. Iași. -	639
2510.	»	Februarie 6. Mesajul domnesc către Adunarea electivă a Moldovei. Iași	642
2511.	»	Februarie 6. Decretul domnesc privitor la numirea ministerului Valahiei, adresat, prin o depeșă telegrafică, președintelui Adunării electivă a Țării Românești. Iași	643
		Anexa.— Compunerea ministerului Țării Românești, anunțată de ziarul «Naționalul». București.	643
2512.	»	Februarie 6. Apelul ministrului de interne, Nicolae Goleșcu, către locuitorii Țării Românești. București	644
2513.	»	Februarie 6. Telegrama adresată Domnitorului de către locuitorii orașului Focșani.	649
2514.	»	Februarie 6. Telegrama adresată Domnitorului de către locuitorii orașului și ai districtului Tecuci.	650

			<u>Pag.</u>	
2515.	1859	Februarie	6. Telegrama adresată Domnitorului de către cetățenii din Botoșani.	651
2516.	»	Februarie	6. Primul articol al ziarului «Naționalul». București.	652
2517.	»	Februarie	7. Ordin de zi domnesc către armata Valahiei, transmis prin telegraf. Iași	662
2518.	»	Februarie	7. Proces-verbal No. VIII al Adunării electivă a Moldovei. Iași	663
			Anexa A. — Demisia d-lui N. Istrati, adresată Adunării electivă a Moldovei. Iași.	667
			Anexa B. — Demisia d-lui Grigorie Balș, adresată Adunării electivă a Moldovei. Iași.	667
			Anexa C. — Adresa No. 205 a ministerului afacerilor străine către Înalt Prea Sf. Sa Păr. Mitropolit Sofronie Miculescu, president al Adunării electivă a Moldovei. Iași	668
			Anexa D. — Adresa ministrului afacerilor străine către președintele Adunării electivă a Moldovei. Iași	668
2519.	»	Februarie	7. Proces-verbal No. V al Adunării electivă a Valahiei. București	674
			Anexa. — Depeșă telegrafică a Domnitorului Cuza către președintele Adunării electivă, anunțând numirea d-lor Ioan A. Filipescu și Nicolae Golescu. Iași.	675
2520.	»	Februarie	7. Depeșă telegrafică a generalului armatei române din Moldova Costachi Milicescu, către generalul Barbu Vlădoianu, șeful armatei române din Valahia. București	678
2521.	»	Februarie	7. Articolul publicat de ziarul «Stea Dunării». Iași	679
2522.	»	Februarie	8. Ceremonia depunerii jurământului de către armata Principatului Valahiei. București	683
			Anexă. — Cuvântul rostit de generalul Barbu Vlădoianu	684
2523.	»	Februarie	8. Discursul de deschidere a sesiunii parlamentare, rostit de Împăratul Napoleon III. Paris	686
2524.	»	Februarie	8. Articolul d-lui Ioan M. Bujoreanu, publicat în ziarul «Românul». București.	689
2525.	»	Februarie	8. «Națiunii Române». Poesie de Iernescu, publicată în ziarul «Românul». București	691
2526.	»	Februarie	8. Articolul d-lui Saint-Marc-Girardin, publicat în ziarul «Journal des Débats». Paris	692

			<u>Pag.</u>	
2527.	1859	Februarie	9. Proces-verbal No. IX al Adunării electivă a Moldovei. Iași	693
			Anexa A.—Demisiunea dată de prințul N. Konaki Vogoridi. Iași	701
			Anexa B.—Raportul comisiei însărcinate cu răspuns la mesajul domnesc. Iași	702
			Anexa C.—Adresa No. 172 a ministrului afacerilor străine către președintele Adunării electivă a Moldovei. Iași	702
			Anexa D.—Propunerea prezentată Adunării electivă a Moldovei de către mai mulți deputați. Iași	703
2528.	»	Februarie	9. Depeșa telegrafică a Domnitorului către d. Dimitrie Brătianu ministru al afacerilor străine al Valahiei. Iași	714
2529.	»	Februarie	9. Programul pentru prezentarea deputației din București dinaintea I. S. Principelui Alexandru Ioan I, Domn al Moldovei și al Țării Românești, publicată în 28 Ianuarie. Iași	715
2530.	»	Februarie	9. Telegrama adresată din Paris ziarului «Românul». Paris	716
2531.	»	Februarie	9. Programul ziarului «Dimbovița». București.	717
2532.	»	Februarie	10. Relațiunea oficială despre primirea deputației Adunării electivă a Valahiei de către Domnitorul Alexandru Ioan I. Iași	720
2533.	»	Februarie	10. Proces-verbal No. X al Adunării electivă a Moldovei. Iași.	725
2534.	»	Februarie	10. Proces-verbal No. VI al Adunării electivă a Valahiei. București.	733
			Anexa A.—Demisiunea din postul de secretar al Adunării electivă a Valahiei, dată de d. Ioan Cantacuzino	734
			Anexa B.—Act de mulțumire al Adunării electivă a Valahiei către marile Puteri	734
			Anexa C.—Demisia din mandatul de deputat al orașului Rimnicu-Vâlcea la Adunarea electivă a Valahiei, dată de prințul Barbu D. Știrbei	735
			Anexa D.—Raportul comisiei Adunării electivă a Valahiei, însărcinată cu alcătuirea unui proiect de lege asupra listei civile a Domnitorului	735

			<u>Pag.</u>
2535.	1859	Februarie 10. Circulara No. 770 a ministerului de interne al Valahiei către prefectii districtelor. Bucuresci.	742
2536.	»	Februarie 10. Telegrama din Iași adresată lui Ioan Brătianu la Bucuresci, de către C. A. Rosetti. Iași. .	748
2537.	»	Februarie 10. Telegrama din Iași adresată lui Nicolae Golescu, la Bucuresci, de către Ștefan Golescu. Iași.	749
2538.	»	Februarie 10. Notiță publicată de ziarul «Românul» No. 12. Bucuresci	750
2539.	»	Februarie 10. Articolul ziarului «Steaua Dunărei». Iași . .	750
2540.	»	Februarie 10. Toastul rostit la banchetul dat la Paris cu ocazia alegerii Prințului Alexandru Ioan I. Paris.	752
2541.	»	Februarie 11. Proces-verbal No. XI al Adunării electivă a Moldovei. Iași	755
		Anexa A. — Adresa locuitorilor din districtul Fălciu și din orașul Huși către Adunarea electivă a Moldovei	763
		Anexa B.—Adresa locuitorilor orașului Tîrgu-Ocnei către Adunarea electivă a Moldovei .	764
		Anexa C.—Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea proiectului de lege, privitor la semile municipalităților, prezentat Adunării electivă a Moldovei	765
		Anexa D. — Decretul domnesc privitor la un impozit extraordinar de cinci milioane. . .	766
		Anexa E. — Expunerea situațiunei financiare, prezentată Adunării electivă a Moldovei, de către ministrul de finanțe	767
		Anexa F.—Proiect de lege privitor la un impozit extraordinar de cinci milioane, prezentat Adunării electivă a Moldovei	768
		Anexa G. — Propunerea despre un împrumut de cinci milioane, prezentată Adunării electivă a Moldovei.	769
		Anexa H.—Propunerea privitoare la o contribuțiune extraordinară de cinci milioane, prezentată Adunării electivă a Moldovei . . .	770
		Anexa I.—Lista datoriiilor Statului, prezentată Adunării electivă a Moldovei	770
2542.	»	Februarie 11. Proclamația No. 790 a ministrului de interne al Valahiei către locuitorii țării. Bucuresci.	791
2543.	»	Februarie 11. Darea de seamă despre primirea deputației o-	

				<u>Pag.</u>
			raşului Bucuresci de către Domnitorul Alexandru Ioan I. Iaşi	792
2544.	1859	Februarie	12. Primul articol al ziarului «Românul». Bucuresci.	796
2545.	»	Februarie	12. Articolul lui Cesar Bolliac, publicat în ziarul «Românul». Bucuresci	798
2546.	»	Februarie	13. Cuvîntul pronunţat de Archimandritul Iosafat, în biserica română din Paris. Paris. . .	801
2547.	»	Februarie	14. Depeşa d-lui Vasilie Sturdza, ministru din năuntru al Moldovei, către d-l Nicolae Golescu, ministru din năuntru al Ţerei Româneşti. Iaşi.	803
2548.	»	Februarie	15. Proces-verbal No. VII al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	804
			Anexa A.—Telegrama prinţului Miloş al Serbiei, Belgrad	806
			Anexa B.—Telegrama adresată Adunării electivă a Valahiei de către locuitorii ţinutului şi ai oraşului Bârlad.	807
			Anexa C.—Actul de opţiune al d-lui I. Cantacuzino, prezentat Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	808
2549.	»	Februarie	15. Proces-verbal No. XII al Adunării electivă a Moldovei. Iaşi	812
			Anexa A. — Raportul comisiunii însărcinată cu întocmirea proiectului de lege privitor la darea de cinci milioane de lei, prezentat Adunării electivă a Moldovei. Iaşi.	822
			Anexa B. — Proiect de lege privitor la darea de cinci milioane de lei, prezentat Adunării electivă a Moldovei. Iaşi.	823
			Anexa C. — Amendamentul la art. 12 al proiectului de lege despre contribuţia de cinci milioane de lei, prezentat Adunării electivă a Moldovei. Iaşi.	825
			Anexa D. — Amendamentul la art. 13 al proiectului de lege despre contribuţia de cinci milioane de lei, prezentat Adunării electivă a Moldovei. Iaşi	826
2550.	»	Februarie	15. Programa întocmită de către Consiliul administrativ extraordinar pentru solemnitatea primirii Măriei Sale Alexandru Ioan I, Domnul Principatelor-Unite Moldavia şi Valahia, în Bucuresci	841

				<u>Pag.</u>
2551.	1859	Februarie	15. Extras din primul articol al ziarului «Românul». Bucuresci	843
2552.	»	Februarie	16. Mesaaj domnesc No. 40 către miniștrii Moldovei. Iași Anexa. — Decretul No. 13 al Domnitorului Moldovei	845 845
2553.	»	Februarie	16. Proces-verbal al Consiliului de miniștri din Moldova, Iași	847
2554.	»	Februarie	17. Nota publicată de ziarul oficial francez, «le Moniteur Universel». Paris	848
2555.	»	Februarie	17. Primul articol al ziarului «Naționalul». Bucuresci	848
2556.	»	Februarie	17. Extras din revista ziarului «Naționalul». Bucuresci.	851
2557.	»	Februarie	17. Primul articol al ziarului «Românul», Bucuresci	852
2558.	»	Februarie	18. Proces-verbal No. VIII al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	858
2559.	»	Februarie	18. Cuvîntul adresat Domnitorului de către doamna Irina Marghiloman, cu ocazia trecerei Măriei Sale prin Buzău. Buzău	871
2560.	»	Februarie	18. Articolul publicat de ziarul «Steaoa Dunărei». Iași. Anexa.—Extract din Regulamentul instituției telegrafice a Moldovei	872 875
2561.	»	Februarie	20. Proces-verbal No. IX al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci.	880
2562.	»	Februarie	20. Manifestul Domnitorului Alexandru Ioan I către poporul Valahiei. Bucuresci.	883
2563.	»	Februarie	20. Comunicația M. S. Alexandru Ioan I, Domnul Principatelor Unite, adresată Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit al Țării Românești Nifon. Bucuresci	887
2564.	»	Februarie	20. Telegrama din Bacău, primită de ziarul «Steaoa Dunărei». Bacău.	889
2565.	»	Februarie	21. Cuvîntul adresat Măriei Sale Alexandru Ioan I. de reprezentanții a șese-spre-zece județe ale Țării Românești. Bucuresci	889
2566.	»	Februarie	22. Proces-verbal No. X al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci. Anexa A.—Adresa locuitorilor orașului Turnu-Măgurele, prezentată în ședința Adunării electivă a Valahiei. Turnu-Măgurele	892 898

			<u>Pag.</u>	
			Anexa B.—Raportul comisiunii însărcinate cu elaborarea regulamentului interior al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	899
			Anexa C. — Sub-amendamentul la amendamentul d-lui C. A. Rosetti, prezentat Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci.	900
			Anexa D.—Decret domnesc No. 3. Bucuresci.	900
2567.	1859	Februarie 22.	Primul articol al ziarului «Steaua Dunărei», No. 29. Iași	911
2568.	»	Februarie 23.	Proces-verbal No. XI al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	917
2569.	»	Februarie 24.	Scrisoarea d-lui Constantin A. Krețulescu către redactorul ziarului «Românul», publicată de acest ziar. Bucuresci.	919
2570.	»	Februarie 24.	Proces-verbal No. XII al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	924
			Anexa.—Adresa No. 396 a ministerului afacerilor străine către președintele Adunării electivă a Valahiei, Bucuresci.	940
2571.	»	Februarie 24.	«Votul secret.» Articole publicate de d. Ioan C. Brătianu în ziarul «Românul». Bucuresci	958
2572.	»	Februarie 24.	«Perdea de fer.» Articole publicate de d. C. A. Rosetti, în ziarul «Românul». Bucuresci .	971
2573.	»	Februarie 24.	Revista ziarului «Românul». Bucuresci . . .	985
2574.	»	Februarie 24.	Revista ziarului «Naționalul». Bucuresci . . .	991
2575.	»	Februarie 26.	Proces-verbal No. XIII al Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	1000
			Anexa A. — Adresa Adunării electivă a Moldovei către Domnitorul	1003
			Anexa B.—Discursul ținut de d-l Kogălniceanu în ședința Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	1003
			Anexa C. — Discursul rostit de d-l V. Boerescu în ședința Adunării electivă a Valahiei. Bucuresci	1006
			Anexa D. — Mijlocire adresată de Alexandru Ioan I, Domnul Moldovei și al Valahiei către Puterile garante. Iași	1010
2576	»	Februarie 26.	Revista ziarului «Românul». Bucuresci . . .	1021
2577	»	Februarie 27.	Scrisoarea d-lui Ioan Otteteleșanu, adresată redactorului ziarului «Românul». Bucuresci.	1028
2578	»	Februarie ...	Articolul d-lui Saint-Marc-Girardin, publicat în ziarul «le Journal des Débats». Paris . . .	1030

			<u>Pag.</u>
2579.	1859	Februarie	... Articolul d-lui A. Renée, publicat în ziarul «le Constitutionnel». Paris 1033
2580.	»	Februarie	... Articolul d-lui Saint-Marc-Girardin, publicat în ziarul «le Journal des Débats». Paris . . . 1035
2588.	»	Februarie	... Memoriul făcut de d-l Ioan C. Brătianu și prezentat Domnitorului Alexandru Ioan I Cuza, la prima sa venire în Bucurescî, prin mijlocirea d-lui Dimitrie A. Sturdza. Bucurescî. 1130
2581.	»	Martie	1. Proces-verbal No. XIV al Adunărei electve a Valahiei. Bucurescî 1040 Anexa A. — Demisia dată de d-l Iorgu Văleanu din sarcina de chestor al Adunărei electve a Valahiei. Bucurescî 1047 Anexa B. — Propunerea prezentată de către d-nii G. Lenș și N. Bibescu Adunărei electve a Valahiei. Bucurescî 1047 Anexa C. — Propunerea prezentată de către d-l C. A. Rosetti Adunărei electve a Valahiei. Bucurescî 1048
2582.	»	Martie	1. Revista ziarului «Românul» No. 20. Bucurescî. 1057
2583.	»	Martie	1. «Aux Roumains». Poesia d-lui Guillemine, publicată în ziarul «Românul» No. 20. Bucurescî. 1061
2584.	»	Martie	3. Proces-verbal No. XV al Adunărei electve a Valahiei. Bucurescî 1062 Anexa A. — Adresa ministerului afacerilor străine al Valahiei No. 462. Bucurescî. 1073 Anexa B. — Incunoștiințarea făcută de d-l N. Opran presidenției Adunărei electve a Valahiei. Bucurescî 1074
2585.	»	Martie	5. Procesul-verbal No. XVI al Adunărei electve a Valahiei. Bucurescî. 1086 Anexa A. — Demisiunea d-lui maior Sc. Lăzuresanu de deputat al orașului Tîrgoviște, adresată Em. Sale presidentului Adunărei generale a Valahiei. Bucurescî 1091 Anexa B. — Regulamentul Adunărei electve a Țărei Românești 1091
2586.	»	Martie	5. Decretul Domnesc No. 7, privitor la numirea și confirmarea miniștrilor în Valahia. Bucurescî. 1127
2587.	»	Martie	5. Decretul Domnesc No. 9, privitor la administrația Valahiei în timpul șederei Domnitorului la Iași. Bucurescî 1128

